

ՀՀ ԳԱԱ Հ. Աճառյանի անվան լեզվի ինստիտուտ

Հ Ա Յ Կ Ա Կ Ա Ն Հ Ա Մ Ա Բ Ա Ր Բ Ա Ռ

Պ Ա Տ Մ ՈՒ Թ Ի Ի Ն Ա Ր Ի Ս Տ Ա Կ Ե Ա Յ
Վ Ա Ր Դ Ա Պ Ե Տ Ի Լ Ա Ս Տ Ի Վ Ե Ր Տ Ց Ի Ո Յ

ՀՏԴ 811.19'37
ԳՄԴ 81.2Հ
Պ 306

Հրատարակվում է ՀՀ ԳԱԱ Հ.Աճառյանի անվան լեզվի
ինստիտուտի գիտական խորհրդի որոշմամբ
Կազմող՝ Դ. Ս. Մովսեսյան

Պատմություն Արիստակեսյ Վարդապետի
Պ 306 Լաստիվերտցոյ (բնագրային համա-
բարբառ)/ Կազմող՝ Դ. Ս. Մովսեսյան.
– Եր.: ՀՀ ԳԱԱ Հ.Աճառյանի անվան լեզվի
ինստիտուտ, 2019. - 2253 էջ.- (Հայկական
համաբարբառ):

Երկի բնագրային համաբարբառը կազմվել է 1901թ. լույս տեսած գրքի հիման
վրա:

Համաբարբառը կարող է օգտակար լինել բանասերներին, լեզվաբաններին, հայոց
լեզվի պատմության մասնագետներին:

ՀՏԴ 811.19'37
ԳՄԴ 81.2Հ

ISBN 978-9939-9234-1-3
© ՀՀ ԳԱԱ Հ.Աճառյանի անվան լեզվի ինստիտուտ, 2019

ԱԲԻՍՈՂՈՄ - 1

քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան սեղեւ, զԱքիսողոմայն ի հեռուստ ախտացեալ, արբեալ ամբարտաւանութեամբ, վասն որոյ զնորայն հատոյց գդատաստան: (18 / 45)

ԱԳԱԳ - 1

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուղայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ ինայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 34)

ԱԳԱՀՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ ոչ ոք ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թէպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ. ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ ոչ եղեւ յագումն ագահութեան նոցա իբրեւ հրոյ (61 / 14)

ԱԳԱՐԱԿ - 10

Թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ եւ ագարակ առ ագարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 23; 11 / 23)

Եւ մտին իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի (31 / 21)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս...եւ բովանդակ կալեալ զաշխարհս իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի: (34 / 41)

հրաման տայր հրով եւ սրով եւ զերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկօմի, եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ագարակ որ ի բաժնին էին (6 / 42)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան, եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ագարակք էին. (41 / 3)

այսոքիք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ագարակք (46 / 30)

Իսկ առաքեալքն ...հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեւանս արարեալ (10 / 8)

վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիւրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ (54 / 40)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիւղս եւ զագարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 23)

ԱԳՌԱԻ - 2

այժմ է տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, մերկացեալ ի զարդուց, լցեալ փոշուով, լեալ հանգրուանք ագրաւուց: (20 / 39)

զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ագրաւօրն զերիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 7)

ԱԶԱՏ - 10

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ագաստ ի տանէ Տայոց ելանել (4 / 5)

Ագաստ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 37)

Սեպուհ գունդն ագաստաց ելեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիւծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 31)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, եւ

պատիր բանիք զբազումս յազատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 12)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ զնովա գաւառք (21 / 15)

ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա (23 / 22)

ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 47)

յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 29)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի...որպէս թէ ոչ ոք հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդովք եւ եղբօրորդովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 21)

ԱԶԱՏԱԳՈՒՆԴ - 2

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց (3 / 38)

Եւ ոչ գիտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն, որ կոչի Ըռուզք, եւ ազատագունդն, եւ ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 46)

ԱԶԱՏԵԱԼ - 1

Եւ արդ զոր Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգւոյն կորզեալ եհան (58 / 32)

ԱԶԱՏԵՄ - 3

եւ ազատեաց գորդի ի պարտուց հօր: (41 / 20)

Եթէ դա ապրի, զքեզ ազատեմ. ապա թէ մեռանի, զքեզ դմա մատաղ հրամայեմ
առնել: (36 / 33)

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գրէ. «Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք եւ
արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնտոյի պաշտամանցն, այլ
արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 1)

Իսկ գերիքն որ ազատեցան, գոհացեալք զԱստուծոյ, չոգան ի տունս
իւրեանց: (36 / 21)

ԱԶԳ - 41

ահա ազգ չար եւ անողորմ, ազգ դառնասիրտ եւ հարկանօղ (4 / 38; 4 / 38)

որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին
առ ազգ (32 / 34)

զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս
կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 25)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիւք
անկան ազգ մարդկան (55 / 3)

մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս
բնակութեան ի սահմանս միջագետաց զիւղս եւ քաղաքս, զրով եւ ոսկի
մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 34)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ... ՎԱՍՆ ԱՆՑԻՑՆ ԱՆՑԵԼՈՑ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՅ ՈՐՔ
ՇՈՒՐՋ ՋՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 2)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ
կարգի իրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ
վասն դժնեայ բարուց արեւմտական
զօրացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 5)

ոչ ըստ ազգի վարի, որպէս եւ այլ ազգաց թագաւոր եւ որդի
թագաւորի: (15 / 29)

մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արքոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա (26 / 23)

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ յազգականաց, գերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 30)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ Էլին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց...աւետաւորք եղեն ազգաց եւ թագաւորութեանց (26 / 39)

զոր եւ առաքեալն ի վերայ արքոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 12)

Վասն որոյ վաճառականք սորա փառաւորք, եւ առգնօղքն թագաւորք ազգաց: (29 / 41)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց (35 / 21)

Եւ հայրապետութիւն մեծ եւ նախանձելի ամենայն ազգաց. եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. (41 / 27)

վաճառականքն փառաւորք երկրի, եւ առգնօղք սորա՝ թագաւորք ազգաց. որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին (50 / 3)

Եւ զանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս (51 / 1)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց, այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 41)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ (4 / 33)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ՝...երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր բանից (6 / 30)

Բայց մեք խուն բանիք գերկայնս գայտսիկ արձանացուցանեմք
գպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ (7 / 26)

Դանիել յիրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես... ոչ ըստ ազգի վարի, որպէս
եւ այլ ազգաց թագաւոր եւ որդի թագաւորի: (15 / 29)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի (25 / 14)

ամենեցուն չար է ախտս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի (30 / 29)

մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 13)

գազանաբար ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին
(27 / 42)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ
զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն (58 / 1)

Եւ զօրքն զմարդագերին վաճառակուր արարին ի հեռաւոր ազգս: (8 / 27)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չէած
գմտաւ, թէ որպէս ինամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին
(14 / 13)

վասն այնորիկ մոլորեցաք գերութեամբ ի բազում ազգս (27 / 31)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս (60 / 26)

կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 11)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի
վրէժխնդրութիւն ինքեանց (58 / 39)

առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի
մեր ազգաց յազգս: (27 / 12)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ գայտսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով
իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն
աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց (35 / 21)

նոքա ...գանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց [յազգու](#) (51 / 1)

Որոյ աղագաւ [ազգք](#) օտարածնաց Օտարացուցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ (3 / 5)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ [ազգք](#) հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս բազումս (26 / 37)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց զիւդս եւ քաղաքս, զրով եւ ոսկի մատանեաւ [յազգէ յազգ](#) մինչեւ յաւիտեան: (23 / 34)

ԱԶԳԱԿԱՆ - 4

Սա քանզի բազում [ազգականս](#) ունէր եւ եղբարս, զգլխատրագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նոցա: (15 / 41)

նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ [ազգականօր](#) իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին (17 / 34)

Իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց [ազգականօրն](#) եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 44)

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ [յազգականաց](#), զերի եւ կալանատր ամենայն ազգաց: (26 / 29)

ԱԶԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ [զազգականութիւն](#) պահել հաստատուն (49 / 10)

ԱԶԳԱԿԻՑ - 1

Իսկ Վահրամ այր հօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ ոք հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդւովք եւ եղբօրորդւովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 20)

ԱԶԳԱՅԻՆ - 1

Եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան, եւ խուճապեալք յերկիրդէն՝ ոչ ոք յազգայինսն կամ ի կարեւոր բարեկամսն հայեցաւ (56 / 4)

ԱԶԴ - 2

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ զլիաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 27)

Նա աւանիկ ազդ եղեւ յականջս տեսոն զօրութեանց այդ ամենայն», եւ որ ի կարգին է, լռեմ խնայելով ի ձեզ: (30 / 14)

ԱԶՆ - 2

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք, որք մարդասէր բարոյիք ընտանի գոլով մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն (44 / 44)

Ո՛վ լեառն, համաձայն տեսանեմ զքեզ լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան ազունքն Իսրայէլի: (29 / 14)

ԱԶՆԻԻ - 1

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթիւ եւ ծծմբով...եւ նստեալ ի վերայ ազնիւ երիվարի... մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 34)

ԱԶՈԽ - 1

հարքն ազոխ կերան (41 / 17)

ԱԹՈՌ - 23

Յորում շարժեցաւ աթոռ հաստատութեան նոցա (20 / 8)

ունէր գաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս (5 / 14)

յայնժամ ունէր գաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ (23 / 19)

ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ գաթոռ իւր (41 / 42)

եւ նստուցանեն յաթոռ մերոյ Լուսաւորչին (5 / 17)

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 11)

նստուցանէ զնա յաթոռ թագաւորութեան: (18 / 29)

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 10)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս, առ հայրապետական աթոռն եւ առ թագաւորական պատիւն: (22 / 10)

այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 28)

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց (41 / 40)

Արդ՝ ո՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ գաթոռն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն ինու. որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր. «Յաթոռն Մովսէսի նստան դպիրքն եւ փարիսեցիքն» (19 / 27; 19 / 29)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին. այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ՝ զի գիտասցուք մեք զմեր տկարութիւնս, ինայեաց եւ մեծարեաց զիրոյ պատուանդանի աթոռոյ գտէրն, եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զտէր եւ զինամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելւոյ (58 / 24; 58 / 29)

այլ վասն աթոռոյն հրամայէ հնագանդ լինել(19 / 30)

մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով եւ սարդի ոստայնի լցեալ, եւ ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհ հեռացեալ իբրեւ զգերի եւ զկալանաւոր: (41 / 42; 41 / 44)

չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն, այսինքն զաթոռոյն (19 / 35)

Ոչ խաղան մանկունք առաջի ծնողաց, եւ ոչ նստին աթոռով ծերք ի հրապարակս: (22 / 36)

ոչ նստին ծերք աթոռով ի հրապարակի, եւ ո՛չ խաղան մանկունք առաջի նոցա. (35 / 12)

Չորք աթոռք թագաւորութեան ունէր Հայք, (41 / 25)

Ո՛ւր թագաւորացն աթոռք, ահա ոչ երեւի (41 / 37)

ԱԹՈՌԱԿԻՑ - 1

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն. ընդ նորա անմտութիւնն, զի ամենակալ համբաւէր զինքն եւ Աստուծոյ աթոռակից (37 / 3)

ԱԼԲԱՍԼԱՆ - 1

Բայց իբրև ետև թագաւորն Պարսից Ալքասլան զայնքան յաղթութիւն (59 / 1)

ԱԼԵԿՈՇՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս այեկրծութեան գրել, որ եղև յաւուրս մեր (61 / 7)

ԱԼԻ/Ք/ /ծովի ալիք/ - 9

յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի, եւ ի քաղցրաշունչ օդոյն՝ ճօճի, ճեմի զօրէն ծովային այեաց: (44 / 36)

Եւ քանզի անպատսպարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ծովային այեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ: (48 / 7)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին, եւ իբրև զկուտակումն այեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին (56 / 7)

Եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին գնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զայեաց ծովու բերէր գնմանութիւն (20 / 19)

հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոխք այեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 20)

Իսկ զօրացն բազմութիւն խուռն առաջի ընթանալով՝ զօրէն ծովային այեացն զմիմեամբ կուտակելով: (22 / 21)

Եւ զամենայն այիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեցես զմեզ, տէր: (60 / 46)

Իսկ քաղաքացիքն իբրև լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք, իբրև զայիս ծովու կուտակեալք զմիմեամբք զեղուին: (15 / 1)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Ցայդվայր եկեացես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեացին այիք քո» (25 / 9)

ԱԼԻՔ/ /մագ/ - 5

Անդանօր եւ ծերք նստէին ի հրապարակս հարկաւոր եւ պատուական այեօք բարգաւաճեալ (22 / 3)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր այիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացուսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 32)

այր հասակաւ խոնարհեալ յայիս, եւ ընչաւէտ յոյժ: (44 / 4)

պատուական այիք ծերոց ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ եկեալք, եւ դիակունք նոցա թաւալզլոր խաղացեալք: (27 / 17)

երիտասարդք եւ ըմբշամարտք ի փողոցսն սրակոտորք. պատուական այիք ծերոցն արիւնաշաղախ առ նոքօք անկեալք (34 / 21)

ԱԽՈՅԱՆ - 1

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայեր առ այիտյանսն. (58 / 10)

ԱԽՈՐԺԵԼ - 1

Նա կոչէր զմեզ ...«Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ այխորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 34)

ԱԽՈՐԺԵՄ - 1

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ. «Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զջուրն Սելովմայ որ գնայր իսաղաղ, այլ կամեցան աննել իւրեանց թագաւոր զՀոասիմ եւ զորդին Տարէէլայ (4 / 8)

ԱԽՏ - 6

Եւ ասպա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս (9 / 15)

այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտիւն, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 35)

ապականագործ ախտիւր այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան (49 / 28)

ախտն այն դժուարին է առ ի բժշկել (52 / 22)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս (30 / 29)

նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա (57 / 26)

ԱԽՏԱԿԻՑ - 1

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զճանրասրտութիւն, եւ զյոյժ յիմարին յիւրոց ախտակցաց (25 / 24)

ԱԽՏԱՆԱՄ - 2

Եւ ասպա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս (9 / 15)

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զճանրասրտութիւն (25 / 23)

ԱԽՏԱՑԵԱԼ - 3

քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղեւ, զԱբիսողոմայն ի հեռուստ ախտացեալ, արբեալ ամբարտաւանութեամբ (18 / 45)

Իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, զումանս յիշխանաց պահեր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 11)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին զալ ի յօգնականութիւն, զՍաւուդայն ախտացեալը առ վիուկն ընթացեալք. (32 / 33)

ԱԾԵԱԼ - 4

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ, եւ հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամբոցին, իջեւանս արարեալ, եւ յառաջ ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 7; 10 / 9)

ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխաիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝ այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 40)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար. եւ մնացին անդ մինչեւ մերձ ի զատիկն: (24 / 34)

ԱԾԵԱԼ ԶՍՏԱԻ - 1

նչ ածեալ զմտաւ զդարձական երգսն, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս». կարծէր վատշուէրն՝ մարդկան օգնականութեամբ յաղթել ճշմարտութեանն: (54 / 2)

ԱԾԵԼ - 5

Եւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել ի վերայ մեր (25 / 15)

ն՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛յր միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 43)

ի հեռաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս (40 / 9)

Որում հաւանեալ թագուհոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն (44 / 2)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել (61 / 27)

ԱԾԵԼ ԶՄՏԱԻ - 1

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դաւթական երգոյն որ ասէ (14 / 24)

ԱԾԵՄ - 19

քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ած ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 8)

Իսկ սա ոչ ած այսպիսի զմտաւ ինչ (19 / 21)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպօլիս (33 / 21)

ոչ ած ի յիշումն զտէրունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումնսն առ Պետրոս (53 / 10)

եւ ոչ տէր զօրութեանց ընդ մէջ իւր ածաւ (58 / 17)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ստորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 10)

Ձորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ւփշին միտք իմ (21 / 39)

Երկիցո՛ւք եղբարք եւ սկն ածեսցոյր յերկնակողման պատգամացս (42 / 46)

որ առն է ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ (54 / 8)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ գմտաւ ւածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

Ջոր յետ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ւածէր ինձ (12 / 20)

հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ ինդրեցէք զայր որ քի Հայոց գո՛ր եւ գտանիցէք, եւ ւածէր այսր: (20 / 45)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ւծիւն (11 / 41)

Եւ զայն նչ ւծիւն ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ իւրոյստանօք նախատէր զԻսրայէլ (32 / 35)

մտեալ ի գաւառն Խլաթայ եւ առեալ ւար բազում, ւծիւն ի Տարօն: (40 / 37)

Եւ ի վերայ էւծ թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հակառակ կայ. (19 / 36)

քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի յոյս էւծ (39 / 12)

որ եւ զբարբարոսն ի զգաստութիւն էւծ (39 / 25)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չէւծ ինչ նմա պատուհաս. այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս իրացն: (13 / 3)

ԱԾԵՍ ԶԴՐՈՒՆՍ - 1

Յորոց հինէ՛ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, եւ ոչ ժամանեալ ամենեցուն ի ներքս մտանել, քանզի երեկոյացաւ ժամն եւ ւծիւն գորունս քաղաքին: (40 / 29)

ԱԾԵՍ ԶՄՏԱԻ - 4

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ գմտաւ (35 / 41)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր գմտաւ (57 / 17)

նոքա զայն չածէին գմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 16)

Այսպէս իսակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չէած գմտաւ, թէ որպէս ինսամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին (14 / 12)

ԱԿԱՄԱՅ - 3

Եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 37)

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն ընդդէմ կալ. շտապ տազնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 39)

Վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տազնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 13)

ԱԿԱՆԱԿԻՏ - 1

Ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիսիք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ (52 / 39)

ԱԿԱՆԱԻՈՐ - 2

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայց (29 / 26)

Այտքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ երանելի, յղփացեալ, ականաւոր ի մէջ աշխարհաց: (31 / 43)

ԱԿԱՆՁ - 1

Նա աւանիկ ազդ եղեւ յականջու տեսոն զօրութեանց այդ ամենայն», եւ որ ի կարգին է, լռեմ խնայելով ի ձեզ: (30 / 14)

ԱԿՆ/աչք/ - 5

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայէր ի նոսա (58 / 1)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել. եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 32)

Եւ այս ոչ էթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբթիին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա, եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նորա, վասն առաջիկայ խոստմանցն՝ որ ի թագաւորէն ակն ունէին (4 / 3)

Ջի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք. զի ակն է նորա արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի ամենատես գիտութեան նորա: (19 / 40)

ԱԿՆ ԱԾԵՄ - 1

Երկիցո՛ւք եղբարք եւ ակն ածեսցուք յերկնակողման պատգամացս (42 / 46)

ԱԿՆ/աղբյուրի/ - 2

Համալեզուք եւ համացեղք, h միոյ ականէ բղխեալք քաղցր ջուր եւ դառն (52 / 34)

h քաղցր ականէս յայսմանէ՝ գոր գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիր յորդախաղաց ուղիսիք (52 / 36)

ԱԿՆ/արժեքաւոր քար/ -1

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց (29 / 41)

ԱԿՆԿԱԼՈՒԹԻԻՆ - 1

պակասեալ նուագեցան թագաւորք եւ իշխանք, եւ յոյս ակնկայութեան ապաստանի բարձաւ ի մէնջ: (60 / 4)

ԱՀ - 7

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ գահ տեառն եւ զսպառնալիս որ ի նմանէ (55 / 31)

Ջայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեք խրատիցիմք (25 / 11)

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ գոռոյի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 33)

այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (27 / 3)

ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոգի գորութեան վեռէր ընդդէմ թշնամեացն (46 / 48)

խուճապեալք յերկիւղէն՝ ոչ ոք յազգայինսն կամ ի կարեւոր բարեկամսն հայեցաւ, այլ իւրաքանչիւր ոք ահիւ ըմբռնեալ: (56 / 5)

Զի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսցիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նորա (61 / 30)

ԱՀԱ - 6

ահա ազգ չար եւ անողորմ, ազգ դառնասիրտ եւ հարկանօղ (4 / 38)

ահա յայտնի կատարումն մարգարէութեանս դիպումն: (26 / 24)

Եւ արդ ահա դու բարկացար (27 / 30)

ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո (31 / 10)

Ո՛ւր թագաւորացն արժոքք, ահա ոչ երեւի. ո՛ւր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանարոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին. ահա ո՛չ են, եւ ոչ եւս երեւին (41 / 37; 41 / 39)

ԱՀԱԲԵԿ - 2

Արդ մեք ...սահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ գողղի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 33)

օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան սահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (27 / 3)

ԱՀԱԳԻՆ - 10

պատահեալ զօրքն միմեանց մերձ ի ծովակն որ կոչի Պաղակացիս, ահագին դրոյմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 2)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանս մերոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր

դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 14)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 32)

կարծէին մարդկօրէն հնարագիտութեամբ զբորբոք ահագին հրատին շիջուցանել: (32 / 29)

որ իբրեւ ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս (36 / 40)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, զոր ինքեանք բարան կոչէին, որ յոյժ ահագին էր, զոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորս (38 / 19)

Իսկ այժմ զնորին հակառակն տեսանեմք. ..քաղաքք կործանեալք, եւ անդաստանք խոպանացեալք եւ փշաբերք, ահագին եւ զարհուրելի անցաւորացն ցուցանի: (44 / 42)

եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգեր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 10)

եւ յահագին զարհուրանացն զդողի առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ խաղացուցանել (21 / 39)

եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց, վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել (36 / 26)

ԱՀ ԱՐԿԱՆԵՄ -2

բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա (6 / 35)

Ձոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ, թէ Եւ դու յապստամբիցն եւ եկեալ, ահ արկանես ինձ: (10 / 37)

ԱՀԱՐԿԵԼԻ - 1

Իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկէլի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն (44 / 27)

ԱՀԱՐՈՆ - 2

գլխաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի (32 / 20)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 33)

ԱՀԱԻՈՐ - 1

Ջայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի (19 / 3)

ԱՀԵԱԿ - 1

առաջինն զայս գործեաց զոր գրեցի. իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամէտ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ (48 / 2)

ԱՀ ԵՒ ԵՐԿԻԻՂ - 1

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրութիւնս եւ անթիւ սպառազինօք. մտեալ յաշխարհս մեր՝ ահ եւ երկիրն հասուցանէր հեռաւորաց եւ մերձաւորաց. (55 / 41)

ԱՂ - 1

զմբուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղիւն ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 2)

ԱՂԱԳ - 1

Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացուցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ, Եւ դարձան փառք մեր յապականութիւն: (3 / 5)

ԱՂԱՂԱԿ - 9

Ժամանեցին մեզ աուրք չարչարանաց...Եւ ել աղաղակ մեր առաջի Աստուծոյ: (2 / 36)

Այր մի Անանիաս անուն ի մեջ քաղաքին Երուսաղեմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր (17 / 16)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն (28 / 44)

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին (32 / 43)

Ջքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց, որք անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ եւ ի գիշերի (37 / 35)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 31)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին (14 / 44)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բոնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն (37 / 39)

Բարձրացան աղաղակք լալեաց... (3 / 28)

ԱՂԱՂԱԿԵՄ - 4

ուսաներ ի գիտնոցն՝ թէ առ Աստուած աղաղակեն: (37 / 39)

առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ, գալ յօգնականութիւն, (38 / 25)

Ջի թէ նորա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ աղաղակէ եւ ասէ (30 / 42)

աղուեսադրոշմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր (54 / 21)

ԱՂԱՅ - 1 / Երևի տղայոց պետք է լինի/

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան, ըստ նմանութեան զարնանաբեր ծաղկանոցաց: (34 / 13)

ԱՂԱՆԴ - 3

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ՉԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (2 / 20)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ՉԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (51 / 43)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելով զամենաթշուառ անձն, քանզի կամեր թէ զղջանայ թերեւս, եւ խոստովանի ի բաց կալ ի պիղծ աղանդոյն (54 / 25)

ԱՂԱՉԱՆՔ - 1

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօր եւ գանձուց առատատուր պարգեւօք, եւ ոչինչ վճարեցաւ այնու (32 / 40)

ԱՂԱՉԵՄ - 4

աղաչեցին զգորագլուխսն՝ զի արձակեցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց (16 / 44)

Յետ այսորիկ իբրեւ ետես Գեորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա աղաչէ զթագաւորն գալ ի խաղաղութիւն: (11 / 17)

որք իսաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին գալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 37)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

ԱՂԱԻԱՂԵՄ - 1

Զի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղև (55 / 25)

ԱՂԱԻՆԻ - 3

վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային զտխրական ժամանակս երկանց, զօրէն աղաւնեաց զնորափետուր ձագօքն թոթոելով: (22 / 6)

նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղաւնեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 34)

փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղաւնի երգեն ի նմա (20 / 33)

ԱՂԲ - 1

այլ միջտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, գաղթիս մեծացուցանէր (40 / 1)

ԱՂԲԵՐԱԿՆ - 1

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ
ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան (44 / 37)

ԱՂԲԻԻՐ - 2

ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիւիք
(52 / 38)

զանբարտաւանութեան աղբիւրն խնու: (19 / 28)

ԱՂԲԻԻՐԱՆԱՄ - 1

Խառնեցաւ եւ դառնութեան մրուրն ընդ կենեղուտ ջրոյն որ ի տանէ
տեառն աղբիւրանայր (52 / 48)

ԱՂԵՂՆ - 6

աղեղանց նոցա լարք հատեալք (27 / 20)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, գողղի
հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 47)

Եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ
հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 17)

աղեղունք լարեալք, եւ սլաքեալ նետք նոցա, գօտեւորեալք քաջապէս, եւ
անլուծանելի ունելով զխրացս կօշկաց: (24 / 45)

Աղեղունք մեր փշրեցան, եւ զէնք մեր խորտակեցան (58 / 19)

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զզէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին (43 / 33)

ԱՂԵՂՆԱԻՈՐ - 5

Եւ ի գալ միստում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորացն եւ սուսերամարտից (26 / 43)

Ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 44)

բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից (58 / 3)

Իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խտտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ (48 / 2)

Չէ ինձ պիտոյ աղօթք նոցա. այլ զերեցէք յամենայն վանորէիցն աղեղնաւորս ի ծառայութիւն իմում թագաւորութեանս: (14 / 5)

ԱՂԵՐՍԱԿԱՆ - 1

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնի ի ձեռն մարգարէիցն (47 / 32)

ԱՂԵՐՍ ԱՆԿԵԱԼ - 1

Թագաւորն իբրեւ ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ գան եւ ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դէսպանս առաքել (48 / 31)

ԱՂԵՏԱԻՈՐ - 1

Ջորոյ գաղետաւոր եւ գողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. (46 / 13)

ԱՂԵԽԱՐՇԵԱԼ - 1

մարք գմանկունս ի գիրկս ընկալեալ. եւ մայրենի գթովքն աղէխարշեալ. վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային գտխրական ժամանակս երկանց (22 / 5)

ԱՂԵՏ ,ԱՂԵՏ - 3

աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք. իսկ զայլ գաւառաց եւ զքաղաքաց զանցս աղետից, ո՛յր միտք բաւեն: (32 / 9)

Ձի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղետիցն որ ընդ Արծն եղև (55 / 26)

աղետք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի (60 / 1)

ԱՂԽ - 1

յառաջ զձի եւ զջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին, եւ ճանապարհ բանային, եւ ապա զգերին եւ զաղին յետոյ տանէին (51 / 12)

ԱՂՄՈՒԿ - 1

մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկաւն էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր ել ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ գիտեմ (50 / 27)

ԱՂՈՒԵՍ - 2

ի քեզ աղուեսունը երամակեալք, խայտացեալք, լցեալք ի կերոյ: (29 / 5)

Եւ սոքա ի քեզ ապաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ, եւ քաժինք աղուեսուց եղեն: (29 / 12)

ԱՂՈՒԵՍԱԴՐՈՇՄ - 1

Եւ աղուեսաղորշմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր (54 / 20)

ԱՂՋԱՄՈՒՂՋ - 1

Եւ զպայծառութիւն ոգւոց եւ զճառագայթս ճանապարհի առաքինութեան, անտեսանելի եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 36)

ԱՂՋԻԿ - 1

զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունը, զնոցա խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել (51 / 5)

ԱՂՏԵՂՈՒԹԻԻՆ - 1

ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն, եւ ի գործոց աղտեղութեան ո՛չ խորշին (56 / 32)

ԱՂՔԱՏ - 4

Ջտունս տնակից աղբատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակելին մեծատունքն (30 / 8)

զիա՞րդ կարացից եւ աղբատս զիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն (7 / 21)

Վաճառականք՝ եկեղեցոյ շինողք եւ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեւանք եւ հանգուցիչք, եւ առ աղբատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 35)

ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղբատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն (56 / 31)

ԱՂՔԱՏԱՆԱԼ - 1

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղբատանայն տրտնջեմք եւ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ (50 / 12)

ԱՂՔԱՏԱՍԷՐ - 1

Եւ եղև յետ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի, որ էր այր հզօր եւ աշխարհաշէն, մեծապարգև եւ աղբատասէր, որ էր արդարեւ սահման իսաղաղութեան (3 / 32)

ԱՂԹԱՍԷՐ - 1

քահանայք սորա սրբակեացք եւ աղթասէրք, եւ եկեղեցական սպասու հլուք եւ հպատակք: (29 / 39)

ԱՂԹՈՂ - 1

Եւ նորա ասեն. Սորա ամենեքեան երամք աղթողաց են (14 / 3)

զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ, եւ սողօթից նոցա լսէ (54 / 7)

քակեցան տունք սողօթից, եւ օծեալ իւղով սրբութեան քարինք՝ հիմն ապարանից այլազգեաց արկան (60 / 6)

որք սողօթիւք միշտ խօսակիցք Աստուծոյ լինէին: (29 / 10)

որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղեւ առ ի զխելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել. կամ զԵզեկիային՝ որ սողօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱստուծոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 38)

Իսկ իշխանն ...զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ սողօթիւք հրահանգելով զինքն (37 / 24)

առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ, եւ զայն՝ միոյ արդարոյ սողօթիւք (54 / 9)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ. Չէ ինձ պիտոյ սողօթ նոցա (14 / 5)

վասն զի ոչ համարէին թէ գոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ սողօթ մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 22)

ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի զանձուց առատութիւնս». (14 / 25)

Ջքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց, որք անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ եւ ի զիշերի (37 / 34)

«Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձ (42 / 44)

Ջի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անճանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօթիսն նստէր, միաւոր եղեւ ամենեցուն կոծ (27 / 3)

ԱՂՕԲԻ/աշխարհ/ - 2

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն...զնաց եւ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ, եւ արարեալ զայն ընդ իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի (45 / 27)

ԱՃԻԻՆԱՅԵԱԼ - 2

Քանզի քաղաքք աւերեալք եւ տունք այրեցեալք, ապարանք հնոցացեալք, եւ արքունաշէն սրահք աճիւնացեալք: (27 / 13)

ինքեանք այրեցեալք եւ աճիւնացեալք: (35 / 11)

ԱՃՈԻՄՆ - 1

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսեամբ զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին. (44 / 33)

ԱՍ - 49

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ իսաւրեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, յաւուրն ուրբաթու ի դառնալ աւուրն, էր եւ թուականիս մերոյ չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու ամ: (17 / 5)

որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ (26 / 13)

որպէս առնէր երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ, ոչ որ ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 5)

երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր (41 / 42)

զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 25)

Եւ թագաւորին Վասլի առեալ զպատանդսն՝ եւ խոստանայ զկնի երից ամաց դարձուցանել (11 / 24)

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց (20 / 5)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. (33 / 29)

զերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր (52 / 37)

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն (57 / 8)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 36)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքել ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն (6 / 21)

այր խաղաղասէր էր եւ առատ, յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն եկաց ի լոռութեան (12 / 36)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի (12 / 46)

Սա յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրածողով լինի, եւ ճանապարհ առնէ ի կողմանս Անտիոքացոց (13 / 33)

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց. քանզի ի միում ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, որ ունէին զթագաւորութիւն մերոյ աշխարհիս: (20 / 6)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասեն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ գԴուին եւ գԳանձակ ունէր (40 / 25)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին (51 / 35)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չեւծ ինչ նմա պատուհաս. այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս իրացն: (13 / 4)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափխազաց Բագարատ (4 / 42)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 12)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից (13 / 5)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի (13 / 10)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, (13 / 16)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին, դարձեալ ա՛յլ զօրք առաքեցան ի թագաւորէն (16 / 41)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ (18 / 34)

Եւ ի գալ միւսում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց եւ սուսերամարտից (26 / 41)

Այս եղեւ ի չորեքհարիւր յիսուն թուականիս եւ դադարեալ երկիրն հանգեաւ ամն չորեքտասան: (4 / 22)

Եւ ապա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս, եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամն եօթն: (9 / 16)

Թագաւորն ... երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս. եւ կացեալ ամն երիս (12 / 12)

Եւ ինքն առեալ զոսս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, եւ զկնի երկու աւուր բարձաւ ի միջոյ. որ թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 29)

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարազատն՝ ամս չորս (12 / 35)

Որ կալաւ զթագաւորութիւնն ամս եօթն: (15 / 23)

Կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ութ, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 30)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ (24 / 43)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ առատ ոռճկօք հրամայեաց պաշտել զնա. բայց առ իւր պահեաց զնա ամս երիս, (33 / 19)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպօլիս. եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, յորում տեղոջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 24)

Եւ զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ագռաւօքն զերիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 7)

Եւ սա այսպիսի գնացիւք վարեալ զկեանս իւր՝ վախճանեցաւ. որ թագաւորեաց ամս երեքտասան, ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի եղեալ: (40 / 15)

Իսկ թագուհւոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 43)

Եւ նշխարեցին տղայոց իւրեանց յամս բազումս: (27 / 46)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի, յորում էր թուականիս մերոյ ամս չորեքհարիւր եօթանասուն եւ հինգ: (13 / 1)

Այսոքիկ եղեն ի սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ, յորում էր թուականութեանս մերոյ ամս չորեքհարիւր իննսուն: (20 / 4)

Ջկնի այս պատմութեանս, ի գալ տարւոյն էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեք: (34 / 29)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր չորս: (40 / 24)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր եօթն յորժամ այս այսպէս եղեւ: (51 / 40)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեքտասան: (55 / 38)

Եւ ոչ ոք ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թէպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ (61 / 13)

Եւ այսոքիկ ոչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. եւ յայնմհետէ եւ այսր տիրեցին Հոռոմք արեւելից: (9 / 28)

ԱՄԱՅԱՆԱԼ - 1

ողբան սուրբ մարգարէքն գամայանայն Իսրայելի (20 / 13)

ԱՄԱՅԱՆԱՄ - 1

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, ոչ մնալով կենդանի՝ բայց եթէ յամբոց ուրեք: (43 / 41)

ԱՄԱՅԱՅԵԱԼ - 1

այսպէս եւ հայրապետական արթոն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 28)

ԱՄԱՅԻ - 6

քանի՛ զաւառք անմարդ, ամայի դարձան (21 / 8)

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղև անմարդ ամայի (36 / 7)

«Երկիր, ասէ, էր ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործէր զերկիր»։ (44 / 23)

Եւ երկրորդն զԱնի խողխողմամբ սրոյ եւ հրակիզութեամբ ամայի եւ անապատ արար (59 / 4)

Եւ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն։ (8 / 1)

Բայց այժմ շէնք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նոցա ոչ գոյ տեղի բնակութեան (44 / 48)

ԱՄԱՆ - 2

Եւ արկեալ յաման ապակեղէն (38 / 34)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտան ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 28)

ԱՄԱՉԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

նոքա կապանօքն արկան ի հնոցն, յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն, եւ նչ ամաչեցուցանէ զայնոսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ։ (39 / 20)

ԱՄԱՌՆ - 1

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 17)

ԱՄԱՐԱՅՆԻ - 1

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զգէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին, հեշտացեալք իբրեւ յամարայնի (43 / 34)

ԱՄԲԱՌՆԱԼ - 1

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխամամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբարնալ (50 / 15)

ԱՄԲԱՌՆԱՄ - 1

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն (31 / 43)

ԱՄԲԱՍՏԱՆ - 3

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զմանէ առ թագաւորն (24 / 16)

վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 11)

որպէս եւ Մովսէս զԻսրայել ամբաստան լինի (50 / 6)

ԱՄԲԱՍՏԱՆԵՄ - 1

մարգարէն ողբալով զիւրոցն ամբաստանէր (41 / 15)

ԱՄԲԱՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Զի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է (30 / 22)

ԱՄԲԱՐ - 1

Եւ արարեալ ի տեղուջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց գամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից (43 / 38)

ԱՄԲԱՐԵԱԼ - 2

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեայ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեանն (15 / 11)

վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին, հարստացեալք բազում ընչեղութեամբ ի ծովէ եւ ի ցամաքէ ամբարեայ: (34 / 6)

ԱՄԲԱՐՇՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի իրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական գորացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 4)

ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆ - 3

նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա. զի ոչ եթէ այլ ոք դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 28)

Այս կերպ եւ բարձրն Եսայիաս. «Աչք տեանն բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ. եւ խոնարհեցի բարձրութիւն ամբարտաւանից, եւ բարձրացի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեցի»: (20 / 1)

առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք, եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն (57 / 26)

ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆԵԱԼ - 1

Իբրև ետև զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց (57 / 16)

ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆԻՄ - 1

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղքատանալն տրտնջեմք եւ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ, եւ ի հարստանալն՝ ամբարտաւանիմք (50 / 13)

ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆՈՒԹԻԻՆ - 10

Բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղև, զԱբիսողոմայն ի հեռուստ ախտացեալ, արբեալ ամբարտաւանութեամբ, վասն որոյ զնորայն հատոյց զդատաստան: (18 / 45)

Եւ յանցանել բարկութեան պատուհասին՝ արբեալ ամբարտաւանութեամբ ասէ. (25 / 26)

մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխալուր բանս բարբառէր (51 / 20)

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, (52 / 6)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշառ եւ յարդարադատ տեառնէ, որ հատուցանէ իւրաքանչիւր զարժանն ըստ գործոց իւրոց: (50 / 40)

նա առ սաստիկ ամբարտաւանութեանն՝ ասէր (39 / 14)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դաւթական երգոյն որ ասէ... (14 / 24)

Նախ զարմատոյն ամենայն չարեաց բունն հարկանէ, զամբարտաւանութենէն ասեմ (30 / 27)

բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք, եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն (57 / 25)

Եւ զմրուր քարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան. մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դատերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին (55 / 34)

ԱՄԲՈՒՅ - 3

Ինքն բազում ամբոյիլ յարեւելս ճանապարհ կալեալ գայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թեոդուպօլիս (57 / 21)

Եւ այնքան ծանրացաւ խռովական ամբոյն յաւարատութիւնս խանձեալ, մինչ զի զպարհսպն պալատին խրամատեալ՝ բազում գանձս ի թագաւորական գանձուցն արտաքս պեղեցին. զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոյն գլխաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 5; 18 / 8)

ԱՄԲՈՒԽԵԱԼ - 1

Եւ քանզի գիրք ասեն եթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոյեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն.

ԱՄԲՈՒՆՈՒՄՆ - 1

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոյումն եւ բաժանումն (56 / 2)

ԱՄԵՆԱԹՇՈՒԱՌ - 1

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելով զամենաթշուառ անձն (54 / 24)

ԱՄԵՆԱԿԱԼ - 5

ուստի բարբարոսքն ծանեան յայտնապէս, եթէ ձեռն ամեանակային պատերազմի ընդ նոսա: (11 / 48)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն. ընդ նորա անմտութիւնն, զի ամենակայ համբաւէր զինքն եւ Աստուծոյ աթոռակից (37 / 3)

տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակային մերձեցի առ նոսա: (55 / 11)

ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր. այլ աջ եւ բազուկ ամենակային: (57 / 19)

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին, քանզի այր բարեպաշտ էր, զամենակայն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն (37 / 24)

ԱՄԵՆԱՅԱՂԹ - 1

զոր գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառազարդեաց ամենայաղթ իսաչիւն (53 / 19)

ԱՄԵՆԱՅՆ - 128

Ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր (3 / 1)

յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, ընդ որթով իւրով եւ ընդ թզենեալ: (3 / 33)

քանզի «Ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ ո՛չ կարէ կեալ»: (4 / 30)

թագաւորն ...պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին, մի՛ տղային եւ մի՛ հասակաւ կատարելոյն, մի՛ առն եւ մի՛ կնոջ, եւ մի՛ ամենեւին ամենայն հասակի (7 / 14)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՝ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի խրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական զօրացն ի խուժադուծ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 3)

Եւ ապա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս, եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամս եօթն: (9 / 16)

առժամայն խափանեցան ամենայն խորհուրդք նոցա: (9 / 40)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 42)

որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին (11 / 13)

ամենայն աշխարհն Պարսից առ հասարակ զարհուրանօք պաշարեալ կային յերկիւղի (11 / 29)

Քանզի Վասիլն... ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն, որպէս օրէն է ամենայն թագաւորաց: (13 / 27)

ինքն մահուամբ ճեպի զհետ ամենայն երկրաձնաց: (13 / 32)

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝ ասելի զոլով ամենայն ուղղափառ հաւատոց: (14 / 7)

«Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. եւ յոյր վերայ անկցի՝ հոսեսցէ զնա»: (14 / 15)

Եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ զնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 12)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օռթանօթոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս եւ զիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 3)

Երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսիլի՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զինքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 10)

Այդ եղուկը ամենայն երկրի լինելոց է: (17 / 27)

քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիտութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 22)

Ջայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի (19 / 4)

«Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. զի ոչ ուստեք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ». չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն, այսինքն զաթոռոյն. քանզի ոչ եթէ զամենայն իշխան Աստուած յարուցանէ: (19 / 32; 19 / 35)

այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուգ, յամենայն բարեփառութենէ մերկ եւ կողոպուտ զնոսա: (20 / 30)

հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւերս եւ մեզ ժամանեաց (21 / 2)

զամենայն գանձսն գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց. վասն զի ի մահուան նորա նա էր հոգաբարձու նմա: (21 / 16)

Յայսոսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց, մինչեւ մարդաթափ արարին զերկիրն ամենայն սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (21 / 38)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախումն թագին, եւ զամենայն մարդ ի տեսութիւն եւ ի զարմանս ցուցանէր (22 / 16; 22 / 18)

Պակասեաց այս ամենայն եւ կորեալ եւ «Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» ըստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 37)

Այժմ յողբս փոխեցաւ մեզ ամենայն, եւ ուրախութեան պատմուճանն այն յարջնազգեստ խորգ փոխեցաւ: (22 / 39)

Արդ այս ամենայն ի վաճառէն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք: (22 / 45)

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ քան զՅուդային. քանզի անդ թէպէտ վաճառողն ընդ պարսաւանօք, այլ վաճառն գին եղել փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 48)

յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 20)

Եւ քանզի այր իմաստուն է... յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 32)

Եւ այնու տիրեցին Անոյ եւ ամենայն աշխարհին: (23 / 45)

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ (26 / 2)

այժմ անկեալ կայ ի կիցս ամենայն ճանապարհաց մերկ եւ խայտառակեալ (26 / 27)

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ յազգականաց, գերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 30)

Իմ են եւ այսոքիկ, քանզի ի մեզ կատարեցան ամենայն կանխասացիկ բանք մարգարէիցն (26 / 34)

Եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեռանն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 21)

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեռն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի (29 / 3)

հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց (29 / 26)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա (29 / 30)

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց (29 / 42)

յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց գառածեալ՝ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 47)

Նա աւանիկ ազդ եղել յականջս տեառն զօրութեանց այդ ամենայն (30 / 14)

Նախ զարմատոյն ամենայն չարեաց բուն հարկանէ, զամբարտաւանութենէն ասեմ. զի նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դեւս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 26; 30 / 27)

Եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն, եւ զգինդսն, զմատանիսն, զապարանջանսն, զքօղէսն, զմեհեւանդսն եւ զայլն ամենայն: (30 / 32)

Ոչ վայրապար եղել ինձ անցանել ընդ այս ամենայն (30 / 38)

հեղին զարինս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ զԵրուսաղեմաւ միայն, այլ՝ թէ ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն (31 / 14)

«Եկեսցէ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ (31 / 24)

ամենայն քաղաքն լի էր դրակամբք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք եւ նրբափողոցք եւ ընդարձակ սրահք: (31 / 31)

մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել (32 / 5)

Եւ եղել երկիրս ամենայն իբրեւ անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ զորայն բառնան (33 / 7)

անչափ աւարան լցին զերկիրն ամենայն. իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն զերին հաճելի նմա (33 / 11; 33 / 12)

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամբք (34 / 43)

այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն (35 / 3)

բարձաւ ուրախութիւն յերեսաց ամենայն երկրի. յամենայն տեղիս ողբք եւ հառաչանք. ամենայն ուրեք կոծ եւ լալականաց հանդէսք. (35 / 6; 35 / 7)

Բարձաւ այս ամենայն. կորեաւ եւ ո՛չ երեւի: (35 / 17)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց (35 / 21)

Եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն , զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա, եւ զայլսն ի փախուստ դարձուցեալ, զառ եւ զգերի զամենայն թափեցին (36 / 19)

աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղեւ խռովութեամբ (36 / 42)

Յետ երից աւուրց շարժեալ ամենայն բանական, խաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ (37 / 11)

Ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 17)

Եւ այնու զամենայն կրուոյն օրինական ծանուցանէր նոցա (37 / 48)

ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած (39 / 12)

Եւ զգանձս, զոր ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովեր (40 / 1)

Եւ զօրն ամենայն նոքօք վարանէր: (40 / 9)

զի ամենայն անձինք իմ են (41 / 19)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի ենք քան զամենայն մարդիկ. աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ մեր գերիք եւ կալանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ յընչից կողոպտածք: (41 / 21; 41 / 22; 41 / 22)

Եւ հայրապետութիւն մեծ եւ նախանձելի ամենայն ազգաց. եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 27; 41 / 28)

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ գնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 32)

Արդ եթէ այս ամենայն գոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նոր (42 / 16)

Եւ տեսցէ ամենայն մարմին զփրկութիւն Աստուծոյ: (42 / 31)

ընդ ամենայն ջերմագութիւն հարամբ անցանէ այս բան: (42 / 40)

առ որ կացեալ ջեռան ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց: (43 / 31)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, ոչ մնալով կենդանի՝ բայց եթէ յամրոց ուրեք: (43 / 41)

Եւ ինքն զկնի երից աուրոց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի (44 / 6)

«Ցնծասցեն դաշտք, եւ ամենայն որ է ի նոսա»: (44 / 39)

զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 18)

Եւ առեալ ի նմանէ զանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն գոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի (45 / 30)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն (46 / 19)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոգի զօրութեան վեռէր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խռովեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 1; 47 / 3)

Այս ամենայն յաշխարհաւեր տարւոջս գործեցաւ: (48 / 44)

այժմ ամենայն մեզ հանդիպեցաւ: (49 / 18)

ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու (50 / 5)

Եւ քանզի բերդ ունէր գիւղն, ժողովեալ էին ամենայն բնակիչք տեղոյն: (51 / 14)

Արդ անդրանիկ արբանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ գոր

համբաւեցին զմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, որոյ սլաքքն մխեալ էին կայծակամբք կաղնոյ: (53 / 5)

Եւ տէրունական մարմնոյ եւ արեանն հաղորդեցուցանել, եւ պատարագաց եւ ամենայն քրիստոնէական կարգաց արժանացուցանել (53 / 31)

Եւ իբրեւ ամենայն մարդ ի ծուփս եւ ի տարակուսանս անկեալ կայր (53 / 39)

զի ամենայն որ լսիցէ զպատմութիւնս զայս, անէծս արձակեացէ զհետ նորա: (54 / 44)

Եղեւ ամենայն բնակութիւնն իբրեւ հողաբլուր (56 / 25)

Ձի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 14)

Եւ լնուլ զամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամբք (58 / 44)

Կամէր զսիրելւոյն հատուցանել, եւ անդէն ժամանեաց նմա մահ, եւ էլ յաշխարհէս զկնի ամենայն երկրածնաց, ուր ի միասին են թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 21)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի (60 / 2)

Ձի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք (60 / 23)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար բան մարգարէիցն (60 / 30)

զամենայն զբօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր. եւ զամենայն ալիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեացես զմեզ, տէր: (60 / 45; 60 / 46)

այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 5)

Եւ արդ շատ համարեցաք գամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել, որ եղև յաւուրս մեր (61 / 7)

ամենայն ժամանակ աւուրց մերոց լի եղև խոռվութեամբ եւ նեղութեամբ (61 / 11)

զի ամենայն խորհուրդք նոցա որ վասն մեր. ի չարութեան են (61 / 15)

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին (61 / 16)

բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասջիք, եթէ մեղքն եղև այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 27; 61 / 29)

Յետ այսորիկ իբրև ետես Գեորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա աղաչէ զթագաւորն գալ ի խաղաղութիւն: (11 / 16)

եղև անուանի յամենայն արեւելս (12 / 41)

գերեցեք յամենայն վանորէիցն աղեղնաւորս ի ծառայութիւն իմում թագաւորութեանս: (14 / 5)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուգ. յամենայն բարեփառութենէ մերկ եւ կողոպուտ զնոսա: (20 / 30)

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրև զորախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա (27 / 46)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնոս (28 / 13)

որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան (31 / 40)

զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամբք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ ափափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին գտունս եւ զեկեղեցիս (34 / 46)

յամենայն տեղիս ողբք եւ հառաչանք. ամենայն ուրեք կոծ եւ լալականաց հանդէսք. ոչ ուրեք քահանայից երգք. ոչ ուրեք լսի փառաբանութիւն Աստուծոյ: (35 / 7)

Իբրեւ ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս, այսպէս եւ մեզ հանդիպեցաւ. աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղև խռովութեամբ, եւ ոչ ուրեք գտանիր տեղի ապաւինի. զի վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց յամենայն մարդկանէ: (36 / 41; 36 / 44)

Եթէ Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 20)

Իսկ այսօր նստի անշուք, անգարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի (42 / 5)

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է ա՛յլս ի վերայ սորին յաւելուլ չարիս: (7 / 47)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել (49 / 9)

ԱՄԵՆԱՅՆ ԻՆՉ - 2

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ գամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք (19 / 40)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա. (29 / 30)

ԱՄԵՆԱՅՆ ՈՔ - 1

Եւ այսու կերպարանօք ի զարմանս շարժեաց զհեռաւորս եւ զմերձաւորս, եւ ամենայն որ ցանկայր զնա տեսանել: (52 / 5)

ԱՄԵՆԱՏԵՍ - 1

Զի ոչ թե ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք. զի ակն է նորա արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի ամենատես գիտութեան նորա: (19 / 41)

ԱՄԵՆԵՔԵԱՆ - 31

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտերունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուղս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն. զոր տեսին առ հասարակ ամենեքեան, եւ փառաւորեցին զԱստուած. եւ բարձրացաւ եղջիր հաւատոյս մերոյ: (8 / 18)

Սորա ամենեքեան երամք աղօթողաց են (14 / 2)

Այսոքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 39)

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ. այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (26 / 3)

միաւոր եղել ամենեցուն կոծ, ամենեքեան խորգազգացք, ամենեքեան արջնազգեստք, ամենեքեան հատե այլ ի կերակրոյ (27 / 4; 27 / 4; 27 / 5)

եղաք իբրեւ զպիղծս ամենեքեան: (27 / 31)

քանզի որք ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի եղեն, ամենեքեան նոքա հրայրեացք եղեն: (31 / 35)

ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծիւնն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 44)

բայց որպէս զրէ երանելին Յովհաննէս, թէ «Առ ի մենջ ելին, այլ ոչ էին ամենեքեան նոքա ի մենջ» (52 / 33)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 45)

Զի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու (55 / 22)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ քազում գաւառաց եւ բերդից. եւ զօրանայ քան զամենեսեան (6 / 17)

Այլ զգանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար զինով զոր մատռուակեն որթք այգեաց, զայսոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 43)

զիս՞րդ կարացից եւ աղքատս զհտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր թշուառութիւնս (7 / 22)

զամենեսեան հանդէսք պատմութեանս ի կոճ հրաւիրէ: (26 / 46)

կալաւ առ հասարակ զամենեսեան դողումն եւ երկիւղ: (28 / 19)

մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 2)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին գառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 6)

նորանշան հարուածովք անողորմաբար զամենեսեան առհասարակ սատակէին: (43 / 20)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար (43 / 35)

պարտ էր նմա ողորքական բանիւք եւ պարզեաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել (44 / 9)

զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն Ճանեթոյ (46 / 4)

Արդ այսպիսորեն գործով հասին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց (47 / 24)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց (47 / 27)

ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին (48 / 16)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 24)

Իսկ գոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին (50 / 38)

յաղթեցին եւ կոտորեցին զամենեսեան (51 / 33)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան (60 / 33)

ԱՄԵՆԵԻԻՆ - 3

Թագաւորն ... պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին, մի՛ տղային եւ մի՛ հասակաւ կատարելոյն, մի՛ առն եւ մի՛ կնոջ, եւ մի՛ ամենեւին ամենայն հասակի (7 / 14)

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց, ամենեւին գեղեցիկ, բոլորովին զարդարուն: (29 / 42)

Իսկ մանկանցն ցօղէր հրեշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոս (39 / 24)

ԱՄԵՆԵՔԻՆ - 31

Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք, Եւ յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 12)

որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն՝ (7 / 28)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուռն հարին զորդոյն Փոկասայ (8 / 45)

գոր առհասարակ ամենեցուն տեսեալ, գմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 32)

ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխաիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝ այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղէ ամենեցուն: (15 / 41)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ, ի Մանանաղի իջեալ եւ յԵկեղեաց անդառնալի գնացիւք, զայսոսիկ ի բերան առեալ ասէր անդադար ի տուէ եւ ի գիշերի (17 / 20)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամենն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 42)

Չայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տերն եւ արարիչն (19 / 2)

Եւ զայս զի գրեցի, զի յորժամ զսոցին հակառակն պատմեցից, ամենեցունց շարժեցից արտասուս: (22 / 26)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ, եւ իրաւունք նմա թի տեսանէ եղիցի (23 / 9)

Եւ յետ ամենեցուն արբոյց տանն Միսակայ (26 / 23)

Ձի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր, միաւոր եղէ ամենեցուն կոծ, ամենեքեան խորգազգացք, ամենեքեան արջնազգեստք, ամենեքեան հատեալք ի կերակրոյ, եւ զբնութիւնն բռնադատէին առատանալ ողբովք, նաեւ զեղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչէին (27 / 2; 27 / 4)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 4)

կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից զարտասուս: (29 / 20)

նման իմն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 32)

Ամենեցուն մի նախանձ էր բարեպաշտութեան (29 / 38)

մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 17)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս (30 / 29)

Եւ քանզի առանց գիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 11)

շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս (35 / 25)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին (39 / 38)

թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիւրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն (39 / 47)

Յորոց հինէ՝ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, եւ ոչ ժամանեալ ամենեցուն ի ներքս մտանել (40 / 29)

Իսկ ես ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ. որպէս զի ամենեցուն՝ որք լսիցեն. շարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 12)

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են մեր (42 / 21)

Իսկ իշխանք... եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 8)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, զդողի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 47)

նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա(57 / 27)

այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց (61 / 17)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտսն ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 28)

ԱՄԵՆԻՄԱՍՏԱՊԷՍ - 1

Ձայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի (19 / 2)

ԱՄԷՆ, ԱՄԵՆ - 3

զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամենն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 42)

Եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր (9 / 12)

զամենն հանեալ, եւ բնաբարձ աւերմամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 22)

ԱՄԻՍ - 9

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 47; 50 / 47)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս գերի տարան, զԱրծն այրեցին (34 / 30)

Սա զքեռորդին իւր կեսար անուանէ. եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ուր, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 31)

Այսոքիկ են առօրեայ պատմութիւնք կեսարուն, որ թագաւորեաց ամիսս վեց: (18 / 17)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդէռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ գօր էլ ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ գիտեմ (50 / 27)

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ խաւարեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց (17 / 3)

մեծաւ իրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի (26 / 44)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս գերի տարան, զԱրծն այրեցին, եւ զայլ քաղաքս եւ զաւանս (34 / 30)

ԱՄԻՐԱՅ - 2

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղւոյն, մեռաւ անորդի (14 / 31)

կարեւեր խոցեալ էր զորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային (36 / 32)

ԱՄՈՎՍԱԿԱՆ - 1

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատէր զԻսրայէլ, որք զպարգեալ զինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ որ այլն եւս, եւ ոչ ցաւեր նոցա վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 4)

ԱՄՈՒՍԻՆ - 1

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ անց սաղմոսողաց (28 / 17)

ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 14)

ԱՄՈՒԲ /ած./ - 5

բայց դուք պինդ եւ ամուր կացեք (38 / 2)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր... ունի մօտ յինքն բերդ ամուր եւ անառիկ (39 / 34)

ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 32)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթուղիկէն ելեալ ամրանային, եւ այլք ամուր տեղիս կամ յաշտարակս: (15 / 8)

տայ զբարձր աշտարակս ի կոխումն եւ զքաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 30)

ԱՄՈՒԲ /գոյ./ - 25

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 25)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբազմութիւն զօրացն... մտեալ ի մեծ ամուրն, ամրանայ: (45 / 45)

Եւ զմրուր բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան. մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. (55 / 33)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գէորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց զնոսս. եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, վասն անդրանկութեանն. իսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 41)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց, քանզի եւ բազումք իսկ մեռան ի նոցանէ, աղաչեցին զգօրագլուխսն՝ զի արձակեցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց եւ ինքեանք կալցեն յամուրն եւ զդաստակերտս նորա: (16 / 46)

այլ յամուրն՝ չ տայ ի Գագիկ (21 / 28)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն...զնաց եւ խաբանօք էառ յամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 25)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափխազաց (11 / 10)

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

Իսկ Գեորգի զօրոքն իւրովք երթեալ ամրանայ յամուրն Ափխազաց (7 / 11)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորի նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ, եւ հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեւանս արարեալ, եւ յառաջ ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 7)

Եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ապրեցաւ: (34 / 23)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափխազաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարխար եւ մինչեւ ցստորոտն Կովկասու. եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառսն Ճանեթոյ (34 / 38)

սա իբրեւ լուսա զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, զնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ, եւ արարեալ զայն ընդ իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի, եւ յամուրն որ կոչի Հաւաճիչ: (45 / 27)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել, եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 10)

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 14)

Եւ ես տաց զքաղաքս եւ գայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 43)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա (28 / 3)

ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծինն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 46)

Զի տէր է որ շինէ եւ քակէ, տայ զամուրս ի դողումն եւ զբարձր աշտարակս ի կործանումն (55 / 12)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի, եւ ել հուր հարաւային եւ եկեղ զամուրս բարձունս (60 / 2)

Զոր իբրեւ լուս ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մագդատ (9 / 5)

այսոքիք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ ագարակք. մինչեւ չմնալ կենդանոյ ուրուք ի մարդկանէ, բայց եթէ յամուրս ուրեք: (46 / 30)

այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ, եւ ոչ գայլ ամուրսն գորս ընդ ձեռամբ ունէր (21 / 28)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Սպեր եւ մինչեւ յամուրսն Տայոց եւ Արշարունեաց (26 / 17)

ԱՄՊ - 3

Զի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեւաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղէր զցօղ կենաց (22 / 10)

Եւ մինչեւ նա յայս խորհրդի էր... յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք անձրեւաց յերկիր հեղան (11 / 31)

ն՝ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամկ խտացեալ առաջի նոց (41 / 38)

ԱՄՊԱՁԵԻ - 1

Եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գազաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպածել տեսողացն ցուցանի (44 / 35)

ԱՄՍԱԿԱՆ - 2

Եւ ինքն...եւ խոր փոսիւ պատնէշ արարեալ շուրջ զբանական՝ դադարեանդ ամսական աուրբք կամ եւս առաւելագունիք: (10 / 5)

Արդ ամսականօք աուրբք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին, մի ի լուսանալ աուրն եւ մի ընդ երեկն: (37 / 40)

ԱՄՐԱՆԱՄ - 6

Իսկ Գեորգի զօրոքն իւրովք երթեալ ամրանայ յամուրն Ափխազաց (7 / 11)

Ջոր իբրեւ լուսա ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մագդատ (9 / 5)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբազմութիւն զօրացն...մտեալ ի մեծ ամուրն, ամրանայ: (45 / 45)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթողիկէն ելեալ ամրանային, եւ այլք յամուր տեղիս կամ յաշտարակս: (15 / 7)

որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային (28 / 7)

աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամրացոյց սուտերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղեւ խափան եւ դիմահար Եդերայ, որ յարեաւ սատան Սողոմոնի: (55 / 14)

ԱՄՐԱՅԵԱԼ - 4

Ձոր իմացեալ Ափխազին, մինչդեռ չեւ էին բանակեալ եւ պատնշու ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 44)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր (52 / 42)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին... վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տազնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 11)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն (55 / 7)

ԱՄՐԱՅՈՒՅԱՆԵՄ - 4

զի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամրացուցեն, եւ անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 37)

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց եւ ի վաշիից եւ յանիրաւութեանց գտունս իւրեանց ամրացուցանեն (56 / 30)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի...եւ շուրջ զիւրեաւ ամրացուցանէր, եւ օր պատերազմի սահմանէր: (57 / 35)

ԱՄՐԱՅՈՒՅԵԱԼ - 1

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց ...վահանաւ միայն զթիկունս ամրացուցեալ ... մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 35)

ԱՄՐՈՅ - 7

իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցաւն որ կոչի Աւնիկ (37 / 12)

եւ հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ սաւրոցին, իջեւանս արարեալ, եւ յառաջ
ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 9)

որք եկեալ մեքենայս եւ մանգղիոնս եղեալ, սկսան փլուզանել
զպարիսպ սաւրոցին: (16 / 43)

եւ որ ի յաւրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ (51 / 20)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, ոչ
մնալով կենդանի՝ բայց եթէ յաւրոց ուրեք: (43 / 42)

եւ նա ելեալ յաւրոցէն երթայ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Սուրմատի (21 / 27)

եւ քաղաքացիքն յայս ապաստան եղեալ ի ծովն եւ յաւրոցն, յանհոզ
կային: (39 / 35)

²ØðàòÁÆðÛ - 5

» ò ³ÛñáòÃ»³ÛμΥ³áëï³Ûμ»³Ý áª Ç Û³ñ¹Ï³Ý¿ª ³ÛÉ Û²ëïáóÍáÛ (55 / 28)

³¹²áóÛ » ò ³ÝÑ³Û³ñ Ñá·Çù Ç í»ñ³·áÛÝ ·³ò³é³óÝ, í³ëÝ ï»Õ»³óÝ ³ÛñáòÃ»³Ýª³Ý¹ñ
ÁáÕáí»³É ¿ÇÝ: (35 / 32)

³Ûëà¿ë » ò μÝ³ÏÇáùÝ °ñÇùáíÇ, Û³Õ³·ë ³ÛñáòÃ»³Ýª³ßï³ñ³Ï³óÝª áã Ñ³Û³ñ»³óÝ
½ÇÝù»³Ýë ÁÝ¹ ³ÛÉ ø³Ý³Ý³óÇëÝ (55 / 10)

» ò ³ÝÛáÛë É»³É Û³Õ³·ë ³ÛñáòÃ»³ÝªÁ¿à¿ì » ò ½Û³ñìÝ ë³ëï³óáó³Ý¿ñ, Ï³Û¿ñ
ááó»É: (55 / 47)

ëñմáóÃÇõÝÝ ¿ ³ÛñáòÃÇõÝ » ò á³ñÇëá ÁÝíÇñ ·áñÍù ³ëïáó³Íá³ßíáóÃ»³Ý: (55 / 16)

²Øäàö²È - 1

²ÛÉ ÛÇÝùÝ ³Û÷á÷»³É½²½ûñáóÃÇõÝ Çõñ Ç Û¿ÝÇ, » ò Û³íÝ»³ó ½Û»½ Ç Ó»ëë
ÁßÝ³Û»³ó Û»ñáó » ò Ç Ý³Ë³íÇÝë ¹ñ³ó»³ó Û»ñáó. » ò Çմñ» ò ½áãË³ñ Ç ½»ÝáóÛÝ
»ì: (58 / 17)

2aÚĩé³ã»³É ããñùáí³ÝÇ, Āá°Ō Āĵ Ý³ ½Çõñ Ā³Ù³Ý³İÝ Ù»Ōë ³ñ³ñ »ō Ù»é³ō, 1áō ½Ç±Ýã Ù»Ō³ñ áñ ÁÝ¹ ÝÙ³ Ù»é³ÝÇë: (53 / 36)

2ÚÉ ½½³Ý³½³Ý ĒáñĩÇİë »ō ½ù³Ōõñ³Ñ³Ù İ»ñ³İáõñë Ñ³Ý¹»ñŌ áõñ³Ē³ñ³ñ ·ÇÝóáí ½áñ Ù³ĩéáó³İ»Ý áñĀù 3Ú.»³ó.½³ÙëáëÇİ ½³Ù»Ý»ë³Ý ³ĒĒ³ñÑ³ëÇñ³óÝ ĀáŌÇÝ: (13 / 42)

ãã ĒëÇ Ó³ŪÝ áõñ³ĒáõĀ»³Ý Ç İáõĀë 3Ú.»³ó.»ō áã µ³ñ»µ³ÝáõĀÇóÝ ³é İáĒùŌë ÑÝÓ³ÝÇ: (22 / 34)

ãã ĒëÇÝ Ó³ŪÝù áõñ³ĒáõĀ»³Ý Ç İáõĀë 3Ú.»³ó.»ō áã İ³Ýñ³Ý³Ý á³Ñ³ëù Ç ëĩáŪ³Ý»³ó: (35 / 16)

½Ññ³ã³ñ³İë ĒÇ ¹Ç³İ³Ùµù ĩ»ë³Ý»É, »ō ½ĩáõÝë ½ÁÝ¹³ñÓ³İ ëñ³Ñë »ō ½Ýñµ³÷áŌáóë »ō ½ó³Ý·ë 3Ú.»³ó. (46 / 19)

½Ç 3Ú.Ç½áñ ĩÝİ»³ó ĩĵñ, »ō ÙĒ³İ»³ó Ēáõë³õáñÇãÝ Ù»ñ Çõñáí ÑÝ.»ĩ³ë³Ý³Ù»³Ù ùñĩÝ³ĒÇñ ³ĒĒ³ĩáõĀ»³Ùµ, Ý³ ù³İ»³ó ½ó³Ýİ Ýáñ³ »ō İáñİ³Ý»³ó ½³Ēĩ³ñ³İë Ýáñ³ (23 / 4)

á·áŪñ Ç ŪÇĒ³ĩ³İ Ýáó³ 3Ú.ÇÝŪ³µáíĀ³Ū, »ō Ū»½³µĵĒá áñ Ū³÷Ēĩ³İ»³ó ½³ŪÝ, Āĵ ½Ç°Ýã İñ»³ó, áñ ÙÇÝã»ō ó³Ūëũñ ÷áŌ ÑÝãĵ Ū³Ū»Ý»óáõÝó Ēë»ÉÇë: (30 / 15)

ĩ³ëÝ áñáŪ ÷³Ēëĩ³İ³Ý »Ō»³Ē Ç Ū³Ū.ÇëÝ²áñ Ēáõñç ½ù³Ō³ù³óÝ ĵÇÝ, Ū³ŪÝë ³Ýİ»³Ē ÁÝ¹ ĩ»ñ»ō³ĒÇĩ áñĀáíùÝ Ā³ùãĵÇÝ (48 / 14)

µ³Ūó ½³Ū.ÇëÝĒŌ×ĵÇÝ İĀ»É ĩ³Ū Ç Ē³ŌáŌáŪÝ ×³Ē³İ»É, ³ë»Éáí Āĵ Ū³ñ¹áŪ ³ñÇóÝù »Ý Ç Ūáõĩ»É: (48 / 18)

İĒĩ³Ūµ»³É Ū³Ý¹ÇŪ³Ýĵ ½Ýáë³ µ³ñŌñÝ ³ë³ŪÇ³ëã Ūáñë ³ëĵ. §óáĒ³Ý³İ ½Ç áã ³ĒáñĀ»³ó ĀáŌáíáõñ¹ 3Ū¹½çáõñÝ ë»ÉáíŪ³Ū áñ ·Ý³Ūñ Ē³Ō³Ō, ³ŪÉ ĩ³Ū»ó³Ý ³éÝ»É Çõñ»³Ýó Ā³.³õáñ ½Ēé³ëÇŪ »ō ½áñ¹ÇÝ ĩ³µĵĒÉ³Ū, ĩ³ëÝ ³ŪÝáñÇİ ³Ūëãĵë ³ëĵ ĩĵñ. ³ë ³İ»Ū Ç ĩ»ñ³Ū Ó»ñ ½çáõñ »ĩáŪÝ ½Ñ½ũñÝ »ō ½Ūáñ¹Ý, ½³ñù³ŪÝ ³ëáñ»ëĩ³Ý»³Ūó »ō ½÷³ëë Ýáñ³!: (4 / 8)

«ō Ā_l áù Ñ³ñó³Ý_lñ Ā_l àðëiÇ± Ĩ³Û ÚáñÛ_l° ·³õ³é_l »ë, Ĩ³Û í³ëÝ_l ±ñ³ë»ë ½³Û¹, ãi³Ûñ ÇÝã ä³i³ëË³ÝÇ (17 / 24)

2Û¹»Öáoí¹ ³Û»Ý³ÛÝ »ñĪñÇ ÉÇÝ»Éáo_l: (17 / 27)

Û³ ³õ³ÝÇĪ³ ½¹ »Ö»õ Û³Ī³ÝÇë ï»³éÝ_l ½¹ñáóĀ»³Ýó 3Û¹ ³Û»Ý³ÛÝ_l, »õ áñ Ç Ĩ³ñ·ÇÝ_l, Éé»Û ÈÝ³Û»Éái Ç Ó»½: (30 / 14)

àà ÇÝã_l, ³ë_l, í³ëÝ_l 3Û¹ñ í³É Û»½ ù»½ ä³i³ëË³ÝÇ. »õ ³ä³ ½Ç±Ýã: (39 / 18)

«ō á±ðñ_l ³ÛÝ ½¹áñ² ëiáó³Í ÁÝ¹ ½¹»ĪÇ»ÉÇ Èúë»Éái³ ë_lñ. §àñ¹Ç Û³ñ¹áÛ ½Ç±Ýã_l ³é³Ī¹ 3Û¹ ½¹ññ³ë»Ý Ç Û_lç Æëñ³Û_lÉÇ (41 / 17)

Ī»Ý¹³ÝÇ »Û »ë, ³ë_l ï_lñ, »Ā_l ÉÇÝÇóÇ ³é³Ī¹ 3Û¹ Ç Û_lç Æëñ³Û_lÉÇ (41 / 18)

§,áo »ë í_lÛ, »õ Ç íñ³Û 3Û¹ñ íÇÛÇ ßÇÝ»óÇó ½¹»Ī»Ö»óÇ ÇÛ, »õ ¹ñáoÝù ¹ĀáÉáo ½Ý³ ÛÇ Û³ÖĀ³Ñ³ñ»ëó»Ý_l: (53 / 12)

«ō áã 3Û¹ ÛÇ³ÛÝ, Ý³»õ áã Û³ñĀ³óÇÝ ĪñúÝ³óáñù ½¹ÇÛÇ Ñ³ñĪ³Ý»É ä³i»ñ³½Û³ë_lñ ¹ÇõÇÝ (59 / 41)

²Ú, ð³/₄Û -1

'³Ûó áñ Íáiáó »¹ ë³ÑÛ³Ý³ ä³ë»Éái³ §ò³Û¹í³Ûñ »Ī»ëó»ë, »õ ³ÛÉ ÛÇ »ë Û³õ»Éáoóáðë, ³ÛÉ 3Û¹ñ_lÝ_lÇ ù»½ Èáñi³»ëóÇÝ ³ÉÇù ùái, (25 / 8)

²ÚÄØ - 16

ÇëĪ 3Û¹Û ä³i»ÑáoĀÇõÝùÝ ÝÛ³ Ç_lä »É³Ý_lÇÝ: (4 / 27)

»õ áñù Ñ»iÇ áíÇòù Ç ï»ë ÑÇõ³Ý¹³ó Ĩ³Û ÚáóÈiÇ ï»ÖÇë Ñ³½Çõ »ñĀ³ÛÇÝ, 3Û¹Û ù»ñĪ ·ÉÉái »õ áí³Û_l ³é³ÇÇ ·»ñã³óÝ ·Ý³Ý, Û»ñĪ Ç ½³ñ¹áoó, ³ÝĪ»³É Ç ä³iáoáÛ (7 / 40)

«ō ³Ûë ÚáÉái³ĪÇ ÉÇÝÇ ³é Ýáé³, áñã_lë »õ 3Û¹Û ÇëĪ ï»ë³Ý»Ûù Û³é³ÇÇ Ĩ³ó»³É Ā³·³óáñë: (15 / 32)

²ñ¹ áñ ³Ûëä¿ë »õ ³Ûëù³Ý ¿ÇÝ Û³é³ç Å³Û³Ý³Ï³õ, ³ÛÁÛ¿¿ ï»ë³Ý»É Û³Û»Ý³ÛÝ¿
Á³÷áõñ »õ ³ñáõ·, Û³Û»Ý³ÛÝ µ³ñ»÷³éáõÃ»Ý¿ Û»ñÏ »õ ÏáÕááõï ½Ýáé³: (20 / 29)

öáË³Ý³Ï ù³Õõñ³Ó³ÛÝáõÃ»³Ý »ñ·áóÝª ³ÛÁÛ¿µáõ¿×ù »õ ï³Õ»ÕáõÝù »Ý ¹³ë³·ÉáõËù
(20 / 31)

³ÛÁÛ¿¿ ï»ë³Ý»É ï»ëáõÃÇ·õÝ áÕáñÛ»ÉÇ »õ µ³½áõÛ ³ñ³ëáõ³ó ³ñÁ³ÝÇ, (20 / 37)

²ñ¹ ³ÛÁÛ¿Á³·³óáñÝ ³ÝÏ»³É Ç á³íáõáÛ, Çµñ»õ ½·»ñÇ Ï³É³Ý³óáñ Ýë¿ Ç Ç Ñ»é³µÝ³Ï
ï»ÕÇë (22 / 27)

²ÛÁÛ¿ÛáÕµë ÷áË»ó³õ Û»½ ³Û»Ý³ÛÝ, »õ áõñ³ËáõÃ»³Ý á³Ûáõ×³ÝÝ ³ÛÝ
Û³ñçÝ³½·»ëï Ëáñ· ÷áË»ó³õ: (22 / 38)

²ÛëáùÇÏ ³ë³ó³Ý Û³ÛÝÁ³Û Û³õ»ñÝ ³ñáõë³Õ¿ÛÇ, µ³Ûó Ï³Ïñ»ó³õ ³ÛÁÛ¿: (22 / 44)

»õ ³ÛÁÛ¿³ÝÏ»³É Ï³Û Ç ÏÇóë ³Û»Ý³ÛÝ ×³Ý³á³ñÑ³ó Û»ñÏ »õ Ë³Û³é³Ï»³É (26 / 26)

²ÛÁÛ¿³Ûµ³ñÓ ½³áë ùá, »õ ï»ë ½áñ¹Çë ùá Ï³ñ³ï»³Éë Ç ·ñáõÃÇõÝ (31 / 43)

ÆëÏ ³ÛÁÛ¿½ÝáñÇÝ Ñ³Ï³é³ÏÝ ï»ë³Ý»Ûù (44 / 40)

³Ûó ³ÛÁÛ¿ß¿Ýù ³õ»ñ³Ïù »õ ³Û³ÛÇù »õ ³ÝÛ³ñ¹Çù (44 / 47)

»õ Ï³Áë³ÛÝ áñ ³ñ»ÛÇ³ÛÇÝ Û»é³Ý¹Ý óáõó³õª áñ Ç ÑÇõëÇëáÛ Ç Ñ³ñ³õ Ó·ñ
Û³ÛÝÁ³Û ½óÝóáõÕë »é³Ý¹»³ÝÝ, ³ÛÁÛ¿Ç Ñ³ñ³óáÛ Ç ÑÇõëÇë ³Ñ³·ÇÝ »é³Ý¹»³Ûµ
(45 / 10)

³ÛÁÛ¿³Û»Ý³ÛÝ Û»½ Ñ³Ý¹Çª»ó³õ: (49 / 18)

ÛÇÝª»õ õ³ÛÁÛ¿ªáõËï ëñµáõÃ»³Ý »õ Ï³ñ· »Ï»Õ»óóáÛ ù³Ûù³Û»³É
³ª³Ï³Ý»ó³Ý: (59 / 38)

²ÛË / ß³ÕÏ³ª ·¹»ñ³ÝáõÝ/ - 185

õõ ³Ûë áª »Á¿ ³é³õÇñ »õ Ç ½áõñ ³Ýó ÁÝ¹ Ýáé³, ³ÛËù³Ý½Ç Ýáù³ Û³óáõñ Û»ÏÇ
ÑÇÝ·ß³µ³ÁÇÝ ¹»Õ Û³Ñáõ Ë³éÝ»³É Ç ËáñÑáõñ¹ á³Ï³·ÇÝ ³ñµáõóÇÝ ÝÛ³ (3 / 48)

õõ Û³ÛÝÛ ùñ¿ »õ ³Ûëñ áª Û³çáÕ»ó³õ »ñµ¿ ³½³ï Ç ï³Ý¿ ï³Ûáó »É³Ý»É, »Á¿
Û»ñÏ³ñ»³ó ½Ï»³Ýë Çõñ, ³ÛËÏ³Ñáõª Û³Ñáõ ï×³ñ»ó³Ý »õ µ³ñÓ³Ý Ç Ï»Ý³ó: (4 / 6)

3ÚÉĩ³Ù»ó³Ý ³éÝ»É Çõñ»³Ýó Ā³.³óañ ½Đé³ëÇÙ »õ ½áñ¹ÇÝ ĩ³μ¿É³Ù, ĩ³ëÝ ³ÙÝáñÇĩ ³Ùëà¿ë ³ë¿ ĩ¿ñ (4 / 9)

Æëĩ Ý³ áª ³éÝáo Û³ÝÓÝ. 3ÚÉÇ Û³Ýĩ³ĩ³Ý ĩÇëÝ Ñã³ñĩ³ó»³Éª ½ÁÝ¹¹¿ÙëÝ ³éÝ¿ á³ĩ³ëË³ÝÇ (4 / 46)

μ³Ùó ù³Õ³ùÇÝ »õ 3ÚÉßÇÝ³ÝÇëĩ ĩ»Õ»³óÝª áÙ»Õ³Ý ÇÝª: (5 / 4)

»õ 3ÚÉùμ³½áoÙù, Ûáñáo ³óáõñë μ³ñÓñ³Ý³Ùñ ÛáÛÁ »ÕÇÇõñ »ĩ»Õ»óóáÙ áóÕÕ³÷³é Èáëĩáĩ³ÝáoĀ»³Ùμ: (5 / 28)

2ÚÉÝ³ áª ³éÝáÙñ Û³ÝÓÝ ·³É Ç Īáª Ā³.³óañÇÝ (6 / 34)

»õ ½³ÚÉëÇ ·Çññë Û³ñóÝ ³ßĩ¿Çòù Èáo»³Éª ÁÝ¹ ĩ³ĀÝ Û³ñóÝ ½³ñÇóÝ Û³Ýĩ³ÝóÝ È³éÝ¿ÇÝ (7 / 43)

3ÚÉĩ³ĩ³óÇÝ Ó»éÝ Çõñ μ³ñÓñ³ó»³É ¿ ³ºÙÉë Ç ĩ»ñ³Ù éáñÇÝ Û³õ»ÉáoÉ á³ñÇë: (7 / 47)

3ÚÉμéÝ³¹³ĩ»³É Ñ³ó³Ý»óáóóÇÝ ÛÇÝª»õ Û³ÝÓÝ ¿³é: (9 / 2)

ºõ ³ÙëáùÇĩ áª Ñ»éÇ Ā³Ù³Ý³ĩ³ó, 3ÚÉ»ñĩáo ĩ³Ù »ñ»ù Û³Ùùù ³é³ç ·áñĩ»ó³ó. »õ Û³ÙÝÙÑ»ĩ¿ »õ ³Ùëñ ĩÇñ»óÇÝ ĐáéáÙù ³ñ»õ»ÉÇó: (9 / 28)

»õ ½Ç áª ·áÙñ 3ÚÉÇóÇù ÑÝ³ñ È³÷³Ý ³éÝ»É á³ñ ÛÇ³μ³ÝáoĀ»³ÝÝ (9 / 32)

3ÚÉμ³ÝÇó »õ ÈáñÑñ¹áĩ ÁÝ¹ ³áëĩ³ÙμÇÝ ÛÇ³μ³Ý ¿ÇÝ: (9 / 43)

3ÚÉá³ñ.»òù ¿ÇÝ ³ÙëáùÇĩ Ç Ā³.³óañ¿Ý ĩ³ëÝ Ýáñ³ ÛÇ³ÙÇĩ ÑÝ³½³Ý¹áoĀ»³ÝÝ: (10 / 14)

3ÚÉ³é³ĩ³ÙÇĩ Ç á³ñ.»òëÝ ÉÇÝ¿ÇÝª áñ ã¿ñ Çõñ»³Ýó: (10 / 16)

2ÚÉĀ³.³óañÝ ½³óáóñëÝ ½áñë »ĩ³ó Ç ê³Éùáñ³Ù (10 / 21)

2ÚÉÝ³ áª ³éÝáo Û³ÝÓÝ (10 / 26)

3ÚÉÙÝ³ó Ç ÝáÙÝ ÛÇÝª»õ óùñ Û³Ñáo³Ý ÇõñáÙ: (10 / 41)

àñù »É»³É ëĀ³÷ ÓÇáª ³Ùñ ½ÁÝĩ»ñ Û³é³ç¿ñ áª á³ĩ»ñ³½ÙÇ ûñÇÝ³ĩ³ó, 3ÚÉáñã¿ë Ā¿ Û³é Û³ááoé (11 / 3)

3ÚÉ íá°õñ ½ÇÙ Ñ³Ùñ»ÝÇùÝª ½áñ ÍÇõñ³ä³Õ³íÝ ÇÝÓ íáõ»³É (11 / 19; 11 / 20)

3ÚÉ Ā¿¿ĭ Ýáù³ í³ēÝ Ù»Õ³óÝ Ù³íÝ»ó³Ý, áñ éáó³ ä³ñĭ ¿ñ áÕáñÙ»É, áñ¿ĭë »õ ó´³µ»É³óÇÝ ³ē¿ñ ²ēíáõ³Í. §°ē Ù³íÝ»óÇ ½ÁáÕáíáõñ¹ ÇÙ Ç Ó»éé ùá. »õ ¹áõ áá ³ñ³ñ»ñ Ç í»ñ³Ù Ýáñ³ áÕáñÙáõÃÇõÝ!: (11 / 41)

í³ēÝ ³ÙÝáñÇĭ ¹³éÝ ē³éÝ³Ù³Ý»ùù í³ÝÇ»ó³Ý, áá Ç µ³ñÓñ É»ñÇÝē, 3ÚÉ Ç Ēáñ³·áÙÝ ¹³ĭēē »õ Ç Ĩ³ñÇ Ç»ñÙÇÝēª Ç í»ēÇÉ ĀĭÝ³Ù»³óÝ Çõñ»³Ýó (11 / 45)

Ýáù³ áĭ³ñ³óÇÝ ¿ĭí ³éÝ»É, 3ÚÉ Ç óñíáÙÝ í³ñ³ÝēÝ ¿ÇÝ: (12 / 6)

§àã, ³ē¿, Çõñáí ½ûñáõÃ»³Ùµ ½ûñ³Ý³Ù Ñ½ûñÝ, 3ÚÉ ĭ¿ñ ĭĭ³ñ³óáóó³Ý¿ ½Ñ³ĭ³é³ĭáñ¹Ý!: (12 / 9)

Æēĭ Ā³·³óáñÝ Çµñ»õ Éáó³õ, ³é »í»Õ»³óÝ ã¿Í ÇÝã ÝÙ³ á³íáõÑ³ē. 3ÚÉ Ý»ñ³ó ½³ÙÝ áÕÇáÙÝ, ÙÇÝã»õ ù³Ç Ç í»ñ³Ù »Ñ³ē Çñ³óÝ: (13 / 3)

°õ éáñ³ »õē ù³Ý½Ç áñ¹Ç áá ·áÙñ, 3ÚÉ ¿ÇÝ ¹ēí»ñù »ñĭáõ (13 / 29)

2ÚÉ ½¹½³Ý³½³Ý ĒáñĭÇĭē »õ ½ù³Õóñ³Ñ³Ù Ĩ»ñ³Íáõñē Ñ³Ý¹»ñÓ áõñ³Ē³ñ³ñ ·ÇÝóáí ½áñ Ù³íéáó³ĭ»Ý áñĀù ³Ù»³ó, ½³ÙēáēÇĭ ½³Ù»Ý»ē»³Ý ³ĒĒ³ñÑ³ēÇñ³óÝ ĀáÕÇÝ: (13 / 41)

3ÚÉ ·ñ»ó¿ù Ù³Ù»Ý³ÙÝ í³Ýáñ¿ÇóÝ ³Õ»ÕÝ³óáñē Ç Í³é³ÙáõÃÇõÝ ÇÙáóÙ Ā³·³óáñáõÃ»³Ýē: (14 / 5)

3ÚÉ ÇÝùÝñ¿Ý Ññ³Ù³Ý³õ Ĩ³Ù¿ñ Ýáñ³Ó»õē ³éÝ»É Ù»ĭ»Õ»óÇē ²ēíáõÍáÙª áýã ÙÇĭ»Éáí ½ĭ¿ñáóÝ³ĭ³Ý ½³Ýéáóĭ Ññ³Ù³ÝÝ (14 / 14)

àõēĭÇ µ³½áóÙù Ç ù³Õ³ù¿Ý Ç Ù»Í Ĩ³ĀáóÕÇĭ¿Ý »É»³É ³Ùñ³Ý³ÙÇÝ, »õ 3ÚÉ Ù³Ùáõñ ĭ»ÕÇē Ĩ³Ù Ù³ĭ³ñ³ĭē: (15 / 8)

½Ç áá Āēĭ ³½·Ç í³ñÇ, áñ¿ĭë »õ 3ÚÉ ³½·³ó Ā³·³óáñ »õ áñ¹Ç Ā³·³óáñÇ: (15 / 29)

é³ áá Ç Ā³·³óáñ³ĭ³Ý íáÑÙ¿, »õ áá áñ¹Ç Ā³·³óáñÇ, »õ áá ÇĒĒ³ÝáõÃ»³Ùµ Ù»ñ»õ»ÉÇ ēá³ÙÇó. 3ÚÉ ³Ùñ ÙÇ ³ÝÝĭ³Ý Ç á³É³íÇÝ á³ĭüÝ¿Çó (15 / 34)

³Ùó ³ē»Ý »õ 3ÚÉ á³í×³ēē (16 / 7)

2ÚÉ Ā¿¿ĭ ³Ùē¿ĭ, Ā¿¿ĭ ³ÙÝ¿ĭ, ē³ĭ³ÙÝ ÙÇÝã Ç í³Ē×³ÝÝ áá Ñ»é³ó³õ Ç ÝÙ³Ý¿ ³ÙēÝ áñ ÉĒĭ¿ñ ½Ý³: (16 / 16)

»ō ³é»³É ½³ÚÉ ½½úñēÝ »ñĀ»³É ¹³¹³ñ»³ó Ñ»é³·áÚÝ Ç ï»Ōōáç áōñ»ù àñ ĪáāÇ ²ñĪ³Ī, í³ēÝ ³é³íáōĀ»³Ý ¹³ñŪ³ÝÇÝ »ō ³ÚÉ àÇiáŪÇó Ñ»Ī»Éáó: (16 / 24; 16 / 25)

°ō ³Ūē »Ō»ō áã í³ēÝ ³ñ¹³ñáōĀ»³ÝÝ ä³ñēÇó, ³ÚÉ í³ēÝ ³ÝúñĵÝáōĀ»³Ý Ū»ñáó ½úñ³óÝ (16 / 32)

ÆēĪ Ç .³É »ñĪñāñ¹ ³ŪÇÝ, ¹³ñŌ»³É ³ÚÉ ½úñù ³é³ù»ó³Ý Ç Ā³·³ōáñĵÝ (16 / 41)

Ū³»ō³ç Ā³Ū³Ý³Ī³ō ³ÚÉ ÇŪÝ Ū»Ī ÝĔ³Ý »ñ»ō»ó³ō, àñ ŪáŪĀ ÑÇ³óáōŪÝ μ»ñĵñ ï»éáŌ³óÝ. àñ ÝŪ³Ý ĵñ ÝĔ³Ý³óÝ ĩ»ñçÇÝ ³ō»ñ³ĪÇÝ °ñáōē³Ō»ŪÇ, ½áñŪĵ ēä³éÝ³Éáí ōñĪÇāÝ ³ēĵñ, Āĵ §ŌŌÇóÇÝ ³ōáōñùÝ ³ŪÝáúÇĪ Ý»ŌáōĀ»³Ýóª áñāÇēÇù áā »Ō»Ý Ç Ý»ñááŪ »ñĪÝÇó Ç ēĪ½μ³Ýĵ ³ñ³ñ³Íáó, »ō ŪÇ° ³ÚÉ ÉÇóÇĪ (17 / 10; 17 / 14)

³ÚÉ Ñ³Ý³ª³½ ½ÝáŪÝÝ ³ēĵñ »ō Ū³ē»ÉáŪÝ áā ¹³¹³ñĵñ: (17 / 25)

³ÚÉ Ū»ù Ç Ī³ñ· á³íŪáōĀ»³Ýē ¹³ñŌóáōù Ū³é³ç ³ē³ó»³É Ā³·³ōáñē: (17 / 28)

³ÚÉ Ý³ ÷áĒ³Ý³Ī ßÝáñÑ ³éÝ»ÉáŪ ÝŪ³ í³ēÝ μ³ñ»³óÝª ½áñ ³ñ³ñ ÝŪ³ Ā³·áōÑÇÝ, ÉáñÑ»ó³ō ³½·³Ī³Ýù Çōñáíù Ç Ñ»é³μÝ³Ī ĪŌ½Çē Ū³èéáñē ³é³ù»É ½Ā³·áōÑÇÝ (17 / 32)

³ÚÉ Ç ½úñáōĀÇōÝ áōĀáŪÝ ÇōñáŪ ³ª³ēĪ³Ý »Ō»ō (18 / 44)

³ÚÉ ĩ»ñ³Ūμ á³ñĪ»ēóÇ àñ á³ñĪÇÝ »ō ³ñ³ēóĵ Çñ³ōáōÝē »ō ·áñĪ»ēóĵ ½³ñ¹³ñáōĀÇōÝ Ç ĩ»ñ³Ū »ñ»é³ó »ñĪñÇĪ: (19 / 6)

³ÚÉ Ī³Ū»ó³ō ³ÝÓ³Ūμ ³é³Ýó ²ēĪáōĪáŪ Ā³·³ōáñ»É (19 / 22)

³ÚÉ ½³ĀáéÝ á³íáōĵ, »ō ½³Ýμ³ñ³ō³ÝáōĀ»³Ý ³ŌμÇōñÝ ĒÝáō. áñāĵē ³é Ďñ»³ŪēÝ ōñĪÇāÝ í³ñ¹³ª»Ī»Éáí ³ēĵñ. §Ū³ĀáéÝ Őáíē»ēÇ ÝēĪ³Ý ĩāÇñùÝ »ō ÷³ñÇē»óÇùÝĪ. àñ ĀĵāĵĪ ÇÝù»³Ýù Ī»ŌĪ³ōáñ»³Éù ĵÇÝ, ³ÚÉ í³ēÝ ³ĀáéáŪÝª Ññ³Ū³Ūĵ ÑÝ³½³Ý¹ ÉÇÝ»É: (19 / 27; 19 / 30)

ª³ēĵ ½ÇĔĒ³ÝĵÝ, ³ÚÉ ½ÇĔĒ³ÝáōĀ»ÝĵÝ, ³ŪēÇÝùÝ ½³ĀáéáŪÝ (19 / 34)

¼Ç áā Āĵ Ç Ū³ñ¹Ī³Ýĵ áōŪ»ùĵ ¹³í»ó³ō, ³ÚÉ ŪÇñ³ō³óÇ ²ēĪáōĪáŪ ¹³í³ēĪ³Ý³óÝ (19 / 39)

ŪáñáōŪ ß³ñĀ»ó³ō ³Āáé Ñ³ēĪ³íáōĀ»³Ý Ýáó³, »ō ³ÚÉ áā ĵ³é ½Ī³ŪáōŪÝ (20 / 8)

ÆēĪ ½μÝ³ĪáŌ³óÝ Ç Ýáē³ áñ μ³Ý μ³ō³Ī³Ý Çóĵ ³é Ç á³íŪ»É ½úñÇÝ³ĪÝ. ½ú³Ōōñ³Ō³ŪÝáōĀÇōÝ »ñ·áóÝ »ō ½³Ý¹³¹³ñ ē³ŌŪáē»ñ·áōĀÇōÝÝ, ½³ēĪáō³Ī³ŪÇÝ ·ñáóÝ ÁÝĀ»ñŌŪáóÝēÝ ½ĵĵñáóÝ³Ī³Ý ĩùÝÇóÝ ½Ñ³Ýĵĵē »ō ½ĪĪ³ŪÇóÝ ½ª³íÇōē,

½ÛÇ³ĒāñÑ ĒāñÑāŌ³óÝ ½Ī³Ûē »ō ½³é Ç Ū³ēiáó³Ī³ÛÇÝēÝ ÝĪñiáōÛÝ, »ō ³ŪÉ āñ
»ōē: (20 / 28)

²ŪÉ ½μáí³Ý¹³ĪÝ ŪÇōñāōÛ ï»ŌōácÝ ³ē³ēóáōù (21 / 9)

³ŪÉ Īāā»³É ³é ÇÝù»³Ýē ½Ų³.ÇĪ áñ¹Ç ²ĔáíáŪ, Ā³.³óāñ»óáóóÇÝ Ç ĩ»ñ³Û Çōñ»³Ýó, »ō
ÇÛ³ēiáóĀ»³Ûμ »ō ÑÝ³ñÇōù ŪáóíÇÝ Ç ù³Ō³ùÝ: (21 / 21)

²ŪÉ Ų³.ÇĪ ³Ûñ³Ī³Ý ù³ç³ēñiáóĀ»³Ûμ ÛÇ³ÛÝ Çç»³É ³é Ý³, »ō áŌáù³Ī³Ý μ³ÝÇōù
Ñ³ó³Ý»óáóó³Ýĵ ½Ý³. »ō Ý³ »É»³É Ū³ÛñáóĵÝ »ñĀ³Û Ç μ»ñ¹³ù³Ō³ùÝ āñ ĪāāÇ
éáōñÛ³éÇ. ³ŪÉ ½³ÛáóñÝ á°ā ĩ³Û Ç Ų³.ÇĪ, »ō áā ½³ŪÉ ³ÛáóñēÝ ½áñē ÁÝ¹ Ō»é³Ûμ
áóÝĵñ. »ō »ñĀ»³É ³Ý¹ā ¹³ñŌ»³É ĒāñÑÇ ½ĒāñÑāōñ¹ Ý³ÝñáóĀ»³Ý, ĩ³É ½áñ áóÝĵñā ÁÝ¹
Ō»é³Ûμ ĐáéáŪáó, »ō »É³Ý»É ³é Ýáē³: (21 / 25; 21 / 28; 21 / 28)

áōñ »ō Ō³ÛÝù ÷áŌáóÝ »ō ÍÝĪŌ³ÛÇóÝ »ō ³ŪÉ »ñ»óáŌ³Ī³Ý ³ñáó»ēiÇóÝ ½ĒēáŌ³óÝ
³ÝŌÇÝē ĒÇ° ³éÝĵÇÝ áōñ³Ē³Ī³Ý μ»ñĪñ³Ýùù: (22 / 1)

³ŪÉ ĩ³×³éÝ ·ÇÝ »Ō»ō ÷ñĪáóĀ»³Ý ³Û»Ý³ÛÝ ³ĔĒ³ñÑÇ: (22 / 47)

āñāĵē Û»ÍÝ ā»ñāē ŪÁÝ¹Ñ³Ýñ³Ī³Ý ĀáóŌĀēÝ ·ñĵ. ſāā, ³ēĵ, áēĪ»ŌÇÝùù »ō
³ñĪ³Ā»ŌÇÝùù ·Ý»³É ³½³Ī»ó³Ûù Ç Ō»ñ Ñ³Ûñ»Ý³iáōñ ēÝáíÇ ā³Ĕ³Û³ÝóÝ, ³ŪÉ ³ñ»³Ûμ
āñ¹óáŪÝ ²ēiáóíáŪ!:(23 / 2)

²ñ¹ ĵç āāñ»ùÑ³ñÇōñ ÇÝÝēáóÝ »ō āāñē Āáó³Ī³ÝÇÝ ³é³ō ²ÝÇ, á°ā ā³Ī»ñ³½ÛÇ
ùñÇÝÇō, ³ŪÉ ā³iÇñ μ³ÝÇō (23 / 12)

°ō áā »Ī³ó Ç ā³iáóĵñ ĩ³Ññ³Û³Û »ō ³ŪÉ ³½³Ī³óÝ āñ Ā³.³óāñ»óáóóÇÝ
½Ý³, ³ŪÉ Ý»Ý.³óāñÇÝ ē³ñ·ēç ē³¹ñ»ÉáŪÝ Éáó»³Éā »É Ç ù³Ō³ùĵÝ, »ō áā·³ō Ç ŪáŪÝē
½³Ý¹³ñŌ áóŌ»óāñáóĀÇōÝ (23 / 22; 23 / 22)

³ŪÉ ³é Çōñ ³ñ»É, »ō ĒÝ¹ñĵñ Āĵ Īá°ōñ ½²ÝÇ, »ō »ē ĩ³ó ù»½ ÷áĒ³Ý³Ī³ō ½Ō»ÉÇiÇÝĵ
½.³ō³ēēÝ āñ Ĕáóñç ½Ýáí³ō: (23 / 25)

²ŪÉ Ý³ á°ā ³éÝáó Ū³ÝŌÝ: (23 / 27)

»ō »ē ĩ³ó ½ù³Ō³ùē »ō ½³ŪÉ ³Ûáóñē āñ Ū³ĔĒ³ñÑÇē »Ý: (23 / 43)

ÆēĪ Ų³.ÇĪ ³Ý»ñ³ĒiÇ ÛÝ³ó ³é Ā³.³óāñÝ. āñáóÛ ³é Ū³ñ¹³ēÇñáóĀ»³Ý Īáó»³É ÝÛ³
ï»ŌÇē, ½áñ ÇÝùÝ Ī³Û»ó³ō, āñ ŪáŪĀ ā³Ī³ē ĵñ Áēi ³ñĀĵÇóÝ ²ÝóáŪ »ō ³ŪÉ ³ĔĒ³ñÑÇÝ
(24 / 3)

, 3õÇÃ í3Õ×3Ý»ó3õ ãáõÝ»Éáí 3ÚÉ 1/23õ3Ī Ā3é3Ý.3õáñ: (24 / 6)

’3Úó áñ Íáíáõ »1 ẽ3ÑÛ3Ýª 3ẽ»Éáíª §ò3Û1í3Ûñ »Ī»éó»ë, »õ 3ÚÉ ÛÇ »õë Û3õ»Éáóóáõë, 3ÚÉ 3Û1ñ¿Ý Ç ù»1/2 Éáñĩ3Ī»éóÇÝ 3ÉÇù ùáí, Ý3 3ñĪ 1/2Ē3õ3ñ Ā3ÝÓñ3Û3Í 3é3ÇÇ Ýáó3, »õ 3ñ.»É 1/2Ýáë3 ÛÁÝĀ3óÇó Çõñ»3Ýó: (25 / 8; 25 / 8)

3ÚÉ Ó»éÝÝ áñ 3ñ.»É 1/2Ýáë3 Ñ1/2ûñ3ã¿ë, ÝáÛÝÝ 3ñ3ñ ×3Ý3ã3ñÑ .Ý3ÉáÛ Ýáó3: (25 / 12)

2ÚÉ Û»ù 1/2õ3ñ3óáÝÇÝ 3Ēĩ3ó3ù 1/2Í3Ýñ3ëñĩáóĀÇõÝ, »õ 1/2ÛáÛĀ ÛÇÛ3ñÇÝ ÛÇõñáó 3Ēĩ3Íó3ó, áñ »ñµ»ÛÝ ĩ3ÝÇ»3Éª Ēáëĩáí3Ý ÉÇÝÇ 3ë»Éáí (25 / 22)

3ÚÉ áñ 3ÝûñÇÝ»ÉáóÝ 3ÝûñÇÝ¿ñ, »õ áñ 3ÝÇñ3õ»ÉáóÝ ¿ñ, 3ÝÇñ3õ¿ñ (25 / 44)

§¶3ÉÇÉ»3óÇùÝ, 3ë¿, 1/2áñáó 3ñÇõÝëÝ äÇÕ3ĩáë Ē3éÝ»3ó ÁÝ1 1/2áÑë Ýáó3, Ñ3Û3ñÇù Ā¿ Ýáù3 Û»Õ3óá±ñù ¿ÇÝ ù3Ý 1/23Û»Ý3ÛÝ Û3ñ1ÇĪ, áª. 3ÚÉ Ā¿ áã 3ª3ĒĒ3ñÇó¿ù, ÝáÛÝã¿ë 3Û»Ý»ù»3Ý ĪáñÝãÇóÇù!: (26 / 2)

2ÚÉ Ýáù3 1/2ÝáñÇÝ Ñ3Ī3é3ĪÝ 3éÝ¿ÇÝ (26 / 9)

ø3Ý1/2Ç Û3é3ÇÇÝ 3Ý.3ÛáÛÝª ÛáñĀ3Û »ÉÇÝ ä3ñëÇĪù »õ 3ÚÉ ĒáóĀ31áóĀ 31/2-ù Ñ»Ā3Ýáë3ó, »õ Û3ñ13Īáĩáñ ẽ3ĩ3Û3Ûµ 3ã3Ī3Ý»óÇÝ .3õ3éë µ31/2áóÛë (26 / 37)

3ÚÉ ä3ĩáóÑ3ë µ3ñĩáóĀ»3Ý Ñ3ë»3É »õ Ç .ÉáóĒ »É»3É, »õ Û»ù ã3ñ3.3Ý»3Éù »õ Īáñĩ3Ý»3Éù »õ ĩ»ë3ñ3Ý 3ĒĒ3ñÑÇ »Õ»3É (27 / 9)

3ÚÉ ÛÇĒ»3º 1/2Ó»éÝ ùá Ñ1/2ûñ »õ 1/2µ31/2áóĪ ùá µ3ñÓñ, áñáí ĩÇñ¿Çñ Û»1/2, »õ 3ÝáóÝ ùá Īáã»ó»3É ¿ñ Ç í»ñ3Û Û»ñ: (27 / 28)

3ÚÉ »Éë Çñ3óÝ áã Ī3ñ¿ÇÝ ÇÛ3Ý3É: (28 / 12)

»õ 3ÚÉù ÁÝ1 ÷áÕÇóÝ 1/2»Ý»3Éùª ĪÇë3Û»éù .áÉáí, 1Āáó3ñ3õ ĒéÝã¿ÇÝ (28 / 29)

’3Úó 3é Ýáùùù »õ 3ºÚÉ 3Ñ3.ÇÝ ¿ñ ĩ»ëÇÉ ĩ»ë3Ý»É (28 / 32)

ÇëĪ 3ÚÉù áñù ã»õ »õë ¿ÇÝ Ñ3ëĩ3ĩ»3Éù Ûáĩë, Ç .áõ×éÝ éáÕ3Éáí Ī3é3ã¿ÇÝ (28 / 41)

3ÚÉ É»3éÝ 3ñ»3Ý, ĪáĒÛ3Ý »õ Īáñëĩ»3Ý: (29 / 2)

àª ¿ Û3ñĀ 3Ýáó3Ý»É 1/2ù»1/2 É»3éÝ, 3ÚÉ ĒáñĒáñ3ĩ ĩÕÛáó Ç Īáñáõëĩ 3Û»Ý3ÛÝ µÝ3Īã3ó »ñĪñÇ (29 / 3)

à'í É»³éÝ, áã Áëï Ð»ñÙáÝÇ Ç óúŌáŪ »ñÍÝÇó à³ñ³ñ³ó³ñ Ç ù»½ Ĩ³Ā»Éáó, ³ŪÉ Ç ×³ñááŪ »õ Û³ñ»Ýĵ 1Ç³Ĩ³Ýó Ç ù»½ Ĩáíáñ»Éáó: (29 / 7)

³ŪÉ½µ³½áóŪ ù³Ñ³Ý³Ūë Éé»óáóó»ñ Ç ë³ŌŪáë³Ĩ³Ý »ñ·áó, áñù ³ŌŪĀÇòù ÛÇßì Ēùë³ĨÇóù ²ëíáóÍáŪ ÉÇÝĵÇÝ: (29 / 9)

²ŪÉáñ í³ëÝ É»ñÇÝÝ ³ŪÝáñÇĨ ĩ³ñ Ñ³Ūµ³ó à³íŪáóĀÇóÝ ĵñª ½Ĩ³Ū ³éó (29 / 17)

²ŪÉù³Ō³ùÇ, »õ ù³Ō³ùÇ ³ŪëàÇëáóŪ, áñ ÑáŪ³Ĩª »õ ³Ĩ³Ý³óáñ ĵñ ³Ū»Ý³ŪÝ ³ßĒ³ñÑ³ó, Çµñ»õ ½ù³Ō³ù áñ Ç í»ñ³Ū É»ñÇÝÝ Ĩ³Ūóĵ (29 / 26)

³ŪÉ½Ç óáóóÇó, Āĵ áñâĵë Áëï Ĩ³ñ·Ç Ýáó³ Ū³Ýó³ÝùÝ Ū»ñ (30 / 38)

ºõ Ū»ù áã Ū³ñ¹³ñáóĀÇóÝÝ »õ »Ā, ³ŪÉ»õ Ç Ū»ŌëÝ ³é³ó»É ·Ĩ³ÝÇŪù, »õ ½á±ñ Ý»ñ»É ĀáŌáóĀ»³Ý áóÝÇóÇŪù: (30 / 44)

Ñ»ŌÇÝ ½³ñÇóÝë Í³é³ŪÇó ùáó áñâĵë çáóñ, áª áñâĵë Ū³ŪÝĀ³Ūª ßáóñç ½²ºñáóë³Ō»Ū³ó ÛÇ³ŪÝ, ³ŪÉªĀĵ ³Ū»Ý³ŪÝ »ñĨÇñë Éó³ó ³ñ»³Ūµ ëá³Ý»ÉáóÝ (31 / 14)

²ŪÉáñ í³ëÝ ²ñĨÇÝÝ ĨĒñ³Ĩ³Ý à³íŪáóĀÇóÝë ³ëĨ³ÝŪñ ½Ĩ³Ū ³éóĵ. ½Ç Ū»ù ½³Ū»Ý³ŪÝ ³Ýóë à³ñ»³óÝ áã Ĩ³ñ³ó³ù ÁÝ¹ ·ñáí ³ñĨ³Ý»É, ³ŪÉ½ĀáŌ»³ÉÝ Ç ŪĵÝÇª Ū³ó»ñ³Ĩ³óÝ áóë³ÝÇ ĒÝ¹ñŪŌÝ: (32 / 4; 32 / 5)

ÇëĨ ½³ŪÉ·³ó³é³ó »õ ½ù³Ō³ù³ó ½³Ýóë ³Ō»ĨÇó, á°Ūñ ŪÇĨù µ³ó»Ý: (32 / 8)

Şø³Ý½Ç áª Āĵ Çóñáí ½ŪñáóĀ»³Ūµ ½Ūñ³Ý³Ū Ñ½ŪñÝ, ³ŪÉĨñ ù³Ōĵ ½½ŪñáóĀÇóÝ Ñ³Ĩ³é³Ĩ³Ū³ñĨÇÝ! (32 / 26)

ÆëĨ Ýáù³ áã ³Ūëâĵë ĒáñÑ»ó³Ý. ³ŪÉáñ ³ÝŪñÇÝ»ÉáóÝ ĵñ Ç Ýáë³ª ³ÝŪñÇÝĵñ (32 / 27)

¼áñ Ĩ»ë»³É ³ŪÉ½Ūñ³óÝª Ç ÷³ĒáóëĨ 1³éÝ³ŪÇÝ (32 / 46)

ÇëĨ »ñ³Ý»ÉÇ ³ÝÓÝ ³ŪÝ »õ Ū»ĨÇ Éáóë³óáñáÇÝ Ū»ñáŪ ÷áĒ³Ýáñ¹Ýª áã ÇÝª ½³Ý·ÇĨ»³É Ç Ýáó³ µ³ÝÇóÝ, ³ŪÉÇ ÝáŪÝ »õ Ç ÝŪÇÝ »Ĩ³ó Ñ³ëĨ³íáóÝ: (33 / 38)

Æ ÝáŪÝ ³ŪÇëÝ »õ Ç ÝáŪÝ ù³ÝÇë ³ŪëáŪÝ, áóñ ½³é³çÇÝ ³ßĒ³ñÑë ·ñÇ Ĩ³ñ³Ý, ½²ñĨÝ ³Ūñ»óÇÝ, »õ ½³ŪÉù³Ō³ùë »õ ½³ó³Ýë (34 / 31)

³ÛëàÇëÇ Ó»éÝ³ñĪáõÃ»³Ûµ ³à³Ī³Ý»óÇÝ ½³ĔĔ³ñÑë ³Û»Ý³ÛÝ, áª ÛÇ³Ý.³Û, ³ÛÉ»ñÇóë ³Ý.³Û ÛÇ Ç ÛÇàÛ í»ñ³Û ¹³ñÓ ³ñ³ñ»³Éª ÛÇÝã»õ ³éÑ³ë³ñĪ Ñ³í³õ »ñĪÇñë Ç µÝ³Īã³ó (35 / 3)

Ī³-Û ÇÝÓ áñ íÇã³ë³Ý»Û ½³ÛëáëÇĪ, ÑÇÛ»Ý³óÇ »ñÇí³ë³ñ¹ÇÝ ÝÛ³Ý ·áÉáí ÇÛª ·áõÁ³ñĪáõ »Õĵ, áª ÛÇáõÛ ½ÇõÕÇ Ī³Û ÛÇáõÛ ù³Õ³ùÇ, ³ÛÉ³Û»Ý³ÛÝ ³ĔĔ³ñÑ³ó, ³½.³ó Û³½.ë ÛÇÝã»õ Ç Ī³í³ñ³Ī Á³Û³Ý³Ī³ó (35 / 21)

²ÛÉ¹áõ Û³ÛÝÁ³Û »Õ»³ÉÝ ³°Ī ½Ûí³õ, ½ĪñûÝ³õáñ³óÝ ¹³ë »õ ½Û³Ñ³Ý³ÛÇóª áñ ³Ý¹ Ñ³Ý¹Çã»ó³Ý (35 / 41)

ÆëĪ Ýáñ³ à³í³ëĔ³Ý»³É. Áĵ ÇÛ ĵ ½³ñĪ³ĪÝ, ãĵ Ī»Ý³ó. ³ª³ Áĵ ³ÛÉáõÛĵ, ½³ÛÝ áª ·Çí»Û: (36 / 35)

²ª³ ³°ÛÉª³í»ñ³½Û³Ī³Ý ·áñĪÇ à³íñ³ëí»³É, ½áñ ÇÝù»³Ýù µ³µ³Ý ĪáãĵÇÝ (38 / 18)

í»ë³Ý»±ë, áñãĵë ·Çĵ ÷áñ Çñû Û»Ī³Û»Ī³óÝ Û³ÕÁ»É. áªñãĵë ³é Øáíë»ëÇõÝ áí.³Ûª áñáÛ µ³ñÓñáõÃÇõÝÝ ÇÝÝ Ī³Ý·áõÝ ĵñ ÑëĪ³ÛÇ Ī³Ý·Ýáí... Ī³Û áñãĵë ½ĐáÕ»÷»éÝĵëÝª Ç Ó»éÝ ³ÛÉáõÛĪÝác: (39 / 6)

³ÛÉÛÇĔí áõí»É»³ó »õ ÁÛª»É»³ó à³ñ³ª»³É, ½³ÕµÇë Û»Ī³óáõó³Ýĵñ (39 / 47)

³ÛÉÇ Ñ»é³óáñ ³ĔĔ³ñÑ³ó Ī³Ûñ ³Ī»É Ī³Ý³Ûë, »õ ½ûñÝ ³Û»Ý³ÛÝ Ýáùùù Ī³ñ³Ýĵñ: (40 / 9)

³ÛÉÁ»ñ»õë àù Û»Õ³¹Çñ ÉÇÝÇóÇ Û (41 / 7)

ÆëĪ »ë áª Áĵ ëªéÝ³É»³ó »Û ù³ñá½, ³ÛÉ½²»Õ»³É »õ ½·ÉáõĔ »É»³É Çñë à³íÛ»Û (41 / 11)

ÛÇ° ÉÇóáõù Û³ÝĪ³ÝáÇó Ýáñ³, ½Ç ÛÇ° ³ëÇóĵ, Áĵª àª ×³Ý³ã»Û ½Ó»½. ³ÛÉÉÇóáõù Ç µ³ñ»Ī³Û³ó Ī³ñ·Ç Ýáñ³ (42 / 47)

ÆëĪ Á³·áõÑóáÛÝ ½éáõÉí³ÝÝ Çµñ»õ ½Û³Õó»³É ·³½³Ýª Īñáó ³é³íáõÃ»³Ûµ Û³.»óáõó»³É, ÛÇÝã½Ç Ûáé³Ý³É ÝÛ³ ½Ç í»ñ³Û Û»ñ ½Û³éÝáõÛÝ. ³ÛÉ³Ý¹ñĵÝ Ç '³µ»ÉáíÝ »õ áñ ½Ýáí³õ ĪáÕÛ³ÛµùÝ Ûáõ½ĵñ ½Û³ñíÝ (43 / 14)

²ÛÉ½µ³½Û³¹ĵÛ ã³ñÇëÝ, ½áñë Ýáù³ ³Ý¹ ·áñĪ»óÇÝ ÁÝ¹ ·ñáí á-í Ī³ñÇóĵ ³ñĪ³Ý»É: (43 / 39)

ø³Ý½Ç Áëi iĵñáoÝÇ Ññ³Ù³ÝÇÝª Ā³.³õáñáoĀÇõÝ µ³Ā³Ý»³É áã Ī³ñĵ
Ī»³É, ³ÚÉĪáñĪ³Ý»³É ĵª ³ñ¹³ñ»õ »Õ»õ ÇĕĪ (45 / 12)

½Ç áã Āĵ Çõñ»³Ýó ĪñáíÝ ÙÇ³ÙÝ ß³ĩ³Ý³Ý, ³ÚÉ½³Ù»Ý³ÙÝ Ç³Ý³Ý
Īáíáñ»É: (45 / 18)

ÚáÚÝäĵë »õ Ç ä³ñëÇó »Ī»³É ½úññÝª áã Āĵ ³õ³ñ³õ Û³.»Ý³ÙÇÝ, ³ÚÉ³ÝÙ³. ù³Õó
ÛñáÛ ë³ĩ³Ù³ÝÝ áóÝĵÇÝ: (45 / 19)

³ÚÉĩ³õÇÝ Ó»éÝ Çõñ µññÓñ³ó»³É ĵª ĒÇ µ³Ā³Ī³õ Û³Ý³ª³Ī ·ÇÝóáÛ ³ñµáóó³Ý»Éª
³ñµáóóáóÛÝ ä³ñ: (46 / 26)

áã »õë Ç ÝñáoÛÝ »õ ÚáÓáñÚáoĀÇõÝ, ³ÚÉÇ Ñ³íáóóáóÛÝ ³ĩ»É»³ó. ³ÚéáùÇòù
á³ß³ñ»³É ½ù³Õ³ùÝ »õ áñ ßáóñç ½Ýáí³õ ·ÇõÛù »õ ³.³ñ³Īù (46 / 28)

²ÚéáùÇĪ ĩß³Ùµ»ñ á³ĩÚáoĀÇõÝù ùá, á-í ù³Õ³ù, áã »õë ù³Õ³ù
³ª³ëĩ³ÝÇ, ³ÚÉĒáñĒáñ³ĩ Īáñëĩ»³Ý Ç ù»½ µÝ³ĪáÕ³óÝ, Ç µ³½Ù³¹ÇÛÇ áñ»³óÝ ë³Ī³õ ÇÝª
Ýß³Ý³Ī»³Éù: (46 / 33)

ĩ³éÝ áñáÛ Ç .³É ³ÝññÇÝ³óÝ ½úñĵÝ Úáñ¹»é³Ý¹Ý Ñ»Õ»ÕÇ, Ç µ³Ē»ÉÝ ½Ý³ª áã
Ī³ñ³ó ĩ³ÛñĪ»³Ý ÙÇ Ī³É ÁÝ¹ĵÛ, ³ÚÉĩ³Õĩ³Õ³ĪÇ ĪáñĪ³Ý»³ó (46 / 40)

»õ ³ÚÉù Ī³Ûùù ³ÝÓÝ³íáóñ »Õ»³É (47 / 5)

Úáñáo ĩ»ñ³Û Ñ³Û³ñÓ³Ī»³É ³ÝññÇÝ³óÝª ëĪë³Ý Īáíáñ»É ½Ýáë³, áª á³ĩ»ñ³½ÛÇ
úñÇÝ³Ī³õ, ³ÚÉÇµñ»õ ½ááĒë³ñë ³ñ.»É»³Éë Ç µ³ĪÇ (47 / 8)

Ø»ù ³ª³Ēĩ ³ñ³ñ³ù ½µ³Ýë Ýáñ³. ĩ³éÝ ³ÚÝáñÇĪ »õ Ý³ áª Éáó³õ Û»½ Ç
Ā³Û³Ý³ĪÇ Ý»ÓáoĀ»³Ý, ³ÚÉ¹³ñÓáÛó ½»ñ»ëë Çõñ Ç ÛĵÝÇ: (47 / 36)

ÇĕĪ »ñĪáñ¹Ý ÓÇ³Ā³÷ ³ñ³.³Ûĵĩ ÁÝĀ³óÇòù ÁÝ¹ Ð³ÝÓĵĀ »õ ÁÝ¹ ĒáñÓ»³Ý, áª
Ēáíáñ»Éáí Û³Ç Ī³Û Û³Ñ»³Ī, ³ÚÉáñäĵë Ý»ĩ áñ Ç Ó»é³ó ³Õ»ÕÝ³óáñÇÝ »É³Ýĵ, áóĀ·ÇÝ
Ó·Û³Ûµ »ñĀ»³É Ýª³ĩ³ĪÇÝ Ñ³Ý¹ÇãÇ (48 / 2)

³ÚÉÝ³ áã Ñ³õ³ĩ³ó »õ áã ³é Û³ÝÓÝ: (48 / 33)

²ñ¹ ³ÚÉù³Õ³ù³ó »õ .³õ³é³ó ³õ»ñ³Ý³ó Ā³Û³Ý³ĪÝ Ç á³Ī³ë ³óáóñë Û³Ý·ĵñ (49 / 47)

ø³Ý ½ÑáÕ ³Ý³ñ. »õ ĒáÝ³ñÑ ³ÚÉ½Ç±Ýª áù ÇÛ³ëóÇ (50 / 16)

²ÚÉ³Ûë ³ëĩ³Ýññ ½Ī³Û ³éóĵ µ³Ýë. Û»ù Ç Ī³ñ. á³ĩÚáoĀ»³Ýë ¹³ñÓóáóù: (50 / 24)

¼Ç áã »Ã¿ ³Û»Ý»ù»³Ý ³ñÁ³ÝÇ »Ý Û³Ñáõ, Áëï ï»³éÝ Ññ³Û³ÝÇÝ, Ûáñáó ³ßï³ñ³ÝÇ Ç í»ñ³Û ³ÝÏ³õ, ³ÛÉ Û»ñÓ³Ï³ÛÇóÝ »õ Û³ÛÉáó Û»Õ³ó ÁÛµéÝáõÛÝ, »õ Ñ»é³õáñ³óÝ Ëñ³ïÝ »õ ½·áõßáõÃÇõÝ: (55 / 23; 55 / 23)

³ÛÉ ëï³Ûµ³Ï»ó³Ý Ç ÛÇïë Çõñ»³Ýó, »õ ³ÛñáõÃ»³ÛµÝ ³ãëï³Ûµ»ó³Ý áã Ç Û³ñ¹Ï³Ý¿^á ³ÛÉ Û²ëïáóÍáÛ, áñ ï³Û ½µ³ñÓñ ³ßï³ñ³Ïë Ç ÍáËáõÛÝ »õ ½ù³Õ³üë ³Ûáõñë Ç ÑáÕ³µÉáõñë: (55 / 28; 55 / 29)

°Õ»õ ·áñÍ á³ï»ñ³½ÛÇ Û»ñÏÇñë Ð³Ûáó ÁÝ¹³ñÓ³Ï»óáõó³Ý»É ½µÝ³ÏáõÃÇõÝë Çõñ»³Ýó, »õ ïÇñ»É Ç í»ñ³Û ë³ÑÛ³ÝÇ ³ÛÉáÛ Æ³·õáñáõÃ»³Ý (55 / 38)

»õ ³Ý¹¿Ý ÁáÕ»³É ½·áñÍ á³ï»ñ³½ÛÇÝ^á Ç ÷³Éáõëï ¹³ñÓ³Ý, »õ Éáõ×³á»³Éù Û»ñÏÇõÕ¿Ý^á áã áù Û³½·³ÛÇÝëÝ Ï³Û Ç Ï³ñ»õáñ µ³ñ»Ï³ÛëÝ Ñ³Û»ó³õ, ³ÛÉ Çõñ³ù³ÝãÇõñ áù ³ÑÇõ ÁÛµéÝ»³É: (56 / 4)

»õ ÇÝù»³Ýù ½ÛÇïë Çõñ»³Ýó ³ÝáÕáñÛ áóÝ»Éáí ³é ³Õù³ïë »õ ïÝ³ÝÏë^á ÛÇ³ÛÝ Ñ»ßïáõÃ»³Ý »õ ÷³·ÍáõÃ»³Ý ëá³ë»Ý, »õ Ç ·áñÍáó ³Õï»ÕáõÃ»³Ý áã ÉáñßÇÝ, ³ÛÉ ÛÇ³ÛÝ ³ñµ»³É ÉÇÝÇÝ Ç ó³ÝÍáõÃ»³ÝóÝ áñ ½Ýáë³ ÁÛµéÝ»³É áóÝÇ: (56 / 32)

°õ ³ñ¹ áã ¿ á³ñï ³ÝÑ³ë »õ ³ÝÓ»éÝ³ñÏ»ÉÇ Çñ³ó á³ïÛùÕ ÉÇÝ»É, Ï³Û ÁÝ¹ ·ñáí ³ñÏ³Ý»É, ½áñáó áã ³ÛÉáó ³ßË³ïáõÃÇõÝ íáõ»³É ¿ Û»½, »õ áã ÛáõÛù¿ á³Ñ³ÝÇ»ó³õ Ç Û¿ÝÇ, »õ áã Û»ù Ï³ñùÕ »Ûù Ó»éÝ ³ñÏ³Ý»É. ï³ëÝ ³ÛÝáñÇÏ µ³½áõÛ ÇÝã Ñ³ñÏ³õáñ á³ïÛáõÃ»³Ýó áñ ÁÝ¹ éáùùù »Ý^á ³Ýï»ë ³ñ³ñ³ù, ³ÛÉáó ÁáÕÉáí ×³ñï³ñ³ó »õ Ñ³ñáõëï Ûï³ó, ½Ç Á»ñ»õë á³Ñ³ÝÇ»ëó¿ áù Ç Ýáó³Ý¿. »õ ³Ûéáó Ý³Ë³ÝÓ ³ñÏÇó Ï³ñáÕ³óÝ. µ³Ûó íáõ·³Ýù áã ë³Ï³õ Ñ³Û³ñ»ó³ù^á ½³Ýó ³éÝ»É ½»ñÍáõó Æ³·õáñ³óÝ ½Ñ³Ý¹¿ë á³ï»ñ³½ÛÇ. ³ÛÉ ÷áùñ µ³ÝÇõ ½Û»Ï³Û»Í Çñë í×³ñ»ëóáòù: (56 / 42; 56 / 45; 57 / 1)

áã µ³½ÛáõÃÇõÝ ½ùñ³ó Ï³ñÇóÝ ³áñ»óáõó³Ý»É ½Ã³·õáñÝ, »õ áã ½ÑëÏ³Û^á ½ùñáõÃÇõÝ Çõñ. ³ÛÉ ³Ç »õ µ³½áõÏ³Û»Ý³Ï³ÉÇÝ: (57 / 18)

²ñ¹ ÉáñÑáõñ¹ ÇÛÝ ³ÝÏ³Û»Éáõã Ç ÛÇï ³ñÏ³Ý¿ñ, »õ µ³½áõÛ ½ùñë Ç Ó»éÝ ëá³ñ³á»ï³ó ÁÝ¹ ³ÛÉ ×³Ý³á³ñÑ ³ñÓ³Ï³¿ñ (57 / 21)

½Ç áã »Ã¿ ³ÛÉ áù ¹ÇÛ³Ï³ó ¿ ³Ûµ³ñï³ó³ÝÇÝ, ³ÛÉ ²ëïáõ³Í ¿ Ñ³Ï³é³Ï^á Áëï ³é³ÍáÕÇÝ: (57 / 28)

ï³ëÝ áñáÛ áã »ï ÁáÛÉ ½ùñ³óÝ Ñ³Ý·Çëï ³éÝáóÉ ÛÇÝã»õ ·³ÛóÝ ÁáÕáí»ëóÇÝ Ç Ý³ ³ÛÉ µ³½ÛáõÃÇõÝùÝ, »õ ½Çñ»³ñë Ûáñ¹áñ»ëó»Ý Ç ù³çáõÃÇõÝ »õ Û³ñáõÃÇõÝ »õ ÉÇÝÇóÇÝ Û»Í µ³Ý³Ï^á ÆßÝ³Û»³óÝ éáëÏ³ÉÇ, ³ÛÉ ÇõñáùÝ Ï³Û»ó³õ ½·áñÍ á³ï»ñ³½ÛÇÝ Û³çáÕ»É: (57 / 30; 57 / 31)

3ÚÉ 3ñáóÃ»3Ùµ ÁÝ11¿Ù Ì3ÚÇÝ Ñ3Ý1ÇèÇÝ, »õ áã ½ÃÇİáóÝë 13ñÓáóó3Ý¿ÇÝ (58 / 4)

2ÚÉ ½3ÚÝ áª ÇÙ3Ý3Ûñ Ā¿ ½ûñ3í3ñ ½ûñ3óÝ ì»3éÝ áª ¿ñ ÁÝ1 ÝÙ3(58 / 13)

2ÚÉ ÚÇÝùÝ 3Ù÷á÷»3É ½½ûñáóÃÇóÝ Çõñ Ç Ù¿ÝÇ, »õ Ù3íÝ»3ó ½Ù»½ Ç Ó»ëë ĀßÝ3Ù»3ó Ù»ñáó »õ Ç Ý3Ë3ÇÝë 1ñ3ó»3ó Ù»ñáó (58 / 17)

3ÚÉ 2ëiáó3íª áñ Ñ3ñİ3Ý¿ »õ µĀßİ¿, áñáÛ 3Ýµ3ó ¿ ù3ÓóñáóÃÇóÝ Ù3ñ13èÇñáóÃ»3ÝÝ, »õ áã Ç äª3é Ç í3Ûñ Ñ3ñİ3Ý¿ ½áñ Ēñ3¿Ý, 3ÚÉ ë3í3ó ÷áñÓáóÃ»3Ùµ Ý»ñ¿ (58 / 25; 58 / 27)

3ÚÉ Ë3Ó3ÓáóÃ»3Ùµ ½Ā3.3óáñáóÃÇóÝ úá áóÝÇóÇë, »õ Ù»ù ½á3ñëİ3İ3Ý ¿ñáóÃÇóÝë. µ3Ûó ½áñ 3éÇ á3í»ñ3½Ù3ª ÇÝÓ ÉÇóÇ, »õ 3ÚÉ ÙÇ° 3ñß3ó»ëóáóù Û3ßË3ñÑë Ó»ñ: (59 / 14; 59 / 16)

3ÚÉ ã3ñã3ñ3Ýùù Ù»é3ó (59 / 19)

3ÚÉ ¿İ3ñ3ó»3É »õ 3Ý½ûñ »Õ»3É, 3ÝĀáóĀİ3É »õ İ3Û3İáñª ÁÝ1 Ó»é3Ùµ ĀßÝ3Ù»3óÝ 3Ýİ»3É, ĒëáíáóÃ»3Ùµ »õ µ3ñİáóÃ»3Ùµ ÉÇ »õ á3í3ñáóÝ »Õ»õ »ñİÇñ: (59 / 42)

2ÚÉ 3ñ3Í»ó3ó 3éÑ3ë3ñ3İ Ç í»ñ3Û Ù»ñ µ3ñİáóÃÇóÝ ëñİÛiáóÃ»3Ý ì»3éÝ. (60 / 5)

á3ñ Āáó¿ñ Ýáó3 Ñ3ñİ3óáñ ½»ëiÝ áñ ½Ë3Ûi3é3İáóÃÇóÝë Ù»ñ Í3İ¿ñ, 3ÚÉ ÛáñĀ3Û ì»ë3Ý¿ÇÝ ½Ù»½ Ù»ñİë »õ Í3Ý3İëª 3ÛÝáó 3é3ó»É áóñ3Ë3Ý3ÛÇÝ (60 / 17)

3ÚÉ Ýáó3Ó»3É »õ ÑÝ3½3Ý1»3É »Ùù Ç Ý»ñúáÛ Ā3.3óáñáóÃ»3Ý Ñ»Ā3Ýáë3ó İ3É, »õ ½ë3ëiÇİ Ñ3ñáó3İ .3ó3½3ÝÇ Ýáó3 ûñ Áëi ûñ¿ ÁÝ1áóÝ»É (60 / 34)

¼Ç áª »Ā¿ Áëi Û3Ýó3Ý3ó Ù»ñáó Ēñ3i»3ó ½Ù»½, 3ÚÉ ĀáóÃ»3Ùµ »õ áÓáñÛáóÃ»3Ùµ 3ñİ ½Ù»½ Ç µáíë Ēñ3iáó Û3Ó3.ë ½.3ëi3óáóó3Ý»ÉáÛ ½Ù»½ »õ áÇi3ÝÇë 3éÝ»ÉáÛ: (60 / 40)

3ÚÉ Ù»ñ»ë3ó úáó ÙÇ° ½Ù»½ Ù»ñĀ»ñ, ¿¿ñ. »õ ½3Û»Ý3ÛÝ 3ÉÇë ÷áñÓáóÃ»3Ý Û3ñª Ç í»ñ3Û Ù»ñ, 3ÚÉ Ç èÇñáÛ úá ÙÇ° Ù»ñĀ»ëó»ë ½Ù»½, ¿¿ñ: (60 / 45; 60 / 46)

3ÚÉ 3Û»Ý3ÛÝ Ā3Û3Ý3İ 3óáóñó Ù»ñáó ÉÇ »Õ»õ ĒëáíáóÃ»3Ùµ »õ Ý»ÓáóÃ»3Ùµ. »õ ûñ Áëi ûñ¿ Û3ó»ÉáÛñ »õë Ç á3ñã3ñ3ÝëÝ »õ Ç í3é3ª3ÝëÝ: (61 / 10)

3ÚÉ »ÓÇóÇÝ »ñ»½Ù3Ýù Ù»ñ 3ÝÑ»i Ç Ý»ñúáÛ áiÇó Ýáó3: (61 / 19)

Æĕĭ añ ³ēi Û³ÛēÛ Û³i»ÝÇē ·ñ»ó³Ýª áª ĒÇáí, ³ÛÉ ÛÇ³ÛÝ ½ēĭÇ½μÝ Çñ³óÝ añ »Õ»õ »õ ³Ýó ÁÝ¹ Û»½(61 / 26)

¼4añ ĭ»ē»³É ù³Õ³ùÇÝ... Éó³Ý ³õ³ñ³õ Ç ÓÇáo »õ Ç çáñ»³ó »õ Ç ĭñ³ÝÇó »õ ³ÛÉ ĭ³½Û³ĭ; (12 / 6)

»õ ³é³çÇ Ýáñ³ á³ñÇēā ĭ³Ý·Ý»óÇÝ Ç μ³Ûμ³ĭÇ μ»é³Ýó »õ ³ÛÉ μ³½áóÛ ĭ³ñ³ēóáÛ, ½Ç ÛÇ° ù³ñ »ñÇóáóÝ Ñ³ēóĭ Ç Ý³: (38 / 22)

²Ûñ ÛÇ ²Ý³ÝÇ³ē ³ÝáóÝ Ç Ûĭç ù³Õ³ùÇÝ °ñáóē³Õ»ÛÇ ĭ³ó»³Éª μ³ñÓñ³Ó³ÛÝ ³Õ³Õ³ĭ³ó áÓμē ³é»³É ³ēĭñ. ĭ³-Û °ñáóē³ÕĭÛ, ĭ³-Û ù³Õ³ù ³ñ»³Ý. Ñ³ēÇÝ ³óáóññ ĭñĭÆĒÝ¹ñáóÃ»³Ý úá, »õ añ ³ÛÉÝ »õē, ½áñ Û»ĭÝ °õē»μÇáē Û»ĭ»Õ»ó³ĭ³Ý á³ĭÛáóÃÇõÝē ÝĔ³Ý³ĭĭ: (17 / 18)

³ēĭñ. §ĭ³-Û ĭ Ýáó³ ½Ç ĭ³Û»ó³Ý Ā³.³óáñ»É »õ áá ÇÝ»õĭ, »õ añ ³ÛÉÝ »õē: (19 / 25)

áññ ½á³ñ½»³É ·ÇÝÇÝ ÁÛªÇÝ, »õ ³ÝáÛĔ ÇõÕáíù ÷³÷ĭ³Ý³ÛÇÝ, »õ Ç ·³ÑáÛē ÷Õáēĭñ»³Ûē Ñ³Ý·ªĭÇÝ, »õ añ ³ÛÉÝ »õē (26 / 6)

ĭ³ēÝ ³ÛēáñÇĭ Ý³Ē ½Ýáē³ ¹³ĭÇ, »õ ³ª³ Ç ĭ³ñ. ³ñĭ»³É ÛÇĔ; ½ēĭáñÇÝēÝ ÁÝ¹ »ñĭÇñ ½ù³ñĔÇÉÝ, »õ ½·ÇÝ¹ēÝ, ½Û³³ÝÇēÝ, ½³ª³ñ³Ýç³ÝēÝ, ½ùÛÕĭēÝ, ½Û»Ñ»ó³Ý¹ēÝ »õ ½³ÛÉÝ ³Û»Ý³ÛÝ: (30 / 32)

³Ûó ²ēĭáóĭ añ áá Ç ēª³ē μ³ñĭ³Ý³Û »õ áá Û³õÇĭ»³Ý á³Ñĭ áĒē, »õ áá Áēĭ Û»Õ³ó Û»ñáó ³ēÝĭ, ³ÛÉáíùÝ Ñ³Ý¹»ñÓ, ³ñĭ³Ýĭñ Ç ÛÇĭē Ýáñ³ ĒáñÑáóñ¹ Ý³ÝñáóÃ»³Ý: (37 / 9)

ē³ĭ³ÛÝ ³Ûēáó ³Û»Ý³ÛÝÇõ áª ÔÇç³õ μ³ñĭáóÃÇõÝ Ýáñ³. ³ÛÉ ĭ³ĭ³õÇÝ Ó»éÝ Çõñ μ³ñÓñ³ó»³É ĭ ³ÛÉē Ç ĭ»ñ³Û ēáñÇÝ Û³õ»ÉáóÉ á³ñÇē: (7 / 48)

Æĕĭ μ³½ÛáóÃÇõÝ ³ñ³Ýó »õ ĭ³Ý³Ýó Û³ª³ñ³Ýē Ā³.³óáñ³óÝ ¹ÇÛ»³Éª Çμñ Āĭ ĭ³ñÇó»Ý ³áñ»É, »õ ³ÛÉùÝ ×áÕáñ»³É Û³ÛáóñÝ añ Û»ñùÇ μ»ñ¹ ĭááÇ: (56 / 10)

³Ûó áá ĭ³ñ³ó Ā³Û³Ý»É. ù³Ý½Ç Ñ»ĭ³ÛáóĭùÝ ÷áóĀáí Ñ³ē»³É »õ ĭ³É»³É ¹³ñÓáóóÇÝ, »õ Û³Ýēáóñμ ĭ»Õóáç Û»ñĭÇñ ÁÝĭ»ó»³É Ē³ó³ñ»óáóóÇÝ ½Éáóē³ñ³Ýē Ýáñ³, »õ añ ¹»Û»ēĒÇĭáēÝ ĭááÇõñ »õ ½³ÛÉáó μ³½Û³ó (18 / 1)

»õ ½³ÛÉēÝ Ç ÷³Éáóēĭ ¹³ñÓáóó»³É, ½³é »õ ½·»ñÇ ½³Û»Ý³ÛÝ Ā³÷»óÇÝ (36 / 18)

2ÚÈ²¼¶Æ - 6

ñ»è³Ý»±è, áñã¿è ·Ç¿¿ ÷áùñ Çñùù Ù»Í³Ù»Í³ÓÝ Ù³ÕÃ»É. á°ñã¿è ³é Øáíè»èÇõÝ àí·³Ùª
áñáÙ µ³ñÓñáõÃÇõÝÝ ÇÝÝ Í³Ý·áõÝ ¿ñ ÑëÏ³ÙÇ Í³Ý·Ýáí. Í³Ù áñã¿è Ù³ÝÏ³ÙµÝ , ³õÃÇõª
¶áÕÇ³Ãáõ. Í³Ù áñã¿è èÇè³ñ³Ù ëÏ³Ù³½ÇÝÝ ³ÙÉ³½·»³ó, Ç Ó»éÝ Ù³Ù»ÉÇª ÌÝáÇÝ
ø³µ»ñ³Ù (39 / 5)

ù³Ï»ó³Ý íáõÝù ³ÕùÃÇó, »õ úÏ³É ÇõÕáí ëñµáõÃ»³Ý ù³ñÇÝùª ÑÇÙÝ
³á³ñ³ÝÇó ³ÙÉ³½·»³ó ³ñÏ³Ý (60 / 7)

áñáí áã Í³é³Ù»ó³ù ï»³éÝª Í³é³Ù»èóáõù ³ÙÉ³½·»³ó (60 / 37)

Ú³ÙÝÁ³Ù ÙÇ áÙÝ ½ùñ³õáñ Ç ½ùñ³óÝ ÐáéáÙáó...»É»³É ÁÝ¹ ¹áõéÝ ù³Õ³ùÇÝª
ÙÏ³Ý¿ Ç µ³Ý³ÏÝ ³ÙÉ³½·»³óÝ (38 / 36)

Ù³ÏÝ»èõ¿ ³ÙÉ³½·»³óÝ ½³Ýª³ñ»»ÉÇ ³ÝÓÝ ³ÙèÇÝùÝ úóíáÕ³ó ×ßÙ³ñíáõÃ»³ÝÝ
½»Ï»Õ»óÇ èáõñµ (53 / 16)

°õ ³ñ¹ ½áñ ²èíáõ³Í ³½³Ï³»³É Ç Ó»é³Ý¿ ³ÙÉ³½·õáÙÝ Ìáñ½»³É »Ñ³Ý, áñ ÇõñùÝ ¿ÇÝª
Ý»Ý·áõÃ»³Ùµ »õ È³ÙÏ³é³Ï³Ýùù È³õ³ñ»óáõóÇÝ ½Éáõè³ñ³Ýè Ýáñ³ »õ èá³ÝÇÝ (58 / 32)

2ÚÈ²Èº¼àò - 2

ØÇÝª»õ µ³ñÏ³ó»³É ëñÏ³ÙáõÃ»³Ùµ ì¿ñª Ññ³õÇñ»³ó ½³½·è µ³½áõÙè Ç
íñ¿ÁÈÝ¹ñáõÃÇõÝ ÇÝù»³Ýó, Ç ÈáõèÝ³É»ñ³Ýó »õ Ç Ù»Í¿ ·»íáÙÝ áñ ³Ýó³Ý¿ Ç
ÑÇõèÇè³ÍáÕÙÝ ÐÝ¹Ï³ó, ³ÙÉ³É»½áõ »õ á³ñ ³½·³ó ·³É Ñ»ÕáõÉ Çµñ»õ ½çáõñè µ³½áõÙè
Ç í»ñ³Ù ³ßÈ³ñÑ³ó Ù»ñáó (58 / 41)

²ñ¹ èáù³ Á¿ Ù³ÙÉ³É»½áõ ó»ÕÇó ¿ÇÝ, ÙáñÙ¿ »õ ¿ÇÝ, Ù»½ ½·áõß³Ý³É ¹Çõñ³õ ¿ñ
(52 / 31)

2ÚÈ²Û, ²Í - 1

Ù³»õ Í³Ý³Ùù á³ñÏ³ßìù »õ áÕÇ³ÈáÑù... ³Ùèñ Ù³Ý³éÏÏ
»õ Ù³ÙÉ³Ý¹³¿ È³éÝ³ÍáõÃÇõÝ èáíáñ»³É »Ý: (42 / 15)

ä²¹ØàðÁÆðÛ ... ¹²èÛ ²ÛðÆðÛ ²ÛðºÈàð Æ Ú²ÚÈ²èèÛ²¼¶²ð àðø Þàððæ ¼Øºðø
ºÛ (1 / 2)

³ÚÈ »ð Û³ñù ½Û³ÝÍáðÝè Ç ·ÇñÌè ÁÝÍ³É»³É. »ð Û³Ûñ»ÝÇ ·ÁáùÝ ³Ï¿Ë³ñß»³É, í³èÝ
³é³ì áðñ³ÉáðÁ»³ÝóÝ Ûáé³Ý³ÛÇÝ ½¿ìÈñ³Ì³Ý Á³Û³Ý³Ìè »ñÌ³Ýó, ½ùñ¿Ý ³Ï³óÝ»³ó
½Ýáñ³»³ìáðñ Ó³·ùùÝ ÁéÁé»Éáí: (22 / 4)

²ÚÈ »ð Ç íñ ì³Ý»ÉÇ ¿ Û»½ µ³Ýè, ³é Ñ³Ûñ³à»ì³Ì³Ý ³ÁáéÝ »ð ³é Á³.³ðáñ³Ì³Ý
à³ìÇðÝ: (22 / 9)

²ÚÈ »ð à³Ñ³à³ÝÝ Æèñ³Û¿ÉÇ ½»ñÍ Ç Ýáó³Ý¿ ½ù·Ý³Ì³ÝáðÁÇðÝ Çðñ (16 / 30)

ºð Û»ù áá Û³ñ¹³ñáðÁÇðÝÝ »ð »Á, ³ÚÈ »ð Ç Û»ÏèÝ ³é³ð»É ·ì³ÝÇÛù, »ð ½á±ñ Ý»ñ»É
ÁáÏáðÁ»³Ý áðÝÇóÇÛù: (30 / 44)

²ÚÈ »ð »ñÌÇðè ÁáÏáí »Ï»ð µ³½áðÛ Ñ³ñó »ð Ñ³Ûñ³à»ì³ó »ð ù³Ñ³Ý³ÛÇó »ð
Ë³èÝÇ×³Ï³Ý× µ³½ÛáðÁ»³Ýóª áñáó áá ·áÛñ ÁÇð: (53 / 43)

²ÚÈ »ð Ç ×³ñááÛ ³ÝÇñ³ðáðÁ»³Ý Ç ÝÛ³ ·áñÌ»ÉáóÝ íáááñ»ó³ð µ³ñÓñ³ß¿Ý »ð
·»Ï»ó³Û³Û³ñÛ³ñ ³à³ñ³ÝùÝ, »ð »Ï»ð ³Û»Ý³ÛÝ µÝ³ÍáðÁÇðÝÝ Çµñ»ð ÑáÏ³µÉáðñ
(56 / 24)

áá ÛÇ³ÛÝ ãËÝ¹ñ¿ñ µéÝáðÁ»³Ûµ ìÇñ»É Á³.³ðáñáðÁ»³ÝÝ, ³ÚÈ »ð »ñÌÇðè Ç Ó»éÝ
³ÝÌ»³É Ñ³É³ÍÇãÝ, ËÝ³Û»³ó Ç Ý³ Çµñ»ð Ç µ³ñ»·áñÍ (19 / 17)

ù³Ý½Ç áñ Û³Ûè ÍáÛè »ìáÛÝ ºð»ñ³ì³Û ¿ÇÝ ·ÇðÏù »ð ÌñùÝ³èì³Ýù, ³Û»Ý»ù»³Ý ³Ý¹
¿ÇÝ Ñ³ð³ù»³Éù, ³ÚÈ »ð Û²ñÍÇÝÝ ³ð³Ý¿ µ³½áðÛù, Ûáñáó í»ñ³Û Ñ³è»³É ÁßÝ³Û»³óÝª
³éÁ³Û³ÛÝ ³é³Ì»óÇÝ ½³Ûáðñè Ýáñ³: (46 / 44)

Û»ñè íáðÝù »ð »Ì»Ï»óÇù, áñ è³ñè³»áðÛÝ ·³Û ÇÝÓ ³è»É, ³à³Ì³Ý³·áñÍ
³ËìÇðù ³ÚÈ »ð ¹Ááð³ñ³ðª Ñáí»³É ³à³Ì³Ý»ó³Ý (49 / 28)

Æēī μ³½áōÙù ÛÇβĒ³Ý³óÝ ÐáéáÙáó, ½áñē
ÁÝ¹ Ā³Û³Ý³Īē Ā³Û³Ý³Īē Û³ÛĒ»σ³ÛĒ ā³i×³éē Ç ā³iáóáÙ ÛÇβĒ³ÝáóĀ»Ýĵ ÁÝĪ»ó»³É ĵñ
Ā³.³óñÇÝ, áñù Çμñ»ō ³éÇōĪáóÝē Ç .³é³.ÇŌē ÛéÝāĵÇÝ, ³ēī ¹ÇāÙŌ Ā³Û .i»³Ēª Ç ÛÇ
i³Ûñ ĀáŌáí»ó³Ý: (8 / 37)

²ÚÈ ÆÛā -1

»ō ³ÛĒ ÇÝā³ō»ÉÇ ā³ēĵñ ÇÝā: (17 / 23)

²ÚÈ àØÛ - 1

Û³ÛÝĀ³Û ³ÛĒ áÛÝ ÷áĒ³Ýáñ¹»³ó ½ÇβĒ³ÝáóĀÇóÝ Ýáñ³,

(16 / 23)

²ÚÈ àø - 4

ā³i³ēĒ³ÝÇ Īáó»³É ¼³ù³ñÇ³ÛÝ ³ēĵ, Āĵ '³½áóÙ ½ññē áóÝÇ áññĵē áā ³ÛĒ áù. (10 / 35)

³Ûñ ÇÛ³ēiáóÝ ĵñ »ō Ē»É³Ùáóī ÛáÛĀ ³ēiáó³Ī³ÛÇÝ .ñáó, áññĵē Āĵ
áª ³ÛĒ áù (23 / 30)

Û»iáÛ ³ā³ ēā³Ý³ÝĵÇÝ. áñ ½Ç ù³Ý ½³Ûē ½Ç±Ýā ³ÛĒ áù ¹³éÝ »ō ³ÝÑÝ³ñÇÝ i³ÝÇ³Ýē
ÇÛ³Ý³Ûóĵ (47 / 22)

½Ç áā »Āĵ ³ÛĒ áù ¹ÇÛ³Ī³ó ĵ ³Ûμ³ñi³ó³ÝÇÝ, ³ÛĒ_²ēiáó³Ī ĵ Ñ³Ī³é³Īª Áēī
³é³ĪáŌÇÝ: (57 / 27; 57 / 28)

²ÚĪ - 1

²ÛēāÇēÇ ĵñ »ō Û»ÍÝ ,³ōÇĀ...áñ ½.³½³ÝēÝ μáóéÝ Ñ³ñ»³É Çμñ»ō
½áóĒĒē ³ÛĪÇó»»Ōùĵñ (19 / 12)

2ÚÏ²Ú - 1

àñù ÛÇáí 3ÚÏÇÖ Ì³Ù µ³×ÌáÝ³õ ß³³Ý³Ý (13 / 37)

2ÚÛ - 120

í³ëÝ 3ÚÝáñÇÌ ²ëíáóÍáÛ ³ñ¹³ñ³¹³ Çñ³óáóÝùÝª Áëï ·áñÍáó Ýáó³ Ñ³íáÛó Ýáó³: (4 / 3)

ºõ Ú³ÚÝÙ ùñç »õ ³Ûëñ áá Û³çáÕ»ó³õ »ñµçù ³¹²³ Ç ï³Ýç ï³Ûáó »É³Ý»É (4 / 5)

í³ëÝ 3ÚÝáñÇÌ ³Ûëäçë ³ëç ìçñ (4 / 10)

ÆëÏ Ý³ áª ³éÝáó Û³ÝÓÝ. ³ÛÉ Ç Û³ÝÏ³Ï³Ý ïÇëÝ Ñª³ñ³ó»³Éª ½ÁÝ¹¹çÛëÝ ³éÝç á³³ëË³ÝÇ, »Áçª ¼áñ ÇÙ Ñ³ÛñÝ Ï³ñ»³É ç ÇßË³ÝáóÃ»³Ûµ, Ú³ÚÝÙ³Ýç »õ íáóÝ ÛÇ á³³Û áóÛ»ù: (5 / 1)

Ú³ÚÝÙ Á³Û³Ý³ÏÇ çñ »õ Ð³Ûáó ³ßË³ñÑÇÝ Á³.³óáñ ¶³.ÇÏ áñ¹Ç ²ßáíáÛ... (5 / 8)

ºõ çÇÝ Ú³ÚÝÙ Á³Û³Ý³ÏÇ ï³ñ¹³ª»ìùª ê³ñ·Çë »õ ïÇñ³ÝáóÝ »õ Û³Ýáíù (5 / 20)

½Ç³±ñ¹ Ï³ñ³óÇó »ë ³Ûù³ìë ·ÇíáóÃ»³Ûµ »õ ïËÛ³ñë ù³Ý ½³Û»Ý»ë»³Ý ÁÝ¹ ·ñáí ³ñÏ³Ý»É ½³ÚÝ Á³Ûáó ½É»³ÉëÝ (7 / 22)

²ñ¹ »Ï Ñ³Û³ñ»³º ÇÝÓ ½ùñÇÝ³ÏÝ ½³ÚÝ Á³Ûáó ³ñ³ñáó³ÏÇÝ »õ ½ª³íáó³Ï³Ý »õ ½Ñ³ñÏ³óáñ ³ÉÇë ÍñáóÝ ÁÝ¹ ³ñÇóÝ »õ ÁÝ¹ ³ª³ÁáÛÁ Á³Á³ó»³É, ½»ñÇì³ë³ñ¹ëÝ ëñ³Íáíáñë, ½³ÝÁÇõ »õ ½³ÝÑ³Û³ñ ½³ª³óáóëÝ ½áñáó ½Éáóë³ñ³Ýë Ë³ó³ñ»óáóóÇÝ: (7 / 31)

¼³ Ûë ³éÝç Áëï Çõñ ÈáñÇÝ ÇÙ³ëíáóÃ»³ÝÝ, áññçë ½Ç ï»ë»³É ½³ÚÝª Ç µ³ó Ï³óó»Ý Ç Ý³ÝÇñ ÈáñÑñ¹áóÝ (9 / 45)

ø³Ý½Ç ½³ÚÝ á³íáóçñ íáó»³É çñ Ýáó³ Á³.³óáñÇÝ. ï³ëÝ ½Ç Ýáù³ Û³áëï³Ûµ»ÉÝ Çõñ»³Ýó ¹³ßÝ³óáñù »Õ»Ý ²·Ë³½ÇÝ »õ Èáëï³ó³Ý ÛÇÝã»õ Û³ÚÝ ï»ÕÇ ï³É ÝÛ³ Ç µ³ÁÇÝ. ï³ëÝ ½Ç Û³é³Ç Á³Û³Ý³Ï³ Ï³É»³É çñ ½³ÚÝ, ³óÃÇ ÏÇõñ³ª³Ï³Ç (10 / 10; 10 / 13)

Ýáù³ ½³ÚÝ á³ÍçÝ ½Û³ó, ³ÛÉ ³ë³³ÛÇì Ç á³ñ·»óëÝ ÉÇÝçÇÝª áñ ãçñ Çõñ»³Ýó: (10 / 16)

*i³eÝ ³ÚÝáñÇĪ*³Ý¹ Ññ³Ú³Ú»³ó Ā³.³óáñÝ ½.ÉáóĒë Ýáó³ μ³éÝ³É: (10 / 17)

»ō ½ĪÝÇ *³ÚÝñ*βÝá»³ó ÑÇöëÇé³ÚÇÝ Īáó ÑáŌŪ, »ō ¹³ñÓáŪó ½³ÝÓñ»ōÝ Ç Ī³ñĪáóĭ »ō Ç ÓÇōÝ »ō Ç ë³éÝ, »ō Ā³ÝÓñ³Ú³Ī ÇÇÇōù Ī³Ī»³ó ½»ñ»ëë »ñĪñÇÝ. ù³Ý½Ç »ō Ā³Ú³Ý³ĪÝ ÇĕĪ Ó»éÝ³íáó ĵñ *³ÚÝŪ* ½Ç ù³Ç Ç ÓŪ»ñáó Ñ³ë»³É ĵñ: (11 / 32; 11 / 34)

*i³eÝ ³ÚÝáñÇĪ*¹³éÝ ë³éÝ³Ú³Ý»ù ï³ÝÇ»ó³Ý (11 / 44)

»ō *½³ÚÝáëÇĪ*áñ áá Ī³Ū;ÇÝ ½Ā³.³óáñ»ÉÝ Ýáñ³ Ç í»ñ³Ū Çōñ»³Ýó, áá á³Ñ»É Ī»Ý¹³ÝÇ (12 / 26)

¼éáë³ ï»ë»³É Ā³.³óáñÇÝª Ñ³ñó³Ýĵñ ³ñĀ³Ý³óáñ³ó Çōñáó. ¼Ç±Ýā »Ý *³ÚÝ*μ³½ŪáóĀÇōÝ Ñ»ñ»ïÇĪáë³óÝ: (14 / 1)

»ō *Ū³ÚÝŪ*ùñĵ »ō ³Ūëñ Ýáó³»»ó³ó ù³Ō³ùÝ Ç Ó»éÝ ĐáéáŪáó: (15 / 12)

ÇĕĪ »Ī³ŪáóĭÝª áñ āĵ Ç Ā³.³óáñ³Ī³Ý íáÑŪĵª *³ÚÝ*Ē»óÇÝ ĵ: (15 / 30; 15 / 31)

»ō ½³Ūë *³ÚÝáó*Ñ³ó³Ī³ñŪ³óáó³Ý»Ýª áñ ³ë»Ý, ½Ç Ū³×³Ē Ā³.³óáñÝ Ç Ā»ë³ŌáÝÇĪÝ Ī³Ūñ, ½áñ Ī³ñĪĵÇÝ ³é Ī³Ē³ñ¹ÇÝ ÉÇÝ»É: (16 / 15)

»ō *Ū³ÚÝŪ*ùñĵ »ō ³é Ū³á³Ū μ³ñÓ³ó ïĵñáóĀÇōÝÝ ä³ñëÇó Ç ï»Ōóáĵĵ ³ÝĭÇ: (17 / 1)

¼áñ ï»ë»³É μ³½áóŪù Ç ·ÇĭÝáó, Ī³ñĪ»óÇÝ ·áÉ ÍÝáóÝ¹Ý Ū»éÇÝÝ ½ùñÝ *½³ÚÝ*»ō Ī³Ū Ū»Ī³Ū»Ī á³ñ»³ó ·áóβ³Īë: (17 / 6)

§»ŌÇóÇÝ ³óáóñùÝ *³ÚÝáùÇĪ*Ý»ŌáóĀ»³Ýóª áññÇëÇù áá »Ō»Ý Ç Ý»ñáŪ »ñĪÝÇó Ç ĕĪ½μ³Ýĵ ³ñ³ñ³íáó, »ō ŪÇ° ³ŪÉ ÉÇóÇ (17 / 12)

ÆĕĪ Ā³.³óáñÝ ÷³Ēëĭ³ĪÝ »Ō»³Éª Ī³Ūĵñ Ū³ó³. »Ī»Ō»óÇÝ Ūĭ³Ý»Éª »ō ÁÝ¹ ë»Ō³ÝáĪÝ Ā³.á»É »ō *³ÚÝáó*³áñÇÉ: (17 / 46)

÷áĒ³ñĵÝë *½³ÚÝ*Ñ³íáŪó ÝŪ³, ½áñ ÉáóÝ ŪÇ Ū³é³Ç Ýβ³Ý³Ī»ó³ù: (18 / 27)

áññäë ÇÝùÝ ŪÇōñáóŪ Ññáí³ñĭ³ĪÇÝ ·ñ»³É ĵñ Ū»ñ³ĒĭÇë ³ĒĒ³ñÑÇ, »Āĵ ĩ³ëÝ ³ĒĒ³ñÑÇ Ē³Ō³ŌáóĀ»³Ý áá ĒÝ³Ū»óÇ ŪÇë, »ō ĩ³ëÝ *³ÚÝáñÇĪ*Ū³Ý³ñĀ³Ý ·áñĪ Ñ³Ū³ñÓ³Ī»ó³Ū: (18 / 33)

½ĪÝÇ *³ÚÝñ*Ū³ŌĀáóĀ»³ÝóÝª ³ŪĵÝÝ ÝŪ³ ÑÝ³½³Ý¹»ëóÇÝ »ō ½Ý³ ³ñ³ëó»Ý Ā³.³óáñ (18 / 42)

2ñ^{1a} á^{2a} »Ā_ĵ Ā³.³ōāñē ³Ūē ·áíáōĀ»³Ýó ÇŸā ³ñĀ³ÝÇ ĵ, »ō í³ēÝ ³ŪÝāñĀĀĀ³ñ·³Ñ³ī»³ó Ç
Ý³ 2ēiáō³Í (19 / 26)

àōiÇ »ō Ū»ÍÝ āūŌāē Ēñ³ī»³É »ñ³Ý»ÉÇ Ó³ŪÝÇōÝ ³ŪÝáōĀĀ·ñĵ ³é ĐéáíŪ³Ū»óÇēÝ
(19 / 32)

à-í ¹³ÉÝ í³×³éáŪÝ ³ŪÝāñĀĀ·ù³ÝÇ- ³ñ»³Ýó ½³ÝÓÝ ā³ñī³Ī³Ý Ī³óáŪó. ù³ÝÇ-
»Ī»Ō»óÇù Ç Ó»éÝ í³×³éáŪÝ ³ŪÝāñĀĀ³ō»ñ»ó³Ý (21 / 7; 21 / 8)

2ŪĀŪ ŪáŌμē ÷áĒ»ó³ō Ū»½ ³Ū»Ý³ŪÝ, »ō áōñ³ĒáōĀ»³Ý
ā³īŪáō×³ÝÝ ³ŪÝŪ³ñçÝ³½·»ēī Ēāñ· ÷áĒ»ó³ō: (22 / 39)

2ñ¹ ³Ūē ³Ū»Ý³ŪÝ Ç í³×³éĵÝ ³ŪÝŪŪ·Ñ³Ý¹Çā»ó³ō Đ³Ūáó^a ½³āñ Ū³é³ç ē³Ī³ō ŪÇ
ŪÇĤ»ó³ù: (22 / 45)

³é³ùĵ ³é ³ŪÝāñ áóÝĵñ ½³ÇĤĒ³ÝáōĀÇōÝ ³ñ»ō»ÉÇó ĪáŌŪ³ÝÝ (23 / 40)

»ō Éáō»³É Ā³.³ōāñÇÝ, ·³ÝÓÇōù »ō ÇĤĒ³ÝáōĀ»³Ūμ Ñ³×»³É ½³Ī³Ūē Ýāñ³,
»ō ³ŪÝáō·iÇñ»óÇÝ 2ÝóáŪ »ō ³Ū»Ý³ŪÝ ³ĤĒ³ñÑÇÝ: (23 / 45)

Æēī Ýāñ³ Ñ³ñó»³É ½³ā³ī×³éÝ í³ēÝ āñáŪ ½³ŪÝĒÝ¹ñĵ (24 / 26)

»ō Ī³ŪĵÇÝ ³ŪÝáōÓ»éÝ³ñĪáōĀ»³Ūμ ·³É Ç ù³Ō³ùÝ Ī³ñÝáŪ: (25 / 7)

Ū»ñÓ³ōāñùÝ ÁÝ¹ Ýáē³ íĤī³ĪÇó ÉÇÝÇóÇÝ. Āēī ³ŪÝŪ·ŝĒ³É ÁÝ¹
É³óáŪŌēÝ!: (26 / 8)

í³ēÝ ³ŪÝāñĀĀŪ»ñ· ³ñĪ»³É Ū³ñ·³ñĵÝ^a ³Ūμ³ēī³Ý ÉÇÝĵñ ½³Ýáó³Ýĵ: (26 / 10)

°ō ½³»iŌ ³é»³É ¹³¹³ñ»³ó ³ōáōñē āāñ»ù³ē³Ý, »ō Íáí³ó»³É Ī³Ī»³ó ½³Ē»ñÇÝē »ō ½³Ū³ó³é
í³Ūñē, »ō Ī³É³ō μÝ³ō ½³ĤĒ³ñÑē. āñ ÇÝÓ ĀáōÇ Ū³Ý³ā³Ī ·ÇÝóáŪÝ ³ŪÝŪŪŪ³Ýĵ·áÉ ÝŪ³
(26 / 21)

ø³Ý½³Ç ³ñμ íáōÝē Đ³Ūáó Ū³Ý³ā³ĪĵÝ ³ŪÝŪŪŪ³Ýĵ»ō ³ñμ»ó³ō Ū³ñμáōŪÝ ā³ñ.
(26 / 25)

Ā³Ū ĵ ÇÝÓ ½³Ū³ñ·³ñĵ³Ī³ÝÝ ½³ŪÝμ³ñμ³é»É μ³Ýē: (26 / 31)

³ñ¹ ĀñĀáōñÝ »ō Ūāñ»ĒÝ ³ŪÝ³Ýó»³É »Ý (26 / 35)

¼Ç Āĵ ÛÇÝáóĵóÇùÝ Ç í»ñ³Û ää³éÝ³É»³ó Û³ñ·ñĵÇÝ, »ó ³ÛÝ ½Ç ÛÇ ³ÝÓÝ »Ùáóĵ Ç ù³Û³ùÝ, ùí³ñ³ßĒ³ñÑÇĪ »ó ³ÝÍ³ÝúĀ Û³Û»Ý»óáóÝó »ó ³é³Ýó Ýß³Ý³ó, ³ÛÝù³Ý ³ÑÇó ³Ñ³μ»Ī »Û»³Éª ÛÇÝā ½Ç Ç Ā³·óáñĵÝ ëĒ»³É ÛÇÝā»ó Û³ÛÝ áª Û³ÛñÇéÝ Ýëĵñ (27 / 1)

ºó ³ñ¹ ³Ñ³ ¹áó μ³ñĪ³ó³ñ, »ó Û»ù Û»Û³ù, í³éÝ ³ÛÝáñÇĪ ÛáÉáñ»ó³ù ·ñáóĀ»³Ûμ Ç μ³½áóÛ ³½·ë(27 / 30)

à»Ñ »ó ³ó³Û ³óáóñÝ ³ÛÝáñÇĪ Éáóë³Ý³ÉáÛ (27 / 36)

²Ûëùñ ÛÇÇùñ»³Û ³óáóñÝ ³ÛÝáñÇĪª Û»½ Ç Ē³ó³ñ ÷áĒ³ñĪ»³É ·Çß»ñ³ó³ó, »ó ³½³Ý³μ³ñ ³½·Ý Ñ»Ā³Ýáé³ó áñù Ç í³ÛÝçáóó Ç ĒßĵÇë Çóñ»³Ýó ÛéÝāĵÇÝ, ÁëĪ Û³ñ·ñĵÇÝ Ó³ÛÝÇ, »ó Û²ëĪáóĪáÛ ÑúĵóÝ ĒÝ¹ñĵÇÝ Ī»ñ³Īáóñ Çóñ»³Ýó, Ç ·Çß»ñ³Ý³É Û»½ ³óáóñÝ ³ÛÝáñÇĪª »ÉÇÝ »ó Ī³ñ³Ī»ó³Ý ÁÝ¹ »ñ»ëë »ñĪñÇ (27 / 41; 27 / 44)

Ī³-Û »ó ³ó³-Û ß³Ī ¹³éÝ ÉáóéáÛ ³óáóñÝ ³ÛÝáñÇĪ (28 / 10)

²ÛÉ áñ í³éÝ É»ñÇÝÝ ³ÛÝáñÇĪ á³ñ Ñ³Ûμ³ó á³ĪÛáóĀÇóÝ ĵª ½Ī³Û ³éóĵ, ĀĵáĵĪ Ç μ³½Û³ó ë³Ī³ó ÇÝā ³é³óÇ: (29 / 17)

Ī³Û ½áñ μ³ñÓñÝ ºé³ÛÇ³ë μáÓáù μ³ñÓ»³É ë³ëĵ ³ÛÝáÇë»³óÝ. §Ī³-Û, ³ëĵ, ³ÛÝáóÇĪ, áñ Û³ñ»Ý ½ĪáóÝ Ç ĪáóÝ »ó ³Ý¹³ëĪ³Ý ³é ³Ý¹³ëĪ³Ý Û»ñÓ»óáó³Ý»Ý, (30 / 12)

á·áÛñ Ç ÛÇß³ĪĪ Ýáó³ ³Û·ÇÝ Û³μáĪĀ³Û, »ó Û»½³μĵÉª áñ Û³÷ßĪ³Ī»³ó ½³ÛÝ. Āĵ ½Ç°Ýā Īñ»³ó, áñ ÛÇÝā»ó ó³Ûëùñ ÷áÛ ÑÝāĵ Û³Û»Ý»óáóÝó Ēë»ÉÇë: (30 / 16)

Ý»ÛÇÝ »ó ÛÛÇÝ Û»ñÓ»Ý³É Ç ë»Û³ÝÝ »ó ää³é³óáñ»Ý ³Ý×³é ĒánÑñ¹áÛÝ áñ Ññ»ßĪ³Ī³ó ĵ ½³ñÑáóñ»ÉÇ, Āá° Āĵ Û³ñĪ³Ý, »ó ½³ÛÝ Ç Ó»éÝ ³ñĪ³ĀáÛ »ó áª ²ëĪáóĪáĪ. »ó Ç Ûáé³óúÝë »Û»ó ë³ÛÛáé³Ī³Ý »ñ·Ý áñ ³ëĵ. §ÉáĪ»éóÇÝ ³ÛÝáñÇĪ áñ ÁÝĪñ»³É »Ý ³ñĪ³ĀáĪ: (30 / 19; 30 / 21)

»ñÇāùÝ ½³ÛÝ ßÝáñÑ»óÇÝ Ýáó³: (30 / 37)

¼Ç Āĵ Ýáù³ ³é³Ýó ùñÇÝ³ĪÇ ½³ÛÝ Īñ»óÇÝ, Û»ñë ù³ÝÇù-Ý ³é³ó»É á³ĪĀáó ³ñĀ³ÝÇ āÇó»Ýª Û»Ç ½Ýáé³ Û»½ ùñÇÝ³Ī áóÝ»ÉáÛ (30 / 40)

§ºó ½³ÛÝ ³ñ³ëó»Ý ÁÝ¹ Ó»½ Ī³éÝ ³Ýáó³Ý ÇÛáÛ, ½Ç áā Ī³Ý»³Ý ½ÇëĪ: (31 / 26)

³āùù Û»ñáúù Ī»ë³ù »ó ÁÝ¹ ÷áñÓ á³ñ»³óÝ ³Ýó³ù, ½³ÛÝ ÛÇ³ÛÝ ·ñ»ó³ù (32 / 8)

oō ½³ŪÝ áª ³ÍÇÝ Ç ÛÇß³i³Ī ½, ³õÃ³ŪÝ áñ ³é Ûè»Ō¿Ý µÉáõñÝ (32 / 35)

ÆēĪ ½áñ Ç , »ñç³Ý »ō Ū°Ī»Ō»³ó »ō Ç ÛÇç³ē³ÑŪ³Ýē Ýáó³ »Ō»ō ĪáíáñáōŪÝ, ½³ŪÝ »ō ÁÝ¹ ·ñáí ³ñĪ³Ý»É ā¿ ùá µ³õ³Ī³Ý. µ³Ūó ¹áō ³ē³ó»Éáíùē Īßé»³° ½³ŪÝ: (36 / 11; 36 / 12)

ÆēĪ Ýáñ³ á³i³ēĒ³Ý»³É. Ā¿ ÇŪ ¿ ½³ñĪ³ÍÝ, ā¿ Ī»Ý³ó. ³ª³ Ā¿ ³ŪÉáōŪ ¿, ½³ŪÝ áª ·Çi»Ū: (36 / 35)

²ŪÝáùÇĪ »ñĪ³ŪÝ µ³ÝÇ áÇiáŪ »Ý »ō Ā³Ū³Ý³ĪÇ (32 / 9)

²ñ¹ª »ĪÝ ÈÇá³ñÇĪÝ µ³½áōŪ ³Ō³ª³ÝŪù »ō ·ÝÓáóó ³é³i³iáōñ á³ñ·»ōŪù, »ō áªÇÝā í×³ñ»ó³ō ³ŪÝáō (32 / 41)

oō Ū³ŪÝŪ ūñ¿ »ō ³Ūēñª Çµñ»ō ßáóÝù ·Çß³Ē³ÝÓù, Ī³Ū Çµñ»ō ·³ŪÉù ³ñ³µ³óÇùª áª Ū³·»ó³Ý »ñµ¿ù ³ñ»³Ūµ ùñÇēiáÝ¿Çó (33 / 5)

ŪáŪĀ ·ÝÓáóó ēÇñŪŌ ¿ñ ä»iñáē, áñ »ō µ³½áōŪù ³ēÝ ³ŪÝñ »á»ñ¿ÇÝ ½Ý³: (33 / 29)

ÇēĪ »ñ³Ý»ÉÇ ³ÝÓÝ ³ŪÝ »ō Ū»ÍÇ Éáōē³óáñãÇÝ Ū»ñáŪ ÷áĒ³Ýáñ¹Ýª áª ÇÝā ½³Ý·Çi»³É Ç Ýáó³ µ³ÝÇóÝ (33 / 37)

»ō ³ŪÝáō äª³é³½ÇÝ»³Éª ù³ç³á¿ē Ñ³õ³iáíù ³ñÇ³Ý³Ūñ: (37 / 25)

ŪáñŪ¿ Ó³ÝŌñ³ó»³É Èē»ÉÇù µéÝ³óáñÇÝ, Ñ³ñó³Ý¿ñ Ā¿ ½Ç-Ýā ¿ ³ŪÝ³ÝÑ³i ³Ō³Ō³ĪÝ (37 / 38)

»ō ³ŪÝáō ½³Ū»Ý³ŪÝ ĪéáóáŪÝ ūñÇÝ³ĪēÝ Ī³Ýáóó³Ý¿ñ Ýáó (37 / 48)

Ū»i ³ŪéáñÇĪ Ū»ù»Ý³Ūē Ī³Ý·Ý»³É, ³ŪÝáō á³i»ñ³½Ū¿ÇÝ: (38 / 11)

áª ³Ū³ª»óáóó³Ý¿ ½³ŪÝáēÇĪª áñ Ī³ñ¹³Ý ³é Ý³ ×ßŪ³ñiáōĀ»³Ūµ: (39 / 21)

³é»³É ½·»ñÇ »ō ½³õ³ñ, áª·Ý Ç ·ÇōŌÝ ²ñ³í³ÝÇ, ù³Ý½Ç ÁÝ¹ ³ŪÝ ÇēĪ ³Ýó³Ý»Éáó ¿ÇÝ: (41 / 4)

ĀáŌáíáōñ¹Ý ÁÝ¹ ³ŪÝ¹ĀĪ³Ū³Ī ÈÇÝ¿ÇÝ: (41 / 10)

oō á±ōñ ¿ ³ŪÝ½áñ ²ēiáó³Ī ÁÝ¹ °½»ĪÇ»ÉÇ Èùè»Éáí ³ē¿ñ... (41 / 16)

¼Ç ½áñ ûñÇÝ³Ī »Ö»óÇĪ ½Ûù ³éÝª Ç Í³ŌĪÇ Ñ³ë³ĪÇ ëÇñáóÝ »õ ó³ÝĪ³ÉÇ ĩ»éáŌ³óÝ óáóó³ÝÇ, ÇĕĪ ÚáñÁ³Û ½³ñ¹³ñÇã Ñá·ÇÝ Û³Ñáó³Ûµ µ³Á³ÝÇ Ç ÝÛ³Ýĵ, Û³é³ÇÇÝ á³ÛÍ³é »õ »Ö»óÇĪ ½³ñ¹áóóÝ ³Ñ³ñĪ»ÉÇ »õ ³ÝĪáóù óáóó³ÝÇ ĩ»éáŌ³óÝ, Ý³»õ ·áóÁÝ ÁÝ¹ ÝÛ³ Ñ³ĩ³ÝÇ. Áĕĩ ³ÛÝÛ. »Áĵ §Øáé³ó»³É »Ōĵ »ë áñâĵë Û»é»³É Ç ëñĵĵ: (44 / 28)

²Ûĕâĵë »õ Ñûĵù ³Ý¹ĵÇó ³ñûĩ³Ī³Ý³ó Ç ÑáíÇĵë ¹³É³ñ³µ»ñ µáóĕáó ³é óáóñĵ ³Ōµ»ñ³Ī³Ûµù Ē³Ûĩ³Ý Ē³Ō³Ý, »õ »ñĪÇñ Çµñ»õ ½¹³Û»³Īª »Ö»óÇĪ ¹ÇÛùù ½³ñ¹³ñÇ Ýáúùù, Áĕĩ ³ÛÝÛ. »Áĵ §òÝÍ³ĕó»Ý ¹³Īùù, »õ ³Û»Ý³ÛÝ áñ ĵ Ç Ýáé³!: (44 / 38)

½áñ ³ãùù ĩ»é³ÝĵÇÝ, ³ÝÑÝ³ñ ĵñ ÝÛ³ Ç Ó»é³ó Ýáó³ áñÍ³ÝÇÉ, Û»Í µ³ñ»·áñÍáóÁÇóÝ Ñ³Īáó»Éáí ½³ÛÝ. (45 / 21)

ĕ³ Çµñ»õ Éáó³õ ½³ÛÝª Áĵ Á³·³óáñáóÁÇóÝÛ Û»ñĪáóë µ³Á³Ý»³É ĵ, ·Ý³ó »õ Ē³µ³Ýùù ĵ³é ½³ÛáóñÝ ³Ō³Ýó '»ñ¹ Íáá»ó»³É, »õ ³ñ³ñ»³É ½³ÛÝ ÁÝ¹ Çõñáí Ó»é³Ûµª ¹³éÝ³Û ³Ý¹ñĵĵ Ç ·³óéÝ ²ŌùñÇ, »õ Û³ÛáóñÝ áñ ÍááÇ Ð³ó³×Çã: (45 / 24; 45 / 26)

³õ Çµñ»õ ³ÛÝáó áá Ī³ñ³ó ÑÝ³½³Ý¹»óáóó³Ý»É, ³á³ Û³ñĵ »¹»³É, á³ĩ»ñ³½Û³õ Ī³Ûĵñ ĩÇñ»É ù³Ō³ùÇÝ: (45 / 34)

ÆĕĪ Ý³ Çµñ»õ Í³Ý»³õ ½³ÛÝ. ³ĕã³ĩ³Ī³õ ³é ½³»ñĪÇñÝ »õ ¹³ñÓ³õ Ç ĩ»ŌÇ Çõñ (45 / 38)

ù³Ý½Ç ÇĪĒ³ÝÝ ³ÛÝ. ÚáñáÛ á³ĩ×³éé Ýáú³ »ĪÇÝ, ÚáñÁ³Û ½ĒÛĪÇóÝ ³é ½Ýáó³ ·³ÉáÛÝ, Ûĩ»³É Ç Û»Í ³ÛáóñÝ, ³Ûñ³Ý³Û: (45 / 44)

³õ ù³Ý½Ç ĩ»ĕÇÝ ½³»ñĪÇñÝ ³ÝĵñáóÝã »õ ³é³Ýó á³Ñ³á³ÝÇ, í³ĕÝ ³ÛÝáñÇĪ Ñáóã ÁÝ¹ ¹³ñÓ ³ñ³ñ»³É »ÉÇÝ Ç ÝáÛÝª á³ñÇÝ ³ñµ³Ý»³Īù (46 / 9)

Ý³Ñ³ĩ³Īë ù³çĕ Úáñ¹áñ»Éáíª áñâĵë ûñĵÝ ĵ ³Û»Ý³ÛÝ á³ĩ»ñ³½ÛáŌ³óª í³ĕÝ ³ÛÝáñÇĪ ³Ýĩ»ñáóÝãù ·áÉáí, Ç ĩ»ĕÉ»Ýĵ ÛÇ³ÛÝ Ēù³Ý, ÉáóÍ³Ý, »õ Ēĕáí»ó³Ý, ĕ³ĕ³Ý»ó³Ý »õ ³Û»Ý³ÛÝ ÇÛ³ĕĩáóÁÇóÝ Ýáó³ ÁÝĪÉ³õ: (47 / 1)

í³ĕÝ ³ÛÝáñÇĪ »õ Ý³ áªá Éáó³õ Û»½ Ç Á³Û³Ý³ĪÇ Ý»ŌáóÁ»³Ý, ³ÛÉ ¹³ñÓáÛó ½³»ñ»ĕĕ Çõñ Ç ÛĵÝç: (47 / 35)

²ÛÝ ½áñ Û³é³ÇÝ ÛÇĪ³ĩ³Ī ³ñ³ñ³ªª Áĵ ÚáñÁ³Û ÇÇÇÝ Ç ĕ³ÑÛ³Ýĕ Ø³Ý³Ý³ŌóáÛ µ³Á³Ý»ó³Ý Û»ñĪáóë (47 / 45)

³õ ù³Ý½Ç ³Ýá³ĩĕã³ñ³Ý í³Ûñĕ áóÝĵñ ù³Ō³ùÝ, í³ĕÝ ³ÛÝáñÇĪ Íáí³ÛÇÝ ³É»³ó ÝÛ³Ý»³É µÝ³Īá³óÝª Íáó÷ĕ ³é»³É Û»Ī Û³é³ç, µ³Ûó »Ēĕ Çñ³óÝ áª·ĩ³ÝĵÇÝ: (48 / 7)

í³ëÝ ³ÙÝáñÇĪ Ç Á³Ù³Ý³İÇ Ý»ÖáõÃ»³Ý »õ ã³ñã³ñ³Ý³ó Ù»ñáóª ³Ýi»ë ³ñ³ñ ½Ù»½(49 / 12)

ÍáíÝ ÙÇ³ÙÝ ĵñ Ç ÙĵÝç ã³İ³ë. µ³Ùó Āĵ Īßé»ë Áëï ·añÍáÙÝ, »õ *½³ÙÝ* »õë i»ë³Ý»ë Ç Ù»½ »Õ»³É (49 / 31)

í³ëÝ ³ÙÝáñÇĪ ÷áĒ ³é ÷áĒ ÷á÷áĒÛ³ÙµÝ áõëáóó³Ýĵ ½Ù»½ Ç ã³÷áó áóÝ»É ½³ÝÓÇÝë (50 / 14)

»õ áñ µÝáóÃ»³Ýë Ù»ñáÙ ëi»ÖÍÇáÝ ĵ, áĪ³ÙÇ Āĵ áù ĪáñÇóĵ, *í³ëÝ ³ÙÝáñÇĪ* áÃáÖáó ³ñÓ³İ³ëáóÝ ½áù (50 / 18)

»õ Ù³ñiÇĪ ³ñùÝ áñ ÙÝ³óÇÝ, *³ÙÝ* ½Ñ»i ÷³Ēëi³İ³ÝÇÝ áá³Ý (50 / 37)

»õ *³ÙÝáó* ÁÝÃ³óÇòù »İÇÝ ÙÇÝã»õ Ç ·ÉáóĒ ·³óéÇÝ Ç ·ÇõÖÝ áñ ĪáãÇ ØáñÙñ»³Ýë: (51 / 13)

³Ùó Ī»ÖÍ³óáñáóÃÇõÝ ĵñ *³ÙÝ*, »õ áã ×ßÛ³ñiáóÃÇõÝ (52 / 9)

í³ëÝ ½Ç »õ á÷í ÇëĪ Ñ³ó³Ýĵñ *³ÙÝÙ* Āĵ »õ Ī³ñÇ Ç Ùi³ó ³Ýİ³Í ĵñ (52 / 18)

í³ëÝ ³ÙÝáñÇĪ Ù»ñái µ³ñ»á³ßi ĪñùÝÇòù Ī»ñá³ñ³ÝÇÝ ³é Ç ½á³ñ½³ÙÇieÝ Ē³µ»ÉáÙ, »õ ù³Öóñ³İ³Ý µ³ÝÇòù á³iñ»Ý ½ÙÇie ³ÝÙ»Ö³óÝ. ù³Ý½Ç µ³Ýù Ýáó³ Çµñ»õ ½ù³ÖóĪ»Ö ×³ñ³İÇÝ. ½Ç áñáĵë ³ĒiÝ *³ÙÝ* ¹Ááó³ñÇÝ ĵ ³é Ç µÁßĪ»É, ³Üëáĵë »õ Ç Ýáó³Ýĵ ÁÙµéÝ»³ÉùÝ Ñ³½Çõ Ī³ñ»Ý Ī³É Ù³İ³ëi³ÝÇ: (52 / 19; 52 / 22)

»õ Ī³ñÍĵñ *³ÙÝáó* ÑÇÛ³Ùµ i³á³É»É ½»Ī»Ö»óÇ éáõñµ (53 / 10)

Ī³ñÍĵñ ë³÷ñ»É ½÷³ëë »Ī»Ö»óáÙ, áñáĵë ááéÝÇĪ İÇÝÝ *³ÙÝ* Ç ÑÝáóÙÝª ½Ñ»ñëÝ ê³Ù÷éáÝÇ (53 / 15)

²ÜÉ ²ëiáó³]... áñ ³éÝĵ Ç ÙññÇĪë Ñ³Ý¹³ñiáóÃÇõÝ, »õ ³Íĵ Ù»ñ³ßiáóÃ»³Ý ³ÝÓñ»õ, »õ *½³ÙÝª* ÙÇáÙ ³ñ¹³ñáÙ ³ÖùÁÇòù, Ý³ Ù³Ùó »É Ù»½ »õ ³ñ³ñ ÷ñiáóÃÇõÝ ÁáÖáíñ¹³Ý ÇõñáÙ (54 / 8)

»õ áÙ³Ýù ³ßi³ñ³İ³ó ³Ùñ³ó»³Éùª ³ÝÛ³iáÙó áóÝ»Éáí ½µ³ñÓñáóÃÇõÝ, áã Ī³Ù»ó³Ý ×³ß³Ī»É Ç µ³Á³Īĵ µ³ñáóÃ»³Ý i»³éÝ, áñáĵë *³ÙÝ* ³é³ÇÇÝ ßÇÝáó³ÍÝ ³ÝÙiáóÃ»³Ýª µ³½Ù³ßĒ³iÝ »õ ¹Çõñ³ĪáñÍ³ÝÝ (55 / 8)

µ³½áóÙ ³ßĒ³ñÑ »õ ù³Ö³ù *³ÙÝ* ĵÇÝ áñ ³áñ»ó³Ý *Ù³ÙÝÙ* ÑÇÝ (55 / 27; 55 / 28)

oō 1/2³ŪYāā ·Çi³ó»³É Ā_l ĭ³ñĭ ĭ_lñ Ç Û_lç ā³Ñ³ā³Y³óY »ō Ç_lĒ³Y³óY »ñĭā³é³ĪāōĀÇōY
»ō ³YÛÇ³μ³YáōĀÇōY (55 / 47)

i³ēY³ŪYāñÇĪμ³1/2áōÛ ÇYā Ñ³ñĭ³óāñ ā³iÛáōĀ»³Yó āñ ÁY¹ éáùùù »Y^a ³Yi»ē ³ñ³ñ³ù
(56 / 43)

²ŪÉ 1/2³ŪYá^a ÇÛ³Y³Ūñ Ā_l 1/2ñ³i³ñ 1/2ñ³óY i»³éY á^a ĭñ ÁY¹ YÛ
(58 / 13)

²ñ¹ 1/2³ŪY³Ē³ñ³Ñ³Ī³É »ō 1/2Û»Í ³ĀáéáÛ ĭ_lñ, Çμñ»ō 1/2ēiñáōĪ ÛÇ ³Y³ñÇ Û»Ō³óY^a
Ó»ñμ³Ī³É ³ñ³ñ»³É^a ³é³ÇÇ Ā³.³óāñÇY ā³ñēÇó Ī³óáóó³Y_lÇY (58 / 24)

³YçYç»ÉÇ ³ñÇōY Ç í»ñ³Ū ³ŪYÛĀ³.³óāñáōĀ»³Y¹ Ñ»ŌÇY: (58 / 34)

Ū³ŪYÛ Ñ»i_l μ³ñÓ³ō 1/2ñáóĀÇōY ŪÇ_lĒ³Y³ó »ō Ç 1/2ÇYáóāñ³ó, »ō āā íáó³ō
Ū³ŌĀáóĀÇōY ³ŪYÛĀ³.³óāñáōĀ»³Y (58 / 35; 58 / 36)

i³ēY³ŪYāñÇĪ³Y»ñĪÇōŌ »ō ĒñáĒi Ûiùù .³Ū ÁY¹ ³é³Ç Ā³.³óāñÇY ÚáóY³ó: (59 / 5)

»ō 1/2»óáóóÇY Û»1/2 Ñ³Y¹»ñÓ ē.áÛ »ō iñiÛáōĀ»³Y, »ō μ³ñÓ³ō áóñ³ĒáóĀÇōY
Ū³Ē³ñ³Ñ_l: (59 / 45)

ŪáñĀ³Ū i»ē³Y_lÇY 1/2Û»1/2 Û»ñĪē »ō ÍY³Īē^a ³ŪYáō³é³ó»É áóñ³Ē³Y³ŪÇY (60 / 18)

³ŪYĭñ ĒāñÑáóñ¹ Yáó³ ³Ū»Y»óáóY^a Ū³Ē»É »ō ēā³é»É 1/2Û»1/2 Çμñ»ō 1/2ÑY³ó»³É
ÓāñÓē (61 / 17)

i³ēY³ŪYāñÇĪĪ³ñi³ó³ù ÑÇY Ā³Ū³Y³Ī³.ñ³óY ā³iÛáōĀ»³Y (61 / 21)

μ³Ūó 1/2³Ūē ³Ū»Y³ŪY Ū³Ō³.ē ³ŪYāñÇĪ»¹³ù (61 / 28)

oō Y³ Yáñ³ μ³YÇóY Ñ³ó³i³ó»³É, »ō Ū³ŪY³ā³ēi³Y^a ŪY³Ūñ Yáñ³ .³Éēi»³Y¹ ūĀ»ō³Y_l
ŪūĀ»ō³Yē ÷áĒ»Éái: (6 / 33)

i³ēY 1/2Ç Yáú³ Ū³āēi³Ūμ»ÉY Çōñ»³Yó ¹³ĒY³óāñù »Ō»Y 2.ē³1/2ÇY »ō Ēāēi³ó³Y
ŪÇYā»ō Ū³ŪYi»ŌÇ i³É YÛ³ Ç μ³ĀÇY (10 / 12)

1/2Ç μ³ñ»ā³ĒiáóĀÇōY Yáó³ Ū³ŪYĭñ^a 1/2ñĪ»ÉY »ō ĪáŌáāi»ÉY »ō ēā³Y³Y»ÉY
1/2Û»1/2: (60 / 15)

í³ëÝ áñáÙ ÷³Ëëí³Í³Ý »Õ»³É Ç Û³Û·ÇëÝª áñ ßáõñç ½ù³Õ³ù³õÝ ¿ÇÝ, Û³ÛÝë³ÝÍ»³É
ÁÝ¹ ì»ñ»õ³ËÇì áñÁáíùÝ Á³ùã¿ÇÝ (48 / 14)

²ñ¹ ½³ÛÝÛÁ³Ùáõ ½ã³ñÇëÝª ½áñ Ýáù³ ³ßË³ñÑÇë Ñ³éáõóÇÝ (34 / 42)

ºõ ÛÇÝª éáõÉí³ÝÝ ½³Ûéáõ ½³ÛÝáõ»Õ»³É ¹³ñÓ³õ ³Ý¹ñ¿Ý, Ýáù³ Û³ÝÑá·ë »Õ»³É
¿ÇÝ (37 / 20)

²ÛÛ àð -3

ºõ Ç éáÛÝ ³ÛÇ »ÉÇÝ ä³ñëÇó ½ûñùÝ Û³ÝáõÝ éáõÉí³Ý³Û, µ³Ûó ³ë»Ý Á¿
²ááõéáõ³ñ³Û ¿ÇÝª ³ÛÝ áñ½, áõÇÝ »õ ½¶³ÝÓ³Í áóÝ¿ñ (40 / 26)

Û»ì Û³Ñáõ³ÝÝ ØáÝáÛ³ËÇÝ, ÛéÝª»³É ³éÇõÍ³µ³ñ ·½³ÝáõÁ»³Ûµ Û³í³Í ³éÇõÍÝ Ç
ËßìÇë Çõñ, ³ÛÝ áñ Û³é³ç óáõó³õ ,³ÝÇ¿ÉÇ Ç ì»éáÕáõÁ»³Ý ÇõñáõÛ (43 / 6)

»õ ³ÛÝ ½Ç ÛÇ ³ÝÓÝ »Ùáõì Ç ù³Õ³ùÝ, ù³ñ³ßË³ñÑÇì »õ ³ÝÍ³ÝùÁ Û³Û»Ý»óáõÝó »õ ³é³Ýó
Ýß³Ýó, ³ÛÝù³Ý ³ÑÇõ ³Ñ³µ»Í »Õ»³Éª ÛÇÝª ½Ç Ç Á³·õáñ¿Ý éËë»³É
ÛÇÝª»õ Û³ÛÝ áñª Û³ÕûñÇëÝ Ýëì¿ñ (27 / 3)

²ÛÛàðÐººõ - 1

éËë³õ ³ÛÝáõÑ»ì»õÇ Ýª³í³Í Ñ³õ³íáÛ Û»ñáÛ Ý»í³ÓÇ· ÉÇÝ»É (53 / 7)

²ÛÛª¼é - 8

³ÛÝª¿ë½ûñùÝ ÐáéáÙáó ÁÝ¹ Ýáë³ Ñ³ñ»³Éª ÁÝ¹ ÌñáõÝÍÝ ¹³éÝ³ÛÇÝ: (7 / 7)

²ÛÉ Á¿¿¿ì ³Ûéª¿ë, Á¿¿¿ì ³ÛÝª¿ë, ë³í³ÛÝ ÛÇÝª Ç í³Ë×³ÝÝ áª Ñ»é³ó³õ Ç ÝÛ³Ý¿
³ÛéÝ áñ ÉÉÍ¿ñ ½Ý³: (16 / 16)

¼ûñ µ³½áõÛù Ì³ñÍ»óÇÝ ëÇÕ»Ë ·áÉ Ýá³, µ³Ûó »ë áª ·Çì»Û, »Á¿ ³Ûéª¿ë ¿ »õ
»Á¿ ³ÛÝª¿ë·áñª¿ë ÇÝùÝ ÛÇõñáõÛ Ññáí³ñí³ÇÝ ·ñ»³É ¿ñ Û»ñ³ËìÇë ³ßË³ñÑÇ (18 / 31)

ÇëÏ ë³ áª ³ÛÝª¿ë (39 / 47)

¼Ç-Ýª ³ë³óÇõ »õ í³ëÝ »Ì»Õ»óóáÛ, áñ Û³é³çÝ ³ÛÝª¿ë½³ñ¹³ñáóÝ ¿ñ »õ í³Û»Éáõª,
µ³½Û³ÍÝáõÝ¹ »ñ»ñç³ÝÇÌ. áñ »õ ½Û³ñ·³ñ¿Ý Ç ÑÇ³óáõÛÝ ß³ñÁ»³ó. ÇëÏ ³Ûéûñ ÝëìÇ

³Ýßáòù, ³Ý½³ñ¹, Ù»ñĪ³ó»³É Û³Ù»Ý³ÙÝ ·»Õ»óĪáòĀ»³Ýó Çμñ»õ ½ĪÇÝ ÛÇ ³ÙñÇ
³Ýán¹Ç, Ù»ñĪ³ó»³É Ç ½³ñ¹áóó, ³ÝĪ»³É Ç á³iáóáÙ, á³i³é³iáóÝ Ñ³Ý¹»ñÓÇó Ýëi»³É ³é³Ýó
ÙÈÇĀ³ñÇ. ³ÙÝájë »õ ³ëi i»ë³ÝÇ. ç³Ñù ßÇÇ»³Éù »õ ×ñ³·áóÝù ³Ýó»³Éù, ÈÝĪáo
μάóñÙáóÝù »õ ³Ýáóß³ÑáíáóĀÇóÝù äá³é»³Éù, äë³Ī iĵñáóÝ³Ī³Ý è»Õ³ÝáÙÝ ÷áßóái »õ
ÙáÈñái Ī³Ī»³É: (42 / 3; 42 / 7)

»õ ÁÝ¹ ³Ý³á³i i»ÕÇë ³ÙÝájë ½·áóßáóĀ»³Ùμ áá·³ó, áñ áĪ³ñ³ó áù ÇÙ³Ý³Éª ÛÇÝã»õ
»Ñ³ë Ç ·³óéÝ áñ ĪááÇ Ī³Ù³È (50 / 29)

»õ ³ÙÝájë Ā³ÝÓñ á³ñáóñ»³É ßáóñç ½Ýáí³ó, áñ ½³ÝÑÝ³ñÇÝ ÷³ÙÉáóÙÝ
×³é³.³ÙĀÇóÝ ³ñ.»É (59 / 31)

²ÚÛäÆèÆ - 8

Ī³Ù ½áñ μ³ñÓñÝ »ë³ÙÇ³ë μάÓáù μ³ñÓ»³É ë³ëiĵ ³ÙÝáÇë»³óÝ (30 / 12)

½Ç³°ñ¹ ½³é³Ī»³É ³ÝĪ³ó Ç ÛĪ³ó ³ÙÝáÇëÇ á³iáó³Ī³Ý ³Ùñ »õ μ³ñ»³ó ÛÇß³Ī³ó ³ñĀ³ÝÇ
(13 / 7)

³ÙÝáÇëÇ ¹³éÝ i³Ýç³Ýùù i³Ýç»³É, Û»iáÙ ³á³ äá³Ý³ÝĵÇÝ (47 / 21)

μ³½áóÙ ³ñÇóÝÑ»ÕáóĀÇóÝù »Õ»Ý, ½áñáó ³ë»Ý »Āĵ ³ÙÝáÇëÇ Īáíáñ³Ī Ç ÛÇ i»ÕÇ Ç
ĐáéáÙë āĵ áù i»ë»³É (48 / 38)

²ñ¹ Çμñ»õ ³ÙÝáÇëÇ ³Ōĵiù i³ñ³Īáóë³Ý³ó »õ ³ßÈ³ñÑ³ÑĪ »ñĪáóÝù i³ñ³Ī»ó³ó Ç í»ñ³Ù
³Ù»Ý³ÙÝ »ñĪñÇ (60 / 1)

¼Ç Ī³Ù»ó³ó iĵñ ³ÙÝáÇëÇ Èáßi³ÝĪ³Ýùù ÉÉĪ»É ½Ù»½, »õ Ñ³É³Ī»É »õ á³ñá³ñ»É
(60 / 23)

Æμñ»õ »i»ë Ñ³Ùñ³á»iÝ ä»iñáë ½³ÙÝáÇëÇ ÈáñÑáóñ¹, Āĵ á°óÙ »õ Çóĵª Ç ·Ý³É ĵ
ù³Ō³ùë (23 / 39)

¼Ç éáiáñ ĵ ²ëiáó³Ī Ý»ñ»É ³é Ī³Ùñ ÛÇ ³ÙÝáÇëÇ ĩ³Ý·³óáñ Ý»ŌáóĀÇóÝë (39 / 8)

²ÚÛø²Û - 8

«3ÚÝù3ÝÍ3Ýñ3ó3ö Èéáí3Í3Ý 3ÙμαÉÝ Û3ö3ñ3éáóÃÇöÝë È3ÝÓ»3É, ÛÇÝã ½Ç ½2á3ñÇëáÝ á3É3iÇÝ Èñ3Ù3i»3Éª μ3½2áóÙ .3ÝÓë Ç Á3.3óáñ3Í3Ý .3ÝÓáóóÝ 3ñi3ùë á»Õ»óÇÝ (18 / 5)

3ÚÝù3ÝμéÝ3ó3ö Ç í»ñ3Ù Áëí áóÁáÛÝ ù3çáóÃ»3Ý, ÛÇÝã ½Ç μ3½2áóÙù 3Í3Ù3Ù Ì3Ùùù »iáóÝ ½3ÝÓÇÝë ÝÙ3 Ç ÑÝ3½3Ý1áóÃÇöÝ (18 / 36)

3ÚÝù3Ý3ÑÇö 3Ñ3μ»Í »Õ»3Éª ÛÇÝã ½Ç Ç Á3.3óáñçÝ ëËë»3É ÛÇÝã»ö Û3ÙÝ áñª Û3ÕùñÇëÝ Ýëiçñ (27 / 2)

à-í áÓáñÙáóÃ»3Ý úá 2ëiáó3Í, áñ 3ÚÝù3ÝÝ»ñ»ó»ñ 3ÝùñÇÝ3óÝ ÈñáËi3É Ç í»ñ3Ù È3ßÇÝ 3ñùiÇ úá: (27 / 23)

3ÚÝù3ÝááéÝÇİ »ö μá½23ëçñ çñª ÛÇÝã½Ç Íáëi3Ý1ÝáóáùÉéáÛ Ì3Ý3ÙμùÝ áÛ3.»ó3ö (40 / 8)

«ö áñù ÛáÛÁ íÇë3ó»3Éù çÇÝ 3Ùμ3ñi3ó3ÝáóÃ»3Ùμ í3ëÝ ÇßÈ3ÝáóÃ»3Ý, 3ÚÝù3Ý»iáóÝ Ç ÑÝ3½3Ý1áóÃÇöÝ ÝÙ3 ½3ÝÓÇÝë (52 / 6)

3Ùó Çμñ»ö »i»ë Á3.3óáñÝ á3ñëÇó 2Éμ3ëÉ3Ý ½3ÚÝù3ÝÛ3ÕÁáóÃÇöÝª (59 / 1)

Û3ÚÝù3Ýμ3½2ÙáóÃ»3Ý áá áù Û»é3ÝÇ (9 / 18)

2ÚäÛ - 4

à-í içñ »ö 3ñ3ñÇã »ö 2ëiáó3Í, ÁÝ1ç±ñ Û»ñÁ»ó»ñ ½Ù»½ Ç ëá3é, »ö 3ñ3ñ»ñ ½Ù»½ ÍáË3Ý Ñ»Ã3Ýáë3ó, Í3Õñ »ö 3ÚáÝÍ3i3Í3Ý3ó ÁßÝ3Ù»3ó Û»ñáó: (49 / 43)

»ö ½2áñë 3ñi3ùáÛª ½2áÙ3Ýë ëá3Ý»3É, »ö ½Ù»Í3Ù»Í Èá½2»3ÝÝ »1»3É Ç .ÇñËëÝ 3é Ç Ý3È3iÇÝë Û»½, »ö Û3ÚáÝÍ3i3Í3Ý3ó i»éáÕ3óÝ (31 / 37)

»ö »Õ3ù Û3ÚáÝ»ö Ç Ý3È3i Ñ»Ã3Ýáë3ó (60 / 8)

«ùÁÝ3á3iÇİ Ñ3iáóóáóÛÝ Ç Íáó Û»ñ ÁÝi3É3ù. í3ëÝ ½Ç 3ÝáóÝ ùñÇëiáÝçáóÃ»3Ý Ç Ý3È3iÇÝù »ö Û3ÚáÝÍ3i3Í3Ý3ó Ñ3Ù3ñ»3É ÉÇÝçñ: (60 / 13)

2Úê - 169

οὐ ³ŪēáúÇĪ³Ūēù³Ý. μ³Ūó Ā³Ū ĵ Ū»½ Ç ·ÉáõĒ ā³iŪáóĀ»³Ýē ÁÝĀ³Ý³É, »ō ³ēiÇ ēiÇ½μÝ ³éÝ»É, áñāĵē ½Ç ¹Çõñ³Í³Ý ÉÇóÇ Ū»½ μ³Ýē: (3 / 29)

οὐ ³Ūē áā »Āĵ ³é³õÇñ »ō Ç ½áõñ ³Ýó ÁÝ¹ Ýáē³, ³ŪÉ ù³Ý½Ç Ýáù³ Ū³óáõñ Ū»ÍÇ ÑÇÝ·ß³μ³ĀÇÝ ¹»Ō Ū³Ñáõ Ē³éÝ»³É Ç ĒáñÑáõñ¹ ā³i³ñ³·ÇÝ ³ñμάóóÇÝ ÝŪ (3 / 47)

οὐ Ū³ŪÝŪ ūñĵ »ō ³Ūēñ áā Ū³çáŌ»ó³õ »ñμĵ ù ³½³i Ç i³Ýĵ i³Ūáó »É³Ý»É (4 / 5)

οὐ ³ŪēáúÇĪ³Ūēù³Ý: (4 / 12)

²Ūē»Ō»ō Ç āáñ»ñ³ñÇõñ ŪÇēáóÝ Āáó³Í³ÝÇē »ō ¹³¹³ñ»³É »ñiÇñÝ Ñ³Ý.»³ō ³Ūē ááñ»ñi³ē³Ý: (4 / 21)

²Ūēĵ ' áóĒŌ³ñ³ó »ñiñÇ ³éÝÉáŪÝ ūñÇÝ³Ī: (4 / 31)

οὐ ³ŪēáúÇĪ³Ūēù³Ý (4 / 40)

·ñĵ ÇÝùÝ³Ī³É Ā³·óáñÝ i³ēÇÉ Ññái³ñi³Ī, áñ áóÝÇ ūñÇÝ³Ī ^½³Ūē (4 / 45)

Æēi ÇÝùÝ³Ī³ÉÇÝ Éáó»³É ^½³Ūē, ½ūñ ³é³ùĵ μéÝáóĀ»³Ūμ iÇñ»É ³ßĒ³ñÑÇÝ: (5 / 2)

²Ūē»Ō»ō ēiÇ½μÝ Īáñ³ÝŪ³Ý i³ÝÝ i³Ūáó: (5 / 5)

οὐ ³ŪēáúÇĪ³Ūēù³Ý: (5 / 31)

Æμñ»ō Éáó³õ ^½³Ūē·Ā³·óáñÝ (6 / 47)

³Ūēáó Ó»éÝñĪáóĀ»³Ūμ ù³Ý¹»³É ³ā³Ī³Ýĵ ·³õ³ēē »ñĪái³ē³Ý: (7 / 15)

³ŪēáúÇĪ»ñ»ŪÇ³ŪÇ Ñá·óáŪÝ »Ý, áñ ·Çiĵ ½áŌμéÝ Áēi Āßáó³éáóĀ»³ÝÝ ŪñÇÝ»É: (7 / 23)

'³Ūó Ū»ù ĒáóÝ μ³ÝÇõù ½»ñi³ŪÝē ^½³ŪēáēÇĪ³ñÓ³Ý³óáóó³Ý»Ūù ½ā³iŪáóĀÇõÝē Ç Éáõñ Ēē»É»³ó ³½·Ç³ áñ ·³Éáó ĵ. áñāĵē ½Ç áñ¹Çù áñ ÍÝ³ÝÇóÇÝ³ Ū³ñÇó»Ý »ō ā³iŪ»ēó»Ý ^½³Ūē áñ¹óáó Çõñ»³Ýó (7 / 25; 7 / 27)

Īñi»Ū Āĵ ³ŪēáúÇĪÇ ĵā ³Ýó ÁÝ¹ Ýáē³, ÷Ē³Ý³Ī ½Ç ½³ñùáóÝ³ñáßŪ Ýß³ÝÇÝ μ»ó»ééÝ Ñ³Ý»³É Ç ¹áóéÝ éáóñμ Ī³ĀáóŌÇĪÇÝ, Ý³Ē³i³Ýùù ³ēĵÇÝ³ ÉáóēÇÝ ³éÝ»É »ñÇi³ñ³óÝ. ³ŪēÇñ³õ³Ūμù ³Ýó ÁÝ¹ Ýáē (7 / 34; 7 / 36)

οὐ ³Ūēáó·áñĪái ½μ³ñ»ßĵÝ »ñiÇñÝ ³ÝŪ³ñ¹Ç ³ñ³ñ»³É³ Ū³õ»ñ Ū³Ū³ŪÇ Ī³óáóó³Ýĵñ ŪÇÝā»ō Ç ·³É ÓŪ»ñ³ŪÝáŪÝ: (7 / 48)

'³Úó áã ·Çi»Ù áñãÇëÇ° ûñÇÝ³İ³ó ³Ýó ÁÝ¹ Ýäë³ ³Üë»³Ú»³ÚÝ^á »³Ä_ç Áëi İ³ñ·Ç Èñ³íáó (8 / 3)

ÑÇÝ éáíáñáóÄÇóÝ ç ³Üëı³ÝÝ ÚáóÝ³ó: (9 / 6)

'³Úó áã ·Çi»Ù »³Ä_ç ³ëiáó³İ³ÚÇÝ Çñ³óáóÝùÝ »³Ý ³Üë, áñ ä_ç ä³ñi İ³é³ÚÇó Ç í»³Ú i»³ñÝó Ú³éÝ»É, »ó »³Ä_ç Ä^{3.3}óáñÇÝ Ú³ÚÝÄ³Ú ³é³ÝÓÇÝÝ μ³ñ»³ßÝáñÑáóÄÇóÝ çñ. ¹/₂³Üë Ñ³ó³ëi»³ó ·Çi»Ù, »ó ³ãù ÇÚáú i»éÇ (9 / 7; 9 / 8)

ó ³ÜëáúÇİ áá Ñ»éÇ Ä³Ú³Ý³İ³ó, ³ÜÉ »ñíáó İ³Ú »ñ»ù Ú³Úùú ³é³ç ·áñí»ó³ó. »ó Ú³ÚÝÙÑ»i ç »ó ³Üëñ iÇñ»óÇÝ ĐáéáÙù ³ñ»ó»ÉÇó: (9 / 28; 9 / 29)

Æëİ ÁáÓáíáóñ¹ùÝ^á Ç ÉÇÝ»É ³ÜëáñÇİ ³Üëä_çë (9 / 38)

¹/₄³Üë ³éÝ_ç Äëi Çóñ ÈáñÇÝ ÇÚ³ëiáóÄ»³ÝÝ (9 / 44)

Ú»i ³ÜëáñÇİ Çç³Ý_ç Ä^{3.3}óáñÝ ¹/₂úñùùÝ ÚÁÝ¹³ñÓİ¹³İ¹³İÝ 'é»ÝáÚ (10 / 1)

á³ñ.»óù çÇÝ ³ÜëáúÇİ Ç Ä^{3.3}óáñ_çÝ í³éÝ Ýáñ³ ÚÇ³ÚÇi ÑÝ³¹/₂³Ý¹áóÄ»³ÝÝ: (10 / 14)

Ú»i ³ÜëáñÇİ ÁáÓ»³É Ä^{3.3}óáñÇÝ ¹/₂μ³Ý³İ»iÖ Çç»ó³ÝÇÝ é³Éúáñ³Ú (10 / 42)

Ú»i ³ÜëáñÇİ Çμñ»ó »i»ë ¶_çáñ·Ç ¹/₂ÇÝùÝ ³Ýİ»³É Ú³Ú»Ý³ÚÝ ÚáóëáÚ (11 / 16)

·ñ_ç Ññáí³ñi³İ³ ³é Ý³ ûñÇÝ³İ ¹/₂³Üë (11 / 18)

ó ³Üë áñä_çë ÇÝÓ ÁáóÇ Ñ³íáóóáóÚÝ Ýáó³ ³ÝáÓáñÚ ëñáÚÝ (11 / 40)

ó Ç ÉÇÝ»É ³ÜëáñÇİ ³Üëä_çë (12 / 1)

²Üë»Ó»ó Ú³é³çÇÝ ³ÚÇ Ä^{3.3}óáñáóÄ»³ÝÝ Íáëi³Ý¹Ç³ÝáëÇ, ÚáñáóÚ çñ Ááó³İ³ÝÇë Ú»ñáÚ ³Úù ááñ»ùÑ³ñÇóñ »úÄ³Ý³éáóÝ »ó ÑÇÝ·: (12 / 46)

¹/₂³ÜëáëÇİ ¹/₂³Ú»Ý»é»³Ý ³ßË³ñÑ³ëÇñ³óÝ ÁáÓÇÝ: (13 / 43)

ğ²Ú»Ý³ÚÝ áñ Ñ³ñóÇ ÁÝ¹ íÇÚÇë ÁÝ¹ ³ÜëÚÇİ^á ßñ»éóÇ (14 / 16)

ó Ú³ÚÝÚ ùñ_ç »ó ³Üëñ Ýáó³»ó³ó ù³Ó³ùÝ Ç Ó»éÝ ĐáéáÚáó: (15 / 12)

ó ³Üë ÚáÉáí³İÇ ÉÇÝÇ ³é Ýáë³, áñä_çë »ó ³ÚÁÚ Çëİ i»é³Ý»Úù Ú³é³çÇ İ³ó»³É Ä^{3.3}óáñë: (15 / 31)

»ō ³ã³ Ñáõã ÁÝ¹ Ñáõã ½ØÇĚ³ÇĚē ½³Ůē Ů³é³ç ³Í»³É Ā³.³õáñ»óáõó³Ýĵª ³Ůñ Çõñ ³éÝ»Éáí, áñáŮ ·áñĪē Ů³ŮiÝÇ »Ō»ō ³Ů»Ý»óáóÝ: (15 / 40)

áã ·Çi»Ů »Āĵ ĩñĵĀĚÝ¹ñáõĀÇõÝ ĵñ ³Ůē èáŮ³ÝáéÇÝ Ů³ÑáõÝª áñ ³ÝÇñ³õ³ãĵē Ů»é³õ (16 / 5)

ºō ½³Ůē ³ŮÝáõ Ñ³õ³i³ñŮ³óáõó³Ý»Ýª áñ ³ē»Ý (16 / 14)

ºō ³Ůē »Ō»ō áª í³ēÝ ³ñ¹³ñáõĀ»³ÝÝ ä³ñēÇó (16 / 32)

½³ŮēáéÇĪ Ç µñ³Ý ³é»³É ³ēĵñ ³Ý¹³¹³ñ Ç Īáõĵ »ō Ç ·ÇĚ»ñÇ (17 / 22)

²ñ¹ ³Ůē ³ēi³ÝŮñ ½Ī³Ů ³éóĵ µ³Ýē. ³ŮÉ Ů»ù Ç Ī³ñ. á³iŮáõĀ»³Ýē ¹³ñÓóáõù Ů³é³ç ³ē³ó»³É Ā³.³õáñē: (17 / 27)

²ŮēáùÇĪ »Ý ³éŮñ»³Ů á³iŮáõĀÇõÝù Ī»ē³ñáõÝ, áñ Ā³.³õáñ»³ó ³ŮÇēē í»ó: (18 / 16)

ºō ³ã³ ½Ç±Ýª ³éÝĵ. »É³Ýĵ ³ñi³ùáŮ Ī³ÝáÝ³Ī³Ý Ī³ñ.³ó, »ō Īáãĵ ½³Ůñē ½³Ůē Ů³é³ç »ō ³éÝĵ ³Ůñ Çõñ. »ō Ýēiáõó³Ýĵ ½Ý³ Ů³Āáé Ā³.³õáñáõĀ»³Ý: (18 / 29)

¼³Ůē ³ñ³ñ»³É »ō ³éÝĵ ³Ů»ÝÇŮ³ēi³ãĵē ³Ů»Ý»óáóÝ ĵñÝ »ō ³ñ³ñÇáÝ (19 / 2)

²ñ¹ª áª »Āĵ Ā³.³õáñē ³Ůē ·áíáõĀ»³Ýó ÇÝª ³ñĀ³ÝÇ ĵ, »ō í³ēÝ ³ŮÝáñÇĪ ³ñ.³Ñ³i»³ó Ç Ý³ ²ēiáõ³Í, ³ŮÉ ½³ĀáéÝ á³iáõĵ, »ō ½³Ýµ³ñi³õ³ÝáõĀ»³Ý ³ŮµÇõñÝ ĚÝáõ. áñãĵē ³é Ďñ»³ŮēÝ õñĪÇªÝ í³ñ¹³ª»i»Éáí ³ēĵñ. §Ů³ĀáéÝ Ōáíē»ēÇ Ýēi³Ý ¹ãÇñùÝ »ō ÷³ñÇē»óÇùÝ!. áñ Āĵãĵi ÇÝù»³Ýù Ī»Ōí³õáñ»³Éù ĵÇÝ, ³ŮÉ í³ēÝ ³ĀáéáŮÝª Ññ³Ů³Ůĵ ÑÝ³¹²³Ý¹ ĚÇÝ»É: (19 / 26)

²Ůē Ī»ñª »ō µ³ñŌñÝ ³ē³ŮÇ³ē (19 / 49)

²ŮēáùÇĪ »Ō»Ý Ç ēĪ½µ³Ý Ā³.³õáñáõĀ»³Ý Īáēi³Ý¹»³Ů (20 / 3)

»ō »Ī»Ō»óÇù áñ Ç Ýáé³ª áñ ½»ñĪÝÇó µñĵÇÝ ½ÝŮ³ÝáõĀÇõÝ í³ēÝ á³Ůí³é ĚÇÝáõ³ÍáóÝ, »ō í³ēÝ ·»Ō»óĪ³Ěáõù ½³ñ¹³ñ³Ý³óÝ, »ō í³ēÝ ³ÝĚĵ Ě³áñ»ñ³óÝ »ō ç³ÑÇóÝ í³éŮ³Ý, áñáó ÉáõēáŮÝ ³éáŮ·áõĀÇõÝ ÁÝ¹ Ů¹áŮÝ í³ñ³Ī»³Éª ³Ůēñ ³Ý¹ñ ×Ů×»Éáíª ½³É»³ó Īáíáõ µñĵñ ½ÝŮ³ÝáõĀÇõÝ (20 / 18)

²ŮēáùÇĪ ³Ů»Ý»ù»³Ý »ñĪ³ŮÝÇ áÇiáŮ µ³ÝÇ á³iŮáõĀ»³Ý, Ý³»ō í»ñÇÝ ĚÝáñÑÇÝ Ů·Ý³Ī³ÝáõĀ»³Ý, áñãĵē ½Ç Ī³ñÇó»Ůù Ç Ýª³iĪ µ³ÝÇē áõŌŌ»É: (20 / 39)

»ō ³Īĵù ³Ůēñ: (20 / 45)

1/4³Ūē »ō añ éáoÇÝ ÝÙ³Ý ĺ, ³é³ō»É áoÝĵñ ³ĔĔ³ñÑē Ù»ñ: (22 / 24)

°ō 1/2³Ūē 1/2Ç ·ñ»óÇ, 1/2Ç ÚañÁ³Ù 1/2éáoÇÝ Ñ³Ī³é³ĪÝ ã³iÙ»óÇó, ³Ū»Ý»óáoÝó ß³ñÁ»óÇó ³ñi³éáoē: (22 / 25)

ã³Ī³ē»³ó 3Ūē ³Ū»Ý³ŪÝ »ō Īañ»³ō »ō §āā »ōē Ū³ō»Éáoóáo Ū³éÝ»ÉĪ Áēi ē³ŌŪáéáŌÇÝ Ó³ŪÝÇ: (22 / 37)

2ŪéáuÇĪ ³é³ó³Ý Ū³ŪÝÁ³Ū Ū³ō»ñÝ °ñáoē³ŌĵÙÇ, μ³Ūó Ī³i³ñ»ó³ō ³ŪÁÙ: (22 / 44)

2ñ¹ 3Ūē ³Ū»Ý³ŪÝ Ç í³×³éĵÝ Ū³ŪÝŪ Ñ³Ý¹Çã»ó³ō Đ³Ūáoá 1/2añ Ū³é³Ç ē³Ī³ō ÙÇ ŪÇß»ó³ù: (22 / 45)

2Ūē í³×³é ³ÝŪ³ñ¹³·áŪÝ ·áÉ ĀáoÇ ÇÝÓ ù³Ý 1/2Ūáo¹³ŪÇÝ (22 / 46)

2ñ¹ 3ŪéáoÇĪ ³Ū»Ý»óáoÝ Éáoñ ³é ĵĵñ Ñ³éóĵ (23 / 9)

°ō Ç Ū»ñĪ³ñÇÉ ĒÝ¹ñáŪē 3ŪéánÇĪ ¶ñÇ·án án¹Ç ù³ÇÇÝ ĺ³é³Ī³Ū, »É»³É »ō Ý³ ·Ý³ó ³é³ÇÇ Ā³·óánÇÝ: (23 / 28)

1/4³Ūē ³éÝĵ Áēi ÇõñáŪ ³Ý×³é ÇŪ³ēiáoĀ»³ÝÝ (25 / 10)

§Ø³Ý² ēiáoÍáŪ ĺ 3Ūē (25 / 25)

³Ūó μ³ñóáu ³ēĵñ í³ißáoĵñÝ, Āĵ Ù³Ý² ēiáoÍáŪ ĺ 3Ūē. (25 / 29)

Ý³ Ç Ūáo³óúÝē »Ō»ō Ù»1/2 3Ūē (25 / 43)

ÆŪ »Ý »ō 3ŪéáuÇĪ (26 / 33)

§¶³1/2³Ýú ³Ý³ã³Ç »Ī³Ūù Ī»ñĵù 1/2³Ūē añ Ū³Ýí³éÇē ĺ: (26 / 41)

3Ūēñ ³Ý¹ñ Ū³Í»Éái 1/2Ū³ñē Çõñ»³Ýó ĒÝ¹ñĵÇÝ (28 / 39)

2ŪéáuÇĪ »Ý ã³ñ³ã³ñ ã³iŪáoĀÇōÝù ùá, á-í É»³éÝ (29 / 1)

2ñ^{1a} ³Ū»Ý»óáoÝ ã³ñ ĺ ³Ēiē 3Ūē, μ³Ūó Ī³ñÇ ³é³ō»É Ī³Ý³Ýó ³1/2·Ç. í³ēÝ 3ŪéánÇĪ Ý³Ē 1/2Ýáé³ ¹³Ç, »ō ³ã³ Ç Ī³ñ. ³ñĪ»³É ŪÇßĵ 1/2ēiánÇÝēÝ ÁÝ¹ »ñĪÇñ 1/2ù³ñßÇÉÝ, »ō 1/2·ÇÝ¹ēÝ, 1/2Ū³Ý³ÇēÝ, 1/2³ã³ñ³Ý³éÝ, 1/2ùŪōĵēÝ, 1/2Ū»Ñ»ó³Ý¹ēÝ »ō 1/2³ŪÉÝ ³Ū»Ý³ŪÝ: (30 / 29; 30 / 30)

ää í³Ūñ³ã³ñ »Ō»ō ÇÝÓ ³Ýó³Ý»É ÁÝ¹ 3Ūē ³Ū»Ý³ŪÝ (30 / 38)

2ÜeàuÇĬ »Ý ã³ñ³ã³ñ ã³iÜáóÃÇöÝù ùá (31 / 42)

2ÜeàuÇĬ »ñĪáóó ĵñ ĩ»Õ»³óª É»ñÇÝÝ »õ ù³Õ³ùÇë ½áÕáñÛ»ÉÇ ã³iÜáóÃÇöÝë (32 / 6)

Ø³ñ.³ñĵÝ °ë³ÛÇ³ëª ÚáñÃ³Û ½º.Çãĩ³óóáóÝ ³õ»ñ³Ý³ó Û³ñ.³ñĵ³Ý³Ûñ, ½³ÜeáëÇĬ³ëĵñ, Āĵ §ÚÇÛ³ñ»ó³Ý ÇḂË³Ýù ĩ³Û³Ýáó, áñ ĵÇÝ ÇÛ³ëĩáóÝ ĒáñÑñ¹³Ī³Ýù Ā³.³óáñÇÝĪ. áñ »õ 3Üë Û»½ Ñ³Ý¹Çã»ó³õ: (32 / 15; 32 / 16)

°õ 3Üë Ç ·áñĪáóÝ Û³ÛĩÝÇ ĵ(32 / 31)

°õ Û³ÛÝÛ ùñĵ »õ 3Üëñª Çµñ»õ ḂáóÝù ·ÇḂ³Ë³ÝÓù, ĩ³Û Çµñ»õ ·³ÜÉù ³ñ³µ³óÇùª áá Û³.»ó³Ý »ñµĵ ùñ»³Ûµ ùñÇëĩáÝĵÇó, ÛÇÝá»õ ëá³é»óÇÝ »õ µ³ñÓÇÝ Ç ÛÇçáÛ: (33 / 5)

2Üë ³ëĩ ÛÇÝá»õ ó³Ûë ĩ³Ûñ: (33 / 14)

ÆëĪ Ā³Û³Ý³Ī Û³Û»ÉáÛ Ýáñ³ Ç Īáëĩ³Ý¹ÝáóãùÉÇëª 3Üë ĵ ã³i»³éÝ (33 / 33)

Û»ĩ 3ÜeáñÇĬ ³ñù »ñĪáó...ĒÝ¹ñ»óÇÝ ½ĩ»ñ³Ī³óáóÃÇöÝ »Ī»Õ»óóáÛ »õ Ñ³ĩáóó³Ý»É ½Ñ³ñĪÝ (33 / 39)

ø³Õ³üë 3Üë Ç µ³½áóÛ Ā³Û³Ý³Ī³ó Ñ»ĩĵ ãĵñ ½÷áñÓ ã³ñ»³ó ³é»³É (34 / 4)

¼ĪÝÇ 3Üëñ ã³iÜáóÃ»³Ýë, Ç ·³É ĩ³ñóáÛÝ ĵñ Āáó³Ī³ÝÇë Û»ñáÛ ³Ûù ÑÇÝ·Ñ³ñÇõñ »ñ»ù: (34 / 29)

¼³Üë ³ñ³ñáó³Īª ĩ»ë»³É éáó. ³é »õ ĪáñĪ³Ý»ó³õ »ñĪÇñ (35 / 5)

³ñó³ó 3Üë ³Û»Ý³ÛÝ, Īáñ»³õ »õ áª ãñ»óÇ: (35 / 17)

Ī³-Û ÇÝÓ áñ ĩÇã³ë³Ý»Û ½³ÜeáëÇĬ (35 / 20)

Ḃ³ñÃ»óÇó áÕµë »õ Ñ³é³ã³Ýë ³Û»Ý»óáóÝ áñù Ñ³Ý¹Çë³ĪÇó ĵù 3ÜëÛ¹ ĀáĒ³Éáóñ ã³iÜáóÃ»³Ýë (35 / 26)

àñ ëÇñĩ ù³ñ»ÕĵÝ, áñ ½³Üë Ēë»Éáí áá Ñ»ÕÓÝáó ³ñĩëáóóù ĀÝ¹ µ³½Û³¹ÇÛÇ ã³ñ»³óÝ Û³»³ĒáóÃ»³Ûµ: (36 / 3)

¼³Üë »õ õñĪÇãÝ Û³é³Ç³·áÛÝ ·áóḂ³Ī»³ó, Çµñ»õ Īáíáó ĒéáíáóÃ»³Ýó ÝÛ³Ý»óáóó³Ý»Éáí ½»Õ»éÝ³óáñ ã³ñÇëÝ (36 / 44)

'³Úó ¹áó ÁáŌ»³É $\frac{1}{2}$ ³Ūē»İ $\frac{1}{2}$ ³ñŪ³óÇ°ñ ^ÁÝ¹ éáóÉi³Ý³Ū ³ÝŪiáó³ŪŌÇóÝÝ »ō ^ÁÝ¹ ²ēiáóÍáŪ $\mu^{\frac{3}{2}}$ Ū³á³iÇİ ÇŪ³ēiáó³ŪŌÇóÝÝ. ^ÁÝ¹ ^Ýañ³ ³ÝŪiáó³ŪŌÇóÝÝ (37 / 1)

·añİ ŪÇ ¹ÇōñÇÝ ĺ ²ēiáóÍáŪ ³Ūē (37 / 30)

»ō ³ŪÝáó $\frac{1}{2}$ ³Ū»Ý³ŪÝ İéáóáŪÝ ûñÇÝ³İēÝ İ³Ýáóó³Ýĵñ ^Ýáó³, ^Āĵ^a ²é i³ŌÇóÝ ³Ūēãĵē
»ō ^Āēi³ ³ŪēŪŌ»óáŪ ĺ İéáóáŪÝ ûñÇÝ³İÝ (37 / 49)

$\frac{1}{4}$ ³Ūē³éÝ ĺ ²ēiáó³Í (38 / 4)

Ū»i ³ŪēáñÇİŪ»ù»Ý³Ūē İ³Ý·Ý»³É, ³ŪÝáó á³i»ñ³ $\frac{1}{2}$ ŪĵÇÝ: (38 / 10)

$\frac{1}{4}$ ³Ūē³ñ³ñ»³É ³ÝûñÇÝ³óÝ »û^ÁÝ ³Ý·³Ū, áã ÇÝã İ³ñ³óÇÝ í×³ñ»³É (38 / 15)

°ō Çμñ»ō $\frac{1}{2}$ ³Ūē³Ūēãĵē Ū³ñ¹³ñ»óÇÝ, ³ñÓ³İ»óÇÝ ù³ñ ŪÇ, áñ ¹Çã»³É Ç á³ñÇēáÝ
áó^Á·Ý³İÇ, ÷ÉáŪó »ō Éáé»³ó $\frac{1}{2}$ Ý³ (38 / 23)

$\frac{1}{4}$ ³Ūē³ē³óÇ, (39 / 6)

²ñ¹ ³ŪēŪ» $\frac{1}{2}$ Ç Ēñ³i »ō Ç í³ñ¹³ã»iáó³ŪŌÇóÝ »ŌÇóÇ: (39 / 28)

°ō ³ŪēēñiÇÝ ¹Çōñ »Ō»ō éáóÉi³ÝÇÝ, »ō ·Ý³ó Ū»Í³ō iñiŪáó³Ū»Ūμ Ū³ĒÉ³ñ³ŪÝ Çōñ.
ù³Ý $\frac{1}{2}$ Ç áã $\frac{1}{2}$ añ ÇÝã İ³ēĵñ^a İ³ñ³ó í×³ñ»³É ÇÝã: (39 / 39)

áóÝĵñ ûñÇÝ³İ $\frac{1}{2}$ ³Ūē (40 / 19)

İ³ñ¹³İ³Ý »Ō»ō Ū» $\frac{1}{2}$ ³Ūēİ»³Ýùē (41 / 13)

°ō »Āĵ i³ēÝ Ū»ñáó á³ñ»³ó »İÇÝ ³Ūē³Ū»Ý³ŪÝ Ç í»ñ³Ū Ū»ñ, ³ã³ áŌáñŪ»ÉÇ »Ūù ù³Ý
 $\frac{1}{2}$ ³Ū»Ý³ŪÝ Ū³ñ¹Çİ (41 / 21)

i³ñ¹³ã»i³ó Ó³ŪÝù »ō ù³ñá $\frac{1}{2}$ áó³ŪŌÇóÝù Éé»³Éù. »ō Ñ»ñÓáó³ÍáŌ³óÝ ¹³ēù, áñ ³é
Ýáùùù Çμñ»ō İ³İ³Ūáóï ŪİáóÝē ³Ūēñ³Ý¹ñ ^Āĵ^uãĵÇÝ Ñ³É³Í»³Éù Ç ^Ýáó³ ³ēiáó³Í³μ³Ý³İ³Ý
 $\mu^{\frac{3}{2}}$ ÝÇóÝ »ō ŪáóŌŌ³ó³Ý Éáēiáí³Ýáó³Ū»ÝĵÝ, ³Ūēùñ Çμñ»ō ³éÇóÍáóÝē Ñ $\frac{1}{2}$ ûñ»Ō³ãĵē
³Ý»ñİÇóŌ »É³Ý»Ý Ç ĒİiÇó μ »ñ³Ý³μ³ó (41 / 46)

³Ūē³Ū»Ý³ŪÝ $\frac{1}{2}$ añ á³iŪ»ó³ù, i³ēÝ Ū»ñ á³ñ»³óÝ »Ñ³ē Ç í»ñ³Ū Ū»ñ (42 / 16)

$\frac{1}{4}$ ³Ūē»ō Ū³ñ·³ñĵùÝ ³éÝĵÇÝ Ç Ūáóñ³Éáó³ŪŌÇóÝēÝ (42 / 19)

'³Úó »ō ³Ūēãĵ Ū» $\frac{1}{2}$ û·áóï Ç ŪÈÇĀ³ñáó³ŪŌÇóÝ, $\frac{1}{2}$ Ç $\frac{1}{2}$ Ū»é»³É^a ^Āĵãĵi $\mu^{\frac{3}{2}}$ áóŪ
^ĀŪ³Ý³İ É³Ý »ō İáí»Ý »ō Ç Ē³ó³ñÇ ÷³İ»Ý, ãμ»ñĵ ÇÝã ÝŪ³ û·áóï. $\frac{1}{2}$ Ç±Ýã »Ō»ō û·áóï

Nñ¿ÇóÝª ºñ»ÙÇ³ÙÇ É³óÝ, İ³Ù øñÇëiáeÇÝÝª ºñáöë³Ö»ÙÇ İ³Ù Úáó¹³ÙÇÝ. ³ë³º ÇÝÓ. »õ ááÇÝã. İ³ëÝ áñáÙ ½³Ùë·Çi»Éái, º³ñiÇÙù Ù³ÝÓóó áóÖÖáóÃ»Ý¿ Ñ³ßi»óáóó³Ý»É ½²ëiáóÍ. ½Ç Ä¿ ³ÙëÙ³ñ¹³ñÇóÇ, »õ ÄßÝ³Ù»³ó éáõñÝ º³İ³ëÇ Ç äá³é, »õ ¹Ááó³ñÇÝùÝ Ù»½ Ç ¹ÇõñÇÝë ÷áËÇ, »õ ³é³ª³ñùÝ Ç Ñ³ñÃ ×³Ý³ª³ñÑ. »õ i»ëó¿ ³Ù»Ý³ÙÝ Ù³ñÙÇÝ ½÷ñİáóÃÇóÝ ²ëiáóÍáÙ: (42 / 24; 42 / 28; 42 / 29)

İ¿ñáóÝÇ ¿ »õ ³Ùë½áñ Ù³ë³ÙÇ³Ù ·İ³Ý»Ùù Ç ·ÇñëÝ, »Ä¿ §ØÇÝãã»õ Çó¿ úá İ³ñ¹³ó»³É, »ë Éáó³Ùó ù»½. »õ ÙÇÝã¹»é Èùë»ëóÇë, ³ë³óÇó »Ä¿ ½Ç±Ýã ÈÝ¹ñ»ë!. áñ ÁÝ¹ ³Ù»Ý³ÙÝ Ç»ñÙ³·áóÃ Ñ³ñ³Ùµ ³Ýó³Ý¿ ³Ùëµ³Ý: (42 / 38; 42 / 40)

¼³ÙëÉáó»³É ÇßË³Ý³óÝ, ·Ý³óÇÝ ³é³Ýó º³İ³ëË³ÝÇ İ³ÉáÙ ÙÇõñ³ù³ÝãÇõñ Ç µ³Ù³Ã: (43 / 11)

ºõ ³Ùë»Ö»õ Ç ÑÇÝ·Ñ³ñÇõñ İ»ó Ááó³İ³ÝÇë Ù»ñáÙ, ÚáñáóÙ ÑáéáÙ ¹ÇùiÇáÝÇ ¿ñ İ³ëÝ: (44 / 19)

²ñ¹ ³Ùë³ëİ³Ýûñ ½i»ÖÇ İ³Éó¿ µ³Ýë (45 / 3)

³Ùë»Ö»õ ëİÇ½µÝ ³ÝÑÝ³ñÇÝ º³ñ»³óë áñ ³Ýó ÁÝ¹ Ù»½: (45 / 40)

ºõ ·ñ»Ä¿ ³Ù»Ý³ÙÝ ë³ÑÙ³Ýù ù³Ö³ùÇÝ Ý»ñİ»³É ¿ñ ³ñ»³Ùµ İáíáñ»ÉáóÝ. áõñ »õ ½µ³½áóÙë ¹»é Ç Ñá·Çë ¿ñ i»ë³Ý»É, Ñ³İ»³Ëë Ç Ó³ÙÝ¿ ¹Ááó³ñ³ã¿ë ßÝã»Éái, »õ ½³Ùë³ÝáÓáñÙ³µ³ñ º³ñ³ª³ñ İÇñ³óáñ»³Ëë (46 / 21)

³Ùë»ñ»ùİ³ë³Ý ³Ù ¿ áñ ½³ÙëãÇëÇ ³ÝÑ³Ý¹áõñÃ³İ³Ý İÇñë İñ»Ý ³½· ùñÇëiáÝ¿Çó (46 / 25)

³ÙëáùÇòù º³ß³ñ»³É ½ù³Ö³ùÝ »õ áñ ßáóñÇ ½Ýáí³ó ·ÇóÖù »õ ³·³ñ³İù (46 / 29)

²ÙëáùÇİİßİ³Ùµ»ñ º³İÚáóÃÇóÝù úá, á-í ù³Ö³ù (46 / 32)

½³Ùë½Ç±Ýã ³ÙÉ áù ¹³éÝ »õ ³ÝÑÝ³ñÇÝ İ³ÝÇ³Ýë ÇÙ³Ý³Ùó¿ (47 / 22)

·Ý³óÇÝ ³ÙëáóÙ³ÖÃáóÃ»³Ùµ Ù³ßË³ñÑÝ Çõñ»³Ýó: (47 / 39)

²ÙÝ ½áñ Ù³é³ÇÝ ÙÇß³İ³İ ³ñ³ñ³ùª Ä¿ ÚáñÃ³Ù ÇÇÇÝ Ç ë³ÑÙ³Ýë Ø³Ý³Ý³ÖóáÙ µ³Ã³Ý»ó³Ý Ù»ñİáóë, ³é³ÇÇÝÝ ½³Ùë·áñİ»³ó ½áñ ·ñ»óÇ (47 / 46)

ÚáñáóÙ İ»Öóáç »õ µ³½áóÙù Ç ·ËË³óáñ³óÝ Çëİ ³Ýİ³Ý, »õ ³ÙëÙ»ñİáóáóÝó İáÖÙ³ÝóÝ (48 / 39)

2Úē 3Ú»Ý3ÚÝ Û3ĒĒ3ñÑ3õ»ñ ï3ñõáçë ·áñĪ»ó3õ: (48 / 44)

g2Úē ĺ 1/2ñáõÃÇõÝ ÇÙ Ù»Í! 3ÚÁÙ 3Ú»Ý3ÚÝ Ù»1/2 Ñ3Ý1Çã»ó3õ: (49 / 17)

ÇēĪ ù3Ō3ùë 3Úē 1/2áñÛ ĺ Ù»ñ 1/2×3éë 3ñĪ»3É ĺ, ë3 ÙÇÝã1»é Ç ĒÇÝáõÃ»3ÝÝ ĺñª
»ñÇÝÇ »ñ»Û»3Ý ·áÉáĪ Û3ēĪÇë áõÃÇ ù3çáõÃ»3Ý (49 / 48)

ºõ 1/2Ç 3ÚēáùÇĪ »Ý µÝáõÃ»3Ýë Ù»ñáÛ ë3ÑÛ3Ý (50 / 11)

2ÚÉ 3Úē 3ēĪ3Ýúñ 1/2Ī3Û 3éó ĺ µ3Ýë. Ù»ù Ç Ī3ñ· á3ĪÛáõÃ»3Ýë 13ñÓóáõù: (50 / 24)

ºõ 3Úē »Ō»õ 3Ûµ3ñĪ3õ3ÝáõÃ»3Ý Ýáó3 Ñ3ĪáõóáõÛÝ Û3ÝĪ3Ē3é »õ Û3ñ13ñ313Ī ï»3éÝ ĺ
(50 / 40)

ºõ ĺñ Ááõ3Ī3ÝÇë Ù»ñáÛ 3Ûù ÑÇÝ·Ñ3ñÇõñ »úÁÝ ÛáñÁ3Û 3Úē 3Úēá;ë
»Ō»õ: (51 / 41)

ºõ 3Úēáõ Ī»ñª3ñ3Ýúù Ç 1/23ñÛ3Ýë Ē3ñÁ»3ó 1/2Ñ»é3óáñë »õ 1/2Û»ñÓ3óáñë, »õ
3Û»Ý3ÚÝ áù ó3ÝĪ3Ûñ 1/2Ý3 ï»ë3Ý»É: (52 / 4)

3ÚēÛ ·ÇĪáõÝ ĒÇÝ»É 1Ááõ3ñÇÝ ĺ: (52 / 33)

Đ3Û3É»1/2áõù »õ Ñ3Û3ó»Ōù, Ç ÙÇÁÛ 3Ī3Ý ĺ µŌĒ»3Éù ù3Ōõñ çáõñ »õ 13éÝ. Áĺá;Ī
éáõñµÝ Û3ĪáĪµ Û3ÝÑÝ3ñÇÝë 3é3ó 1/23Úē µ3Ûó ë3Ī3ÛÝ 3é Ù»õù »Ō»õ 3Úē Ç ù3Ōõñ
3Ī3Ýĺë Ú3ÚēÛ3Ý;ª 1/2áñ ·»ñ3±3é 3é3çÝáñ1Ý Ù»ñ ÑÝ·»Ī3é3Ý 3Û3ó ùñĪ3ÉÇñ
3ĒĒ3ĪáõÃ»3Ûµ Çç»3É Ç Éáñë »ñĪÇñ, »õ Ç ÉáñáõÃ»Ý ĺ ±áñáõ3ĪáÛÝ µŌĒ»óáÛó Ù»1/2
3ŌµÇõñ Ûáñ13Ē3Ō3ó áõŌĒÇõù, ÁēĪ ½»ĪÇĺÉÇ ĩ»éáŌáõÃ»3ÝÝª 3Ī3Ý3ĪÇĪ »õ ÛēĪ3Ī, Ûáñ
Ñ»ñÓáõ3ĪáŌ3Ī3Ý Á3Ý·3µáõŌĒ 3éáõùÝ áã Ī3ñ3óÇÝ ÛáõĪ
3éÝ»É: (52 / 36; 52 / 36; 52 / 36)

ºõ 3Úē »Ō»õ Ç µ31/2Û3Ý3É 3ÝúñĺÝáõÃ»3Ý Û3ñ1Ī3Ý Ç ĩ»ñ3Û »ñĪñÇ (52 / 44)

ºõ 3ÚēáùÇĪ 3Úēù3Ý. µ3Ûó Á3Ûó ĺ Ç ·ÉáõĒ ×3éÇÝ 13ñÓáõó3Ý»É 1/2µ3Ýë (53 / 3)

àª Ñ3õ3Ī3ó 3ÚēÛ (53 / 13)

Çµñ»õ 3Úēáõ Ñ3×áÛ Ááõ»ó3õ µ31/2Û3óª 3ªª Ç ĩ»ñ3Û éáñÇÝ »õ 3ÚÉ ÙÇõë »õë Û3õ»É
(53 / 26)

ª3Ī3ñ3.3ó »õ 3Û»Ý3ÚÝ ùñÇēĪáÝĺ3Ī3Ý Ī3ñ.3ó 3ñÁ3Ý3óáõó3Ý»Éª 1/23Úē Ý3 µÝ3õ »õ
Û3Ī3Ç3Éáõñë áÛ ÁÝĪ3É3õ: (53 / 32)

ºõ ³é 3Ûë Û»ñĭáõë µ³Á³Ý»ó³Ý ÁáŌáíáõñ¹ù, ÚáÛ³Ýó ÁÝĭ³É»³É »Ō»õ 3Ûë »õ ÚáÛ³Ýó áã (53 / 38; 53 / 39)

¹³ĭ »õ Çñ³óáõÝë ½³Ûë Ĩñ»ëóĵ: (54 / 23)

ºõ Çµñ»õ ãÛ³çáŌ»ó³õ ÝÛ³ 3Ûë (54 / 35)

³Û»Ý³ÛÝ áñ ĒëÇóĵ ½²³ĭÚáóĀÇõÝë ½³Ûë ³ÝĵĬë ³ñŌ³ĭ»ëóĵ ½Ñ³ĭ Ýáñ³: (54 / 44)

ºõ ĭ»ë»³É ½³Ûë ëã³é³¹/₂ĵ ½ûñ³óÝª áñ ³ñĭ³ùáÛ Û³ñĭÝáĵÇÝ, Ñ³Ý¹ĵã ÇÝù»³Ýó Ç ĩ»ñ³Û ã³ñëãÇÝ ×³Ý³ã³ñÑ ³éÝĵÇÝ (56 / 5)

2Ûëĵ µ³ÁÇÝ ³ÝÇñ³õ ù³Ō³ù³ó (56 / 28)

»õ 3Ûëáó Ý³Ē³ÝÓ ³ñĬÇó Ĩ³ñáŌ³óÝ (56 / 46)

ÝáÛÝ ³Ēĭë 3Ûë ã³ñáóĀ»³Ýª ³ã³ĭ³ÝÇã ĵ ³Û»Ý»óáõÝ áñ Ĩñ»Ý ½ë³(57 / 26)

¹³Úó Çµñ»õ »Ō»õ µ³ñŌñ Ç ·ÉáõĒ »õ Û³ÛëÛ ã³ĭ»ñ³¹/₂ÛÇë, »õ ½áñ ÇÝã Ĩ³ÛĵñÝ »Ō»õ »õ Ç ·ÉáõĒ »Ñ³ë. »õ ÚáñÛĵ ¹áŌ³ÛñÝ »õ ½³ñÑáõñĵñÝª Ĩ³á³Ýùù ³é³çÇ Çõñ ÚáĭÇÝ Ĩ³óáóó»³É Ĩ³Ûñ Çµñ»õ ½ÛÇ Ç Ĩ³é³ÛÇó Çõñáó. Û³ÛÝÁ³Û ³ã³ ÛÇĚ»³ó ½¹³ĚÇÝëÝ ½áñ »¹ ÁÝ¹ ²ëĭáóíáÛ, »õ Û³ñáóó»³É ÝëĭáÛó ½Ý³ ÁÝ¹ ³çÛĵ ÇõñÛĵ. »õ Çµñ»õ ½µ³ñ»Ĩ³Û Ñ³ó³ĭ³ñÇÛ Û»Ĩ³ñ»³ó ½Ý³, »õ áóĒĭ »¹ ÁÝ¹ ÝÛ³, Āĵª Û³ÛëÛ Ñ»ĭĵ ÛÇº »ŌÇóÇ ÁÝ¹ Çë »õ ÁÝ¹ ù»½ ĒéáíáóĀÇõÝ. ³ÛÉ Ē³Ō³ŌáóĀ»³Ûµ ½Ā³.³óáñáóĀÇõÝ úá áóÝÇóÇë, »õ Û»ù ½²³ñëĭ³Ĩ³Ý ĭĵñáóĀÇõÝë. µ³Ûó ½áñ ³éÇ ã³ĭ»ñ³¹/₂Û³óª ÇÝÓ ĒÇóÇ, »õ ³ÛÉ ÛÇº ³ñĚ³õ»ëóáóù Û³ĒĒ³ñÑë Ó»ñ: (59 / 9; 59 / 14)

¼ĭÝÇ 3Ûëñ Çµñ»õ »ĭ»ë »Āĵ ¹³ó³×³ÝáóĀ»³Ûµ ÛÇõñáó Ý³Ē³ñ³ñ³óÝ ÁÛµéÝ»³É »Ō»õ (59 / 17)

3Ûëáó ½ûñ³Ý³ÛÇÝª »õ ÁÝ¹ĵÛ Ĩ³ñĵÇÝ ĨÉ Ý»ŌáóĀ»³Ý ÷áñŌáóĀ»³ÝóÝ, ½áñ ÁÝ¹áóÝĵÇÝ Ç ĭ»³éÝĵ: (60 / 31)

P³ĭ ĵ Û»½ 3Ûëª (61 / 1)

3Ûë³Û»Ý³ÛÝ »õ ³é³õ»É³·áÛÝ ù³Ý ½Çñ Û³ĭ»ÝÇë »ĭÝ Ç ĩ»ñ³Û Û»ñ ĩ³éÝ Û»Ō³ó Û»ñáó: (61 / 5)

Áëĭ ã³ĭĚ³×Ç »õ Û³ñÛ³ñ³Ĩ³Ý µ³ÝÇõù Çõñ»³Ýó ¹ñáĚÛ»ëó»Ý ½³Ûë·Çñ Û³ĭ»ÝÇ, (61 / 22)

Æēī āñ ³ēī Ū³ŪēŪŪ³i»ÝÇē ·ñ»ó³Ýª áª ĒÇáí, ³ŪÉ ŪÇ³ŪÝ ½ēİÇ½μÝ Çñ³óÝ āñ »Ō»ō
»ō ³Ýó ÁÝ¹ Ū»½, ½Ç āā ½İ³i³ñáōŪÝ Çñ³óÝ İ³ñ³ó³ù μáí³Ý¹³İ ½Ūi³ō ³Í»É İ³Ū ·ñ»É.
μ³Ūó ½³Ūē³Ū»Ý³ŪÝ Ū³Ō³.ē ³ŪÝāñÇİ »¹³ù, ½Ç ÁÝĀ»ñóçÇù »ō ·Çi³ēçÇù, »Āĵ Ū»ŌùÝ
»Ō»ō ³Ūē³Ū»Ý³ŪÝÇ ā³i×³é āñ ĵ³Ýó ÁÝ¹ Ū»½:

(61 / 25; 61 / 27; 61 / 28)

ºō Çμñ»ō Ū³ŪēÑ³ēi³i»ó³Ý, ³ª³ Éáōē³óáóóÇÝ ½ĒāñÑáōñ¹ēÝ (8 / 41)

ºō ŪÇÝā»ō Ý³ Ū³ŪēĒāñÑñ¹Ç ĵñ...Ū³Ýİ³ñÍİÇ Ēi³ó³Ý ³Ūāáú »ñİÇÝù »ō
Ūāñ¹áōĀÇōÝù ³ÝŌñ»ō³ó Ū»ñİÇñ Ñ»Ō³Ý (11 / 29)

²ñ¹ ŪÇÝā¹»é ù³Ō³ùÝ Ū³Ūēi³ñ³ÍáōēÇ »ō Ç ĩ³Ý·Ç İ³Ūñ, ³ñİ³Ýĵñ ĒāñÑáōñ¹ē μ³ñōáù
Ç ēÇñi ÇĒĒ³ÝÇ ŪÇác (37 / 43)

»ō »Āĵ Ū³ŪēÝÇĒ ĩ»Ōóác Ç ·ÇĒ»ñÇ İ³ŪÇÝ Ç Ý»ñúáŪ ā³ñēáÇÝ ½»ñİÇñÝ ÷āñ»É »ō
Ūi³Ý»É Ç Ý»ñüē. μ³Ūó ¹áōù áÇÝ¹ »ō ³Ūáōñ İ³óĵù, »ō Ç ĩ»Ō³óÝ í»ñ³Ū
½·áōĒ³ó³ñáōù: (38 / 1)

ù³Ō³ù³óÇùÝ Ū³Ūē³ª³ēi³Ý »Ō»³É Ç ÍáíÝ »ō Ū³ŪñáóÝ, Ū³ÝÑá.ē İ³ŪÇÝ: (39 / 34)

ù³Ý½Ç āñ Ū³ŪēÍáŪē »iáŪÝ º÷ñ³i³Ū ĵÇÝ ·ÇōŌù »ō İñùÝ³ēi³Ýù, ³Ū»Ý»ù»³Ý ³Ý¹
ĵÇÝ Ñ³ō³ù»³Éù (46 / 43)

ØÇÝā»ō ó³Ūēi³Ūñ ā³iŪáōĀÇōÝē Ū»½ Ñ»Ēi³ÉÇ ĵ: (6 / 19)

²Ūē ³ēī ŪÇÝā»ō ó³Ūēi³Ūñ: (33 / 14)

Ū³ŪēáēÇİŪ³óáōñē Ñ»i³Ūáōi »Ō»³É ½úñùÝ ĐáéáŪáó, āāñē ³Ý.³Ū ½İÝÇ ŪÇŪ»³Ýó
ŪiÇÝ Ū³ĒĒ³ñÑÝ Đ³Ūáó (21 / 36)

ºō ŪÇÝā éáōÉi³ÝÝ ½³Ūēáō½³ŪÝáō »Ō»³É ¹³ñŌ³ō ³Ý¹ñĵÝ, Ýáù³ Ū³ÝÑá.ē »Ō»³É
ĵÇÝ (37 / 20)

²ÚÉ Āĵāĵī ³Úēāĵē, Āĵāĵī ³ÚÝāĵē, ē³Ī³ÚÝ ÛÇÝā Ç ĩ³Ē×³ÝÝ āā Ñ»é³ó³ō Ç ÝÚ³Ýĵ ³ÚēÝāñ ÉÉĪĵñ ½Ý³: (16 / 17)

²ÚēÆÜøÜ - 3

§²Ú»Ý³ÚÝ ³ÝÓÝ, ³ēĵ, āñ ÁÝ¹ ÇĔĔ³ÝáōĀ»³Úμ Çōĵ, Ç ÑÝ³½³Ý¹áōĀ»³Ý Ī³óóĵ. ½Ç āā áōēī»ù ĵ ÇĔĔ³ÝáōĀÇōÝ, »Āĵ āā Û²ēīáōĪáŪĪ. ā³ēĵ ½ÇĔĔ³Ýĵĵ, ³ÚÉ ½ÇĔĔ³ÝáōĀ»Ýĵĵ, ³ÚēÇÝùÝ½³ĀáéáŪÝ (19 / 35)

»ō »É»³É ÁÝ¹ 1áōéÝ ù³Ō³ùÇÝ^a ŪĪ³Ýĵ Ç μ³Ý³ĪÝ ³ÚÉ³½»³óÝ, Û³Ý¹³īāñ Ó³ÚÝ»ÉáĪ ½ÇÝùÝ^a ³ÚēÇÝùÝĀŌĀ³μ»ñ: (38 / 37)

Ū³īÝ»ēóĵ ³ÚÉ³½»³óÝ ½³Ý³ā³ñī»ÉÇ ³ÝÓÝ ³ÚēÇÝùÝúóīáŌ³ó ×Ĕ³Ū³ñīáōĀ»³ÝÝ ½»Ī»Ō»óÇ éáōñμ (53 / 16)

²Úéàô ²Ø^oŪ²Ū²Æô -1

ē³Ī³ÚÝ ³Úéáō ³Ū»Ý³ÚÝÇō á^a ßÇç³ō μ³ñĪáōĀÇōÝ Ýāñ³. ³ÚÉ ĩ³Ī³ōÇÝ Ó»éÝ Çōñ μ³ñŌñ³ó»³É ĵ ³ÚÉē Ç ĩ»ñ³Ū éāñÇÝ Ū³ō»ÉáóÉ ā³ñÇē: (7 / 47)

²Úēä³ē - 29

ĩ³ēÝ ³ÚÝāñÇĪ ³Úēäĵē ³ēĵ ĵĵñ (4 / 10)

ÆēĪ ĀáŌáíáōñ¹ùÝ^a Ç ÉÇÝ»É ³ÚéāñÇĪ ³Úēäĵē, ³Ūñ ½³ñ³Ūμ »É³ÝĵÇÝ ÷áōĀ³āĵē ½³ÝĒĒ³μ³ñ Ç íáōÝē Çōñ»³Ýó Ñ³ē³Ý»É (9 / 38)

ōō Ç ÉÇÝ»É ³ÚéāñÇĪ ³Úēäĵē, āñù áōĀáí »ō ½³ŭñáōĀ»³Ūμ ÛÝ³óÇÝ^a »É»³É Ū»ñÇĪ³ñēÝ Ā³.³ōāñ³ōÝ Ñ³Ý¹»ñÓ (12 / 1)

²ÚēäĵēĒ³Ī³ŪÇĪ áŪÝ ĵñ Ā³.³ōāñÝ (14 / 12)

²ÚÉ Āĵāĵī ³Úēäĵē, Āĵāĵī ³ÚÝāĵē, ē³Ī³ÚÝ ÛÇÝā Ç ĩ³Ē×³ÝÝ āā Ñ»é³ó³ō Ç ÝÚ³Ýĵ ³ÚēÝ āñ ÉÉĪĵñ ½Ý³: (16 / 16)

¼ũñ μ³½áóÙù ĨñÍ»óÇÝ ëÇÕ»Ë ·áÉ Ýá³, μ³Ùó »ë áã ·Çi»Ù, »Ã¿ ³Ùëã¿ë ¿ »õ »Ã¿ ³ÙÝ¿¿ë (18 / 31)

²ñ¹ áñ ³Ùëã¿ë »õ ³Ùëù³Ý ¿ÇÝ Û³é³ç Á³Ù³Ý³Ĩ³õ, ³ÙÁÙ ¿ ĩ»ë³Ý»É Û³Ù»Ý³ÙÝ¿ Á³÷áóñ »õ ³ñáó·, Û³Ù»Ý³ÙÝ μ³ñ»÷³éáóÃ»Ý¿ Û»ñĨ »õ ĨáÕáááõĩ ½Ýáé³: (20 / 29)

³Ùëã¿ë »õ Ý³ á³Õá³ç¿ñ ÷³Õ÷áóÝ Ñ³Ý¹»ñÓÇõù »õ Û³ñ·³ñĩ³ËáóéÝ Á³·ÇõÝ (22 / 16)

³Ùëã¿ë »õ Ñ³Ùñ³á»ĩ³Ĩ³Ý ³ÁáéÝ ³Ù³Ù³ó»³É Ç μÝ³ĨáÕ¿Ýª óáóó³ÝÇ ĩËáóñ ¹ÇÙùù Çμñ»õ ½ĨÇÝ Ýáñ³Ñ³ñëÝª ÛÝ³ó»³É Û³ÙñÇáóÃ»³Ý: (22 / 28)

²Ùëã¿ë »õ Ç Û»ñáóÙë Ñ³Ý¹Çª»ó³õ: (26 / 11)

ø³Ý½Ç Ý³ ½²ñáóë³Õ¿ÛÇ Ĩ³Ý³ÙëÝª Ĩ³ëÝ ½²ñ¹³ë¿ñ ÉĨáóÃ»³Ý ³Ùëã¿ë Û³Ý¹ÇÙ³Ý¿ (30 / 24)

ÆëĨ Ýáù³ áã ³Ùëã¿ë ËáñÑ»ó³Ý (32 / 27)

àñ »õ ½ëáé³ ³Ùëã¿ë ·ĩ»³É, Û³ÝĨñĨ³ĨÇ Ĩ³ÛÇõù »õ áÕμáíù ÉÇ »Õ»õ ù³Õ³ùÝ: (34 / 14)

³Ùëã¿ë »õ Û³ÙÝÁ³Ù ÉÇÝ¿ñ (35 / 38)

Çμñ»õ Íáí Ç ë³ëĩÇĨ ĨáÕÙáó ÛáóÕ»³Éª ³Ñ³·ÇÝ Í÷³Ýùù, »õ ÷ñ÷ñ³¹¿½ Ĩáõĩ³ĨùÝ Û³Ù»Ý³ÙÝ ĨáÕÙ³Ýó ·³Û Ç Í÷³Ýë, ³Ùëã¿ë »õ Û»½ Ñ³Ý¹Çª»ó³õ (36 / 41)

²é Ĩ³ÕÇõÝ ³Ùëã¿ë »õ Áëĩ ³ÙëÙ Ó»óáÛ ¿ ĨéáóáÛÝ ùñÇÝ³ĨÝ (37 / 49)

ºõ Çμñ»õ ½²³Ùë ³Ùëã¿ë Û³ñ¹³ñ»óÇÝ, ³ñÓ³Ĩ»óÇÝ ù³ñ ÛÇ, áñ ¹Çª»³É Ç á³ñÇëáÝ áóÃ·Ý³ĨÇ, ÷ÉáÙó »õ Ëéé»³ó ½Ý³ (38 / 23)

²Ùëã¿ë »õ Ñúùù ³Ý¹¿Çó ³ñùĩ³Ĩ³Ýó Ç ÑáíÇĨë ¹³É³ñ³μ»ñ μáóéáó ³é óáõñĩ ³Õμ»ñ³Ĩ³Ûμù Ë³Ûĩ³Ý Ë³Õ³Ý (44 / 36)

²ñ¹ ÛáñÁ³Ù Û»ñĨáóë μ³Á³Ý»ó³õ ĨáóÝÝ ÛáóÝ³ó, »õ ·³õ³¹²³ÝÝ »ñĨ³ÃÇª ·³õ³¹²³Ý »Õ»·Ý»³Û ç³Ëç³Ë »Õ»õ, ½áñ ²éáñ»ëĩ³Ý»³ÛÝ ½º·Çáĩ³óóáó Á³·³óáñáóÃÇõÝÝ Ý³Ë³ĩ»Éáª ³Ùëã¿ë ³Ýáó³Ý¿ñ (45 / 8)

²Ùëã¿ë »Õ»õ Ĩ³Ë×³Ý ĨáñĨ³Ý³Ĩ³Ý μ³ÝĩÇÝ. ³Ùëã¿ë Û³ĩÝ»³Éù »Õ³ù Ç Ó»ëë ³ñ³Ýó á³ñ³ó »õ ³ÝáÕáñÛÇó, »õ áª »Õ»õ Û»½ ³Ùó»ÉáóÃÇõÝ Ç ĩ»³éÝ (47 / 29; 47 / 30)

οδ ζñ Ἀάο³Ι³ΥÇε ὐ»ñάὐ ³ὐὐ ἸÇΥ·Ἰ³ñÇõñ »ἁἌΥ ὐἁñἈ³ὐ
³ὐε ³ὐεἁἰε»Ὀ»ο: (51 / 41)

³ὐεἁἰε»Ὀ Ἰ³ñἈἈΥἸζού Ἰ»ñάἰἁ Ἀ³ἁάο³Υ»Υ ½Ἰ³ñἈεΥ (52 / 15)

³ὐεἁἰε»Ὀ Ç ὕάο³Υζ ἈὐμέΥ»³ἔἁὐ Ἰ³ñ»Υ Ἰ³ἔ ὐ³Ἰ³εἰ³ΥÇ: (52 / 22)

²ὐἔ ³ὐεἁἰεἁὁεἁὁ³Υζñ, Ἀζ ἁñ ÇΥἁὐ Çõñáἰ ³ΥÓ³ὐμΥἁ ἁñáἰ ὐ»Ὀ³οΥ »Ὀ ὕáἰÇὐμ
ἁ³ἁ³ἔ³ñ»³ό, ὕὐ³ ἁᾶ ὐÇἔ³ἰ³ἰἁ ἁ·Υ»Υ »Ὀ ἁὐ ἁ³ἰ³ñ³·ἁ. »Ὀ Çõñ Ἰ³ὐ³ñ³ñἁἁὐΥ Ç Ἰ»Υ·Υ
³ñἸ»³ἔ ἸÇἰ³ὈζÇΥ, »Ὀ ½³Υ³εἁὁΥὐ μ»ñ»³ἔ ³ε³ÇÇ Ἰ³όἁὁ³ΥζÇΥ, »Ὀ ³ὐεἁἰε³εζÇΥ
(53 / 33; 53 / 36)

»Ὀ »Ὀ»Ὀ ³ὐεἁἰε: (54 / 11)

²ὐἔ ἁ³Υ½Ç Ἀεἰ οñ»ὐÇ³ὐÇ μ³ΥÇόΥἁ ἁἁ ἸἁὁñΥ ½³ὐñ»ἔΥ ὐἁé³Υ³ἔ Ἰ³ñζ, »Ὀ ἁἁ
ἸἸΥ¹ÇἰΥ ½ἔ»ὁἁὁἈÇὁΥὐ, »Ὀ ἁἁ ÇΥἰ ½ἔ³ὐἰἁὁἈÇὁΥὐ, ³ὐεἁἰε»Ὀ ἁἁ ἁ³ñΥ ½Çõñ
ἁ³ñ³Υ³ἔΥ. (54 / 28)

³ὐεἁἰε»Ὀ μΥ³ἰÇἁἁὐΥ οñÇἁἰÇ, ὐ³Ὀ³·ε ³ὐñἁὁἈ»³Υ ³ἔἰ³ñ³ἰ³όΥἁ ἁἁ Ἰ³ὐ³ñ»ό³Υ
½ÇΥἁἁ»³Υἔ ἈΥ¹ ³ὐἔ ὅ³Υ³όÇεΥ (55 / 9)

²ὐἔἁἈεἔἈ - 11

½ἁἁñ Çὐ³ό»³ἔ ²·ἔ³½ÇΥ, ὐÇΥἁ¹»ἔ ἁᾶ»Ὀ ζÇΥ μ³Υ³ἰ»³ἔ »Ὀ ἁ³ἰΥἔ³ὁ ³ὐñ³ό»³ἔ,
ἔἁñ³ὐ³ΥἰÇ ³ὐεἁÇεÇ ἁñÇΥ³ἰ³ὁ: (10 / 44)

²ὐεἁÇεÇζñ »Ὀ ὐ»ἰΥ , ³ὁÇἈ (19 / 10)

Ἀεἰ ε³ ἁᾶ ³ἰ ³ὐεἁÇεÇ½ὐἰ³ὁ ÇΥἁ, »Ὀ ἁἁ ³Υἔ³ό ²εἰἁὁἰἁὐ Ἰñ³ὐ³ΥÇΥ (19 / 21)

³ὐεἁÇεÇἁὐἁñὐ³·ÇΥ Ὀ³ὐΥÇὁἁ »Ὀ ³ΥἸ³ἰ ³Ὀ³Ὀ³ἰ³ὁἁ ½·³é³Υό μ»ñζÇΥ
½Υὐ³ΥἁὁἈÇὁΥ (28 / 44)

³ὐεἁÇεÇὈ»éΥ³ñἰἁὁἈ»³ὐμ ³ἁ³ἰ³Υ»όÇΥ ½³ἔ³ñἸñἔ ³ὐ»Υ³ὐΥ (35 / 2)

οδ ε³ ³ὐεἁÇεÇ·Υ³όÇὁἁ ἰ³ñ»³ἔ ½ἰ»³Υἔ Çõñἁ ἰ³ἔ×³Υ»ό³ὁ (40 / 14)

οδ ³ὐεἁÇεÇὈ»éΥ³ñἰἁὁἈ»³ὐμ ³ὐ³ὐ³ό³ὁ Ç μΥ³ἰἁ³ό »ñἰÇñἔ ³ὐ»Υ³ὐΥ, ἁἁ ὐΥ³ἔἁἰ
ἰ»Υ¹³ΥÇἁ μ³ὐὁ »Ἀζ ὐ³ὐñἁὁ ἁὁñ»ἁ: (43 / 40)

ÚañÁ³Ù ³ÙëàÇëÇ ÚáÚ½ù »õ ÈÝ¹Çñù ½³ñÃ»³Ý Ç í»ñ³Ù Ýañ³, Ý³ áõß³¹ñáõÃ»³Ùµ
¹¿ì³Ý Ý³È³õ Ç í»ñ³Ù (54 / 13)

³Ùë »ñ»ùì³ë³Ý ³Ù ¿ añ ½³ÙëàÇëÇ ³ÝÑ³Ý¹áõñÁ³Ý Ý ÌÇñë Ìñ»Ý ³½· ùñÇëìáÝ¿Çó
(46 / 25)

Ý³»õ éá¹áÚ³Ù»óÇùÝ Ù³ÙëàÇëÇ Ì»Ý³ó È³ÝÓ»³Éùª ³ÝÌ³Ý Û³ÝÑÝ³ñÇÝ ãñÇëÝ, áñã¿ë
º½»ÌÇ¿É ÇëÌ Û³Ùì ³éÝ¿ Ç Ñ³óÇ ÉÇáõÃ»Ý¿ »õ Ç ÛÕ÷áõÃ»Ý¿ Ì»Ý³óª ½Ú³ÙÉ»³Éë
½Ýáë³(50 / 8)

²ÙÉ ù³Õ³ùÇ, »õ ù³Õ³ùÇ ³ÙëàÇëáõÙ, añ ÑáÚ³Ì³ª »õ ³Ì³Ý³óañ ¿ñ ³Ù»Ý³ÙÝ
³ßÈ³ñÑ³ó, Çµñ»õ ½ù³Õ³ù añ Ç í»ñ³Ù É»ñÇÝÝ Ì³Ùó¿ (29 / 26)

²ÙëàÆëúð¾Ü - 3

³ÙëàÇëùn¿Ý·áñÍáíª Çµñ»õ í³ñÙ³õ áñëáñ¹³ó Ã³Ì³ñ¹»³É ½É»³éÝÝ ½ùnñÝ ³Ù»Ý³ÙÝª
ÙÇÝã»õ Èù³Ý »õ Ñ³ì³Ý Ç ½ùnñáõÃ»Ý¿: (28 / 20)

³ÙëàÇëùn¿Ý·áñÍáíù ëª³é»ó³õ ù³Õ³ùÝ Û³ñ³Ýó. »õ Æ¿ áù Á³Ù³Ý»³ó Û³ÙáõñÝ
»É³Ý»É añ Ç í»ñ³Ù ù³Õ³ùÇÝ Ì³Ù, Ý³ ÛÇ³ÙÝ ³añ»ó³õ: (34 / 22)

²ñ¹ ³ÙëàÇëùn¿Ý·áñÍáí Ñ³ìÇÝ ëª³é»óÇÝ ½³Ù»Ý»ë»³Ý Ç Ì»Ý³ó, ÛÇÝã»õ ÈÇÉ
³ñÌ»³É (47 / 24)

²Ùëð ºð ²Ü, ð -3

»Ì»Õ»óÇù añ Ç Ýáë³ª añ ½»ñÌÝÇó µ»ñ¿ÇÝ ½ÝÙ³ÝáõÃÇõÝ í³ëÝ á³ÙÍ³é
ßÇÝáõ³ÍáóÝ, »õ í³ëÝ »Õ»óÌ³ßáõù ½³ñ¹³ñ³Ý³óÝ, »õ í³ëÝ ³Ýß¿ç É³áì»ñ³óÝ »õ ç³ÑÇóÝ
í³éÙ³Ý, áñáó ÉáõëáÙÝ ³éáÙ·áõÃÇõÝ ÁÝ¹ ù¹áÙÝ ì³ñ³Í»³Éª ³Ùëñ ³Ý¹ñ ×ù×»Éáíª ½³É»³ó
Íáíáõ µ»ñ¿ñ ½ÝÙ³ÝáõÃÇõÝ (20 / 18)

ù³Ý½Ç añ Ñ»ìÇáìÇõù ÁÝÃ³Ý³É Ì³ñ¿ÇÝ, ³Ùëñ ³Ý¹ñ Û³Í»Éáí ½Ù³ñë Çõñ»³Ýó
ÈÝ¹ñ¿ÇÝ (28 / 39) »õ Ñ»ñÓáõ³ÍáÕ³óÝ ¹³ëù, añ ³é Ýáùùù Çµñ»õ Í³Ì³Ùáõì
ÙÍáóÝé ³Ùëñ ³Ý¹ñ Æ³ùã¿ÇÝ Ñ³É³Í»³Éù Ç Ýáó³ ³ëìáõ³Í³µ³Ý³Ý µ³ÝÇóÝ »õ
ÚáóÕÕ³¹³ó³Ý Èáëìáí³ÝáõÃ»Ý¿Ý, ³Ùëñ Çµñ»õ ³éÇóÍáóÝé Ñ½ùn»Õ³ã¿ë ³Ý»ñÌÇõÕ
»É³Ý»Ý Ç ÈßìÇó µ»ñ³Ý³µ³ó(41 / 46)

ºõ 3ÛëáùÇĪ 3Ûëù3Ý. μ3Ûó Á3Û ζ Û»½ Ç ·ÉáõË ä³:ÛáõÃ»³Ýë ÁÝÃ³Ý³É, »õ ³ëiÇ ëĪÇ½μÝ ³éÝ»É, áñã:ë ½Ç ¹Çõñ³Í³Ý ÉÇóÇ Û»½ μ³Ýë: (3 / 29)

ºõ 3ÛëáùÇĪ 3Ûëù3Ý: (4 / 12)

ºõ 3ÛëáùÇĪ 3Ûëù3Ý. μ3Ûó Û»ù Ç Ī³ñ· ä³:ÛáõÃ»³Ýë ¹³ñÓóáõù: (4 / 40)

ºõ 3ÛëáùÇĪ 3Ûëù3Ý: (5 / 31)

²ñ¹ áñ 3Ûëä:ë »õ 3Ûëù3Ý ζÇÝ Û³éç Á³Û³Ý³Ī³õ, 3ÛÁÛ ζ ï»ë³Ý»É Û³Û»Ý³ÛÝ; Á³÷áõñ »õ ³ñáõ, Û³Û»Ý³ÛÝ μ³ñ»÷³éáõÃ»Ýζ Û»ñĪ »õ ĪáÕáááõï ½Ýáë³: (20 / 29)

3Ûëù3Ý ä³ñ»³ó ½³ÝÓÝ ä³ñ³Ī³Ý Ī³óáÛó (23 / 3)

ºõ 3ÛëáùÇĪ 3Ûëù3Ý. μ3Ûó Á³ºÛ ζ Ç ·ÉáõË ×³éÇÝ ¹³ñÓáõó³Ý»É ½μ³Ýë (53 / 3)

Æμñ»õ »i»ë ½3Ûëù3Ý μ³½ÛáõÃÇõÝ ½úñ³ó Ç ÛÇ ĩ³Ûñ ÁáÕáí»³É, ³Ûμ³ñ³õ³Ý»³É Ñä³ñ³ó³ó Ç ÛÇië Çõñ äÛ³ÕÃÇÉ Û»ñĪñ³ÍÇÝ Á³.³óáñ³ó (57 / 15)

ÆëĪ Á³.³óáñÝ áñ »ñĪ ÛáëĪÇ ³ÁáéÝ Ýëi»³Éª Ññ³Û³Ý ĩ³Ûñ ĩÇ»½»ñ³ó, 3Ûëùñ Ē³õ³ñ»³É Ç ÉáõëáÛª ÝëiÇ Û³Ááé Ý³ÝñáõÃ»³Ý »õ Ý³Ë³i³Ý³ó (18 / 11)

2Ûëùñ ÛÇççùñ»³Û ³óáõñÝ ³ÛÝáñÇĪª Û»½ Ç Ē³õ³ñ ÷áË³ñĪ»³É ·Çß»ñ³ó³ó (27 / 40)

á-õñ Ñ³Ûñ³ä»i³Ī³Ý ³ÁáéÝ Û»Ī »õ Ññ³ß³ÉÇÝ ½áñ »ñ³Ý»ÉÇ ³ÛñÝ ²ëiáóĪáÛ Û»ĪÝ ¶ñÇ·áñÇáë Çç»³É Ç ĒáñáõÃÇõÝ ĩÇñ³äÇÝª ùñiÝ³ÉÇñ ³ßË³iáõÃ»³Ûμ ½ÑÝ·»i³ë³Ý ³Û ÷áñÓ»³ó, »õ Ç ĩ»ñ³Û ³é³ù»É³Ī³Ý ³ÁáéáÛÝ »¹ ½³Ááé Çõñ. 3Ûëùñ ï»ë³ÝÇ Á³÷áõñ, ¹³i³ñĪ Ç μÝ³Īá³ó, Û»ñĪ Ç ½³ñ¹áóó (41 / 43)

3Ûëùñ Çμñ»õ ³éÇõĪáõÝë Ñ½úñ»Õ³ã:ë ³Ý»ñĪÇõÕ »É³Ý»Ý Ç ĒßiÇó μ»ñ³Ý³μ³óª Īζ ½áª ĪÉ³ÝÇó»Ý Û³ÝÛ»Õ ³ÝÓ³Ýó: (42 / 1)

ÇëĪ 3Ûëùñ ÝëiÇ ³Ýßáõù, ³Ý½³ñ¹, Û»ñĪ³ó»³É Û³Û»Ý³ÛÝ ·»Õ»óĪáõÃ»³Ýó Çμñ»õ ½ĪÇÝ ÛÇ ³ÛñÇ ³Ýáñ¹Ç (42 / 5)

3Üëûñ Ç 1áõñë 1Çõ³μÝ³İ İ³Ö³Ö³Ý³óÝª ½áñ Ù½İÇÃÝ İáã»Ý, ³Ý¹ñ İ³ù³õ»Ý áõë³Ý»Éáí ½Û³ÑÛ»i³õ³Ý¹ ½³ë³ó»³ÉëÝ: (42 / 11)

Û³»õ İ³Ý³Ûù á³ñİ»ßiù »õ áÕç³... 3Üëûñ Û³Ý³é³İ »õ Û³ÛÉ³Ý¹³İ È³éÝ³İáõÃÇõÝ äáíáñ»³É »Ý: (42 / 15)

ÛÇÝã»õ ó³Üëûñ ÷áÕ ÑÝãĵ Û³Û»Ý»óáóÝó Éë»ÉÇë: (30 / 17)

²Úĭ - 1

²ÚÉ 1áõ Û³ÛÝÁ³Û »Õ»³ÉÝ ³óí ½Ûi³õ, ½İñûÝ³óáñ³óÝ ¹³ë »õ ½ù³Ñ³Ý³ÛÇóª áñ ³Ý¹ Ñ³Ý¹Çª»ó³Ý, İ³Û ½»ñ³Ûë İ»ñáóÝ, İ³Û ½»ñÇi³ë³ñ¹³óÝ ½μ³½ÛáõÃÇõÝë, áñáó ¹»é³μáÛë Ûñáó³óÝª Çμñ»õ ½Ýİ³ñ »Õ»óí³Û³ñÛ³ñ ½³ÜieÝ ½³ñ¹³ñĵÇÝ (35 / 44)

²Úð - 68

áñ ĵñ 3Üñ Ñ½úñ »õ ³ßÈ³ñÑ³ßĵÝ(3 / 31)

Ç ÝÛÇÝ i»Õóáç Û»é³Ý Û³½³i³óÝ »ñ»ëáóÝ 3Üñ Ç ÛáÛÁ á³iáó³óáñ³óÝ: (3 / 47)

Û³ÛÝÛ Á³Û³Ý³İÇ ĵñ »õ Ð³Ûáó ³ßÈ³ñÑÇÝ Á³.³óáñ ¶³.Çİ áñ¹Ç ²ßáíáÛ ...Ç ó»ÕĵÝ ³.ñ³iáóÝóáÛ, 3Üñ Ñ½úñ »õ Û³ÕÃûÕ Ç á³i»ñ³½ÛáóÝë (5 / 9)

ë³ Û³ÛÝÁ³Û, Ç ÉáñÑáóñ¹ ÛÇ³μ³Ý ³äëi³ÛμÇóÝ ĵñ, »õ Ñ³õ³i³ñÇÛ ³é Ýáë³. áñ Û³Ýİ³ñİÇ Çμñ»õ Ç ùÝáÛ ½³ñÁáóó»³É, İ³Û Çμñ»õ ½Ñ½úñ 3Üñª ½Ç Á³÷ĵ ½·ÇÝÇ, i»ë»³É ½·áñİëÝ ³Ýá³i»ÑáóÃ»³Ý (9 / 31)

Æëİ ÁáÕáíáóñ¹ùÝª Ç ÉÇÝ»É ³ÛëáñÇİ ³Ûëãĵë, 3Üñ ½³ñ³Ûμ »É³ÝĵÇÝ ÷áõÃ³ãĵë ½³ÝÈÉ³μ³ñ Ç iáóÝë Çõñ»³Ýó Ñ³ë³Ý»É (9 / 38)

añù »É»³É äÃ³÷ ÓÇáíª 3Üñ ½ÁÝİ»ñ Û³é³çĵñ áã á³i»ñ³½ÛÇ ùñÇÝ³İ³õ (11 / 3)

Á³.³óáñ»³ó ½İÝÇ i³ëÉÇÝ İáëi³Ý¹ÇÝ ÝáñáóÝ Ñ³ñ³½³iÝª ³Ûë ááñë. »õ ù³Ý½Ç 3Üñ È³Ö³Ö³ëĵñ ĵñ »õ ³é³i, Û³é³çÇÝ ³ÛÇ ÇõñáÛ Á³.³óáñáóÃ»³ÝÝ »İ³ó Ç ÉéáóÃ»³Ý (12 / 36)

Æĕİ İáÙÇ³Ýáē áÙÝª ³Ūñ ù³ç »ō ā³i»ñ³½Ù³ē¿ñ, ½áñ İ³óáóó»³É ¿ñ »Ōμ³Ūñ ÝáñÇÝª
İ¿ñ .³ō³éÇÝ İ³ēááóñ³İ³ÝÇ (12 / 39)

½Ç³°ñ¹ ½³é³Í»³É ³Ýİ³ō Ç Ùİ³ó ³ŪÝáÇēÇ ā³iáó³İ³Ý ³Ūñ »ō μ³ñ»³ó ÛÇß³İ³İ³ó
³ñÁ³ÝÇ (13 / 7)

áñ »ō Ç ÝÙÇÝ ×³Ý³á³ñÑÇ »É»³É ½úñ Ç İ³×İ³óª áá ³ō»ÉÇ ù³Ý ½áóĀ Ñ³ñÇóñ İ³Ù
½Ñ³½³ñ ³Ūñ (14 / 19)

³Ūñ ÛÇ ³ÝÝß³Ý Ç á³É³İÇÝ á³ßİúÝ¿Çó, Ūáñ İñ÷³ó»³É Ā³·áóÑóáŪÝ ááéÝİ³İ³Ý
ŪáÉ»·ÇÝ ³ĒİÇóÝ, Ç á³İ×³ēē Ýáñ³ çñ³Ñ»ŌŌáŪó ³ñ³ñ ½³ñÝ Çóñ áñ »ō Ç ēá³ÝáŌ³ó ÛÇ
½ē³ ³ē»Ý ÉÇÝ»É: (15 / 34)

»ō ³ª³ Ñáóª ÁÝ¹ Ñáóª ½ØÇĒ³ÇÉē ½³Ūē Ū³é³ç ³Í»³É Ā³·óáñ»óáóó³Ý¿ª ³Ūñ Çóñ
³éÝ»Éáí, áñáŪ ·áñİē Ū³ŪİÝÇ »Ō»ō ³Ū»Ý»óáóÝ: (15 / 40)

Æĕİ ½»ññáñ¹Ý Ū»Ōμ³ñóÝª áñ ¿ñ ³Ūñ Ý»ñùÇÝÇ »ō ³μ»Ō³Ū... İ³óáóó³Ý¿ ½Ý³ Ç
Ā³·óáñ³İ³Ý ù³Ō³ùÝ İáēİ³Ý¹ÝáóáúÉÇē (15 / 46)

²Ūñ ÛÇ ²Ý³ÝÇ³ē ³ÝáóÝ Ç Û¿ç ù³Ō³ùÇÝ ³ñáóē³Ō»ÛÇ İ³ó»³Éª μ³ñŌñ³Ó³ŪÝ
³Ō³Ō³İ³ó áŌμē ³é»³É ³ē¿ñ (17 / 15)

ÝÙÇÝ ÝÙ³Ý ³Ūñ ÛÇ ³Ýİ³ÝúĀ ³Ū»Ý»óáóÝó, ³Ýáú, ³Ýáóñ»ù, Ū³ñ»ō»ÉÇó İáŌŪ³Ý¿
»É»³É, ÁÝ¹ ²ª³ÑáóÝ»³ó »ō ÁÝ¹ Đ³ñù³Ū .³ó³éÝ ³Ýó»³É, Ç Ø³Ý³Ý³ŌÇ Çç»³É »ō Ū³İ»Ō³ó
³Ý¹³éÝ³ÉÇ ·Ý³óÇóù (17 / 19)

»É³Ý¿ ³ñİ³úáŪ İ³ÝáÝ³İ³Ý İ³ñ·³ó, »ō İáá¿ ½³Ūñē ½³Ūē Ū³é³ç »ō ³éÝ¿ ³Ūñ Çóñ
(18 / 29)

Æ ēáñ³ Ū³é³çÇÝ ³ÛÇÝ ³áēİ³Ūμ»³ó áñ¹ÇÝ Ø³Ý»³İ, áñ áóÝ¿ñ ½³ñ»ōŪİÇó
İáŌŪÝ, ³Ūñ ù³ç »ō ³Ýáó³ÝÇ, »ō ½μ³½áóŪē ÛÇ³μ³Ý»³ó ÁÝ¹ Çóñ: (18 / 35)

§¶İÇ ³Ūñ Áēİ ēñİÇ ÇŪáŪ, áñ ³ñ³ēó¿ ½Ñ³×áŪē ÇŪİ: (19 / 20)

Æĕİ İ³Ññ³Ū ³Ūñ Ñ½úñ »ō ³Ýáó³ÝÇ, »ō μ³ñ»á³ßiáóĀ»³Ūμ ŪáŪĀ İ»Ñ, áñá¿ē Ā¿ áá
áú Ñ³ó³ē³ñ ÝŪ³ á³ÑÉ³ó Ñ³Ý¹»ñŌ Çóñáíú ³½·³İóúù, áñ¹óáíú »ō »Ōμúñáñ¹óáíú Çμñ»ō
»ñ»ēáóÝ ³½³İúù, áá ÛÇ³μ³Ý»ó³Ý ÁÝ¹ ÝŪ³ (21 / 18)

³Ūñ ÇŪ³ēiáóÝ ¿ñ »ō Ē»É³Ūáóİ (23 / 29)

³Ūñ ÛÇ İ³×Çİ Ū³é³ç »İ»³É Ç μ³½ŪáóĀ»Ý¿Ýª ĒÝ¹ñ¿ ŪİñİÇÉ Ç çáóñÝ: (24 / 25)

añ Īññ ŪÇß»É ³Ý¹ ĪÇÝ Ýañ³Ñ³ñēÝ ½ēñ ÷»ē³ŪÇ, »ō áā ½Ūi³ō ³Íñ ³Ūñ ½»Ō
ó³ÝĪÉÇ ³ŪáōēÝáŪÝ ÇõñáŪ (28 / 16)

ÆēĪ ½ŪÇ áŪÝ Ū³½³i³óÝ ĪÉ»³É, áñáōŪ ³ÝáóÝ ĵñ Á³ÁáōÉ áñ ĵñ ³Ūñ Ñ½Ūñ »ō
á³i»ñ³½Ū³ēñ (36 / 30)

ù³Ý½Ç ³Ūñ μ³ñ»á³ßi ĵñ, ½³Ū»Ý³ĪÉÝ ²ēiáó³Ī Ī³ñ¹³Ūñ Ūú·Ý³ĪÝáóĀÇóÝª á³Ñú» »ō
³ŌúĀÇōù Ññ³Ñ³Ý»Éáí ½ÇÝùÝ (37 / 23)

ÆēĪ Ç ·³É »ñĪñáñ¹ ³óáōñÝ áñ ,»ÉŪÇó ½ŪñáóÝ ÇßĒ³ÝÝ ĵñ, ³é»³É ½½Ūñē Çõñ
»Ī»³É Ū³ñi »¹»³É Īéáōñ ÁÝ¹ Ū»ñēÝ, ù³Ý½Ç ³Ūñ ù³ç ĵñ (38 / 28)

áñ Çõñ Ññ³ÝóÝ Á³Ū³Ý³Ī³ō É»³É ĵñ Ç á³ßiŪÝçÇó á³É³i³ÝÝ, ³Ūñ Ñ³ē³Ī³ō
ĒáÝ³ñÑ»³É Ū³ÉÇē, »ō ÁÝª³ōĵi ŪáŪÁ: (44 / 3)

» áā ·áŪ Ç Ýáē³ ³Ūñ á³i»ñ³½ŪŪŌ Ī³Ū Īñ³Īáōñ »ō ÁŪª»ÉÇ, í³Ōi³Ō³ĪÇ ßáōñç á³i»³É
»ō ßi³ª í³·Ý³ªÇ Ñ³ēáóó³ÝçÇÝ (56 / 12)

ŪáñÁ³Ū Ū»ÍÝ Īáēi³Ý¹ÇÝ ...Ññ³Ū³Ý i³Ū áñù Ū»ñÓÝ Ī³ŪÇÝ »Āĵ »É»³É
ĒÝ¹ñ»óĵù ½³Ūñ áù ŷÇ Ð³Ūáó ½áñ »ō ·i³ÝÇóĵù, »ō ³Íçù ³Ūēñ: (20 / 44)

»ō ù³Ý½Ç ½Ūñ Ç ÐáéáŪáó ½³Ūñ Ç Ū»iáŪ, áñù ³éÁ³Ū³ŪÝ ÷áŌē ÑÝª»óáóóÇÝ,
½áñ Éáó»³É ³ÝŪñÇÝ³óÝ, ÷³Ēēi³Ī³Ý »Ō»Ý (51 / 22)

á-ñ Ñ³Ūñª»i³Ī³Ý ³ĀáéÝ Ū»Í »ō Ññ³ß³ÉÇÝ ½áñ »ñ³Ý»ÉÇ ³ŪñÝ ²ēiáóĪáŪ Ū»ÍÝ
¶ñÇ·áñÇáē Çç»³É Ç ĒáñáóĀÇóÝ íÇñ³ªÇÝª ùñiÝ³ÉÇñ ³ßĒ³iáóĀ»³Ūμ ½ÑÝ·»i³ē³Ý ³Ū
÷áñÓ»³ó (41 / 40)

ŪáŪÁ á³i»ñ³½Ū³ēñ ĵñ ³ŪñÝ: (43 / 16)

ø³Ý½Ç ŪáŪÁ ĒúēÝ³Ī ĵñ ³ŪñÝ, »ō ×³ñi³ñ³É»½áóĀ»³Ūμ Ī³Ē³ñ¹ĵñ ½μ³½Ū³ó Ēē»ÉÇē
(53 / 9)

ŪáŪÁ ÇŪ³ēiáóÝ ĵñ ³ŪñÝ (54 / 15)

»Ō»Ý Ñ³Ý¹Çē³óáñ i»ŌÇù í³ÝáñçÇóª ³Ūñù ³ó³½³Ī³ó (20 / 15)

á³iáóñ i³Ū Ū»Í³ē³ēi Ññ³Ū³Ý³ō ŪÇ° áŌáñŪ»É Ī»ñáŪÝ »ō ŪÇ° »ñÇi³ē³ñ¹ÇÝ, ŪÇ°
iŌ³ŪÇÝ »ō ŪÇ° Ñ³ē³Ī³ō Ī³i³ñ»ÉáŪÝ, ŪÇ° ³éÝ »ō ŪÇ° ĪÝáç, »ō ŪÇ° ³Ū»Ý»óÇÝ ³Ū»Ý³ŪÝ
Ñ³ē³ĪÇ (7 / 14)

Çeİ İÇÝ Ýáñ³ ½ÙÇ Ç Íé³ÙÇó Çõñáóª áñáóÙ ³ÝáóÝ çñ é³É³Ù³Ù, ³é ìñ-³İ³Ý ó³ÝÍáóÃ»³Ý ëÇñ»³ó ½Ý³, »ó İ³óáÙó ½Ý³ ìçñ ù³Ö³ùÇÝ Ç ì»ÖÇ ³éÝ ÇõñáÙ: (14 / 34)

Æeİ Ã³.áóÑóáÙÝ ½İ»é³ñÝª Úáñ¹»-Çñë Çõñ ³ñ³ñ»³É, Ã³.³óáñ»óáóó³Ýç Ç ì»ÖÇ ³éÝ ÇõñáÙ (17 / 32)

»ó éáóñ ³éÝÇ í»ñ³Ù »¹»³É ÑÝÓ»óÇÝ ÙÇÝã»ó ³Ýç³ì»óó Ç İ»Ý¹³ÝóáÙ ù³Ö³ùè: (31 / 21)

»ó ù³Ý½Ç ³é³Ýó ·Çß»ñ³¹Çì³ó çñ ù³Ö³ùÝ, Ùì»³É Ç Ý»ñùè, éáóñ Ç í»ñ³Ù ³éÝ»¹»³É, ³ÝáÓáñÙ İáíáñ»óÇÝ ½³Ù»Ý»ëÇÝ, áñ ÚáÚÁ áÓµáó ³ñÁ³ÝÇ ç á³ìÙáóÃÇóÝè: (34 / 10)

¼Ç ½áñ ûñÇÝ³İ »Ö»óÇİ ½Ùù ³éÝªÇ Í³ÖİÇ Ñ³é³İÇ ëÇñáóÝ »ó ó³ÝÍÉÇ ì»éáÓ³óÝ óáóó³ÝÇ (44 / 25)

»ó Ñ³Ý»³É Ç í»ñ³Ù á³ÖÇÝ ½³éÝ»ó ½»»ñÇÝ, Ù³ÝÍ³ñÍ³İÇ Ñ³ì»³É á³ÖÇÝ, ½áñë Ç í»ñ³Ù İ³ÙÇÝª ½³Ù»Ý»ë»³Ý ÁÝ¹ Çõñ»³ó Í³İİ»³ó: (41 / 5)

Æeİ ¶³.Çİ é³İ³ó ³ñ³Ùµù»ñÃ»³É Ùì³Ýç Ç Ùçç µ³Ý³İÇÝª Ç Èáñ³ÝÝ áóñ çñ é³ñ·ÇéÝ, »ó Ó»ñµ³İ³É ³ñ³ñ»³É ½Ý³, Ùì³Ýç Ç ù³Ö³ù Ã³.³óáñáóÃ»³Ý ÇõñáÙ: (21 / 31)

»ó »É»³É ³ÝİÇ é³İ³ó ³ñ³ÙµùÙ³Ý·çë Ç í»ñ³Ù ·ÑÇÝ áñ Ñ³ÙÇ Ç Í³ñÇÝ, »ì»è ½ù³Ö³ùÝ í³é»³É ³Ù»Ý³ÙÝ á³ìñ³ëíáóÃ»³Ùµ. »ó Ý³Ù»ó»³É Ù»ñİ³ñ Á³Ùèª ¹³ñÓ³ó ³Ý¹ñçÝ: (37 / 15)

áñù Ù»Í³Ó³ÙÝ ³Ö³Ö³İ³ó ½ÙÇÙ»³Ýè Úáñ¹áñçÇÝ, »ó Ç Ùçç ÷³İ»³É ½ÈÇª³ñÇìÝ Çõñáí ù³ç ³ñ³ÙµùÝ½áÙ³Ýè èª³Ý³ÝçÇÝ (32 / 44)

²ª³ Ç ·³É »ñİñáñ¹ ³ÙÇÝ, ³é³ù»³ó ¹³ÑÇ×, áñ »İ»³É È³ó³ñ»óáÙó ½Éáóè³ñ³Ýè Ýáñ³ »ó ½áñë ÁÝ¹ ÝÙ³ª ³ñ³ÝóÇµñ»ó áóÃÇó (13 / 6)

ÁÝ¹ç±ñ Ù»ñÃ»ó»ñ, ²ëíáó³Í, Ç èª³é, µ³ñİ³ó³ñ ëñìÙíáóÃ»³Ùµ úá »ó Ù³ìÝ»ó»ñ ½Ù»½ Ç Ó»èè ³ñ³Ýó³ÝûñÇÝ³ó(27 / 27)

³ñµçù ¹áóù Ù³ñ»Ýç Ñ³ó³ì³ó»Éáóª ³ñ³Ýó»ó İ³Ý³Ýó Ç Ó»½ ³Ýİ»Éáó: (29 / 16)

ø³Ý½Ç ûñçÝ ç ù³Ö³ù³ó Ç ìçñáóÝ³İ³Ý ìúÝèÝ µ³½áóÙ ½³ñ¹³ñ³Ýùù í³Ù»Éª³ÝÉ ³ñ³Ýó»ó İ³Ý³Ýó, Í»ñáó »ó ³Ö³Ùáó Áeİ áóÁáÙ »ó Áeİ İ³ñáÓáóÃ»³Ý (34 / 12)

³Ùèªçè Ù³ìÝ»³Éù »Ö³ù Ç Ó»èè ³ñ³Ýóª³ñ³ó »ó ³ÝáÓáñÙÇó (47 / 30)

Æëĭ μ³½ŪáóĀÇōÝ 3ñ³Ýó »ō ĩ³Ý³Ýó Ū³á³ñ³Ýë Ā³.³óáñ³óÝ ¹ÇŪ»³Éª Çμñ Āĵ ĩ³ñÇó»Ý
³áñ»É (56 / 9)

»ō ³ŪëäÇëũñĵÝ ·añÍáíù ëä³é»ó³ō ù³Ō³ùÝ Ū³ñ³Ýó (34 / 23)

ÍáŪëù Ç Ē³Ūĩ³é³Ī³Ýë ³ÝĪ»³Éù, Ýáñ³Ñ³ñëáóÝù Ū³ñ³Ýó μ³Ā³Ý»³Éù »ō Ç ·ñáóĀÇōÝ
Ū³ĩÝ»³Éù (36 / 5)

Ū³»ō ĩ³Ý³Ūù á³ñĪ»βiù »ō áŌç³ÉáÑùª áñ ½ũñÇÝ³óáñ
³ŪáóëÝáóĀÇōÝ Ū³ñ³Ýó Çōñ»³Ýó Ū»Í Ā³Ē³ÝÓ³Ýù ÁÝ¹áóÝĵÇÝ, ³Ūëũñ Ū³Ý³é³Ī »ō
Ū³ŪÉ³Ý¹³Ī Ē³éÝ³ĪáóĀÇōÝ éáíáñ»³É »Ý: (42 / 14)

»ō éáóñ Ýáó³ »Ī»ñ ½ŪÇë ³ÝĪ»Éáó íÇñ³óáñ³óª 3ñ³ÝóÝ á³i»ñ³½ŪáŌ³ó
Ū»ñáó (47 / 39)

μ³Ūó Çμñ»ō »i»ë ŪÇ³ŪíáóĀ»³Ūμ ½á³i»ñ³½ŪÝ »ō ½ù³ç 3ñ³ÝóÝ ½Ý³Ñ³ĩ³áóĀÇōÝÝ
(58 / 3)

»ō Ç ù³ç 3ñ³ÝóÝ á³ñëÇó μ³½áóŪë ¹Ç³Ā³ó³É Ī³óáóóÝĵñ, »ō βĩ³ª ĩ³.Ý³ªÇ ½ũñ³óÝ
³éÝĵñ: (58 / 12)

ŪáŪÝáĵë »ō ³ëĭ Ç Ó»éÝ ³ÝÝβ³Ý 3éÝÝª »óáŪó Ū»Í³Ū»Í ëù³Ýã»ÉÇë: (39 / 28)

Ūáñáó í»ñ³Ū éáóñ »¹»³É Īáíáñ»óÇÝ 3ñë Çμñ»ō ùë³Ý »ō ááñë Ñ³½³ñ: (16 / 31)

ĩ³éÝ áñáŪ áá Ī³ñ³ó»³É ½á³ĩÝĵβ ĀβÝ³Ū»³óÝ á³ĩ³é»É »ō »É³Ý»É, Ūáñáó éáóñ Ç í»ñ³Ū
»¹»³É Īáíáñ»óÇÝ Ū³½³ĩ³óÝ 3ñë »ñ»éáóÝ: (36 / 29)

»ō ³é 3ñë ù³Ō³ùÇÝ »ō ³é ½ũñë Ēñ³ĒáŪë íáó»³É ³ë (37 / 28)

2ñù Ç Ññ³á³ñ³Īë Īáíáñ»³Éù, »ō ĩ³Ý³Ūù Ç ĩ³Ýó ·ñÇ »É»³Éù, »ō ĩ³ÁÝ³éáóÝ ĩŌ³Ūù ½ù³ñÇ
Ñ³ñ»³Éù, »ō »Ō»óÇĪ ½Ūù ã³ĩ³Ý»Ī³ó Ā³é³Ū»³Éù: (27 / 14)

Ū»ĩ ³ŪëáñÇĪ 3ñù »ñÍáó, ŪÇÝÝ ÇβĒ³Ý »ō ŪÇóëÝ ĩ³Ý³Ī³Ý Ç ĐáéáŪáó, Ū³é³ç Ī³ó»³É,
»Āĵ ĩ³éÝ Ý³Ē³ÝÓ ³ñĪ³Ý»ÉáŪ ÝŪ³ »Āĵ ×βŪ³ñĩÇó (33 / 39)

ù³ç 3ñùÝ ĩ³é»³É ½ÇÝáó »ō ëñĩŪíáóĀ»³Ūμ »é³ó»³Éù ·áóŪ³ñĵÇÝ »ō ĩ³iùÝ
Ā³Ē³Ý³ŪÇÝ (28 / 11)

Æëĭ 3ñùÝ Ø³Ý³½Ī»ñíáŪ ³ÝĪ³ëĭ³Ī Ç ¹áóñë »É»³É Ç ù³Ō³ùĵÝª á³ĩñ³ëĭ»óÇÝ ³é³ĩ³ªĵë
¹³ñŪ³Ýë Ū³ñ¹áŪ »ō ³Ý³éÝáŪ (37 / 18)

»ō Û³ñiçĭ ³ñùÝ añ ÛÝ³óÇÝ, ³ÛÝ ½Ñ»i ÷³Ēēi³ĭ³ÝÇÝ áá³Ý (50 / 37)

»ō ³á³ ½Ç±Ýā ³éÝĵ. »É³Ýĵ ³ñi³uáÛ ĩ³ÝáÝ³ĭ³Ý ĩ³ñ³ó, »ō Īáāĵ ½³Ûñē ½³Ûē Û³é³ç »ō ³éÝĵ ³Ûñ Çõñ (18 / 29)

³ÛÉ ³Ûñ ÛÇ ³ÝÝß³Ý Ç á³É³iÇÝ á³ßiùÝĵÇó, Ûañ ĩñ÷³ó»³É Ā³.áoÑóáÛÝ ááéÝĭ³ĭ³Ý ÛáÉ»ÇÝ ³ĒiÇóÝ, Ç á³i×³éē Ýañ³ çñ³Ñ»ŌŌáÛó ³ñ³ñ ½³ñÝ Çõñ añ »ō Ç äá³ÝáŌ³ó ÛÇ ½ē³ ³ē»Ý ÉÇÝ»É: (15 / 36)

»ō Û³ÝÑá.ē ĩ³É»³É ½Ýáē³, Áēi Çõñ»³Ýó ³ñÇóÝ³ñuáō µ³ñáóóÝ, áñáo á³i³Ñ»ó³Ýá ½³ñēÝ ½³Û»Ý»ē»³Ý ēñ³Īáíañ ³ñ³ñÇÝ ÛÇÝā»ō Ç ĒñĀÇ ³Ýi³éÝ Ō³Ý»ĀáÛ (46 / 4)

²Ûð²Ī²Û - 1

²ÛÉ ¶³.Çĭ ³Ûñ³ĭ³Ý ù³ç³ēñiáóĀ»³Ûµ ÛÇ³ÛÝ Çç»³É ³é Ý³, »ō áŌáù³ĭ³Ý µ³ÝÇõù Ñ³ó³Ý»óáóó³Ýĵ ½Ý³ (21 / 25)

²Ûð°È - 1

²ÛÉ ù³Ý½Ç Áēi »ñ»ÛÇ³ÛÇ µ³ÝÇóÝá áā ÑáõñÝ ½³Ûñ»ÉÝ Ûáé³Ý³É ĩ³ñĵ, »ō áā ÑÝ¹ÇĭÝ ½ē»óáóĀÇóÝÝ (54 / 27)

²Ûð°Ō/ÆŌ/ -7

§²ñ»³ĭÝ ĩ³.»³ó Ç Û»ñĭÇñ, »ō ĵñ ĩ»Ō³ó Ç éá¹áÛ Ñáõñ »ō ĪááŌÛµ, »ō ³Ûñ»³ó ½Ý³ (31 / 18)

Đñ³Ûñ»³ó »Ō»ō ĩ³×³ñÝ éáõñµ. ³Ûñ»ó³Ý »ō Ç Û»½ ÷áĒ³Ý³ĭ ÛÇáÛ ĩ³Ýá µ³½áóÛ »Ī»Ō»óÇù (31 / 5)

³Ûñ»óÇÝ Ç Ñáõñ ½ēñuáóĀÇóÝē ùá (31 / 11)

Æēĭ ½÷³Ēáóó»³ÉéÝ Ç ĩáoÝē ĩ³Û Û»Ī»Ō»óÇēá Ñáõñ Ñ³ñ»³É ³Ûñ»óÇÝ ³ÝáŌáñÛ³µñ (31 / 23)

³á³ Ñáõñ Ññ»³É ³Ûñ»óÇÝ½ù³Õ³ùÝ (34 / 25)

Æ ÝáÛÝ ³ÛÇëÝ »õ Ç ÝáÛÝ ù³ÝÇë ³ÙëáÛÝ, áõñ ½³é³ÇÝ ³ÆË³ñÑë »ñÇ ï³ñ³Ý,
½²ñÍÝ ³Ûñ»óÇÝ (34 / 31)

Æ éáÛÝ ³ÛÇ ³Ûñ»óÇÝ½.»Õ»óÇÏ ³á³ñ³Ýë éáõñµ Î³ñ³á»ïÇÝ (51 / 35)

²Úð°ò²È - 4

²ÚÁÛ ³Ûµ³ñÓ ½³ãë ùá, »õ ï»°ë ½áñ¹Çë ùá ï³ñ³»³Éë Ç »ñáóÃÇõÝ, ½ïÕ³Ûë ùá
³ÝáÕáñÛ³µ³ñ Ññ»³Éë ½ù³ñÇ, ½»ñÇï³ë³ñ¹ë ùá ³Ûñ»ó»³ÉëÇ ÑñáÛ: (31 / 45)

ø³Ý½Ç ù³Õ³ùù ³õ»ñ»³Éù »õ ïáõÝù ³Ûñ»ó»³Éù, ³á³ñ³Ýù ÑÝáó³ó»³Éù, »õ
³ñùáóÝ³ß¿Ý ëñ³Ñù ³×ÇõÝ³ó»³Éù: (27 / 13)

ãã áõñ»ù µ³ÝÇÝ ·Çñù ³é Ç Ëñ³ï »õ Ç ÛËÇÃ³ñáóÃÇõÝ ÉëáÕ³ó. ï³ëÝ ½Ç
ÁÝÃ»ñóùÕùÝ ëñ³Û³Ñù Ç Ññ³á³ñ³Ïë, »õ ÇÝù»³Ýù ³Ûñ»ó»³Éù»õ
³×ÇõÝ³ó»³Éù: (35 / 10)

ÆëÏ ½³Ûñ»ó»ÉáóÝáí ÏñÇó¿ µñ»É ½Ñ³Û³ñ. ù³Ý½Ç áñù Ç ëñáÛ ßáÕ³ÉáÛÝ
-³Ëëï³ÝÝ »Õ»³Éá Ç ïáõÝë áõñ»ù Ç Á³ùëïÇ »Õ»Ý, ³Û»Ý»ù»³Ý Ýáù³ Ññ³Ûñ»³óù
»Õ»Ý: (31 / 33)

²ÚðÆ - 1

¹³ï³óáñù ...¹³ï³ëï³Ý áñµáó áã ³éÝ¿ÇÝ, »õ ÛÇñ³óáóÝë ³Ûñ»óáã
ËáÝ³ñÑ¿ÇÝ: (30 / 3)

¼Ç-Ýã ³é³óÇó »õ ï³ëÝ »Ï»Õ»óóáÛ, áñ Û³é³ÇÝ ³ÛÝá¿ë ½³ñ¹³ñáóÝ ¿ñ »õ ï³Û»Éáóã...ÇëÏ
³Ûëùñ ÝëïÇ ³Ýßáóù, ³Ý½³ñ¹, Û»ñÏ³ó»³É Û³Û»Ý³ÛÝ »Õ»óÏáóÃ»³Ýó Çµñ»õ ½ÏÇÝ
ÛÇ ³ÛñÇ³Ýáñ¹Ç, Û»ñÏ³ó»³É Ç ½³ñ¹áóó (42 / 6)

²ÚðÆàòÂÆòÛ - 1

³Ûëä:ë »õ Ñ³Ûñ³ä»i³Ï³Ý ³ÃáéÝ ³Û³Û³ó»³É Ç µÝ³ÍáÕ:Ýª óáóó³ÝÇ ïËáõñ ¹ÇÛùù Çµñ»õ ½ÏÇÝ Ýáñ³Ñ³ñëÝª ÛÝ³ó»³É Û³ÛñÇáóÃ»³Ý: (22 / 30)

²ÛäàòÆ - 1

Ñ³ë³Ý:ñ Ç Û»Í ù³Õ³ùÝ Á:á¹áóâùÉÇë. »õ ³Ý¹ ½³ÛñáóÓÇ Ï³½Û:ñ: (57 / 23)

²ÛòÈàòÆΔÜ - 2

²Ûëä:ë »Õ»õ ï³Ë×³Ý ÍáñÍ³Ý³Ï³Ý µ³ÝÏÇÝ. ³Ûëä:ë Û³ÏÝ»³Éù »Õ³ù Ç Ó»ëë ³ñ³Ýó ä³ñ³ó »õ ³ÝáÕáñÛÇó, »õ áª »Õ»õ Û»½ ³Ûó»ÉáóÃÇõÝ Ç ï»³éÝ: (47 / 31)

Ý³»õ áñù ...Û»Í³õ Ñ³é³áÛ³Ûµ »õ ³ñ³éáó³ÉÇó ä³Õ³Ï³Ýùù ËÝ¹ñ:ÇÝ ³Ûó»ÉáóÃÇõÝ Ç µ³ñ»ñ³ñ ï»³éÝ: (53 / 43)

²Û²Êî - 1

»õ Ýáñ³ÍÇÝ Û³ÝÍáóÝù Û³Ý³Ë³ñ³Ý¹: Ûùñë Û»ñáÛ é³é³ÛÇ Çµñ»õ ½Ó³·ë ³Õ³óÝ»³ó »ñ³Û³ó»³Éù ÍáÍáñ¹ÉÇñ Ó³ÛÝÇó ½Ññ»ßi³Ï³Ï³ÝÝ »ñ·ÇÝ ½»ñ·ë: (41 / 33)

²Û²ÛÆ² - 2

²Ûñ ÛÇ ²Ý³ÝÇ³ë ³ÝáóÝ Ç Û:ç ù³Õ³ùÇÝ °ñáóë³Õ»ÛÇ Ï³ó»³Éª µ³ñÓñ³Ó³ÛÝ ³Õ³Õ³Ï³ó áÕµë ³é»³É ³ë:ñ... (17 / 15)

ù³Ý¹Ç »õ ½²Ý³ÝÇ³ ½»ñ:ó »Õµ³ÛñÝ Ê³áÏ³Û Û³é³ç ï³ñ³ó ÁÝ¹ Çõñ Ý»ñùÇÝÇ áÛÝ, áñ áóÝ:ñ ½ä³iÇõ Ï:ë Æ³·óáñáóÃ»³Ý: (24 / 37)

²Û²ÐÊ²î - 1

áñù ³éÃ³Û³ÛÝ ³Ý³ßË³ç Ç Û:ç ³é»³É ½Ýáé³ ½ûñ³óÝ ÐáéáÛáó, Íáíáñ»óÇÝ ³ÝÃÇó µ³½ÛáóÃÇõÝ: (11 / 8)

añ ÇÝÓ ĀáoÇ Ú3Ý3ä3j.ÇÝóáÚÝ Û3ÚÝÚ3Ý; .áÉ ÝÚ3, ½áñ Û3ÝáoİÝ °ñ»ÚÇ3 Ç
ì»éáŌáoĀ»3ÝÝ ÇõnáõÙ áéİÇ μ3Ā3İ3õ Û3iéáo3İ»3É 3ñμáŪó Ā3.3óáñ3ó, 3½.3ó, ù3Ō3ù3ó,
ÇĒĒ3Ý3ó »õ ½úñ3ó Ýáo3 (26 / 21)

»õ ãßÇç3õ ëñiŪiáoĀÇõÝ μ3ñÍáoĀ»3Ý ì»3éÝ. 3ŪÉ i3İ3õÇÝ Ó»éÝ Çõñ μ3ñŌñ3ó»3É ç^a
ÉÇ μ3Ā3İ3õ Ú3Ý3ä3j.ÇÝóáŪ 3ñμáoó3Ý»É^a 3ñμáoóáóŪÝ ā3ñ: (46 / 27)

ø3Ý½Ç 3ñμ iáoÝë Ð3Ūáo Ú3Ý3ä3j;ÝŪ3ŪÝŪ3Ý; »õ 3ñμ»ó3õ Ū3ñμáoŪÝ ā3ñ.
(26 / 25)

Íáã»Ū »õ ½Ó3ŪÝ3ñÍáo İ3Ý3Ūë ÁÝ1 °ñ»ÚÇ3Ū, ½Ç ÁÝ1 Çë ½áŌμë Ū3ñ13ñ»ëó»Ý.
ù3Ý½Ç áã »Ā; É»ñ3Ýó »õ 3ÝÓ3õ3ó »õ 3Ý3ä3j»Ō»3ó 3éÝ»Ū ½ä3iŪáoĀÇõÝë, (29 / 22)

3Ū»Ý3ŪÝ 3ĒĒ3ñÑë ÉÇ çñ 1Ç3İ3Ūμù, ß;Ýù »õ 3Ýß;Ýù, ×3Ý3ä3ñÑù »õ 3Ý3ä3j»ŌÇù,
ù3ñ3ÝÓ3õù »õ 3é3ä3ñù (34 / 44)

áñù »É»3É »õ .ÇĒ»ñ3.Ý3ó »Ō»3É ÁÝ1 3Ý3ä3ji3Ūñë, Ñ3ëÇÝ Ç í»ñ3Ū .3õ3éÇÝ
Ē3Ōi»3ó (46 / 2)

»õ ÁÝ1 3Ý3ä3j»ŌÇë 3ŪÝã;ë ½.áoßáoĀ»3Ūμ áá.3õ, áñ áİ3ñ3ó áù ÇŪ3Ý3É^a ŪÇÝã»õ
»Ñ3ë Ç .3õ3éÝ áñ ÍáãÇ İ3Ū3Ē (50 / 28)

»õ »ñÍáñ1Ý ½2ÝÇ ĒáŌĒáŌŪ3Ūμ ëñáŪ »õ Ññ3İÇ½áoĀ»3Ūμ 3Ū3ŪÇ »õ 3Ý3ä3j3ñ3ñ
(59 / 5)

§¶3½3Ýù 3Ý3ä3jÇ»İ3°Ūù İ»ñ;ù ½3Ūë áñ Ū3Ýi3éÇë ;! (26 / 40)

ù3Ý½Ç āÇù ÇÝā Ā3Ū3Ý3İ İ3Ū .ánÍ áñ ½Ū»ñÝ ÑÝ3óáoó3Ý»É İ3ñ; , μ3Ūó Ā; áñ
½äŌÍáŪÝ 3Ý3ä3jÇ½.áoß3óáoó3Ý»Ý .Çñù: (35 / 23)

Ý3»õ áñù Ç Ā3Ū3Ý3İÇÝ Ú3Ý3ä3j;ë»õ Ç ù3ñ3ÝÓ3õë 3é3ÝÓÝ3İ3Ý ×.3Ūμù ŪÇĒi
½Ñ3×áŪëÝ 2ëiáoÍáŪ İ3i3ñ;ÇÝ, Ū»Í3õ Ñ3é3áŪ3Ūμ »õ 3ñi3éáo3ÉÇó á3Ō3i3Ýùù ĒÝ1ñ;ÇÝ
3Ūó»ÉáoĀÇõÝ Ç μ3ñ»ñ3ñ ì»3éÝ;Ý: (53 / 41)

2Ü2ä2î2Û - 1

Ü3»õ 3Y3a3j3Y i3ÜñùÝ Éó»3É »õ Ë×áÕ»3É ÇY İñùÝ3õáñ3İ3Y 13ëáòù(22 / 22)

2Ü2è - 4

Ú»i »ñÇó 3óáõñó ß3ñÁ»3É 3Ü»Ý3ÛÝ µ3Ý3İ3óÝ, Ë3Õ3Û Çç3ÝÇ Ç íáõñ3ÍáÛ î3÷, »õ 3YİÇ Çç3ÝÇ ÛÁÝ13ñÓ3İ 13ßiÝ '3ë»ÝáÛ 3é 3Y3é 3Üñáó3óÝ áñ ÍáãÇ 2óÝÇİ, ÛáñáòÛ »i»ë 3ßË3ñÑ3ÁáÕáí Û3ñ1áÛ »õ 3Y3ëÝáÛ, »õ áã ÇÝã ÷áÛÁ 3ñ3ñ. ù3Y1/2Ç Ç Ñ3Û»ÉáÛÝ ÛÇ3ÛÝ Í3Y»3õ ÁÇ 3Y3éÇ (37 / 12; 37 / 14)

ÄÇäÇi »õ 3Y3é ÛÝ3ó Ø3Y31/2İ»ñiª ë3İ3ÛÝ µ31/2áòÛ 3ßË3ñÑ ëñáí »õ »ñáòÁ»3Ûµ i3a3É»3ó (59 / 3)

Æëİ ë3ñ·Çë Çµñ»õ »i»ë 1/2»Õ»3ÉëÝ, 1/2.3YÓë Á3.3óáñáòÁ»3YÝ 3é»3Éª Ç Ý»ñùÇÝ 3ÜáõñÝ Ûi3YÇ Ü3Y3éY 2YÇ: (21 / 25)

2Ü2è2î - 2

Æëİ 1/2ñùÝ ÐáéáÛáó_Ü 3Y3é3j ·áñÍáó »õ Ç ·ÇÝóáÛ ÁÛµñ»3É, áã İ3ñ3óÇÝ 1/2·áòß3Y3É 3YÓ3Yó: (16 / 29)

Ü3»õ İ3Y3Ûù á3ñİ»ßiù »õ áÕç3ËáÑùª áñ 1/2ñÇÝ3óáñ 3ÜáõëÝáóÁÇóÝÝ Û3ñ3Yó Çõñ»3Yó Û»Í Á3Ë3YÓ3Yùù ÁÝ1áóÝÇY, 3Ûëñ Ü3Y3é3j »õ Û3ÛÉ3Y13İ Ë3éÝ3ÍáóÁÇóÝ ëáíáñ»3É »Ý: (42 / 15)

2Ü2è2îàôÁÆòÛ - 1

2ñ13ñáòÁÇóÝ Ýáò31/2»3ó, »õ 3Y3é3jíaòÁÇóY Û3×3Ë»3ó (3 / 3)

2Ü2èÆİ - 1

Æeĭ ĩ³eÇÉÝª ...Ñ³Ý¹ÇaÇ ù³Õ³ùÇ ÙÇáç, áñ ĪáãÇ ²ñĪĭ, áñ ĭ Ç ÙĭÇ ÍáíáóÝ
'½ÝáóÝ»³ó, »õ áóÝÇ Ùüĭ ÙÇÝùÝ µ»ñ¹ ³Ùáóñ »õ ³Ý³eÇĪ (39 / 34)

²Û²èàòÛ - 9

»õ ³ÝĭÇ Çç³Ýĭ ÙÁÝ¹³ñÓĭ ¹³ĪĭÝ '³e»ÝáÛ ³é ³Ý³é ³Ùñáó³óÝ áñ ĪáãÇ ²óÝÇĪ,
ÙáñáóÛ »ĭ»ë ³ĪĒ³ñÑ³ÁáŌáí Ù³ñ¹áÛ »õ ³Ý³eÝáÛ (37 / 13)

Æeĭ ³ñùÝ Ø³Ý³¹Ī»ñĭáÛ ³ÝĪ³eĪĪĪ Ç ¹áóñë »É»³É Ç ù³Õ³ùĭÝª á³ĭñ³eĭ»óÇÝ ³é³ĭ³áĭë
¹³ñÙ³Ýë Ù³ñ¹áÛ »õ ³Ý³eÝáÛ (37 / 19)

»õ ĩ³eÝ ½Ç á³Ī³e»³ó Ī»ñ³Īáóñ Ù³ñ¹áÛ »õ ³Ý³eÝáÛ...ÉÇÝ ÁÝ¹ ÊáñÓ»³Ý Ç
ĭ»ñ (51 / 8)

Ç Ī³ñ. Ù³é³çÇÝ ³Ý.³ÙáÛÝ ÙáñÁ³Û »Ī»³É ³ÝÑ³Ù³ñ ½ûñùùÝ Īñç³á³ĭ»³ó ½ù³Õ³ùÝª
»õ Ýáù³ Ù³Ýá³ĭñ³eĭÇ ĭÇÝ Ç Ù³ñ¹áÛ »õ Ù³Ý³eÝáÛ (37 / 7)

³ÙèãÇeÇ Ó»éÝ³ñĪáóĀ»³Ûµ ³á³Ī³Ý»óÇÝ ½³ĪĒ³ñÑë ³Ù»Ý³ÛÝ, áª ÙÇ³Ý.³Û, ³ÙÉ
»ñÇóë ³Ý.³Û ÙÇ Ç ÙÇáÛ ĭ»ñ³Û ¹³ñÓ ³ñ³ñ»³Éª ÙÇÝá»õ ³éÑ³e³ñ³Ī Ñ³ĭ³ó »ñĪÇñë Ç µÝ³Īá³ó,
»õ µ³ñÓ³ó Ī³é³á ³Ý³eÝáó: (35 / 4)

áñù ÙáñÁ³Û Ñ³eÇÝ Ùüĭ Ç ĪĭÝÝ, ĭÇÝ Êáĭ µ³½áóÛ Ç
¹³ñÙ³Ýë ³Ý³eÝáó¹Ç½»³É (43 / 30)

³Ý¹ ÁáŌáí»³É ĭÇÝ µ³½ÙáóĀÇóÝ ³ÝĀÇó ÷³ĒëĭÇóÝ, »õ ³Ý³eÝáóÝáñ áª áÛñ
ĀÇó: (28 / 2)

½³ÝĒëë ³Ý³eáóÝÝ Ù³ñ¹Ī»ŌĭÝ µ³ÝÇó »ĭ µ³ñµ³é»É (38 / 6)

½³Ý³eáóÝÝµ»ñ»³É ³é³çÇ Ī³óáóó³ÝĭÇÝ (53 / 35)

²Û²ð²ĭ - 1

Ý³»õ ³é³çÇÝ Ù³ñ¹Ý Ç ¹ñ³ĒĭÇÝ µ³ñÇëÝ ÙÇÝ áñ ³Ý³ñ³ĭáĪ³ñ³ó ĩ³Û»É»É: (50 / 11)

²Û²ð¶ - 1

ø³Ý ½ÑáÕ ³Ý³ñ. »õ ÈáÝ³ñÑ ³ÙÉ ½Ç±Ýã áù ÇÙ³ëóÇ (50 / 16)

²Ü²ø¶²Üø - 4

»õ áñù Ñ»iÇ áiÇòù Ç i»ë ÑÇð³Ý¹³ó Ì³Ù ÙáðÈiÇ i»ÕÇë Ñ³½Çð »ñÃ³ÙÇÝ, ³ÙÀÙ Ù»ñĬ ·ÉÉái »õ áí³Ùµ ³é³ÇÇ ·ñã³óÝ ·Ý³Ý, Ù»ñĬ Ç ½³ñ¹áðó, ³ÝĬ»³É Ç á³iáðáÙ, Ù³iÝ»³É ÁÝ¹ µÇðñ ³Ý³ñ.³Ýùù: (7 / 42)

ÆèĬ Ā³.³ðáñÝ Ù»Í³ð ³Ý³ñ.³Ýùù ÷³Èè³Ĭ³Ý »Õ»³Éª ÓÇ³Ã³÷ ³ÝĬ³ÝÇ Ç ù³Õ³ùÝ Ā³.³ðáñáðĀ»³Ý ÇðñáÙ: (14 / 22)

ø³Ý½Ç »ñĬÇóë »õ »ñÇóë »ÉÇÝ ½ùñù Ā³.³ðáñÇÝ »õ ×³Ĭ³i»ó³Ý ÁÝ¹ ÝÙ³ »õ á³ñi»³É Ç ÝÙ³Ýĭ, ¹³ñÓ³Ý ³é Ā³.³ðáñÝ Ù»Í³ð ³Ý³ñ.³Ýùù: (18 / 41)

ÉÇ ³Ý³ñ.³Ýùù ¹³ñÓáÙó Ù³È³ñÑÝ Çðñ: (37 / 4)

²Ü²ø¶²È - 2

ÁÝ¹ µ³Ùµ³ë³Ýùù ĭñ í³ÈÇó »õ íáíáë»³óÝ ß³Ñù, »õ Èái»³É »õ ³Ý³ñ.»³É ĭñ Ç Ýáðĭñë ÁÝĬ³ÙÇó á³í³ñ³. Ýáó³: (29 / 37)

³ë»Ý, Āĭª ¼áñ Ð³Ùáó Èái»³É »õ ³Ý³ñ.»³É í³ëÝ Ñ³ð³iáÙª »õ Ù»ù áÁÝ¹áðÝÇÙù: (54 / 34)

²Ü²ø¶²È - 1

ÆèĬ ì³ëÇÉÝª áñ ù³Õ³ùÇÝ ÇÈÈ³ÝÝ ĭñ, Ññ³Ù³Ù»³ó é³ÙĬÇÝ Ç í»ñ³Ù á³ñëáÇÝ Ù»Í³Ó³ÙÝ ³Õ³Õ³Ĭ³ð ³Ý³ñ.»³É »õ ĀßÝ³Ù³Ý»É ½éáðÉí³ÝÝ (39 / 31)

²Ü²ðÄ²Ü - 4

ÇèĬ Ý³ ãÙ³ñ¹Ç ·áÉáiª ½éáµái³ÙáðÝ ³Èí³ó»³É, ½áÙ³Ýë ÙÇÈÈ³Ý³ó á³Ñĭñª ³Ý³ñ.³Ý ·áÉ ÇÈÈ³ÝáðĀ»³ÝÝ: (44 / 12)

í³ëÝ ³ÛÝáñÇĪ Û ³Ý³ñÁ³Ý·ání Ñ³Û³ñÓ³Ī»ó³Û: (18 / 33)

¼³é³çÇÝÝª ÁÝĩáoÃÇõÝ ëĪë³õ ³éÝ»É Ç Ûç ù³Ñ³Ý³ÛÇó Áëĩ ³ñÁ³Ý³óáñáoÃ»³Ý,
»õ ³Ý³ñÁ³ÝÇóÝ³ë³ó Éé»É (53 / 26)

ÆëĪ Û³Ý³ñÁ³ÝÇóÝÓ»éÝÃ³÷ ÉÇÝÇ ³ë»Éáí (42 / 40)

²Û²ðÆ - 2

³ã³ »õ Ã³.³óáñÝ ÚáoÝ³ó ½ĪÝÇ í³ëÝ ³Û³ó ·ání á³ĩ»ñ³½ÛÇ Û³ÝÓÝ ³éÝáÛñ Áëĩ
Ý³Ë³ÝÓáo »õ ³ñÇ³Ī³Ý μÝáoÃ»³ÝÝ. ½Ç ÛÇ° ³Ý³ñÇ»õ í³ĩ »ñ»õ»ëóÇ, »õ ½ĪÝÇ ÇÝù»³Ý
í³ĩ ÛÇß³ĩĪ ÁáÕóç: (57 / 9)

²ñ¹ ½³ÛÝ ³ßË³ñÑ³Ī³É »õ ½Û»Í ³ÁáéáÛ ĩçñ, Çμñ»õ ½ëĩáoĪ ÛÇ ³Ý³ñÇÛ»Õ³óÝª
Ó»ñμ³Ī³É ³ñ³ñ»³Éª ³é³çÇ Ã³.³óáñÇÝ ä³ñëÇó Ī³óáoó³ÝçÇÝ (58 / 24)

²Û'²ðí²ð²ÛàðÂÆðÛ - 1

»õ í³ëÝ ³ÛÝáñÇĪ ³ñ.³Ñ³ĩ»³ó Ç Ý³ ²ëĩáo³Í, ³ÛÉ ½³ÁáéÝ á³ĩáoç,
»õ ½³Ýμ³ñĩ³ó³ÝáoÃ»³Ý³ÕμÇõñÝ ĒÝáo (19 / 28)

²Û'²ð - 1

³ÛÉ ²ëĩáo³Íª áñ Ñ³ñĪ³Ýç »õ μÁßĪç, áñáÛ ³Ýμ³õç ù³ÕóñáoÃÇõÝ Û³ñ¹³ëçñáoÃ»³ÝÝ,
»õ áá Ç ëá³é Ç í³Ûñ Ñ³ñĪ³Ýç ½áñ Ēñ³ĩçÝ (58 / 26)

²Û'²ðàðÂÆðÛ - 1

Ī³ñ»óáñ Ñ³Û³ñ»ó³Û ³é ëÇñ»ÉÇ »Õμ³Ûñë Û»ñ ·ñáí ÛÇß»óáoó³Ý»É í³ëÝ ·ÇĩáoÃ»³Ý
Ī³Ýáoó»Éáo Çñ³ó, áññäçë ëĪÇ½μÝ »Õ»õ μ³ÝÇóë ×³é»É ½²ëĩáoĪáÛ
Ý³Ë³·ÇĩáoÃÇõÝÝ, ½³Ýμ³óáoÃÇõÝªë³Ī³ó μ³ÝÇòù: (59 / 26)

2Ü¶ - 1

'3Úó 3è»Ý »ð 3ÚÉ ä³i×³éè, »Ã¿ í³èÝ ½Ç ã¿ñ 3Ý. ÝÚ³ Á³.³ðáñáðÃÇðÝÝ, í³èÝ áñáÚ
»ñÃ»³É Ç ù³Õ³ùÝ Á»è³ÕáÝÇÏ»ððáó ³é ÏÇÝ ÙÇ Ï³È³ñ¹, áñã¿è Ç ÑÇÝèÝ ³é '³ñèÕÇðª
»ñÇí³è³ñ¹ÇÝ ä³iÚÇÝ ·áñÍù Ç Ó»éÝ Ï³È³ñ¹ÇÝ, íáð»³É ½ÇÝùÝ Ç Í³é³ÚáðÃÇðÝ ÑññÝ
³Ú»Ý³ÚÝ ä³ñ»³ó: (16 / 7)

2Ü¶²Ø - 14

Á¾ à°ðä¾é Á²¶²ðàðÜ ððÍðàð, 2Ü¶²Ø, ²ðÒ ²èÚ¾ Æ ïð²Ú ²PÊ²ðÐÆÜ í²Úàð,
ÚàðàðØ ä²ðíð²Ú ¼úððÜ ïèÆ²ðÆàð (1 / 10)

Ð³èí³íáðÝù Ú³ßÈ³ñÑÇ Ç ä³Ý¹ÈíáðÃ»³Ý Çðñ»³Ýó ä³Ý¹Èí»ó³Ý »ñÍñáñ¹ 3Ý.3Ú»ð
»Õ»Ý í³ñ³Ý¹Çù Æ Ó»é³Ý¿ ä³Ý¹Èí³ó ³æè³Úµ³ó (3 / 18)

Á¾ à°ðä¾é Á²¶²ðàðÜ ððÍðàð, 2Ü¶²Ø, ²ðÒ ²èÚ¾ Æ ïð²Ú ²PÊ²ðÐÆÜ í²Úàð,
ÚàðàðØ ä²ðíð²Ú ¼úððÜ ïèÆ²ðÆàð (8 / 31)

µ³Úó è³Ï³ÚÝ µ³½áðÜ 3Ý.3ÚÑ³É³Í»³É Ç é³ðáðÕ³Ú, Ý»ñ¿ñ »ð ³Ýè³Úñ ÍáááÕÇÝ
Ññ³Ú³ÝÇ (19 / 15)

Ú³ÙéáèÇÏ Ú³ðáðñè Ñ»í³Úáðí »Õ»³É ½úññÝ ÐáéáÚáó, ááñè 3Ý.3Ú½ÏÝÇ ÙÇÙ»³Ýó
ÙíÇÝ Ú³ßÈ³ñÑÝ Ð³Úáó, ÙÇÝã»ð Ú³ñ¹Ã³÷ ³ñ³ñÇÝ ½»ñÏÇñÝ ³Ú»Ý³ÚÝ èñáí »ð Ññáí
»ð »ñáðÃ»³Úµ: (21 / 36)

Ý³º Ç Úáé³óùÝè »Õ»ð Ù»½ ³Ùè, »ð áá Í³.»³ó 3Ý.3ÚÇ èÇñíè Ù»ñ ·ÇíáðÃÇðÝ
Ýáñ³(25 / 43)

'3Úó ³é Ýáùùù »ð ³ºÙÉ ³Ñ³.ÇÝ ¿ñ ï»èÇÉ ï»è³Ý»É, áñ »ð ½ú³ñÇÝè 3Ý.3Ú»ð ½³ÙÉ
³ÝßáðÝã ³ñ³ñ³Íè ß³ñÃ¿ Ç ÚáÕµè »ð Ç Ñ³é³ã³Ýè (28 / 33)

ÇèÏ ½Ã³Õ»Éáó Ýáó³ ½Ñ³ßÇð »ð Ç ÙÇíè 3Ý.3Úá± µ»ñ¿ñ: (31 / 15)

²Ý¹³Ýùñ ¿ñ ï»è³Ý»É ï»èáðÃÇðÝ áÕáñÚ³.ÇÝ áñ ½ú³ñÇÝè »ð ½³ÝßáðÝã
³ñ³ñ³Íè 3Ý.3Úß³ñÃ¿ñ ÚáÕµè Ñ³é³ã³Ýó. Áá°Õ Ã¿ ½½.³ÚáðÝè »ð
½Ï»Ý¹³ÝÇè: (34 / 18)

»ñÇðè 3Ý.3ÚÙÇ Ç ÙÇáÙ í»ñ³Ú ¹³ñÓ ³ñ³ñ»³Éª ÙÇÝã»ð ³éÑ³è³ñ³Ï Ñ³í³ð »ñÏÇñè Ç
µÝ³Íá³ó, »ð µ³ñÓ³ð Ï³é³ã ³Ý³èÝáó: (35 / 3)

2ñ1 3Ùè3İ3Ýùù 3óáóñμù İ3ó»3É Ç í»ñ3Û ù3Ö3ùÇÝ, 3é ÛÇ ÛÇ ûñ »ñİÇóè 3Ý.3Û1Ýçñ Û3ñi ä3i»ñ3½ÛÇ ÁÝ1 ù3Ö3ùÇÝ, ÛÇ Ç Éáóè3Ý3É 3óáóñÝ »ó ÛÇ ÁÝ1 »ñ»İÝ: (37 / 41)

3½áóÛ 3Ý.3Û·ñ»3É Ç ù3ñiÇèÇ Ç èÉ3ù Ý»iÇÝ İ3áçñ (37 / 46)

¼3Ûè 3ñ3ñ»3É 3ÝûñÇÝ3óÝ »ûÁÝ 3Ý.3Û·áã ÇÝã İ3ñ3óÇÝ í×3ñ»É (38 / 16)

½ù3ñÇÝè 3Ý.3Û»ó ½3ÝİáóÝã 3ñ3ñ3İè μ3ó3İ3Ý çñ ÚáÖμè Ñ3é3ã3Ý3ó İ3ñÁ»É (46 / 15)

2Û¶²ØàÚÛ - 2

ø3Ý½Ç Û3é3ÇÝ 3Ý.3ÛáÛÝ·ÚáñÁ3Û »ÉÇÝ ä3ñèÇİù »ó 3ÛÉ ÉáóÁ31áóÁ 3½-ù Ñ»Á3Ýáè3ó, »ó Û3ñ13İáíáñ è3i3İÛ3Ûμ 3ã3İ3Ý»óÇÝ .3ó3éè μ3½áóÛè (26 / 36)

ºó 3ñ1 1áó ÛÇi 1Çñ 3é3ó»Éáóè. Ç İ3ñ· Û3é3ÇÝ 3Ý.3ÛáÛÝ·ÚáñÁ3Û »İ»3É 3ÝÑ3Û3ñ ½ûñûùÝ İñç3ã3i»3ó ½ù3Ö3ùÝ»ó »ó Ýáù3 Û3Ýá3iñ3èiÇ çÇÝ Ç Û3ñ1áÛ »ó Û3Ý3èÝáÛ, »ó Û3ÛÝÁ3Û Áç i3èÝ ûñ Ç í»ñ3Û çñ İ3ó»3É, 3é»3É çñ ½ù3Ö3ùÝ: (37 / 5)

2Û¶¾â - 2

áñù Û3Ý.çie·ÛÇÛ»3Ýó Ç 1ÇÛÇ Ñ3ñ»3Éù ×3İ3i»ó3Ý (36 / 16)

ºó »É»3É 3ÝiÇ è3İ3ó 3ñ3Ûμù Û3Ý.çie·Ç í»ñ3Û .3ÑÇÝ áñ Ñ3ÛÇ Ç İ3ñÇÝ, »iè ½ù3Ö3ùÝ í3é»3É 3Û»Ý3ÛÝ ä3iñ3èiáóÃ»3Ûμ (37 / 16)

2Û¶Ô - 1

óÇÝù »ó 3Ý.»Öù·3ñ3ñÇÝ Çóñ»3Ýó μÝ3İáóÃÇóÝ (29 / 4)

3Y1İ³³ñ»Ý ½ĒáñÑáõñ¹ ï¿ñáõÝ³İ³Ý ÛİñíáõÃ»³ÝÝª ³ñ¹ Ç Ñ³Ý¹ÇáÙ³Ý ³õáõñÝª Ññ³Ù³Ù¿ Ā³.³õáñÝ Ñ³Ùñ³ª»İÇÝ ä»ñáëÇ ûñÑÝ»É ½çáõñÝ Áëİ Ù»ñáÙ İ³ÝáÝÇë, »õ ĐáéáÚáó »âÇëİáááë³óÝ, áñ 3Y1¹Çª»ó³Ýª Áëİ Çõñ»³Ýó İ³ÝáÝÇÝ: (8 / 12; 8 / 15)

³Ùó 3Y1»Õ»õ Đ³Úáó İáñëİ»³Ý ·Çñ »õ Ý³Ù³İ (8 / 20)

ÇÝùÝ Ē³Õ³ó»³É Ñ³ë³Ý¿ Ç äª³éáõ³ÍÝ '³ë»ÝáÙ, Ç İ»ÕõáçÝ áñ İáãÇ ê³Éúáñ³Ù, »õ Ēáñ ÷áëÇõ á³İÝ¿ Ñ³ñ»³É ßáõñç ½µ³Ý³İ³õÝª ¹³¹³ñ¿ 3Y1³Ùë³İ³Ý ³õáõñµ Ì³Ù »õë ³é³õ»É³·áõÝÇõù: (10 / 5)

İ³éÝ ³ÙÝáñÇİ 3Y1Ññ³Ù³Ù»³ó Ā³.³õáñÝ ½·ÉáõĒë Ýáó³ µ³éÝ³É: (10 / 17)

»õ Ññ³Ù³Ù¿ Ē³Õ³óáõó³Ý»É ½Ý³ Ç İáëİ³Ý¹ÝáõâúÉÇë, ³ë»Éáí. °ñĀ ¹³¹³ñ»³ 3Y1, ÛÇÝª»õ »ë ÷³Ēëİ³İ³Ý þÇ ù»½ »İÇó: (10 / 39)

»õ »İ»³É Ñ³Ý¹ÇáÇ É»ñÇÝÝ áñ İáãÇ ê³õ, »õ İ»ë³Ý¿ 3Y1µ³½ÚáõĀÇõÝ İ³Ýáñ¿Çó »õ ½Ù»Ý³ëİ³Ýë Ù»Ý³İ»ó³ó (13 / 36)

áñ¿ë Ç ë³ÕÚáë³ñ³ÝÇ 3Y1·ñ»³É ¿: (19 / 10)

g2Y1Ñ³Ý á½ÝÇ Ó³·ë »õ ëÝáÙó ³é³Ýó »ñİÇõÕÇ ½áñ¹Çë Çõñİ: (20 / 14)

²ÚÉ ¶³·Çİ ³Ùñ³İ³Ý ù³ç³ëñíáõÃ»³Ùµ ÛÇ³ÙÝ Çç»³É ³é Ý³...»õ »ñĀ»³É 3Y1a¹³ñÓ»³É ĒáñÑÇ ½ĒáñÑáõñ¹ Ý³ÝñáõÃ»³Ý (21 / 29)

²Úë İ³×³é ³ÝÙ³ñ¹³·áÙÝ ·áÉ ĀáõÇ ÇÝÓ ù³Ý ½Úáõ¹³ÙÇÝ. ù³Ý½Ç 3Y1Ā¿¿İ İ³×³éúÕÝ ÁÝ¹ á³ñë³õ³Ýúù, ³ÚÉ İ³×³éÝ ·ÇÝ »Õ»õ ÷ñİáõÃ»³Ý ³Ù»Ý³ÙÝ ³ĒĒ³ñÑÇ: (22 / 47)

Çëİ Ç ·³É Ù»ÍÇ İúÝÇÝ Çç»³É ³Ýª÷ µ³½ÚáõÃ»³Ùµ Ç Úáñ¹³Ē³õ³ó çáõñÝª áñ Çç³Ý¿ Ç É»ñ³ÝóÝ áñ Ç ÑÇõëÇë³İáÕÙ³Ý ¹³İÇÝ »Ý. »õ İ³³ñ»³É 3Y1½ĒáñÑñ¹³İáõĀÇõÝ ³õáõñÝ ÷³é³õáñ³¿ë, áñ¿ë »õ İ³Ù»É ¿ñ Çëİ (24 / 23)

ÙÝ³óÇÝ 3Y1ÙÇÝª»õ Ù»ñÓ Ç ½³İÇİÝ: (24 / 36)

áñ¿ë »õ 3Y1Ç ÛÇáç¿ ëİë»³Éª Ç İ³ëÝ ³õ³ñİ»³ó ½Ñ³ñáõ³İáóÝ ½Ēñ³İ, »õ ³ª³ ³ñÓ³İ»³ó ½Æëñ³Ù¿É: (25 / 30)

3Y1ÁáŌáí»^{3É} ĵÇÝ µ^{3½}ŪáóĀÇōÝ ^{3Y}ĀÇō ÷³ĒēīĵÇóÝ, »ō ^{3Y}ēÝáóÝ áñ áã ·áŪñ ĀÇō: (28 / 1)

2Y1ĵñ ĩ»^{3Y}»É ĩ»ēáóĀÇōÝ áŌáñŪ»ÉÇ »ō µ^{3½}áóŪ áŌµáó ^{3ñ}Ā^{3Y}Ç (28 / 5)

áã ·áŪñ 3Y1ēĵñ ēÇñ»É»^{3ó} »ō áã ^{3ó}Ō µ^{3ñ}»Ī³Ū^{3ó}. Ūáé^{3ó}Ō Ñ³Ūñ ½·áóĀ áñ¹óáó, »ō Ū³Ūñ ½ēĵñ Ýáñ³ÍÇÝ Ū³ÝĪ³Ýó: (28 / 14)

áñ Ī³ñĵñ ŪÇß»É 3Y1ĪÇÝ Ýáñ³Ñ³ñēÝ ½ēĵñ ÷»³ŪÇ (28 / 16)

ÆēĪ ½ĪÝÇ »É^{3Y}»ÉáŪÝ Ýáó³, 3Y1ĵñ ĩ»^{3Y}»É ĩ»ēáóĀÇōÝ áŌáñŪ»ÉÇ (28 / 24)

¼áñ Çµñ»ō Éáó^{3ó} Ā³·óáñÝ^a ^{3é}ŭ»^{3ó} ĒÝ¹ñ³Īē, »ō ĩ³ñ^{3ó} ½Ý³ ^{3é} Çōñ »ō ½·³ÝŌē^a ½áñ »ō ·ĪÇÝ Āĵ 3Y1»ō Āĵ Ç Đ³Ūē (33 / 27)

ÆēĪ Ū»Ī »ñÇó ³Ū^{3ó} ^{3ñ}Ō³Ī»ó^{3ó} ĵñ Ē³āÇĪ Ç Ā³·óáñ^{3Y}ÇēĪ ŭ³Ō³ŭĵÝ, »ō »Ī»^{3É} Ç ē³ÑŪ^{3Y}ē °ñĪñáñ¹ Đ³Ūáó^a Ç ·^{3ó}éÝ áñ ĪáãÇ ĩ³ñÝĪ³Ū, 3Y1¹³¹³ñ»^{3ó}. ŭ^{3Y}½Ç 3Y1Ññ³Ū³Ū»óÇÝ ÝŪ³ ĩ»ŌÇ µÝ³ĪáóĀ»^{3Y}: (33 / 31; 33 / 31)

²ŪÉ ¹áó Ū³ŪÝĀ³Ū »Ō»^{3É}Ý ³Ō ¹½ŪĪ^{3ó}, ½ĪñŭÝ³óáñ^{3ó}Ý ^{13é} »ō ½ŭ³Ñ^{3Y}ŪÇó^a áñ 3Y1Ñ^{3Y}Çã»ó^{3Y} (35 / 42)

»ō »Ī»^{3É} ŪÇÝá»ō Ç µ»ñ¹³ŭ³Ō³ŭÝ áñ ĪáãÇ '³µ»ñ¹, Ñ^{3Y}Ū¹ÇãÇ 3Y1·áóÝ¹ ŪÇ Ç ½áñ^{3ó}Ý ĐáéáŪáó áñ ĪáãÇÝ ĩé^{3Y}·ŭ (36 / 15)

²ŪÉ ½µ^{3½}Ū³ŭĵŪ ā³ñÇēÝ, ½áñē Ýáŭ³ 3Y1·áñĪ»óÇÝ ÁÝ¹ ·ñáí á⁻¹ Ī³ñÇóĵ ³ñĪ^{3Y}»É: (43 / 39)

¹³ŭ³óáñÝ áñ áóÝĵñ ½Ñá·ē ^{3ñ}»ō»ÉÇó^a áñ Ū³ŪÝĀ³Ū 3Y1Ñ^{3Y}Ū¹Çã»ó^{3ó}, ½áñ Çµñ»ō »Ī»ē^a ĩ³ŌĪ³Ō³ĪÇ áóÝ»É Ññ³Ū³Ū»^{3ó}: (45 / 29)

³Ū»Ý»ŭ»^{3Y} 3Y1ĵÇÝ Ñ^{3ó}ŭ»^{3É}ŭ (46 / 44)

3Y1Ā»Ā»ó³·áŪÝ ^{3é}ÝÇóĵ ½Ī³ÝÇ^{3Y}ēÝ. »ō ½Īĵēē Ñ^{3Y}Ū¹»ñŌ»ÉáóÝ ā³Ñĵ, »ō »Ý áñ ^{3ēĪ} ĩ^{3Y}ÇÇÝ »ō 3Y1·áñĵē éá¹áŪ³Ū»óÇŭÝ. »ō »Ý^a áñ ^{3ēĪ} ŪÇ³ŪÝ, áñĵē Ō^{3½}ñáéÝ. »ō »Ý^a áñ 3Y1ŪÇ³ŪÝ, áñĵē Ū»Ī³íáóÝÝ: (50 / 21; 50 / 22; 50 / 23)

ā³ 3Y1µ³Ā^{3Y}»^{3É} Ū»ñĪáóē, ĪĵēÝ āá·^{3ó} ŪÇÝá»ō Ç ĪáŌáÝÇ (50 / 30)

»ō ½^{3Y}Ñ^{3Y}ñÇÝ ā³ñÇēÝ^a ½áñ 3Y1·áñĪ»óÇÝ, ĀáŌÇÝ ŪÇß³Ī³Ī^{3½}·^{3ó} Ū^{3½}·ē (51 / 1)

ÆēĪ ä³ñēÇĪŸ ŪāñĀ³Ū »Ñ³ē 3Ÿ1 Çç»ð³Ÿē ³ñ³ñ, ù³Ÿ½Ç Ī³ñĪ»³óª Āĵ Ñ»Ī»³É Ī³Ū Ç
μ»ñ¹ÇŸ (51 / 15)

ºð Çμñ»ð āŪ³çáŌ»ó³ð ŸŪ³ ³Ūē, »É»³É .³Ū ³Ÿó³Ÿĵ Ç .³ð³éŸ ²ª³ÑáðŸ»³ó Ç
μŸ³Ī³ñ³ŸŸ ē³Ÿ³ŸŪÇ, Ū³ēĪáð³Īáðñ³ó ĀáŌáfŸ »ð Ç .³½³Ÿ³ó .³é³.ÇŌŸ, áñ ĪáāÇ
ĀáŸ¹ñ³Īē. »ð 3Ÿ1³éĀ³Ū³Ÿ³Ī ŪÇ ½³ŸĒĒ³μ³ñ áñç³ó»³É: (54 / 37)

³Ūó ³ē»Ÿª Āĵ »ð Ÿáù³ āĀŸĪ³É³Ÿ ½Ÿ³ Ī³ēŸ ³é³ð»É āŌĪáðĀ»³ŸŸ. Ī³ēŸ áñáŪ »É»³É Ç
É»³éŸ ĒÉ³Ā³Ū, »ð 3Ÿ1ŪÇðñ³ŪáóŸ .Ī»³É Ū³.³ñ³Īē »ð Ç μ³ó³.áŪŸ Ī»ŌÇē, ³é Ÿáē³ ¹³¹³ñĵ.
»ð ³Ÿóáðó»³É 3Ÿ1½³ðáðñē Çðñ, »ñĀ»³É ā³ñ³ªĵē Ū»é³ŸÇ Ç ù³Ō³ùŸ áñ ĪáāÇ
ŌáðÑ³ñĪÇŸ: (54 / 39; 54 / 40)

2Ÿ1ĵñ Ī»ē³Ÿ»É ½ĵÇßĪē »ð ½ĵ³.Ÿ³āē Çðñ³ù³ŸáÇðñ Ñ³ē³ (56 / 15)

Ñ³ē³Ÿĵñ Ç Ū»Ī ù³Ō³ùŸ Āĵá¹áðāùÉÇē. »ð 3Ÿ1½³ŪñáðŌÇ Ī³½Ūĵñ: (57 / 23)

Ī³ŌĪ³Ō³ĪÇ áðñ Ā³.³ðáñŸª ä³ñēÇó μŸŸ³Ī»³É ĵñ, ³Ÿ¹ñ Ñ³ē³Ÿĵñ ³é ē³ÑŪ³ŸùŸŸ
ŌŸŸ³½Ī»ñĪ .³ð³éÇ. »ð 3Ÿ1½Çðñ ³ñù³Ū³Ī³Ÿ Ēáñ³ŸŸ Ñ³ñĪ³Ÿĵñ Ū³Ÿ¹ÇŪ³Ÿª ä³ñēÇó
.Ÿ¹ÇŸ (57 / 33)

2Ÿ1Ç Ī»ñ Ñ³Ū»ó»³É Ā³.³ðáñŸª ŪáñáðŪ μ³½Ū»³ÉŸ ĵñ, »ð ŸĪ³Ī»³É Ñ³Ūĵñ ³é
³ĒáŪ³ŸēŸ. »ð Ī»ē»³É ŪÇðñáó ½Ūñ³óŸ Ēáð»³ª»³É »ð Ç ÷³ĒáðēĪ ¹³ñŌ»³É, 3Ÿ1»ð ³Ÿ¹ñ
Ī³ŌĪ³Ō³ĪÇ ½ēª³é³½ÇŸÇ »ð ½ÇŸŸáðáñÇ Ó»ð ½.»ó»³É, »ð Çμñ»ð ½÷³ŪÉ³ĪŸ Ñ³ē³Ÿĵñ Ç
×³Ī³Ī Ū³ñĪÇŸ: (58 / 9; 58 / 11)

²Ū , /³ñĪ/ - 1

μ³Ūó Ī³ŸáðĒ Ū³ŪĪŸ»ó³ð Ī³ñ¹³ª»Ī³ó »Ī»Ō»óðáŪ, áñù ½áñáŪŸ ĪŸ³ē³Ī³ñ ³ñŪ³Ī³ùÇ
ĒÉ»óÇŸ Ç Ū³Ÿ1 Ñ³ð³ĪáŪē Ū»ñáŪ (52 / 49)

²Ū , ², ²ð - 4

½³ŪēáēÇĪ Ç μ»ñ³Ÿ ³é»³É ³ēĵñ 3Ÿ1313ñÇ Īáðĵ »ð Ç .Çß»ñÇ (17 / 22)

»ð 3Ÿ1313ñ ŌùŌ³ŸçÇðù ĪÇñ³ðáñĵÇŸ ½Ū¹Ÿ, »ð Ó³ŸŌñ³óáðó³ŸĵÇŸ ½Ēē»ÉÇē
ĒēáŌ³óŸ: (28 / 46)

ù³Ý½Ç ÚáñÁ³Ù ä³ñëÇÌù ·Çì³óÇÝ ½éáó³ Ù³ñì »õ ½Ñ³Í³é³ÍáóÃÇõÝë ³é ÙÇÙ»³Ýë, Ñ³Ù³ñÓ³Í³äçë »ÉÇÝ Ç Í»ñ³Ù Ù»ñ ³Ý¹³¹³ñ »ñÃ»õ»Ìë ³éÝ»Éáí (45 / 14)

Æëĭ ½µÝ³ÍáÕ³óÝ Ç Ýáë³ áñ µ³Ý µ³ó³Í³Ý Çól ³é Ç ä³ìÙ»É ½ûñÇÝ³ĪÝ. ½ù³Õóñ³Ó³ÚÝáóÃÇõÝ »ñ·áóÝ »õ ½³Ý¹³¹³ñ ë³ÕÚáë»ñ·áóÃÇõÝÝ, ½³ëĭáó³Í³ÚÇÝ ·ñáóÝ ÁÝÃ»ñóÚáóÝëÝ ½ĭĭñáóÝ³Ī³Ý ĩùÝÇóÝ ½Ñ³Ý¹çë »õ ½Ī³ÚÇóÝ ½ä³ìÇõë, ½ÚÇ³ÉáñÑ ĒáñÑáÕ³óÝ ½Ī³Ùë »õ ½³é Ç Ú³ëĭáó³Í³ÚÇÝëÝ ÝĪñĭáóÙÝ, »õ ³ÚÉ áñ »õë: (20 / 25)

²Û, ²Ø - 2

Ù»ñ ·»ĭù »õ çñ³ß»Õçù »õ ·ñ»Ãç µáí³Ý¹³Ī ÑáÕ »ñĪñÇëª Ú³ñÇóÝÝ Ý»ñĪ³ó Ù³ñ»³Ýó Ù»ñáó. Ç Ýáó³ Ù³ñÚÇÝÝ Ē³Õ³ó³ñĭ »é³ó, Ù»ñë µáí³Ý¹³Ī Ù³ñÚÇÝ ëñ³Īáíáñ »Õ»³Éª ³Ý¹³Ú ³Ý¹³Ú Úúß»ó³õ (49 / 21; 49 / 21)

²Û, ²Úúð - 3

²Ý¹³Ýúñ »õ Í»ñù ÝëĭçÇÝ Ç Ññ³ä³ñ³ĭë Ñ³ñĪ³óáñ »õ ä³ĭáó³Í³Ý ³É»úù µ³ñ·³ó³»³É (22 / 3)

²Ý¹³Ýúñ çñ ĩ»ë³Ý»É ĩ»ëÇÉ áÕáñÙ³·ÇÝ »õ ½³ñÑáóñ³Ī³Ý ÚáÚÁ (31 / 31)

²Ý¹³Ýúñ çñ ĩ»ë³Ý»É ĩ»ëáóÃÇõÝ áÕáñÙ³·ÇÝ áñ ½ù³ñÇÝë »õ ½³ÝßáóÝª ³ñ³ñ³ĭë ³Ý·³Ù ß³ñÃçñ ÚáÕµë Ñ³é³ä³Ý³ó (34 / 17)

²Û, ²ëÛ²ÈÆ - 2

½½ûñëÝ ³ßĒ³ñÑÇÝª Ē³µ³Ýúù Ç ÙÇ í³Ûñ ÁáÕáíç, áññçë Āç ä³ñ·»õë ĩ³É Ýáó³, »õ ·ñáí ½Ñ³Ù³ñ Ýáó³ Ī³É»³Éª ³é³ùç ½Ýáé³ Ù³ñ»õ»Éë ³Ý¹³éÝ³ÉÇ »ĪÇòù (4 / 36)

ÝÙÇÝ ÝÙ³Ý ³Ûñ ÙÇ ³ÝÍ³ÝÚÁ ³Ù·Ý»óáóÝó, ³Ýáù, ³Ýáóñ»ù, Ù³ñ»õ»ÉÇó ĪáÕÙ³Ýç »É»³É, ÁÝ¹ ²ä³ÑáóÝ»³ó »õ ÁÝ¹ Ð³ñù³Ù ·³óéÝ ³Ýó»³É, Ç Ø³Ý³Ý³ÕÇ Çç»³É »õ ÙºĪ»Õ»³ó ³Ý¹³éÝ³ÉÇ ·Ý³óÇòù (17 / 21)

2Ü, 2ei2Ü - 7

Î3Ü ½áñ µ³ñÓñÝ °ë³ÛÇ³ë µáÕáù µ³ñÓ»³É ë³ëi¿ ³ÛÝáÇë»³óÝ. §i³-Û, ³ë¿, ³ÛÝáóÇİ, áñ Û³ñ»Ý ½iáóÝ Ç iáóÝ »³Ý13ëj³Ý³é ³Ý13ëj³ÝÛ»ñÓ»óáóó³Ý»Ý, ½Ç ½ÁÝİ»ñÇÝ Ñ³ÝÇó»Ý: (30 / 13; 30 / 13)

°õ »Õ»õ »ñİÇñë ³Û»Ý³ÛÝ Çµñ»õ ³Ý13ëj³ÝÑ³ë»³É Ç ÑáóÝÓë, ½áñáÛ ½Ñ»i ÑÝÓáÕ³óÝ ÁÝÃ³ÝÝ áñ ½áñ³ÛÝ µ³éÝ³Ý (33 / 7)

¼iáóÝë iÝ³İÇó ³Õù³³óÝ, »õ ½ë³ÑÛ³Ýë ³Ý13ëj³ÝóÝáó³ Û³-ßi³İ¿ÇÝ Û»İ³iáóÝùÝ (30 / 8)

°Õ»Ý ßÇÝ³ÝÇëi ³õ³Ýùª µÝ³İáóÃÇõÝ .³½³Ý³ó, »õ ³Ý13ëj³ÝÝáóª Û³ñùi »ñ¿áó: (20 / 11)

Æëİ ³ÛÁÛ ½ÝáñÇÝ Ñ³İ³é³İÝ i»ë³Ý»Ûù. »ñİÇñ ³õ»ñ³İ, Ã³-áóñ Ç µÝ³İá³ó. ù³Õ³ùù İáñİ³Ý»³Éù, »õ ³Ý13ëj³ÝËáá³Ý³ó»³Éù »õ -ß³µ»ñù, ³Ñ³.ÇÝ »õ ½³ñÑáóñ»ÉÇ ³Ýó³óáñ³óÝ óáóó³ÝÇ: (44 / 41)

Àëi ÝÛÇÝ ùñÇÝ³İÇ »õ ½»ñİÇñ ¿ i»ë³Ý»É. ½Ç ÛáñÁ³Û Û³ñ¹³µÝ³İ ßÇÝáóÃ»³Ûµ Ñ³ñëi³Ý³Û, Û³ÛÝÁ³Û »ñİñ³-áñİù ³é³iáóÃ»³Ý ë»ñÛ³Ûµ ½³Ý13ëj³ÝéÝáóÝ. (44 / 31)

2Ü, 2ðÒ - 1

»É Ç ù³Õ³ù¿Ý, »õ áá-³õ Ç ÚáÛÝë ½³Ý13ñÓáóÕ»óáñáóÃÇõÝ (23 / 23)

2Ü, ð²ÛÆİ - 1

i³Û ½¼¼áÛÇ ½³Ý1ñ³ÝÇİÝÇ İÝáóÃÇõÝ éáÛ³ÝáëÇ (13 / 30)

2Ü, ðàÛÆİ¾ - 1

Æëİ ³é³ù»³ÉùÝ Ç Ã³.³óáñ¿Ý İ³É»³É ½ö»ñë »õ ½²Ý1ñáÝÇİ¿ÝáñáóÝ -»ë³ÛÝ, áñ ¿ñ Ñ³Û³ÉáñÑ (10 / 6)

2Ü, 02Ü - 2

áã ÝeiÇÝ Í»ñù ³Ááéái Ç Ññ³a³ñ³ÍÇ, »õ á°ã È³Õ³Ý Û³ÝÍáðÝù ³é³çÇ Ýáó³. áã
»ñ³Û³Ý³Ý ³Ý¹»³Ù Ç Û³ñùie, »õ áã È³Û³Ý .³éÇÝù Ç Û³ñ·è: (35 / 13)

²Ûëä;ë »õ Ññùù ³Ý¹ÇÓ ³ñù³³Ý³ó Ç ÑáíÇie ¹³É³ñ³μ»ñ μάðéáó ³é óáðñï
³Õμ»ñ³Í³Ûμù È³Û³Ý È³Õ³Ý (44 / 36)

2Ü, ¾4Ü - 4

»õ ³Ý¹;Ý ÁáÕ»³É ½·áñÍ ã³i»ñ³½ÛÇÝª Ç ÷³Éáðëï ¹³ñÓ³Ý (56 / 2)

ßi³ã i³·Ý³aÇ Û³ñáðó³Ý;ñ, ÛÇÝã»õ ³Ý¹;Ý ³³³Û³Û ÛáðÝ³Í³Ý ×³Í³Ý Ì³½Û;ñ ÁÝ¹¹;Û
Ï³½Û ×³Í³íáðÝ ä³ñëÇó: (57 / 39)

³Ý¹;Ý ³³³Û³ÛÇ Û»Í ·áðÝ¹ ÛÇª ³é áñë ãÇù Ç Ýáé³ ³ëíáð³Íá³ßíáðÁÇðÝ, ³ãë³Ûμ»³É
Ç Á³·ðáñ;Ý ÛáðÝ³óª Ç ÍáÕÛ ÁßÝ³Û»³óÝ Û³ð»ÉáðÇÝ: (57 / 42)

»õ ³Ý¹;Ý Á³Û³Ý»³ó ÝÛ³ Û³Ñ, »õ »É Û³ßÈ³ñÑ;ë ½ÍÝÇ ³Û»Ý³ÛÝ »ñÍñ³ÍÝ³ó
(59 / 20)

2Ü, ¾ä - 1

³ã³ ë;ñë ³Ý¹;ãë óáðó³Ý;ñ (58 / 7)

2Ü, ÆØ²Ð²ð - 1

ÑëÍ³Ûë ÍáñáíÇë »õ μ³ñÓñ³Ñ³ë³Ïë, ³Ý¹ÇÛ³Ñ³ñë »õ ³ÝÛ³ñíÝã»ÉÇëª ³ëíáð³Íáñ¹Çë
Çðñ»³Ýó ³Ýáð³Ý»óÇÝ: (55 / 5)

2Ü, Ü, 2ÚÆÜ - 1

ØÇÝã»õ áõÕ»ñÓ»³ó Ç ÛÇÝùÝ ½í»ñçÇÝ ã³iáõÑ³ëÝª μÝ³İÇó
ÉÇÝ»Éái ³Ý¹Ý¹³ÛÇÝ ÈañaóÝ: (25 / 28)

2Ü, àððàòÂÆòÜ - 2

É³õ ĵ Û»ñÓ»Ý³É ³é Ç ù»½ ã³ñã³ñ³Ýùù »õ Ý»ÕáõÃ»³Ûμ, ù³Ý Ãĵ Ñ»é³Ý³É Ç ùĵÝ »õ
İ»³É ³Ý¹áññáõÃ»³Ûμ »õ ¹ÇõñáõÃ»³Ûμ: (61 / 1)

¼Ç áã ÛÇ ùñ, İ³Û ÛÇáÛ Å³Û³Ý³İÇ Ñ³Ý¹Çã»ó³ù ³Ý¹áññáõÃ»³Ý İ³Û ¹ÇõñáõÃ»³Ý
(61 / 10)

2Ü, àòÜ, - 1

§ãñ ÝëiÇë Ç ù»ñáíμĵë »õ Ñ³ÛÇë Û³Ý¹áõÝ¹ë, .ái»³É »ë »õ ³é³õ»É μ³ñÓñ³ó»³É
Û³òÇi»³Ýi. (19 / 46)

2Ü, ð - 11

2ª³ ÈÝ¹ñ³İùÝ »É»³É ½Íáëi³Ý¹ÇÝ ÷áõÃ³ãĵë ³Ý¹ñ Ñ³éáóó³ÝĵÇÝ (12 / 23)

»İ»Õ»óÇù áñ Ç Ýáë³ª áñ ½»ñİÝÇó μ»ñĵÇÝ ½ÝÛ³ÝáõÃÇõÝ í³ëÝ á³ÛÍé
ßÇÝáõ³ÍáóÝ, »õ í³ëÝ »Õ»óÍ³ßáòù ½³ñ¹³ñ³Ý³óÝ, »õ í³ëÝ ³Ýßĵç É³ãi»ñ³óÝ »õ ç³ÑÇóÝ
í³éÛ³Ý, áñáó ÉáõëáÛÝ ³éáÛ·áõÃÇõÝ ÁÝ¹ ù¹áÛÝ í³ñ³Í»³Éª ³Ûëñ ³Ý¹ñ ×ù×»Éáiª ½³É»³ó
Íáíáõ μ»ñĵñ ½ÝÛ³ÝáõÃÇõÝ (20 / 18)

ù³Ý¹½Ç áñ Ñ»iÇáiÇòù ÁÝÃ³Ý³É İ³ñĵÇÝ, ³Ûëñ ³Ý¹ñ Û³Í»Éái ½Û³ñë Çõñ»³Ýó
ÈÝ¹ñĵÇÝ (28 / 39) »õ Ñ»ñÓáõ³ÍáÕ³óÝ ¹³ëù, áñ ³é Ýáùùù Çμñ»õ Í³İ³Ûáõi
ÛÍáóÝë ³Ûëñ ³Ý¹ñ Æ³ùãĵÇÝ Ñ³É³Í»³Éù Ç Ýáó³ ³ëiáó³í³μ³Ý³İ³Ý μ³ÝÇóÝ »õ
ÛáõÕÕ³¹³õ³Ý Èáëiáí³ÝáõÃ»ÝĵÝ, ³Ûëñ Çμñ»õ ³éÇõÍáóÝë Ñ½ùñ»Õ³ãĵë ³Ý»ñİÇõÕ
»É³Ý»Ý Ç ÈßiÇó μ»ñ³Ý³μ³ó(41 / 46)

μ³Úó ½»İ³ÛİÇóÝ, »ō áñù Û³Û»Ý³ÛÝ ³ßĔ³ñÑ³ó ³Ý¹ñÑ³Ý¹Çá»ó³Ý, ½Ýáó³ á¹ İ³ñ¿
μ»ñ»É ½Ñ³Û³ñ: (31 / 40)

³½áóÛ »ō ³ÝÑ³Û³ñ Ñá·Çù Ç í»ñ³.áÛÝ .³ō³éóÝ, í³ëÝ ì»Ö»³óÝ
³ÛñáóÃ»³Ý ³Ý¹ñÁáÖáí»³É ¿ÇÝ: (35 / 32)

éáu³ í³é»³Éù »ō á³íñ³ëù ³Ý¹ñ.í³Ý¿ÇÝ: (38 / 10)

¼³é Ç ëÛ³Ý¿ Û³ÝÍáóÝë ¿ ì»ë³Ý»É, áñ Ç ¹ñáóÝë éáñ³ μÝ³İÇİ Ç Ó»éë ³é»³É
½¹³ōÃ³İ³Ý »ñ.ë »ñ.¿ÇÝ, ³Ûëùñ Ç ¹áóñë ¹Çō³μÝ³İ İ³Ö³Ö³Ý³óÝá ½áñ Û½İÇÃÝ
Íáá»Ý, ³Ý¹ñİ³ù³ó»Ý áóë³Ý»Éáí ½Û³ÑÛ»í³ó³Ý¹ ½³ë³ó»³ÉëÝ: (42 / 12)

²ó³-Ö .áñÍáóÝ áñ Û³ÛÝÁ³Û ³Ý¹ñ.áñÍ»ó³Ý: (48 / 8)

ì³Öí³Ö³İÇ áóñ Á³.³óáñÝ á³ñëÇó μ³Ý³İ»³É ¿ñ, ³Ý¹ñÑ³ë³Ý¿ñ ³é ë³ÑÛ³ÝùùÝ
Ø³Ý³½İ»ñİ .³ó³éÇ (57 / 33)

²Ý¹ Ç í»ñ Ñ³Û»ó»³É Á³.³óáñÝá ÛáñáóÛ μ³½Û»³ÉÝ ¿ñ, »ō Ýİ³í»³É Ñ³Û¿ñ ³é
³ÉáÛ³ÝëÝ. »ō ì»ë»³É ÛÇōñáó ½ûñ³óÝ Ĕáó×³á»³É »ō Ç ÷³Ĕáóëİ ¹³ñÓ»³É, ³Ý¹
»ō ³Ý¹ñ í³Öí³Ö³İÇ ½ëá³é³½ÇÝÇ »ō ½ÇÝáóáñÇ Ó»ō ½·»ó»³É, »ō Çμñ»ō ½÷³ÛÉ³İÝ
Ñ³ë³Ý¿ñ Ç ×³İ³İ Û³ñİÇÝ: (58 / 11)

²Û, °ó ²Û, ð ì²Ôì²Ô²ÎÆ – 1

²Ý¹ Ç í»ñ Ñ³Û»ó»³É Á³.³óáñÝá ÛáñáóÛ μ³½Û»³ÉÝ ¿ñ, »ō Ýİ³í»³É Ñ³Û¿ñ ³é
³ÉáÛ³ÝëÝ. »ō ì»ë»³É ÛÇōñáó ½ûñ³óÝ Ĕáó×³á»³É »ō Ç ÷³Ĕáóëİ ¹³ñÓ»³É, ³Ý¹
»ō ³Ý¹ñ í³Öí³Ö³İÇ ½ëá³é³½ÇÝÇ »ō ½ÇÝáóáñÇ Ó»ō ½·»ó»³É, »ō Çμñ»ō ½÷³ÛÉ³İÝ
Ñ³ë³Ý¿ñ Ç ×³İ³İ Û³ñİÇÝ: (58 / 11)

²Û, áóÛ, - 1

ù³Ý½Ç á+ñ ³Ý¹áóÝ¹ù³ÝÑÝ³ñÇÝù ù³Ý ½Ááóñù³ëí³Ý İ³Û ½»½»ñë »ñİñÇ
Ĕáñ³.áÛÝ ¿(49 / 31)

2Ü, ð2ÜÆÍ - 2

2ñ1 3Ý1ñ3ÝÇĬñµ³Ý»³ĬÝ »ō Ñ³Û³ßáóÝã ÑûñÝ ³Û»Ý³ÛÝ ãñ»³óª ÚáñÃ³Û Û³ëiÇë áōÃÇ ½ûñ³ó³ō Ĭ»ŌĬ³ōáñ³ĬÝ µ³ñÇ Ñ³Ûµ³ōÝ ...ëĬë³ō ³ÛÝáōÑ»i»ō Ç Ýá³i³Ĭ Ñ³ō³iáÛ Û»ñáÛ Ý»i³ÓÇ· ÉÇÝ»É, (53 / 5)

Ç Ýáó³ 3Ý1ñ3ÝÇĬëÝ½ÁÝ¹³Û Û³Ñ³µ»ñ Ññ»ßi³ĬÝ, Û»ñë µáí³Ý¹³Ĭ iáōÝÝ µÝ³ĬáúÝ ëä³é»³É ë³i³Ĭ»ó³ō: (49 / 29)

2Ü, ð2ÜĬàôÂÆóÜ - 1

àñáó »Ĭ»³É Ā³.³ōáñÝ 2÷Ē³½³ó ¶Ĭáñ... i³Û µ³ÃÇÝ »ñĬ³Ýáó³ÝÝ èÛµ³i³Ûª ½³ÚáōñÝ 2ÝÇ »ō áñ ßáōñç ½Ýáí³ō .³ō³éù, i³ëÝ 3Ý1ñ3ÝĬáōĀ»³ÝÝ (5 / 42)

2Ü, ð¾4Ü - 9

°ō »Ĭ»³É ûñ³·Ý³ó ÛÇ ×³Ý³ã³ñÑ, Ç ÛÇç»³ÝëÝª Úáñ ùĀ»³Ýë ³éÝÉáó çñ, -áōĀ³Ý³ĬÇ Ñ³ëÇÝ ½ĬÝÇ Ýáñ³ éáōñÑ³Ý¹³Ĭù Ç ĒÝ¹Çñ ·ñáÛÝ, ù³Ý½Ç ½Ōç³ó³ō ³ÝÛÇĬÝ. »ō ³é»³É ¹³ñÓ³Ý 3Ý1ñçÝ: (10 / 32)

ÆëĬ áñ Ç í»ñ³Û Ð³Ûáó ·Ý³óÇÝ, ½áñ »ō ·iÇÝª Ç éáōñ »ō Ç ·»ñáōĀÇōÝ ĬĒ»óÇÝ, »ō Éó»³É ³ō³ñ³ōª ¹³ñÓ³Ý 3Ý1ñçÝ: (36 / 23)

»i»ë ½ù³Ō³ùÝ i³é»³É ³Û»Ý³ÛÝ á³iñ³ëiáōĀ»³Ûµ. »ō Ý³Û»ó»³É Û»ñĬ³ñ Ā³Ûëª ¹³ñÓ³ō 3Ý1ñçÝ: (37 / 17)

°ō ÛÇÝª éáōÉi³ÝÝ ½³Ûéáó ½³ÛÝáó »Ō»³É ¹³ñÓ³ō 3Ý1ñçÝ. Ýáù³ Û³ÝÑá·ë »Ō»³É çÇÝ (37 / 21)

³ÛÉ 3Ý1ñçÝÇ '³µ»ÉáíÝ »ō áñ ½Ýáí³ō ĬáŌÛ³ÛµùÝ Úáó½çñ ½Û³ñiÝ (43 / 14)

³ñ³ñ»³É ½³ÛÝ ÁÝ¹ Çōñái Ó»é³Ûµª ¹³éÝ³Û 3Ý1ñçÝÇ .³ō³éÝ 2ŌûñÇ, »ō Û³ÚáōñÝ áñ ĬáãÇ Ð³ō³×Çª: (45 / 27)

Æëĭ ³ÝúñÇÝ³óÝ Éó»³Éù »õ Û³.»ó»³Éù ³õ³ñ³õÝ, Ñáõñ Ñ³ñ»³É ù³Õ³ùÇÝ, ³é»³É ½.»ñÇ »õ ½Ĭ³ááõĭ .³õ³éÇÝ, ¹³ñÓ³Ý ³Ý¹ñĵÝ: (46 / 32)

ø³Ý ½ÑáÕ ³Ý³ñ. »õ ĒáÝ³ñÑ ³ÛÉ ½Ç±Ýā àù ÇÛ³éóÇ. »õ Û»ñ ěĬÇ½μÝ Ç ÝÛ³Ýĵ ĵ, »õ ¹³ñÓÝ ³Ý¹ñĵÝ Ç ÝáÛÝ (50 / 17)

ºõ ³ñ¹ ¹³ñÓááòù ³Ý¹ñĵÝ Ç Ĭ³ñ.Ý Áëĭ Û³é³ç³.ñ»Éáó (55 / 18)

²Û, ðàÛÆĬáé - 1

Û³é³ç ³Ĭ»³É ½ò»ñëÝ »õ ²Ý¹ñáÝÇĬáëÝ Ñ³ĭÇÝ ½.ÉáóĒë Ýáó³: (10 / 9)

²Ûºð²ĒĬÆ - 1

Æëĭ ¶³.ÇĬ ³Ý»ñ³ĒÇ ÛÝ³ó ³é Ā³.³õáñÝ (24 / 1)

²ÛºðºàÚĀ - 2

èÛÇÝ ÝÛ³Ý »õ ³é³ù»³ÉÝ .ñĵ ³é ºμñ³Û»óÇëÝ, Āĵ šâÇù ÇÝā ³ñ³ñ³Ĭ ³Ý»ñ»òáÚĀ Û»ñ»ë³ó Ýáñ³!: (19 / 44)

ºõ ½³ÛÝ áª ³ĬÇÝ Ç ÛÇß³ĭ ½, ³õĀ³ÛÝ áñ ³é Ûë»ÕĵÝ μÉáõñÝ, áñ Û»Ĭ³õ ĒñáĒĭ³Ýù ÿ³Ē³ĵñ ½Æëñ³ÛĵÉ. áñáÛ á³ñë³ù³ñ ÛÇ ÛÇ³ÛÝ μ³õ³Ĭ³Ý »Õ»õ ³é Ç ½Ē»É³á³ĭ áõÕóáÛÝ Ýáñ³ ç³ñ¹»É. Ĭ³Û ½º½»ĬÇ³ÛÇÝª áñ ³ÕùĀÇòù ÛÇ³ÛÝ ½Ñ³ñÇõñáõĀéáõÝ Ñ³½³ñëÝ Û²éáñóáó Ç Ó»éÝ Ññ»ßĭ³ĬÇÝª ³Ý»ñ»òáÚĀ ěñáĬÝ Û»ñĬÇñ Ûáñë³Ûë»³ó: (32 / 39)

²ÛºĬĬÆóÔ - 3

³Ûëùñ Çμñ»õ ³éÇóĬáóÝë Ñ½ùñ»Õ³áĵë ³Ý»ñĬÇóÔ »É³Ý»Ý Ç ĒĬĭÇó μ»ñ³Ý³μ³óª Āĵ ½áº ĬÉ³ÝÇó»Ý Û³ÝÛ»Õ ³ÝÓ³Ýó: (42 / 1)

½Ç á±õñ ì³é»ÕáõÝùÝ máÛÝ Ì³éáõó³Ý»Ý, »õ á±õñ ì³ñù Ç ÁéãÝáó Ç Ýáë³
³á³õÇÝÇÝ Áëì ë³ÕÙáëÇÝ Ó³ÛÝÇ. »õ Ì³Ù á°õñ ÍÇÍ³éÝ ½Çõñ Ì³ñ³ÝÇó máõÝÇÏÝ
Û³ñ¹³ñ¿³Ý»ñìÇõÕ ëÝáõó³Ý»Éáí ½³é Ç ÛÇÝù»Ý¿ ÍÝ»³ÉëÝ: (45 / 3)

Ì³éÝ ³ÛÝáñÇÏ ³Ý»ñìÇõÕ »õ ÈñáËì Ûìùù ³Û ÁÝ¹ ³é³Ç Á³.³õáñÇÝ ÛáõÝ³ó: (59 / 5)

²Û¼²δ, - 1

¼Ç-Ýã ³ë³óÇó »õ Ì³éÝ »Ì»Õ»óóáÛ, áñ Û³é³ÇÝ ³ÛÝá¿ë ½³ñ¹³ñáõÝ ¿ñ »õ
Ì³Û»Éáõã...ÇëÏ ³Ûëùñ ÝëìÇ ³Ýßáõù, ³Ý½³ñ¹, Û»ñÌ³ó»³É Û³Û»Ý³ÛÝ »Õ»óÍáõÃ»³Ýó
Çµñ»õ ½ÌÇÝ ÛÇ ³ÛñÇ ³Ýáñ¹Ç (42 / 5)

²Û¼²δ, àðÀÆðÛÛ - 1

ù³Ý½Ç ¹³ñÓó Û³é³ÇÝ ³Ý½³ñ¹áõÃÇõÝÝ Áëì ³ßË³ñÑ³á³íáõÛ µ³ÝÇÝ. (44 / 22)

²Û¼úð - 2

°õ áã ³Û¹ ÛÇ³ÛÝ... ³ÛÉ ì³ñ³ó»³É »õ ³Ý½³ñ¹ »Õ»³É, ³ÝÁáõÃÏ³É »õ Ì³Û³Íáñª ÁÝ¹
Ó»é³Ûµ ÃßÝ³Û»³óÝ ³ÝÏ»³É (59 / 42)

á³ñ Ááõ¿ñ Ýáó³ Ñ³ñÌ³õáñ ½»ëìÝ áñ ½Ë³Ûì³é³ÍáõÃÇõÝë Û»ñ Ì³Ï¿ñ, ³ÛÉ ÛáñÃ³Û
ì»ë³Ý¿ÇÝ ½Û»½ Û»ñÌë »õ Ì³Ý³Ïëª ³ÛÝáõ ³é³õ»É áõñ³Ë³Ý³ÛÇÝ. ½Ç Ç µ³½áõÛ Ìßì³óÝª
áñ á³ì³Ñ¿ñ Û»½, »ñÇÃ³ó»³Éë »õ Èéáõ³ó»³Éë Çµñ»õ ëíáõ»ñ ßñç¿³ù Ç Ì»ñ³Û »ñÌñÇ
¹áÕ³Éáí »õ ½³ñÑáõñ»Éáí. Ì»ñ³Íáõñ Û»ñ ³Ý½³ñ¹, »õ ÁÛá»ÉÇ ¹³éÝ Û»ñÌÇõÕ¿ »õ Ç
ëá³éÝ³É»³ó ì»ñ³Ýó Û»ñáó (60 / 20)

²Û¾¼Ï - 2

³Û»Ý³ÛÝ áñ ÈëÇó¿ ½á³ìÛáõÃÇõÝë ½³Ûë, ³Ý¿Ïë ³ñÓ³Ï»ëó¿ ½Ñ»ì Ýáñ³: (54 / 44)

áÏ³Ã¿ñ Ç Èë»ÉÇë Ýáó³ ³ëíáõ³Í³á³íáõ¿ñ ³Ý¿Ïë »³ÉùÝ Ç Ó»éÝ Øáíë»ëÇ Ì³é³ÛÇ
ì»³éÝ (30 / 9)

2ÜÄ²¶²òàð - 1

ÆëÏ Ù»ñë Í³Ýñ³·áÛÝ »ð ³é³ò»É³·áÛÝ ¿ ù³Ý ½³Ù»Ý»è»³Ý, ³ÝÃ³·³òáñ »ð ³ÝÇßÈ³Ý (60 / 33)

2ÜÄÆä²íàé - 1

»ð ³éÝ¿ ½³Ý³ ³ÝÃÇä³íàé ä³íñÇÏ, »ð ½ÏÇÝ Ýáñ³ ä³íáò¿ Ù»Í »ð »ñ»ð»ÉÇ ä³íáòáí: (14 / 42)

2ÜÄÆò - 6

³ä³ Éáðè³óáòóÇÝ ½ÉáñÑáðñ¹èÝ, ÙÁÝ¹³ñÓÏÏ ¹³ßÏÇÝ µ³ÝÏÏ Ï³à»óÇÝ. ÙáñáòÙ ³ÝÃÇò µ³½ÙáòÃÇòÝ Ù³ñ¹Ï³Ý Ç ÙÇ í³Ûñ ÁáÕáí»ó³Ý (8 / 43)

áñù ³éÁ³Û³ÛÝ ³Ý³ßÈ³í Ç Ù¿ç ³é»³É ½Ýáè³ ½ûñ³óÝ ÐáéáÙáó, Ïáíáñ»óÇÝ ³ÝÃÇò µ³½ÙáòÃÇòÝ: (11 / 9)

ù³Ý½Ç ³Ý¹ ÁáÕáí»³É ¿ÇÝ µ³½ÙáòÃÇòÝ ³ÝÃÇò ÷³Èè¿ÇóÝ, »ð ³Ý³èÝáóÝ áñ áá·áÛñ ÃÇò: (28 / 1)

²ñ¹ »Ï»³É Ñ³è³Ý¿ñ Ã³·³òáñÝ µ³½áòÙ µÇðñáòù »ð ³ÝÃÇò ää³é³½ÇÝùù. (55 / 40)

³Ûó Ã³·³òáñÝ ä³ñèÇó µ³½áòÙ ·³ð³éó ïÇñ»³É »ð ³ÝÃÇò ³ò³ñ³ò ¹³ñÓ³ò Ù³ßÈ³ñÑÝ Çðñ: (56 / 36)

½³ÝÃÇò »ð ½³ÝÑ³Û³ñ ½³ä³óáðèÝ ½áñáó ½Éáðè³ñ³Ýè È³ð³ñ»óáòóÇÝ: (7 / 33)

2ÜÄàð°ÈÆ - 1

½Ç Ç µ³½ÙáòÃ»Ý¿ Ïáíáñ»ÉáóÝ »ð Û³ÝÃáò»ÉÇ ¹Ç³Ï³ÝóÝ³ í³ÏÝ Ù»Í, áñ ³Ýó³Ý¿ ³éù³Õ³ù³òÝ, Ý»ñÏ³Ý¿ñ ³ñ»³Ûµ (56 / 21)

2ÜÄàÚÄ - 2

»ō ³ÛëàÇëÇ áÕáñÛ³·ÇÝ Ó³ÛÝÇòù »ō ³ÝÑ³ì ³Õ³Õ³Ï³õª ½·³é³Ýó μ»ñ¿ÇÝ ½Û³Û³ÝáõÃÇõÝ, áñ ¹»é³¹»é Ç Û³ñóÝ μ³Á³Ý»³Éª Ç ÑáñÓÇóÝ »É»õ»Éë ³éÝ¿ÇÝ í³ëÝ ³ÝÁáÛÁ·áÉáÛ μÝáõÃ»³ÝÝ (28 / 46)

¼Ç-Ýá ³é³óÇó »ō ½Ñ³ñë³ÝóÝ Ç ë»Ý»ÏÇ, »ō ½÷»ë³ÛÇóÝ Û³é³·³ëïÇ ½ëÇñ³Ñ³ñáõëï ÁÕÓÇóÝ ½μáñμáùáõÛÝ »ō ½³ÝÁáÛÁμÝáõÃ»³ÝÝ ½Ñ³Ï³ÛÇíáõÃÇõÝ: (22 / 8)

²ÛÀàõÃÏ²È - 1

ºõ áá ³Û¹ ÛÇ³ÛÝ, Ý³»õ áá Û³ñÃ³óÇÝ ÏñúÝ³õáñù ½¹ÇÛÇ Ñ³ñÏ³Ý»É á³ì»ñ³¹Û³ë¿ñ ¹ÇõÇÝ. ³ÛÉ ïÏ³ñ³ó»³É »ō ³Ý½úñ »Õ»³É, ³ÝÁáõÃÏ³É»ō Ï³Û³Ïáñª ÁÝ¹ Ó»é³Ûμ ÃßÝ³Û»³óÝ ³ÝÏ»³É, ÈéáíáõÃ»³Ûμ »ō μ³ñÏáõÃ»³Ûμ ÉÇ »ō á³ì³ñáõÝ »Õ»õ »ñÏÇñ: (59 / 43)

²ÛÆ - 18

»ō í³Û μ³ÁÇÝ »ñÏ³Ýáõ³ÝÝ éÛμ³ì³Ûª ½³ÛáõñÝ ²ÝÇ»ō áñ ßáõñç ½Ýáí³õ ·³õ³éù (5 / 41)

»ō ·ì»³É ½·Çñ Ý³Û³ÏÇÝ Ð³Ûáó, Çμñ»õ Çõñ»³Ý ë»áÑ³Ï³Ý Á³é³Ý·áõÃÇõÝª Ñá· ï³ñ³õ ³éÝáõÉ ½ú³Õ³ùÝ ²ÝÇ»ō ½³ßÈ³ñÑÝ: (21 / 14)

ÆëÏ é³ñ·Çë Çμñ»õ »ì»ë ½»Õ»³ÉëÝ, ½·³ÝÓë Ã³·õáñáõÃ»³ÝÝ ³é»³Éª Ç Ý»ñùÇÝ ³ÛáõñÝ Ûì³Ý¿ Û³Ý³éÝ ²ÝÇ: (21 / 25)

²ñ¹ þÇ ááñ»ùÑ³ñÇõñ ÇÝÝéáõÝ »ō ááñë Ááõ³Ï³ÝÇÝ ³é³õ ²ÝÇ, áª á³ì»ñ³¹ÛÇ ùñÇÝÇõ, ³ÛÉ á³ìÇñ μ³ÝÇõ (23 / 11)

Ûáñáó ÑÇÝ¿ª Û³ñ¹³μÝ³Ï ï»ÕÇùÝ ÷³Èáõó»³Éª Ç ù³Õ³ùÝ ²ÝÇÁáÕáí»ó³Ý (40 / 28)

»ō ½Ûñáõñ μ³ñÏáõÃ»³Ý »ō ½ëñïÛíáõÃ»³Ýª áñ Ç ÝÛ³Ý¿ ÉáÝ³ñÑÇ Û³ñμáõÛÝ Û»Õ³õáñ³ó, ëª³é»³É Ñ³Û³ñ»ó³Ý. Û³Ý³õ³Ý¹ ³ÛáõñÝ ²ÝÇ»ō áñ ßáõñç ½Ýáí³õ ¹ëï»ñù Çõñª ³é³õ»É Û³Ûμ³ñ³õ³ÝáõÃÇõÝ ÏñÃ»³Éª ÁÝ¹¿Û »ñÏÝÇó Ï³ÛÁë Ñ³ñÏ³Ý¿ÇÝ (55 / 33)

»ō ÈÝ¹ñ¿ñ Æ¿ íá°õñ ½²ÝÇ»ō »ë í³ó ù»½ ÷áÈ³Ý³Ï³õ ½Ø»ÉÇìÇÝ¿ ½·³õ³éëÝ áñ ßáõñç ½Ýáí³õ: (23 / 26)

İ³eİ³İçİñ ĀáŌáóÉ Ç Đ³Ūëª Āç »ñĀ»³É ³æi³Ūµ»óáóó³Ýç ½²ÝÇ: (33 / 20)

»ō »ñİñáñ¹Ý ½²ÝÇ ĒáŌĒáŌŪ³Ūµ eñáŪ »ō Ññ³İÇ½áóĀ»³Ūµ ³Ū³ŪÇ »ō ³Ý³á³i ³ñ³ñ. İ³eÝ ³ŪÝáñÇİ ³Ý»ñİÇóŌ »ō ĒñáĒi Ūiñù .³Ū ÁÝ¹ ³é³ç Ā³.³óáñÇÝ ŪáóÝ³ó: (59 / 4)

Æeİ ù³Ō³ù³óÇ .ĒĒ³óáñùÝ áñ ÝeiçÇÝ Ū²ÝÇ. Çµñ»ō i»eÇÝ Āç ³ñ.»É³ō ¶³.Çİ Ç ŪáŪÝë, ĒáñÑ»ó³Ý »ñµ»ŪÝ Ç , ³óÇĀ i³É ½ù³Ō³ùÝ Ç , áóÝ³óÇÝ (23 / 36)

Æeİ áñ ù³Ō³ùÇÝ ÇĒĒ³ÝÝ çñ, İ³Ōİ³Ō³İÇ İ³Ýáóó³Ýçñ ÇĒĒ³ÝÇÝ áñ Ýeiçñ Ū²ÝÇ »ō áóÝçñ ½á³iÇó Ū³.ÇeiñáéáĀ»³Ý. áñ Çµñ»ō Éáó³ó, ½ŪÇ Ç .ĒĒ³óáñ³óÝ Ñ³Ý¹»ñŌ ½ùñáó ³é³ù»³ó Ç í»ñ³Ū Ýáñ³: (45 / 36)

İ²êŪ İÆe¼ºð²Đèâ²İ ø²Ō²øÆŪ ²ŪóáŪ ÈàŌÈàŌø²ŪŪ àðàì (2 / 26)

Æeİ ÇĒĒ³ÝùÝ áñ ½Ñ»i Ýáñ³, ù³ç³ájë Ç ÷³Ēáóëi ¹³ñŌ»³Éª µ³½áóŪ İáŪië ¹Ç³İ³Ýó ½Ñ»i Ūi»ÉáóÝ Ç ×³Ý³á³ñÑÇÝ İ³óáóó³ÝçÇÝ ŪÇÝã»ō Ç ¹áóéÝ ²ÝóáŪ: (6 / 6)

Æeİ Ý³ Çµñ»ō Éáó³ó ÷áóĀ³ájë İ³ÝáŪó Ā³.³óáñÇÝ. »ō Éáó»³É Ā³.³óáñÇÝ, .³ÝŌÇòù »ō ÇĒĒ³ÝáóĀ»³Ūµ Ñ³×»³É ½İ³Ūë Ýáñ³, »ō ³ŪÝáó iÇñ»óÇÝ ²ÝóáŪ »ō ³Ū»Ý³ŪÝ ³ĒĒ³ñÑÇÝ: (23 / 45)

Æeİ ¶³.Çİ ³Ý»ñ³ĒiÇ ŪÝ³ó ³é Ā³.³óáñÝ. áñáóŪ ³é Ū³ñ¹³ëÇñáóĀ»³Ý iáó»³É ÝŪ³ i»ŌÇë, ½áñ ÇÝùÝ İ³Ū»ó³ó, áñ ŪáŪĀ á³İ³ë çñ Āëi ³ñĀçóÝ ²ÝóáŪ »ō ³ŪÉ ³ĒĒ³ñÑÇÝ, ½ĒÝáñÑ³İ³ÉÇëÝ »ō ½iñÇó iáóñëÝ İ³ĀáóŌÇİáëÇÝ Ñ³iáóóÇÝ, ŪáñŪç ½ù³Ō³ùÝ ³éÇÝ: (24 / 3)

Æeİ ÇĒĒ³Ý áŪÝ ²ëÇi ³ÝáóÝ, áñ Ū³é³ç İ³É»³É çñ ½içñáóĀÇóÝÝ ³ñ»ōÉÇó, »ō ½Ý³ ³é³ùç Ā³.³óáñÝ i»Ō³İ³É ù³Ō³ùÇÝ ²ÝóáŪ: (24 / 8)

İ²êŪ İÆe¼ºð²Đèâ²İ ø²Ō²øÆŪ ²ŪóáŪ ÈàŌÈàŌø²ŪŪ àðàì (55 / 2)

İ³Ý.Ý»³ó ½Ēáñ³ÝÝ Çõñ ÁÝ¹¹çŪ ù³Ō³ùÇÝ ²ÝóáŪ. »ō i³ñ³İ»³ó ½µ³Ý³İë Çõñ ÁÝ¹ É³ŪÝáóĀÇóÝ »ñİñÇÝ: (55 / 44)

²ŪÆİº²È - 1

g²ÝÇİ»³É ç, ³ëç, áñ Ū³÷İ³İç ½³ñië ÁÝİ»ñÇÝİ: (30 / 10)

2ÜÆÐÊ2Ü - 1

ÆëĪ Û»ñë Í3Ýñ3·áÙÝ »ō 3é3ō»É3·áÙÝ ĵ ù3Ý 1/23Ù»Ý»ë»3Ý, 3ÝÃ3·3ōáñ
»ō 3ÝÇĒ3Ý (60 / 33)

2ÜÆð2ð - 1

2Ûë ĵ μ3ÁÇÝ 3ÝÇñ3ō ù3Ō3ù3ó, áñ ßÇÝÝ 1/2ÇÝù»3Ýë 3ñ»3Ùμ ùí3ñ3ó (56 / 28)

2ÜÆð2ð2'2ð - 3

ÙÇ áÙÝ ÛÇĒĒ3Ý3óÝ Ç ĪáŌÙ3ÝĵÝ 2ĒáááŪa Ç 13i Ī3ó»3É 3é3ÇÇ ¶ĵáñ·ĵ, 3ëĵa Āĵ Ð3iÇĪ
ÇÙ μÝ3Ī3Ý ĩ»ŌÇ ĵ, 1/2áñ 3ÝÇñ3ō3μ3ñ ĩ3ñ3ó ÛÇÝĵÝ éÙμ3i: (5 / 46)

ÆëĪ 2Ēááá ĩ3ëÝ 1/2Ç áñ ßáóñç 1/2ë3ÑŪ3Ý3ó Ýáñ3 Û»Í3Ū»Íù ĵÇÝ, 1/2μ31/2áóŪë Ç ĩ»Ō»3ó
Ýáñ3 ĩ3ñ»3É ĵÇÝ 3ÝÇñ3ō3μ3ñ (6 / 13)

2ÛÉ Ā3·3ōáñÝ 1/23ōáóñëÝ 1/2áñë »Ī3ó Ç ê3Éùáñ3Ū, ù3Ý1/2Ç »ñÇë μ»ñ1ë Çōñ»3Ýó
13eĩ3Ī»ññiùùÝ ĒÝ1ñĵñ Ç ¶ĵáñ·ĵ, 1/2áñ ¶áóñ»Ý3Ū ĩ3ñ»3É ĵñ Ç μ3ÁÝĵÝ
ĪÇōñ3á3Ō3iÇÝ 3ÝÇñ3ō3μ3ñ 3é3ùĵñ 3é ÝŪ3 1»ëá3Ýë (10 / 23)

2ÜÆð2ð2ä3/4é - 1

μ3Ūó áā ·Çi»Ū »Āĵ ĩñĵÁĒÝ1ñáóĀÇōÝ ĵñ 3Ūë èáŪ3ÝáëÇÝ Û3ÑáóÝa
áñ 3ÝÇñ3ō3äĵë Û»é3ó (16 / 6)

2ÜÆð2ð2È - 1

»ō áñ 3ÝÇñ3ō»ÉáóÝ ĵñ, 3ÝÇñ3óĵñ (25 / 44)

2ÜÆð2ð0 - 1

án ³ÝûñÇÝ»ÉáóÝ ³ÝûñÇÝĩñ, »õ án ³ÝÇñ³õ»ÉáóÝ ĵñ, ³ÝÇñ³õĩñ (25 / 44)

²ÜÆð²ðÆØ - 1

Û³ÝûñÇÝ»É ³ÝÇñ³õÇÝ Ç eñµáõÃÇõÝë ùá, »õ Ç áñÍÇÉ ³i»óáÕ³óÝ ½ù»½ Ç Ûĩç ĩùÝÇó ùáó (31 / 9)

²ÜÆð²ðàòÂÆðÛ - 3

²ÛÉ »õ Ç ×³ñááÛ ³ÝÇñ³óáóÃ»³ÝÇ ÝÛ³ ·áñÍ»ÉáóÝ ĩáááñ»ó³õ µ³ñÓñ³ßĩÝ »õ »Õ»óÍ³Û³ñÛ³ñ ³á³ñ³ÝùÝ (56 / 24)

»õ Ç í³ßËÇó »õ ³ÝÇñ³óáóÃ»³Ýó ½ĩáóÝë Çõñ»³Ýó ³Ûñ³óáóó³Ý»Ý (56 / 29)

'³Ûó ÛáñÛĩ Ñ»ĩĩ ÛĩÇÝ Û»Í»Õ»óÇë Ûñ ê»ùëĩ³óÇù »õ äÇÑéáÝ³óÇù, »õ ³ñ¹³ñáóÃ»³Ý ûñĩÝùÝ ³ÝÇñ³óáóÃÇõÝ ¹³ñÓ³õ (29 / 45)

²ÜÈàðÌ²Û°ÈÆ - 1

³Õ»ÕáóÝù É³ñ»³Éù, »õ ëÉ³ù»³É Ý»ìù Ýáó³, ·ùí»óáñ»³Éù ù³ç³áĩë, »õ ³ÝÉáóÍ³Ý»ÉÇ áóÝ»Éáí ½Ëñ³óë ĨùßÍ³ó: (24 / 46)

²ÜÈàðð - 1

»õ ÛáñÃ³Û ³ÝÉáóñ Ëñ³ĩáóÝ ÉÇÝÇóÇÛù, ĩÇñ³İ³Ý ÇßË³ÝáóÃ»³ÛµÝ ĩ³Ýçĩ (50 / 20)

²ÜÊÈ²'²ð - 2

ÆëĬ ÁáÕáíáóñ¹ùÝ^á Ç ÉÇÝ»É ³ÛéáñÇĬ ³Ûéáĩë, ³Ûñ ½³ñ³Ûµ »É³ÝĩÇÝ ·áóÃ³áĩë ¹²ÝËË³µ³ñ Ç ĩáóÝë Çõñ»³Ýó Ñ³ë³Ý»É (9 / 39)

»ō ³Ý¹ ³éÁ³Ù³Ý³İ ÙÇ ½³ÝĚĚ³μ³ñ áñç³ó»³É: (54 / 37)

²ÜÊÜ²Ú - 1

ì³ēÝ áñáÛ Ñ³Ù³ñÓ³İ»³É ĀßÝ³Ù»³óÝ áñâ;ë .³ÙÉù ù³Ōó»³Éù áñù ÛáñÁ³Ù .i³Ý»Ý ½ÑûiÝ ³é³Ýó á³Ñ³á³ÝÇª Ū³ÝĚÝ³Ū İáiañ»Ý ÝáÛÝâ;ë »ō Ç éáñ³ Á³Ù³Ý³İë »Ō»ō Û³ñ»ō»ÉÇó »ō Û³ñ»ōÛiÇó ³éÑ³ē³ñ³İ İáñİ³ÝáõÛÝ ùñÇeiaÝ;Çó, (40 / 11)

²ÜÊaÜ²ðÐ°ÈÆ - 1

°ō ³ñ¹ ÁÝ¹ μ³½áõÛ, Ñ»Ā»Ā³Ýúù »ō ÁÝ¹ óÝáñÇõù ³Ýİ³Ý ³½. Û³ñ¹İ³Ý, Û³Ō³.ë óá+áõĀ»³Ý »ō ³ÝĚáÝ³ñÑ»ÉÇ Ûi³óª ³á³ēi³Ý »Ō»Ý Ç .áñİë Çõñ»³Ýó. (55 / 4)

²ÜÊð²î²'²ð - 1

È³°ō ; ³Ýİ³Ý»É Ç Ó»éé ùá »ō ÁÝ¹áõÝ»É Ç ù;Ý Ěñ³i »ō á³iaõÑ³ē, ù³Ý Ā; Ç μ³ó İ³É Ç ù;Ý ³ÝĚñ³i³μ³ñ(60 / 48)

²ÜÊúé - 1

áñ ½'³Ō³³Ù ³é '³Ō³İ³õ Û³ñ.³ñ; .áñİ»³óª Ç i»ëääõĀÇõÝ ĀáŌáíñ¹»³ÝÝ, »ō ½³ÝĚĚ³³Ý³éáõÝÝ Û³ñ¹İ»Ō;Ý μ³ÝÇõ »i μ³ñμ³é»É (38 / 6)

²Üİ²ÜúĀ

3

ÙáÙÝä;ë »õ ³ëi Ç Ù»ñáõÙ Á³Ù³Ý³İÇë, ÝÙÇÝ ÝÙ³Ý ³Ùñ
ÙÇ ³Ýİ³ÝÄ ³Ù»Ý»óáóÝó, ³Ýàù, ³Ýáõñ»ù, Ù³ñ»õ»ÉÇó İáÕÙ³Ý; »É»³É, ÁÝ¹ ²á³ÑáõÝ»³ó
»õ ÁÝ¹ Ð³ñù³Ù .³õ³éÝ ³Ýó»³É (17 / 19)

¼Ç Ä; ÙÇÝáõ;³óÇùÝ Ç İ»ñ³Ù ää³éÝ³É»³ó Ù³ñ.³ñ;ÇÝ, »õ ³ÙÝ ½Ç ÙÇ ³ÝÓÝ »Ùáõİ
Ç ù³Õ³ùÝ, ûİ³ñ³ßÈ³ñÑÇİ »õ ³Ýİ³ÝÄ Ù³Ù»Ý»óáóÝó »õ ³é³Ýó Ýß³Ý³ó, ³ÙÝù³Ý ³ÑÇõ
³Ñ³μ»İ »Õ»³Éª ÙÇÝª ½Ç Ç Ä³.³õáñ;Ý ëİë»³É ÙÇÝª»õ Ù³ÙÝ áñª Ù³ÕùñÇéÝ Ýëİ;ñ
(27 / 2)

°ñİÇóá°õù »Õμ³ñù »õ ³İÝ ³İ»ëóáõù Ù»ñİÝ³İáÕÙ³Ý ä³İ.³Ù³óë. ÙÇ°
ÉÇóáõù Ù³Ýİ³ÝÄÇó Ýáñ³, ½Ç ÙÇ° ³ëÇó; , Ä;ª ää ×³Ý³ª»Ù ½Ó (42 / 47)

²Üİ²İ - 2

°õ ³ª³ ÙÇ³μ³Ý»³É ³Ù»Ý»óáóÝ μáõéÝ Ñ³ñÇÝ ½áñ¹óáÙÝ óáİ³ë³Ù, ½áñ İé³İÇ½Ý
İáã;ÇÝ, áñ İ³ëÝ ÑùñÝ Ù»Õ³Ý³ó Ç İ³ÕÝçáóó Ñ»İ; ÙÇßÈ³ÝáóÄ»³Ý
ª³İáóáÙ ³Ýİ³İ;ñ: (9 / 1)

»õ á±İ Çëİ Ñ³õ³Ý;ñ ³ÙÝÙ Ä; »õ İ³ñÇ Ç Ùİ³ó ³Ýİ³İ;ñ (52 / 18)

²Üİ²Ü¶Ü°ÈÆ - 1

²ñ¹ ½Ç°Ýª ; ÇÝÓ ÙÇ Áëİ ÙÇáç; ½³Ýİ³Ý.Ý»ÉÇ İáñİ³ÝáóÙÝ ùñÇëİáÝ;Çó ÁÝ¹ .ñáİ
ë³ÑÙ³Ý»É (36 / 39)

²Üİ²Ü°È - 1

È³°õ ; ³Ýİ³Ý»ÉÇ Ó»ëë ùá »õ ÁÝ¹áóÝ»É Ç ù;Ý Èñ³İ »õ ä³İáóÑ³ë, ù³Ý Ä; Ç μ³ó İ³É Ç
ù;Ý ³ÝÈñ³İ³μ³ñ (60 / 47)

²Üİ²ÜÆØ - 24

Æēĭ ÛÝ³ó»³ÉùÝ Ā³.³ōāñ³ōÝ Çōñ»³Ýó ÷³Ēēī³Ĭ³Ý »Ō»³Éª ³ÝĴ³ÝÇ Û³ÙáōñÝ
²÷Ē³¹²³ó (11 / 10)

à-í É»³éÝ, Ñ³Ù³Ó³ÙÝ ĩ»ē³Ý»Ù ½ù»½ É»ñÇÝÝ ¶»Ōμáó³Ù, ÚánaÙ
í»ñ³Ù ³ÝĴ³Ý³¹²áóÝùÝ Æēñ³ÙĵÉÇ: (29 / 13)

»ō ³é³Ýó Ñ³Ù³ñáÙ ³ÝĴ³Ýù³Ñ³Ý³Ùù Ýáó³ Ç éáōñ (31 / 6)

ÚánaóÙ ĩ»Ōóáč »ō μ³¹²áóÙù Ç ·ĒĒ³ōāñ³óÝ Çēĭ ³ÝĴ³Ý (48 / 39)

Ý³»ō éá¹áÙ³Ù»óÇùÝ Û³ÙēáÇēÇ Ĭ»Ý³ó Ē³ÝÓ»³Éùª ³ÝĴ³ÝÙ³ÝÑÝ³ñÇÝ ā³ñÇēÝ,
(50 / 8)

ºō ³ñ¹ ÁÝ¹ μ³¹²áóÙ, Ñ»Ā»Ā³Ýùù »ō ÁÝ¹ óÝáñÇōù ³ÝĴ³Ý³¹². Û³ñ¹Ĭ³Ý (55 / 3)

àōēĭÇ Ç ßáŌ³É éáōē»ñ³óÝ »ō Ç ÷³ŪÉÇōÝ ē³Ō³ō³ñĭ³óÝª ÑñáÙ ÷³ŪÉ³ĭ³áóÝù
½É»ñ³ÙμÝ ³ÝĴ³ÝÇÇÝ. »ō Ç Ĭá÷ÇōÝ éáōē»ñ³óÝ Ĭ³ŪĬ³áóÝù ÑñáÙ Ñ³ĭ»³Éª
Ū»ñĬÇñ ³ÝĴ³ÝÇÇÝ: (7 / 4; 7 / 5)

Æēĭ Ñ»ĭ»ō³ĬùÝª Ç ½ûñ³óÝª Ç ¹³éÝáóĀ»Ýĵ ē³éÝ³Ù³Ý»³óÝ Ĭ³Ūñù áĭÇóÝ »ō Ĭ³Ūñù
Ó»é³óÝ Çμñ»ō Ç ÑñáÙ ĬÇ¹²»³Éù, Ñ³ĭ»³Éù ³ÝĴ³ÝÇÇÝ. (11 / 38)

áñù Û³ÑŪ»ĭ³Ĭ³Ý ûñÇÝùùÝ éáĭáñ»³Éù ĵÇÝ, »É»³É Ç ·Çß»ñÇª ³ÝĴ³ÝÇÇÝÇ Ûùĭ³ōāñ
ù³Ō³ùēÝ (15 / 3)

²Ý¹ ĵñ ĩ»ē³Ý»É ĩ»éáóĀÇōÝ áŌáñŪ»ÉÇ »ō μ³¹²áóÙ áŌμáó ³ñĀ³ÝÇ. ½Ç ½áÙ³Ýē Ç
Ýáó³Ýĵ áñù Ç μáóéÝ ³ÝĴ³ÝÇÇÝª ēñ³Ù³Ñ ³éÝĵÇÝ »ō áñù Ū³é³ā³ñ ĩ»ŌÇē ³ÝĴ³ÝÇÇÝ »ō
³Ūñ³Ý³ŪÇÝ, Ý»ĭÇōù Ēáóáĭ»³É ē³ĭ³ĬĵÇÝ (28 / 6; 28 / 7)

»ō áōñ ÉēĵÇÝ ½Ū³ñ¹³μÝĬ ĩ»Ō»³ó, ·Çß»ñ³.Ý³ó »Ō»³Éª Ū³ÝĬ³ñĬáōēĭ Ç
í»ñ³Ù ³ÝĴ³ÝÇÇÝ. (43 / 19)

àñáù Ñ³ñ»³É ½μéÝ³Ĭ³ÉÝª ÷³Ēēī³Ĭ³Ý Ñ³Ý»Ý Ū³ĒĒ³ñÑĵÝ. áñ »ñĀ»³É ³ÝĴ³ÝÇ Ç
³μ»ÉáĭÝ Ç ù³Ō³ùÝ ø³Ō¹ĵ³óóáó: (9 / 14)

áñ »ō ááñē Ñ³¹²³ñ Ū³ñ¹áĭ ŪÇ³ŪÝ ³Ýó»³É ·Çß»ñÇ ÁÝ¹ Ĭáĭ, Ç
í»ñ³Ù ³ÝĴ³ÝÇ μÇōñ³ōāñ ½ûñ³ó ³āēĭ³ŪμÇÝ, »ō Ū³ŪÝù³Ý μ³¹²ŪáóĀ»³Ý áā áù Ū»é³ÝÇ,
μ³Ūó ŪÇ³ŪÝ ÇÝùÝ ³āēĭ³ŪμÝ ·ĒĒáĭÇÝ: (9 / 17)

Æeĭ Ā³.³ōāñÝ Ù»Í³ō ³Ý³ñ.³Ýúù ÷³Ēēī³ĭ³Ý »Ō»³É^a ÓÇ³Ā³÷ ³Ýĭ³ÝÇ ù³Ō³ùÝ
Ā³.³ōāñáōĀ»³Ý ÇōñáŪ: (14 / 22)

¹/₄³Ūē ³ē³óÇ, ¹/₂Ç ÙÇ° íÑ³īÇóÇŪù ŪáñĀ³Ū Ç Ù_ç ³ÝÑÝ³ñÇÝ
÷áñÓ³Ý³ó ³Ýĭ³ÝÇóÇŪù: (39 / 7)

ĭ³ēÝ ³ŪÝáñÇĭ ÷áĒ ³é ÷áĒ ÷á÷áĒŪ³ŪμÝ áōēáōó³Ý_ç ¹/₂Ū»¹/₂ Ç ā³÷áō áóÝ»É
¹/₂³ÝÓÇÝē, »ō ù³Ý ¹/₂Ū»ñ ē³ÑŪ³ÝÝ ³ō»ÉÇ ā³Ūμ³éÝ³É, ¹/₂Ç ÙÇ°
Ū»Í³.áŪÝē ³Ýĭ³ÝÇóÇŪù: (50 / 16)

Æēĭ ³ñùÝ Ø³Ý³¹/₂ĭ»ñíáŪ ³Ýĭ³ēĭ³ĭ³Ç ¹áōñē »É»³É Ç ù³Ō³ù_çÝ^a ā³īñ³ēī»óÇÝ ³é³ī³ā_çē
¹³ñŪ³Ýē Ū³ñ¹áŪ »ō ³Ý³ēÝáŪ (37 / 18)

»ĭ»³É ĒáéÇÝ ĭ³Ū_çñ Ñ¹/₂ŭñ³ā_çē Ç Ý»ñùē Ūī³Ý»É, »ō Ū³Ýĭ³ñí³ĭ³Ç ¹/₂ÇōñáíÇÝ
»ñĀ»³É ³Ýĭ³ō: (38 / 29)

¹/₄Ç áā »Ā_ç ³Ū»Ý»ù»³Ý ³ñĀ³ÝÇ »Ý Ū³Ñáō, Áēī ĩ»³éÝ Ññ³Ū³ÝÇÝ, Ūáñáó ³ĭ³ī³ñ³ĭ³Ý Ç
í»ñ³Ū ³Ýĭ³ō (55 / 23)

§²Ū»Ý³ŪÝ áñ Ñ³ñóÇ ÁÝ¹ íÇŪÇē ÁÝ¹ ³ŪēŪÇĭ^a ÷ĭñ»éóÇ. »ō ŪáŪñ
í»ñ³Ū ³Ýĭ³óÇ^aÑáē»éó_ç ¹/₂Ý³!: (14 / 16)

È»ñÇÝù ēŪμ³ī³Ū, ŪÇ ³Ýĭ³óÇÇ í»ñ³Ū Ó»ñ ³ÝÓñ»ō, »ō ŪÇ° óŭŌ. ù³Ý¹/₂Ç ³ñμ_çù
¹áōù Ū³ñ»Ý_ç Ñ³ō³ī³ó»Éáó^a ³ñ³Ýó »ō ĭ³Ý³Ýó Ç Ó¹/₂ ³Ýĭ»Éáó: (29 / 15)

ÁÝ¹ »ñ»ĭáŪē Ā³ñĭ³Ū»ēóÇÝ, āāñ³éóÇÝ »ō ³Ýĭ³óÇÝ!: (3 / 43)

²Ūĭ²ŪÆØ Æ Øĭ²ð -1

¹/₂Ç³ñ¹ ¹/₂³é³ĭ»³É ³Ýĭ³ō Ç Ūī³ó³ŪÝáÇēÇ ā³īáó³ĭ³Ý ³Ūñ »ō μ³ñ»ó ŪÇĭ³ī³ó ³ñĀ³ÝÇ
(13 / 7)

2Üİ²²è - 1

º ³Ûë »Õ»ð ³Ûµ³ñ³³³ÝáðÃ»³Ý Ýáó³ Ñ³íáðóáðÛÝ Û³Ýİ³³³É»ð Û³ñ¹³ñ³¹³ì ì»³ÉÝ
(50 / 41)

2Üİ²éİ²ì - 1

º³Õ³ùè ³Ûë Ç µ³¹²áðÛ Å³Û³Ý³İ³ó Ñ»ì ãìñ ½÷áñÓ ã³ñ»³ó ³é»³É. í³éÝ áñáÛ
Û³ÝÑá·è »ð Û³Ýİ³éİ³ÍÇİÇÝ (34 / 5)

2Üİ²²²ð - 1

Û»ì ³Ýİ³³³ñ Å³·³ðáñáðÃ»³Ý İ»è³ñáðª ÛéÝã»³É Û³³İ ³éÇóÍÝ Ç í»ñ³Û ÁÝİ»ñÇÝ Ç
ÈßİÇè Çðñ (18 / 23)

2Üİ²²²àðÂÆðÛ - 1

Û³ÛÝÅ³Û ³Û»Ý³ÛÝ Ñ³Û»èíáðÃÇóÝ Ì³ñ·³ó
½³é³Í»³Éª Û³Ýİ³ñ·áðÃÇóÝ¹³ñÓ³ð: (29 / 47)

2Üİ²²È/µ./ - 31

ºð áá ·Çì»Û ÛáñáÇèÇ á³ì×³é³Ý³ó ÁÝ¹ ÛÇÛ»³Ýè ³Ýİ»³É³ñ»ðÛ³İ³Ý ½ûñÝ (3 / 45)

áñù Û»Í³Û»Í Í³ÈÇòù »ð ÑÝ³ñ³·ÇíáðÃ»³Ûµ ×³ñ³ñ³óª Ç èù³Ýá³Ýè ì»éáÕ³ó »ð Ç
í³Û»Éè áðñ³ÈáðÃ»³Ý µÝ³ÍáÕ³óÝ ßÇÝ»³É İÇÝ, Ññ³Ûñ»³òù ³Ýİ»³Éİáñí³Ý»ó³Ý (7 / 19)

²¹²³ì İ³Ý³Ûù Ç Ññ³á³ñ³İ »É»³É, »ð ½ùùÓÝ Ç ·ÉÈáóÝ Ç µ³ó ³é»³É, ³Ýá³ì³é ÁÝ¹¹;Û
³ñ»ðáð Ç È³Û³é³İ³Ýè ³Ýİ»³É. »ð áñù Ñ»ìÇ áíÇòù Ç ì»è ÑÇð³Ý¹³ó İ³Û ÛáðÈìÇ ì»ÕÇè
Ñ³¹²Çð »ñÃ³ÛÇÝ, ³ÛÀÛ Û»ñİ ·ÉÈáí »ð áí³Ûµ ³é³ÇÇ ·»ñá³óÝ ·ÝÝ, Û»ñİ Ç
½³ñ¹áðó, ³Ýİ»³ÉÇ á³íáðáÛ, Û³ìÝ»³É ÁÝ¹ µÇðñ ³Ý³ñ·³Ýù: (7 / 39; 7 / 41)

¼áñ Çµñ»ð Éáð³ð ÇÝùÝ³İ³ÉÝª Ç Û»ÍÇ ì³ñ³Íáðè³Ý³ó ÛÇÇÇ ³Ýİ»³Éİ³Ûñ (9 / 4)

ÚáÚÝâĵë »õ ³ëi áá ÇÝã Ú»ñĪ³ñ»ó³õ Ýáó³ Û³ÝĪ³Ī³Ý Ē³ŌáóÝ ³ñ³ñáó³Ī, »õ Ī³Û Ç ĩ»ñ³Û ³õ³½áÚ ßÇÝáó³Ī, áñ Ç µ³Ē»Ē Ñ»Ō»Ō³óÝ ĩ³ŌĪ³Ō³ĪÇ ³ÝĪ»³ĒĪáñĪ³Ý»ó³õ (9 / 24)

Ú»i ³ŪéáñÇĪ Çµñ»õ »i»ë ¶ĵáñ·Ç ½ÇÝùÝ ³ÝĪ»³ĒÛ³Û»Ý³ÛÝ ŪáóëáÛ, ³á³ ³Ō³ãĵ ½Ā³.³óáñÝ .³Ē Ç Ē³Ō³ŌáóĀÇóÝ: (11 / 16)

Ç Ā³Ūáó »ñ»ĪáŪÇÝª ŪáñáóÛ Ý³ ½Ñá·ÇÝ ÷ã»³ó, ĩ»ñÇÝ »Ā»ñÝ Ñ»ñŌ»³Ē ÑñáÛ ÷³ŪĒ³ĪÝ Ū³ÝĪ³ñĪ³ĪÇ Ç ¼áóñë ³ÝĪ»³Ē. (12 / 31)

»õ ³ÝĪ»³ĒÇ ĩ»ñ³Û µÇõñ³óáñ µ³½ŪáóĀ»³ÝóÝ, ³Ýã³÷ ĪáĪáñáó³Īë ³éÝĵÇÝ (14 / 19)

¼áñ ĩ»ë»³Ē ³ÝÛÇĪ Û³ñ¹ÇĪª ÇÛ³óÝ ³ÝĪ»³ĒÇ ÛĪ³ó (17 / 26)

Æ Ūĵç ×³Ī³áóÝ .iÇÝ ½Ý³ ³ÝĪ»³Ē (19 / 1)

áá ÛÇ³ÛÝ äĒÝ¹ñĵñ µéÝáóĀ»³Ûµ ĩÇñ»Ē Ā³.³óáñáóĀ»³ÝÝ, ³ŪĒ»õ »ñĪÇóë Ç Ó»éÝ ³ÝĪ»³ĒÑ³Ē³ĪÇáÝ, ĒÝ³Û»³ó Ç Ý³ Çµñ»õ Ç µ³ñ»·áñĪ (19 / 17)

²ñ¹ ³ŪÁÛ Ā³.³óáñÝ ³ÝĪ»³ĒÇ á³áóáÛ, Çµñ»õ ½»ñÇ Ī³Ē³Ý³óáñ ÝëiÇ Ç Ñ»é³µÝ³Ī ĩ»ŌÇë (22 / 27)

ê»ááóÑ ·áóÝ¹Ý ³½³i³ó »Ē»³Ē Ç Ñ³Ūñ»Ý»³ó, ³ÝĪ»³ĒÇ ×áĒáóĀ»Ýĵ, ŪéÝã»Ý áóñ »õ »Ý Çµñ»õ ½ĪáñÇóÝë ³éÇóĪáóó Ç ĒßiÇë Çõñ»³Ýó: (22 / 31)

³ŪÁÛ ³ÝĪ»³ĒĪ³Û Ç ĪÇóë ³Û»Ý³ÛÝ ×³Ý³á³ñÑ³ó Û»ñĪ »õ Ē³ŪĪ³é³Ī»³Ē (26 / 27)

°ŌÇ³ »ñĪáóó»³Ē Ç Û³Ñáó³Ýĵ, Ū»½³µ»Ē³Û ÷³Ēëi³Ī³Ýª Ç øáñ»µ ³ÝĪ»³Ē³áñ»ó³õ(29 / 11)

Ī³ëÝ áñáÛ Ç Īáó÷ë ³ÝĪ»³Ē. ŪÇáÛ ŪÇáÛ µ³ÝÇó áá Ñ³ó³ÝĵÇÝ (32 / 30)

Ū³ÝĪ³ñĪ³ĪÇ Ç ëñáÛ ĀßÝ³Û»³óÝ Çµñ»õ Ç Ī³ñĪáÛ Ñ³ñ»³Ēª Ū»ñĪÇñ Ā³ó³Ē ³ÝĪ»³Ē.Ēáñ Ē³Ō³ŪÇÝ: (35 / 47)

¼Ç-Ýã ³ë³óÇó »õ ĩ³ëÝ »Ī»Ō»óóáÛ, áñ Ū³é³çÝ ³ŪÝâĵë ½³ñ¹³ñáóÝ ĵñ »õ ĩ³Ū»Ēáóã...ÇëĪ ³Ūëññ ÝëiÇ ³Ýááóù, ³Ý½³ñ¹, Ū»ñĪ³ó»³Ē Ū³Û»Ý³ÛÝ »Ō»óĪáóĀ»³Ýó Çµñ»õ ½ĪÇÝ ŪÇ ³ŪñÇ ³Ýáñ¹Ç, Ū»ñĪ³ó»³Ē Ç ½³ñ¹áóó, ³ÝĪ»³ĒÇ á³áóáÛ (42 / 6)

ŌÇ µ³ĀÇÝÝ áá·³õ Ç Ū³Ī»Ō»³ó, »õ ³ÝĪ»³Ē·Çß»ñ³ÛÝ Ç ĩ»ñ³Û ù³Ō³ùÇÝ áñ Ç ÝÛ³, »õ ½áñ Ç ÝÛ³ .iÇÝ ³Ýá³ñ³ëi »õ ³é³Ýó ½·áóß³Ý³ĒáÛ: (46 / 11)

í³ëÝ áñáÛ ÷³Ëëí³Í³Ý »Õ»³É Ç Û³Û·ÇëÝª áñ ßáõñç ½ù³Õ³ù³õÝ ¿ÇÝ,
Û³ÛÝë ³ÝĬ»³ÉÁÝ í»ñ»õ³ËÇí áñÁáíùÝ Á³ùã¿ÇÝ (48 / 15)

Á³.³õáñÝ Çµñ»õ »í»ë »Ã¿ á³í»ÑáõÃÇõÝùÝ ÝÛ³ Ç ¿ã .³Ý »õ »É³Ý»Ý,
Û³Õ»ñë ³ÝĬ»³ÉªëĬë³õ ¹»ëã³Ýë ³é³ù»É (48 / 31)

Ýáó³ ½»ñÇë ³õáõñë ÉáÛëÝ Ç Ē³õ³ñ ÷áĒ»ó³õ, ÇëĬ Û»½ ßÇç³õ ÇëĬ ÉáÛëÝ, ½Ç
ÉáõëáÛÝ ÇëĬ ÁÝ¹áõÝ³ñ³ÝÝ ³ÝĬ»³ÉÛ³Ñáõ³Ûµ, »õ áã »õë Û³õ»Éáõ í»ë³Ý»É
½µ³ñáõÃÇõÝ í»³éÝ Ç Ĭ³Ýë Çõñ (49 / 25)

»õ Çµñ»õ ³Û»Ý³ÛÝ Û³ñ¹ Ç Íáõ÷ë »õ Ç í³ñ³Ĭáõë³Ýë ³ÝĬ»³ÉĬ³Ûñ (53 / 40)

ºõ áã ³Û¹ ÛÇ³ÛÝ, Ý³»õ áã Û³ñÁ³óÇÝ ĬñùÝ³õáñù ½¹ÇÛÇ Ñ³ñĬ³Ý»É á³í»ñ³½Û³ë¿ñ
¹ÇõÇÝ. ³ÛÉ Ĭ³ñ³ó»³É »õ ³Ý½¿ñ »Õ»³É, ³ÝÁáõÁĬÉ »õ Ĭ³Û³Ĭáñª ÁÝ¹ Ó»é³Ûµ
ÁßÝ³Û»óÝ ³ÝĬ»³É.ĒéáíáõÃ»³Ûµ »õ µ³ñĬáõÃ»³Ûµ ÉÇ (59 / 43)

éáù³ ÁÝ¹ ÛÇÛ»³Ýë ³ÝĬ»³ÉùÑ³Ĭ³é³ĬáõÃ»³Ûµ í³ëÝ µ³ÁÝÇó »ñĬñÇÝª Ĭ³ñùí³ó³Ý
Çñ³õ³Ýó »õ ¹³í³ëí³ÝÇ: (5 / 38)

ĬáÛëù Ç Ññ³ª³ñ³Ĭë Ç Ē³Ûí³é³Ĭ³Ýë ³ÝĬ»³Éù.»õ »ñÇí³ë³ñ¹ù ³é³ÇÇ Í»ñáó ëñ³ÉáÕĒáÕ
»Õ»³Éù: (27 / 16)

ØĬ³Ñ³ñĬÇ »õ ÷³é³õáñ Í»ñù ³ÝĬ»³ÉùÇ Ññ³ª³ñ³ĬÇ. Ñáí³éáõÝ »õ µ³ñ»Ĭ»óÇù ĬáÛëù »õ
Ĭ³Ý³Ûùª ³ÝĬ»³ÉùÇ Ē³Ûí³é³Ĭ³Ýë, »õ Ñ»íÇ áíÇõù í³ñ»³Éù Ç »ñáõÃÇõÝ: (31 / 46; 31 / 46)

ª³íáõ³í³Ý ³ÉÇù Ĭ»ñáóÝ ³ñÇõÝ³ß³Õ³Ē ³é Ýáùùù ³ÝĬ»³Éù (34 / 22)

ĬáÛëù Ç Ē³Ûí³é³Ĭ³Ýë ³ÝĬ»³Éù.Ýáñ³Ñ³ñëáõÝù Û³ñ³Ýó µ³Á³Ý»³Éù »õ Ç »ñáõÃÇõÝ
Û³íÝ»³Éù (36 / 4)

²ÛĬ²È/·áÛ./- 9

Ē»ñÇÝù éÛµ³í³Û, ÛÇº ³ÝĬóÇ Ç Ĭ»ñ³Û Ó»ñ ³ÝÓñ»õ, »õ ÛÇº óùÕ. ù³Ý½Ç ³ñµ¿ù
¹áõù Û³ñ»Ý¿ Ñ³õ³í³ó»Éáóª ³ñ³Ýó »õ Ĭ³Ý³Ýó Ç Ó»½ ³ÝĬ»Éáó: (29 / 17)

³ñ»³Ý ³éáõù Ç ¹Ç³í³ÝóÝ ³ÝĬ»Éáó»É»³É, Ç ½³é Ç ĬáÕ í»ÕÇÝ Ç Ûáñ¹áõÃ»Ý¿
·Ý³óÇóÝ ½ÑáÕ »ñĬñÇÝ Ñ»Õ»Õ³¿ÇÝ: (35 / 39)

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս. ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զքաղաքն՝ եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ (37 / 6)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունս զորոց զլուսարանս իսաւարեցուցին: (7 / 33)

ԱՆՀԱՆԳԻՍՏ - 1

Եւ ինքն թագաւորն ...ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 26)

ԱՆՀԱՆԴՈՒԹԱԿԱՆ - 1

Ո՛վ քո, Աստուած... այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 25)

ԱՆՀԱՍ - 1

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել (56 / 41)

ԱՆՀԱՏ - 2

այսպիսի ողորմագին ձայնիք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն (28 / 44)

հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն (37 / 38)

ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ - 1

Զբահանայս յորդորեր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց, որք անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ եւ ի գիշերի (37 / 35)

ԱՆՀԵՏ - 1

եղիցին գերեզմանք մեր անհետ ի ներքոյ ոտից նոցա: (61 / 20)

ԱՆՀՆԱԶԱՆԴ - 2

թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ գանհնագանդ միտս մեր (60 / 26)

ո՛ր Եսայիաս անհնագանդի մխիթարչացն զի յագեցի ողբովք: (35 / 19)

ԱՆՀՆԱՐ - 1

զի զոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ, մեծ բարեգործութիւն հաշուելով զայն: (45 / 20)

ԱՆՀՆԱՐԻՆ - 15

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (2 / 5)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (34 / 2)

վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց յամենայն մարդկանէ: (36 / 43)

Զայս ասացի, զի մի՛ վհատիցիմք յորժամ ի մեջ անհնարին փորձանաց անկանիցիմք: (39 / 7)

Իսկ զօրքն Պարսից զիշերագնաց եղեալ, կալան գդուռն քաղաքին, եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին (40 / 31)

այս եղեւ սկիզբն անհնարին չարեացս որ անց ընդ մեզ: (45 / 40)

զայս զի՞նչ այլ ոք դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ (47 / 22)

տեսանէ՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 7)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ գանհնարին չարիս ընդ գրով ո՞վ կարիցէ արկանել (31 / 16)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ գանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ խնայելով ի ձեզ, եթէ շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս. բայց գիտեմ որ կամիք լսել. վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ գանհնարին չարիսն: (35 / 24; 35 / 28)

գանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս (50 / 48)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ, որ գանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել (59 / 32)

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան անհնարին չարիսն, (50 / 8)

Ժամանեցին մեզ աւուրք չարչարանաց, Եւ գտին զմեզ նեղութիւնք անհնարինք. (2 / 34)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեզերս երկրի խորագոյն է (49 / 32)

Համալեզուք եւ համացեղք, ի միոյ ականէ բղիսեալք քաղցր ջուր եւ դառն. թէպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս (52 / 35)

Եւ ի ճանապարհին իջեալսն արարեալ վասն ծանրութեան մարմնոյն, յանհոգս ննջէր (5 / 44)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր գփորձ չարեաց առեալ. վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին (34 / 5)

Եւ մինչ Սուլտանն զայսու զայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ էին (37 / 21)

Եւ քաղաքացիքն յայս ապաստան եղեալ ի ծովն եւ յամրոցն, յանհոգս կային: (39 / 35)

Եւ կալեալ զնոսա յանհոգս մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 1)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա (46 / 3)

ԱՆՀՈԳԱՑԵԱԼ - 1

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղոջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն (43 / 21)

ԱՆՀՈՒՆ - 1

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր, եւ զետեղեալ յաշխարհն Բիւթանացոց, անհուն բազմութիւն յինքն կուտէր: (57 / 11)

ԱՆՁԱՄԲ - 1

Իսկ սա ո՛չ աճ այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել (19 / 22)

ԱՆՁԱԻ - 1

քանզի ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ
զպատմութիւնս, (29 / 22)

եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք գլաջարդ առնէ
(28 / 8)

ԱՆՁԵՌՆԱՐԿԵԼԻ - 2

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձերնարկելի իրաց պատմօղ լինէ (56 / 41)

եւ պարգեւս անձերնարկելիս խոստանայր: (58 / 8)

ԱՆՁՆ - 49 հաշվել

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ
նովիմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք (53 / 33)

Իսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի զինոյ թմբրեալ, ոչ կարացին
զգուշանալ անձանց: (16 / 30)

Եւ ի վերայ էած, թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ
հրամանին հակառակ կայ. եւ որք հակառակն կան, անձանց դատաստանս
ընդունին (19 / 38)

հերձուածողացն դասք... այսօր իբրեւ առիւծունս հզօրեղապէս աներկիւղ
ելանեն ի իշտից բերանաբաց՝ թէ զո՛ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (42 / 2)

եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի
եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 12)

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր (16 / 38)

վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր
տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 27)

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ ոչ ինչ ունելով վերս յանձին: (38 / 42)

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն ...ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձագգած, պահեցօղ, բոկագնաց: (52 / 1)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուր անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք (21 / 15)

յոյժ ողորմէր կորուսեալ անձինն: (54 / 26)

ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն գլտողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 2)

նմա գանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 19)

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն գանձինս (8 / 12)

Եւ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին, եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն գանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 38)

Եւ ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր, եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց գանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 20)

այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր, անիրաւէր. մինչեւ ըստ օրինակի վարագացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք գանձինս, զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 45)

Եւ սկսան ի միմեանց գողանալ գանձինս (47 / 4)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել գանձինս. (50 / 15)

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա գանձինս (52 / 7)

անձինք նոցա ձանձրացեալք, եւ սիրտք նոցա յողորմութիւն ոչ եկեալք: (27 / 21)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր, եթէ լինիցի առակդ այդ ի մէջ Իսրայէլի (41 / 19)

«Եկայք, ասէ՝ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 33)

խոնարհ եղեն մինչեւ ի հող անձինք մեր, եւ յերկեր մածեան որովայնք մեր: (49 / 15)

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա, եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացս (4 / 2)

Ուտի եւ մեծն Պօղոս խրատեալ երանելի ձայնին այնուիկ գրէ առ Հռովմայեցիսն. «Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. զի ոչ ուստեք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ». (19 / 32)

Չորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ափշին միտք իմ (21 / 39)

մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, (27 / 1)

իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 37)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր, եթէ լինիցի առակդ այդ ի մէջ Իսրայէլի. զի ամենայն անձինք իմ են, որպէս անձն հօր նոյնպէս եւ անձն որդւոյ (41 / 19; 41 / 19)

«Ոչ եղիցի անձն իմ ընդ նոս (42 / 41)

ոչ զդողի հարկանէր անձն, (46 / 17)

մատնեցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ, զոր զնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (53 / 16)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն (54 / 19)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելուլ զամենաթշուառ անձն (54 / 24)

քանի՛ արեանց զանձն պարտական կացոյց (21 / 7)

Իսկ աստ վաճառողն յոյժ ապառումն եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց (23 / 4)

«Ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ ո՛չ կարէ կեալ»: (4 / 31)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուգ հասոյց տանն Տայոց: (7 / 10)

Իսկ նա ոչ արնու յանձն, այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմսն առնէ պատասխանի (4 / 46)

Այլ նա ոչ արնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին (6 / 34)

Այլ նա ոչ արնու յանձն, (10 / 26)

Այլ նա ոչ արնու յանձն: (23 / 27)

Իսկ նա ոչ արնու յանձն (33 / 34)

Որում ոչ արեալ յանձն, յեի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս, եւ բազում արութիւնս ցուցեալ իշխանին, յետոյ կարեվեր խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 39)

Իսկ թէ որ չարնու յանձն զասացեալս, տեղապահ եւ բաւական եմ: (43 / 11)

այլ նա ոչ հաւատաց եւ ոչ ար յանձն: (48 / 34)

զի՞նչ եղեւ օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային. ասա՛ ինձ. եւ ոչինչ. վասն որոյ զայս գիտելով, պարտինք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 28)

եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն (25 / 40)

ԱՆՁՆԱՏՈՒՐ ԵՂԵԱԼ - 2

իսկ որդիք նորա՝ քանզի ո՛չ հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ էլին առ թագաւորն (4 / 30)

Եւ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս. ոմանք ի գալ գիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն, եւ այլք կամօք անձնատուր եղեալ (47 / 5)

ԱՆՁՐԵԻ - 4

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրել, եւ մի՛ ցօղ (29 / 16)

. որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրել (54 / 8)

յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք անձրելաց յերկիր հեղան (11 / 32)

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրելն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին (11 / 33)

ԱՆՃԱՌ - 2

Չայս առնէ ըստ իւրոյ անձառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեք խրատիցինք (25 / 11)

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անձառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան (30 / 19)

ԱՆՃԱՐԱՑԵԱԼ - 1

նոքա անձարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 47)

ԱՆՃԱՐԵԱԼ - 1

իսկ նա անճարեալ տայ նոցա առաջնորդ յիւրայնոցն, որք ելեալ եւ գիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց (46 / 1)

ԱՆՄԱՀ - 2

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 33)

Եւ իբրեւ զանմահս՝ զաշխարհէս բուռն հարկանեմք: (50 / 13)

ԱՆՄԱՀԱՅՈՒՑԻՉ - 1

կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն՝ որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք (53 / 20)

ԱՆՄԱՏՈՅՑ - 2

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն (55 / 7)

Ել հուր հարաւային եւ եկէզ զամուրս բարձունս, եւ զաշտարակս անմատոյցս իբրեւ զմոմ հալեալ սպառեաց (60 / 3)

ԱՆՄԱԲԴ - 2

քանի՛ գաւառք անմարդ ամայի դարձան (21 / 8)

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղեւ անմարդ ամայի (36 / 7)

ԱՆՄԱՐԴԱԳՈՅՆ - 1

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ քան զՅուդային (22 / 46)

ԱՆՄԱՐԴԻ/Ք/ - 2

Եւ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (8 / 1)

Արքունական ապարանքն աւերակ եւ անմարդի: (22 / 33)

Բայց այժմ շէնք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նոցա ոչ գոյ տեղի բնակութեան (44 / 48)

ԱՆՄԱՐՄԻՆ - 1

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ (27 / 37)

ԱՆՄԱՐՄԻՆՔ - 1

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Սեաւ, եւ տեսանէ անդ բազմութիւն վանորէից եւ զմենաստանս մենակեցաց, որք ի մարմնի գոլով զանմարմնոցն բերէին զնմանութիւն: (13 / 37)

ԱՆՄԱՐՏՆՉԵԼԻ - 3

զի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամրացուցեն, եւ անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 38)

հսկայս կորովիս եւ բարձրահասակս, անդիմահարս եւ անմարտնչելիս՝ աստուածորդիս իւրեանց անուանեցին: (55 / 6)

Վասն որոյ բազում բեկումն զօրացն եղել. եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին, եւ զՊարսիկսն զրգոեալ՝ ժիր եւ անմարտնչելիս կազմէին: (57 / 47)

ԱՆՄԵՂ - 1

Վասն այնորիկ մերով քարեպաշտ կրօնիք կերպարանին առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս անմեղացն (52 / 21)

ԱՆՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն (56 / 2)

ԱՆՄԻՏ - 5

Զոր տեսեալ անմիտ մարդիկ՝ իմացան անկեալ ի մտաց (17 / 26)

համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ (53 / 7)

զղջացաւ անմիտն. եւ առեալ դարձան անդրէն: (10 / 32)

քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ (23 / 15)

թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ զլոր, եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 17)

ԱՆՄԽԻԹԱՐ - 1

Ոհ, աւա՛ղ եւ վա՛յ ի վերայ անմխիթար կործանմանս: (49 / 37)

ԱՆՄՈՌԱՑ - 1

եղև կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմորաց մինչեւ ի կատարած յաւիտենից: (46 / 41)

ԱՆՄՏՈՒԹԻՒՆ - 3

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիրակործանն (55 / 9)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն. ընդ նորա անմտութիւնն, զի ամենակալ համբաւէր զինքն եւ Աստուծոյ աթոռակից (37 / 1; 37 / 2)

ԱՆՅԱԳ - 1

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յագենային, այլ անյազ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 19)

ԱՆՅԱԳԱԲԱՐ - 1

Եւ իիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյազաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 36)

ԱՆՅԱԳԵԱԼ - 1

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ գայլս քաղցեալս անյազեալս ի կերակրոյ (25 / 1)

ԱՆՅԱՊԱՂ - 1

տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ երթեալ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 17)

ԱՆՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ - 1

Եւ քանզի գիրք ասեն եթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն (32 / 22)

ԱՆՅՈՅՍ - 1

Եւ անյոյս լեալ յաղագս ամբութեանն՝ թեպէտ եւ զմարտն սաստկացուցանէր, կամէր չուել: (55 / 46)

ԱՆՆՇԱՆ - 2

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ, եւ ոչ որդի թագաւորի, եւ ոչ իշխանութեամբ յերեւելի սպայից. այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից (15 / 34)

Նոյնպէս եւ աստ ի ձեռն աննշան առնն՝ եցոյց մեծամեծ սքանչելիս: (39 / 27)

ԱՆՇԱՐԺ - 1

վրանացն լարքն եւ ցիցքն ընդ երկիր կապեալ ի սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 40)

ԱՆՇԷՆ/Ք/ - 1

զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամբք, շէնք եւ անշէնք (34 / 44)

ԱՆՇԷՋ - 1

վասն անշեջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերեր զմանանութիւն (20 / 17)

ԱՆՇՈՒՆՉ - 3

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 33)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. թո՛ղ թէ զզգայունս եւ զկենդանիս: (34 / 18)

որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել (46 / 15)

ԱՆՇՈՒՔ - 2

Ջի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցւոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ... իսկ այսօր նստի անշուք. անգարդ (42 / 5)

յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ զեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն (44 / 27)

ԱՆՈՂՈՐՄ - 8

ՎԱՍՆ ԱՐԾԻՆՆ ԱՆՈՂՈՐՄ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (1 / 31)

ահա ազգ չար եւ անողորմ (4 / 38)

Ո՛վ Աստուած քո յայնժամ ներողութեանն. ո՛վ թագաւորին անողորմ հրամանատուութեանն: (7 / 46)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին (11 / 41)

ՎԱՍՆ ԱՐԾԻՆՆ ԱՆՈՂՈՐՄ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (29 / 25)

սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեպին (34 / 10)

ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն (56 / 30)

այսպէս մատնեալք եղաք ի ձեռս արանց չարաց եւ անողորմից (47 / 31)

ԱՆՈՂՈՐՄԱԲԱՐ - 7

իբրեւ կորին առիւծուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ զազանաց եւ թռչնոց երկնից (25 / 5)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար (31 / 23)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն, զտղայս քո անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ: (31 / 44)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք, անողորմաբար ...անյազաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 34)

նորանշան հարուածովք անողորմաբար զամենեսեան առհասարակ սատակէին: (43 / 20)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն. ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով, եւ զայս անողորմաբար չարաչար վիրաւորեալս (46 / 21)

Անդ էր տեսանել զվիշտս եւ զտագնապս իւրաքանչիւր հասակի. զի ի գրկաց մարցն յափշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար զքարի հարեալ (56 / 16)

ԱՆՈՅՇ - 1

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատեր զԻսրայել, որք զպարգեալ զինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին (26 / 5)

ԱՆՈՐԴԻ - 2

Որ քաղաքին իշխանն էր... մեռաւ անորդի (14 / 32)

Զի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ... իսկ այսօր նստի անշուք, անգարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի (42 / 6)

ԱՆՈՔ - 1

նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ... ի Մանանաղի իջեալ եւ յԵկեղեաց անդառնալի գնացիւք (17 / 20)

ԱՆՈՒԱՆԱԿԻՑ - 1

Եւ ապա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս, եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամս եօթն: (9 / 16)

ԱՆՈՒԱՆԵԼ - 1

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի, քանզի ի քեզ գազանք օթագայանան, եւ ցինք եւ անգեղք արարին իւրեանց բնակութիւն (29 / 3)

ԱՆՈՒԱՆԵՄ - 6

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն, զոր ըստ յունական լեզուին պատեկիմանոս անուանեն (13 / 18)

ապա ի միում ատուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 34)

հսկայս կորովիս եւ բարձրահասակս, անդիմահարս եւ անմարտնչելիս՝ աստուածորդիս իւրեանց անուանեցին: (55 / 6)

զմինն անուանէ դեմեւիկոս, եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 44)

Սա զքեռորդին իւր կեսար անուանէ: (17 / 30)

զոր Ասորեստանեայն զԵգիպտացոց թագաւորութիւնն նախատելով՝ այսպէս անուանէր (45 / 8)

ԱՆՈՒԱՆԻ - 3

եւ եղեւ անուանի յամենայն արեւելս (12 / 41)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ, որ ունէր զարեւմտից կողմն, այր քաջ եւ անուանի, եւ զբազումս միաբանեաց ընդ իւր: (18 / 35)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 18)

ԱՆՈՒՆ - 24

Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեռն կոչէին (5 / 26)

«Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուանի իմոյ, զի ոչ ծանեան զիս»: (31 / 27)

եւ անուան նորա խոստովան եղիցուք (37 / 32)

գոր մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնւոյն իւրեանց (51 / 32)

կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա (14 / 33)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օռթանօսոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս (16 / 1)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ զխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 26)

Այր մի Անանիաս անուն ի մէջ քաղաքին Երուսաղեմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր (17 / 15)

Իսկ քոյր թագուհւոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թեոդոռայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 36)

Եւ ելեալ ինդրակացն զտին զերէց ոմն Կիրակոս անուն (20 / 46)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք (21 / 15)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 7)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար (24 / 35)

անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 29)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր (36 / 30)

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս, եւ անուն նորա Օկօմի, մարդաշատ եւ ընչաւէտ: (43 / 26)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, այր հասակաւ խոնարհեալ յալիս (44 / 2)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Բւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 22)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 12)

Եօթնապատիկ հատուցումն ի ծոց մեր ընկալաք. վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայպն կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 13)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր (61 / 1)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ ոք իցէ որ կարդայցէ զանուն քո (27 / 32)

մեք զանուն տեառն մերոյ կարդասցուք (37 / 31)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ (40 / 25)

ԱՆՈՒՇԱԲՈՒՐԱԿ - 1

Եւ անուշաբուրակ ինկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ (20 / 21)

ԱՆՈՒՇԱՀՈՏ - 1

Ջահքն շրջեալք, եւ բուրումն անուշահոտ ինկոցն սպառեալ (20 / 34)

ԱՆՈՒՇԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ - 1

ջահք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, ինկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք, պսակ տէրունական սեղանոյն փոշով եւ մոխրով ծածկեալ: (42 / 9)

ԱՆՈՒՐԵՔ - 1

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 20)

ԱՆՉԱՓ - 10

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՑ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻԶԱԳԵՏԱՑ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 14)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր ի հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիւրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 20)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս (24 / 8)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին (24 / 11)

Իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են. եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն աւուրն փառաւորապէս (24 / 21)

Չոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային. որոց զհետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին (33 / 1)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարաւն լցին զերկիրն ամենայն (33 / 11)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուսն ի բանտի (45 / 30)

Եւ առեալ անչափ առ եւ գերի, դարձան մեծաւ յաղթութեամբ: (46 / 5)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՑ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՑ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 44)

ԱՆՊԱՃՈՅՃ - 1

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար ընդ ինքեան շրջէին, խոշորագգեստս եւ անպաճոյճս (52 / 2)

ԱՆՊԱՏԵՀՈՒԹԻՒՆ - 1

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. որ յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ, կամ իբրեւ զհօր այր՝ զի թափէ զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան (9 / 32)

ԱՆՊԱՏԿԱՌ - 1

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 38)

ԱՆՊԱՏՃԱՌ - 1

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայեր ի նոսա (57 / 47)

ԱՆՊԱՏՇԱՃ - 1

յաղագս անպատշաճ վարուց նոցա: (58 / 23)

ԱՆՊԱՏՈՒՄ - 2

իսկ մանկանցն ցողէր հրեշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, ո՛չ տրտմեցուցանէր՝ եւ ոչ նեղէր զնոսա. որ եւ զբարբարոսն ի զգաստութիւն էած, որ ի վերայ անպատում սքանչելեացն խոստովան եղեալ ասէր (39 / 25)

ասիցէ ցմեզ. «Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք անպատում զկեանսն»: (43 / 2)

ԱՆՊԱՏՍՊԱՐԱՆ - 1

Եւ քանզի անպատասպարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ծովային այլեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ (48 / 6)

ԱՆՊԱՏՐԱՍՏ - 3

«Երկիր, ասէ, էր ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործէր զերկիր»: (44 / 23)

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց, եւ անկեալ գիշերայն ի վերայ քաղաքին որ ի նմա, եւ զոր ի նմա գտին անպատրաստ եւ առանց զգուշանալոյ: (46 / 12)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են (56 / 11)

ԱՆՊԱՐՏԵԼԻ - 2

յորս վատահացեալ անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զխելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, բառնալով զնախատինս յԻսրայելէ (19 / 13)

մատնեսցէ այլազգեսցն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ (53 / 16)

ԱՆՋԱՏԵՄ - 1

Եւ մտին իբրեւ հնձողք ոճոյ ազարակի, եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի կենդանոյ քաղաքս: (31 / 22)

ԱՆՋՆՁԵԼԻ - 1

անջնջելի արին ի վերայ այնմ թագաւորութեանն հեղին: (58 / 34)

ԱՆՍԱՄ - 2

Իսկ սա ո՛չ աճ այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին (19 / 22)

բայց սակայն բազում անգամ հալածեալ ի Սաւուղայ, ներեր եւ անսայր կոչողին հրամանի (19 / 16)

ԱՆՍԽԱԼԱՊԷՄ - 1

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիք իւրեանց դրոշմեսցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն (61 / 23)

ԱՆՍՈՒՏ - 2

պսակեալ փառագարդեաց ամենայաղթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն՝ որոյ պտուղն անմահացուցի՛՛

ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք, ըստ իւրում անսուտ հրամանին (53 / 21)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չէած զմտաւ, թէ որպէս խնամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին. այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն (14 / 15)

ԱՆՍՈՒՐԲ - 1

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին, եւ յանսուրբ տեղուջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նորա, (17 / 47)

ԱՆՍՏՈՒԵՐ - 2

Էրագընթաց շարժամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր. (59 / 29)

Որ ցուցանէր ինքեամբ օրինակաւ՝ զանստուեր եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցոյ խաւարաւ փակեալ (59 / 34)

ԱՆՎԱՅԵԼՈՒՉ - 1

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր, եւ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհ արձակէր (57 / 20)

ԱՆՎԵՐԱԿԱՅՈՒ - 1

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան. անտերունչ եւ անվերակացու՝ ըստ հոգոյ եւ ըստ մարմնոյ, եւ ոչ գոյ մի տեղի ապաստանի գտանել (60 / 33)

ԱՆՎՐԷՊ - 1

եւ ոչ ած ի յիշումն գտերունական հրամանսն եւ գանվրէպ խոստումնն առ Պետրոս (53 / 11)

ԱՆՏԱՌ - 5

«ապականեաց զնա խոզ անտառի. եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմա», ըստ դաւթական երգոցն: (23 / 7)

ըստ իւրեանց արինարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն ճանեթոյ (46 / 5)

«Գազանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 41)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկինս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն... իսկ ի հարաւ մինչեւ ի Տարօն եւ մինչեւ ի գաւառն Հաշտենից մինչեւ յանտառս Խորձենոյ: (26 / 18)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափիսագաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարիսար եւ մինչեւ ցստորոտն Կովկասու. եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառսն ճանեթոյ (34 / 39)

ԱՆՏԱՌԱԽԻՏ - 3

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ ասփափայ վայրք՝ (34 / 45)

ձա՛յն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 18)

Եւ խիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 35)

ԱՆՏԵՂԵԱԿ - 2

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 46)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ լի ցասամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն (58 / 1)

ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԻ - 1

անտեսանելի եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 36)

ԱՆՏԵՍ ԱՌՆԵՄ - 3

«Ընդէ՞ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում», (31 / 8)

վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զմեզ (49 / 13)

վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարար (56 / 44)

ԱՆՏԵՐՈՒՆՉ, ԱՆՏԵՐՈՒՆՉ - 4

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան. անտերունչ եւ անվերակացու (60 / 33)

վասն այնորիկ անտերունչ գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խոռվեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 2)

Հեծելագօրն անտերունչ շրջեալ ոմն ի Պարսս, ոսն ի Յոյնս, ոմն ի Վիրս: (22 / 30)

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ էլին ի նոյն՝ չարին արբանեակք (46 / 9)

ԱՆՏԻ - 7

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթուղիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին (6 / 6)

Եւ յայնմ օրէ եւ առ յապայ բարձաւ տէրութիւնն Պարսից ի տեղուցէ անտի: (17 / 2)

Եւ ապա հանեալ զնոսա անտի, տարան ի Կոստանդնուպօլիս առաջի թագաւորին (24 / 36)

Յետ երից աւուրց շարժեալ ամենայն բանակաւն, իսաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ, եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամբոցաւն որ կոչի Աւնիկ (37 / 11)

Եւ էլեալ անտի սակաւ արամբք յանգէտս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 15)

«Զգո՛յ՛ լերուք ի շանց անտի, զգո՛յ՛ լերուք ի չար մշակաց անտի»: (52 / 28; 52 / 29)

ԱՆՏԻՈՔ - 2

Եւ զմինն անուանէ դեմեսլիկոս, եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 45)

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 13)

ԱՆՏԻՈՔԱՅԻ - 1

Սա յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրածողով լինի, եւ ճանապարհ առնէ ի կողմանս Անտիոքացոց (13 / 34)

ԱՆՑԱՆԵԼ - 4

Յորում տեղւոջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ, մօրից պատահեալ երիվարին՝ ոչ կարաց անցանել (7 / 9)

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն (30 / 38)

Եւ յանցանել բարկութեան պատուհասին՝ արբեալ ամբարտաւանութեամբ ասէ. (25 / 25)

զոր մեք ի դարձին զանցանելն ապա իմացաք: (50 / 32)

ԱՆՑԱՆԵԼՈՑ - 1

առեալ զգերի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի, քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց: (41 / 4)

ԱՆՑԱՆԵՄ - 23

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն. այս իրաւամբք անց ընդ նոսա, եւ որ առ սոքօք դառն տեսութիւնն: (7 / 34; 7 / 37)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն (8 / 3)

այս եղեւ սկիզբն անհնարին չարեացս որ անց ընդ մեզ: (45 / 40)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ (61 / 26)

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, (3 / 48)

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ եւ գետոյ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ եւ գայ ի քաղաքն Ուխթեաց (4 / 17)

հաճոյ եղեալ նմա՝ խնդրէր զօրս յօգնականութիւն, եւ առեալ գայ անցանէ յաշխարհն իւր: (6 / 16)

ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան, եւ հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 43)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք (12 / 11)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց (13 / 11)

որ եկեալ անցանէ յաշխարհն Վրաց: (13 / 18)

որ ընդ ամենայն ջերմագութ հարամբ անցանէ այս բան: (42 / 40)

քանզի եւ զիշերի հատեալ զբանտն եւ փախստական եղեալ, անցանէ յաշխարհն Յունաց (54 / 30)

Եւ իբրեւ ջաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի (54 / 35)

զի ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ (56 / 21)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց (58 / 40)

իբր ի թշնամեաց հալածեալք ի սառնամանեացն՝ ոչինչ փոյթ առնելով ընչից, անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 3)

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր (57 / 11)

Այստքիկ երկուց էր տեղեաց՝ լերինն եւ քաղաքիս գողորմելի պատմութիւնս. գոր աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք (32 / 8)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն (44 / 16)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ որ գիշերաւ անցին, յորժամ գիտացին գեղեալ չարիսն Մելիտինոյ (50 / 43)

մեղքն եղել այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 29)

ԱՆՑԱԻՈՐ - 6

նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նորա, եւ արար զնա կոխան անցաւորաց (23 / 7)

Ո՛չ լնու հնձող որայիւ զգիրկս, եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց (35 / 14)

բարեբանութիւն անցաւորացն ո՛չ կաթեաց ի լսելիս: (18 / 15)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զորախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր (21 / 43)

երկիր աւերակ, թափուր ի բնակչաց. քաղաքք կործանեալք, եւ անդաստանք խոպանացեալք եւ փշաբերք, ահագին եւ զարհուրելի անցաւորացն ցուցանի: (44 / 42)

եւ կոխեն զնա նախաստանօք անցաւորք ճանապարհաց: (26 / 28)

ԱՆՑԵԱԼ - 11

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքե, (6 / 37)

եւ անցեալ ընդ բազում օթեւանօք, գայ բանակի ի գաւառն Բասենոյ: (8 / 35)

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի ընդ ծով, ի վերայ անկանի բիրաւոր զօրաց ապստամբին (9 / 17)

Դանիէլ յիւրում մարգարեութեանն՝ զոր ետես, որոյ գլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են (15 / 27)

նմին նման այր մի անծանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ, ի Մանանաղի իջեալ եւ յԵկեղեաց անդառնալի գնացիւք (17 / 21)

արդ թրթուրն եւ մորեխն այն անցեալ են (26 / 35)

անցեալ առ նովաւ գայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ կոչի Դու: (37 / 14)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ գնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն, եւ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ բոց ծիրանի ի դուրս ելանէր (38 / 37)

Զի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղեւ (55 / 25)

զահք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, ինկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք, պսակ տէրունական սեղանոյն փոշուով եւ մոխրով ծածկեալ: (42 / 8)

ԱՆՑԵԱԼ/գ./ - 3

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ... ՎԱՍՆ ԱՆՑԻՅՆ ԱՆՑԵԼՈՑ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՅ ՈՐՔ ՇՈՒՐՉ ԶՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 2)

յանգման յաւորս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 14)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիք իրեանց դրոշմեցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ գանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն (61 / 23)

ԱՆՅ ԵՒ ԴԱՐՁ ԱՌՆԵՄ -1

Վա՛յ նոցա զալոյն յարեւելս, եւ վա՛յ ուր նոքա անց եւ դարձ արարին (4 / 37)

ԱՆՅՆԻԻՐ - 1

Եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիր յանցնիր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց, զոր ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 8)

ԱՆՅՈՒՑԱՆԵՄ - 2

Որպէս եւ աստստին իսկ զերկոսեանն եցոյց առ մեզ. ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր, զի մի՛ ի սպառ սատակեցէ զմեզ: (25 / 22)

Եւ զՄիխայիլն արեղայ արարեալ, ի կողի անցուցին. Բայց ասեն թէ ինքն յօժարութեամբ չոգաւ: (48 / 43)

ԱՆՅՈՒՑԵԱԼ - 1

Եւ անցուցեալ անդ զաւուրս իւր, երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ կոչի Մուհարկին: (54 / 40)

ԱՆՅՔ - 6

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ... ՎԱՍՆ ԱՆՅԻՅՆ ԱՆՅԵԼՈՑ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՅ ՈՐՔ ՇՈՒՐՁ ԶՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 2)

զի մեք զամենայն անց չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մենջ՝ յաւերակացն ուսանի խնդրօղն: (32 / 5)

Իսկ զայլ զաւառաց եւ զքաղաքաց զանց աղետից, ո՛յր միտք բաւեն: (32 / 9)

Ձի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանց աղետիցն որ ընդ Արծն եղեւ (55 / 25)

-

ԱՆՅՔ ԸՆԴ ԱՇԽԱՐՀՍ ՀԱՅՈՑ (1 / 6)

ԱՆՅՔ ԸՆԴ ԱՇԽԱՐՀՍ ՀԱՅՈՑ (2 / 32)

ԱՆՕՐԷՆ - 26

Գրէ երջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն, եթէ «թագաւոր արդար կանգնէ զաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 44)

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց, խստաց եւ ապստամբից: (27 / 27)

բայց ողորմեցաւ Աստուած, եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոցա, եւ խափանեաց զընթացս արշաւանաց անօրինացն: (25 / 35)

Ո՛վ ողորմութեան քո Աստուած, որ այնքան ներեցեր անօրինացն խրոխտալ ի վերայ խաշին արօտի քո: (27 / 23)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 2)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք (31 / 20)

յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 9)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք... անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 33)

Որոց ի վերայ հասեալ զօրք անօրինացն ի մէջ փակեցին (36 / 25)

Երեցն զիւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ իւրեանց ընկենոյր: (38 / 15)

Չայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել (38 / 16)

Իսկ անօրինացն լինէր մեծ ուրախութիւն: (38 / 26)

Չոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 40)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն, (40 / 46)

Յորոյ վերայ զիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին, եւ քանզի ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն, որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ (43 / 27)

Չոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 41)

Իսկ անօրինացն լցեալք եւ յազեցեալք ասարան, հուր հարեալ քաղաքին, առեալ զգերի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 31)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս, եւ քանզի բնակիչք տեղւոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա, ըստ տէրունական առակին, վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ, եւ եղեւ կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչեւ ի կատարած յաւիտենից: (46 / 36; 46 / 39)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոս (47 / 7)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի առաջի հօր. եւ առժամայն եղեւ քաղաքն բարեշէն՝ գուր արեան: (48 / 9)

գոր ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին. (48 / 15)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, գարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ ոք զիւր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 20)

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչէ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 45)

Եւ քանզի զօր ի Հոռոմոց զայր ի յետոյ, որք առժամայն փողս հնչեցուցին, զոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն (51 / 23)

քարոզն առ նմին աղաղակէր, թէ՛ Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս զայս կրեսցէ: (54 / 22)

ԱՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ - 4

Եւ այս եղեւ ո՛չ վասն արդարութեանն Պարսից, այլ վասն անօրէնութեան մերոց զօրացն (16 / 33)

այսպէս եւ կարթընկեցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն, զի ի կերոյն խաբեալ՝ ձուկն ի կարթէն ըմբոնեսցի, նոյնպէս եւ անօրէնութեան մշակքն (52 / 16)

Եւ այս եղեւ ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի (52 / 44)

Ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր, Եւ երկիր լցաւ յանօրէնութենէ. Արդարութիւն նուագեաց (3 / 2)

ԱՆՕՐԷՆՔ - 2

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս. քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին, որովք ի բազմութենէ նոցա եռայր առհասարակ տեղի բանակի նոցա: (28 / 34)

Ջի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս, զի համբերօղքն արժանասցին պսակին փառաց, եւ անօրէնքն ընկալցին զիրեանց չարեաց զհատուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 9)

ԱՆՕՐԻՆԵԱԼ - 2

այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր, անիրաւէր (25 / 44)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս խորհեցան. այլ որ անօրինելոցն էր ի նոսա՝ անօրինէր (32 / 28)

ԱՆՕՐԻՆԵԼ - 1

յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս քո, եւ ի պարծիլ ասեցողացն զքեզ ի մէջ տօնից քոց (31 / 9)

եւ յապակւոյն բեկոր ինչ հարեաւ կարեվէր խոցեաց զձեռն նորա (24 / 30)

ԱՆՕՐԻՆԵՄ - 2

այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր, անիրաւէր (25 / 44)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս խորհեցան. այլ որ անօրինելոցն էր ի նոսա՝ անօրինէր. (32 / 28)

ԱՇԽԱՏԻՄ - 1

Իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 40)

մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ (23 / 5)

ն՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց (41 / 41)

գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղխիւք (52 / 37)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, զորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մեզ, եւ ոչ յումեքէ պահանջեցաւ ի մենջ, եւ ոչ մեք կարօղ եմք ձեռն արկանել. վ (56 / 42)

Աստանօր մեզ պատմութիւնս ողբոց եւ աշխարանաց է (26 / 46)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գորախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր (21 / 42)

աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ(41 / 22)

Ո՛ր թագաւորացն աթոռք...այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով եւ սարդի ոստայնիւ լցեալ, եւ ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհ հեռացեալ իբրեւ զգերի եւ զկալանաւոր: (41 / 44)

բազում աշխարհ եւ քաղաք ա՛յն էին որ ապրեցան յայնմ հին (55 / 27)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար, եւ ինքն մեծաւ աւարաւ եւ գերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր (57 / 5)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղել... սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 3)

Բայց թագաւորն Դիոզէն ... ինքն մեծաւ աւարաւ եւ գերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր (57 / 7)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհւոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 12)

զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց (18 / 27)

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց (29 / 27)

որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան (31 / 40)

Այտքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ երանելի, յղփացեալ, ականաւոր ի մեջ աշխարհաց: (31 / 43)

հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց (35 / 21)

միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, զաղբիս մեծացուցանէր, եւ զգանձս, զոր ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովէր, զոր պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց՝ որ զաշխարհս ի խաղաղութեան կարէին պահել յաղթելով թշնամեացն (40 / 2)

այլ ի հեռաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս, եւ զօրն ամենայն նոքօք վարանէր: (40 / 9)

Իսկ իշխանք աշխարհաց մեծամեծք եւ փոքունք յորժամ լուան զնորա թագաւորելն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 7)

Մինչև բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալեբանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց, այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 42)

Եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիր յանցնիր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց, զոր ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 9)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, քանզի յոյժ կամեր խաղաղութեամբ վճարել զիր ճանապարհորդութիւնն, եւ աշխարհի մնալ չի շինութեան: (6 / 39)

Եւ նոքա ասեն. Սոքա ամենեքեան երամք աղօթողաց են, որք աշխարհի խաղաղութեան եւ կենաց ձերոց առողջութեան միշտ խնդրուածս առնեն: (14 / 3)

որպէս ինքն յիրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի, եթէ վասն աշխարհի խաղաղութեան ոչ խնայեցի յիս, եւ վասն այնորիկ յանարժան գործ համարձակեցայ: (18 / 32; 18 / 32)

վաճառն զին եղեւ փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 48)

մեք չարագանեալք եւ կործանեալք եւ տեսարան աշխարհի եղեալ (27 / 10)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ զիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից (27 / 39)

թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ (39 / 45)

Իսկ սա զգանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւեր նմա աշխարհի աւերումն(40 / 7)

Հաստատունք աշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց ապստամբաց (3 / 17)

գրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհի եւ քաղաքիդ քոյ (23 / 14)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն. քանզի տիրէ Բուլղարաց աշխարհին, գաւառաց եւ քաղաքաց նոց (4 / 25)

զգորսն աշխարհին յսաբանօք ի մի վայր ժողով (4 / 34)

Իսկ ինքնակալին լուեալ զայս, զօր առաքէ բռնութեամբ տիրել աշխարհին: (5 / 2)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ (5 / 8)

Եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, վասն անդրանկութեանն. իսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 42)

Թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաքէ (7 / 12)

՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, եւ պատիր բանիք զբազումս յազատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 11; 13 / 12)

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի, որ է ի վիճակի Արծրունեաց աշխարհին (16 / 19)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ գլխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 27)

հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 23)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիւրատեսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին, եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա, եւ ասէ (20 / 47)

յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 21)

լուեալ թագաւորին, գանձիւք եւ իշխանութեամբ հաճեալ զկամս նորա, եւ այնու տիրեցին Անույ եւ ամենայն աշխարհին: (23 / 46)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէիցն Անույ եւ այլ աշխարհին. (24 / 3)

Քանզի հեծելագօրքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին (32 / 18)

քանզի ի միում ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, որ ունէին զթագաւորութիւնս մերոյ աշխարհիս: (20 / 7)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ (24 / 43)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս (34 / 37)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին (34 / 42)

Ծանո՛ թագաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս, եւ ես տաց զքաղաքս եւ զայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 43)

Մարդաբնակ աշխարհն թափուր ի բնակչաց: (22 / 33)

Քանզի որ ունէր գաշխարհն՝ յաղթողն ի պատերազմունս, վախճանեցաւ իւրային մահուամբ (4 / 28)

վասն որոյ թողեալ գաշխարհն՝ երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հոռոմոց (6 / 14)

գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ գաշխարհն: (21 / 14)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս, եւ նուաճէ գաշխարհն ընդ ձեռամբ (24 / 9)

ասէ ցնոսա. Թէ ոք ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել յաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր (43 / 9)

միայն յաշխարհն աւերէին եւ ոչ փրկութիւն գործէին: (58 / 38)

Իսկ Աշոտ...եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ ինդրէր զօրս յօգնականութիւն, եւ առեալ գայ անցանէ յաշխարհն իւր: (6 / 16)

Եւ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ եւ զաւար սպանելոցն՝ չոզան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 36)

արձակեացեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց (16 / 45)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց..առ եւ գերի բազում առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց (26 / 39)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարան լցին զերկիրն ամենայն. իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա. զոր առեալ եւ ընկալեալ ի շնորհակալս, եւ մեծաւ պարգևօք արձակեաց խաղաղութեամբ յաշխարհն իւր: (33 / 10; 33 / 14)

եւ ինքեանք առեալ զգերի եւ զկապուտ քաղաքին զնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 26)

եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 5)

Եւ այս սրտին դիւր եղեւ Սուլտանին, եւ զնաց մեծաւ տրտմութեամբ յաշխարհն իւր. քանզի ոչ զոր ինչ կասէր՝ կարաց վճարել ինչ: (39 / 40)

ոչ ոք ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 6)

Իսկ զօրքն Պարսից զիշերագնաց եղեալ... զնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 32)

առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 23)

զնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 39)

զնացին յաշխարհն իւրեանց: (46 / 8)

զնացին այսու յաղթութեամբ յաշխարհն իւրեանց: (47 / 39)

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 37)

Քանզի Վասիլն...որ գբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիք, յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն (13 / 25)

Զայս եւ որ սոցին նման է, առաւել ունէր աշխարհս մեր: (22 / 25)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր գառաջին աշխարհս գերի տարան, զԱրծն այրեցին (34 / 31)

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամբք (34 / 43)

աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղեւ խռովութեամբ (36 / 42)

լնուլ գամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամբք, եւ բառնալ զկարգս եւ զկրօնս քրիստոնէութեան: (58 / 44)

որք եկեալ գաշխարհս յաւեր դարձուցին: (4 / 36)

եւ ծովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացառ վայրս, եւ կալաւ բնաւ գաշխարհս (26 / 20)

եւ բովանդակ կալեալ գաշխարհս իբրեւ հնձօղք ոճոյ ագարակի: (34 / 40)

այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին գաշխարհս ամենայն (35 / 2)

Գրէ երջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն, եթէ «թագաւոր արդար կանգնէ գաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 44)

պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց՝ որ գաշխարհս ի խաղաղութեան կարէին պահել յաղթելով թշնամեացն (40 / 3)

պահեցից գաշխարհու ի խաղաղութեան: (44 / 14)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն քազում բիրութք եւ անթիւ սպառազինօք
...տապալէր գաշխարհու քազումս (55 / 42)

մեծաւ իրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհու մեր յամսեանն
սեպտեմբերի (26 / 44)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն քազում բիրութք եւ անթիւ սպառազինօք.
մտեալ յաշխարհու մեր՝ ահ եւ երկիւղ հասուցանէր հեռաւորաց եւ մերձաւորաց.
(55 / 41)

եւ այլ մի՛ արշաւեսցոյք յաշխարհու ձեր: (59 / 17)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր
Սարգիս, եւ է գերեզման նորա ի Հոռոմոսի վանքն: (8 / 28)

եւ բարձաւ ուրախութիւն յաշխարհէ: (59 / 47)

Որովք հարեալ զբռնակալն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն. (9 / 14)

եւ անդէն ժամանեաց նմա մահ, եւ ել յաշխարհէս զկնի ամենայն
երկրածնաց, ուր ի միասին են թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 21)

եւ իբրեւ զանմահս՝ գաշխարհէս բուռն հարկանեմք: (50 / 13)

ԱՇԽԱՐՀԱԺՈՂՈՎ - 1

Յետ երից ատուրց շարժեալ ամենայն բանական, խաղայ իջանէ ի Տուարածոյ
Տափ, եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցաւն որ կոչի
Անիկ, յորում ետես աշխարհածորով մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 13)

ԱՇԽԱՐՀԱԼՈՒԲ - 1

եղև կործանումն նորա աշխարհայուր եւ անմոռաց մինչև ի կատարած
յալիտենից: (46 / 41)

ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼ - 1

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 24)

ԱՇԽԱՐՀԱՀԱՅԵԱՑ - 1

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց զեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագրնթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 27)

ԱՇԽԱՐՀԱՀԵԾ - 1

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի (60 / 1)

ԱՇԽԱՐՀ ԱՂՕՐԻ - 1

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

ԱՇԽԱՐՀԱՇԷՆ - 1

Եւ եղև յետ մահուան Դաւթի Կիւրապաղատի, որ էր այր հօր եւ աշխարհաշէն, մեծապարգև եւ աղբատասէր (3 / 32)

ԱՇԽԱՐՀԱՊԱՏՈՒՄ - 2

դարձաւ յառաջին անգարդութիւնն ըստ աշխարհապատում քանին (44 / 23)

Մտեփաննոս Տարօնացին որ գաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ գպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ (5 / 23)

ԱՇԽԱՐՀԱՍԷՐ - 1

գամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 43)

ԱՇԽԱՐՀԱԻԵՐ - 3

Վա՛յ տարւոյն, վա՛յ աշխարհաւեր խորհրդոյն, յորում կործանեալ ապականեցան բնակիչք երկրի (44 / 21)

յորժամ Պարսիկք գիտացին զսոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով, տարաւ յանգ գաշխարհաւեր կործանումն: (45 / 15)

Այս ամենայն յաշխարհաւեր տարւոջս գործեցաւ: (48 / 44)

ԱՇԽԱՐՀ ԲԱԲԵԼԱՑԻՈՑ - 1

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց. (40 / 24)

ԱՇԽԱՐՀ ԲԻԻԹԱՆԱՑԻՈՑ - 1

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր, եւ զետեղեալ յաշխարհն Բիւթանացոց, անհուն բազմութիւն յինքն կուտէր: (57 / 11)

ԱՇԽԱՐՀ ԽԱՂՏԵԱՑ -1

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 13)

ԱՇԽԱՐՀ ՀԱՅՈՑ -6

Յայտսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց (21 / 37)

որք ելեալ էին յաշխարհն Հայոց: (40 / 27)

ԱՆՑՔ ԸՆԴ ԱՇԽԱՐՀՍ ՀԱՅՈՑ (1 / 6)

ԱՆՑՔ ԸՆԴ ԱՇԽԱՐՀՍ ՀԱՅՈՑ (2 / 32)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ ...սա ի խաղաղութեան կալաւ գաշխարհս Հայոց: (5 / 10)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ գաշխարհս Հայոց (43 / 17)

ԱՇԽԱՐՀ ՀՈՌՈՄՈՑ - 2

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 34)

տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով եւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հոռոմոց (14 / 40)

ԱՇԽԱՐՀ ՅՈՒՆԱՑ -1

անցանէ յաշխարհն Յունաց՝ եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (54 / 30)

ԱՇԽԱՐՀ ՊԱՐՄԻՑ -1

ամենայն աշխարհն Պարսից առ հասարակ զարհուրանօք պաշարեալ կային յերկիւղի (11 / 29)

ԱՇԽԱՐՀ ՎՐԱՑ -1

Եկեալ անցանէ յաշխարհն Վրաց: (13 / 18)

ԱՇԽԱՐՀ ՏԱՅՈՑ -2

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (1 / 11)

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (8 / 32)

ԱՇՈՏ - 9

պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 35)

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր... Իսկ Աշոտ բարեկարգ ունելով զդիրս մարմնոյն, քաջասիրտ եւ պատերազմասէր գոլով: (5 / 36)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար (6 / 12)

Ի միում ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս (20 / 7)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, (5 / 8)

տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք, վասն անդրանկութեանն. իսկ Աշոտոյ գներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 42)

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ (5 / 45)

կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց (21 / 22)

Եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ, որք ելեալ էին յաշխարհն Հայոց: (40 / 27)

ԱՇՈՒՆ - 1

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր էլ ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ զիտեմ (50 / 26)

ԱՇՏԱՐԱԿ- 9

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն (55 / 10)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն (55 / 7)

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու (55 / 13)

Ձի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 23)

Ջի տեր է որ շինէ եւ քակէ, տայ զամուրս ի դողումն եւ գբարձր աշտարակս ի կործանումն (55 / 13)

այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամրութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ տայ գբարձր աշտարակս ի կոխումն եւ զքաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 29)

զի այգի գոր տնկեաց տեր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց գաշտարակս նոր (23 / 6)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղետք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի, եւ ել հուր հարաւային եւ եկէզ զամուրս բարձունս, եւ գաշտարակս անմատոյցս իբրեւ զմոմ հալեալ սպառեաց (60 / 3)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթուղիկէն ելեալ ամրանային, եւ այլք յամուր տեղիս կամ յաշտարակս: (15 / 8)

ԱՇՏԷ - 4

եւ զայլս ի գիրկս մարցն աշտէիք խոցեալ՝ ընդ կաթն մարցն զարինն մանկանցն խառնէին (7 / 43)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչեւ իսիլ արկեալ, եւ զկենդանւոյն թաղեալսն աշտէիք չարաչար խոցոտելով սատակէին (47 / 25)

վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքսն էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին. գոր ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին (48 / 16)

զի զտղայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիւք իսողալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին (51 / 2)

զանթիւ եւ զանհամար զաչացուսն գորոց զլուսարանս
խաւարեցուցին: (7 / 33)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, զիշերագնաց
եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի
վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 4)

«Աչք» տեսոն բարձունք են (19 / 49)

Իսկ որք իւր աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն
կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 29)

Եւ աչօք իմովք տեսի, զի որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ
ելին ի կենացս: (9 / 9)

տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն (17 / 8)

գոր աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք (32 / 7)

Ձոր եւ իսկ աչօք մերովք տեսաք առ սմա եղեալ (39 / 44)

զի գոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ (45 / 20)

ոչ սակաւք էին որ աչօք տեսին (55 / 26)

Ձկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն
ըմբռնեալ եղել, եւ յաչիցն զրկեցին, եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն (59 / 18)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս գորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն (31 / 43)

Եւ այսպ առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց գնա: (6 / 11)

Ասպ ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի (6 / 39)

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան, այսպ լուսացուցին զխորհուրդսն, յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին. (8 / 42)

Եւ այսպ միաբանեալ ամենեցուն բուռն հարին զորդոյն Փոկասայ (8 / 44)

Եւ այսպ զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս (9 / 15)

Եւ զի ո՛չ գոյր այլ իւիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն, այսպ ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին (9 / 33)

այսպ հարցանէ թագաւորն վասն զօրացն (10 / 33)

Ասպ հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել (11 / 11)

Յետ այսորիկ իբրեւ ետես Գեորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, այսպ աղաչէ զթագաւորն զալ ի խաղաղութիւն: (11 / 16)

Ասպ շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս (12 / 10)

Ասպ ինդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին (12 / 22)

Ասպ ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից. (13 / 4)

Ասպ ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դաւթական երգոյն որ աս... (14 / 23)

Եւ այսպ պարապեալ ի գործոյն՝ հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել առ ի լոգանալ նմա: (15 / 19)

Եւ այսպէս հուսա ընդ հուսա զՄիխայիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝
այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 39)

Եւ այսպէս զի՞նչ առնէ. (18 / 28)

Եւ Աստուծոյ ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին
որ կոչի Սեաւ Քար (24 / 34)

Եւ այսպէս հանեալ զնոսա անտի, տարան ի Կոստանդնուպօլիս առաջի
թագաւորին (24 / 36)

Եւ այսպէս արձակեաց զԻսրայէլ: (25 / 30)

Եւ այսպէս ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն (30 / 30)

Եւ այսպէս զհասկաքաղն եւ զխոզանն միայն թողուցուն յարօտ երեց: (33 / 9)

Եւ այսպէս ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ
եղանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն ի մէնջ յանձն առնուցուս (33 / 35)

Աստուծոյ ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի (33 / 42)

Եւ այսպէս հուր հարեալ այրեցին զքաղաքն (34 / 25)

Եւ այսպէս եկեալ նորա վառեալ սրտմտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի ընդ
քաղաքին: (37 / 21)

Աստուծոյ ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, զոր ինքեանք բարան
կոչէին (38 / 18)

Ոչ ինչ է, ասէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ
պատասխանի. Եւ այսպէս զի՞նչ: (39 / 18)

Աստուծոյ աւա՛ղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 15)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, այսպէս ողորմելի
եմք քան զամենայն մարդիկ (41 / 21)

Եւ այսպէս լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զզէսն՝ յարձակեցան ի
վերայ շինին (43 / 32)

Աստուծոյ մարտ եղեալ, պատերազմաւ կամեր տիրել քաղաքին: (45 / 34)

Եւ այսպէս գնացին յաշխարհն իւրեանց: (46 / 8)

այնպիսի դառն տանջանօք տանջեալ, յետոյ այսպէս սպանանէին (47 / 22)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, այսպէս զանկելոցն զամենեցուն զկուշտսն ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 27)

Եւ այսպէս հուր հարեալ քաղաքին, կիզեալ ապականեցին (48 / 22)

Այսպէս ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 34)

Եւ այսպէս անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնիա, եւ ըստ իւրեանց սովորութեանն առեալ զերկիրն յաւարի. զոր մէք ի դարձին զանցանելն այսպէս իմացաք: (50 / 30; 50 / 32)

Եւ այսպէս զգերին եւ զաղին յետոյ տանէին (51 / 12)

այսպէս թշնամոյն ճարակ գտեալ, ցանեաց որոմն ի մէջ ցորենոյն ըստ աւետարանական առակին: (52 / 45)

Եւ իբրեւ այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց՝ այսպէս ի վերայ սորին եւ այլ միւս եւս յաւել (53 / 27)

այսպէս սէրս անդէպս ցուցանէր, եւ պարզեւս անձեռնարկելիս խոստանայր: (58 / 7)

յայնժամ այսպէս յիշեաց զդաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ (59 / 12)

ԱՊԱ ԵԻ - 1

այսպէս Եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց զործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն (57 / 7)

ԱՊԱ ԹԷ - 2

այսպէս թէ մեռանի, զքեզ դմա մատաղ հրամայեմ առնել: (36 / 33)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է զարկածն, չէ կենաց. ասպա թէ այլում է, զայն ոչ գիտեմ: (36 / 35)

ԱՊԱՇԽԱՐԵՄ - 1

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան է նովիմք չասպաշխարեաց. նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն էւ ոյ պատարագք (53 / 34)

ԱՊԱՐԱՆՋԱՆ - 1

Վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, էւ ասպա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն, էւ զգինդսն, զմատանիսն, զասպարանջանսն. զքօղէսն, զմեհեւանդսն էւ զայլն ամենայն: (30 / 31)

ԱՊՈՒՌ - 1

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերագմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յասպուռ. որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայելի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս էւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 4)

ԱՊՍԱՍԲ - 1

Կամ տո՛ւր զասպստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 38)

ԱՊՍԱՍԲԵԼ - 1

Քանզի զայն պատուեր տուեալ էր նոցա թագաւորին. վասն զի նոքա յասպստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսագին էւ խոստացան մինչէր յայն տեղի տալ նմա ի բաժին (10 / 11)

ԱՊԱԺԱՄԵԱՆ - 1

զի գողայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ (51 / 2)

ԱՊԱԺՈՅԺ - 2

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արինն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 32)

պատուական ալիք ծերոց ընդ արինն եւ ընդ ապաժոյժ եկեալք, եւ դիակունք նոցա թաւալզլոր խաղացեալք: (27 / 18)

ԱՊԱԽՏ - 1

Մէք ապախտ արարաք զբանս նորս. (47 / 35)

ԱՊԱԿԱՆԱԳՈՐԾ - 1

ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն զայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան (49 / 28)

ԱՊԱԿԱՆԵԱԼ - 1

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ զերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 24)

ԱՊԱԿԱՆԵԼ - 3

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ասպականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի (6 / 41)

Իսկ ընդ մեծամեծսն ատենախօս եղեալ, ասէ. Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ասպականել (44 / 13)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին գամառն եւ զձմեռն յասպականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 17)

ԱՊԱԿԱՆԵՄ - 15

Ասպականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր (3 / 1)

«ասպականեաց զնա խոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմ (23 / 7)

Եւ կիզեալ ասպականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 10)

Վա՛յ տարւոյն, վա՛յ աշխարհաւեր խորհրդոյն, յորում կործանեալ ասպականեցան բնակիչք երկրի (44 / 22)

Ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ասպականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ասպականեցան. ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 28)

Ձի յայնմ հետէ՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցւոյ քայքայեալ ասպականեցան: (59 / 39)

Իսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ասպականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 9)

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի...եւ քանդեալ ասպականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 3)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ասպականեցին գաւառս բազումս (26 / 38)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ասպականեցին գամուրս նոր (28 / 3)

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամբք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ ափափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ասպականեցին զտունս եւ զեկեղեցիս, որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելոնի. եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ասպականեցին զաշխարհս ամենայն (34 / 46; 35 / 2)

Եւ ապա հուր հարեալ քաղաքին, կիզեալ ասպականեցին (48 / 23)

Եւ ի հիմանէ բրեալ ասպականեցին գնա եւ զդաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 39)

Եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաք...եւ այսու ձեռնարկութեամբ քանդեալ ասպականեցին գաւառս երկոտասան: (7 / 15)

ԱՊԱԿԱՆԻՉ - 2

նոյն ախտս այս չարութեան՝ ասպականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա. զի ոչ եթէ այլ ոք դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 27)

Արդ տե՛ս դու գնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ զասպականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 24)

ԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ - 5

Ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարեական ողբսն. «Առաջ նորա դրախտ փափկութեան, եւ վերջ նորա դաշտ ասպականութեան»: (4 / 40)

Արդ գոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղև նոցա գուր ասպականութեան. (46 / 43)

Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացուցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ, եւ դարձան փառք մեր յասպականութիւն: (3 / 7)

եւ հրամայէ զտունս նոցա յաւար, յաւեր, յասպականութիւն դարձուցանել: (18 / 2)

եւ զմեծամեծ եւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ յասպականութիւն դարձուցին: (18 / 4)

ԱՊԱԿԵՂԷՆ - 1

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հռոմոնց պատրաստեալ հուր նաւթի եւ ծծմբով. եւ արկեալ յաման ասպակեղէն... եւ ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 34)

ԱՊԱԿԻ - 1

եւ յասպակոյն բեկոր ինչ

ԱՊԱՀՈՒՆԻՔ - 3

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 20)

Զանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ, ի գաւառն Ապահունեաց (34 / 36)

Եւ իբրեւ ջաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի (54 / 35)

ԱՊԱՇԱԻԱՆՔ - 2

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից. որ յոյժ սպաշաւանաց արժանի է, (13 / 6)

Որ յոյժ սպաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն (40 / 41)

ԱՊԱՇԽԱՐԵՄ - 2

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ սպաշխարեն (55 / 19)

այլ թէ ոչ սպաշխարիցէք. նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (26 / 3)

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ եւ սպաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, եւ ընդդէմ կալ: (61 / 31)

ԱՊԱՌՈՒՄ - 1

Իսկ աստ վաճառողն յոյժ սպասումն եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց (23 / 3)

ԱՊԱՍՏԱՆ - 9

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ, եւ յայն սպաստան՝ մնայր նորա գալստեանն օթեւանէ յօթեւանս փոխելով: (6 / 33)

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ սպաստան եղեւ, զԱբիսողոմայն ի հեռուստ ախտացեալ, արբեալ ամբարտաւանութեամբ, վասն որոյ զնորայն հատոյց զդատաստան: (18 / 44)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ ոք իցէ որ կարդայցէ զանուն քո, եւ որ յիշեսցէ ասյաստան առնել զքե (27 / 33)

սոքա ի քեզ ասյաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ, եւ բաժինք աղուեսուց եղեն: (29 / 12)

քաղաքացիքն յայս ասյաստան եղեալ ի ծովն եւ յամրոցն, յանհոգս կային: (39 / 34)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիւք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցովութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ ասյաստան եղեն ի գործս իւրեանց. (55 /)

Այսոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք ասյաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն, ի բազմադիմի չարեացն սակաւ ինչ նշանակեալք: (46 / 33)

Եւ յոյս ակնկալութեան ասյաստանի բարձաւ ի մէնջ: (60 / 5)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան. անտերունչ եւ անվերակացու՝ ըստ հոգոյ եւ ըստ մարմնոյ, եւ ոչ գոյ մի տեղի ասյաստանի գտանել մեզ (60 / 34)

ԱՊԱՐԱՆՔ - 8

Եւ օժեալ իւղով սրբութեան քարինք՝ հիմն ասյարանից այլազգեաց արկան (60 / 7)

Եւ գմեծամեծ եւ գգեղեցիկ ասյարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝ յապականութիւն դարձուցին: (18 / 4)

Ի սոյն ամի այրեցին գգեղեցիկ ասյարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր (51 / 35)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յասյարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել, եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 9)

Յորս էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. քանզի բարձրաձեղուն ասպարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին (7 / 17)

Քանզի քաղաքք աւերեալք եւ տունք այրեցեալք, ասպարանք հնոցացեալք, եւ արքունաշէն սրահք աճիւնացեալք: (27 / 13)

Արքունական ասպարանքն աւերակ եւ անմարդի: (22 / 33)

Այլ եւ ի ճարպոյ անիրաւութեան ի նմա գործելոցն տոչորեցաւ բարձրաշէն եւ գեղեցկայարմար ասպարանքն (56 / 25)

ԱՊԱԻԷՆ - 2

աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղև խռովութեամբ, եւ ոչ ուրեք գտանիւր տեղի ասպաինի (36 / 43)

Արդ զոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ասպաինի կարծէին, եղև նոցա զուր ապականութեան (46 / 42)

ԱՊԱԻԻՆԻՄ - 1

Եւ ո՞ւր տկարք ի թոչնոց ի նոսա ասպաինին ըստ սաղմոսին ձայնի (45 / 1)

ԱՊՈՒՌ - 1

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ. որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայելի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 4)

ԱՊՈՒՍՈՒԱՐ - 2

Իսկ Ապուսուար տեր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին (24 / 10)

Եւ ի սոյն ամի էլին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասէն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ գԴուին եւ գԳանձակ ունէր (40 / 26)

ԱՊՍՏԱՄԲ - 10

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիրմէ ապստամբ գնա կարծելով: (16 / 14)

Հաստատունք յաշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց ապստամբաց (3 / 19)

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի ընդ ծով, ի վերայ անկանի բիրաւոր զօրաց ապստամբին, եւ յայնքան բազմութեան ոչ որ մեռանի, բայց միայն ինքն ապստամբն գլխովին: (9 / 18)

քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թեպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 44)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կալանաւորս ապստամբին Փե (10 / 2)

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց, խստաց եւ ապստամբից: (27 / 27) Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, (9 / 30)

Ջոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ, թէ Եւ դու ապստամբիցն ես եկեալ, ահ արկանես ինձ: (10 / 37)

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի ընդ ծով, ի վերայ անկանի բիրաւոր զօրաց ապստամբին, եւ յայնքան բազմութեան ոչ որ մեռանի, բայց միայն ինքն ապստամբն գլխովին: (9 / 19)

Եւ զոր պարտ էր գապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուղայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ խնայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 33)

ԱՊՍՏԱՄԲԵԱԼ - 2

Եւ իբրեւ խրոխտալով առ իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղխէին, եւ դեռեւս ոչ երեւէր եւ ոչ միոյ գնդի պարտութիւն. անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՝ առ որս չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 44)

Որոց առաջնորդք էին Կոմիանոսն որ եւ թագաւորեացն իսկ եւ Կամենասն. եւ ապստամբեալք ի թագաւորէն երդմամբ չափ ոչ հնազանդել նորա թագաւորութեանն: (44 / 18)

ԱՊՍՏԱՄԲԵԼ - 2

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացին հաստատել, խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր զոր ինքեանք կամիցին: (8 / 40)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին. վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսագին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին (10 / 11)

ԱՊՍՏԱՄԲԵՄ - 4

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս (9 / 11)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ (18 / 34)

Եւ ամբութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ (55 / 29)

բայց մեր ապստամբեցաք ի մեր քաղցր եւ ի բարի հօրէն (49 / 11)

ԱՊՍՏԱՄԲԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

բայց առ իւր պահեաց զնա ամս երիս, քանզի կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 20)

ԱՊՐԱՆՔ - 1

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց (16 / 43)

ԱՊՐԵԼ - 1

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել, եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 10)

ԱՊՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 2

Իւրաքանչիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել՝ զի թերեւս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն (48 / 13)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն (57 / 18)

ԱՊՐԻԼ - 2

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւագ եկեղեցին մտանել՝ եւ ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 46)

Քանզի յարտաքին թշնամոյն զգուշանալ դիւրին է. բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ, որպէս Հաբելի եւ Յովսէփայ դիպեցան իրքն: (52 / 30)

մնացեալքն մերկ կողոպուտ հետիոտիւք ուր կարէին՝ ասլըցան: (33 / 3)

բազում աշխարհ եւ քաղաք ա՛յն էին որ ասլըցան յայնմ հինէ. (55 / 27)

Եղիա երկուցեալ ի մահուանէ, Յեզաբելայ փախստական՝ ի Քորեք անկեալ ասլըցաւ. (29 / 11)

Եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ասլըցաւ: (34 / 24)

Թուէր մեզ թէ նոքա մեղաւոր գոլով՝ կրեցին զպատուհասն, եւ մեք ըստ արդարութեան մերոյ ասլըցաք. (25 / 47)

Եթէ դա ասլըի զքեզ ազատեմ. (36 / 33)

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեցի առ նոսա: (55 / 11)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ասլըցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր. այլ աջ եւ բազուկ ամենակալին: (57 / 18)

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ գաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն, թէ ի վատ բազկէ չէ մեռեալ քո որդին: (36 / 37)

Իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամէտ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 2)

յայնժամ ապա յիշեաց գղաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմ (59 / 13)

ԱԶՈՂԱԿ - 1

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ, եւ գաջողակ երից պատերազմացն (59 / 2)

ԱՌ / գոյ. / - 9

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց... եւ աւռ եւ զերի բազում առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց (26 / 38)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ գաւռ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոգան ի տեղոյն: (28 / 23)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ գաւռ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարան լցին զերկիրն ամենայն (33 / 10)

Եւ առեալ գաւռ եւ զգերի գաւառին՝ դարձան... գաւռ եւ զգերի զամենայն թափեցին, բայց փախստեցն զհետ ոչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թե՛ զուցէ ծանր զօրու հանդիպեցին: (36 / 14; 36 / 19)

զորոց առեալ գաւռ եւ զգերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 32)

առեալ գաւռ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 23)

Եւ ապա հուր հարեալ քաղաքին, կիզեալ ապականեցին, եւ առեալ գաւռ եւ զգերի՝ ելին ի տեղուջէն: (48 / 23)

Եւ գաւռ եւ զգերի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 33)

ԱՌ/նադիրը տարբեր հոլ. հետ/ - 147

Բայց կատարեցաւ այն նոսա մարգարէութիւն հոգեբոցողին Դաւթի, թէ «Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճասցին եւ ծաղկեցցին (3 / 40)

Իսկ որդիք նորա՝ քանզի ո՛չ հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ ելին այն թագաւորն (4 / 30)

Ի դէպ է ասել այն նոսա զմարգարէական ողբսն (4 / 39)

մեռաւ թագաւորն Ափիսագաց Բագարատ, եւ թագաւորէ Գեորգի որդի նորա ընդ նորա. այն որ գրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ (4 / 44)

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան այն Գեորգի (6 / 10)

զբագումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, այն որս ոչ կարաց համբերել (6 / 13)

Եւ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ ութ թուականին՝ ձեռնադրի տէր Պետրոս ի կաթողիկոսութիւն այն կենօքն տէր Սարգսի: (6 / 26)

առաքէ դեսպանս այն Գեորգի վրաց իշխեցօղն, գալ ինքեան ի հնազանդութիւն: (6 / 29)

որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան, եւ որք նոցին տեարքն՝ այն նմին սրակոտորք: (7 / 20)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթողիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն. այս իրաւամբք անց ընդ նոսա, եւ որ այն սոքօք դառն տեսութիւնն: (7 / 37)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ այն նոսա. (9 / 30)

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ ցճառայսն իւր՝ փութապէս հասուցանէ այն թագաւորն: (9 / 37)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ...առաքէր այն նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիւք գրէր այն նա (10 / 23; 10 / 24)

եւ գրէ առթագաւորն տալ զոր խնդրէրն. (10 / 28)

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան (11 / 12)

եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ զայս (11 / 18)

Որում հաւանեալ յանձն առնու. եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ եւ ագարակ առ ագարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 22; 11 / 22; 11 / 23)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց. որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտիւ եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին. (11 / 46)

հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 16)

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիք հաւանութիւն տային, բայց թագուցանէին առ ինքեանս զհրամանս թագաւորին (12 / 17)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չեւծ ինչ նմա պատուհաս (13 / 3)

որ եւ զառաջին թագաւորսն չեւծ զմտաւ, թէ որպէս ինամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին (14 / 13)

Իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, եւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 33)

առաքել զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 36)

Եւ այս յոլովակի լինի առ նոսա, որպէս եւ այժմ իսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 32)

հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 38)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի

հինսն առ Բարսղի՛ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զինքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 8; 16 / 9)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհւոյն՝ առ գնա եւ կացոյց գնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 11)

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասեն, զի յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր, զոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 16)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ գլխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 27)

Որք իբրեւ լուան՝ ձայն տուեալ արեւմտական զօրուն՝ առ ինքեանս հաւաքեցին: (17 / 38)

Եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, զոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 26)

Քանզի երկիցս եւ երիցս ելին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա եւ պարտեալ ի նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 41)

որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր (19 / 28)

Ուտի եւ մեծն Պօղոս խրատեալ երանելի ձայնին այնուիկ գրէ առ Հռովմայեցիսն (19 / 32)

Սմին նման եւ առաքեալն գրէ առ Եբրայեցիսն (19 / 44)

Եւ ասա, թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւէրս եւ մեզ ժամանեաց, առ զգիր քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո (21 / 2)

Իսկ նորա առեալ գնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, եւ վաճառեալ նմա՝ առ գանձ բազում (21 / 5; 21 / 6)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի...որդւովք եւ եղբօրորդւովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա. այլ կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց (21 / 21)

Այլ Գագիկ այրական քաջասրտութեամբ միայն իջեալ առ նա, եւ ողորական բանիք հաւանեցուցանէ գնա. եւ նա ելեալ յամրոցէն երթայ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Սուրմատի. այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ, եւ ոչ զայլ ամուրսն զորս ընդ

ձեռամբ ունէր. եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր՝ ընդ ձեռամբ Հոռոմոց, եւ ելանել առ նոսա: (21 / 26; 21 / 30)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս, առ հայրապետական աթոռն եւ առ թագաւորական պատիւն: (22 / 9; 22 / 10)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիւղս եւ զագարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 23)

Ոչ լսի ձայն ուրախութեան ի կութս այգեաց, եւ ոչ բարեբանութիւն առ կոխօղս հնձանի: (22 / 35)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ (23 / 9)

Ջոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն, եւ ոչ զխաչին զմիջնորդութիւնն. այլ առ իւր արգել, եւ խնդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի (23 / 25)

առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն (23 / 40)

Իսկ Քազիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէիցն Անույ եւ այլ աշխարհին, զշնորհակալիսն եւ զտրից տուրսն կաթողիկոսին հատուցին, յորմէ զքաղաքն առին: (24 / 1; 24 / 1)

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն (24 / 16)

Որպէս եւ աստատին իսկ զերկոսեանն եցոյց առ մեզ (25 / 20)

Բայց բարուք ասէր վատշուէրն, թէ մատն Աստուծոյ է այս. զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն (25 / 29)

Կարծական եղեւ մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. զի զոր պարտ էր ի ձեռն իրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ (25 / 36; 25 / 38)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել (28 / 32)

Ո՛վ լեան, ոչ ըստ սինեականին Մովսեսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լռեցուցեր ի սաղմոսական երգոց, որք աղօթիւք միշտ խօսակիցք Աստուծոյ լինէին: (29 / 8)

Վաճառականք՝ եկեղեցոյ շինողք եւ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեանք եւ հանգուցիչք, եւ առ աղքատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 35)

«Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն գտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 13)

Զի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն (30 / 22)

Առ մեզ կատարեցան դարձական ողբոցն երգք (31 / 47)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին զալ ի յօգնականութիւն, զՄաւուղայն ախտացեալք առ վիուկն ընթացեալք. կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 33; 32 / 34)

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴարթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ խրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ (32 / 35)

քանզի եւ ինքեանք իսկ չէին միաբան առ միմեանս: (32 / 41)

բայց առ իւր պահեաց զնա ամս երիս (33 / 19)

Զոր իբրեւ լուսւ թագաւորն՝ առաքեաց ինդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս (33 / 27)

Մեծահարկի եւ պատուական վաճառականք չարաչար մահուամբ սպանեալք. երիտասարդք եւ ըմբշամարտք ի փողոցսն սրակոտորք. պատուական ալիք ծերոցն արինաշաղախ առ նորօք անկեալք (34 / 22)

Զայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր (35 / 5)

իսկ զծնօղսն գանալից հարուածովք՝ առ շտապ ի նոցանէ բաժանէին: (36 / 2)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 31)

բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս (36 / 46)

Եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցան որ կոչի Անիկ, յորում ետես աշխարհաժողով մարդոյ եւ անասնոյ, եւ ոչ ինչ փոյթ արար. քանզի ի հայելոյն միայն ծանեալ թէ անառ է. եւ անցեալ առ նովաւ գայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ կոչի Դու: (37 / 12; 37 / 14)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր (37 / 26)

Եւ առ արս քաղաքին եւ առ զօրս խրախոյս տուեալ աս (37 / 28; 37 / 29)

Ջրահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց, որք անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ եւ ի գիշերի, որք խաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին գալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 35)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն, եւ ուսանէր ի գիտնոցն՝ թէ առ Աստուած աղաղակեն: (37 / 39)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին (37 / 40)

Եւ այնու զամենայն կռուոյն օրինական ծանուցանէր նոցա, թէ՛ Առ վաղինս այսպէս եւ ըստ այսմ ձեւոյ է կռուոյն օրինակն (37 / 49)

Ջայս առնէ Աստուած, որ գիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց. որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, եւ զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել (38 / 5)

որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խոռեաց գնա. զոր տեսեալ քաղաքին՝ յոյժ զոռոյի հարան, եւ առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ (38 / 25)

Տեսանէ՞ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնամսն, թէ ո՛րպէս մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. տեսանէ՞ս, որպէս գիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսեսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով (39 / 1; 39 / 3)

Ձի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս (39 / 8)

Ձոր եւ ի հնոցին առմանկունսն տեսանեմք լեալ. քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած, եւ հնոցն պատրաստեցաւ, որոյ բոցն ի քառասուն եւ ինն կանգուն բարձրանայր. եւ նա առ սաստիկ ամբարտաւանութեանն՝ ասէր, թէ Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց. տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում զագանի կացեալ ի յատենի (39 / 11; 39 / 14; 39 / 15)

յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն, եւ ոչ ամաչեցուցանէ զայնոսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 21)

Ձոր եւ իսկ աչօք մերովք տեսաք առ սմա եղեալ (39 / 45)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ զայս (40 / 18; 40 / 19)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց. եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր չորս: (40 / 23)

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ՝ հնազանդեցան նմա, եւ կամեցան զմիամտութիւն ցուցանել (40 / 34)

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յեցին առ Թեոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 38)

հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիծունս հօրեղապէս աներկիւղ ելանէն ի խշտից բերանաբաց (41 / 46)

առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով (42 / 36)

եւ դարձեալ, «Իցէ՛ զի կարդայցեք առ իս, եւ ես ոչ լուայց ձեզ. խնդրեցեն զիս չարք, եւ ոչ գտցեն (42 / 42)

աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս, (43 / 25)

առ որ կացեալ ջեռան ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց: (43 / 32)

Այսպես էլ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց արցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան (44 / 37)

Պարսիկք գիտացին զոցա մարտ էլ զհակառակութիւնս արմիմեանս(45 / 13)

Իսկ նա իբրեւ ծանեաւ զայն, ասպատակաւ արզերկիրն էլ դարձաւ ի տեղի իւր (45 / 39)

Ջոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս արնա հասանէին. իսկ նա իբրեւ ետես զբազմութիւն զօրացն, զահի հարաւ. էլ քանզի ոչ գոյր հակառակ ոք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշին արզնոցա գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 42; 45 / 44)

առեալ անչափ ար էլ զերի, դարձան մեծաւ յաղթութեամբ: (46 / 5)

Եւ եկեալ արչարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգեւօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա (46 / 6)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր արմանկամբ էլ զորդի առաջի հօր (48 / 9)

նա ոչ հաւատաց էլ ոչ արյանձն: (48 / 34)

էլ հասեալք արմիմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ (48 / 36)

Եւ որպէս արՄովսեսիւ տասն հարուածեայ գաւազանան տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած (49 / 16)

Ջարթիր էլ զարթո՛ր զգօրութիւնս քո, էլ եկ ի կեցուցանել զմեզ, Աստուած զօրութեանց դարձիր արմեզ էլ հատո՛ր դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 45)

Վասն այնորիկ փոխ ար փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս (50 / 14)

նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ արժամայն սատակեաց: (51 / 18; 51 / 22)

Իսկ Պարսիկն... յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց, էլ զմնացեալսն ար էլ դարձաւ: (51 / 27)

«Զգո՛յ՛ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան այն ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք»(52 / 25)

բայց սակայն այն մեք եղեւ այս (52 / 36)

եւ ոչ աճ ի յիշումն գտերունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումն այն Պետրոս (53 / 11)

Եւ այն այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք (53 / 38)

յոյժ իմաստուն էր այրն, եւ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ այն նմա՝ մի ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր (54 / 15)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ այն ինքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն, եւ ըստ արժանւոյն հատոյց նմա. քանզի ի քահանայական կարգէն լուծեալ, եւ աղուեսադրոջմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն այն նմին աղաղակէր (54 / 18; 54 / 21)

Բայց ասեն՝ թէ եւ նոքա չընկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն. վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, այն նոսա դադարէ(54 / 40)

տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեցցի այն նոսա: (55 / 12)

զի ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ այն քաղաքան (56 / 21)

ի նքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով այն աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն (56 / 31)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր այն սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի (57 / 33)

Բայց թագաւորն Պարսից խորամանկութեամբ այն երկիւղի զպատերազմելն խնդրէր (57 / 36)

Եւ իբրեւ խրոխտալով այն իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղիսէին, եւ դեռուս ոչ երեւէր եւ ոչ միոյ գնդի պարտութիւն. անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՝ այն որս չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 41; 57 / 43)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայեր առ ախոյանսն (58 / 9)

իշխանք նենգութեամբ եւ մախանօք առ իրեարս կային (58 / 37)

այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց, արկանել զհիմունս իրեանց առ եզերք ծովուն Ովկիանոսի (58 / 42)

Կարենոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն գիտութեան ծանուցելոց իրաց (59 / 24)

Զի ոտն առ ոտին եղև ճշմարիտ մարգարէութիւն խաւարումն նոր (59 / 44)

վասն զի ոչ համարէին թէ գոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 22)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն (60 / 29)

Եւ ոչ որ ի նոցանէ բարեմիտ եղև առ մեզ, թէպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ (61 / 13; 61 / 13)

արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ, ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն զհող երկրին հեղեղատէին: (35 / 39)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ (11 / 4)

ԱՌԱԳԱՍՏ - 4

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առազաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր... այժմ է տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 36)

Զի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն առազաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 8)

Ոչ լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ զարդարին առագաստք հարսնարանի: (22 / 37)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախումն թագին, եւ զամենայն մարդ ի տեսութիւն եւ ի զարմանս ցուցանէր (22 / 15)

ԱՌԱԾԵԱԼ - 1

յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց զարածեալ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 47)

ԱՌԱԿ - 4

«Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զօր ասեն ի մէջ Իսրայէլի, եթէ հարքն ազոխ կերան, եւ որդւոցն ատամունքն առին: (41 / 17)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր, եթէ լինիցի առակդ այդ ի մէջ Իսրայէլի (41 / 18)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս, եւ քանզի բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա, ըստ տէրունական առակին (46 / 38)

ապա թշնամոյն ճարակ գտեալ, ցանեաց որոմն ի մէջ ցորենոյն ըստ աւետարանական առակին: (52 / 47)

ԱՌԱԿԵՄ - 1

ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծինն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 45)

ԱՌԱԿՈՂ - 1

զի ոչ եթէ այլ որ դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝
ըստ առակողին: (57 / 28)

ԱՌԱՆՁԻՆ - 1

թագաւորին յայնժամ առանձինն բարեշնորհութիւն էր (9 / 8)

ԱՌԱՆՁՆԱԿԱՆ - 2

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրուք լուաւ.
(53/14)

որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամբք
միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին (53 / 41)

ԱՌԱՆՑ - 19

իբրեւ լուաւ՝ առանց յապաղանաց դարձեալ զօրօքն չոգաւ ի
Կոստանդնուպօլիս: (13 / 20)

Եւ ես տաց, ասէ առանց պատերազմի զքաղաքս ի ձեռս նորա: (14 / 40)

արձակեցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց եւ ինքեանք կալցեն
զամուրն եւ զդաստակերտս նորա: (16 / 45)

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հօր հրեշտակի աւանդեալ զոգի
նորա, առանց ուրուք նմա ի դիմի հարեալ: (19 / 1)

այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել (19 / 22)

«Անդ հան ոգնի ձագս եւ սնոյց առանց երկիւղի զորդիս իւր»: (20 / 14)

զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց
եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ
մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (27 / 2)

Ձի թէ նորա առանց օրինակի գայն կրեցին (30 / 40)

Հրայրեաց եղև տաճարն սորբ... եւ առանց համարոյ անկան քահանայք նոցա ի սուր (31 / 6)

Ապա ի գեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի (33 / 43)

Եւ քանզի առանց գիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 9)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, (40 / 11)

Ձի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ... իսկ այսօր նստի անշուք... անկեալ ի պատուոյ, պատառատուն հանդերձի նստեալ առանց մխիթարի (42 / 7)

Չայս լուեալ իշխանացն, զնացին առանց պատասխանի տալոյ յիրաքանչիւր ի բայաթ: (43 / 12)

Որում եկեալ առաջի գլխաւորք քաղաքին՝ ինդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի ես կացո՛՛ գոք թագաւոր, որպէս զի մնացել առանց խռովութեան քաղաքս: (44 / 1)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն (44 / 15)

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ ելին ի նոյն՝ չարին արբանեակք (46 / 9)

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց, եւ անկեալ գիշերայն ի վերայ քաղաքին որ ի նմա, եւ զոր ի նմա գտին անպատրաստ եւ առանց զգուշանալոյ: (46 / 12)

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս զչար եւ զառանց մխիթարութեան զփոխարենն զոր ընկալաք: (41 / 36)

ԱՌԱՊԱՐ - 3

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք (34 / 45)

զի թէ այս յարդարիցի, եւ թշնամեաց սուրն պակասի ի սպառ, եւ դժուարինքն մեզ ի դիւրինս փոխի, եւ առապարքն ի հարթ ճանապարհ. (42 / 30)

որք յառապարք տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին (28 / 6)

ԱՌԱՋ - 4

ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարէական ողբսն. «Առաջ» նորա դրախտ փափկութեան, եւ վերջ նորա դաշտ ապականութեան»: (4 / 39)

Եւ այսոքիկ ոչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. (9 / 28)

Եւ բարեկամաբար ել քաղաքն ընդ առաջ նորա (45 / 28)

վասն այնորիկ աներկիւղ եւ խրոխտ մտօք գայ ընդ առաջ թագաւորին Յունաց: (59 / 5)

ԱՌԱՋԻ - 29

Եւ ել աղաղակ մեր առաջի Աստուծոյ: (2 / 36)

իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է (5 / 45)

այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան (7 / 40)

որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին (11 / 14)

ակն է նորա արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի ամենատես զիտութեան նորա: (19 / 41)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիրատէսն էր, եւ բերեալ սոսցի թագաւորին (20 / 46)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զդրախտ տնկախիտ սոսցի իր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, զեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիր. քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ զօրացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք սոսցի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 42; 21 / 46)

Եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեգօծ զարդիւք սոսցի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 19)

Իսկ զօրացն բազմութիւն խուռն սոսցի ընթանալով՝ զօրէն ծովային ալեացն զմիմեամբ կուտակելով: (22 / 21)

Ոչ խաղան մանկունք սոսցի ծնողաց, եւ ոչ նստին աթոռով ծերք ի հրապարակս: (22 / 35)

Եւ ի յերկարիլ ինդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի քաջին Վասակայ, ելեալ եւ նա զնաց սոսցի թագաւորին: (23 / 29)

Եւ ապա հանեալ զնոսա անտի, տարան ի Կոստանդնուպօլիս սոսցի թագաւորին (24 / 37)

Նա արկ զխաւար թանձրամած սոսցի նոցա, եւ արգել զնոսա յընթացից իւրեանց: (25 / 10)

Կոյսք ի հրապարակս ի խայտառականս անկեալք, եւ երիտասարդք սոսցի ծերոց սրախողխող եղեալք (27 / 17)

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր սոսցի նոցա (27 / 48)

Ոչ նստին ծերք աթոռով ի հրապարակի, եւ ո՛չ խաղան մանկունք սոսցի նոց (35 / 13)

Եւ սոսցի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասուոյ, զի մի՛ քար երիցուն հասցէ ի նա: (38 / 21)

այլ թերեւս որ մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես սոսցի մեր զրոյցս: (41 / 8)

Ո՛ր թագաւորացն աթոռք, ահա ոչ երեւի. ո՛ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ սոսցի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին (41 / 38)

Որում եկեալ սոսցի գլխաւորք քաղաքին՝ ինդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի ես կացո՛՛ գոք թագաւոր, որպէս զի մնացել առանց խռովութեան քաղաքս: (43 / 45)

զոմանս բունն հարեալ եւ բերեալ սոսցի. սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 9)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի սոսցի հօր. եւ առժամայն եղեւ քաղաքն բարեշէն՝ զուր արեան: (48 / 10)

Եւ երթեալ, որ գլխաւոր էր նոցա բերդին սոսցի. սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր. բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն. յորոյ վերայ նստեալ ասպար սոսցի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխաւոր բանս բարբառէր (51 / 17; 51 / 19)

զժամատունն որ սոսցի սուրբ Կարապետին, զոր գեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի (51 / 37)

Եւ իւր կամարաբօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին, եւ զանասունն բերեալ սոսցի կացուցանէին, եւ այսպէս ասէին (53 / 35)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ սոսցի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 25)

Եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրէրն՝ կապանօք սոսցի իւր յտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց (59 / 11)

ԱՌԱՋԻԿԱՅ - 2

վասն սոսցիկայ խոստմանցն՝ որ ի թագաւորէն ակն ունէին (4 / 3)

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք գլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն գլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյսս փայտահարաց՝ գառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 10)

ԱՌԱՋԻՆ - 14

Եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ գաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ, վասն որոյ պատմութիւնս է (5 / 24)

Եւ եկեալ՝ ոչ ըստ առաջին պատուոյն մեծարէ զհայրապետն: (24 / 15)

Ջոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի զտէր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն, որպէս օրէն էր առաջին յաղթողացն (32 / 25)

Եւ հայրապետութիւն մեծ եւ նախանձելի ամենայն ազգաց. եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. (41 / 27)

վաճառականքն փառաւորք երկրի, եւ առգնօղք սորա՝ թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարզեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (50 / 5)

նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին օր անարատ չկարաց վայելել: (50 / 10)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիւրակործանն (55 / 8)

Չարաչար են մեղք, եւ զորդեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց. բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք, եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն (57 / 26)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, առաջինն զայս գործեաց զոր գրեցի (47 / 46)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիք իւրեանց դրոշմեացն զայս զիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն, թողով զկնի իւրեանց յիշատակս իրացն՝ որ եղեն, որպէս ցուցանէ արաջնոցն պատմագրութիւնն: (61 / 25)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր ել ի Պարսից, թէ յարաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ զիտեմ (50 / 28)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն արաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ զիշերի լինելով (27 / 36)

Այսպէս իսկամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ գարաջին թագաւորսն չեւծ զմտաւ, (14 / 12)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր գարաջին աշխարհս գերի տարան, (34 / 30)

ԱՌԱՋՆՈՐԴ - 6

Իսկ նա անճարեալ, տայ նոցա արաջնորդ յիրայնոցն (46 / 1)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ արաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոգի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն (46 / 48)

Եւ եկեալ առ չարեաց արաջնորդն՝ մեծատուր պարգեւօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա. (46 / 6)

Ի քաղցր ականէս յայսմանէ՝ զոր գերափառ արաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր (52 / 37)

Իսկ ի լուսաւորութեան աւուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ արաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն զանձինս (8 / 11)

Որոց արաջնորդը էին Կոմիանոսն որ եւ թագաւորեացն իսկ եւ Կամենասն (44 / 17)

ԱՌԱՋՆՈՐԴԵԱԼ - 1

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս արաջնորդեալ տանի գմեզ (17 / 8)

ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԻԻՆ - 2

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք. եւ Սամուէլ, որ Կամրջացն Ձորոյ վանացն արաջնորդութեամբ հովուէր (5 / 22)

Իսկ արիւնարբու գագանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, եթէ արաջնորդութեամբ ուրուք (39 / 36)

ԱՌԱՏ - 3

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարազատն՝ ամս չորս. եւ քանզի այր խաղաղասէր էր եւ արաստ, յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն եկաց ի լռութեան (12 / 36)

վասն արաստ ուրախութեանցն մոռանային գտխրական ժամանակս երկանց, զորէն աղանեաց գնորափետուր ձագօքն թռթռելով: (22 / 5)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ արաստ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա (33 / 19)

ԱՌԱՏԱՋԵՌՆ - 1

Կոմիանոս, քանզի արաստաձենն էր եւ զանձիւք հարուստ, բազում զօրս ժողովեաց իւր: (48 / 29)

ԱՌԱՏԱՄԻՏ - 1

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նորա զայն չածէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 16)

ԱՌԱՏԱՆԱԼ - 1

զբնութիւնն բռնադատէին առատանայ ողբովք, նաեւ զեղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչէին... (27 / 6)

ԱՌԱՏԱՆԱՄ - 1

Էւ ծով եւ ցամաք երկներ եւ առատանայր կրել ի սմա զգօրութիւն իւր (29 / 28)

ԱՌԱՏԱՊԷՄ - 2

Իսկ մեռնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, երեկ զշիշն՝ առատասպէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 29)

Իսկ արքն Մանազկերտոյ անկասկած ի դուրս ելեալ ի քաղաքէն՝ պատրաստեցին առատասպէս դարմանս մարդոյ եւ անասնոյ. քանզի ժամանակն հնձոց իսկ էր: (37 / 19)

ԱՌԱՏԱՏՈՒՐ - 2

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատաստուր պարգեւօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ յիշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 38)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօք եւ գանձուց առատատուր պարգեւօք, եւ ոչինչ վճարեցաւ այնու (32 / 40)

ԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ - 8

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղեւ անմարդ ամայի (36 / 6)

Իսկ թագուհոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյանումն (43 / 13)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորական բանիք եւ պարգեւաց առատութեամբ գամենեսեան ուրախ առնել (44 / 9)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա. (29 / 30)

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, եւ առեալ զայլ զգօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղուջ ուրեք որ կոչի Արծակ, վասն առատութեան դարմանին եւ այլ պիտոյից հեծելոց: (16 / 25)

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ (20 / 21)

զի յորժամ մարդաբնակ շինութեամբ հարստանայ, յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ գանդաստանս լնուն. (44 / 31)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դաւթական երգոյն որ ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի գանձուց առատութիւնս» (14 / 26)

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասէն առաւել գոլ քան զյոզունս (5 / 36)

Եւ ևս առաւել պատուով մեծարեալ ի թագաւորէն եւ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն իւր: (8 / 19)

Չոր եւ մանկունքն ի հնոցին գովելով ասէին, «Որ նստիս ի քերովբէս եւ հայիս յանդունդս, գովեալ ես եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան (19 / 46)

Չայս եւ որ սոցին նման է, առաւել ունէր աշխարհս մեր: (22 / 24)

Մերս քանի՛օն առաւել ողբոց արժանի (27 / 8)

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զորախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեառն՝ որ կոչի Սմբատայ Բերդ (27 / 48)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի (30 / 29)

Ձի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օն առաւել պատժոց արժանի չիցեն (30 / 41)

Եւ մէք ոչ յարդարութիւնն եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք, եւ զո՞ր ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 45)

Եւ ափափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին զտունս եւ զեկեղեցիս, որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելովնի (35 / 1)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ զեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 43)

Բայց ասէն՝ թէ եւ նոքա չընկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն (54 / 38)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին (55 / 34)

Չար թուեր նոցա հարկաւոր զգեստն որ զխայտառակութիւնս մեր ծածկեր, այլ յորժամ տեսանէին զմեզ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային (60 / 18)

ԱՌԱԻԵԼԱԳՈՅՆ - 3

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան (60 / 32)

այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 5)

ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ, ի տեղոջն որ կոչի Սալքորայ, եւ խոր փոսիս պատնէշ արարեալ շուրջ զբանակաւն՝ դադարէ անդ ամսական աւուրքք կամ եւս առաւելագունիւք: (10 / 5)

ԱՌԱԻԵԼԵԱԼ - 1

Բայց ո՛չ զիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի խրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական զօրացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 4)

ԱՌԱԻԵԼ ԵԻՍ - 2

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն. այլ զի ցուցից, թէ որպէս ըստ կարգի նոցա յանցանքն մեր, նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ խրատ ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 40)

Չարաչար են մեղք, եւ զորդեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց. բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք, եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն (57 / 24)

ԱՌԱԻԵԼՈՒԹԻՒՆ - 1

Ո՛վ քո, Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերոյ չարեացս առաւելութեան. զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 24)

ԱՌԱԻԵԼՈՒՄ - 1

աղաղակէ եւ ասէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցոցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»։ (30 / 42)

ԱՌԱԻԵԼ ՔԱՆ ԶԱՌԱԻԵԼ - 2

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. իսկ մերքս վայիւք եւ ողբովք լի։ (33 / 4)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. իսկ մերքս վայիւք եւ ողբովք լի։ (33 / 4)

ԱՌԱԻԻԸ - 1

Եւ այս ոչ եթէ առաւիիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա (3 / 47)

ԱՌԱԻՕՏ - 4

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն հոգերգողին Դաւթի, թէ «Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի գուարճացին եւ ծաղկեցին. ընդ երեկոյս թարշամեցին, չորացին եւ անկցին»։ (3 / 41; 3 / 42)

Վասն զի ամենայն առաւօտնու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին (61 / 16)

զի ի լուսանալ լալագին առաւօտնուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խռովութեամբ (46 / 14)

ԱՌԱՔԵԱԼ - 6

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, ասէ, (52 / 10)

Սմին նման եւ առաքեալն գրէ առ Եբրայեցիսն (19 / 44)

գոր եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 11)

նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փնլիպպեցոցն, իրատեալ ի տէրունական հրամանացն (52 / 27)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին...եւ յառաջ ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 6)

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, ասէ, թէ «Եւ սատանայ իսկ կերպարանի ի հրեշտակ լուսոյ. զի՞նչ թէ եւ պաշտօնեայք նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 12)

ԱՌԱՔԵԼ - 3

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, գոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 15)

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ գոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին (17 / 35)

Թագաւորն իբրեւ ետես էթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ գան եւ ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել (48 / 31)

ն՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ սոսքէյական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր (41 / 42)

ԱՌԱՔԵՄ/ԻՄ/ - 25

Ջոր լուեալ Գէորգէ, մեծասաստ ցասմամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս սոսքէաց զկնի նորա (6 / 2)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, սոսքէաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զօրս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից (13 / 5)

Ջոր իբրեւ լուաւ թագաւորն՝ սոսքէաց խնդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս (33 / 27)

Իսկ նորա տուեալ ձիս եւ ջորիս սպիտակամագս, եւ բազում գանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս սոսքէաց նմա: (40 / 22)

Իբրեւ լուաւ, զմի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրու սոսքէաց ի վերայ նորա: (45 / 38)

Եւ սոսքէաց ի Պարսիկս բերել զօրս յօգնականութիւն իւր (45 / 39)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին, դարձեալ ա՛յլ զօրք սոսքէցան ի թագաւորէն, որք եկեալ մեքենայս եւ մանգղիոնս եղեալ, սկսան փլուզանել զպարիսպ ամրոցին: (16 / 41)

Իսկ զզօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոցա, եւ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ սոսքէ զնոսա յարեւելս անդառնալի եկիւք (4 / 36)

Իսկ ինքնակալին լուեալ զայս, զօր սոսքէ բռնութեամբ տիրել աշխարհին: (5 / 2)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ սոսաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս (6 / 21)

Եւ սոսաքէ դեսպանս առ Գեորգի վրաց իշխեցողն (6 / 28)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս սոսաքէ, (6 / 37)

Եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս սոսաքէ (7 / 12)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ սոսաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կալանաւորս ապստամբին Փերսի (10 / 2)

յետոյ սոսաքէ զԶաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ (10 / 26)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան սոսաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ (10 / 45)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ սոսաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, եւ պատիր բանիւք զբազումս յագատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ սոսաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 10; 13 / 13)

սոսաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 35)

Եւ սոսաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 45)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս, սոսաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն (23 / 40)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա սոսաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 8)

Առ որ սոսաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ զրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ գայս (40 / 18)

Այլ թագաւորն ... սոսաքէր առ նմա դեսպանս (10 / 23)

Եւ սա ըստ մարգարէին տեսողութեան՝ ի խեցի մասնէ. քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 23)

ԱՌԱՔԻՆԱԿԱՆ - 1

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն ...սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձագգած, պահեցօղ, բոկագնաց: (51 / 46)

ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ զպայծառութիւն ոգւոց եւ զճառագայթս ճանապարհի առաքինութեան, անտեսանելի եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 36)

ԱՌԳՆՕՂ - 2

Աւել առգնօղք սորա՝ թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարգեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (50 / 3)

Վասն որոյ վաճառականք սորա փառաւորք, եւ առգնօղքն թագաւորք ազգաց: (29 / 40)

ԱՌԵԱԼ - 54

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ եւ զետղ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ եւ գայ ի քաղաքն Ուխթեաց (4 / 17)

Իսկ զՄմբատ կալեալ տարան առ Գէորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. եւ ապա առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց զնա: (6 / 11)

Իսկ Աշոտ...եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ խնդրէր զօրս յօգնականութիւն,
եւ առեալ գայ անցանէ յաշխարհն իւր: (6 / 15)

զորոյ զգերիսն առեալ, հրաման տայ խաղացուցանել ի գաւառն
Խաղտեաց (6 / 42)

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի
բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ. (7 / 38)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զքարի հարկանէին.
(7 / 42)

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացին հաստատել,
խորհեցան միաբանութեամբ ասպտամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել
թագաւոր զոր ինքեանք կամիցին: (8 / 39)

Եւ յանկարծակի սուր ի վեր առեալ սպան զնա: (9 / 35)

որոյ առեալ զգիրն դարձաւ ուրախութեամբ: (10 / 29)

Եւ առեալ դարձան անդրէն: (10 / 32)

որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսա զօրացն Հռոմոց, կոտորեցին
անթիւ բազմութիւն: (11 / 8)

Եւ թագաւորին Վասլի առեալ զպատանդսն՝ եւ խոստանայ զկնի երից ամաց
դարձուցանել (11 / 24)

Եւ ինքն առեալ զոտս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, եւ զկնի երկու ասուր
բարձաւ ի միջոյ. որ թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 27)

Իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի
սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 40)

Եւ զգանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն
իւրեանց: (14 / 21)

Եւ առեալ զայլ զզօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղուջ ուրեք որ կոչի
Արծակ, վասն առատութեան դարմանին եւ այլ պիտոյից հեծելոց: (16 / 24)

Եւ առեալ գորացն Պարսից զկապուտ եւ զաւար սպանելոցն՝ չոգան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 35)

բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր (17 / 16)

զայտոսիկ ի բերան առեալ ասէր անդադար ի տուէ եւ ի գիշերի (17 / 22)

Եւ ինքն առեալ զոտս իւր ի մահիճս վախճանեցաւ: (21 / 4)

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, եւ վաճառեալ նմա՝ առ գանձ բազում (21 / 5)

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

Ջորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ավիշին միտք իմ, եւ յահագին զարհուրանացն զդողի առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ խաղացուցանել (21 / 40)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, եբեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 28)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց ասուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացառ վայրս, եւ կալաւ բնաւ զաշխարհս (26 / 19)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սաստկմամբ ապականեցին զաւառս բազումս, եւ առ եւ զերի բազում առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց (26 / 38)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոգան ի տեղոյն: (28 / 23)

քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զողայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 35)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարան լցին զերկիրն ամենայն. իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիսալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն զերին հաճելի նմա. զոր առեալ եւ ընկալեալ ի շնորհակալս (33 / 10; 33 / 13)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեբերիմայ առեայ գնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպոլիս 33 / 21)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեայ. (34 / 4)

Եւ ինքեանք առեայ զգերի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 26)

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, զորս առեայ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենուին, որ մեծակական հառաչմամբ զմարսն խնդրէին (35 / 47)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեայ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց. եւ առեայ զառ եւ զգերի զաւառին՝ դարձան (36 / 12; 36 / 14)

զոր առեայ տարան առ Սուլտանն: (36 / 31)

Եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեայ էր զքաղաքն: (37 / 8)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեայ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն (38 / 27)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեայ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն, եւ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ բոց ծիրանի ի դուրս ելանէր (38 / 38)

Եւ առեայ զգերին եւ զկապուտ քաղաքին, ելին ի տեղուղէն: (39 / 38)

զորոց առեայ զառ եւ զգերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 32)

(40 / 36)

Որում ոչ առեայ յանձն, յեի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս, եւ բազում արութիւնս ցուցեալ իշխանին, յետոյ կարեւլէր խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 39)

Եւ առեայ զգերի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի (41 / 3)

Չառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեայ զդաւթական երգս երգէին (42 / 11)

առեալ գառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 23)

գորս առեալ գերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 38)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն գոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի (45 / 30)

Եւ առեալ անչափ առ եւ գերի, դարձան մեծաւ յաղթութեամբ: (46 / 5)

Իսկ անօրինացն լցեալք եւ յագեցեալք աւարան, հուր հարեալ քաղաքին, առեալ զգերի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 32)

Եւ քանզի անպատուարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ, բայց էլս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 7)

Եւ ապա հուր հարեալ քաղաքին, կիզեալ ապականեցին, եւ առեալ գառ եւ զգերի՝ էլին ի տեղուջէն: (48 / 23)

Եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնիա, եւ ըստ իւրեանց սովորութեանն առեալ գերկիրն յաւարի. գոր մեք ի դարձին զանցանելն ապա իմացաք: (50 / 31)

Իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք (51 / 4)

Եւ լցան աւարաւ, գոր առեալ մտին ի բերդն: (51 / 29)

ԱՌԵԱԼ ԱԻԱՐ -2

մտեալ ի գաւառն Խլաթայ եւ առեալ աւար բագում, ածին ի Տարօն: (40 / 36)

Եւ զգանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 21)

ԱՌԺԱՄ - 1

Եւ առժամ մի ջանայր իսաբանօք (45 / 32)

ԱՌԺԱՄԱՅՆ, ԱՌ ԺԱՄԱՅՆ - 8

Եւ առժամայն խափանեցան ամենայն խորհուրդք նոցա: (9 / 39)

որք առժամայն անաշխատ ի մեջ առեալ զնոսա զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ Բազմութիւն: (11 / 8)

Չոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 42)

առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 45)

Եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն զազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 13)

Եւ առժամայն եղեւ քաղաքն Բարեշէն՝ գուր արեան: (48 / 10)

որք առժամայն փողս հնչեցուցին (51 / 23)

Եւ որ ի յամրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, ի թիրիլ ասպարին, եւ նա զփողիցն հարեալ նետի՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 22)

ԱՌԺԱՄԱՆԱԿ - 1

Եւ իբրեւ շաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն եւ ի զազանաց գառագիղն, որ կոչի Թոնդրակս. եւ անդ առժամանակ մի զանխլաբար որջացեալ: (54 / 37)

ԱՌ Ի - 16

Պատասխանի տուեալ Ջաքարիայն ասէ, թէ Բագում զօրս ունի որպէս ոչ այլ որ, եւ հզօրս զօրութեամբ եւ պատրաստ առ ի պատերազմել: (10 / 36)

ապա պարապեալ ի գործոյն՝ հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել Առ ի լոգանալ նմա: (15 / 20)

Եւ մտեալ լուացաւ արեամբ սպանելոցն Առ ի հանգուցանել զայրուցս սրտին: (16 / 39)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ Առ ի պատմել զօրինակն. (20 / 24)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ Առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում Առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 5; 30 / 6)

բաւական են Առ ի յԵսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 22)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ զորս արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի զիրկսն Առ ի նախատինս մեզ, եւ յայպն կատականաց տեսողացն (31 / 37)

որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղէ Առ ի զիսելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել (32 / 37)

Ոչ ուրեք բանին զիրք Առ ի խրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց (35 / 9)

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ գնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ Առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 32)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ Առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն (49 / 1)

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիւք կերպարանին Առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիւք պատրեն զմիտս անմեղացն. քանզի բանք նոցա իբրեւ զքաղցկեղ ճարակին. զի որպէս ախտն այն դժուարին է Առ ի բժշկել (52 / 20; 52 / 22)

որպէս գրէ երանելին Յովհաննէս, թէ «Առ ի մենջ ելին, այլ ոչ էին ամենեքեան նոքա ի մենջ» (52 / 32)

Լա՛ւ է անկանել ի ձեռս քո եւ ընդունել ի քէն խրատ եւ պատուհաս, քան թէ ի բաց կալ ի քէն անխրատաբար. լաւ է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիւրութեամբ: (60 / 49)

ԱՌԻՃ - 2

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ (10 / 8)

Քանզի մինչդեռ ճաշածամուն ի սեղանն էին, հասին կալանաւորք եւ առին զնա, տարան եղին ի բերդին՝ որ կոչի Խաղտոյ Առիճ: (24 / 34)

ԱՌԻԻԾ - 7

մոնչեալ մատակ առիծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր (18 / 24)

մոնչեալ առիծաբար գազանութեամբ մատակ առիծն ի խշտիս իւր (43 / 6)

որք իբրեւ առիծունս ի գառագիղս մոնչէին (8 / 38)

այսօր իբրեւ առիծունս հօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց՝ թէ գո՛ւ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (42 / 1)

Սեպուհ գունդն ազատաց ելեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 32)

եւ իբրեւ կորինս առիծուց անողորմաբար արկին գդիակունս բազմաց գէշ գազանաց եւ թռչնոց երկնից (25 / 5)

Ջոր իբրեւ գառիծունս ընթացան (25 / 5)

ԱՌԻԻԾԱԲԱՐ - 1

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ արիծարար գազանութեամբ մատակ առիւծն ի իշտիս իւր (43 / 5)

ԱՌՀԱՍԱՐԱԿ, ԱՌ ՀԱՍԱՐԱԿ - 14

Եւ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն ընկեցեալ ի սմբակս երիվարացն՝ արհասարակ սատակէին: (7 / 45)

զոր արհասարակ ամենեցուն տեսեալ, զմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 31)

որովք ի բազմութենէ նոցա եռայր արհասարակ տեղի բանակի նոցա: (28 / 36)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ արհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց (35 / 4)

Եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ յարեւմտից արհասարակ կործանումն քրիստոնէից (40 / 13)

Եւ նորանշան հարուածովք անողորմաբար զամենեսեան արհասարակ սատակէին: (43 / 20)

որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, զտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ, որում հուր հարեալ, եւ ի հրատին բորբոքմանէ արհասարակ դաշտն ամենայն իբրեւ միջօրէի լուսաւորեցաւ (43 / 31)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին արհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար (43 / 35)

Եւ տանջելոցն վայիւք հնչէին արհասարակ արձագանք լերանցն: (47 / 26)

Այլ տարածեցաւ արհասարակ ի վերայ մեր բարկութիւն սրտմտութեան տեառն. (60 / 5)

զոր տեսին արհասարակ ամենեքեան, եւ փառաւորեցին զԱստուած (8 / 17)

քանզի ամենայն աշխարհն Պարսից արհասարակ զարհուրանօք պաշարեալ կային յերկիրի (11 / 29)

Յորս շարժեալ քաղաքն առ հասարակ, բազում աւարառութիւնս արարին.
(18 / 2)

կալաւ առ հասարակ զամենեսեան դողումն եւ երկիւղ: (28 / 18)

ԱՌ ՅԱՊԱՅ - 2

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յայայ ո՛չ եւս յաւել ելանէ լ ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27)

Որք իբրեւ լուանն՝ արարին որպէս եւ ուսանն. եւ յայնմ օրէ եւ առ յայայ բարձաւ տէրութիւնն Պարսից ի տեղուջէ անտի: (17 / 1)

ԱՌՆԵԱԼ - 1

Այս է Բուլղարաց երկրի առնկոյն օրինակ: (4 / 32)

ԱՌՆԵԼ - 25

Եւ աստի սկիզբն առնել, որպէս զի դիւրածան լիցի մեզ բանս: (3 / 30)

կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ զորդին Տաբէէլայ (4 / 9)

Եւ ինքն թագաւորն ... ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 27)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոջմ նշանին բեւեռնս հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախաստանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն. (7 / 36)

ո՛չ գոյր այլ իւիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն (9 / 32)

նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի ցրտոյն վարանսն էին: (12 / 6)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ...եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թրակոծ արնել գնա(14 / 10)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն... ինքնօրէն հրամանաւ կամեր նորածես արնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ (14 / 14)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ ոք իցէ որ կարդայցէ զանուն քո, եւ որ յիշեսցէ ապաստան արնել զքեզ. զի դարձուցեր զերեսս քո ի մէնջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 33)

Իբրեւ ետես Սուլտանն՝ ասէ. Եթէ դա ապրի, զքեզ ազատեմ. ապա թէ մեռանի, զքեզ դմա մատաղ հրամայեմ արնել: (36 / 34)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեալսն, ցասմամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր արնել: (38 / 44)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորական բանիւք եւ պարգեւաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ արնել (44 / 10)

յոր հերձուածողական ժանգաբուղիս առուքն ոչ կարացին մուտ արնել: (52 / 40)

Զառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ արնել ի մէջ քահանայից ըստ արժանաւորութեան, եւ անարժանիցն ասաց լռել (53 / 25)

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց արնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի (57 / 1)

սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով արնելեացն: (15 / 22)

այլ նա փոխանակ շնորհ արնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին, (17 / 33)

Զի ո՛չ էթէ ըստ յանցանաց մերոց իրատեաց զմեզ, այլ զթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս իրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս արնելոյ: (60 / 42)

որք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին՝ ելեալ յերիվարսն թագաւորաւն հանդերձ, իբր ի թշնամեաց հալածեալք ի սառնամանեացն՝ ոչինչ փոյթ առնելով ընչից, անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 3)

Եւ ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխաիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝ այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 40)

Չմինն անուանէ դեմեսիկոս, եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 46)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օթթանօսոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս եւ զիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 2)

Ի զարդուցն մերկացուցեալ զզլուխն, զհերսն հասանէին ծաղր առնելով զնոսա: (30 / 34)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բարեւլացոց: (40 / 23)

յորժամ Պարսիկք զիտացին զսոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթելէկս առնելով (45 / 14)

ԱՌՆԵՄ - 98 հաշվել

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ իս զողբս յարդարեցեն. քանզի ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնելով զպատմութիւնս, յոր սինլքորք փախստէիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 22)

հանեալ՝ նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիմք եւ ձիոցն լուսին առնելով. (6 / 8)

Միայն թէ ի խաղաղութիւն դառնաս, որ քրիստոնէից արեանն խնդիր առնելով (48 / 33)

Եւ նոքա ասեն. Սոքա ամենեքեան երամք աղօթողաց են, որք աշխարհի խաղաղութեան եւ կենաց ձերոց առողջութեան միշտ խնդրուածս առնեն: (14 / 4)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (1 / 10)

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, էրեկօթս առնէ: (3 / 45)

այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ գրնդդէմնն առնէ պատասխանի (4 / 47)

Ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնէ վերստին շինելոյ զԹ՛էրդոսուպօլիս: (6 / 23)

Եւ եկեալ իջևանս առնէ յընդարձակ դաշտն Կարնոյ. եւ առաքէ դեսպանս առ Գէորգի վրաց իշխեցօղն, գալ ինքեան ի հնազանդութիւն: (6 / 28)

քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ. եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 36)

Իսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի, եւ իջեալ ի գաւառն Խաղտեաց՝ էրեկօթս առնէ: (8 / 7)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (8 / 31)

Զայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն (9 / 44)

Սա յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրաժողով լինի, եւ ճանապարհ առնէ ի կողմանս Անտիոքացոց (13 / 34)

Զոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա զիր հաւանական. եւ առնէ զնա անթիպատոս պատրիկ, եւ զկին նորա պատուէ մեծ եւ երեսելի պատուով: (14 / 42)

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, (15 / 43)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ագդ առնէ առ զլիաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 27)

Եւ ապա զի՞նչ առնէ. Էլանէ արտաքոյ կանոնական կարգաց, եւ կոչէ զայրս զայս յառաջ եւ առնէ այր իւր. եւ նստուցանէ զնա յաթոռ թագաւորութեան: (18 / 28; 18 / 29)

Զայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն (19 / 2)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դռտն քաղաքին (24 / 11)

Զայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեք իրատիցիմք (25 / 10)

նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դեւս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 28)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար, բարեգործութիւն զիրսն կարծելով, որպէս կանխաւ Փրկիչն ասէր. «Եկեսցէ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ». եւ զպատճառսն ինքն յայտ առն (31 / 26)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիսս, եւ ոչ ըստ մեղաց մերոց առնէ, այլովքն հանդերձ (37 / 9)

Զայս առնէ Աստուած, որ զիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց (38 / 4)

որպէս Եզեկիել իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յոփութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնոսա (50 / 9)

որ զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ, եւ աղօթից նոցա լսէ. որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ (54 / 7; 54 / 7)

Եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին. եւ զզանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 20)

Եւ եկեալ ի վերայ քաղաքին՝ իրամատեցին զպարիսպ նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 7)

ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՝ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 2)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիւղս եւ զագարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 24)

Այլ նոքա գնորին հակառակն առնէին (26 / 9)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում ողբոց արժանի. զի զոմանս ի նոցանէ որք ի բուռն անկանէին՝ սրամահ առնէին եւ որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին. եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք գլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյտս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 6; 28 / 8)

այսպիսի ողորմագին ձայնիւք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն էլեւէլս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն (28 / 45)

դատաւորք սորա կաշառառութ եւ վասն կաշառոյ գողանային զիրաւունս. դատաստան որբոց ոչ առնէին, եւ յիրաւունս այրեաց ո՛չ խոնարհէին: (30 / 3)

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ զերիվարի նորա զջիւսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 46)

Ջոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային. որոց զհետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին, զոմանս սրով, եւ զբազումս՝ վասն զի զիշերացաւ ժամն, ի գահից եւ ի քարանձաւաց գահալէժ առնէին. եւ մնացեալքն մերկ կողոպուտ հետիոտիւք ուր կարէին՝ ապրեցան: (33 / 1; 33 / 3)

Իսկ զօրքն Պարսից գիշերագնաց եղեալ, կալան գդուռն քաղաքին, եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին, որում ոչ ոք գոյր օգնական. զորոց առեալ զառ եւ զգերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 31)

Ջայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն (42 / 19)

Եւ անհոգացեալ յերկիրդից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղուջն (43 / 21)

Եւ պարզեալ զձեռնս ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն անդէին, եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 17)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն (50 / 35)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 7)

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին: (61 / 17)

Այլ թագա... առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիւք գրէր առ նա, թէ Ջոր քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, եւ կա՛ց խաղաղութեամբ ի քո բաժնիդ, եւ մի՛ իսափան առնէր իմ ճանապարհին որ ի Պարսիկս: (10 / 25)

որպէս առնէր երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ (40 / 4)

Եւ ի քաջ արանցն Պարսից բազումս դիաթաւալ կացուցանէր, եւ շտապ տազնապի զօրացն առնէր: (58 / 13)

Եւ յորժամ անլուր խրատուն լինիցիմք, տիրական իշխանութեամբն տանջէ. զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի, զի անդ թեթեւագոյն առնիցէ զտանջանսն. (50 / 21)

Արդ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. այլ մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք յառաջ ասացեալ թագաւորս: (17 / 28)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ առցէ. թեպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 18)

Այլ որ վասն Արծինն տիրական պատմութիւնս աստանօր զկայ առցէ. զի մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մէնջ՝ յաւերակացն ուսանի ինդրօղն: (32 / 4)

Այլ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (50 / 24)

ամենն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 43)

«Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ, զի ոչ ծանեան զիս»: (31 / 26)

«Մի՛ պարծեցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսք. այլ տերամբ պարծեցի որ պարծին եւ արասցէ իրաւունս եւ գործեցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 6)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր. «Գտի այր ըստ սրտի իմոյ, որ արասցէ զհաճոյս իմ»: (19 / 20)

Արդ այս աստանօր զտեղի կայցէ բանս. մեք ի գլխոյն սկիզբն արասցուք դժուարալուր եւ չար պատմութեանս: (45 / 4)

այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա քրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 36)

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին (17 / 33)

եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, զոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 26)

եւ արար զնա կոխան անցաւորաց. մինչ զի «ապականեաց զնա խոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմա», ըստ դաւթական երգոցն: (23 / 6)

այլ ձեռնն որ արգել զնոսա հզօրապէս, նոյնն արար ճանապարհ զնալոյ նոցա: (25 / 13)

եւ ոչ ինչ փոյթ արար. քանզի ի հայելոյն միայն ծանեաւ թէ անառ (37 / 13)

վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զմեզ(49 / 13)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեւանս արար, քանզի կարծեաց՝ թէ հեծեալ կայ ի բերդին. կուտ հարեալ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար պատերազմի: (51 / 15; 51 / 16)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց (51 / 26)

Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թէ նա զիւր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ (53 / 37)

նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ (54 / 9)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար (57 / 5; 57 / 6)

Եւ երկրորդն զԱնի խողխողմամբ սրոյ եւ հրակիզութեամբ ամայի եւ անապատ արար. (59 / 5)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ զյիշատակն վայիւ արարար. (45 / 16)

Մէք ապախտ արարար զբանս նորա. (47 / 35)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարար՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, (47 / 45)

վասն այնորիկ բագում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարար (56 / 44)

«Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 44)

«Ընդէ՞ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում», (31 / 8)

Ո՛վ տեր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ,
եւ արարէր զմեզ կոխան հեթանոսաց (49 / 43)

Վա՛յ նոցա զալոյն յարեւելս, եւ վա՛յ ուր նոքա անց եւ դարձ արարին. ահա
ազգ չար եւ անողորմ (4 / 38)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթուղիկոսարանին ի զարդուց
կապուտ կողոպուտ արարին. (6 / 7)

Եւ թագաւորն երթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն. եւ զօրքն
զմարդագերին վաճառակուր արարին ի հեռաւոր ազգս: (8 / 26)

Որք իբրեւ լուսան՝ արարին որպէս եւ ուսանն. (16 / 46)

Խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել
զթագուհին, որպէս զի սեփհական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն, զոր
եւ արարին իսկ: (17 / 36)

Յորս շարժեալ քաղաքն առ հասարակ, բազում
աւարառութիւնս արարին (18 / 3)

Ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյգ զհտութիւնն յայտ արարին ըստ
սաղմոսողին երգոցն, թէ «Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 48)

չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց, մինչեւ
մարդաթափ արարին զերկիրն ամենայն սրով եւ հրով եւ զերութեամբ: (21 / 37)

Եւ նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ
ինչ արարին զոր արարին. այլ ձեռնն որ արգել զնոսա հզօրապէս, նոյնն արար
ճանապարհ զնալոյ նոցա: (25 / 12; 25 / 12)

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ
ամենայն բնակչաց երկրի, քանզի ի քեզ գազանք օթագայանան, եւ ցինք եւ
անզեղք արարին իւրեանց բնակութիւն. ի քեզ աղուեսունք երամակեալք,
իսայտացեալք, լցեալք ի կերոյ: (29 / 5)

Եւ կապուտ կողոպուտ արարին զզարդս նոքա: (31 / 4)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա, ըստ իւրեանց արինարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն Ճանեթոյ (46 / 4)

Ի նոցանէ զարդ ոսկւոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Բարայելացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա. զմեզ ի բնաւիցն կապուտ կողոպուտ արարին, եւ մեք նոցա չեմք ինչ մեղուցեալ: (49 / 36)

Իսկ զոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին (50 / 38)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ ինայելով ի ձեզ (35 / 24)

ԱՌՆԵՄ ԶՆԹԱՅՍ - 1

նոքա կրկին առնէ՛ին զքնթացսն (51 / 11)

ԱՌՆԵՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ - 2

տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում զազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս (39 / 16)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօր ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի (54 / 1)

ԱՌՆԼՈՅ - 1

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս առնլոց էր (10 / 30)

ԱՌՆՈՒԼ - 4

Քանզի Վասիլն... զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիք, յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց արնուլ կին (13 / 26)

Եւ կամէր երթալ ի վերայ քաղաքին որ կոչի Հալայ, արնուլ աւերել զնա: (13 / 35)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հոռոմոց, եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ արնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 14)

Վասն որոյ ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ արնուլ մինչեւ գայցեն ժողովեացին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն (57 / 29)

ԱՌՆՈՒՄ - 24

Արդ թի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին արաւ Անի (23 / 11)

Երթեալ եւ հաւանական բանիք պատրեալ զԳէորգի, որում յանձն արնուլ, եւ գրէ առ թագաւորն տալ զոր ինդրերն. որոյ առեալ զգիրն դարձաւ ուրախութեամբ: (10 / 28)

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն արնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն (57 / 8)

. քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիւր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր գտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ արնուլ փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք: (9 / 27)

Որում հաւանեալ յանձն արնուլ, եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ եւ ազարակ առ ազարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 21)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ արնուլ զպատիւ մագիստրոսութեան (23 / 32)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին արնուլ իւր կին զդուստր Դաւթի որդւոյ Սենեքերիմայ (24 / 4)

զոր եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն արնուլ զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 11)

ամենայն չարեաց սկիզբն աստի անու (50 / 6)

ան գուսեր եւ զկարողութիւն ի նոցանէ՝ եւ ետ թշնամեացն (58 / 22)

բայց զոր անի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 16)

զշնորհակալիսն եւ զտրից տուրսն կաթուղիկոսին հատուցին, յորմէ զքաղաքն անին: (24 / 4)

հասին կալանաւորք եւ անին զնա, տարան եղին ի բերդին՝ որ կոչի Խաղտոյ Առիճ: (24 / 34)

Եւ ո՞ւր է այն զոր Աստուած ընդ Եզեկիելի խօսելով ասէր. «Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զոր ասեն ի մէջ Իսրայէլի, եթէ հարքն ազոխ կերան, եւ որդւոցն ատամունքն անին: (41 / 18)

թէպէտեւ բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նոքա զմահ յանձն անին (58 / 6)

ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ անուն զոր թագաւորն անուանեցին (9 / 33)

որք անուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն (52 / 14)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն ի մէնջ յանձն անուցու (33 / 37)

Որոյ ոչ հաւանեալ՝ չառնու յանձն. որք ոչ թուլացան ի խնդրոյն, այլ բոնադատեալ հաւանեցուցին մինչեւ յանձն էառ: (9 / 3)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ... էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

Յորում շարժեցաւ աթոռ հաստատութեան նոցա, եւ այլ ոչ էառ զկայումն. (20 / 8)

որդի Լիպարտին Իւանէ անուն...զնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 25)

Որոյ ոչ հաւանեալ՝ չանու յանձն (9 / 2)

Իսկ թե որ չարնու յանձն զասացեալս, տեղապահ եւ բաւական եմ: (43 / 11)

ԱՌՆՈՒՄ Ի ՄԻՏ -1

Ոչ իմացան եւ նչ առին ի միտ զահ տեառն եւ զսպառնալիս որ ի նմանէ (55 / 30)

ԱՌՆՈՒՄ ՅԱՆՁՆ -9

Այլ նա նչ առնոյր յանձն զալ ի կոչ թագաւորին (6 / 34)

Իսկ նա ո՛չ արնու յանձն. (4 / 46)

Այլ նա ոչ արնու յանձն. յետոյ առաքէ զԶաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ. որոյ երթեալ եւ հաւանական բանիւք պատրեալ զԳեորգի, որում յանձն արնու, եւ գրէ առ թագաւորն տալ զոր խնդրէրն. որոյ առեալ զգիրն դարձաւ ուրախութեամբ: (10 / 26)

Այլ նա ո՛չ արնու յանձն: (23 / 27)

Իսկ նա նչ արնու յանձն, թե՛ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ եւ հաւանիմ: (33 / 34)

Իսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ զործոյն՝ նչ արնուն յանձն. այլ ասեն, թե՛ Զոր Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեք չընդունիմք: (54 / 33)

Որոյ ոչ հաւանեալ՝ չարնու յանձն (9 / 2)

Իսկ թե որ չարնու յանձն զասացեալս, տեղապահ եւ բաւական եմ: (43 / 11)

ԱՌՈՂՋ - 1

Արդ տե՛ս դու գնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ զապականիչ թոյնսն յարողջսն հաւատով: (53 / 24)

ԱՌՈՂՋԱՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

որք գորոմն վնասակար արմատաքի խլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ, եւ գմբուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ արողջացուցանելով զջուրսն աղին ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 2)

ԱՌՈՂՋՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ նոքա ասեն. Սոքա ամենեքեան երամք աղօթողաց են, որք աշխարհի խաղաղութեան եւ կենաց ձերոց արողջութեան միշտ խնդրուածս առնեն: (14 / 3)

ԱՌՈՅԳՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ գերկնից բերէին գնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն արոյցութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր գնմանութիւն (20 / 18)

ԱՌՈՒ - 4

Մինչ զի արիւնն գորէն զարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն արուս արուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 38; 35 / 38)

արեան արուս ի դիականցն անկելոց ելեալ, ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն զհող երկրին հեղեղատէին: (35 / 39)

ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ, յոր հերձուածողական ժանգաբուղի առուքն ոչ կարացին մուտ առնել: (52 / 40)

ԱՌՈՒՄՆ - 2

ԱՌՈՒՄՆ ՈՒՌՆՀԱՅ ՔԱՂԱՔԻՆ (1 / 19)

ԱՌՈՒՄՆ ՈՒՌՆՀԱՅ ՔԱՂԱՔԻՆ (14 / 30)

ԱՌՕՐԵԱՅ - 1

Այտոքիկ են առօրեայ պատմութիւնք կեսարուն, որ թագաւորեաց ամիսս վեց: (18 / 16)

ԱՍԱՑԵԱԼ - 8

Արդ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. այլ մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք յառաջ ասացեայ թագաւորս: (17 / 29)

Եւ այտոքիկ այսքան. բայց ժա՛մ է ի գլուխ ճառին դարձուցանել զբանս, որպէս զի հաւատարիմ լիցի մեզ ասացեայս: (53 / 4)

յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան. իսկ թէ որ չառնու յանձն գասացեայս, տեղապահ եւ բաւական եմ: (43 / 11)

Զի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. բաւական են առ ի յԵսայեայ ասացեայքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 23)

բայց դու ասացելովքս կշռեա՛ զայն: (36 / 11)

Վասն որոյ ժա՛մ է ինձ զառ ի Դաւթայն զառ ի նա գասացեայսն՝ ի քեզ երկրորդել: (29 / 15)

Զառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին, այսօր ի դուրս դիւարնակ կաղաղանացն՝ զոր

մզկիթն կոչեն, անդր կաքաւեն ուսանելով
զմահմէտաւանդ զասացեայն: (42 / 13)

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս (37 / 5)

ԱՍԵԼ - 13

Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան (3 / 11)

ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարէական ողբսն (4 / 39)

որ սարսափումն գայ ինձ ասել, (49 / 28)

թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն զքարի
հարկանէին (51 / 4)

Եւ հրամայէ խաղացուցանել զնա ի Կոստանդնուպօլիս, ասելով. Ե՛րթ
դադարեա անդ, մինչեւ ես փախստական թի քեզ եկից: (10 / 38)

Եւ խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն ասելով... (24 / 17)

տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարոյ ինչ
նշան. որ եւ ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 32)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Ցայդվայր եկեցես, եւ այլ մի եւս
յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին ալիք քո», (25 / 8)

Երբեմն տանջեալ՝ խոստովան լինի ասելով. «Մատն Աստուծոյ է
այս». (25 / 24)

Իսկ յանարժանիցն ձեռնթափ լինի ասելով... (42 / 41)

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՛ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ, իմ
է քաղաքդ, բացէք զդրունս, զի մտից: (45 / 33)

Բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ
արինք են ի յուտել: (48 / 19)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասեալ զայդ, չտայր ինչ պատասխանի. այլ հանապազ զնոյնն ասէր եւ յասէլոյն ոչ դադարէր: (17 / 25)

ԱՍԵԼԻ - 1

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԵՒ Ի ՄԱՆԱՆԱՂԻՈՅ ՍԱՀՄԱՆՄԸ ԲՈՐԲՈՔԵՑԱԻ ՀՐԴԵՀ ՄՈԼՈՐՈՒԹԵԱՆՆ, ԱՍԵԼԻ Է (2 / 24)

ԱՍԵՄ - 102

Եւ ասա, թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւերս եւ մեզ ժամանեաց (21 / 1)

զի՞նչ եղև օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղէմի կամ Յուդային. ասա՛ ինձ (42 / 27)

զոր ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, զոր յիրում տեղւոջն ասասցուր: (6 / 10)

Այլ զբովանդակն յիրում տեղւոջն ասասցուր. (21 / 10)

թէպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս, բայց սակայն առ մերք եղև այս (52 / 35)

Զառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ առնել ի մէջ քահանայից ըստ արժանաւորութեան, եւ անարժանիցն ասաց լռել (53 / 26)

Այսորիկ ասացան յայնժամ յաւերն Երուսաղէմի, բայց կատարեցաւ այժմ: (22 / 44)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ առցէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 18)

Ձայս ասացի զի մի՛ վհատիցիմք յորժամ ի մեջ անհնարին փորձանաց անկանիցիմք: (39 / 6)

Ձի յայնմ հետե՛ գոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 37)

Իսկ զթիւ համարոյ անկելոցն եւ գերեացն՝ եօթն հազար ասացին՝ եւ կրօնաւորացն՝ վաթսուն: (47 / 40)

Ձի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 7)

Ձի՛նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. բաւական են առ ի յԵսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 22)

Ձի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմաճնունդ գերերջանիկ. որ եւ զմարգարէն ի հիացումն շարժեաց (42 / 2)

«Մինչչեւ իցէ քո կարդացեալ, եւ լուայց քեզ. եւ մինչդեռ խօսեսցիս, ասացից եթէ զի՛նչ խնդրես». որ ընդ ամենայն ջերմագութիւն հարամբ անցանէ այս բան: (42 / 39)

Նախ զարմատոյն ամենայն չարեաց բունն հարկանէ, զամբարտաւանութենէն ասեմ. (30 / 27)

բայց իմաստութեամբ ասեն առաւել գոլ քան զյոզունս (5 / 36)

զմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 32)

Եւ նորա ասեն. (14 / 2)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց, որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի, որպէս զի զգացուցէ թագաւորին (14 / 38)

այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 37)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս (16 / 7)

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասեն, զի յաճախ թագաւորն ի Թէսաղոնիկն կայր, զոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 15)

առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն, որ նստէր ի քաղաքին Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի եւ գրէ (23 / 41)

Եւ հրաւէր տուեալ նոցա՝ ասեն ըստ մարգարէին, թէ «Գազանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 40)

Քանզի հեծելագորքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին (32 / 18)

Եւ քանզի զիրք ասեն եթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն (32 / 22)

բայց ասեն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ գԴուին եւ գԳանձակ ունէր (40 / 25)

ասէր. «Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակոյ այդ զոր ասեն ի մէջ Իսրայէլի (41 / 17)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի, զմեզ դատարկ մի՛ դարձուցանէր (45 / 45)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ. ուր բազում արիւնհեղութիւնք եղեն, զորոց ասեն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ որ տեսեալ (48 / 38)

բայց ասեն թէ ինքն յօժարութեամբ չոգաւ: (48 / 43)

զոր մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնւոյն իւրեանց (51 / 32)

ասեն, թէ՛ Զոր Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեր չընդունիմք: (54 / 33)

Բայց ասեն՝ թէ եւ նոքա չընկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն (54 / 38)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ եւ, կամ վասն է՞ր ասէս զայդ, (17 / 24)

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ. «Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովորդ այդ զզուրն Սելովմայ որ գնայր խաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ զորդին Տաբէէլայ, վասն այնորիկ այսպէս ասէ տէր (4 / 7; 4 / 10)

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է (5 / 46)

«Հատուցէ, ասէ, յանդիման ատելեացն իւրոց, եւ ոչ յամեցուցէ»: (7 / 29)

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ. (10 / 35)

Զոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ. (10 / 37)

Մի՛ կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ (11 / 18)

«Ոչ, ասէ, իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր տկարացուցանէ զհակառակորդն»: (12 / 9)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ. (14 / 4)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դաւթական երգոյն որ ասէ, թէ (14 / 24)

Եւ ես տաց, ասէ առանց պատերազմի զքաղաքս ի ձեռս նորա: (14 / 40)

«Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. (19 / 32)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն ...եւ ասէ. Տա՛ր զգիրդ եւ տո՛ւր ի թագաւորն Հայոց (21 / 1)

«Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ որ է որ մտանէ»: (22 / 43)

«Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք եւ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնոտի պաշտամանցն, այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 1)

եւ յանցանել բարկութեան պատուհասին՝ արբեալ
ամբարտաւանութեամբ ասէ. (25 / 26)

«Դադարեցէք, ասէ. ի չարեաց ձերոց, եւ ուսարուք զբարիս գործել (25 / 39)

«Գալիլեացիքն, ասէ. զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա,
համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ այլ թէ ոչ
ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»։ (26 / 1)

զեղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչէին. «Թերեւս, ասէ. զոչասցի
Աստուած, եւ դարձցի սրտմտութիւն նորա ի մէնջ»։ (27 / 7)

«Անիծեալ է, ասէ. որ յափշտակէ զարտս ընկերին»։ (30 / 10)

«Վա՛յ, ասէ. այնոցիկ, որ յարեն զտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան
մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն։ (30 / 12)

եւ ի մոռացոս եղել սաղմոսական երգն որ ասէ. (30 / 21)

«Փոխանակ, ասէ. զի հպարտացան դստերք Սիովնի, եւ գնացին ի բարձր
պարանոց»։ (30 / 25)

«Փոխանակ, ասէ. ոսկի զարդուցն, զլիտոյն կնտութիւն (30 / 33)

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատուական
հանդերձիցն քրձագգեաց, ասէ. լինել» (30 / 36)

Ձի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՞ն առաւել պատժոց
արժանի չիցեն՝ յեի գնոսա մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ
աղաղակէ եւ ասէ. (30 / 42)

իբրեւ ետես Սուլտանն՝ ասէ. (36 / 33)

Եւ առ արս քաղաքին եւ առ զօրս խրախոյս տուեալ ասէ. (37 / 29)

Ոչ ինչ է, ասէ. վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. եւ ապա զի՞նչ։ (39 / 17)

ասէ. տէր (41 / 18)

Իսկ թէ որ չառնու յանձն զասացեալս, տեղապահ ես բաւական եմ։ (43 / 7)

Իսկ ընդ մեծամեծսն ատենախօս եղեալ, ասէ. Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել (44 / 12)

«Երկիր, ասէ. էր ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործեր զերկիր»: (44 / 23)

«Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ(47 / 33)

որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց. եւ խրատք քո ուսուցէ զիս». սմին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցոցն գրէ. «Զի թէ ի խրատու կարգի կայք, ասէ. իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 4; 49 / 6)

«Գիրացաւ, ասէ. ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող զտէր Աստուած զարարիչն իւր»(50 / 6)

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, ասէ. (52 / 11)

նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիմք եւ ձիոցն լուսին առնեմք (6 / 8)

նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն. (7 / 36)

բայց իմաստունքն ասէին. Այդ եղուկդ ամենայն երկրի լինելոց է: (17 / 27)

Զոր եւ մանկունքն ի հնոցին գովելով ասէին (19 / 45)

զոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նոր (38 / 19)

եւ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին, եւ զանասունն բերեալ առաջի կացուցանէին, եւ այսպէս ասէին (53 / 36)

«Մասնեաց, ասէն. ի գերութիւն զգորութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» (32 / 1)

որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած (11 / 43)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ.... որ նման էր նշանացն վերջին ատերածին Երուսաղեմի, զորմէ սպառնալով Փրկիչն ասէր (17 / 12)

Այր մի Անանիաս անունն ի մէջ քաղաքին Երուսաղեմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր (17 / 16)

զայտոսիկ ի բերան առեալ ասէր անդադար ի տուէ եւ ի գիշերի (17 / 22)

այլ հանապազ գնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 25)

սաստեալ նմա ասէր. «Մի՛ մխեր զձեռն քո ի դմա, զի օծեալ տեառն»: (19 / 18)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր (19 / 20)

մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ որ ի ձեռն մարգարէին զթագաւորսն Իսրայէլի թշնամանելով ասէր (19 / 24)

որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր (19 / 29)

Բայց բարոք ասէր վատշուէրն (25 / 28)

ասէր. Ես հզօր եմ: (30 / 7)

որպէս կանխաւ Փրկիչն ասէր (31 / 24)

Մարգարէն Եսայիաս՝ յորժամ զԵգիպտացոցն աւերանաց մարգարէանայր, զայտոսիկ ասէր. (32 / 15)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր (37 / 26)

եւ նա առ սաստիկ ամբարտաւանութեանն՝ ասէր (39 / 14)

ի վերայ անպատում սքանչելեացն խոստովան եղեալ ասէր (39 / 26)

Եւ ո՞ր է այն զոր Աստուած ընդ Եգեկիէլի խօսելով ասէր. «Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զօր ասեն ի մէջ Իսրայէլի, եթէ հարքն ազոխ կերան, եւ որդւոցն աստամունքն առին: (41 / 16)

Եւ որպէս առ Մովսէսի տասն հարուածեայ գաւազանաւն տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած (49 / 17)

որոց ի դատ եկեալ Աստուած ասէր (49 / 39)

Երկիցո՛ւր եղբարք եւ ակն ածեսցուք յերկնակողման պատգամացս. մի՛ լիցուք յանձանօթից նորա, զի մի՛ ասիցէ. թէ՛ Ոչ ճանաչեմ զձեզ. այլ լիցուք ի

բարեկամաց կարգի նորա, զի սսիցէ ցմեզ. «Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (42 / 47; 43 / 1)

սսսէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն (19 / 34)

Եղո՛ւկ զիս, եղո՛ւկ զիս, բարձր բարբառով, եւ այլ ինչ աւելի սսսէր ինչ: (17 / 23)

ԱՍԻՏ - 2

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անուոյ: (24 / 7)

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տէրութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն (24 / 13)

ԱՍՈՐԵՍՏԱՆ - 2

զոր Ասորեստանեայն զԵգիպտացոց թագաւորութիւնն նախատելով՝ այսպէս անուանէր (45 / 7)

Ես աճեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 11)

ԱՍՈՐԻՔ - 2

աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորւոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 38)

Որ եւ զԱսորւոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զօրոսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա (14 / 8)

ԱՍՊԱՏԱԿ - 2

Իսկ նա իբրև ծանեալ գայն, ասպատակալ առ զերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի իւր. (45 / 38)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս (34 / 37)

ԱՍՊԱՏԱԿՍ ԱՐՁԱԿԵՄ - 2

Թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաքէ, ասպատակս արձակէ, պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին, մի՛ տղային եւ մի՛ հասակաւ կատարելոյն (7 / 12)

ԱՍՊԱՐ - 2

յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխալուր բանս բարբառէր (51 / 19)

Եւ որ ի յամրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, ի թիւրիլ ասպարին, եւ նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 21)

ԱՍՏ - 15

աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 38)

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած (9 / 23)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 19)

Իսկ աստ վաճառօղն յոյժ ապառումն եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց (23 / 3)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք (31 / 19)

Այս աստ մինչեւ ցայս վայր: (33 / 14)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս գիտէ հակառակօքն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 42)

Զի՞նչ թէ եւ աստ ի ձեռն հակառակորդացն զփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 7)

Նոյնպէս եւ աստ ի ձեռն աննշան առնն՝ եցոյց մեծամեծ սքանչելիս: (39 / 27)

այնպէս եւ աստ տեսանի (42 / 7)

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի, զի անդ թեթեւագոյն առնիցէ զտանջանսն. եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ, եւ են որ աստ տանջին եւ անդ, որպէս Սողոմայեցիքն. եւ են՝ որ աստ միայն, որպէս Ղազարոսն. եւ են՝ որ անդ միայն, որպէս մեծատունն: (50 / 21; 50 / 22; 50 / 23)

գիտէ ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց, եւ աստ տնտեսեաց որքան արդեօք էր օգտակարագոյն (54 / 11)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ(61 / 25)

ԱՍՏԱՆՕՐ - 7

Արդ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. (17 / 28)

Աստանօր մեզ պատմութիւնս ողբոց եւ աշխարանաց է, եւ զամենեսեան հանդէսք պատմութեանս ի կոծ հրաւիրէ: (26 / 46)

Աստանօր ի մերս դարձուցից զոճ բանի պատմութեանս. եւ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից զարտասուս: (29 / 18)

Այլ որ վասն Արծիւն տիւրական պատմութիւնս աստանօր զկայ առցէ (32 / 4)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ որ (39 / 21)

Արդ այս աստանօր գտեղի կալցէ բանս (45 / 3)

Այլ այս աստանօր զկայ առցէ բանս (50 / 24)

ԱՍՏԻ - 3

բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, եւ աստի սկիզբն առնել, որպէս զի դիրաձան լիցի մեզ բանս: (3 / 30)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի (33 / 36)

Եւ քանզի ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու (50 / 5)

ԱՍՏԻՔ - 3

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց. քանզի ի միում ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս (20 / 6)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսու, զիրզ եւ փափուկ գոլով (50 / 2)

Արդ անդրանիկ արբանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, (53 / 6)

ԱՍՏՂ - 2

Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սատակեաց Յրուեցան զօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց. (3 / 21)

եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան quasi երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 33)

ԱՍՏՈՒԱԾ - 96

գոր ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադասն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, գոր յիւրում տեղւոջն ասասցուք: (6 / 9)

Ո՛վ Աստուած քո յայնժամ ներողութեանն. ո՛վ թագաւորին անողորմ հրամանատուութեանն: (7 / 45)

որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած: (11 / 43)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր (19 / 20)

եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն խնու (19 / 27)

զի ոչ ուստէք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ». չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն, այսինքն զաթոռոյն. քանզի ոչ եթէ զամենայն իշխան Աստուած յարուցանէ: (19 / 36)

Աստուած ողորմութեանց է: (25 / 19)

բայց ողորմեցաւ Աստուած, եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոց (25 / 34)

Քանզի խնդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զոմանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին (26 / 7)

«Թերեւս, ասէ, զղջասցի Աստուած, եւ դարձցի սրտմտութիւն նորա ի մէնջ»: (27 / 7)

Ո՛վ ողորմութեան քո Աստուած, որ այնքան ներեցեր անօրինացն խրոխտալ ի վերայ խաշին արօտի քո: (27 / 23)

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց, խստաց եւ ապստամբից: (27 / 26)

Այստքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ ընդ որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա(29 / 2)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Մովսէսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լռեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 8)

Ձոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի գտեր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն (32 / 24)

Եբարձ Աստուած զիմաստութիւն ի խորհրդոց (32 / 30)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիս (37 / 8)

զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն (37 / 24)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր (37 / 26)

Ջքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց, որք անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ եւ ի զիշերի (37 / 35)

Եւ ուսանէր ի գիտնոցն՝ թէ առ Աստուած աղաղակեն: (37 / 39)

Չայս առնէ Աստուած, որ գիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց (38 / 4)

Եւ առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ (38 / 25)

Ձի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս (39 / 8)

Ձոր եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանենք լեալ. քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած, եւ հնոցն պատրաստեցաւ, որոյ բոցն ի քառասուն եւ ինն կանգուն բարձրանայր. եւ նա առ սաստիկ ամբարտաւանութեանն՝ ասէր, թէ Ո՛վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց (39 / 11; 39 / 14)

Թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն (39 / 46)

Եւ ո՞ր է այն գոր Աստուած ընդ Եզեկիէլի խօսելով ասէր (41 / 16)

Ձի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ո՛վ կարիցէ կալ մեզ հակառակ. քանզի ինքն յօրէնսն հրամայեաց, թէ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից». եւ դարձեալ, թէ «Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ ընդ վայր հարից». միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցենք՝ զգործս բարիս ի միջի գրասական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 32; 42 / 35)

Ո՛վ քո, Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերոյ չարեացս առաւելութեան. զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 24)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն. զի խրատու գաւազանն՝ հայրական է, իսկ տանջանացն՝ դատաւորի, որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց. եւ խրատք քո ուսուցէ զիս». սմին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցւոցն գրէ. «Ձի թէ ի խրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 1; 49 / 6)

Եւ որպէս առ Մովսէսի տասն հարուածեայ գաւազանաւն տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած, թէ «Այս է զօրութիւն իմ մեծ». այժմ ամենայն մեզ հանդիպեցաւ: (49 / 17)

Եգիպտացւոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նոքա զԻսրայէլ նեղեցին, որոց ի դատ եկեալ Աստուած ասէր. (49 / 39)

Ո՛վ տեր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ (49 / 42)

Աստուած զօրութեանց դարձիր առ մեզ եւ հատո՛ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 45)

«Գիրացաւ, ասէ, ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող զտեր Աստուած զարարիչն իւր». (50 / 7)

տեսանէ՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 7)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն (54 / 5)

մինչև շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 35)

զի ոչ եթէ այլ ոք դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 28)

Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ ...այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ (58 / 26)

Եւ արդ զոր Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգւոյն կորզեալ եհան, որ իւրքն էին՝ նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին զլուսարանս նորա եւ սպանին, եւ անջնջելի արիւն ի վերայ այնմ թագաւորութեանն հեղին: (58 / 32)

ոչ համարէին թէ զոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 21)

Եւ փառաւորեցին զԱստուած (8 / 18)

Եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն (25 / 41)

որք խաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին զալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 37)

վասն որոյ զայս զիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած. (42 / 29)

յաղթեցին եւ կոտորեցին զամենեսեան. եւ զառ եւ զգերի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 34)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած. ոչ աճեալ զմտաւ զդաւթական երգսն (54 / 2)

լոյսն որ յաւորն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւորն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ (27 / 37)

Եւ ել աղաղակ մեր առաջի Աստուծոյ: (2 / 36)

Եւ անառակութիւն յաճախեաց, ժողովուրդ եւ քահանայ ստեաց Աստուծոյ. (3 / 4)

վասն այնորիկ Աստուծոյ արդարադատ իրաւունքն՝ ըստ գործոց նոցա հասոյց նոցա: (4 / 4)

գոր շնորհիւն Աստուծոյ կոչեն ըստ արժանաւորութեան. (5 / 16)

որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեցեն զայս որդւոց իւրեանց. որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ. (7 / 28)

Ի գլուխ լերինն բարձրացեալ նախամարգարէին կաճառակից գոլով՝ միշտ ընդ Աստուծոյ խօսին: (13 / 44)

այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամեր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն (14 / 15)

Վասն որոյ ի մօտոյ հասանեն արժանահաս դատաստանքն Աստուծոյ ի վերայ նորա: (14 / 18)

Իսկ սա ո՛չ աժ այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն (19 / 22; 19 / 22)

Եւ ի վերայ էաժ, թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հակառակ կայ. (19 / 37)

Ձի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն (19 / 39)

Որպէս երանելին Դաւիթ սաղմոսելով խոստովան լինի Աստուծոյ (19 / 42)

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գրէ. «Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք եւ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնտոյ պաշտամանցն, այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 2)

խոստովան լինի ասելով. «Մասն Աստուծոյ է այս (25 / 25)

Բայց բարոք ասեր վատշուէրն, թէ մասն Աստուծոյ է այս (25 / 28)

որք աղօթիւք միշտ խօսակիցք Աստուծոյ լինէին: (29 / 10)

«Եկեցէ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ» (31 / 25)

ամենայն ուրեք կոծ եւ լալականաց հանդէսք. ոչ ուրեք քահանայից երգք. ոչ ուրեք լսի փառաբանութիւն Աստուծոյ: (35 / 9)

Եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց (36 / 17)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն. ընդ նորա անմտութիւնն, զի ամենակալ համբաւէր զինքն եւ Աստուծոյ աթոռակից. եւ ընդ Աստուծոյ իմաստութիւնն, զի միով տամբ խաղաց ընդ նմա, եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 2; 37 / 3; 37 / 3)

Քաջալերեցարուք ընկերք եւ եղբարք իմ, քաջալերեցարուք եւ մի՛ երկնչիք. գործ մի դիւրին է Աստուծոյ այս. (37 / 30)

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ ոչ ինչ ունելով վերս յանձին: (38 / 42)

Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, զի եւ ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 26)

Ո՛ւր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց (41 / 40)

Եւ տեսցէ ամենայն մարմին զփրկութիւն Աստուծոյ: (42 / 31)

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղքատանալն տրտնջեմք եւ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ (50 / 12)

Նաեւ որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամքք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 42)

Եւ յայնժամ ապա յիջեաց զղաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ, (59 / 12)

Իսկ զերիքն որ ազատեցան, զոհացեալք զԱստուծոյ, չոգան ի տունս իւրեանց: (36 / 21)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտէ հակառակօքն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 42)

Տեսանէ՞ս գԱստուծոյ մարդասիրական խնաման, թէ ո՛րպէս մերձ է առ երկիրդածս իւր փրկութիւն նորա. (39 / 1)

Տե՛ս աստանօր գԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ որք (39 / 21)

որպէս սկիզբն եղև բանիցս ճառել գԱստուծոյ նախագիտութիւնն, զանբաւութիւնն՝ սակաւ բանիւք: (59 / 25)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում գաւառաց եւ բերդից (6 / 16)

«Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. զի ոչ ուստեք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ (19 / 34)

Եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց, (27 / 43)

ասէ ցնոսա. Թէ որք ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս... Եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն... յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան. (43 / 10)

Եւ ամրութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ (55 / 29)

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղև (18 / 44)

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան, եւ զայն ի ձեռն արձաթոյ եւ ո՛չ Աստուծով. (30 / 20)

Եւ Աստուծով պարծեսցուք յաւիտեան, եւ անուան նորա խոստովան եղիցուք, զի նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 32)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆԱԿԱՆ - 1

Վարդապետաց ձայնք եւ քարոզութիւնք լռեալք. Եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրև ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածարանական բանիցն եւ յուղղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրև առիծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց (41 / 47)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին, եւ մեծարեալ պատուի ի նմանէ: (8 / 8)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն, եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ, (40 / 45)

Յորոյ վերայ զիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին (43 / 27)

Եւ էր ժամանակն մերձեալ ի տօն սրբոյ Աստուածայայտնութեանն. (24 / 21)

Բայց ոչ զհտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս (9 / 6)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իսելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն (23 / 30)

Եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն (19 / 23)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս ... Եւ այլ որ եւս: (20 / 26)

Գրե էրջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն, եթէ «թագաւոր արդար կանգնէ զաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 43)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆՔՆ - 1

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի աստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 27)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՏՈՒԷՐ - 1

Եւ չկաթեր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն գրեալքն ի ձեռն Մովսէսի ծառայի տեառն. «Անիծեալ է, ասէ, որ յափշտակէ զարտս ընկերին»: (30 / 9)

ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒԻՐ - 2

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ	ԹԷՈՂՈՌԻՆ	ՈՐ
ԹԱՐԳՄԱՆԻ <u>ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒԻՐ</u> (2 / 11)		

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ	ԹԷՈՂՈՌԻՆ	ՈՐ
ԹԱՐԳՄԱՆԻ <u>ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒԻՐ</u> (43 / 4)		

ԱՍՏՈՒԱԾԱՍԱՍՏ - 1

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն (17 / 8)

ԱՍՏՈՒԱԾՈՐԴԻ - 1

հսկայս կորովիս եւ բարձրահասակս, անդիմահարս եւ անմարտնչելիս աստուածորդիս իւրեանց անուանեցին: (55 / 6)

ԱՍՏՈՒԱԾՈՒՐԱՅ - 1

Եւ իբրեւ շաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն եւ ի գագանաց գառագիղն, որ կոչի Թոնդրակս. եւ անդ առժամանակ մի գանիւլաբար որջացեալ: (54 / 36)

ԱՍՏՈՒԱԾՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ - 2

սրբութիւնն է ամրութիւն, եւ պարիսպ ընտիր գործք աստուածպաշտութեան: (55 / 17)

անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՝ առ որս չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 43)

ԱՍՏՈՒԱԾՍԻՐՈՒԹԻՒՆ -1

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբստացիք եւ Պիհռոնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ, եւ յարգի եղել արծաթսիրութիւն քան գաստուածսիրութիւն, եւ մամոնայ քան զՔրիստոս (29 / 46)

ԱՍՏՍԻՆ - 1

Որպէս եւ աստստին իսկ զերկոսեանն եցոյց առ մեզ (25 / 20)

ԱՏԱՄՆ - 1

«Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զօր ասեն ի մէջ Իսրայելի, եթէ հարքն ազոխ կերան, եւ որդուցն ատամունքն առին: (41 / 18)

ԱՏԵԱՆ - 1

տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում
գազանի կացեալ ի յատենի (39 / 16)

ԱՏԵԼԻ - 7

Ոչ եւս ի ներումն եւ յողորմութիւն, այլ ի հատուցումն ատելեաց (46 / 29)

զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց. (61 / 5)

«Հատուցէ, ասէ, յանդիման ատելեացն իւրոց, եւ ոչ յամեցուցէ»: (7 / 29)

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝ ատելի գոլով
ամենայն ուղղափառ հաւատոց: (14 / 7)

եւ ատելիք մեր նեղեցին զմեզ (47 / 37)

եւ ատելիք մեր յափշտակեցին զմ (49 / 14)

«Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից (42 / 33)

ԱՏԵՆԱԽՕՍ - 1

Իսկ ընդ մեծամեծսն ատենախօս եղեալ, ասէ. (44 / 12)

ԱՏԵՑՈՂ - 1

յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս քո, եւ ի պարծիլ ատեցողացն զքեզ ի մեջ
տօնից քոց. (31 / 10)

ԱՏՈՄ - 1

Իսկ Աստվորդին Սենեքերիմայ առեալ գնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սերաստուպօլիս (33 / 21)

ԱՐԱԲԱՅԻ - 1

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք զիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արարացիք՝ ոչ յագեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից (33 / 6)

ԱՐԱԳ - 3

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի զօրութենէ պակասեալ՝ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկաթակոտ զինուցն, եւ վասն արագ եւ յերկար ընթացիցն, որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ գնուսա զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ Բագմութին: (11 / 8)

յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութին (39 / 20)

Եւ շարժեալ զորք Բագումբ ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ զվէմ հաստատունք (24 / 44)

ԱՐԱԳԱՄԷՏ - 1

Իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամէտ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ (48 / 1)

ԱՐԱԳԱՊԷՍ - 1

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէտ որպէս թռչունք, անողորմաբար որպէս գագանք, սրտմտութեամբ եռացեալք որպէս վրէժխնդիրք, եւ իսիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 33)

ԱՐԱԳԱՔԱՅԼ - 1

Թե որպէս արագարայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն...երագրնթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 26)

ԱՐԱԾԱՆԻ - 1

առեալ զգերի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի. (41 / 4)

ԱՐԱՐԱԾ - 7

Սմին նման եւ առաքեալն զրէ առ Եբրայեցիսն, թէ «Չիք ինչ արարած աներեւոյթ յերեսաց նորա»: (19 / 44)

«Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց. եւ մի՛ այլ լիցի» (17 / 13)

կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ (22 / 16)

ծառայեցին արարածոց. եւ ոչ արարչին որ է օրհնեալ յաւիտեանս. (49 / 39)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 33)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց (34 / 18)

եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել (46 / 15)

ԱՐԱՐԵԱԼ - 22

Եւ դէմ եղեալ գայ հասանէ յԵկեղեաց գաւառ, զանց արարեալ զբազում օթեւանօք: (3 / 37)

հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նոր (4 / 2)

Եւ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի քաղաքն իւր. եւ ի ձանապարհին իջեւանս արարեալ վասն ծանրութեան մարմնոյն (5 / 44)

Եւ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (8 / 1)

Եւ խոր փոսիւ պատնէշ արարեալ շուրջ զբանակաւն՝ դադարէ անդ ամսական աւուրքք կամ եւս առաւելագունիւք: (10 / 4)

հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեւանս արարեալ. (10 / 9)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ. (14 / 9)

Իսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ (17 / 32)

Ջայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն (19 / 2)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամքք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն, եւ ձերբակալ արարեալ զնա, մտանէ ի քաղաք թագաւորութեան իւրոյ: (21 / 32)

Չանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանագկերտ (34 / 34)

այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց, եւ բարձաւ կառաչ անասնոց: (35 / 3)

Ջայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել (38 / 16)

Եւ արարեալ ի տեղւոջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից (43 / 37)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն (44 / 16)

արարեալ զայն ընդ իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի, եւ յամուրն որ կոչի Հաւաճիչ: (45 / 26)

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ ելին ի նոյն՝ չարին արբանեակք (46 / 10)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ (47 / 14)

Եւ հանդէս արարեալ քազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նոր (48 / 36)

Եւ զՄիխայիլն արեղայ արարեալ, ի կղզի անցուցին (48 / 43)

յառաջ զձի եւ զջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին (51 / 11)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին. (58 / 25)

ԱՐԱՐԻՉ - 5

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր զմեզ կոխան հեթանոսաց (49 / 42)

Ջայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն (19 / 3)

«Գիրացաւ, ասէ, ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող զտէր Աստուած զարարիչն իւր». (50 / 7)

տէրն եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 14)

Ճառայեցին արարածոց, եւ ոչ արարչին որ է օրհնեալ յաւիտեանս. (49 / 40)

ԱՐԱՐՈՒԱԾ - 4

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ. (9 / 23)

Չայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր (35 / 5)

Աւա՛ղ պատմութեանս, աւա՛ղ չար արարուածին (7 / 21)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ գորինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 31)

ԱՐԱՐՉԱԿԱՆ - 1

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց (61 / 4)

ԱՐԱՅ - 1

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ խաւարեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, յաւուրն ուրբաթու ի դառնալ աւուրն, (17 / 4)

ԱՐԲԱՆԵԱԿ - 2

Արդ անդրանիկ արբանեակն եւ համաշունչ հորն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ (53 / 5)

վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ ելին ի նոյն՝ չարին արբանեակք. (46 / 10)

ԱՐԲԵԱԼ - 3

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ
ապաստան եղեւ, զԱբիստղոմայն ի հեռուստ

ախտացեալ, արբեալ ամբարտաւանութեամբ, վասն որոյ զնորայն հատոյց զդատաստան: (18 / 45)

«Ո՛չ զիտեմ զտէր, եւ զԻսրայէլ ո՛չ արձակեմ»: (25 / 25)

միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն որ զնոսա ըմբոնեալ ունի: (56 / 32)

ԱՐԲԵՆԱՍ - 8

Քանզի արբ տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ յարբումն չար. արբ եւ թմրեալ յիմարեցաւ. արբ մինչեւ զբովանդակն յինքն ընկալաւ. եւ այժմ անկեալ կայ ի կիցս ամենայն ճանապարհաց մերկ եւ խայտառակեալ, եւ կոխեն զնա նախատանօք անցաւորք ճանապարհաց: (26 / 25; 26 / 26; 26 / 26)

Քանզի արբ տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ յարբումն չար (26 / 25)

արբեցաւ նետ նոցա յարեանց մերոց: (47 / 37)

քանզի արբէք դուք յարենէ հաւատացելոց՝ արանց եւ կանանց ի ձեզ անկելոց: (29 / 16)

մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա. եւ յետ ամենեցուն արբոյց տանն Սիսակայ (26 / 22; 26 / 23)

ԱՐԲՈՒՄՆ - 2

Քանզի արբ տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ յարբումն չար. արբ եւ թմրեալ յիմարեցաւ. արբ մինչեւ զբովանդակն յինքն ընկալաւ. եւ այժմ անկեալ կայ ի կիցս ամենայն ճանապարհաց մերկ եւ խայտառակեալ, եւ կոխեն զնա նախատանօք անցաւորք ճանապարհաց: (26 / 25)

զմրուր բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց (55 / 32)

ԱՐԲՈՒՑԱՆԵԼ - 1

այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ գինոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 27)

ԱՐԲՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի զուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա (4 / 1)

ԱՐԲՈՒՑՈՒՄՆ - 1

այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ գինոյ արբուցանել արբուցումն չար: (46 / 28)

ԱՐԳԱՀԱՏԵՄ - 1

Արդ՝ ո՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, (19 / 27)

ԱՐԳԱՆԴ - 2

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 33)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 5)

Չոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց գերդմունսն, եւ ոչ զխաչին զմիջնորդութիւնն. այլ առ իւր արգել. (23 / 26)

նա արկ զխաւար թանձրամած առաջի նոցա, եւ արգել զնոսա յընթացից իւրեանց: (25 / 10)

այլ ձեռնն որ արգել զնոսա հօրապէս, նոյնն արար ճանապարհ գնալոյ նոցա: (25 / 13)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել. ճանապարհ առնելով նովա յաշխարհն Բաբելացոց (40 / 23)

եւ ոչ ել տէր ընդ զօրս մեր զինու եւ վահանաւ, եւ ոչ եհան սուր ընդդէմ թշնամեացն եւ արգել (58 / 16)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովա, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել. (59 / 32)

ԱՐԳԵԼԱԿԱՆ - 2

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն զալ ի կոչ թագաւորին. քանզի Բագուսք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ. եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 36)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ. ազդ առնէ առ զլիաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 26)

ԱՐԳԵԼԵԱԼ - 1

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի (47 / 8)

ԱՐԳԵԼՈՒԼ - 1

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելուլ զամենաթշուառ անձն (54 / 24)

ԱՐԳԵԼՈՒՄ - 4

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս, խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին, քանզի քոյրն Դաւթի կին էր նորա, երբեմն ի Բազարատ թագաւորն Ափխազաց: (23 / 36)

ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ ոչ եղև յագումն ազահութեան նոցա իբրեւ հրոյ (61 / 14)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելուլ զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 5)

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ, որ ի ծայրս լերանց նստեալ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 23)

ԱՐԴ - 55

Արդ է՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 31)

արդ ի հանդիպման աւուրն՝ հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 13)

Արդ այս աստանօր զկայ առցէ բանս(17 / 27)

Արդ՝ ո՛չ էթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, (19 / 26)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուզ, յամենայն բարեփառութենէ մերկ եւ կողոպուտ գնոսա: (20 / 29)

Արդ ի վերջէ յառաջինսն տանելի է մեզ զպատմութիւնս: (20 / 41)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հռոմոնց, (21 / 12)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կալանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս (22 / 27)

Արդ այս ամենայն ի վաճառէն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք: (22 / 45)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասց (23 / 8)

Արդ թի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին առաւ Անի (23 / 11)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի (25 / 14)

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ զդողի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 32)

արդ թրթուրն եւ մորեխն այն անցեալ են (26 / 34)

Եւ արդ ահա դու բարկացար (27 / 30)

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա (27 / 46)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա. (29 / 29)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի (30 / 28)

Արդ տե՛ս զդիրակշիռ եւ զդէպ հատուցմունսն: (30 / 46)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօք եւ գանձուց առատատուր պարգևօք, եւ ոչինչ վճարեցաւ այնու. (32 / 40)

Արդյետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ գառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց (33 / 9)

Արդի գալ մեծի յայտնութեան տեառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոխ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին (34 / 6)

Արդզայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛ր միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 42)

Արդզի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ խնայելով ի ձեզ, եթե շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս. բայց գիտեմ որ կամիք լսել. վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 24)

Արդզի՞նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել (36 / 39)

Եւ արդդու միտ դիր ասացելոցս (37 / 5)

Արդամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դներ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին, մի ի լուսանալ աւուրն եւ մի ընդ երեկն: (37 / 40)

Արդմինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ

(38 / 9)

Արդայս մեզ ի խրատ եւ ի վարդապետութիւն եղիցի: (39 / 28)

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս զչար եւ զառանց մխիթարութեան զփոխարէնն զոր ընկալաք: (41 / 36)

Արդեթէ այս ամենայն զոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նորա (42 / 16)

Արդ այս աստանօր գտեղի կալցէ բանս. (45 / 3)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղել (45 / 6)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ զյիշատակն վայիւ արարաք, եւ նոքա իբրեւ զգալս զիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 16)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 22)

Արդ զոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղել նոցա գուր ապականութեան (46 / 42)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչեւ իիլ արկեալ, եւ զկենդանւոյն թաղեալսն աշտէիք չարաչար խոցոտելով սատակէին (47 / 24)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել, եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն (49 / 8)

Արդ այլ քաղաքաց եւ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգէր (49 / 47)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր ել ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ գիտեմ (50 / 26)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յորմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիրաւ էր. (52 / 31)

Արդ անդրանիկ արբանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, (53 / 5)

Արդ տե՛ս դու զնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ զապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 22)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործս իւրեանց (55 / 3)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. (55 / 18)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրութիւնսն եւ անթիւ սպառազինօք (55 / 40)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տեառն (56 / 33)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել (56 / 41)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր, եւ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհ արձակէր (57 / 20)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 24)

Եւ արդ զոր Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգւոյն կորզեալ էհան, որ իւրքն էին՝ նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին զլուսարանս նորա եւ սպանին (58 / 32)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի (60 / 1)

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց, զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց (61 / 3)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ավելոծութեան գրել, որ եղել յաւուրս մեր (61 / 7)

մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն(7 / 28)

Միովն ի մէնջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. (25 / 18)

«Թագաւոր արդար կանգնէ զաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 43)

որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ, եւ զայն՝ միոյ արդարոյ աղօթիք, (54 / 8)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն (54 / 6)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարն զձեռս իւրեանց ձգեցեն (54 / 6)

վասն այնորիկ Աստուծոյ արդարադատ իրաւունքն՝ ըստ գործոց նոցա հատոյց նոցա: (4 / 4)

Եւ անօրէնքն ընկալցին զիւրեանց չարեաց զհատուցումն արդարադատ դատաստանաց: (39 / 10)

Եւ այս եղեւ ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշառ եւ արդարադատ տեառն (50 / 41)

գոր ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, (6 / 9)

Քանզի իշխանք սորա էին մարդասէրք, եւ դատաւորքն արդարադատք եւ կաշառուցն ներողք: (29 / 33)

Եւ եղև յետ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի, որ էր այր հօօր եւ աշխարհաշէն, մեծապարգև եւ աղքատասէր, որ էր արդարեւ սահման խաղաղութեան. (3 / 32)

Եւ եղևն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչև ի բուռն եկեալ էր՝ չորացաւ (18 / 13)

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց եւ գովութեանց արժանի (19 / 8)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղև իսկ. (45 / 12)

բարձրացի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ (20 / 2)

եւ մեք ըստ արդարութեան մերոյ ապրեցաք (25 / 47)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբստացիք եւ Պիհոռնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ (29 / 45)

Եւ այս եղև ո՛չ վասն արդարութեանն Պարսից, այլ վասն անօրէնութեան մերոց զօրացն, որք հարան ի սուր դառնութեան ըստ տեսոն բանի, եթէ «Զչարսն չարաւ կորուսցէ»: (16 / 32)

Ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր, Եւ երկիր լցաւ յանօրէնութենէ. Արդարութիւն նուագեաց (3 / 3)

աղաղակէ եւ ասէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցոցն (30 / 43)

այլ տերամք պարծեսցի որ պարծին եւ արասցէ իրաւունս եւ գործեսցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 7)

Եւ մեք ոչ արդարութիւնն եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք, եւ զո՞ր ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 44)

ԱՐԴԵՕՔ - 1

որ գիտե ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց, եւ աստ տնտեսեաց որքան արդեօք էր օգտակարագոյն. եւ եղև այսպէս: (54 / 11)

ԱՐԴԻԻՆ - 1

Եւ նուազեաց արդիւն արծարծիչ շնչոյ կենդանութեան: (3 / 16)

ԱՐԵԳ - 1

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, (50 / 27)

ԱՐԵԳԱԿՆ - 6

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ, որ ի ծայրս լերանց նստեալ՝ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 24)

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեզօծ զարդիւք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 19)

Եւ ցնցուղք լուսոյ հրատին՝ յաղթէր ճառագայթից արեգականն: (31 / 30)

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ խաւարեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, (17 / 3)

գոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն գլխաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 8)

«Արեգակն» ծագեաց ի յերկիր (31 / 17)

ԱՐԵԻ - 4

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 39)

կոտորեցին մինչեւ ի մուտս արեւուն: (11 / 11)

գոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն գլխաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 9)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք (31 / 19)

ԱՐԵԻԵԼՔ - 20

եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամս եօթն: (9 / 16)

այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. եւ յայնմհետէ եւ այսր տիրեցին Հոռոմք արեւելից: (9 / 29)

հայրապետն Պետրոս ....առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն (23 / 40)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 7)

դատաւորն որ ունէր զհոգս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, գոր իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 28)

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն (3 / 23)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, [յարեւելից](#) կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 20)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղեւ [յարեւելից](#) եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, (40 / 12)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա [յարեւելից](#) ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի Եղնուտն ի բանտի. (45 / 31)

Եւ եղեւ անուանի յամենայն [արեւելս](#). (12 / 41)

Իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոցա, եւ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ առաքէ զնոսա [յարեւելս](#) անդառնալի եկիւք (4 / 36)

Վա՛յ նոցա գալոյն [յարեւելս](#), եւ վա՛յ ուր նոքա անց եւ դարձ արարին (4 / 37)

Եւ ի չորեքհարիւր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ խաղայ ինքնակալ թագաւորն ծանր զօրու եւ գայ [յարեւելս](#): (6 / 28)

սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գեորգեայ թագաւորել [յարեւելս](#): (12 / 43)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն [յարեւելս](#) վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, (13 / 10)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ [յարեւելս](#) Սիմովն ներքինի բազում զօրօք (13 / 16)

Քանզի հեծելազօրքն Հռոմոնց ոչ սակաւք էին [յարեւելս](#) պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասէն եթէ էր թիւ բանակին (32 / 17)

ասէ ցնոսա. Թէ ոք ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք [յարեւելս](#) (43 / 8)

պարգեւս խոստանայր եւ զԿիրապաղատին իշխանութիւնն [յարեւելս](#) տալ նմա(48 / 32)

Եւ ինքն բազում ամբոխիւ յարեւելս ճանապարհ կալեալ գայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թեոդուպօլիս. եւ անդ զայրուծի կազմեր: (57 / 22)

ԱՐԵՒՍՈՒՏՔ - 5

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 23)

Եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, (40 / 12)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն (26 / 16)

Եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառն ճանեթոյ, իսկ ի հարաւ մինչեւ ցՍիմն կոչեցեալ լեռն. եւ բովանդակ կալեալ զաշխարհս իբրեւ հնձօղք ոճոյ ազարակի: (34 / 39)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ, որ ունէր զարեւմտից կողմն, այր քաջ եւ անուանի (18 / 34)

ԱՐԵՒՍՏԱԿԱՆ - 5

Եւ ոչ գիտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն, որ կոչի Ըռուզք, եւ ազատագունդն, եւ ի նմին տեղուջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 46)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն (4 / 24)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՝ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի իրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական զօրացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 5)

Եւ տայ զԹէսադոնիկն ի ձեռս նորա, եւ հաւատայ ի նա զհոգս Բուլղարացն եւ արեւմտական կողմանցն (15 / 44)

Որք իբրեւ լուսն՝ ձայն տուեալ արեւմտական զօրուն՝ առ ինքեանս հաւաքեցին: (17 / 38)

ԱՐԹՈՒՆ - 2

զի ալն է նորա արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի ամենատես գիտութեան նորա: (19 / 41)

որով պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 12)

ԱՐԺԱՆ - 1

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշառ եւ յարդարադատ տեսնէ, որ հատուցանէ իւրաքանչիւր գարժանն ըստ գործոց իւրոց: (50 / 42)

ԱՐԺԱՆԱՀԱՍ - 2

Վասն որոյ ի մօտոյ հասանեն արժանահաս դատաստանքն Աստուծոյ ի վերայ նորա: (14 / 17)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր (25 / 21)

ԱՐԺԱՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ - 1

Թէպէտ եւ յոյժ մեղաւոր իցէ, պա՛րտ է զխոստովանութիւնն ընդունել, եւ տէրունական մարմնոյ եւ արեանն հաղորդեցուցանել, եւ պատարագաց եւ ամենայն քրիստոնէական կարգաց արժանացուցանել (53 / 32)

ԱՐԺԱՆԱՅՈՒՅԱՆԵՄ - 1

Զի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս, զի համբերօղքն արժանասցին պսակին փառաց (39 / 9)

ԱՐԺԱՆԱԻՈՐ - 4

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս, եւ է գերեզման նորա ի Հոռոմոսի վանքն: (8 / 28)

գոք յիւրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան. (18 / 25)

Զսոսա տեսեալ թագաւորին՝ հարցանէր արժանաւորաց իւրոց. Զի՞նչ են այն բազմութիւն հերետիկոսացն: (14 / 1)

քանզի արժանաւորացն հրամայէր ի տարւոջն երիս միայն մատուցանել պատարագս: (53 / 28)

ԱՐԺԱՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 2

գոր շնորհիւն Աստուծոյ կոչեն ըստ արժանաւորութեան. եւ նստուցանեն յաթոռ մերոյ Լուսաւորչին (5 / 17)

Զառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ առնել ի մէջ քահանայից ըստ արժանաւորութեան. եւ անարժանիցն ասաց լռել (53 / 26)

ԱՐԺԱՆԻ - 18

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր պարգեւօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ յիշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 39)

Եւ տայ նոցա ըստ արժանեաց գիւղս եւ ասանս գրով եւ մատանեալ ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 15)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր (5 / 33)

Յորս էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. (7 / 17)

զիս՝ ընդ զառաձեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի. (13 / 8)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, (15 / 16)

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց եւ զովութեանց արժանի (19 / 8)

այժմ է տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. (20 / 38)

զի դառն է պատմութիւնս, եւ բազում ողբոց արժանի: (21 / 41)

Մերս քանի՞ն առաւել ողբոց արժանի (27 / 9)

Անդ էր տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բազում ողբոց արժանի. (28 / 5)

անդ էր տեսանել տեսութիւնն ողորմելի, եւ քան զառաջինն ողորմագոյն եւ բազում ողբոց արժանի: (28 / 25)

Զի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՞ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ (30 / 41)

Եւ սա այսպիսի գնացիւք վարեալ զկեանս իւր՝ վախճանեցաւ. որ թագաւորեաց ամս երեքտասան, ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի եղեալ: (40 / 15)

Ո՛վ քանի՞ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի (41 / 7)

մեք խոստովանօղ լեզու ունիմք, թեպէտ ի բարի գործոց թափուր եմք, եւ զնոցա կիրս կրեմք, քանի՞ն ողորմելի եմք եւ ողբոց արժանի: (49 / 42)

զիս՝ ընդ կարացից եւ աղքատս զիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր

թշուառութիւնս. այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ գիտէ զողբսն ըստ
թշուառութեանն յօրինել: (7 / 23)

կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիք զթշուառական անձն,
եւ ըստ արժանւոյն հատոյց նմա (54 / 19)

ԱՐԺԱՆԻ Է -8

որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է(13 / 6)

Արդ՝ ո՛չ էթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ
արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատուէ, (19 / 26)

Արդ՝ ո՛չ էթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ
արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատուէ, (19 / 26)

Ողորմագին եւ բազում ողբոց եւ
արտասուաց արժանի է պատմութիւնս: (25 / 4)

յոյժ ողբոց արժանի է պատմութիւնս: (34 / 11)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն (40 / 41)

յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան (43 / 10)

Զի ոչ էթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին (55 / 22)

ԱՐԺԷՔ - 1

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան
տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէքն Անուոյ
եւ այլ աշխարհին (24 / 2)

ԱՐԻ - 1

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հռոմոնց ... քաջասիրտ եւ արհ գոլով... ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 35)

ԱՐԻԱԿԱՆ - 2

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արհական բնութեանն (57 / 9)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս... յարհական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին (13 / 25)

ԱՐԻԱՆԱՄ - 1

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին... սպառազինեալ՝ քաջապէս հաւատովք արհանայր: (37 / 26)

ԱՐԻԻՆ - 45

եւ մտեալ լուացաւ արեամբ սպանելոցն առ ի հանգուցանել զայրուցս սրտին: (16 / 39)

«Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք եւ արծաթեղինօք զնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնոտի պաշտամանցն, այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 2)

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ զալստեամբ միաձնի քո, եւ փրկեցեր արեամբ օծելոյդ: (27 / 25)

ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն. իսկ զթաղելոց նոցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ n^o բերէր: (31 / 14)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք գիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յազեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից (33 / 6)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն (46 / 20)

արեամբ նոցին գերեացն ներկեալ էր: (49 / 33)

Եւ մարքն արեամբ եւ արտասուօք զմանկունս իւրեանց թանային. զհայր եւ զորդի մի սուր խողխողէր. զի ծերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւազունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան. զի լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ էր մարմին սպանելոցն. զի ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ. (56 / 17; 56 / 22)

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց (56 / 28)

Եւ լնուլ զամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամքք, եւ բառնալ զկարգս եւ զկրօնս քրիստոնէութեան: (58 / 44)

ստանալ զմեզ քեզ ժողովուրդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 3)

զոր գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (53 / 18)

որոց արեամբքն ներկեան ողկոյզք խաղողոյն (48 / 16)

աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր. Վա՛յ Երուսաղէմ, վա՛յ քաղաք արեան. (17 / 17)

Եւ յապակւոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվէր խոցեաց զձեռն նորս, յորդութիւն արեան յերկիր հեղլով (24 / 31)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ ընդ որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա, այլ լեառն արեան, կոխման եւ կորստեան: (29 / 2)

արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ (35 / 39)

Եւ առժամայն եղև քաղաքն բարեշէն՝ գուր արեան: (48 / 10)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղև սէր սիրելեաց եւ գուր արեան. (48 / 12)

գառնիքն գայք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 43)

որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 9)

պարգևս խոստանայր եւ գԿիւրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա՝ Միայն թէ ի խաղաղութիւն դառնաս, որ քրիստոնէից արեանն խնդիր առնեմք. (48 / 33)

Եւ զի ի Նիկիական կանոնսն գրեալ է. Թէպէտ եւ յոյժ մեղաւոր իցէ, պա՛րտ է զխոստովանութիւնն ընդունել, եւ տէրունական մարմնոյ եւ արեանն հաղորդեցուցանել, եւ պատարագաց եւ ամենայն քրիստոնէական կարգաց արժանացուցանել (53 / 31)

քանի՛ արեանց զանձն պարտական կացոյց (21 / 7)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, եւ ասելիք մեր նեղեցին զմեզ, եւ արբեցաւ նետ նոցա յարեանց մերոց (47 / 38)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց (49 / 20)

Այլ նոքա գնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին (26 / 9)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցողոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 7)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցոյ. քանզի արբէք դուք յարենէ հաւատացելոց՝ արանց եւ կանանց ի ձեզ անկելոց: (29 / 16)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ձերոցն ընդ արինն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ (7 / 32)

պատուական ալիք ձերոց ընդ արինն եւ ընդ ապաժոյժ եկեալք, եւ դիակունք նոցա թաւալզլոր խաղացեալք: (27 / 18)

անջնջելի արինն ի վերայ այնմ թագաւորութեանն հեղին: (58 / 34)

Եւ զայլս ի գիրկս մարցն աշտէիք խոցեալ՝ ընդ կաթն մարցն զարինն մանկանցն խառնէին (7 / 44)

Նոցա ջուրն յարինն փոխեցաւ (49 / 18)

Մինչ զի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին... արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ, ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն զհող երկրին հեղեղատէին: (35 / 36)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարիւնն ներկաւ յարեանց մերոց (49 / 19)

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (26 / 1)

Բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արիւնք են ի յուտել: (48 / 19)

հեղին գարիւնս ծառայից քոց որպէս ջուր (31 / 13)

ԱՐԻԻՆԱՇԱՂԱԽ - 1

պատուական ալիք ծերոցն արիւնաշաղախ առ նոքօք անկեալք (34 / 22)

ԱՐԻԻՆԱՐԲՈՒ - 4

խաղաց զազանն մահաշունչ արիւնարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փղօք, եւ կառօք եւ երիվարօք (34 / 32)

Իսկ արիւնարբու զազանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն (39 / 35)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա, ըստ իւրեանց արիւնարբու բարուցն (46 / 3)

Իսկ արիւնարբու զազանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ (51 / 29)

ԱՐԻԻՆՀԵՂՈՒԹԻՒՆ - 1

եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ. ուր բազում արիւնհեղութիւնք եղեն (48 / 37)

ԱՐԾԱԹ - 3

Իշխանք սորա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք եւ արծաթոյ ծառայք.
(30 / 1)

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ
հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան, եւ զայն ի ձեռն արծաթոյ եւ ո՛չ
Աստուծով (30 / 20)

եւ ի մոռացոնս եղեւ սաղմոսական երգն որ ասէ. «Խոտեսցին այնքիկ որ ընտրեալ
են արծաթով»: (30 / 21)

ԱՐԾԱԹԵՂԷՆ - 1

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գրէ. «Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք
եւ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենաստուր սնտոի
պաշտամանցն, այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 1)

ԱՐԾԱԹԻ - 1

Դանիէլ յիրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ գլուխն ոսկի էր, եւ
թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի. իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի (15 / 27)

ԱՐԾԱԹՍԻՐՈՒԹԻԻՆ - 1

եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ, եւ յարգի
եղեւ արծաթսիրութիւն քան զաստուածսիրութիւն (29 / 46)

ԱՐԾԱԿ - 2

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, եւ առեալ զայլ զգօրսն
երթեալ դարդարեաց հեռագոյն ի տեղուոջ ուրեք որ կոչի Արծակ (16 / 25)

Իսկ զօրքն որ յԱրծակ՝ ոչ ժամանեցին նոցա յօգնականութիւն: (16 / 35)

ԱՐԾԱՐԾԻՉ - 1

Յաջորդք ի յաջորդաց փոխանակեցին, Եւ նուազեաց արդիւն արծարծիչ շնչոյ կենդանութեան: (3 / 16)

ԱՐԾԻՆ - 1

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն, եւ խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն ասելով, եթէ Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին ւաւանի: (24 / 18)

ԱՐԾԿԷ - 1

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր... հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ. (39 / 33)

ԱՐԾՆ, ԱՐԾԻՆ - 6

ՎԱՍՆ ԱՐԾԻՆՆ ԱՆՈՂՈՐՄ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (1 / 31)

ՎԱՍՆ ԱՐԾԻՆՆ ԱՆՈՂՈՐՄ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (29 / 25)

Այլ որ վասն Արծինն տիրական պատմութիւնս աստանօր զկայ աոց (32 / 4)

Եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին զհւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծինն ւաւանէ բազումք (46 / 44)

Զի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղեւ. (55 / 26)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս գերի տարան, զԱրծն այրեցին (34 / 31)

ԱՐԾՈՒԻ - 2

Եւ ի գալ միսում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց (26 / 42)

Եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս (24 / 45)

ԱՐԾՐՈՒՆԻՔ - 2

Իբր ի թշնամեաց հալածեալք ի սառնամանեացն՝ ոչինչ փոյթ առնելով ընչից, անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 4)

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի, որ է ի վիճակի Արծրունեաց աշխարհին (16 / 19)

ԱՐԿԱԾ - 2

. Եւ վրանացն լարքն եւ ցիցքն ընդ երկիր կապեալ ի սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 40)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է զարկածն, չէ կենաց. ապա թէ այլում է, զայն ոչ զիտեմ: (36 / 35)

ԱՐԿԱՆԵԼ - 16

զիա՞րդ կարացից եւ աղքատս զիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր թշուառութիւնս (7 / 22)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՞վ կարիցէ արկանել (31 / 17)

Այլ որ վասն Արծինն տխրական պատմութիւնս աստանօր զկայ առցէ. զի մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մենջ՝ յաւերակացն ուսանի ինդրօղն: (32 / 5)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպօլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկի կամէին արկանել գնա. (33 / 34)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել (34 / 43)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղև կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական(36 / 11)

Զայս առնէ Աստուած, որ զիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց. որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, եւ զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել. եւ զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ազաւօքն զերիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 4)

Այլ զբազմադէմ չարիսն, զորս նոքա անդ գործեցին ընդ գրով ո՛վ կարիցէ արկանել: (43 / 40)

Զորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. 46 / 14)

Իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա իսայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել. տեսանէ՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 6)

որ զիտէ ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց, (54 / 10)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել. զորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մեզ, եւ ոչ յումեքէ պահանջեցաւ ի մենջ, եւ ոչ մեք կարօղ ենք ձեռն արկանել. (56 / 42; 56 / 43)

Զի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք. արտաքսել եւ մերժել զմեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս. ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իրատու

գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 24; 60 / 27)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց, յառաջ կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտիւ, ոչ գիտեմ, ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն. որ եւ երկոքեանն չարամահ սատակեցան: (33 / 40)

ԱՐԿԱՆԵԼ ԶՀԻՄՈՒՆՍ -1

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց...այլալեզու եւ չար ազգաց զալ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց, արկանել գիմունս իւրեանց առ եզերք ծովուն Ովկիանոսի(58 / 42)

ԱՐԿԱՆԵՄ 16

նա արկ զխաւար թանձրամած առաջի նոցա, եւ արգել գնոսա յընթացից իւրեանց: (25 / 9)

եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զսէր եւ զխնամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելոյ. (58 / 29)

Զի ո՛չ եթէ ըստ յանցանաց մերոց իւրատեաց զմեզ, այլ գթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս իւրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 41)

զամենայն զբօսանս տանջանաց արկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր (60 / 45)

եւ նոքա կապանօքն արկան ի հնոցն (39 / 19)

եւ օճեալ իւղով սրբութեան քարինք՝ հիմն ապարանից այլազգեաց արկան (60 / 7)

Զոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ, թէ Եւ դու յապստամբիցն ես եկեալ, ահ արկանես ինձ: (10 / 37)

Ո՛վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի. այլ թերեւս ոք մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րբ զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 8)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան նմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս: (6 / 23)

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին. քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 35)

հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր (31 / 29)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ (37 / 44)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր. (57 / 20)

Չոր իբրեւ գառիւծունս ընթացան, եւ իբրեւ կորինս առիւծուց անողորմաբար արկին զղիակունս բազմաց գէշ գազանաց եւ թռչնոց երկնից. (25 / 6)

եւ այսու նախանձ արկից կարողացն (56 / 46)

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն. (56 / 1)

ԱՐԿԱՆԵՍ Ի ՄԻՏ - 1

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիս, եւ ոչ ըստ մեղաց մերոց առնէ, այլովքն հանդերձ, արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 10)

ԱՐԿԱՆԵՍ - 1

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բուն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ գնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 6)

ԱՐԿԵԱԼ - 18

որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանս՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին (11 / 13)

սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գեորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 42)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարոյ ինչ նշան. որ եւ ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 31)

վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 10)

վասն որոյ ճառս մեր արկեալ է: (26 / 36)

եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն (30 / 30)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպանալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի, (33 / 35)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղւոջն խիլ արկեալ բրեցին զտունսն, եւ ապա հուր հարեալ այրեցին զքաղաքն, եւ ինքեանք առեալ զգերի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 25)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք... եւ խիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 35)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթի եւ ծծմբով. եւ արկեալ յաման ապակեղէն, եւ նստեալ ի վերայ ազնիւ երիվարի, քաջասիրտ եւ արի գոլով, վահանաւ միայն զթիկունս ամրացուցեալ, եւ ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 34)

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղւոջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն, եթէ ուրուք կայր ինչ ի թաքստեան՝ զամենն հանեալ,

եւ բնաբարձ աւերմամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 22)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչեւ իսի արկեալ, եւ զկենդանւոյն թաղեալսն աշտէիք չարաչար խոցոտելով սատակէին (47 / 25)

զոր ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին (48 / 16)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, գարձանի քաղաքն՝ եւ իսի արկեալ տանցն՝ եթէ ոք զիւր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք (48 / 21)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսի, զիրգ եւ փափուկ գոլով. (50 / 1)

եւ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին (53 / 35)

եւ զպարսկական սուրն ի գործ արկեալ, ո՛չ ումեք խնայէին: (56 / 8)

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր, զերկիր ընդ ինքեամբ ունելով, բազմաժամանակեայ մեղաց նիւթեալ լայնատարած պատմուճան, արկեալ զնա ինքեան: (59 / 31)

ԱՐՁԱԳԱՆՔ - 2

յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝ արձագանք լերինն զհետ հնչէին (28 / 40)

որ եւ տանջելոցն վայիւք հնչէին առհասարակ արձագանք լերանցն: (47 / 26)

ԱՐՁԱԿԱՍՈՒՆ - 1

Քան զհող անարգ եւ խոնարհ այլ զի՞նչ որ իմասցի. եւ մեր սկիզբն ի նմանէ է, եւ դարձն անդրէն ի նոյն. եւ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ որ կորիցէ, վասն այնորիկ չթողու արձակասուն գոք(50 / 18)

ԱՐՁԱԿԵՄ - 17

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. եւ ապա առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց գնա: (6 / 11)

որպէս եւ անդ ի միոջէ սկսեալ՝ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զխրատ, եւ ապա արձակեաց զԻսրայէլ: (25 / 31)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիսալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա. զոր առեալ եւ ընկալեալ ի շնորհակալս, եւ մեծաւ պարգևօք արձակեաց խաղաղութեամբ յաշխարհն իւր: (33 / 13)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց գնա առանց հարկի (33 / 43)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափիսագաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարխար եւ մինչեւ ցստորոտն

բազում ղիւրութեամբ եւ ինամով արձակեաց գնա: (58 / 31)

Եւ արձակեաց գնա մեծաւ պատուով: (59 / 17)

ասէ. «Ո՛չ զիտեմ գտեր, եւ զԻսրայէլ ո՛չ արձակեմ»: (25 / 26)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բուն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ գնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 7)

աղաչեցին զգորագլուխսն՝ զի արձակեցեն գնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց եւ ինքեանք կալցեն զամուրն եւ զդաստակերտս նորա: (16 / 45)

զի ամենայն որ լսիցէ զպատմութիւնս զայս, անէծս արձակեցէ զհետ նորա: (54 / 44)

Եւ տայ Բագարատայ զպատիւ կիւրապաղատութեան եւ հօր նորա՝ զմագիստրոսութեան, եւ արձակէ գնոսա խաղաղութեամբ: (4 / 16)

Եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաքէ, ասպատակս արձակէ, պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին... (7 / 12)

Եւ կացեալ ամս երիս, արձակէ բազում պարգեւօք զորդի Ափիսազին, եւ ինքն զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 12)

Եւ իբրեւ զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խռռեաց զն (38 / 23)

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, երեցն զիր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր (38 / 14)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր, եւ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհ արձակէր. (57 / 21)

ԱՐՁԱԿԻՄ - 1

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն (33 / 29)

ԱՐՁԱՆ - 1

Եւ ոչ մի արձան յաղթութեան կանգնեցաւ՝ ոչ թագաւորաց եւ ո՛չ իշխանաց: (59 / 40)

ԱՐՁԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Բայց մեք խուն բանիք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանենք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց (7 / 25)

ԱՐՃԷՇ - 2

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից. որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է, թէ զիա՛րդ գառածեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի. քանզի գԱրճէշ իրով դաստակերտօքն նա ած ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 8)

Ջանց արարեալ գԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ, ի գաւառն Ապահունեաց, եւ կալաւ բովանդակ զընդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 34)

ԱՐՄԱՏ - 1

Նախ գարմատոյն ամենայն չարեաց բուն հարկանէ, զամբարտաւանութենէն ասեմ. զի նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դէս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 26)

ԱՐՄԱՏԱՔԻ - 1

որք զորոմն վնասակար արմատաքի իլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ (52 / 49)

ԱՐՇԱՐՈՒՆԻՔ - 1

եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Սպեր եւ մինչեւ յամուրսն Տայոց եւ Արշարունեաց. ...(26 / 17)

ԱՐՇԱԻԱՆՔ - 1

բայց ողորմեցաւ Աստուած, եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոցա, եւ իսափանեաց զընթացս արշաւանաց անօրինացն: (25 / 35)

ԱՐՇԱԻԵՄ - 1

բայց զոր առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 16)

ԱՐՈՒԳ - 1

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուգ(20 / 30)

ԱՐՈՒԵՍՏ - 3

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն: (38 / 12)

Իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 47)

ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 2)

ԱՐՈՒԹԻԻՆ - 3

որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին (58 / 4)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր... սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից, (12 / 40)

Որում ոչ առեալ յանձն, յեի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս, եւ բազում արութիւնս ցուցեալ իշխանին, յետոյ կարեվէր խոցեալ՝ յետ սակաւ ատուրց վախճանեցաւ: (40 / 40)

ԱՐՈՒՍԵԱԿ - 1

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ (22 / 15)

ԱՐՁՆԱԶԳԵՍՏ - 2

միաւոր եղեւ ամենեցուն կոծ, ամենեքեան խորգազգացք, ամենեքեան արջնազգեստք, ամենեքեան հատեալք ի կերակրոյ (27 / 5)

Այժմ յողբս փոխեցաւ մեզ ամենայն, եւ ուրախութեան պատմուճանն այն յարջնազգեստ խորգ փոխեցաւ: (22 / 40)

ԱՐՍՈՒԲԱՆ - 2

կարեվեր խոցեալ էր զորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային (36 / 32)

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի միխթարութիւն, թէ ի վատ բազկէ չէ մեռեալ քո որդին: (36 / 37)

ԱՐՏ - 1

«Անիծեալ է, ասէ, որ յափշտակէ զարտս ընկերին»: (30 / 11)

ԱՐՏԱՍՈՒԱԼԻՑ - 1

մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուայից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն ի բարերար տեսնեն: (53 / 42)

ԱՐՏԱՍՈՒՔ - 10

Յոթսուներեք տեսանելի տեսութիւնն ողորմելի է և բազում արտասուաց արժանի (7 / 16)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանելի տեսութիւնն ողորմելի է և բազում արտասուաց արժանի (20 / 38)

Ողորմագին է և բազում ողբոց է արտասուաց արժանի է պատմութիւնս: (25 / 4)

Զի իրաւունք է և դատաստան բարձաւ ի մէնջ, է արտասուաց է հառաչանաց մերոց տեղի ո՛չ գոյր (60 / 14)

Եւ զայս զի գրեցի, զի յորժամ զսոցին հակառակն պատմեցից, ամենեցունց շարժեցից արտասուս: (22 / 26)

շարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 12)

Եւ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից գարտասուս: (29 / 20)

ԶԽորձեան է և զՀանձէթ յորժամ յիշեմ է և որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ (35 / 30)

Ո՛ր սիրտ քարեղէն, որ զայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք ընդ բազմադիմի չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 3)

Եւ մարքն արեամբ է արտասուօք զմանկունս իւրեանց թանային (56 / 17)

ԱՐՏԱՔԻՆ - 1

Քանզի յարտաքին թշնամոյն զգուշանալ դիւրին է. (52 / 29)

ԱՐՏԱՔՈՅ - 3

Եւ ապա զի՞նչ առնէ. ելանէ արտաքոյ կանոնական կարգաց, եւ կոչէ զայրս զայս յառաջ եւ առնէ այր իւր. եւ նստուցանէ զնա յաթոռ թագաւորութեան: (18 / 28)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ զորս արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ (31 / 36)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին, եւ իբրեւ զկուտակումն ալեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին (56 / 6)

ԱՐՏԱՔՍ - 6

ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, էլին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 34)

եւ էլեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին (12 / 21)

բազում զանձս ի թագաւորական զանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 7)

ո՛չ կարէին արտաքս բերել զհագագն (28 / 43)

Եկայք արտաքս ծառայքդ (39 / 26)

մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 22)

ԱՐՏԱՔՍԵԼ - 1

Ջի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք. արտաքսել եւ մերժել զմեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս (60 / 24)

ԱՐՏԱՔՍ ԵԼԱՆԵԼ - 1

եւ քանզի գունդ մի հեծելագոր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս էլին: (50 / 34)

ԱՐՏԱՔՍ ՀԱՆԵԼ - 1

վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 13)

ԱՐՏԵԻԱՆ- 1

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեանաց, զիշերագնաց եղեալ (48 / 4)

ԱՐՔԱՅ - 1

վասն այնորիկ այսպէս ասէ տէր. Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզորն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 11)

ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ - 1

եւ անդ զիւր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից զնդին (57 / 34)

ԱՐՔԱՅՈՒԹԻԻՆ - 1

«Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցուցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 44)

ԱՐՔՈՒՆԱԴՐՈՇՄ - 1

Կարծեմ թե այսօրիկ ի դեպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի գարբունադրոշմ նշանին բեւեռն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախաստանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն (7 / 35)

ԱՐՔՈՒՆԱԿԱՆ - 1

Արբունական ապարանքն աւերակ եւ անմարդի: (22 / 33)

ԱՐՔՈՒՆԱՇԷՆ - 2

Քանզի բարձրաձեղուն ապարանք արբունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 17)

Քանզի քաղաքք աւերեալք եւ տունք այրեցեալք, ապարանք հնոցացեալք, եւ արբունաշէն սրահք աճիւնացեալք: (27 / 13)

ԱՐՔՈՒՆԱՏՈՒՐ - 1

Իսկ թագաւորն ...յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան գարբունատուր պարգեւսն (15 / 18)

ԱՐՕՏ - 4

Ո՛վ ողորմութեան քո Աստուած, որ այնքան ներեցեր անօրինացն խրոխտալ ի վերայ խաշին արօտի քո: (27 / 24)

Եղեն շինանխատ աւանք՝ բնակութիւն գազանաց, եւ անդաստանք նոցա՝ արօտ երէոց: (20 / 11)

Եւ ապա զհասկաքաղն եւ զխոզանն միայն թողուցուն արօտ երէոց: (33 / 9)

ոչ երամանան անդեայք ի յարօսու. եւ ոչ խայտան գառինք ի մարգս: (35 / 13)

ԱՐՕՏԱԿԱՆ - 1

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ
ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան (44 / 36)

ԱԻԱԳ - 1

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւագ եկեղեցին մտանել՝ եւ
ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 45)

ԱԻԱԶ - 1

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ
կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ
կործանեցաւ (9 / 24)

ԱԻԱԶԱԿ - 1

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւագակաց (20 / 15)

ԱԻԱՂ - 8

Աւաղ պատմութեանս, աւաղ չար արարուածին (7 / 20; 7 / 21)

Ո՛հ եւ աւաղ ատուրն այնորիկ լուսանալոյ (27 / 36)

Վա՛յ եւ աւաղ շատ դառն լուսոյ ատուրն այնորիկ (28 / 10)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնոսս. ոչ
գոյր անդ սէր սիրելեաց եւ ոչ աւաղ բարեկամաց (28 / 14)

ապա աւաղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 15)

Աւաղ գործոցն որ յայնժամ անդր գործեցան: (48 / 8)

Ոհ, աւաղ եւ վա՛յ ի վերայ անմխիթար կործանմանս: (49 / 36)

ԱԻԱՆ - 11

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս (43 / 25)

Եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծինն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 45)

Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին աւանի: (24 / 18)

Որոց ընդդէմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց (5 / 3)

թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկօմի (6 / 41)

որում տուեալ էին ի պարգևի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 23)

տայ նոցա ըստ արժանեաց գիւղս եւ աւանս գրով եւ մատանեաւ ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 15)

զԱրծն այրեցին, եւ զայլ քաղաքս եւ զաւանս (34 / 31)

Եղեն շինանիստ աւանք՝ բնակութիւն գազանաց, եւ անդաստանք նոցա՝ յարօտ երեոց: (20 / 11)

քանի՛ մեծանիստ աւանք մարդաթափ ի բնակչաց եղեն: (21 / 9)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ (48 / 24)

ԱԻԱՆ /անձնանուն/ - 1

Իսկ ի կողմանս Տարօնյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի, գոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 33)

ԱԻԱՆԴԵԱԼ ԶՈԳԻ - 1

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հօր հրեշտակի աւանդեալ զոգի նորա, առանց ուրուք նմա ի դիմի հարեալ: (19 / 1)

ԱԻԱՆԻԿ - 1

Նա աւանիկ ազդ եղեւ յականջս տեառն զօրութեանց այդ ամենայն (30 / 14)

ԱԻԱՐ - 20

մտեալ ի գաւառն Խլաթայ եւ առեալ աւար բազում, ածին ի Տարօն: (40 / 36)

Եւ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ եւ գաւար սպանելոցն՝ չոգան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 36)

Եւ առեալ զգերի եւ գաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի, քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց էին: (41 / 3)

Իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ գաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան (51 / 24)

Եւ հրամայէ զտունս նոցա յաւար, յաւեր, յապականութիւն դարձուցանել: (18 / 1)

յորում աւերեցան գաւառք եւ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 10)

Եւ մեծաւ ինդութեամբ դիմեալ ի վերայ, լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմածէ(12 / 5)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. (33 / 4)

Եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 23)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յագենային, այլ անյագ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 19)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին քաղում գերիս, եւ լցան աւարաւ (51 / 29)

Բայց թագաւորն Պարսից քաղում զաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 36)

Եւ ինքն մեծաւ աւարաւ եւ գերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր (57 / 7)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարաւն լցին զերկիրն ամենայն (33 / 11)

Իսկ անօրինացն լցեալք եւ յագեցեալք աւարաւն, հուր հարեալ քաղաքին, առեալ զգերի եւ զկապուտ զաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 31)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասէն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի (45 / 46)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ յաւարի վարել զինչս նորա, բայց մարդոյ մի՛ ինչ մեղանչել: (6 / 46)

Եւ զգանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 21)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան զգարդարանս նորա, եւ պղծեցին զտաճարն սուրբ (31 / 1)

Եւ ըստ իւրեանց սովորութեանն առեալ զերկիրն յաւարի (50 / 31)

ԱԻԱՐԱՌՌԻ - 2

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեաւ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նոր (12 / 7)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթե չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝
եւ աւարատուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց (51 / 26)

ԱԻԱՐԱՌՈՒԹԻՒՆ - 2

Յորս շարժեալ քաղաքն առ հասարակ, բազում աւարատութիւնս արարին. եւ
զմեծամեծ եւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝ յապականութիւն
դարձուցին: (18 / 3)

Եւ այնքան ծանրացաւ խռովական ամբոյն աւարատութիւնս խանձեալ, մինչ
զի զպարիսպն պալատին խրամատեալ՝ բազում գանձս ի թագաւորական
գանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 5)

ԱԻԱՐՏԵՄ - 2

որ նորին կարգօքն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի
հանդիսիք աւարտեաց զկեանս իւր: (5 / 18)

որպէս եւ անդ ի միոջէ սկսեալ՝ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զխրատ, եւ
ապա արձակեաց զԻսրայէլ: (25 / 30)

ԱԻԵԼԻ - 5

Ջոր լուեալ գթացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ զայս. Մի՛
կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, աւելի ինչ խնդրեմ ի քէն՝ քան զոր
յառաջն (11 / 18)

Եղո՛ւկ զիս, եղո՛ւկ զիս, բարձր բարբառով, եւ այլ ինչ աւելի չասէր
ինչ: (17 / 23)

Արդ այլ քաղաքաց եւ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս
յանգէր, ի տասն կամ եւս աւելի կամ պակաս. իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր
զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս
ուժի քաջութեան, ըստ Մովարու, զիրզ եւ փափուկ գոլով. որոյ վաճառականքն
փառաւորք երկրի, եւ առգնօք սորա՝ թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս

փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարզեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (49 / 48)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխամարն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք: (50 / 15)

Բայց թագաւորն Դիոգէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն (57 / 4)

ԱԻԵԼԻ ՔԱՆ -3

աղաղակէ եւ սսէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցոցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 43)

Իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ գտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն (31 / 39)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր զհարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 19)

ԱԻԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ - 1

ապա թշնամոյն ճարակ գտեալ, ցանեաց որոմն ի մէջ ցորենոյն ըստ աւետարանական առակին: (52 / 47)

ԱԻԵՏԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ - 2

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել, եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն (49 / 8)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում աւետարանութեանն. (52 / 25)

ԱԻԵՏԱԻՈՐ - 1

աւետաւորք եղեն ազգաց եւ թագաւորութեանց (26 / 39)

ԱԻԵՏԻՔ - 2

Եւ ոչ համբաւ խաղաղութեան կամ աւետիս բարեաց լուսք. (59 / 39)

Ոչ ուրեք լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ աւետիք նորածին մանկանց (35 / 11)

ԱԻԵՐ -3

Եւ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (8 / 1)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին, եւ յանսուրբ տեղոջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նորա, եւ որ դեմեւիկոսն կոչիր եւ զայլոց բազմաց. եւ հրամայէ գտունս նոցա յաւար, յաւեր, յապականութիւն դարձուցանել: (18 / 2)

Այսոքիկ ասացան յայնժամ յաւերն Երուսաղէմի, բայց կատարեցաւ այժմ: (22 / 44)

ԱԻԵՐԱԾ - 1

որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղէմի (17 / 11)

ԱԻԵՐԱԿ - 4

Արքունական ապարանքն աւերակ եւ անմարդի: (22 / 33)

Իսկ այժմ գնորին հակառակն տեսանեմք. երկիր աւերակ, թափուր ի բնակչաց. քաղաքք կործանեալք (44 / 40)

Բայց այժմ շէնք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նոցա ոչ գոյ տեղի բնակութեան (44 / 47)

զի մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մենջ՝ յաւերակացն ուսանի խնդրօղն: (32 / 6)

ԱԻԵՐԱՆՔ - 4

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 13)

Մարգարէն Եսայիաս՝ յորժամ զԵզիպտացոցն աւերանաց մարգարեանայր, զայստսիկ ասէր (32 / 14)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 43)

Արդ այլ քաղաքաց եւ զաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգէր (49 / 47)

ԱԻԵՐ ԴԱՐՉՈՒԱՆԵՄ - 1

որք եկեալ զաշխարհս յաւեր դարձուցին: (4 / 36)

ԱԻԵՐԵԱԼ - 1

Քանզի քաղաքք աւերեալք եւ տունք այրեցեալք, ապարանք հնոցացեալք, եւ արքունաշէն սրահք աճիւնացեալք: (27 / 12)

ԱԻԵԲԵԼ - 1

և կամեր երթալ ի վերայ քաղաքին որ կոչի Հալա, առնուլ աւերել գնա: (13 / 35)

ԱԻԵԲԵՄ - 5

յորում աւերեցան գաւառք եւ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 10)

քանի՛ եկեղեցիք ի ձեռն վաճառոյն այնորիկ աւերեցան. քանի՛ գաւառք անմարդ, ամայի դարձան. (21 / 8)

Ելին Պարսիկք ի վերայ Երուսաղէմի, ելին եւ ի վերայ մեր. աւերեցաւ Երուսաղէմ, աւերեցան եւ քաղաքք մեր: (30 / 47)

Ելին Պարսիկք ի վերայ Երուսաղէմի, ելին եւ ի վերայ մեր. աւերեցաւ Երուսաղէմ, աւերեցան եւ քաղաքք մեր: (30 / 47)

և իշխանք նենգութեամբ եւ մախանօք առ իրեարս կային... միայն գաշխարհն աւերէին եւ ոչ փրկութիւն գործէին: (58 / 38)

ԱԻԵԲՈՒՄՆ - 2

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղւոջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն, եթէ ուրուք կայր ինչ ի թաքստեան՝ զամենն հանեալ, եւ բնաբարձ աւերմամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 23)

Իսկ սա զգանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն (40 / 7)

Յետ երից աւուրց շարժեալ ամենայն բանակաւն, խաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ, եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցաւն որ կոչի Աւնիկ, (37 / 12)

ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն գոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 33)

Եւ ինքն առեալ զոտս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, եւ զկնի երկու աւուր բարձաւ ի միջոյ(12 / 28)

Եւ ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 32)

կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 21)

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի զուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա, (3 / 48)

քանզի ոչինչ օգնեն ինչք յաւուր բարկութեան: (14 / 26)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն (15 / 16)

Եւ մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի, ի տօնի սրբոյ Խաչին յաւուր չորեքշաբաթու: (26 / 45)

գոր օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց (42 / 23)

Յորոյ վերայ գիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին, եւ քանզի ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն (43 / 27)

Եւ խոր փոսիւ պատնէշ արարեալ շուրջ զբանական՝ դադարէ անդ ամսական աւուրքք կամ եւս առաւելագունիւք: (10 / 5)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին, մի ի լուսանալ աւուրն եւ մի ընդ երեկն: (37 / 40)

Իսկ ի լուսաւորութեան աւուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն զանձինս, եւ հետի ոտիւք ի ջուրս իջանեն, եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն՝ արդ ի հանդիպման աւուրն՝ հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս, եւ Հռոմոց եպիսկոպոսացն, որ անդ դիպեցան՝ ըստ իւրեանց կանոնին: (8 / 10; 8 / 13)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն (15 / 18)

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ խաւարեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, յաւուրն ուրբաթու ի դառնալ աւուրն, էր եւ թուականիս մերոյ չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու ամ: (17 / 4)

Եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն աւուրն փառաւորապէս, որպէս եւ վայել էր իսկ (24 / 23)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ զոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ զիշերի լինելով (27 / 36; 27 / 37)

Այսօր միջօրեայ աւուրն այնորիկ՝ մեզ ի խաւար փոխարկեալ զիշերացաւ, եւ զազանաբար ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին, ըստ մարգարէին ձայնի, եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց, ի զիշերանալ մեզ աւուրն այնորիկ՝ ելին եւ տարածեցան ընդ երեսս երկրի (27 / 41; 27 / 44)

Վա՛յ եւ աւա՛ղ շատ դառն լուսոյ աւուրն այնորիկ (28 / 10)

Նաեւ յօդոյ ձեռնտուութիւն եղեւ կործանական աւուրն. (31 / 28)

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին (34 / 8)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դներ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին, մի ի լուսանալ աւուրն եւ մի ընդ երեկն: (37 / 41)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից գօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր.

(17 / 4)

զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ (27 / 36)

Ի սորա աւուրս «Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջուրս բազումս որ ծածկեն զծովս» ըստ մարգարէին կանխաձայնութեան: (5 / 12)

Եւ Գրիգոր յոյժ իմաստունն բանիւք. եւ այլք բազումք, յորոց աւուրս բարձրանայր յոյժ եղջիւր եկեղեցոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 28)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան (26 / 19)

Եւ անհոգացեալ յերկիրից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղուջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն (43 / 21)

Եւ արարեալ ի տեղուջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից (43 / 37)

նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ (49 / 24)

Արդ այլ քաղաքաց եւ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգէր (49 / 47)

զամենեսեան սրակոտոր արարին, կացեալ ի քաղաքին աւուրս երկոտասան, եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին գնա եւ գղաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 39)

Իսկ երէց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով գաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն. (38 / 12)

Եւ անցուցեալ անդ գաւուրս իւր, երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ կոչի Մուհարկին: (54 / 41)

Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք, Եւ յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 13)

Յոր յաւուրս մեր գարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն (3 / 22)

քանզի յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, ընդ որթով իւրով եւ ընդ թզենեաւ: (3 / 33)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին (8 / 8)

Որ եւ եղև իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն (17 / 7)

Յայտսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հռոմոց (21 / 36)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն (40 / 45)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել, որ եղև յաւուրս մեր (61 / 8)

Որ յետ սակաւ աւուրց մեռաւ: (36 / 34)

Յետ երից աւուրց շարժեալ ամենայն բանակաւն, իսաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ (37 / 10)

որ յետ երկուց աւուրց շարժեալ բանակաւն գնաց ի տեղոյն եւ երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ (39 / 32)

յետոյ կարելի է խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 41)

Եւ ինքն զկնի երից աւուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի (44 / 5)

այլ ամենայն ժամանակ աւուրց մերոց լի եղև խոռվութեամբ եւ նեղութեամբ. եւ օր ըստ օրէ յաւելոյր եւս ի չարչարանսն եւ ի տառապանսն: (61 / 11)

Ժամանեցին մեզ աւուրք չարչարանաց, Եւ գտին զմեզ նեղութիւնք անհնարինք. (2 / 33)

հասին աւուրք վրէժինդրութեան քո, եւ որ այլն եւս, զոր մեծն Եւսեբիոս յեկեղեցական պատմութիւնս նշանակէ: (17 / 17)

«Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի» (17 / 12)

որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 4)

արկանել զմեզ ի ներքոյ խրատու գաւազանին իւրոյ իբրև զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 28; 60 / 28)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ...առաքէր առ նմա դեսպանս, (10 / 21)

ԱՓԱՓԱՅ - 1

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ ափափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին գտունս եւ զեկեղեցիս (34 / 45)

ԱՓԽԱԶՔ - 10

Եւ ի նմին տեղոջ գայ հանդիպի թագաւորն Ափիսագաց Բագարատ (4 / 13)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝
մեռաւ թագաւորն Ափխազաց Բագարատ (4 / 43)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գեորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց
զնոսա. (5 / 39)

Իսկ Գեորգի զօրոքն իւրովք երթեալ ամրանայ յամուրն Ափխազաց. (7 / 11)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի
յամուրն Ափխազաց. որոց զհետ երթեալ զօրացն՝ կոտորեցին մինչեւ ի մուտս
արեւուն: (11 / 10)

քանզի քոյրն Դարթի կին էր նորա, երբեմն ի Բագարատ
թագաւորն Ափխազաց: (23 / 39)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ
յամուրն Ափխազաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարխար եւ մինչեւ ցատրոտն
Կովկասու (34 / 38)

վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափխազին եւ խոստացան
մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին (10 / 11)

Ջոր իմացեալ Ափխազին. մինչդեռ չեւ էին բանակեալ եւ պատնշաւ
ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 43)

Եւ կացեալ ամս երիս, արձակէ բազում պարզեօք զորդի Ափխազին. եւ ինքն
զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 13)

ԱՓՇԻՄ - 1

Ջորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ
եւ ափշին միտք իմ (21 / 39)

ԱՔՍՈՏԵՄ - 1

Իսկ ոմանք ի դժուարին խոցուածոցն մարմանջեալք՝ աքսուտէին ոտիւք, եւ
եղնգամբք ձեռացն զերկիր դափր հատանէին: (28 / 31)

ԱՔՍՈՐ - 2

Իսկ նա իբրև ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝
փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաբսորեացն զթագուհին: (17 / 43)

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա
թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաբսորս առաքել
զթագուհին (17 / 34)

Բ 298 (787)

ԲԱԲԱՆ - 3

զոր ինքեանք բաբան կոչէին(38 / 18)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր
առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 38)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր
առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 37)

ԲԱԲԵԼԱՅԻ - 2

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել,
ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց (40 / 24)

որպէս եւ գԲաբելացին ասէր Աստուած (11 / 43)

ԲԱԲԵԼՈՎՆ - 3

Որովք հարեալ զբռնակալն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն. որ երթեալ
անկանի ի Բաբելովն ի քաղաքն Քաղդէացոց: (9 / 14)

այլ անդրէն ի Բաբելոն եւ որ զնովաւ կողմամբքն յուզէր զմարտն (43 / 14)

եւ ասիափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ասպականեցին զտունս եւ զեկեղեցիս, որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելոնի (35 / 2)

ԲԱԲԵԼՈՂ - 1

եւ առեալ զառ եւ զգերի զաւառին՝ դարձան, եւ եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բաբելոն, հանդիպի անդ զունդ մի ի զորացն Հռոմոց (36 / 15)

ԲԱԳԱՐԱՍ - 4

Եւ ի նմին տեղուց գայ հանդիպի թագաւորն Ափիսագաց Բագարաս (4 / 13)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափիսագաց Բագարաս (4 / 43)

Խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին, քանզի քոյրն Դաւիթ կին էր նորա, երբեմն ի Բագարաս թագաւորն Ափիսագաց: (23 / 38)

Եւ տայ Բագարաստայ զպատիւ կիրապաղատութեան եւ հօր նորա՝ զմագիստրոսութեան, եւ արձակէ զնոսա խաղաղութեամբ: (4 / 15)

ԲԱԳՐԱՏՈՒՆԻ - 1

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ, ի ցեղէն Բագրատունոյ, այր հզօր եւ յաղթօղ ի պատերազմունս. 5 / 9)

ԲԱԳՐԵՒԱՆԴ - 1

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանագկերս եւ զետդ առեալ դառնայ ի վերայ Բագրեանդայ /տերստում Բարգրևանդ/ եւ գայ ի քաղաքն Ուխթեաց (4 / 18)

ԲԱԶՄԱԴԷՄ - 1

Այլ զբագմադէմ չարիսն, զորս նոքա անդ գործեցին ընդ գրով ո՛վ կարիցէ արկանել: (43 / 39)

ԲԱԶՄԱԴԻՄԻ - 4

Քանզի բագմադիմի էին օրհասք մահուն (28 / 26)

որ գայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք ընդ բագմադիմի չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 4)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբագմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՛վ կարիցէ արկանել (31 / 16)

Այսոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն, ի բագմադիմի չարեացն սակաւ ինչ նշանակեալք: (46 / 34)

ԲԱԶՄԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ - 1

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագրնթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր, զերկիր ընդ ինքեամբ ունելով, բագմաժամանակեայ մեղաց նիւթեալ լայնատարած պատմուճան, արկեալ զնա ինքեան: (59 / 30)

ԲԱԶՄԱԾՆՈՒՆԴ - 1

Ձի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցւոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմածնունդ գերերջանիկ (42 / 4)

ԲԱԶՄԱՄԲՈՒՅ - 1

յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյի ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին (34 / 8)

ԲԱԶՄԱՅԱՐԴԱՐ - 1

Եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, գոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, (33 / 23)

ԲԱԶՄԱՆԱԼ - 1

Եւ այս եղեւ ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի (52 / 44)

ԲԱԶՄԱՇԽԱՏ - 1

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիրակործանն (55 / 9)

ԲԱԶՄԱՊԱՏԻԿ - 1

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն (37 / 2)

ԲԱԶՄԱՊԱՏԿՈՒԹԻԻՆ - 1

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 5)

ԲԱԶՄԱՅՈՒՑԱՆԵԼ - 1

գոր պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց (40 / 3)

ԲԱԶՄԵԱԼ - 1

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեայն էր, եւ նկատեալ հայէր առ ախոյանսն (58 / 9)

ԲԱԶՄԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ քանզի գիրք ասեն էթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն. որ եւ սոցա հանդիպեցաւ: (32 / 22)

ԲԱԶՄՈՒԹԻՒՆ - 24

Եւ էր ժամանակն մերձեալ ի տօն սրբոյ Աստուածայայտնութեանն. իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են (24 / 22)

Եւ յայնքան բազմութեան ոչ ոք մեռանի (9 / 18)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղել բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ խառնիճադանձ բազմութեանց՝ որոց ոչ գոյր թիւ: (53 / 45)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուրբ հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 20)

անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին, որովք ի բազմութենէն նոցա եռայր առհասարակ տեղի բանակի նոցա: (28 / 35)

զի ծերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան. զի լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ եր մարմին սպանելոցն. զի ի բազմութենէն կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան (56 / 20)

այր մի տաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն ինորէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 25)

եւ ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնէ վերստին շինելոյ զԹէոդոսուպօլիս: (6 / 23)

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան, ապա լուսացուցին զխորհուրդսն, յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին. յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան (8 / 43)

որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսա զօրացն Հռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 9)

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Սեաւ, եւ տեսանէ անդ բազմութիւն վանորէից եւ զմենաստանս մենակեցաց, (13 / 36)

Զի՞նչ են այն բազմութիւն հերետիկոսացն: (14 / 2)

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց. (15 / 5)

Իսկ զօրացն բազմութիւն խուռն առաջի ընթանալով՝ զօրէն ծովային ալեացն զմիմեամբ կուտակելով: (22 / 21)

անդ ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն (28 / 1)

ն՛ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին (41 / 37)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել (56 / 8)

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասամար իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր, եւ զետեղեալ յաշխարհն Բիւթանացոց, անհուն բազմութիւն յինքն կուտէր: (57 / 12)

Իբրեւ ետես գայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր. այլ աջ եւ բազուկ ամենակալին: (57 / 15; 57 / 17)

Իսկ նա իբրեւ ետես գրազմութիւն զօրացն, զահի հարաւ (45 / 43)

Եւ ի զալ միւսում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց եւ սուսերամարտից (26 / 42)

Վասն որոյ ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ առնուլ մինչեւ զայցեն ժողովեցին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն (57 / 30)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն գրազմութիւնս. որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար զեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին (35 / 43)

ԲԱԶՈՒԿ - 5

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն, թէ ի վատ բազկէ չէ մեռեալ քո որդին: (36 / 38)

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն (36 / 37)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին, եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ (47 / 16)

Իբրև ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածեր զմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր. այլ աջ եւ բազուկ ամենակալին: (57 / 18)

այլ յիշեա՛ զձեռն քո հզօր եւ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ (27 / 29)

ԲԱԶՈՒԾ - 116

զոր տեսեալ բազմաց՝ յերկիւղէն ի խաւարչտին տունս երթեալ սուգանէին: (12 / 21)

քանզի բազմաց կարծիւր թէ մեռեալ իսկ է: (17 / 40)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին, եւ յանսուրբ տեղուջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նորա, եւ որ դեմեալիկոսն կոչիւր եւ զայլոց բազմաց. (18 / 1)

Եւ յապակւոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվեր խոցեաց զձեռն նորա, յորդութիւն արեան յերկիր հեղլով. զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարոյ ինչ նշան (24 / 31)

Չոր իբրև զառիժունս ընթացան, եւ իբրև կորին առիժուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ զազանաց եւ թոչնոց երկնից (25 / 6)

Եւ իբրև այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց (53 / 27)

Քանզի յոյժ խօսնակ էր այրն, եւ ճարտարալեզութեամբ կախարդէր. զբազմաց լսելիս (53 / 9)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ առցէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 18)

Եւ զայ ի քաղաքն Ուխթեաց, եւ տիրէ բազուկ զաւառաց եւ բերդից եւ քաղաքաց: (4 / 18)

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 4)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում գաւառաց եւ բերդից. (6 / 16)

Յորս էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. (7 / 16)

Եւ անցեալ ընդ բազում օթեւանօք, գայ բանակի ի գաւառն Բասենոյ: (8 / 35)

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ բազում զօրս ունի որպէս ոչ այլ ոք, (10 / 35)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս. եւ կացեալ ամս երիս, արձակէ բազում պարգեւօք զորդի Ափխազին, եւ ինքն զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 11; 12 / 12)

Չոր յետ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ (12 / 18)

Ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն (13 / 16)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 6)

Սա քանզի բազում ազգականս ունէր եւ եղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նոցա: (15 / 41)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էտո զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել (16 / 37)

Յորս շարժեալ քաղաքն առ հասարակ, բազում ւարառութիւնս արարին (18 / 3)

զպարիսպն պալատին իրամատեալ՝ բագուս գանձս ի թագաւորական գանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 6)

Եւ եկեալ բագուս զօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին, եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բագուսք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն. քանզի կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բագուս պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 36; 18 / 39)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բագուս արտասուաց արժանի, մերկացեալ ի զարդուց, լցեալ փոշուով, լեալ հանգրուանք ագռաւուց: (20 / 37)

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, եւ վաճառեալ նմա՝ առ գանձ բագուս. (21 / 6)

դառն է պատմութիւնս, եւ բագուս ողբոց արժանի: (21 / 41)

Եւ ինքն բագուս զօրօք խաղայ ի վերայ քաղաքին Դունայ: (24 / 10)

Ողորմագին եւ բագուս ողբոց եւ արտասուաց արժանի է պատմութիւնս: (25 / 4)

Եւ առ եւ գերի բագուս առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց: (26 / 38)

Եւ գտին որս բագուս եւ յագեցան կերակրովք (27 / 45)

Անդ էր տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բագուս ողբոց արժանի (28 / 5)

Եւ ի սաստիկ տագնապէն, բագուս կանայք յղի գոլով՝ վիժեցին զմանկունս (28 / 20)

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւնն ողորմելի, եւ քան զառաջինն ողորմագոյն եւ բագուս ողբոց արժանի: (28 / 25)

այրեցան եւ ի մեզ փոխանակ միոյ տան՝ բագուս եկեղեցիք. (31 / 5)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բագուս աղաչանօք եւ գանձուց առատատուր պարգեւօք, եւ ոչինչ վճարեցաւ այնու (32 / 40)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բագուս պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ առատ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա (33 / 18)

Քաղաքս այս ի բագուս ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ. վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին, հարստացեալք բագուս ընչեղութեամբ ի ծովէ եւ ի ցամաքէ ամբարեալ: (34 / 5)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բագուս զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան (34 / 12)

Խաղաց գազանն մահաշունչ արինարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փղօք, եւ կառօք եւ երիվարօք, կանամբք եւ որդուվք, եւ բագուս պատրաստութեամբ: (34 / 34)

Բագուս եւ անհամար հոգիք ի վերագոյն գաւառացն, վասն տեղեացն ամբութեան՝ անդր ժողովեալ էին: (35 / 31)

բագուս նախճիրս ի տեղւոջն գործեալ: (36 / 24)

առաջի նորս պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բագուս կարասւոյ(38 / 22)

եւ բագուս գանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 22)

մտեալ ի գաւառն Խլաթայ եւ առեալ աւար բագուս, ածին ի Տարօն: (40 / 36)

եւ բագուս արութիւնս ցուցեալ իշխանին, յետոյ կարեվէր խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 40)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թէպէտ բագուս ժամանակ լան եւ կոծեն (42 / 25)

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բագուս աւուրս առնէին ի տեղւոջն (43 / 21)

զտին խոտ բագուս ի դարմանս անասնոց դիզեալ (43 / 30)

Կոմիանոս, քանզի առատաձեռն էր եւ գանձիւք հարուստ, բագուս զօրս ժողովեաց իւր: (48 / 29)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ. ուր բազում արիւնհեղութիւնք եղեն, գորոց ասէն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ որ տեսեալ. (48 / 36; 48 / 37)

որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց. եւ իւրատք քո ուսուցէ զիս»(49 / 4)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն (50 / 35)

յորժամ գիտացին զեղեալ չարիսն Մելիսիմոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 44)

բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն (51 / 18)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում զերիս (51 / 29)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղէ բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ իսառնիճաղանճ բազմութեանց(53 / 44)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործս իւրեանց. հսկայս կորովիս եւ բարձրահասակս, անդիմահարս եւ անմարտնչելիս՝ աստուածորդիս իւրեանց անուանեցին: (55 / 3)

Ձի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մեջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղէ. վասն զի ոչ սակաւք էին որ աչօք տեսին, եւ ոչ լսելեաց կարօտացան. զի բազում աշխարհ եւ քաղաք ա՛յն էին որ ապրեցան յայնմ հինէ. այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց (55 / 25; 55 / 27)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրուք եւ անթիւ սպառազինօք. մտեալ յաշխարհս մեր՝ ահ եւ երկիւղ հասուցանէր հեռաւորաց եւ մերձաւորաց. (55 / 40)

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 36)

Վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք (56 / 44)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկաներ, եւ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհ արձակեր. եւ ինքն բազում ամբոխիւ յարեւելս ճանապարհ կալեալ գայր, հասաներ ի մեծ քաղաքն Թեոդուպոլիս (57 / 20; 57 / 21)

Վասն որոյ բազում բեկումն զօրացն եղեւ (57 / 45)

բազում դիրութեամբ եւ խնամով արձակեաց գնա: (58 / 31)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ, ...՝ սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց. (59 / 3)

Եւ ոչ որ ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թէպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ. (61 / 13)

Եւ դեմ եղեալ գայ հասանէ յԵկեղեաց գաւառ, զանց արարեալ գբազում օթեւանօք: (3 / 37)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս, որ գբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիւք, յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, (13 / 25)

Իսկ պաշարիչքն գբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 8)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Մովսեսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ գբազում քահանայս լռեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 9)

Եւ ինքն թագաւորն ...զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 25)

Եւ արդ ահա դու բարկացար, եւ մեք մեղաք, վասն այնորիկ մոլորեցար գերութեամբ ի բազում ազգս, եւ եղաք իբրեւ զպիղծս ամենեքեան: (27 / 31)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ (34 / 4)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահեր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով. (60 / 18)

«Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջուրս *բագումս* որ ծածկեն զծովս»
ըստ մարգարէին կանխաձայնութեան: (5 / 13)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք
հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին
գաւառս *բագումս* (26 / 38)

Եւ նշխարեցին տղայոց իւրեանց յամս *բագումս*: (27 / 46)

տապալէր գաշխարհս *բագումս* (55 / 42)

Եւ ի քաջ արանցն Պարսից *բագումս* դիաթաւալ կացուցանէր, եւ շտապ
տագնապի զօրացն առնէր: (58 / 12)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս *բագումս* ի
վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի
հիւսիսակողմն Հնդկաց, այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ
զջուրս *բագումս* ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 39; 58 / 41)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻՅՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ
ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ *զբագումս* ԽՌՈՎԵԱՑ (2 / 21)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, *զբագումս* ի
տեղեաց նորա տարեալ էին անհրաւարար (6 / 12)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու
աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի...եւ պատիր բանիւք *զբագումս* յազատաց
աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 12)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ, որ ունէր
զարեւմտից կողմն, այր քաջ եւ անուանի, եւ *զբագումս* միաբանեաց ընդ
իւր: (18 / 35)

զի զոմանս ի նոցանէ որք ի բուռն անկանէ... եւ *զբագումս* ի վերայ անձաւին
ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ (28 / 7)

որոց զհետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին, զոմանս սրով,
եւ *զբագումս*՝ վասն զի զհշերացաւ ժամն, ի գահից եւ ի քարանձաւաց գահավէժ
առնէին (33 / 2)

Եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն , զգլուխ զօրուն սպանին եւ գրագումս ընդ նմ (36 / 18)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ զեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զմմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան գրագումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 43)

ուր եւ գրագումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով (46 / 20)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, գրագումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան (48 / 41)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱՎԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵՒԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱՉՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՑ (51 / 44)

Եւ էին յայնմ ժամանակի ...եւ այլք բագումք, յորոց ատուրս բարձրանայր յոյժ եղջիր եկեղեցոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 28)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բագում գաւառաց եւ բերդից. եւ զօրանայ քան զամենեսեան, որ յառաջ քան զնա էին. մինչ զի բագումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 18)

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին. քանզի բագումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա(6 / 35)

Իսկ բագումք յիշխանացն Հոռոմոց, զորս ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեւայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին, որք իբրեւ առիւծունս ի գառագիղս մռնչէին (8 / 36)

քանզի էին բագումք ի նոցանէ որ թէպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 42)

Ուստի բագումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթուղիկէն ելեալ ամբանային (15 / 7)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց, քանզի եւ բագումք իսկ մեռան ի նոցանէ (16 / 44)

Զոր տեսեալ բագումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոնն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 5)

Ջոր բազումք կարծեցին սիդեի գոլ նոա, բայց ես ոչ գիտեմ, եթե այսպէս է եւ եթե այնպէս (18 / 30)

Եւ եկեալ բազում գորօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին, եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 37)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ. եւ շարժեալ գորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ զվէմ հաստատունք (24 / 44)

Ջոր իբրեւ լուսւ թագաւորն՝ առաքեաց ինդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս. քանզի յոյժ գանձուց սիրօղ էր Պետրոս, որ եւ բազումք վասն այնր եպերէին զնա: (33 / 28)

Չայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրեւ ծովու խոռվութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն, յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 45)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն, եւ ժողովեցան զօրք բազումք, որոց ոչ գոյր թիւ: (44 / 17)

Եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծիւնն աւանէ բազումք (46 / 45)

ասեն եթե այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ որ տեսեալ. յորում տեղուջ եւ բազումք ի գլխաւորացն իսկ անկան (48 / 39)

Թեպէտեւ բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նոքա զմահ յանձն առին (58 / 5)

ԲԱԶՈՒՄ ԱՆԳԱՄ - 2

բայց սակայն բազում անգամ հալածեալ ի Սաւուդայ, ներեր եւ անսայր կոչողին հրամանի (19 / 15)

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր, եւ պատերազմի օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպն՝ զնետն ի քաղաքն ընկենոյր (37 / 46)

ԲԱԺԱԿ - 3

զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոց (26 / 22)

տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ զինոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 27)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեսոն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիւրակործանն (55 / 8)

ԲԱԺԱՆԵԱԼ - 7

«Ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ ո՛չ կարէ կեալ»: (4 / 31)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիւք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զմանութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելելէլս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն (28 / 45)

Ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղեւ անմարդ ամայի, յերկուս բաժանեալ կամ սրակոտոր կամ գերի: (36 / 7)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղեւ իսկ (45 / 12)

սա իբրեւ լուաւ զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է (45 / 25)

Եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնիա, եւ ըստ իւրեանց սովորութեանն առեալ զերկիրն յաւարի (50 / 30)

Կոյսք ի խայտառականս անկեալք, նորահարսունք յարանց բաժանեայք եւ ի գերութիւն մասնեալք (36 / 5)

ԲԱԺԱՆԵԼ - 1

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել, որ եղև յաւուրս մեր. եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիւր յանցնիւր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց, զոր ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 8)

ԲԱԺԱՆԵՄ - 3

զի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղդէացիսն (39 / 22)

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ եւ ագարակ առ ագարակ (11 / 22)

Իսկ զճնօղսն գանալից հարուածովք՝ առ շտապ ի նոցանէ բաժանէին: (36 / 3)

ԲԱԺԱՆԻՄ - 7

Եւ իջեալ ի գաւառն Մանանաղու, բաժանեցան յերկուս: (46 / 11)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղույ բաժանեցան յերկուս, առաջինն զայս գործեաց զոր գրեցի (47 / 46)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք (53 / 38)

Թեպէտեւ բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նոքա զմահ յանձն առին (58 / 5)

Եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ. (27 / 38)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղև (45 / 6)

իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանե, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն, (44 / 26)

ԲԱԺԱՆՈՒՄՆ - 1

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն (56 / 2)

ԲԱԺԻՆ - 11

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գեորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց զնոսա. եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք (5 / 40)

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց (56 / 28)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին. վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափխազին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին (10 / 12)

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց (46 / 11)

Եւ սորա ի քեզ ապաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ, եւ բաժինք աղուեսուց եղեն: (29 / 12)

Զոր ի Կիւրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգեւ՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 45)

Երիս բերդս իւրեանց դաստակերտօքն խնդրէր ի Գեորգէ, զոր Գուրգենայ տարեալ էր ի բաժնէն Կիւրապաղատին անիրաւաբար (10 / 22)

առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիւք գրէր առ նա, թէ Զոր քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, եւ կա՛ց խաղաղութեամբ ի քո բաժնի (10 / 25)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւթի որդւոյ Սենեքերիմայ, եւ տիրէ նորին բաժնին. (24 / 5)

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի, եւ որ շուրջ զնովաւ զիւրք եւ ագարակք որ ի բաժնին էին (6 / 42)

Սոքա ընդ միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից երկրին՝ կարօտացան իրաւանց եւ դատաստանի: (5 / 38)

ԲԱԼ - 1

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բայիցն ցուցանեն զօրինակ, որ ի ծայրս լերանց նստեալ՝ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 22)

ԲԱԽԵԼ - 2

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախելի հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 24)

վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ (46 / 39)

ԲԱԿ - 1

Իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի զմանս բուն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 8)

ԲԱՂԱԱՄ - 1

որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, եւ զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել (38 / 5)

ԲԱՂԱԿ - 1

Ձայս առնէ Աստուած, որ գիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց. որ զԲաղասամ առ Բաղակալ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, եւ զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել (38 / 5)

ԲԱՂԽԵՄ - 1

Եւ պատերազմական հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղխէին (57 / 42)

ԲԱՃԿՈՆ - 1

Որք միով այծէիւ կամ բաճկոնալ շատանան (13 / 38)

ԲԱՄԲԱԿ - 1

Եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասոյ, զի մի՛ քար երիցուն հասցէ ի նա: (38 / 21)

ԲԱՄԲԱՍԱՆՔ - 1

Ընդ բամբասանօք էր վաշխից եւ տոկոսեացն շահք (29 / 36)

ԲԱՅԱԹ - 1

Ձայս լուեալ իշխանացն, զնացին առանց պատասխանի տալոյ յիրաքանչիւր ի բայաթ: (43 / 12)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ (3 / 29)

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն հոգերգողին Դաւթի (3 / 40)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (4 / 41)

բայց քաղաքին եւ այլ շինանիստ տեղեացն՝ չմեղան ինչ: (5 / 4)

, բայց իմաստութեամբ ասեն առաւել գոլ քան զյոզունս (5 / 36)

Իսկ Գեորգի ... հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ յաւարի վարել զինչս նորա, բայց մարդոյ մի՛ ինչ մեղանչել: (6 / 47)

Բայց մեք խուն բանիւք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգ (7 / 24)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի իրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական զօրացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 3)

Բայց անդ եղև Հայոց կորստեան գիր եւ նամակ (8 / 20)

Բայց ոչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս (9 / 6)

Եւ յայնքան բազմութեան ոչ ոք մեռանի, բայց միայն ինքն սպաստամբն գլխովին: (9 / 18)

վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապադատի, բայց ոչ իբրև զիր հայրենի ժառանգութիւն (10 / 13)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց զաւառին էր, զոր հրամայէ թագաւորն ինդրակս առաքել (12 / 14)

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիւք հաւանութիւն տային, բայց թագուցանէին առ ինքեանս զհրամանս թագաւորին (12 / 17)

Եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմոնովնի, զխռովիչս թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ որսասջիւր: (12 / 27)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից (12 / 29)

Բայց ժամանեաց գործ ինչ վճարել, զի բօթ մահու թագաւորին զհետ եկն (13 / 18)

բայց միայն զի նա մարախով եւ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր (13 / 38)

բայց ոչ զիտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն (16 / 5)

Բայց ասէն եւ այլ պատճառս (16 / 6)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել, եւ մտեալ լուացաւ արեամբ սպանելոցն առ ի հանգուցանել զայրուցս սրտին: (16 / 36)

Ձոր տեսեալ անմիտ մարդիկ՝ իմացան անկեալ ի մտաց, բայց իմաստունքն ասէին (17 / 26)

Բայց ոչ կարաց ժամանել (17 / 46)

բայց ես ոչ գիտեմ, եթէ այսպէս է եւ եթէ այնպէս (18 / 30)

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղեւ (18 / 43)

բայց սակայն բազում անգամ հալածեալ ի Սաւուդայ, ներեր եւ անսայր կոչողին հրամանի (19 / 15)

Այսոքիկ ասացան յայնժամ յաւերն Երուսաղէմի, բայց կատարեցաւ այժմ: (22 / 44)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Ճայդվայր եկեսցես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեսցին ալիք քո (25 / 7)

Բայց բարոք ասէր վատշուէրն, թէ մատն Աստուծոյ է այս (25 / 28)

բայց ողորմեցաւ Աստուած, եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոցա, եւ խափանեաց զընթացս արշաւանաց անօրինացն: (25 / 34)

բայց առաւել ի գաւառն Մանանադոյ ի լեառն՝ որ կոչի Սմբատայ Բերդ. քանզի անդ ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն, եւ անասնոցն որ ոչ գոյր թիւ: (27 / 48)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 32)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբաստացիք եւ Պիհռոնացիք (29 / 44)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի. (30 / 29)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՛վ կարիցէ արկանել (31 / 16)

բայց զեկամտիցն, եւ որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան, զնոցա ո՛վ կարէ բերել զհամար: (31 / 40)

բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 3)

բայց առ իւր պահեաց զնա ամս երիս, քանզի կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 19)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն գիրք: (35 / 23)

բայց գիտեմ որ կամիք լսել (35 / 26)

բայց դու ասացելովքս կշռեա՛ զայն: (36 / 11)

բայց փախստէիցն զհետ ոչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրու հանդիպեցին: (36 / 19)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն (37 / 1)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոխս (37 / 8)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտէ հակառակօրն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 42)

բայց դուք պինդ եւ ամուր կացէք, եւ ի տեղեացն վերայ զգուշացարուք: (38 / 2)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասեն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ զԴուրին եւ զԳանձակ ունէր (40 / 25)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի միտիթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թէպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ (42 / 24)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 16)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղոյն եւ ոչ մի, բայց թէ ի ճանապարհի ուրեք ոք կայր: (43 / 36)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, ոչ մնալով կենդանի՝ բայց եթէ յամրոց ուրեք: (43 / 41)

Բայց այժմ շէնք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նոցա ոչ գոյ տեղի բնակութեան. (44 / 47)

այսոքիք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ գնովաւ զիւղք եւ ագարակք. մինչեւ չմնալ կենդանոյ ուրուք ի մարդկանէ, բայց եթէ յամուրս ուրեք: (46 / 30)

վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ, բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 7)

բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արինք են ի յուտել: (48 / 18)

բայց յաղթեաց զօրէ Կոմիանոսին: (48 / 40)

Եւ զՄիխայիլն արեղայ արարեալ, ի կղզի անցուցին. բայց ասեն թէ ինքն յօժարութեամբ չոգաւ: (48 / 43)

բայց մեք ապստամբեցաք ի մեր քաղցր եւ ի բարի հօրէն, եւ յընտանութենէն օտարացարք: (49 / 11)

Շովն միայն էր ի մենջ պակաս. բայց թե կշռես ըստ գործոյն, եւ զայն եւս տեսանես ի մեզ եղեալ (49 / 30)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ որ զիշերաւ անցին, յորժամ զհտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 43)

Իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան. բայց Հռոմոն չէր եկեալ յառաջ: (51 / 25)

Բայց կեղծաւորութիւն էր այն, եւ ոչ ճշմարտութիւն (52 / 8)

բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ, որպէս Հաբելի եւ Յովսէփայ դիպեցան իրքն: (52 / 30)

բայց որպէս գրէ երանելին Յովհաննէս, թէ «Առ ի մենջ ելին, այլ ոչ էին ամենեքեան նորա ի մենջ» (52 / 32)

Թեպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս, բայց սակայն առ մեւք եղև այս (52 / 36)

բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցւոյ, որք գործոմն վնասակար արմատաքի իւլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ (52 / 48)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժա՛մ է ի գլուխ ճատին դարձուցանել զբանս (53 / 3)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 45)

Բայց ասեն՝ թէ եւ նորա չընկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն (54 / 38)

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 35)

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի (56 / 46)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրեւ ետես զի թագաւորն

Պարսից ոչ սակաւ աշխարհի հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար (57 / 3)

Չարաչար են մեղք, եւ գորդեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց. բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք, եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն (57 / 24)

Բայց թագաւորն Պարսից խորամանկութեամբ առ երկիւղի զպատերազմելն խնդրէր. (57 / 36)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայեր ի նոսա. բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին, եւ ոչ զթիկունս դարձուցանէին (57 / 47; 58 / 2)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ, եւ զաջողակ երից պատերազմացն, զի զառաջինն թէպէտ եւ անառ մնաց Մանազկերտ՝ սակայն բազում աշխարհի սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 1)

Բայց իբրեւ եղեւ բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամերն եղեւ եւ ի գլուխ եհաս (59 / 9); բայց զոր առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 16)

բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ զիտասջիք, եթէ մեղքն եղեւ այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 27)

ԲԱՅՑ ԵԻ - տե՛ս ԲԱՅՑ գլխ. 42/24

ԲԱՆ - 67

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զ (20 / 24)

ընդ ամենայն ջերմագութիւն հարամբ անցանէ այս բան: (42 / 40)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար քան մարգարէիցն, որ այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեսոնէ: (60 / 30)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զքան դաւթական երգոյն որ ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի գանձուց առատութիւնս (14 / 24)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զքան մարգարէին ածէր զմտաւ (57 / 17)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի քանէն Աստուածոյ գոյացաւ (27 / 37)

որք հարան ի սուր դառնութեան ըստ տեսոն քանի: (16 / 34)

Այսոքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ քանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 39)

Աստանօր ի մերս դարձուցից զոճ քանի պատմութեանս (29 / 19)

Այնոքիկ երկայն քանի պիտոյ են եւ ժամանակի. (32 / 9)

Ոչ ուրեք քանին զիրք առ ի խրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց (35 / 9)

քանզի դարձաւ յառաջին անգարդութիւնն ըստ աշխարհապատում քանին (44 / 23)

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն քանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, (17 / 7)

Այսոքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ քանիս ուղղել: (20 / 41)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ, եւ իրաւունք նմա թի տեսանէ եղիցի. եւ մէք ի մերն դարձուցուք զոճ բանիս: (23 / 10)

Երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր բանից (6 / 31)

Ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 35)

Չոր յետ բագում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ (12 / 18)

ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 46)

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին (32 / 30)

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 28)

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ, եւ յայն սպաստան՝ մնայր նորա գալստեանն օթեւանէ յօթեւանս փոխելով: (6 / 33)

որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հաստուցանէ ամենեցուն՝ որք խստորին յիրաւանց նորա, ըստ Յոբայ բանիցն. «Հատուցէ, սաէ, յանդիման ատելեացն իւրոց, եւ ոչ յամեցուցէ»: (7 / 29)

Իսկ մէք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատէր զԻսրայէլ, որք զպարգեալ զինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ որ այլն եւս, եւ ոչ ցաւէր նոցա վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 4)

Իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 38)

Եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անոր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանէն ի իշտից բերանաբաց՝ թէ զո՛ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (41 / 47)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն զիր չարանալն. (54 / 27)

Զի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. բաւական են առ ի յԵսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 23)

որպէս սկիզբն եղեւ բանիցս ճառել զԱստուծոյ նախագիտութիւնն, զանբաւութիւնն՝ սակաւ բանիք: (59 / 25)

քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թէպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 43)

Արդ թի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին առաւ Անի, ո՛չ պատերազմի օրինիւ, այլ պատիր բանիւ (23 / 12)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարուք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ, որ զառ ի նմանէ խորհեալսն ծանուցանէր քաղաքին՝ կամ բանիւ կամ գրով: (37 / 46)

որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, եւ զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել (38 / 6)

այլ փոքր բանիւ զմեծամեծ իրս վճարեսցուք: (57 / 2)

եւ Գրիգոր յոյժ իմաստունն բանիւք. եւ այլք բազումք, յորոց աւուրս բարձրանայր յոյժ եղջիր եկեղեցւոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 28)

Բայց մէք խուն բանիւք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց (7 / 25)

առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիւք գրէր առ ն (10 / 24)

յետոյ առաքէ զԶաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ (10 / 28)

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիւք հաւանութիւն տային (12 / 16)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, եւ

պատիր բանհր զբազումս յազատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 12)

Այլ Գագիկ այրական քաջասրտութեամբ միայն իջեալ առ նա, եւ ողորական բանհր հաւանեցուցանէ զնա(21 / 26)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորական բանհր եւ պարզեաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել (44 / 9)

Վեւ քաղցրական բանհր պատրեն զմիտս անմեղացն (52 / 21)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանհր զթշուառական անձն, եւ ըստ արժանւոյն հատոյց նմա (54 / 18)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զհտութեան ծանուցելոց իրաց, որպէս սկիզբն եղեւ բանիցս ճառել զԱստուծոյ նախագիտութիւնն, զանբաւութիւնն՝ սակաւ բանհր: (59 / 26)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանհր իւրեանց դրոշմեացեն զայս զիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն, թողով զկնի իւրեանց յիշատակս իրացն՝ որ եղեն, որպէս ցուցանէ առաջնոցն պատմագրութիւնն: (61 / 22)

Եւ այտոքիկ այսքան. բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, եւ աստի սկիզբն առնել, որպէս զի դիւրածան լիցի մեզ բանս: (3 / 30)

Արդ այս աստանօր զկայ առցէ բանս (17 / 28)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս, (22 / 9)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարեականն զայն բարբառել բանս. եթէ «Ձմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 31)

Մարգարեքն քանի՛ սպառնական բանս մարգարեանային (41 / 9)

Արդ այս աստանօր զտեղի կալցէ բանս (45 / 4)

Այլ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. (50 / 24)

Եւ երթեալ, որ գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր. բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձինն. յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխաւոր բանս բարբառէր (51 / 17; 51 / 20)

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրոյք լուաւ. (53 / 14)

գոր եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու գբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 11)

Մէք ապախտ արարաք գբանս նորս (47 / 35)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժա՛մ է ի զլուխ ճառին դարձուցանել գբանս (53 / 4)

Եւ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից զարտասուս: (29 / 20)

Ժա՛մ է ինձ ի դաւթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել գողբս. (31 / 7)

Եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք. եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ զլոր, եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 16; 23 / 16)

«Դադարեցէք, ասէ, ի չարեաց ձերոց, եւ ուսարոյք զբարիս գործել», եւ որ զհետ սոցին գան բանք (25 / 40)

Իմ են եւ այսոքիկ, քանզի ի մեզ կատարեցան ամենայն կանխասացիկ բանք մարգարէիցն (26 / 34)

քանզի բանք նոցա իբրեւ զքաղցկեղ ճարակին (52 / 21)

զի ամենայն խորհուրդք նոցա որ վասն մեր. ի չարութեան են, եւ բանք նոցա լի նենգութեամբ: (61 / 16)

ԲԱՆԱԼ - 1

կամ իշխելը բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 8)

ԲԱՆԱԼԻ - 2

տուեալ գբանալի քաղաքին ի Պետրոս (23 / 19)

յառաջ կացեալ տալ գբանալին Բջնոյ ցթագաւորն (23 / 31)

ԲԱՆԱԿ - 15

ապա լուսացուցին զխորհուրդսն, յընդարձակ
դաշտին բանակ կապեցին (8 / 42)

Եւ զիրեարս յորդորեսցեն ի քաջութինն եւ յարութինն եւ լինիցին
մեծ բանակ՝ թշնամեացն սուկալի, այլ իւրովքն կամեցաւ զգործ պատերազմին
յաջողել: (57 / 31)

Յետ երից ատուրց շարժեալ ամենայն բանակաւն, խաղայ իջանէ ի
Տուարածոյ (37 / 11)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ
պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն, որ յետ
երկուց ատուրց շարժեալ բանակաւն գնաց ի տեղւոյն եւ երթեալ՝ հանդիպի
քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ, (39 / 32)

Եւ խոր փոսիւ պատնէշ արարեալ շուրջ գբանակաւն՝ դադարէ անդ
ամսական ատուրքք կամ եւս առաւելագունիւք: (10 / 4)

Ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութինն
(9 / 34)

Եւ անցեալ ընդ բագում օթեւանօք, գայ բանակի ի գաւառն Բասենոյ: (8 / 35)

Եւ ինքն խաղացեալ զօրօքն պատի զՀայովք, եւ իջանէ բանակի յընդարձակ
դաշտն Հերայ (11 / 25)

Քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին, որովք ի բազմութենէ նոցա եռայր առհասարակ տեղի բանակի նոցա: (28 / 36)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին: (9 / 42)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մեջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն (21 / 31)

Քանզի հեծելագօրքն Հոռունոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին: (32 / 18)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին. եւ զօրացն տեսեալ՝ դարձան լի տրտմութեամբ ի բանակն: (38 / 31)

Եւ ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 36)

Կանգնեաց զխորանն իւր ընդդէմ քաղաքին Անույ, եւ տարածեաց զբանակս իւր ընդ լայնութիւն երկրին: (55 / 44)

ԲԱՆԱԿԵԱԼ - 2

Զոր իմացեալ Ափխազին, մինչդեռ չէւ էին բանակեալ եւ պատնշաւ ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 44)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօրն Մանազկերտ գաւառի (57 / 32)

ԲԱՆԱԿԵՏՂ - 1

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետդ իջեւանին Սալքորայ, իսաղայ զօրօքն յառաջին տեղւոջն որ կոչի Շղփայ: (10 / 42)

ԲԱՆԱԿԻՄ - 1

Ջանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան (34 / 35)

ԲԱՆԱՄ - 4

յառաջ զձի եւ զջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին, եւ ճանապարհ բանային. (51 / 12)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 25)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ (24 / 43)

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՛ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ, իմ է քաղաքդ, բացէք զդրունս, զի մտից: (45 / 33)

ԲԱՆՏ - 5

Եւ կալեալ զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի. եւ ծանուցին թագաւորին: (12 / 45)

Եւ առեալ ի նմանէ զանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի. եւ ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 31)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելով զամենաթշուառ անձն (54 / 24)

Այսպէս եղեւ վախճան կործանական բանտին (47 / 30)

քանզի եւ գիշերի հատեալ գրանտն եւ փախստական եղեալ, անցանէ յաշխարհն Յունաց՝ եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (54 / 29)

ԲԱՇԽԵԼ - 1

միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, զաղբիս մեծացուցանէր, եւ զգանձս, զոր ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովէր, զոր պարտ էր ի պէտս հեծելոց քաշխել եւ Բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց (40 / 2)

ԲԱՌՆԱԼ - 5

Վասն այնորիկ անդ հրամայեաց թագաւորն զգլուխս նոցա քարնայ: (10 / 18)

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն քարնայ ի կենաց, նա զՍաւուդայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ խնայեալ՝ ընդ իւր ի կռօսն նստուցանէր (21 / 33)

Եւ լնուլ զամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամբք, եւ քարնայ զկարգս եւ զկրօնս քրիստոնէութեան: (58 / 44)

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին. զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ քարնայ զյիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց (61 / 18)

յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զխելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, քարնայով զնախատինս յԻսրայելէ (19 / 14)

ԲԱՌՆԱՍ - 24

Կրկին մահուամբ քարնային ի կենաց. (47 / 10)

Եւ եղև երկիրս ամենայն իբրեւ անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ զորայն քարնան, (33 / 8)

Բարձան ուրախութիւնք յերկրէ, Լոեցին ձայնք քնարաց, Լոեցին բմբինք թմբկաց (3 / 25)

վաղահուպ մահու վճարեցան եւ բարձան ի կենաց: (4 / 6)

ի միում ամի գրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարագաստ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, որ ունէին զթագաւորութիւն մերոյ աշխարհիս: (20 / 6)

Եւ ինքն առեալ զոտս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, եւ զկնի երկու աւուր բարձաւ ի միջոյ. որ թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 28)

Եւ յայնմ օրէ եւ առ յապայ բարձաւ տէրութիւնն Պարսից ի տեղուջէ անտի: (17 / 1)

Բարձաւ եւ ի քահանայից երկիւղ եւ ընտրութիւն սրբութեան (30 / 17)

Երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց, եւ բարձաւ կառաչ անասնոց: (35 / 4)

Չայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան բնակիչք նորա. բարձաւ ուրախութիւն յերեսաց ամենայն երկրի. (35 / 6)

Բարձաւ այս ամենայն, կորեաւ եւ ո՛չ երեւի: (35 / 17)

զի վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց յամենայն մարդկանէ: (36 / 43)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 44)

Յայնմ հետէ բարձաւ զօրութիւն յիշխանաց եւ ի զինուորաց, եւ ոչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան (58 / 35)

զի յայնմ հետէ յարձակեցան թշնամիք ի վերայ մեր, եւ զգեցուցին մեզ հանդերձ սգոյ եւ տրտմութեան, եւ բարձաւ ուրախութիւն յաշխարհէ: (59 / 46)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի, եւ ել հուր հարաւային եւ եկէզ զամուրս

բարձունս, եւ զաշտարակս անմատոյցս իբրեւ զմոմ հալեալ սպառեաց, պակասեալ նուազեցան թագաւորք եւ իշխանք, եւ յոյս ակնկալութեան սպաստանի բարձաւ ի մէնջ: (60 / 5)

Եւ պաշտօն սրբութեան բարձաւ ի միջոյ, եւ եղաք յայսն եւ ի նախատ հեթանոսաց. եւ մաշեցաք եւ կորացաք, եւ յերկիր կցեցան մեջք մեր. եւ եղաք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան. եւ յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ, ինդրել ի մէնջ զպարտիս վրիժուց նախնեացն մերոց: (60 / 8)

Ջի իրաւունք եւ դատաստան բարձաւ ի մէնջ, եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մերոց տեղի ո՛չ գոյր. զի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զմեզ: (60 / 14)

Եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նորա (4 / 2)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք գիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յազեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից, մինչեւ սպառեցին եւ բարձին ի միջոյ: (33 / 7)

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին, եւ զերկիրն ի յուսոյ կենաց բարձին (50 / 48)

Եւ իշխանք նենգութեամբ եւ մախանօք առ իրեարս կային, եւ զդատաստանաց իրաւունս բարձին (58 / 37)

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին. քանզի եքարձ Աստուած զիմաստութիւն ի խորհրդոց, նոցա վասն չխնդրելոյ նոցա զնա: (32 / 30)

զի եքարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց (58 / 21)

գորոյ զգերիսն առեալ, հրաման տայ խաղացուցանել ի գաւառն Խաղտեաց, եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան (6 / 44)

Եւ եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան... եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 2)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, (6 / 37)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (1 / 28)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (1 / 33)

Եւ անցեալ ընդ բագում օթեւանօք, գայ բանակի ի գաւառն Բասենոյ: (8 / 35)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կալանաւորս ապստամբին Փերսի. եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ (10 / 1; 10 / 3)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (24 / 41)

Եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ. (26 / 15)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (32 / 12)

Յետ երից աւուրց շարժեալ ամենայն բանական, խաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ, եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցաւն որ կոչի Անիկ, յորում ետես աշխարհաժողով մարդոյ եւ անասնոյ, եւ ոչ ինչ փոյթ արար. քանզի ի հայելոյն միայն ծանեաւ թէ անառ է. եւ անցեալ առ նովաւ գայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ կոչի Դու: (37 / 12; 37 / 15)

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս, եւ անուն նորա Օկօմի, մարդաշատ եւ ընչաւէտ: (43 / 25)

ԲԱՐԲԱՌ - 1

Եղո՛ւկ զիս, եղո՛ւկ զիս, քարձր քարքարով (17 / 23)

ԲԱՐԲԱՌԵԼ - 2

Ժա՛մ է ինձ գմարգարեականն զայն քարքարել քանս... (26 / 31)

Զայս առնէ Աստուած, որ զիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց. որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, եւ զանխօս անասունն մարդկեղէն քանիւ ետ քարքարել (38 / 6)

ԲԱՐԲԱՌԵՄ - 1

բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն. յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխալուր քանս քարքարէր. (51 / 20)

ԲԱՐԲԱՐՈՍ - 2

որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտիւ եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին. ուստի քարքարոսըն ծանեան յայտնապէս, եթէ ձեռն ամեանակալին պատերազմի ընդ նոսա: (11 / 48)

որ եւ գրարքարոսն ի զգաստութիւն էած (39 / 25)

ԲԱՐԳԱԻԱՃԵԱԼ - 1

Անդանօր եւ ծերք նստէին ի հրապարակս հարկաւոր եւ պատուական ալեօք քարգաւաճեալ. (22 / 4)

ԲԱՐԵԲԱՆՈՒԹԻՒՆ - 3

նաեւ բարեբանութիւն անցաւորացն ո՛չ կաթեաց ի լսելիս: (18 / 15)

Ոչ լսի ձայն ուրախութեան ի կուրս այգեաց, եւ ոչ բարեբանութիւն առ կոխօղս հնձանի: (22 / 35)

Ո՛չ լնու հնձող որայիւ զգիրկս, եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց (35 / 14)

ԲԱՐԵԳՈՐԾ - 1

ոչ միայն չխնդրէր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, խնայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ. (19 / 18)

ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ - 2

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար, բարեգործութիւն զիրսն կարծելով (31 / 23)

զի զոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ, մեծ բարեգործութիւն հաշուելով զայն: (45 / 21)

ԲԱՐԵԿԱՄ - 4

ոչ գոյր անդ սէր սիրելեաց եւ ոչ աւաղ բարեկամաց. (28 / 15)

այլ լիցուք ի բարեկամաց կարգի նորա, (42 / 47)

եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան, եւ խուճապեալք յերկիւղէն՝ ոչ որ յազգայինսն կամ ի կարեւոր բարեկամսն հայեցաւ (56 / 4)

եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա (59 / 13)

ԲԱՐԵԿԱՄԱԲԱՐ - 1

Եւ բարեկամաբար էլ քաղաքն ընդ առաջ նոր (45 / 27)

ԲԱՐԵԿԱՐԳ - 1

Իսկ Աշոտ բարեկարգ ունելով զղիրս մարմնոյն, քաջասիրտ եւ պատերազմասէր գոլով: (5 / 37)

ԲԱՐԵԿԵՑԻՔ /ԲԱՐԵԿԵՑԻԿ/ - 1

Մեծահարկի եւ փառաւոր ծերք անկեալք ի հրապարակի. հովասուն եւ բարեկեցիք կոյսք եւ կանայք՝ անկեալք ի խայտառականս, եւ հետի ոտիւք վարեալք ի գերութիւն: (31 / 46)

ԲԱՐԵՄԻՏ - 1

Եւ ոչ որ ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թէպէտ եւ բազում ամօր բնակեցան առ մեզ(61 / 13)

ԲԱՐԵՇԷՆ - 2

Եւ առժամայն եղեւ քաղաքն բարեշէն՝ գուր արեան: (48 / 10)

Եւ այսու գործով գբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (8 / 1)

ԲԱՐԵՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ - 1

Թագաւորին յայնժամ առանձինն բարեշնորհութիւն էր (9 / 8)

ԲԱՐԵՇՈՒՔ - 1

Իսկ գրաբեշուք կանանցն էլ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, գնոցա խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել (51 / 5)

ԲԱՐԵՊԱՇՏ - 3

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին, քանզի այր բարեպաշտ էր, զամենակալն Աստուած կարոյայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն (37 / 23)

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիք կերպարանին առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս անմեղացն (52 / 19)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 12)

ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ -4

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ... ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 19)

Ամենեցուն մի նախանձ էր բարեպաշտութեան. քահանայք սորա սրբակեացք եւ աղօթասէրք, եւ եկեղեցական սպասու հլուք եւ հպատակք: (29 / 38)

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցւոյ հաւասարեն զանձինս (8 / 11)

զի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զմեզ: (60 / 15)

ԲԱՐԵՐԱՐ - 1

որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամբք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 43)

ԲԱՐԵՓԱՌՈՒԹԻԻՆ - 1

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուգ, յամենայն բարեփառութենէ մերկ եւ կողոպուտ զնոսա: (20 / 30)

ԲԱՐԻ - 14

որ նորին կարգօքն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի հանդիսիք աւարտեաց զկեանս իւր: (5 / 18)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր (5 / 33)

ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի զանձուց առատութիւնս» (14 / 25)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ (15 / 16)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիւղս եւ զագարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 23)

Եւ սա այսպիսի գնացիւք վարեալ զկեանս իւր՝ վախճանեցաւ. որ թագաւորեաց ամս երեքտասան, ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի եղեալ: (40 / 15)

Եւ այս եղեւ ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, եւ ի ննջել բարի տանուտեառն որ ցորենոյն էր սերմանօղ (52 / 45)

Արդ անդրանիկ արքանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զմմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, (53 / 6)

«Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս» (54 / 3)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյգք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 13)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել, եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն, բայց մեք ապատամբեցաք ի մեր քաղցր եւ ի բարի հօրէն (49 / 11)

մեք խոստովանօղ լեզու ունիմք, թեպէտ ի բարի գործոց թափուր եմք (49 / 41)

Կարծական եղեւ մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. (25 / 36)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարւոյ ինչ նշան (24 / 32)

ԲԱՐԻՔ - 10

որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է, թէ զիա՛րդ զառաձեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի (13 / 7)

Եւ ոչ համբաւ խաղաղութեան կամ աւետիս բարեաց լուսաք (59 / 40)

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին (17 / 33)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդէռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա (29 / 29)

միայն թե ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօր կարդայցենք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով (42 / 36)

«Դադարեցէք, ասէ, ի չարեաց ձերոց, եւ ուսարուք գրարիս գործել (25 / 39)

նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին օր անարատ չկարաց վայելել: (50 / 10)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի իրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական զօրացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 5)

Հաւատաց վասն երդմանցն եւ խաչին, եթէ վասն խակութեան մտացն եթէ վասն երկիւղածութեան բարուցն՝ ոչ գիտեմ. տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս, որ յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ, եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 18)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա, ըստ իւրեանց արինարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն Ճանեթոյ (46 / 3)

ԲԱՐԿԱՆԱՄ - 5

վասն որոյ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոխս: (25 / 16)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոխս (37 / 8)

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ, եւ ի ժամանակի մի՛ յիշեր զմեղս մեր: (27 / 34)

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մասնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց, իստաց եւ ապստամբից: (27 / 26)

Եւ արդ անհա դու բարկացար (27 / 30)

ԲԱՐԿԱՅԵԱԼ - 1

Մինչև բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց (58 / 38)

ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ - 20

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք (26 / 14)

այլ տկարացեալ եւ անզօր եղեալ, անժուժկալ եւ կամակոր՝ ընդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ, խռովութեամբ եւ բարկութեամբ լի եւ պատարուն եղև երկիր: (59 / 44)

քանզի ոչինչ օգնեն ինչք յաւուր բարկութեան: (14 / 27)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ (24 / 43)

եւ յանցանել բարկութեան պատուհասին՝ արբեալ ամբարտաւանութեամբ ասէ. (25 / 25)

Մերս քանի՛ն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպառնալիք միայն, այլ պատուհաս բարկութեան հասեալ եւ ի գլուխ ելեալ (27 / 9)

այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից, եւ չշիջաւ սրտմտութիւն բարկութեան տեառն (46 / 26)

եւ զմրուր բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան (55 / 31)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տեառն (56 / 34)

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ զդողի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 32)

եւ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն (25 / 42)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղև սեր սիրելեաց եւ գութ արեան, իւրաքանչիւր ոք հնարեր հայթայթանս գտանել՝ զի թերես կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն (48 / 13)

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա (7 / 47)

Այլ տարածեցաւ առհասարակ ի վերայ մեր բարկութիւն սրտմտութեան տեան. (60 / 6)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց գրարկութիւն իւր (25 / 22)

Ջոր լուեալ Գեորգէ, մեծասաստ ցասմամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս առաքեաց զկնի նորա(6 / 1)

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի (6 / 39)

Իբրեւ լուաւ զայս թագաւորն, եւս քան զես ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ ի վերայ նորա. (7 / 1)

Ջոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ: (10 / 36)

Արդ հեղ գրարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի (25 / 14)

ԲԱՐՁԵԱԼ - 3

Կամ զոր բարձրն Եսայիաս բողոք բարձեալ սաստէ այնպիսեացն (30 / 11)

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

Եւ արարեալ ի տեղուջն ատուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից, եւ սակաւ ինչ ի պիտանեաց, զորս առեալ զերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 37)

ԲԱՐՁՈՂ - 1

յորմէ ոչ լցաւ բունն հնձողին եւ ո՛չ լցան գիրկք բարձողացն գորայն(18 / 15)

ԲԱՐՁՈՒՆՔ - 2

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի, եւ ել հուր հարաւային եւ եկեզ զամուրս բարձունս (60 / 3)

Այս կերպ եւ բարձրն Եսայիաս. «Աչք տեառն բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ. եւ խոնարհեսցի բարձրութիւն ամբարտաւանից, եւ բարձրացի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեսցի»: (19 / 49)

ԲԱՐՁՐ - 12

Եղո՛ւկ զիս, եղո՛ւկ զիս, բարձր բարբառով, եւ այլ ինչ աւելի չասեր ինչ:

(17 / 23)

«Եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք» (19 / 9)

այլ յիշեա՛ զձեռն քո հօր եւ զբազուկ քո բարձր. որով տիրէիր մեզ, եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 29)

Բայց իբրեւ եղեւ բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս (59 / 9)

Զի տէր է որ շինէ եւ քակէ, տայ զամուրս ի դողումն եւ գրբարձր աշտարակս ի կործանումն(55 / 13)

այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամբարտաւանքն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ տայ գրբարձր աշտարակս ի կոխումն եւ զքաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 29)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց (11 / 45)

«Փոխանակ, ասէ, զի հպարտացան դստերք Սիովնի, եւ գնացին ի բարձր պարանոց»: (30 / 25)

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս աս (4 / 7)

Այս կերպ եւ բարձրն Եսայիաս. (19 / 49)

որպէս բարձրն Եսայիաս վասն Երուսաղեմի մարգարէանայր: (29 / 28)

Կամ զոր բարձրն Եսայիաս բողոք բարձեալ սաստէ այնպիսեացն. «Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն զտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 11)

ԲԱՐՁՐԱԲԵՐՁ - 1

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսեամբ զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին (44 / 33)

ԲԱՐՁՐԱՀԱՍԱԿ - 1

հսկայս կորովիս եւ բարձրահասակս, անդիմահարս եւ անմարտնչելիս՝ աստուածորդիս իւրեանց անուանեցին: (55 / 5)

ԲԱՐՁՐԱՁԱՅՆ - 2

Այր մի Անանիաս անուն ի մէջ քաղաքին Երուսաղեմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր... (17 / 16)

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք, որք մարդասէր բարոյիւք ընտանի գոլով մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն, եւ յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիւք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ, իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 45)

ԲԱՐՁՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ - 2

որք խաչի եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին գալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 36)

քանզի որ հետիոտիք ընթանալ կարէին, այսր անդր յածելով զմարս իւրեանց խնդրէին, յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝ արձագանք լերինն զհետ հնչէին (28 / 40)

ԲԱՐՁՐԱԶԵՂՈՒՆ - 2

քանզի բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 17)

Տունք ցանկալիք, բարձրաձեղունք եւ մեծամեծք՝ եղեն բնակութիւնք համբարեաց եւ յուշկապարկաց (20 / 12)

ԲԱՐՁՐԱՆԱԼ - 1

որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանայովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձ (22 / 16)

ԲԱՐՁՐԱՆԱՍ - 6

եւ այլք բազումք, յորոց ատուրս բարձրանայր յոյժ եղջիր եկեղեցոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 28)

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամբք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ ափափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին զտունս եւ զեկեղեցիս, որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելովնի (35 / 1)

Չոր եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ. քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած, եւ հնոցն պատրաստեցաւ, որոյ բոցն ի քառասուն եւ ինն կանգուն բարձրանայր. (39 / 13)

եւ բարձրասցի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեցի»: (20 / 2)

Լռեցին բմբինք թմբկաց, Բարձրացան աղաղակք լալեաց... (3 / 28)

եւ բարձրացաւ եղջիւր հաւատոյս մերոյ: (8 / 18)

ԲԱՐՉՐԱՇԷՆ - 1

Այլ եւ ի ճարպոյ անիրաւութեան ի նմա գործելոցն տոչորեցաւ բարձրաշէն եւ գեղեցկայարմար ապարանքն, եւ եղեւ ամենայն բնակութիւնն իբրեւ հողաբլուր. եւ վաշխն եւ նենգութիւնն որ ի նմա յափանեցաւ: (56 / 25)

ԲԱՐՉՐԱՅԵԱԼ - 5

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է ա՛յլս ի վերայ սորին յաւելուլ չարիս: (7 / 48)

Ի գլուխ լերինն բարձրացեալ նախամարգարէին կաճառակից գոլով՝ միշտ ընդ Աստուծոյ խօսին: (13 / 44)

նստիս ի քերովբէս եւ հայիս յանդունդս, գովեալ ես եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան (19 / 46)

տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է լի բաժակաւ յանապակ զինոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 27)

եւ բարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն. (25 / 42)

ԲԱՐՁՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 42)

ԲԱՐՁՐՈՒԹԻՒՆ - 5

յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գագաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի (44 / 34)

զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյգ զհտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն, թէ «Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 47)

Այս կերպ եւ բարձրն Եսայիաս. «Աչք տեսոն բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ. եւ խոնարհեսցի բարձրութիւն ամբարտաւանից, եւ բարձրացի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեսցի»: (20 / 1)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով գրբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեսոն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիրակործանն (55 / 7)

ո՛րպէս առ Մովսեսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով (39 / 3)

ԲԱՐՈՅՔ - 2

Արդ Քրիստոս ի կենարար իրում աւետարանութեանն, իրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել, եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն (49 / 10)

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք, որք մարդասէր բարոյիւք ընտանի գոլով մերային ազինս (44 / 43)

ԲԱՐՈՒԹԻՒՆ - 4

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեան (55 / 8)

«Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 33)

Եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեան ի կեանս իւր (49 / 26)

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնիւ ի ձեռն մարգարէիցն. «Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 34)

ԲԱՐՍԷՂ - 1

Վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսէղի (16 / 9)

ԲԱՐԻՈՔ - 2

Բայց բարւոք ասէր վատշուէրն, թէ մատն Աստուծոյ է այս. զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն. որպէս եւ անդ ի միոջէ սկսեալ՝ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զխրատ, եւ ապա արձակեաց զԻսրայէլ: (25 / 28)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ, որ գառ ի նմանէ խորհեալսն ծանուցանէր քաղաքին՝ կամ բանիւ կամ գրով: (37 / 44)

ԲԱՅԱԳՈՅՆ - 1

Վասն որոյ ելեալ ի լեան Խլաթայ, եւ անդ յիւրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս (54 / 40)

ԲԱՅԵԱԼ - 1

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն, եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 10)

ԲԱԻԱԿԱՆ - 7

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. (20 / 24)

Զի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. բաւական են առ ի յԵսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 22)

որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղև առ ի զիսելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել (32 / 37)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղև կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական. (36 / 11)

Իսկ թէ ոք չառնու յանձն զասացեալս, տեղապահ եւ բաւական եմ: (43 / 11)

Զորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խռովութեամբ, որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել (46 / 13; 46 / 15)

ԲԱԻԱԿԱՆԱՊԷՍ - 1

Արդ թեպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զորախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա (27 / 46)

ԲԱԻԵՄ - 2

Իսկ զայլ գաւառաց եւ զքաղաքաց զանցս աղետից, ո՛ր միտք բաւեն: (32 / 9)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛ր միտք բաւեն ի համար ածել. (34 / 43)

ԲԵԿԱՆԵՄ - 2

Ո՛վ սիրտ քարեղէն, որ ոչ լքանի հառաչմամբ եւ բեկանի հեծեծելով: (22 / 41)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, եքեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 29)

ԲԵԿԱՆԵՄ ՍԻՐՏ - 1

զի ո՞ր ուրուք ի տեսողացն ոչ բեկանէր սիրտն, եւ ոչ զդողի հարկանէր անձն, (46 / 16)

ԲԵԿՈՐ - 1

Եւ յապակւոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեւլեր խոցեաց զձեռն նորա (24 / 30)

ԲԵԿՈՒՄՆ - 1

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն... եւ ոչ ցաւեր նոցա վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 6)

Վասն որոյ բազում բեկումն զօրացն եղել. (57 / 45)

ԲԵՌՆ - 1

եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բերանց եւ յայլ բազում կարասոյ (38 / 22)

ԲԵՐԱՆ - 6

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց...զայսոսիկ ի բերան առեալ ասէր անդադար ի տուէ եւ ի գիշերի (17 / 22)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր գրեթանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 26)

գիոգիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխէր բանալ գրեթանն եւ ճիկ հանել: (52 / 8)

զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանոյն իսկ ուտել բռնադատէին: (46 / 23)

պակասեցան երգք պաշտօնէից ի բերանոյ քահանայից, եւ հատան ձայնք սաղմոսաց ի շրթանց սաղմոսողաց (28 / 17)

հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 17)

ԲԵՐԱՆԱԲԱՑ - 1

այսօր իբրեւ առիծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց: (42 / 2)

ԲԵՐԴ - 21

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ գորախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեառն՝ որ կոչի Սմբատայ Բերդ: (28 / 1)

Եւ ունի մօտ յինքն բերդ ամուր եւ անառիկ (39 / 34)

սա իբրեւ լուսւ գայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, գնաց եւ խաբանօք էտ զամուրն Եղանց բերդ կոչեցեալ (45 / 26)

Եւ քանզի բերդ ունէր գիւղն, ժողովեալ էին ամենայն բնակիչք տեղւոյն: (51 / 14)

Եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 10)

Ջոր իբրեւ լուսւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մագդատ. (9 / 5)

Եւ կալեալ գնա եւ գնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի, եւ ծանուցին թագաւորին: (12 / 45)

Եւ երթեալ, որ գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր. (51 / 17)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ գլխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 26)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց, քանզի եւ բազումք իսկ մեռան ի նոցանէ, աղաչեցին զգօրագլուխսն՝ զի արձակեցեն գնոսս առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց եւ ինքեանք կալցեն զամուրն եւ զդաստակերտս նորս: (16 / 43)

Քանզի մինչդեռ ճաշաժամուն ի սեղանն էին, հասին կալանաւորք եւ առին գնա, տարան եղին ի բերդին՝ որ կոչի Խաղտոյ Առիճ: (24 / 34)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար (24 / 35)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեալնս արար, քանզի կարծեաց՝ թէ հեծեալ կայ ի բերդին. կուտ հարեալ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար պատերազմի: (51 / 16)

Եւ երթեալ, որ գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր (51 / 18)

Իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան (51 / 24)

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք... եւ տիրէ բազում զաւառաց եւ բերդից եւ քաղաքաց: (4 / 19)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում զաւառաց եւ բերդից: (6 / 17)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին..., եւ լցան աւարաւ, զոր առեալ մտին ի բերդն: (51 / 29)

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գէորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. եւ ապա առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց զնա: (6 / 11)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ, քանզի երիս բերդս իւրեանց դաստակերսօքն խնդրէր ի Գէորգէ, զոր Գուրգենայ տարեալ էր ի բաժնէն Կիրապաղատին անիրաւարար (10 / 21)

ԲԵՐԴԱՔԱՂԱՔ - 3

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի (16 / 18)

Եւ նա ելեալ յամրոցէն երթայ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Սուրմատի (21 / 27)

Եւ առեալ զառ եւ զգերի զաւառին՝ դարձան, եւ եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բարերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի զորացն Հոռոմոց որ կոչին Վռանգք, (36 / 14)

ԲԵՐԵԱԼ - 4

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիւրատէսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին (20 / 46)

Իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ զօրացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 45)

զմանս բուն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հասանէին: (47 / 9)

Եւ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին, եւ զանասունն բերեալ առաջի կացուցանէին (53 / 35)

ԲԵՐԵԼ - 7

Եւ ի սողալոյն պակասեալք ի ձայնս, ո՛չ կարէին արտաքս բերել զհագագն (28 / 43)

Իսկ զայրեցելոցն ո՛վ կարիցէ բերել զհամար (31 / 33)

զնոցա ո՛վ կարէ բերել զհամար: (31 / 41)

Եւ առաքեաց ի Պարսիկս բերել զօրս յօգնականութիւն իւր (45 / 39)

Որք միով այծէիւ կամ բաճկոնաւ շատանան, զՅովհաննու բերելով զմանութիւն (13 / 38)

Միովն ի մէնջ բոնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով (25 / 17)

մինչեւ ըստ օրինակի վարագացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 46)

ԲԵՐԵՍ - 10

Եւ զմերոյս ո՞վ բերէ զհամար: (31 / 7)

որք ի մարմնի գոլով զանմարմնոցն բերէին զմանութիւն: (13 / 37)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւագակաց. եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն զեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զմանութիւն (20 / 16)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիւք եւ անհատ աղաղակաւ՝
զգառանց բերէին զնմանութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն
Ելեւելս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն (28 / 44)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ
հիացումն բերէր տեսողացն (17 / 11)

Եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ
շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ
լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն
տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զնմանութիւն (20 / 19)

Իսկ զթաղելոց նոցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ n՞ բերէր: (31 / 15)

Եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ
իմաստնոցն բերին բանք (23 / 16)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի միտարութիւն, զի զմեռեալ՝ թէպէտ բազում
ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ (42 / 26)

Բէ՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենուին, որ
մեծակական հառաչմամբ զմարսն խնդրէին (35 / 47)

ԲԵՐԿՐԱՆՔ - 1

որ եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն
զլսողացն անձինս ի՛ր առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 2)

ԲԵՐԿՐԵՄ - 1

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր
պարգևօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ յիշխանութիւն,
ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 40)

ԲԵՐԿՐԻ - 1

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի (16 / 19)

Ջանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ (34 / 34)

ԲԵՐՈՂ - 1

Ապա հրամայե թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան (11 / 13)

ԲԵԻԵՌ - 2

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բելենսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթողիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն. (7 / 35)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթողիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին. եւ զբելենս խաչիցն (6 / 7)

ԲԶՆՈՒՆԻՔ - 1

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր... յետ երկուց աւուրց շարժեալ բանական գնաց ի տեղոյն եւ երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ, որ է ի մէջ ծովուն Բգնունեաց. (39 / 33)

ԲԺՇԿԵԼ - 1

որպէս ախտն այն դժուարին է առ ի բժշկել (52 / 22)

ԲԺՇԿԵՄ - 1

Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ (58 / 26)

ԲԻԻԹԱՆԱՅԻ - 1

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր, եւ զետեղեալ յաշխարհն Բիթանացոց, անհուն բազմութիւն յինքն կուտէր: (57 / 11)

ԲԻԻԸ - 2

Եւ որք հետի ոտիւք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, մատնեալ ընդ բիւր անարգանօք: (7 / 41)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիւրուր եւ անթիւ սպառազինօք. (55 / 40)

ԲԻԻԸԱԻՈՐ - 3

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի ընդ ծով, ի վերայ անկանի բիւրաւոր զօրաց ապստամբին, եւ յայնքան բազմութեան ոչ որ մեռանի (9 / 17)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուրթ հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիւրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին. եւ զգանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 19)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». եւ զմիւսն, թէ «Ոչ երկեայց եւ ի բիւրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» եւ որ ի կարգին է: (37 / 27)

ԲԼՈՒՐ - 4

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴարթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ խրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ (32 / 36)

Էւ քանզի բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ գլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա (46 / 37)

Ճա՛յն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց (42 / 18)

Ջայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն. լերանց եւ բլրոց խայտալ հրամայէին, (42 / 20)

ԲԼՈՒՐ /տեղանուն/ -1

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս (46 / 37)

ԲՂԽԵԱԼ - 1

Համալեզուք եւ համացեղք, ի միոյ ականէ բղխեայք քաղցր ջուր եւ դառն. (52 / 35)

ԲՂԽԵՄ - 1

գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղխիւ: (52 / 38)

ԲՄԲԻԻՆ - 1

Լոեցին ձայնք քնարաց, Լոեցին բմբիւնք թմբկաց (3 / 27)

ԲՆԱԲԱՐՁ - 1

Եւ բնաբարձ աւերմամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 23)

ԲՆԱԿԱՆ - 1

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է (5 / 46)

ԲՆԱԿԱՐԱՆ - 1

Եւ իբրեւ ջաջողեցաւ նմա այս, ելեալ զայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի (54 / 35)

ԲՆԱԿԵԼ - 1

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ ընդ որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա (29 / 2)

ԲՆԱԿԻՄ - 2

քանզի ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս, յոր սինքրորք փախստէիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 23)

Եւ ոչ որ ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թեպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ (61 / 13)

աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան քնակէ (41 / 23)

ԲՆԱԿԻՉ - 17

Ձայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան քնակիչք նորա. բարձաւ ուրախութիւն յերեսաց ամենայն երկրի. (35 / 6)

Վա՛յ տարւոյն, վա՛յ աշխարհաւեր խորհրդոյն, յորում կործանեալ ապականեցան քնակիչք երկրի (44 / 22)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս, եւ քանզի քնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա (46 / 37)

Եւ քանզի բերդ ունէր գիւղն, ժողովեալ էին ամենայն քնակիչք տեղոյն: (51 / 14)

այսպէս եւ քնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն (55 / 9)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի իրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց քնակչաց երկրին, եթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական զօրացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 4)

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն քնակչաց երկրի (29 / 4)

յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ քնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 5)

քանի՛ գաւառք անմարդ, ամայի դարձան. քանի՛ մեծանիստ աւանք մարդաթափ ի քնակչաց եղեն: (21 / 9)

Մարդաբնակ աշխարհն թափուր ի քնակչաց: (22 / 34)

այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց. (35 / 4)

Երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց. մերկ ի զարդուց (41 / 43)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղւոյն եւ ոչ մի (43 / 35)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն (43 / 41)

Իսկ այժմ գնորին հակառակն տեսանեմք. երկիր աւերակ, թափուր ի բնակչաց. քաղաքք կործանեալք (44 / 40)

Եւ քանզի անպատասպարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ, բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 7)

Ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօրն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 30)

ԲՆԱԿԻՏ - 1

Զառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիս ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին (42 / 11)

ԲՆԱԿԻՑ - 1

Մինչեւ ուղերձեաց ի յինքն զվերջին պատուհասն՝ բնակից լինելով անդնդային խորոցն: (25 / 27)

որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 19)

Այտոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն(46 / 34)

Իսկ գրնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. (20 / 24)

այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 28)

եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս (23 / 33)

Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին զաւառի յԱրծին աւանի: (24 / 18)

եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին (33 / 22)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն...քանզի անդ հրամայեցին նմա տեղի բնակութեան: (33 / 32)

Բայց այժմ շէնք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նոցա ոչ զոյ տեղի բնակութեան (44 / 48)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի զաւառին Հաշտենից (45 / 23)

Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացուցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ (3 / 6)

Եղեն շինանիստ աւանք՝ բնակութիւն զագանաց, եւ անդաստանք նոցա՝ յարօտ երէոց: (20 / 11)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիւղս եւ զագարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 24)

Եւ ցինք եւ անգեղք արարին իւրեանց բնակութիւն, ի քեզ աղուեսունք երամակեալք, խայտացեալք, լցեալք ի կերոյ: (29 / 5)

Եւ եղեւ ամենայն բնակութիւնն իբրեւ հողաբլուր (56 / 26)

Տունք ցանկալիք, բարձրաձեղունք եւ մեծամեծք՝ եղեն բնակութիւնք համբարեաց եւ յուշկապարկաց (20 / 12)

Եղեւ գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել գրնակութիւնս իւրեանց (55 / 37)

ԲՆԱԻ - 5

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացառ վայրս, եւ կալաւ բնաւ զաշխարհս (26 / 20)

Եւ պատարագաց եւ ամենայն քրիստոնէական կարգաց արժանացուցանել՝ զայս նա բնաւ եւ յականջալուրս ոյ ընկալաւ: (53 / 32)

զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց, զի բնաւ մի՛ հայեցին եւ տեսցեն զմեզ կենդանիս (61 / 19)

Եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ գրնաւ զամենն զհետ իւր (9 / 12)

զմեզ ի բնաւիցն կապուտ կողոպուտ արարին (49 / 35)

ԲՆՈՒԹԻԻՆ - 8

որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտիւ եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին. (11 / 47)

Զի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի
զսիրահարուստ ըղձիցն զբոբբոբումն եւ
զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 8)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին
զմանութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելեւելս առնէին
վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն. (28 / 46)

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն
առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն. (57 / 9)

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման (50 / 11)

Եւ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ ոք կորիցէ, (50 / 17)

զի զողայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշուակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիք խաղալով,
չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, եւ ոչ կաթեր ի բնութիւն նոցա գութ
ողորմութեան. (51 / 3)

Եւ զբնութիւնն բռնադատէին առատանալ ողբովք (27 / 5)

ԲՈԶ - 1

Իսկ սա զգանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւեր նմա
աշխարհի աւերումն (40 / 6)

ԲՈԶԱՍԷՐ - 1

քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասէր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ
կանամբքն չյագեցաւ, այլ ի հեռաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս (40 / 8)

ԲՈԼՈՐ - 1

միայն բոլորն երեւէր: (59 / 33)

ԲՈԼՈՐՈՎԻՆ - 1

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս
մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց, ամենեւին
գեղեցիկ, բոլորովին զարդարուն: (29 / 43)

ԲՈՎԱԳՆԱՅ - 1

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն ...սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն
առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձազգած,
պահեցօղ, բոկագնաց: (52 / 1)

ԲՈՂՈՔ - 1

Կամ զոր բարձրն Եսայիաս բողոք բարձեալ սաստէ այնպիսեացն (30 / 11)

ԲՈՅՆ - 1

ո՞ւր տառեղունքն բոյն կառուցանեն (45 / 1)

ԲՈՅՍ - 1

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ
ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան (44 / 37)

ԲՈՎ - 1

Ձի ո՛չ եթէ ըստ յանցանաց մերոց իրատեաց զմեզ, այլ գթութեամբ եւ
ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս իրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ
պիտանիս առնելոյ: (60 / 41)

ԲՈՎԱՆԴԱԿ - 9

Եւ կալաւ քովանդակ զընդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 36)

Եւ քովանդակ կալեալ զաշխարհս իբրեւ հնձօղք ոճոյ ագարակի: (34 / 40)

Նոցա ջուրն յարինն փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ քովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց. ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս քովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ (49 / 19; 49 / 21) ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս քովանդակ տունն բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ (49 / 29)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք քովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել (61 / 27)

Այլ գրովանդակն յիւրում տեղուջն ասասցուք (21 / 9)

այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր, անիրաւէր. մինչեւ ըստ օրինակի վարագացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, գրովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 46)

արբ եւ թմրեալ յիմարեցաւ. արբ մինչեւ գրովանդակն յինքն ընկալաւ (26 / 26)

ԲՈՎԱՆԴԱԿԵՄ - 1

Եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ քովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գագկայ (5 / 25)

ԲՈՐԲՈՔ - 2

զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բոբբոբ արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր (31 / 29)

Եւ կարծէին մարդկօրէն հնարագիտութեամբ գրորոր սհագին հրատին շիջուցանել: (32 / 29)

ԲՈՐԲՈՔԵԱԼ - 1

Եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիջն եհեղ ի վերայ բաբանացն, եւ նոյնժամայն բորբորեալ հրոյն՝ բոց ծիրանի ի դուրս ելանէր(38 / 39)

ԲՈՐԲՈՔԻԼ - 1

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբորիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ զդողի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 32)

ԲՈՐԲՈՔԻՄ - 1

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԵՒ Ի ՄԱՆԱՆԱՂԻՈՅ ՍԱՀՄԱՆՍՆ ԲՈՐԲՈՔԵՅԱԻ ՀՐԴԵՀ ՄՈԼՈՐՈՒԹԵԱՆՆ, ԱՍԵԼԻ Է (2 / 23)

ԲՈՐԲՈՔՈՒՄՆ - 2

որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ, որում հուր հարեալ, եւ ի հրատին բորբորմանէ առհասարակ դաշտն ամենայն իբրեւ միջօրէիլ լուսաւորեցաւ (43 / 31)

Զի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն գրորբորումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 8)

ԲՈՑ - 3

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք... եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին գտունս եւ գեկեղեցիս, որոյ png հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելոնի (35 / 1)

Եւ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ png ծիրանի ի դուրս ելանէր (38 / 39)

ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած, եւ հնոցն պատրաստեցաւ, որոյ pngն ի քառասուն եւ ինն կանգուն բարձրանայր (39 / 13)

ԲՈՒԷՃ - 1

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան երգոցն՝ այժմ pnկճք եւ տտաղեղունք են դասազուխք (20 / 31)

ԲՈՒԼՂԱԲՔ - 6

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն. քանզի տիրէ Բուլղարաց աշխարհին, գաւառաց եւ քաղաքաց նոցա (4 / 25)

Այս է Բուլղարաց երկրի առնլոյն օրինակ: (4 / 32)

Իսկ թագաւորն գորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հռոմոնց (4 / 32)

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, եւ տայ զԹէսաղոնիկն ի ձեռս նորա, եւ հաւատայ ի նա զհոգս Բուլղարացն եւ արեւմտական կողմանցն (15 / 44)

որոց զլիաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի (32 / 20)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն (32 / 42)

ԲՈՒՆԻԿ - 1

ո՛ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն... Եւ կամ ո՛ր ծիծառն զիր վարանից բունիկն յարդարե՛ աներկիւղ սնուցանելով զառ ի յինքենէ ծնեալսն: (45 / 2)

ԲՈՒՌՆ - 3

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչչեւ ի բունն եկեալ էր՝ չորացաւ. յորմէ ոչ լցաւ բունն հնձողին եւ ո՛չ լցան զիրկք բարձողացն զորայն (18 / 14)

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչչեւ ի բունն եկեալ էր՝ չորացաւ (18 / 14)

ԲՈՒՌՆ ՀԱՐԵԱԼ - 3

սպասաւորքն բունն հարեալ զգիտոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 21)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգազանսն բունն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր (19 / 12)

զոմանս բունն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 9)

ԲՈՒՌՆ ՀԱՐԿԱՆԵՄ - 3

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բունն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Շոավիզն կոչէին (8 / 45)

Նախ զարմատոյն ամենայն չարեաց բունն հարկանէ, զամբարտաւանութենէն ասեմ (30 / 26)

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղքատանալն տրտնջեմք եւ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ, եւ ի հարստանալն՝ ամբարտաւանիմք, եւ իբրեւ զանմահս՝ զաշխարհէս բուռն հարկանեմք: (50 / 13)

ԲՈՒՍԱՆԻՄ - 2

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսեամք զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ քարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին (44 / 32)

Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի գուարճասցին եւ ծաղկեցին (3 / 42)

ԲՈՒՐՄՈՒՆՔ - 1

այնպէս եւ աստ տեսանի. ջահք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, ինկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք, պսակ տէրունական սեղանոյն փոշուով եւ մոխրով ծածկեալ: (42 / 8)

ԲՈՒՐՈՒՄՆ - 1

Ջահքն շրջեալք, եւ բուրումն անուշահոտ ինկոցն սպառեալ (20 / 34)

ԲՋՆԻ - 1

յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 31)

ԲՈՆԱԲԱՐ - 1

Եւ կորգեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բագուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բոնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 17)

ԲՈՒՆԱԴԱՏԵԱԼ - 1

որք ոչ թուլացան ի խնդրոյն, այլ քոնադատեալ հաւանեցուցին մինչեւ յանձն
էառ: (9 / 2)

ԲՈՒՆԱԴԱՏԵՄ - 2

ամենեքեան արջնագգեստք, ամենեքեան հատեալք ի կերակրոյ, եւ
զբնութիւնն քոնադատէին առատանալ ողբովք (27 / 6)

զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի
կենդանւոյն իսկ ուտել քոնադատէին: (46 / 23)

Միովն ի մէջ քոնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի
դատաւոր արդար է(25 / 17)

ԲՈՒՆԱԿԱԼ - 3

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլղարաց քոնակային հանեալ ի ժառանգութենէ
իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 33)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ քոնակային, հրամայէ ի վերայ ձողոյ
բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 41)

Որովք հարեալ գքոնակայն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն (9 / 13)

ԲՈՒՆԱՆԱՄ - 1

Եւ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին, եւ
այնքան քոնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ
կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 36)

ԲՌՆԱԻՈՐ - 2

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք քնատորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն (37 / 38)

տէ՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում գազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց քնատորին էր (39 / 17)

ԲՌՆՈՒԹԻԻՆ - 5

Իսկ ինքնակալին լուեալ զայս, զօր առաքէ քնութեամբ տիրել աշխարհին: (5 / 2)

Եւ քնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին (17 / 38)

ոչ միայն չխնդրէր քնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, ինայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ (19 / 16)

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ, նոքա ի քնութենէ կարեացն հարկեալ, ելին ընդ Խորձեան ի վեր (51 / 8)

Իսկ նա իբրեւ ետես զքնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքտորեացն զթագուհին: (17 / 41)

ԲՐԴԵԱԼ - 2

Ջոր լուեալ Գեորգէ, մեծասաստ ցասամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս առաքեաց զկնի նորա (6 / 1)

Իբրեւ լուաւ զայս թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ ի վերայ նորա (7 / 1)

ԲՐԵԱԼ - 1

իսկ գոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին... եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնա եւ զդաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 39)

ԲԲԵՄ - 1

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղւոջն խիլ արկեալ բրեցին զտունսն (34 / 25)

ԲԲԻԶ - 1

իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 39)

ԲԲՏԱՅԵԱԼ - 1

Յորոյ վերայ գիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին, եւ քանզի ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն (43 / 28)

ԲՕԹ - 1

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել, զի բօթ մահու թագաւորին զհետ եկն (13 / 19)

ԳԱԳԱԹՆ - 1

Եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գազաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն անպաձեւ տեսողացն ցուցանի, եւ ի քաղցրաշունչ օդոյն՝ ճօճի (44 / 33)

ԳԱԳԻԿ - 13

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ (5 / 8)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ (5 / 32)

Այլ Գագիկ այրական քաջասրտութեամբ միայն իջեալ առ նա, եւ ողորական բանիւք հաւանեցուցանէ զնա (21 / 25)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն, եւ ձերբակալ արարեալ զնա (21 / 30)

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս (23 / 37)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն (24 / 1)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւթի որդւոյ Սենեքերիմայ, եւ տիրէ նորին բաժնին (24 / 4)

այլ կոչեալ առ ինքեանս գԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց (21 / 21)

քանզի երդմամբ եւ խաչիւ հաւանեցուցին գԳագիկ՝ (23 / 13)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իւելամուտ յոյժ աստուածային զրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց գԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ

տայ գրանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 31)

այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ, եւ ոչ զայլ ամուրսն զորս ընդ ձեռամբ ունէր (21 / 28)

եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում զիրսն շարագրեաց սքանչելի յորինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ զայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գագկայ, (5 / 25)

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ քաջագուն իշխանքն Գագկայ որդոյ Աբասայ, եւ բազում նախճիրս ի տեղուջն գործեալ: (36 / 24)

ԳԱԶԱՆ - 16

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գագան՝ տրոց առատութեամբ յազեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 13)

Եղեն շինանիստ աւանք՝ բնակութիւն գագանաց, եւ անդաստանք նոցա՝ յարօտ երէոց: (20 / 11)

Եւ իբրեւ կորիւն առիւծուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ գագանաց եւ թռչնոց երկնից (25 / 6)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ զիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից. մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, եւ միւսն գագանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 40)

Թէ՛ Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գագանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս զայս կրեցէ: (54 / 23)

Եւ իբրեւ յաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն եւ ի գազանաց գառազիղն, որ կոչի Թոնդրակս. (54 / 36)

ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն (43 / 29)

Իսկ արիւնարբու գազանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ, եւ ի մտանել նոցա ի սահմանս Տարօնոյ, իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ, զոր մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնւոյն իւրեանց (51 / 30)

տէ՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում գազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր (39 / 16)

խաղաց գազանն մահաշունչ արիւնարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փոքօք, եւ կառօք եւ երիվարօք, (34 / 32)

Եւ հրաւէր տուեալ նոցա՝ ասեն ըստ մարգարէին, թէ «Գազանք անապատի եկա՛յք կէրէ՛ք զայս որ յանտառիս է»։ (26 / 40)

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի, քանզի ի քեզ գազանք օթագայանան, եւ ցինք եւ անզեղք արարին իւրեանց բնակութիւն. (29 / 4)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ...անողորմաբար որպէս գազանք, անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 34)

Եւ գազանք վայրի եւ ընտանի՝ եղեն գերեզման դիականցն (56 / 22)

Իսկ արիւնարբու գազանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, եթէ առաջնորդութեամբ ուրուք, եւ եթէ իւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն (39 / 35)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ...որ զգազանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ձեղքեր (19 / 12)

ԳԱԶԱՆԱԲԱՐ - 2

Այսօր միջօրեայ աուրն այնորիկ՝ մեզ ի խաւար փոխարկեալ գիշերացաւ, եւ գազանաբար ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին, ըստ մարգարէին ձայնի, եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց (27 / 42)

Եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն գազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 12)

ԳԱԶԱՆԱՄԻՏ - 1

Խնայեաց եւ մեծարեաց զիրոյ պատուանդանի աթոռոյ զտէրն, եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զսէր եւ զխնամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելւոյ (58 / 30)

ԳԱԶԱՆՈՒԹԻԻՆ - 1

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծարար գազանութեամբ մատակ առիւծն ի խշտիս իւր (43 / 5)

ԳԱԼ - 26

Եւ առաքէ դեսպանս առ Գէորգի վրաց իշխեցօղն, գալ ինքեան ի հնազանդութիւն: (6 / 29)

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին (6 / 34)

Յետ այտորիկ իբրեւ ետես Գէորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա աղաչէ զթագաւորն գալ ի խաղաղութիւն: (11 / 17)

Եւ կամէին այնու ձեռնարկութեամբ գալ ի քաղաքն Կարնոյ: (25 / 7)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին գայլ ի յօգնականութիւն, զՍաւուղայն ախտացեալք առ վիուկն ընթացեալք (32 / 32)

որք խաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին գայլ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 37)

առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ, գայլ յօգնականութիւն (38 / 25)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժիւնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց, այլալեզու եւ չար ազգաց գայլ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 41)

Եւ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գայլ ձմերայնոյն: (8 / 1)

Ապա ի գայլ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից (13 / 4)

Իսկ ի գայլ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց (13 / 10)

Իսկ ի գայլ երկրորդ ամին, դարձեալ ա՛յլ զօրք առաքեցան ի թագաւորէն (16 / 41)

Իսկ ի գայլ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, (18 / 41)

Իսկ ի գայլ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են. եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն աւուրն փառաւորապէս (24 / 21)

Եւ ի գայլ միւսում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց եւ սուսերամարտից. եւ մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի, ի տօնի սրբոյ Խաչին յաւուր չորեքշաբաթու: (26 / 41)

Իսկ ի գայլ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոգան ի տեղոյն: (28 / 23)

Արդ հ գալ մեծի յայտնութեան տեսն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիս դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոխ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 6)

Զկնի այսր պատմութեանս, հ գալ տարւոյն էր թուականիս մերոյ ամք հինգհարիւր երեք: (34 / 29)

Իսկ հ գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր. եկեալ խոռին կամեր հզօրապէս ի ներքս մտանել, եւ յանկարծակի զհարովին երթեալ անկաւ: (38 / 26)

Իսկ հ գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զգիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն (40 / 45)

Վասն որոյ հ գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ (46 / 38)

ոմանք հ գալ զգիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն (47 / 4)

ՎԱՍՆ ԳԱԼՈՅՆ ՍՈՒԼՏԱՆԱՅ (2 / 7)

Վա՛յ նոցա գալոյն յարեւելս, եւ վա՛յ ուր նոքա անց եւ դարձ արարին (4 / 37)

ՎԱՍՆ ԳԱԼՈՅՆ ՍՈՒԼՏԱՆԱՅ (34 / 28)

Եւ քանզի ոչ զոյր հակառակ ոք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշին առ զնոցա գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամրանայ: (45 / 45)

ԳԱԼԻԼԵԱՅԻ - 1

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւո՞րք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ. (26 / 1)

ԳԱԼՈՅ - 1

Բայց մեք խուն բանիք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գայոցէ (7 / 26)

ԳԱԼՈՒՍՏ - 2

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ գայստեամբ միաձնի քո (27 / 25)

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ, եւ յայն ապաստան՝ մնայր նորա գայստեանն օրեւանէ յօրեւանս փոխելով: (6 / 33)

ԳԱՀ - 7

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր պարգևօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ յիշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 40)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգետս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 16)

Ջոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային ...ի գահից եւ ի քարանձաւաց գահավէժ առնէին (33 / 2)

որք զպարգեալ գինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին (26 / 5)

որոյ վաճառականքն փառաւորք երկրի, եւ առգնօղք սորա՝ թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին (50 / 4)

Ջոր տեսեալ եւ ուրախացեալ՝ մեծամեծ պարգևօք եւ իշխանական գահու պատուէ զնոսա (13 / 14)

իշխանք նստէին յիշխանական գահու գուարթահայեաց դիմօք (21 / 44)

ԳԱՀԱՎԷԺ - 1

որոց զիետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին, զոմանս սրով, եւ զբազումս՝ վասն զի գիշերացաւ ժամն, ի գահից եւ ի քարանձաւաց գահալէժ առնէին (33 / 2)

ԳԱՄ - 44

Եւ դէմ եղեալ գայ հասանէ յԵկեղեաց գաւառ, զանց արարեալ զբազում օթեւանօք: (3 / 36)

Եւ ի նմին տեղուջ գայ հանդիպի թագաւորն Ափխազաց Բագարատ

(4 / 13)

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ եւ զետղ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ եւ գայ ի քաղաքն Ուխթեաց (4 / 18)

Եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում զիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ (5 / 24)

Իսկ Աշոտ՝ ...երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հոռոմոց. եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ ինդրէր զօրս յօգնականութիւն, եւ առեալ գայ անցանէ յաշխարհն իւր: (6 / 15)

Եւ ի չորեքհարիւր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ իսողայ ինքնակալ թագաւորն ծանր զօրու եւ գայ յարեւելս: (6 / 27)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ ...քեզ ընդառաջ գայ: (6 / 32)

գայ քանակի ի գաւառն Բասենոյ: (8 / 35)

Եւ ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր (24 / 19)

Իբրեւ ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս (36 / 41)

Եւ անցեալ առ նովաւ գայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ կոչի Դու: (37 / 14)

յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր (43 / 10)

ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլ եւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան (49 / 27)

Եւ իբրեւ ջաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի (54 / 35)

վասն այնորիկ աներկիւղ եւ խրոխտ մտօք գայ ընդ առաջ թագաւորին Յունաց: (59 / 5)

Եւ ինքն բազում ամբոխի յարեւելս ճանապարհ կալեալ գայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թէոդուպօլիս. եւ անդ գայրուծի կազմէր: (57 / 22)

Վասն որոյ ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ առնուլ մինչեւ գայցեն ժողովեցին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն (57 / 29)

Եւ որ զհետ սոցին գան բանք. (25 / 40)

նոքա գան ի վերայ մեր կառօք եւ երիվարօք (37 / 31)

Թագաւորն իբրեւ ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ գան եւ ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել (48 / 30)

«Զգո՛յ՛ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք».(52 / 25)

Արդ էկ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, (7 / 31)

Բայց դու թողեալ զայս, էկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն. (37 / 1)

Արդ՝ է՛կ եւ տե՛ս զչար եւ զառանց միխիթարութեան զփոխարէնն զոր ընկալաք: (41 / 36)

Զարթիր եւ զարթո՛ր զգորութիւնս քո, եւ էկ ի կեցուցանել զմեզ, Աստուած գորութեանց դարձիր առ մեզ եւ հատո՛ր դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 44)

«Գազանք անապատի էկա՛յր կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 41)

Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, զի եւ ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 26)

«Եկա՛յր օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանապատում զկեանսն»: (43 / 1)

«Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 33)

Եւ հրամայէ խաղացուցանել զնա ի Կոստանդնուպօլիս, ասելով. Ե՛րթ դարարեա անդ, մինչեւ ես փախստական թի քեզ էկից: (10 / 39)

«Յայդվայր էկեցես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեսցին ալիք քո»(25 / 8)

Փրկիչն ասէր. «Եկեցէ՛ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ (31 / 24)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարէականն զայն բարբառել բանս, եթէ «Զմնացորդսն թրթրոյն էկէք մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին էկէք ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին էկէք գրուիճն»: (26 / 32; 26 / 32; 26 / 33)

Եւ սուր նոցա էկէք զմիս անկելոց վիրաւորաց՝ արանցն պատերազմողաց մերոց. (47 / 38)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց էկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի ենք քան զամենայն մարդիկ. աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ մեր գերիք եւ կալանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ յընչից կողոպտածք: (41 / 21)

Իսկ իշխանք ... էկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 8)

Եւ քանզի ոչ գոյր հակառակ որ, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նորա եկին, յորժամ զխօշին առ զնոցա գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամրանայ: (45 / 44)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա (48 / 36)

Եւ այնու ընթացիւք եկին մինչեւ ի գլուխ գաւառին ի գիւղն որ կոչի Մորմրեանս: (51 / 13)

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել, զի բօթ մահու թագաւորին գեես եկն. (13 / 19)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօք եւ գանձուց առատատուր պարգեւօք, (32 / 40)

այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 6)

ԳԱՅԼ - 6

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ գայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ (25 / 1)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, գորոյ գիշատակն վայիւ արարաք, եւ նորա իբրեւ գգայլս գիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 17)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք գիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արարացիք՝ ոչ յագեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից (33 / 6)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն (40 / 10)

«Զգո՛յ՛ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք». (52 / 26)

գառինքն գայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 43)

ԳԱՅԻՈՍՈՒԹԻՒՆ - 1

քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիտութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 22)

ԳԱՆԱԼԻՑ - 1

Իսկ զծնօղսն զանայից հարուածովք՝ առ շտապ ի նոցանէ բաժանէին: (36 / 2)

ԳԱՆՁ - 19

Եւ վաճառեալ նմա՝ առ զանձ բազում (21 / 6)

Եւ առեալ ի նմանէ զանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի. եւ ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 30)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ զանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց. (40 / 23)

Եւ լուեալ թագաւորին, զանձիւք եւ իշխանութեամբ հաճեալ զկամս նորա, եւ այնու տիրեցին Անոյ եւ ամենայն աշխարհին: (23 / 44)

Կոմիանոս, քանզի առատաձեռն էր եւ զանձիւք հարուստ, բազում զօրս ժողովեաց իւր: (48 / 29)

մինչ զի զպարիսպն պալատին իրամատեալ՝ բազում զանձս ի թագաւորական զանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 6)

Իսկ նորա տուեալ ձիս եւ ջորիս սպիտակամագս, եւ բազում զանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 22)

Եւ զզանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 20)

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, զզանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

Ձոր իբրեւ լուա թագաւորն՝ առաքեաց խնդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս. (33 / 27)

եւ զգանձս, զոր ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովէր (40 / 1)

զի զամենայն զանձսն գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց (21 / 16)

Իսկ սա զգանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն (40 / 6)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօք եւ զանձուց առատատուր պարգեւօք, եւ ոչինչ վճարեցաւ այնու. (32 / 40)

քանզի յոյժ զանձուց սիրօղ էր Պետրոս, որ եւ բազումք վասն այնր եպերէին զնա: (33 / 28)

ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի զանձուց առատութիւնս (14 / 25)

բազում զանձս ի թագաւորական զանձուցն արտաքս պէղեցին. (18 / 7)

ԳԱՆՁԱԿ - 1

բայց ասէն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ զԴուին եւ զԳանձակ ունէր, եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ (40 / 26)

ԳԱՆՁԱԲԱՆ - 1

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան...եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ զնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 10)

ԳԱՌԱԳԻՂ - 2

Եւ իբրեւ շաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն եւ ի գագանաց գառազիդն (54 / 37)

որք իբրեւ առիւծունս ի գառազիդս մոնչէին (8 / 38)

ԳԱՌՆ - 3

ոչ երամանան անդեայք ի յարօտս, եւ ոչ իսայտան գառիկն ի մարգս: (35 / 13)

զի գառիկն գայք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 43)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիք եւ անհատ աղաղակաւ՝ գգառանց բերէին զնմանութիւն (28 / 44)

ԳԱՌՆԵՆԻ - 1

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում աւետարանութեանն. «Զգո՛յ՛շ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայք յափշտակողք» (52 / 26)

ԳԱՐԻ - 1

Իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 40)

ԳԱՐՉԱՆ - 1

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, գարձան ի քաղաքն (48 / 20)

ԳԱՐՆԱՆԱԲԵՐ - 5

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել գարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց. (8 / 34)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ձերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան, ըստ նմանութեան գարնանաբեր ծաղկանոցաց: (34 / 13)

Մինչ զի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր(35 / 36)

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, գգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ (20 / 22)

Քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ զօրացն՝ գգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք առաջի կացեալ (21 / 45)

ԳԱՐՆԱՆԱԲՈՅՍ - 1

Ո՛ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն գարնանաբերոյ ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին (41 / 38)

ԳԱՐՇԱՊԱՐ - 1

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ...մտին եւ յեկեղեցիս մեր, եւ համարձակեցան յանմտանելիսն, եւ պղծեցին պիղծ գարշապարօք զսրբութիւնս նորա (31 / 3)

ԳԱԻԱԶԱՆ - 8

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղէ (45 / 7)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն (49 / 1)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեացեն. (54 / 5)

Եւ որպէս առ Մովսէսիւ տասն հարուածեայ զաւազանաւն տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած, թէ «Այս է զօրութիւն իմ մեծ». այժմ ամենայն մեզ հանդիպեցաւ: (49 / 17)

Եւ զաստիկ հարուած զաւազանի նոցա օր ըստ օրէ ընդունել (60 / 36)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ խրատու զաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 27)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ զաւազանն երկաթի՝ զաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղել (45 / 6)

Խրատու զաւազանն՝ հայրական է, իսկ տանջանացն՝ դատաւորի (49 / 3)

ԳԱԻԱՌ - 61

Եւ դէմ եղեալ զայ հասանէ յԵկեղեաց զաւառ, զանց արարեալ զբազում օթեւանօք: (3 / 37)

Եւ տիրէ բազում զաւառաց եւ բերդից եւ քաղաքաց: (4 / 18)

Եւ ինքն թագաւորն ...տիրէ Բուղարաց աշխարհին, զաւառաց եւ քաղաքաց նոցա (4 / 25)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում զաւառաց եւ բերդից (6 / 16)

զոր աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք. իսկ զայլ զաւառաց եւ զքաղաքաց զանցս աղետից, ո՛ր միտք բաւեն: (32 / 8)

Արդ այլ քաղաքաց եւ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգէր (49 / 47)

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 36)

Բազում եւ անհամար հոգիք ի վերագոյն գաւառացն, վասն տեղեացն ամրութեան՝ անդր ժողովեալ էին: (35 / 32)

Եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, գոր վերադիր անուամբ Կոզեոն կոչէին, որ զհաւատոյ զիրսն գրեաց (5 / 26)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, (17 / 24)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմ... յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 12)

Եւ խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն ասելով, եթէ Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին աւանի: (24 / 18)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի. (57 / 33)

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ զիւղ առ զիւղ եւ ազարակ առ ազարակ (11 / 22)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, գոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել (12 / 15)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, գոր կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի, սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից (12 / 40)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց (14 / 37)

Եւ առեալ զառ եւ զգերի գաւառին՝ դարձան (36 / 14)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի... նա էր իշխան գաւառին: (40 / 34)

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս, եւ անուն նորա Օլօմի, մարդաշատ եւ ընչաւէտ: (43 / 25)

որք ելեալ եւ գիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց (46 / 2)

Իսկ անօրինացն լցեալք եւ յագեցեալք աւարան, հուր հարեալ քաղաքին, առեալ զգերի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 32)

Եւ այնու ընթացիւք եկին մինչեւ ի գլուխ գաւառին ի գիւղն որ կոչի Մորմրեանս: (51 / 13)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 45)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 23)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չածէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 16)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 21)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Սպեր եւ մինչեւ յամուրսն Տայոց եւ Արշարունեաց... (26 / 16)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՍԲԱՏԱՅ (1 / 28)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՅ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (2 / 20)

գորոյ զգերիսն առեալ, հրաման տայ խաղացուցանել ի գաւառն Խաղտեաց, եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան, եւ հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 43; 6 / 44)

Իսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի, եւ իջեալ ի գաւառն Խաղտեաց՝ երեկօթս առնէ: (8 / 7)

Իսկ ինքնակալն ... անցեալ ընդ բազում օթեւանօք, գայ բանակի ի գաւառն Բասենոյ: (8 / 35)

անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 3)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զԼիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց (13 / 11)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵԻ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (24 / 41)

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ գայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ. եւ եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, եւ մինչեւ ի դաստակերտն մեծ՝ որ կոչի Վաղարշաւան, եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (24 / 47; 25 / 2)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն... իսկ ի հարաւ մինչեւ ի Տարօն եւ մինչեւ ի գաւառն Հաշտենից մինչեւ յանտառս Խորձենոյ: (26 / 18)

Իբրեւ զորախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեառն՝ որ կոչի Սմբատայ Բերդ (27 / 48)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ (33 / 30)

Զանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ, ի գաւառն Ապահունեաց (34 / 35)

մտեալ ի գաւառն Խլաթայ եւ առեալ աւար բազում, ածին ի Տարօն: (40 / 36)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն... դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի (45 / 27)

Եւ իջեալ ի գաւառն Մանանադու, բաժանեցան յերկուս: (46 / 10)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս (46 / 36)

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ, (50 / 29)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՅ ՈՐ ԵՐԵԻՆՅԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (51 / 43)

Եւ իբրեւ ջաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն եւ ի գազանաց գառազիղն, որ կոչի Թոնդրակս (54 / 35)

Եւ այսու ձեռնարկութեամբ քանդեալ ապականէ գաւառս երկոտասան: (7 / 15)

Եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 3)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս բազումս (26 / 38)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ գայս. եթէ Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 20)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գէորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց զնոսա. եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովա գաւառք. վասն անդրանկութեանն. (5 / 41)

Քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա եւ որ շուրջ զնովա գաւառք: (9 / 27)

յորում աւերեցան գաւառք եւ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 10)

քանի՛ գաւառք անմարդ, ամայի դարձան (21 / 8)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք (21 / 16)

Բայց գաւառք յեկեղեաց ի վայր, ընդ որ գիշերաւ անցին, յորժամ գիտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 43)

Եւ ինդրեր թէ Տո՛ւր զԱնի, եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն որ շուրջ գնովաւ: (23 / 27)

ԳԱԻԱՌԱԿԱԼ - 1

Եւ զիշխանս որ գաւառակայք էին, զոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 38)

ԳԱԻԱՌԱՊԵՏ - 1

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

ԳԵՀԵՆԱԲՈՐԲՈՔ - 2

Եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն (25 / 41)

Իւրաքանչիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել՝ զի թերեւս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն (48 / 13)

ԳԵՂ - 2

Եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 31)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զւեր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածեր այր գգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 17)

ԳԵՂԲՈՒ - 1

Ո՛վ լեառն, համաձայն տեսանեմ զքեզ լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան ազունքն Իսրայէլի: (29 / 13)

ԳԵՂԵՑԻԿ - 9

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց գերի ելեալք, եւ կաթնասուն տղայք զքարի հարեալք, եւ գեղեցիկ դէմք պատանեկաց թառամեալք: (27 / 15)

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց, ամենեւին գեղեցիկ, բոլորովին զարդարուն: (29 / 43)

Զի գոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի, իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն, նաեւ գուրն ընդ նմա հատանի (44 / 25; 44 / 27)

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան, եւ երկիր իբրեւ զդայեակ՝ գեղեցիկ դիմօք զարդարի նոքօք (44 / 38)

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագրնթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 27)

Իսկ Գեորգի ...հրամայե՛լ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա (6 / 46)

Էւ զմեծամեծ էւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝ յապականութիւն դարձուցին: (18 / 3)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին (51 / 35)

ԳԵՂԵՑԿԱՅԱՐՄԱՐ - 3

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար զգեղեցկայարմար զայտսն զարդարեին (35 / 43)

զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր զգեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի (51 / 38)

Այլ եւ ի ճարպոյ անիրաւութեան ի նմա գործելոցն տոչորեցաւ բարձրաշէն եւ զգեղեցկայարմար ապարանքն (56 / 25)

ԳԵՂԵՑԿԱՇՈՒԲ - 3

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւազակաց. եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն զգեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զնմանութիւն (20 / 17)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զդրախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, զգեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր (21 / 43)

մանուկ հասակաւ եւ զգեղեցկաշուք կերպարանօք գԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 42)

Զի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ... իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի (42 / 5)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 12)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 11)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 13)

Եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին զիւրք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք (46 / 43)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց, այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 40)

Իբրեւ զյորձանս գետոց ընդ վիմի հարեալ, այնպէս զօրքն Հոռոմոց ընդ նոսա հարեալ՝ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 7)

Զայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն. լերանց եւ բլրոց խայտալ հրամայէին, եւ գետոց ծափս հարկանել եւ ծովու զուարճանալ եւ մայրից ցնծալ: (42 / 20)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց (49 / 19)

ԳԵՏԻՆ - 2

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք... յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ զետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 29)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի զետինն պնդէին (47 / 15)

ԳԵՐԱՓԱՌ - 1

զոր զերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիսիւք (52 / 37)

ԳԵՐԵԶՄԱՆ - 3

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս, եւ է զերեզման նորա ի Հոռոմոսի վանքն: (8 / 29)

Եւ գազանք վայրի եւ ընտանի՝ եղեն զերեզման դիականցն. վասն զի ոչ գոյր որ թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 23)

այլ եղիցին զերեզմանք մեր անհետ ի ներքոյ ոտից նոցա: (61 / 20)

ԳԵՐԵՄ - 1

այլ զերեցէք յամենայն վանորէիցն աղեղնաւորս ի ծառայութիւն իմում թագաւորութեանս: (14 / 5)

ԳԵՐԵՐԶԱՆԻԿ - 1

Զի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմածնունդ զերերջանիկ. (42 / 4)

Իսկ զթիւ համարոյ անկելոցն եւ գերեացն՝ եօթն հազար ասացին՝ եւ կրօնաւորացն՝ վաթսուն: (47 / 40)

մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն, որ արեամբ նոցին գերեացն ներկեալ էր: (49 / 34)

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ յազգականաց, գերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 29)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին զաւառս բազումս, եւ առ եւ գերի բազում առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց (26 / 38)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց գերի ելեալք, եւ կարֆնասուն տղայք զքարի հարեալք (27 / 14)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս գերի տարան, զԱրծն այրեցին, եւ զայլ քաղաքս եւ զաւանս (34 / 31)

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղև անմարդ ամայի, յերկուս բաժանեալ կամ սրակոտոր կամ գերի: (36 / 7)

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յլեցին առ Թեոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ գերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 38)

զորս առեալ գերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 39)

եւ առեալ անչափ առ եւ գերի, դարձան մեծաւ յաղթութեամբ: (46 / 5)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտան ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին, գերի կանանցն զհետ իւրեանց ետուն տանել: (47 / 29)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կալանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս (22 / 27)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոզան ի տեղոյն: (28 / 23)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգէրի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարան լցին զերկիրն ամենայն (33 / 10)

եւ ինքեանք առեալ զգէրի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 26)

եւ առեալ զառ եւ զգէրի գաւառին՝ դարձան (36 / 14)

զառ եւ զգէրի գամենայն թափեցին (36 / 19)

գորոց առեալ զառ եւ զգէրի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 32)

եւ առեալ զգէրի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի (41 / 3)

ն՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով եւ սարդի ոստայնիւ լցեալ, եւ ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհ հեռացեալ իբրեւ զգէրի եւ զկալանաւոր: (41 / 45)

առեալ զառ եւ զգէրի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 23)

առեալ զգէրի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 32)

եւ առեալ զառ եւ զգէրի՝ ելին ի տեղուջէն: (48 / 23)

իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգէրի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան (51 / 24)

եւ զառ եւ զգէրի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 33)

իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիսալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գէրին հաճելի նմա. (33 / 12)

Իսկ արիւնարբու զագանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովու

...եւ առեալ զգէրին եւ զկապուտ քաղաքին, ելին ի տեղուջն: (39 / 38)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին զառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, (41 / 5)

Եւ ապա զգերին եւ զաղին յետոյ տանէին (51 / 12)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին քազում զերիս, (51 / 29)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի ենք քան զամենայն մարդիկ. աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ մեր զերիք եւ կալանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ յընչից կողոպտածք: (41 / 23)

Իսկ զերիքն որ ազատեցան, գոհացեալք զԱստուծոյ, չոգան ի տունս իւրեանց: (36 / 21)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեգերս երկրի խորագոյն է, յորս մեր զերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն, որ արեամբ նոցին գերեացն ներկեալ էր: (49 / 33)

գորոյ զգերիսն առեալ, հրաման տայ իսաղացուցանել ի գաւառն Խաղտեաց (6 / 42)

քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, գողայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 34)

ԳԵՐԻՉ -

զի յորժամ ի գերութիւն հանդերձեցան, զերիքն զայն շնորհեցին նոցա: (30 / 37)

Եւ որք հետի ոտիք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի զերչացն գնան (7 / 40)

ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի (6 / 41)

չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց, մինչեւ մարդաթափ արարին զերկիրն ամենայն սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (21 / 38)

եւ եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, եւ մինչեւ ի դաստակերտն մեծ՝ որ կոչի Վաղարշաւան, եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 3)

Եւ արդ ահա դու բարկացար, եւ մեք մեղաք, վասն այնորիկ մոլորեցար գերութեամբ ի բազում ազգս, եւ եղաք իբրեւ զպիղծս ամենեքեան: (27 / 31)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ զհուրք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հաներ: (48 / 25)

եւ ինքն մեծաւ աւարաւ եւ գերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր (57 / 7)

զառաջինն թէպէտ եւ անառ մնաց Սանազկերտ՝ սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 3)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ. (26 / 13)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին, եւ ընդ գերութիւն ցեղին Յովսէփու չցաւեր նոցա (26 / 10)

զի յորժամ ի գերութիւն հանդերձեցան, զերիչքն զայն շնորհեցին նոցա: (30 / 36)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն, զտղայս քո անտղորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ: (31 / 44)

հովասուն եւ բարեկեցիք կոյսք եւ կանայք՝ անկեալք ի խայտառականս, եւ հետի ոտիւք վարեալք ի գերութիւն: (31 / 47)

«Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգորութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» (32 / 1)

Կոյսք ի խայտառականս անկեալք, նորահարսունք յարանց բաժանեալք եւ ի գերութիւն մատնեալք (36 / 5)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին, զոր եւ գտին՝ ի սուր եւ ի գերութիւն ծախեցին, (36 / 22)

ԳԷՇ - 2

Չոր իբրեւ զառիժունս ընթացան, եւ իբրեւ կորին առիժուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ գազանաց եւ թռչնոց երկնից (25 / 6)

վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր. (54 / 43)

ԳԷՈՐԳԻ, ԳԷՈՐԳԷ - 12

սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գէորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 43)

իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գէորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է, զոր անիրաւաբար տարաւ յինէն Սմբատ: (5 / 46)

Չոր լուեալ Գէորգէ, մեծասաստ ցասմամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս առաքեաց զկնի նորա (6 / 1)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ, քանզի երիս բերդս իւրեանց դաստակերտօքն խնդրէր ի Գէորգէ. (10 / 22)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝
մեռաւ թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, եւ թագաւորէ Գէորգի որդի նորա ընդ
նորա (4 / 43)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գէորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց
զնոսա. (5 / 40)

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գէորգի. (6 / 10)

Եւ եկեալ իջեւանս առնէ յընդարձակ դաշտն Կարնոյ. եւ առաքէ դեսպանս
առ Գէորգի վրաց իշխեցողն, գալ ինքեան ի հնազանդութիւն: (6 / 29)

Իսկ Գէորգի ղիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին
Ուխթեաց (6 / 44)

Իսկ Գէորգի զօրոքն իւրովք երթեալ ամրանայ յամուրն Ափխազաց (7 / 10)

Յետ այսորիկ իբրեւ ետես Գէորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա
աղաչէ զթագաւորն գալ ի խաղաղութիւն: (11 / 16)

որոյ երթեալ եւ հաւանական բանիւք պատրեալ գԳէորգի (10 / 28)

ԳԷՍ - 1

սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիսոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ
ջրովն (15 / 21)

ԳԹԱՄ - 1

Զոր լուեալ զթասցաւ ի նա, եւ զրէ հրովարտակ առ նա օրինակ զայս (11 / 17)

ԳԹՈՒԹԻԻՆ - 1

Զի ո՛չ եթէ ըստ յանցանաց մերոց իրատեաց զմեզ, այլ զթութեամբ եւ
ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս իրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ
պիտանիս առնելոյ: (60 / 41)

Միովն ի մենջ բնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր գթութեանց է. (25 / 19)

ԳԻՆ - 1

քանզի անդ թէպէտ վաճառողն ընդ պարսաւանօք, այլ վաճառն գին եղև փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 47)

ԳԻՆԴ - 1

եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիւն, եւ գգինդսն, զմատանիսն, զապարանջանսն, զքօղէսն, զմեհեւանդսն եւ զայլն ամենայն: (30 / 31)

ԳԻՆԻ - 8

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատէր զԻսրայէլ, որք զպարգեալ գինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային (26 / 5)

որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարգեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (50 / 4)

այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ գինոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 27)

Իսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի գինոյ թմբրեալ, ոչ կարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 29)

որ ինձ թուի յանապակ գինոյն յայնմանէ գոլ նմա (26 / 21)

Այլ զգանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար գինով զոր մատռուակեն որթք այգեաց, զայսոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 42)

նչ լնուն կալք ցորենով. եւ ոչ գեղուն գուրք գինուլ: (35 / 15)

որ յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ, կամ իբրեւ զհզօր այր՝
զի թափէ զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան (9 / 31)

ԳԻՇԱԽԱՆՁ - 1

եւ նոքա իբրեւ զգայլս գիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցե
հովիւ(45 / 17)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք գիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝
ոչ յագեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից, մինչեւ սպառեցին եւ բարձին ի
միջոյ: (33 / 5)

ԳԻՇԵՐ - 11

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի ընդ ծով (9 / 17)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն
անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն
ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան
եւ գիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից(27 / 39)

քանզի եւ գիշերի հատեալ զբանտն եւ փախստական եղեալ, անցանէ
յաշխարհն Յունաց (54 / 29)

Ելեալ ի գիշերի՝ անկանէին ի մօտաւոր քաղաքսն, պատմելով նոցա
զյանկարծահաս շտապ տագնապին որ եհաս նոցա: (15 / 2)

զայսոսիկ ի բերան առեալ ասէր անդադար ի տուէ եւ ի գիշերի. (17 / 22)

որք անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ եւ ի
գիշերի (37 / 36)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին զերկիրն փորել
եւ մտանել ի ներքս. (38 / 1)

Արդ յո՛ր կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 9)

Եւ վասն զի զպաշտօն տեանն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 40)

ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյ ժողովրդովքն զպաշտօն ատուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 6)

Եւ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս. ոմանք ի գալ գիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն, եւ այլք կամօք անձնատուր եղեալ. իսկ որք ի ներքս մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 4)

ԳԻՇԵՐԱԳՆԱՅ - 6

Իսկ զօրքն Պարսից գիշերագնաց եղեալ (40 / 30)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ գիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն (40 / 45)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց. քանզի դիտօք որոնէին, եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, գիշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին (43 / 19)

Յորոյ վերայ գիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին (43 / 27)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի, զմեզ դատարկ մի՛ դարձուցաներ. իսկ նա անձարեալ, տայ նոցա առաջնորդ յիւրայնոցն, որք ելեալ եւ գիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս (46 / 1)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, գիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 4)

ԳԻՇԵՐԱԴԵՏ - 1

Եւ քանզի առանց գիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 9)

ԶԳԻՇԵՐԱԿԱՆ - 1

Եւ կալեալ զնոսա յանհոգս մինչդեռ նոքա գիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 1)

ԳԻՇԵՐԱՅՆ - 1

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց, եւ անկեալ գիշերայն ի վերայ քաղաքին որ ի նմա (46 / 11)

ԳԻՇԵՐԱՆԱԼ - 1

Եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց, ի գիշերանալ մեզ աւուրն այնորիկ (27 / 43)

ԳԻՇԵՐԱՆԱՍ - 2

Այսօր միջօրեայ աւուրն այնորիկ՝ մեզ ի խաւար փոխարկեալ գիշերացաւ (27 / 41)

որոց զհետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին, զոմանս սրով, եւ զբազումս՝ վասն զի գիշերացաւ ժամն, ի գահից եւ ի քարանձաւաց գահավեժ առնէին (33 / 2)

ԳԻՇԵՐԱԻ - 2

Իսկ կէսն՝ ուշ եղեալ Մելիտինոյ, հասին ի վերայ նոքա գիշերաւ (50 / 33)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ որ գիշերաւ անցին, յորժամ գիտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 43)

ԳԻՏԱՑԵԱԼ - 1

Եւ զայն նչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն (56 / 1)

ԳԻՏԵԼ - 1

վասն որոյ զայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած(42 / 28)

ԳԻՏԵՄ - 22

բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասցիք, եթէ մեղքն եղեւ այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 28)

սակաւ փորձութեամբ ներէ՛ զի գիտասցուք մեք զմեր տկարութիւնս (58 / 28)

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զսոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով, (45 / 13)

յորժամ գիտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 43)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, (56 / 11)

Եւ նչ գիտել յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն, որ կոչի Ըռուզք(3 / 45)

Բայց ն՛չ գիտել որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ (8 / 3)

Բայց նչ գիտեմ եթե աստուածային իրաւունքն են այս (9 / 6); զայս հաւաստեալ գիտեմ, եւ աչօք իմովք տեսի, զի որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 9)

Բայց նչ գիտեմ եթե վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ (16 / 5)

Բայց եւ նչ գիտեմ, եթե այսպէս է եւ եթե այնպէս (18 / 31)

Հաւատաց վասն երդմանցն եւ իսաչին, եթե վասն իսակութեան մտացն եթե վասն երկիրաճութեան բարուցն՝ նչ գիտեմ, տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս (23 / 18)

«Ո՛չ գիտեմ գտեր, եւ զԻսրայէլ ո՛չ արձակեմ»: (25 / 26)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հռոմոց, յառաջ կացեալ, եթե վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթե ճշմարտիւ, նչ գիտեմ, (33 / 41)

Բայց գիտեմ որ կամիք լսել. (35 / 26)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է զարկածն, չէ կենաց. ապա թէ այլում է, զայն նչ գիտեմ: (36 / 36)

դարձեալ ա՛յլ գօր ել ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ նչ գիտեմ (50 / 28)

այսորիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ գիտեմ զողբսն ըստ թշուառութեանն յօրինել: (7 / 24)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս գիտեմ հակառակօքն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 42)

Զայս առնէ Աստուած, որ գիտեմ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց (38 / 4)

տեսանե՞ս, որպէս գիտեմ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել (39 / 2)

որ գիտեմ ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց (54 / 9)

ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ - 7

«Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զշուրս բագումս որ ծածկեն զծովս»
ըստ մարգարէին կանխաձայնութեան: (5 / 12)

Չի ա՞րդ կարացից եւ աղքատս գիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան
ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր
թշուառութիւնս (7 / 22)

Չի ակն է նորա արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի
ամենատես գիտութեան նորա: (19 / 41)

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի
խորս գիտութեան հասեալք (41 / 28)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել
վասն գիտութեան ծանուցելոց իրաց (59 / 25)

Եւ ոչ ծագեաց անգամ ի սիրտս մեր գիտութիւն նորա. (25 / 43)

Գստոյ՞ գիտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն, թէ «Տէր
յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 47)

ԳԻՏՈՒՆ - 3

Ձոր տեսեալ բագումք ի գիտնոց կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն,
եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 5)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհաս
աղաղակն, եւ ուսանէր ի գիտնոցն՝ թէ առ Աստուած աղաղակեն: (37 / 39)

Եւ այսմ գիտուն լինել դժուարին է: (52 / 34)

ԳԻՐ - 37

Բայց անդ եղև Հայոց կորստեան գիր եւ նամակ. քանզի Յովհաննէս
պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՛ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ
թագաւորին (8 / 21; 8 / 22)

Ձոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա գիր հաւանական(14 / 42)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիք իւրեանց դրոշմեցեն զայս գփր մատենի, (61 / 22)

ա՛ն գգփր քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո, (21 / 2)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հոռոմոց, եւ գտեալ գգփր նամակին Հայոց (21 / 13)

զի այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան գգփր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 6)

որպէս ի գփրս թագաւորութեանն գրեալ է. (12 / 8)

Եւ Յովսէփ որ Հնձուց վանացն էր նախագահ. եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ գաշխարհապատում գփրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ, վասն որոյ պատմութիւնս է. եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեռն կոչէին, որ գհաւատոյ գփրսն գրեաց (5 / 23; 5 / 27)

Տէրունի է եւ այս զոր յԵսայիայ գտանեմք ի գփրսն (42 / 38)

փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն. (10 / 31)

Իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւ տալ նոցա, եւ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ առաքէ զնոսա յարեւելս անդառնալի եկիւք (4 / 35)

զիա՞րդ կարացից եւ աղքատս զիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն (7 / 22)

Եւ տայ նոցա ըստ արժանեաց զիւդս եւ աւանս գրով եւ մատանեաւ ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 15)

զի տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով եւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հոռոմոց (14 / 39)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց զիւդս եւ քաղաքս, գրով եւ ոսկի մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 34)

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զմանեւ առ թագաւորն (24 / 16)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՞վ կարիցի արկանել (31 / 16)

զի մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել (32 / 5)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեալ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին (33 / 43)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՞վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՞յր միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 43)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղև կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական. (36 / 11)

Արդ զի՛նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել (36 / 40)

արկանէր խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ, որ զառ ի նմանէ խորհեալսն ծանուցանէր քաղաքին՝ կամ բանիւ կամ գրով: (37 / 46)

Այլ զբազմադէմ չարիսն, զորս նոքա անդ գործեցին ընդ գրով ո՞վ կարիցի արկանել: (43 / 40)

Զորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. (46 / 14)

Իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա խայտառականս զի՛նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել (51 / 6)

Եւ արդ ո՞չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմող լինել, կամ ընդ գրով արկանել (56 / 42)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զիտութեան ծանուցելոց իրաց (59 / 24)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իսելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՞չ այլ ոք (23 / 30)

Ոչ երթեալ ըստ գրոց կանոնի եւ ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից, ի բաց թողիլ է. (54 / 42)

զի «Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսք (19 / 5)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 26)

ԲԱՆ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԻ ՆՈՅՆ ԳՐՈՅՍ (59 / 23)

եւ ասէ. Տա՛ր զգիրդ եւ տո՛ւր ի թագաւորն Հայոց (21 / 1)

առեալ զգիրն դարձաւ ուրախութեամբ: (10 / 29)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 34)

ԳԻՐԱՆԱՄ - 1

«Գիրացաւ. ասէ, ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող զտէր Աստուած զարարիչն իւր» (50 / 6)

ԳԻՐԳ - 1

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդէռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսի, զգիրդ եւ փափուկ գոլով. (50 / 2)

ԳԻՐԿ - 10

Ո՛չ լնու հնձող որայիւ զգիրկս. եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց (35 / 14)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զքարի հարկանէին. եւ զայլս ի գիրկս մարցն աշտէիւք խոցեալ՝ ընդ կաթն մարցն զարիւն մանկանցն խառնէին (7 / 43)

Անդանօր եւ ծերք նստէին ի հրապարակս հարկաւոր եւ պատուական ալեօք բարգաւաճեալ. այլ եւ մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ (22 / 4)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ զորս արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ(31 / 37)

յորմէ ոչ լցաւ բուռն հնձողին եւ ո՛չ լցան գիրկք բարձողացն զորայն (18 / 15)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զքարի հարկանէին. (7 / 42)

քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 35)

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենուին (36 / 1)

Թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն զքարի հարկանէին. (51 / 4)

զի ի գրկաց մարցն յափշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար զքարի հարեալ (56 / 15)

ԳԻՐՔ - 3

Եւ քանզի գիրք ասեն եթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն. որ եւ սոցա հանդիպեցաւ: (32 / 22)

Ոչ ուրեք բանին գիրք առ ի իրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց (35 / 9)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն գիրք: (35 / 23)

Եւ քանզի բերդ ունէր գիւղն, ժողովեալ էին ամենայն բնակիչք տեղւոյն: (51 / 14)

Եւ անցեալ առ նովաւ գայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ կոչի Դու: (37 / 15)

Եւ առեալ զգերի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի, (41 / 3)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս (46 / 36)

Եւ այնու ընթացիւք եկին մինչեւ ի գլուխ գաւառին ի գիւղն որ կոչի Մորմրեանս: (51 / 13)

Եւ տայ նոցա ըստ արժանեաց գիւղս եւ աւանս գրով եւ մատանեաւ ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 15)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս, գրով եւ ոսկի մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 34)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիւղս եւ զագարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 23)

«Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգորութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» (32 / 2)

հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկօմի, եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ ագարակք որ ի բաժնին էին (6 / 42)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան, եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ ագարակք էին. (41 / 3)

այսոքիւք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ ագարակք (46 / 29)

քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք (46 / 44)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղը եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ (48 / 24)

ԳԻԻՂ ԱՌ ԳԻԻՂ - 2

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ եւ ազարակ առ ազարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 22; 11 / 23)

ԳԼԱԹԱԻԱԼ - 1

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյսս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 9)

ԳԼԱԶԱՐԴ ԱՌՆԵՍ - 1

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ (28 / 8)

ԳԼԽԱԻՈՐ - 13

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ (10 / 45)

Եւ երթեալ, որ գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր (51 / 17)

Վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից գլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 27)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք (21 / 15)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա (14 / 35)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն (44 / 2)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան (48 / 41)

որ իբրեւ լուաւ, զմի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 37)

յորում տեղւոջ եւ բազումք ի գլխաւորացն իսկ անկան (48 / 39)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ գլխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 27)

Իսկ զկնի սատանայական գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 38)

Իսկ քոյր թագուհւոյն՝ որում անուն ճանաչիւր Թէոդոռայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 37)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար զազանութեամբ մատակ առիծն ի խշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին (43 / 7)

որոց գլխաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ (32 / 19)

Որում եկեալ առաջի գլխաւորք քաղաքին՝ խնդրեն (43 / 45)

զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն գլխաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 8)

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գազիկ ի Յոյնս, խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին, քանզի քոյրն Դաւթի կին էր նորա, երբեմն ի Բագարատ թագաւորն Ափխազաց: (23 / 36)

ԳԼԽԱԻՈՐԱԳՈՅՆ - 1

Սա քանզի բազում ազգականս ունէր եւ եղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նոցա: (15 / 42)

ԳԼԽՈՎԻՆ - 1

Եւ յայնքան բազմութեան ոչ ոք մեռանի, բայց միայն ինքն ապստամբն գլխովին: (9 / 19)

ԳԼՈՐ - 1

ո՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ հարեալք՝ յերկիր թաւալ անկեալ գլոր խաղային: (35 / 47)

ԳԼՈՒԽ/գրքի/ - 2

ՅԱՆԿ ԳԼԽՈՅ (1 / 4)

մեր ի գլխոյն սկիզբն արասցուք դժուարալուր եւ չար պատմութեանս: (45 / 4)

ԳԼՈՒԽ -32

սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 21)

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 38)

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի զարդուցն, գլխոյն կնտութիւն» (30 / 33)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձ (22 / 15)

այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ (7 / 40)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 41)

Ապա հրամայե թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան (11 / 12)

եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն, զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա (36 / 18)

Իսկ ես ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ (41 / 11)

բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ (3 / 29)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել զարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց (8 / 33)

տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր (12 / 24)

Ի գլուխ լերինն բարձրացեալ նախամարգարէին կաճառակից գոլով՝ միշտ ընդ Աստուծոյ խօսին: (13 / 43)

Իսկ զկնի սատանայական գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, հրամայե թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 37)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիրմէ ապստամբ զնա կարծելով: (16 / 12)

Մերս քանի՛օն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպառնալիք միայն, այլ պատուհաս բարկութեան հասեալ եւ ի գլուխ ելեալ (27 / 10)

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անձարացեալ հինգ ամիս զձմեռոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 47)

եւ այնու ընթացիւք եկին մինչեւ ի գլուխ գաւառին ի գիւղն որ կոչի Մորմբեանս: (51 / 13)

բայց ժամ է ի գլուխ ճառին դարձուցանել զբանս (53 / 3)

Բայց իբրև եղև բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամերն եղև եւ ի գլուխ եհաս (59 / 9; 59 / 10)

Դանիէլ յիւրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ գլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են (15 / 26)

Ձորոյ զգլուխն հատեալ՝ հրամայէ հարկանել փող խաղաղութեան: (9 / 19)

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ ցճառայսն իւր՝ փութապէս հասուցանէ առ թագաւորն: (9 / 36)

զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր առնելով զնոսա: (30 / 34)

զումանս բուն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 9)

. եւ անցեալ առ նովաւ գայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ կոչի Դու: (37 / 14)

զորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին (47 / 21)

Եւ յառաջ ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 10)

Իսկ ես ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ (41 / 11)

Վասն այնորիկ անդ հրամայեաց թագաւորն զգլուխս նոցա բառնալ: (10 / 18)

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան. որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին. զոր հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 14)

ԳՆԱԼ - 2

Իբրև ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնայ է քաղաքս (23 / 40)

նոյնն արար ճանապարհ գնալոյ նոցա: (25 / 13)

ԳՆԱՄ - 15

Կշտամբեալ յանդիմանէ գնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ. «Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զշուրն Սելովմայ որ գնայր խաղաղ, այլ կամեցան

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ. եւ որք հետի ոտիւք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց (7 / 41)

Եւ ի յերկարիլ խնդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի քաջին Վասակայ, ելեալ եւ նա գնաց առաջի թագաւորին: (23 / 29)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 32)

Եւ այս սրտին դիւր եղև Սուլտանին, եւ գնաց մեծաւ տրտմութեամբ յաշխարհն իւր. (39 / 39)

սա իբրև լուսա զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, գնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 25)

Եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 12)

յորում աւերեցան գաւառք եւ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 10)

Քանզի նա զԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիմանէ. «Փոխանակ, ասէ, զի հպարտացան դստերք Սիովնի, եւ գնացին ի բարձր պարանոց»: (30 / 25)

Եւ ինքեանք առեալ զգերի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 26)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին, գոր եւ գտին՝ ի սուր եւ ի գերութիւն ծախեցին, եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 22)

գորոց առեալ գառ եւ զգերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 32)

Ջայս լուեալ իշխանացն, գնացին առանց պատասխանի տալոյ յիւրաքանչիւր ի բայաթ: (43 / 12)

գնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 39)

եւ ապա գնացին յաշխարհն իւրեանց: (46 / 8)

եւ գնացին այսու յաղթութեամբ յաշխարհն իւրեանց: (47 / 39)

ԳՆԱՑ - 3

արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ, ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն զհող երկրին հեղեղատէին: (35 / 40)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք...ի Մանանաղի իջեալ եւ յԵկեղեաց անդառնալի գնացիւք, զայսոսիկ ի բերան առեալ ասեր անդադար ի տուէ եւ ի գիշերի (17 / 22)

Եւ սա այսպիսի գնացիւք վարեալ զկեանս իւր՝ վախճանեցաւ (40 / 14)

ԳՆԵԱԼ - 1

«Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք եւ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնտոի պաշտամանցն, այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 1)

ԳՆԵՄ - 1

գոր գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (53 / 17)

բայց իմաստութեամբ ասեն առաւել գոլ քան զյոզունս (5 / 36)

Ջոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

Ջօր բազումք կարծեցին սիդէիս գոլ նոս, բայց ես ոչ գիտեմ, եթէ այսպէս է եւ եթէ այնպէս. (18 / 30)

քանզի կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 38)

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ քան զՅուդային (22 / 46)

որ ինձ թուի յանապակ գինւոյն յայնմանէ գոլ նմա, զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արքոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա (26 / 21)

եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 32)

Որ խաբէր զընկերն՝ պարծէր իմաստուն գոլ եւ որ յափշտակէր՝ ասէր. Ես հզօր եմ: (30 / 7)

իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌոբովամունն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց պահէր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 12)

եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիւք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելեւելս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն. (28 / 46)

իսկ Աշոտ բարեկարգ ունելով զղիրս մարմնոյն, քաջասիրտ եւ պատերազմասէր գոլով: (5 / 37)

որք ի մարմնի գոլով զանմարմնոցն բերէին զնմանութիւն: (13 / 37)

Ի գլուխ լերինն բարձրացեալ նախամարգարէին կաճառակից գոլով՝ միշտ ընդ Աստուծոյ խօսին: (13 / 44)

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝
ատելի գոյով ամենայն ուղղափառ հաւատոց: (14 / 7)

Զայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն,
որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոյով քան զամենայն թագաւորս
երկրի. (19 / 3)

Թուէր մեզ թէ նորա մեղաւոր գոյով՝ կրեցին զպատուհասն (25 / 46)

Եւ ի սաստիկ տագնապէն, բազում կանայք յի գոյով՝ վիժեցին
զմանկունս (28 / 20)

Եւ այք ընդ փողիցն զենեալք՝ կիսամեռք գոյով՝ դժուարաւ խոնչէին (28 / 30)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին
նման գոյով իմ՝ գուժարկու եղէ (35 / 20)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթի եւ
ծծմբով. եւ արկեալ յաման ապակեղէն, եւ նստեալ ի վերայ ազնիւ երիվարի,
քաջասիրտ եւ արի գոյով՝ վահանաւ միայն զթիկունս ամրացուցեալ (38 / 35)

Իսկ նա չմարդի գոյով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց
պահէր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 11)

որք մարդասէր բարոյիք ընտանի գոյով՝ մերային ազինս, որ քաղցրանուագ
եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն (44 / 43)

վասն այնորիկ անտերունչք գոյով՝ ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ
խոռվեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 2)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝
երինջ երեմեան գոյով՝ յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսի, զիրգ եւ
փափուկ գոյով՝ որոյ վաճառականքն փառաւորք երկրի, եւ առգնօղք սորա՝
թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարգեալ
զինին ըմպէին (50 / 1; 50 / 2)

ԳՈԼՈՐՇԻ - 1

Էւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ (20 / 21)

ԳՈՀԱՅԵԱԼ - 1

Իսկ գերիքն որ ազատեցան, գոհացեալք զԱստուծոյ, չոգան ի տունս իւրեանց: (36 / 21)

ԳՈՂ - 1

Իշխանք սորա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք էւ արծաթոյ ծառայք. (30 / 1)

ԳՈՂԱԿԻՑ - 1

Իշխանք սորա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք էւ արծաթոյ ծառայք. (30 / 1)

ԳՈՂԱՆԱԼ - 1

Էւ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս (47 / 4)

ԳՈՂԱՆԱՄ - 1

դատաւորք սորա կաշառառոք էւ վասն կաշառոյ գողանային զիրաւունս (30 / 2)

ԳՈՂԻԱԹ - 1

ո՛րպէս առ Սովսեսիւն Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով. կամ որպէս մանկամբն Դաւթի՝ Գողիայթու (39 / 4)

ԳՈՄ/գոյ./ - 1

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն, եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գում, (41 / 1)

ԳՈՄ /բայ/ - 22

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց (16 / 43)

Բայց այժմ շէնք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նոցա ոչ գոյ տեղի բնակութեան (44 / 48)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ զհտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, եւ ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ ըմպելի, (56 / 12)

վասն զի ոչ համարէին թէ գոյ մեր Աստուած յերկինս (60 / 21)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան. անտերունչ եւ անվերակացու՝ ըստ հոգւոյ եւ ըստ մարմնոյ, եւ ոչ գոյ մի տեղի ապաստանի գտանել մեզ(60 / 34)

քանզի իւր ոչ գոյք որդի թագակալ թագաւորութեանն (8 / 23)

զի ոչ գոյք այլ իւրք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն (9 / 32)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյք, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր մի ի զօրացն սպայից Հոռոմոց (13 / 29)

եւ նչ գոյր ի յիշատակ մեզ տերունական պատուէրն՝ իմաստնացուցիչ խրատն (25 / 47)

անդ ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն, եւ անասնոցն որ նչ գոյր թիւ: (28 / 2)

նչ գոյր անդ սեր սիրելեաց եւ ոչ աւաղ բարեկամաց. (28 / 14)

Ոչ գոյր խաբէութիւն ի վաճառսն, եւ ոչ նենգութիւն ի տուրեւառիկ փոփոխմունսն: (29 / 35)

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ նչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին, որում ոչ որ գոյր օգնական (40 / 32)

եւ ժողովեցան զօրք բազումք, որոց նչ գոյր թիւ: (44 / 17)

Եւ քանզի նչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոգի զօրութեան վեռէր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խռովեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (46 / 48)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղեւ բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ խառնիճադանճ բազմութեանց՝ որոց նչ գոյր թիւ: (53 / 45)

վասն զի նչ գոյր որ թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 23)

եւ եղաք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում նչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան (60 / 10)

Զի իրաւունք եւ դատաստան բարձաւ ի մէնջ, եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մերոց տեղի նչ գոյր. (60 / 15)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ (60 / 28)

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել՝ որ յափշտակեաց զայն, թէ զի՛նչ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 15)

ԳՈՅԱՆԱՄ - 1

լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ. (27 / 37)

ԳՈՅՆ - 1

Եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացուցանէին՝ (35 / 45)

Եւ զօրացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք: (21 / 46)

ԳՈՌ - 1

Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգորն Պարսից (43 / 8)

ԳՈՎԵԱԼ - 1

«Որ նստիս ի քերովբէս եւ հայիս յանդունդս, զովեալ ես եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան». (19 / 46)

ԳՈՎԵԼ - 1

Ջոր եւ մանկունքն ի հնոցին զովելով ասէին (19 / 45)

ԳՈՎԵԼԻ - 1

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուգ հասոյց տանն Տայոց: (7 / 10)

Որ է արդարև յոյժ պարծանաց եւ գովութեանց արժանի (19 / 8)

Արդ՝ ո՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զպթոռն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն խնու(19 / 26)

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել (13 / 19)

վասն այնորիկ յանարժան գործ համարձակեցայ: (18 / 33)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն գիրք: (35 / 22)

գործ մի դիւրին է Աստուծոյ այս (37 / 30)

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 36)

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն (57 / 8)

եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան (56 / 3)

այլ իւրովքն կամեցաւ զգործ պատերազմին յաջողել: (57 / 31)

լոյսն որ յաւուրն առաջնունն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուծոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարտրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ զիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից. մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, եւ միւսն զազանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 39)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին, եւ իբրեւ զկուտակումն ալեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին, եւ զպարսկական սուրն ի գործ արկեալ, ո՛չ ումէք խնայէին: (56 / 8)

Բայց բարութք ասեր վատշուէրն, թէ մասն Աստուծոյ է այս. զի ձեռն տասն մասամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն (25 / 29)

Իսկ զկնի սատանայական գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 37)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիրմէ ապստամբ գնա կարծելով: (16 / 12)

Շովն միայն էր ի մէնջ պակաս. բայց թէ կշռես ըստ գործոյն. (49 / 31)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն, եւ ըստ արժանւոյն հատոյց նմա (54 / 18)

Իսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն. (54 / 33)

Եւ ապա պարապեալ ի գործոյն՝ հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել առ ի լոգանալ նմա: (15 / 19)

Եւ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (7 / 48)

Եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեռանն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 20)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչեւ խիլ արկեալ, եւ զկենդանւոյն թաղեալսն աշտեիւք չարաչար խոցոտելով սատակէին (47 / 24)

Եւ այսպիսօրէն գործովք սպառեցաւ քաղաքն յարանց. (34 / 22)

վասն այնորիկ Աստուծոյ արդարադատ իրաւունքն՝ ըստ գործոց նոցա հատոյց նոցա: (4 / 4)

Իսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի զինւոյ թմբրեալ, ոչ կարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 29)

մեք խոստովանօղ լեզու ունիմք, թէպէտ ի բարի գործոց թափուր եմք (49 / 41)

հատուցանել իւրաքանչիւր զարժանն ըստ գործոց իւրոց: (50 / 42)

Եւ ի գործոց աղտեղութեան ո՛չ խորշին, այլ միայն արքեալ լինին ի ցանկութեանցն որ գնուսա ըմբռնեալ ունի: (56 / 32)

Աւա՛ղ գործոցն որ յայնժամ անդր գործեցան: (48 / 8)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է (32 / 31)

սա մեծամեծ գործու արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից, եւ եղեւ անուանի յամենայն արեւելս (12 / 40)

Եւ ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխաիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանե՛ այր իւր առնելով, որոյ գործու յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 41)

որպէս զի մի՛ մոռասցին զգործու Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանե՛ ամենեցուն (7 / 27)

միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործու բարիս (42 / 36)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիւք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործու իւրեանց. հսկայս կորովիս եւ բարձրահասակս, անդիմահարս եւ անմարտնչելիս՝ աստուածորդիս իւրեանց անուանեցին: (55 / 4)

որպէս ի հինսն առ Բարսղիս՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զինքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 9)

սրբութիւնն է ամբութիւն, եւ պարիսպ ընտիր գործք աստուածպաշտութեան: (55 / 16)

տեսեալ զգործսն անպատեհութեան (9 / 31)

ԳՈՐԾԱԿԱԼ - 2

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահաստ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր (51 / 36)

Եւ կացուցանէ ի վերայ նոցա գործակալս եւ դատաւորս եւ վերակացուս (4 / 19)

ԳՈՐԾԵԱԼ - 1

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ քաջագուն իշխանքն Գագկայ որդւոյ Աբասայ, եւ բագում նախճիրս ի տեղւոջն գործեալ: (36 / 25)

ԳՈՐԾԵԼ - 2

Եւ ուսարուք զբարիս գործել (25 / 39)

Չարաչար են մեղք, եւ գորդեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց. բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք (57 / 24)

ԳՈՐԾԵԼՈՅ - 1

Այլ եւ ի ճարպոյ անիրաւութեան ի նմա գործելոցն տոչորեցաւ բարձրաշէն եւ զեղեցկայարմար ապարանքն (56 / 24)

ԳՈՐԾԵՄ - 14

Զայս առնէ Աստուած, որ զիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց. որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց ՚ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, եւ զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել (38 / 5)

առաջինն զայս գործեաց զոր գրեցի (47 / 46)

այլ տերամբ պարծեսցի որ պարծին եւ արասցէ իրաւունս եւ գործեսցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 6)

Աւա՛ղ զործոցն որ յայնժամ անդր գործեցան: (48 / 8)

Եւ այսոքիկ ոչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօր առաջ գործեցաւ. (9 / 28)

Զխորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ, եւ յիմարին միտք եւ զդողի հարկանի ձեռքս եւ ոչ կարեմ զոճ տողիս յառաջ իսաղացուցանել: (35 / 29)

Այս ամենայն յաշխարհաւեր տարւոջս գործեցաւ: (48 / 44)

Զի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղեւ (55 / 25)

Այլ զբազմադեմ չարիսն, զորս նոքա անդ գործեցին ընդ գրով ո՛վ կարիցե արկանել: (43 / 40)

Եւ զանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս (51 / 1)

զի նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դեւս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 28)

միայն զաշխարհն աւերէին եւ ոչ փրկութիւն գործէին: (58 / 38)

վասն զի մարդ չէր որ գործէր զերկիր»: (44 / 24)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ գնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդեմ երկնից կայթս հարկանէին. մինչեւ շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 36)

ԳՈՐԾԻ - 1

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, զոր ինքեանք բարան կոչէին (38 / 18)

ԳՈՒԲ - 3

Արդ զոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղեւ նոցա գուր ապականութեան. (46 / 43)

Եւ առժամայն եղեւ քաղաքն բարեշէն՝ գուր արեան: (48 / 10)

Ո՛չ լնու հնձող որայի գգիրկս, եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց. ոչ լնուն կալք ցորենով. եւ ոչ գեղուն գուրք գինով. (35 / 15)

ԳՈՒԹ - 5

այլ եւ մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ. եւ մայրենի գթուլքն աղէխարշեալ, (22 / 5)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղև սէր սիրելեաց եւ գուրթ արեան (48 / 12)

զի գողայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիւք եւ նետիւք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, եւ ոչ կաթեր ի բնութիւն նոցա գուրթ ողորմութեան(51 / 3)

ոչ գոյր անդ սէր սիրելեաց եւ ոչ աւաղ բարեկամաց. մոռացաւ հայր զգուրթ որդւոց, եւ մայր զսէր նորածին մանկանց: (28 / 15)

նաեւ գուրթն ընդ նմա հատանի (44 / 28)

ԳՈՒԺԱՐԿՈՒ - 1

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղ (35 / 20)

ԳՈՒՃ - 2

իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ (47 / 14)

իսկ այլք որք չեւ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողալով կառաչէին. (28 / 41)

ԳՈՒՄԱՐԵՄ - 1

զն քաջ արքն վառեալ զինու եւ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին եւ վատքն թալկանային (28 / 11)

ԳՈՒՆԱԿ ԳՈՒՆԱԿ - 2

ո՛ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանարոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին (41 / 38; 41 / 39)

ԳՈՒՆԴ - 9

Եւ իբրեւ իրոյստալով առ իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղիւէին, եւ դեռեւս ոչ երեւեր եւ ոչ միոյ գնդի պարտութիւն (57 / 42)

անդ զիւր արքայական խորանն հարկաներ յանդիման Պարսից գնդին. (57 / 34)

եւ եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բարբերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի զօրացն Հոռոմոց որ կոչին Վռանգք (36 / 15)

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ՝ հնազանդեցան նմա (40 / 35)

եւ քանզի գունդ մի հեծելագօր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 33)

անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՝ առ որս չիք ի նոսա սաստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 43) Մեպուհ գունդն ազատաց ելեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 31)

եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն, զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա (36 / 17)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

ԳՈՒՇԱԿ - 1

Ջոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 7)

ԳՈՒՇԱԿԵՄ - 1

Ջայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց (36 / 44)

զոր առհասարակ ամենեցուն տեսեալ, զմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 32)

ԳՈՒՐԳԵՆ, ԳՈՒՐԳԵՆ - 3

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ, ի ցեղէն Բագրատունոյ (5 / 9)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ, քանզի երիս բերդս իւրեանց դաստակերսօքն խնդրէր ի Գէորգէ, զոր Գուրգենայ տարեալ էր ի բաժնէն Կիրապաղատին անիրաւաբար, առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիւք գրէր առ նա, (10 / 22)

Եւ ի նմին տեղոջ զայ հանդիպի թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, եւ հայր նորա Գուրգէն, եւ մեծապէս փառաւորէ զնոսա ինքնակալ թագաւորն: (4 / 14)

ԳՈՒՅԷ - 2

բայց փախստէիցն զհետ ոչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրու հանդիպեցցին: (36 / 20)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, գորոյ գլիշատակն վայի արարաք, եւ նոքա իբրեւ զգայլս գիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 17)

ԳՏԱՆԵԼ - 3

Քանզի բազմադիմի էին օրհասք մահուն. զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել (28 / 28)

Իւրաքանչիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել՝ զի թերեւս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն (48 / 12)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան. անտերունչ եւ անվերակացու՝ ըստ հոգոյ եւ ըստ մարմնոյ, եւ ոչ գոյ մի տեղի ապաստանի գտանել մեզ (60 / 34)

ԳՏԱՆԵՄ - 18

Տէրունի է եւ այս գոր յԵսայիայ գտանեմք ի գիրսն... (42 / 38)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս զայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորե (40 / 11)

Արդ յո՛ր կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 10)

բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 8)

որք յետոյ սինքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն, զնոսա ծածկէին ընդ հողով(48 / 18)

գոր գտանէր՝ կիզոյր. (39 / 23)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ, հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ խնդրեցէք զայր ոք ՚ի Հայոց գո՛ր եւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 45)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր. «Գտի այր ըստ սրտի իմոյ, որ արասցէ զհաճոյս իմ»: (19 / 20)

Ժամանեցին մեզ աուրք չարչարանաց, Եւ գտին զմեզ նեղութիւնք անհնարինք. (2 / 34)

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հօր հրեշտակի աւանդեալ զոգի նորա, առանց ուրուք նմա ի դիմի հարեալ: (18 / 46)

Եւ ելեալ խնդրակացն գտին զերէց ոմն Կիւրակոս անուն (20 / 45)

Եւ գտին որս բազում եւ յագեցան կերակրովք, եւ նշխարեցին տղայոց իւրեանց յամս բազումս: (27 / 45)

Ջոր իբրեւ լուսւ թագաւորն՝ առաքեաց խնդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս (33 / 27)

Եւ խիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 36)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին, զոր եւ գտին ի սուր եւ ի գերութիւն ծախեցին, (36 / 22)

գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ (43 / 29)

Եւ զոր ի նմա գտին անպատրաստ եւ առանց զգուշանալոյ: (46 / 12)

Խնդրեցեն զիս չարք, եւ ոչ գտցեն (42 / 43)

ԳՏԱՆԻՄ - 5

Եւ մեք ոչ յարդարութիւնն եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիւք, եւ զո՞ր ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 45)

Արդ թեպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. (27 / 47)

աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղեւ խոռվութեամբ, եւ ոչ ուրեք գտանիւք տեղի ապաւինի (36 / 43)

Կարծական եղև մեզ բարին, եւ չմարդոյ գոսար առ շնորհակալիսն (25 / 36)

Իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ գոսար աւելի քան զհարիւր յիսուն, որք վիճակի տեարք էին եւ եկեղեցոյ (31 / 39)

ԳՏԵԱԼ - 8

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գոնայլ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց(6 / 45)

աստ դիպօղ ժամ գոնայլ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 38)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հոռոմոց, եւ գոնայլ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպիական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 13)

զի զամենայն գանձսն գոնայլ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց(21 / 17)

Որ եւ զոսա այսպէս գոնայլ յանկարծակի վայիւք եւ ողբովք լի եղև քաղաքն: (34 / 14)

Իսկ արիւնարբու զագանքն ծանծաղ տեղի գոնայլ ի ծովուն, եթէ առաջնորդութեամբ ուրուք, եւ եթէ իւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն. (39 / 36)

ապա թշնամոյն ճարակ գոնայլ ցանեաց որոմն ի մէջ ցորենոյն ըստ աւետարանական առակին: (52 / 46)

Բայց ասեն՝ թէ եւ նոքա չընկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն. վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիւրայոցն գոնայլ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ. (54 / 39)

ԳՐԱԻԱԿԱՆ - 1

միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով (42 / 36)

ԳՐԳՌԵԱԼ - 1

Եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին, եւ զՊարսիկսն գրգռէալ՝ ժիր եւ անմարտնչելիս կազմէին: (57 / 46)

ԳՐԵԱԼ - 8

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեալ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա, որպէս ի գիրս թագաւորութեանն գրեալ է... (12 / 9)

որպէս ինքն յիրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի (18 / 32)

«Եղջիր նորա բարձր եղիցի փառօք» որպէս ի սաղմոսարանի անդ գրեալ է: (19 / 10)

զի որպէս գրեալ է վասն սողոմայեցւոցն (31 / 17)

Բագում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր (37 / 47)

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, ասէ... (52 / 11)

Եւ զի ի Նիկիական կանոնսն գրեալ է ..(53 / 29)

Զտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակէին մեծատունքն, եւ չկաթէր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն գրեալքն ի ձեռն Մովսէսի ծառայի տեառն (30 / 10)

ԳՐԵԹԷ - 2

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն (46 / 19)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց (49 / 19)

ԳՐԵԼ - 2

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել որ եղև յաւուրս մեր. (61 / 7)

զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել (61 / 27)

ԳՐԵԼՈՑ - 1

սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր իցէ եւ եթէ իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 35)

ԳՐԵՄ - 20

Եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեռն կոչէին, որ զհաւատոյ զիրսն գրեաց (5 / 27)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղև եւ անց ընդ մեզ(61 / 25)

զոր աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք. (32 / 8)

Եւ զայս զի գրեցի զի յորժամ զոցիին հակառակն պատմեցից, ամենեցունց շարժեցից արտասուս: (22 / 25)

առաջինն զայս գործեաց զոր գրեցի. (47 / 46)

Եւ գրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ. (23 / 14)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, եւ թագաւորէ Գէորգի որդի նորա ընդ նորա. առ որ գրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ (4 / 44)

քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՝ Գրէ զիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին (8 / 22)

գրէ առ թագաւորն տալ զոր խնդրէրն. որոյ առեալ զգիրն դարձաւ ուրախութեամբ: (10 / 28)

Ջոր լուեալ գթացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ զայս (11 / 17)

Ջոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա զիր հաւանական. (14 / 41)

Ուտի եւ մեծն Պօղոս խրատեալ երանելի ձայնին այնուիկ գրէ առ Հռովմայեցիսն (19 / 32)

Մին նման եւ առաքեալն գրէ առ Եբրայեցիսն (19 / 44)

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գրէ. (23 / 1)

զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի եւ գրէ. (23 / 42)

Գրէ երջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն (39 / 43)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ (40 / 19)

«Բագում տանջանք են մեղաւորաց. եւ խրատք քո ուսուցէ զիս». սին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցուցն գրէ... (49 / 5)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յորմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիրաւ էր. բայց որպէս գրէ երանելին Յովհաննէս (52 / 32)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ... առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիւք գրէր առ նա... (10 / 24)

ԳՐԻԳՈՐ, ԳՐԻԳՈՐԻՈՍ - 5

Եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեռն կոչէին, որ զհաւատոյ գիրսն գրեաց. եւ Գրիգոր յոյժ իմաստունն բանիւք. եւ այլք բագումք, յորոց աւուրս բարձրանայր յոյժ եղջիր եկեղեցոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 27)

Եւ ի յերկարիլ խնդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի քաջին Վասակայ, ելեալ եւ նա գնաց առաջի թագաւորին: (23 / 28)

եւ Գրիգոր՝ չայոց հզօր իշխանն, որ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 21)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին...նաեւ զայլ շինուածսն եւ զփայտակերտ եկեղեցին զոր սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 40)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին: (51 / 36)

ԳՐԻԳՈՐԻՈՍ – 1

Երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր (41 / 41)

ԳՐՈՂ ՏՈՒԵԱԼ- 2

Ձոր տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս Էլանէին (12 / 4)

Եւ քանզի գունդ մի հեծելագօր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 34)

ԳՐՈՒԻԺՆ – 2

«Ձմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորէխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 33)

Իսկ ջորեակն եւ գրուիճն սոքա են (26 / 35)

ԳՕՏԻ - 1

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատուական հանդերձիցն քրձագգեաց, ասէ, լինել». (30 / 35)

ԳՕՏԵԻՈՐԵԱԼ - 1

աղեղունք լարեալք, եւ սլաքեալ նետք նոցա, գօտեւորեալք քաջապէս, եւ անլուծանելի ունելով զխրացս կօշկաց: (24 / 46)

Դ 192 (500)

ԴԱ - 3

Եթէ դա ապրի, զքեզ ազատեմ. ապա թէ մեռանի, զքեզ դմա մատաղ հրամայեմ ատնել: (36 / 33; 36 / 33)

«Մի՛ միւեր զձեռն քո ի դմա, զի օծեալ տեառն»: (19 / 19)

ԴԱԴԱՐԵԱԼ - 1

Այս եղև ի չորեքհարիւր յիսուն թուականիս եւ դադարեալ երկիրն հանգեալ ամս չորեքտասան: (4 / 22)

ԴԱԴԱՐԵԼ - 1

Եւ ի դադարել պատերազմին՝ իւրաքանչիւր ոք ի զօրացն դառնան ի տունս իւրեանց. (9 / 20)

ԴԱԴԱՐԵՄ - 10

Եւ հրամայէ իսաղացուցանել զնա ի Կոստանդնուպօլիս, ասելով. Ե՛րթ դադարեա անդ, մինչեւ ես փախստական թի քեզ եկից: (10 / 39)

Եւ առեալ զայլ զգօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղուջ ուրեք որ կոչի Արծակ(16 / 24)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորերտասան (26 / 19)

Եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. (33 / 31)

Դադարեցէք. ասէ, ի չարեաց ձերոց, եւ ուսարուք զբարիս գործել (25 / 39)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ իսանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 17)

նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 48)

Եւ խոր փոսիս պատնէշ արարեալ շուրջ զբանական՝ դադարե անդ ամսական աւուրքք կամ եւս առաւելագունիւք: (10 / 4)

Վասն որոյ ելեալ ի լեռն Խլաթայ, եւ անդ յիրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարե. (54 / 40)

այլ հանապազ գնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 26)

ԴԱԴԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 2

հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն զլիւսաորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զձայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 7)

Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն (43 / 8)

ԴԱԼԱՐԱԲԵՐ - 1

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դադարարէր բուսոց առ ցուրտ աղբերակամբք իսայտան իսաղան (44 / 37)

ԴԱԼԱՐԻ - 2

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն հոգերգողին Դաւթի, թէ «Ընդ առաւօտս որպէս դայարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դայարի գուարճասցին եւ ծաղկեցին. ընդ երեկոյս թարշամեցին, չորացին եւ անկցին»: (3 / 42; 3 / 42)

ԴԱՀԵԿԱՆ - 2

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան (11 / 13)

տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 21)

ԴԱՀԻՃ - 1

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զուսարանս նորա (13 / 5)

ԴԱՄԱՍԿՈՍ - 1

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Քամակոսի, ոչ եղէ խափան եւ դիմահար Եդերայ (55 / 15)

ԴԱՅԵԱԿ - 1

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան, եւ երկիր իբրեւ զդայեակ՝ գեղեցիկ դիմօք զարդարի նոքօք (44 / 38)

ԴԱՆԴԱՂԱՆՔ - 1

Եւ յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիք զերկրագործսն ի քնոյն դանդադանաց իբրեւ իւթանաւ զարթուցեալ, իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 46)

Վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդադանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 27)

ԴԱՆԻԷԼ - 2

Դանիէլ յիւրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ զլուին ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են. (15 / 26)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար զազանութեամբ մատակ առիւծն ի իշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա (43 / 6)

ԴԱՇԻՆՔ - 2

Եւ երդմամբ դաշինք հաստատեալ, զի խաղաղութիւն եղիցի ընդ Պարսից թագաւորութիւնս եւ ընդ Յունաց: (59 / 7)

յայնժամ ասպա յիշեաց զդաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմ (59 / 12)

ԴԱՇՆ - 2

Եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 21)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն, եւ ժողովեցան զօրք բազումք (44 / 16)

ԴԱՇՆԱԿԻՑ - 1

սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գեորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 42)

ԴԱՇՆԱԻՈՐ - 1

վասն զի նորա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափխազին եւ իոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին. (10 / 11)

ԴԱՇՏ - 15

«Առաջ նորա դրախտ փափկութեան, եւ վերջ նորա դաշտ ապականութեան»: (4 / 40)

Զանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ, ի գաւառն Ապահունեաց, եւ կալաւ բովանդակ զընդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 36)

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան, ապա լուսացուցին զխորհուրդսն, յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին. (8 / 42)

Իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են. (24 / 23)

Յորոյ վերայ զիջերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին, եւ քանզի ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն (43 / 28)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (1 / 33)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (32 / 12)

Եւ եկեալ իջեւանս առնէ յընդարձակ դաշտն Կարնոյ (6 / 28)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, (10 / 1)

Եւ իջանէ բանակի յընդարձակ դաշտն Հերայ (11 / 26)

Եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ. (26 / 15)

անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցաւն որ կոչի Աւնիկ (37 / 12)

Եւ ի հրատին բորբոքմանէ առհասարակ դաշտն ամենայն իբրեւ միջօրէի լուսաւորեցաւ (43 / 31)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց (11 / 45)

«Ցնծասցեն դաշտք. եւ ամենայն որ է ի նոսա»: (44 / 39)

ԴԱՌՆ - 14

այս իրաւամբք անց ընդ նոսա, եւ որ առ սոքօք դառն տեսութիւնն: (7 / 37)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց. (11 / 44)

Ո՛վ դառն վաճառոյն այնորիկ. քանի՛ արեանց զանձն պարտական կացոյց. (21 / 6)

զի դառն է պատմութիւնս, եւ բազում ողբոց արժանի: (21 / 41)

Վա՛յ եւ աւա՛ղ շատ դառն լուսոյ աւուրն այնորիկ (28 / 10)

Ո՛վ Քրիստոս քո յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 8)

Ո՛վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի (41 / 7)

շարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 12)

Ո՛հ. քանի՛ դառն է պատմութիւնս: (47 / 18)

Եւ այնպիսի դառն տանջանօք տանջեալ, յետոյ ապա սպանանէին. որ զի քան զայս զի՞նչ այլ ոք դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ(47 / 21; 47 / 22)

Եզիպտացոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նոքա զԻսրայէլ նեղեցին (49 / 38)

Համալեզուք եւ համացեղք, ի միոյ ականէ բղիւտաք քաղցր ջուր եւ դառն. թէպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս, բայց սակայն առ մերք եղեւ այս (52 / 35)

Կերակուր մեր անգօր, եւ ըմպելի դառն յերկիւղէ եւ ի սպառնալեաց տերանց մերոց. (60 / 20)

ԴԱՌՆԱԳՈՅՆ - 3

վասն որոյ զՍաւուղայն ընկալաւ զհատուցումն, կեանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 35)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան զմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ. (47 / 11)

Իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. (49 / 23)

ԴԱՌՆԱԼ - 1

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ իսաւրեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, յաւուրն ուրբաթու ի դառնայ աւուրն, էր եւ թուականիս մերոյ չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու ամ: (17 / 4)

ԴԱՌՆԱՄ - 47

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ եւ զետղ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ եւ զայ ի քաղաքն Ուխթեաց (4 / 17)

Եւ կացուցանէ ի վերայ նոցա գործակալս եւ դատաւորս եւ վերակացուս. եւ ինքն դառնայ զճանապարհս իւր խաղաղութեամբ (4 / 20)

Իբրեւ լուսւոյ զայս թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ ի վերայ նորա. (7 / 1)

Իսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի, եւ իջեալ ի գաւառն Խաղտեաց՝ երեկօթս առնէ: (8 / 6)

Եւ եւս առաւել պատուով մեծարեալ ի թագաւորէն եւ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն իւր: (8 / 20)

Եւ արարեալ զայն ընդ իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Ադորի (45 / 26)

այնպէս զօրքն Հռոմոց ընդ նոսա հարեալ՝ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 8)

Ջոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային. (32 / 46)

առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 24)

Եւ ինքն դառնայր փութապէս: (38 / 39)

Եւ ի դադարել պատերազմին՝ իւրաքանչիւր ոք ի զօրացն դառնան ի տունս իւրեանց. (9 / 21)

Միայն թէ ի խաղաղութիւն դառնաս. (48 / 33)

Եւ դարձան փառք մեր յապականութիւն: (3 / 7)

Եւ առեալ դարձան անդրէն: (10 / 32)

Եւ զգանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 21)

Քանզի երկիցս եւ երիցս ելին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա եւ պարտեալ ի նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 40)

քանի՛ զաւարք անմարդ, ամայի դարձան. քանի՛ մեծանիստ աւանք մարդաթափ ի բնակչաց եղեն: (21 / 8)

Եւ առեալ զառ եւ զգերի գաւառին՝ դարձան (36 / 14)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին, զոր եւ գտին՝ ի սուր եւ ի գերութիւն ծախեցին, եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 23)

Եւ զօրացն տեսեալ՝ դարձան լի տրտմութեամբ ի բանակն (38 / 31)

Եւ առեալ անչափ առ եւ գերի, դարձան մեծաւ յաղթութեամբ: (46 / 5)

Իսկ անօրինացն լցեալք եւ յագեցեալք աւարան, հուր հարեալ քաղաքին, առեալ զգերի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 32)

Եւ զառ եւ զգերի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 33)

Եւ զայն ոչ զհտացեալ թէ Էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն. եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան. (56 / 3)

Եւ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի քաղաքն իւր (5 / 43)

որոյ առեալ զգիրն դարձաւ ուրախութեամբ: (10 / 29)

Որոյ երթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. (10 / 40)

Որպէս եւ աստատին իսկ զերկոսեանն եցոյց առ մեզ. ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր, զի մի՛ ի սպառ սատակեցէ զմեզ: (25 / 21)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբստացիք եւ Պիհռոնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ. եւ յարգի եղել արծաթսիրութիւն քան զաստուածսիրութիւն, եւ մամոնայ քան զՔրիստոս. յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց զառաձեալ՝ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 45; 30 / 1)

Եւ նայեցեալ յերկար ժամս՝ դարձաւ անդրէն: (37 / 17)

Եւ մինչ Սուլտանն զայսու զայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ էին. (37 / 20)

քանզի դարձաւ յառաջին անգարդութիւնն ըստ աշխարհապատում բանին (44 / 22)

Իսկ նա իբրեւ ծանեաւ զայն, ասպատակաւ առ զերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի իւր(45 / 39)

Եւ զմնացեալսն առ եւ դարձաւ: (51 / 27)

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 36)

ինքն մեծաւ աւարաւ եւ զերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր (57 / 7)

Աստուած զօրութեանց դարձիք առ մեզ եւ հատո՛ղ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 45)

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեւն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին. (11 / 33)

Եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 4)

վասն այնորիկ եւ նա ո՛չ լուաւ մեզ ի ժամանակի նեղութեան, այլ դարձոյց զերեսս իւր ի մենջ: (47 / 36)

«Թերեւս, ասէ, զղջացի Աստուած, եւ դարձցի սրտմտութիւն նորա ի մենջ»: (27 / 7)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (4 / 41)

Արդ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. այլ մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք յառաջ ասացեալ թագաւորս: (17 / 28)

Այլ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (50 / 25)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. (55 / 18)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ, եւ իրաւունք նմա իի տեառնէ եղիցի. եւ մեք ի մերն դարձուցուք զոճ բանիս: (23 / 10)

Վա՛յ նոցա գալոյն յարեւելս, եւ վա՛յ ուր նոքա անց եւ դարձ արարին. ահա ազգ չար եւ անողորմ, ազգ դառնասիրտ եւ հարկանօղ (4 / 38)

ԴԱՌՆՈՒԹԻՒՆ - 7

որպէս ի հնումն յաւորսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 5)

եւ վրանացն լարքն եւ ցիցքն ընդ երկիր կապեալ ի սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 39)

որք հարան ի սուր դառնութեան ըստ տեառն բանի, եթէ «Զչարսն չարաւ կորուցէ»: (16 / 33)

շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ. (26 / 14)

Խառնեցաւ եւ դառնութեան մրուրն ընդ կենեղուտ ջրոյն որ ի տանէ տեառն աղբիւրանայր. բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցոյ, որք զորոմն վնասակար արմատաքի իլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ, եւ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղիւն ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (52 / 47; 53 / 1)

Իսկ հետեւակքն՝ ի զօրացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք ոտիցն եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին (11 / 37)

ԴԱՍ - 5

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնատրացն դասս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան (35 / 41)

Վասն որոյ բազում բեկումն զօրացն եղև. եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին (57 / 46)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, (22 / 23)

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնի դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 7)

Եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ... այսօր իբրեւ առիծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանէն ի խշտից բերանաբաց՝ (41 / 46)

ԴԱՍԱԳԼՈՒԻՒՄ - 1

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան երգոցն՝ այժմ բուէճք եւ տտաղեղունք են դասագլուխք, (20 / 32)

ԴԱՍՏԱԿԵՐՏ - 8

Եւ եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, եւ մինչեւ ի դաստակերտն մեծ՝ որ կոչի Վաղարշաւան, եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 2)

Եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ յաւարի վարել զինչս նորա, բայց մարդոյ մի՛ ինչ մեղանչել: (6 / 46)

Եւ ինքեանք կալցեն զամուրն եւ զդաստակերտս նորա: (16 / 46)

Եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնա եւ զդաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 40)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգևի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից, եւ որ շուրջ գնովաւ դաստակերտք, (45 / 24)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ, քանզի երիս բերդս իւրեանց դաստակերտօքն խնդրէր ի Գեորգէ, զոր Գուրգենայ տարեալ էր ի բաժնէն Կիւրապաղատին անիրաւաբար (10 / 22)

քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ած ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 8)

գոր վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն, եւ ունէին ընդ ձեռամբ: (16 / 20)

ԴԱՏ - 3

քարոզն առ նմին աղաղակէր, թէ՛ Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս գայս կրեսցէ: (54 / 23)

իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ... (5 / 45)

Եգիպտացոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նոքա զԻսրայէլ նեղեցին, որոց ի դատ եկեալ Աստուած ասէր(49 / 39)

ԴԱՏԱՍՏԱՆ - 11

դատաստան որքոց ոչ առնէին, (30 / 3)

Զի իրաւունք եւ դատաստան բարձաւ ի մէնջ, եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մերոց տեղի ո՛չ գոյր. (60 / 14)

վասն որոյ զնորայն հատոյց զդատաստան: (18 / 46)

Զի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս, զի համբերօղքն արժանացին պսակին փառաց, եւ անօրէնքն ընկալցին զիւրեանց չարեաց զհատուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 10)

եւ զդատաստանաց իրաւունս բարձին. միայն զաշխարհն ասերէին եւ ոչ փրկութիւն գործէին: (58 / 37)

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք. (19 / 40)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն. (49 / 2)

Մոքա ընդ միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից երկրին՝ կարօտացան իրաւանց եւ դատաստանի: (5 / 39)

Միովն ի մէնջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով(25 / 17)

եւ որք հակառակն կան, անձանց դատաստանս ընդունին». որպէս եւ սմա իսկ եղեւ: (19 / 38)

Վասն որոյ ի մօտոյ հասանեն արժանահաս դատաստանքն Աստուծոյ ի վերայ նորա: (14 / 17)

ԴԱՏԱՐԿ - 3

ն՛ւր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց (41 / 43)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի, զմեզ դատարկ մի՛ դարձուցանէր(45 / 46)

յառաջ զձի եւ զջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին, (51 / 11)

ԴԱՏԱԻՈՐ - 7

Միովն ի մէնջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. (25 / 18)

զի խրատու գաւազանն՝ հայրական է, իսկ տանջանացն՝ դատաւորի, որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ (49 / 3)

եւ դատաւորն որ ունէր զհոգս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, գոր իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 28)

Եւ կացուցանէ ի վերայ նոցա գործակալս եւ դատաւորս եւ վերակացուս (4 / 19)

քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 22)

դատաւորք սորա կաշառառուք եւ վասն կաշառոյ գողանային զիրաւունս(30 / 2)

Քանզի իշխանք սորա էին մարդասէրք, եւ դատաւորքն արդարադատք եւ կաշառուցն ներողք: (29 / 33)

ԴԱՏԻՄ - 5

Եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն. (49 / 2)

Ձի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն (19 / 39)

Ձի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք. (19 / 40)

վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն (30 / 30)

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի.(50 / 21)

ԴԱԲԱՆ - 1

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, դարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ ոք զիւր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 21)

ԴԱՐՁ - 4

գոր մեր ի դարձին զանցանելն ապա իմացաք: (50 / 31)

Թէ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (2 / 3)

Թէ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (33 / 17)

Քան զհող անարգ եւ խոնարհ այլ զի՞նչ ոք իմացի. եւ մեր սկիզբն ի նմանէ է, եւ դարձն անդրէն ի նոյն (50 / 17)

ԴԱՐՁ ԱՌՆԵՄ - 5

Թէ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (1 / 10)

Վա՛յ նոցա գալոյն յարեւելս, եւ վա՛յ ուր նորա անց եւ դարձ արարին. ահա ազգ չար եւ անողորմ, ազգ դառնասիրտ եւ հարկանօղ. ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարեական ողբսն. «Առաջ նորա դրախտ փափկութեան, եւ վերջ նորա դաշտ ապականութեան»: (4 / 37)

Թէ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (8 / 31)

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ ելին ի նոյն՝ չարին արբանեակք. եւ իջեալ ի գաւառն Մանանաղու, բաժանեցան յերկուս: (46 / 9)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ գօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց, եւ զմնացեալսն առ եւ դարձաւ: (51 / 26)

ԴԱՐՁ ԱՐԱՐԵԱԼ-1

այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց, եւ բարձաւ կառաչ անասնոց: (35 / 3)

ԴԱՐՁԵԱԼ - 16

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 4)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթուղիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին (6 / 6)

Եւ ի չորեքհարիւր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ խաղայ ինքնակալ թագաւորն ծանր զօրու եւ գայ յարեւելս: (6 / 27)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել զարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց (8 / 34)

զոր իբրեւ լուսա՝ առանց յապաղանաց դարձեալ զօրօքն չոգաւ ի Կոստանդնուպօլիս: (13 / 20)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին, դարձեալ ա՛յլ զօրք առաքեցան ի թագաւորէն (16 / 41)

եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան (21 / 29)

եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ զլոր, եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 16)

եւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել ի վերայ մեր (25 / 15)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն (32 / 43)

եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 13)

թէ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից». եւ դարձեալ, թէ «Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ ընդ վայր հարից». (42 / 34)

Իսկ յանարժանիցն ձեռնթափ լինի ասելով. «Ոչ եղիցի անձն իմ ընդ նոսա». եւ դարձեալ. «Իցէ՛ զի կարդայցէք առ իս, եւ ես ոչ լուայց ձեզ. ինդրեացեն զիս չարք, եւ ոչ գտցեն». եւ դարձեալ. «Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձեռք. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձեզ»(42 / 42; 42 / 43)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեզ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր էլ ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ զիտեմ (50 / 27)

Եւ տեսեալ յիրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ (58 / 10)

ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ - 4

Եւ թագաւորին Վասլի առեալ զպատանդսն՝ եւ խոստանայ զկնի երից ամաց դարձուցանել. (11 / 24)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքտրեացն զթագուհին: (17 / 42)

հրամայէ զտունս նոցա յաւար, յաւեր, յապականութիւն դարձուցանել: (18 / 2)

Եւ այտքիկ այսքան. բայց ժա՛մ է ի գլուխ ճառին դարձուցանել զբանս, որպէս զի հաւատարիմ լիցի մեզ ասացեալս: (53 / 4)

ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵՄ - 12

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցանել զերեսս քո ի մէնջ. (27 / 28)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի, զմեզ դատարկ մի՛ դարձուցանել. (45 / 46)

բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին, եւ ոչ զթիկունս դարձուցանէին. (58 / 5)

որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 2)

զի դարձուցեր զերեսս քո ի մէջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 33)

որք եկեալ զաշխարհս յաւեր դարձուցին: (4 / 37)

Որոց ընդդէմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց. (5 / 4)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին. (17 / 47)

եւ զմեծամեծ եւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝ յապականութիւն դարձուցին: (18 / 4)

դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ քո, եւ գրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ. (23 / 13)

Աստանօր ի մերս դարձուցից զոճ բանի պատմութեանս. (29 / 19)

«Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձեռնդ (42 / 44)

ԴԱՐՁՈՒՑԵԱԼ - 1

եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն , զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա, եւ զայլսն ի փախուստ դարձուցեալ. (36 / 19)

ԴԱՐՄԱՆ - 3

եւ առեալ զայլ զգօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղոջ ուրեք որ կոչի Արծակ, վասն առատութեան դարմանին եւ այլ պիտոյից հեծելոց: (16 / 25)

Իսկ արքն Մանագլերտոյ անկասկած ի դուրս ելեալ ի քաղաքէն՝ պատրաստեցին առատապէս դարմանս մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 19)

որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց ղիզեալ, (43 / 30)

ԴԱՐՄԱՆԻՉ- 1

Վաճառականք՝ եկեղեցոյ շինողք եւ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեւանք եւ հանգուցիչք, եւ առ աղբատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 35)

ԴԱԻԱՃԱՆՈՒԹԻԻՆ - 1

Զկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղեւ, (59 / 18)

ԴԱԻԹԱԿԱՆ - 7

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դաւթական երգոյն որ ասէ... (14 / 24)

«ապականեաց զնա խոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմա», ըստ դաւթական երգոցն: (23 / 8)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք. (32 / 1)

եւ ինքն զկնի երից ատուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի, ուր ի միասին թագաւորք եւ տնանկք ըստ դաւթական երգոյն: (44 / 6)

Զառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին (42 / 11)

ոչ ածեալ զմտաւ զդաւթական երգսն, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս»(54 / 2)

Ժամ է ինձ ի դաւթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնի զմերս յօրինել զողբս. (31 / 7)

ԴԱԻԻԹ - 18

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ խորխտանօք նախատէր զԻսրայէլ(32 / 35)

Վասն որոյ ժամ է ինձ զառ ի Դաւթայն զառ ի նա զասացեալսն՝ ի քեզ երկրորդել: (29 / 14)

Եւ եղև յետ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի, որ էր այր հօր եւ աշխարհաշէն, մեծապարգև եւ աղքատասէր, որ էր արդարեւ սահման խաղաղութեան. (3 / 31)

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն հոգերգողին Դաւթի, (3 / 41)

վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի, բայց ոչ իբրև զիւր հայրենի ժառանգութիւն (10 / 13)

խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին, քանզի քոյրն Դաւթի կին էր նորա, (23 / 38)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւթի որդույ Սենեքերիմայ, եւ տիրէ նորին բաժնին. (24 / 5)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ զեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն (40 / 42)

որպէս գիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսեսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով. կամ որպէս մանկամբն Դաւթի՝ Գողիաթու (39 / 4)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիւր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, (9 / 25)

Ապա խնդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոր տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր, եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմոնի, զխռովիչս

թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ.թէ Պատճառաւ որսասջիբ: (12 / 25; 12 / 27)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. (19 / 10)

Որպէս երանելին Դաւիթ սաղմոսելով խոստովան լինի Աստուծոյ. (19 / 42)

քանզի Դաւիթ վաղճանեցաւ չունելով այլ զաւակ ժառանգաւոր: (24 / 6)

որպէս Դաւիթ գտանջանս մեղաւորաց ասէ. (49 / 4)

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ. եւ ամբացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղև խափան եւ դիմահար Եդերայ, որ յարեաւ սատան Սողոմոնի (55 / 14)

խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին (23 / 37)

ԴԱՓՐ ՀԱՏԱՆԵՄ - 1

Իսկ ոմանք ի դժուարին խոցուածոցն մարմանջեալք՝ արքստէին ոտիք, եւ եղնգամբք ձեռացն զերկիր դաւիթ հատանէին: (28 / 32)

ԴԵԼՄՔ - 1

Իսկ ի գալ երկրորդ ատուրն որ Դելմից գորուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, (38 / 27)

ԴԵՂ - 2

Ձի զոր օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբոնին (52 / 14)

Ձի զոր օրինակ գմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբոնին (52 / 13)

ԴԵՂ ՄԱՀՈՒ - 1

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դէղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա (3 / 48)

ԴԵՄԵՍԼԻԿՈՍ - 1

Եւ զմինն անուանէ դեմեսլիկոս, եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 45)

Եւ որ դեմեսլիկոսն կոչիր եւ զայլոց բազմաց (18 / 1)

ԴԵՌ - 4

զի ոմանք յանկելոցն դէռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել (28 / 26)

ուր եւ զբազումս դէռ ի հոգիս էր տեսանել (46 / 20)

Եւ քանզի ի նոցա երկիրդէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձին թանձրութեամբ դէռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէ ին զընթացսն. (51 / 10)

Զի դէռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն գսահմանն, ի հովտացն Փինիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, (57 / 12)

ԴԵՌԱԲՈՅՍ - 1

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռարոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին: (35 / 43)

ԴԵՌԱԴԵՌ - 1

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն, որ դէռադէռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելեւելս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն (28 / 45)

ԴԵՌԵԻՍ - 1

Եւ իբրեւ իրոյստալով առ իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղխէին, եւ դէռեւս ոչ երեւեր եւ ոչ միոյ գնդի պարտութիւն. (57 / 42)

ԴԵՍՊԱՆ - 7

Գլխաւոր զոմն յիրոց եպիսկոպոսացն դէսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դէսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսս ի փախուստ դարձուցանիցեն: (10 / 45)

Ապա ի սպառիլ դէսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 34)

Գլխաւոր զոմն յիրոց եպիսկոպոսացն դէսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դէսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսս ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 1)

Եւ առաքէ դէսպանս առ Գէորգի վրաց իշխեցօղն (6 / 29)

առաքէր առ նմա դէսպանս. (10 / 23)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դէսպանս. (40 / 18)

Թագաւորն իբրեւ ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ զան եւ ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դէսպանս առաքել (48 / 31)

ԴԵՐՁԱՆ - 1

Իսկ գոր ի Ղերթան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղև կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական. (36 / 10)

ԴԵԻ - 1

զի նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դէւս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 28)

ԴԷՄ ԵԴԵԱԼ - 2

Եւ դէմ եղեալ զայ հասանէ յԵկեղեաց գաւառ, զանց արարեալ զբազում օթեւանօք: (3 / 36)

Եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան, եւ հասանէ ի գաւառն Վանան (6 / 43)

ԴԷՄՔ - 7

Ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ գտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր. (49 / 22)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 37)

Եւ կաթնասուն տղայք զքարի հարեալք, եւ գեղեցիկ դէմք պատանեկաց թառամեալք: (27 / 15)

Զի գոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի, (44 / 25)

քանզի իշխանք նստեին յիշխանական գահու
զուարթահայեաց ղիվօք. (21 / 45)

այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի
տխուր ղիվօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 29)

Եւ երկիր իբրեւ զդայեակ՝ զեղեցիկ ղիվօք զարդարի նոքօք

ԴԷՊ - 2

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի
քաղաքն, երեցն զիր քարն ղէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր (38 / 14)

Արդ տե՛ս զդիրակշիռ եւ զղէպ հատուցմունսն: (30 / 46)

ԴԷՏ - 1

քանզի ղիւոք որոնէին, եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, զիշերագնաց
եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին (43 / 18)

ԴԷՏԱԿՆ - 1

նա ուշադրութեամբ ղէտակն կալաւ ի վերայ. (54 / 14)

ԴԺԿԱՄԱԿ - 1

ժողովուրդն ընդ այն ղժկամակ լինէին: (41 / 10)

ԴԺՆԵԱՅ - 1

Բայց ո՛չ զհտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ
կարգի իրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ

վասն դժնեայ բարուց արեւմտական գորացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 5)

ԴԺՆԻԿ - 1

ողբալ նոճւոյն յաղագս մայրոյն, եւ դժնկին յաղագս ձիթենւոյն: (55 / 21)

ԴԺՈՒՍԱԼՈՒՐ - 2

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ ինայելով ի ձեզ, եթե շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխայուր պատմութեանս. (35 / 26)

Եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխայուր բանս բարբառէր. (51 / 20)

ԴԺՈՒՔ - 2

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխաց զնա մի յաղթահարեցեն»: (53 / 12) Շունչ ի մեզ ոչ մնաց, Եւ կորեաք ի հատման յուսոյ մերոյ. Ջորացաւ մահ եւ եկուլ, Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան. (3 / 11)

ԴԺՈՒԱՐԱԼՈՒՐ - 1

Արդ այս աստանօր զտեղի կալցէ բանս. մեք ի գլխոյն սկիզբն արասցուր դժուարայուր եւ չար պատմութեանս: (45 / 4)

ԴԺՈՒԱՐԱՀԱՅԵԱՑ - 1

ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր (49 / 26)

ԴԺՈՒԱՐԱՊԷՍ - 1

ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով, (46 / 21)

ԴԺՈՒԱՐԱԻ - 2

Եւ այլք ընդ փողիցն զենեալք՝ կիսամեռք գոլով, դժուարաւ խոնջէին, (28 / 30)

ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան (49 / 28)

ԴԺՈՒԱՐԻՆ - 4

որպէս ախտն այն դժուարին է առ ի բժշկել, այսպէս եւ ի նոցանէ ըմբռնեալքն հազիւ կարեն կալ յակաստանի: (52 / 22)

բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ (52 / 30)

Եւ այսմ գիտուն լինել դժուարին է: (52 / 34)

իսկ ոմանք ի դժուարին խոցուածոցն մարմանջեալք՝ արստտէին ոտիւք, եւ եղնգամբք ձեռացն զերկիր դափր հատանէին: (28 / 30)

Եւ թշնամեաց սուրն պակասի ի սպառ, եւ դժուարինքն մեզ ի դիւրինս փոխի (42 / 30)

ԴԻԱԹԱԻԱԼ - 1

Եւ ի քաջ արանցն Պարսից բազումս դիւաթաւալ կացուցանէր (58 / 13)

Անդանօր էր տեսանել տեսիլ ողորմագին եւ զարհուրական յոյժ. զի ամենայն քաղաքն լի էր դիակամքք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք եւ նրբափողոցք եւ ընդարձակ սրահք: (31 / 32)

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք (34 / 44)

զի ո՞յր ուրուք ի տեսողացն ոչ բեկանէր սիրտն, եւ ոչ գոողի հարկանէր անձն, եւ ոչ խաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն. զիրապարակս լի դիակամքք տեսանել (46 / 18)

լնուլ զամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամքք. եւ բառնալ զկարգս եւ զկրօնս քրիստոնէութեան: (58 / 44)

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 5)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցողոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 7)

զի ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ. եւ գազանք վայրի եւ ընտանի՝ եղեն գերեզման դիականցն. վասն զի ոչ գոյր որ թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 21; 56 / 23)

արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ (35 / 39)

պատուական ալիք ծերոց ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ եկեալք, եւ դիակունքք նոցա թաւալգլոր խաղացեալք: (27 / 18)

եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյտս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 8)

Ջոր իբրեւ զառիւծունս ընթացան, եւ իբրեւ կորիւն առիւծուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ գազանաց եւ թռչնոց երկնից (25 / 6)

ԴԻԶԵԱԼ - 1

որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզէալ, (43 / 30)

ԴԻՄԱԿ - 1

զի նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա. զի ոչ եթէ այլ որ դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 28)

ԴԻՄԱՀԱՐ - 1

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամբացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղև խափան եւ դիմահար Եդերայ, որ յարեաւ սատան Սողոմոնի. (55 / 15)

ԴԻՄԵԱԼ - 2

Ջոր տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին, եւ մեծաւ խնդութեամբ դիմեալ ի վերայ, լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմածէ, (12 / 5)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել, եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 9)

ԴԻՈԳԷՆ - 1

Բայց թագաւորն Դիոզէն ..... մեծաւ աւարաւ եւ գերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր (57 / 3)

ԴԻՊԵԱԼ - 2

որպես զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ իւրեանց ընկենայր: (38 / 15)

Եւ իբրեւ զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խռռեաց զնա. (38 / 23)

ԴԻՊԻՄ - 2

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրինել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս, եւ Հռոմոց եպիսկոպոսացն, որ անդ դիպեցան՝ ըստ իւրեանց կանոնի: (8 / 15)

Քանզի յարտաքին թշնամոյն զգուշանալ դիւրին է. բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ, որպէս Հաբելի եւ Յովսէփայ դիպեցան իրքն: (52 / 31)

ԴԻՊՈՒՄՆ - 1

անհա յայտնի կատարումն մարգարէութեանս դիպումն: (26 / 24)

ԴԻՊՕՂ, ԴԻՊՈՂ - 4

զոր ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հռոմոց, զոր յիւրում տեղւոջն ասասցուք: (6 / 8)

Իսկ Գեորգի դիպող ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նոր (6 / 45)

աստ դիպող ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 38)

Եւ որ ի յամբոցին իշխանն էր՝ դիպող ժամու մնացեալ (51 / 21)

ԴԻՐՔ - 2

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասէն առաւել գոլ քան զյոգունս. իսկ Աշոտ բարեկարգ ունելով զղիբս մարմնոյն, քաջասիրտ եւ պատերազմասէր գոլով: (5 / 37)

Եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զղիբս երեսացն պայծառացուցանէին(35 / 45)

ԴԻԻԱԲՆԱԿ - 1

այսօր ի դուրս ղիւարնակ կաղաղանացն՝ զոր մզկիթն կոչեն, անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ զասացեալսն: (42 / 11)

ԴԻԻԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

բայց ոչ զիտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ, եթէ ի բնէ ունէր զղիւահարութիւնն: (16 / 6)

ԴԻԻԸ - 1

Եւ այս սրտին ղիւր եղել Սուլտանին (39 / 39)

ԴԻԻՐԱԿՇԻՌ - 1

Արդ տե՛ս զղիւրակշիւր եւ զղէպ հատուցմունսն: (30 / 46)

ԴԻԻՐԱԾԱՆ - 1

Եւ այտօքիկ այսքան. բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, եւ աստի սկիզբն առնել, որպէս զի ղիւրածան լիցի մեզ բանս: (3 / 30)

ԴԻԻՐԱԿՈՐԾԱՆ - 1

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ ... ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն, որպէս այն առաջին շինուածն անստութեան՝ բազմաշխատն եւ դիւրակործանն. (55 / 9)

ԴԻԻՐԱԻ - 1

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յորմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիւրաւ էր. (52 / 32)

ԴԻԻՐԻՆ - 3

գործ մի դիւրին է Աստուծոյ այս (37 / 30)

Քանզի յարտաքին թշնամոյն զգուշանալ դիւրին է (52 / 29)

եւ դժուարինքն մեզ ի դիւրինս փոխի, (42 / 30)

ԴԻԻՐՈՒԹԻԻՆ - 3

բազում դիւրութեամբ եւ խնամով արձակեաց գնա: (58 / 31)

լաւ է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիւրութեամբ: (61 / 1)

Զի ոչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիւրութեան (61 / 10)

ԴԻՔՏԻՈՆ - 1

Եւ այս եղեւ ի հինգհարիւր վեց թուականիս մերոյ, յորում հոռոմ դիքսիոնի էր տասն: (44 / 20)

ԴՂԴՈՒՄՆ - 1

Եւ պատահեալ զօրքն միմեանց մերձ ի ծովակն որ կոչի Պաղակացիս, ահագին դորդմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 2)

ԴՆԵԼ - 1

Թագաւորն ...հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 15)

ԴՆԵՄ - 16

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս (37 / 5)

Ձի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն, եւ թերեւագոյն պատուհաս քո քան զպարտիս մեր (60 / 43)

Եւ ապա եկեալ նորա վառեալ սրտմտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին: (37 / 22)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին, (37 / 41)

Ապա ինդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոր տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր, եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմովնի, զխռովիչս թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ որսասջիր: (12 / 23)

Իսկ մի ոմն ի զլիաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք (21 / 15)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասէ (25 / 7)

Եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. (41 / 42)

Եւ զինքն էդ ի յԵղնուտն ի բանտի (45 / 31)

յայնժամ ապա յիշեաց զդաշինսն զոր էդ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմէ. եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա, եւ ուխտ էդ ընդ նմա, թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խոովութիւն (59 / 12; 59 / 13)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք էդան (30 / 4)

բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ էդաք. զի ընթերցջիք եւ զիտասջիք (61 / 28)

Եւ կալեալ զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ էդին ի բերդի միոջ ի բանտի, եւ ծանուցին թագաւորին: (12 / 45)

տարան էդին ի բերդին՝ որ կոչի Խաղտոյ Առիճ: (24 / 34)

Եւ քանզի բնակիչք տեղւոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ էդին զհիմունս նորա, (46 / 38)

ԴՈՂԱԼ - 2

Զի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսջիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողայլ յահէ զօրութեան նորա. (61 / 30)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահեր մեզ, երիթացեալս եւ խոռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողայլով եւ զարհուրելով. (60 / 20)

ԴՈՂԱՄ - 1

Եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրերն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց. (59 / 10)

ԴՈՂՈՒԹԻԻՆ - 1

սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խոովեալք, իբրեւ զալիս ծովու կուտակեալք զմիմեամբք զեղուին: (14 / 45)

ԴՈՂՈՒՄՆ - 2

կալաւ առ հասարակ զամենեսեան դողումն եւ երկիւղ: (28 / 19)

Ջի տէր է որ շինէ եւ քակէ, տայ զամուրս ի դողումն եւ զբարձր աշտարակս ի կործանումն. (55 / 12)

ԴՈՒ - 119

Ես ածեմ ի վերայ ձէր զզուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 10)

Եւ pn հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 46)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ՝ որ նստեր ի քաղաքն Վաղարշակերտ, երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր բանից, թէ Յորժամ յԵկեղեաց կամ ի Կարին ելանես, ptq ընդառաջ գայ: (6 / 32)

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին. քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն qptq՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 35)

Ո՛վ Աստուած pn յայնժամ ներողութեանն. ո՛վ թագաւորին անողորմ հրամանատուութեանն: (7 / 45)

pn չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, եւ կա՛ց խաղաղութեամբ ի pn բաժնիդ, եւ մի՛ խափան առնէր իմ ճանապարհին որ ի Պարսիկս: (10 / 24)

Եւ qni յապստամբիցն եւ եկեալ (10 / 37)

Ջոր լուեալ զթացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ գայս. Մի՛ կարծեր, ասէ, թէ յաղթեցի ptq ասելի ինչ խնդրեմ ի քէն՝ քան զոր յառաջն. այլ տո՛ւր զիմ հայրենիքն՝ զոր Կիրապաղատն ինձ տուեալ է, տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ. եւ այլ ընդ իս եւ ընդ ptq խաղաղութիւն է: (11 / 18; 11 / 21)

«Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս pn եւ qni ոչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 43; 11 / 43)

հասին աւուրք վրէժխնդրութեան pn. (17 / 17)

«Մի՛ մխեր զձեռն pn ի դմա, զի օծեալ տեսան»: (19 / 19)

«Դու ծանեար գլետին իմ եւ գառաջին իմ»: (19 / 42)

ա՛ն զգիր pn եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ pn, եւ որդի pn որդւոց իւրեանց մինչեւ յաւիտեան: (21 / 2; 21 / 3; 21 / 3)

քանզի երդմամբ եւ խաչիւ հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին, թէ Միայն ի տեսանելն գրեզ, դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ pn, եւ գրեցից գրեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ. եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք. եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ զլոր, եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 13; 23 / 14; 23 / 14)

Ձոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն, եւ ոչ զխաչին զմիջնորդութիւնն. այլ առ իւր արգել, եւ խնդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի, եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն որ շուրջ զնովաւ: (23 / 26)

Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին աւանի: (24 / 17)

Բայց որ ծովու եդ սահման՝ ասելով՝ «Յայդվայր եկեցես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին այլք pn», նա արկ զխաւար թանձրամած առաջի նոցա, եւ արգել զնոսա յընթացից իւրեանց: (25 / 9)

Ո՛վ ողորմութեան pn Աստուած, որ այնքան ներեցեր անօրինացն խրոխտալ ի վերայ խաշին արօտի pn: (27 / 23; 27 / 24)

Յիշեա՛ զժողովուրդ pn զոր ստացար ի սկզբանէ զալստեամբ միածնի pn, եւ փրկեցեր արեամբ օծելոյդ: (27 / 24; 27 / 25)

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ pn եւ մասնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց, խստաց եւ ապստամբից: (27 / 26)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցաներ զերեսս pn ի մէնջ. այլ յիշեա՛ զձեռն pn հօր եւ զբազուկ pn բարձր, որով տիրէիր մեզ, եւ անուն pn կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 28; 27 / 28; 27 / 29; 27 / 29)

Եւ արդ ահա դու բարկացար (27 / 30)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ ոք իցէ որ կարդայցէ զանուն pn, եւ որ յիշեցէ ապաստան առնել գրեզ զի դարձուցեր զերեսս pn ի մէնջ եւ մասնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 32; 27 / 33; 27 / 33)

Այստքիկ են չարաչար պատմութիւնք pn. ո՛վ լեան. (29 / 1)

Ո՛չ է մարթ անուանել qptq լեան, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի (29 / 3)

Ո՛վ լեան, համաձայն տեսանեմ qptq լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան ազունքն Իսրայէլի: (29 / 13)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ đtp անձրեւ, եւ մի՛ ցող. քանզի արբէք hnp յարենէ հաւատացելոց՝ արանց եւ կանանց ի ձեզ անկելոց: (29 / 15; 29 / 16)

աղաղակէ եւ ասէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն đtp անելի քան գղպրացն եւ զփարիսեցւոցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 43)

յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս pn. եւ ի պարծիլ ատեցողացն qptq ի մէջ տօնից քոց. զի ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն pn. եւ պղծեցին զտաճար սուրբ pn. այրեցին ի հուր զսրբութիւնս pn. եւ յերկիր խոնարհեցուցին զփառս եկեղեցւոյ pn. հեղին զարիւնս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ զԵրուսաղէմաւ միայն (31 / 10; 31 / 10; 31 / 11; 31 / 11; 31 / 12; 31 / 12)

«Եկեսցէ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ qđtq, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ». եւ զպատճառսն ինքն յայտ առնէ. «Եւ զայն արասցեն ընդ đtq վասն անուան իմոյ, զի ոչ ծանեան զիս»: (31 / 25; 31 / 26)

Այստքիկ են չարաչար պատմութիւնք pn. ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ երանելի, յղփացեալ, ականաւոր ի մէջ աշխարհաց: (31 / 42)

Այժմ ամբարձ զաչս pn. եւ տե՛ս զորդիս pn վարատեալս ի գերութիւն, զտղայս pn անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս pn այրեցեալս ի հրոյ: (31 / 43; 31 / 44; 31 / 44; 31 / 45)

Այլ hnp յայնժամ եղեալն ա՛ծ զմտաւ (35 / 41)

Ո՛վ Քրիստոս pn յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 8)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղեւ կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ pn բաւական. բայց hnp ասացելովքս կշռեա՛ զայն: (36 / 11; 36 / 11)

Եւ քանզի կարեւր խոցեալ էր գորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային, գոր իբրեւ ետես Սուլտանն՝ ասէ. Եթէ դա ապրի, գփեգ ազատեմ. ապա թէ մեռանի, գփեգ դմա մատաղ հրամայեմ առնել: (36 / 33; 36 / 33)

Ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն, թէ ի վատ բազկէ չէ մեռեալ քն որդին: (36 / 38)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն (37 / 1)

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս (37 / 5)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տեր ընդ իս ես». (37 / 26)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտէ հակառակօրն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 42)

Բայց դուք պինդ եւ ամուր կացէք, եւ ի տեղեացն վերայ զգուշացարուք: (38 / 2)

Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց. տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում զազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր. Ոչ ինչ է, ասէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. եւ ապա զի՞նչ: (39 / 15; 39 / 18)

Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, զի եւ ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 27)

Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, գոր նախնիքն քն տարեալ են ի տաճկաց(40 / 20)

«Ոչ թողից գփեգ եւ ոչ ընդ վայր հարից». (42 / 33; 42 / 34)

Եւ լուայց քեզ եւ մինչդեռ խօսեցիս, ասացից եթէ զի՞նչ ինդրես (42 / 38; 42 / 39)

Եւ դարձեալ, «Իցէ՛ զի կարդայցէք առ իս, եւ ես ոչ լուայց ձեզ. ինդրեսցեն զիս չարք, եւ ոչ գտցեն». եւ դարձեալ. «Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեք ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձեզ». քանզի զի՞նչ հաղորդութիւն է լուսոյ ընդ խաւարի: (42 / 42; 42 / 44; 42 / 45)

Ոչ ճանաչեմ qđtq. (42 / 47)

քանզի արբէք դուք յարենէ հաւատացելոց՝ արանց եւ կանանց hđtq անկելոց: (29 / 17)

Նա աւանիկ ազդ եղեւ յականջս տեառն զօրութեանց այդ ամենայն», եւ որ ի կարգին է, լռեմ խնայելով hđtq: (30 / 15)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ խնայելով hđtq: (35 / 25)

սմին համաձայն եւ Պօղոս Եփրայեցոցն գրէ. «Զի թէ ի խրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է hđtq Աստուած»: (49 / 6)

Ո՛վ pn. Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերոյ չարեացս առաւելութեան. զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 23)

Այսոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք pn. ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն, ի բազմադիմի չարեացն սակաւ ինչ նշանակեալք: (46 / 33)

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գրէ. «Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք եւ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք hđtq հայրենատուր սնտոի պաշտամանցն, այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 1)

«Եկայք, ասէ՝ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք đtq. եւ եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 34)

եւ խրատք pn. ուսուցէ զիս». սմին համաձայն եւ Պօղոս Եփրայեցոցն գրէ. «Զի թէ ի խրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 5)

Զարթիր եւ զարթո՛՛ր զգօրութիւնս pn. (49 / 44)

«Զգո՛յ՜ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ đtq ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք». (52 / 25)

Ղու եւ վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխաց զնա մի յաղթահարեցցեն»: (53 / 11)

Արդ տե՛ս ηπλ գնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն (53 / 22)

ηπλ զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 37)

Եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա, եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թե՛ Յայսմ հետե մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ pletq խռովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն pn ունիցիս, եւ մեք զպարսկական տերութիւնս. բայց զոր առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս delr: (59 / 14; 59 / 15; 59 / 17)

Ձի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն, եւ թեթեւագոյն պատուհաս pn քան զպարտիս մեր. զամենայն զքօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տեր. եւ զամենայն ալիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր, այլ ի սիրոյ pn մի՛ մերժեսցես զմեզ, տեր: (60 / 44; 60 / 47)

Լա՛ւ է անկանել ի ձեռս pn եւ ընդունել ի քէն խրատ եւ պատուհաս, քան թէ ի բաց կալ ի քէն անխրատաբար. (60 / 47)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ pn կոչեցեալ է ի վերայ մեր, համարելով զմեզ քեղ ի ժառանգութիւն, ստանալ զմեզ pletq ժողովուրդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 1; 61 / 3)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր, համարելով զմեզ pletq/տեքստում քեղ/ի ժառանգութիւն, ստանալ զմեզ քեզ ժողովուրդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 2)

Մի՛ կարծեր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, աւելի ինչ խնդրեմ h pten՝ քան զոր յառաջն. (11 / 19)

«Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ h delug. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձ (42 / 44)

Թէ ոք h delug վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր. յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի

թագաւորութեան. իսկ թէ ոք չառնու յանձն զասացեալս, տեղապահ եւ բաւական եմ: (43 / 8)

Ձի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ գոր ընկալաք հ. քէն, եւ թեթեւագոյն պատուհաս քո քան զպարտիս մեր (60 / 44)

Լա՛ւ է անկանել ի ձեռս քո եւ ընդունել հ. քէն խրատ եւ պատուհաս, քան թէ ի բաց կալ հ. քէն անխրատաբար. լաւ է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ հ. քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիրութեամբ: (60 / 47; 60 / 48; 60 / 49)

Եւ հրամայէ խաղացուցանել զնա ի Կոստանդնուպօլիս, ասելով. Ե՛րթ դադարեա անդ, մինչեւ ես փախստական ք. քէն եկից: (10 / 39)

քանզի երդմամբ եւ խաչիւ հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին, թէ Միայն ի տեսանելն զքեզ, դարձուցից հ. քէն զթագաւորութիւնդ քո (23 / 13)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Տայրվայր եկեցես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդքէն հ. քէն խորտակեցիս ալիք քո» (25 / 8)

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի, քանզի հ. քէն գազանք օթագայանան, եւ ցինք եւ անզեղք արարին իւրեանց բնակութիւն. հ. քէն աղուեսունք երամակեալք, խայտացեալք, լցեալք ի կերոյ: (29 / 4; 29 / 5)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար հ. քէն կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց հ. քէն կոտորելոց: (29 / 7; 29 / 7)

Եւ սորա հ. քէն ապաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ, եւ բաժինք աղուեսուց եղեն: (29 / 11)

Վասն որոյ ժա՛մ է ինձ զառ ի Դաւթայն զառ ի նա զասացեալսն՝ հ. քէն երկրորդել: (29 / 15)

Այսոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան հ. քէն բնակողացն, ի բազմադիմի չարեացն սակաւ ինչ նշանակեալք: (46 / 34)

Լաւ է մերձենալ առ հ. քէն չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիրութեամբ: (60 / 49)

ԴՈԻ /գոյ./-1

Եւ անցեալ առ նովաւ գայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ կոչի Դու: (37 / 15)

ԴՈԻԻՆ - 1

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասեն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ գԴուին եւ զԳանձակ ունէր, եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ (40 / 26)

ԴՈԻՆԱՅ - 1

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս, եւ նուաճէ զաշխարհն ընդ ձեռամբ. եւ ինքն բազում զօրօք խաղայ ի վերայ քաղաքին Դունայ: (24 / 10)

ԴՈԻՆԱՅԻ - 1

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս, խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին: (23 / 37)

ԴՈԻՌՆ - 15

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մե (24 / 43)

Եւ ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 36)

Իսկ զօրքն Պարսից գիշերագնաց եղեալ, կալան զդուռն քաղաքին, եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին (40 / 30)

Ջանայր, հնարէր՝ զի զդուռն երկաթի եւ զնիզս պղնձի ի բաց խլեսց (55 / 45)

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյսս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ հ դուռն Անույ: (6 / 5)

վասն որոյ թողեալ զաշխարհն՝ երթեալ հասանէ հ դուռն թագաւորին Հոռոմոց. (6 / 14)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռսն հանեալ հ դուռն սուրբ կաթողիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն. (7 / 35)

սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ հ դուռն Պարսից (12 / 41)

առաքէ հ դուռն թագաւորին: (13 / 13)

Եւ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ հ դուռն թագաւորական քաղաքին (18 / 36)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ հ դուռն քաղաքին

Յորոց հինէ՝ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, եւ ոչ ժամանեալ ամենեցուն ի ներքս մտանել, քանզի երեկոյացաւ ժամն եւ ածին զորունս քաղաքին: (40 / 30)

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՝ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ, իմ է քաղաքդ, բացէք զորունս, զի մտից: (45 / 34)

Զառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ հ դուռնս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին (42 / 10)

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դուռնս դժոխոց զնա մի յաղթահարեացեն»: (53 / 12)

ԴՈՒՍՏՐ - 5

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դասերք երկու (13 / 29)

«Փոխանակ, ասէ, զի հպարտացան դասերք Սիովնի, եւ գնացին ի բարձր պարանոց»: (30 / 25)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ գնովաւ դասերը իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին (55 / 33)

Իսկ Թէոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդէայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում ոչ որ կարասցէ ի վերայ յառնել: (40 / 16)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւթի որդւոյ Սենեքերիմայ (24 / 5)

ԴՈՒՐՍ - 6

յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին: (12 / 4)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց, վերին եթերն հերձեալ հրոյ փայլակն յանկարծակի ի դուրս անկեալ (12 / 31)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք (14 / 45)

Իսկ արքն Մանազկերտոյ անկասկած ի դուրս ելեալ ի քաղաքէն՝ պատրաստեցին առատապէս դարմանս մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 18)

Եւ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ բոց ծիրանի ի դուրս ելանէր (38 / 39)

Ջառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին, այսօր ի դուրս դիւաբնակ կաղաղանացն՝ (42 / 11)

ԴՊԻՐ - 3

«Յաթոռն Մովսէսի նստան դպիրքն եւ փարիսեցիքն». (19 / 29)

հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 17)

«Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր ասելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցուցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 43)

ԴՌՆԱՊԱՆ - 1

քանզի եւ դրնապանն ոչ ընդունէր զնոսա, որ ճանաչէ զիրսն եւ ճանաչի յիրոցն: (41 / 30)

ԴՐԱԽՏ - 5

ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարէական ողբսն. «Առաջ նորա դրախտ փափկութեան, եւ վերջ նորա դաշտ ապականութեան»: (4 / 39)

որով պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 12)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զդրախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր. (21 / 42)

քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. (27 / 47)

նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին օր անարատ չկարաց վայելել: (50 / 10)

ԴՐԱՑԻ - 3

Ջարթիր եւ զարթո՛ր զգորութիւնս քո, եւ եկ ի կեցուցանել զմեզ, Աստուած գորութեանց դարձիր առ մեզ եւ հատո՛ր դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 45)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգորութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց (58 / 19)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 16)

ԴՐՈՇՄԵՄ - 1

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեացեն զայս գիր մատենի (61 / 22)

Ե 260 (1380)

Ե - 1

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, ե ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ ըմպելի, վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 11)

ԵԲՐԱՅԵՅԻ - 2

Սմին նման եւ առաքեալն գրէ առ Եբրայեցիսն, թէ «Չիք ինչ արարած աներեւոյթ յերեսաց նորա»: (19 / 44)

սմին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցոցն գրէ(49 / 5)

ԵԳԻՊՏԱՅԻ - 3

Եգիպտացոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն (49 / 37)

Մարգարէն Եսայիաս՝ յորժամ զԵգիպտացոցն աւերանաց մարգարէանայր, զայսոսիկ ասէր (32 / 14)

զոր Ասորեստանեայն զԵգիպտացոց թագաւորութիւնն նախատելով՝ այսպէս անուանէր (45 / 7)

ԵԳԻՊՏՈՍ - 2

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց. որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտիւ եւ եղեմամբ, (11 / 46)

Եւ որպէս առ Մովսէսի տասն հարուածեայ գաւազանան տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած, (49 / 17)

ԵԴԵԱԼ - 28

Եւ դէմ եղեալ գայ հասանէ յԵկեղեաց գաւառ, զանց արարեալ զբազում օթեւանօք: (3 / 36)

Եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան (6 / 43)

Եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա. (14 / 9)

յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրեւ քսան եւ չորս հազար: (16 / 31)

որք եկեալ մեքենայս եւ մանգղիոնս եղեալ. սկսան փլուզանել զպարիսպ ամրոցին: (16 / 42)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամենն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 42)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար(24 / 35)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 3)

Եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի կենդանոյ ղցվնմ, ղֆջոտլիօչճքաղաքս: (31 / 21)

Եւ զորս արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայսն կատականաց տեսողացն. (31 / 37)

Եւ քանզի առանց գիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին, որ յոյժ ողբոց արժանի է պատմութիւնս: (34 / 10)

Վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 27)

յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 29)

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն (38 / 13)

Եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսատիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին (38 / 20)

Իսկ ի գալ երկրորդ ատուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զզօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր (38 / 28)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին (39 / 37)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին (40 / 31)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 2)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար (43 / 34)

ապա մարտ եղեալ, պատերազմաւ կամէր տիրել քաղաքին: (45 / 35)

զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ (46 / 23)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի առաջի հօր (48 / 9)

Իսկ կէսն՝ ուշ եղեալ Մելիտինոյ, հասին ի վերայ նորա զիշերաւ (50 / 32)

զի զտղայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին (51 / 2)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին քազում գերիս (51 / 28)

քանզի ի քահանայական կարգէն լուծեալ, եւ աղուեսադրոջմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր (54 / 21)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բուն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 6)

ԵԴԵՄԱԿԱՆ - 1

զնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառազարդեաց ամենայադթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն (53 / 20)

ԵԴԵՐ - 1

Եւ ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղև իսափան եւ դիմահար Եղերայ, որ յարեաւ սատան Սողոմոնի (55 / 15)

ԵԶԵԿԻԱՅ - 1

կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 38)

Եւ ո՞ր է այն գոր Աստուած ընդ Եզեկիելի խօսելով ասէր (41 / 16)

որպէս Եզեկիելի իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յղփութենէ կենաց՝
զմայլեալս զնոսա (50 / 9)

Եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղխիւք,
ըստ Եզեկիելի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ (52 / 39)

ԵԶՆ - 1

Եւ արարեալ ի տեղուջն ասուրս երիս, եւ բարձեալ էզանց եւ իշոց եւ ձիոց
զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից (43 / 37)

ԵԶՐ - 2

արկանել զհիմունս իւրեանց առ էզերք ծովուն Ովկիանոսի (58 / 42)

առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր
զիշխանութիւն յեզերս զաւառիին Հոռոմոց (14 / 37)

ԵԹԵՐ - 1

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու
երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց, վերին էթերն հերձեալ հրոյ փայլակն
յանկարծակի ի դուրս անկեալ (12 / 30)

ԵԹԷ, ԵԹԵ - 69

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի
վերայ քրիստոնէից՝ խնայելով ի ձեզ, էթե շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն
որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս. (35 / 25)

Իսկ արինարբու գագանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, Էթէ առաջնորդութեամբ ուրուք, եւ էթէ իւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն. եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին (39 / 36)

Եւ այս ոչ էթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմ (3 / 47)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, Էթէ յերկարեաց զկեանս իւր, այլ վաղահուպ մահու վճարեցան եւ բարձան ի կենաց: (4 / 5)

Էթէ՝ Չոր ի Կիւրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգել՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 45)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմսն առնէ պատասխանի, Էթէ՝ Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (4 / 47)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ Էթէ ըստ կարգի իրատու, Էթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, Էթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական զօրացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 3; 8 / 4; 8 / 5)

քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, Էթէ՝ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին (8 / 21)

Բայց ոչ գիտեմ Էթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից ի վերայ տերանց յառնել, Էւ Էթէ թագաւորին յայնժամ առանձինն բարեշնորհութիւն էր (9 / 6; 9 / 7)

Էթէ ձեռն ամեանակալին պատերազմի ընդ նոսա (11 / 48)

քանզի ոչ կամէին Էթէ Կոստանդին թագաւորեցել: (12 / 18)

Չոր յետ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ Էթէ Չի ածէք ինձ. (12 / 20)

բայց ոչ գիտեմ Էթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ, Էթէ ի բնէ ունէր զդիւահարութիւնն: (16 / 5; 16 / 6)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, Էթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, (16 / 7)

Էթէ «Ջշարսն չարաւ կորուսցէ»: (16 / 34)

Ջօր բազումք կարծեցին սիղեի գոլ նոա, բայց եւ ոչ զիտեմ, Էթէ այսպէս է եւ Էթէ այնպէս. որպէս ինքն յիւրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի, Էթէ վասն աշխարհի խաղաղութեան ոչ ինայեցի յիս, եւ վասն այնորիկ յանարժան գործ համարձակեցայ: (18 / 31; 18 / 31; 18 / 32)

Արդ՝ ոչ Էթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած (19 / 26)

զի ոչ ուստեք է իշխանութիւն, Էթէ ոչ յԱստուծոյ». չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն, այսինքն զաթոռոյն. քանզի ոչ Էթէ զամենայն իշխան Աստուած յարուցանէ: (19 / 34; 19 / 35)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ, հրաման տայ որք մերձն կային Էթէ ելեալ խնդրեցէք զայր ոք ՚յի Հայոց զո՛ր եւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 44)

Հաւատաց վասն երդմանցն եւ խաչին, Էթէ վասն իսակութեան մտացն Էթէ վասն երկիւղածութեան բարուցն՝ ոչ զիտեմ. տուեալ զբանայի քաղաքին ի Պետրոս (23 / 17; 23 / 18)

Իբրեւ ետես Էթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանային Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն. եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս, զրով եւ ոսկի մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 30)

Եւ սկսանի գով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն, եւ իսաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն ասելով, Էթէ Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին աւանի: (24 / 17)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարեականն զայն բարբառել բանս, Էթէ «Չմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր զրուիճն»: (26 / 31)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ իս զողբս յարդարեացեն. քանզի նչ էթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս, յոր սինըրորք փախստէիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 21)

Քանզի հեծելագորքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասեն էթէ էր թիւ բանակին (32 / 18)

Եւ քանզի զիրք ասեն էթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն. որ եւ սոցա հանդիպեցաւ: (32 / 22)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին էթէ ոչ էլանիցես աստի, էթէ ոչ զհրամայեալսն ի մէնջ յանձն առնուցուս (33 / 36; 33 / 36)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց, յառաջ կացեալ, էթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա էթէ ճշմարտիւ, ոչ զիտեմ, ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն. որ եւ երկոքեանն չարամահ սատակեցան: (33 / 40; 33 / 40)

Եթէ դա ապրի, զքեզ ազատեմ. (36 / 33)

Եւ էթէ յայս նիշ տեղուց ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին զերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս. (38 / 1)

Իսկ արիւնարբու զազանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, եթե առաջնորդութեամբ ուրուք, եւ էթէ իւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն. եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին (39 / 36)

Գրէ երջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն, էթէ «թագաւոր արդար կանգնէ զաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 43)

ունէր օրինակ զայս. էթէ Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 19)

էթէ մեղք հարցն մերոց ընդ մեզ էլին, որպէս մարգարէն ողբալով զիրոցն ամբաստանէր, ապա աւա՛ղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 13)

«Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զօր ասեն ի մէջ Իսրայէլի, էթէ հարքն ազոյ կերան, եւ որդւոցն ատամունքն առին: (41 / 17)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր, Էթէ լինիցի առակդ այդ ի մէջ Իսրայէլի (41 / 18)

Եւ Էթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ասպա ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ (41 / 21)

Արդ Էթէ այս ամենայն գոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձայն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նորա (42 / 16)

Տէրունի է եւ այս գոր յԵսայիայ գտանեմք ի գիրսն, Էթէ «Մինչչեւ իցէ քո կարդացեալ, ես լուայց քեզ. եւ մինչդեռ խօսեսցիս, ասացից Էթէ զի՞նչ խնդրես». որ ընդ ամենայն ջերմագութիւն հարամք անցանէ այս բան: (42 / 38; 42 / 39)

Եւ Էթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձեզ» (42 / 44)

Եւ անհոգացեալ յերկիրից՝ բազում ատուրս առնէին ի տեղուօջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն, Էթէ ուրուք կայր ինչ ի թաքստեան՝ զամենն հանեալ, եւ բնաբարձ աներմամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 22)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, ոչ մնալով կենդանի՝ բայց Էթէ յամբողջ ուրեք: (43 / 41)

ըստ այնմ, Էթէ «Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ի սրտէ»: (44 / 28)

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան, եւ երկիր իբրեւ զդայեակ՝ գեղեցիկ դիմօք զարդարի նոքօք, ըստ այնմ, Էթէ «Ցնծասցեն դաշտք, եւ ամենայն որ է ի նոսա»: (44 / 38)

այսոքիւք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ագարակք. մինչեւ չմնալ կենդանոյ ուրուք ի մարդկանէ, բայց Էթէ յամուրս ուրեք: (46 / 30)

Եւ Էթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 34)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, գարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ Էթէ որ զիւր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 21)

Թագաւորն իբրեւ ետես Էթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ զան եւ ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել (48 / 30)

Եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ. ուր բազում արինհեղութիւնք եղեն, գորոց սսեն Էթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ որ տեսեալ (48 / 38)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես Էթէ չիք այլ գօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց, եւ զմնացեալսն առ եւ դարձաւ: (51 / 26)

Ձի նչ Էթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 22)

Ձի նչ Էթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղել (55 / 24)

սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, Էթէ թագաւոր իցէ Էւ Էթէ իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 35; 56 / 35)

զի նչ Էթէ այլ որ դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 27)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, Էթէ ի բուն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնա յիր թագաւորութիւնն: (59 / 6)

Ձկնի այսր իբրեւ ետես Էթէ դաւաճանութեամբ յիրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղել, (59 / 18)

Ձի նչ Էթէ ըստ յանցանաց մերոց խրատեաց զմեզ, այլ զթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս խրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 40)

Ձի Էթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ գոր ընկալաք ի քէն (60 / 43)

զի ընթերցջիք եւ զիտասջիք, Էթէ մեղքն եղել այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 28)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց էլանել (4 / 5)

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել էլանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27)

դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր՝ ընդ ձեռամբ Հոռոմոց, եւ էլանել առ նոսա: (21 / 30)

Ժա՛մ է ինձ ի դաւթական բանսն էլանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել զողբս. (31 / 7)

եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն էլանել որ ի վերայ քաղաքին կայ (34 / 23)

վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ էլանել, յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 28)

ասէ ցնոսա. Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ էլանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն (43 / 8)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան էլանել կարաց, նա զերծաւ (50 / 36)

վասն զի եւ ո՛վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր, խորասուզիլ կամօք ի խորխորատ, յորմէ չիք հնար էլանել: (52 / 19)

Իսկ զկնի սատանայական գործոյն ի գլուխ էլանելոյ, հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 37)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ էլանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիւրմէ ապստամբ զնա կարծելով: (16 / 12)

Իսկ զկնի էլանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի, եւ քան զառաջինն ողորմագոյն եւ բազում ողբոց արժանի: (28 / 24)

Եւ էլ աղաղակ մեր առաջի Աստուծոյ: (2 / 36)

զանդարձ ուղեւորութիւն. (23 / 23)

Եւ բարեկամաբար էլ քաղաքն ընդ առաջ նոր (45 / 27)

ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ գօր էլ Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ գիտեմ (50 / 27)

նա յայց էլ մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ (54 / 9)

եւ ոչ էլ տեր ընդ գօրս մեր զինու եւ վահանաւ, եւ ոչ եհան սուր ընդդէմ թշնամեացն եւ արգել (58 / 15)

եւ էլ յաշխարհէս զկնի ամենայն երկրածնաց, ուր ի միասին են թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 21)

եւ էլ հուր հարաւային եւ եկեզ զամուրս բարձունս, եւ զաշտարակս անմատոյցս իբրեւ զմոմ հալեալ սպառեաց (60 / 2)

այսօր իբրեւ առիծունս հզօրեղապէս աներկիւղ էլանեն ի իշտից բերանաբաց՝ թէ գո՛ւ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (42 / 1)

Թագաւորն իբրեւ ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ զան եւ էլանեն, (48 / 31)

Յորժամ յԵկեղեաց կամ ի Կարին էլանես, քեզ ընդառաջ գայ: (6 / 32)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ էլանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում գօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն (13 / 16)

Եւ ապա զի՞նչ առնէ. էլանէ արտաքոյ կանոնական կարգաց, եւ կոչէ զայրս զայս յառաջ եւ առնէ այր իւր (18 / 28)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ էլանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն (22 / 15)

ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ էլանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով (35 / 37)

որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին էլանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 3)

իսկ այժմ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ էլանէին: (4 / 28)

Իսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այսորիկ այսպէս, այր զարամբ էլանէին փութապէս զանխլաբար ի տունս իւրեանց հասանել (9 / 38)

Չոր տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս էլանէին, եւ մեծաւ խնդութեամբ դիմեալ ի վերայ, (12 / 5)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչին փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս էլանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք (14 / 45)

քանզի կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ էլանէին նմա: (18 / 39)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն էլանէր... այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախուռն թագին, եւ զամենայն մարդ ի տեսութիւն եւ ի զարմանս ցուցանէր (22 / 14)

եւ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ բոց ծիրանի ի դուրս էլանէր (38 / 39)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ էլանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն ի մէնջ յանձն առնուցուս. իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 36)

ասէ. Կամ էլէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել (44 / 13)

իսկ որդիք նորա՝ քանզի ո՛չ հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ էլին առ թագաւորն (4 / 30)

որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ էլին ի կենացս: (9 / 10)

էլին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն. եւ յանկարծակի սուր ի վեր առեալ սպան զնա: (9 / 34)

Քանզի երկիցս եւ երիցս էլին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա եւ պարտեալ ի նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 39)

յորում էլին իշխանքն ի հայրենի ժառանգութենէ իւրեանց, եւ եղեն պանդուխտ յօտար երկիր (20 / 8)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ էլին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս բագումս (26 / 36)

եւ մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ էլին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի (26 / 44)

էլին եւ տարածեցան ընդ երեսս երկրի, (27 / 44)

էլին Պարսիկք ի վերայ Երուսաղէմի, էլին եւ ի վերայ մեր. ւերեցաւ Երուսաղէմ, ւերեցան եւ քաղաքք մեր: (30 / 46; 30 / 47)

եւ առեալ զգերին եւ զկապուտ քաղաքին, էլին ի տեղուջէն: (39 / 38)

Եւ ի սոյն ամի էլին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասեն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ գԴուին եւ զԳանձակ ունէր, եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ, (40 / 25)

Կարծական եղեւ մեզ այս կեանքս. եթէ մեղք հարցն մերոց ընդ մեզ էլին (41 / 14)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ էլին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, (44 / 15)

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զսոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս էլին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով (45 / 14)

վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ էլին ի նոյն՝ չարին արբանեակք (46 / 10)

Եւ ապա հուր հարեալ քաղաքին, կիզեալ ապականեցին, եւ առեալ զառ եւ զգերի՝ էլին ի տեղուջէն: (48 / 23)

Եւ քանզի գունդ մի հեծելագոր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս էլին: (50 / 35)

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ, նոքա ի բռնութենէ կարեացն հարկեալ, էլին ընդ Խորձեան ի վեր (51 / 9)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, էլին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում գերիս (51 / 28)

գրէ երանելին Յովհաննէս, թէ «Առ ի մէնջ էլին, այլ ոչ էին ամենեքեան նոքա ի մէնջ» (52 / 33)

ԵԼԵԱԼ - 31

Ազատ կանայք ի հրապարակ էլեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 38)

Որք էլեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ. (11 / 2)

Եւ ի լինել այսորիկ այսպէս, որք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին՝ էլեալ յերիվարսն թագաւորան հանդերձ (12 / 2)

Եւ էլեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին (12 / 20)

Ապա ինդրակքն էլեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին (12 / 22)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի էլեալ զօր ի տաճկաց ...եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 18)

էլեալ ի գիշերի՝ անկանէին ի մօտաւոր քաղաքսն (15 / 2)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթուղիկէն էլեալ ամրանային (15 / 7)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն էլեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր (15 / 17)

նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ էլեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 20)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ, հրաման տայ որք մերձն կային եթէ էլեալ խնդրեցէք զայր որ ՚յի Հայոց զո՛ր եւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 44)

Եւ էլեալ խնդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիւրատէսն էր (20 / 45)

եւ նա էլեալ յամբողջն երթայ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Սուրմառի. (21 / 27)

Սեպուհ զունդն ազատաց էլեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիւծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 31)

Եւ ի յերկարիլ խնդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի քաջին Վասակայ, էլեալ եւ նա զնաց առաջի թագաւորին: (23 / 28)

Եւ էլեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր (24 / 18)

Եւ էլեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ զայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ (24 / 47)

էլեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ յազգականաց, զերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 28)

Մերս քանիօ՛ն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպառնալիք միայն, այլ պատուհաս բարկութեան հասեալ եւ ի գլուխ էլեալ, եւ մեք չարագանեալք եւ կործանեալք եւ տեսարան աշխարհի եղեալ (27 / 10)

արեան առուք ի դիականցն անկելոց էլեալ, ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ զնացիցն զհող երկրին հեղեղատէին: (35 / 39)

Եւ էլեալ անտի սակաւ արամբք յանգէտս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 15)

Իսկ արքն Մանազկերտոյ անկասկած ի դուրս էլեալ ի քաղաքէն՝ պատրաստեցին առատապէս դարմանս մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 18)

եւ էլեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 35)

որք ելեալ էին յաշխարհն Հայոց: (40 / 27)

Իսկ ես ոչ թէ սպանուեաց եմ քարոզ, այլ գեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ (41 / 11)

որք ելեալ եւ գիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց (46 / 1)

Իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան. (51 / 24)

Եւ իբրեւ չյաջողեցաւ նմա այս, ելեալ զայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի (54 / 35)

վասն որոյ ելեալ ի լեռն Խլաթայ, եւ անդ յիրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ. (54 / 39)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց գերի ելեալք, եւ կաթնասուն տղայք զքարի հարեալք, եւ գեղեցիկ դէմք պատանեկաց թառամեալք: (27 / 14)

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք գլաջարդ առնէ (28 / 8)

ԵԼԵԻԵԼՍ ԱՌՆԵՄ - 1

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիւք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զմամնութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելեւելս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն (28 / 45)

ԵԼՔ - 4

այլ ելս իրացն ոչ կարէին իմանալ: (28 / 13)

բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 8)

Եւ իբրեւ ոչ կարէին զելս իրացն իմանալ (15 / 2)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք, յոմանց ընկալեալ եղև այս, եւ յոմանց ոչ. եւ իբրև ամենայն մարդ ի ծուփս եւ ի տարակուսանս անկեալ կայր, եւ ինդրէին զելս իրացն իմանալ (53 / 40)

ԵԿԱՄՈՒՏ - 2

Իսկ եկամուտն՝ որ չէ ի թագաւորական տոհմէ՝ այն իւեցին է: (15 / 31)

բայց զեկամտիցն, եւ որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան, գնցա ո՛վ կարէ բերել զհամար: (31 / 40)

ԵԿԵԱԼ - 50

որք եկեալ զաշխարհս յաւեր դարձուցին: (4 / 36)

Որոց ընդդէմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց. բայց քաղաքին եւ այլ շինանիստ տեղեացն՝ չմեղան ինչ: (5 / 3)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխսագաց Գեորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց զնոսա. եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, (5 / 39)

որք եկեալ հեղան յանկարծուստ ի վերայ նորա, եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 2)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս (6 / 22)

Եւ եկեալ իջեւանս առնէ յընդարձակ դաշտն Կարնոյ (6 / 28)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտութեան մեծի տօնին, եւ մեծարեալ պատուի ի նմանէ: (8 / 7)

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս առնլոց էր, փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի ինդիր գրոյն (10 / 30)

Ձոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ, թէ Եւ դու յապստամբիցն եւ եկեալ, ահ արկանես ինձ: (10 / 37)

որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Սովաբացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 5)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից (13 / 5)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին գՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց (13 / 11)

որ եկեալ անցանէ յաշխարհն Վրաց: (13 / 18)

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Սեաւ (13 / 35)

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց. եւ եկեալ ի վերայ քաղաքին՝ իրամատեցին զպարիսպ նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 5)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց զունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 21)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին, դարձեալ ա՛յլ զօրք առաքեցան ի թագաւորէն, որք եկեալ մեքենայս եւ մանգղիոնս եղեալ, սկսան փլուզանել զպարիսպ ամրոցին: (16 / 42)

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչչեւ ի բուն եկեալ էր՝ չորացաւ. (18 / 14)

Եւ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ ի դունն թագաւորական քաղաքին (18 / 35)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս, եւ նուաճէ զաշխարհն ընդ ձեռամբ. (24 / 8)

եւ եկեալ՝ ոչ ըստ առաջին պատուոյն մեծարէ զհայրապետն: (24 / 15)

այր մի տաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն՝ ինդրէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 25)

Եւ եկեայ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, եւ մինչեւ ի դաստակերտն մեծ՝ որ կոչի Վաղարշաւան, եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 1)

Եւ եկեայ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ. (26 / 14)

Եւ եկեայ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. (33 / 30)

Ապա ի գեղջ եկեայ արձակեաց զնա առանց հարկի (33 / 42)

Չանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեայ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ (34 / 34)

Եւ եկեայ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բաբերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի գորացն Հռոմոց որ կոչին Վռանգք (36 / 14)

Եւ եկեայ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ քաջագուն իշխանքն Գազկայ որդոյ Աբասայ, եւ բազում նախճիրս ի տեղուջն գործեալ: (36 / 23)

Ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեայ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զքաղաքն՝ եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ, եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 6)

Եւ ապա եկեայ նորա վառեալ սրտմտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին: (37 / 21)

Իսկ ի գալ երկրորդ ատուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զզօրս իւր եկեայ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր. եկեայ խոռին կամեր հզօրապէս ի ներքս մտանել, եւ յանկարծակի զհարովին երթեալ անկաւ: (38 / 27; 38 / 28)

Եւ նորա եկեայ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ ոչ ինչ ունելով վերս յանձին: (38 / 41)

Առ որ եկեայ գունդ մի ի Թուրքաստանէ՝ հնազանդեցան նմա (40 / 35)

Որում ոչ առեալ յանձն, յեի որոյ եկեայ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս (40 / 39)

Եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ, եւ կալեալ զնոսա յանհոգս մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին (40 / 46)

Որում եկեալ առաջի գլխաւորք քաղաքին՝ խնդրեն... (43 / 44)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յագենային (45 / 19)

Ձոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 42)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի, զմեզ դատարկ մի՛ դարձուցանէր (45 / 45)

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգեւօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա. եւ ապա զնացին յաշխարհն իւրեանց: (46 / 6)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս (46 / 36)

որով նոքա զԻսրայէլ նեղեցին, որոց ի դատ եկեալ Աստուած ասէր (49 / 39)

բայց Հոռոմն չէր եկեալ յառաջ: (51 / 25)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիւրուք եւ անթիւ սպառազինօք. (55 / 40)

զի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամրացուցեն, եւ անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 37)

պատուական ալիք ծերոց ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ եկեալք, եւ դիակունք նոցա թաւալգլոր իսաղացեալք: (27 / 18)

Եւ սիրտք նոցա յողորմութիւն ոչ եկեալք: (27 / 22)

բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկեւոցն: (36 / 47)

Ամենեցուն մի նախանձ էր բարեպաշտութեան. քահանայք սորա սրբակեացք եւ աղօթասէրք, եւ [եկեղեցական](#) սպասու հլուք եւ հպատակք: (29 / 39)

Վա՛յ Երուսաղէմ, վա՛յ քաղաք արեան. հասին աւուրք վրէժխնդրութեան քո, եւ որ այլն եւս, զոր մեծն Եւսեբիոս յ[եկեղեցական](#) պատմութիւնս նշանակէ: (17 / 18)

Յակոբոս եպիսկոպոս ումն որ ունէր զվերակացութիւն [եկեղեցեաց](#) տանն Հարքայ, սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձազգած, պահեցօղ, բոկագնաց: (51 / 45)

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւագ [եկեղեցին](#) մտանել՝ եւ ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 45)

նաեւ զայլ շինուածսն եւ զփայտակերտ [եկեղեցին](#) զոր սուրբ Գրիգոր կոչէն: (51 / 40)

եւ [եկեղեցիք](#) որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն (20 / 15)

քանի՛ [եկեղեցիք](#) ի ձեռն վաճառոյն այնորիկ աւերեցան (21 / 7)

Հրայրեաց եղեւ տաճարն սորբ. այրեցան եւ ի մեզ փոխանակ միոյ տան՝ բազում [եկեղեցիք](#). (31 / 6)

Եւ [եկեղեցիք](#) մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 31)

ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ [եկեղեցիք](#). որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան (49 / 27)

Ի սորա ժամանակս պայծառացան կարգք [եկեղեցւոյ](#) (5 / 11)

Քանզի ուներ գաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց [եկեղեցոյ](#) եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ կոչի Սեւանայ կղզի (5 / 15)

յորոց ատուրս բարձրանայր յոյժ եղջիր [եկեղեցոյ](#) ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 28)

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս [եկեղեցոյ](#) հաւասարեն զանձինս, եւ հետի ոտիւք ի ջուրս իջանեն, եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն՝ (8 / 11)

պարարտացեալ պտղաբերէր [եկեղեցոյ](#) դրախտ (22 / 12)

Վաճառականք՝ [եկեղեցոյ](#) շինողք եւ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեանք եւ հանգուցիչք, եւ առ աղքատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 34)

զի ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, եւ պղծեցին զտաճար սուրբ քո. այրեցին ի հուր զսրբութիւնս քո, եւ յերկիր խոնարհեցուցին զփառս [եկեղեցոյ](#) քո. (31 / 12)

որք վիճակի տեսաք էին եւ [եկեղեցոյ](#). (31 / 40)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց... ինդրեցին զվերակացութիւն [եկեղեցոյ](#) եւ հատուցանել զհարկն (33 / 41)

Զի՛նչ ասացից եւ վասն [եկեղեցոյ](#) որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմաճնունդ գերերջանիկ (42 / 3)

բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց [եկեղեցոյ](#). (52 / 49)

վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս [եկեղեցոյ](#) (53 / 15)

Որ ցուցանէր ինքեամբ օրինակաւ՝ զանստուեր եւ լուսաւոր կարգս [եկեղեցոյ](#) խաւարաւ փակեալ. (59 / 35)

՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ [եկեղեցոյ](#) քայքայեալ ապականեցան: (59 / 38)

այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ յիշելով գտերունական զանսուտ հրամանն (14 / 14)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւե, մինչեւ յեկեղեցիս եւ ի հանգիստս սրբոցն ընթանայր (16 / 4)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին (16 / 13)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբաստացիք եւ Պիհոռնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ (29 / 44)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ... մտին եւ յեկեղեցիս մեր, եւ համարձակեցան յանմտանելիսն (31 / 2)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար, բարեգործութիւն զիրսն կարծելով (31 / 23)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին (31 / 35)

Եւ կարծեր այնու հիմամբ տապալել զեկեղեցիս սուրբ. եւ ոչ աճ ի յիշումն գտերունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումնն առ Պետրոս, թէ «Դու ես վէմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցիս իմ, եւ դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահարեցեն»։ (53 / 10; 53 / 12)

զի մատնեցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցիս սուրբ (53 / 17)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթողիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին (6 / 6)

զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ ավափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին գտունս եւ զեկեղեցիս (35 / 1)

ԵԿԵՂԻՔ - 6

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց (46 / 11)

Էւ դէմ եղեալ գայ հասանէ յԵկեղեաց գաւառ, զանց արարեալ զբազում օթեւանօք: (3 / 37)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգա... վստահութիւն տայր բանից, թէ Յորժամ յԵկեղեաց կամ ի Կարին ելանէս, քեզ ընդառաջ գայ: (6 / 32)

նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ... ի Մանանաղի իջեալ եւ յԵկեղեաց անդառնալի գնացիւք (17 / 21)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղեւ կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական (36 / 10)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ որ գիշերաւ անցին, յորժամ գիտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 43)

ԵԿՈՒՄՆ - 1

Իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոցա, եւ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ առաքէ զնոսա յարեւելս անդառնալի եկիւք: (4 / 36)

ԵՂԱՆԱԿ - 1

քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն (44 / 44)

ԵՂԱՆՅ ԲԵՐԴ - 1

զնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 26)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, էղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ...սա ի խաղաղութեան կալաւ զաշխարհս Հայոց: (5 / 9)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, զոր կացուցեալ էր էղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի, սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից, (12 / 39)

քանզի եւ զԱնանիա զերեց էղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

Կարեւոր համարեցայ առ սիրելի էղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն գիտութեան ծանուցելոց իրաց (59 / 24)

Սա քանզի բազում ազգականս ունէր եւ էղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նոցա: (15 / 42)

պարտ էր ի ձեռն խրատու էղբարց մերոց ողջախոհանալ մ: (25 / 37)

ասէ. Քաջալերեցարուք ընկերք եւ էղբարք իմ, (37 / 30)

Երկիցո՛ւք էղբարք եւ ակն ածեսցուք յերկնակողման պատգամացս (42 / 46)

քանզի ի միում ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ էղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս (20 / 6)

եւ արկ ի սիրտ զազանամիտ թագաւորին Պարսից զսէր եւ զինամ իբրեւ ի վերայ էղբօր սիրելւոյ (58 / 30)

Զմի յէղբարցն առնէ մագիստրոս (15 / 42)

Իսկ զերրորդն յէղբարցն՝ ...կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (15 / 46)

ԵՂԲՕՐՈՐԴԻ - 1

Իսկ Վահրամ այր հզոր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդւովք եւ էրօրորդւովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա. (21 / 20)

ԵՂԵԱԼ -45

անձնատուր եղեալ ելին առ թագաւորն. (4 / 30)

Եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ ինդրէր զօրս յօգնականութիւն, եւ առեալ գայ անցանէ յաշխարհն իւր: (6 / 15)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձն(7 / 9)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափխագաց. 11 / 10)

Իսկ թագաւորն մեծաւ անարգանօք փախստական եղեալ՝ ձիաթափ անկանի ի քաղաքն թագաւորութեան իւրոյ: (14 / 22)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ գլխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 26)

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւազ եկեղեցին մտանէ՝ եւ ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 45)

Յայտոսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց (21 / 36)

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ զոռոյի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 33)

այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր(27 / 3)

մեք չարագանեալք եւ կործանեալք եւ տեսարան աշխարհի եղեալ (27 / 11)

եւ սորա ի քեզ ապաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ (29 / 12)

քանզի որք ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի (31 / 34)

Եւ մինչ Սուլտանն գայսու գայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ էին. (37 / 20; 37 / 21)

Չոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 40)

Իսկ մանկանցն ցօղէր հրեշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, ո՛չ տրտմեցուցանէր՝ եւ ոչ նեղէր զնոսա. որ եւ զբարբարոսն ի զգաստութիւն էած, որ ի վերայ անպատում սքանչելեացն յոստովան եղեալ ասէր. (39 / 26)

Եւ քաղաքացիքն յայս ապաստան եղեալ ի ծովն եւ յամրոցն, յանհոգս կային: (39 / 35)

Չոր եւ իսկ աչօք մերովք տեսաք առ սմա եղեալ. (39 / 45)

որ թագաւորեաց ամա երեքտասան, ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի եղեալ: (40 / 15)

Իսկ զօրքն Պարսից գիշերագնաց եղեալ, կալան զդուռն քաղաքին, եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին, որում ոչ ոք գոյր օգնական. զորոց առեալ զառ եւ զգերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 30)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ գիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն, եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ ...սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (40 / 46)

գիշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին, (43 / 19)

Յորոյ վերայ գիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին եւ միջօրէի լուսաւորեցաւ (43 / 27)

Իսկ ընդ մեծամեծսն ատենախօս եղեալ, ասէ. (44 / 12)

որք ելեալ եւ գիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց (46 / 2)

Եւ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս. ոմանք ի գալ գիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն, եւ այլք կամօք անձնատուր եղեալ. (47 / 5)

զայս զի՞նչ այլ ոք դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ, որ եւ ի սրբոց վկայութիւնս չերեւի ուրեք եղեալ: (47 / 23)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, գիշերագնաց եղեալ. յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 4)

վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին (48 / 14)

ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ. (49 / 21)

Ծովն միայն էր ի մէնջ պակաս. բայց թէ կշռես ըստ գործոյն, եւ զայն եւս տեսանես ի մեզ եղեալ (49 / 31)

Իսկ արիւնարբու զագանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ (51 / 30)

քանզի եւ գիշերի հատեալ զբանտն եւ փախստական եղեալ. (54 / 29)

եւ զպայծառութիւն ոգւոց եւ զճառագայթս ճանապարհի առաքինութեան, անտեսանելի եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 36)

այլ տկարացեալ եւ անգօր եղեալ. անծուժկալ եւ կամակոր՝ ընդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ (59 / 42)

Իսկ եւ ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ գեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ (41 / 11)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ որ գիշերաւ անցին, յորժամ գիտացին գեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 44)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ (35 / 41)

Կոյսք ի հրապարակս ի խայտառականս անկեալք, եւ երիտասարդք առաջի ծերոց սրախողիտոյ եղեալք. պատուական ալիք ծերոց ընդ արիւն եւ ընդ սպաժոյժ եկեալք, եւ դիակունք նոցա թաւալզոր խաղացեալք: (27 / 17)

Իսկ նա երթեալ հանդիպի թագաւորին, եւ պատմէ զեղեայսն (10 / 33)

Իսկ քոյր թագուհւոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թէոդոսայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեայսն: (17 / 37)

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեայսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեայսն, ասելով՝ թէ Չէ բարւոյ ինչ նշան. որ եւ ի նոյն ատուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 32)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեայսն, ցասամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 43)

որպէս Աստուած յիրմէ եղեղոն նախախնամէ ամենեցուն (39 / 46)

ԵՂԵԳՆԵԱՅ - 1

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղել (45 / 7)

ԵՂԵՄՆ - 1

որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտի եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին. (11 / 47)

ԵՂԵՌՆԱՒՈՐ - 2

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ զդողի հարեալ զարհուրեցաք. բայց ողորմեցաւ Աստուած, եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոցա, եւ խափանեաց զընթացս արշաւանաց անօրինացն: (25 / 33)

Չայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրեւ ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն (36 / 45)

քանզի ինքն յօրէնսն հրամայեաց, թէ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեգ. (42 / 33)

ԵՂԵՐԱՄԱՅՐ - 1

Եւ զբնութիւնն բռնադատէին առատանալ ողբովք, նաեւ զԵղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչէին (27 / 6)

ԵՂԻԱ - 3

Եղիա երկուցեալ ի մահուանէ, Յեզաբելայ փախստական՝ ի Քորեբ անկեալ ապրեցաւ. (29 / 10)

Եւ զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ագռաւօքն զերիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 6)

զի թերեւս կասեսցէ զստամբակ եւ զանհնագանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 28)

ԵՂԻՍԷ - 2

Եւ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղին ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 2)

զի թերեւս կասեսցէ զստամբակ եւ զանհնագանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 28)

ԵՂԾԵԱԼ - 1

Եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն Եղծելոցն (57 / 26)

ԵՂՆՈՒՏ - 2

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում զերիս

եւ զինքն եղ իյՇղնուտն ի բանսի (45 / 31)

ԵՂՈՒԿ - 3

Շղո՛ւկ զիս, եղո՛ւկ զիս, բարձր բարբառով, եւ այլ ինչ աւելի չասեր ինչ: (17 / 23; 17 / 23)

Ջոր տեսեալ անմիտ մարդիկ՝ իմացան անկեալ ի մտաց, բայց իմաստունքն ասէին. Այդ եղուկդ ամենայն երկրի լինելոց է: (17 / 27)

ԵՂՈՒՆԳՆ - 2

եւ եղնգամբբ ձեռացն զերկիր դափր հատանէին: (28 / 31)

եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբբ հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 15)

ԵՂՋԻԻԸ - 4

եւ այլք բազումք, յորոց աւուրս բարձրանայր յոյժ եղջիւր եկեղեցոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 28)

եւ բարձրացաւ եղջիւր հաւատոյս մերոյ: (8 / 18)

«Եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք» որպէս ի սաղմոսարանի անդ գրեալ է: (19 / 9)

եւ ոչ տէր զօրութեանց ընդ մէջ իւր ածաւ, եւ ոչ եղջիւր փրկութեան եւ յուսոյ եղեւ մեզ տէր: (58 / 17)

ԵՄ /միադիմի բայ, օժանդակ բայ էական բայ. հանգույց/ -455 հաշվել/ նախորդը 466/

Որ խաբէր զընկերն՝ պարծէր իմաստուն գոլ, եւ որ յափշտակէր՝ ասէր. Ես հզօր եւ: (30 / 7)

Իսկ ես ոչ թէ սպարնայեաց եւ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ (41 / 11)

Կենդանի եւ ես, ասէ տէր,: (41 / 18)

Իսկ թէ որ չառնու յանձն զասացեալս, տեղապահ ես բաւական եւ: (43 / 11)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի եւ քան զամենայն մարդիկ (41 / 22)

մեր խոստովանող լեզու ունիմք, թէպէտ ի բարի գործոց թափուր եւ, եւ զնոցա կիրս կրեմք, քանի՞ն ողորմելի եւ եւ ողբոց արժանի: (49 / 41; 49 / 42)

Եւ ոչ մեր կարօղ եւ ձեռն արկանել (56 / 43)

այլ նուաղեալ եւ հնազանդեալ եւ ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ (60 / 35)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ... ՎԱՍՆ ԱՆՑԻՑՆ ԱՆՑԵԼՈՑ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՅ ՈՐՔ ՇՈՒՐՁ ԶՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 3)

այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ գիտէ զողբսն ըստ թշուառութեանն յօրինել: (7 / 24)

Բայց ոչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս (9 / 7)

Զսոսա տեսեալ թագաւորին՝ հարցանէր արժանաւորաց իւրոց. Զի՞նչ են այն բազմութիւն հերետիկոսացն: (14 / 1)

Եւ նոքա ասեն. Սոքա ամենեքեան երամք աղօթողաց են, որք աշխարհի խաղաղութեան եւ կենաց ձերոց առողջութեան միշտ խնդրուածս առնեն: (14 / 3)

սոքա անցեալ են (15 / 27)

Այսոքիկ են առօրեայ պատմութիւնք կէսարուն, որ թագաւորեաց ամիսս վեց: (18 / 16)

զի ակն է նորա արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի էն առաջի ամենատես գիտութեան նորա: (19 / 41)

«Աչք տեառն բարձունք էն, եւ մարդ տառապեալ. եւ խոնարհեցի բարձրութիւն ամբարտաւանից, եւ բարձրացի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեցի»: (19 / 49)

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան երգոցն՝ այժմ բուէճք եւ տտաղեղունք էն դասագլուխք (20 / 32)

Սեպուհ գունդն ազատաց ելեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ էն իբրեւ զկորիւնս առիւծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 32)

Եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ էն իբրեւ զլոր, եւ անմիտք կլանեն գնա: (23 / 16)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ խելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ էն թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր (23 / 30)

Եւ տաց զքաղաքս եւ զայլ ամուրս որ յաշխարհիս էն: (23 / 43)

Իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին էն. եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն ատուրն փառաւորապէս, որպէս եւ վայել էր իսկ (24 / 23)

Իմ էն եւ այտօքիկ, քանզի ի մեզ կատարեցան ամենայն կանխասացիկ բանք մարգարեիցն. արդ թրթուրն եւ մորեխն այն անցեալ էն. իսկ ջորեակն եւ գրուիճն սոքա էն՝ վասն որոյ ճառս մեր արկեալ է: (26 / 33; 26 / 35; 26 / 35)

Այտօքիկ էն չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. (29 / 1)

ասէ. «Խոտեցին այնտօքիկ որ քնտրեալ էն արծաթով»: (30 / 21)

բաւական էն առ ի յԵսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 22)

Այտօքիկ էն չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ երանելի, յղփացեալ, ականաւոր ի մէջ աշխարհաց: (31 / 42)

Այնտօքիկ երկայն բանի պիտոյ էն եւ ժամանակի. (32 / 9)

«Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» (37 / 28)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ գայս. եթէ Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեայ են ի տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 20)

զի ամենայն անձինք իմ են, որպէս անձն հօր նոյնպէս եւ անձն որդոյ (41 / 19)

Ո՛ւր թագաւորացն աթոռք, ահա ոչ երեւի. ո՛ւր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին. ահա ո՛չ են, եւ ոչ եւս երեւին (41 / 39)

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեայ են: (42 / 15)

Քանզի տքա ամենեքին համատոհմք են մեր (42 / 22)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղեւ սէր սիրելեաց եւ զութ արեան, իւրաքանչիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել՝ զի թերեւս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն. վասն որոյ բայց զայգիսն խղճէին կրթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արինք են ի յուտել: (48 / 19)

ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց (49 / 4)

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման (50 / 11)

Եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ, եւ են որ աստ տանջին եւ անդ, որպէս Սողոմայեցիքն. եւ են՝ որ աստ միայն, որպէս Ղազարոսն. եւ են՝ որ անդ միայն, որպէս մեծատունն: (50 / 22; 50 / 23; 50 / 23)

Զի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին...այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբոնումն, եւ հեռաւորացն իրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 22)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են (56 / 11)

վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սորոք էն՝ անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց, զի թերեւս պահանջեցէ որ ի նոցանէ (56 / 44)

Չարաչար էն մեղք, եւ գորդեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց (57 / 23)

ուր ի միասին էն թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 22)

զի ամենայն խորհուրդք նոցա որ վասն մեր. ի չարութեան էն, եւ բանք նոցա լի նենգութեամբ: (61 / 16)

Եւ դու յապստամբիցն էս եկեայ/10/37/

Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ էս. (17 / 24)

գովեայ էս եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան (19 / 46)

Որում եկեալ առաջի զխաւորք քաղաքին՝ ինդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի էս կացո՛՛ գոք թագաւոր, որպէս զի մնասցէ առանց խոռվութեան քաղաքս: (43 / 45)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԵՒ Ի ՄԱՆԱՆԱՂԻՈՅ ՍԱՀՄԱՆՍՆ ԲՈՐԲՈՔԵՅԱԻ ՀՐԴԵՀ ՄՈՂՈՐՈՒԹԵԱՆՆ, ԱՍԵԼԻ է (2 / 24)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, եւ սաստի սկիզբն առնել (3 / 29)

Այս է Բուլղարաց երկրի առնլոյն օրինակ: (4 / 31)

ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարեական ողբսն. «Առաջ նորա դրախտ փափկութեան, եւ վերջ նորա դաշտ ապականութեան»: (4 / 38)

Չոր իմ հայրն կարեալ է յիշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (5 / 1)

եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում զիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ զայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ, վասն որոյ պատմութիւնս է. (5 / 26)

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ՛ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է. (5 / 46)

Մինչեւ ցայս վայր պատմութիւնս մեզ հեշտալի է: (6 / 20)

Բայց մեք խուն բանիք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց է: (7 / 26)

այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է ա՛յլս ի վերայ սորին յաւելուլ չարիս: (7 / 48)

յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց (8 / 10)

եւ է գերեզման նորա ի Հոռոմոսի վանքն: (8 / 29)

քանզի հին սովորութիւն է այս տանն Յունաց: (9 / 6)

այլ տո՛ւր զիմ հայրենիքն՝ զոր Կիւրապաղատն ինձ տուեալ է, տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ. եւ այլ ընդ իս եւ ընդ քեզ խաղաղութիւն է: (11 / 20; 11 / 21)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեալ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա, որպէս ի գիրս թագաւորութեանն գրեալ է. (12 / 9)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ուրից, որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է. (13 / 6)

որպէս օրէն է ամենայն թագաւորաց: (13 / 27)

«Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի գանձուց առատութիւնս». (14 / 25)

Իսկ սրունքն եւ ոտքն երկաթի խառնեալ ընդ խեցի, որ է Հոռոմոց թագաւորութիւնն (15 / 28)

Որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զիշխանութիւնն՝ այն երկաթն է, իսկ եկամուտն՝ որ չէ ի թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 31; 15 / 31)

Ի սորա թագաւորութեանն եղեւ մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի, որ է ի վիճակի Արծրունեաց աշխարհին (16 / 19)

Այդ եղուկդ ամենայն երկրի լինելոց է: (17 / 27)

քանզի բազմաց կարծիք թէ մեռեալ իսկ է: (17 / 41)

Զօր բազումք կարծեցին սիդէի գոլ նոա, բայց ես ոչ գիտեմ, եթէ այսպէս է եւ եթէ այնպէս. (18 / 31)

Զայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի. (19 / 3)

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց եւ գովութեանց արժանի, եւ յիշատակ նորա կայ մնայ յաւիտեան, եւ «Եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք» որպէս ի սաղմոսարանի անդ գրեալ է: (19 / 7; 19 / 10)

«Վա՛յ է նոցա զի կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինեւ», եւ որ այլն եւս: (19 / 24)

Արդ՝ ո՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է. (19 / 26)

զի ոչ ուստեք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ (19 / 33)

զի ակն է նորա արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի ամենատես գիտութեան նորա: (19 / 40)

այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արու (20 / 29)

այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, (20 / 37)

Արդ ի վերջէ յառաջինսն տանելի է մեզ զպատմութիւնս: (20 / 41)

զի դառն է պատմութիւնս, եւ բազում ողբոց արժանի: (21 / 41)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս, առ հայրապետական արթոն եւ առ թագաւորական պատիւն: (22 / 9)

Զայս եւ որ սոցին նման է առաւել ունէր աշխարհս մեր: (22 / 24)

Ժամ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս. «Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ ոք է որ մտանէ»: (22 / 42; 22 / 43)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս, (23 / 40)

Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին
աւանի: (24 / 17)

Ողորմագին եւ բազում ողբոց եւ արտասուաց
արժանի է պատմութիւնս: (25 / 4)

զի ողորմած է վասն որոյ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ
ոխս: (25 / 16)

Միովն ի մենջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի
դատաւոր արդար է եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր
գթութեանց է եւ միւսովն զղջանայ ի վերայ չարեաց մերոց, քանզի Աստուած
ողորմութեանց է: (25 / 18; 25 / 19; 25 / 20)

«Մատն Աստուծոյ է այս». (25 / 25)

Բայց բարոք ասէր վատշուէրն, թէ մատն Աստուծոյ է այս. (25 / 28)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարեականն զայն բարբառել բանս (26 / 31)

Իսկ ջորեակն եւ գրուիճն սոքա են՝ վասն որոյ ճառս մեր արկեալ է: (26 / 36)

«Գազանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 41)

Աստանօր մեզ պատմութիւնս ողբոց եւ աշխարանաց է եւ զամենեսեան
հանդէսք պատմութեանս ի կոծ հրաւիրէ: (26 / 46)

Մերս քանի՛օ՛ն առաւել ողբոց արժանի է: (27 / 9)

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ
ամենայն բնակչաց երկրի, քանզի ի քեզ գազանք օթագայանան, եւ ցինք եւ
անգեղք արարին իւրեանց բնակութիւն (29 / 2)

Վասն որոյ ժա՛մ է ինձ գառ ի Դաւթայն գառ ի նա զասացեալսն՝ ի քեզ
երկրորդել: (29 / 14)

«Անիծեալ է ասէ, որ յափշտակէ զարտս ընկերին»: (30 / 10)

եւ որ ի կարգին է լռեմ ինայելով ի ձեզ: (30 / 15)

որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան (30 / 19)

Ջի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է (30 / 22)

զի նա էմայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դէս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 27)

Արդ՝ ամենեցուն չար էախտս այս, (30 / 29)

Ժա՛ւ էինձ ի դաւթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել զողբս. (31 / 7)

որպէս գրեալ է վասն սողոմայեցոցն (31 / 17)

եւ որ ի կարգին էբայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 3)

Եւ քանզի գիրք ասեն եթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն. որ եւ սոցա հանդիպեցաւ: (32 / 22)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է. (32 / 32)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպօլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկիւ կամէին արկանել զնա. (33 / 33)

որ յոյժ ողբոց արժանի է պատմութիւնս: (34 / 11)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան, ըստ նմանութեան զարնանաբեր ծաղկանոցաց: (34 / 11)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է զարկածն, չէ կենաց. ապա թէ այլում է զայն ոչ զիտեմ: (36 / 35; 36 / 35)

Արդ զի՛նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել (36 / 39)

քանզի ի հայելոյն միայն ծանեալ թէ անառ է. (37 / 14)

եւ որ ի կարգին է: (37 / 28)

գործ մի դիւրին է Աստուծոյ այս (37 / 30) որ է օրհնեալ յախտեան (37 / 34)

հարցաներ թե զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն (37 / 38)

Առ վաղիւն այսպէս եւ ըստ այսմ ձեւոյ է կրոյն օրինակն (37 / 49)

Տեսանե՞ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնաման, թէ ո՛րպէս մերձ է ան երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. (39 / 1)

Զի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս, զի համբերօղբն արժանասցիւն պսակին փառաց (39 / 8)

Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց. (39 / 14) Ոչ ինչ է ասէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. (39 / 17)

յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն (39 / 20)

Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, զի եւ ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 27)

որ յետ երկուց աւուրց շարժեալ բանական գնաց ի տեղոյն եւ երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ, որ է ի մէջ ծովուն Բգնունեաց, (39 / 33)

քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ (39 / 45)

Ո՞վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի (41 / 7)

ապա աւա՛ղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 15)

Եւ ո՞ր է այն զոր Աստուած ընդ Եզեկիէլի խօսելով ասէր. «Որդի մարդոյ զի՛նչ է առակդ այդ զօր ասեն ի մէջ Իսրայէլի, եթէ հարքն ազոխ կերան, եւ որդւոցն ատամունքն առին: (41 / 16; 41 / 17)

եւ որ ի կարգին է. եւ ազատեաց զորդի ի պարտուց հօր: (41 / 20)

Զառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել (42 / 10)

Տերունի է եւ այս զոր յԵսայիայ գտանեմք ի գիրսն (42 / 37)

քանզի զի՛նչ հաղորդութիւն է լուսոյ ընդ խաւարի: (42 / 45)

յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան. (43 / 10)

Ըստ նմին օրինակի եւ գերկիր է տեսանել. (44 / 29)

«Ցնծասցեն դաշտք, եւ ամենայն որ է ի նոսա»: (44 / 39)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղև իսկ (45 / 12)

սա իբրեւ լուսա զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, գնաց եւ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 25)

Եւ առժամ մի ջանայր իսաբանօք, ասելով թէ՝ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ, իմ է քաղաքդ, բացէք զդրունս, զի մտից: (45 / 33)

Ո՛վ քո, Աստուած... այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից, եւ չշիջաւ սրտմտութիւն բարկութեան տեսան. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ ի բաժակաւ յանապակ գինոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 25; 46 / 27)

որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ (47 / 1)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան գմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ. (47 / 11)

Ո՛հ. քանի՛ դառն է պատմութիւնս: (47 / 18)

զի իրատու զաւագանն՝ հայրական է. (49 / 3) __սմին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցոցն գրէ. «Զի թէ ի իրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ձեզ Աստուած»: (49 / 6)

«Այս է զօրութիւն իմ մեծ». (49 / 17)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեգերս երկրի խորագոյն է, յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն (49 / 32)

զի ծառայեցին արարածոց, եւ ոչ արարչին որ է օրինեալ յաւիտեանս. (49 / 40)

իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է. (50 / 1)

եւ մեր սկիզբն ի նմանէ է... եւ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է. (50 / 17; 50 / 18)

իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա իսայտառականս զի՞նչ պիտոյ էմեզ եւ ընդ գրով արկանել. տեսանէ՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 6; 51 / 7)

քանզի պտուղն էծառոյն ծանուցիչ՝ որպէս ի տեսոնէ իսկ լուսք: (52 / 9)

զի որպէս ախտն այն դժուարին էառ ի բժշկել (52 / 22)

Քանզի յարտաքին թշնամոյն զգուշանալ դիւրին է.բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին էապրիլ, որպէս Հաբելի եւ Յովսէփայ դիպեցան իրքն: (52 / 29; 52 / 30)

Եւ այսմ զիտուն լինել դժուարին է: (52 / 34)

բայց ժամ էի գլուխ ճառին դարձուցանել զբանս(53 / 3)

Եւ զի ի Նիկիական կանոնսն գրեալ է.Թէպէտ եւ յոյժ մեղաւոր իցէ, պա՛րտ էզխոստովանութիւնն ընդունել, եւ տէրունական մարմնոյ եւ արեանն հաղորդեցուցանել (53 / 29; 53 / 30)

թէ «Բարի էյուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս»(54 / 3)

Ոչ երթեալ ըստ գրոց կանոնի եւ ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից, ի բաց թողլի է.(54 / 42)

Զի տէր էոր շինէ եւ քակէ (55 / 12); զի սրբութիւնն էամրութիւն, եւ պարիսպ ընտիր գործք աստուածպաշտութեան(55 / 16)

Այս էբաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց (56 / 28)

Եւ արդ ո՛չ էպարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, զորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ էմեզ, եւ ոչ յումեքէ պահանջեցաւ ի մէնջ, եւ ոչ մեք կարօղ եմք ձեռն արկանել (56 / 41; 56 / 42)

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր էմեծն Անտիոք (57 / 13)

զի նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ էամենեցուն որ կրեն զսա. զի ոչ եթէ այլ ոք դիմակաց էամբարտաւանին, այլ Աստուած էհակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 27; 57 / 28; 57 / 28)

Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ էքաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ (58 / 26)

Եւ որ ոչ էական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 32)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն էքան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան. (60 / 32)

Ձի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն էքան զխրատ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն (60 / 43)

Լա՛ւ էանկանել ի ձեռս քո եւ ընդունել ի քէն խրատ եւ պատուհաս, քան թէ ի բաց կալ ի քէն անխրատաբար. լաւ էմերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիւրութեամբ: (60 / 47; 60 / 48)

Շատ էմեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ էի վերայ մեր, համարելով զմեզ քեղ ի ժառանգութիւն, ստանալ զմեզ քեզ ժողովուրդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 1; 61 / 2)

Եւ էիմայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կարթուղիկոսարանին էիմվարդապետք. (5 / 20; 5 / 21)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էիմ, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էիմ անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել. վասն որոյ թողեալ զաշխարհն՝ երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հոռոմոց. եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ խնդրէր զօրս յօգնականութիւն, եւ առեալ գայ անցանէ յաշխարհն իւր: (6 / 12; 6 / 13)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում զաւառաց եւ բերդից. եւ զօրանայ քան զամենեսեան, որ յառաջ քան զնա էիմ. (6 / 17)

Եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ագարակք որ ի բաժնին էիմ. (6 / 42)

որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին. (7 / 19)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին. քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թէպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին. այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 42; 9 / 43; 9 / 44)

այլ պարգեւք էին այտոքիկ ի թագաւորէն (10 / 14)

Ձոր իմացեալ Ափխազին, մինչդեռ չէ էին բանակեալ եւ պատնշաւ ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 44)

նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի ցրտոյն վարանսն էին: (12 / 7)

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիւք հաւանութիւն տային, բայց թագուցանէին առ ինքեանս զհրամանս թագաւորին (12 / 16)

Եւ զիշխանս որ գաւառակալք էին. զոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 38)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զՁոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի (13 / 29)

որք մահմետական օրինօքն սովորեալք էին. (15 / 2)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝... աղաչեցին զգորագլուխսն՝ զի արձակեցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց (16 / 43)

Իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 45)

որ թէպէտ ինքեանք կեղծաւորեալք էին. այլ վասն աթոռոյն՝ հրամայէ հնազանդ լինել: (19 / 30)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ (20 / 29)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, (22 / 22)

Քանզի մինչդեռ ճաշածամուն ի սեղանն էին, հասին կալանաւորք եւ առին զնա, 24 / 33)

համարիք թէ նոքա մեղաւո՞րք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ (26 / 2)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին, եւ ընդ գերութիւն գեղին Յովսէփու չցաւէր նոցա. (26 / 9)

քանզի անդ ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն (28 / 1)

Քանզի բազմադիմի էին օրհասք մահուն (28 / 26)

իսկ այլք որք չեւ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողալով կառաչէին. իսկ որք քան զնոսա ի տխեղծ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին (28 / 41; 28 / 42)

Քանզի իշխանք սորա էին մարդասէրք, եւ դատաւորքն արդարադատք եւ կաշառուցն ներողք: (29 / 32)

իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ զտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն, որք վիճակի տեարք էին եւ եկեղեցոյ (31 / 39)

«Յիմարեցան իշխանք Տայանու, որ էին իմաստուն խորհրդականք թագաւորին». (32 / 15)

Քանզի հեծելագօրքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին ... որոց գլխաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի... (32 / 17; 32 / 19)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 44)

Բազում եւ անհամար հոգիք ի վերագոյն գաւառացն, վասն տեղեացն ամրութեան՝ անդր ժողովեալ էին: (35 / 32)

եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց, վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէջ թշնամեացն պատառել եւ ելանել (36 / 27)

Եւ նոքա յանպատրաստի Էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ (37 / 7)

Եւ մինչ Սուլտանն զայսու զայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ Էին. (37 / 21)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, զոր ինքեանք բաբան կոչէին, որ յոյժ ահագին էր, զոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք Էին նորա (38 / 19)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին Էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասեն թէ Ապուսուարայ Էին՝ այն որ զԴուին եւ զԳանձակ ունէր, եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ, որք եյեալ Էին յաշխարհն Հայոց: (40 / 26; 40 / 27)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան, եւ որ շուրջ զնովաւ զիւրք եւ ազարակք Էին. եւ առեալ զգերի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի, քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց Էին: (41 / 3; 41 / 4)

Բայց որ մերոյս Էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց. (43 / 16)

Եւ քանզի ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին քրտացեալ Էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ զազանացն... գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ, որում հուր հարեալ, եւ ի հրատին բորբոքմանէ առհասարակ դաշտն ամենայն իբրեւ միջօրէի լուսաւորեցաւ (43 / 28)

Որոց առաջնորդք Էին Կոմիանոսն որ եւ թագաւորեացն իսկ եւ Կամենասն (44 / 17)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ Էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 23)

Արդ զոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղեւ նոցա գուր ապականութեան. եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ Էին զիւրք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ Էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծիւնն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 43; 46 / 44)

վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին... որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն (48 / 14; 48 / 17)

Ապա ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 34)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկուան էին պատանդեալ (50 / 27)

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 46) իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանե (51 / 5)

Եւ քանզի բերդ ունէր գիւղն, ժողովեալ էին ամենայն բնակիչք տեղւոյն: (51 / 14)

Կ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան (51 / 24)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին, զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին (51 / 37)

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա զանձինս (52 / 5)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յորմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիւրաւ էր. բայց որպէս գրէ երանելին Յովհաննէս, թէ «Առ ի մենջ ելին, այլ ոչ էին ամենեքեան նոքա ի մենջ». եւ այսմ գիտուն լինել դժուարին է: (52 / 31; 52 / 31; 52 / 33)

զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, որոյ սլաքքն մխեալ էին կայծակամբք կաղնոյ: (53 / 8)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կայեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 46)

Վասն զի ոչ սակաւք էին որ աչօք տեսին, եւ ոչ լսելեաց կարօտացան. զի բազում աշխարհ եւ քաղաք ա՛յն էին որ ապրեցան յայնմ հինէ (55 / 26; 55 / 27)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են (56 / 11)

Եւ արդ զոր Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգոյն կորզեալ եհան, որ իւրքն էին՝ նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին զլուսարանս նորա եւ սպանին, (58 / 33)

Վասն զի ոչ լուաք նմա մինչեւ ի խաղաղութեան էաք: (47 / 32)

Եւ եղև յետ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի, որ էր այր հզօր եւ աշխարհաշէն, մեծապարգև եւ աղքատասէր, որ էր արդարեւ սահման խաղաղութեան. քանզի յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, ընդ որթով իւրով եւ ընդ թզենեաւ: (3 / 31; 3 / 32)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, (5 / 8)

Եւ Յովսէփ որ Հնձուց վանացն էր նախագահ. (5 / 22)

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր (5 / 35)

Յորս էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. (7 / 16)

քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին (8 / 21)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հռոմոց, զորս ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին (8 / 37)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բունն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Ծոպիզն կոչէին, որ վասն հօրն մեղանաց ի վաղնջուց հետէ յիշխանութեան պատուոյ անկած էր: (9 / 1)

եւ եթէ թագաւորին յայնժամ առանձինն բարեշնորհութիւն էր. զայս հաւաստեալ գիտեմ, եւ աչօք իմովք տեսի (9 / 8)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր (9 / 30)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ գնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, (10 / 7)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին. վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսագին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին. վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի, (10 / 10; 10 / 13)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, (10 / 15)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ, քանզի երիս բերդս իւրեանց դաստակերտօքն խնդրէր ի Գեորգէ, զոր Գուրգենայ տարեալ էր ի բաժնէն Կիրապաղատին անիրաւարար (10 / 22)

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս անկոց էր. (10 / 30)

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ զիւղ առ զիւղ եւ ազարակ առ ազարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 23)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր. աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Քանզի եւ ժամանակն իսկ ձեռնատու էր այնմ, զի քաջ ի ձմերոց հասեալ էր: (11 / 29; 11 / 34; 11 / 35)

այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել, որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած (11 / 42)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր. զոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 15)

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարագատն՝ ամս չորս. եւ քանզի այր խաղաղասէր էր եւ առատ, յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն եկաց ի լոռութեան. եւ հանգեաւ երկիր ի մեծամեծ տագնապէ. եւ զիշխանս որ գաւառակալք էին, զոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 36; 12 / 38)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, զոր կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի, սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից, եւ եղեւ անուանի յամենայն արեւելս (12 / 39)

Այս եղեւ յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի, յորում էր թուականիս մերոյ ամք չորեքհարիւր եօթանասուն եւ հինգ: (13 / 1)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր մի ի զօրացն սպայից Հռոմոց (13 / 30)

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝ ասելի զոլով ամենայն ուղղափառ հաւատոց: (14 / 6)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. (14 / 12)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղոյն, մեռաւ անորդի. իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, եւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 31; 14 / 33)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն (15 / 11)

Դանիէլ յիւրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ զլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սորա անցեալ են. (15 / 26)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օթթանօթոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, (15 / 46)

բայց ոչ զիտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ (16 / 5)

Ի սորա թագաւորութեանն եղեւ մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի, որ է ի վիճակի Արծրունեաց աշխարհին, զոր վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն, (16 / 20)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

էր եւ թուականիս մերոյ չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու ամ: (17 / 4)

որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղեմի, զորմէ սպառնալով Փրկիչն ասէր (17 / 11)

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչչեւ ի բունն եկեալ էր՝ չորացաւ. (18 / 14)

որպէս ինքն յիւրում հրովարտակին զրեալ էր յերախտիս աշխարհի (18 / 32)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն (18 / 42)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. (19 / 10)

Այսոքիկ եղեն ի սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ, յորում էր թուականութեանս մերոյ ամք չորեքհարիւր իննսուն: (20 / 4)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, (20 / 36)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիւրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիւրատէսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին, եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա, եւ ասէ. (20 / 46; 20 / 47)

վասն զի ի մահուան նորա նա էր հոգաբարձու նմա: (21 / 18)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն, եւ ձերբակալ արարեալ զնա (21 / 31)

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաուդայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ խնայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր(21 / 33)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ խելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք (23 / 29)

քանզի քոյրն Դաւթի կին էր նորա(23 / 38)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէիցն Անույ եւ այլ աշխարհին (24 / 2)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կայեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ գնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 7)

Եւ էր ժամանակն մերձեալ ի տօն սրբոյ Աստուածայայտնութեանն. իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լէրանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են. եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն ատուրն փառաւորապէս, որպէս եւ վայել էր իսկ (24 / 20; 24 / 24)

պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, եւ փութալ կանխել առ մարգարէն, եւ ուսանիլ ի նմանէ զկեցուցանօղ զխրատն (25 / 37) այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր. անիրաւէր. (25 / 44)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 13)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, ...այլ յիշեա՛ զձեռն քո հզօր եւ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ, եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 29)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում ողբոց արժանի (28 / 5)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնոսա (28 / 14)

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի, եւ քան զառաջինն ողորմագոյն եւ բազում ողբոց արժանի: (28 / 24)

զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել, եւ ոչ որ էք որ տայր (28 / 28)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էք տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս(28 / 32)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էք՝ զկայ առցէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 18)

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ սկանաւոր էք ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայցէ (29 / 26)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էք, ամենայն ինչ ըստ մտի էք սորա. եւ նման իմն էք նորահարսն կնոջ, որ զեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 30; 29 / 30; 29 / 31)

Ընդ բամբասանօք էք վաշխից եւ տոկոսեացն շահք, եւ խոտեալ եւ անարգեալ էք ի նուէրս ընծայից պատարագ նոցա: (29 / 37; 29 / 37)

Ամենեցուն մի նախանձ էք բարեպաշտութեան (29 / 38)

նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էք եւ խրատ ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 39)

Անդանօր էք տեսանել տեսիլ ողորմագին եւ զարհուրական յոյժ. զի ամենայն քաղաքն լի էք դրակամբք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք եւ նրբափողոցք եւ ընդարձակ սրահք: (31 / 31; 31 / 32)

Այսոքիկ երկուց էք տեղեաց՝ լերինն եւ քաղաքիս զողորմելի պատմութիւնս (32 / 6)

Քանզի հեծելագօրքն Հռոմոնց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասէն եթէ էք թիւ բանակին. (32 / 18)

Ջոր պարտ էք միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի զտէր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն, որպէս օրէն էք առաջին յաղթողացն. «Քանզի ո՛չ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր քաղէ զզօրութիւն հակառակամարտին»: (32 / 23; 32 / 25)

այլ որ անօրինելոցն էր ի նոսա՝ անօրինէր (32 / 28)

Եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, յորում տեղոջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 23)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ գնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց քնկալեալ էր: (33 / 26)

քանզի յոյժ գանձուց սիրոյ էր Պետրոս, որ եւ բազումք վասն այնր եպերէին գնա: (33 / 28)

Եւ քանզի առանց զիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին, որ յոյժ ողբոց արժանի է պատմութիւնս: (34 / 9)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. (34 / 17)

Ջկնի այսր պատմութեանս, ի գալ տարւոյն էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեք: (34 / 29)

զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամբք (34 / 44)

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղեւ անմարդ ամայի (36 / 7)

Իսկ զվի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30; 36 / 30)

կարեվէր խոցեալ էր զորդի Արսուրանայ Պարսից ամիրային (36 / 32)

Եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 8; 37 / 8)

քանզի ժամանակն հնձոց իսկ էր: (37 / 20)

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին, քանզի այր բարեպաշտ էր (37 / 23)

արկաներ խորհուրդս բարուք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էք յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ (37 / 45)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էք արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն. (38 / 12)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, զոր ինքեանք բաբան կոչէին, որ յոյժ ահագին էք զոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա, որք զպարանսն քարշէին (38 / 19)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էք առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուեր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էք եկեալ խոռին կամեր հզօրապէս ի ներքս մտանել, եւ յանկարծակի զհարովին երթեալ անկաւ: (38 / 27; 38 / 28)

ո՛րպէս առ Սովսեսինն Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էք հսկայի կանգնով (39 / 4)

տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում զազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էք (39 / 17)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էք հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 30)

զոր պարտ էք ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց՝ որ զաշխարհս ի խաղաղութեան կարէին պահել յաղթելով թշնամեացն, (40 / 2)

քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասէր էք՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն չյագեցաւ (40 / 8)

Իսկ Թէոդոռայ որ էք դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպհական ժառանգութիւն հայրե (40 / 16)

եւ էք թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր չորս: (40 / 24)

եւ էք փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ, որք ելեալ էին յաշխարհն Հայոց: (40 / 26)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի, գոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էք իշխան գաւառին: (40 / 34)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էք նորա վախճանն. (40 / 41)

Մարգարէքն քանի՛ սպառնական բանս մարգարէանային, որ յետ ժամանակաց լինելոց էք ժողովուրդն ընդ այն դժկամակ լինէին: (41 / 10)

Ձի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցւոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էք եւ վայելուչ, բազմաճնունդ գերերջանիկ. (42 / 3)

քանզի յոյժ պատերազմասէր էք այրն: (43 / 16)

Եւ քանզի աւան մի էք գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս, (43 / 25)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էք ի պաշտօնէից պալատանն, այր հասակաւ խոնարհեալ յալիս, եւ ընչաւէտ յոյժ: (44 / 3)

Եւ գոր պարտ էք նմա ողորական բանիւք եւ պարզեաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել, եւ ընդ ինքեան իշխանութեամբ ի հնազանդութիւն նուաճել (44 / 9)

Եւ այս եղև ի հինգհարիւր վեց թուականիս մերոյ, յորում հոռոմ դիքտինի էք տասն: (44 / 20)

«Երկիր, ասէ, էք ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործեր զերկիր»: (44 / 23)

անհնար էք նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ, մեծ բարեգործութիւն հաշուելով զայն: (45 / 20)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն գոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էք, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի (45 / 31)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էք, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստեր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան. (45 / 36)

զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խռովութեամբ, որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել. (46 / 14; 46 / 15)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն. ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով, եւ զայս անողորմաբար չարաչար վիրաւորեալս. զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանւոյն իսկ ուտել բռնադատէին: (46 / 20; 46 / 20; 46 / 23)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, գարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ որ զիր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 21)

Կոմիանոս, քանզի առատաձեռն էր եւ զանձիք հարուստ, բազում զօրս ժողովեաց իւր: (48 / 29)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան (48 / 41)

Շովն միայն էր ի մենջ պակաս (49 / 30); որ արեամբ նոցին գերեացն ներկեալ էր: (49 / 34)

Եգիպտացոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն (49 / 37)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսու, զիրգ եւ փափուկ գոլով (50 / 1)

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր գերկիրն, նոքա կրկին առնէ՝ ին զընթացսն (51 / 10)

Եւ երթեալ, որ գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր. բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն. յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխաւոր բանս բարբառէր. եւ որ ի յամրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, ի թիրիլ ասպարին, եւ նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 17; 51 / 18; 51 / 18; 51 / 21)

Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր. (51 / 37)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր եօթն յորժամ այս այսպէս եղեւ: (51 / 40)

Բայց կեղծաւորութիւն էր այն, (52 / 9)

վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր. խորասուզիլ կամօք ի խորխորատ, յորմէ չիք հնար ելանել: (52 / 18)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յորմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ ղիւրաւ էր. (52 / 32)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր. (52 / 42)

Եւ այս եղեւ ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, եւ ի ննջել բարի տանուտեառն որ ցորենոյն էր սերմանօղ. (52 / 45)

Քանզի յոյժ խօսնակ էր այրն, եւ ճարտարալեզութեամբ կախարդէր զբազմաց լսելիս. (53 / 9)

Եւ աստ տնտեսեաց որքան արդէօք էր օգտակարագոյն (54 / 11)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՛ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 13; 54 / 15)

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղեւ խափան եւ ղիմահար Եդերայ, որ յարեաւ սատան Սողոմոնի. (55 / 13)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեքսասան: (55 / 38)

Անդ էր տեսանել զվիշտս եւ զտագնապս իւրաքանչիւր հասակի. (56 / 15)

զի լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ էր մարմին սպանելոցն. (56 / 20)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ... իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիրմէ թագաւորութենէն (57 / 3)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից քանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի (57 / 32)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայէր առ ախոյանսն (58 / 9)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեառն ո՛չ էր ընդ նմա (58 / 14)

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երազընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 27)

յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 37)

զի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զմեզ: (60 / 15)

զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս (61 / 17)

վասն որոյ զՍաւուղայն ընկալաւ զհատուցումն, կէանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 35)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ ինայելով ի ձեզ, եթէ շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էր այսմ դժոխալուր պատմութեանս (35 / 26)

«Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. (19 / 33)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. (20 / 24)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ (23 / 40)

Եւ ոչ ոք hgt որ կարդայցէ զանուն քո, եւ որ յիշեսցէ ապաստան առնել զքեզ (27 / 32)

Մինչեւ hgt քո կարդացեալ, եւ լուայց քեզ (42 / 38)

hgt զի կարդայցէք առ իս, եւ ես ոչ լուայց ձ (42 / 42)

Թեպէտ եւ յոյժ մեղաւոր hgt պա՛րտ է զխոստովանութիւնս ընդունել (53 / 30)

սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր hgt եւ եթէ իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 35)

Ջորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն ghd բաւական ընդ գրով արկանել. (46 / 13)

Եւ մէք նոցա ghd ինչ մեղուցեալ: (49 / 36)

Բայց ոչ զհտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ ghd ծառայից ի վեր (9/6)

Ջոր քո ghd հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ (10 / 24)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ. ghd ինձ պիտոյ աղօթք նոցա (14 / 4)

Իսկ եկամուտն՝ որ ghd ի թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 31)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ ghd բարոյ ինչ նշան (24 / 32)

Իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն ghd եալ՝ եւ ոչ ես հաւանիմ: (33 / 35)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղեւ կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել ghd քո բաւական (36 / 11)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է զարկածն, ghd կենաց. ապա թէ այլում է, զայն ոչ զհտեմ: (36 / 35)

Ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն, թէ ի վատ բազկէ ghd մեռեալ քո որդին: (36 / 38)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն (42 / 25)

ասէն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ որ տեսեալ (48 / 38)

Եւ ինքեանք իսկ չէին միաբան առ միմեանս: (32 / 41)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չածէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 17)

որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտիւ եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին. (11 / 47)

Եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, (16 / 7)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ (34 / 4)

«Երկիր, ասէ, էր ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործէր զերկիր»: (44 / 24)

բայց Հոռոմն չէր եկեալ յառաջ: (51 / 25)

թէ եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր որ ընդդիմանայր (52 / 7)

Զի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օ՛ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ (30 / 41)

ԵՊԵՐԵՄ - 1

Եւ բազումք վասն այնր եպերէին զնա: (33 / 29)

ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ - 6

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգա... նստէր ի քաղաքն Վաղարշակերտ, (6 / 30)

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն որ ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ, սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր (51 / 45)

արդ ի հանդիպման աուրն՝ հրամայե թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս, եւ Հոռոմոց եպիսկոպոսացն (8 / 15)

Գլխաւոր գոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքե (10 / 45)

Որ եւ գԱսորւոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայե խուզել զմօրուսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա (14 / 8)

Այլ նա ոչ առնու յանձն. յետոյ առաքե զԶաքարիա՝ գոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, գեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ (10 / 27)

ԵՌԱՄ - 2

որովք ի բազմութենէ նոցա եռայր առհասարակ տեղի բանակի նոցա: (28 / 36)

ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ (49 / 20)

ԵՌԱՆԴՆ - 3

եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգեր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 10)

եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգեր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 9)

եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգեր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 9)

ԵՌԱՅԵԱԼ - 2

զն քաջ արքն վառեալ զինու եւ սրտմտութեամբ եռացեայր գումարէին եւ վատքն թակկանային (28 / 11)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք, անողորմաբար որպէս գազանք, սրտմտութեամբ ենացեայք որպէս վրէժխնդիրք... անյագաբար կոտորեցին զորս եւ զտին: (35 / 34)

ԵՍ - 320

Ժամանեցին վեգ աւուրք չարչարանաց, Եւ զտին զվեգ նեղութիւնք անհնարինք. Քանզի լցեալ զեղաւ չափ մեղաց մերոց, Եւ ել աղաղակ վեք առաջի Աստուծոյ: (2 / 33; 2 / 34; 2 / 36)

զիս ընդ կարացից եւ աղքատս զիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանոյն զվեք թշուառութիւնս (7 / 23)

Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացոցին զվեգ ի բնակութենէ մերմէ, Եւ դարձան փառք վեք յապականութիւն: (3 / 6; 3 / 7)

Եւ յանգման յաւուրս վեք ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 13)

Յոր յաւուրս վեք զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 22)

բայց ժամ է վեգ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, եւ աստի սկիզբն առնել, որպէս զի դիւրածան լիցի վեգ բանս: (3 / 29; 3 / 30)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 10)

բայց վեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (4 / 41)

Զոր իւ հայրն կարեալ է ի շխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (4 / 47)

ասէ՛ թէ Շատիկ իւ բնական տեղի է, զոր անիրաւաբար տարաւ յինէն Սմբատ: (5 / 46; 5 / 46)

Մինչեւ ցայս վայր պատմութիւնս վեգ հեշտալի է: (6 / 20)

զիս՝ ընդ կարացից ևս աղքատս գիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն (7 / 21)

Բայց վերք խուն բանիք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց է(7 / 25)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ (7 / 31)

մի՛ խափան առնէր իս ճանապարհին որ ի Պարսիկս: (10 / 25)

Եւ դու յապստամբիցն եւ եկեալ, ահ արկանես ինձ: (10 / 37; 10 / 38)

Ե՛րթ դադարեա անդ, մինչեւ ևս փախստական իի քեզ եկից: (10 / 39)

այլ տո՛ւր զիմ հայրենիքն՝ զոր Կիւրապաղատն ինձ տուեալ է, տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ. եւ այլ ընդ իս եւ ընդ քեզ խաղաղութիւն է: (11 / 20; 11 / 20)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին. այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել, որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած. «Ես մատնեցի զժողովուրդ իս ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 40; 11 / 43; 11 / 43)

հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ. (12 / 20)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ. Չէ ինձ պիտոյ աղօթք նոցա. (14 / 4)

Եւ ևս տաց, ասէ առանց պատերազմի զքաղաքս ի ձեռս նորա: (14 / 40)

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս վերք, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զվեզ. (17 / 7; 17 / 8)

Եղո՛ւկ զիս, եղո՛ւկ զիս, բարձր բարբառով, եւ այլ ինչ աւելի չասէր ինչ: (17 / 23; 17 / 23)

այլ վերք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք յառաջ ասացեալ թագաւորս: (17 / 28)

Խնդրէին թէ ցո՛յց վեզ զվեր ծիրանափառ թագուհին (17 / 39)

բայց ես ոչ գիտեմ, եթե այսպես է եւ եթե այնպես. որպէս ինքն յիշում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի, եթե վասն աշխարհի խաղաղութեան ոչ ինայեցի յիս (18 / 30; 18 / 33)

ասէր. «Գտի այր ըստ սրտի իմոյ, որ արասցէ զհաճոյս իմ»: (19 / 21)

«Վա՛յ է նոցա զի կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինեւ», եւ որ այլն եւս: (19 / 25)

եւ ծածուկք մէք յայտնի են առաջի ամենատես գիտութեան նորա: (19 / 41)

«Դու ծանեար զյետին իմ եւ զառաջին իմ»: (19 / 43; 19 / 43)

Արդ ի վերջէ յառաջինսն տանելի է մէզ զպատմութիւնս: (20 / 41)

եւ ասա, թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւէրս եւ մէզ ժամանեաց (21 / 2)

եւ մէք զկարգ պատմութեանս որպէս սկսաք՝ յառաջ վարեցուք: (21 / 10)

Չորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ափշին միտք իմ, եւ յահագին զարհուրանացն զդողի առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ խաղացուցանել (21 / 39; 21 / 39)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մէզ բանս, առ հայրապետական այթոռն եւ առ թագաւորական պատիւն: (22 / 9)

Զայս եւ որ սոցին նման է, առաւել ունէր աշխարհս մէք: (22 / 25)

Այժմ յողբս փոխեցաւ մէզ ամենայն, եւ ուրախութեան պատմութեանն այն յարջնազգեստ խորգ փոխեցաւ: (22 / 39)

Ժամ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մէք հառաչանս. «Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ ոք է որ մտանէ»: (22 / 42; 22 / 42)

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ քան զՅուդային (22 / 46)

զի այգի զոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մէք իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ, նա քակեաց զգանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նորա, եւ արար զնա կոխան անցաւորաց (23 / 5)

եւ մէք ի մերն դարձուցուք զոճ բանիս: (23 / 10)

, եւ ku տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն որ շուրջ գնովաւ: (23 / 26)

Ծանո՛թ թագաւորին թէ ufeq զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս, եւ ku տաց զքաղաքս եւ զայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 42; 23 / 43)

Եւ ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս ufep (24 / 19)

ահիւ նոցա ufep խրատիցիմք, (25 / 11)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ ufep ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա. եւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել ի վերայ ufep զի ողորմած է (25 / 14; 25 / 15)

Որպէս եւ աստստին իսկ զերկոսեանն եցոյց առ ufeq ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ ufep եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր, զի մի՛ ի սպառ սատակեցէ qufeq: (25 / 20; 25 / 21; 25 / 22)

Այլ ufep զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն (25 / 23)

Արդ ufep ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ զդողի հարեալ զարհուրեցաք: (25 / 32)

Կարծական եղեւ ufeq բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. զի զոր պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ ufeq. եւ փութալ կանխել առ մարգարէն, եւ ուսանիլ ի նմանէ զկեցուցանօղ զխրատն, «Դադարեցէք, ասէ, ի չարեաց ձերոց, եւ ուսարուք զբարիս գործել», եւ որ զհետ սոցին գան բանք. եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն, եւ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն. նա՛ ի մոռացօնս եղեւ ufeq այս, եւ ոչ ծագեաց անգամ ի սիրտս ufep զիտութիւն նորա. այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր, անիրաւէր. մինչեւ ըստ օրինակի վարազացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, զբովանդակն ի ufeq բերելով: (25 / 36; 25 / 37; 25 / 43; 25 / 43)

Թուէր ufeq թէ նոքա մեղաւոր գոլով՝ կրեցին զպատուհասն, եւ ufep ըստ արդարութեան մերոյ ապրեցաք. եւ ոչ գոյր ի յիշատակ ufeq տէրունական պատուէրն՝ իմաստնացուցիչ խրատն. (25 / 46; 25 / 47; 25 / 48)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկարելով զողբսն. ո՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 17) Իսկ մեր ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատեր զԻսրայէլ, որք զպարգեալ գինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ որ այլն եւս, եւ ոչ ցաւեր նոցա վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 3)

որ ինձ թուի յանապակ գինւոյն յայնմանէ զոլ նմա, զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա (26 / 20)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարէականն զայն բարբառել բանս (26 / 31)

Իմ են եւ այսոքիկ, քանզի ի մեզ կատարեցան ամենայն կանխասացիկ բանք մարգարէիցն. արդ թրթուրն եւ մորեխն այն անցեալ են. իսկ ջորեակն եւ գրուիճն սոքա են՝ վասն որոյ ճառս մեր արկեալ է: (26 / 33; 26 / 36)

եւ մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի (26 / 44)

Աստանօր մեզ պատմութիւնս ողբոց եւ աշխարանաց է (26 / 46)

եւ մեր չարագանեալք եւ կործանեալք եւ տեսարան աշխարհի եղեալ. զոր եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 10; 27 / 12)

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց, խստաց եւ ապստամբից: (27 / 26)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցաներ զերեսս քո ի մէնջ. այլ յիշեա՛ զձեռն քո հզօր եւ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ, եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 27; 27 / 29; 27 / 29)

Եւ արդ ահա դու բարկացար, եւ մեր մեղաք, վասն այնորիկ մոլորեցար զերութեամբ ի բազում ազգս, եւ եղաք իբրեւ զպիղծս ամենեքեան: (27 / 30)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ որ իցէ որ կարդայցէ զանուն քո, եւ որ յիշեսցէ ապաստան առնել զքեզ. զի դարձուցեր զերեսս քո ի մէնջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 32; 27 / 33)

Մի՛ յաիտեան բարկանար վեգ եւ ի ժամանակի մի՛ յիշեր զմեղս վեք: (27 / 34; 27 / 35)

Այսօր միջօրեայ աւուրն այնորիկ՝ վեգ ի խաւար փոխարկեալ գիշերացաւ, եւ զագանաբար ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին, ըստ մարգարէին ձայնի, եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց, ի գիշերանալ վեգ աւուրն այնորիկ՝ ելին եւ տարածեցան ընդ երեսս երկրի (27 / 41; 27 / 44)

Վասն որոյ ժա՛մ է ինձ զառ ի Դաւթայն զառ ի նա զասացեալսն՝ ի քեզ երկրորդել: (29 / 14)

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս վեք ի մեջ ամենայն քաղաքաց, ամենեւին գեղեցիկ, բոլորովին զարդարուն: (29 / 42)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս վեք Սեքստացիք եւ Պիհոռնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ (29 / 44)

ասէր. Ես հզօր եմ: (30 / 7)

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն. այլ զի ցուցից, թէ որպէս ըստ կարգի նոցա յանցանքն վեք, նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ խրատ ընդունել վեգ, եւ առաւել եւս: (30 / 38; 30 / 39; 30 / 40)

Զի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օ՛ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա վեգ օրինակ ունելոյ (30 / 41)

Եւ վեք ոչ յարդարութիւնն եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք (30 / 44)

Ելին Պարսիկք ի վերայ Երուսաղէմի, ելին եւ ի վերայ վեք աւերեցաւ Երուսաղէմ, աւերեցան եւ քաղաքք վեք: (30 / 47; 31 / 1)

մտին եւ յեկեղեցիս վեք. (31 / 2)

Ժա՛մ է ինձ ի դաւթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել զողբս. «Ընդէ՞ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զվեգ ի նեղութեան մերում», (31 / 7; 31 / 9)

«Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ, զի ոչ ծաննեան զիս»: (31 / 27)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ զորս արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս վեգ, եւ յայսն կատականաց տեսողացն (31 / 37)

Առ վեգ կատարեցան դարձական ողբոցն երգք (31 / 47)

զի վեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մէնջ՝ յաւերակացն ուսանի խնդրօղն: (32 / 4)

վեք զմերս ըստ կարի մերում համառօտեցաք: (32 / 10)

որ եւ այս վեգ հանդիպեցաւ: (32 / 16)

Իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ևս հաւանիմ: (33 / 35)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իւ՝ գուժարկու եղէ, (35 / 19; 35 / 20)

վասն որոյ եւ ևս ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 27)

Զխորձեան եւ զչանձեթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հատկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իւ. (35 / 30)

Թէ իւ է զարկածն (36 / 35)

Արդ զի՛նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել. որ իբրեւ ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց զայ ի ծփանս, այսպէս եւ վեգ հանդիպեցաւ. (36 / 39; 36 / 41)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ևս». եւ զմիւսն, թէ «Ոչ երկեայց ևս ի բիրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» եւ որ ի կարգին է: (37 / 27; 37 / 27)

Եւ առ արս քաղաքին եւ առ զօրս իրախոյս տուեալ ասէ. Քաջալերեցարուք ընկերք եւ եղբարք իւ, քաջալերեցարուք եւ մի՛ երկնչիք. գործ մի դիւրին է Աստուծոյ այս. նոքա գան ի վերայ վեք կառօք եւ երիվարօք, վեք զանուն տեսան մերոյ կարդասցուք, եւ Աստուծով պարծեսցուք յաւիտեան, եւ անուան նոքա խոստովան եղիցուք, (37 / 30; 37 / 31; 37 / 31)

Ոչ ինչ է, ասէ, վասն այդր տալ վեգ քեզ պատասխանի. եւ ապա զի՞նչ: (39 / 18)

Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, զի եւ ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 26)

Արդ այս վեգ ի խրատ եւ ի վարդապետութիւն եղիցի: (39 / 28)

Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց (40 / 20)

Ո՛վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի. այլ թերեւս ոք մեղադիր լինիցի վեգ. թէ մինչեւ ցե՞րք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի վեր գրոյցս: (41 / 8; 41 / 8)

Իսկ ես ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ. (41 / 10)

Կարծական եղեւ վեգ այս կեանքս. եթէ մեղք հարցն մերոց ընդ վեգ ելին, որպէս մարգարէն ողբալով զիրոցն ամբաստանէր, ապա աւա՛ղ է վեգ որ վեր զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 13; 41 / 14; 41 / 15; 41 / 15)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր, եթէ լինիցի առակդ այդ ի մեջ Իսրայելի. զի ամենայն անձինք իմ են, որպէս անձն հօր նոյնպէս եւ անձն որդոյ (41 / 18; 41 / 19)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ վեր. ապա ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ. աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ վեր զերիք եւ կալանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ յընչից կողոպտածք: (41 / 21; 41 / 23)

Եւ եկեղեցիք վեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային. (41 / 31)

Արդ եթէ այս ամենայն զոր պատմեցաք, վասն վեր չարեացն եհաս ի վերայ վեր. ձա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նորա (42 / 16; 42 / 17)

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են վեր. յուրախութիւնս վեր ուրախակից վեգ լինին՝ պարտին եւ սգոյն հաղորդիլ. զոր օրինակ եւ յառաջինս՝ խոնարհեցան ընդ վեգ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց, զի վասն վեր իսկ եղեն: (42 / 22; 42 / 22; 42 / 22; 42 / 23; 42 / 24)

Բայց եւ այս չէ վեգ օգուտ ի միսիթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թեպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ. զի՞նչ եղև օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային. ասա՛ ինձ. եւ ոչինչ. վասն որոյ զայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած. զի թէ այս յարդարիցի, եւ թշնամեաց սուրն պակասի ի սպառ, եւ դժուարինքն վեգ ի դիւրինս փոխի, եւ առապարքն ի հարթ ճանապարհ. (42 / 25; 42 / 27; 42 / 30)

Զի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ո՞վ կարիցէ կալ վեգ հակառակ (42 / 32); եւ միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցենք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զվեգ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 37)

ևս լուայց քեզ. (42 / 38)

Իսկ յանարժանիցն ձեռնթափ լինի ասելով. «Ոչ եղիցի անձն իս ընդ նոսա». եւ դարձեալ, «Իցէ՛ զի կարդայցէք առ իս, եւ ևս ոչ լուայց ձեզ. խնդրեսցեն զիս չարք, եւ ոչ զոցեն». եւ դարձեալ. «Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իս ի ձէնջ. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձեզ». քանզի զի՞նչ հաղորդութիւն է լուսոյ ընդ խաւարի: (42 / 41; 42 / 42; 42 / 42; 42 / 44)

Իսկ թէ որ չառնու յանձն զասացեալս, տեղապահ ևս բաւական եմ: (43 / 11)

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յազեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ վեք զյառնումն (43 / 14)

«Մոռացեալ եղէ ևս որպէս մեռեալ ի սրտէ»: (44 / 29)

(45 / 4)

համարձակապէս ելին ի վերայ վեք անդադար երթելեկս առնելով, տարաւ յանգ զաշխարհաւեր կործանումն: (45 / 14)

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՛ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ, իս է քաղաքդ, բացէք զդրունս, զի մտից: (45 / 33)

այս եղև սկիզբն անհնարին չարեացս որ անց ընդ վեգ: (45 / 40)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեգ ճանապարհ ցոյց աւարի, զվեգ դատարկ մի՛ դարձուցանէր. (45 / 45; 45 / 46)

այսպէս մատնեալք եղաք ի ձեռս արանց չարաց եւ անողորմից, եւ ո՛չ եղեւ մեզ այցելութիւն ի տեսնէ, վասն զի ոչ լուաք նմա մինչեւ ի խաղաղութեան էաք: (47 / 31)

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնիւ ի ձեռն մարգարէիցն. «Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 32; 47 / 33; 47 / 34)

Մեք ապախտ արարաք զբանս նորա. վասն այնորիկ եւ նա ո՛չ լուաւ մեզ ժամանակի նեղութեան, այլ դարձոյց զերեսս իւր ի մէնջ: (47 / 35; 47 / 36)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, եւ ատելիք մեք նեղեցին զմեզ. (47 / 37; 47 / 37)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ գտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն. զի խրատու գաւազանն՝ հայրական է, իսկ տանջանացն՝ դատաւորի, որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց. եւ խրատք քո ուսուցէ զիս». (49 / 2; 49 / 5)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել, եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն, բայց մեք ապստամբեցաք ի մեք քաղցր եւ ի բարի հօրէն, եւ յընտանութենէն օտարացաք. վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զմեզ, եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի. եւ զօրացան ի վերայ մեք թշնամիք մեք, եւ ատելիք մեք յափշտակեցին զմեզ. եւ խոնարհ եղեն մինչեւ ի հող անձինք մեք, եւ յերկեր մածեան որովայնք մեք: (49 / 9; 49 / 11; 49 / 13; 49 / 14; 49 / 14; 49 / 14; 49 / 15; 49 / 15; 49 / 16)

Եւ որպէս առ Մովսեսիւ տասն հարուածեայ գաւազանաւն տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած, թէ «Այս է զօրութիւն իս մեծ». այժմ ամենայն մեզ հանդիպեցաւ: (49 / 17; 49 / 18)

Ճա՛յն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեք սահմանն աւելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք: (50 / 15)

նորան գվեր կործանումն: (42 / 19)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, վեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց. ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ. ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ գտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր. իսկ ի վեգ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ վեգ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեսոն ի կեանս իւր. ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան. ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 19; 49 / 24; 49 / 28)

Ի նոցանէ զարդ ոսկւոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայէլացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա. գվեգ ի բնաւիցն կապուտ կողոպուտ արարին, եւ վեր նոցա չեմք ինչ մեղուցեալ: (49 / 35; 49 / 36)

վեր խոստովանօղ լեզու ունիմք, թեպէտ ի բարի գործոց թափուր եմք, եւ զնոցա կիրս կրեմք, քանի՞ն ողորմելի եմք եւ ողբոց արժանի: (49 / 40)

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր գվեգ ի սպառ, եւ արարեր գվեգ կոխան հեթանոսաց, ծաղր եւ այպն կատականաց թշնամեաց մերոց: (49 / 43; 49 / 43)

Չարթիր եւ զարթո՛՛ զգօրութիւնս քո, եւ եկ ի կեցուցանել գվեգ. Աստուած զօրութեանց դարձիր առ վեգ եւ հատո՛՛ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 45; 49 / 45)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ վեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսու, զիրգ եւ փափուկ գոլով (49 / 48)

հաշվել ձա՛յն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ նորան գվեր կործանումն: (42 / 19)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ գվեգ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք: (50 / 14)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխամարն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեք սահմանն աւելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք: (50 / 15)

Եւ մեք սկիզբն ի նմանէ է, եւ դարձն անդրէն ի նոյն (50 / 16)

մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (50 / 24)

մեք ի դարձին զանցանելն ապա իմացաք: (50 / 31)

Իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել (51 / 6)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տերն մեք ի կենարար իւրում աւետարանութեանն. (52 / 24)

մեզ զգուշանալ դիւրաւ էր (52 / 32)

Թեպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս, բայց սակայն առ մեք եղև այս. ի քաղցր ականէս յայսմանէ՝ զոր գերափառ առաջնորդն մեք հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղիւեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիսիւք (52 / 36; 52 / 37; 52 / 38)

Եւ ինքն իսկ Լուսաւորիչն մեք մարգարեական հոգւովն տեսեալ, զի գառինքն զայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 43)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժա՛մ է ի գլուխ ճառին դարձուցանել զբանս, որպէս զի հաւատարիմ լիցի մեզ ասացեալս: (53 / 4)

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իս. եւ դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահարեացեն»: (53 / 11; 53 / 12)

զնեաց պատուական արեամբն իւրով տեր մեք Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայաղթ իսաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն՝ որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք, ըստ իւրում անսուտ հրամանին, թէ «Որ ուտէ զմարմին իս, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 18; 53 / 22)

որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ, եւ զայն՝ միոյ արդարոյ աղօթիւք, նա յայց եւ մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ (54 / 9)

այլ ասեն, թե՛ Չոր Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝
եւ մէք չընդունիմք: (54 / 34)

մտեալ յաշխարհս մէք՝ ահ եւ երկիւղ հասուցանէր հեռաւորաց եւ
մերձաւորաց. (55 / 41)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ
գրով արկանել, զորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մէզ, եւ ոչ յումեքէ
պահանջեցաւ ի մէնջ, եւ ոչ մէք կարօղ եմք ձեռն արկանել (56 / 42; 56 / 43)

եւ ոչ տէր զօրութեանց ընդ մէջ իւր ածաւ, եւ ոչ եղջիւր փրկութեան եւ յուսոյ
եղեւ մէզ տէր: (58 / 15; 58 / 17)

Այլ յինքն ամփոփեալ զօրութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմէզ ի ձեռս
թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց. եւ իբրեւ զոչխար ի զենումն
ես: (58 / 18)

Աղեղունք մէք փշրեցան, եւ զէնք մէք խորտակեցան.
զօրականք մէք տկարացան եւ լքան. զի եբարձ տէր զօրութիւն իւր եւ զսիրտ
քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց, առ գուսեր եւ զկարողութիւն ի
նոցանէ՛ եւ ետ թշնամեացն, յաղագս անպատշաճ վարուց
նոցա: (58 / 19; 58 / 20; 58 / 20)

այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ՛ զի գիտասցուք մէք զմեր տկարութիւնս
(58 / 28)

գիտասցուք մէք զմէք տկարութիւնս (58 / 28)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զթուրքաստան կամ զեգերս երկրի
խորագոյն է, յորս մէք գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն, որ
արեամբ նոցին գերեացն ներկեալ էր: (49 / 32)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմէք ծիրանափառ
թագուհին, որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեանդ.
քանզի բազմաց կարծիւր թէ մեռեալ իսկ է: (17 / 39)

այլ իսաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մէք զպարսկական
տէրութիւնս (59 / 15; 59 / 16)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մէք գրով յիշեցուցանել վասն
գիտութեան ծանուցելոց իրաց: (59 / 24)

զի յայնմ հետև յարձակեցան թշնամիք ի վերայ վեր. եւ զգեցուցին վեգ հանդերձ սգոյ եւ տրտմութեան, եւ բարձաւ ուրախութիւն յաշխարհէ: (59 / 46; 59 / 46)

Այլ տարածեցաւ առհասարակ ի վերայ վեր բարկութիւն սրտմտութեան տեառն. զի քակեցան տունք աղօթից, եւ օծեալ իւղով սրբութեան քարինք՝ հիմն ապարանից այլազգեաց արկան. եւ պաշտօն սրբութեան բարձաւ ի միջոյ, եւ եղաք յայսն եւ ի նախատ հեթանոսաց. եւ մաշեցաք եւ կորացաք, եւ յերկիր կցեցան մէջք վեր. (60 / 5; 60 / 9)

Եօթնապատիկ հատուցումն ի ծոց վեր ընկալաք (60 / 12)

զի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զվեգ: (60 / 16)

Չար թուէր նոցա հարկաւոր զգեստն որ զխայտառակութիւնս վեր ծածկեր, այլ յորժամ տեսանէին զվեգ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային. զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր վեգ. երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով. կերակուր վեր անզօր, եւ ըմպելի դառն յերկիրդէ եւ ի սպառնալեաց տերանց մերոց. վասն զի ոչ համարէին թէ գոյ վեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք վեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 17; 60 / 17; 60 / 19; 60 / 20; 60 / 21; 60 / 22)

Ջի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զվեգ. եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք. արտաքսել եւ մերժել զվեգ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս. ցրուել եւ հեռացուցանել զվեգ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս վեր եւ զխստերախ, արկանել զվեգ ի ներքոյ խրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայել յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 23; 60 / 24; 60 / 25; 60 / 26; 60 / 27)

եւ ոչ գոյ մի տեղի ապաստանի գտանել վեգ. (60 / 34)

Ջի ո՛չ էթէ ըստ յանցանաց մերոց խրատեաց զվեգ. այլ զթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զվեգ ի բովս խրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զվեգ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 40; 60 / 41; 60 / 42)

Ջի էթէ դիցես զմեղս վեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ վեր՝ զոր ընկալաք ի քէն, եւ թէթեւագոյն պատուհաս քո քան զպարտիս վեր. զամենայն

գրօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ վեր. այլ յերեսաց քոց մի՛ գվեգ մերժեր, տէր. եւ զամենայն

այլիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ վեր. այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեսցես գվեգ. տէր: (60 / 43; 60 / 43; 60 / 44; 60 / 45; 60 / 45; 60 / 46; 60 / 47)

Շատ է վեգ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ վեր. համարելով գվեգ քեղ ի ժառանգութիւն, ստանալ գվեգ քեզ ժողովորդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 1; 61 / 2; 61 / 2; 61 / 3)

Արդ մի՛ թողոր գվեգ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց, զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց. զի այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ վեր. վասն մեղաց մերոց: (61 / 4; 61 / 6)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել, որ եղև յաւուրս վեր. (61 / 8)

Եւ ոչ որ ի նոցանէ բարեմիտ եղև առ վեգ. թեպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ վեգ. ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ ոչ եղև յագումն ազահութեան նոցա իբրեւ հրոյ. զի ամենայն խորհուրդք նոցա որ վասն վեր. ի չարութեան են, եւ բանք նոցա լի նենգութեամբ: (61 / 13; 61 / 13; 61 / 15)

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին. զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել գվեգ իբրեւ զինացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս վեր. ի միջոյ իրեանց, զի բնաւ մի՛ հայեցին եւ տեսցեն գվեգ կենդանիս. այլ եղիցին զերեզմանք վեր. անհետ ի ներքոյ ոտից նոցա: (61 / 18; 61 / 18; 61 / 19; 61 / 20)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղև եւ անց ընդ վեգ. զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել. բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասջիք, եթէ մեղքն եղև այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ վեգ: (61 / 26; 61 / 29)

Ձի հայեցեալ ընդ վեգ՝ զարհուրեսջիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նորա. (61 / 29)

Միովն ի վեց բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մեջ բերելով (25 / 17)

եւ դարձցի սրտմտութիւն նորա ի վեց: (27 / 8)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցաներ զերեսս քո h մէնջ այլ յիշեա՛ զձեռն քո հօր եւ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ, եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 28)

զի դարձուցեր զերեսս քո h մէնջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 33)

զի մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն h մէնջ՝ յաւերակացն ուսանի խնդրօղն: (32 / 5)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ էլանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն h մէնջ յանձն առնուցու (33 / 36)

Մեք ապախտ արարաք զբանս նորա. վասն այնորիկ եւ նա ո՛չ լուաւ մեզ ի ժամանակի նեղութեան, այլ դարձոյց զերեսս իւր h մէնջ: (47 / 36)

Ծովն միայն էր h մէնջ պակաս (49 / 30)

«Առ h մէնջ ելին, այլ ոչ էին ամենեքեան նոքա h մէնջ (52 / 32; 52 / 33)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, զորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մեզ, եւ ոչ յումեքէ պահանջեցաւ h մէնջ. եւ ոչ մեք կարօղ եմք ձեռն արկանել (56 / 43)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգօրութիւն իւր h մէնջ եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց. (58 / 18)

պակասեալ նուազեցան թագաւորք եւ իշխանք, եւ յոյս ակնկալութեան ապաստանի բարձաւ h մէնջ: (60 / 5)

Եւ յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ, խնդրել h մէնջ զպարտիս վրիժուց նախնեացն մերոց: (60 / 11)

Զի իրաւունք եւ դատաստան բարձաւ h մէնջ, եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մերոց տեղի ո՛չ գոյր (60 / 14)

այլ տո՛ւր զիմ հայրենիքն՝ զոր Կիրապաղատն ինձ տուեալ է, տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ. եւ այլ ընդ hu եւ ընդ քեզ խաղաղութիւն է: (11 / 20)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ hu զողբս յարդարեցեն. (9 / 21)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ hu ես». (37 / 27)

«Իցէ՛ զի կարդայցէք առ hu, եւ ես ոչ լուայց ձեզ. (42 / 42)

Եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա, եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ hu եւ ընդ քեզ խռովութիւն (59 / 14)

Շունչ h vteq ոչ մնաց, Եւ կորեաք ի հատման յուսոյ մերոյ. Չորացաւ մահ եւ եկուլ, Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան. Ամենեցուն յարձակեցան h vteq ձեռք, Եւ յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Չմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 8; 3 / 12)

Իսկ որք իւթ աչօք հայէին h vteq, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 29)

Ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, զբովանդակն h vteq բերելով: (25 / 46)

Իմ են եւ այսոքիկ, քանզի h vteq կատարեցան ամենայն կանխասացիկ բանք մարգարէիցն (26 / 34)

Հրայրեաց եղեւ տաճարն սորբ. այրեցան եւ h vteq փոխանակ միոյ տան՝ բազում եկեղեցիք (31 / 5)

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թէոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ h vteq, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 38)

Իսկ h vteq նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին (49 / 23)

բայց թէ կշռես ըստ գործոյն, եւ զայն եւս տեսանես h vteq եղեալ (49 / 31)

Եւ յանցանք հարցն մերոց h vteq լցեալ կատարեցաւ (60 / 11)

ասիցէ gvteq. «Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (43 / 1)

Զի թէ Աստուած h vteq կոյս լինիցի, ո՞վ կարիցէ կալ մեզ հակառակ (42 / 32)

բայց մէք ապստամբեցաք h vteq քաղցր եւ ի բարի հօրէն (49 / 11)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». եւ զմիւսն, թէ «Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինել» (37 / 28)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ... ՎԱՄՆ ԱՆՑԻՑՆ ԱՆՑԵԼՈՑ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՑ ՈՐՔ ՇՈՒՐՁ ԶՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 3)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». եւ զմիւսն, թէ «Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինել» (37 / 28)

ԵՍԱՅԻ - 2

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 12)

Զի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. բաւական են առ ի Եսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 22)

Տէրունի է եւ այս զոր Եսայիայ գտանեմք ի գիրսն (42 / 38)

ԵՍԱՅԻԱՍ - 6

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ. (4 / 7)

Այս կերպ եւ բարձրն Եսայիաս. «Աչք տեառն բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ. եւ խոնարհեցի բարձրութիւն ամբարտաւանից, եւ բարձրացի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեցի»: (19 / 49)

որպէս բարձրն Եսայիաս վասն Երուսաղեմի մարգարէանայր: (29 / 28)

Կամ զոր բարձրն Եսայիաս բողոք բարձեալ սաստէ այնպիսեացն (30 / 11)

Մարգարէն Եսայիաս՝ յորժամ զԵգիպտացոցն աւերանաց մարգարէանայր, զայսոսիկ ասէր (32 / 14)

ն՛ր Եսայիաս անհնազանդի միսիթարչացն զի յագեցի ողբովք: (35 / 18)

ԵՏԵՂ - 1

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուսաւ, առ Էտեղեաւն չէած ինչ նմա պատուիսս (13 / 3)

ԵՐԱԳԸՆԹԱՅ - 1

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն... Էրագրնթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 28)

ԵՐԱԽՏԻՔ - 1

ինքն յիւրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի (18 / 32)

ԵՐԱՄ - 2

Սորա ամենեքեան Էրամբ աղօթողաց են (14 / 2)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին (35 / 42)

ԵՐԱՄԱԿ - 1

յառաջ զձի եւ զջորի Էրամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին, եւ ճանապարհ բանային, եւ ապա զգերին եւ զաղին յետոյ տանէին (51 / 11)

ԵՐԱՄԱԿԵԱԼ - 1

ի քեզ աղուեսունք Էրամակեայք, իսայտացեալք, լցեալք ի կերոյ: (29 / 5)

ԵՐԱՄԱՆԱՄ - 1

ոչ էրամանան անդեայք ի յարօտս, եւ ոչ խայտան գառինք ի մարգս: (35 / 13)

ԵՐԱՄԱՅԵԱԼ - 1

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց էրամացեայք կոկորդալիր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 34)

ԵՐԱՆԵԼԻ - 8

Ուտի եւ մեծն Պօղոս իրատեալ էրանէլի ձայնին այնուիկ գրէ առ Հռովմայեցիսն (19 / 31)

Այտքիկ եւ չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ էրանէլի (31 / 42)

Իսկ էրանէլի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 37)

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր էրանէլի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր (41 / 40)

Եւ հեղձամահ արարեալ զէրանէլի անձն՝ բարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նորա, վասն առաջիկայ խոստմանցն՝ որ ի թագաւորէն ակն ունէին (4 / 2)

Որպէս էրանէլին Դաւիթ սաղմոսելով խոստովան լինի Աստուծոյ. «Դու ծանեար զյետին իմ եւ զառաջին իմ»: (19 / 42)

որպէս առնէր էրանէլին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ, ոչ որ ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 5)

բայց որպէս գրէ էրանէլին Յովհաննէս (52 / 32)

ԵՐԱՇԽԻՔ - 1

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սերաստուպոլիս (33 / 21)

ԵՐԱՇՏՈՒԹԻԻՆ - 1

առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ (54 / 8)

ԵՐԲ - 1

այլ թերեւս ոք մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցեփք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 8)

ԵՐԲԵՄՆ - 5

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ ... այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 35)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զդրախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր. (21 / 42)

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս, խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին, քանզի քոյրն Դաւթի կին էր նորա, երբեմն ի Բագարատ թագաւորն Ափխագաց: (23 / 37; 23 / 38)

երբեմն տանջեալ՝ խոստովան լինի ասելով (25 / 24)

ԵՐԲԷՔ - 2

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբեք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել (4 / 5)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք զհշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յազեցան էրբէք արեամբ քրիստոնէից, (33 / 6)

ԵՐԳ - 21

հատաւ էրգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 17)

վասն այնորիկ էրգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 10)

եւ ի մոռացօսն եղեւ սաղմոսական էրգն որ ասէ (30 / 20)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դաւթական էրգոյն որ ասէ (14 / 24)

եւ ինքն զկնի երից աւուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի, ուր ի միասին թագաւորք եւ տնանկք ըստ դաւթական էրգոյն: (44 / 7)

եւ յառաւօտինսն ճռուական էրգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիւք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ, իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 45)

ուրախական էրգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 46)

այլ զբազում քահանայս լռեցուցեր ի սաղմոսական էրգոց (29 / 9)

զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյգ գիտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին էրգոցն. (19 / 48)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն էրգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորհ խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 25)

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան էրգոցն՝ այժմ բուէճք եւ տտաղեղունք են դասագլուխք. (20 / 31)

«սպականեաց զնա խոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմա», ըստ դաւթական էրզոնցն: (23 / 8)

Ջքահանայսն ի պաշտամանցն լռեցուցին, եւ զսաղմոսասացսն ի սաղմոսական էրզոնցն. հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 16)

միշտ սաղմոսական էրզոնցն պարապէին: (52 / 3)

Ջառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ գդաւթական էրզու երգէին, այսօր ի դուրս դիւաբնակ կաղաղանացն՝ զոր մզկիթն կոչեն, անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ զասացեալսն: (42 / 11)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին գէրզու: (41 / 35)

Ջքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յէրզու սաղմոսաց (37 / 35)

ոչ ածեալ զմտաւ գդաւթական էրզսն. թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս». (54 / 2)

պակասեցան էրզք պաշտօնէից ի բերանոյ քահանայից, եւ հատան ձայնք սաղմոսաց ի շրթանց սաղմոսողաց (28 / 17)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն էրզք. (32 / 1)

ամենայն ուրեք կոծ եւ լալականաց հանդէսք. ոչ ուրեք քահանայից էրզք. ոչ ուրեք լսի փառաբանութիւն Աստուծոյ: (35 / 8)

ԵՐԳԵՄ - 3

Եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի էրզէն ի նմա, (20 / 33)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զհրեշտակականն էրզէին զերզս: (41 / 35)

Ձառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին, ...անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ զասացեալսն: (42 / 11)

ԵՐԳԵՑՈՂԱԿԱՆ - 1

ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 1)

ԵՐԴՆՈՒՄ - 1

եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք. (23 / 15)

ԵՐԴՈՒՄՆ - 5

քանզի երդմամբ եւ խաչիւ հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին, թէ Միայն ի տեսանէլն զքեզ, դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ քո, եւ զրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ (23 / 12)

Որոց ապստամբեալք ի թագաւորէն երդմամբ չափ ոչ հնազանդել նորա թագաւորութեանն: (44 / 19)

Եւ երդմամբ դաշինք հաստատեալ (59 / 7)

Հաւատաց վասն երդմանցն եւ խաչին, եթէ վասն խակութեան մտացն եթէ վասն երկիւղածութեան բարուցն՝ ոչ զիտեմ (23 / 17)

Ձոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն (23 / 25)

ԵՐԵԿ - 2

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 10)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դներ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին, մի ի լուսանալ աւուրն եւ մի ընդ երեկն: (37 / 42)

ԵՐԵԿՈՅ - 3

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց, վերին եթերն հերձեալ հրոյ փայլակն յանկարծակի ի դուրս անկեալ (12 / 30)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոգան ի տեղոյն: (28 / 23)

«Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճացին եւ ծաղկեցին. ընդ երեկոյս թարշամեցին, չորացին եւ անկցին»: (3 / 43)

ԵՐԵԿՈՅԱՆԱՅ - 1/դիմագուրկ բայ/

Յորոց հինէ՝ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, եւ ոչ ժամանեալ ամենեցուն ի ներքս մտանել, քանզի երեկոյացաւ ժամն եւ ածին զդրունս քաղաքին: (40 / 29)

ԵՐԵԿՕԹՍ ԱՌՆԵՄ - 2

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Ադորի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 45)

Իսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի, եւ իջեալ ի գաւառն Խաղտեաց՝ երեկօթս առնէ: (8 / 7)

ԵՐԵՄԵԱՆ - 1

իսկ քաղաքս այս՝ գորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ Երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսբու, զիրգ եւ փափուկ գոլով. (50 / 1)

ԵՐԵՄԻԱ, ԵՐԵՄԻԱՅ -8

զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա. (26 / 21)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս (35 / 17)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ. (29 / 21)

այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ զիտէ զողբսն ըստ թշուառութեանն յօրինել: (7 / 24)

զի՞նչ եղեւ օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային (42 / 27)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն զիր չարանալն. (54 / 27)

Ժամ է ինձ Երեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս. «Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ ոք է որ մտանէ»: (22 / 42)

եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգէր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 8)

ԵՐԵՄ -20

այլ տերամբ պարծեսցի որ պարծին եւ արասցէ իրաւունս եւ գործեսցէ զարդարութիւն ի վերայ Երեսաց երկրի»: (19 / 7)

Մին նման եւ առաքելն գրէ առ Եբրայեցիսն, թէ «Չիք ինչ արարած աներեւոյթ յերեսաց նորա»: (19 / 44)

բարձաւ ուրախութիւն յերեսաց ամենայն երկրի (35 / 6)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին (44 / 16)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տեառն. սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր իցէ եւ եթէ իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 34)

արտաքսել եւ մերժել զմեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս (60 / 24)

զամենայն զբօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր (60 / 45)

Զի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսցիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նորա (61 / 30)

իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին, եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով գոլիրս երեսացն պայծառացուցանէ (35 / 45)

Եւ ոչ խաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն. զիրապարակս լի դիակամբք տեսանել (46 / 18)

ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ գտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր (49 / 22)

Ելին եւ տարածեցան ընդ երեսու երկրի (27 / 44)

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեւն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսու երկրին (11 / 34)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցանէր զերեսու քո ի մէնջ (27 / 28)

զի դարձուցեր զերեսու քո ի մէնջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 33)

«Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձեռք.
(42 / 44)

դարձոյց զերեսս իւր ի մէնջ: (47 / 36)

Եւ աղուեսադրոշմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ
նմին աղաղակէր (54 / 21)

զորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօրն հանդերձ զգլխովն
շրջէին (47 / 20)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս

(34 / 37)

ԵՐԵՍՈՒՆ - 3

Եւ ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ
պատուաւորացն: (3 / 47)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի...որդովք եւ եղբորորդովք
իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա(21 / 20)

յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 29)

ԵՐԵՍՈՒՆ ՀԱԶԱՐ - 1

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս
իբրեւ երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղոյն եւ ոչ մի (43 / 35)

ԵՐԵԻԵԱԼ - 1

Եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան
զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 33)

ԵՐԵՒԵԼԻ - 2

և զկին նորա պատուէ մեծ և երեւելի պատուով: (14 / 43)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ, և ոչ որդի թագաւորի, և ոչ իշխանութեամբ յերեւելի սպայից. այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից (15 / 34)

ԵՐԵՒԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

և յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գագաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի (44 / 34)

ԵՐԵՒԻՄ - 11

և պատերազմական հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղխէին, և դեռես ոչ երեւէր և ոչ միոյ զնդի պարտութիւն (57 / 42)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել. և որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 34)

Բարձաւ այս ամենայն, կորեաւ և ոչ երեւի: (35 / 17)

Ո՛ր թագաւորացն աթոռք, ահա ոչ երեւի (41 / 37)

ո՛ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա...ահա ո՛չ են, և ոչ ևս երեւին (41 / 39)

զի մի՛ անարի և վատ երեւեցի (57 / 9)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵՒԵՑԱՆ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (2 / 20)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն(17 / 10)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵՒԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (51 / 43)

Այլ գայն ո՛չ իմանայր թէ զորավար զորացն տեանն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ էրեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն (58 / 14)

որ եւ ի սրբոց վկայութիւնս չէրեւի ուրեք եղեալ: (47 / 23)

ԵՐԵՔ -17

Եւ այսոքիկ ոչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ էրեք յամօք առաջ գործեցաւ. (9 / 28)

եւ ապա առեալ էրիս բերդս՝ արձակեաց զնա: (6 / 11)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ էրիս պատգամաւորս առաքէ, (6 / 37)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ, քանզի էրիս բերդս իւրեանց դաստակերտօքն խնդրէր ի Գէորգէ (10 / 21)

եւ կացեալ ամս էրիս, արձակէ բազում պարգեւօք զորդի Ափիսազին, եւ ինքն զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 12)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ առատ ոռճկօք հրամայեաց պաշտել զնա. բայց առ իւր պահեաց զնա ամս էրիս. քանզի կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 20)

Եւ արարեալ ի տեղուջն աւուրս էրիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից...զնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 37)

քանզի արժանաւորացն հրամայէր ի տարուջն էրիս միայն մատուցանել պատարագս: (53 / 28)

եւ զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ագոսաօքն զէրիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 7)

նոցա զէրիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ (49 / 24)

Եւ թագաւորին Վասլի առեալ զպատանդսն՝ եւ խոստանայ զկնի էրից ամաց դարձուցանել. (11 / 24)

Իսկ զկնի էրից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց (20 / 5)

Իսկ յետ էրից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. (33 / 29)

Յետ էրից արուրց շարժեալ ամենայն բանական, իսաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ, (37 / 10)

Եւ ինքն զկնի էրից արուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի (44 / 5)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ, եւ զաջողակ էրից պատերազմացն (59 / 2)

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ էրիցն ընդդէմ կալ (57 / 39)

ԵՐԵՔՏԱՍԱՆ - 3

որ թագաւորեաց ամս էրէքտասան, ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի եղեալ: (40 / 15)

զի այս էրէքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 25)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր էրէքտասան: (55 / 39)

ԵՐԷ - 2

Եղեն շինանիստ աւանք՝ բնակութիւն գազանաց, եւ անդաստանք նոցա՝ յարօս էրէոց: (20 / 12)

Եւ ապա զհասկաքաղն եւ զխոզանն միայն թողուցուն յարօս էրէոց: (33 / 9)

ԵՐԷՅ -8

Իսկ էրէց ումն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն (38 / 11)

Եւ ելեալ խնդրակացն գտին գէրէց ումն Կիրակոս անուն, (20 / 45)

քանզի եւ զԱնանիա գէրէց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ումն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 37)

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, էրէցն զիւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր (38 / 14)

Երեցն զիւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար էրիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ իւրեանց ընկենոյր: (38 / 15)

Ձայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել. քանզի զօրացաւ քարն էրիցուն ի վերայ քարի նոցա: (38 / 17)

Եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասոյ, զի մի՛ քար էրիցուն հասցէ ի նա: (38 / 22)

Իսկ գէրիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին (47 / 19)

ԵՐԹ - 1

Եւ հրամայէ իսաղացուցանել զնա ի Կոստանդնուպօլիս, ասելով. Երթ դադարեա անդ (10 / 38)

ԵՐԹԱԼ - 1

Եւ կամէր էրթալ ի վերայ քաղաքին որ կոչի Հալպ, առնուլ աւերել զնա: (13 / 34)

ԵՐԹԱՄ - 2

Եւ նա ելեալ յամրոցէն էրթալ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Սուրմառի (21 / 27)

Եւ որք հետի ոտիք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ էրթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, (7 / 40)

ԵՐԹԵԱԼ - 32

Եւ ինքն էրթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ (4 / 16)

Եւ ինքն թագաւորն էրթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն (4 / 24)

վասն որոյ թողեալ զաշխարհն՝ էրթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հոռոմոց. (6 / 14)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ՝ ...էրթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր բանից... (6 / 31)

Իսկ Գեորգի զօրոքն իւրովք էրթեալ ամրանայ յամուրն Ափխազաց. (7 / 11)

Եւ թագաւորն էրթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն (8 / 25)

Ձոր իբրեւ լուս ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ էրթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մագդատ (9 / 5)

որ էրթեալ անկանի ի Բաբելովն ի քաղաքն Քաղդէացոց: (9 / 14)

Եւ ինքն թագաւորն մեծաւ յաղթութեամբ էրթեալ մտանէ ի քաղաքն իւր Կոստանդնուպօլիս: (9 / 21)

որոյ էրթեալ եւ հաւանական բանիք պատրեալ զԳեորգի, որում յանձն առնու, եւ զրէ առ թագաւորն տալ զոր խնդրէրն (10 / 27)

Իսկ նա էրթեալ հանդիպի թագաւորին (10 / 32)

Որոյ էրթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (10 / 40)

որոց զհետ էրթեալ զօրացն՝ կոտորեցին մինչեւ ի մուտս արեւուն: (11 / 11)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք, էրթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս. (12 / 11)

գոր տեսեալ բազմաց՝ յերկիւղէն ի խաւարչտին տունս Երթեալ սուգանէին: (12 / 22)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ Երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղի՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին (16 / 8)

ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ Երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիւրմէ ապստամբ գնա կարծելով: (16 / 13)

Եւ առեալ զայլ զգօրսն Երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղուջ ուրեք որ կոչի Արծակ (16 / 24)

Եւ Երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեա (21 / 29)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք Երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն, եւ ձերբակալ արարեալ գնա, (21 / 31)

քանզի ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս, յոր սինլքորք փախստէիցն Երթեալ բնակեցան: (29 / 23)

բայց առ իւր պահեաց գնա ամս երիս, քանզի կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ Երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 20)

Եւ յանկարծակի զիւրովին Երթեալ անկաւ: (38 / 29)

Եւ Երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 37)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն, որ յետ երկուց ատուրց շարժեալ բանական գնաց ի տեղոյն եւ Երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ (39 / 32)

Իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան... ուժգին ձգմամբ Երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 3)

Եւ Երթեալ որ գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր. (51 / 17)

Եւ էրթեայ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նորա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում գերիս (51 / 27)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն էրթեայ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ. քանզի յոյժ իմաստուն էր այրն, եւ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ առ նմա՝ մի ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր. եւ տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ էրթեայ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 13; 54 / 17)

Եւ անցուցեալ անդ զաւուրս իւր, էրթեայ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ կոչի Մուհարկին: (54 / 41)

Ոչ էրթեայ ըստ գրոց կանոնի եւ ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից, ի բաց թողլի է. (54 / 42)

ԵՐԹԵԻԵԿՍ ԱՌՆԵԼ - 1

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զոցս մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար էրթեւեկս առնելով (45 / 14)

ԵՐԻԶԱՅ - 1

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 23)

ԵՐԻԹԱՅԵԱԼ - 1

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, էրիթացեալս եւ խոռուցեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով (60 / 19)

իսկ քաղաքս այս՝ գորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ էրինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսբու, զիրգ եւ փափուկ գոլով. (50 / 1)

ԵՐԻՎԱՐ- 14

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին արնել էրիվարացն. (7 / 36)

եւ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն ընկեցեալ ի սմբակս էրիվարացն՝ առհասարակ սատակէին: (7 / 45)

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ էրիվարացն, ի զօրութենէ պակասեալ՝ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկաթակոտ զինուցն, եւ վասն արագ եւ յերկար ընթացիցն, որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսա զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 6)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ...նստեալ ի վերայ ազնիւ էրիվարի ...մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 34)

որք ...ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ զէրիվարի նորա զջիլսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ արնէին: (32 / 45)

Յորում տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ, մօրից պատահեալ էրիվարին՝ ոչ կարաց անցանել (7 / 9)

Որոց ի վերայ հասեալ զօրք անօրինացն ի մէջ փակեցին. եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ էրիվարք իւրեանց (36 / 27)

առ որ կացեալ ջեռան ինքեանք եւ էրիվարք իւրեանց: (43 / 32)

եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց էրիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ զվէմ հաստատունք. (24 / 44)

խաղաց գազանն մահաշունչ արինարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փղօք, եւ կառօք եւ էրիվարօք, կանամբք եւ որդուվք, եւ բազում պատրաստութեամբ: (34 / 33)

նոքա գան ի վերայ մեր կառօք եւ էրիվարօք. (37 / 31)

որք եկեալ հեղան յանկարծուստ ի վերայ նորա, եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել յէրիվարն: (6 / 3)

Եւ ի լինել այսորիկ այսպէս, որք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին՝ ելեալ յէրիվարսն թագաւորան հանդերձ (12 / 2)

Չոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յէրիվարսն, զհետ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 40)

ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ - 10

Եւ թագաւորն ...պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ էրիտասարդին, մի՛ տղային եւ մի՛ հասակաւ կատարելոյն, մի՛ առն եւ մի՛ կնոջ, եւ մի՛ ամենեւին ամենայն հասակի (7 / 13)

վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղի՛ էրիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին (16 / 9)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի էրիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, (35 / 20)

Կոյսք ի հրապարակս ի խայտառականս անկեալք, եւ էրիտասարդք առաջի ծերոց սրախողխող եղեալք. (27 / 17)

Մեծահարկի եւ պատուական վաճառականք չարաչար մահուամբ սպանեալք. էրիտասարդք եւ ըմբշամարտք ի փողոցսն սրակոտորք (34 / 21)

զի ծերք եւ էրիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան (56 / 18)

զն քաջ արքն վառեալ զինու եւ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին եւ վատքն թականային, կանացիքն յիմարէին եւ էրիտասարդքն խիզախէին, այլ ելս իրացն ոչ կարէին իմանալ: (28 / 12)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերբանս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, (35 / 42)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն, զտղայս քո անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ: (31 / 45)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս (7 / 33)

ԵՐԻՑՍ -3

Քանզի երկիցս եւ երիցս ելին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա (18 / 39)

այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց (35 / 3)

Որում ոչ առեալ յանձն, յէի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս (40 / 40)

ԵՐԻՔՈՎ - 1

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի. յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տեսոն կամ սուր ամենակալին մերձեցի առ նոսա: (55 / 10)

ԵՐԿԱԹ/ անձնանուն/ - 1

վասն զի որդին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ, եւ չժամանեաց ի պատիւ հօրն: (8 / 24)

ԵՐԿԱԹ - 1

Որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զիշխանութիունն՝ այն երկայթն է. իսկ եկամուտն՝ որ չէ ի թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 30)

ԵՐԿԱԹԱԿՈՒՌ - 1

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի զօրութենէ պակասեալ՝ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկայթակրու զինուցն..կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 7)

ԵՐԿԱԹԻ - 5

Իսկ սոքա երկայթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 39)

Իսկ սրունքն եւ ոտքն երկայթի խառնեալ ընդ խեցի (15 / 28)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկայթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին. (38 / 30)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկայթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղել(45 / 6)

Ջանայր, հնարէր՝ զի զդուռն երկայթի եւ զնիզս պղնձի ի բաց իլեցել (55 / 45)

ԵՐԿԱՅՆ - 3

Այնոքիկ երկայն բանի պիտոյ են եւ ժամանակի. մեք զմերս ըստ կարի մերում համառօտեցաք: (32 / 9)

Այնոքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 39)

Բայց մեր խուն բանիւք գերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի (7 / 25)

ԵՐԿԱՆՈՒՆ - 1

Որոց եկեալ թագաւորն Ափիսագաց Գեորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց զնոսա. եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, (5 / 40)

ԵՐԿԱՐԵԱԼ - 1

Եւ երկասրեայ յորդութեան ձեանն, եւ իստութեան սառնամանեացն, ջոկք ձիոցն եւ ջորեացն ընդարմացեալ ոչ կարացին շարժել: (11 / 35)

ԵՐԿԴԻՄԻ - 1

Եգիպտացոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրա (49 / 37)

ԵՐԿԻՆ/Ք/ - 11

Արդ եթէ այս ամենայն զոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձայն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նորա (42 / 17)

«Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի» (17 / 13)

Ջոր իբրեւ զառիժունս ընթացան, եւ իբրեւ կորիւն առիժուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ գազանաց եւ թռչնոց երկնից. (25 / 6)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցողոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 6)

«Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցոցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 44)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ գնովաւ դասերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ էրկնից կայրս հարկանէին (55 / 34)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւագակաց. եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ գէրկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն (20 / 16)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յէրկնից. (12 / 30)

«Տէր յէրկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 48)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յէրկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ (24 / 43)

յանկարծակի խտացան ամպովք էրկնիք եւ յորդութիւնք անձրեւաց յերկիր հեղան (11 / 31)

ԵՐԿԻՐ -87

Եւ էրկնիք ցաւ յանօրէնութենէ. Արդարութիւն նուագեաց, եւ անատակութիւն յաճախեաց (3 / 2)

«Լցաւ էրկնիք գիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զշուրս բագումս որ ծածկեն զծովս» (5 / 12)

եւ վրանացն լարքն եւ ցիցքն ընդ էրկնիք կապեալ ի սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 39)

եւ հանգեաւ էրկնիք ի մեծամեծ տագնապէ (12 / 37)

եւ եղեն պանդուխտ յօտար էրկնիք. յորում աւերեցան գաւառք եւ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 10)

քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ էրկնիք առաջի նոցա. (27 / 48)

էրկնիք պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 5)

վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ եքկիք զքարշիլն (30 / 31)

Զայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ եքկիք (35 / 5)

«Եքկիք, ասէ, էր ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործէր զեքկիք»: (44 / 23)

եւ եքկիք իբրեւ գոյայեակ՝ գեղեցիկ դիմօք զարդարի նոքօք (44 / 37)

եքկիք աւերակ, թափուր ի բնակչաց. քաղաքք կործանեալք, եւ անդաստանք խոպանացեալք եւ փշաբերք, ահագին եւ զարհուրելի անցաւորացն ցուցանի: (44 / 40)

զոր զերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիբ աշխատութեամբ իջեալ ի խորս եքկիք, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղխիւք (52 / 38)

ընդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ, խռովութեամբ եւ բարկութեամբ լի եւ պատարուն եղեւ եքկիք: (59 / 44)

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զեքկիք (16 / 38)

եւ եղնգամբք ձեռացն զեքկիք դափր հատանէին: (28 / 32)

իսկ որք քան զնոսա ի տխեղծ հասակին էին, ոտիւք զեքկիք հարկանէին (28 / 42)

եւ մի՛ տայք զեքկիք ապականել (44 / 13)

վասն զի մարդ չէր որ գործէր զեքկիք: (44 / 24)

Ըստ նմին օրինակի եւ զեքկիք է տեսանել (44 / 29)

եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր, զեքկիք ընդ ինքեամբ ունելով (59 / 29)

զի որպէս գրեալ է վասն սողոմայեցւոցն, թէ «Արեգակն ծագեաց ի յեքկիք, եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր եւ ծծումբ, եւ այրեաց զնա». (31 / 18)

եւ ի կոփին սուսերացն կայծակունք հրոյ
հատեալ՝ յերկիր անկանէին: (7 / 5)

յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք
անձրեւաց յերկիր հեղան (11 / 32)

եւ յանսուրբ տեղուջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս
նոր (17 / 48)

յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ,
զիւելապատակն նորա պարսաքարի ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, բառնալով
զնախատինս յԲարայել (19 / 14)

թէ «Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 48)

եւ յապակւոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվէր խոցեաց զձեռն նորա, յորդութիւն
արեան յերկիր հեղլով (24 / 31)

քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի
գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 35)

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, եւ կիսոցն կուշտքն
պատառեալ, եւ փորոտիքն յերկիր հեղեալ (28 / 37)

այրեցին ի հուր գարբութիւնս քո, եւ յերկիր խոնարհեցուցին զփառս
եկեղեցւոյ քո. (31 / 12)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն
ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զքաղաքն (31 / 19)

կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի
ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 39)

ն՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ
հարեալք՝ յերկիր թաւալ անկեալ գլոր իսաղային: (35 / 46)

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց
մարցն յերկիր ընկենուին (36 / 1)

իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ
պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 14)

եւ մաշեցաք եւ կորացաք, եւ յերկիր կցեցան մեջք մեր (60 / 9)

Այս եղև ի չորեքհարիւր յիսուն թուականիս եւ դադարեալ երկիրն հանգեաւ
ամս չորեքտասան: (4 / 22)

Եւ այսու գործով գբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի
կացուցանէր մինչև ի գալ ձմերայնոյն: (8 / 1)

Ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրև զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ
իւժողեալ էր, եղև անմարդ ամայի (36 / 6)

Ձի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի
հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչև յամուրն Վան,
եւ գամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 14)

մարդաթափ արարին գերկիրն ամենայն սրով եւ հրով եւ
գերութեամբ: (21 / 37)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն
իւրեանց, եւ անչափ աւարան լցին գերկիրն ամենայն (33 / 11)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ գերկիրն եւ հասեալք մինչև ի գետն մեծ՝ որ
կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 12)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին գերկիրն փորել
եւ մտանել ի ներքս. (38 / 2)

Իսկ նա իբրև ծանեալ զայն, ասպատակաւ առ գերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի
իւր (45 / 39)

Եւ քանզի տեսին գերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն
այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ էին ի նոյն՝ չարին արբանեակք (46 / 9)

Եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչև ի Կողոնիա, եւ ըստ
իւրեանց սովորութեանն առեալ գերկիրն յաւարի (50 / 31)

Եւ գերկիրն ի յուսոյ կենաց բարձին. (50 / 48)

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ
դեռ ունէր գերկիրն, նոքա կրկին առնէ ին զընթացսն. (51 / 10)

հեղին զարինս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ զԵրուսաղեմաւ միայն, այլ՝ թէ ամենայն Երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն (31 / 14)

Եւ եղև Երկիրս ամենայն իբրև անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ զորայն բառնան, եւ ապա զհասկաքաղն եւ զխոզանս միայն թողուցուն յարօտ երէոց: (33 / 7)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչև առհասարակ հատաւ Երկիրս ի բնակչաց (35 / 4)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց Երկիրս ամենայն (43 / 41)

քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՛ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին, զի յետ իմոյ վախճանին՝ զիմ քաղաքս եւ զԵրկիրս նմա տաց ի ժառանգութիւն (8 / 23)

Եղև զործ պատերազմի Երկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 36)

Այս է Բուղարաց Երկրի առնւոյն օրինակ: (4 / 32)

Այդ եղուկդ ամենայն Երկրի լինելոց է: (17 / 27)

Ձայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս Երկրի. զի «Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսք. այլ տերամբ պարծեսցի որ պարծին եւ արացել իրաւունս եւ գործեսցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց Երկրի»: (19 / 4; 19 / 7)

Ելին եւ տարածեցան ընդ երեսս Երկրի. եւ գտին որս բազում եւ յագեցան կերակրովք (27 / 44)

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց Երկրի. (29 / 4)

բարձաւ ուրախութիւն յերեսաց ամենայն Երկրի (35 / 6)

ձա՛յն տուք Երկրի եւ որ ի նմա կենդանիք. (42 / 17)

եւ ինքն զկնի երից աւուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն եփր. (44 / 6)

Վա՛յ տարւոյն, վա՛յ աշխարհաւեր խորհրդոյն, յորում կործանեալ ապականեցան բնակիչք եփր. (44 / 22)

«Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս եփր. կերիջիք»: (47 / 34)

ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեգերս եփր. խորագոյն է, յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն (49 / 32)

իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսբու, գիրգ եւ փափուկ գոլով. որոյ վաճառականքն փառաւորք եփր. (50 / 3)

Եւ այս եղեւ ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ եփր. (52 / 45)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն եփր. եւ ել հուր հարաւային եւ եկեզ զամուրս բարձունս (60 / 2)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ եփր. դողալով եւ զարհուրելով. կերակուր մեր անգօր (60 / 19)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 13)

Սոքա ընդ միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից եփրին՝ կարօտացան իրաւանց եւ դատաստանի: (5 / 38)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի իրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց եփրին (8 / 4)

զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեւն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս եփրին. (11 / 34)

որպէս առ Մովսէսի Եզրպտոս հարաւ կարկտի եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան եփրին. (11 / 47)

և ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկինս էրկրին (26 / 16)

Մինչ զի արիւնն զօրէն զարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ էլանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող էրկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր. արեան առուք ի դիականցն անկելոց էլեալ, ի զառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն զհող էրկրին հեղեղատէին: (35 / 38; 35 / 40)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 43)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահաստ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ էրկրին տէր էին (51 / 37)

Կանգնեաց զխորանն իւր ընդդէմ քաղաքին Անույ, եւ տարածեաց զբանակս իւր ընդ լայնութիւն էրկրին: (55 / 45)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող էրկրիս՝ յարիւնն ներկաւ յարեանց մերոց. (49 / 19)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յէրկրիս (6 / 23)

Բարձան ուրախութիւնք յէրկրէ. (3 / 25)

Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զէրկրիքդ գերի տանիմք: (40 / 38)

ԵՐԿԻՑ - 1

Երկիցո՛ւր եղբարք եւ ակն ածեսցուք յերկնակողման պատգամացս (42 / 46)

ԵՐԿԻՑՍ - 5

Քանզի էրկիցս եւ երիցս էլին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա եւ պարտեալ ի նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 39)

ոչ միայն շինողեր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, խնայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ (19 / 17)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դներ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին, մի ի լուսանալ աւուրն եւ մի ընդ երեկն: (37 / 40)

Որում ոչ առեալ յանձն, յեի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս, (40 / 40)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղեւ բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ խառնիճաղանճ բազմութեանց՝ որոց ոչ գոյր թիւ: (53 / 43)

ԵՐԿԻԻՂ - 13

կալաւ առ հասարակ զամենեսեան դողումն եւ երկիւղ: (28 / 19)

Բարձաւ եւ ի քահանայից երկիւղ եւ ընտրութիւն սրբութեան (30 / 17)

Արդ եկեալ հասաներ թագաւորն բազում բիրութիւնս եւ անթիւ սպառազինօք. մտեալ յաշխարհս մեր՝ ահ եւ երկիւղ հասուցաներ հեռաւորաց եւ մերձաւորաց (55 / 41)

զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն (60 / 37)

գոր հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 15)

եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէ՝ ին զընթացսն (51 / 9)

Զայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրեւ ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն, յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 46)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահեր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով. կերակուր մեր անգօր, եւ ըմպելի դառն յերկիւղէ եւ ի սպառնալեաց տերանց մերոց (60 / 20)

ողբան սուրբ մարգարէքն զամայանալն Իսրայելի. «Անդ հան ոզնի ձագս եւ սնոյց առանց երկիւղի զորդիս իւր»: (20 / 14)

Բայց թագաւորն Պարսից խորամանկութեամբ առ երկիւղի զպատերազմելն ինդրէր. (57 / 36)

Եւ մինչեւ նա յայս խորհրդի էր, քանզի ամենայն աշխարհն Պարսից առ հասարակ զարհուրանօք պաշարեալ կային յերկիւղի. եւ ինդրէին հնարս փրկութեան, յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք անձրեաց յերկիր հեղան (11 / 30)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 42)

զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղիւ սոցա տազնապեսցուք օր ըստ օր (60 / 38)

ԵՐԿԻԻՂԱԾ -2 զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն. որ զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ, եւ աղօթից նոցա լսէ (54 / 7)

Տեսանէ՞ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնաման, թէ ո՛րպէս մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա (39 / 2)

ԵՐԿԻԻՂԱԾՈՒԹԻՒՆ - 1

Հաւատաց վասն երդմանցն եւ խաչին, եթէ վասն խակութեան մտացն եթէ վասն երկիւղածութեան բարուցն՝ ոչ զիտեմ (23 / 18)

ԵՐԿՆԱԻՈՐ - 1

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել (49 / 8)

ԵՐԿՆԵՄ - 1

Եւ ծով եւ ցամաք երկնէր եւ առատանայր կրել ի սմա զգորութիւն իւր (29 / 28)

ԵՐԿՆՉԵԼ - 1

Զի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսչիք երկնչել յերեսաց տեառն (61 / 30)

ԵՐԿՆՉԻՄ - 4

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». եւ զմիւսն, թէ «Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» եւ որ ի կարգին է: (37 / 26; 37 / 27)

Բայց փախստեիցն զհետ ոչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրու հանդիպեացին: (36 / 20)

Քաջալերեցարուք ընկերք եւ եղբարք իմ, քաջալերեցարուք եւ մի՛ երկնչիք. գործ մի դիւրին է Աստուծոյ այս(37 / 30)

ԵՐԿՈՏԱՍԱՆ - 2

Եւ այսու ձեռնարկութեամբ քանդեալ ապականէ զաւառս երկրտասան: (7 / 16)

Եւ մարտիկ արքն որ մնացին, այն զհետ փախստականին չոգան. իսկ գոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին, կացեալ ի քաղաքին աւուրս երկրտասան (50 / 39)

ԵՐԿՈՔԵԱՆ - 4

Յետ այսորիկ արք երկուխնդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն. որ եւ երկրքեանն չարամահ սատակեցան: (33 / 42)

յորում տեղուջ եւ բազումք ի գլխաւորացն իսկ անկան, եւ այս յերկոցունց կողմանցն. (48 / 39)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց, նա զերծաւ (50 / 35)

Որպէս եւ աստստին իսկ զերկոսեանն եցոյց առ մեզ. (25 / 20)

ԵՐԿՈՔԻՆ - 1

քանզի ի միում ամի գրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկորին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, որ ունէին զթագաւորութիւն մերոյ աշխարհիս: (20 / 6)

ԵՐԿՈՒ - 22

Եւ այսոքիկ ոչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ (9 / 28)

Եւ ինքն առեալ զոտս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, եւ զկնի երկու աւուր բարձաւ ի միջոյ. որ թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 28)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի (13 / 29)

Էր եւ թուականիս մերոյ չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու ամ: (17 / 5)

Յետ այսորիկ արք երկու միսն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց... խնդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 39)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 44)

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն ընդդէմ կալ (57 / 38)

Ձի յայնմ հետև՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու (59 / 38)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, քանզի յոյժ կամէր խաղաղութեամբ վճարել զիւր ճանապարհորդութիւնն, եւ աշխարհի մնալ չի շինութեան: (6 / 37)

Եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, յորում տեղուջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 24)

Իսկ թագուհւոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 43)

Ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղև անմարդ ամայի, յերկուս բաժանեալ կամ սրակոտոր կամ գերի: (36 / 7)

զի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղդէացիսն. (39 / 22)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղև, զոր Ասորեստանեայն զԵգիպտացոց թագաւորութիւնն նախատելով՝ այսպէս անուանէր. (45 / 6)

սա իբրեւ լուսւ զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, գնաց եւ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 25)

եւ իջեալ ի գաւառն Մանանաղու, բաժանեցան յերկուս: (46 / 11)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, (47 / 46)

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ, եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, (50 / 30)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք (53 / 38)

Այսոքիկ երկուց էր տեղեաց՝ լերինն եւ քաղաքիս զողորմելի պատմութիւնս (32 / 6)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն, որ յետ երկուց ատուրց շարժեալ բանակաւն գնաց ի տեղոյն եւ երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ (39 / 32)

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել գերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի. այլ փոքր բանիւ զմեծամեծ իրս վճարեսցուք: (57 / 1)

ԵՐԿՈՒՆՔ - 1

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի, եւ էլ հուր հարաւային եւ եկեղ զամուրս բարձունս (60 / 1)

ԵՐԿՈՒՑԵԱԼ - 2

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 35)

Եղիա երկուցեալ ի մահուանէ, Յեզաբելայ փախստական՝ ի Քորեբ անկեալ ապրեցաւ. (29 / 10)

ԵՐԿՊԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն (56 / 2)

ԵՐԿՐԱԳՈՐԾ - 2

Ըստ նմին օրինակի եւ զերկիր է տեսանել. զի յորժամ մարդաբնակ շինութեամբ հարստանայ, յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ զանդաստանս լնուն. (44 / 31)

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք... յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ (44 / 45)

ԵՐԿՐԱԾԻՆ - 2

Եւ ինքն մահուամբ ճեպի զհետ ամենայն երկրածնաց: (13 / 32)

Եւ ել յաշխարհէս զկնի ամենայն երկրածնաց, ուր ի միասին են թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 21)

ԵՐԿՐՈՐԴ - 14

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ(1 / 10)

Հաստատունք յաշխարհի ի պանդխտութեան իրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ (3 / 18)

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՅԻՈՑ (8 / 31)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից (13 / 4)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի (13 / 10)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին, դարձեալ ա՛յլ զօրք առաքեցան ի թագաւորեն, որք եկեալ մեքենայս եւ մանգղիոնս եղեալ, սկսան փլուզանել զպարիսպ ամրոցին: (16 / 41)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի ինսսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 13)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ (33 / 30)

Իսկ ի գալ էրկրորդ աուրն որ Դելմից գորուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն (38 / 27)

Էւ էրկրորդ՝ զի ծառայեցին արարածոց, Էւ ոչ արարչին որ է օրհնեալ յաւիտեանս. (49 / 39)

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուղայն խորհեցաւ, զէրկրորդ Ագագ խնայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 34)

Էւ կորգեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս Էւ յայնկոյս ընդ քազուկ Էւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն էրկրորդի բռնաբար քարշեալ Էւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 17)

Իսկ էրկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ Էւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 1)

էրկրորդն զԱնի խողխողմամբ սրոյ Էւ հրակիզութեամբ ամայի Էւ անապատ արար. (59 / 4)

ԵՐԿՐՈՐԴԵԼ - 1

Վասն որոյ ժա՛մ է ինձ զառ ի Դաւթայն զառ ի նա զասացեալսն՝ ի քեզ էրկրորդել: (29 / 15)

ԵՐԿՐՈՐԴ ՀԱՅՔ - 1

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, Էւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ (33 / 30)

ԵՐԿՔ - 1

Էւ մայրենի գթովքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային զտիրական ժամանակս էրկանց. (22 / 6)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն. որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղէմի (17 / 12)

Այր մի Անանիաս անուն ի մէջ քաղաքին Երուսաղէմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր (17 / 16)

որպէս բարձրն Եսայիաս վասն Երուսաղէմի մարգարէանայր: (29 / 29)

զի՞նչ եղև օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղէմի կամ Յուդային (42 / 27)

Այր մի Անանիաս անուն ի մէջ քաղաքին Երուսաղէմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր. Վա՛յ Երուսաղէմ. վա՛յ քաղաք արեան (17 / 17)

Ելին Պարսիկք ի վերայ Երուսաղէմի...աւերեցաւ Երուսաղէմ. (30 / 47)

Այսոքիկ ասացան յայնժամ յաւերն Երուսաղէմի. Բայց կատարեցաւ այժմ: (22 / 44)

Ելին Պարսիկք ի վերայ Երուսաղէմի. Ելին եւ ի վերայ մեր (30 / 47)

Քանզի նա Երուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիմանէ (30 / 24)

հեղին զարինս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ ջուրջ ԳԵՐՈՍԱՊՈՒՄԱՆ միայն, այլ՝ թէ ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն (31 / 13)

ԵՐՋԱՆԻԿ - 3

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զդրախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, զեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր (21 / 43)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ երանելի, յղփացեալ, ականաւոր ի մէջ աշխարհաց: (31 / 42)

Գրէ երջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն (39 / 43)

ԵՐՐՈՐԴ - 2

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն (13 / 16)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի .... կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (15 / 46)

ԵԻ - 2085

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵԻ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (1 / 28)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵԻ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵԻ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 13; 2 / 13)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՅԻՈՅ ՈՐ ԵՐԵԻԵՅԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵԻ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (2 / 21)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԵԻ Ի ՄԱՆԱՆԱՂԻՈՅ ՍԱՀՄԱՆՍ ԲՈՐԲՈՔԵՅԱԻ ՀՐԴԵՀ ՍՈԼՈՐՈՒԹԵԱՆՆ, ԱՍԵԼԻ Է (2 / 23)

Ժամանեցին մեզ ատուրք չարչարանաց, ԵԼ գտին զմեզ նեղութիւնք անհնարինք. Քանզի լցեալ զեղաւ չափ մեղաց մերոց, ԵԼ ել աղաղակ մեր առաջի Աստուծոյ: (2 / 34; 2 / 36)

Ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր, ԵԼ երկիր լցաւ յանօրէնութենէ. Արդարութիւն նուազեաց, ԵԼ անառակութիւն յաճախեաց,

Ժողովուրդ ել քահանայ ստեաց Աստուծոյ. Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացուցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ, ել դարձան փառք մեր յապականութիւն: (3 / 2; 3 / 3; 3 / 4; 3 / 7)

Շունչ ի մեզ ոչ մնաց, ել կորեաք ի հատման յուսոյ մերոյ. Զորացաւ մահ ել եկուլ, ել դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան. Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք, ել յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 9; 3 / 10; 3 / 11; 3 / 13)

Յաջորդք ի յաջորդաց փոխանակեցին, ել նուազեաց արդիւն արծարծիչ շնչոյ կենդանութեան: (3 / 16)

Հաստատունք յաշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ ել եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց ապստամբաց. Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սատակեաց Տրուեցան զօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց. Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ. Բարձան ուրախութիւնք յերկրէ, Լոեցին ձայնք քնարաց, Լոեցին բմբիւնք թմբկաց, Բարձրացան աղաղակք լալեաց... (3 / 18)

ել այսոքիկ այսքան. բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, ել աստի սկիզբն առնել, որպէս զի դիրաձան լիցի մեզ բանս: (3 / 29; 3 / 29)

ել եղել յետ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի, որ էր այր հզօր ել աշխարհաշէն, մեծապարգել ել աղքատասէր, որ էր արդարեւ սահման խաղաղութեան. քանզի յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, ընդ որթով իւրով ել ընդ թզենեաւ: (3 / 31; 3 / 31; 3 / 32; 3 / 34)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան ել հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու. ել դէմ եղեալ գայ հասանէ յԵկեղեաց գաւառ, զանց արարեալ զբազում օթեւանօք: (3 / 35; 3 / 36)

ել ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, ել առատատուր պարգեւօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ յիշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 37; 3 / 38)

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն հոգերգողին Դաւթի, թէ «Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի

զուարճասցին ևլ ծաղկեցին. ընդ երեկոյս թարշամեցին, չորասցին ևլ անկցին»: (3 / 42; 3 / 43)

Ել ոչ գիտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն, որ կոչի Ըռուզք, ևլ ազատագունդն, ևլ ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 45; 3 / 46; 3 / 46)

Ել այս ոչ եթէ առաւիր ևլ ի զուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա, ևլ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նորա, վասն առաջիկայ խոստմանցն՝ որ ի թագաւորէն ակն ունէին. վասն այնորիկ Աստուծոյ արդարադատ իրաւունքն՝ ըստ գործոց նոցա հատոյց նոցա: (3 / 47; 3 / 48; 4 / 1)

Ել յայնմ օրէ ևլ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, եթէ յերկարեաց զկեանս իւր, այլ վաղահուպ մահու վճարեցան ևլ բարձան ի կենաց: (4 / 4; 4 / 5; 4 / 6)

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ. «Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զջուրն Սելովմայ որ գնայր խաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀոասիմ ևլ զորդին Տաբէլայ, վասն այնորիկ այսպէս ասէ տէր. Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն ևլ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց ևլ զփառս նորա»: (4 / 9; 4 / 11; 4 / 11)

Ել այսոքիկ այսքան: (4 / 12)

Ել ի նմին տեղոջ գայ հանդիպի թագաւորն Ափիսազաց Բագարատ, ևլ հայր նորա Գուրգէն, ևլ մեծապէս փառաւորէ զնոսա ինքնակալ թագաւորն: (4 / 13; 4 / 13; 4 / 14)

Ել տայ Բագարատայ զպատիւ կիրապաղատութեան ևլ հօր նորա՝ զմագիստրոսութեան, ևլ արձակէ զնոսա խաղաղութեամբ: (4 / 14; 4 / 15; 4 / 16)

Ել ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք ևլ ընդ Մանազկերտ ևլ զետղ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ ևլ գայ ի քաղաքն Ուխթեաց, ևլ տիրէ բազում գաւառաց ևլ բերդից ևլ քաղաքաց: (4 / 16; 4 / 17; 4 / 17; 4 / 18; 4 / 18; 4 / 18; 4 / 19)

Ել կացուցանէ ի վերայ նոցա գործակալս ևլ դատաւորս ևլ վերակացուս. ևլ ինքն դառնայ զճանապարհս իւր

խաղաղութեամբ, ԵԼ հասանէ ի թագաւորական քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս: (4 / 19; 4 / 19; 4 / 20; 4 / 20; 4 / 20)

Այս եղև ի չորեքհարիւր յիսուն թուականիս ԵԼ դադարեալ երկիրն հանգեաւ ամս չորեքտասան: (4 / 22)

ԵԼ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն. քանզի տիրէ Բուլղարաց աշխարհին, գաւառաց ԵԼ քաղաքաց նոցա, զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել. իսկ այժմ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ ելանէին: (4 / 24; 4 / 25)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք ԵԼ ազգաւ, ԵԼ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց. իսկ զգօրսն աշխարհին՝ իսաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոցա, ԵԼ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ առաքէ զնոսա յարեւելս անդառնալի եկիւք. որք եկեալ զաշխարհս յաւեր դարձուցին: (4 / 33; 4 / 33; 4 / 35)

Վա՛յ նոցա զալոյն յարեւելս, ԵԼ վա՛յ ուր նոքա անց ԵԼ դարձ արարին. ահա ազգ չար ԵԼ անողորմ, ազգ դառնասիրտ ԵԼ հարկանօղ. ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարեական ողբսն. «Առաջ նորա դրախտ փափկութեան, ԵԼ վերջ նորա դաշտ ապականութեան»: (4 / 37; 4 / 37; 4 / 38; 4 / 38; 4 / 40)

ԵԼ այսոքիկ այսքան. բայց մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (4 / 40)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, ԵԼ թագաւորէ Գէորգի որդի նորա ընդ նորա. առ որ գրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ, որ ունի օրինակ զայս. եթէ՝ Չոր ի Կիրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգեւ՝ թո՛ղ, ԵԼ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 43; 4 / 45)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմսն առնէ պատասխանի, եթէ՝ Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ ԵԼ տուն մի չտամ ումեք: (5 / 1)

Որոց ընդդէմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց. բայց քաղաքին ԵԼ այլ շինանիստ տեղեացն՝ չմեղան ինչ: (5 / 4)

Յայնմ ժամանակի էր էլ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ էլ Գուրգենայ, ի ցեղէն Բագրատունւոյ, այր հօրը էլ յաղթօղ ի պատերազմունս. սա ի խաղաղութեան կալաւ զաշխարհս Հայոց: (5 / 8; 5 / 9; 5 / 9)

Ի սորա ժամանակս պայծառացան կարգք եկեղեցոյ, էլ լուսաւորեցան մանկունք ուխտի սրբութեան. ի սորա ատուրս «Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջուրս բազումս որ ծածկեն զծովս» ըստ մարգարէին կանխաձայնութեան: (5 / 11)

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցոյ էլ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ կոչի Սեւանայ կղզի. զոր շնորհին Աստուծոյ կոչեն ըստ արժանաւորութեան. էլ նստուցանեն յաթոռ մերոյ Լուսաւորչին. որ նորին կարգօքն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի հանդիսիք աւարտեաց զկեանս իւր: (5 / 15; 5 / 17)

էլ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս էլ Տիրանուն էլ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք. էլ Սամուէլ, որ Կամրջացն Ձորոյ վանացն առաջնորդութեամբ հովուէր. էլ Յովսէփ որ Հնձուց վանացն էր նախագահ. էլ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին էլ զայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գագկայ, վասն որոյ պատմութիւնս է. էլ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեռն կոչէին, որ զհաւատոյ գիրսն գրեաց. էլ Գրիգոր յոյժ իմաստունն բանիւք. էլ այլք բազումք, յորոց ատուրս բարձրանայր յոյժ եղջիր եկեղեցոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 20; 5 / 20; 5 / 20; 5 / 21; 5 / 22; 5 / 23; 5 / 24; 5 / 26; 5 / 27; 5 / 28)

էլ այսոքիկ այսքան: (5 / 31)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, էլ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր. էլ պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչէին, էլ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 32; 5 / 34; 5 / 35)

էլ էր Սմբատ մարմնով հարստի էլ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասեն առաւել գոլ քան զյոզունս. իսկ Աշոտ բարեկարգ ունելով զղիրս մարմնոյն, քաջասիրտ էլ պատերազմասէր գոլով: (5 / 35; 5 / 35; 5 / 37)

Սորա ընդ միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից երկրին՝ կարօտացան իրաւանց ԷԼ դատաստանի: (5 / 39)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գեորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց զնոսա. ԷԼ տայ բաժին երկանտուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի ԷԼ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, վասն անդրանկութեանն. իսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից ԷԼ Վրաց: (5 / 40; 5 / 41; 5 / 43)

ԷԼ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի քաղաքն իւր. ԷԼ ի ճանապարհին իջեւանս արարեալ վասն ծանրութեան մարմնոյն, յանհոգս ննջէր. իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է, զոր անիրաւաբար տարաւ յինէն Սմբատ: (5 / 43; 5 / 43)

Չոր լուեալ Գեորգէ, մեծասաստ ցասամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս առաքեաց զկնի նորա. որք եկեալ հեղան յանկարծուստ ի վերայ նորա, ԷԼ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 3)

ԷԼ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթուղիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին. ԷԼ զբեւեռս խաչիցն. հանեալ՝ նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիմք ԷԼ ձիոցն լուսին առնենք. զոր ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, զոր յիւրում տեղուջն ասասցուք: (6 / 6; 6 / 7; 6 / 8)

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. ԷԼ ապա առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց զնա: (6 / 11)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել. վասն որոյ թողեալ զաշխարհն՝ երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հոռոմոց. ԷԼ հաճոյ եղեալ նմա՝ ինդրէր զօրս յօգնականութիւն, ԷԼ առեալ գայ անցանէ յաշխարհն իւր: (6 / 15; 6 / 15)

ԷԼ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում զաւառաց ԷԼ բերդից. ԷԼ զօրանայ քան զամենեսեան, որ յառաջ քան զնա էին. մինչ զի բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 16; 6 / 17; 6 / 17)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն ԷԼ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ

արկանէ յերկրիս. Եւ ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնէ վերստին շինելոյ գԹեոդոսուպօլիս: (6 / 21; 6 / 23)

Եւ ի չորեքհարիւր վաթսուն Եւ ութ թուականին՝ ձեռնադրի տէր Պետրոս ի կաթողիկոսութիւն առ կենօքն տէր Սարգսի: (6 / 25; 6 / 25)

Եւ ի չորեքհարիւր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ խաղայ ինքնակալ թագաւորն ծանր զօրու Եւ գայ յարեւելս: (6 / 26; 6 / 27)

Եւ եկեալ իջեւանս առնէ յընդարձակ դաշտն Կարնոյ. Եւ առաքէ դեսպանս առ Գեորգի վրաց իշխեցօղն, գալ ինքեան ի հնազանդութիւն: (6 / 28; 6 / 28)

Քանզի Եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ՝ որ նստէր ի քաղաքն Վաղարշակերտ, երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր բանից, թէ Յորժամ յԵկեղեաց կամ ի Կարին ելանես, քեզ ընդառաջ գայ: (6 / 30)

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ, Եւ յայն ապաստան՝ մնայր նորա գալստեանն օթեւանէ յօթեւանս փոխելով: (6 / 32; 6 / 33)

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին. քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, Եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 36)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս Եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, քանզի յոյժ կամէր խաղաղութեամբ վճարել զիր ճանապարհորդութիւնն, Եւ աշխարհի մնալ չի շինութեան: (6 / 37; 6 / 38)

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով Եւ սրով Եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկօմի, Եւ որ շուրջ զնովա գիւղք Եւ ազարակք որ ի բաժնին էին. զորոյ զգերիսն առեալ, հրաման տայ խաղացուցանել ի գաւառն Խաղտեաց, Եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան, Եւ հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 40; 6 / 40; 6 / 41; 6 / 42; 6 / 43; 6 / 44)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, Եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, Եւ յաւարի վարել զինչս նորա, բայց մարդոյ մի՛ ինչ մեղանչել: (6 / 45; 6 / 46)

Իբրեւ լուսւոյ թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ ի վերայ նորա. եւ պատահեալ զօրքն միմեանց մերձ ի ծովակն որ կոչի Պաղակացիս, ահագին դրոյմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 1)

Ուստի ի շողալ սուսերացն եւ ի փայլին սաղաւարտացն՝ հրոյ փայլատակունք զլերամբն անկանէին, եւ ի կոփին սուսերացն կայծակունք հրոյ հատեալ՝ յերկիր անկանէին: (7 / 3; 7 / 4)

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ քաջութիւն պատերազմողացն, զի իբրեւ զյորձանս գետոց ընդ վիմի հարեալ, այնպէս զօրքն Հոռոմոց ընդ նոսա հարեալ՝ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 5)

Իսկ Գեորգի զօրքն իւրովք երթեալ ամրանայ յամուրն Ափխազաց. եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաքէ, ասպատակս արձակէ, պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին, մի՛ տղային եւ մի՛ հասակաւ կատարելոյն, մի՛ առն եւ մի՛ կնոջ, եւ մի՛ ամենեւին ամենայն հասակի. եւ այսու ձեռնարկութեամբ քանդեալ
ապականէ
գաւառս
երկոտասան: (7 / 11; 7 / 13; 7 / 14; 7 / 14; 7 / 14; 7 / 15)

Յորս էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. քանզի բարձրաձեղուն ասպարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան, եւ որք նոցին տեարքն՝ առ նմին սրակոտորք: (7 / 16; 7 / 18; 7 / 19; 7 / 20)

Աւա՛ղ պատմութեանս, աւա՛ղ չար արարուածին. զի ա՛րդ կարացից եւ աղքատս զիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր թշուառութիւնս. այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ զիտէ զողբսն ըստ թշուառութեանն յօրինել: (7 / 22; 7 / 23)

Բայց մեք խուն բանիւք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց է. որպէս զի որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեցեն զայս որդոց իւրեանց. որպէս զի մի՛ մոռասցին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն՝ որք խստորին յիրաւանց նորա, ըստ Յոբայ բանիցն. «Հատուցէ, ասէ, յանդիման ատելեացն իւրոց, եւ ոչ յամեցուցէ»: (7 / 26; 7 / 29)

Արդ է՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին ԷԼ զպատուական ԷԼ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արին ԷԼ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ ԷԼ զանհամար զաշացունսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 31; 7 / 32; 7 / 32; 7 / 33)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռնսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն. այս իրաւամբք անց ընդ նոսա, ԷԼ որ առ սոքօք դառն տեսութիւնն: (7 / 37)

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, ԷԼ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ. ԷԼ որք հետի ոտիւք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով ԷԼ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, մատնեալ ընդ բիւր անարգանօք: (7 / 38; 7 / 39; 7 / 40)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զքարի հարկանէին. ԷԼ զայլս ի գիրկս մարցն աշտէիւք խոցեալ՝ ընդ կաթն մարցն զարին մանկանցն խառնէին. ԷԼ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն ընկեցեալ ի սմբակս երիվարացն՝ առհասարակ սատակէին: (7 / 43; 7 / 44)

ԷԼ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (7 / 48)

Իսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի, ԷԼ իջեալ ի գաւառն Խաղտեաց՝ երեկօթս առնէ: (8 / 6)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին, ԷԼ մեծարեալ պատուի ի նմանէ: (8 / 8)

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց ԷԼ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցւոյ հաւասարեն զանձինս, ԷԼ հետի ոտիւք ի ջուրս իջանեն, ԷԼ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն՝ արդ ի հանդիպման ատուրն՝ հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս, ԷԼ Հոռոմոց եպիսկոպոսացն, որ անդ դիպեցան՝ ըստ իւրեանց կանոնին: (8 / 10; 8 / 12; 8 / 12; 8 / 14)

ԷԼ ի հեղուլ հայրապետին զտէրունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուղս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն. զոր տեսին առ հասարակ

ամենեքեան, ԵԼ փառաւորեցին զԱստուած. ԵԼ բարձրացաւ եղջիր հաւատոյս մերոյ: (8 / 15; 8 / 18; 8 / 18)

ԵԼ եւս առաւել պատուով մեծարեալ ի թագաւորէն ԵԼ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն իւր: (8 / 19; 8 / 19)

Բայց անդ եղև Հայոց կորստեան գիր ԵԼ նամակ. քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՝ Գրէ գիր ԵԼ տո՛ւր կտակ թագաւորին, զի յետ իմոյ վախճանին՝ զիմ քաղաքս ԵԼ զերկիրս նմա տաց ի ժառանգութիւն. քանզի իւր ոչ գոյր որդի թագակալ թագաւորութեանն. վասն զի որդին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ, ԵԼ չժամանեաց ի պատիւ հօրն: (8 / 21; 8 / 22; 8 / 22; 8 / 24)

ԵԼ թագաւորն երթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն. ԵԼ զօրքն գմարդագերին վաճառակուր արարին ի հեռաւոր ազգս: (8 / 25; 8 / 26)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ ԵԼ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս, ԵԼ է գերեզման նորա ի Հռոմոսի վանքն: (8 / 28; 8 / 29)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել գարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց. ԵԼ անցեալ ընդ բազում օթեւանօք, գայ բանակի ի գաւառն Բասենոյ: (8 / 35)

ԵԼ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացին հաստատել, խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն ԵԼ կացուցանել թագաւոր զոր ինքեանք կամիցին: (8 / 39; 8 / 40)

ԵԼ իբրև յայս հաստատեցան, ապա լուսացուցին զխորհուրդսն, յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին. յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան, ԵԼ սկսան զթագաւորական պատիւն յիբեարս հարկանել: (8 / 41; 8 / 43)

ԵԼ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուռն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Ծոավիզն կոչէին, որ վասն հօրն մեղանաց ի վաղնջուց հետէ յիշխանութեան պատուոյ անկած էր: (8 / 44)

Չոր իբրև լուաւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, ԵԼ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մագդատ. քանզի հին սովորութիւն է այս տանն Յունաց: (9 / 4)

Բայց ոչ գիտեմ եթե աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից ի վերայ տերանց յառնել, Եւ եթէ թագաւորին յայնժամ առանձինն բարեշնորհութիւն էր. զայս հաւաստեալ գիտեմ, Եւ աչօք իմովք տեսի, զի որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 7; 9 / 9)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս, Եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր, մինչ զի թագաւորին խնդրել զօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիւրապաղատէն: (9 / 11)

Եւ ապա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկածիս, Եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամս եօթն: (9 / 15; 9 / 16)

Որ Եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ զիշերի ընդ ծով, ի վերայ անկանի բիրաւոր զօրաց ապստամբին, Եւ յայնքան բազմութեան ոչ ոք մեռանի, բայց միայն ինքն ապստամբն գլխովին: (9 / 16; 9 / 18)

Եւ ի դադարել պատերազմին՝ իւրաքանչիւր ոք ի զօրացն դառնան ի տունս իւրեանց. Եւ ինքն թագաւորն մեծաւ յաղթութեամբ երթեալ մտանէ ի քաղաքն իւր Կոստանդնուպօլիս: (9 / 20; 9 / 21)

Նոյնպէս Եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, Եւ կամ ի վերայ աւազոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ. քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիւր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր գտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, Եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա Եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք: (9 / 23; 9 / 23; 9 / 27; 9 / 27)

Եւ այսոքիկ ոչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. Եւ յայնմհետէ Եւ այսր տիրեցին Հոռոմք արեւելից: (9 / 27; 9 / 28; 9 / 29)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, Եւ հաւատարիմ առ նոսա. որ յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ, կամ իբրեւ զհօր այր՝ զի թափէ զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան, Եւ զի ո՛չ գոյր այլ իւիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն, ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն. Եւ յանկարծակի սուր ի վեր առեալ սպան գնա: (9 / 30; 9 / 32; 9 / 35)

Եւ հատեալ զգլուխն Եւ տուեալ ցճառայսն իւր՝ փութապէս հասուցանէ առ թագաւորն: (9 / 36; 9 / 36)

Իսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այտորիկ այսպէս, այր զարամբ ելանէին փութապէս զանխլաբար ի տունս իւրեանց հասանել. Եւ առժամայն խափանեցան ամենայն խորհուրդք նոցա: (9 / 39)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին. քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թէպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ Եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 43)

Չայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիր խորհրդոցն, Եւ ուղղեցեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 45)

Յետ այտորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, Եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կալանաւորս ապստամբին Փերսի. Եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ, ի տեղուջն որ կոչի Սալքորայ, Եւ խոր փոսիւ պատնէշ արարեալ շուրջ զբանական՝ դադարէ անդ ամսական աւուրքք կամ եւս առաւելագունիւք: (10 / 1; 10 / 3; 10 / 4)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս Եւ զԱնդրոնիկէ գնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, Եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղոտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ, Եւ հասեալ յազարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեալնս արարեալ, Եւ յառաջ ածեալ զՓերսն Եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 6; 10 / 7; 10 / 8; 10 / 9; 10 / 9)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին. վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափխազին Եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին. վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի, բայց ոչ իբրեւ զիւր հայրենի ժառանգութիւն, այլ պարգեւք էին այտորիկ ի թագաւորէն վասն նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 11)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չածէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 15)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ, քանզի երիս բերդս իւրեանց դաստակերտօքն խնդրէր ի Գէորգէ, զոր Գուրգենայ տարեալ էր ի բաժնէն Կիւրապաղատին անիրաւաբար, առաքէր առ նմա դեսպանս, էլ քաղցրական բանիք գրէր առ նա, թէ Ջոր քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, էլ կա՛ց խաղաղութեամբ ի քո բաժնիդ, էլ մի՛ խափան առնէր իմ ճանապարհին որ ի Պարսիկս: (10 / 23; 10 / 24; 10 / 25)

Այլ նա ոչ առնու յանձն. յետոյ առաքէ զԶաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ. որոյ երթեալ էլ հաւանական բանիք պատրեալ զԳէորգի, որում յանձն առնու, էլ գրէ առ թագաւորն տալ զոր խնդրէրն. որոյ առեալ զգիրն դարձաւ ուրախութեամբ: (10 / 27; 10 / 28)

էլ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս առնլոց էր, փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն, քանզի զղջացաւ անմիտն. էլ առեալ դարձան անդրէն: (10 / 30; 10 / 32)

Իսկ նա երթեալ հանդիպի թագաւորին, էլ պատմէ զեղեալսն. ապա հարցանէ թագաւորն վասն զօրացն, էլ վասն կազմ լինելոյ նոցա ի պատերազմական հանդէսս: (10 / 33; 10 / 34)

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ Բագում զօրս ունի որպէս ոչ այլ որ, էլ հօրս զօրութեամբ էլ պատրաստ առ ի պատերազմել: (10 / 35; 10 / 36)

Ջոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ, թէ Եւ դու յապստամբիցն ես եկեալ, ահ արկանես ինձ: (10 / 37)

էլ հրամայէ խաղացուցանել զնա ի Կոստանդնուպօլիս, ասելով. Ե՛րթ դարբեա անդ, մինչեւ ես փախստական թի քեզ եկից: (10 / 38)

էլ հրամայէ տարողացն հատանել զլեզու նորա: (10 / 39)

Ջոր իմացեալ Ափիսագին, մինչդեռ չեւ էին բանակեալ էլ պատնշաւ ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 44)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ էլ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսս ի փախուստ դարձուցանիցեն: (10 / 45)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ. որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովբացիքն ի

վերայ Իսրայելի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 5)

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի զօրութենէ պակասեալ՝ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկաթակոտ զինուցն, եւ վասն արագ եւ յերկար ընթացիցն, որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ գնոսա զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 7; 11 / 7; 11 / 8)

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան. որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին. զոր հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 12; 11 / 15)

Ձոր լուեալ գթացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ զայս. Մի՛ կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, աւելի ինչ խնդրեմ ի քէն՝ քան զոր յառաջն. այլ տո՛ւր զիմ հայրենիքն՝ զոր Կիւրապաղատն ինձ տուեալ է, տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ. եւ այլ ընդ իս եւ ընդ քեզ խաղաղութիւն է: (11 / 17; 11 / 20; 11 / 21)

Որում հաւանեալ յանձն առնու. եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ զիւղ առ զիւղ եւ ազարակ առ ազարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 21; 11 / 22; 11 / 23)

Եւ թագաւորին Վաալի առեալ զպատանդսն՝ եւ խոստանայ զկնի երից ամաց դարձուցանել. եւ ինքն խաղացեալ զօրօքն պատի զՀայովք, եւ իջանէ բանակի յընդարձակ դաշտն Հերայ. եւ հրամայէ զօրացն կոտորել զճառատունկս քաղաքին: (11 / 23; 11 / 24; 11 / 24; 11 / 25; 11 / 26)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Եւ մինչեւ նա յայս խորհրդի էր, քանզի ամենայն աշխարհն Պարսից առ հասարակ զարհուրանօք պաշարեալ կային յերկիւղի, եւ խնդրէին հնարս փրկութեան, յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք անձրեաց յերկիր հեղան. եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին. քանզի եւ ժամանակն իսկ ձեռնատու էր այնմ, զի քաջ ի ձմերոց հասեալ

էր: (11 / 29; 11 / 30; 11 / 31; 11 / 32; 11 / 32; 11 / 33; 11 / 33; 11 / 33; 11 / 34)

Եւ երկարեալ յորդութեան ձեանն, Եւ խստութեան սառնամանեացն, ջոկք ձիոցն Եւ ջորեացն ընդարմացեալ ոչ կարացին շարժել: (11 / 35; 11 / 35; 11 / 36)

Իսկ հետեւակքն՝ ի զօրացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք ոտիցն Եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին. Եւ վրանացն լարքն Եւ ցիցքն ընդ երկիր կապեալ ի սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 38; 11 / 38; 11 / 39)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին. այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել, որպէս Եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած. «Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. Եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 40; 11 / 42; 11 / 43)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս Եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց. որպէս առ Մովսէսիւ Եգիպտոս հարաւ կարկտիւ Եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին. ուստի բարբարոսքն ծանեան յայտնապէս, եթէ ձեռն ամեանակալին պատերազմի ընդ նոսա: (11 / 45; 11 / 47)

Եւ ի լինել այսորիկ այսպէս, որք ուժով Եւ զօրութեամբ մնացին՝ ելեալ յերիվարսն թագաւորան հանդերձ, իբր ի թշնամեաց հալածեալք ի սառնամանեացն՝ ոչինչ փոյթ առնելով ընչից, անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 1; 12 / 1)

Ջոր տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին, Եւ մեծաւ խնդութեամբ դիմեալ ի վերայ, լցան աւարաւ ի ձիոց Եւ ջորեաց Եւ ի վրանից Եւ յայլ կազմածէ, զոր նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի ցրտոյն վարանսն էին: (12 / 5; 12 / 5; 12 / 6; 12 / 6)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս. Եւ կացեալ ամս երիս, արձակէ բազում պարզեօք զորդի Ափիսագին, Եւ ինքն զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 12; 12 / 13)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն Եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, զոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 14)

Ձոր յետ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ. և յարուցեալ ի մահճացն նստաւ ի վերայ ձիոյն, և ելեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին. զոր տեսեալ բազմաց՝ յերկիւղէն ի խաւարչտին տունս երթեալ սուզանէին: (12 / 20; 12 / 20)

Ապա խնդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոր տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա և հաստատեաց զնա թագաւոր, և պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմովնի, զխոռվիչս թագաւորութեանն, և զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ որսասցիր: (12 / 24; 12 / 24; 12 / 26)

և ինքն առեալ զոտս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, և զկնի երկու աւուր բարձաւ ի միջոյ. որ թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 27; 12 / 28)

Բայց և ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց, վերին եթերն հերձեալ հրոյ փայլակն յանկարծակի ի դուրս անկեալ. զոր առհասարակ ամենեցուն տեսեալ, զմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 29)

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարազատն՝ ամս չորս. և քանզի այր խաղաղասէր էր և առատ, յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն եկաց ի լռութեան. և հանգեաւ երկիր ի մեծամեծ տազնապէ. և զիշխանս որ գաւառակալք էին, զոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 35; 12 / 36; 12 / 37; 12 / 37)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ և պատերազմասէր, զոր կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի, սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից, և եղև անուանի յամենայն արեւելս. սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գէորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 39; 12 / 41)

Ձոր ծանուցեալ կապաղովկացի զօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, և զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին. և կալեալ զնա և զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի, և ծանուցին թագաւորին: (12 / 44; 12 / 45; 12 / 45; 12 / 46)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի, յորում էր թուականիս մերոյ ամք չորեքհարիւր եօթանասուն և հինգ: (13 / 2)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա ԷԼ գորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից, որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է, թէ զիա՛րդ գառածեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր ԷԼ քարեաց յիշատակաց արժանի. քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ան ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 5; 13 / 7)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, ԷԼ պատիր քանիք զբազումս յազատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 11)

Ջոր տեսեալ ԷԼ ուրախացեալ՝ մեծամեծ պարգևօք ԷԼ իշխանական գահու պատուէ զնոսա, ԷԼ տայ նոցա ըստ արժանեաց զիւրս ԷԼ աւանս գրով ԷԼ մատանեալ ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 13; 13 / 14; 13 / 14; 13 / 15; 13 / 15)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս ԷԼ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս, որ զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիք, յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, ԷԼ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն, որպէս օրէն է ամենայն թագաւորաց: (13 / 24; 13 / 26)

ԷԼ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զՋոյի գանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր մի ի զօրացն սպայից Հոռոմոց, ԷԼ թագաւորեցուցանէ զնա փոխանակ իւր, ԷԼ ինքն մահուամբ ճեպի զհետ ամենայն երկրածնաց: (13 / 28; 13 / 30; 13 / 31)

Սա յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրաժողով լինի, ԷԼ ճանապարհ առնէ ի կողմանս Անտիոքացոց. ԷԼ կամեր երթալ ի վերայ քաղաքին որ կոչի Հալպ, առնուլ աւերել զնա: (13 / 33; 13 / 34)

ԷԼ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Սեաւ, ԷԼ տեսանէ անդ բազմութիւն վանորէից ԷԼ զմենաստանս մենակեցաց, որք ի մարմնի գոլով զանմարմնոցն բերէին զմամնութիւն: (13 / 35; 13 / 35; 13 / 36)

Որք միով այծէիւ կամ բաճկոնաւ շատանան, զՅովհաննու բերելով զմամնութիւն. բայց միայն զի նա մարախով ԷԼ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր, իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 39)

Այլ զգանազան խորտիկս ել զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար գինով զոր մատուակեն որթք այգեաց, զայսոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 41)

Ել նոքա ասեն. Սոքա ամենեքեան երամք աղօթողաց են, որք աշխարհի խաղաղութեան ել կենաց ձերոց առողջութեան միշտ խնդրուածս առնեն: (14 / 2; 14 / 3)

Որ ել զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ ել ծանակ արարեալ, հրամայե խուզել զմօրուսն, ել ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս ել ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա. զոր յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, որ ել ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 8; 14 / 9; 14 / 9; 14 / 10; 14 / 11)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ ել զառաջին թագաւորսն չեւծ զմտաւ, թէ որպէս խնամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին. այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ո՞չ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն, թէ «Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. ել յոյր վերայ անկցի՝ հոսեսցէ զնա»: (14 / 12; 14 / 16)

Որ ել ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր զհարիւր կամ զհազար այր, ել անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին. ել զգանձս թագաւորին ել զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 18; 14 / 19; 14 / 20; 14 / 20)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դաւթական երգոյն որ ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր ել յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս ել ի զանձուց առատութիւնս». քանզի ոչինչ օգնեն ինչք յաւուր բարկութեան: (14 / 25; 14 / 25)

Ել յայնմ հետէ ել առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27; 14 / 27)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղւոյն, մեռաւ անորդի. իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, ել կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 34)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր

գիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց, որ նստեր ի քաղաքին որ կոչեր Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի, որպէս զի զգացուցէ թագաւորին, զի տացէ նմա իշխանութիւն ԷԼ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով ԷԼ թագաւորական մատանեալ յաշխարհն Հոռոմոց. ԵԼ ես տաց, ասէ առանց պատերազմի զքաղաքս ի ձեռս նորա: (14 / 39; 14 / 40; 14 / 40)

Չոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, զրէ նմա զիր հաւանական. ԷԼ առնէ զնա անթիպատոս պատրիկ, ԷԼ զկին նորա պատուէ մեծ ԷԼ երեւելի պատուով: (14 / 42; 14 / 42; 14 / 43)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին ԷԼ զհնչիւն փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք ԷԼ խոռովեալք, իբրեւ զալիս ծովու կուտակեալք զմիմեամբք զեղուին: (14 / 44; 14 / 45)

ԵԼ իբրեւ ոչ կարէին զելս իրացն իմանալ, որք մահմետական օրինօքն սովորեալք էին, ելեալ ի գիշերի՝ անկանէին ի մօտաւոր քաղաքսն, պատմելով նոցա զյանկարծահաս շտապ տագնապին որ եհաս նոցա: (15 / 1)

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց. ԷԼ եկեալ ի վերայ քաղաքին՝ խրամատեցին զպարիսպ նորա, ԷԼ մտեալ ի ներքս՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 5; 15 / 6)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթողիկէն ելեալ ամրանային, ԷԼ այլք յամուր տեղիս կամ յաշտարակս: (15 / 8)

ԵԼ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն, ԷԼ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 10; 15 / 11)

ԵԼ յայնմ օրէ ԷԼ այսր նուաճեցաւ քաղաքն ի ձեռն Հոռոմոց: (15 / 12; 15 / 12)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն. ԷԼ ապա պարապեալ ի գործոյն՝ հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել առ ի լոգանալ նմա: (15 / 19)

ԵԼ իբրեւ եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 20)

Դանիել յիրում մարգարեութեանն՝ զոր ետես, որոյ գլուխն ոսկի էր, և թիկունքն և ձեռքն արծաթի, իսկ մեջքն և կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են. իսկ սրունքն և ոտքն երկաթի խառնեալ ընդ խեցի, որ է Հռոմոնց թագաւորութիւնն. զի ոչ ըստ ազգի վարի, որպէս և այլ ազգաց թագաւոր և որդի թագաւորի: (15 / 26; 15 / 27; 15 / 27; 15 / 28; 15 / 29; 15 / 29)

Որ ի հարց և ի հաւուց ունի զիշխանութիւնն՝ այն երկաթն է. իսկ եկամուտն՝ որ չէ ի թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 30)

Եւ այս յոլովակի լինի առ նոսա, որպէս և այժմ իսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 31; 15 / 32)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ, և ոչ որդի թագաւորի, և ոչ իշխանութեամբ յերեւելի սպայից. այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ և ի սպանողաց մի զսա ասէն լինել: (15 / 33; 15 / 33; 15 / 36)

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով. և սպա հուպ ընդ հուպ զՄիխայիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝ այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղել ամենեցուն: (15 / 38; 15 / 39)

Սա քանզի բազում ազգականս ունէր և եղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նոցա: (15 / 41)

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, և տայ զԹէսադոնիկն ի ձեռս նորա, և հաւատայ ի նա զհոգս Բուղարացն և արեւմտական կողմանցն. և զմինն անուանէ դեմեալիկոս, և առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի և զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 43; 15 / 43; 15 / 44; 15 / 44; 15 / 45; 15 / 45)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի և արեղայ, որում անուն կոչիր օթթանօթոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս և զիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 1; 16 / 3)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւէ, մինչեւ յեկեղեցիս և ի հանգիստս սրբոցն ընթանայր. բայց ոչ զիտեմ եթէ վրէժիանդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ, եթէ ի բնէ ունէր զդիւահարութիւնն: (16 / 4; 16 / 4)

Բայց ասեն ԷԼ այլ պատճառ, եթե վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղի՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զինքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 7)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհոյն՝ առ զնա ԷԼ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 11)

ԷԼ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասեն, զի յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր, զոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 14)

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի, որ է ի վիճակի Արծրունեաց աշխարհին, զոր վաղնջոց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն, ԷԼ ունէին ընդ ձեռամբ: (16 / 20)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն ԷԼ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, ԷԼ առեալ զայլ զզօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղուջ ուրեք որ կոչի Արծակ, վասն առատութեան դարմանին ԷԼ այլ պիտոյից հեծելոց: (16 / 24; 16 / 25)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան, ԷԼ հասեալ ի վերայ քաղաքին պաշարեցին զնա պատնիշաւ: (16 / 28)

Իսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց ԷԼ ի գինոյ թմբբեալ, ոչ կարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 29)

Այլ ԷԼ պահապանն Իսրայէլի զերծ ի նոցանէ զօգնականութիւն իւր. յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրև քսան ԷԼ չորս հազար: (16 / 30; 16 / 32)

ԷԼ այս եղև ո՛չ վասն արդարութեանն Պարսից, այլ վասն անօրէնութեան մերոց զօրացն, որք հարան ի սուր դառնութեան ըստ տեառն բանի, եթե «Զչարսն չարաւ կորուսցէ»: (16 / 32)

ԷԼ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ ԷԼ զաւար սպանելոցն՝ չոգան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 35; 16 / 36)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, և զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել, և մտեալ լուացաւ արեամբ սպանելոցն առ ի հանգուցանել զայրուցս սրտին: (16 / 38; 16 / 39)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին, դարձեալ ա՛յլ զօրք առաքեցան ի թագաւորէն, որք եկեալ մեքենայս և մանգղիոնս եղեալ, սկսան փլուզանել զպարիսպ ամբոցին: (16 / 42)

և տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց, քանզի և բազումք իսկ մեռան ի նոցանէ, աղաչեցին զգօրագլուխսն՝ զի արձակեացեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց և ինքեանք կալցեն զամուրն և զդաստակերտս նորա: (16 / 43; 16 / 44; 16 / 45; 16 / 46)

Որք իբրեւ լուանն՝ արարին որպէս և ուսանն. և յայնմ օրէ և առ յապայ բարձաւ տերութիւնն Պարսից ի տեղոջէ անտի: (16 / 46; 17 / 1; 17 / 1)

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ խաւարեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, յաւորն ուրբաթու ի դառնալ աւուրն, էր և թուականիս մերոյ չորեքհարիւր ութսուն և երկու ամ: (17 / 4; 17 / 5)

Ջոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, և կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

Որ և եղև իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, և զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 7; 17 / 9)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն. որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղէմի, զորմէ սպառնալով Փրկիչն ասէր, թէ «Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, և մի՛ այլ լիցի». փոխանակ զի ի տէրն և յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 13; 17 / 14)

Այր մի Անանիաս անուն ի մէջ քաղաքին Երուսաղէմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր. Վա՛յ Երուսաղէմ, վա՛յ քաղաք արեան. հասին աւուրք վրէժխնդրութեան քո, և որ այլն եւս, զոր մեծն Եւսեբիոս յեկեղեցական պատմութիւնս նշանակէ: (17 / 17)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ, ի Մանանաղի իջեալ եւ Եկեղեաց անդառնալի գնացիւք, զայսոսիկ ի բերան առեալ ասէր անդադար ի տուէ եւ ի գիշերի. Եղո՛ւկ զիս, եղո՛ւկ զիս, բարձր բարբառով, եւ այլ ինչ աւելի չասէր ինչ: (17 / 19; 17 / 20; 17 / 21; 17 / 22; 17 / 23)

Եւ թէ որք հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասես զայդ, չտայր ինչ պատասխանի. այլ հանապազ գնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 23; 17 / 25)

Սա զքեռորդին իւր կեսար անուանէ. եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ութ, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 30; 17 / 31)

Իսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ. այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կողմս յաքսորս առաքել զթագուհին, որպէս զի սեփիական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն, զոր եւ արարին իսկ: (17 / 36)

Իսկ քոյր թագուհւոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թեոդոռայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 37)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին, որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեանդ. քանզի բազմաց կարծիւր թէ մեռեալ իսկ է: (17 / 38; 17 / 40)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 41)

Չոր իբրեւ ետես Թեոդոռայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 44)

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւազ եկեղեցին մտանել՝ եւ ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 46; 17 / 46)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին, եւ յանսուրբ տեղոջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նորա, եւ որ դեմեալիկոսն կոչիւր եւ զայլոց բազմաց եւ հրամայէ զտունս նոցա

յաւար, յաւեր, յարձուցանել: (17 / 47; 17 / 47; 17 / 48; 18 / 1; 18 / 1)

յապականութիւն

Յորս շարժեալ քաղաքն առ հասարակ, բազում աւարառութիւնս արարին. ԷԼ զմեծամեծ ԷԼ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝ յապականութիւն դարձուցին: (18 / 3; 18 / 3)

ԷԼ այնքան ծանրացաւ խռովական ամբոխն յաւարառութիւնս խանձեալ, մինչ զի զպարիսպն պալատին խրամատեալ՝ բազում գանձս ի թագաւորական գանձուցն արտաքս պեղեցին. զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն զխաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զճայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 4)

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան ԷԼ նախատանաց. ԷԼ որ կարծէին ծովու ԷԼ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի ԷԼ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 11; 18 / 11; 18 / 12; 18 / 12)

ԷԼ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչչեւ ի բուռն եկեալ էր՝ չորացաւ. յորմէ ոչ լցաւ բուռն հնձողին ԷԼ ո՛չ լցան գիրկք բարձողացն զորայն. նաեւ բարեբանութիւն անցաւորացն ո՛չ կարեաց ի լսելիս: (18 / 13; 18 / 15)

ԷԼ սա ըստ մարգարէին տեսողութեան՝ ի խեցի մասնէ. քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 21)

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր, քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք գնա պաշարեալ պահէին, զի զոք յիւրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան. ԷԼ զոր առ յորդեգիրս, ԷԼ արար տէր ԷԼ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, զոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 26; 18 / 26; 18 / 26)

ԷԼ ապա զի՞նչ առնէ. ելանէ արտաքոյ կանոնական կարգաց, ԷԼ կոչէ զայրս զայս յառաջ ԷԼ առնէ այր իւր. ԷԼ նստուցանէ զնա յաթոռ թագաւորութեան: (18 / 28; 18 / 28; 18 / 29; 18 / 29)

Չօր բազումք կարծեցին սիդէլս գոլ նոս, բայց ես ոչ գիտեմ, եթէ այսպէս է ԷԼ եթէ այնպէս. որպէս ինքն յիւրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս

աշխարհի, եթե վասն աշխարհի խաղաղութեան ոչ խնայեցի յիս, ԷԼ վասն այնորիկ յանարժան գործ համարձակեցայ: (18 / 31; 18 / 33)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ, որ ունէր զարեւմտից կողմն, այր քաջ ԷԼ անուանի, ԷԼ զբազումս միաբանեաց ընդ իւր: (18 / 35; 18 / 35)

ԷԼ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին, ԷԼ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն. քանզի կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 35; 18 / 36)

Քանզի երկիցս ԷԼ երիցս ելին զօրք թագաւորին ԷԼ ճակատեցան ընդ նմա ԷԼ պարտեալ ի նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 39; 18 / 40; 18 / 40)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամէնն նմա հնազանդեցին ԷԼ զնա արասցեն թագաւոր. բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղել, զԱբիսողոմայն ի հեռուստ ախտացեալ, արբեալ ամբարտաւանութեամբ, վասն որոյ զնորայն հատոյց զդատաստան: (18 / 43)

Չայս արարեալ ԷԼ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն ԷԼ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի. զի «Մի՛ պարծեցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, ԷԼ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, ԷԼ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսք. այլ տերամբ պարծեցի որ պարծին ԷԼ արասցէ իբաւունս ԷԼ գործեցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 2; 19 / 2; 19 / 4; 19 / 5; 19 / 6; 19 / 6)

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց ԷԼ զովութեանց արժանի, ԷԼ յիշատակ նորա կայ մնայ յաւիտեան, ԷԼ «Եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք» որպէս ի սաղմոսարանի անդ գրեալ է: (19 / 8; 19 / 8; 19 / 9)

Այսպիսի էր ԷԼ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, ԷԼ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան ԷԼ մարգարէութեան, որ զգազանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր. յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայազնին ընդդէմ ճակատեալ, զիսելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, բառնալով զնախատինս յԲարայէլէ. բայց սակայն բազում անգամ հալածեալ ի Սաուղայ, ներէր ԷԼ անսայր կոչողին հրամանի. ոչ միայն չխնդրէր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն,

ի նա իբրև ի բարեգործ. ԷԼ որ սպանանելն կամեր, սաստեալ նմա սաեր. «Մի՛ միւեր զձեռն քո ի դմա, զի օծեալ տեառն»: (19 / 10; 19 / 11; 19 / 11; 19 / 16; 19 / 18)

Իսկ սա ո՛չ ած այսպիսի զմտաւ ինչ, ԷԼ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ որ ի ձեռն մարգարէին զթագաւորսն Իսրայելի թշնամանելով սաեր. «Վա՛յ է նոցա զի կամեցան թագաւորել ԷԼ ոչ ինեւ», ԷԼ որ այլն եւս: (19 / 21; 19 / 25; 19 / 25)

Արդ՝ ո՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, ԷԼ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատուէ, ԷԼ զանբարտաւանութեան աղբիւրն ինու. որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով սաեր. «Յաթոռն Մովսէսի նստան դպիրքն ԷԼ փարիսեցիքն». որ թեպէտ ինքեանք կեղծաւորեալք էին, այլ վասն աթոռոյն՝ հրամայէ հնազանդ լինել: (19 / 26; 19 / 27; 19 / 29)

Ուտի ԷԼ մեծն Պօղոս իրատեալ երանելի ձայնին այնուիկ գրէ առ Հռովմայեցիսն. «Ամենայն անձն, սաւ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. զի ոչ ուստեք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ». չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն, այսինքն զաթոռոյն. քանզի ոչ եթէ զամենայն իշխան Աստուած յարուցանէ: (19 / 31)

ԵԼ ի վերայ էած, թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հակառակ կայ. ԷԼ որք հակառակն կան, անձանց դատաստանս ընդունին». որպէս ԷԼ սմա իսկ եղեւ: (19 / 36; 19 / 37; 19 / 38)

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի ԷԼ իրաւամբք. զի ակն է նորա արթուն, ԷԼ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի ամենատես գիտութեան նորա: (19 / 40; 19 / 41)

Որպէս երանելին Դաւիթ սաղմոսելով խոստովան լինի Աստուծոյ. «Դու ծանեար զյետին իմ ԷԼ զառաջին իմ»: (19 / 43)

Սմին նման ԷԼ առաքեալն գրէ առ Եբրայեցիսն, թէ «Զիք ինչ արարած աներեւոյթ յերեսաց նորա»: (19 / 43)

Զոր ԷԼ մանկունքն ի հնոցին գովելով սաւին, «Որ նստիս ի քերովբէս ԷԼ հայիս յանդունդս, գովեալ ես ԷԼ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան».

զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ գստոյզ գիտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն, թէ «Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 45; 19 / 46; 19 / 46)

Այս կերպ էլ բարձրն Եսայիաս. «Աչք տեսոն բարձունք են, էլ մարդ տառապեալ. էլ խոնարհեցի բարձրութիւն ամբարտաւանից, էլ բարձրացի տէր միայն իրաւամբք էլ արդարութեամբ, էլ սուրբն փառաւորեցի»: (19 / 49; 19 / 49; 20 / 1; 20 / 1; 20 / 2; 20 / 2)

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց. քանզի ի միում ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ էլ Յովհաննէս, որ ունէին զթագաւորութիւն մերոյ աշխարհիս: (20 / 7)

Յորում շարժեցաւ աթոռ հաստատութեան նոցա, էլ այլ ոչ էառ զկայումն. յորում ելին իշխանքն ի հայրենի ժառանգութենէ իւրեանց, էլ եղեն պանդուխտ յօտար երկիր. յորում աւերեցան գաւառք էլ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 8; 20 / 9; 20 / 10)

Եղեն շինանիստ աւանք՝ բնակութիւն գազանաց, էլ անդաստանք նոցա՝ յարօտ երեոց: (20 / 11)

Տունք ցանկալիք, բարձրաձեղունք էլ մեծամեծք՝ եղեն բնակութիւնք համբարեաց էլ յուշկապարկաց, զոր ողբան սուրբ մարգարէքն զամայանալն Իսրայելի. «Անդ հան ոզնի ձագս էլ սնոյց առանց երկիրի զորդիս իւր»: (20 / 12; 20 / 13; 20 / 14)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւազակաց, էլ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, էլ վասն զեղեցկաշուք զարդարանացն, էլ վասն անշէջ լապտերացն էլ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զնմանութիւն, որ ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոխք ալեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին. էլ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ, որ ի ծայրս լերանց նստեալ՝ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 15; 20 / 16; 20 / 17; 20 / 17; 20 / 21)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն էլ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն

զհանդէս ԵԼ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս ԵԼ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, ԵԼ այլ որ եւս: (20 / 25; 20 / 26; 20 / 27; 20 / 28)

Արդ որ այսպէս ԵԼ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր ԵԼ արուգ, յամենայն բարեփառութենէ մերկ ԵԼ կողոպուտ զնոսա: (20 / 29; 20 / 30; 20 / 30)

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան երգոցն՝ այժմ բուէճք ԵԼ տտաղեղունք են դասազուիք. ԵԼ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ ԵԼ աղանի երգեն ի նմա, ըստ մարգարէին՝ քաղցրաձայնութեամբ կարդալ զձագս իւրեանց: (20 / 31; 20 / 32; 20 / 33)

Չաւիքն շրջեալք, ԵԼ բուրումն անուշահոտ ինկոցն սպառեալ. ԵԼ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի ԵԼ բազում արտասուաց արժանի, մերկացեալ ի զարդուց, լցեալ փռշուով, լեալ հանգրուանք ագռաւուց: (20 / 34; 20 / 35; 20 / 37)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով ԵԼ մեռաւ իսկ, հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ ինդրեցէք զայր որ ՚ի Հայոց զո՛ր ԵԼ զտանիցէք, ԵԼ ածէք այսր: (20 / 43; 20 / 44; 20 / 45)

ԵԼ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիւրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիւրատեսն էր, ԵԼ բերեալ առաջի թագաւորին, ԵԼ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա, ԵԼ ասէ. Տա՛ր զգիրդ ԵԼ տո՛ւր ի թագաւորն Հայոց. ԵԼ ասա, թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւերս ԵԼ մեզ ժամանեաց, ա՛ն զգիր քո ԵԼ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո, ԵԼ որդի քո որդւոց իւրեանց մինչեւ յաւիտեան: (20 / 45; 20 / 46; 20 / 47; 21 / 1; 21 / 1; 21 / 1; 21 / 2; 21 / 3; 21 / 3)

ԵԼ ինքն առեալ զոսս իւր ի մահիճս վախճանեցաւ: (21 / 4)

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, ԵԼ վաճառեալ նմա՝ առ զանձ բազում. Ո՛վ դառն վաճառոյն այնորիկ. քանի՛ արեանց զանձն պարտական կացոյց. քանի՛ եկեղեցիք ի ձեռն վաճառոյն այնորիկ աւերեցան. քանի՛ գաւառք անմարդ, ամայի դարձան. քանի՛ մեծանիստ աւանք մարդաթափ ի բնակչաց եղեն: (21 / 6)

Այլ զբովանդակն յիւրում տեղուոցն ասասցուք. ԵԼ մեք զկարգ պատմութեանս որպէս սկսաք՝ յառաջ վարեցուք: (21 / 10)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հոռոմոց, ԷԼ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի ԷԼ զաշխարհն: (21 / 13; 21 / 14)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ ԷԼ որ շուրջ գնովաւ գաւառք. զի զամենայն զանձան գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց. վասն զի ի մահուան նորա նա էր հոգաբարձու նմա: (21 / 16)

Իսկ Վահրամ այր հզօր ԷԼ անուանի, ԷԼ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ ոք հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդուովք ԷԼ եղբօրորդուովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա. այլ կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց, ԷԼ իմաստութեամբ ԷԼ հնարիւք մուծին ի քաղաքն: (21 / 18; 21 / 19; 21 / 20; 21 / 22; 21 / 22)

Այլ Գագիկ այրական քաջասրտութեամբ միայն իջեալ առ նա, ԷԼ ողորական բանիւք հաւանեցուցանէ զնա. ԷԼ նա ելեալ յամրոցէն երթայ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Սուրմառի. այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ, ԷԼ ոչ զայլ ամուրսն զորս ընդ ձեռամբ ունէր. ԷԼ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր՝ ընդ ձեռամբ Հոռոմոց, ԷԼ ելանել առ նոսա: (21 / 26; 21 / 27; 21 / 28; 21 / 29; 21 / 30)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն, ԷԼ ձերբակալ արարեալ զնա, մտանէ ի քաղաք թագաւորութեան իւրոյ: (21 / 31)

ԷԼ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուդայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ խնայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր. վասն որոյ զՍաւուդայն ընկալաւ զհատուցումն, կեանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 32)

Յայտոսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց, մինչեւ մարդաթափ արարին զերկիրն ամենայն սրով ԷԼ հրով ԷԼ զերութեամբ: (21 / 38; 21 / 38)

Ջորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ ԷԼ ափշին միտք իմ, ԷԼ յահագին զարհուրանացն զդողի առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս ոչ

կարեմ յառաջ խաղացուցանել. զի դառն է պատմութիւնս, ևլ բազում ողբոց արժանի: (21 / 39; 21 / 39; 21 / 41)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գորախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք ևլ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր. քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, ևլ զօրացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց ևլ բանից միայն լինէին հանդէսք. ուր ևլ ձայնք փողոցն ևլ ծնծղայիցն ևլ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (21 / 43; 21 / 45; 21 / 46; 22 / 1; 22 / 1; 22 / 1)

Անդանօր ևլ ծերք նստէին ի հրապարակս հարկաւոր ևլ պատուական ալեօք բարգաւաճեալ. այլ ևլ մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ. ևլ մայրենի գրծվքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային զտխրական ժամանակս երկանց, զօրէն աղանեաց զնորափետուր ձագօքն թոթռելով: (22 / 3; 22 / 3; 22 / 4; 22 / 4)

Զի՛նչ ասացից ևլ զհարսանցն ի սենեկի, ևլ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն ևլ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 7; 22 / 7; 22 / 8)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս, առ հայրապետական աթոռն եւ առ թագաւորական պատիւն: (22 / 9; 22 / 10)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուեսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս ևլ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք ևլ մարգարտախումն թագիւն, ևլ զամենայն մարդ ի տեսութիւն ևլ ի զարմանս ցուցանէր. որ ևլ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեգօծ զարդիք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 16; 22 / 17; 22 / 17; 22 / 18; 22 / 18)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ ևլ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիւղս ևլ զագարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 22; 22 / 23)

Զայս ևլ որ սոցին նման է, առաւել ունէր աշխարհս մեր: (22 / 24)

ԵԼ զայս զի գրեցի, զի յորժամ զոցին հակառակն պատմեցից, ամենեցունց շարժեցից արտասուս: (22 / 25)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կալանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս. այսպէս ԵԼ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 28)

Սեպուհ գունդն ազատաց ելեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր ԵԼ են իբրեւ զկորիւնս առիւծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 32)

Արքունական ապարանքն աւերակ ԵԼ անմարդի: (22 / 33)

Ոչ լսի ձայն ուրախութեան ի կուրս այգեաց, ԵԼ ոչ բարեբանութիւն առ կոխօղս հնձանի: (22 / 34)

Ոչ խաղան մանկունք առաջի ծնողաց, ԵԼ ոչ նստին աթոռով ծերք ի հրապարակս: (22 / 36)

Ոչ լսի ձայն հարսանեաց, ԵԼ ոչ զարդարին առագաստք հարսնարանի: (22 / 36)

Պակասեաց այս ամենայն ԵԼ կորեալ ԵԼ «Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» ըստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 37; 22 / 38)

Այժմ յողբս փոխեցաւ մեզ ամենայն, ԵԼ ուրախութեան պատմուճանն այն յարջնազգեստ խորզ փոխեցաւ: (22 / 39)

Ո՛վ սիրտ քարեղէն, որ ոչ լքանի հառաչմամբ ԵԼ բեկանի հեծեծելով: (22 / 41)

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գրէ. «Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք ԵԼ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնտոի պաշտամանցն, այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 1)

Իսկ աստ վաճառողն յոյժ ապառումն ԵԼ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց. զի այգի գոր տնկեաց տէր, ԵԼ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա ԵԼ կործանեաց զաշտարակս նորա, ԵԼ արար զնա կոխան անցաւորաց. մինչ զի «ապականեաց զնա խոզ անտառի, ԵԼ կինձ վայրի ճարակեցաւ ի նմա», ըստ դաւթական երգոցն: (23 / 3; 23 / 4; 23 / 6; 23 / 6; 23 / 7)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ, Եւ իրաւունք նմա թի տեսնէ եղիցի. Եւ մէք ի մերն դարձուցուք զոճ բանիս: (23 / 9; 23 / 10)

Արդ թի չորեքհարիւր իննսուն Եւ չորս թուականին առաւ Անի, ո՛չ պատերազմի օրինիւ, այլ պատիր բանիւ. քանզի երդմամբ Եւ խաչիւ հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին, թէ Միայն ի տեսանելն զքեզ, դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ քո, Եւ զրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ. Եւ քաղաքիդ քոյ. Եւ քանզի իմաստունն երդնու Եւ անմիտն հաւատայ, որպէս Եւ իմաստնոցն բերին բանք. Եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ զլոր, Եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 11; 23 / 12; 23 / 14; 23 / 15; 23 / 15; 23 / 15; 23 / 16; 23 / 16; 23 / 17)

Հաւատաց վասն երդմանցն Եւ խաչին, եթէ վասն խակութեան մտացն եթէ վասն երկիւղածութեան բարուցն՝ ոչ գիտեմ. տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս, որ յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ, Եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ Եւ ուխտիւ: (23 / 17; 23 / 20; 23 / 21)

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ Եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա, այլ նենգաւորին Սարգսի սաղրելոյն լուեալ՝ ել ի քաղաքէն, Եւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն. իբրեւ զձուկն ի կարթէ ըմբոնեալ կամ իբրեւ զհաւ ի ծուղակաց: (23 / 21; 23 / 21; 23 / 23)

Ջոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն, Եւ ոչ զխաչին զմիջնորդութիւնն. այլ առ իւր արգել, Եւ խնդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի, Եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն որ շուրջ զնովաւ: (23 / 25; 23 / 26; 23 / 26)

Եւ ի յերկարիլ խնդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի քաջին Վասակայ, ելեալ Եւ նա զնաց առաջի թագաւորին: (23 / 28; 23 / 28)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր Եւ իսելամուտ յոյժ աստուածային զրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցրագաւորն, Եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն. Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, Եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց զիւղս Եւ քաղաքս, գրով Եւ ոսկի մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 29; 23 / 29; 23 / 31; 23 / 32; 23 / 33; 23 / 34; 23 / 34)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ Եւ իցէ՝ ի զնալ է քաղաքս, առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն, որ

նստեր ի քաղաքին Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսունի ել գրէ, թէ Ծանո՛թագաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս, ել եւ տաց զքաղաքս ել զայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 40; 23 / 42; 23 / 43; 23 / 43)

Իսկ նա իբրեւ լուաւ փութապէս ծանոյց թագաւորին. ել լուեալ թագաւորին, զանձիք ել իշխանութեամբ հաճեալ զկամս նորա, ել այնու տիրեցին Անույ ել ամենայն աշխարհին: (23 / 44; 23 / 45; 23 / 45; 23 / 45)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէիցն Անույ ել այլ աշխարհին, զշնորհակալիսն ել զտրից տուրսն կաթուղիկոսին հատուցին, յորմէ զքաղաքն առին: (24 / 3; 24 / 3)

Ել Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին գդուստր Դաւիթ որդույ Սենեքերիմայ, ել տիրէ նորին բաժնին. քանզի Դաւիթ վաղճանեցաւ չունելով այլ զաւակ ժառանգաւոր: (24 / 4; 24 / 5)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, ել զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 8)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս, ել նուաճէ զաշխարհն ընդ ձեռամբ. ել ինքն բազում զօրօք խաղայ ի վերայ քաղաքին Դունայ: (24 / 9; 24 / 10)

Ել կեցեալ Ասիտն ի տէրութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն, ի չորեքհարիւր իննսուն ել երեք թուականիս մերոյ. ել եկեալ՝ ոչ ըստ առաջին պատուոյն մեծարէ զհայրապետն: (24 / 13; 24 / 14; 24 / 15)

Ել սկսանի գրով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն, ել խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն ասելով, եթէ Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին աւանի: (24 / 16; 24 / 16)

Ել ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ ել ի շահաստան քաղաքս մեր, ել մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 18; 24 / 19; 24 / 19)

Ել էր ժամանակն մերձեալ ի տօն սրբոյ Աստուածայայտնութեանն. իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են. ել կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն աւուրն փառաւորապէս, որպէս ել վայել էր իսկ. իսկ ի ժամ

հեղյոյ գտերունական իւղն ի ջուրն, այր մի տաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն՝ խնդրէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 20; 24 / 23; 24 / 24)

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն խնդրէ, և տեղեկացեալ ի նմանէ ցանկալ նմա լինել քրիստոնէայ, և հրամայէ նմա իջանել ի ջուրն: (24 / 26; 24 / 27)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն և հարեալ զձեռամբն, եբեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին և ջրոյն. և յապակւոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվէր խոցեաց զձեռն նորա, յորդուրիւն արեան յերկիր հեղլով. զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարւոյ ինչ նշան. որ և ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 28; 24 / 29; 24 / 29; 24 / 32)

Քանզի մինչդեռ ճաշաժամուն ի սեղանն էին, հասին կալանաւորք և առին զնա, տարան եղին թի բերդին՝ որ կոչի Խաղտոյ Առիճ: (24 / 33)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, և եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար. և մնացին անդ մինչեւ մերձ ի գատիկն: (24 / 34; 24 / 35; 24 / 36)

Եւ ապա հանեալ զնոսա անտի, տարան ի Կոստանդնուպօլիս առաջի թագաւորին. քանզի և զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 36; 24 / 37)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵԻ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (24 / 41)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ. և շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, և սմբակք նոցա իբրեւ զվէմ հաստատունք. աղեղունք լարեալք, և սլաքեալ նետք նոցա, զօտեւորեալք քաջապէս, և անլուծանելի ունելով զխրացս կօշկաց: (24 / 43; 24 / 45; 24 / 45; 24 / 46)

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ գայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ. և եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, և մինչեւ ի դաստակերտն մեծ՝ որ կոչի Վաղարշաւան, և քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան և չորս սրով և հրով և զերութեամբ: (24 / 47; 25 / 1; 25 / 2; 25 / 2; 25 / 3; 25 / 3; 25 / 3)

Ողորմագին էլ բազում ողբոց էլ արտասուաց արժանի է պատմութիւնս: (25 / 4; 25 / 4)

Ձոր իբրեւ զառիճունս ընթացան, էլ իբրեւ կորիւն առիճուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց զէշ զազանաց էլ թոչնոց երկնից. էլ կամէին այնու ձեռնարկութեամբ զալ ի քաղաքն Կարնոյ: (25 / 5; 25 / 6; 25 / 6)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Յայդվայր եկեցես, էլ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցցին ալիք քո», նա արկ զխաւար թանձրամած առաջի նոցա, էլ արգել զնոսա յընթացից իւրեանց: (25 / 8; 25 / 10)

Չայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեք իրատիցիմք, էլ նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին զոր արարին. այլ ձեռնն որ արգել զնոսա հզօրապէս, նոյնն արար ճանապարհ գնալոյ նոցա: (25 / 11)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա. էլ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել ի վերայ մեր, զի ողորմած է. վասն որոյ ոչ ի սպառ բարկանայ էլ ոչ յաւիտեան պահէ ոյս: (25 / 15; 25 / 16)

Միովն ի մենջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. էլ միւսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր գթութեանց է. էլ միւսովն զղջանայ ի վերայ չարեաց մերոց, քանզի Աստուած ողորմութեանց է: (25 / 18; 25 / 19)

Որպէս էլ աստատին իսկ զերկոսեանն եցոյց առ մեզ. ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր էլ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր, զի մի՛ ի սպառ սատակեցցէ զմեզ: (25 / 20; 25 / 21)

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն, էլ զյոյժ յիմարին յիւրոց ախտակցաց, որ երբեմն տանջեալ՝ խոստովան լինի ասելով. «Մատն Աստուծոյ է այս». էլ յանցանէլ բարկութեան պատուհասին՝ արբեալ ամբարտաւանութեամբ ասէ. «Ո՛չ զիտեմ զտէր, էլ զԻսրայէլ ո՛չ արձակեմ»: (25 / 23; 25 / 25; 25 / 26)

Բայց բարոք ասէր վատշուէրն, թէ մատն Աստուծոյ է այս. զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն. որպէս էլ անդ ի միոջէ սկսեալ՝ ի տասն ասարտեաց զհարուածոցն զխրատ, էլ այսպէս արձակեաց զԻսրայէլ: (25 / 29; 25 / 30)

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն ԷԼ ի բորբոքիլ հրատին ԷԼ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ գդողի հարեալ զարհուրեցաք. բայց ողորմեցաւ Աստուած, ԷԼ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոցա, ԷԼ խափանեաց զընթացս արշաւանաց անօրինացն: (25 / 32; 25 / 32; 25 / 34; 25 / 35)

Կարծական եղև մեզ բարին, ԷԼ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. զի զոր պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, ԷԼ փութալ կանխել առ մարգարէն, ԷԼ ուսանիլ ի նմանէ զկեցուցանող զխրատն, «Դադարեցէք, ասէ, ի չարեաց ձերոց, ԷԼ ուսարուք զբարիս գործել», ԷԼ որ զհետ սոցին գան բանք. ԷԼ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, ԷԼ շիջուցանել զգեհե՛նաբորբոք պատուհասն, ԷԼ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն. նա՛ ի մոռացօնս եղև մեզ այս, ԷԼ ոչ ծագեաց անգամ ի սիրտս մեր զհտութիւն նորա. այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, ԷԼ որ անհրաւելոցն էր, անհրաւէր. մինչև ըստ օրինակի վարագացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 36; 25 / 37; 25 / 38; 25 / 39; 25 / 40; 25 / 40; 25 / 41; 25 / 41; 25 / 43; 25 / 44)

Թուէր մեզ թէ նոքա մեղաւոր գոլով՝ կրեցին զպատուհասն, ԷԼ մեք ըստ արդարութեան մերոյ ապրեցաք. ԷԼ ոչ գոյր ի յիշատակ մեզ տերունական պատուէրն՝ իմաստնացուցիչ խրատն. «Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արինսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ. այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (25 / 47; 25 / 47)

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատէր զԻսրայել, որք զպարգեալ գինին ըմպէին, ԷԼ անոյշ իւղովք փափկանային, ԷԼ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, ԷԼ որ այլն եւս, ԷԼ ոչ ցաւէր նոցա վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 5; 26 / 5; 26 / 6; 26 / 6)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին, ԷԼ ընդ գերութիւն ցեղին Յովսեփու չցաւէր նոցա. վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 9)

Այսպէս ԷԼ ի մերումս հանդիպեցաւ: (26 / 11)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր

դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, և եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ և Կարնոյ և ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Սպեր և մինչեւ յամուրսն Տայոց և Արշարունեաց. իսկ ի հարաւ մինչեւ ի Տարօն և մինչեւ ի գաւառն Հաշտենից մինչեւ յանտառս Խորձենոյ: (26 / 14; 26 / 15; 26 / 15; 26 / 17; 26 / 17; 26 / 18)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, և ծովացեալ ծածկեաց զլերինս և զմացառ վայրս, և կալաւ բնաւ զաշխարհս. որ ինձ թուի յանապակ զինոյն յայնմանէ զոլ նմա, զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց և զօրաց նոցա. և յետ ամենեցուն արբոյց տանն Սիսակայ. ահա յայտնի
կատարումն
մարգարէութեանս
դիպումն: (26 / 19; 26 / 19; 26 / 20; 26 / 20; 26 / 23; 26 / 23)

Քանզի արբ տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ և արբեցաւ յարբումն չար. արբ և թմբեալ յիմարեցաւ. արբ մինչեւ զբովանդակն յինքն ընկալաւ. և այժմ անկեալ կայ ի կիցս ամենայն ճանապարհաց մերկ և խայտառակեալ, և կոխեն զնա
նախատանօք
անցաւորք
ճանապարհաց: (26 / 25; 26 / 26; 26 / 26; 26 / 27; 26 / 27)

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց և յազգականաց, զերի և կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 29; 26 / 29)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարէականն զայն բարբառել բանս, եթէ «Չմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, և զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, և զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 32; 26 / 32)

Իմ են և այսոքիկ, քանզի ի մեզ կատարեցան ամենայն կանխասացիկ բանք մարգարէիցն. արդ թրթուրն և մորեխն այն անցեալ են. իսկ ջորեակն և գրուիճն սոքա են՝ վասն որոյ ճառս մեր արկեալ է: (26 / 33; 26 / 35; 26 / 35)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք և այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, և մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս բազումս, և առ և զերի բազում առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց, աւետաւորք եղեն ազգաց և թագաւորութեանց. և հրաւեր տուեալ նոցա՝ ասեն ըստ մարգարէին, թէ «Գազանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 37; 26 / 37; 26 / 38; 26 / 38; 26 / 39; 26 / 39)

ԵԼի գալ միստում ամին ժողովեցան իբրև արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց ԵԼ տուսերամարտից. ԵԼ մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի, ի տօնի սրբոյ Խաչին յաւուր չորեքշաբթու: (26 / 41; 26 / 43; 26 / 43)

Աստանօր մեզ պատմութիւնս ողբոց ԵԼ աշխարանաց է, ԵԼ զամենեսեան հանդէսք պատմութեանս ի կոծ հրաւիրէ: (26 / 46; 26 / 46)

Ձի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, ԵԼ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ ԵԼ անձանօթ յամենեցունց ԵԼ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր, միաւոր եղև ամենեցուն կոծ, ամենեքեան խորգազգացք, ամենեքեան արջնազգեստք, ամենեքեան հատեալք ի կերակրոյ, ԵԼ զբնութիւնն բռնադատէին առատանալ ողբովք, նաեւ զեղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչէին. «Թերեւս, ասէ, զղջասցի Աստուած, ԵԼ դարձցի սրտմտութիւն նորա ի մենջ»: (27 / 1; 27 / 2; 27 / 2; 27 / 5; 27 / 7)

Մերս քանի՛ն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպառնալիք միայն, այլ պատուհաս բարկութեան հասեալ ԵԼ ի գլուխ ելեալ, ԵԼ մեք չարագանեալք ԵԼ կործանեալք ԵԼ տեսարան աշխարհի եղեալ. զոր ԵԼ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, ԵԼ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 9; 27 / 10; 27 / 10; 27 / 10; 27 / 11; 27 / 11)

Քանզի քաղաքք աւերեալք ԵԼ տունք այրեցեալք, ապարանք հնոցացեալք, ԵԼ արքունաշէն սրահք աճիւնացեալք: (27 / 12; 27 / 13)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, ԵԼ կանայք ի տանց գերի ելեալք, ԵԼ կաթնասուն տղայք զքարի հարեալք, ԵԼ զեղեցիկ դէմք պատանեկաց թառամեալք: (27 / 14; 27 / 14; 27 / 15)

Կոյսք ի հրապարակս ի խայտառականս անկեալք, ԵԼ երիտասարդք առաջի ծերոց սրախողխող եղեալք. պատուական ալիք ծերոց ընդ արիւն ԵԼ ընդ ապաժոյժ եկեալք, ԵԼ դիակունք նոցա թաւալզոր խաղացեալք: (27 / 16; 27 / 18; 27 / 18)

Սուրք թշնամեացն շլացեալք, ի ձեռք նոցա ի զօրութենէ պակասեալք. աղեղանց նոցա լարք հատեալք, ԵԼ նետք ի կապարճից նոցա սպառեալք. անձինք նոցա ձանձրացեալք, ԵԼ սիրտք նոցա յողորմութիւն ոչ եկեալք: (27 / 20; 27 / 21)

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ գալստեամբ միածնի քո, ԷԼ փրկեցեր արեամբ օծելոյդ: (27 / 25)

Ընդէ՛ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո ԷԼ մատնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց, խստաց ԷԼ ապստամբից: (27 / 26; 27 / 27)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, ԷԼ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցաներ զերեսս քո ի մէնջ. այլ յիշեա՛ զձեռն քո հօր ԷԼ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ, ԷԼ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 27; 27 / 28; 27 / 29)

ԵԼ արդ ահա դու բարկացար, ԷԼ մեք մեղաք, վասն այնորիկ մոլորեցար զերութեամբ ի բազում ազգս, ԷԼ եղաք իբրեւ զպիղծս ամենեքեան: (27 / 30; 27 / 30; 27 / 31)

Հողմք մերժեցին զմեզ, ԷԼ ոչ ոք իցէ որ կարդայցէ զանուն քո, ԷԼ որ յիշեսցէ ապաստան առնել զքեզ. զի դարձուցեր զերեսս քո ի մէնջ ԷԼ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 32; 27 / 32; 27 / 33)

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ, ԷԼ ի ժամանակի մի՛ յիշեր զմեղս մեր: (27 / 34)

Ո՛հ ԷԼ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, ԷԼ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան ԷԼ զիշերի լինելով, ԷԼ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից. մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, ԷԼ միւսն զազանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 36; 27 / 37; 27 / 38; 27 / 39; 27 / 40)

Այսօր միջօրեայ աւուրն այնորիկ՝ մեզ ի խաւար փոխարկեալ զիշերացաւ, ԷԼ զազանաբար ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին, ըստ մարգարէին ձայնի, ԷԼ Աստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց, ի զիշերանալ մեզ աւուրն այնորիկ՝ ելին ԷԼ տարածեցան ընդ երեսս երկրի, ԷԼ գտին որս բազում ԷԼ յազեցան կերակրովք, ԷԼ նշխարեցին տղայոց իւրեանց յամս բազումս: (27 / 41; 27 / 43; 27 / 44; 27 / 44; 27 / 45; 27 / 45)

Արդ թէպէտ ԷԼ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեառն՝ որ կոչի Սմբատայ Բերդ. քանզի անդ

ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն, ԵԼ անասնոցն որ ոչ գոյր թիւ: (27 / 46; 28 / 2)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, ԵԼ մտեալ ի ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 3)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի ԵԼ բազում ողբոց արժանի. զի զումանս ի նոցանէ որք ի բուռն անկանէին՝ սրամահ առնէին ԵԼ որք յառապար տեղիս անկանէին ԵԼ ամրանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին. ԵԼ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյտս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 5; 28 / 6; 28 / 7; 28 / 7)

Վա՛յ ԵԼ աւա՛ դ շատ դառն լուսոյ աւուրն այնորիկ. զն քաջ արքն վառեալ զինու ԵԼ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին ԵԼ վատքն թալկանային, կանացիքն յիմարէին ԵԼ երիտասարդքն խիզախէին, այլ ելս իրացն ոչ կարէին իմանալ: (28 / 10; 28 / 11; 28 / 11; 28 / 12)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնոսա. ոչ գոյր անդ սէր սիրելեաց ԵԼ ոչ աւաղ բարեկամաց. մոռացաւ հայր զգութօ որդուց, ԵԼ մայր զսէր նորածին մանկանց: (28 / 14; 28 / 15)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, ԵԼ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ. պակասեցան երգք պաշտօնէից ի բերանոյ քահանայից, ԵԼ հատան ձայնք սաղմոսաց ի շրթանց սաղմոսողաց. կալաւ առ հասարակ զամենեսեան դողումն ԵԼ երկիւղ: (28 / 16; 28 / 18; 28 / 19)

ԵԼ ի սաստիկ տագնապէն, բազում կանայք յղի գոլով՝ վիժեցին զմանկունս. ԵԼ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեռնն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան ԵԼ հատան ի զօրութենէ: (28 / 19; 28 / 20; 28 / 22)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ ԵԼ զգերի ԵԼ զկապուտ սպանելոցն, չոզան ի տեղոյն: (28 / 23; 28 / 23)

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի, ԵԼ քան զառաջինն ողորմագոյն ԵԼ բազում ողբոց արժանի: (28 / 25; 28 / 25)

Քանզի բազմադիմի էին օրհասք մահուն. զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, ԵԼ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ ԵԼ նուրբ ձայնիւ հայցէին

հայթայթանս ծարաւոյն գտանել, և ոչ որ էր որ տայր. իսկ կէսք չարապէս վիրաւորեալք, և ի ձայնէ պակասեալք, ուժգնակի շնչէին. և այլք ընդ փողիցն զենեալք՝ կիսամեռք գոլով, դժուարաւ խոնչէին, իսկ ոմանք ի դժուարին խոցուածոցն մարմանջեալք՝ աքսոտէին ոտիւք, և եղնգամբք ձեռացն զերկիր դափր հատանէին: (28 / 26; 28 / 27; 28 / 28; 28 / 29; 28 / 29; 28 / 31)

Բայց առ նոքօք և ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ և զքարինս անգամ և զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս և ի հառաչանս. քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, գտողայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին, որովք ի բազմութենէ նոցա եռայր առհասարակ տեղի բանակի նոցա: (28 / 32; 28 / 33; 28 / 33; 28 / 34)

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, և կիսոցն կուշտքն պատառեալ, և փորոտիքն յերկիր հեղեալ. իսկ զկենդանեացն զկառաչ ո՛ր լսելիք տանել կարէին. քանզի որ հետիոտիւք ընթանալ կարէին, այսր անդր յածելով զմարս իւրեանց խնդրէին, յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝ արձագանք լերինն զհետ հնչէին, իսկ այլք որք չէ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողալով կառաչէին. իսկ որք քան զնոսս ի տխեղծ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին. և ի սողալոյն պակասեալք ի ձայնս, ո՛չ կարէին արտաքս բերել զհագագն. և այսպիսի ողորմագին ձայնիւք և անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելեւելս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն. և անդադար դողանջիւք վիրաւորէին զօղն, և ձանձրացուցանէին զլսելիս լսողացն: (28 / 37; 28 / 37; 28 / 42; 28 / 43; 28 / 44; 28 / 46; 28 / 47)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ ընդ որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա, այլ լեառն արեան, կոխման և կորստեան: (29 / 2)

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի, քանզի ի քեզ զագանք օթագայանան, և ցինք և անգեղք արարին իւրեանց բնակութիւն. ի քեզ աղուեսունք երամակեալք, իսայտացեալք, լցեալք ի կերոյ: (29 / 4; 29 / 4)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ և յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 7)

Եղիա երկուցեալ ի մահուանէ, Յեզաբելայ փախստական՝ ի Քորեբ անկեալ ապրեցաւ. ԷԼ սորա ի քեզ ապաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ, ԷԼ բաժինք աղուեսուց եղեն: (29 / 11; 29 / 12)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, ԷԼ մի՛ ցօղ. քանզի արբէք դուք յարենէ հաւատացելոց՝ արանց ԷԼ կանանց ի ձեզ անկելոց: (29 / 16; 29 / 16)

Աստանօր ի մերս դարձուցից զոճ բանի պատմութեանս. ԷԼ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից զարտասուս: (29 / 19)

Կոչեմ ԷԼ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ իս զողբս յարդարեացեն. քանզի ոչ եթէ լերանց ԷԼ անձաւաց ԷԼ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս, յոր սինլքորք փախստէիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 20; 29 / 22; 29 / 22)

Այլ քաղաքի, ԷԼ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ ԷԼ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայցէ. ԷԼ ծով ԷԼ ցամաք երկնէր ԷԼ առատանայր կրել ի սմա զգօրութիւն իւր. որպէս բարձրն Եսայիաս վասն Երուսաղեմի մարգարէանայր: (29 / 26; 29 / 26; 29 / 27; 29 / 27; 29 / 28)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդէռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա. ԷԼ նման իմն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ ԷԼ զարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 30; 29 / 31)

Քանզի իշխանք սորա էին մարդասէրք, ԷԼ դատաւորքն արդարադատք ԷԼ կաշառուցն ներողք: (29 / 33; 29 / 33)

Վաճառականք՝ եկեղեցւոյ շինողք ԷԼ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեւանք ԷԼ հանգուցիչք, ԷԼ առ աղքատս ողորմածք ԷԼ դարմանիչք: (29 / 34; 29 / 34; 29 / 35; 29 / 35)

Ոչ գոյր խաբէութիւն ի վաճառսն, ԷԼ ոչ նենգութիւն ի տուրեւառիկ փոփոխմունսն: (29 / 36)

Ընդ բամբասանօք էր վաշիից ԷԼ տոկոսեացն շահք, ԷԼ խոտեալ ԷԼ անարգեալ էր ի նուէրս ընծայից պատարագ նոցա: (29 / 37; 29 / 37; 29 / 37)

Ամենեցուն մի նախանձ էր բարեպաշտութեան. քահանայք սորա սրբակեացք էլ աղօթասէրք, էլ եկեղեցական սպասու հլուք էլ հպատակք: (29 / 39; 29 / 39; 29 / 40)

Վասն որոյ վաճառականք սորա փառաւորք, էլ առգնօքն թագաւորք ազգաց: (29 / 40)

էլ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մեջ ամենայն քաղաքաց, ամենեւին գեղեցիկ, բոլորովին զարդարուն: (29 / 41)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբաստացիք էլ Պիհոնացիք, էլ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ, էլ յարգի եղև արծաթսիրութիւն քան զաստուածսիրութիւն, էլ մամոնայ քան զՔրիստոս. յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց զառածեալ՝ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 44; 29 / 44; 29 / 45; 29 / 46)

Իշխանք սորա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք էլ արծաթոյ ծառայք. դատաւորք սորա կաշառառուք էլ վասն կաշառոյ գողանային զիրաւունս. դատաստան որբոց ոչ առնէին, էլ յիրաւունս այրեաց ո՛չ խոնարհէին: (30 / 1; 30 / 2; 30 / 3)

Վաշխից էլ տոկոսեաց օրէնք եղան, էլ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի էլ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 4; 30 / 4; 30 / 5)

Որ խաբէր զընկերն՝ պարծէր իմաստուն գոլ, էլ որ յափշտակէր՝ ասէր. Ես հզօր եմ: (30 / 7)

Զտունս տնակից աղքատացն, էլ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակէին մեծատունքն, էլ չկաթէր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն գրեալքն ի ձեռն Մովսէսի ծառայի տեառն. «Անիծեալ է, ասէ, որ յափշտակէ զարտս ընկերին»: (30 / 8; 30 / 9)

Կամ զոր բարձրն Եսայիաս բողոք բարձեալ սաստէ այնպիսեացն. «Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն զտուն ի տուն էլ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 12)

Նա աւանիկ ազդ եղեւ յականջս տեառն զօրութեանց այդ ամենայն», ԷԼ որ ի կարգին է, լռեմ խնայելով ի ձեզ: (30 / 15)

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, ԷԼ Յեզաբել՝ որ յափշտակեաց զայն, թէ զի՛նչ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 16)

Բարձաւ ԷԼ ի քահանայից երկիւղ ԷԼ ընտրութիւն սրբութեան. նեղին ԷԼ մղին մերձենալ ի սեղանն ԷԼ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան, ԷԼ զայն ի ձեռն արծաթոյ ԷԼ ո՛չ Աստուծով. ԷԼ ի մոռացօնս եղեւ սաղմոսական երգն որ ասէ. «Խոտեցին այնոքիկ որ ընտրեալ են արծաթով»: (30 / 17; 30 / 17; 30 / 18; 30 / 18; 30 / 19; 30 / 20; 30 / 20)

Զի՞նչ ասացից ԷԼ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. բաւական են առ ի յԵսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 22)

Քանզի նա զԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիմանէ. «Փոխանակ, ասէ, զի հպարտացան դստերք Սիովնի, ԷԼ գնացին ի բարձր պարանոց»: (30 / 25)

Նախ զարմատոյն ամենայն չարեաց բուն հարկանէ, զամբարտաւանութենէն ասեմ. զի նա է մայր ԷԼ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դէս գործէ, ԷԼ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 27; 30 / 28)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախոս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի. վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, ԷԼ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն, ԷԼ զգինդան, զմատանիսն, զապարանջանսն, զքօղէսն, զմեհեւանդան ԷԼ զայլն ամենայն: (30 / 30; 30 / 31; 30 / 32)

Տե՛ս լսող, ԷԼ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի զարդուցն, զլիտոյն կնտութիւն». զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր առնելով զնոսա: (30 / 32)

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. ԷԼ փոխանակ պատուական հանդերձիցն քրձազգեաց, ասէ, լինել». զի յորժամ ի գերութիւն հանդերձեցան, զերիչքն զայն շնորհեցին նոցա: (30 / 35)

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն. այլ զի ցուցից, թէ որպէս ըստ կարգի նոցա յանցանքն մեր, նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր ԷԼ իրատ ընդունել մեզ, ԷԼ առաւել եւս: (30 / 39; 30 / 40)

Չի թէ նոքա առանց օրինակի գայն կրեցին, մերս քանի՛ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յէի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ, Եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ աղաղակէ Եւ ասէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն Եւ զփարիսեցւոցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 42; 30 / 42; 30 / 43)

Եւ մեք ոչ յարդարութիւնն Եւ եթ, այլ Եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք, Եւ զո՞ր ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 44; 30 / 44; 30 / 45; 30 / 45)

Արդ տե՛ս զդիրակշիռ Եւ զդէպ հատուցմունսն: (30 / 46)

Ելին Պարսիկք ի վերայ Երուսաղէմի, ելին Եւ ի վերայ մեր. աւերեցաւ Երուսաղէմ, աւերեցան Եւ քաղաքք մեր: (30 / 47; 30 / 47)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, Եւ յաւարի տարան զգարդարանս նորա, Եւ պղծեցին զտաճարն սուրբ. մտին Եւ յեկեղեցիս մեր, Եւ համարձակեցան յանմտանելիսն, Եւ պղծեցին պիղծ գարշապարօք զսրբութիւնս նորա. Եւ կապուտ կողոպուտ արարին զգարդս նորա: (31 / 1; 31 / 2; 31 / 2; 31 / 2; 31 / 3; 31 / 4)

Հրայրեաց եղև տաճարն սուրբ. այրեցան Եւ ի մեզ փոխանակ միոյ տան՝ բազում եկեղեցիք. Եւ առանց համարոյ անկան քահանայք նոցա ի սուր. Եւ զմերոյս ո՞վ բերէ զհամար: (31 / 5; 31 / 6; 31 / 6)

Ժա՛մ է ինձ ի դարթական բանսն ելանել, Եւ նորին ձայնի զմերս յօրինել զողբս. «Ընդէ՛ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, Եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում», յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս քո, Եւ ի պարծիլ ատեցողացն զքեզ ի մէջ տօնից քոց. զի ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, Եւ պղծեցին զտաճար սուրբ քո. այրեցին ի հուր զսրբութիւնս քո, Եւ յերկիր խոնարհեցուցին զփառս եկեղեցւոյ քո. հեղին զարիւնս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ զԵրուսաղէմաւ միայն, այլ՝ թէ ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն. իսկ զթաղելոց նոցա զհաշիւ Եւ ի միտս անգամ ո՞ր բերէր: (31 / 7; 31 / 8; 31 / 10; 31 / 11; 31 / 12; 31 / 15)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի Եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՞վ կարիցէ արկանել. զի որպէս գրեալ է վասն սողոմայեցւոցն, թէ «Արեգակն ծագեաց ի յերկիր, Եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր Եւ ծծումբ, Եւ այրեաց զնա». նոյնգունակ Եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրև շունք քաղցեալք, Եւ շրջապատեցին զքաղաքն. Եւ մտին իբրև հնձողք ոճոյ ագարակի, Եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչև

անջատեցաւ ի կենդանոյ
քաղաքս: (31 / 16; 31 / 18; 31 / 18; 31 / 18; 31 / 19; 31 / 20; 31 / 20; 31 / 21)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար, բարեգործութիւն զիրսն կարծելով, որպէս կանխաւ Փրկիչն ասէր. «Եկեացէ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ».ԷԼ զպատճառսն ինքն յայտ առնէ. «ԵԼ զայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ, զի ոչ ծանեան զիս»: (31 / 26; 31 / 26)

Նաեւ յօղոյ ձեռնտուութիւն եղեւ կործանական ատուրն. զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր. ԷԼ ցնցուղք լուսոյ հրատին՝ յաղթեր ճառագայթից արեգականն: (31 / 30)

Անդանօր էր տեսանել տեսիլ ողորմագին ԷԼ զարհուրական յոյժ. զի ամենայն քաղաքն լի էր դրակամքք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք ԷԼ նրբափողոցք ԷԼ ընդարձակ սրահք: (31 / 31; 31 / 32; 31 / 32)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. ԷԼ զորս արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, ԷԼ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, ԷԼ յայսն կատականաց տեսողացն. իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր ԷԼ ի հուր վախճանեցան՝ գտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն, որք վիճակի տեարք էին ԷԼ եկեղեցոյ. բայց զեկամտիցն, ԷԼ որք յամենայն աշխարհաց անողր հանդիպեցան, զնոցա ո՛վ կարէ բերել զհամար: (31 / 36; 31 / 36; 31 / 37; 31 / 38; 31 / 39; 31 / 40)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ ԷԼ երանելի, յղփացեալ, ականաւոր ի մէջ աշխարհաց: (31 / 42)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, ԷԼ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն, զտղայս քո անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ: (31 / 43)

Մեծահարկի ԷԼ փառաւոր ծերք անկեալք ի հրապարակի. հովասուն ԷԼ բարեկեցիք կոյսք ԷԼ կանայք՝ անկեալք ի խայտառականս, ԷԼ հետի ոտիւք վարեալք ի գերութիւն: (31 / 45; 31 / 46; 31 / 46; 31 / 47)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք. «Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգորութիւնս նոցա, ԷԼ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» ԷԼ որ ի

կարգին է. բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, ԷԼ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 2; 32 / 3; 32 / 3)

Այսոքիկ երկուց էր տեղեաց՝ լերինն ԷԼ քաղաքիս զողորմելի պատմութիւնս. զոր աչօք մերովք տեսաք ԷԼ ընդ փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք. իսկ զայլ զաւառաց ԷԼ զքաղաքաց զանցս աղետից, ո՛յր միտք բաւեն: (32 / 6; 32 / 7; 32 / 8)

Այնոքիկ երկայն բանի պիտոյ են ԷԼ ժամանակի. մեք զմերս ըստ կարի մերում համառօտեցաք: (32 / 9)

Մարգարէն Եսայիաս՝ յորժամ զԵգիպտացոցն աւերանաց մարգարէանայր, զայստսիկ ասէր, թէ «Յիմարեցան իշխանք Տայանու, որ էին իմաստուն խորհրդականք թագաւորին». որ ԷԼ այս մեզ հանդիպեցաւ: (32 / 16)

Քանզի հեծելագօրքն Հռոմոնց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին. որոց գլխաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ ԷԼ Ահարոն՝ որդի Բուղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի, ԷԼ Գրիգոր՝ Հայոց հզօր իշխանն, որ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 20; 32 / 21)

ԷԼ քանզի գիրք ասեն եթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է ԷԼ անյարմարական ԷԼ մերձ ի լուծումն. որ ԷԼ սոցա հանդիպեցաւ: (32 / 21; 32 / 22; 32 / 23; 32 / 23)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս խորհեցան. այլ որ անօրինելոցն էր ի նոսա՝ անօրինէր. ԷԼ կարծէին մարդկօրէն հնարագիտութեամբ զբորբոք ահագին հրատին շիջուցանել: (32 / 28)

ԷԼ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին զալ ի յօգնականութիւն, զՍաւուղայն ախտացեալք առ վիուկն ընթացեալք. կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 31)

ԷԼ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ իրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ. որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղև առ ի զխելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել. կամ զԵգեկիային՝ որ աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 35)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօք ել գանձուց առատատուր պարգևօք, ել ոչինչ վճարեցաւ այնու. քանզի ել ինքեանք իսկ չէին միաբան առ միմեանս: (32 / 40; 32 / 41; 32 / 41)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն. որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, ել ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զմանս սպանանէին, ել գերիվարի նորա զջիլսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 44; 32 / 45)

Ջոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային. որոց զհետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին, զմանս սրով, ել զբազումս՝ վասն զի զիշերացաւ ժամն, ի գահից ել ի քարանձաւաց գահավէժ առնէին. ել մնացեալքն մերկ կողոպուտ հետիոտիք ուր կարէին՝ ապրեցան: (33 / 1; 33 / 2; 33 / 3)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. իսկ մերքս վայիւք ել ողբովք լի: (33 / 5)

Ել յայնմ օրէ ել այսր՝ իբրեւ շունք զիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յազեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից, մինչեւ սպառեցին ել բարձին ի միջոյ: (33 / 5; 33 / 5; 33 / 7)

Ել եղև երկիրս ամենայն իբրեւ անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ զորայն բառնան, ել ապա զհասկաքաղն ել զխոզանն միայն թողուցուն յարօտ երէոց: (33 / 7; 33 / 8; 33 / 9)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ ել զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, ել անչափ աւարան լցին զերկիրն ամենայն. իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիսալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ ել քան զամենայն գերին հաճելի նմա. զոր առեալ ել ընկալեալ ի շնորհակալս, ել մեծաւ պարգևօք արձակեաց խաղաղութեամբ յաշխարհն իւր: (33 / 10; 33 / 11; 33 / 12; 33 / 13; 33 / 13)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով ել մեծարանօք ընկալաւ, ել առատ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա. բայց առ իւր պահեաց զնա ամս երիս, քանզի կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 18; 33 / 18)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպօլիս. ել տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն ել մեծապայծառ

վայելչութեամբ, յորում տեղոջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 22; 33 / 23)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ զնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 24)

Ձոր իբրեւ լուսւ թագաւորն՝ առաքեաց ինդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս. քանզի յոյժ գանձուց սիրող էր Պետրոս, որ եւ բազումք վասն այնր եպերէին զնա: (33 / 27; 33 / 27; 33 / 27; 33 / 28; 33 / 28)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. քանզի անդ հրամայեցին նմա տեղի բնակութեան: (33 / 30)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպօլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկիւ կամէին արկանել զնա. իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ես հաւանիմ: (33 / 35)

Եւ այսպէս ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն ի մենջ յանձն առնուցուս. իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 35; 33 / 35; 33 / 35; 33 / 37; 33 / 38)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հռոմոց, յառաջ կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտիւ, ոչ զիտեմ, ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն. որ եւ երկոքեանն չարամահ սատակեցան: (33 / 39; 33 / 41; 33 / 42)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 43; 33 / 44)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ. վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին, հարստացեալք բազում ընչեղութեամբ ի ծովէ եւ ի ցամաքէ ամբարեալ: (34 / 5; 34 / 6)

Եւ քանզի առանց գիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին, որ յոյժ ողբոց արժանի է պատմութիւնս: (34 / 9)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց էլ կանանց, ծերոց էլ աղայոց ըստ ուժոյ էլ ըստ կարողութեան, ըստ նմանութեան զարնանաբեր ծաղկանոցաց: (34 / 13; 34 / 13; 34 / 13)

Որ էլ զսոսա այսպէս գտեալ, յանկարծակի վայիւք էլ ողբովք լի եղել քաղաքն: (34 / 14; 34 / 15)

Ջքահանայսն ի պաշտամանցն լռեցուցին, էլ զսաղմոսասացսն ի սաղմոսական երգոցն. հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց էլ տղայոց: (34 / 16; 34 / 17)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս էլ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. թո՛ղ թէ զզգայունս էլ զկենդանիս: (34 / 18; 34 / 19)

Մեծահարկի էլ պատուական վաճառականք չարաչար մահուամբ սպանեալք. երիտասարդք էլ ըմբշամարտք ի փողոցսն սրակոտորք. պատուական ալիք ծերոցն արինաշաղախ առ նոքօք անկեալք. էլ այսպիսօրէն գործովք սպառեցաւ քաղաքն յարանց. էլ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ապրեցաւ: (34 / 20; 34 / 21; 34 / 22; 34 / 23)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղուցն խիլ արկեալ բրեցին զտունսն, էլ ապա հուր հարեալ այրեցին զքաղաքն, էլ ինքեանք առեալ զգերի էլ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 24; 34 / 25; 34 / 25; 34 / 26)

Ի նոյն ամիսն էլ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս գերի տարան, զԱրծն այրեցին, էլ զայլ քաղաքս էլ զաւանս, խաղաց զազանն մահաշունչ արինարբու էլ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փղօք, էլ կառօք էլ երիվարօք, կանամբք էլ որդւովք, էլ բազում պատրաստութեամբ: (34 / 30; 34 / 31; 34 / 31; 34 / 32; 34 / 33; 34 / 33; 34 / 33; 34 / 33)

Ջանց արարեալ զԱրճիշաւ էլ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ, ի գաւառն Ապահունեաց, էլ կալաւ բովանդակ զընդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 34; 34 / 36)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիսսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափիսագաց Եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարխար Եւ մինչեւ ցտորոտն Կովկասու. Եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառն Ճանեթոյ, իսկ ի հարաւ մինչեւ ցՍիմն կոչեցեալ լեառն. Եւ բովանդակ կալեալ զաշխարհս իբրեւ հնձօղք ոճոյ ազարակի: (34 / 36; 34 / 38; 34 / 38; 34 / 39; 34 / 40)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛յր միտք բաւեն ի համար ածել. զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամբք, շէնք Եւ անշէնք, ճանապարհք Եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք Եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, Եւ ավափայ վայրք՝ Եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին զտունս Եւ զեկեղեցիս, որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելոնի. Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց, Եւ բարձաւ կառաչ անասնոց: (34 / 44; 34 / 44; 34 / 45; 34 / 45; 34 / 45; 34 / 46; 35 / 2; 35 / 4)

Չայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ Եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան բնակիչք նորա. բարձաւ ուրախութիւն յերեսաց ամենայն երկրի. յամենայն տեղիս ողբք Եւ հառաչանք. ամենայն ուրեք կոծ Եւ լալականաց հանդէսք. ոչ ուրեք քահանայից երգք. ոչ ուրեք լսի փառաբանութիւն Աստուծոյ: (35 / 5; 35 / 7; 35 / 7)

Ոչ ուրեք բանին գիրք առ ի խրատ Եւ ի մխիթարութիւն լսողաց. վասն զի ընթերցողքն սրամահք ի հրապարակս, Եւ ինքեանք այրեցեալք Եւ աճիւնացեալք: (35 / 9; 35 / 10; 35 / 10)

Ոչ ուրեք լսի ձայն հարսանեաց, Եւ ոչ աւետիք նորածին մանկանց. ոչ նստին ծերք աթոռով ի հրապարակի, Եւ ո՛չ խաղան մանկունք առաջի նոցա. ոչ երամանան անդեայք ի յարօտս, Եւ ոչ խայտան գառինք ի մարգս: (35 / 11; 35 / 12; 35 / 13)

Ո՛չ լնու հնձող որայի զգիրկս, Եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց. ոչ լնուն կալք ցորենով. Եւ ոչ զեղուն գուրք գինով. ոչ լսին ձայնք ուրախութեան ի կուրս ալգեաց Եւ ո՛չ ծանրանան պահառք ի ստոմանեաց: (35 / 14; 35 / 15; 35 / 16)

Բարձաւ այս ամենայն, կորեաւ Եւ ո՛չ երեւի: (35 / 17)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց ել ի լերանց յերկարելով զողբսն. ո՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 18)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ խնայելով ի ձեզ, եթե շարժեցից ողբս ել հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս. բայց գիտեմ որ կամիք լսել. վասն որոյ ել ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 25; 35 / 27)

Զխորձեան ել զՀանձէթ յորժամ յիշեմ ել որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ, ել յիմարին միտք ել զդողի հարկանի ձեռքս ել ոչ կարեմ
գոճ
տողիս
յառաջ
խաղացուցանել: (35 / 29; 35 / 29; 35 / 30; 35 / 30; 35 / 30)

Բազում ել անհամար հոգիք ի վերագոյն գաւառացն, վասն տեղեացն ամբութեան՝ անդր ժողովեալ էին: (35 / 31)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք, անողորմաբար որպէս գազանք, սրտմտութեամբ եռացեալք որպէս վրէժխնդիրք, ել խիլ արկեալ ի քարանձաւս ել յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս ել գտին: (35 / 35; 35 / 35; 35 / 36)

Մինչ զի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս ել յայնժամ լինէր. արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ, ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն զհող երկրին հեղեղատէին: (35 / 38)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս ել զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար գայտսն զարդարէին, ել խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացուցանէին՝ թէ ո՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ հարեալք՝ յերկիր թաւալ անկեալ զլոր խաղային: (35 / 41; 35 / 44)

Բե՛ր ի մեջ ել գտղայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենուին, որ մեծակական հառաչմամբ զմարսն խնդրէին. իսկ զճնօղսն զանալից հարուածովք՝ առ շտապ ի նոցանէ բաժանէին: (35 / 47)

Կոյսք ի խայտառականս անկեալք, նորահարսունք յարանց բաժանեալք ել ի գերութիւն մասնեալք. ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղև անմարդ ամայի, յերկուս բաժանեալ կամ սրակոտոր կամ գերի: (36 / 5)

Իսկ զոր ի Դերջան ել Եկեղեաց ել ի միջասահմանս նոցա եղև կոտորումն, զայն ել ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական. բայց դու ասացելովքս կշռեա՛ զայն: (36 / 10; 36 / 10; 36 / 11)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ գերկիրն ել հասեալք մինչև ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, ել զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց. ել առեալ զառ ել զգերի գաւառին՝ դարձան, ել եկեալ մինչև ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բաբերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի զորացն Հոռոմոց որ կոչին Վռանգք, որք յանգէտս միմեանց ի դիմի հարեալք ճակատեցան. ել յորոմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց, ել յաղթեալ թշնամեացն , զգլուխ զօրուն սպանին ել զբազումս ընդ նմա, ել զայլսն ի փախուստ դարձուցեալ, զառ ել զգերի զամենայն թափեցին, բայց փախստէիցն զհետ ոչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրու հանդիպեցին: (36 / 12; 36 / 13; 36 / 13; 36 / 14; 36 / 14; 36 / 16; 36 / 17; 36 / 18; 36 / 18; 36 / 19)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին, զոր ել գտին՝ ի սուր ել ի գերութիւն ծախեցին, ել լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 22; 36 / 22; 36 / 23)

Ել եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ քաջագուն իշխանքն Գազկայ որդոյ Աբասայ, ել բազում նախճիրս ի տեղուջն գործեալ: (36 / 23; 36 / 24)

Որոց ի վերայ հասեալ զօրք անօրինացն ի մէջ փակեցին. ել քանզի յերկարել պատերազմին ել յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք ել երիվարք իւրեանց, վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել ել ելանել, յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 26; 36 / 26; 36 / 27; 36 / 28)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հօր ել պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30)

Ել քանզի կարելվեր խոցեալ էր զորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային, զոր իբրեւ ետես Սուլտանն՝ ասէ. Եթէ դա ապրի, զքեզ ազատեմ. ապա թէ մեռանի, զքեզ դմա մատաղ հրամայեմ առնել: (36 / 31)

Սուլտանն իբրև լուա թե մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, և զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն, թէ ի վաստ բազկէ չէ մեռեալ քո որդին: (36 / 36)

Արդ զի՛նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել. որ իբրև ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, և փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց զայ ի ծփանս, այսպէս և մեզ հանդիպեցաւ. աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղև խռովութեամբ, և ոչ ուրեք գտանիր տեղի ապաւինի. զի վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց յամենայն մարդկանէ: (36 / 41; 36 / 41; 36 / 42)

Զայս և Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրև ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն, յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ և ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 44; 36 / 46)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն և ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն. ընդ նորա անմտութիւնն, զի ամենակալ համբաւէր զինքն և Աստուծոյ աթոռակից. և ընդ Աստուծոյ իմաստութիւնն, զի միով տամբ խաղաց ընդ նմա, և լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 1; 37 / 3; 37 / 3; 37 / 4)

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս. ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զքաղաքն՝ և նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ և յանասնոյ, և յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 5; 37 / 6; 37 / 7; 37 / 7)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ և ոչ յաւիտեան պահէ ոխս, և ոչ ըստ մեղաց մերոց առնէ, այլովքն հանդերձ, արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 8; 37 / 9)

Յետ երից ատուրց շարժեալ ամենայն բանական, խաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ, և անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցաւն որ կոչի Անիկ, յորում ետես աշխարհաժողով մարդոյ և անասնոյ, և ոչ ինչ փոյթ արար. քանզի ի հայելոյն միայն ծանեաւ թէ անառ է. և անցեալ առ նովաւ զայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ կոչի Դու: (37 / 11; 37 / 13; 37 / 13; 37 / 14)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգէտս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ. և նայեցեալ յերկար ժամս՝ դարձաւ անդրէն: (37 / 15; 37 / 17)

Իսկ արքն Մանագկերտոյ անկասկած ի դուրս ելեալ ի քաղաքէն՝ պատրաստեցին առատապէս դարմանս մարդոյ ել անասնոյ. քանզի ժամանակն հնձոց իսկ էր: (37 / 19)

ել մինչ Սուլտանն գայսու գայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ էին. ել սայա եկեալ նորա վառեալ սրտմտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին: (37 / 20; 37 / 21)

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին, քանզի այր բարեպաշտ էր, գամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք ել աղօթիք հրահանգելով զինքն. ել այնու սպառազինեալ՝ քաջապէս հաւատովք արիանայր: (37 / 24; 37 / 25)

ել առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». ել զմիւսն, թէ «Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» ել որ ի կարգին է: (37 / 26; 37 / 27; 37 / 28)

ել առ արս քաղաքին ել առ զօրս իւրախոյս տուեալ ասէ. Քաջալերեցարուք ընկերք ել եղբարք իմ, քաջալերեցարուք ել մի՛ երկնչիք. գործ մի դիւրին է Աստուծոյ այս. նոքա զան ի վերայ մեր կառօք ել երիվարօք, մեք զանուն տեառն մերոյ կարդասցուք, ել Աստուծով պարծեսցուք յաւիտեան, ել անուան նորա խոստովան եղիցուք, զի նա տացէ զօրութիւն ել հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 28; 37 / 29; 37 / 29; 37 / 30; 37 / 31; 37 / 32; 37 / 32; 37 / 33)

Զքահանայս յորդորէր յաղօթս ել յերգս սաղմոսաց, որք անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ ել ի գիշերի, որք իսաչիւ ել ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին զալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 34; 37 / 36; 37 / 36)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն, ել ուսանէր ի գիտնոցն՝ թէ առ Աստուած աղաղակեն: (37 / 39)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին, մի ի լուսանալ աւուրն ել մի ընդ երեկն: (37 / 41)

Արդ մինչդէռ քաղաքն յայս տարակուսի ել ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարուք ի սիրտ իշխանի միոց, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ, որ

զամ ի նմանէ խորհեալսն ծանուցանէր քաղաքին՝ կամ բանիւ կամ գրով: (37 / 44)

Բագում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր, և պատերազմի օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպն՝ զնետն ի քաղաքն ընկենայր. և այնու զամենայն կռուոյն օրինակսն ծանուցանէր նոցա, թէ՛ Առ վաղիւն այսպէս և ըստ այսմ ձեւոյ է կռուոյն օրինակն. և և յայս նիշ տեղուոջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին զերկիրն փորել և մտանել ի ներքս. բայց դուք պինդ և ամուր կացէք, և ի տեղեացն վերայ զգուշացարուք: (37 / 47; 37 / 48; 37 / 49; 38 / 1; 38 / 2; 38 / 2; 38 / 3)

Չայս առնէ Աստուած, որ գիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց. որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, և զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել. և զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ագռաւօքն զերիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 5; 38 / 6)

Զի՞նչ թէ և աստ ի ձեռն հակառակորդացն զփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 7)

Արդ յո՛ր կողմ և նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի և թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք և պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 9; 38 / 9; 38 / 10)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, և սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն. և լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսաստիկս մեքենային և ձգէին ի քաղաքն, երեցն զիւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ իւրեանց ընկենայր: (38 / 12; 38 / 13; 38 / 13)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, զոր ինքեանք բաբան կոչէին, որ յոյժ ահագին էր, զոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա, որք զպարանսն քարշէին, և վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսաստիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին. և առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց և յայլ բագում կարասույ, զի մի՛ քար երիցուն հասցէ ի նա: (38 / 20; 38 / 21; 38 / 22)

և իբրեւ զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց և խռոեաց զնա. զոր տեսեալ քաղաքին՝ յոյժ զոռոկի հարան, և առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ, զալ

յօզնականութիւն, իսկ անօրինացն լինէր մեծ
ուրախութիւն: (38 / 23; 38 / 24; 38 / 25)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից գօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր
եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր. եկեալ խոռին կամէր
հօրապէս ի ներքս մտանել, էլ յանկարծակի զհարովին երթեալ անկաւ: (38 / 29)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան
զնա էլ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին. էլ զօրացն տեսեալ՝ դարձան լի
տրտմութեամբ ի բանակն. իսկ քաղաքին լինէր ուրախութիւն ոչ
սակաւ: (38 / 30; 38 / 31)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր
նաւթի էլ ծծմբով. էլ արկեալ յաման ապակեղէն, էլ նստեալ ի վերայ ազնիւ
երիվարի, քաջասիրտ էլ արի գոլով, վահանաւ միայն զթիկունս
ամրացուցեալ, էլ ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն,
մանդատոր ձայնելով զինքն՝ այսինքն
թղթաբեր: (38 / 33; 38 / 34; 38 / 34; 38 / 35; 38 / 35)

էլ երթեալ մինչեւ ի բարանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, էլ յանկարծակի ի վեր
առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բարանացն, էլ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ բոց
ծիրանի ի դուրս ելանէր, էլ ինքն դառնայր
փութապէս: (38 / 37; 38 / 38; 38 / 38; 38 / 39)

Ձոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ
մտեալ էլ ոչ կարացին հասանել: (38 / 41)

էլ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օզնականութեամբ
Աստուծոյ ոչ ինչ ունելով վերս յանձին: (38 / 41)

Ձի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս,
զի համբերօղքն արժանասցին պսակին փառաց, էլ անօրէնքն ընկալցին
զհարեանց չարեաց զհատուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 9)

Ձոր էլ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ. քանզի ներեաց Աստուած
մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս
էած, էլ հնոցն պատրաստեցաւ, որոյ բոցն ի քառասուն էլ ինն կանգուն
բարձրանայր. էլ նա առ սաստիկ ամբարտաւանութեանն՝ ասէր, թէ Ո՞վ է
Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց. տե՛ս առ նմին էլ զմանկանցն
սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում գազանի կացեալ ի յատենի, առնէին

պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր. Ոչ ինչ է, սաէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. էլ ապա զի՞նչ: (39 / 10; 39 / 12; 39 / 13; 39 / 14; 39 / 15; 39 / 18)

Յորժամ թագաւորի սպառնալիքն վճարեցաւ, էլ նոքա կապանօքն արկան ի հնոցն, յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն, էլ ոչ ամաչեցուցանէ զայնոսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 19; 39 / 20)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ ոք. զի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղղեացիսն. գոր գտանէր՝ կիզոյր. իսկ մանկանցն ցօղէր հրեշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, ո՛չ տրտմեցուցանէր՝ էլ ոչ նեղէր զնոսա. որ էլ զբարբարոսն ի զգաստութիւն էած, որ ի վերայ անպատում սքանչելեացն խոստովան եղեալ սաէր. Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, զի էլ ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 24; 39 / 24; 39 / 26)

Նոյնպէս էլ աստ ի ձեռն աննշան առնն՝ եցոյց մեծամեծ սքանչելիս: (39 / 27)

Արդ այս մեզ ի իւրատ էլ ի վարդապետութիւն եղիցի: (39 / 28)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել էլ թշնամանել զՍուլտանն, որ յետ երկուց աւուրց շարժեալ բանական գնաց ի տեղւոյն էլ երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ, որ է ի մէջ ծովուն Բզնունեաց, էլ ունի մօտ յինքն բերդ ամուր էլ անառիկ. էլ քաղաքացիքն յայս ապաստան եղեալ ի ծովն էլ յամրոցն, յանհոգս կային: (39 / 31; 39 / 32; 39 / 33; 39 / 34; 39 / 34; 39 / 35)

Իսկ արինարբու զագանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, եթէ առաջնորդութեամբ ուրուք, էլ էթէ իւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն. էլ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին. էլ առեալ զգերին էլ զկապուտ քաղաքին, ելին ի տեղուօջէն: (39 / 36; 39 / 37; 39 / 38; 39 / 38)

Ել այս սրտին դիր եղեւ Սուլտանին, էլ գնաց մեծաւ տրտմութեամբ յաշխարհն իւր. քանզի ոչ գոր ինչ կասէր՝ կարաց վճարել ինչ: (39 / 39; 39 / 39)

Գրէ երջանիկ էլ աստուածայինն Սողոմոն, եթէ «թագաւոր արդար կանգնէ զաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 43)

Ձոր ել իսկ աչօք մերովք տեսաք առ սմա եղեալ. քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն ել շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիւրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն, իսկ սա ո՛չ այնպէս. այլ միշտ ուտելեաց ել ըմպելեաց պարապեալ, զաղբիս մեծացուցանէր, ել զգանձս, զոր ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովէր, զոր պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել ել բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց՝ որ զաշխարհս ի խաղաղութեան կարելին պահել յաղթելով թշնամեացն, որպէս առնէր երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ, ոչ ոք ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (39 / 44; 39 / 46; 39 / 47; 40 / 1; 40 / 2)

Իսկ սա զգանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր ել ոչինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն. քանզի այնքան պոռնիկ ել բոզասէր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն յյազեցաւ, այլ ի հեռաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս, ել գօրն ամենայն նոքօք վարանէր: (40 / 7; 40 / 8; 40 / 9)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն նոյնպէս ել ի սորա ժամանակս եղեւ յարեւելից ել յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, զոր ի վերոյ փոքր ի շատէ նշանակեցաք: (40 / 12; 40 / 12)

Ել սա այսպիսի գնացիւք վարեալ զկեանս իւր՝ վախճանեցաւ. որ թագաւորեաց ամս երեքտասան, ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի եղեալ: (40 / 14)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, ել գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ զայս. եթէ Կամ տուր զքաղաքս ել զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 18; 40 / 19)

Իսկ նորա տուեալ ձիս ել ջորիս սպիտակամազս, ել բազում գանձս ել հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 21; 40 / 21; 40 / 22)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց. ել էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր չորս: (40 / 24)

Ել ի սոյն ամի էլին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասէն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ գԴուին ել զԳանձակ ունէր, ել էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ, որք էլեալ էին յաշխարհն Հայոց: (40 / 25; 40 / 26; 40 / 26)

Յորոց հինէ՝ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, և ոչ ժամանեալ ամենեցուն ի ներքս մտանել, քանզի երեկոյացաւ ժամն և ածին զդրունս քաղաքին: (40 / 28; 40 / 29)

Իսկ զօրքն Պարսից գիշերագնաց եղեալ, կալան գդուոն քաղաքին, և սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին, որում ոչ ոք գոյր օգնական. զորոց առեալ զառ և զգերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 31; 40 / 32)

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ՝ հնազանդեցան նմա, և կամեցան զմիամտութիւն ցուցանել. մտեալ ի գաւառն Խլաթայ և առեալ աւար բազում, ածին ի Տարօն: (40 / 35; 40 / 36)

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից և ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թէոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 37)

Որում ոչ առեալ յանձն, յեի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս և երիցս, և բազում արութիւնս ցուցեալ իշխանին, յետոյ կարեվեր խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 40; 40 / 40)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ և գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զմմանութիւն, և քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 42; 40 / 43)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ գիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն, և եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ, և կալեալ զնոսա յանհոգս մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան, և որ շուրջ զնովաւ գիւղք և ազարակք էին. և առեալ զգերի և զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի, քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց էին: (40 / 46; 41 / 1; 41 / 2; 41 / 3; 41 / 3; 41 / 3)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին զառն և զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 4; 41 / 5)

Ո՛վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս և ողբոց արժանի. այլ թերեւս ոք մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րք զվշտաց և զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 7; 41 / 8)

Իսկ ես ոչ թե սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ ԵԼ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ. որպէս զի ամենեցուն՝ որք լսիցեն. շարժեցից արտասուս թե ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 11)

ԵԼ ո՞ւր է այն գոր Աստուած ընդ Եզեկիելի խօսելով ասէր. «Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ գոր ասեն ի մէջ Իսրայէլի, եթէ հարքն ազոխ կերան, ԵԼ որդուցն ատամունքն առին: (41 / 16; 41 / 17)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր, եթէ լինիցի առակդ այդ ի մէջ Իսրայէլի. զի ամենայն անձինք իմ են, որպէս անձն հօր նոյնպէս ԵԼ անձն որդւոյ», ԵԼ որ ի կարգին է. ԵԼ ազատեաց զորդի ի պարտուց հօր: (41 / 19; 41 / 20; 41 / 20)

ԵԼ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ. աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, ԵԼ մեր գերիք ԵԼ կալանաւորք, սրակոտորք ԵԼ տնաւերք, ԵԼ յընչից կողոպտածք: (41 / 21; 41 / 23; 41 / 23; 41 / 23; 41 / 23)

Չորք այթոռք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ թէ զԿիրապաղատին իշխանութիւն, ԵԼ գոր ի Հոռոմոց: (41 / 26)

ԵԼ հայրապետութիւն մեծ ԵԼ նախանձելի ամենայն ազգաց. ԵԼ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս զիտութեան հասեալք. յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք ԵԼ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել. բանգի ԵԼ դոնապանն ոչ ընդունէր զնոսա, որ ճանաչէ զիրսն ԵԼ ճանաչի յիրոցն: (41 / 26; 41 / 26; 41 / 27; 41 / 29; 41 / 30; 41 / 31)

ԵԼ եկեղեցիք մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային. ԵԼ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զիրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 31; 41 / 33)

Արդ՝ ե՛կ ԵԼ տե՛ս զչար ԵԼ զառանց մխիթարութեան զփոխարէնն գոր ընկալաք: (41 / 36; 41 / 36)

Ո՛ւր թագաւորացն այթոռք, ահա ոչ երեւի. ո՛ւր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին. ահա ո՛չ են, ԵԼ ոչ եւս երեւին. ո՛ւր հայրապետական այթոռն մեծ ԵԼ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ

փորձեաց, ԵԼի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով ԵԼ սարդի ոստայնիւ լցեալ, ԵԼ ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհ հեռացեալ իբրեւ զգերի ԵԼ զկալանաւոր: (41 / 39; 41 / 40; 41 / 42; 41 / 44; 41 / 44; 41 / 45)

Վարդապետաց ձայնք ԵԼ քարոզութիւնք լռեալք. ԵԼ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն ԵԼ յուղղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանէն ի խշտից բերանաբաց՝ թէ զո՛ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (41 / 45; 41 / 46; 41 / 47)

Ջի՛նչ ասացից ԵԼ վասն եկեղեցւոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր ԵԼ վայելուչ, բազմաճնունդ գերերջանիկ. որ ԵԼ զմարգարէն ի հիացումն շարժեաց. իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի, մերկացեալ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, պատառատուն հանդերձիւ նստեալ առանց մխիթարի. այնպէս ԵԼ աստ տեսանի. ջահք շիջեալք ԵԼ ճրագունք անցեալք, խնկոց բուրմունք ԵԼ անուշահոտութիւնք սպառեալք, պսակ տերունական սեղանոյն փոշուով ԵԼ մոխրով ծածկեալ: (42 / 2; 42 / 3; 42 / 4; 42 / 7; 42 / 8; 42 / 8; 42 / 9)

Նաեւ կանայք պարկեշտք ԵԼ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ ԵԼ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 13; 42 / 15)

Արդ եթէ այս ամենայն զոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձա՛յն տուք երկնի ԵԼ որ ի նմա ԵԼ որ ի վերայ նորա. ձա՛յն տուք երկրի ԵԼ որ ի նմա կենդանիք. ձա՛յն տուք լերանց ԵԼ բլրոց. ծառոց ԵԼ անտառախիտ մայրեաց, թող լան ԵԼ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 17; 42 / 17; 42 / 17; 42 / 18; 42 / 18; 42 / 19)

Ջայս ԵԼ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն. լերանց ԵԼ բլրոց խայտալ հրամայէին, ԵԼ գետոց ծափս հարկանել ԵԼ ծովու զուարճանալ ԵԼ մայրից ցնծալ: (42 / 19; 42 / 20; 42 / 20; 42 / 21; 42 / 21)

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին՝ պարտին ԵԼ սգոյն հաղորդիլ. զոր օրինակ ԵԼ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան ԵԼ տառապանաց մերոց, զի վասն մեր իսկ եղեն: (42 / 22; 42 / 23; 42 / 24)

Բայց և այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թեպէտ բազում ժամանակ լան և կոծեն և ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ. զի՞նչ եղև օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային. ասա՛ ինձ. և ոչինչ. վասն որոյ զայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած. զի թէ այս յարդարիցի, և թշնամեաց սուրն պակասի ի սպառ, և դժուարինքն մեզ ի դիւրինս փոխի, և առապարքն ի հարթ ճանապարհ. և տեսցէ ամենայն մարմին զփրկութիւն Աստուծոյ: (42 / 24; 42 / 25; 42 / 26; 42 / 27; 42 / 29; 42 / 30; 42 / 30; 42 / 31)

Զի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ո՞վ կարիցէ կալ մեզ հակառակ. քանզի ինքն յօրէնսն հրամայեաց, թէ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, և զատելիս քո սատակեցից». և դարձեալ, թէ «Ոչ թողից զքեզ և ոչ ընդ վայր հարից». միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, և առ նա սրտի մտօք կարդայցենք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրամեցուցանել կարիցէ: (42 / 33; 42 / 34; 42 / 34; 42 / 36)

Տէրունի է և այս զոր յԵսայիայ գտանեմք ի գիրսն, եթէ «Մինչչեւ իցէ քո կարդացեալ, ես լուայց քեզ. և մինչդէռ խօսեսցիս, ասացից եթէ զի՞նչ խնդրես». որ ընդ ամենայն ջերմագութիւն հարամք անցանէ այս բան: (42 / 38; 42 / 39)

Իսկ յանարժանիցն ձեռնթափ լինի ասելով. «Ոչ եղիցի անձն իմ ընդ նոսա». և դարձեալ, «Իցէ՛ զի կարդայցէք առ իս, և ես ոչ լուայց ձեզ. խնդրեսցեն զիս չարք, և ոչ գտցեն». և դարձեալ. «Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. և եթէ՛ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձեզ». քանզի զի՞նչ հաղորդութիւն է լուսոյ ընդ խաւարի: (42 / 41; 42 / 42; 42 / 43; 42 / 43; 42 / 44)

Երկիցո՛ւք եղբարք և ակն ածեսցուք յերկնակողման պատգամացս. մի՛ լիցուք յանձանօթից նորա, զի մի՛ ասիցէ, թէ՛ Ոչ ճանաչեմ զձեզ. այլ լիցուք ի բարեկամաց կարգի նորա, զի ասիցէ ցմեզ. «Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (42 / 46)

Յետ մահուանն Սոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար գազանութեամբ մատակ առիծն ի իշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, և կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, և զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա. Թէ՛ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, և դադարեցուցանել զգորն Պարսից, և նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր. յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան. իսկ թէ որ

չառնու յանձն գասացեալս, տեղապահ եւ բաւական
եմ: (43 / 7; 43 / 7; 43 / 8; 43 / 9)

Իսկ թագուհւոյն զՄուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ
յազեցուցեալ, մինչդի մոռանալ նմա զի վերայ մեր գյառնումն. այլ անդրէն ի
Բաբելոնն ևլ որ գնովաւ կողմամբքն յուզեր զմարտն. քանզի յոյժ
պատերազմասէր էր այրն: (43 / 15)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք ևլ որացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին
զամառն ևլ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց. քանզի դիտօք
որոնէին, ևլ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, գիշերագնաց եղեալ՝
յանկարծուստ ի վերայ անկանէին, ևլ նորանշան հարուածովք անողորմաբար
զամենեսեան առհասարակ սատակէին: (43 / 16; 43 / 17; 43 / 18; 43 / 19)

Եւ անհոգացեալ յերկիրից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղուջն, մինչեւ խիլ
արկեալ տանցն, եթէ ուրուք կայր ինչ ի թաքստեան՝ զամենն
հանեալ, ևլ բնաբարձ աւերամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ ևլ զգերի՝
յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 20; 43 / 22; 43 / 23)

Եւ քանզի աւան մի էր զաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ
կոչի Ծիրանիս, ևլ անուն նորա Օկօմի,
մարդաշատ ևլ ընչաւետ: (43 / 25; 43 / 26; 43 / 26)

Յորոյ վերայ գիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի
աստուածայայտնութեան տօնին, ևլ քանզի ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին
բրտացեալ էին ձեռք ևլ ոտք մարդադէմ գազանացն, որք յորժամ հասին մօտ ի
շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ, որում հուր հարեալ, ևլ ի
հրատին բորբոքմանէ առհասարակ դաշտն ամենայն իբրեւ միջօրէիւ
լուսաւորեցաւ. առ որ կացեալ ջեռան ինքեանք ևլ երիվարք
իւրեանց: (43 / 28; 43 / 28; 43 / 30; 43 / 32)

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն ևլ մերկացուցեալ զգէնսն՝ յարձակեցան ի
վերայ շինին, հեշտացեալք իբրեւ յամարայնի, ևլ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին
առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց
տեղոյն ևլ ոչ մի, բայց թէ ի ճանապարհի ուրեք որ
կայր: (43 / 32; 43 / 33; 43 / 34; 43 / 36)

Եւ արարեալ ի տեղուջն աւուրս երիս, ևլ բարձեալ եզանց ևլ իշոց ևլ ձիոց
զամբարս ցորենոյ ևլ զմթերս ընչից, ևլ սակաւ ինչ ի պիտանեաց, զորս առեալ

գերի, գնացին
իւրեանց: (43 / 36; 43 / 37; 43 / 37; 43 / 37; 43 / 38; 43 / 38)

յաշխարհն

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, ոչ մնալով կենդանի՝ քայց եթէ յամրոց ուրեք: (43 / 40)

Իսկ թագուհւոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, և հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով և մեռաւ իսկ: (43 / 43; 43 / 44)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, այր հասակաւ խոնարհեալ յալիս, և ընչաւետ յոյժ: (44 / 4)

Եւ կացուցանէ զնա թագաւոր հաւանութեամբ քաղաքին. և ինքն զկնի երից աւուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի, ուր ի միասին թագաւորք և տնանկք ըստ դաւթական երգոյն: (44 / 4; 44 / 5; 44 / 6)

Իսկ իշխանք աշխարհաց մեծամեծք և փոքունք յորժամ լուան զնորա թագաւորելն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 7)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորական բանիւք և պարգեւաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել, և ընդ ինքեան իշխանութեամբ ի հնազանդութիւն նուաճել. իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց պահեր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 8; 44 / 9; 44 / 10)

Իսկ ընդ մեծամեծսն ատենախօս եղեալ, ասէ. Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, և մի՛ տայք զերկիր ապականել. կամ թէ ոչ, զձեր հռոզն հարկեցից Պարսից, և պահեցից զաշխարհս ի խաղաղութեան: (44 / 13; 44 / 14)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, և միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն, և ժողովեցան զօրք բազումք, որոց ոչ գոյր թիւ: (44 / 16; 44 / 17)

Որոց առաջնորդք էին Կոմիանոսն որ և թագաւորեացն իսկ և Կամենասն. և ապստամբեալք ի թագաւորէն երդմամբ չափ ոչ հնազանդել նորա թագաւորութեանն: (44 / 18; 44 / 18; 44 / 18)

Եւ այս եղև ի հինգհարիւր վեց թուականիս մերոյ, յորում հռոմ դիքստիոնի էր տասն: (44 / 19)

Վա՛յ տարւոյն, վա՛յ աշխարհաւեր խորհրդոյն, յորում կործանեալ ապականեցան բնակիչք երկրի. քանզի դարձաւ յառաջին անգարդութիւնն ըստ աշխարհապատում բանին. «Երկիր, աւէ, էր ամայի ել անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործէր զերկիր»: (44 / 23)

Զի գոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն ել ցանկալի տեսողացն ցուցանի, իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ ել գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի ել անշուք ցուցանի տեսողացն, նաեւ գութն ընդ նմա հատանի. ըստ այնմ, եթէ «Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ի սրտէ»: (44 / 25; 44 / 27; 44 / 27)

Ըստ նմին օրինակի ել զերկիր է տեսանել. զի յորժամ մարդաբնակ շինութեամբ հարստանայ, յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ զանդաստանս լնուն. որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսլեամբ զվայրսն վայելչացուցանեն, ել բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին. ել յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գագաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի, ել ի քաղցրաշունչ օդոյն՝ ճօճի, ճեմի զօրէն ծովային ալեաց: (44 / 29; 44 / 32; 44 / 33; 44 / 35)

Այսպէս ել հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան, ել երկիր իբրեւ զդայեակ՝ գեղեցիկ դիմօք զարդարի նքօք, ըստ այնմ, եթէ «Ցնձացեն դաշտք, ել ամենայն որ է ի նոսա»: (44 / 36; 44 / 37; 44 / 39)

Իսկ այժմ գնորին հակառակն տեսանեմք. երկիր աւերակ, թափուր ի բնակչաց. քաղաքք կործանեալք, ել անդաստանք խոպանացեալք ել փշաբերք, ահագին ել զարհուրելի անցաւորացն ցուցանի: (44 / 41; 44 / 41; 44 / 42)

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք, որք մարդասէր բարոյիք ընտանի գոլով մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն, ել յառաւօտինսն ճռուական երգովք ել բարձրաձայն կարկաչիւք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ իթանաւ զարթուցեալ, իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 44; 44 / 45)

Բայց այժմ շէնք աւերակք ել ամայիք ել անմարդիք, ել նոցա ոչ գոյ տեղի բնակութեան. զի ո՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն, ել ո՞ր տկարք ի թոչնոց ի նոսա ապաւինին ըստ սաղմոսին ձայնի. ել կամ ո՞ր ծիծառն զիր վարանից բունիկն յարդարէ՝ աներկիւղ սնուցանելով զառ ի յինքենէ ծնեալսն: (44 / 47; 44 / 48; 44 / 48; 45 / 1; 45 / 2)

Արդ այս աստանօր գտեղի կալցե բանս. մեք ի գլխոյն սկիզբն արասցուք դժուարալուր ԷԼ չար պատմութեանս: (45 / 4)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, ԷԼ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղեւ, զոր Ասորեստանեայն զԵգիպտացոց թագաւորութիւնն նախատելով՝ այսպէս անուանէր. ԷԼ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգէր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, ԷԼ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 6; 45 / 8; 45 / 10)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղեւ իսկ. քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զոցս մարտ ԷԼ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթելէս առնելով, տարաւ յանգ զաշխարհաւեր կործանումն: (45 / 13)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ գլիշատակն վայիւ արարաք, ԷԼ նոքա իբրեւ զգայս գիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 16)

Նոյնպէս ԷԼ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յազենային, այլ անյազ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին. զի զոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ, մեծ բարեգործութիւն հաշուելով զայն: (45 / 19)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից, ԷԼ որ շուրջ զնովաւ դաստակերոք, սա իբրեւ լուաւ զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, զնաց ԷԼ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ, ԷԼ արարեալ զայն ընդ իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Ադօրի, ԷԼ յամուրն որ կոչի Հաւաճիչ: (45 / 24; 45 / 25; 45 / 26; 45 / 27)

ԵԼ բարեկամաբար ել քաղաքն ընդ առաջ նորա. ԷԼ դատաւորն որ ունէր զհոգս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, զոր իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 27; 45 / 28)

ԵԼ առեալ ի նմանէ զանձ անչափ, ԷԼ ձիս ԷԼ ջորիս ԷԼ զամենայն զոր ինչ ԷԼ նա յարեւելից ժողովեալ էր, ԷԼ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի. ԷԼ ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 30; 45 / 30; 45 / 30; 45 / 30; 45 / 30; 45 / 31; 45 / 31)

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՛ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ, իմ է քաղաքդ, բացէք գորունս, զի մտից: (45 / 32)

Եւ իբրեւ այնու ոչ կարաց հնազանդեցուցանել, ապա մարտ եղեալ, պատերազմաւ կամէր տիրել քաղաքին: (45 / 34)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստեր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան. որ իբրեւ լուաւ, զմի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 36)

Իսկ նա իբրեւ ծանեաւ զայն, ասպատակաւ առ զերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի իւր. եւ առաքեաց ի Պարսիկս բերել զօրս յօգնականութիւն իւր. այս եղև սկիզբն անհնարին չարեացս որ անց ընդ մեզ: (45 / 39; 45 / 39)

Չոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին. իսկ նա իբրեւ ետես զբազմութիւն զօրացն, զահի հարաւ. եւ քանզի ոչ զոյր հակառակ ոք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշիւն առ զնոցա գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամրանայ: (45 / 43)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի, զմեզ դատարկ մի՛ դարձուցանէր. իսկ նա անճարեալ, տայ նոցա առաջնորդ յիւրայնոցն, որք ելեալ եւ զիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց. Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա, ըստ իւրեանց արինարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն ճանեթոյ. եւ առեալ անչափ առ եւ գերի, դարձան մեծաւ յաղթութեամբ: (46 / 1; 46 / 2; 46 / 5; 46 / 5)

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգեւօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա. եւ ապա զնացին յաշխարհն իւրեանց: (46 / 6; 46 / 8)

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ էլին ի նոյն՝ չարին արբանեակք. եւ իջեալ ի գաւառն Մանանաղու, բաժանեցան յերկուս: (46 / 8; 46 / 9; 46 / 10)

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց, եւ անկեալ զիշերայն ի վերայ քաղաքին որ ի նմա, եւ զոր ի նմա գտին անպատրաստ եւ առանց զգուշանալոյ: (46 / 11; 46 / 12; 46 / 12)

Չորոյ զաղետաւոր Եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խռովութեամբ, որ Եւ զքարինս անգամ Եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել. զի ո՞յր ուրուք ի տեսողացն ոչ բեկանէր սիրտն, Եւ ոչ զողի հարկանէր անձն, Եւ ոչ իսաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն. զհրապարակս լի դիակամքք տեսանել, Եւ զտունս զընդարձակ սրահս Եւ զնրբափողոցս Եւ զցանգս
այգեաց: (46 / 13; 46 / 15; 46 / 15; 46 / 16; 46 / 17; 46 / 18; 46 / 19; 46 / 19)

Եւ զրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն. ուր Եւ զբագումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով, Եւ զայս անողորմաբար չարաչար վիրաւորեալս. զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ Եւ զլեարդն հանեալ Եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանւոյն իսկ ուտել բոնադատէին: (46 / 19; 46 / 20; 46 / 21; 46 / 22; 46 / 22)

Ո՛վ քո, Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերոյ չարեացս առաւելութեան. զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից, Եւ չիջաւ սրտմտութիւն բարկութեան տեառն. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ զինոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 26)

Ոչ եւս ի ներումն Եւ յողորմութիւն, այլ ի հատուցումն ատելեաց. այսոքիւք պաշարեալ զքաղաքն Եւ որ շուրջ գնովաւ զիւղք Եւ ազարակք. մինչեւ չմնալ կենդանւոյ ուրուք ի մարդկանէ, բայց եթէ յամուրս ուրեք: (46 / 28; 46 / 29; 46 / 29)

Իսկ անօրինացն լցեալք Եւ յագեցեալք աւարան, հուր հարեալ քաղաքին, առեալ զգերի Եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 31; 46 / 32)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս, Եւ քանգի բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա, ըստ տէրունական առակին, վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվադակի կործանեցաւ, Եւ եղեւ կործանումն նորա աշխարհալուր Եւ անմոռաց մինչեւ Եւ ի կատարած յաւիտենից: (46 / 36; 46 / 37; 46 / 40; 46 / 41)

Արդ զոր նոքա յոյս փրկանաց Եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղեւ նոցա զուր ապականութեան. Եւ քանգի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին

գիւղք ԷԼ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծիւնն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 42; 46 / 43; 46 / 44)

ԵԼ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն ԷԼ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, զողոյի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 46; 46 / 46)

ԵԼ քանզի ոչ գոյր իշխան ԷԼ առաջնորդ, որ ահիւ ԷԼ խրախուսանօք զնոսս յոգի զօրութեան վեռէր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, ԷԼ խոռվեցան, սասանեցան ԷԼ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (46 / 48; 46 / 48; 46 / 48; 47 / 2; 47 / 3)

ԵԼ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս. ոմանք ի գալ գիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն, ԷԼ այլք կամօք անձնատուր եղեալ. իսկ որք ի ներքս մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 3; 47 / 5)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսս, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի. զոմանս բունն հարեալ ԷԼ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 9)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան զմահ դառնագոյն է, ԷԼ մահու վճռաւ. ԷԼ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, ԷԼ ի պատահելն գազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին. իսկ զթանձրամարմինսն ԷԼ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, ԷԼ պարգեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին, ԷԼ կորգեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս ԷԼ յայնկոյս ընդ բազուկ ԷԼ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ ԷԼ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 11; 47 / 11; 47 / 12; 47 / 13; 47 / 14; 47 / 15; 47 / 16; 47 / 16; 47 / 17)

Իսկ զերիցանց ԷԼ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին. զորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին, ԷԼ այնպիսի դառն տանջանօք տանջեալ, յետոյ ապա սպանանէին. որ զի քան զայս զի՞նչ այլ որ դառն ԷԼ անհնարին տանջանս իմանայցէ, որ ԷԼ ի սրբոց վկայութիւնս չերեւի ուրեք եղեալ: (47 / 19; 47 / 21; 47 / 22; 47 / 23)

Արդ այսպիսորեն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչև իսիլ արկեալ, և զկենդանոյն թաղեալսն աշտիւք չարաչար խոցոտելով սատակէին. որ և տանջելոցն վայիւք հնչէին առհասարակ արձագանք լերանցն: (47 / 25; 47 / 26)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտսն ծակեալ և զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին, գերի կանանցն զհետ իւրեանց ետուն տանել: (47 / 27; 47 / 28)

Այսպէս եղև վախճան կործանական բանտին. այսպէս մատնեալք եղաք ի ձեռս արանց չարաց և անողորմից, և ո՛չ եղև մեզ այցելութիւն ի տեառնէ, վասն զի ոչ լուաք նմա մինչև ի խաղաղութեան էաք: (47 / 30; 47 / 31)

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնիւ ի ձեռն մարգարէիցն. «Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ, և կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, և եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 33; 47 / 34)

Մեք ապախտ արարաք զբանս նորա. վասն այնորիկ և նա ո՛չ լուաւ մեզ ի ժամանակի նեղութեան, այլ դարձոյց զերեսս իւր ի մէնջ: (47 / 35)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, և ստելիք մեր նեղեցին զմեզ, և արբեցաւ նետ նոցա յարեանց մերոց, և սուր նոցա եկեր զմիս անկելոց վիրաւորաց՝ արանցն պատերազմողաց մերոց. և գնացին այսու յաղթութեամբ յաշխարհն իւրեանց: (47 / 36; 47 / 37; 47 / 37; 47 / 38; 47 / 39)

Իսկ զթիւ համարոյ անկելոցն և զերեացն՝ եօթն հազար սասցին՝ և կրօնաւորացն՝ վաթսուն: (47 / 40; 47 / 40)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 43; 47 / 44)

Այն գոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, առաջինն զայս գործեաց գոր գրեցի. իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ և ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի. նոյնպէս և նոքա, ոչ տալով քուն աչաց և նինջ արտեւանաց, զիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրև զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 1; 48 / 3; 48 / 4)

Եւ քանզի անպատասպարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ, բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 6)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ և զորդի առաջի հօր. և առժամայն եղև քաղաքն բարեշէն՝ զուր արեան: (48 / 9; 48 / 10)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, և յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղև սէր սիրելեաց և զուր արեան, իւրաքանչիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել՝ զի թերևս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն. վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին. զոր ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սաստակեցին. որոց արեամբքն ներկեան ողկոյզք խաղողոյն. որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն, զնոսս ծածկէին ընդ հողով. բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արիւնք են ի յուտել: (48 / 10; 48 / 11; 48 / 12)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, գարձան ի քաղաքն և խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ ոք զիւր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, և կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 20; 48 / 21)

Եւ ապա հուր հարեալ քաղաքին, կիզեալ ապականեցին, և առեալ զառ և զգերի՝ ելին ի տեղուօջէն: (48 / 22; 48 / 23; 48 / 23)

Նոյնպէս և որ շուրջ զնովաւ գիւղք և աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով և հրով և զգերութեամբ, մինչև ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն և ճիկ հանէր: (48 / 24; 48 / 24; 48 / 25; 48 / 25; 48 / 26)

Կոմիանոս, քանզի առատաձեռն էր և զանձիք հարուստ, բազում զօրս ժողովեաց իւր: (48 / 29)

Թագաւորն իբրև ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ զան և ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել. պարգևս խոստանայր և զԿիրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա՝ Միայն թէ ի խաղաղութիւն դառնաս, որ քրիստոնէից արեանն խնդիր առնեմք. այլ նա ոչ հաւատաց և ոչ առ յանձն: (48 / 31; 48 / 32; 48 / 34)

ԵԼ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, ԵԼ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ. ուր բազում արիւնհեղութիւնք եղեն, զորոց ասէն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ որ տեսեալ. յորում տեղոջ ԵԼ բազումք ի գլխաւորացն իսկ անկան, ԵԼ այս յերկոցունց կողմանցն. բայց յաղթեաց զօրէ Կոմիանոսին: (48 / 36; 48 / 36; 48 / 39; 48 / 39)

ԵԼ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան. ԵԼ տարեալ ի ներքս զԿոմիանոս, թագաւորեցուցին: (48 / 40; 48 / 42)

ԵԼ զՄիխայիլն արեղայ արարեալ, ի կղզի անցուցին. բայց ասէն թէ ինքն յօժարութեամբ չոգաւ: (48 / 42)

Գաւազան տանջանաց ԵԼ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան ԵԼ զտունն Պարսից, ԵԼ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն. զի խրատու գաւազանն՝ հայրական է, իսկ տանջանացն՝ դատաւորի, որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց. ԵԼ խրատք քո ուսուցէ զիս». սմին համաձայն ԵԼ Պօղոս Եբրայեցուցն գրէ. «Զի թէ ի խրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 1; 49 / 1; 49 / 2; 49 / 4; 49 / 5)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ ԵԼ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել, ԵԼ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն, բայց մեք ապստամբեցաք ի մեր քաղցր ԵԼ ի բարի հօրէն, ԵԼ յընտանութենէն օտարացաք. վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան ԵԼ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զմեզ, ԵԼ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի. ԵԼ զօրացան ի վերայ մեր թշնամիք մեր, ԵԼ ատելիք մեր յափշտակեցին զմեզ. ԵԼ խոնարհ եղեն մինչեւ ի հող անձինք մեր, ԵԼ յերկեր մաճեան
որովայնք
մեր: (49 / 9; 49 / 10; 49 / 11; 49 / 11; 49 / 12; 49 / 13; 49 / 14; 49 / 14; 49 / 15; 49 / 15)

ԵԼ որպէս առ Մովսեսիւ տասն հարուածեայ գաւազանաւն տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած, թէ «Այս է զօրութիւն իմ մեծ». այժմ ամենայն մեզ հանդիպեցաւ: (49 / 16)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք ԵԼ ջրաշեղջք ԵԼ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց. ի նոցա մարմինն խաղաւարտ

եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ. ի նոսա շանաճանձ ևլ մժեխն՝ որ գոհրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր. իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. նոցա գերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, ևլ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեսոն ի կեանս իւր. ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք ևլ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան. ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 19; 49 / 19; 49 / 22; 49 / 25; 49 / 27)

Շովն միայն էր ի մէնջ պակաս. բայց թէ կշռես ըստ գործոյն, ևլ զայն եւս տեսանես ի մեզ եղեալ. քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեգերս երկրի խորագոյն է, յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն, որ արեամբ նոցին գերեացն ներկեալ էր: (49 / 31)

Ի նոցանէ զարդ ոսկւոյ ևլ հանդերձից խնդրեցին Իսրայելացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա. զմեզ ի բնաւիցն կապուտ կողոպուտ արարին, ևլ մեք նոցա չեմք ինչ մեղուցեալ: (49 / 34; 49 / 36)

Ոհ, աւա՛ղ ևլ վա՛յ ի վերայ անմխիթար կործանմանս: (49 / 36)

Եգիպտացւոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նոքա զԻսրայել նեղեցին, որոց ի դատ եկեալ Աստուած ասէր. ևլ երկրորդ՝ զի ծառայեցին արարածոց, ևլ ոչ արարչին որ է օրհնեալ յաւիտեանս. մեք խոստովանօղ լեզու ունիմք, թեպէտ ի բարի գործոց թափուր եմք, ևլ զնոցա կիրս կրեմք, քանի՞օ՛ն ողորմելի եմք ևլ ողբոց արժանի: (49 / 39; 49 / 39; 49 / 41; 49 / 42)

Ո՛վ տէր ևլ արարիչ ևլ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, ևլ արարեր զմեզ կոխան հեթանոսաց, ծաղր ևլ այսպն կատականաց թշնամեաց մերոց: (49 / 42; 49 / 42; 49 / 43; 49 / 43)

Ջարթիր ևլ զարթո՛՛ զգորութիւնս քո, ևլ եկ ի կեցուցանել զմեզ, Աստուած գորութեանց դարձիր առ մեզ ևլ հատո՛՛ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 44; 49 / 44; 49 / 45)

Արդ այլ քաղաքաց ևլ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգէր, ի տասն կամ եւս աւելի կամ պակաս. իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գլով յաստիս

ուծի քաջութեան, ըստ Մովսէսու, գիրգ ԷԼ փափուկ գոլով. որոյ վաճառականքն փառաւորք երկրի, ԷԼ առգնօղք սորա՝ թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, ԷԼ միշտ զպարգեալ գինին ըմպէին ԷԼ առաջին իւղովքն օժանէին: (49 / 47; 50 / 2; 50 / 3; 50 / 4; 50 / 4)

ԵԼ քանգի ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու, որպէս ԷԼ Մովսէս զԻսրայէլէ ամբաստան լինի, «Գիրացաւ, ասէ, ստուարացաւ ԷԼ սոնքացաւ, եթող զտէր Աստուած զարարիչն իւր». նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ ԷԼ ի յղփութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնոսա. նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին քարիսն մին օր անարատ չկարաց վայելել: (50 / 5; 50 / 6; 50 / 7; 50 / 9)

ԵԼ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղքատանալն տրտնջեմք ԷԼ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ, ԷԼ ի հարստանալն՝ ամբարտաւանիմք, ԷԼ իբրեւ զանմահս՝ զաշխարհէս բուռն հարկանեմք: (50 / 11; 50 / 12; 50 / 12; 50 / 13)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, ԷԼ քան զմեր սահմանն աւելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք: (50 / 15)

Քան զհող անարգ ԷԼ խոնարհ այլ զի՞նչ ոք իմասցի. ԷԼ մեր սկիզբն ի նմանէ է, ԷԼ դարձն անդրէն ի նոյն. ԷԼ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ ոք կորիցէ, վասն այնորիկ չթողու արձակասուն զոք. որքան ԷԼ տեղի լինի խրատու՝ քաղցրութեամբ ԷԼ հայրաբար խրատէ. ԷԼ յորժամ անլուր խրատուն լինիցիմք, տիրական իշխանութեամբն տանջէ. զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի, զի անդ թեթեւագոյն առնիցէ զտանջանսն. ԷԼ զկէսս հանդերձելոցն պահէ, ԷԼ են որ աստ տանջին ԷԼ անդ, որպէս Սողոմայեցիքն. ԷԼ են՝ որ աստ միայն, որպէս Ղազարոսն. ԷԼ են՝ որ անդ միայն, որպէս մեծատունն: (50 / 16; 50 / 16; 50 / 17; 50 / 17; 50 / 19; 50 / 19; 50 / 19; 50 / 22; 50 / 22; 50 / 22; 50 / 23; 50 / 23)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր էլ ի Պարսից, թէ յառաջնոցն ԷԼ թէ նոր՝ ոչ գիտեմ. ԷԼ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց ոք իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ, ԷԼ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի

Կողմնիս, ԷԼ ըստ իւրեանց սովորութեանն առեալ զերկիրն յաւարի. զոր մեք ի դարձին զանցանելն ապա իմացաք: (50 / 28; 50 / 28; 50 / 30; 50 / 31)

Իսկ կէսն՝ ուշ եղեալ Մելիտինոյ, հասին ի վերայ նորա գիշերաւ. ԷԼ քանզի գունդ մի հեծելագոր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 33)

ԷԼ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն ԷԼ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց, նա զերծաւ. ԷԼ մարտիկ արքն որ մնացին, այն զհետ փախստականին չոզան. իսկ զոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին, կացեալ ի քաղաքին աւուրս երկոտասան, ԷԼ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնա ԷԼ զդաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 35; 50 / 36; 50 / 37; 50 / 39; 50 / 39)

ԷԼ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշառ ԷԼ յարդարադատ տեառնէ, որ հատուցանէ իւրաքանչիւր զարժանն ըստ գործոց իւրոց: (50 / 40; 50 / 41)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ որ գիշերաւ անցին, յորժամ զիտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն ԷԼ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 44)

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, ԷԼ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչև ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին, ԷԼ զերկիրն ի յուսոյ կենաց բարձին. ԷԼ զանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս. զի զողայսն ԷԼ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիւք ԷԼ նետիւք իսաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, ԷԼ ոչ կաթեր ի բնութիւն նոցա գութ ողորմութեան. թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զողայսն զքարի հարկանէին. իսկ զբարեշուք կանանցն ԷԼ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա իսայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ ԷԼ ընդ գրով արկանել. տեսանէ՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (50 / 46; 50 / 48; 50 / 48; 51 / 1; 51 / 2; 51 / 3; 51 / 5; 51 / 6)

ԷԼ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ ԷԼ անասնոյ, նոքա ի բռնութենէ կարեացն հարկեալ, ելին ընդ Խորձեան ի վեր. ԷԼ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, ԷԼ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ուներ զերկիրն, նոքա կրկին առնէին զընթացսն. յառաջ զձի ԷԼ զջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ

վարէին, ԵԼ ճանապարհի բանային, ԵԼ ապա զգերին ԵԼ զաղխն յետոյ տանէին. ԵԼ այնու ընթացիւք եկին մինչեւ ի գլուխ գաւառին ի գիւղն որ կոչի Մորմբեանս: (51 / 8; 51 / 8; 51 / 9; 51 / 10; 51 / 11; 51 / 12; 51 / 12; 51 / 12; 51 / 13)

ԵԼ քանզի բերդ ունէր գիւղն, ժողովեալ էին ամենայն բնակիչք տեղւոյն: (51 / 14)

ԵԼ երթեալ, որ գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր. բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն. յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, ԵԼ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխաւոր բանս բարբառէր. ԵԼ որ ի յամրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, ի թիւրիլ ասպարին, ԵԼ նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 17; 51 / 19; 51 / 20; 51 / 21)

ԵԼ քանզի զօր ի Հոռոմոց զայր ի յետոյ, որք առժամայն փողս հնչեցուցին, զոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն. իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի ԵԼ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան. բայց Հոռոմն չէր եկեալ յառաջ: (51 / 22; 51 / 24)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ ԵԼ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսս կոտորեաց, ԵԼ զմնացեալսն առ ԵԼ դարձաւ: (51 / 26; 51 / 27; 51 / 27)

ԵԼ երթեալ մերձ ի սահմանս Եղնուտին, ելին ԵԼ նոքա ԵԼ մարտ եղեալ թափեցին բազում զերիս, ԵԼ լցան աւարաւ, զոր առեալ մտին ի բերդն: (51 / 27; 51 / 28; 51 / 28; 51 / 29)

Իսկ արինարբու զազանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ, ԵԼ ի մտանել նոցա ի սահմանս Տարօնոյ, իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ, զոր մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնւոյն իւրեանց. ԵԼ ի դիմի հարեալ, յաղթեցին ԵԼ կոտորեցին զամենեսեան. ԵԼ զառ ԵԼ զգերի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 30; 51 / 32; 51 / 33; 51 / 33; 51 / 33)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին. զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր զեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս ԵԼ ի պատիւ մեծի

վկային էլ կարապետին Քրիստոսի. նաեւ զայլ շինուածսն էլ զփայտակերտ եկեղեցին զոր սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 38; 51 / 39; 51 / 39)

Ել էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր եօթն յորժամ այս այսպէս եղև: (51 / 40)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՅ ՈՐ ԵՐԵՒԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՇԱՐՔԱՅ ԵԻ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (51 / 44)

Ել ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար ընդ ինքեան շրջէին, խոշորագգեստս էլ անպաճոյճս, հատեալս ի հեշտալի կերակրոց, էլ միշտ սաղմոսական երգոցն պարապէին: (52 / 1; 52 / 2; 52 / 3)

Ել այսու կերպարանօք ի զարմանս շարժեաց զհեռաւորս էլ զմերձաւորս, էլ ամենայն որ ցանկայր զնս տեսանել: (52 / 4; 52 / 4; 52 / 4)

Ել որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա զանձինս, որ թէ էլ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր որ որ ընդդիմանայր, էլ կամ իշխէր բանալ զբերանն էլ ճիկ հանել: (52 / 5; 52 / 7; 52 / 8; 52 / 8)

Բայց կեղծաւորութիւն էր այն, էլ ոչ ճշմարտութիւն. քանզի պտուղն է ծառոյն ծանուցիչ՝ որպէս ի տեսոնէ իսկ լուսք: (52 / 9)

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, ասէ, թէ «Ել սատանայ իսկ կերպարանի ի հրեշտակ լուսոյ. զի՞նչ թէ էլ պաշտօնեայք նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 11; 52 / 11)

Զի զոր օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, էլ որք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, էլ ի մահացու դեղոցն ըմբռնին. այսպէս էլ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն, զի ի կերոյն խաբեալ՝ ձուկն ի կարթէն ըմբռնեսցի, նոյնպէս էլ անօրէնութեան մշակքն. քանզի զիրեանց կորստեան վիին չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումեք. վասն զի էլ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ էլ կարի ի մտաց անկած էր, խորասուզիլ կամօք ի խորխորատ, յորմէ չիք հնարելանել: (52 / 13; 52 / 14; 52 / 15; 52 / 16; 52 / 18; 52 / 18)

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիք կերպարանին առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, էլ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս անմեղացն.

քանզի բանք նոցա իբրեւ զքաղցկեղ ճարակին. զի որպէս ախտն այն դժուարին է առ ի բժշկել, այսպէս ԷԼ ի նոցանէ ըմբռնեալքն հազիւ կարեն կալ յակաստանի: (52 / 20; 52 / 22)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում աւետարանութեանն. «Զգո՛յ՛ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, ԷԼ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք». նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փնլիպպեցւոցն, խրատեալ ի տէրունական հրամանացն. «Զգո՛յ՛ լերուք ի շանց անտի, զգո՛յ՛ լերուք ի չար մշակաց անտի»: (52 / 26)

Քանզի յարտաքին թշնամոյն զգուշանալ դիրին է. բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ, որպէս Հաբելի ԷԼ Յովսէփայ դիպեցան իրքն: (52 / 30)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յորմէ՛ ԷԼ էին, մեզ զգուշանալ դիրաւ էր. բայց որպէս գրէ երանելին Յովհաննէս, թէ «Առ ի մէնջ ելին, այլ ոչ էին ամենեքեան նոքա ի մէնջ». ԷԼ այսմ գիտուն լինել դժուարին է: (52 / 31; 52 / 33)

Համալեզուք ԷԼ համացեղք, ի միոյ ականէ բղխեալք քաղցր ջուր ԷԼ դառն. թէպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս, բայց սակայն առ մեւք եղև այս. ի քաղցր ականէս յայսմանէ՝ զոր գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, ԷԼ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղխիւք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ ԷԼ յստակ, յոր հերձուածողական ժանգաբուղիս առուքն ոչ կարացին մուտ առնել: (52 / 34; 52 / 35; 52 / 38; 52 / 39)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր, մինչև ի ժամանակս վերջինս. զոր ԷԼ ինքն իսկ Լուսաւորիչն մեր մարգարեական հոգւովն տեսեալ, զի գառինքն գայլք եղեն ԷԼ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 42; 52 / 43)

ԷԼ այս եղև ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, ԷԼ ի ննջել բարի տանուտեառն որ ցորենոյն էր սերմանօղ. ապա թշնամոյն ճարակ գտեալ, ցանեաց որոմն ի մէջ ցորենոյն ըստ աւետարանական առակին: (52 / 44; 52 / 45)

Խառնեցաւ ԷԼ դառնութեան մրուրն ընդ կենեղուտ ջրոյն որ ի տանէ տեառն աղբիւրանայր. բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցոյ, որք զորոմն վնասակար արմատաքի իւլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ, ԷԼ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղին

Ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար
յարմարմանն: (52 / 47; 53 / 1)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժամ է ի գլուխ ճառին դարձուցանել զբանս,
որպէս զի հաւատարիմ լիցի մեզ ասացեալս: (53 / 3)

Արդ անդրանիկ արբանեակն Եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ
յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին
զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ
նետաձիգ լինել, որոյ սլաքքն միտեալ էին կայծակամբք կաղնուոյ: (53 / 5)

Քանզի յոյժ խօսնակ էր այրն, Եւ ճարտարալեզութեամբ կախարդէր զբազմաց
լսելիս. Եւ կարծէր այնու հիմամբ տապալել զեկեղեցի սուրբ. Եւ ոչ աժ ի յիշումն
զտէրունական հրամանսն Եւ զանվրէպ խոստումնն առ Պետրոս, թէ «Դու ես
վեմ, Եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, Եւ դրունք դժոխոց զնա մի
յաղթահարեացեն»: (53 / 9; 53 / 9; 53 / 10; 53 / 11; 53 / 12; 53 / 12)

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրուք լուաւ.
վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցւոյ, որպէս պոռնիկ
կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի, զի մատնեցէ այլազգեացն
զանպարտելի անձն այսինքն օգտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ, զոր
զնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, Եւ պսակեալ
փառագարդեաց ամենայաղթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական
յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն՝ որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս
զմարմին կենարարին ծանեաք, ըստ իւրում անսուտ հրամանին, թէ «Որ ուտէ
զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 18)

Զառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ առնել ի մեջ քահանայից ըստ
արժանաւորութեան, Եւ անարժանիցն ասաց լռել. Եւ իբրեւ այսու հաճոյ թուեցաւ
բազմաց՝ ապա ի վերայ սորին Եւ այլ միւս եւս յաւել. քանզի արժանաւորացն
հրամայէր ի տարւոջն երիս միայն մատուցանել
պատարագս: (53 / 26; 53 / 26; 53 / 27)

Եւ զի ի Նիկիական կանոնսն գրեալ է. Թէպէտ Եւ յոյժ մեղաւոր իցէ, պա՛րտ է
զխոստովանութիւնն ընդունել, Եւ տէրունական մարմնոյ Եւ արեանն
հաղորդեցուցանել, Եւ պատարագաց Եւ ամենայն քրիստոնէական կարգաց
արժանացուցանել՝ զայս նա բնաւ Եւ յականջալուրս ոյ
ընկալաւ: (53 / 29; 53 / 29; 53 / 30; 53 / 30; 53 / 31; 53 / 31; 53 / 32)

Այլ այսպես ուսուցաներ, թե որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան ԷԼ նովիմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն ԷԼ ոյ պատարագք. ԷԼ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին, ԷԼ զանասունն բերեալ առաջի կացուցանէին, ԷԼ այսպես ասէին. Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թե նա զիւր ժամանակն մեղս արար ԷԼ մեռաւ, դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 33; 53 / 34; 53 / 34; 53 / 35; 53 / 36; 53 / 37)

ԵԼ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք, յոմանց ընկալեալ եղև այս, ԷԼ յոմանց ոչ. ԷԼ իբրեւ ամենայն մարդ ի ծուփս ԷԼ ի տարակուսանս անկեալ կայր, ԷԼ խնդրէին զելս իրացն իմանալ. նաեւ որք ի ժամանակին յանապատս ԷԼ ի քարանձաւս առանձնական ճգամքք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ ԷԼ արտասուալից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն
ի
բարերար տեառնէն: (53 / 38; 53 / 39; 53 / 39; 53 / 39; 53 / 40; 53 / 41; 53 / 42)

Այլ ԷԼ երկիցս ժողով եղև բազում հարց ԷԼ հայրապետաց ԷԼ քահանայից ԷԼ խառնիճաղանճ բազմութեանց՝ որոց ոչ գոյր թիւ: (53 / 43; 53 / 44; 53 / 44; 53 / 44)

ԵԼ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն ԷԼ ոչ յԱստուած. ոչ ածեալ զմտաւ զդաւթական երգսն, թե «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս». կարծէր վատշուէրն՝ մարդկան օգնականութեամբ յաղթել ճշմարտութեանն: (53 / 48; 54 / 2)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն. որ զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ, ԷԼ աղօթից նոցա լսէ. որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, ԷԼ ածէ յերաշտութեան անձրեւ, ԷԼ զայն՝ միոյ արդարոյ աղօթիք, նա յայց էլ մեզ ԷԼ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ զիտէ ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց, ԷԼ աստ տնտեսեաց որքան արդէօք էր օգտակարագոյն. ԷԼ եղև այսպէս: (54 / 7; 54 / 8; 54 / 8; 54 / 9; 54 / 10; 54 / 11)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք ԷԼ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ. քանզի յոյժ իմաստուն էր այրն, ԷԼ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ առ նմա՝ մի ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր. ԷԼ տեսեալ ԷԼ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ

կրօնիցն, անյապաղ երթեալ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 13; 54 / 15; 54 / 16; 54 / 16)

Որոյ լուեալ, ԷԼ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն, ԷԼ ըստ արժանւոյն հատոյց նմա. քանզի ի քահանայական կարգէն լուծեալ, ԷԼ աղուեսադրոշմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր, թէ՛ Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ զազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ ԷԼ իրաւունս զայս կրեսցէ: (54 / 18; 54 / 19; 54 / 20; 54 / 23)

ԷԼ հրամայէ ի բանտի արգելուլ զամենաթշուառ անձն, քանզի կամեր թէ զղջանայ թերես, ԷԼ խոստովանի ի բաց կալ ի պիղծ աղանդոյն. զի յոյժ ողորմէր կորուսեալ անձինն: (54 / 23; 54 / 25)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, ԷԼ ոչ հնդիկն զսեուրթինն, ԷԼ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս ԷԼ ոչ չարն զիր չարանալն. քանզի ԷԼ զիշերի հատեալ զբանտն ԷԼ փախստական եղեալ, անցանէ յաշխարհն Յունաց՝ ԷԼ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս. ԷԼ չարախօս լինի զհաւատոյս մերոյ. ԷԼ խնդրէ մկրտիլ ըստ նոցա կարգացն: (54 / 27; 54 / 28; 54 / 28; 54 / 29; 54 / 29; 54 / 30; 54 / 31; 54 / 31)

Իսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, ԷԼ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն. այլ ասեն, թէ՛ Չոր Հայոց խոտեալ ԷԼ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ ԷԼ մեք չընդունիմք: (54 / 33; 54 / 34; 54 / 34)

ԷԼ իբրեւ յաջողեցաւ նմա այս, ելեալ զայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն ԷԼ ի զազանաց գառագիղն, որ կոչի Թոնդրակս. ԷԼ անդ առժամանակ մի զանխլաբար որջացեալ: (54 / 34; 54 / 36; 54 / 37)

Բայց ասեն՝ թէ ԷԼ նոքա չընկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն. վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, ԷԼ անդ յիւրայոցն գտեալ յագարակս ԷԼ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ. ԷԼ անցուցեալ անդ զաւուրս իւր, երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ կոչի Մուհարկին: (54 / 38; 54 / 39; 54 / 40; 54 / 40)

Ոչ երթեալ ըստ գրոց կանոնի ԷԼ ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից, ի բաց թողլի է. վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, ԷԼ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր. զի ամենայն որ լսիցէ զպատմութիւնս զայս, անէծս արձակեցցէ զհետ նորա: (54 / 42; 54 / 43)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք ել ընդ ցնորիք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան ել անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործս իւրեանց. հսկայս կորովիս ել բարձրահասակս, անդիմահարս ել անմարտնչելիս՝ աստուածորդիս իւրեանց անուանեցին: (55 / 3; 55 / 3; 55 / 4; 55 / 5; 55 / 5)

Եւ նմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն ել դիրակործանն. այսպէս ել բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեսցի առ նոսա: (55 / 6; 55 / 9; 55 / 9)

Ձի տէր է որ շինէ ել քակէ, տայ զամուրս ի դողումն ել զբարձր աշտարակս ի կործանումն. զի ել աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, ել ամրացոյց սուսերաւ ել վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղև իսափան ել դիմահար Եդերայ, որ յարեաւ սատան Սողոմոնի. զի սրբութիւնն է ամրութիւն, ել պարիսպ ընտիր գործք աստուածպաշտութեան: (55 / 12; 55 / 12; 55 / 13; 55 / 14; 55 / 14; 55 / 15; 55 / 16)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ ել զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. ողբալ նոճույն յաղագս մայրույն, ել դժնկին յաղագս ձիթենույն: (55 / 18; 55 / 20; 55 / 21)

Ձի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն ել յայլոց մեղաց ըմբռնումն, ել հեռաւորացն խրատն ել զգուշութիւն: (55 / 23; 55 / 24; 55 / 24)

Ձի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղև. վասն զի ոչ սակաւք էին որ աչօք տեսին, ել ոչ լսելեաց կարօտացան. զի բազում աշխարհ ել քաղաք ա՛յն էին որ ապրեցան յայնմ հինէ. այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, ել ամրութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ տայ զբարձր աշտարակս ի կոխումն ել զքաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 26; 55 / 27; 55 / 28; 55 / 30)

Ոչ իմացան ել ոչ առին ի միտ զահ տեառն ել զսպառնալիս որ ի նմանէ. ել զմբուր բարկութեան ել զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան. մանաւանդ ամուրն Անի ել որ շուրջ զնովաւ դասերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. մինչեւ շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 30; 55 / 31; 55 / 31; 55 / 31; 55 / 33)

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակչութիւնս իւրեանց, ել տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան. ել էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեքտասան: (55 / 37; 55 / 38)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրուք ել անթիւ սպառազինօք. մտեալ յաշխարհս մեր՝ ահ ել երկիրդ հասուցանէր հեռաւորաց ել մերձաւորաց. կոխէր, տապալէր զաշխարհս բազումս, մինչեւ եհաս ի քաղաք՝ որ զմեղս իւր ի կատարումն լրիւ իւրով ունէր: (55 / 40; 55 / 41; 55 / 41)

Կանգնեաց զխորանն իւր ընդդէմ քաղաքին Անոյ, ել տարածեաց զբանակս իւր ընդ լայնութիւն երկրին: (55 / 44)

Ջանայր, հնարէր՝ զի զդուռն երկաթի ել զնիզս պղնձի ի բաց իլեցցէ, որ կայր ընդդէմ թագաւորութեանն իւրոյ. ել անյոյս լեալ յաղագս ամբութեանն՝ թէպէտ ել զմարտն սաստկացուցանէր, կամէր չուել: (55 / 45; 55 / 46; 55 / 47)

Ել զայն ոչ զհտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն ել իշխանացն երկպառակութիւն ել անմիաբանութիւն, ամբոխումն ել բաժանումն. ել անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան, ել խուճապեալք յերկիրդէն՝ ոչ ոք յազգայինսն կամ ի կարելոր բարեկամսն հայեցաւ, այլ իւրաքանչիւր ոք ահիւ ըմբռնեալ: (55 / 47; 56 / 1; 56 / 2; 56 / 2; 56 / 2; 56 / 3)

Ել տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին, ել իբրեւ զկուտակումն ալեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին, ել զպարսկական սուրն ի գործ արկեալ, ո՛չ ումէք ինայէին: (56 / 5; 56 / 7; 56 / 7)

Իսկ բազմութիւն արանց ել կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել, ել այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 9; 56 / 10)

Իսկ որ ի մեջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրև գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, ե ոչ գոյ ի նուսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր էլ ըմպելի, վաղվաղակի շուրջ պատեալ էլ շտապ տագնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 12; 56 / 13)

Անդ էր տեսանել զվիշտս էլ գտագնապս իւրաքանչիւր հասակի. զի ի գրկաց մարցն յափշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար զքարի հարեալ էլ մարքն արեամբ էլ արտասուօք զմանկունս իւրեանց թանային. զհայր էլ զորդի մի սուր խողխողէր. զի ծերք էլ երիտասարդք, քահանայք էլ սարկաւագունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան. զի լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ էլ ծայրիւ, էլ ճանապարհ էր մարմին սպանելոցն. զի ի բազմութենէ կոտորելոցն էլ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ էլ զազանք վայրի էլ ընտանի՝ եղեն գերեզման դիականցն. վասն զի ոչ գոյր որ թաղէր էլ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 15; 56 / 16; 56 / 17; 56 / 17; 56 / 18; 56 / 18; 56 / 20; 56 / 20; 56 / 21; 56 / 22; 56 / 22; 56 / 23)

Այլ եւ ի ճարպոյ անիրաւութեան ի նմա գործելոցն տոչորեցաւ բարձրաշէն եւ գեղեցկայարմար ապարանքն, եւ եղև ամենայն բնակութիւնն իբրև հողաբլուր. եւ վաշին եւ նենգութիւնն որ ի նմա՝ իսափանեցաւ: (56 / 24; 56 / 25; 56 / 25; 56 / 26; 56 / 26)

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց, էլ ի քրտանց տնանկաց փարթամանան, էլ ի վաշիսից էլ յանիրաւութեանց զտունս իւրեանց ամրացուցանեն. էլ ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս էլ տնանկս՝ միայն հեշտութեան էլ փափկութեան սպասեն, էլ ի գործոց աղտեղութեան ո՛չ խորշին, այլ միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն որ զնոսա ըմբռնեալ ունի: (56 / 28; 56 / 29; 56 / 29; 56 / 30; 56 / 31; 56 / 31; 56 / 32)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տեառն. սպառին էլ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր իցէ էլ եթէ իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 33; 56 / 34; 56 / 35)

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ էլ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 36)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս էլ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, զորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մեզ, էլ ոչ յումեքէ պահանջեցաւ ի մենջ, էլ ոչ մեք կարօղ եմք ձեռն արկանել. վասն այնորիկ

բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց էլ հարուստ մտաց, զի թերեւս պահանջեացէ որ ի նոցանէ. էլ այսու նախանձ արկից կարողացն. բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի. այլ փոքր քանիւ զմեծամեծ իրս վճարեցուք: (56 / 41; 56 / 41; 56 / 42; 56 / 43; 56 / 45; 56 / 46)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհի հատուած արար ի յիրմէ թագաւորութենէն, էլ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար, էլ ինքն մեծաւ աւարաւ էլ գերութեամբ դարձաւ յաշխարհի իւր. ապա էլ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու էլ արիական բնութեանն. զի մի՛ անարի էլ վատ երեւեցի, էլ զկնի ինքեան վատ յիշատակ թողցէ: (57 / 6; 57 / 6; 57 / 7; 57 / 7; 57 / 9; 57 / 9; 57 / 9)

Խրոխտալով էլ մեծաւ ցասմամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր, էլ զետեղեալ յաշխարհն Բիւթանացոց, անհուն բազմութիւն յինքն կուտէր: (57 / 10; 57 / 11)

Ջի դեռ ունէր զլայն էլ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փինիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, էլ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 12; 57 / 14)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, էլ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն, էլ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր. այլ աջ էլ բազուկ ամենակալին: (57 / 17; 57 / 18; 57 / 18)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր, էլ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհ արձակէր. էլ ինքն բազում ամբոխիւ յարեւելս ճանապարհ կալեալ գայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թեոդուպոլիս. էլ անդ գայրուծի կազմէր: (57 / 20; 57 / 21; 57 / 22)

Չարաչար են մեղք, էլ գորղեգրութիւն էլ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց. բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք էլ թագաւորք, էլ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն. զի նոյն ախոս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն

գաս. զի ոչ եթէ այլ որ դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 23; 57 / 23; 57 / 25; 57 / 25)

Վասն որոյ ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ առնուլ մինչեւ զայցեն ժողովեացին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն, և զիրեարս յորդորեացեն ի քաջութիւն և յարութիւն և լինիցին մեծ բանակ՝ թշնամեացն սոսկալի, այլ իւրովքն կամեցաւ զգործ պատերազմին յաջողել: (57 / 30; 57 / 30; 57 / 30)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի. և անդ զիւր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից գնդին, և շուրջ զիւրեաւ ամրացուցանէր, և օր պատերազմի սահմանէր: (57 / 33; 57 / 34; 57 / 35)

Բայց թագաւորն Պարսից խորամանկութեամբ առ երկիւղի զպատերազմելն ինդրէր. զի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամրացուցեն, և անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 37)

և իբրեւ խրոխտալով առ իրեարս յարձակէին, և պատերազմական հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղխէին, և դեռեւս ոչ երեւէր և ոչ միոյ գնդի պարտութիւն. անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՛ առ որս չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 40; 57 / 41; 57 / 42; 57 / 42)

Վասն որոյ բազում բեկումն զօրացն եղել. և յայնմ հետէ յապաղանօք և ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին, և զՊարսիկան գրգռեալ՝ ժիր և անմարտնչելիս կազմէին: (57 / 45; 57 / 45; 57 / 46; 57 / 46)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ և անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց և ընդ ազգն, և ընդ ակամբ հայէր ի նոսա. բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն և զքաջ արանցն գնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին, և ոչ զթիկունս դարձուցանէին. թէպէտեւ բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նոքա գմահ յանձն առին. զի և զկնի մահու՛ միամտութեամբ քաջութեան վայելուչ յիշատակ թողցի. ապա սէրս անդէպս ցուցանէր, և պարգեւս անձեռնարկելիս խոստանայր: (57 / 47; 58 / 1; 58 / 1; 58 / 2; 58 / 4; 58 / 6; 58 / 7)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, և նկատեալ հայէր առ ախոյանսն. և տեսեալ յիւրոց զօրացն խուճապեալ և ի փախուստ դարձեալ, անդ և անդր վաղվաղակի զսպառազինի և զինուորի ձեւ զգեցեալ, և իբրեւ

զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 9; 58 / 10; 58 / 10; 58 / 11; 58 / 11; 58 / 11)

Եւ ի քաջ արանցն Պարսից բազումս դիաթաւալ կացուցանէր, Եւ շտապ տագնապի զօրացն առնէր: (58 / 12; 58 / 13)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեառն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ Եւ տայր զյաղթութիւնն. Եւ ոչ ել տէր ընդ զօրս մեր զինու Եւ վահանաւ, Եւ ոչ եհան սուր ընդդէմ թշնամեացն Եւ արգել. Եւ ոչ տէր զօրութեանց ընդ մէջ իւր ածաւ, Եւ ոչ եղջիր փրկութեան Եւ յուսոյ եղել մեզ տէր: (58 / 15; 58 / 15; 58 / 15; 58 / 15; 58 / 16; 58 / 16; 58 / 17; 58 / 17)

Այլ յինքն ամփոփեալ զզօրութիւն իւր ի մէնջ, Եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց Եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց. Եւ իբրեւ զոչխար ի զենումն ետ: (58 / 18; 58 / 18; 58 / 19)

Աղեղունք մեր փշրեցան, Եւ զէնք մեր խորտակեցան. զօրականք մեր տկարացան Եւ լքան. զի եբարձ տէր զզօրութիւն իւր Եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց Եւ յիշխանաց մերոց. առ զուսեր Եւ զկարողութիւն ի նոցանէ՝ Եւ ետ թշնամեացն, յաղագս անպատշաճ վարուց նոցա: (58 / 20; 58 / 20; 58 / 21; 58 / 21; 58 / 22; 58 / 22)

Արդ զայն աշխարհակալ Եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին. այլ Աստուած՝ որ հարկանէ Եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, Եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ՝ զի զհտասցուք մեք զմեր տկարութիւնս, ինայեաց Եւ մեծարեաց զիրոյ պատուանդանի աթոռոյ զտէրն, Եւ արկ ի սիրտ զազանամիտ թագաւորին Պարսից զւեր Եւ զինսամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելոյ. բազում դիւրութեամբ Եւ ինսամով արձակեաց զնա: (58 / 24; 58 / 26; 58 / 27; 58 / 28; 58 / 29; 58 / 30; 58 / 31)

Եւ արդ զոր Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգոյն կորզեալ եհան, որ իւրքն էին՝ նենգութեամբ Եւ խայտառականօք խաւարեցուցին զլուսարանս նորա Եւ սպանին, Եւ անջնջելի արիւն ի վերայ այնմ թագաւորութեանն հեղին: (58 / 32; 58 / 33; 58 / 34; 58 / 34)

Յայնմ հետէ բարձաւ զօրութիւն յիշխանաց Եւ ի զինուորաց, Եւ ոչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան. Եւ իշխանք նենգութեամբ Եւ մախանօք առ իրեարս կային, Եւ զդատաստանաց իրաւունս բարձին. միայն զաշխարհն

աւերէին ԷԼ ոչ

փրկութիւն

գործէին: (58 / 35; 58 / 35; 58 / 36; 58 / 36; 58 / 37; 58 / 38)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց ԷԼ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց, այլալեզու ԷԼ չար ազգաց զալ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց, արկանել զհիմունս իւրեանց առ եզերք ծովուն Ովկիանոսի, ԷԼ կանգնել զխորանս իւրեանց յանդիման քաղաքին մեծի. ԷԼ լնուլ զամենայն աշխարհս արեամբ ԷԼ դիակամբք, ԷԼ բառնալ զկարգս ԷԼ զկրօնս

քրիստոնէութեան: (58 / 40; 58 / 41; 58 / 43; 58 / 43; 58 / 44; 58 / 44; 58 / 44)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ, ԷԼ զաջողակ երից պատերազմացն, զի զառաջինն թէպէտ ԷԼ անառ մնաց Մանազկերտ՝ սակայն բազում աշխարհ սրով ԷԼ գերութեամբ տապալեաց. ԷԼ երկրորդն զԱնի խողխողմամբ սրոյ ԷԼ հրակիզութեամբ ամայի ԷԼ անապատ արար. վասն այնորիկ աներկիւղ ԷԼ խրոխտ մտօք զայ ընդ առաջ թագաւորին Յունաց: (59 / 2; 59 / 2; 59 / 3; 59 / 4; 59 / 4; 59 / 5; 59 / 5)

ԵԼ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բուն արկանի՝ սիրով ԷԼ պատուով արձակեմ զնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 6; 59 / 6)

ԵԼ երդմամբ դաշինք հաստատեալ, զի խաղաղութիւն եղիցի ընդ Պարսից թագաւորութիւնս ԷԼ ընդ Յունաց: (59 / 7; 59 / 8)

Բայց իբրեւ եղեւ բարձր ի գլուխ ԷԼ յայմ պատերազմիս, ԷԼ գոր ինչ կամերն եղեւ ԷԼ ի գլուխ եհաս. ԷԼ յորմէ դողայրն ԷԼ զարհուրերն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց. յայնժամ ապա յիշեաց զդաշինսն գոր եղ ընդ Աստուծոյ, ԷԼ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմէ. ԷԼ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա, ԷԼ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս ԷԼ ընդ քեզ խռովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, ԷԼ մեք զպարսկական տէրութիւնս. բայց գոր առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, ԷԼ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 9; 59 / 9; 59 / 10; 59 / 10; 59 / 10; 59 / 12; 59 / 13; 59 / 13; 59 / 14; 59 / 15; 59 / 16)

ԵԼ արձակեաց զնա մեծաւ պատուով: (59 / 17)

Զկնի այս իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղեւ, Եւ յաչիցն զրկեցին, Եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ, լի եղեւ խռովութեամբ Եւ ցասմամբ, կամէր զսիրելոյն հատուցանել, Եւ անդէն ժամանեաց նմա մահ, Եւ ել յաշխարհէս զկնի ամենայն երկրաճնաց, ուր ի միասին են թագաւորք Եւ տնանկք: (59 / 18; 59 / 19; 59 / 20; 59 / 20; 59 / 21; 59 / 22)

Թէ որպէս արագաքայլ Եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ Եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, Եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագրնթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր, զերկիր ընդ ինքեամբ ունելով, բազմաժամանակեայ մեղաց նիւթեալ լայնատարած պատմուճան, արկեալ զնա ինքեան: (59 / 27; 59 / 27; 59 / 28)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել. Եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 31; 59 / 32)

Որ ցուցանէր ինքեամբ օրինակաւ՝ զանստուեր Եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցոյ խաւարաւ փակեալ. Եւ զպայծառութիւն ոգւոց Եւ զճառագայթս ճանապարհի առաքինութեան, անտեսանելի Եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 34; 59 / 35; 59 / 35; 59 / 36)

Զի յայնմ հետէ՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն Եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան Եւ կարգ եկեղեցոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 38; 59 / 38)

Եւ ոչ համբաւ խաղաղութեան կամ աւետիս բարեաց լուսք. Եւ ոչ մի արձան յաղթութեան կանգնեցաւ՝ ոչ թագաւորաց Եւ ո՛չ իշխանաց: (59 / 39; 59 / 40; 59 / 40)

Եւ ոչ այդ միայն, նաեւ ոչ մարթացին կրօնաւորք զդիմի հարկանել պատերազմասէր դիւին. այլ տկարացեալ Եւ անգոր եղեալ, անժուժկալ Եւ կամակոր՝ ընդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ, խռովութեամբ Եւ բարկութեամբ լի Եւ պատարուն եղեւ երկիր: (59 / 41; 59 / 42; 59 / 43; 59 / 43; 59 / 44)

Զի ոտն առ ոտին եղեւ ճշմարիտ մարգարէութիւն խաւարումն նորա. զի յայնմ հետէ յարձակեցան թշնամիք ի վերայ մեր, Եւ զգեցուցին մեզ հանդերձ սգոյ Եւ տրտմութեան, Եւ բարձաւ ուրախութիւն յաշխարհէ: (59 / 46; 59 / 46; 59 / 46)

Արդ իբրև այնպիսի աղետք տարակուսանաց և աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի, և ել հուր հարաւային և եկեզ զամուրս բարձունս, և զաշտարակս անմատոյցս իբրև զմոմ հալեալ սպառեաց, պակասեալ նուազեցան թագաւորք և իշխանք, և յոյս ակնկալութեան ապաստանի բարձաւ ի մէնջ: (60 / 1; 60 / 2; 60 / 2; 60 / 3; 60 / 4; 60 / 4)

Այլ տարածեցաւ առհասարակ ի վերայ մեր բարկութիւն սրտմտութեան տեառն. զի քակեցան տունք աղօթից, և օծեալ իւղով սրբութեան քարինք՝ հիմն ապարանից այլազգեաց արկան. և պաշտօն սրբութեան բարձաւ ի միջոյ, և եղաք յայսպէս և ի նախատ հեթանոսաց. և մաշեցաք և կորացաք, և յերկիր կցեցան մէջք մեր. և եղաք իբրև զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան. և յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ, ինդրել ի մէնջ զպարտիս վրիժուց նախնեացն մերոց: (60 / 6; 60 / 7; 60 / 8; 60 / 8; 60 / 8; 60 / 9; 60 / 9; 60 / 9; 60 / 10)

Եօթնապատիկ հատուցումն ի ծոց մեր ընկալաք. վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք և յայսպէս կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 13)

Չի իրաւունք և դատաստան բարձաւ ի մէնջ, և արտասուաց և հառաչանաց մերոց տեղի ո՛չ գոյր. զի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն և կողոպտելն և սպանանելն զմեզ: (60 / 14; 60 / 14; 60 / 14; 60 / 16; 60 / 16)

Չար թուէր նոցա հարկաւոր զգեստն որ զխայտառակութիւնս մեր ծածկէր, այլ յորժամ տեսանէին զմեզ մերկս և ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային. զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս և խռուացեալս իբրև ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով և զարհուրելով. կերակուր մեր անզօր, և ըմպելի դառն յերկիւղէ և ի սպառնալեաց տերանց մերոց. վասն զի ոչ համարէին թէ գոյ մեր Աստուած յերկինս, և կամ աղօթք մեր և պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 17; 60 / 19; 60 / 20; 60 / 20; 60 / 20; 60 / 22; 60 / 22)

Չի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, և հալածել և չարչարել, և զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք. արտաքսել և մերժել զմեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս և յանցաւորս. ցրուել և հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեցէ զստամբակ և զանհնազանդ միտս մեր և զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ խրատու գաւազանին իւրոյ իբրև զԻսրայէլ յաւուրսն

Եղիայի, ԷԼ զՍամարիա

յաւուրսն

Եղիսէի: (60 / 23; 60 / 23; 60 / 23; 60 / 24; 60 / 25; 60 / 25; 60 / 26; 60 / 26; 60 / 28)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն ԷԼ զիշխանացն վերակացութիւն, ԷԼ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից ԷԼ գուրախարար քան մարգարէիցն, որ այսու զօրանային՝ ԷԼ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեառնէ: (60 / 29; 60 / 29; 60 / 30; 60 / 31)

Իսկ մերս ծանրագոյն ԷԼ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր ԷԼ անիշխան. անտերունչ ԷԼ անվերակացու՝ ըստ հոգւոյ ԷԼ ըստ մարմնոյ, ԷԼ ոչ գոյ մի տեղի ապաստանի գտանել մեզ. այլ նուաղեալ ԷԼ հնազանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, ԷԼ զաստիկ հարուած զաւագանի նոցա օր ըստ օրէ ընդունել. զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, ԷԼ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղիւ սոցա տագնապեսցուք օր ըստ օրէ. ԷԼ վասն զի զպաշտօն տեառն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք ԷԼ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ ԷԼ ի

զիշերի: (60 / 32; 60 / 33; 60 / 33; 60 / 34; 60 / 34; 60 / 35; 60 / 36; 60 / 37; 60 / 38; 60 / 39; 60 / 40)

Զի ո՛չ եթէ ըստ յանցանաց մերոց խրատեաց զմեզ, այլ զթութեամբ ԷԼ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս խրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ ԷԼ պիտանիս առնելոյ: (60 / 41; 60 / 42)

Զի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն, ԷԼ թեթեւագոյն պատուհաս քո քան զպարտիս մեր. զամենայն զբօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր. ԷԼ զամենայն ալիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեսցես զմեզ, տէր: (60 / 44; 60 / 46)

Լա՛ւ է անկանել ի ձեռս քո ԷԼ ընդունել ի քէն խրատ ԷԼ պատուհաս, քան թէ ի բաց կալ ի քէն անխրատաբար. լաւ է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք ԷԼ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն ԷԼ կեալ անդորրութեամբ ԷԼ դիւրութեամբ: (60 / 47; 60 / 48; 60 / 49; 60 / 49; 61 / 1)

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց, զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց. զի այս ամենայն ԷԼ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 5)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել, որ եղև յաւորս մեր. և մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիւր յանցնիւր տեղեաց, աշխարհաց և քաղաքաց, զոր ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 7; 61 / 8; 61 / 9)

Ջի ոչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիրութեան. այլ ամենայն ժամանակ աւորց մերոց լի եղև խոովութեամբ և նեղութեամբ. և օր ըստ օրէ յաւելոյր եւս ի չարչարանսն և ի տառապանսն: (61 / 11; 61 / 11; 61 / 12)

Եւ ոչ ոք ի նոցանէ բարեմիտ եղև առ մեզ, թէպէտ և բազում ամօք բնակեցան առ մեզ. ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, և ոչ եղև յագումն ազահութեան նոցա իբրեւ հրոյ. զի ամենայն խորհուրդք նոցա որ վասն մեր. ի չարութեան են, և բանք նոցա լի նենգութեամբ: (61 / 12; 61 / 13; 61 / 14; 61 / 16)

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին. զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել և սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, և բառնալ զյիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց, զի բնաւ մի՛ հայեցին և տեսցեն զմեզ կենդանիս. այլ եղիցին գերեզմանք մեր անհետ ի ներքոյ ոտից նոցա: (61 / 17; 61 / 18; 61 / 19)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի և յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեսցեն զայս զիր մատենի, զներկայից և զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն, թողով զկնի իւրեանց յիշատակս իրացն՝ որ եղեն, որպէս ցուցանէ առաջնոցն պատմագրութիւնն: (61 / 22; 61 / 23)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղև և անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել. բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք և զհտասջիք, եթէ մեղքն եղև այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 26; 61 / 28)

Ջի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսջիք երկնչել յերեսաց տեառն, և դողալ յահէ զօրութեան նորա. կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ և ապաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, և ընդդէմ կալ: (61 / 30; 61 / 31; 61 / 32)

ԵԻ ԱՊԱ - տե՛ս ԵԻ գլխ. ընդգծվածները:

ԵԻ ԱՐԴ - տե՛ս ԵԻ գլխ. ընդգծվածները:

ԵԻ ԵԹ - 1

Եւ մեք ոչ յարդարութիւնն ել էթ. այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք, եւ զո՞ր ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 44)

ԵԻ ԵԹԷ - տե՛ս ԵԻ գլխ. ընդգծվածները:

ԵԻ ԶԻ - տե՛ս ԵԻ գլխ. ընդգծվածները:

ԵԻ ԹԷ - տե՛ս ԵԻ գլխ. ընդգծվածները:

ԵԻՍ - 28

Իբրեւ լուաւ զայս թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ ի վերայ նորա(7 / 1; 6 / 47)

Եւ եւս առաւել պատուով մեծարեալ ի թագաւորէն եւ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն իւր: (8 / 19)

Եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ, ի տեղուջն որ կոչի Սալքորայ, եւ խոր փոսիւ պատնէշ արարեալ շուրջ զբանական՝ դադարէ անդ ամսական աւուրքք կամ եւս առաւելագունիւք: (10 / 5)

Որոյ երթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (10 / 40)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զՁոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի (13 / 29)

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27)

Վա՛յ Երուսաղէմ, վա՛յ քաղաք արեան. հասին աւուրք վրէժխնդրութեան քո, եւ որ այլն եւս (17 / 18)

Եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 13)

«Վա՛յ է նոցա զի կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինեւ», եւ որ այլն եւս: (19 / 25)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորհի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 28)

Պակասեաց այս ամենայն եւ կորեաւ եւ «Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» ըստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 38)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Յայդվայր եկեացես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին ալիք քո»(25 / 8)

Եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ որ այլն եւս, եւ ոչ ցաւեր նոցա վասն բեկմանն Յովսէփու: (26 / 6)

Իսկ այլք որք չեւ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողալով կառաչէին (28 / 41)

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն. այլ զի ցուցից, թէ որպէս ըստ կարգի նոցա յանցանքն մեր, նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ խրատ ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 40)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն ի մէջ յանձն առնուցուս (33 / 36)

Իսկ նորա տուեալ ձիս եւ ջորիս սպիտակամագս, եւ բագում զանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 22)

Ո՛ւր թագաւորացն աթոռք, ահա ոչ երեւի. ո՛ւր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին. ահա ո՛չ են, եւ ոչ եւս երեւին (41 / 39)

Ոչ եւս ի ներումն եւ յողորմութիւն, այլ ի հատուցումն ատելեաց (46 / 28)

Այսոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն, ի բազմադիմի չարեացն սակաւ ինչ նշանակեալք: (46 / 33)

Իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելլու տեսանել զբարութիւն տեսառն ի կեանս իւր (49 / 23; 49 / 25)

Ծովն միայն էր ի մենջ պակաս. բայց թէ կշռես ըստ գործոյն, եւ զայն եւս տեսանես ի մեզ եղեալ (49 / 31)

Արդ այլ քաղաքաց եւ զաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգեր, ի տասն կամ եւս աւելի կամ պակաս (49 / 48)

Եւ իբրեւ այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց՝ ապա ի վերայ սորին եւ այլ միւս եւս յաւելլ(53 / 27)

Չարաչար են մեղք, եւ գորդեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց. բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք, եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն (57 / 24)

Եւ օր ըստ օրէ յաւելոյր եւս ի չարչարանսն եւ ի տառապանսն: (61 / 12)

ԵԻՍԵԲԻՈՍ - 1

Վա՛յ Երուսաղէմ, վա՛յ քաղաք արեան. հասին աւուրք վրէժխնդրութեան քո, եւ որ այլն եւս, զոր մեծն Եւսեբիոս յեկեղեցական պատմութիւնս նշանակէ: (17 / 18)

ԵԻՓՐՍՍՅՅ - 1

Եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենքեան անդ էին հաւաքեալք (46 / 43)

ԵԻ ՔԱՆԶԻ – տե՛ս ԵԻ գլխ. ընդգծվածները:

ԵՕԹԱՆԱՍՈՒՆ - 2

Եւ ի չորեքշաբթիք եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ խաղայ ինքնակալ թագաւորն ծանր զօրու եւ գայ յարեւելս: (6 / 26)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի, յորում էր թուականիս մերոյ ամբ չորեքշաբթիք եօթանասուն եւ հինգ: (13 / 2)

ԵՕԹՆ -6 Իսկ ի չորեքշաբթիք վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս. եւ ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնէ վերստին շինելոյ զԹէոդոսուպօլիս: (6 / 21)

Եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամս եօթն: (9 / 16)

Որ կալաւ զթագաւորութիւնն ամս եօթն: (15 / 23)

Եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ութ, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 31)

Զայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել (38 / 16)

ականիս մերոյ ամբ հինգշաբթիք եօթն յորժամ այս այսպէս եղև: (51 / 41)

ԵՕԹՆԱՊԱՏԻԿ - 1

Եօթնասպասիկ հատուցումն ի ծոց մեր ընկալաք (60 / 12)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի ինսաներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միսսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 12)

ԵՕԹՆՊԱՏԻԿ -1

Զարթիր եւ զարթո՛՛ գգորութիւնս քո, եւ եկ ի կեցուցանել զմեզ, Աստուած գորութեանց դարձիր առ մեզ եւ հատո՛՛ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 46)

ԵՕԹՆ ՀԱԶԱՐ - 1

Իսկ զթիւ համարոյ անկելոցն եւ գերեացն՝ եօթն հազար ասացին՝ եւ կրօնաւորացն՝ վաթսուն: (47 / 40)

Զ 543 (1047)

Զ նախդիր տարբեր հոլովների հետ - օգտագործված է 1645 անգամ

կիզեալ ապականեաց զազզս քրիստոնէից: (45 / 11)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազզս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց (58 / 39)

ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս (5 / 14)

Արդ՝ ո՛չ էթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն խնու. որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր (19 / 27)

յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ (23 / 19)

ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր (41 / 42)

Արդ՝ ո՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ գայթորն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն իննու. որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր (19 / 27)

չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն, այսինքն գայթորոյն (19 / 35)

Եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ գայեաց ծովու բերէր զնմանութիւն (20 / 19)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուսն զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք, իբրեւ գայիս ծովու կուտակեալք զմիմեամբք զեղուին: (15 / 1)

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ գահ տեառն եւ զսպառնալիս որ ի նման (55 / 31)

Եւ հանեալ գամենայն մեծաւ շտապով՝ զնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 12)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օթթանօթոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, գամենայն հոգս եւ զիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 3)

Չայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան գամենայն թագաւորս երկրի (19 / 4)

. քանզի ոչ եթէ գամենայն իշխան Աստուած յարուցանէ: (19 / 32; 19 / 35)

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ գամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք (19 / 40)

գամենայն գանձսն գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց. վասն զի ի մահուան նորա նա էր հոգաբարձու նմա: (21 / 16)

գամենայն գանձսն գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց. վասն զի ի մահուան նորա նա էր հոգաբարձու նմա: (21 / 16)

յանձնեաց ի նա գամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 20)

Եւ քանզի այր իմաստուն է... յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 32)

յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 20)

Եւ քանզի այր իմաստուն է... յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 32)

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոնս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւո՞րք էին քան զամենայն մարդիկ (26 / 2)

մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել (32 / 5)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիսալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն զերին հաճելի նմա (33 / 12)

Եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան զունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն , զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա, եւ զայլսն ի փախուստ դարձուցեալ, զառ եւ զգերի զամենայն թափեցին (36 / 19)

Եւ այնու զամենայն կռուոյն օրինակսն ծանուցանէր նոցա (37 / 48)

ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած (39 / 12)

սպառ ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ. (41 / 22)

զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 18)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի (45 / 30)

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 14)

Եւ լնուլ զամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամբք (58 / 44)

Զի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք (60 / 23)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար քան մարգարէիցն (60 / 30)

զամենայն զբոսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր. եւ զամենայն ալիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեսցես զմեզ, տէր: (60 / 45; 60 / 46)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել, որ եղև յաւուրս մեր (61 / 7)

Եւ զամենայն այիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեսցես զմեզ, տէր: (60 / 46)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում գաւառաց եւ բերդից. եւ զօրանայ քան զամենեսեան (6 / 17)

Աւա՛ղ պատմութեանս, աւա՛ղ չար արարուածին. զի ա՛րդ կարացից եւ աղքատս գիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր թշուառութիւնս (7 / 22)

Այլ զգանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար զինով զոր մատռուակեն որթք այգեաց, զայտսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 43)

զամենեսեան հանդէսք պատմութեանս ի կոծ հրաւիրէ: (26 / 46)

կալաւ առ հասարակ զամենեսեան դողումն եւ երկիւղ: (28 / 19)

մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 2)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին զառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 6)

նորանշան հարուածովք անողորմաբար զամենեսեան առհասարակ սատակէին: (43 / 20)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրև երեսուն հազար (43 / 35)

պարտ էր նմա ողորական բանիք եւ պարզեաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել (44 / 9)

զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն Ճանեթոյ (46 / 4)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց (47 / 24)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց (47 / 27)

ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին (48 / 16)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 24)

Իսկ գոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին (50 / 38)

յաղթեցին եւ կոտորեցին զամենեսեան (51 / 33)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան (60 / 33)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 4)

Եւ քանզի առանց գիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 11)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին (39 / 38)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գէորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց զնոսա. եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, վասն անդրանկութեանն. իսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 41)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց, քանզի եւ բազումք իսկ մեռան ի նոցանէ, աղաչեցին զգօրագլուխսն՝ զի արձակեցնեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց եւ ինքեանք կալցեն զամուրն եւ զդաստակերտս նորա: (16 / 46)

այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ (21 / 28)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն...զնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 25)

Եւ ես տաց զքաղաքս եւ զայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 43)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա (28 / 3)

ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծիւնն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 46)

Ջի տէր է որ շինէ եւ քակէ, տայ զամուրս ի դողումն եւ զբարձր աշտարակս ի կործանումն (55 / 12)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի, եւ ել հուր հարաւային եւ եկէզ զամուրս բարձունս (60 / 2)

այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ, եւ ոչ զայլ ամուրսն զորս ընդ ձեռամբ ունէր (21 / 28)

Եւ զայլս ի գիրկս մարցն աշտէիւք խոցեալ՝ ընդ կաթն մարցն զարիւն մանկանցն խառնէին (7 / 43)

այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ, եւ ոչ զայլ ամուրսն զորս ընդ ձեռամբ ունէր. եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր՝ ընդ ձեռամբ Հոռոմոց, եւ ելանել առ նոսա: (21 / 25; 21 / 28; 21 / 28)

Եւ ես տաց զքաղաքս եւ զայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 43)

Եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 33)

Իսկ զայլ զաւառաց եւ զքաղաքաց զանցս աղետից, ո՛յր միտք բաւեն: (32 / 8)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս գերի տարան, զԱրծն այրեցին, եւ զայլ քաղաքս եւ զաւանս (34 / 31)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին...նաեւ գայլ շինուածսն եւ զփայտակերտ եկեղեցին զոր սուրբ Գրիգոր կոչէն: (51 / 39)

զի զտղայսն եւ գայլ ապաժամեանսն նշուակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին (51 / 2)

զիա՞րդ կարացից եւ աղքատս գիտութեամբ եւ տիւմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել գայն ժամու զլեալսն (7 / 22)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն գայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունս զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 31)

Ջայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ գայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիւր խորհրդոցն (9 / 45)

Քանզի գայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին. վասն զի նոքա յապատամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսազին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին. վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր գայն Դաւթի Կիւրապաղատի (10 / 10; 10 / 13)

նոքա գայն չածէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 16)

եւ գայնսսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի (12 / 26)

եւ գայնսսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի (12 / 26)

Ջոր տեսեալ բագումք ի գիտնոց, կարծեցին զոլ ծնունդն Նեոինն զօրն գայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

փոխարէնս գայն հատոյց նմա, զոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 27)

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ գայն խնդրէ (24 / 26)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարեականն գայն բարբառել բանս: (26 / 31)

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել՝ որ յափշտակեաց գայն, թէ զի՛նչ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 16)

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան, եւ գայն ի ձեռն արծաթոյ եւ ո՛չ Աստուծով (30 / 19)

զերիչքն գայն շնորհեցին նոցա: (30 / 37)

Զի թէ նոքա առանց օրինակի գայն կրեցին, մերս քանիօ՛ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ (30 / 40)

«Եւ գայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ, զի ոչ ծանեան զիս»: (31 / 26)

աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք, գայն միայն գրեցաք (32 / 8)

Եւ գայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն (32 / 35)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղև կոտորումն, գայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական. բայց դու ասացելովքս կշռեա՛ գայն: (36 / 11; 36 / 12)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է զարկածն, չէ կենաց. ապա թէ այլում է, գայն ոչ գիտեմ: (36 / 35)

ոչ ամաչեցուցանէ գայնոսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 21)

զոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ, մեծ բարեգործութիւն հաշուելով գայն: (45 / 21)

սա իբրեւ լուս գայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, զնաց եւ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ, եւ արարեալ գայն ընդ իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի, եւ յամուրն որ կոչի Հաւաճիչ: (45 / 24; 45 / 26)

Իսկ նա իբրեւ ծանեալ գայն, ասպատակաւ առ զերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի իւր (45 / 38)

Ծովն միայն էր ի մենջ պակաս. բայց թե կշռես ըստ գործոյն, եւ գայն եւս տեսանես ի մեզ եղեալ (49 / 31)

Այլ Աստուա]... որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ, եւ գայն՝ միոյ արդարոյ աղօթիւք, նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ (54 / 8)

Եւ գայն ոչ գիտացեալ թե էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն (55 / 47)

Այլ գայն ո՛չ իմանայր թե զօրավար զօրացն տեսան ո՛չ էր ընդ նմ

(58 / 13)

Արդ գայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 24)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս գայնպիսի խորհուրդ, թե ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս (23 / 39)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան գայնքան յա (59 / 1)

զրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ, որ ունի օրինակ գայս (4 / 45)

Իսկ ինքնակալին լուեալ գայս, զօր առաքէ բռնութեամբ տիրել աշխարհին: (5 / 2)

Իբրեւ լուաւ գայս թագաւորն (6 / 47)

Բայց մեք խուն բանիւք զերկայնս գայստսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց է. որպէս զի որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեսցեն գայս որդոց իւրեանց (7 / 25; 7 / 27)

գայս հաւաստեաւ գիտեմ, եւ աչօք իմովք տեսի (9 / 8)

Չայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն (9 / 44)

զրէ հրովարտակ առ նա օրինակ գայս (11 / 18)

գայստսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 43)

Եւ ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխաիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝
այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 40)

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասեն (16 / 14)

զայսոսիկ ի բերան առեալ ասէր անդադար ի տուէ եւ ի գիշերի (17 / 22)

զայս յառաջ եւ առնէ այր իւր. եւ նստուցանէ զնա յաթոռ
թագաւորութեան: (18 / 29)

Չայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ
արարիչն (19 / 2)

Չայս եւ որ սոցին նման է, առաւել ունէր աշխարհս մեր: (22 / 24)

Եւ զայս զի գրեցի, զի յորժամ զսոցին հակառակն պատմեցից, ամենեցունց
շարժեցից արտասուս: (22 / 25)

Չայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն (25 / 10)

«Գագանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 41)

Մարգարէն Եսայիաս՝ յորժամ զԵգիպտացոցն աւերանաց
մարգարէանայր, զայսոսիկ ասէր (32 / 16)

Չայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր (35 / 5)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ (35 / 20)

Ո՛ր սիրտ քարեղէն, որ զայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք ընդ Բազմադիմի
չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 3)

Չայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրեւ ծովու խոռվութեանց
նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն (36 / 44)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Մուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ
Աստուծոյ Բազմապատիկ իմաստութիւնն. ընդ նորա անմտութիւնն (37 / 1)

Չայս առնէ Աստուած (38 / 4)

Չայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել (38 / 15)

Եւ իբրեւ գայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խռռեաց գնա (38 / 23)

Չայս ասացի, (39 / 6)

ունէր օրինակ գայս (40 / 19)

Չայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն (42 / 19)

վասն որոյ գայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 28)

վասն որոյ գայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 28)

Չայս լուեալ իշխանացն, գնացին առանց պատասխանի տալոյ յիւրաքանչիւր ի բայաթ: (43 / 11)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն. ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով, եւ գայս անողորմաբար չարաչար վիրաւորեալս (46 / 21)

Համալեզուք եւ համացեղք, ի միոյ ականէ բղխեալք քաղցր ջուր եւ դառն. թէպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց գայս (52 / 36)

պատարագաց եւ ամենայն քրիստոնէական կարգաց արժանացուցանել՝ գայս նա բնաւ եւ յականջալուրս ոյ ընկալաւ: (53 / 32)

դատ եւ իրաւունս գայս կրեսցէ: (54 / 23)

Եւ իբրեւ յաջողեցաւ նմա այս (54 / 35)

ամենայն որ լսիցէ զպատմութիւնս գայս, անէծս արձակեսցէ զհետ նորա: (54 / 44)

Եւ տեսեալ գայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 5)

ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեսցեն գայս գիր մատենի, (61 / 22)

բայց գայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք (61 / 27)

այս երեքտասան ամ է որ գայսայիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 25)

Իբրեւ ետես գայսրան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց (57 / 15)

Յորժամ մեծն Կոստանդին ...հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ խնդրեցէք գայր որ ՚ի Հայոց զո՛ր էւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 44)

Եւ քանզի զօր ի Հռոմոց գայր ի յետոյ, որք առժամայն փողս հնչեցուցին, զոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն (51 / 22)

Իսկ գայրեցելոցն ո՛վ կարիցէ բերել զհամար. քանզի որք ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի եղեն, ամենեքեան նոքա հրայրեացք եղեն: (31 / 33)

-

զանասունն բերեալ առաջի կացուցանէին (53 / 35)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 25)

զանթիւ եւ զանհամար զաչացուն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 33)

Ձի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառազաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 8)

Եւ խնդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի. եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն որ շուրջ գնովաւ: (23 / 26)

կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ գԱնի: (33 / 20)

Եւ երկրորդն գԱնի խողխողմամբ սրոյ եւ հրակիզութեամբ ամայի եւ անապատ արար. վասն այնորիկ աներկիւղ եւ խրոխտ մտօք գայ ընդ առաջ թագաւորին Յունաց: (59 / 4)

որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկէյոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին (11 / 14)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկէյոցն զամենեցուն զկուշտսն ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 27)

րդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացուսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 33)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՞վ կարիցէ արկանել (31 / 16)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ խնայելով ի ձեզ, եթէ շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս. բայց գիտեմ որ կամիք լսել. վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 24; 35 / 28)

զանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս (50 / 48)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել (59 / 32)

Եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 12)

վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 27)

նմա զանձինս կամօք ի հնագանդութիւն ետուն: (6 / 19)

Իսկ ի լուսաւորութեան աւուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն զանձինս (8 / 12)

Եւ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին, եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 38)

Եւ եկեալ հայրապետին զայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր, եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 20)

այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր, անիրաւէր. մինչեւ ըստ օրինակի վարազացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս. զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 45)

Եւ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս (47 / 4)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս. (50 / 15)

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա զանձինս (52 / 7)

քանի՛ արեանց զանձն պարտական կացոյց (21 / 7)

Իսկ աստ վաճառողն յոյժ ապառումն եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց (23 / 4)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժեր յողբս հառաչանաց. թո՛ղ թէ զգայունս եւ զկենդանիս: (34 / 18)

որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել (46 / 15)

ասիցէ ցմեզ. «Եկա՛յք օրինեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (43 / 2)

մատնեսցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ (53 / 16)

Որ ցուցաներ ինքեամբ օրինակաւ՝ [գանաստուեր](#) եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցոյ խաւարաւ փակեալ (59 / 34)

Որ ցուցաներ ինքեամբ օրինակաւ՝ [գանաստուեր](#) եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցոյ խաւարաւ փակեալ (59 / 34)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ [գանցելոց](#) զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն (61 / 23)

Իսկ զայլ զաւառաց եւ զքաղաքաց [գանցու](#) աղետից, ո՛յր միտք բաւեն: (32 / 9)

Ձի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց [գանցու](#) աղետիցն որ ընդ Արծն եղեւ (55 / 25)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ ոք իցէ որ կարդայցէ [գանուն](#) քո (27 / 32)

մեք [գանուն](#) տեսոն մերոյ կարդասցուք (37 / 31)

Ստեփաննոս Տարօնացին որ [գաշխարհապատում](#) [գիրսն](#) շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ զայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ (5 / 23)

յորժամ Պարսիկք գիտացին զսոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթելէկս առնելով, տարաւ յանգ [գաշխարհաւեր](#) կործանումն: (45 / 15)

Քանզի որ ունէր [գաշխարհն](#)՝ յաղթողն ի պատերազմունս, վախճանեցաւ իւրային մահուամբ (4 / 28)

վասն որոյ թողեալ [գաշխարհն](#)՝ երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հոռոմոց (6 / 14)

գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ [գաշխարհն](#): (21 / 14)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս, եւ նուաճէ [գաշխարհն](#) ընդ ձեռամբ (24 / 9)

ասէ ցնոսա. Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել գաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր (43 / 9)

միայն գաշխարհն աւերէին եւ ոչ փրկութիւն գործէին: (58 / 38)

որք եկեալ գաշխարհս յաւեր դարձուցին: (4 / 36)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ ...սա ի խաղաղութեան կալաւ գաշխարհս Հայոց: (5 / 10)

եւ ծովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացառ վայրս, եւ կալաւ բնաւ գաշխարհս (26 / 20)

եւ բովանդակ կալեալ գաշխարհս իբրեւ հնձօղք ոճոյ ագարակի: (34 / 40)

այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին գաշխարհս ամենայն (35 / 2)

Գրէ երջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն, եթէ «թագաւոր արդար կանգնէ գաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 44)

պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց՝ որ գաշխարհս ի խաղաղութեան կարէին պահել յաղթելով թշնամեացն (40 / 3)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ գաշխարհս Հայոց (43 / 17)

պահեցից գաշխարհս ի խաղաղութեան: (44 / 14)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրութիւն եւ անթիւ սպառազինօք ...տապալէր գաշխարհս բազումս (55 / 42)

զի այգի գոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց գաշտարակս նոր (23 / 6)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի, եւ էլ հուր հարաւային եւ եկէզ զամուրս բարձունս, եւ գաշտարակս անմատոյցս իբրեւ զմոմ հալեալ սպառեաց (60 / 3)

Եւ զոր պարտ էր գապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուղայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ խնայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 33)

յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց գառածեալ՝ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 47)

Սուլտանն իբրեւ լուա թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ գաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն, թէ ի վատ բազկէ չէ մեռեալ քո որդին: (36 / 37)

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյսս փայտահարաց՝ գառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 10)

Այսպէս իսակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ գառաջին թագաւորսն չէած զմտաւ, (14 / 12)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր գառաջին աշխարհս գերի տարան, (34 / 30)

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս զչար եւ գառանց մխիթարութեան զփոխարէնն զոր ընկալաք: (41 / 36)

Ջոր իբրեւ գառիծունս ընթացան (25 / 5)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին գառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 5)

Եւ փառաւորեցին գԱստուած, եւ բարձրացաւ եղջիր հաւատոյս մերոյ: (8 / 18)

Եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել գԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն, եւ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն. (25 / 41)

որք խաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին գալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 37)

վասն որոյ զայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած: (42 / 29)

յաղթեցին եւ կոտորեցին զամենեսեան. եւ զառ եւ զգերի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 34)

եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն(19 / 23)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս ...եւ այլ որ եւս: (20 / 26)

Իսկ զերիքն որ ազատեցան, զոհացեալք զԱստուծոյ, չոգան ի տունս իւրեանց: (36 / 21)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտէ հակառակօքն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 42)

Տեսանե՛ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնամսն, թէ ո՛րպէս մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. (39 / 1)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ ոք (39 / 21)

որպէս սկիզբն եղև բանիցս ճառել զԱստուծոյ նախագիտութիւնն, զանբաւութիւնն՝ սակաւ բանիք: (59 / 25)

«Գիրացաւ, ասէ, ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող զտէր Աստուած զարարիչն իւր». (50 / 7)

այլ տերամբ պարծեսցի որ պարծին եւ արացէ իրաւունս եւ զործեսցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 7)

եւ զայլս ի գիրկս մարցն աշտէիք խոցեալ՝ ընդ կարն մարցն զարիւն մանկանցն խառնէին (7 / 44)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս գերի տարան, գԱրծն այրեցին(34 / 31)

եւ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից գարտասուս: (29 / 20)

զԱրծն այրեցին, եւ զայլ քաղաքս եւ գաւանս (34 / 31)

Եւ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ եւ գաւար սպանելոցն՝ չոգան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 36)

եւ առեալ զգերի եւ գաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի, քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց էին: (41 / 3)

իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ գաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան (51 / 24)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով գաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն. (38 / 12)

եւ անցուցեալ անդ գաւուրս իւր, երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ կոչի Մուհարկին: (54 / 41)

Բայց զքաղաքիս մերոյ գրագմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՞վ կարիցէ արկանել (31 / 16)

Քանզի յոյժ խօսնակ էր այրն, եւ ճարտարալեզութեամբ կախարդէր գրագմաց լսելիս (53 / 9)

իսկ նա իբրեւ ետես գրագմութիւն զօրացն, զահի հարաւ (45 / 43)

այլ յիշեա՛ զձեռն քո հզօր եւ գրագուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ (27 / 29)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս, որ գրագուկ աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիւք, յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, (13 / 25)

Իսկ պաշարիչքն գրագուկ տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 8)

Ո՛վ լեռնն, ոչ ըստ սինեականին Մովսեսի առ Աստուած իօսից եղեր միջնորդ, այլ գրագրում քահանայա լոեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 9)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՄ ԽՌՈՎԵԱՅ (2 / 21)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, գրագրումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւարար (6 / 12)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի... Եւ պատիր քանիք գրագրումս յազատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 12)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ, որ ունէր զարեւմտից կողմն, այր քաջ եւ անուանի, եւ գրագրումս միաքանեաց ընդ իւր: (18 / 35)

զի զոմանս ի նոցանէ որք ի բուռն անկանէ... Եւ գրագրումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ (28 / 7)

որոց զհետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին, զոմանս սրով, եւ գրագրումս՝ վասն զի զիշերացաւ ժամն, ի գահից եւ ի քարանձաւաց զահավեժ առնէին (33 / 2)

Եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան զունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն , զգլուխ զօրուն սպանին եւ գրագրումս ընդ նմ (36 / 18)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ զեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան գրագրումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 43)

ուր եւ գրագրումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով (46 / 20)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, գրագրումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաքանեաց ընդ ինքեան (48 / 41)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՄ ԽՌՈՎԵԱՅ (51 / 44)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ գրան դարձական երգոյն որ ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի գանձուց առատութիւնս (14 / 24)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ գրան մարգարէին ածէր զմտաւ (57 / 17)

զոր եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու գրանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 11)

Մէք ապախտ արարաք գրանս նորս (47 / 35)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժամ է ի զլուխ ճառին դարձուցանել գրանս (53 / 4)

Եւ այսու գործով գրաբեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (8 / 1)

«Դադարեցէք, ասէ, ի չարեաց ձերոց, եւ ուսարուք գրաբիս գործել (25 / 39)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց գրարկութիւն իւր (25 / 22)

այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամբութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ տայ գրարձր աշտարակս ի կոխումն եւ զքաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 29)

Եւ գրարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն. (25 / 42)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամբացեալք՝ անմատոյց ունելով գրարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիւրակործանն (55 / 7)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր գրերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 26)

զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխէր բանալ գրերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 8)

Եւ քանզի բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ գրչուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա (46 / 37)

Իսկ գրնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. (20 / 24)

Եւ տարաւ զՀռոմս՝ համարեա թէ գրնաւ զամենն զհետ իւր (9 / 12)

Եւ կարծէին մարդկօրէն հնարագիտութեամբ գրորբոր ահագին հրատին շիջուցանել: (32 / 29)

այլ կոչեալ առ ինքեանս գԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց (21 / 21)

քանզի երդմամբ եւ խաչի հաւանեցուցին գԳագիկ՝ (23 / 13)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ խելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց գԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 31)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ զյիշատակն վայիւ արարաք, եւ նոքա իբրեւ գգայլս զիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 17)

Եւ գգանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 20)

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, գգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն գգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

Ձոր իբրեւ լուաւ թագաւորն՝ առաքեաց ինդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ գգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս. (33 / 27)

Եւ գգանձս, զոր ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովէր (40 / 1)

զի գամենայն գանձան գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց (21 / 16)

Իսկ սա զգանձան գոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն (40 / 6)

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ (20 / 22)

քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ զօրացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք առաջի կացեալ (21 / 45)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւագան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն. (54 / 5)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ զայս. եթէ Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւասու ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 20)

Իսկ Գեորգի ...հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա (6 / 46)

Եւ զմեծամեծ եւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝ յապականութիւն դարձուցին: (18 / 3)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին (51 / 35)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կալանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս (22 / 27)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոգան ի տեղոյն: (28 / 23)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարան լցին զերկիրն ամենայն (33 / 10)

եւ ինքեանք առեալ զգեռի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 26)

եւ առեալ զառ եւ զգեռի գաւառին՝ դարձան (36 / 14)

զառ եւ զգեռի զամենայն թափեցին (36 / 19)

զորոց առեալ զառ եւ զգեռի գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 32)

եւ առեալ զգեռի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի (41 / 3)

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով եւ սարդի ոստայնիւ լցեալ, եւ ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհ հեռացեալ իբրեւ զգեռի եւ զկալանաւոր: (41 / 45)

առեալ զառ եւ զգեռի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 23)

առեալ զգեռի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 32)

եւ առեալ զառ եւ զգեռի՝ ելին ի տեղուջէն: (48 / 23)

իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգեռի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան (51 / 24)

եւ զառ եւ զգեռի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 33)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգեռի կալանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս (22 / 27)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգեռի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոգան ի տեղոյն: (28 / 23)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգեռի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարան լցին զերկիրն ամենայն (33 / 10)

եւ ինքեանք առեալ զգեռի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 26)

եւ առեալ զառ եւ զգէրի գաւառին՝ դարձան (36 / 14)

զառ եւ զգէրի գամենայն թափեցին (36 / 19)

գորոց առեալ զառ եւ զգէրի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 32)

եւ առեալ զգէրի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի (41 / 3)

ն՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով եւ սարդի ոստայնի լցեալ, եւ ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհ հեռացեալ իբրեւ զգէրի եւ զկալանաւոր: (41 / 45)

առեալ զառ եւ զգէրի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 23)

առեալ զգէրի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 32)

եւ առեալ զառ եւ զգէրի՝ ելին ի տեղուջէն: (48 / 23)

իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգէրի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան (51 / 24)

եւ զառ եւ զգէրի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 33)

վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէջ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէջ. չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր. (54 / 43)

որոյ երթեալ եւ հաւանական բանիք պատրեալ զԳէորգի(10 / 28)

ա՛ն զգիք քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո, (21 / 2)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հռոմոնց, եւ գտեալ զգիք նամակին Հայոց (21 / 13)

զի այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիք մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 6)

Ո՛չ լնու հնձող որայի զգիրկս, եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց (35 / 14)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիրկս եւ զագարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 23)

«Մատնեաց, աւէն, ի գերութիւն զգորութիւնս նոցա, եւ զգիրկս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» (32 / 2)

վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւորս տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 27)

Իսկ զկնի սատանայական գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 38)

Իսկ քոյր թագուհւոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թէոդոռայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 37)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար զազանութեամբ մատակ առիւծն ի խշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին (43 / 7)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 41)

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան (11 / 12)

եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն, զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա (36 / 18)

Իսկ ես ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ (41 / 11)

Զորոյ զգլուխն հատեալ՝ հրամայէ հարկանել փող խաղաղութեան: (9 / 19)

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ ցճառայսն իւր՝ փութապէս հասուցանէ առ թագաւորն: (9 / 36)

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի զարդուցն, զլիտյն կնտութիւն». զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր առնելով զնոսա: (30 / 34)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի. զոմանս բունն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 9)

Եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան (56 / 3)

այլ իւրովքն կամեցաւ զգործ պատերազմին յաջողել: (57 / 31)

որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն (7 / 27)

ոչ գոյր անդ սէր սիրելեաց եւ ոչ աւաղ բարեկամաց. մոռացաւ հայր զգուրթ որդւոց, եւ մայր զսէր նորածին մանկանց: (28 / 15)

նաեւ զուրթն ընդ նմա հատանի (44 / 28)

Եւ ինքեանք կալցեն զամուրն եւ զղաստակերտս նորա: (16 / 46)

Եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնա եւ զղաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 40)

վասն որոյ զնորայն հատոյց զղատաստան: (18 / 46)

Եւ զղատաստանաց իրաւունս բարձին. միայն զաշխարհն աւերէին եւ ոչ փրկութիւն գործէին: (58 / 37)

Զառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զղաւթական երգս երգէին (42 / 11)

ոչ ածեալ զմտաւ զղաւթական երգսն, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս»(54 / 2)

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զՂաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ իրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ(32 / 35)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ զեղեցկաշուք կերպարանօք զՂաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն (40 / 42)

Արդ տե՛ս գրիւրակշիռ եւ գղէպ հատուցմունսն: (30 / 46)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գորախստ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր. (21 / 42)

քանզի իբրեւ գորախստ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. (27 / 47)

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան, եւ երկիր իբրեւ գոպլեակ՝ գեղեցիկ դիմօք զարդարի նոքօք (44 / 38)

յայնժամ ապա յիշեաց գոաշինսն գոր եղ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմ (59 / 12)

Ջոր իբրեւ զառիծունս ընթացան, եւ իբրեւ կորիւն առիծուց անողորմաբար արկին գոհակունս բազմաց գէշ զազանաց եւ թոչնոց երկնից (25 / 6)

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասէն առաւել զոլ քան զյոգունս. իսկ Աշոտ բարեկարգ ունելով գոհրս մարմնոյն, քաջասիրտ եւ պատերազմասէր գոլով: (5 / 37)

Եւ խոպոպք վարսիցն փառփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով գոհրս երեսացն պայծառացուցանէին (35 / 45)

բայց ոչ գիտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ, եթէ ի բնէ ունէր գոհիւահարութիւնն: (16 / 6)

Արդ տե՛ս գոհիւրակշիռ եւ գղէպ հատուցմունսն: (30 / 46)

«Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան գոպրացն եւ զփարիսեցուցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 43)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասէն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ գ՛Բուին եւ զԳանձակ ունէր, եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ (40 / 26)

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին. քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանէլն գփեգ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 35)

Արդ թի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին առաւ Անի, ո՛չ պատերազմի օրինիւ, այլ պատիր բանիւ. քանզի երդմամբ եւ խաչի հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին, թէ Միայն ի տեսանէլն գփեգ, դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ քն, եւ գրեցից գփեգ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ. եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք. եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ զլոր, եւ անմիտք կլանեն գնա: (23 / 13; 23 / 14; 23 / 14)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ ոք իցէ որ կարդայցէ զանուն քն, եւ որ յիշեսցէ ապաստան առնել գփեգ, զի դարձուցեր զերեսս քն ի մէնջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 32; 27 / 33; 27 / 33)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քն, ո՛վ լեառն. (29 / 1)

Ո՛չ է մարթ անուանել գփեգ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի (29 / 3)

Ո՛վ լեառն, համաձայն տեսանեմ գփեգ լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան ազունքն Իսրայէլի: (29 / 13)

Եւ ի պարծիլ ատեցողացն գփեգ ի մէջ տօնից քոց -31/10.

«Եկեսցէ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ գձեգ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ» - 31/25

Եւ քանզի կարեվեր խոցեալ էր գորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային, գոր իբրեւ ետես Սուլտանն՝ ասէ. Եթէ դա ապրի, գփեգ ազատեմ. ապա թէ մեռանի, գփեգ դմա մատաղ հրամայեմ առնել: (36 / 33; 36 / 33)

Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ գձեգ ի ձեռաց իմոց.- 39/15

Ոչ ճանաչեմ գձեգ. (42 / 47)

Իսկ զօրքն Պարսից գիշերագնաց եղեալ, կալան գղուռն քաղաքին, եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին (40 / 30)

Ջանայր, հնարեր՝ զի զղուռն երկաթի եւ զնիգս պղնձի ի բաց խլեսց (55 / 45)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զղուսար Դաւթի որդույ Սենեքերիմայ (24 / 5)

– Մարգարէն Եսայիաս՝ յորժամ զԵգիպտացոցն աւերանաց մարգարէանայր, զայստսիկ ասէր, (32 / 14)

Եւ որպէս առ Մովսէսի տասն հարուածեայ գաւազանան տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած, (49 / 17)

Եւ իբրեւ ոչ կարէին զէլս իրացն իմանալ (15 / 2)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք, յոմանց ընկալեալ եղև այս, եւ յոմանց ոչ. եւ իբրեւ ամենայն մարդ ի ծուփս եւ ի տարակուսանս անկեալ կայր, եւ ինդրէին զէլս իրացն իմանալ (53 / 40)

Ջայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրեւ ծովու խոովութեանց նմանեցուցանելով զէդեռնաւոր չարիսն (36 / 45)

Եւ զԵդիս ի ձորն Քերիաթու ագռաւօքն զերիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 6)

Որ եւ զԱսորոց էպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զմօրուսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա (14 / 8)

Այլ նա ոչ առնու յանձն. յետոյ առաքէ զՋաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զէպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ (10 / 27)

գտին զվեգ նեղութիւնք անհնարինք./2/34/

Որ եւ եղև իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զվեգ. (17 / 7; 17 / 8)

Եղո՛ւկ զհս. եղո՛ւկ զհս. Բարձր Բարբառով, եւ այլ ինչ աւելի չասէր ինչ: (17 / 23; 17 / 23)

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զվեգ ի ձեռս արանց անօրինաց, խստաց եւ ապստամբից: (27 / 26)

«Ընդէ՞ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զվեզ ի նեղութեան մերում», (31 / 9)

«Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ, զի ոչ ծանեան զհս»: (31 / 27)

միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացս որ զվեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 37)

, զվեզ դատարկ մի՛ դարձուցաներ. (45 / 45; 45 / 46)

Նա կոչէր զվեզ աղերսական ձայնիւ ի ձեռն մարգարէիցն/47/32/.

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, եւ ատելիք մեր նեղեցին զվեզ. (47 / 37; 47 / 37)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զթուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զվեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն. զի խրատու գաւազանն՝ հայրական է, իսկ տանջանացն՝ դատաւորի, որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց. եւ խրատք քո ուսուցէ զհս». (49 / 2; 49 / 5)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զվեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել, եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն, բայց մեք ապստամբեցաք ի մեք քաղցր եւ ի բարի հօրէն, եւ յընտանութենէն օտարացաք. վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զվեզ, եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի. եւ զօրացան ի վերայ մեք թշնամիք մեք, եւ ատելիք մեք յավիշտակեցին զվեզ. եւ խոնարհ եղեն մինչեւ ի հող անձինք մեք, եւ յերկեր մաժեան որովայնք մեք: (49 / 9; 49 / 11; 49 / 13; 49 / 14; 49 / 14; 49 / 14; 49 / 15; 49 / 15; 49 / 16)

զվեզ ի բնաւիցն կապուտ կողոպուտ արարին,/49/35/

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զվեզ ի սպառ, եւ արարեր զվեզ կոխան հեթանոսաց, ծաղր եւ այսպն կատականաց թշնամեաց մերոց: (49 / 43; 49 / 43)

Ջարթիր եւ զարթո՛ր զգորութիւնս քո, եւ եկ ի կեցուցանել զվեզ. Աստուած զգորութեանց դարձիր առ վեզ եւ հատո՛ր դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 45; 49 / 45)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանել զվեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք: (50 / 14)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգորութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զվեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց. եւ իբրեւ զոչխար ի զենումն ետ: (58 / 18)

զի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զվեզ: (60 / 16)

այլ յորժամ տեսանէին զվեզ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային./60/19/

Ջի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զվեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք. արտաքսել եւ մերժել զվեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս. ցրուել եւ հեռացուցանել զվեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեցել զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս վեք եւ զխստերախ, արկանել զվեզ ի ներքոյ իւրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայել յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 23; 60 / 24; 60 / 25; 60 / 27)

Ջի ո՛չ էթէ ըստ յանցանաց մերոց իւրատեաց զվեզ, այլ զթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զվեզ ի բովս իւրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զվեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 40; 60 / 41; 60 / 42)

այլ յերեսաց քոց մի՛ զվեզ մերժեր./60/45/

այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեսցես զվեզ տէր: /60/47/

Շատ է վեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ վեք, համարելով զվեզ քեղ ի ժառանգութիւն, ստանալ զվեզ քեզ ժողովուրդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 2; 61 / 3)

Արդ մի՛ թողուր զվեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց, զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց. /61/4/

Ձ Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին. զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զվեգ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս վեք ի միջոյ իւրեանց, զի բնաւ մի՛ հայեցին եւ տեսցեն զվեգ կենդանիս. այլ եղիցին գերեզմանք վեք անհետ ի ներքոյ ոտից նոցա: (61 / 18; 61 / 18; 61 / 19; 61 / 20)

Եւ հեղձամահ արարեալ զերանէլի անձն՝ բարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նորա, վասն առաջիկայ խոստմանցն՝ որ ի թագաւորէն ակն ունէին (4 / 2)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զհրեշտակականս երգէին զերգս: (41 / 35)

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրէն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին (11 / 34)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցաներ զերեսս քո ի մէնջ (27 / 28)

զի դարձուցեր զերեսս քո ի մէնջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 33)

«Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. (42 / 44)

դարձոյց զերեսս իւր ի մէնջ: (47 / 36)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիւրակոս անուն, (20 / 45)

քանզի եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 37)

Եւ զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ագռաւօքն զերիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 7)

նոցա զերիս ատուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ (49 / 24)

որք ...ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ զերիվարի նորա զջիլսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 45)

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիք (16 / 38)

Եւ եղնգամբք ձեռացն գերկիր դավիր հատանէին: (28 / 32)

Իսկ որք քան գնուսա ի տխեղծ հասակին էին, ոտիւք գերկիր հարկանէին (28 / 42)

Եւ մի՛ տայք գերկիր ապականել (44 / 13)

Վասն զի մարդ չէր որ գործէր գերկիր»: (44 / 24)

Ըստ նմին օրինակի եւ գերկիր է տեսանել (44 / 29)

Եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր, գերկիր ընդ ինքեամբ ունելով (59 / 29)

մարդաթափ արարին գերկիրն ամենայն սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (21 / 37)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարտան լցին գերկիրն ամենայն (33 / 11)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ գերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 12)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին գերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս. (38 / 2)

Իսկ նա իբրեւ ծանեաւ զայն, ասպատակաւ առ գերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի իւր (45 / 39)

Եւ քանզի տեսին գերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ ելին ի նոյն՝ չարին արքանեակք (46 / 9)

Եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնիա, եւ ըստ իւրեանց սովորութեանն առեալ գերկիրն յաւարի (50 / 31)

Եւ գերկիրն ի յուսոյ կենաց բարձին. (50 / 48)

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր գերկիրն, նոքա կրկին առնէ՛ին զընթացսն. (51 / 10)

քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՝ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին, զի յետ իմոյ վախճանին՝ զիմ քաղաքս եւ գերկիքս նմա տաց ի ժառանգութիւն (8 / 23)

զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք գերկիւղ տեառն (60 / 37)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւագակաց. եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ գերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն զեղեցկաշուք զարդարանացն (20 / 16)

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՄաւուղայն խորհեցաւ, գերկրորդ Ագագ ինսայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 34)

Քանզի նա գԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիմանէ (30 / 24)

քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան սեղել, գԱբիսոնոմայն ի հեռուստ ախտացեալ, արբեալ ամբարտաւանութեամբ, վասն որոյ զնորայն հատոյց գդատաստան: (18 / 45)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիւղս եւ գազարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 23)

Եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ գազգականութիւն պահել հաստատուն (49 / 10)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբազմութիւն զօրացն, գահի հարաւ (45 / 43)

այլ միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, գաղթիս մեծացուցանէր (40 / 1)

Եւ ապա լարեաք գաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զզէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին (43 / 33)

Չորոյ գաղէտաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. (46 / 13)

յառաջ զձի եւ զջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին, եւ ճանապարհ բանային, եւ ապա զգերին եւ գաղիսն յետոյ տանէին (51 / 12)

նորան սուրբ մարգարէքն զամայանայն Իսրայելի (20 / 13)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամասն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 17)

Եւ արարեալ ի տեղուջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից (43 / 38)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելուլ զամենաթշուառ անձն (54 / 24)

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին, քանզի այր բարեպաշտ էր, զամենակայն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն (37 / 24)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտան ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 28)

Եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր (9 / 12)

զամենն հանեալ, եւ բնաբարձ աւերմամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 22)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուսւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուհաս. այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս իրացն: (13 / 4)

Ո՛ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամայ խտացեալ առաջի նոց (41 / 38)

Բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արինք են ի յուտել: (48 / 18)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին, եւ յանսուրբ տեղուջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նորա, եւ որ դեմեալիկոսն կոչիւր եւ զայլոց բազմաց (18 / 1)

Եւ զայլսն ի փախուստ դարձուցեալ, զառ եւ զգերի զամենայն թափեցին (36 / 18)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին (34 / 42)

Եւ մինչ Սուլտանն զայսու զայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ էին (37 / 20)

Եւ մինչ Սուլտանն զայսու զայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ էին (37 / 20)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին (35 / 44)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն (54 / 27)

Եւ ապա զի՞նչ առնէ. ելանէ արտաքոյ կանոնական կարգաց, եւ կոչէ զայրս զայս յառաջ եւ առնէ այր իւր (18 / 29)

Եւ ինքն բազում ամբոյսի յարեւելս ճանապարհ կալեալ զայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թեոդուպօլիս. եւ անդ զայրուձի կազմէր: (57 / 23)

քանզի եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 37)

Եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն խնու (19 / 28)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զիտութեան ծանուցելոց իրաց, որպէս սկիզբն եղեւ բանիցս ճառել զԱստուծոյ նախագիտութիւնն, զանբարտութիւնն՝ սակաւ բանիւք: (59 / 26)

Ըստ նմին օրինակի եւ զերկիր է տեսանել. զի յորժամ մարդաբնակ շինութեամբ հարստանայ, յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ զանդաստանս լնուն. (44 / 31)

Ել ի քաղաքէն, եւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն (23 / 23)

տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի (13 / 30)

Իսկ առաքելալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ գնորուն փետայն, որ էր համախորհ (10 / 6)

Իսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այսորիկ այսպէս, այր զարամբ ելանէին փութապէս զանխլաբար ի տունս իւրեանց հասանել (9 / 39)

Եւ անդ առժամանակ մի զանխլաբար որջացեալ: (54 / 37)

որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, եւ զանխու անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել (38 / 6)

Արդ զի՛նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնէլի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել (36 / 39)

թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր (60 / 26)

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրէն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին (11 / 33)

Եւ իբրեւ զանմահս՝ զաշխարհէս բուռն հարկանեմք: (50 / 13)

Իսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այսորիկ այսպէս, այր զարամբ ելանէին փութապէս զանխլաբար ի տունս իւրեանց հասանել. եւ առժամայն խափանեցան ամենայն խորհուրդք նոցա: (9 / 38)

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Սեաւ, եւ տեսանէ անդ բազմութիւն վանորէից եւ զմենաստանս մենակեցաց, որք ի մարմնի գոլով զանմարմնոցն բերէին զմանութիւն: (13 / 37)

Եւ ոչ ած ի յիշումն զտէրունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումնն առ Պետրոս (53 / 11)

զոր մեր ի դարձին զանցանէլն ապա իմացար: (50 / 32)

Եւ իբրեւ զանմահս՝ զաշխարհէս բուռն հարկանեմք: (50 / 13)

զանթիւ եւ զանհամար զաչացուսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 33)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն (31 / 43)

վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն, եւ զգինդսն, զմատանիսն, զայարանջանսն, զքօղէսն, զմեհեւանդսն եւ զայլն ամենայն: (30 / 31)

Կամ տո՛ւր զայստամբսը ի մեզ, կամ թէ ո՛չ գերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 38)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ, եւ զաջողակ երից պատերազմացն (59 / 2)

Վասն որոյ ժա՛մ է ինձ զառ ի Դաւթայն զառ ի նա զասացեալսն՝ ի քեզ երկրորդել: (29 / 15)

Ձառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին, այսօր ի դուրս դիւարնակ կաղաղանացն՝ զոր մզկիթն կոչեն, անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ զասացեալսն: (42 / 13)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զփօրումն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա. զոր յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, որ եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 8)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել. եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւեր: (59 / 33)

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 8)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեքստացիք եւ Պիհոռնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ, եւ յարգի եղեւ արծաթսիրութիւն քան զաստուածսիրութիւն, եւ մամոնայ քան զՔրիստոս. յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց զառաձեալ՝ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 46)

Զի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ո՞վ կարիցէ կալ մեզ հակառակ. քանզի ինքն յօրէնսն հրամայեաց, թէ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից». եւ դարձեալ, թէ «Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ ընդ վայր հարից». միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցենք՝

գգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 33)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու գարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 5)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշառ եւ յարդարադատ տեառնէ, որ հատուցանէ իւրաքանչիւր գարժանն ըստ գործոց իւրոց: (50 / 42)

հեղին գարիւնս ծառայից քոց որպէս ջուր (31 / 13)

Եւ շարժեալ գորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ գարծուիս (24 / 45)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է գարկածն. չէ կենաց. ապա թէ այլում է, գայն ոչ գիտեմ: (36 / 35)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ գորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից. որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է, թէ զիա՛րդ գառածեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի. քանզի գԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ած ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 8)

Ջանց արարեալ գԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ, ի գաւառն Ապահունեաց, եւ կալաւ բովանդակ զընդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 34)

Նախ գարմատոյն ամենայն չարեաց բունն հարկանէ, զամբարտաւանութենէն ասեմ. զի նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դեւս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 26)

այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար գարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 36)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա, ըստ իւրեանց արինարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն Ճանեթոյ (46 / 4)

«Անիծեալ է, ասէ, որ յափշտակէ զարսու ընկերին»: (30 / 11)

վասն այնորիկ այսպէս ասէ տէր. Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 11)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն (7 / 35)

Իսկ թագաւորն ...յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն (15 / 18)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ, որ ունէր զարեւմտից կողմն, այր քաջ եւ անուանի, եւ զբազումս միաբանեաց ընդ իւր: (18 / 34)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ...առաքէր առ նմա դեսպանս, (10 / 21)

Այլ զբազմադէմ չարիսն, զորս նոքա անդ գործեցին ընդ գրով ո՛վ կարիցէ արկանել: (43 / 39)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար զեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին (35 / 43)

Չայս առնէ Աստուած, որ գիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց. որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, եւ զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել (38 / 5)

տուեալ զբանայի քաղաքին ի Պետրոս (23 / 19)

յառաջ կացեալ տայ գրանային Բջնոյ ցթագաւորն (23 / 31)

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին գրանակետդ իջեւանին Սալքորայ, իսաղայ
զօրօքն յառաջին տեղւոջն որ կոչի Շոփայ: (10 / 42)

Կանգնեաց զխորանն իւր ընդդէմ քաղաքին Անույ, եւ
տարածեաց գրանակս իւր ընդ լայնութիւն երկրին: (55 / 44)

քանզի եւ զիշերի հատեալ գրանտն եւ փախստական եղեալ, անցանէ
յաշխարհն Յունաց՝ եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն
Կոստանդնուպօլիս (54 / 29)

որ եւ գրաքարոսն ի զգաստութիւն էած (39 / 25)

եւ իբրեւ գրաքեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա (59 / 13)

իսկ գրաքեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա
իսայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել (51 / 5)

Արդ հեղ գրաքկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի (25 / 14)

եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել գրաքութիւն տեառն ի կեանս իւր (49 / 26)

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնիւ ի ձեռն մարգարէիցն. «Եկայք, ասէ՛
լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ ախորժելով լուիջիք
ինձ՝ գրաքութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 34)

Զանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ գԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ
զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ (34 / 34)

Եղև զորձ պատերազմի յերկիրս Հայոց
ընդարձակեցուցանել գրնակութիւնս իւրեանց (55 / 37)

եւ գրնութիւնն բռնադատէին առատանալ ողբովք (27 / 5)

Այլ գրովանդակն յիւրում տեղւոջն ասասցուք (21 / 9)

այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր, անիրաւէր. մինչեւ ըստ օրինակի վարագացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, զքովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 46)

արք եւ թմրեալ յիմարեցաւ. արք մինչեւ զքովանդակն յինքն ընկալաւ (26 / 26)

Ձի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զքորքորումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 8)

Որովք հարեալ զքոնակայն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն (9 / 13)

Իսկ նա իբրեւ ետես զքոնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 41)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթողիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին. եւ զքելենու խաչիցն (6 / 7)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ...որ զգագանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ձեղքէր (19 / 12)

քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 22)

բայց ասեն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ զԴուին եւ զԳանձակ ունէր, եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ (40 / 26)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան...եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 10)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիւք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն (28 / 44)

Եւ ինդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի, եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառանս որ շուրջ գնովաւ: (23 / 27)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 17)

գորոյ զգերիսն առեալ, հրաման տայ խաղացուցանել ի գաւառն Խաղտեաց (

Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ
դադարեցուցանել զգորն Պարսից (43 / 8)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուգ հասոյց տանն
Տայոց: (7 / 10)

տեսեալ զգործսն անպատեհութեան (9 / 31)

զոր Ասորեստանեայն զԵգիպտացոց թագաւորութիւնն նախատելով՝ այսպէս
անուանէր (45 / 7)

կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի
ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 38)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեզեքս երկրի
խորագոյն է, յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն (49 / 32)

բայց զեկամտիցն, եւ որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան, զնոցս
ո՛վ կարէ բերել զհամար: (31 / 40)

Եւ կարծէր այնու հիմամբ տապալել զեկեղեցի սուրբ. եւ ոչ ած ի յիշումն
զտէրունական հրամանսն եւ զանվրեպ խոստումնն առ Պետրոս, թէ «Դու ես վէմ,
եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխոց զնա մի
յաղթահարեացեն»: (53 / 10; 53 / 12)

զի մատնեցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց
ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ (53 / 17)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթողիկոսարանին ի զարդուց կապուտ
կողոպուտ արարին (6 / 6)

զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ
անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ
ափափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին
գտունս եւ զեկեղեցիս (35 / 1)

Իսկ նա երթեալ հանդիպի թագաւորին, եւ պատմէ զեղեալսն (10 / 33)

Իսկ քոյր թագուհւոյն՝ որում անուն ճանաչիւր Թեոդոսայ, կոչէ զգլխաւորս բաղարին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 37)

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարոյ ինչ նշան. որ եւ ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 32)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեալսն, ցասամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 43)

Եւ զբնութիւնն բռնադատէին առատանալ ողբովք, նաեւ զեղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչէին (27 / 6)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զւեր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին (35 / 42)

Ջոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն (23 / 25)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, (35 / 42)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն, զտղայս քո անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ: (31 / 45)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս (7 / 33)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին (47 / 19)

Բայց մեք խուն բանիւք գերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց (7 / 25)

Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ գերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 38)

Որպէս եւ աստստին իսկ գերկոսեանն եցոյց առ մեզ. (25 / 20)

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք... յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիւք գերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ (44 / 45)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ... ՎԱՄՆ ԱՆՑԻՅՆ ԱՆՑԵԼՈՑ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՅ ՈՐՔ ՇՈՒՐԶ ԶՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 3)

Իսկ գերքորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի .... կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (15 / 46)

հեղին զարիւնս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ գերուսադեմաւ միայն, այլ՝ թէ ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն (31 / 13)

Այլ զգանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար զինուով զոր մատռուակեն որթք այգեաց, զայսոսիկ զամենեսեանս աշխարհասիրացն թողին: (13 / 41)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան զգարդարանս նոր (31 / 2)

եւ կապուտ կողոպուտ արարին զգարդս նորա: (31 / 4)

բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 3)

յետոյ առաքէ զԶարարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք (10 / 26)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. թո՛ղ թէ զգգայունս եւ զկենդանիս: (34 / 19)

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զգէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին (43 / 33)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դասերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի (13 / 29)

քանզի եւ բագումք իսկ մեռան ի նոցանէ, աղաչեցին զգօրագլուխսն՝ զի արձակեցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց (16 / 44)

Իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողով (4 / 34)

Եւ առեալ զայլ զգօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղոց ուրեք որ կոչի Արծակ (16 / 24)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք. «Մասնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգօրութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» եւ որ ի կարգին է. բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 2)

Զարթիր եւ զարթո՛ զգօրութիւնս քո (49 / 44)

վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր (54 / 43)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զքնդէմսն առնէ պատասխանի (4 / 47)

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէ՛ ին զքնթացսն. (51 / 11)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զքնկէք յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ. որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 3)

Որ խաբէր զքնկէքն՝ պարծեր իմաստուն գոլ, եւ որ յափշտակէր՝ ասէր. Ես հօր եմ: (30 / 6)

Զանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝...եւ կալաւ բովանդակ գրնդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 36)

զիրապարակս լի դիակամբք տեսանել, եւ գտունս գրնդարձակ սրահս եւ գնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 18)

դէռ ունէր զլայն եւ գրնդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն (57 / 12)

ողորմեցաւ Աստուած, եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոցա, եւ խափանեաց գրնթացս արշաւանաց անօրինացն: (25 / 35)

գոր տեսեալ թագաւորին՝ եղ գթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր (12 / 23)

ա՛ն զգիր քո եւ տո՛ւր գթագաւորութիւնդ որդւոյ քո (21 / 3)

դարձուցից ի քեզ գթագաւորութիւնդ քո (23 / 14)

. իսկ գթադէլոց նոցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ ո՞ր բերէր: (31 / 14)

իսկ գթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 13)

եւ ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնէ վերստին շինելոյ գժէողոսուպօլիս: (6 / 24)

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, եւ տայ գժէսադոնիկն ի ձեռս նորա (15 / 43)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք գթշուարական անձն, եւ ըստ արժանւոյն հատոյց նմա (54 / 19)

Ո՛վ լսելիք տանիցին գթշուարութեանս մերոյ զպատմութիւն: (22 / 40)

Այլ որ վասն Արծինն տխրական պատմութիւնս աստանօր զկայ առցէ. զի մէք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մենջ՝ յաւերակացն ուսանի ինդրօղն: (32 / 5)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ իրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զթուրքաստան եւ գտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն (49 / 1)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զթուրքաստան կամ զեզերս երկրի խորագոյն է(49 / 32)

յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին. յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան, եւ սկսան զթագաւորական պատիւն յիբեարս հարկանել: (8 / 44)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկաւն էին պատանդեալ (50 / 26)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար բան մարգարէիցն (60 / 29)

Յետ այսորիկ իբրեւ ետես Գեորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա աղաչէ զթագաւորն գալ ի խաղաղութիւն: (11 / 17)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով (15 / 38)

Ձոր իբրեւ ետես Թեոդոռայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 44)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ գնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. մինչեւ շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 35)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր յաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ

նչ զբան մարգարէին ածեր զմտաւ, թէ նչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն
ապրեցուցանել գթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր (57 / 18)

Բայց թագաւորն Պարսից խորամանկութեամբ առ երկիւղի զպատերազմելն
խնդրէր. զի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ գթագաւորն ամրացուցեն, եւ
անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 37)

որ ի ձեռն մարգարէին գթագաւորսն Իսրայելի թշնամանելով ասէր (19 / 24)

որ ի ձեռն մարգարէին գթագաւորսն Իսրայելի թշնամանելով ասէր (19 / 24)

Զկնի նորա փոխանորդէ գթագաւորութիւն յառաջասացեալն
Կոստանդիանոս նորին հարազատն: (13 / 28)

բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, որ
ունէին գթագաւորութիւն մերոյ աշխարհիս: (20 / 7)

Եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա, եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ՛
Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խռովութիւն. այլ
խաղաղութեամբ գթագաւորութիւն քո ունիցիս (59 / 15)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ գթագաւորութիւնն, եւ
բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր
(5 / 32)

Որ կալաւ գթագաւորութիւնն ամս եօթն: (15 / 23)

Իսկ Թէոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ,
կալաւ գթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի
(40 / 17)

Իսկ թագուհւոյն կալեալ գթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին
ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 43)

խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս
առաքել գթագուհին (17 / 35)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝
փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն գթագուհին: (17 / 43)

Եւ արկեալ յաման ապակեղէն, եւ նստեալ ի վերայ ազնիւ երիվարի, քաջասիրտ եւ արի գոլով, վահանաւ միայն գթիկունս ամրացուցեալ, եւ ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 35)

Բայց թագաւորն Յունաց ... իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին, եւ ոչ գթիկունս դարձուցանէին (58 / 4)

Իսկ գթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ զտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն, որք վիճակի տեարք էին եւ եկեղեցոյ. (31 / 38)

Իսկ գթիւ համարոյ անկելոցն եւ գերեացն՝ եօթն հազար ասացին՝ եւ կրօնաւորացն՝ վաթսուն: (47 / 40)

զժամաստունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր գեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի (51 / 37)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղոյն, մեռաւ անորդի. (14 / 32)

Ինդրէին թէ ցոյց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին, որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեան (17 / 40)

որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած. «Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 43)

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ զալստեամբ միաձնի քո, եւ փրկեցեր արեամբ օծելոյդ: (27 / 24)

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին. քանզի եբարձ Աստուած զիմաստութիւն ի խորհրդոց, նոցա վասն չխնդրելոյ նոցա զնա: (32 / 31)

Չարաչար են մեղք, եւ զորդեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի զործելեաց (57 / 24)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». եւ զմիւսն, թէ «Ոչ երկեայց ես ի բիւրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինել» (37 / 28)

Վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղիւ՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զինքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 10)

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մեջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զմանս սպանանէին, եւ զերիվարի նորա զջիլսն հատեալ տուերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 45)

զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն. եւ այնու սպառազինեալ՝ քաջապէս հաւատովք արիանայր: (37 / 25)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց ... մտանէ ի բանակն այլազգեացն, մանդատոր ձայնելով զինքն՝ այսինքն թղթաբեր: (38 / 37)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի (45 / 31) այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն (55 / 10)

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց, եւ ի քրտանց տնանկաց փարթամանան, եւ ի վաշխից եւ յանիրաւութեանց գտունս իւրեանց ամրացուցանեն (56 / 28)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն (60 / 29)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն զերին հաճելի նմա. (33 / 11)

Եւ զիշխանս որ գաւառակալք էին, զոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 37)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն (13 / 17)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր գիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց (14 / 37)

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց գիշխանութիւն նոր (16 / 23)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս, առաքէ առ այն որ ունէր գիշխանութիւն արեւելից կողմանն (23 / 40)

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տէրութեանն Հայոց, փոխանորդէ գիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն, (24 / 14)

որ ունէր գիշխանութիւն տանն Հայոց (32 / 19)

կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս եւ գիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 3)

դատաւորք սորա կաշառառուք եւ վասն կաշառոյ գողանային գիրաւունս. (30 / 3)

Եւ գիրեարս յորդորեսցեն ի քաջութիւն եւ յարութիւն եւ լինիցին մեծ բանակ՝ թշնամեացն սուկալի (57 / 30)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, եբեկ զշիշն՝ առատապէս հեղով գիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 29)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, քանզի յոյժ կամէր իսաղաղութեամբ վճարել գիւր ճանապարհորդութիւնն, (6 / 38)

. վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դարթի Կիրապաղատի, բայց ոչ իբրեւ գիւր հայրենի ժառանգութիւն, այլ պարզեւք էին այսոքիկ ի թագաւորեն վասն նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 11; 10 / 13)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին գիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չածէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարզեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 16)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ խելամուտ յոժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի հւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն գհւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 32)

Իսկ երէց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա հւր կանգնեալ փիլիկուանն. եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսաստիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, երէցն գհւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ հւրեանց ընկենոյր: (38 / 14)

Չոր եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ. քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն գհւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած (39 / 12)

Իսկ Թեոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ գհւր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում ոչ ոք կարասցէ ի վերայ յառնել: (40 / 17)

Եւ կամ ո՛ր ծիծառն գհւր վարանից բունիկն յարդարէ՝ աներկիւղ անուցանելով զառ ի յինքենէ ծնեալսն: (45 / 2)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, դարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ ոք գհւր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 21)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն հւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք. եւ հւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին, եւ զանասունն բերեալ առաջի կացուցանէին, եւ այսպէս ասէին. Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թէ նա գհւր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ, դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 37)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն գհւր չարանալն. (54 / 28)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ զաւառի. եւ անդ գհւր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից գնդին (57 / 33)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ յաւարի վարել զինչս նորա (6 / 46)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». եւ զմիւսն, թէ «Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինէս» (37 / 28)

չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն (19 / 34)

չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն (19 / 35)

Որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զիշխանութիունն՝ այն երկաթն է. իսկ եկամուտն՝ որ չէ ի թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 30)

Եւ քանզի ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու, որպէս եւ Մովսէս զԲարայէէ չգրքում զԲարայէէ / զամբաստան լինի (50 / 6)

«Ո՛չ զիտեմ զտէր, եւ զԲարայէ ո՛չ արձակեմ»: (25 / 26)

Եւ ապա արձակեաց զԲարայէ: (25 / 31)

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատէր զԲարայէ, որք զպարգեալ զինին ըմպէին (26 / 4)

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ իրոխտանօք նախատէր զԲարայէ (32 / 36)

Եզիպտացուցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նորա զԲարայէ նեղեցին (49 / 38)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԲարայէ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 28)

Միովն ի մենջ բռնադատի՝ զհրաւացի դատաստանն ի մեջ բերելով, զի դատաւոր արդար (25 / 17)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար, բարեգործութիւն զիրսն կարծելով (31 / 23)

զի համբերօղբն արժանասցին պսակին փառաց, եւ անօրէնքն ընկալցին զհիւրեանց չարեաց զհատուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 10)

քանզի զհիւրեանց կորստեան վիհն չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումեք (52 / 17)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի. եւ անդ զիւր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից գնդին, եւ շուրջ զհիւրեալ ամրացուցանէր, եւ օր պատերազմի սահմանէր: (57 / 35)

Խնայեաց եւ մեծարեաց զհիւրոյ պատուանդանի աթոռոյ զտէրն (58 / 29)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զզօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր. եկեալ խոռին կամեր հզօրապէս ի ներքս մտանել, եւ յանկարծակի զհիւրովին երթեալ անկաւ: (38 / 29)

Եթէ մեղք հարցն մերոց ընդ մեզ ելին, որպէս մարգարէն ողբալով զհիւրոցն ամբաստանէր (41 / 14)

քանզի եւ դոնապանն ոչ ընդունէր զնոսա, որ ճանաչէ զհիւրսն եւ ճանաչի յիւրոցն: (41 / 31)

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն (57 / 12)

Զոր ծանուցեալ կապաղովկացի զօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 44)

զիա՞րդ կարացից եւ աղքատս զհտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն. (7 / 23)

եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեառնն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 21)

եւ զլերինսն թանձրամած ձին ծածկեաց (50 / 46)

Ուստի ի շողալ սուսերացն եւ ի փայլին սաղաւարտացն՝ հրոյ փայլատակունք գլեքամբն անկանէին (7 / 4)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն. ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով, եւ զայս անողորմաբար չարաչար վիրաւորեալս. զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ գլեքարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանւոյն իսկ ուտել բռնադատէին: (46 / 22)

Ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտան ծակեալ եւ գլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 28)

Եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք. եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ գլոր, եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 17)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արին եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունսն զորոց գլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 34)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց գլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից (13 / 5)

հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին, եւ յանսուրբ տեղուջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին գլուսարանս նորա, (17 / 48)

նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին գլուսարանս նորա (58 / 33)

Եւ հրամայէ տարողացն հատանել գլեզու նորա: (10 / 40)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ ծածկեաց գլեքինս եւ զմացառ վայրս (26 / 20)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի գլխպարիտն հայցէին զալ ի յօգնականութիւն, (32 / 32)

Եւ ի մէջ փակեալ գԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ ...զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 44)

Եւ անդադար ողանջիւք վիրաւորէին զօղն, եւ ձանձրացուցանէին գլսելիս լսողացն: (28 / 47)

Ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ճնճոյալիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն գլսողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 2)

Չար թուէր նոցա հարկաւոր զգեստն որ գիսայտառակութիւնս մեր ծածկէր (60 / 17)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ գիսայտութիւնն (54 / 28)

որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղեւ առ ի գիւելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել (32 / 37)

անպարտելի սկայազնին ընդդէմ ճակատեալ, գիւելապատակն նորա պարսաքարի ջարդեալ յերկիր ընկենոյր (19 / 14)

արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զսէր եւ գինամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելւոյ (58 / 30)

Եւ ապա զհասկաքաղն եւ գիտզանն միայն թողուցուն յարօտ երեոց: (33 / 9)

վասն զի ոչ գոյր որ թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր գիտդիտդեպսն: (56 / 24)

պա՛րտ է գիտստովանութիւնն ընդունել, եւ տէրունական մարմնոյ եւ արեանն հաղորդեցուցանել (53 / 30)

Չոր յետ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին գիտրամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորա... (12 / 19)

, եւ կանգնել գիտրանս իւրեանց յանդիման քաղաքին մեծի (58 / 43)

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան, ապա լուսացուցին գիտրհուրդսն. յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին: (8 / 42)

Եւ կատարեալ անդ գիտրհրդածութիւն աւուրն փառաւորապէս, որպէս եւ վայել էր իսկ. (24 / 23)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն գիտրսն՝ յոր չհասանէ ոք (39 / 22)

Եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմոնովնի, գիտովիչս թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի (12 / 25)

Ձի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք. արտաքսել եւ մերժել զմեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս. ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեսցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ գիստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իւրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 27)

Եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, ...աղեղունք լարեալք, եւ սլաքեալ նետք նոցա, գօտեւորեալք քաջապէս, եւ անլուծանելի ունելով գիտրացս կօշկաց: (24 / 47)

Եւ քանզի ոչ զոյր հակառակ ոք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ գիտօշիւն առ զնոցա գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 44)

Ձոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն, եւ ոչ գիտացին զմիջնորդութիւնն (23 / 25)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին գիտացիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար (24 / 35)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա գիտացիկ զնորին քեռորդի (33 / 25)

նա արկ գիտաւար թանձրամած առաջի նոցա, եւ արգել զնոսա յընթացից իւրեանց: (25 / 9)

Կանգնեաց գիտրասնն իւր ընդդէմ քաղաքին Անույ, եւ տարածեաց զքանակս իւր ընդ լայնութիւն երկրին: (55 / 43)

Եւ անդ կատարեն գխորհուրդ տերունական մկրտութեանն՝ (8 / 13)

Եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի գխորհուրդ նանրութեան (21 / 29)

Չնորձեան եւ զՀանձեթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ (35 / 29)

որպէս եւ անդ ի միոջէ սկսեալ՝ ի տասն ասարտեաց զհարուածոցն գխրաստ (25 / 30)

Զի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան գխրաստ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն (60 / 43)

Կարծական եղև մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. զի զոր պարտ էր ի ձեռն իւրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, եւ փութալ կանխել առ մարգարէն, եւ ուսանիլ ի նմանէ զկեցուցանօղ գխրաստն (25 / 38)

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասարտութիւն (25 / 23)

Եւ հրամայէ զօրացն կոտորել զծառաստունկս քաղաքին: (11 / 26)

Իսկ զծնօղսն գանալից հարուածովք՝ առ շտապ ի նոցանէ բաժանէին: (36 / 2)

«Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջուրս բազումս որ ծածկեն զծովս» ըստ մարգարէին կանխաձայնութեան: (5 / 13)

զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն զլիաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 8)

Յորում շարժեցաւ աթոռ հաստատութեան նոցա, եւ այլ ոչ էառ զկայումն (20 / 8)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկայեայսն զենուլ ի վերայ փորուածին (16 / 38)

Բայց բարոք ասէր վատշուէրն, թէ մատն Աստուծոյ է այս. զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ զործն զկատարելութիւն (25 / 29)

այսպէս եւ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն (52 / 15)

Աղեղունք մեր փշրեցան, եւ զէնք մեր խորտակեցան. զօրականք մեր տկարացան եւ լքան. զի եբարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց. առ գունսեր եւ զկարողութիւն ի նոցանէ՝ եւ ետ թշնամեացն, յաղագս անպատշաճ վարուց նոցա: (58 / 22)

Երկիցո՛ւք եղբարք եւ ակն ածեսցուք յերկնակողման պատգամացս. մի՛ լիցուք յանձանօթից նորա, զի մի՛ ասիցէ, թէ՛ Ոչ ճանաչեմ զձեզ. այլ լիցուք ի բարեկամաց կարգի նորա, զի ասիցէ ցմեզ. «Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (43 / 2)

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, եւ կիսոցն կուշտքն պատառեալ, եւ փորոտիքն յերկիր հեղեալ. իսկ զկենդանեացն զկառաչ ո՛ր լսելիք տանել կարէին (28 / 38)

Իսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ (17 / 32)

Կարծական եղեւ մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. զի զոր պարտ էր ի ձեռն իւրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, եւ փութալ կանխել առ մարգարէն, եւ ուսանիլ ի նմանէ զկէցուցանող զիւրատն (25 / 38)

Եւ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն ընկեցեալ ի սմբակս երիվարացն՝ առհասարակ սատակէին: (7 / 44)

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի, զի անդ թեթեւագոյն առնիցէ զտանջանսն. եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ (50 / 21; 50 / 22)

Ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 45)

Եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար (57 / 6)

Սեպուհ գունդն ազատաց էլեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիւծոց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 32)

Եւ լնուլ զամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամբք, եւ բառնալ զկարգս եւ զկրօնս քրիստոնէութեան: (58 / 45)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտսն ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 28)

Եւ իբրեւ զկուտակումն ալեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին (56 / 7)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զքարի հարկանէին (7 / 42)

Ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս ...ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց...եւ ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհ հեռացեալ իբրեւ զգերի եւ զկալանատր: (41 / 45)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորհ խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 27)

Եւ լուեալ թագաւորին, զանձիւք եւ իշխանութեամբ հաճեալ զկամս նոր (23 / 45)

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 32)

որ զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ (54 / 6)

Եւ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ եւ զաւար սպանելոցն ՝ չոզան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 36)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոզան ի տեղոյն: (28 / 23)

Եւ ինքեանք առեալ զգերի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 26)

Եւ առեալ զգերին եւ զկապուտ քաղաքին, ելին ի տեղուղէն: (39 / 38)

առեալ զգերի եւ զկապուտ զաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 32)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղև եւ անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել (61 / 26)

Այլ զբովանդակն յիւրում տեղուոջն ասասցուք. եւ մեք զկարգ պատմութեանս որպէս սկսաք՝ յառաջ վարեցուք: (21 / 10)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, զիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 5)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, եթէ յերկարեաց զկէանս իւր, այլ վաղահուպ մահու վճարեցան եւ բարձան ի կենաց: (4 / 6)

որ նորին կարգօքն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի հանդիսիւք աւարտեաց զկէանս իւր: (5 / 19)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ծերութեան լուծանէ զկէանս իւր (5 / 33)

Եւ սա այսպիսի գնացիւք վարեալ զկէանս իւր՝ վախճանեցաւ (40 / 14)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. թո՛ղ թէ զզգայունս եւ զկենդանիս: (34 / 19)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչեւ իսիլ արկեալ, եւ զկենդանոյն թաղեալսն աշտեիւք չարաչար խոցոտելով սատակէին (47 / 25)

Զի զոր օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբոնին (52 / 14)

Եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի զագաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի (44 / 33)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զբարի հարկանէին. (7 / 42)

Եւ զկին նորա պատուէ մեծ եւ երեւելի պատուով: (14 / 42)

այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 29)

իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի (42 / 6)

զկիսցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ (46 / 22)

Չորք աթոռք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ թէ զԿիրապաղատին իշխանութիւն, եւ գոր ի Հոռոմոց: (41 / 25)

պարգեւս խոստանայր եւ զԿիրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա՝ Միայն թէ ի խաղաղութիւն դառնաս, որ քրիստոնէից արեանն խնդիր առնեմք (48 / 32)

որոց զլիաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի (32 / 20)

Եւ տարեալ ի ներքս զԿոմիանոս, թագաւորեցուցին: (48 / 42)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր...սա մեծամ

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյսու փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 9)

Ապա խնդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին (12 / 22)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ գոր նոքա կրեցին (47 / 19)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն (35 / 41)

Եւ ի սողալոյն պակասեալք ի ձայնս, ո՛չ կարէին արտաքս
բերել զհագագն (28 / 43)

Չի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի
զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ
բնութեանն զհակամխտութիւն: (22 / 9)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտե
հակառակօրն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 43)

«Ոչ, ասէ, իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր
տկարացուցանէ զհակասակորդն»: (12 / 10)

քանզի յորժամ Պարսիկք զիտացին զսոցա մարտ եւ զհակասակութիւնս առ
միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով,
(45 / 13)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր. «Գտի այր ըստ սրտի
իմոյ, որ արասցէ զհաճոյս իմ»: (19 / 21)

նաեւ որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական
ճգամքք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ
արտասուալից պաղատանօք ինդրէին այցելութիւն ի բարերար
տեառնէն: (53 / 41)

Եւ ինքն իսողացեալ զօրօքն պատի զՀայովք, եւ իջանէ բանակի յընդարձակ
դաշտն Հերայ (11 / 25)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ
պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեսցեն զայս զիր մատենի,
զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ
եղենն (61 / 23)

Իսկ զթաղելոց նոցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ ո՞ բերեր: (31 / 15)

Եւ ապա զհասկարաղն եւ զխոզանն միայն թողուցուն յարօտ երեոց: (33 / 9)

Եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի զագաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ
թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի (44 / 33)

կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 38)

Խնդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 42)

Զի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 7)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ (47 / 14)

զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն. որպէս եւ անդ ի միոջէ սկսեալ՝ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զխրատ, եւ սպա արձակեաց զԻսրայէլ: (25 / 30)

Եւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն. իբրեւ զձուկն ի կարթէ ըմբռնեալ կամ իբրեւ զհաւ ի ծուղակաց: (23 / 24)

Եւ այսու կերպարանօք ի զարմանս շարժեաց զհեռաւորս եւ զմերձաւորս, եւ ամենայն ոք ցանկայր զնա տեսանել: (52 / 4)

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի զարդուցն, զլիսոյն կնտութիւն». զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհեքսն հատանէին ծաղր առնելով զնոսա: (30 / 34)

Կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհեքսն Սամփսոնի (53 / 15)

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին. զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս (61 / 18)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն (14 / 44)

Եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման qhnqus յանձն առնելով նմա: (15 / 46)

տեսանէ՞ս, որպէս գիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսէսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով... կամ որպէս Միսարայ սկայագինն այլազգեաց, ի ձեռն Յայելի՝ կնոջն Քաբերայ. կամ որպէս qznqetphentun՝ ի ձեռն այլում կնոջ: (39 / 6)

այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր qznasuf եւ գորդին Տաբէէլայ (4 / 9)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ եւ ո՛չ qhusay՝ զօրութիւն իւր (57 / 18)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ էլանիցես աստի, եթէ ոչ qhrամայեայսն ի մէնջ յանձն առնուցուս (33 / 36)

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիւք հաւանութիւն տային, բայց թագուցանէին առ ինքեանս qhrամանս թագաւորին (12 / 17)

Ձոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք qhrաւէրն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 41)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ qhrեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 35)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն qhoun առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն (40 / 11)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր զհարիւր կամ qhawap այր (14 / 19)

qhawp եւ գորդի մի սուր խողխողէր (56 / 17)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս (24 / 9)

Եւ եկեալ՝ ոչ ըստ առաջին պատուոյն մեծարէ զհայրապետն: (24 / 16)

մինչ զի բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 18)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիւր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր գտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ (9 / 26)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ ինելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 32)

Իսկ Ատոմ ...տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, (33 / 22)

զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 26)

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի. այլ փոքր բանիւ զմեծամեծ իրս վճարեցուք: (57 / 1)

ԶԽորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ (35 / 29)

վասն որոյ զՄաւուղայն ընկալաւ զհասուցումն, կեանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 35)

Տե՛ս լսող, եւ զհասուցումն նոցին (30 / 32)

Եւ անօրէնքն ընկալցին զիւրեանց չարեաց զհասուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 10)

եւ զմինն անուանէ դեմեւիկոս, եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգան յանձն առնելով նմա: (15 / 45)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացուսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 32)

եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեռն կոչէին, որ զհաւատոյ զիրսն գրեաց (5 / 27)

եւ չարախօս լինի զհաւատոյս մերոյ. (54 / 31)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. որ յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ, կամ իբրեւ զհզօր այր՝ զի թափէ զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան, եւ զի ո՛չ գոյր այլ իւրիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն, ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 31)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ստորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 11)

Իսկ թագուհւոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 44)

որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելոնի (35 / 1)

յորում նա զհնոցին փչեաց (12 / 30)

որ թէ եւ զհնոցիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխէր բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 7)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհնոցս արեւմտական կողմանն (4 / 24)

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, եւ տայ զԹէսադոնիկն ի ձեռս նորա, եւ հաւատայ ի նա զհնոցս Բուլղարացն եւ արեւմտական կողմանցն (15 / 44)

եւ դատաւորն որ ունէր զհնոցս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, զոր իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 28)

յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհոդ երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր. արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ, ի զառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն զհոդ երկրին հեղեղատէին: (35 / 38; 35 / 40)

Քան զհոդ անարգ եւ խոնարհ այլ զի՞նչ ոք իմասցի (50 / 16)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս, եւ տարաւ զՀոռոմս (9 / 11)

զհրապարակս լի դիակամբք տեսանել (46 / 18)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ իս զողբս յարդարեցեն. (29 / 20)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, երէկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 28)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 14)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ զնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 25)

բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն. (51 / 19)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 17)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել զարնանաբեր ժամանակին, իսաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց. (8 / 33)

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան երգոցն՝ այժմ բուէճք եւ տտաղեղունք են դասազլուիք. եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի

երգեն ի նմա, ըստ մարգարէին՝ քաղցրաձայնութեամբ կարդալ զձագու իւրեանց: (20 / 34)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագու աղանեաց երամացեալք կոկորդալիւր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 34)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն, (14 / 44)

սաստեալ նմա ասէր. «Մի՛ մխեր զձենն քո ի դմա, զի օծեալ տեառն»: (19 / 19)

Եւ յապակւոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվէր խոցեաց զձենն նորա(24 / 30)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձենն իւր ի վերայ մեր (25 / 21)

այլ յիշեա՛ զձենն քո հօր եւ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ, եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 28)

«Յորժամ համբառնայցէք զձենու ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձեզ». (42 / 44)

մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձենու իւրեանց ձգեսցեն. որ զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ (54 / 6)

Իսկ ընդ մեծամեծսն ատենախօս եղեալ, ասէ. Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել. կամ թէ ոչ, զձեր հռոզն հարկեցից Պարսից, եւ պահեցից զաշխարհս ի խաղաղութեան: (44 / 14)

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք գլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն գլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյսս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 10)

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա, այլ նենգաւորին Սարգսի սաղրելոյն լուեալ՝ ել ի քաղաքէն, եւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն. իբրեւ զձուկն ի կարթէ ըմբռնեալ կամ իբրեւ զհաւ ի ծուղակաց: (23 / 24)

Եւ ինքն զկնի երից ատուրց չոգաւ զձանասպարհ ամենայն երկրի (44 / 5)

Ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր (3 / 1)

Եւ ինքն դառնայ զճանապարհս իւր խաղաղութեամբ (4 / 20)

Եւ իսուարաւ փակեաց զճանապարհս նոց (25 / 35)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ, որ ի ծայրս լերանց նստեալ՝ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 23)

Եւ զպայծառութիւն ոգւոց եւ զճառագայթս ճանապարհի առաքինութեան, անտեսանելի եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 35)

Ձառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, ...անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմէտաւանդ զասացեալսն: (42 / 13)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի. վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն, եւ զգինդսն, զմատանիսն, զապարանջանսն, զքօղէսն, զմեհեւանդսն եւ զայլն ամենայն: (30 / 31)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարեականն զայն բարբառել բանս (26 / 31)

Եւ թագաւորն երթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն. եւ զօրքն զմարդագերին վաճառակուր արարին ի հեռաւոր ազգս: (8 / 26)

Իսկ զկենդանեացն զկառաչ ո՛ր լսելիք տանել կարէին. քանզի որ հետիոտիւք ընթանալ կարէին, այսր անդր յաճելով զմարս իւրեանց խնդրէին (28 / 39)

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենուին, որ մեծակական հառաչմամբ զմարսն խնդրէին (36 / 1)

այլ անդրեն ի Բաբելոնն եւ որ զնովաւ կողմամբքն յուզեր զմարսն (43 / 15)

Եւ անյոյս լեալ յաղագս ամրութեանն՝ թէպէտ եւ զմարսն սաստկացուցանէր, կամէր չուել: (55 / 47)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացաւ վայրս (26 / 20)

այլ առ իւր արգել, եւ խնդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի, եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄէլիսիինէ զգաւառսն որ շուրջ գնովաւ: (23 / 26)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար գազանութեամբ մատակ առիծն ի իշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա (43 / 7)

վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ գստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն, եւ զգինդսն, զմատանիսն, զապարանջանսն, զքողէսն, զմեհեւանդսն եւ զայլն ամենայն: (30 / 32)

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Սեաւ, եւ տեսանէ անդ բազմութիւն վանորէից եւ զմենաստանս մենակեցաց (13 / 36)

որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեայս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն, զնոսա ծածկէին ընդ հողով (48 / 17)

մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմեքձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. (55 / 20)

Եւ այսու կերպարանօք ի զարմանս շարժեաց զհեռաւորս եւ զմեքձաւորս (52 / 4)

Եւ արարեալ ի տեղուոջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից... գնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 38)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 42)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորհ խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 27)

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ՝ հնազանդեցան նմա, եւ կամեցան զմիամտութիւն ցուցանել (40 / 36)

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով. եւ ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխայիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝ այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 40)

Եւ զՄիխայիլն արեղայ արարեալ, ի կղզի անցուցին. բայց ասէն թէ ինքն յօժարութեամբ չնգաւ: (48 / 42)

Իսկ զօրացն բազմութիւն խուռն առաջի ընթանալով՝ զօրէն ծովային ալեացն զվիմեամբ կուտակելով: (22 / 21)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք, իբրեւ զալիս ծովու կուտակեալք զվիմեամբք զեղուին: (15 / 1)

Եւ զվիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս (59 / 28)

Չոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն, եւ ոչ զխաչին զվիջնորդութիւնն (23 / 25)

Եւ սուր նոցա եկեր զվիս անկելոց վիրաւորաց՝ արանցն պատերազմողաց մերոց (47 / 38)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց, եւ զմնացեալսն առ եւ դարձաւ: (51 / 27)

Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք, Եւ յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 14)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարեականն զայն բարբառել բանս, եթէ «զմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 32; 26 / 33)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարեականն զայն բարբառել բանս, եթէ «զմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 31)

զորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զվորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զզլիտվն շրջէին (47 / 20)

Եւ կորգեալ զնորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռնին երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 15)

նորա զայն չածէին զմտաւ, (10 / 16)

Այսպէս իսակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չեւծ զմտաւ, (14 / 13)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դարթական երգոյն որ աս... (14 / 24)

Իսկ աս ն՛չ ած այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին (19 / 21)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ զմտաւ (35 / 41)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ իրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած. ոչ ածեալ զմտաւ զդարթական երգան, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս». կարծէր վատշուէրն՝ մարդկան օգնականութեամբ յաղթել ճշմարտութեանն: (54 / 2)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ. թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր. այլ աջ եւ բազուկ ամենակալին: (57 / 17)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել. բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասջիք, եթէ մեղքն եղեւ այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 27)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զվօրուսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա. զոր յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, որ եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 9)

վ

Եւ տայ Բագարատայ զպատիւ կիրապադատութեան եւ հօր նորա՝ զմագիստորոսութեան, եւ արձակէ զնոսա խաղաղութեամբ: (4 / 16)

զոր առհասարակ ամենեցուն տեսեալ, զմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 32)

վասն որոյ զՄաւուղայն ընկալաւ զհատուցումն, կեանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 35)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան զմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ (47 / 10)

«Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յափտեան»: (53 / 22)

բագումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նոքա զմահ յանձն առին (58 / 6)

Ջի գոր օրինակ զմահացու դեղան յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբռնին (52 / 13;)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բագում օթեւանօք... արձակէ բագում պարգեւօք զորդի Ափխազին, եւ ինքն զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 13)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի առաջի հօր(48 / 9)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի առաջի հօր(48 / 9)

ասէր, թէ Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց. տէ՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն (39 / 15)

այլ եւ մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ (22 / 4)

Եւ ի սաստիկ տագնապէն, բագում կանայք յի գոլով՝ վիժեցին զմանկունս (28 / 20)

Եւ մարքն արեամբ եւ արտասուօք զմանկունս իւրեանց թանային (56 / 17)

ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարէական ողբսն (4 / 39)

Ձի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմաճնունդ գերերջանիկ. որ եւ զմարգարէն ի հիացումն շարժեաց (42 / 4)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ զիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից. մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, եւ միւսն գազանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 39)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց. քանզի դիտօք որոնէին, եւ ուր լսէին զմարդարնակ տեղեաց, զիշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին (43 / 18)

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրուք լուաւ. (53 / 14)

պսակեալ փառագարդեաց ամենայաղթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յորինակ եղեմական կենաց ծառոյն՝ որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք, ըստ իւրում անսուտ հրամանին, թէ «Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 21; 53 / 22)

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի(6 / 41)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա (33 / 12)

Արդ ի լինել մարտին Հռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգևի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից, եւ որ շուրջ գնովաւ դաստակերտք (45 / 23)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 24)

եւ զվեծամեծ եւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝
յապականութիւն դարձուցին: (18 / 3)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբոնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ զորս
արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, եւ զվեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի
նախատինս մեզ, եւ յայսն կատականաց տեսողացն (31 / 37)

զվեծամեծ եւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝
յապականութիւն դարձուցին: (18 / 3)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբոնեցին՝ հրով ծախեցին (31 / 37)

այլ փոքր բանիւ զվեծամեծ իրս վճարեցուք: (57 / 2)

Մի՛ յիշեր զվեղս մեր (27 / 27)

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ, եւ ի ժամանակի մի՛
յիշեր զվեղս մեր: (27 / 35)

կոխեր, տապալէր զաշխարհս բազումս, մինչեւ եհաս ի քաղաք՝ որ զվեղս իւր
ի կատարումն լրիւ իւրով ունէր: (55 / 43)

Զի եթէ դիցես զվեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ զոր
ընկալաք ի քէն, եւ թերեւագոյն պատուհաս քո քան զպարտիս մեր (60 / 43)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, զի զվեռեալ՝ թէպէտ բազում
ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ (42 / 25)

զիա՞րդ կարացից ես աղքատս գիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան
ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ
արժանւոյն զվեք թշուառութիւնս (7 / 23)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցո՛յց մեզ զվեք ծիրանափառ
թագուհին, որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեանդ.
քանզի բազմաց կարծիւր թէ մեռեալ իսկ է: (17 / 39)

Ժա՛մ է ինձ ի դարթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զվեքս յօրինել
զողբս (31 / 8)

մեք զվեքս ըստ կարի մերում համառօտեցաք: (32 / 10; 32 / 10)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զվեք կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկարելով գողբսն. ո՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 17)

ձա՛յն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ ողբան զվեք կործանումն: (42 / 19)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զվեք սահմանն աւելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք: (50 / 15)

զիտասցուք մեք զվեք տկարութիւնս (58 / 28)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զվերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն զիրք: (35 / 22)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զվերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն զիրք: (35 / 22)

Իսկ կին նորա զվի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա (14 / 32)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զվի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 36)

Չվի յեղբարցն առնէ մագիստրոս (15 / 42)

Իսկ զվի ոմն յագատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30)

որ իբրեւ լուաւ, զվի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 37)

զի ծերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք զվի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան (56 / 19)

Բայց իբրեւ եղև բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամերն եղև եւ ի գլուխ եհաս. եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրերն՝ կապանօք առաջի իր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զվի ի ծառայից իւրոց (59 / 11)

պատահեալ զօրքն միսեանց մերձ ի ծովակն որ կոչի Պաղակացիս, ահագին դրրդմամբ զմիսեանս հարկանէին: (7 / 2; 7 / 3)

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիսեանս յորդորէին (32 / 44)

եւ զմինն անուանէ դեմեսլիկոս (15 / 44)

եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիսս անմեղացն (52 / 21)

եւ ինքեանք զմիսս իրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն (56 / 30)

եւ զաշտարակս անմատոյցս իբրեւ զմով հալեալ սպառեաց (60 / 3)

Իսկ որք իւր աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 30)

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ զահ տեառն եւ զսպառնալիս որ ի նմանէ. եւ զմրուք բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն սմեղաւորաց, սպառեալ համարեցան (55 / 31)

եւ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղին ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (52 / 47)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեառն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն (58 / 15)

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գագան՝ տրոց առատութեամբ յազեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 14)

Որպէս երանելին Դաւիթ սաղմոսելով խոստովան լինի Աստուծոյ. «Դու ծանեար զլետինն իմ եւ զառաջին իմ»: (19 / 43)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ զիշատակն վայիւ արարաք, եւ նոքա իբրեւ զգայլս գիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 16)

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասեն առաւել գոլ քան զյոզունս. (5 / 36)

Որք միով այժեի կամ բաճկոնաւ շատանան, գՅովհաննու բերելով զնմանութիւն (13 / 38)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, (4 / 11)

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ քաջութիւն պատերազմողացն, զի իբրեւ զյորձանս գետոց ընդ վիմի հարեալ, այնպէս զօրքն Հոռոմոց ընդ նոսա հարեալ (7 / 7)

Ջոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի զտէր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն (32 / 24)

պատմելով նոցա զյանկարծահաս շտապ տագնապին որ եհաս նոցա: (15 / 3)

զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց, զի բնաւ մի՛ հայեցիին եւ տեսցեն զմեզ կենդանիս (61 / 18)

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն, եւ զյոյժ յիմարին յիրոց ախտակցաց, որ երբեմն տանջեալ՝ խոստովան լինի ասելով... (25 / 23)

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ քան գՅուդային (22 / 46)

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսս բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ. «Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զջուրն Սելովմայ որ զնայր խաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ զորդին Տաբէէլայ, վասն այնորիկ այսպէս ասէ տէր. Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորս»: (4 / 7; 4 / 11)

Եւ ի նմին տեղոց զայ հանդիպի թագաւորն Ափիսագաց Բագարատ, եւ հայր նորս Գուրգէն, եւ մեծապէս փառաւորէ զնոսս ինքնակալ թագաւորն: (4 / 14; 4 / 14)

Եւ տայ Բագարատայ զպատիւ կիրապաղատութեան եւ հօր նորս՝ զմագիստրոսութեան, եւ արձակէ զնոսս խաղաղութեամբ: (4 / 15; 4 / 16)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց. իսկ զզօրսն աշխարհին՝ իաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեսս

տալ_նոցա_եւ գրով զհամար_նոցա_կալեալ՝ առաքել_զնոսա յարեւելս անդառնալի եկիւք. որք եկեալ զաշխարհս յաւեր դարձուցին: (4 / 36)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գեորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց_զնոսա. (5 / 40)

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. եւ ապա առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց_զնա: (6 / 11)

Եւ յաջողեալ_նմա_յԱստուծոյ, տիրէ բազում զաւառաց եւ բերդից. եւ զօրանայ քան զամենեսեան, որ յառաջ քան_զնա էին. մինչ զի բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ_նմա_զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 16)

Եւ յանկարծակի սուր ի վեր առեալ սպան_զնա: (9 / 36)

Եւ հրամայէ խաղացուցանել_զնա ի Կոստանդնուպօլիս, ասելով... (10 / 38)

զարհուրանօք_զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 2)

որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ_զնոսա զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 8)

Եւ կալեալ_զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի, եւ ծանուցին թագաւորին: (12 / 45)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դատերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր մի ի զօրացն սպայից Հոռոմոց, եւ թագաւորեցուցանէ_զնա փոխանակ իւր (13 / 31)

կամեր երթալ ի վերայ քաղաքին որ կոչի Հալպ, առնուլ աւերել_զնա: (13 / 35)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զմօրուսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել_զնա. զոր յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել_զնա, որ եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 10; 14 / 11)

«Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. եւ յոյր վերայ անկցի՝ հոսեցցէ_զնա»: (14 / 16)

Իսկ կին_նորա_զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, եւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 32; 14 / 34; 14 / 34)

Չոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ ննա գիր հաւանական. եւ առնէ զնա անթիպատոս պատրիկ, եւ զկին_նորա_պատուէ մեծ եւ երեւելի պատուով: (14 / 42; 14 / 42; 14 / 42)

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով (15 / 39)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օթթանօթոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս եւ զիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս_նորա: (16 / 1; 16 / 2;)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհւոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 11; 16 / 11)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի սօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիւրմէ ապստամբ զնա կարծելով: (16 / 14)

Այլ թէպէտ այսպէս, թէպէտ այնպէս, սակայն մինչ ի վախճանն ոչ հեռացաւ ի նմանէ այսն որ լլկէր զնա: (16 / 17)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան, եւ հասեալ ի վերայ քաղաքին պաշարեցին զնա պատնիշաւ: (16 / 29)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ_նոցա_հնարս ապրանաց, քանզի եւ բազումք իսկ մեռան ի նոցանէ, աղաչեցին զգօրագլուխսն՝ զի արձակեացեն զնասս առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց եւ ինքեանք կալցեն զամուրն եւ զդաստակերտս_նորա: (16 / 45)

«Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի». փոխանակ զի ի տէրն եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 15)

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիւծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր, քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք զնա պաշարեալ պահէին,

զի գոք յիրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան. եւ գոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, գոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 25)

Եւ նստուցանէ զնա յաթոռ թագաւորութեան: (18 / 29)

Եւ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին, եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն. քանզի կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 38; 18 / 38; 18 / 39)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամենն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 42; 18 / 43)

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հօր հրեշտակի աւանդեալ զոգի նորա, առանց ուրուք նմա ի դիմի հարեալ: (18 / 46)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուզ, յամենայն բարեփառութենէ մերկ եւ կողոպուտ զնասա: (20 / 31)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիրատէսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին, եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա, եւ ասէ (20 / 47)

Եւ ողորական բանիք հաւանեցուցանէ զնա (21 / 27)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն, եւ ձերբակալ արարեալ զնա, մտանէ ի քաղաք թագաւորութեան իւրոյ: (21 / 32)

Եւ արար զնա կոխան անցաւորաց. մինչ զի «ապականեաց զնա խոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմա», ըստ դաւթական երգոցն: (23 / 6; 23 / 7)

Եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 17)

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա. (23 / 22)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 8)

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն, եւ խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն (24 / 17)

Եւ ապա հանեալ զնասա անտի, տարան ի Կոստանդնուպօլիս առաջի թագաւորին (24 / 36)

այլ ձեռնն որ արգել զնասա հօրապէս, նոյնն արար ճանապարհ զնալոյնցա: (25 / 13)

կոխէն զնա նախատանօք անցաւորք ճանապարհաց: (26 / 28)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնասա. (28 / 14)

Իսկ որք քան զնասա ի տխտեղծ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին (28 / 42)

վասն այսորիկ նախ զնասա դատի (30 / 30)

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի զարդուցն, զլիսյն կնտութիւն». զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր առնելով զնասա: (30 / 35)

Զի թէ նքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնասա մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ աղաղակէ եւ ասէ (30 / 40; 30 / 41)

որպէս գրեալ է վասն սողոմայեցւոցն, թէ «Արեգակն ծագեաց ի յերկիր, եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր եւ ծծումբ, եւ այրեաց զնա». (31 / 18)

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին. քանզի երարձ Աստուած զիմաստութիւն ի խորհրդոց, նոցա վասն չինդրելոյնցա զնա: (32 / 31; 32 / 31; 32 / 31)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ առատ ոռճկօք հրամայեաց պաշտել զնա. բայց առ իւր պահեաց զնա ամս երիս,

քանզի կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 18; 33 / 19; 33 / 19)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպոլիս. եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, յորում տեղոջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 21)

Ջոր իբրեւ լուաւ թագաւորն՝ առաքեաց խնդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս. քանզի յոյժ գանձուց սիրող էր Պետրոս, որ եւ բազումք վասն այնր եպերէին զնա: (33 / 27; 33 / 29)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպոլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկի կամէին արկանել զնա: (33 / 34)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեալ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 43; 33 / 43)

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա. եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն, թէ ի վաստ բազկէ չէ մեռեալ քո որդին: (36 / 36; 36 / 37)

Եւ իբրեւ զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խոռեաց զնա. (38 / 24)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

ն՛չ տրտմեցուցանէր՝ եւ ոչ նեղէր զնասա. (39 / 24)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն, եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ, եւ կալեալ զնասա յանհոգս մինչդեռ նորա զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 1)

քանզի եւ դոնապանն ոչ ընդունէր զնասա. որ ճանաչէ զիրսն եւ ճանաչի յիրոցն: (41 / 31)

Եւ կացուցանէ զնա թագաւոր հաւանութեամբ քաղաքին (44 / 4)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսս, ըստ իւրեանց արիննարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն ճանեթոյ (46 / 3)

Վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնս՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ, եւ եղև կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչեւ ի կատարած յաւիտենից: (46 / 39)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ իրախուսանօր զնոսս յոգի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խոռվեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (46 / 49; 47 / 3)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսս, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի. զոմանս բուռն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 7)

որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն, զնոսս ծածկէին ընդ հողով. բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արինք են ի յուտել: (48 / 18)

Ապա ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնս: (48 / 35)

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յղփութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնոսս. (50 / 10)

, եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնս եւ զդաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 39)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսս կոտորեաց (51 / 27)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսս կոտորեաց (51 / 27)

Եւ այսու կերպարանօք ի զարմանս շարժեաց զհեռաւորս եւ զմերձաւորս, եւ ամենայն ոք ցանկայր զնս տեսանել: (52 / 5)

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխոց զնս մի յաղթահարեսցեն»: (53 / 12)

զայս նս բնաւ եւ յականջալուրս ոյ ընկալաւ: (53 / 32)

Բայց զի իշխանք ....խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնս ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 47)

Բայց ասեն՝ թէ եւ նորս չընկալան զնս վասն առաւել պղծութեանն. (54 / 38; 54 / 38)

այլ միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն որ զնսս ըմբոնեալ ունի: (56 / 33)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բուռն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնս յիր թագաւորութիւնն: (59 / 7)

Բայց իբրեւ եղեւ բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամերն եղեւ եւ ի գլուխ եհաս. եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրերն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց. յայնժամ ապա յիշեաց զդաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնս ընդ աջմէ իւրմէ. եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնս, եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խռովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մեք զպարսկական տէրութիւնս. բայց զոր առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 12; 59 / 13; 59 / 14)

Եւ արձակեաց զնս մեծաւ պատուով: (59 / 17)

արկեալ զնս ինքեան: (59 / 31)

Եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր զնս, եւ ասէ (21 / 1)

յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զխելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, բառնալով զնայխատինս յԻսրայելէ. (19 / 15)

Ո՛վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի. այլ թերեւս որ մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րբ զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր գրոյցս: (41 / 8)

Եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, վասն անդրանկութեանն. իսկ Աշոտոյ զնեղքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 42)

Եւ ապա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս, եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամս եօթն: (9 / 15)

նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փնլիպպեցոցն, իրատեալ ի տերունական հրամանացն (52 / 27)

այլ հանապազ զնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 25)

Իսկ իշխանք աշխարհաց մեծամեծք եւ փոքունք յորժամ լուան զնորս թագաւորելն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 8)

Արդ տե՛ս դու զնորս մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ զապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 23)

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն (24 / 16)

զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ (53 / 7)

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղեւ, զԱբիստղոմայն ի հեռուստ ախտացեալ, արբեալ ամբարտաւանութեամբ, վասն որոյ զնորայն հատոյց գդատաստան: (18 / 46)

Եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, (5 / 41)

հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օլօմի, եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ազարակք որ ի բաժնին էին (6 / 41)

Եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք: (9 / 27)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք (21 / 16)

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեզօծ զարդիւք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 20)

եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն որ շուրջ զնովաւ: (23 / 27)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն, եւ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ բոց ծիրանի ի դուրս ելանէր (38 / 38)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան, եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ազարակք էին (41 / 3)

այլ անդրէն ի Բաբելոնն եւ որ զնովաւ կողմամբքն յուզէր զմարտն (43 / 15)

որում տուեալ էին ի պարգելի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից, եւ որ շուրջ զնովաւ դաստակերտք (45 / 24)

այսոքիւք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ազարակք (46 / 29)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 24)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին(55 / 33)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ... եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 32)

վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 11)

բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահաստակութիւնն (58 / 3)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիրատեսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին, եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն (20 / 47)

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն (21 / 5)

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապեր, եւ պատերազմի օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպն զնետն ի քաղաքն ընկենոյր (37 / 48)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեացեն զայս գիր մատենի, զնեքկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղենն (61 / 23)

Ջանայր, հնարեր՝ զի զդուռն երկաթի եւ զնիզս պղնձի ի բաց խլեսցէ (55 / 45)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զնիկիս ոմն ներքինի (13 / 11)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկումիտացի իշխան ոմն (6 / 22)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան...կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին (35 / 43)

որք ի մարմնի գոլով զանմարմնոցն բերէին զնմանութիւն: (13 / 37)

Որք միով այծէիւ կամ բաճկոնաւ շատանան, զՅովհաննու բերելով զնմանութիւն (13 / 38)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւազակաց. եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերեր զնմանութիւն (20 / 16; 20 / 19)

քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ զօրացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ

գունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 45)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն (28 / 45)

մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն. (40 / 43)

Չորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ավիշին միտք իմ (21 / 38)

Եւ կալեալ զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի (12 / 45)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին (26 / 9)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ զնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 25)

Իսկ այժմ զնորին հակառակն տեսանեմք (44 / 40)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, (10 / 6)

այլ եւ մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ. եւ մայրենի զթովքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային զտխրական ժամանակս երկանց, զորէն աղանեաց զնորափեսոր ձագօքն թոթելով: (22 / 6)

զհրապարակս լի դիակամքք տեսանել, եւ զտունս զընդարձակ սրահս եւ զնորափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 19)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, մերկացեալ ի զարդուց, լցեալ փոշուով (20 / 36)

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 32)

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասատ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 9)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին. (47 / 19)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, երեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 28; 24 / 29)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 38)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհայից եւ զուրախարար բան մարգարէիցն, որ այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեսոնէ: (60 / 30)

Իսկ Քազիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն... զշնորհակայիսն եւ զտրից տուրսն կաթուղիկոսին հատուցին (24 / 3)

հերձուածողացն դասք... այսօր իբրեւ առիծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի իշտից բերանաբաց՝ թէ զն՝ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (42 / 2)

Իբրեւ ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն, յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զնգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 46)

Եւ յահագին զարհուրանացն զողի առեալ ձեռինս՝ զնճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ խաղացուցանել (21 / 40)

Եւ մէք ի մերն դարձուցուք զնճ բանիս: (23 / 10)

Աստանօր ի մերս դարձուցից զնճ բանի պատմութեանս (29 / 19)

Ձխորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ... ոչ կարեմ զնճ տողիս յառաջ խաղացուցանել: (35 / 31)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգօրութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինսս դրացեաց մերոց. եւ իբրեւ զոջխար ի զենումն ետ: (58 / 19)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսս, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոջխարս արգելեալս ի բակի (47 / 8)

Եւ եղաք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան (60 / 9)

Եւ ինքն առեալ զոսս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, (12 / 28)

Եւ ինքն առեալ զոսս իւր ի մահիճս վախճանեցաւ: (21 / 4)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ...որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղեմի, զորմէ սպառնալով Փրկիչն ասէր (17 / 12)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ (49 / 48)

զորոյ զգերիսն առեալ, հրաման տայ խաղացուցանել ի գաւառն Խաղտեաց, եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան, եւ հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 42)

Չորոյ զզլուխն հատեալ՝ հրամայէ հարկանել փող խաղաղութեան: (9 / 19)

Չորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ավիշին միտք իմ (21 / 38)

Եւ եղեւ երկիրս ամենայն իբրեւ անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ զորայն բառնան (33 / 8)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ զյիշատակն վայիւ արարաք (45 / 16)

Չորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. (46 / 13)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 33)

«Գալիլեացիքն, ասէ, գոքոց արինսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (26 / 1)

Իսկ զօրքն Պարսից ...անհնարին կոտորածս առնէին, որում ոչ ոք գոյր օգնական. գոքոց առեալ զառ եւ զգերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 32)

գոքոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին (47 / 20)

Եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ. ուր բազում արինհեղութիւնք եղեն, գոքոց ասեն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ ոք տեսեալ (48 / 38)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, գոքոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մ (56 / 42)

Չարաչար են մեղք, եւ գորդեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց (57 / 23)

Եւ մեք ոչ յարդարութիւնն եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք, եւ գոք ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 45)

Ի մեջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հզօր հրեշտակի աւանդեալ գոգի նորա, (19 / 1)

Ձայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել գոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի (19 / 3)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ իս գողթս յարդարեցեն. (29 / 21)

Ժա՛մ է ինձ ի դաւթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել գողթս. (31 / 8)

այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ զիտէ գողթսն ըստ թշուառութեանն յօրինել: (7 / 24)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկարելով զողբսն. ո՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 18)

Զորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. (46 / 13)

Այտոքիկ երկուց էր տեղեաց՝ լերինն եւ քաղաքիս զողորմելի պատմութիւնս. (32 / 7)

Գլխաւոր զմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (10 / 45)

Քանզի խնդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զմանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին (26 / 7)

զի զմանս ի նոցանէ որք ի բուռն անկանէին՝ սրամահ առնէին եւ որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին (28 / 5)

Քանզի խնդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զմանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին (26 / 7)

զի զմանս ի նոցանէ որք ի բուռն անկանէին՝ սրամահ առնէին եւ որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին (28 / 5)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ զորս արտաքոյ՝ զմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայպն կատականաց տեսողացն (31 / 36)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ զորս արտաքոյ՝ զմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայպն կատականաց տեսողացն (31 / 36)

եւ ի մեջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զմանս սպանանէին (32 / 45)

անչափ կոտորածս առնէին, զմանս սրով (33 / 1)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն (44 / 2)

Իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, զմանս իշխանաց պահէր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 11)

զմանս բուն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 8)

Եւ զմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն գազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 11)

Եւ քանզի ոչ զոյր հակառակ ոք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշին առ զնոցա գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 43)

Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սատակեաց Յրուեցան զօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց (3 / 20)

Եւ ինքն թագաւորն ...տիրէ Բուլղարաց աշխարհին, զաւառաց եւ քաղաքաց նոցա, զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 25)

Չոր ի Կիրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգել՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 45)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմն առնէ պատասխանի, եթէ՝ Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (4 / 47)

. զոր շնորհին Աստուծոյ կոչեն ըստ արժանաւորութեան (5 / 16)

Եւ Յովհաննէս ի նոյն զաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեոն կոչէին (5 / 26;)

Եւ պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 34)

Իսկ մի ոմն իշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գէորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է, զոր անիրաւաբար տարաւ յինէն Սմբատ: (5 / 46)

Qnp լուեալ Գեորգէ, մեծասաստ ցասամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս առաքեաց զկնի նորա. (6 / 1)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթուղիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին. եւ զբեւեռս խաչիցն. հանեալ՝ նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիմք եւ ձիոցն լուսին առնենք. qnp ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, qnp յիրում տեղուջն ասասցուք: (6 / 8; 6 / 9)

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, qnp հրամայեաց ունել ի պահեստի. եւ ապա առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց զնա: (6 / 10)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հոռոմոց, qnpu ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեալ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին, ...՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 36)

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ qnp ոչ կարացին հաստատել, խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր qnp ինքեանք կամիցին: (8 / 39; 8 / 41)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուն հարին զորդոյն Փոկասայ, qnp Ծռավիզն կոչէին (8 / 45)

Qnp իբրեւ լուաւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր (9 / 4;)

ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն qnp թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն. (9 / 33)

Այլ թագաւորն զաւուրսն qnpu եկաց ի Սալքորայ, քանզի երիս բերդս իրեանց դաստակերտօքն խնդրէր ի Գեորգէ, qnp Գուրգենայ տարեալ էր ի բաժնէն Կիրապաղատին անիրաւաբար, առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիք գրէր առ նա, թէ Qnp քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, եւ կա՛ց խաղաղութեամբ ի քո բաժնիդ, եւ մի՛ խափան առնէր իմ ճանապարհին np ի Պարսիկս: (10 / 21; 10 / 22; 10 / 24)

յետոյ առաքէ զԶաքարիա՝ qnp յառաջ սակաւ մի յիշեցաք... եւ գրէ առ թագաւորն տալ qnp խնդրէրն (10 / 26; 10 / 28)

Ձոքլուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ, թէ եւ դու յայստամբիցն ես եկեալ, ահ արկանես ինձ: (10 / 36)

Ձոք իմացեալ Ափիսազին, մինչդեռ չեւ էին բանակեալ եւ պատնշաւ ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 43)

զոք հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 14)

Ձոքլուեալ գթացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ գայս. Մի՛ կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, աւելի ինչ խնդրեմ ի քէն՝ քան զոք յառաջն. այլ տո՛ւր զիմ հայրենիքն՝ զոք Կիրապաղատն ինձ տուեալ է, տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ. եւ այլ ընդ իս եւ ընդ քեզ խաղաղութիւն է: (11 / 17; 11 / 19; 11 / 19)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոք նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին (11 / 41)

Ձոք տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին, եւ մեծաւ խնդութեամբ դիմեալ ի վերայ, լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմածէ, զոք նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի ցրտոյն վարանսն էին: (12 / 4; 12 / 6)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, զոք հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 15)

Ձոք յետ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ. եւ յարուցեալ ի մահճացն նստաւ ի վերայ ձիոյն, եւ ելեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին. զոք տեսեալ բազմաց՝ յերկիւղէն ի խաւարչտին տունս երթեալ սուզանէին: (12 / 18; 12 / 21)

Ապա խնդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոք տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր (12 / 23)

զոք առհասարակ ամենեցուն տեսեալ, զմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 31)

Եւ զիշխանս np գաւառակալք էին, qnp մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 37; 12 / 38)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, qnp կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի... եղև անուանի յամենայն արեւելս (12 / 39)

Qnp ծանուցեալ կապադովկացի զօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 43)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, np եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ qnpu ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից (13 / 5)

Qnp տեսեալ եւ ուրախացեալ՝ մեծամեծ պարգևօք եւ իշխանական գահու պատուէ գնոսա, եւ տայ նոցա ըստ արժանեաց զիւղս եւ աւանս գրով եւ մատանեաւ ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 13)

np ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն, qnp ըստ յունական լեզուին պատեկիմանոս անուանեն (13 / 17; 13 / 17; 13 / 18)

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել, զի բօթ մահու թագաւորին զհետ եկն. qnp իբրեւ լուա՝ առանց յապաղանաց դարձեալ զօրօքն չոգաւ ի Կոստանդնուպօլիս: (13 / 19)

qnp իբրեւ լուա՝ առանց յապաղանաց դարձեալ զօրօքն չոգաւ ի Կոստանդնուպօլիս: (13 / 19)

. qnp յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա (14 / 10)

Այսպէս իսկամիտ ոմն էր թագաւորն. np եւ զառաջին թագաւորսն չէած գմտաւ, թէ որպէս ինսամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ qnpu ընդ ձեռամբ ունէին (14 / 13)

qnp ինքեանք ամիրայ կոչէին (14 / 31)

qnp ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի (14 / 38)

Qnp լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա զիր հաւանական. եւ առնէ զնա անթիպատոս պատրիկ, եւ զկին նորա պատուէ մեծ եւ երեւելի պատուով: (14 / 41)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոք յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն, եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 10)

Դանիէլ յիրում մարգարէութեանն՝ զոք ետես, ոքոյ գլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են (15 / 26)

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ ոք ասեն, զի յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր, զոք կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 15; 16 / 16)

զոք վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն, եւ ունէին ընդ ձեռամբ: (16 / 19)

Ձոք տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 5)

զոք տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն (17 / 8)

զոք մեծն Եւսեբիոս յեկեղեցական պատմութիւնս նշանակէ: (17 / 17; 17 / 18)

Ձոք տեսեալ անմիտ մարդիկ՝ իմացան անկեալ ի մտաց (17 / 26)

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոք արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսոքս առաքել զթագուհին, որպէս զի սեփհական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն, զոք եւ արարին իսկ: (17 / 33; 17 / 35)

Ձոք իբրեւ ետես Թէոդոտայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն (17 / 43)

զոք հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն գլխաւորքն քաղաքին, (18 / 7)

Եւ զոք առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, զոք խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 26; 18 / 27)

Ձոք եւ մանկունքն ի հնոցին գովելով ասէին (19 / 45)

զոք ողբան սուրբ մարգարէքն զամայանալն Իսրայելի (20 / 13)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ, հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ խնդրեցէք զայր որ ՚յի Հայոց զն՛ք եւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 44)

այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ, եւ ոչ զայլ ամուրսն զորս ընդ ձեռամբ ունէր. եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր՝ ընդ ձեռամբ Հոռոմոց, եւ ելանել առ նոսա: (21 / 27; 21 / 28; 21 / 30)

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուդայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ ինայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 32)

Չոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն (23 / 24)

անէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են (24 / 22; 24 / 22)

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն խնդրէ (24 / 26)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարոյ ինչ նշան (24 / 31; 24 / 32)

Չոր իբրեւ զառիւծունս ընթացան, եւ իբրեւ կորին առիւծուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ գազանաց եւ թռչնոց երկնից. եւ կամէին այնու ձեռնարկութեամբ զալ ի քաղաքն Կարնոյ: (25 / 4)

Չայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեր իրատիցիմք, եւ նորա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին զոր արարին (25 / 12)

զի զոր պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ (25 / 36;)

զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց (26 / 21)

զոր եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 11)

Կամ զոր բարձրն Եսայիաս բողոք բարձեալ սաստէ այնպիսեացն. «Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն զտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 11)

Իսկ գրահանայսն, գոբու յեկեղեցիս ըմբոնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ գոբու արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայսն կատականաց տեսողացն (31 / 35; 31 / 36)

. գոբ աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք. (32 / 7)

Ձոք պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի գտեր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն, որպէս օրէն էր առաջին յաղթողացն (32 / 23)

Ձոք տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային (32 / 46)

գոբ առեալ եւ ընկալեալ ի շնորհակալս, եւ մեծաւ պարզելօք արձակեաց խաղաղութեամբ յաշխարհն իւր: (33 / 12)

Եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, գոբ իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ (33 / 23)

Ձոք իբրեւ լուսւ թագաւորն՝ առաքեաց խնդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ գոբ եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս. քանզի յոյժ զանձուց սիրօղ էր Պետրոս, (33 / 26; 33 / 27)

Իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ գոբ մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ես հաւանիմ: (33 / 34)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ գոբ ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 43)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ գոբ նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛ր միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 42)

անյագաբար կոտորեցին գոբու եւ գտին: (35 / 36)

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, գոբու առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենուին (35 / 47)

Իսկ գոբ ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղեւ կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական (36 / 10)

Իսկ np ի վերայ Հայոց գնացին, qnp եւ գտին՝ ի սուր եւ ի գերութիւն ծախեցին, եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 22; 36 / 22)

, qnp առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 31)

qnp իբրեւ ետես Սուլտանն՝ ասէ (36 / 32)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, qnp ինքեանք բարան կոչէին, np յոյժ ահագին էր, qnp ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա, np զպարանսն քարշէին, եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսատիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին (38 / 18; 38 / 19)

qnp տեսեալ քաղաքին՝ յոյժ զոռոյի հարան (38 / 23; 38 / 24)

Qnp տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերկվարսն, զհետ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 40)

Qnp եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ(39 / 10;)

զի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղղէացիսն. qnp գտանէր՝ կիզոյր (39 / 23;)

քանզի ոչ qnp ինչ կասէր՝ կարաց վճարել ինչ: (39 / 40)

Qnp եւ իսկ աչօք մերովք տեսաք առ սմա եղեալ. քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիւրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն, իսկ սա ո՛չ այնպէս. այլ միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, զաղբիս մեծացուցանէր, եւ զգանձս, qnp ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովէր, qnp պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց (39 / 44; 40 / 1; 40 / 2)

Իսկ սա զգանձսն qnp ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն (40 / 6)

qnp ի վերոյ փոքր ի շատէ նշանակեցաք: (40 / 10; 40 / 11; 40 / 13)

, qnp նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց (40 / 20)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թէոդորոս որդի Ահարոնի, qnp Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին (40 / 33; 40 / 34)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին գառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, գոքս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 5)

Եւ ո՛ր է այն գոք Աստուած ընդ Եզեկիելի խօսելով ասէր... (41 / 16)

Չորք արթոք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ թէ զԿիրապաղատին իշխանութիւն, եւ գոք ի Հոռոմոց: (41 / 26)

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս զչար եւ զառանց միւիթարութեան զփոխարէն գոք ընկալաք: (41 / 36)

ո՛ր հայրապետական արթոն մեծ եւ հրաշալին գոք երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական արթոռոյն եղ զարթոռ իւր (Ջառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, ոք ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդարձական երգս երգէին, այսօր ի դուրս դիւաբնակ կաղաղանացն՝ գոք մզկիթն կոչեն, անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ զասացեալսն: (42 / 12)

41 / 40)

այս ամենայն գոք պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր (42 / 16;)

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին՝ պարտին եւ սգոյն հաղորդիլ. գոք օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց, (42 / 23)

Տերունի է եւ այս գոք Եսայիայ գտանեմք ի գիրսն (42 / 38)

Եւ արարեալ ի տեղոջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից, եւ սակաւ ինչ ի պիտանեաց, գոքս առեալ գերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 38)

Այլ զբազմադէմ չարիսն, գոքս նոքա անդ գործեցին ընդ գրով ո՛վ կարիցէ արկանել: (43 / 39)

Եւ գոք պարտ էր նմա ողորական բանիւք եւ պարգեւաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել (44 / 8)

Ձի գոթ օրինակ գեղեցիկ դեմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի (44 / 24)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղեւ, գոթ Ասորեստանեայն զԵգիպտացոց թագաւորութիւնն նախատելով՝ այսպէս անուանէր (45 / 7)

գոթ աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ, մեծ բարեգործութիւն հաշուելով զայն: (45 / 20)

գոթ իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 29)

Եւ առեալ ի նմանէ զանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն գոթ ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի (45 / 30)

Չոթ իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 41)

Եւ գոթ ի նմա գտին անպատրաստ եւ առանց զգուշանալոյ: (46 / 12)

Արդ գոթ նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղեւ նոցա գուր ապականութեան (46 / 42)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ գոթ նոքա կրեցին. (47 / 19)

Այն գոթ յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, առաջինն զայս գործեաց գոթ գրեցի (47 / 45; 47 / 46)

. գոթ ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին (48 / 15)

գոթ մեք ի դարձին զանցանելն ապա իմացաք: (50 / 31)

. իսկ գոթ ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին (50 / 37; 50 / 38)

Եւ զանհնարին չարիսն՝ գոթ անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս. զի զտղայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիւք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, եւ ոչ կաթեր ի բնութիւն նոցա գութ

նորմութեան. թողում ասել գորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն զքարի հարկանէին (51 / 1; 51 / 4)

գոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն (51 / 23)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում զերիս, եւ լցան աւարաւ, գոր առեալ մտին ի բերդն: (51 / 29)

գոր մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնոյն իւրեանց (51 / 31)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, գոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին. զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, գոր գեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի. նաեւ զայլ շինուածսն եւ զփայտակերտ եկեղեցին գոր սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 35; 51 / 37; 51 / 37; 51 / 40)

Ձի գոր օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն (52 / 13;)

Ի քաղցր ականէս յայսմանէ՝ գոր գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր (52 / 36)

գոր եւ ինքն իսկ Լուսաւորիչն մեր մարգարեական հոգւովն տեսեալ, զի գառինքն զայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 42)

գոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, (53 / 6)

գոր գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (53 / 17;)

այլ ասեն, թէ՛ Չոր Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեր չընդունիմք: (54 / 33)

գոր շինեաց Դաւիթ (55 / 14)

Եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ գոր խրատեն (58 / 26)

Եւ արդ qnp Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգւոյն կորգեալ եհան (58 / 32;)

Բայց իբրեւ եղև բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ qnp ինչ կամերն եղև եւ ի գլուխ եհաս. .յայնժամ ապա յիշեաց գրաշինսն qnp եղ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմէ. եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա, եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խռովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մեք զպարսկական տէրութիւնս. բայց qnp առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 9; 59 / 12; 59 / 16)

Ձի յայնմ հետէ՝ qnp յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցւոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 37)

Եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, qnp ընդունէին ի տեաննէ: (60 / 31)

Ձի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ qnp ընկալաք ի քէն (60 / 43)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան զրել, np եղև յաւուրս մեր. եւ մասնաւորս բաժանել, np ինչ հանդիպիւր յանցնիւր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց, qnp ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 7; 61 / 8; 61 / 9)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն... երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս. եւ կացեալ ամս երիս, արձակէ բազում պարգևօք qnpqh Ափխազին (12 / 13)

կարեվէր խոցեալ էր qnpqh Արսուբանայ Պարսից ամիրային (36 / 32)

Եւ ազատեաց qnpqh ի պարտուց հօր: (41 / 20)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ qnpqh առաջի հօր (48 / 9)

զհայր եւ qnpqh մի սուր խողխողէր (56 / 18)

կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ qnpqhն Տաբէլայ (4 / 9)

Իսկ թագաւորն գորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 32)

«Անդ հան ոգնի ձագս եւ սնոյց առանց երկիւղի գորդիս իւր»։ (20 / 14)

Այժմ ամբարձ գաչս քո, եւ տե՛ս գորդիս քո վարատեալս ի գերութին, զտղայս քո անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ։ (31 / 44)

Թագաւորն գորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 32)

«Անդ հան ոգնի ձագս եւ սնոյց առանց երկիւղի գորդիս իւր»։ (20 / 14)

Այժմ ամբարձ գաչս քո, եւ տե՛ս գորդիս քո վարատեալս ի գերութին, զտղայս քո անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ։ (31 / 44)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուն հարին գորդւոյն Փոկասայ (8 / 45)

զի գորդ յիւրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան (18 / 25)

Որում եկեալ առաջի գլխաւորք քաղաքին՝ ինդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի եւ կացո՛ւ գորդ թագաւոր, որպէս զի մնացել առանց խռովութեան քաղաքս։ (43 / 45)

վասն այնորիկ չթողու արձակասուն գորդ (50 / 18)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգագանսն բուն հարեալ իբրեւ գույս այծից ճեղքէր (19 / 12)

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս գայր եւ զառանց մխիթարութեան զփոխարէնն զոր ընկալաք։ (41 / 36)

«Զգարսն չարաւ կորուսցէ»։ (16 / 34)

Արդ զայնմ ժամու գայրիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել (34 / 42)

եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ գորդս անկինս երկրին (26 / 16)

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեան մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյս ժողովրդովքն գայաշտօն ատուրն կատարէին(34 / 8)

Եւ վասն զի գայաշտօն տեան պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 38)

Իսկ որք ի ներքս մնացեալ, գայատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 6)

Եւ տայ Բագարատայ գայատիւ կիրապաղատութեան եւ հօր նորա՝ զմագիստրոսութեան, եւ արձակէ զնոսա խաղաղութեամբ: (4 / 15)

քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր գայատիւ (18 / 22)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու գայատիւ մագիստրոսութեան (23 / 33)

Եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր գայատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

Եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի, եւ Գրիգոր՝ Հայոց հօր իշխանն, որ ունէր գայատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 21)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստէր յԱնի եւ ունէր գայատիւ մագիստրոսութեան (45 / 37)

Իսկ նորա հարցեալ գայատճարն վասն որոյ գայն խնդրէ (24 / 26)

Բայց մեք խուն բանիք զերկայնս գայտսիկ արձանացուցանեմք գայատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց (7 / 25)

Արդ ի վերջէ յառաջինսն տանելի է մեզ գայատմութիւնս: (20 / 42)

քանզի ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ գայատմութիւնս, յոր սինլքորք փախստեիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 22)

զի ամենայն որ լսիցէ գայատմութիւնս գայս, անէծս արձակեացէ զհետ նորա: (54 / 44)

վասն որոյ ոչ կարացեալ գայատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել (36 / 28)

Թուեր մեզ թէ նոքա մեղաւոր գոլով՝ կրեցին գլխատուհասն (25 / 47)

կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն գլխատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի (55 / 20)

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատեր զԻսրայէլ, որք գլխարգեալ գինին ըմպէին, (26 / 4)

Եւ միշտ գլխարգեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օժանէին: (50 / 4)

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց. եւ եկեալ ի վերայ քաղաքին՝ իրամատեցին գլխարհսպ նոքա (15 / 6)

սկսան փլուզանել գլխարհսպ ամբոցին: (16 / 42)

Եւ այնքան ծանրացաւ խռովական ամբոյն յաւարառութիւնս խանձեալ, մինչ զի գլխարհսպն պալատին իրամատեալ՝ բազում գանձս ի թագաւորական գանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 6)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեալսն, ցասմամբ մեծաւ հրամայեաց գլխահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 44)

Եւ գլխայծառութիւն ոգուց եւ զճառագայթս ճանապարհի առաքինութեան, անտեսանելի եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 35)

Եւ թագաւորին Վասլի առեալ գլխատանդսն՝ եւ խոստանայ զկնի երից ամաց դարձուցանել (11 / 24)

Բայց թագաւորն Յունաց... իբրեւ ետես միամտութեամբ գլխատերագնն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն (58 / 2)

Բայց թագաւորն Պարսից խորամանկութեամբ առ երկիւղի գլխատերագնն ինդրեր (57 / 36)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն գլխատիւս (20 / 27)

Եւ գլխատճառսն ինքն յայտ առն (31 / 26)

ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա, որք գպարանան քարշէին (38 / 20)

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիւք կերպարանին առ հ գպարգամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիւք պատրեն գմիտս անմեղացն (52 / 20)

Եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին, եւ գՊարսիկսն գրգռեալ՝ ժիր եւ անմարտնչելիս կազմէին: (57 / 46)

Եւ գպարսկական սուրն ի գործ արկեալ, ո՛չ ումեք խնայէին: (56 / 8)

Խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մեք գպարսկական տէրութիւնս (59 / 15)

ապա աւա՛ղ է մեզ որ մեք գպարսիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 15)

Եւ յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ, խնդրել ի մենջ գպարսիս վրիժուց նախնեացն մերոց: (60 / 11)

Զի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ գոր ընկալաք ի քէն, եւ թեթեւագոյն պատուհաս քո քան գպարսիս մեր (60 / 44)

Վասն այնորիկ մոլորեցաք գերութեամբ ի բազում ազգս, եւ եղաք իբրեւ գպիդս ամենեքեան: (27 / 31)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց. քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ գպրծոյն անապատի զգուշացուցանեն գիրք: (35 / 23)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ գպտուդ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 6)

որք մեծաձայն աղաղակաւ գմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ զերիվարի նորա գզիլսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 45)

յառաջ զձի եւ զգորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին, եւ ճանապարհ բանային, եւ ապա զգերին եւ զաղին յետոյ տանէին (51 / 11)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զգուր գետոյն զհօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորա»։ (4 / 10)

«Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զգուրն Սելովմայ որ գնայր իսաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ զորդին Տաբէէլայ, (4 / 8)

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զգուրն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 14)

Եւ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զգուրսն աղին ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն։ (53 / 2)

Իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌորովամուսն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց պահէր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն։ (44 / 11)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել (6 / 12)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. ողբալ նոճւոյն յաղագս մայրւոյն, եւ դժնկին յաղագս ձիթենւոյն։ (55 / 20)

Զքահանայսն ի պաշտամանցն լռեցուցին, եւ զսաղմոսասացսն ի սաղմոսական երգոցն. հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց։ (34 / 16)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեսցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ Սամարիա յաւուրսն Եղիսէի։ (60 / 28)

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուղայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ ինայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր. վասն

որոյ qUawuŋajŋ ընկալաւ զհատուցումն, կեանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 33; 21 / 35)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին զալ ի յօգնականութիւն, qUawuŋajŋ ախտացեալք առ վիուկն ընթացեալք (32 / 33)

Ջի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի quhrasharuiust ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 8)

լի եղեւ խռովութեամբ եւ ցասամբ, կամեր quhrerijunj հատուցանել (59 / 20)

Եւ զայս զի գրեցի, զի յորժամ qunghin հակառակն պատմեցից, ամենեցունց շարժեցից արտասուս: (22 / 25)

Եւ տեսեալ յիրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ, անդ եւ անդր վաղվաղակի quyayruaqhinj եւ զինուորի ձեւ զգեցեալ (58 / 11)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեսցէ quwawrpal եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 26)

Ջոր եւ մանկունքն ի հնոցին գովելով ասէին, «Որ նստիս ի քերովբէս եւ հայիս յանդունդս, գովեալ ես եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան». զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ quwunjq զհտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն, թէ «Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 47)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի. վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ quwunrhinsun ընդ երկիր զքարշիլն (30 / 30)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ quwunriky մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 24)

զի եբարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց. առ quwuisetp եւ զկարողութիւն ի նոցանէ՝ եւ ետ թշնամեացն, յաղագս անպատշաճ վարուց նոցա: (58 / 22)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն զիր չարանալն. քանզի եւ զիշերի հատեալ զբանսն եւ փախստական եղեալ, անցանէ յաշխարհն Յունաց՝ եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս. եւ չարախօս լինի զհաւատոյս մերոյ. եւ ինդրէ մկրտիլ ըստ նոցա կարգացն: (54 / 28)

Չսոսս տեսեալ թագաւորին՝ հարցանէր արժանաւորաց իւրոց (14 / 1)

նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսս ասեն լինել: (15 / 36)

Որ եւ զսոսս այսպէս գտեալ, յանկարծակի վայիւք եւ ողբովք լի եղև քաղաքն: (34 / 14)

նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսս (57 / 27)

Ջի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն (57 / 13)

Ջտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակէին մեծատունքն (30 / 8)

մոռացաւ հայր զգութ որդուց, եւ մայր զսէր նորածին մանկանց: (28 / 15)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զսէր եւ զխնամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելւոյ (58 / 30)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափխազաց ... իսկ ի հարաւ մինչեւ զՍիմն կոչեցեալ լեառն (34 / 40)

հարեալ սուսերան զսիքսն, առժամայն սատակէին (47 / 13)

Ջայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիր խորհրդոցն, եւ ուղղեսցեն զսիքսս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 46)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղև եւ անց ընդ մեզ (61 / 26)

Իսկ qUմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. եւ ապա առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց զնա: (6 / 10)

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին qungau մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս (45 / 13)

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ զահ տեառն եւ quպառնայիս որ ի նմանէ (55 / 31)

Մտին հեթանոսք ...պղծեցին զտաճարն սուրբ...եւ պղծեցին պիղծ գարշապարօք qurբութիւնս նոր (31 / 4)

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ զահ տեառն եւ զսպառնայիս որ ի նմանէ. եւ զմրուր բարկութեան եւ qurսմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան (55 / 32)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել qUուլտանն (39 / 31)

Իսկ թագուհւոյն qUուլտանն իբրեւ զքաղցեալ զագան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ (43 / 13)

Եւ բնաբարձ աւերմամբ քանդեալ qվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 23)

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսլեամբ qվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմբ, որք մարդասեր բարոյիք ընտանի գոլով մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք qվայրսն հնչեցուցանեն, եւ յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ, իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 44)

Անդ էր տեսանել qվիշտս եւ զտագնապս իւրաքանչիւր հասակի (56 / 15)

թերեւս որ մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րք qվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 8)

զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ qվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն (20 / 27)

Քանզի հեծելագորքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ գլխթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին (32 / 18)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց... խնդրեցին գլեքակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 41)

Մինչեւ ուղերձեաց ի յինքն գլեքօքին պատուհասն՝ բնակից լինելով անդնդային խորոցն: (25 / 27)

Եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ գլեւ հաստատունք (24 / 45)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեաւ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց գՎիրս ի ձեռս նորա, (12 / 8)

Անդ էր տեսանել զվիշտս եւ գտագնապս իւրաքանչիւր հասակի (56 / 15)

ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, եւ պղծեցին գտաճար սուրբ քո. (31 / 11)

Ջմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, եւ տայ զԹէսադոնիկն ի ձեռս նորա, եւ հաւատայ ի նա զհոգս Բուլղարացն եւ արեւմտական կողմանցն. եւ զմինն անուանէ դեմեսլիկոս, եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք գՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 45)

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի, զի անդ թերթեւագոյն առնիցէ գտանջանսն. (50 / 21)

Բե՛ր ի մէջ եւ գտդայոցն համար, (35 / 47)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի զերութիւն, գտդայս քո անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ: (31 / 44)

զշնորհակալիսն եւ գտրից տուրսն կաթուղիկոսին հատուցին (24 / 3)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղուցն իսիլ արկեալ բրեցին գտունսն, եւ ապա հուր հարեալ այրեցին զքաղաքն (34 / 25)

Եւ պղծեցին գտաճարն սուրբ (31 / 1)

որպէս Դաւիթ գտանջանս մեղաւորաց ասէ (49 / 4)

Արդ այս աստանօր գտեղի կայցէ բանս. (45 / 3)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ գտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս (23 / 33)

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեզօծ զարդիք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ գնովս հարկանիւր շլացուցանէր գտեսողացն տեսանելիս: (22 / 20)

«Ո՛չ գիտեմ գտէր, եւ զԻսրայէլ ո՛չ արձակեմ»: (25 / 26)

Չոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի գտէր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն (32 / 24)

«Գիրացաւ, ասէ, ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող գտէր Աստուած զարարիչն իւր (50 / 7)

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ՝ զի գիտասցուք մեք զմեր տկարութիւնս, ինայեաց եւ մեծարեաց զիւրոյ պատուանդանի աթոռոյ գտէրն, եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զսէր եւ զխնամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելոյ (58 / 29)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր գտէրութիւնն արեւելից, եւ գնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 7)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտէրունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուղս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 16)

Ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ յիշելով գտէրունական զանսուտ հրամանն (14 / 15)

Իսկ զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային զրոցն ընթերցմունսն գտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորհ խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 26)

իսկ ի ժամ հեղլոյ գտերունական իւղն ի ջուրն, այր մի տաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն՝ խնդրէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 24)

Եւ ոչ ան ի յիշումն գտերունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումնն առ Պետրոս (53 / 11)

Ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ. ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ գտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր (49 / 22)

Եւ մայրենի գթովքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային գտիրական ժամանակս երկանց (22 / 6)

անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, գտդայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 35)

զի գտդայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, եւ ոչ կաթէր ի բնութիւն նոցա գութ ողորմութեան. թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ գտդայսն զքարի հարկանէին (51 / 1; 51 / 4)

Կամ զոր բարձրն Եսայիաս բողոք բարձեալ սաստէ այնպիսեացն. «Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն գտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 12)

Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր գտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ (9 / 26)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ իրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ գտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն. (49 / 2)

Եւ հրամայէ գտունս նոցա յաւար, յաւեր, յապականութիւն դարձուցանել: (18 / 1)

Չտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակէին մեծատունքն (30 / 7)

Եւ ափափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին գտունս եւ զեկեղեցիս (34 / 46)

զիրապարակս լի դիակամբք տեսանել, եւ գտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 18)

զիրապարակս լի դիակամբք տեսանել, եւ գտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 19) եւ ի վաշխից եւ յանիրաւութեանց գտունս իւրեանց ամրացուցանեն (56 / 30)

ը ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգէր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն (45 / 9)

Ձի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեւաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղէր զցօղ կենաց. (22 / 11)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուրբ հարբիւր կամ զհագար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 19)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար քան մարգարէիցն, որ այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեսոնէ: (60 / 30)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար (31 / 22)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին... նաեւ զայլ շինուածսն եւ զփայտակերտս եկեղեցին զոր սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 39)

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն, եւ զյոյժ յիմարին յիրոց ախտակցաց, որ երբեմն տանջեալ խոստովան լինի ասելով (25 / 23)

ասէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարբսեցոցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 43)

Ձի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 7)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓէրս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ, եւ հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին,

իջեալնս արարեալ, եւ յառաջ ածեալ գՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 6 ; 10 / 9)

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս զչար եւ զառանց մխիթարութեան գփոխարէնն զոր ընկալաք: (41 / 36)

զկիսոցն գփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանւոյն իսկ ուտել բռնադատէին: (46 / 22)

Զի՞նչ թէ եւ աստ ի ձեռն հակառակորդացն գփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 8)

եւ իբրեւ գփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 12)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ գփասու նորա (4 / 11)

այրեցին ի հուր զսրբութիւնս քո, եւ յերկիր խոնարհեցուցին գփասու եկեղեցոյ քո. (31 / 12)

վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել գփասու եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի (53 / 15)

եւ որ ի յամբոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, ի թիրիլ ասպարին, եւ նա գփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 21)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր գփորձ չարեաց առեալ (34 / 4)

եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին գփրկութիւնն: (18 / 13)

եւ տեսցէ ամենայն մարմին գփրկութիւնն Աստուծոյ: (42 / 31)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ գրահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն (35 / 41)

Չքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց (37 / 34)

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրեւ գրաղաք որ ի վերայ լերինն կայց (29 / 27)

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զբաղար մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղեւ անմարդ ամայի (36 / 6)

գոր աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք. իսկ զայլ գաւառաց եւ զբաղարաց զանցս աղետից, ո՛ր յիտք բաւեն: (32 / 8)

Բայց զբաղարիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՞վ կարիցէ արկանել (31 / 16)

Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր գտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զբաղարն Սեբաստիա (9 / 27)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զբաղարն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

հոգ տարաւ առնուլ զբաղարն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 14)

խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զբաղարն ի Դունացին (23 / 37)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, գոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէիցն Անույ եւ այլ աշխարհին, զշնորհակալիսն եւ զտրից տուրսն կաթուղիկոսին հատուցին, յորմէ զբաղարն առին: (24 / 4)

. նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զբաղարն (31 / 20)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղուջն խիլ արկեալ բրեցին զտունսն, եւ ապա հուր հարեալ այրեցին զբաղարն (34 / 25)

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս. ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զբաղարն՝ եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ, եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զբաղարն: (37 / 6; 37 / 8)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգէտս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զբաղարն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 16)

այսոքիւք պաշարեալ զբաղարն եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ ագարակք

Եւ ես տաց, ասէ առանց պատերազմի գրադարս ի ձեռս նորա: (14 / 41)

Եւ ես տաց գրադարս եւ գայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 43)

Վասն տուր գրադարս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 19)

այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամրութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ տայ զբարձր աշտարակս ի կոխումն եւ գրադարս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 30)

Բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ գրաջ արանցն զնահատակութիւնն (58 / 2)

Իսկ գրահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին (31 / 35)

Ջրահանայսն ի պաշտամանցն լռեցուցին, եւ զսաղմոսասացսն ի սաղմոսական երգոցն. հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 15)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ ոք. զի հուրն յերկուս բաժանեաց գրադղեացիսն. (39 / 23)

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ գրադղեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յազեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր գլառնումն (43 / 13)

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիք կերպարանին առ ի զպարգամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս անմեղացն. քանզի բանք նոցա իբրեւ գրադղկեղ ճարակին (52 / 21)

Այլ զգանազան խորտիկս եւ գրադգրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար գինով զոր մատռուակեն որթք այգեաց, զայտոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 41)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. գրադգրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտերունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, ... (20 / 25)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ գրարինս անգամ եւ գայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 33)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւնն ողորմագին որ գրարհնս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց (34 / 18)

զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խոովութեամբ, որ եւ գրարհնս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել (46 / 15)

վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր գրարշիւն (30 / 31)

Սա գրեռորդին իւր կեսար անուանէ (17 / 30)

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ գրողն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 38)

վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիւն, եւ զգինդսն, զմատանիսն, զապարանջանսն, գրողէսն, զմեհեւանդսն եւ զայլն ամենայն: (30 / 31)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ գրարի հարկանէին. (7 / 43)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց գերի ելեալք, եւ կաթնասուն տղայք գրարի հարեալք (27 / 15)

Ոմանք ի յանկելոցն գրարի հարեալ սատակէին: (28 / 36)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն, զտղայս քո անողորմաբար հարեալս գրարի (31 / 45)

թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն գրարի հարկանէին (51 / 4)

զի ի գրկաց մարցն յափշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար գրարի հարեալ (56 / 16)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց գրեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար (24 / 35)

Չոր իբրեւ ետես Թեոդոռայ գրոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 43)

Եւ յարգի եղև արծաթսիրութիւն քան զաստուածսիրութիւն, եւ մամոնայ քան զՔրիստոս (29 / 46)

Սա զքեռորդին իւր կեսար անուանէ. եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ութ, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 31)

Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սաստկեաց Տրուեցան զօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց (3 / 21)

Եւ անդադար դողանջիւք վիրաւորէին զօրն, եւ ձանձրացուցանէին զլսելիս լսողացն: (28 / 46)

քանզի եւ բազումք իսկ մեռան ի նոցանէ, աղաչեցին զգօրագլուխսն՝ զի արձակեցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց (16 / 44)

Եւ մայրենի գթովքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային զտխրական ժամանակս երկանց, զօրէն աղաւնեաց զնորափետուր ձագօքն թոթռելով: (22 / 6)

Չոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին զոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասէր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն չյագեցաւ, այլ ի հեռաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս, եւ զօրն ամենայն նոքօք վարանէր: (40 / 9)

Որք միով այծէիւ կամ բաճկոնաւ շատանան, զՅովհաննու բերելով զնմանութիւն. բայց միայն զի նա մարախով եւ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր, իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 41)

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 14)

Չի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղէր զցօղ կենաց (22 / 10)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, գօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիւք եւ մարգարտախումն թագին (22 / 14)

Իսկ զօրացն բազմութիւն խումն առաջի ընթանալով՝ գօրէն ծովային ալեացն գմիմեամբ կուտակելով: (22 / 21)

Մինչ զի արիւնն գօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 36)

Եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն գօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացուցանէին (35 / 45)

Ո՛ւր թագաւորացն արթոք, ահա ոչ երեւի. ո՛ւր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, գօրէն գարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին (41 / 38)

Եւ ի քաղցրաշունչ օդոյն՝ ձօճի, ճեմի գօրէն ծովային ալեաց: (44 / 35)

Վասն որոյ ի գալ անօրինացն գօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ (46 / 39)

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն զանձինս, եւ հետի ոտիւք ի ջուրս իջանեն, եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն (8 / 10)

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն գօրինակ. (20 / 23)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ գօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, (7 / 31)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել գօրինակն. (20 / 25)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք. «Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգօրութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» եւ որ ի կարգին է. բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 2)

Զարթիր եւ զարթո՛ զգօրութիւնս քո (49 / 44)

ԶԱՀԻ ՀԱՐԿԱՆԻՄ - 1

Իսկ նա իբրեւ ետես զբազմութիւն զօրացն, զահի հարաւ (45 / 43)

ԶԱՅՐԱՑՈՒՄՆ - 1

ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած (39 / 12)

ԶԱՅՐՈՒՑ - 1

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել, եւ մտեալ լուացաւ արեամբ սպանելոցն առ ի հանգուցանել զայրուցս սրտին: (16 / 40)

ԶԱՆԱԶԱՆ - 1

Այլ զգանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար զինուով զոր մատռուակենն որթք այգեաց, զայտոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 41)

ԶԱՆԳԻՏԵԱԼ - 1

Իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 38)

ԶԱՆԳԻՏԵՄ - 1

բայց իբրև ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ նչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին, եւ ոչ զթիկունս դարձուցանէին (58 / 3)

ԶԱՆՅ ԱՌՆԵԼ - 1

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց արնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի (57 / 1)

ԶԱՆՅ ԱՐԱՐԵԱԼ - 2

եւ դէմ եղեալ գայ հասանէ յԵկեղեաց գաւառ, զանց արարեալ զբազում օթեւանօք: (3 / 37)

Չանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ, ի գաւառն Ապահունեաց, եւ կալաւ բովանդակ զընդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 34)

ԶԱՌԱԾԵԱԼ - 2

որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է, թէ զիա՛րդ զարածեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի (13 / 7)

յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց զարածեալ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 47)

ԶԱՌԱՋԻՆ - 3

«Դու ծանեար գլետին իմ եւ զարաջին իմ»: (19 / 43)

ԶԱՌԱՋԻՆՆ - 3

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի, եւ բան զարաջինն ողորմագոյն եւ բազում ողբոց արժանի: (28 / 25)

Չարացիներն՝ ընտրություն սկսաւ առնել ի մէջ քահանայից ըստ արժանաւորութեան, եւ անարժանիցն ասաց լռել (53 / 25)

զի չարացիներն թէպէտ եւ անառ մնաց Մանազկերտ՝ սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 2)

ՋԱՌ Ի - 7

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնություն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգությունն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորհ խորհողացն զկամս եւ չարս յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 27)

որով պարարտացեալ պողաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով չարս յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 13)

Վասն որոյ ժա՛մ է ինձ չարս Դաւթայն չարս նա զասացեալսն՝ ի քեզ երկրորդել: (29 / 14; 29 / 14)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ, որ չարս նմանէ խորհեալսն ծանուցանէր քաղաքին՝ կամ բանիւ կամ գրով: (37 / 45)

Չարս սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին (42 / 10)

եւ կամ ո՛ր ծիծառն զիւր վարանից բունիկն յարդարէ՝ աներկիւղ սնուցանելով չարս յինքենէ ծնեալսն: (45 / 3)

ՋԱՏԻԿ - 1

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար. եւ մնացին անդ մինչեւ մերձ ի զատիկն: (24 / 36)

Ի նոցանէ գարդ ոսկւոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայէլացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա (49 / 34)

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեգօծ գարդիւք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 19)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնադագեղ գարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, (20 / 36)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթուղիկոսարանին ի գարդուց կապուտ կողոպուտ արարին (6 / 6)

Ազատ կանայք ...այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի գարդուց. (7 / 41)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, մերկացեալ ի գարդուց. (20 / 38)

ո՛ւր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի գարդուց (41 / 43)

Իսկ այսօր նստի անշուք, անգարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի, մերկացեալ ի գարդուց. անկեալ ի պատուոյ, պատառատուն հանդերձիս նստեալ առանց մխիթարի (42 / 6)

Եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ եւ գարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 31)

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի գարդուցն. գլխոյն կնտութիւն»(30 / 33)

իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն (44 / 27)

զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր առնելով զնոսա: (30 / 33)

եւ կապուտ կողոպուտ արարին զզարդս նորա: (31 / 4)

ԶԱՐԴԱՍԵՐ - 1

Քանզի նա զԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր վկտութեանն այսպէս յանդիմանէ... (30 / 24)

ԶԱՐԴԱՐԱՆՔ - 4

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւազակաց. եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն (20 / 17)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան (34 / 12)

եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, յորում տեղոջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 23)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան զզարդարանս նոր (31 / 2)

ԶԱՐԴԱՐԵԱԼ - 2

որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛նն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 36)

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ գնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 32)

ԶԱՐԴԱՐԵՄ - 1

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտան զարդարէին (35 / 44)

ԶԱՐԴԱՐԻՄ - 2

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան, եւ երկիր իբրեւ զդայեակ՝ գեղեցիկ դիմօք զարդարի նոքօք, (44 / 38)

Ոչ լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ զարդարին առագաստք հարսնարանի: (22 / 37)

ԶԱՐԴԱՐԻԶ - 2

Իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն (44 / 26)

Վաճառականք՝ եկեղեցւոյ շինողք եւ զարդարիչք. կրօնաւորաց օթեւանք եւ հանգուցիչք, եւ առ աղբատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 34)

ՋԱՐԴԱՐՈՒՆ - 2

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց, ամենեւին գեղեցիկ, բոլորովին զարդարուն: (29 / 43)

Ջի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ (42 / 3)

ՋԱՐԹՆՈՒԼ - 1

բայց Քրիստոս յամէ զզարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 3)

ՋԱՐԹՆՈՒՄ - 4

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 22)

յորժամ այսպիսի յոյզք եւ ինդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 14)

Չարթիր եւ զարթո՛ր զգորութիւնս քո (49 / 44)

Չարթիր եւ զարթո՛ր զգորութիւնս քո, եւ եկ ի կեցուցանել զմեզ, Աստուած գորութեանց դարձիր առ մեզ եւ հատո՛ր դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 44)

ՋԱՐԹՈՒՅԵԱԼ - 2

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. որ յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ... տեսեալ զգործսն անպատեհութեան, (9 / 31)

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք... յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ գարթուցեալ (44 / 46)

ՋԱՐՀՈՒՐԱԿԱՆ - 1

Անդանօր էր տեսանել տեսիլ ողորմագին եւ գարհուրական յոյժ (31 / 31)

ՋԱՐՀՈՒՐԱՆՔ - 3

Ջորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ափշին միտք իմ, եւ յահագին գարհուրանացն զդողի առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ խաղացուցանել. (21 / 40)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ գարհուրանօր զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 2)

ամենայն աշխարհն Պարսից առ հասարակ գարհուրանօր պաշարեալ կային յերկիրի, եւ ինդրէին հնարս փրկութեան (11 / 30)

ՋԱՐՀՈՒՐԵԱԼ - 1

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչին փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին գարհուրեալք եւ խռովեալք (14 / 45)

ՋԱՐՀՈՒՐԵԼ - 1

զի ի բագում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ գարհուրելով. (60 / 20)

ՋԱՐՀՈՒՐԵԼԻ - 2

Բարձաւ եւ ի քահանայից երկիւղ եւ ընտրութիւն սրբութեան. նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է գարհուրէլի (30 / 19)

Իսկ այժմ գնորին հակառակն տեսանեմք. երկիր աւերակ, թափուր ի բնակչաց. քաղաքք կործանեալք, եւ անդաստանք խոպանացեալք եւ փշաբերք, ահագին եւ գարհուրէլի անցաւորացն ցուցանի: (44 / 42)

ՋԱՐՀՈՒՐԵՄ - 2

Ջի հայեցեալ ընդ մեզ՝ գարհուրէսջիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նոր (61 / 29)

Եւ յորմէ դողայրն եւ գարհուրէրն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց (59 / 10)

ՋԱՐՀՈՒՐԻՄ - 1

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ զդողի հարեալ գարհուրէցաք: (25 / 34)

ՋԱՐՄ - 1

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլդարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց գարմօք եւ ազգաւ (4 / 33)

ՋԱՐՄԱՆԱՄ - 2

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ գարմանայր ընդ քաջութիւն պատերազմողացն (7 / 6)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ գարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն (37 / 1)

ՋԱՐՄԱՆՔ - 3

գոր հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի գարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 15)

այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախտուն թագին, եւ զամենայն մարդ ի տեսութիւն եւ ի գարմանս ցուցանէր (22 / 18)

Եւ այսու կերպարանօք ի գարմանս շարժեաց զհեռաւորս եւ զմերձաւորս, եւ ամենայն ոք ցանկայր զնա տեսանել: (52 / 4)

ՋԱԻԱԿ - 1

քանզի Դաւիթ վաղճանեցաւ չունելով այլ զաւակ ժառանգաւոր: (24 / 6)

ՋԱՔԱՐԻԱՅ - 2

Պատասխանի տուեալ Չարարիայն ասէ (10 / 35)

յետոյ առաքէ զՉարարիա՛ գոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք (10 / 26)

ՋԲՕՍԱՆՔ - 1

զամենայն զբօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր (60 / 45)

ԶԳԱՅՈՒՆ - 1

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. թո՛ղ թէ զգգայունս եւ զկենդանիս: (34 / 19)

ԶԳԱՍՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ - 1

այլ գթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս իրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 42)

ԶԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ - 1

որ եւ զբարբարոսն ի զգաստութիւն էած (39 / 25)

ԶԳԱՅՈՒՑԱՆԵՄ - 1

առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ...որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ, զոր ասէն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի, որպէս զի զգացուսցէ թագաւորին, զի տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից (14 / 38)

ԶԳԵՍՏ - 1

Չար թուէր նոցա հարկաւոր զգէստն որ զխայտառակութիւնս մեր ծածկէր (60 / 16)

ԶԳԵՑԵԱԼ - 1

անդ եւ անդր վաղվաղակի զսպառագինի եւ զինուորի ձեւ զգէցեալ (58 / 11)

ԶԳԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

զի յայնմ հետէ յարձակեցան թշնամիք ի վերայ մեր, եւ զգեցուցին մեզ հանդերձ սգոյ եւ տրտմութեան, եւ բարձաւ ուրախութիւն յաշխարհէ: (59 / 46)

ԶԳԼՈՒԽ ԵԼԵԱԼ - 1

Իսկ ես ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ
(41 / 11)

ԶԳՈՅՇ - 3

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում աւետարանութեանն. «Զգո՛յ՜ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք». նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փնլիպպեցոցն, իրատեալ ի տէրունական հրամանացն. «Զգո՛յ՜ լերուք ի շանց անտի, զգո՛յ՜ լերուք ի չար մշակաց անտի»: (52 / 25; 52 / 28; 52 / 28)

ԶԳՈՒՇԱՆԱԼ - 4

Իսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի զինուոյ թմբբեալ, ոչ կարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 30)

Քանզի յարտաքին թշնամւոյն զգուշանալ դիւրին է. (52 / 29)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յորմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիւրաւ էր. (52 / 32)

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց, եւ անկեալ գիշերայն ի վերայ քաղաքին որ ի նմա, եւ զոր ի նմա գտին անպատրաստ եւ առանց զգուշանալոյ: (46 / 13)

ԶԳՈՒՇԱՆԱՄ - 1

բայց դուք պինդ եւ ամուր կացեք, եւ ի տեղեացն վերայ զգուշացարուք: (38 / 3)

ԶԳՈՒՇԱՅՈՒՑԱՆԵՄ - 1

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն զիրք: (35 / 23)

ԶԳՈՒՇՈՒԹԻԻՆՆ - 2

եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ (50 / 29)

Զի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն իրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 24)

ԶԴԻՄԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ - 1

Եւ ոչ այդ միայն, նաեւ ոչ մարթացին կրօնաւորք զդիմի հարկանել պատերազմասէր դիւին. (59 / 41)

ԶԴՈՂԻ ԱՌԵԱԼ - 6

Զորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ավիշին միտք իմ, եւ յահագին զարհուրանացն զդողի առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ խաղացուցանել (21 / 40)

ԶԴՈՂԻ ՀԱՐԵԱԼ -2

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ գղողի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 33)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, գղողի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 47)

ԶԴՈՂԻ ՀԱՐԿԱՆԻՄ /ԵՄ/-1

Եւ գղողի հարկանի ձեռքս եւ ոչ կարեմ զոճ տողիս յառաջ խաղացուցանել: (35 / 30)

զոր տեսեալ քաղաքին՝ յոյժ գղողի հարան, (38 / 25)

զի ո՞յր ուրուք ի տեսողացն ոչ բեկանէր սիրտն, եւ ոչ գղողի հարկանէր անձն (46 / 17)

ԶԵՂԱԻ - 1

Ժամանեցին մեզ աւուրք չարչարանաց, Եւ գտին զմեզ նեղութիւնք անհնարինք. Քանզի լցեալ զեղաւ չափ մեղաց մերոց, Եւ ել աղաղակ մեր առաջի Աստուծոյ: (2 / 35)

ԶԵՂԶ - 1

Ապա ի գեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 42)

ՋԵՂՈՒՄ - 2

սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք, իբրեւ զալիս ծովու կուտակեալք զմիմեամբք զեղուին: (15 / 1)

եւ ոչ զեղուն գուրք գինով (35 / 15)

ՋԵՆԵԱԼ - 1

եւ այլք ընդ փողիցն զենեալք՝ կիսամեռք գոլով, դժուարաւ խոնչէին (28 / 30)

ՋԵՆՈՒԼ - 1

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին (16 / 38)

ՋԵՆՈՒՄՆ - 1

եւ իբրեւ զոչխար ի զենումն ետ: (58 / 19)

ՋԵՏԵՂԵԱԼ - 1

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր, եւ զետեղեալ յաշխարհն Բիւթանացոց, անհուն բազմութիւն յինքն կուտէր: (57 / 11)

ՋԵՏՂ ԱՌԵԱԼ - 2

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ եւ զետդ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ եւ գայ ի քաղաքն Ուխթեաց (4 / 17)

Եւ զէտդ առեալ դադարեաց աւուրս չորերտասան (26 / 19)

ՋԵԲԾ - 1

Այլ եւ պահապանն Իսրայելի զէրծ ի նոցանէ զօգնականութիւն իւր. (16 / 30)

ՋԵԲԾԱՆԵՄ - 1

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն
եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց, նա զէրծաւ. (50 / 37)

ՋԷՆ - 6

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զզէնսն՝ յարձակեցան ի
վերայ շինին (43 / 33)

Աղեղունք մեր փշրեցան, եւ զէնք մեր խորտակեցան (58 / 20)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի
քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զհնու (3 / 36)

քաջ արքն վառեալ զհնու եւ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին եւ
վատքն թալկանային (28 / 11)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեսոն ո՛չ էր ընդ նմա, որ
Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն. եւ ոչ ել տէր ընդ զօրս մեր զհնու եւ
վահանաւ, եւ ոչ եհան սուր ընդդէմ թշնամեացն եւ արգել (58 / 15)

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի զօրութենէ
պակասեալ՝ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկաթակուռ զհնուցն, ... կոտորեցին
անթիւ բազմութիւն: (11 / 7)

ի նոցա անդրանիկսն զքնդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 29)

ՋԻ - 207

բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, եւ աստի սկիզբն առնել, որպէս զհ դիւրածան լիցի մեզ բանս: (3 / 30)

«Փոխանակ զհ ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զջուրն Սելովմայ որ գնայր խաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ գորդին Տաբէէլայ, (4 / 8)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զհ որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար (6 / 12)

Եւ զօրանայ քան զամենեսեան, որ յառաջ քան գնա էին. մինչ զհ բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ (6 / 17)

զհ իբրեւ զյորձանս գետոց ընդ վիմի հարեալ, այնպէս զօրքն Հոռոմոց ընդ նոսա հարեալ՝ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 6)

Բայց մեք խուն բանիւք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց է. որպէս զհ որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեացեն զայս որդոց իւրեանց. որպէս զհ մի՛ մոռասցին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենե (7 / 26; 7 / 27)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զհ զարքունադրոշմ նշանին բեւեռսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթողիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն (7 / 35)

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զհ ընդ առաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն զանձինս, եւ հետի ոտիւք ի ջուրս իջանեն, եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն (8 / 11)

վասն զհ որդին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ, եւ չժամանեաց ի պատիւ հօրն: (8 / 22; 8 / 24)

գիորք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 9)

Եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր, մինչ գի թագաւորին խնդրել զօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիրապաղատէն: (9 / 12)

յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ, կամ իբրեւ զհօր այր՝ գի թափե զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան, եւ գի ո՛չ գոյր այլ իւրք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն, ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 31; 9 / 32)

Ձայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս գի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիր խորհրդոցն, եւ ուղղեսցեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 45)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին. վասն գի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսազին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին. վասն գի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի (10 / 11; 10 / 12)

Եւ գի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չաճէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 15)

Վասն գի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի զօրութենէ պակասեալ՝ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկաթակուռ զինուցն (11 / 6)

քանզի եւ ժամանակն իսկ ձեռնատու էր այնմ, գի քաջ ի ձմերոց հասեալ էր: (11 / 34)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, զոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել, որպէս գի փութով առ նա հասցէ: (12 / 15)

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել, գի բօթ մահու թագաւորին զհետ եկն (13 / 19)

բայց միայն գի նա մարախով եւ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր (13 / 38)

առաքել զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց, որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Մամուսատ, զոր ասէն ի հինսն շինեալ Մամփսոնի, որպէս զհզգացուցէ թագաւորին, զհ տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից (14 / 38; 14 / 39)

Իսկ սրունքն եւ ոտքն երկաթի խառնեալ ընդ խեցի, որ է Հոռոմոց թագաւորութիւնն. զհ ոչ ըստ ազգի վարի, որպէս եւ այլ ազգաց թագաւոր եւ որդի թագաւորի: (15 / 29)

Բայց ասէն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զհ չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, (16 / 7)

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասէն, զհ յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր (16 / 15)

զհ արձակեցեն գնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց եւ ինքեանք կալցեն գամուրն եւ զդաստակերտս նորա: (16 / 44)

փոխանակ զհ ի տէրն եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 14)

որպէս զհ սեփհական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն, զոր եւ արարին իսկ: (17 / 35)

Եւ այնքան ծանրացաւ խռովական ամբոխն յաւարառութիւնս իսանձեալ, մինչ զհ զպարիսպն պալատին իւրամատեալ՝ բազում գանձս ի թագաւորական գանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 5)

զհ զոք յիւրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան. (18 / 25)

Եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զհ բազումք ակամայ կամօք ետուն գանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 37)

զհ զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամէնն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 42)

. զհ «Մի՛ պարծեցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր (19 / 4)

սաստեալ նմա ասէր. «Մի՛ միւեր զձեռն քո ի դմա, զհ օծեալ տեառն»: (19 / 19)

ասէր. «Վա՛յ է նոցա գի կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինէւ», եւ որ այլն եւս: (19 / 24)

«Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. գի ոչ ուստեք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ». (19 / 33)

— Ձի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբբ. գի ակն է նորա արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի ամենատես գիտութեան նորա: (19 / 39; 19 / 40)

գի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյգ գիտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն, թէ «Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 47)

Այսոքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս գի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 40)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն... գի զամենայն զանձան գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց. վասն գի ի մահուան նորա նա էր հոգաբարձու նմա: (21 / 16; 21 / 17)

գի դառն է պատմութիւնս, եւ բազում ողբոց արժանի: (21 / 41)

— Ձի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարզեաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղէր զցօղ կենաց (22 / 10)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ գի զգիւղս եւ զազարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 23)

Եւ զայս գի գրեցի, գի յորժամ զսոցին հակառակն պատմեցից, ամենեցունց շարժեցից արտասուս: (22 / 25; 22 / 25)

«Ճանապարհք Սիովնի, ասէ, սգան, գի ոչ որ է որ մտանէ»: (22 / 43)

Իսկ աստ վաճառողն յոյժ ապառումն եւ տմարդի, գի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց. գի այգի զոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ, նա քակեաց զգանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նորա, եւ արար զնա կոխան

անցաւորաց. մինչ զի «ապականեաց զնա իոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմա», ըստ դաւթական երգոցն: (23 / 3; 23 / 4; 23 / 7)

Չայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեր խրատիցիմք (25 / 11)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա. եւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել ի վերայ մեր, զի ողորմած է (25 / 14; 25 / 15)

Միովն ի մէնջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր գթութեանց է. (25 / 17; 25 / 18)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր, զի մի՛ ի սպառ սատակեցէ զմեզ: (25 / 22)

զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն (25 / 29)

զի գոր պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ (25 / 36)

Քանզի ինդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զոմանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին. ըստ այնմ, «Լալ ընդ լացօղսն»: (26 / 7)

Ձի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր, միաւոր եղեւ ամենեցուն կոծ, ամենեքեան խորզագգացք, ամենեքեան արջնագգեստք, ամենեքեան հատեալք ի կերակրոյ, եւ զբնութիւնն բռնադատէին առատանալ ողբովք, նաեւ զեղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչէին. «Թերես, ասէ, զղջացի Աստուած, եւ դարձցի սրտմտութիւն նորա ի մէնջ»: (26 / 47; 27 / 1; 27 / 3)

զի դարձուցեր զերեսս քո ի մէնջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 33)

զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ (27 / 36)

qh գումանս ի նոցանէ որք ի բուն անկանէին՝ սրամահ առնէին եւ որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիք խոցոտեալ սատակէին (28 / 5)

qh ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնի հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել, եւ ոչ որ էր որ տայր. (28 / 26)

Աստանօր ի մերս դարձուցից զոճ բանի պատմութեանս. եւ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս qh ամենեցունց շարժեցից զարտասուս: (29 / 20)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, qh ընդ իս զողբս յարդարեացեն. (29 / 21)

«Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն գտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, qh զընկերին հանիցեն: (30 / 13)

«Փոխանակ, ասէ, qh հպարտացան դստերք Սիովնի, եւ գնացին ի բարձր պարանոց»: (30 / 25)

Նախ զարմատոյն ամենայն չարեաց բուն հարկանէ, զամբարտաւանութենէն ասեմ. qh նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, qh ի մարդկանէ դեւս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 27; 30 / 27)

qh ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր առնելով զնոսա: (30 / 33)

qh յորժամ ի գերութիւն հանդերձեցան, գերիչքն զայն շնորհեցին նոցա: (30 / 36)

այլ qh ցուցից, թէ որպէս ըստ կարգի նոցա յանցանքն մեր, նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ իրատ ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 38)

qh թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ (30 / 40)

qh ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, եւ պղծեցին զտաճար սուրբ քո. (31 / 10)

qh որպէս գրեալ է վասն սողոմայեցուցն... (31 / 17)

«Եկեացէ ժամանակ, գի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ». եւ զպատճառսն ինքն յայտ առնէ. «Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ, գի ոչ ծանեան զիս»: (31 / 24; 31 / 27)

գի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր (31 / 28)

գի ամենայն քաղաքն լի էր դրակամբք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք եւ նրբափողոցք եւ ընդարձակ սրահք: (31 / 31)

գի մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել (32 / 4)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, գի զԼիպարիտն հայցէին զալ ի յօգնականութիւն, զՍաուղայն ախտացեալք առ վիուկն ընթացեալք (32 / 32)

Ձոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային. որոց զհետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին, զոմանս սրով, եւ զբազումս՝ վասն գի գիշերացաւ ժամն, ի գահից եւ ի քարանձաւաց գահավէժ առնէին (33 / 2)

գի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամբք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք... (34 / 43)

վասն գի կործանեցան բնակիչք նոր (35 / 5)

Ոչ ուրեք բանին գիրք առ ի խրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց. վասն գի ընթերցողքն սրամահք ի հրապարակս (35 / 10)

Ո՛ր Երեմիա ողբացէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկարելով զողբսն. ո՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն գի յագեսցի ողբովք: (35 / 19)

Մինչ գի արիւնն զօրէն զարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 36)

գի վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց յամենայն մարդկանէ: (36 / 43)

գի ամենակալ համբաւեր զինքն եւ Աստուծոյ աթոռակից. եւ ընդ Աստուծոյ իմաստութիւնն, գի միով տամբ խաղաց ընդ նմա, եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 2; 37 / 4)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ գի դու տէր ընդ իս ես». (37 / 26)

գի նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 33)

որպէս գի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ իւրեանց ընկենայր: (38 / 14)

Եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասւոյ, գի մի՛ քար երիցուն հասցէ ի նա: (38 / 22)

Չայս ասացի, գի մի՛ վիատիցիմք յորժամ ի մեջ անհնարին փորձանաց անկանիցիմք: (39 / 6)

Զի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս, գի համբերօղբն արժանացին պսակին փառաց (39 / 7; 39 / 8)

գի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղղեացիսն. զոր գտանէր՝ կիզոյր. իսկ մանկանցն ցօղէր հրեշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, ո՛չ տրտմեցուցանէր՝ եւ ոչ նեղէր զնոսա. որ եւ զբարբարոսն ի զգաստութիւն էած, որ ի վերայ անպատում սքանչելեացն խոստովան եղեալ ասէր. Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, գի եւ ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 22; 39 / 26)

Իսկ ես ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զզլուխ ելեալ իրս պատմեմ. որպէս գի ամենեցուն՝ որք լսիցեն (41 / 12)

գի ամենայն անձինք իմ են (41 / 19)

գի վասն մեր իսկ եղեն: (42 / 24)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, գի զմեռեալ՝ թեպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ. զի՞նչ եղև օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային. ասա՛ ինձ. եւ ոչինչ. վասն որոյ զայս զիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ

հաշտեցուցանել զԱստուած. զի թէ այս յարդարիցի, եւ թշնամեաց սուրն պակասի ի սպառ, եւ դժուարինքն մեզ ի դիւրինս փոխի (42 / 25; 42 / 29)

Զի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ո՞վ կարիցէ կալ մեզ հակառակ (42 / 31)

«Իցէ՛ զի կարդայցէք առ իս, եւ ես ոչ լուայց ձեզ (42 / 42)

մի՛ լիցուք յանձանօթից նորա, զի մի՛ ասիցէ, թէ՛ Ոչ ճանաչեմ զձեզ. այլ լիցուք ի Բարեկամաց կարգի նորա, զի ասիցէ ցմեզ. «Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (42 / 47; 43 / 1)

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յազեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 14)

Խնդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի ես կացո՛ր զոք թագաւոր, որպէս զի մնասցէ առանց խռովութեան քաղաքս: (44 / 1)

«Երկիր, ասէ, էր ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործէր զերկիր»: (44 / 24)

Զի զոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի, իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն, նաեւ գուրն ընդ նմա հատանի (44 / 24)

զի յորժամ մարդաբնակ շինութեամբ հարստանայ, յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ զանդաստանս լնուն (44 / 30)

զի ո՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն, եւ ո՞ր տկարք ի թոչնոց ի նոսա ապաւինին ըստ սաղմոսին ձայնի (44 / 48)

զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 17)

զի զոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ (45 / 20)

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՛ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ, իմ է քաղաքդ, բացէք զդրունս, զի մտից: (45 / 34)

Ձորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի

խոռվութեամբ, որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել. զի ո՞ր ուրոք ի տեսողացն ոչ բեկանէր սիրտն, եւ ոչ զողորմ հարկանէր անձն, եւ ոչ խաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն (46 / 14; 46 / 16)

զի կենդանւոյն իսկ ուտել բոնադատէին: (46 / 23)

Ո՛վ քո, Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերոյ չարեացս առաւելութեան. զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից, եւ չշիջաւ սրտմտութիւն բարկութեան տեսոն (46 / 24)

որ զի քան զայս զի՞նչ այլ ոք դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայց (47 / 22)

վասն զի ոչ լուսք նմա մինչեւ ի խաղաղութեան էաք: (47 / 31)

զի թերեւս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն (48 / 12)

զի իրատու գաւազանն՝ հայրական է, իսկ տանջանացն՝ դատաւորի, որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց. եւ իրատք քո ուսուցէ զիս». սմին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցւոցն գրէ. «Չի թէ ի իրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 3; 49 / 5)

նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեսոն ի կեանս իւր (49 / 25)

եւ երկրորդ՝ զի ծառայեցին արարածոց, եւ ոչ արարչին որ է օրհնեալ յաւիտեանս. (49 / 39)

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղքատանալն տրտնջեմք եւ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ (50 / 11)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք: (50 / 15)

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի. զի անդ թեթեւագոյն առնիցէ զտանջանսն (50 / 21)

գի զտղայսն եւ զայլ սպաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիւք եւ նետիւք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին (51 / 1)

Եւ վասն գի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անա (51 / 8)

—Ձի զոր օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբռնին. այսպէս եւ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն, գի ի կերոյն խաբեալ՝ ձուկն ի կարթէն ըմբռնեսցի, նոյնպէս եւ անօրէնութեան մշակքն. քանզի զհարեանց կորստեան վիին չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումեք. վասն գի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկաճ էր (52 / 13; 52 / 15; 52 / 17)

գի որպէս ախտն այն դժուարին է առ ի բժշկել, այսպէս եւ ի նոցանէ ըմբռնեալքն հազիւ կարեն կալ յակաստանի: (52 / 22)

գի գառինքն գայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 43)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժա՛մ է ի գլուխ ճառին դարձուցանել զբանս, որպէս գի հաւատարիմ լիցի մեզ ասացեալս: (53 / 4)

վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի, գի մատնեսցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն (53 / 16)

Եւ գի ի Նիկիական կանոնսն գրեալ է (53 / 29)

Բայց գի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 45)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, գի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իրեանց ձգեսցեն (54 / 6)

գի յոյժ ողորմէր կորուսեալ անձինն: (54 / 25)

գի ամենայն որ լսիցէ զպատմութիւնս զայս, անէծս արձակեսցէ զհետ նորա: (54 / 44)

—Ձի տէր է որ շինէ եւ քակէ, տայ զամուրս ի դողումն եւ զբարձր աշտարակս ի կործանումն. գի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղէ իսափան եւ

դիմահար Եդերայ, որ յարեալ սատան Սողոմոնի. գի սրբութիւնն է ամբութիւն, եւ պարիսպ ընտիր գործք աստուածպաշտութեան: (55 / 12; 55 / 13; 55 / 16)

Ձի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու... (55 / 22)

Ձի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղել. վասն գի ոչ սակաւք էին որ աչօք տեսին, եւ ոչ լսելեաց կարօտացան. գի բազում աշխարհ եւ քաղաք ա՛յն էին որ ապրեցան յայնմ հինէ. այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամբութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ տայ զբարձր աշտարակս ի կոխումն եւ զքաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 24; 55 / 26; 55 / 27)

Ջանայր, հնարէր՝ գի գոռուն երկաթի եւ զնիգս պղնձի ի բաց խլեցէ, որ կայր ընդդէմ թագաւորութեանն իւրոյ (55 / 45)

Անդ էր տեսանել զվիշտս եւ զտագնապս իւրաքանչիւր հասակի. գի ի գրկաց մարցն յափշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար զքարի հարեալ, եւ մարքն արեամբ եւ արտասուօք զմանկունս իւրեանց թանային. զհայր եւ զորդի մի սուր խողխողէր. գի ծերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան. գի լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ էր մարմին սպանելոցն. գի ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ. եւ գազանք վայրի եւ ընտանի՝ եղեն գերեզման դիականցն. վասն գի ոչ գոյր որ թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 15; 56 / 18; 56 / 19; 56 / 20; 56 / 23)

գի թերեւս պահանջեցէ ոք ի նոցանէ (56 / 45)

Բայց թագաւորն Դիոզէն..., իբրեւ ետես գի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար (57 / 4) գի մի՛ անարի եւ վատ երեւեցի (57 / 9)

Ձի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն (57 / 12)

գի նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա. գի ոչ եթէ այլ ոք դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 26; 57 / 27)

գի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամբացուցեն (57 / 37)

գի եւ զկնի մահու՝ միամտութեամբ քաջութեան վայելուչ յիշատակ թողցի (58 / 6)

գի եքարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց (58 / 21)

գի գիտասցուք մեք զմեր տկարութիւնս (58 / 28)

գի զառաջինն թէպէտ եւ անառ մնաց Մանազկերտ՝ սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 2)

Եւ երդմամբ դաշինք հաստատեալ, գի խաղաղութիւն եղիցի ընդ Պարսից թագաւորութիւնս եւ ընդ Յունաց: (59 / 8)

գի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, (59 / 27)

Ձի յայնմ հետէ՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցւոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 36)

Ձի ոտն առ ոտին եղեւ ճշմարիտ մարգարէութիւն խաւարումն նորա. գի յայնմ հետէ յարձակեցան թշնամիք ի վերայ մեր, եւ զգեցուցին մեզ հանդերձ սգոյ եւ տրտմութեան (59 / 44; 59 / 45)

գի քակեցան տունք աղօթից (60 / 6)

վասն գի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայնմ կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 12)

Ձի իրաւունք եւ դատաստան բարձաւ ի մէնջ, եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մերոց տեղի ո՛չ գոյր. գի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զմեզ: (60 / 14; 60 / 15)

գի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով. կերակուր մեր անզօր, եւ ըմպելի դառն յերկիւղէ եւ ի սպառնալեաց տերանց մերոց. վասն գի ոչ համարէին թէ գոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 18; 60 / 21)

Ձի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել (60 / 22) գի թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ խրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 26)

Վասն գի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն (60 / 28)

գի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղիւ սոցա տազնապեսցուք օր ըստ օրէ. եւ վասն գի զպաշտօն տեառն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 36; 60 / 38)

Ձի ո՛չ էթէ ըստ յանցանաց մերոց խրատեաց զմեզ, այլ գթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս խրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 40)

Ձի էթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ գոր ընկալաք ի քէն (60 / 43)

Շատ է մեզ այս՝ գի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր (61 / 1)

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց, գի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց. գի այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 4; 61 / 5)

Ձի ոչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիրութեան (61 / 9)

գի ամենայն խորհուրդք նոցա որ վասն մեր. ի չարութեան են, եւ բանք նոցա լի նենգութեամբ: (61 / 15)

Վասն գի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին. գի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց, գի բնաւ մի՛ հայեսցին եւ տեսցեն զմեզ կենդանիս. այլ եղիցին զերեզմանք մեր անհետ ի ներքոյ ոտից նոցա: (61 / 16; 61 / 17; 61 / 19)

, գի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեցեն զայս գիր մատենի, (61 / 21)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղև եւ անց ընդ մեզ, գի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ասել կամ գրել. բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, գի ընթերցջիք եւ զհտասջիք, եթէ մեղքն եղև այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 26; 61 / 28)

Ձի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսջիք երկնչել յերեսաց տեառն (61 / 29)

ՁԻ ԹԷ - տե՛ս ՁԻ գլխք. ընդգծվածները:

ՁԻԱԲԴ - 2

գիս ըն կարացից եւ աղքատս գիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր թշուառութիւնս (7 / 21)

Ապա ի զալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից. որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է, թէ գիս ըն զառածեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի. քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա աս ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 6)

ՁԻՆՈՒՈՐ- 2

Յայնմ հետէ բարձաւ զօրութիւն յիշխանաց եւ ի գինւորաց (58 / 35)

եւ տեսեալ յիւրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ, անդ եւ անդր վաղվաղակի զսպառազինի եւ գինւորի ձեւ զգեցեալ, եւ իբրեւ զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 11)

ՁԻՆՁ - 17

Ձսոսա տեսեալ թագաւորին՝ հարցանէր արժանաւորաց իւրոց. Ձի նչ են այն բազմութիւն հերետիկոսացն: (14 / 1)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասեալ գայր, չտայր ինչ պատասխանի. այլ հանապազ զնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 24)

Եւ ասպա զի՞նչ առնէ(18 / 28)

Զի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. (30 / 22)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից(35 / 24)

Զի՞նչ թէ եւ աստ ի ձեռն հակառակորդացն զփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 7)

Ոչ ինչ է, ասէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. եւ ասպա զի՞նչ: (39 / 18)

«Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ գօր ասեն ի մէջ Բարայէլի (41 / 16)

զի՞նչ եղեւ օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային (42 / 26)

«Մինչեւ իցէ քո կարդացեալ, եւ լուայց քեզ. եւ մինչդեռ խօսեցիս, ասացից եթէ զի՞նչ խնդրես». (42 / 39)

քանզի զի՞նչ հաղորդութիւն է լուսոյ ընդ խաւարի: (42 / 45)

զայս զի՞նչ այլ որ դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայց (47 / 22)

Քան զհող անարզ եւ խոնարհ այլ զի՞նչ որ իմասցի (50 / 16)

իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել (51 / 6)

զի՞նչ թէ եւ պաշտօնեայք նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 11)

Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թէ նա զիւր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ, դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 37)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տեառն (56 / 33)

ՉԻՆՉ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի (22 / 7)

Ծանո՛թ թագաւորին թէ մեզ զԻՆՉ հատուցանէ փոխարէնս (23 / 42)

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել՝ որ յափշտակեաց զայն, թէ զԻՆՉ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 16)

Արդ զԻՆՉ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել (36 / 39)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զԻՆՉ է այն անհատ աղաղակն (37 / 38)

ՉԻՆՉ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմաձունդ գերերջանիկ (42 / 2)

մինչեւ շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զԻՆՉ գործի ի նմա: (55 / 36)

ԶԻԻՂԻ - 1/զիւղ՞/

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ զուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի (35 / 21)

ԶԿԱՅ ԱՌՆՈՒՄ - 4

Արդ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. (17 / 28)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ առցէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 18)

Այլ որ վասն Արծինն տխրական պատմութիւնս աստանօր զկայ առցէ. (32 / 4)

Այլ այս աստանօր զկայ առցէ բանս (50 / 24)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 34)

Ձոր լուեալ Գեորգէ, մեծասաստ ցասամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս առաքեաց զկնի նորա (6 / 2)

Վնութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն (10 / 31)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ (11 / 1)

Եւ թագաւորին Վասլի առեալ զպատանդսն՝ եւ խոստանայ զկնի երից ամաց դարձուցանել (11 / 24)

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեւն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն (11 / 32)

Եւ ինքն առեալ զոտս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, եւ զկնի երկու աւուր բարձաւ ի միջոյ (12 / 28)

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարազատն՝ ամս չորս (12 / 35)

Ձկնի նորա վոխանորդէ զթագաւորութիւն յառաջասացեալն Կոստանդիանոս նորին հարազատն: (13 / 27)

Իսկ զկնի սատանայական գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 37)

զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամենն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 42)

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց (20 / 5)

Յայսոսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց (21 / 36)

Եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 12)

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի (28 / 24)

Ձկնի այսր պատմութեանս, ի գալ տարւոյն էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեք: (34 / 29)

Մինչ զի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 38)

Եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 13)

Եւ ինքն զկնի երից աւուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի (44 / 5)

Վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր (54 / 44)

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց զործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն. զի մի՛ անարի եւ վատ երեւեսցի, եւ զկնի ինքեան վատ յիշատակ թողցէ: (57 / 8; 57 / 9)

զի եւ զկնի մահու՛ միամտութեամբ քաջութեան վայելուչ յիշատակ թողցի (58 / 6)

Ձկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղեւ, եւ յաչիցն զրկեցին, եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ, լի եղեւ խռովութեամբ եւ ցասմամբ, կամէր զսիրելոյն հատուցանել, եւ անդէն ժամանեաց նմա մահ, եւ ել յաշխարհէս զկնի ամենայն երկրաձնաց, ուր ի միասին են թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 17; 59 / 21)

զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեւն, թողլով զկնի իւրեանց յիշատակս իրացն (61 / 24)

ՋՅԵՏ - 19

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 4; 6 / 5)

Որում զիւտ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին, եւ մեծարեալ պատուի ի նմանէ: (8 / 7)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլատոս, եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զիւտ իւր(9 / 12)

Եւ ապա զիւտ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս, եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամս եօթն: (9 / 15)

քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թեպէտ ոտին ընթացիւք զիւտ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 43)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զիւտ ընթանայ (11 / 1)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափիսագաց. որոց զիւտ երթեալ զօրացն՝ կոտորեցին մինչեւ ի մուտս արեւուն: (11 / 11)

Բայց չժամանեաց զործ ինչ վճարել, զի բօթ մահու թագաւորին զիւտ եկն (13 / 19)

Եւ ինքն մահուամբ ճեպի զիւտ ամենայն երկրածնաց: (13 / 31)

Եւ որ զիւտ սոցին գան բանք (25 / 40)

քանզի որ հետիոտիւք ընթանալ կարէին, այսր անդր յածելով զմարս իւրեանց խնդրէին, յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝ արձագանք լերինն զիւտ հնչէին, (28 / 40)

որոց զիւտ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին (33 / 1)

Եւ եղև երկիրս ամենայն իբրև անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զիւտ հնձողացն ընթանան որ զորայն բառնան (33 / 8)

զառ եւ զգերի զամենայն թափեցին, բայց փախստէիցն զիւտ ոչ իշխեցին յերկարել (36 / 19)

Ջոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերկվարսն, զիւտ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 41)

գերի կանանցն զհետ իրեանց ետուն տանել: (47 / 29)

Եւ ի պատահելն իրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց, նա զերծաւ. եւ մարտիկ արքն որ մնացին, այն զհետ փախստականին չոզան (50 / 37)

զի ամենայն որ լսիցէ զպատմութիւնս զայս, անէծս արձակեցէ զհետ նորա: (54 / 45)

ԶՂՋԱՆԱՄ - 6

Միովն ի մէջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր գթութեանց է. եւ միւսովն զղջանայ ի վերայ չարեաց մերոց, քանզի Աստուած ողորմութեանց է: (25 / 19)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելուլ զամենաթշուառ անձն, քանզի կամեր թէ զղջանայ թերեւս, եւ խոստովանի ի բաց կալ ի պիղծ աղանդոյն. զի յոյժ ողորմէր կորուսեալ անձինն: (54 / 25)

մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն (55 / 19)

«Թերեւս, ասէ, զղջասցի Աստուած, եւ դարձցի սրտմտութիւն նորա ի մէնջ»: (27 / 7)

փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն, քանզի զղջացաւ անմիտն. եւ առեալ դարձան անդրէն: (10 / 32)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա. եւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել ի վերայ մեր, զի ողորմած է. վասն որոյ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոյս: (25 / 15)

ԶՄԱՅԼԵԱԼ - 1

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յղփութենէ կենաց՝ զմայեայս գնուսա (50 / 10)

ԶՄՏԱԻ ԱԾԵԼ -1

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղև եւ անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել (61 / 27)

ԶՄՏԱԻ ԱԾԵՄ -6

Զորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածել՝ յիմարի անձն իմ եւ ավշին միտք իմ (21 / 39)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

Զորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածել՝ յիմարի անձն իմ եւ ավշին միտք իմ (21 / 39)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

ԶՈՂ - 1

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ. այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (26 / 1)

ԶՈՅԻ - 1

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, սայ գԶոյի գանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի (13 / 29)

ԶՐԱԻԵԱԼ - 1

քանզի ի միում ամի գրաւեայ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարագատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, որ ունէին զթագաւորութիւն մերոյ աշխարհիս: (20 / 6)

ԶՆ - 1

Վա՛յ եւ աւա՛ղ շատ դառն լուսոյ աւուրն այնորիկ. զն քաջ արքն վառեալ զինու եւ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին եւ վատքն թալկանային, կանացիքն յիմարէին եւ երիտասարդքն խիզախէին, այլ ելս իրացն ոչ կարէին իմանալ: (28 / 11)

ԶՈՐԱՅՆ - 2

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչչեւ ի բուռն եկեալ էր՝ չորացաւ. յորմէ ոչ լցաւ բուռն հնձողին եւ ո՛չ լցան գիրկք բարձողացն գորայն. նաեւ բարեբանութիւն անցաւորացն ո՛չ կաթեաց ի լսելիս: (18 / 15)

Եւ եղել երկիրս ամենայն իբրեւ անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ գորայն բառնան, եւ ապա զհասկաքաղն եւ զխոզանն միայն թողուցուն յարօտ երեոց: (33 / 8)

ԶՏԱՐՕՂ - 1

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ գտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց. եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր չորս: (40 / 23)

ԶՐԵՑԻՑ - 1

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ ինայելով ի ձեզ, եթե շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս. բայց գիտեմ որ կամիք լսել. վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 27)

ԶՐԿԵԼ - 1

զի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զմեզ: (60 / 15)

ԶՐԿԵՄ - 1

Զկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղև, եւ յաչիցն զրկեցին (59 / 19)

ԶՐՈՅՑ - 1

մինչև ցե՞րք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զոյցս: (41 / 9)

ԶՈՒԱՐԹԱՀԱՅԵԱՅ - 1

քանզի իշխանք նստեին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք (21 / 44)

ԶՈՒԱՐՃԱՆԱԼ - 1

Զայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն. լերանց եւ բլրոց խայտալ հրամայէին, եւ գետոց ծափս հարկանել եւ ծովու զուարճանալ եւ մայրից ցնծալ: (42 / 21)

«Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի գուարճասցին եւ ծաղկեցին (3 / 42)

ԶՕՐ,ԶՈՐ - 106

Իսկ ինքնակալին լուեալ զայս, գօր առաքէ բռնութեամբ տիրել աշխարհին: (5 / 2)

Եւ տարաւ զՀռոմն՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր, մինչ զի թագաւորին խնդրել գօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիրապաղատէն: (9 / 12)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ գօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զութ հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 18)

դարձեալ ա՛յլ գօր ել ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ զիտեմ (50 / 27)

Եւ քանզի գօր ի Հռոմնոց զայր ի յետոյ, որք առժամայն փողս հնչեցուցին, զոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղէն (51 / 22)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ գօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց (51 / 26)

բայց յաղթեաց գօրէ Կոմիանոսին: (48 / 40)

Իսկ գգօրսն աշխարհին՝ իսաբանօք ի մի վայր ժողով (4 / 34)

Եւ առեալ զայլ գգօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղոջ ուրեք որ կոչի Արծակ (16 / 24)

Եւ առեալ զառ եւ զգերի զաւառին՝ դարձան, եւ եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բաբերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի գօրացն Հռոմնոց որ կոչին Վռանգք, (36 / 15)

Եւ շարժեալ գոքք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ զվէմ հաստատունք (24 / 44)

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի ընդ ծով, ի վերայ անկանի բիրաւոր գորաց ապստամբին (9 / 18)

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն գորաց (15 / 5)

զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ գորաց նոցա (26 / 23)

Եւ ի գալ միւսում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք գորաց աղեղնաւորաց եւ սուսերամարտից (26 / 43)

«Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր գորաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» (37 / 28)

Եւ հանդէս արարեալ բազում գորաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք աս միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ (48 / 36)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն գորաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն գորաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն (57 / 15; 57 / 17)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ գորացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նոր (6 / 46)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի իւրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական գորացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 5)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական գորացն կալանաւորս ապստամբին Փերսի (10 / 2)

ապա հարցանէ թագաւորն վասն գորացն, եւ վասն կազմ լինելոյ նոցա ի պատերազմական հանդէսս: (10 / 33)

որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսա գորացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 9)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափիսագաց. որոց զհետ երթեալ գորացն՝ կոտորեցին մինչեւ ի մուտս արեւուն: (11 / 11)

Եւ ինքն խաղացեալ գորօքն պատի զՀայովք, եւ իջանէ բանակի յընդարձակ դաշտն Հերայ. եւ հրամայէ գորացն կոտորել զճառատունկս քաղաքին: (11 / 26)

Եւ զգանձս թագաւորին եւ գորացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 21)

Ի սորա թագաւորութեանն եղեւ մեծ կոտորած գորացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի (16 / 18)

Եւ այս եղեւ ո՛չ վասն արդարութեանն Պարսից, այլ վասն անօրէնութեան մերոց գորացն (16 / 33)

Եւ առեալ գորացն Պարսից զկապուտ եւ զաւար սպանելոցն՝ չոգան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 35)

քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ գորացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 45)

Իսկ գորացն բազմութիւն խուռն առաջի ընթանալով՝ զօրէն ծովային ալեացն զմիմեամբ կուտակելով: (22 / 20)

Զոր տեսեալ այլ գորացն՝ ի փախուստ դառնային (32 / 46)

Եւ գորացն տեսեալ՝ դարձան լի տրտմութեամբ ի բանակն (38 / 31)

ո՛ւր գորացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին (41 / 37)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբազմութիւն գորացն. զահի հարաւ (45 / 43)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն գորացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 5)

Վասն որոյ ոչ ետ թոյլ գորացն հանգիստ առնուլ մինչեւ զայցեն ժողովեացին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն (57 / 29)

զի մի՛ ցրուեալ գօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամրացուցեն, եւ անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 37)

Վասն որոյ բազում բեկումն գօրացն եղև (57 / 45)

Եւ տեսեալ յիրոց գօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ, անդ եւ անդր վաղվադակի զսպառազինի եւ զինուորի ձեւ զգեցեալ, եւ իբրեւ զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 10)

Եւ ի քաջ արանցն Պարսից բազումն դիաթաւալ կացուցանէր, եւ շտապ տագնապի գօրացն առնէր: (58 / 13)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար գօրացն տեսոն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն (58 / 14)

Եւ ի դադարել պատերազմին՝ իւրաքանչիւր ոք ի գօրացն դառնան ի տունս իւրեանց (9 / 20)

Իսկ հետեւակքն՝ ի գօրացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք ոտիցն եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին (11 / 37)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զՁոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր մի ի գօրացն սպայից Հոռոմոց (13 / 30)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի գօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթիւ եւ ծծմբով (38 / 33)

Իսկ Գէորգի գօրոքն իւրովք երթեալ ամրանայ յամուրն Ափիսագաց (7 / 11)

Որոց ընդդէմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց. (5 / 4)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր (38 / 27)

Ձոր լուեալ Գէորգէ, մեծասաստ ցասմամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս առաքեաց զկնի նորա (6 / 2)

Եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ ինդրէր զօրս յօգնականութիւն, եւ առեալ գայ անցանէ յաշխարհն իւր: (6 / 15)

Եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին գօրս առաքէ (7 / 12)

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ Բագում գօրս ունի որպէս ոչ այլ ոք (10 / 35)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ գօրս իւր (15 / 17)

Եւ առ արս քաղաքին եւ առ գօրս խրախոյս տուեալ ասէ (37 / 29)

Եւ առաքեաց ի Պարսիկս բերել գօրս յօգնականութիւն իւր (45 / 39)

Կոմիանոս, քանզի առատաձեռն էր եւ գանձիք հարուստ, բագում գօրս ժողովեաց իւր: (48 / 29)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր, եւ բագում գօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհ արձակէր (57 / 20)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ գօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայէր ի նոսա (58 / 1)

Եւ ոչ ել տէր ընդ գօրս մեր զինու եւ վահանաւ, եւ ոչ եհան սուր ընդդէմ թշնամեացն եւ արգել (58 / 15)

Եւ ի չորեքհարիւր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ իսաղայ ինքնակալ թագաւորն ծանր գօրու եւ գայ յարեւելս: (6 / 27)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բագում գօրու էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

գառ եւ զգերի գամենայն թափեցին, բայց փախստէիցն զհետ ոչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր գօրու հանդիպեցին: (36 / 20)

որ իբրեւ լուաւ, զմի ի գլխաւորացն հանդերձ գօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 38)

Եւ ոչ զհտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական գօրն, որ կոչի Ըռուզք, եւ ազատագունդն, եւ ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 46)

Եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեառնն գօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի գօրութենէ: (28 / 21)

Եւ մնացեալ գօրն ողջոյն ի տեղուջն խիլ արկեալ բրեցին գտունսն, եւ ապա հուր հարեալ այրեցին զքաղաքն (34 / 24)

Ձոր ծանուցեալ կապաղովկացի գօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 43)

Որք իբրեւ լուան՝ ձայն տուեալ արեւմտական գօրուն՝ առ ինքեանս հաւաքեցին: (17 / 38)

զգլուխ գօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա (36 / 18)

Իսկ ի գալ երկրորդ ատուրն որ Դելմից գօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն (38 / 27)

դարձեալ ա՛յլ գօրք առաքեցան ի թագաւորէն, որք .... սկսան փլուզանել զպարիսպ ամրոցին: (16 / 41)

Քանզի երկիցս եւ երիցս ելին գօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա եւ պարտեալ ի նմանէ (18 / 40)

յանկարծակի ի վերայ հասին գօրք անօրինացն: (34 / 9)

Որոց ի վերայ հասեալ գօրք անօրինացն ի մէջ փակեցին (36 / 25)

Իսկ ժողովեալ գօրք Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թէոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 37)

յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զիշերագնաց եղեալ գօրք անօրինացն (40 / 46)

Եւ ժողովեցան գօրք բազումք (44 / 17)

ժողովեցան բազում գօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 44)

իջին գօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ (51 / 31)

ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՅԻՈՅ (1 / 11)

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ գօրքն Տայոց (3 / 38)

Եւ պատահեալ գօրքն միմեանց մերձ ի ծովակն որ կոչի Պաղակացիս, ահագին դրդմամբ գմիմեանս հարկանէին: (7 / 1)

այնպէս գօրքն Հոռոմոց ընդ նոսա հարեալ՝ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 7)

Եւ գօրքն գմարդագերին վաճառակուր արարին ի հեռաւոր ազգս: (8 / 26)

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (8 / 32)

Իսկ գօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի գինոյ թմբբեալ, ոչ կարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 29)

Իսկ գօրքն որ յԱրծակ՝ ոչ ժամանեցին նոցա յօգնականութիւն: (16 / 34)

Յայտոսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ գօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց (21 / 36)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից գօրքն յանուն Սուլտանայ (40 / 25)

Իսկ գօրքն Պարսից գիշերագնաց եղեալ, կալան գդուոն քաղաքին (40 / 30)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ գօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յազենային, այլ անյազ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 19)

Յայնժամ եկեալ գօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի, զմեզ դատարկ մի՛ դարձուցաներ (45 / 45)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում գօրօք. (13 / 16)

Եւ եկեալ բազում գօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին, եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 36)

Եւ ինքն բազում գօրօք խաղայ ի վերայ քաղաքին Դունայ: (24 / 10)

Խաղաց զազանն մահաշունչ արիւնարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար գօրօք. փղօք, եւ կառօք եւ երիվարօք, կանամբք եւ որդ (34 / 33)

ասէ ցնոսա. Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել գօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր (43 / 8)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն գօրօբն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ (10 / 1)

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետոյ իջեւանին Սալքորայ, խաղայ գօրօբն յառաջին տեղուջն որ կոչի Շղփայ: (10 / 43)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին գօրօբն զհետ ընթանայ (11 / 1)

Եւ ինքն խաղացեալ գօրօբն պատի զՀայովք, եւ իջանէ բանակի յընդարձակ դաշտն Հերայ (11 / 25)

Ապա շարժեալ թագաւորն գօրօբն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս (12 / 11)

առանց յապաղանաց դարձեալ գօրօբն չոգաւ ի Կոստանդնուպօլիս: (13 / 20)

Ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար գօրօբն շրջապատեաց զքաղաքն (37 / 6)

ԶՕՐԱԳԼՈՒԽ - 1

քանզի եւ բազումք իսկ մեռան ի նոցանէ, աղաչեցին գգօրագլուխսն՝ զի արձակեացեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց (16 / 44)

ԶՕՐԱԺՈՂՈՎ - 1

Սա յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ գօրաժողով լինի (13 / 33)

ԶՕՐԱԿԱՆ - 2

զի եբարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի գօրականաց (58 / 21)

գորականք մեր տկարացան եւ լքան (58 / 20)

ԶՕՐԱՆԱՄ - 9

Զորացաւ մահ եւ եկուլ, Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան (3 / 10)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում գաւառաց եւ բերդից. եւ գորանայ քան զամենեսեան, որ յառաջ քան զնա էին (6 / 17)

«Ոչ, ասէ, իւրով զօրութեամբ գորանայ հօրն, այլ տէր տկարացուցանէ զհակառակորդն»: (12 / 9)

«Քանզի ո՛չ թէ իւրով զօրութեամբ գորանայ հօրն, այլ տէր քաղէ զզօրութիւն հակառակամարտին»: (32 / 26)

Եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար բան մարգարէիցն, որ այսու գորանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեառնէ: (60 / 31)

Եւ յողորմութենէն Աստուծոյ գորացան գունդն Հոռոմոց (36 / 17)

Եւ գորացան ի վերայ մեր թշնամիք մեր (49 / 14)

քանզի գորացաւ քարն երիցուն ի վերայ քարի նոցա: (38 / 17)

Արդ անդրանիկ արբանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի գորացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ (53 / 6)

ԶՕՐԱՎԱՐ - 1

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ գորավար զօրացն տեառն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն (58 / 14)

ԶՕՐԱԻՈՐ/զօրավար^օ ստուգել/ - 1

Յայնժամ մի ոմն գորաւոր ի գորացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթիւ եւ ծծմբով (38 / 33)

ԶՕՐՈՒԹԻՒՆ - 27

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ Բագում գորս ունի որպէս ոչ այլ ոք, եւ հգորս գորութեամբ եւ պատրաստ առ ի պատերազմել: (10 / 36)

որք ուժով եւ գորութեամբ մնացին՝...անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 1)

«Ոչ, ասէ, իւրով գորութեամբ գորանայ հգորն, այլ տէր տկարացուցանէ զհակառակորդն»: (12 / 9)

Եւ նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց գորութեամբ ինչ արարին գոր արարին (25 / 12)

«Քանզի ո՛չ թէ իւրով գորութեամբ գորանայ հգորն, այլ տէր քաղէ զգորութիւն հակառակամարտին»: (32 / 26)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի գորութեան եւ մարգարէութեան, որ զգազանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր (19 / 11)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք գնուսա յոգի գորութեան վեռէր ընդդէմ թշնամեացն (46 / 49)

Զի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսցիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ գորութեան նորա(61 / 30)

Նա աւանիկ ազդ եղել յականջս տեառն գորութեանց այդ ամենայն (30 / 14)

Աստուած գորութեանց դարձիր առ մեզ եւ հատո՛ր դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 45)

Եւ ոչ տէր գորութեանց ընդ մէջ իւր ածաւ (58 / 16)

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի գորութենէ պակասեալ՝ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկաթակուռ զինուցն, եւ

վասն արագ եւ յերկար ընթացիցն, որք առժամայն անաշխատ ի մեջ առեալ զնոսա զօրացն Հռոմոնց, կոտորեցին անթիւ քազմութիւն: (11 / 6)

Սուրբ թշնամեացն շլացեալք, ի ձեռք նոցա ի զօրութենէ պակասեալք. 19)

լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 22)

յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց (36 / 26)

եւ ծով եւ ցամաք երկներ եւ առատանայր կրել ի սմա զգօրութիւն իւր (29 / 28)

«Քանզի ո՛չ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր քաղէ զգօրութիւն հակառակամարտին»: (32 / 26)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգօրութիւն իւր ի մենջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց (58 / 18)

Եբարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց (58 / 21)

զի նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 33)

«Այս է զօրութիւն իմ մեծ»(49 / 17)

Իբրեւ ետես զայսքան քազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ, թէ ոչ քազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր (57 / 18)

Յայնմ հետէ քարձաւ զօրութիւն յիշխանաց եւ ի զինուորաց, եւ ոչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան (58 / 35)

բայց քանզի չհորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղել (18 / 44)

«Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր (19 / 4)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք. «Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգօրութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» եւ որ ի կարգին է. բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 2)

Զարթիր եւ զարթո՛ զգօրութիւնս քո (49 / 44)

Է 10 (390)

ԷՇ - 3

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս... հրամայէ խուզել զմօրուսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա (14 / 9)

Եւ արարեալ ի տեղոջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից (43 / 37)

Վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զզէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր (54 / 43)

ԷՉ -1

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրենն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին (11 / 33)

ԸՄԲՇԱՄԱՐՏ - 1

Մեծահարկի եւ պատուական վաճառականք չարաչար մահուամբ սպանեալք. երիտասարդք եւ քմբռնարտք ի փողոցսն սրակոտորք (34 / 21)

ԸՄԲՌՆԵԱԼ - 5

Իբրեւ զձուկն ի կարթէ քմբռնեալ կամ իբրեւ զհաւ ի ծուղակաց: (23 / 24)

Եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան, եւ խուճապեալք յերկիրդէն՝ ոչ ոք յազգայինսն կամ ի կարեւոր բարեկամսն հայեցաւ, այլ իւրաքանչիւր ոք ահիւ քմբռնեալ: (56 / 5)

Եւ ինքեանք ...ի գործոց աղտեղութեան ո՛չ խորշին, այլ միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն որ զնոսա քմբռնեալ ունի: (56 / 33)

Զկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն քմբռնեալ եղեւ (59 / 18)

զի որպէս ախտն այն դժուարին է առ ի բժշկել, այսպէս եւ ի նոցանէ քմբռնեալքն հազիւ կարեն կալ յակաստանի: (52 / 23)

ԸՄԲՌՆԵՄ -4

այսպէս եւ կարթընկեցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն, զի ի կերոյն խաբեալ՝ ձուկն ի կարթէն քմբռնեացի (52 / 16)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս քմբռնեցին՝ հրով ծախեցին (31 / 36)

Իսկ զոր ի քաղաքին քմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին (50 / 38)

Եւ որք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն քմբռնին. (52 / 14)

ԸՄԲՌՆՈՒՄՆ - 1

Զի ոչ էթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց քմբրնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 24)

ԸՄՊԵԼԻ - 3

այլ միշտ ուտելեաց եւ քմպելեաց պարապեալ (39 / 47)

ե ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ քմպելի (56 / 12)

կերակուր մեր անգօր, եւ քմպելի դառն յերկիւղէ եւ ի սպառնալեաց տերանց մերոց (60 / 20)

ԸՄՊԵՄ - 2

որք զպարգեալ գինին քմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային (26 / 5)

եւ միշտ զպարգեալ գինին քմպէին եւ առաջին իւղովքն օժանէին: (50 / 4)

ԸՆԴ - 182 հաշվել

ԱՆՑՔ ԸՆԴ ԱՇԽԱՐՀՍ ՀԱՅՈՑ (1 / 6)

ԱՆՑՔ ԸՆԴ ԱՇԽԱՐՀՍ ՀԱՅՈՑ (2 / 32)

քանզի յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, քնդ որթով իւրով եւ քնդ թզենեաւ: (3 / 34; 3 / 34)

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն հոգերգողին Դաւթի, թէ «Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, քնդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճացին եւ ծաղկեցին. քնդ երեկոյս թարշամեցին, չորացին եւ անկցին»: (3 / 41; 3 / 42; 3 / 43)

Եւ ոչ գիտեմ յորպիսի պատճառանաց քնն միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն, որ կոչի Ըռուզք (3 / 45)

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի գուր անց քնն նոսա (3 / 48)

Եւ ինքն երթեալ անցանէ քնն Հարք եւ քնն Մանագկերտ եւ զետղ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ եւ գայ ի քաղաքն Ուխթեաց, եւ տիրէ բազում գաւառաց եւ բերդից եւ քաղաքաց: (4 / 17; 4 / 17)

Եւ ինքն թագա... ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց քնն ձեռամբ առնել. (4 / 27)

մեռալ թագաւորն Ափխսագաց Բագարատ, եւ թագաւորէ Գեորգի որդի նորա քնն նորա (4 / 43)

Սոքա քնն միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից երկրին՝ կարօտացան իրաւանց եւ դատաստանի: (5 / 38)

Եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ քնն Բասեան, եւ հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 43)

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր քնն քաջութիւն պատերազմողացն, զի իբրեւ զյորձանս գետոց քնն վիմի հարեալ, այնպէս զօրքն Հոռոմոց քնն նոսա հարեալ՝ քնն կրունկն դառնային: (7 / 5; 7 / 6; 7 / 7; 7 / 7; 7 / 8)

Եւ թագաւորն քնն չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաք (7 / 11)

զիս՝ րդ կարացից եւս աղքատս զիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան քնն գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր թշուառութիւնս (7 / 22)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն քնն արին եւ քնն ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունս զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 32; 7

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց քնն նոսա այս ամենայն (8 / 3)

զի քնն առաջնորդս եկեղեցւոյ հաւասարեն զանձինս, եւ հետի ոտիւք ի ջուրս իջանեն (8 / 11)

Իսկ ինքնակալն ... անցեալ քննբազում օթեւանօք, գայ բանակի ի գաւառն Բասենոյ: (8 / 35)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հոռոմոց, զորս քնն ժամանակս ժամանակս յայլեւայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին (8 / 36)

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի քնն ծով, ի վերայ անկանի բիրաւոր զօրաց ապստամբին (9 / 17)

քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թեպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով քնն ապստամբին միաբան էին: (9 / 44)

որք խոյզ արկեալ քնն ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին (11 / 13)

տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ. եւ այլ քնն իս եւ քնն քեզ խաղաղութիւն է: (11 / 20; 11 / 21)

եւ վրանացն լարքն եւ ցիցքն քնն երկիր կապեալ ի սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 39)

բարբարոսքն ծանեան յայտնապէս, եթէ ձեռն ամեանակալին պատերազմի քնն նոսա: (12 / 1)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ քնն բազում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս (12 / 11)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս քնն նմա՝ արանց իբրեւ ութից (13 / 6) քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ած քնն ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 8)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատեր ազմունս, որ զբազում աշխարհս կոխեաց քնն ոտիւք, յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն (13 / 25)

Ի գլուխ լերինն բարձրացեալ նախամարգարէին կաճառակից գոլով՝ միշտ քնն Աստուծոյ խօսին: (13 / 44)

հրամայե խուզել զփորումսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել քնդ հրապարակս եւ քնդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա. (14 / 10; 14 / 10)

որ եւ զառաջին թագաւորսն չեա՞ծ զմտաւ, թէ որպէս իննամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս քնդ ձեռամբ ունէին. այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամեր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ո՞չ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն, թէ «Ամենայն որ հարցի քնդ վիմիս քնդ այսմիկ՝ փշրեսցի (14 / 13; 14 / 16; 14 / 16)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր քնդ զորս իւր (15 / 17)

Եւ իբրեւ եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բունն հարեալ զգիտոյ գլխոյ նորա ծածկեցին քնդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 21)

Իսկ սրունքն եւ ոտքն երկաթի խառնեալ քնդ խեցի, որ է Հոռոմոց թագաւորութիւնն (15 / 28)

Եւ ապա հուպ քնդ հուպ զՄիխայիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ (15 / 39)

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի...զոր վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն, եւ ունէին քնդ ձեռամբ: (16 / 21)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, քնդ Ապահունեաց եւ քնդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 20; 17 / 21)

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամեր յաւագ եկեղեցին մտանել՝ եւ քնդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 46)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ... եւ զբազումս միաբանեաց քնդ իւր: (18 / 35)

Քանզի երկիցս եւ երիցս ելին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան քնդ նմա եւ պարտեալ ի նմանէ (18 / 40)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ քնն օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգազանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր (19 / 11)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած քնն կամս նորա ասէր (19 / 20)

«Ամենայն անձն, ասէ, որ քնն իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. զի ոչ ուստեք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ (19 / 32)

որոց լուսոյն առոյգութիւն քնն օրոյն տարածեալ՝ այսր անոր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զնմանութիւն (20 / 18)

Իսկ Վահրամ այր հօր եւ անուանի ...ոչ միաբանեցան քնն նմա (21 / 21)

այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գազիկ, եւ ոչ զայլ ամուրսն զորս քնն ձեռամբ ունէր. եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր՝ քնն ձեռամբ Հոռոմոց, եւ ելանէլ առ նոսա: (21 / 28; 21 / 30)

նա զՍաւուդայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ խնայեալ՝ քնն իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 34)

Ժամ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել քնն մեր հառաչանս (22 / 42)

քանզի անդ թէպէտ վաճառողն քնն պարսաւանօք, այլ վաճառն զին եղև փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 47)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս, եւ նուաճէ զաշխարհն քնն ձեռամբ. (24 / 9)

Իսկ Ապուստուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ քնն նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին (24 / 11)

զոր տեսեալ բազմաց քնն խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարւոյ ինչ նշան (24 / 31)

քանզի եւ զԱնանիա զերէց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ քնն իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց քնն զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ. այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (26 / 1)

Քանզի խնդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զմնանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն քնն նոսա վշտակից լինիցին. ըստ այնմ, «Լալ քնն լացողսն»: (26 / 8; 26 / 8)

Այլ նոքա գնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին, եւ քնն գերութիւն ցեղին Յովսէփու չցաւէր նոցա(26 / 10)

պատուական ալիք ծերոց քնն արին եւ քնն ապաժոյժ եկեալք, եւ դիակունք նոցա թաւալզլոր խաղացեալք: (27 / 18; 27 / 18)

Եւ ի չորրորդում աւուրն քնն մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, (27 / 38)

ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին...Ելին եւ տարածեցան քնն երեսս երկրի (27 / 44)

Եւ այլք քնն փողիցն զենեալք՝ կիսամեռք գոլով, դժուարաւ խոնչէին (28 / 29)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ քնն որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա, այլ լեառն արեան, կոխման եւ կորստեան: (29 / 1)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս քնն Երեմիայ, զի քնն իս զողբս յարդարեցեն. (29 / 21; 29 / 21)

Ընն բամբասանօք էր վաշխից եւ տոկոսեացն շահք, եւ խոտեալ եւ անարգեալ էր ի նուէրս ընծայից պատարագ նոցա: (29 / 36)

Եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ գստորինսն քնն երկիր զքարշիլն (30 / 30)

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել քնն այս ամենայն (30 / 38)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս քնն գրով ո՛վ կարիցէ արկանել. (31 / 16)

«Եւ զայն արասցեն քնն ձեզ վասն անուան իմոյ, զի ոչ ծանեան զիս»: (31 / 26)

զի մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք քնն գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մենջ՝ յաւերակացն ուսանի խնդրօղն: (32 / 5)

գոր աչօք մերովք տեսաք եւ քնն փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք. (32 / 7)

քնն հարկի կամէին արկանել գնա(33 / 33)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ գոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ քնն գրով արկանել, կամ ո՛ր միտք բաւեն ի համար ածել(34 / 42)

Ո՛ր սիրտ քարեղէն, որ զայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք քնն բազմադիմի չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 3)

Իսկ գոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղև կոտորումն, զայն եւ քնն գրով արկանել չէ քո բաւական. (36 / 11)

Եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն , զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս քնն նմա(36 / 18)

Արդ զի՛նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից քնն գրով սահմանել (36 / 39)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր քնն Սուլտանայ անմտութիւնն եւ քնն Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն. քնն նորա անմտութիւնն, զի ամենակալ համբաւէր զինքն եւ Աստուծոյ աթոռակից. եւ քնն Աստուծոյ իմաստութիւնն, զի միով տամբ խաղաց քնն նմա, եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 1; 37 / 1; 37 / 2; 37 / 3; 37 / 4)

Եւ ապա եկեալ նորա վառեալ սրտմտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի քնն քաղաքին: (37 / 22)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր քնն իս ես». (37 / 27)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի քնն քաղաքին, մի ի լուսանալ աւուրն եւ մի քնն երեկն: (37 / 41; 37 / 42)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր քնն մերսն, քանզի այր քաջ էր. (38 / 28)

Եւ ելեալ քնն դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն, մանդատոր (38 / 36)

տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ քնն որպիսում գազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր. (39 / 16)

Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, զի եւ ես քնն ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յախտեանս: (39 / 26)

Որում ոչ առեալ յանձն, յեի որոյ եկեալ ճակատեցան քնն միմեանս երկիցս եւ երիցս, (40 / 39)

Եւ առեալ զգերի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արաձանի, քանզի քնն այն իսկ անցանելոց էին: (41 / 4)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին գառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան քնն իրեաւ ծածկեաց: (41 / 6)

Ժողովուրդն քնն այն դժկամակ լինէին: (41 / 10)

Եթէ մեղք հարցն մերոց քնն մեզ ելին...ապա աւա՛ղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 14)

Եւ ո՞ր է այն զոր Աստուած քնն Եգեկիելի խօսելով ասէր. (41 / 16)

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ քնն գետինն մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 29)

զոր օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան քնն մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց, զի վասն մեր իսկ եղեն: (42 / 23)

Եւ դարձեալ, թէ «Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ քնն վայր հարից». միայն թէ քնն Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք (42 / 34; 42 / 35)

քնն ամենայն ջերմագութ հարամբ անցանէ այս բան: (42 / 40)

քանզի զի՞նչ հաղորդութիւն է լուսոյ քնն խաւարի: (42 / 41; 42 / 45)

Այլ զբազմադեմ չարիսն, զորս նոքա անդ գործեցին քնն գրով ո՛վ կարիցէ արկանել: (43 / 40)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորական բանիք եւ պարզեաց առատութեամբ
զամենեսեան ուրախ առնել, եւ քնն ինքեան իշխանութեամբ ի հնազանդութիւն
նուաճել. (44 / 10)

Իսկ քնն մեծամեծսն աստենախօս եղեալ, ասէ... (44 / 12)

Եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին քնն ծովն, եւ ժողովեցան զօրք
բազումք, որոց ոչ գոյր թիւ: (44 / 16)

նաեւ գութն քնն նմա հատանի (44 / 28)

զնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ, եւ արարեալ
զայն քնն իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի (45 / 26)

Եւ բարեկամաբար էլ քաղաքն քնն առաջ նորա (45 / 28)

Եւ առեալ ի նմանէ զանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա
յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի. եւ
ինքն փոյթ քնն փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 31)

այս եղեւ սկիզբն անհնարին չարեացս որ անց քնն մեզ: (45 / 40)

որք էլեալ եւ զիշերագնաց եղեալ քնն անապատ վայրս, հասին ի վերայ
գաւառին Խաղտեաց (46 / 2)

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն
այնորիկ հուս քնն դարձ արարեալ էլին ի նոյն՝ չարին արբանեակք (46 / 9)

Ջորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական քնն գրով
արկանել. (46 / 13)

Եւ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս. ոմանք ի գալ
զիշերոյն քնն պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն, եւ այլք կամօք անձնատուր
եղեալ. իսկ որք ի ներքս մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս
փորեալ, քնն հողով ծածկէին: (47 / 4; 47 / 6)

Եւ պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին, եւ կորզեալ
զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս քնն բազուկ եւ քնն թիկունս
մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարջեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն
առնէին: (47 / 16; 47 / 16)

իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք քնն Հանձեթ եւ քնն Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 1; 48 / 1)

Վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին, յայնս անկեալ քնն տերեւախիտ որթովքն թաքչէին. զոր ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիւք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին. որոց արեամբքն ներկեան ողկոյզք խաղողոյն. որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին քնն որթովքն, զնոսա ծածկէին քնն հողով. բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արիւնք են ի յուտել: (48 / 15; 48 / 18; 48 / 18)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց քնն ինքեան (48 / 41)

Ի նոցանէ զարդ ոսկոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայէլացիքն ի վարձ՝ քնն որոց ծառայեցին նոցա (49 / 35)

Եւ քնն անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ (50 / 28)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, քնն որ գիշերաւ անցին, յորժամ գիտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 43)

Իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ քնն գրով արկանել (51 / 6)

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ, նոքա ի բռնութենէ կարեացն հարկեալ, ելին քնն Խորձեան ի վեր (51 / 9)

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար քնն ինքեան շրջէին, խոշորագետեսու եւ անպաճոյճս, հատեալս ի հեշտալի կերակրոց (52 / 2)

Խառնեցաւ եւ դառնութեան մրուրն քնն կենեղուտ ջրոյն որ ի տանէ տեառն աղբիւրանայր (52 / 47)

դու զի՞նչ մեղար որ քնն նմա մեռանիս: (53 / 37)

Եւ արդ ընդբազում, հեթեթանօք եւ ընդցնորիք անկան ազգ մարդկան, (55 / 3; 55 / 3)

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդայլ Քանանացիսն (55 / 10)

Ձի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդմէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդԱրծն եղեւ (55 / 25; 55 / 26)

Կանգնեաց զխորանն իւր ընդդէմ քաղաքին Անոյ, եւ տարածեաց զբանակս իւր ընդլայնութիւն երկրին: (55 / 44)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, զորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մեզ, եւ ոչ յումեքէ պահանջեցաւ ի մէնջ, եւ ոչ մեք կարօղ եմք ձեռն արկանել. վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդսոքօք են՝ անտես արարաք (56 / 41; 56 / 44)

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդծով անցանէր (57 / 11)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր, եւ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդայլ ճանապարհ արձակէր (57 / 21)

Եւ իբրեւ խրոխտալով առ իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական հանդիսիւ ընդմիմեանս բաղխէին (57 / 41)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդզօրս Հայոց եւ ընդազգն, եւ ընդակամբ հայեր ի նոսա (58 / 1; 58 / 1; 58 / 1)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեսոն ո՛չ էր ընդնմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն. եւ ոչ ել տէր ընդզօրս մեր զինու եւ վահանաւ, եւ ոչ եհան սուր ընդդէմ թշնամեացն եւ արգել. եւ ոչ տէր զօրութեանց ընդմէջ իւր ածաւ (58 / 14; 58 / 15; 58 / 16)

վասն այնորիկ աներկիւղ եւ խրոխտ մտօք գայ ընդառաջ թագաւորին Յունաց: (59 / 5)

Եւ երդմամբ դաշինք հաստատեալ, զի խաղաղութիւն եղիցի ընդՊարսից թագաւորութիւնս եւ ընդՅունաց: (59 / 8; 59 / 8)

յայնժամ ապա յիշեաց գդաշինսն զոր եղ քնդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա քնդ աջմէ իւրմէ. եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա, եւ ուխտ եղ քնդ նմա, թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի քնդ իս եւ քնդ քեզ խոռվութիւն (59 / 12; 59 / 12; 59 / 14; 59 / 14; 59 / 14)

Երագրնթաց շարժմամբ քնդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր, զերկիր քնդ ինքեամբ ունելով (59 / 29; 59 / 29)

Եւ ոչ այդ միայն...այլ տկարացեալ եւ անզօր եղեալ, անժուժկալ եւ կամակոր՝ քնդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ, խոռվութեամբ եւ բարկութեամբ լի եւ պատարուն եղեւ երկիր: (59 / 43)

Ձի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ ամենայն հասակ արկանել քնդ տանջանօք. արտաքսել եւ մերժել զմեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս. ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ քնդ ազգս օտարս (60 / 24; 60 / 25)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց քնդ մեզ,...բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասջիք, եթէ մեղքն եղեւ այս ամենայնի պատճառ որ էանց քնդ մեզ: (61 / 26; 61 / 29)

Ձի հայեցեալ քնդ մեզ՝ զարհուրեսջիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նոր (61 / 29)

ԸՆԴ ԱՋՄԷ - 1 տե՛ս Ընդ գլխբ. ընդգծվածը;

ԸՆԴԱՌԱՋ, ԸՆԴ ԱՌԱՋ - 5

Եւ քնդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց (3 / 37)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգա՛ որ նստէր ի քաղաքն Վաղարշակերտ, երթեալ թագաւորին քնդառաջ. վստահութիւն տայր բանից, թէ Յորժամ յեկեղեաց կամ ի Կարին ելանես, քեզ քնդառաջ գայ: (6 / 31; 6 / 32)

Եւ բարեկամաբար ել քաղաքն քնդ առաջ նորա (45 / 28)

վասն այնորիկ աներկիւղ եւ խրոխտ մտօք գայ ընդ առաջ թագաւորին Յունաց: (59 / 5)

ԸՆԴԱՐՁԱԿ - 12

Ջանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ`...եւ կալաւ բովանդակ զընդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 36)

զիրապարակս լի դիակամբք տեսանել, եւ գտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 18)

դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն (57 / 12)

Անդանօր էր տեսանել տեսիլ ողորմագին եւ զարհուրական յոյժ. զի ամենայն քաղաքն լի էր դրակամբք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք եւ նրբափողոցք եւ ընդարձակ սրահք: (31 / 33)

Եւ եկեալ իջեւանս առնէ յընդարձակ դաշտն Կարնոյ (6 / 28)

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան, ապա լուսացուցին զխորհուրդսն, յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին(8 / 42)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ (10 / 1)

եւ ինքն խաղացեալ զօրօքն պատի զՀայովք, եւ իջանէ բանակի յընդարձակ դաշտն Հերայ. (11 / 25)

եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ. (26 / 15)

եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցան որ կոչի Աւնիկ (37 / 12)

Ջանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ`...եւ կալաւ բովանդակ զընդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 36)

զիրապարակս լի դիակամբք տեսանել, եւ գտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 18)

դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն (57 / 12)

ԸՆԴԱՐՁԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց քննարձակեցուցանել զբնակութիւնս իրեանց(55 / 37)

ԸՆԴԱՐՄԱՅԵԱԼ - 1

Եւ երկարեալ յորդութեան ձեանն, եւ խստութեան սառնամանեացն, ջոկք ձիոցն եւ ջորեացն քննարմացեալ ոչ կարացին շարժել: (11 / 36)

ԸՆԴ ԳԵՏԻՆ ՄՏԵԱԼ - 1

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք... յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ քնն զետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 29)

ԸՆԴ ԳՐՈՎ ԱՐԿԱՆԵՄ - տե՛ս ԸՆԴ գլխ. տակ ընդգծված են:

ԸՆԴԴԵՄ - 18

Որոց քննդէմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց. (5 / 3)

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ քննդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 38)

Եւ հասեալ յագարակն՝ որ հայի քննդէմ ամբոցին, իջեւանս արարեալ (10 / 8)

յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին քննդէմ ճակատեալ, զխելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկենոյր (19 / 13)

պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս քննդէմ թշնամեաց՝ որ զաշխարհս ի խաղաղութեան կարէին պահել յաղթելով թշնամեացն, (40 / 3)

Իսկ ընդ մեծամեծսն ատենախօս եղեալ, ասէ. Կամ ելէք քննողէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել. (44 / 13)

ոչ կարաց վայրկեան մի կալ քննողէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ (46 / 40)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոգի զօրութեան վեռեր քննողէմ թշնամեացն (46 / 49)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դատերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ քննողէմ երկնից կայթս հարկանէին. (55 / 34)

Կանգնեաց զխորանն իւր քննողէմ քաղաքին Անույ, եւ տարածեաց զբանակս իւր ընդ լայնութիւն երկրին: (55 / 44)

Ջանայր, հնարեր՝ զի զդուռն երկաթի եւ զնիզս պղնձի ի բաց խլեցէ, որ կայր քննողէմ թագաւորութեանն իւրոյ (55 / 46)

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն քննողէմ կալ. շտապ տագնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր քննողէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 39; 57 / 40)

Բայց թագաւորն Յունաց ...ընդ ակամբ հայէր ի նոսա. բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ քննողէմ կային հանդիսին, եւ ոչ զթիկունս դարձուցանէին (58 / 4)

եւ ոչ ել տէր ընդ զօրս մեր զինու եւ վահանաւ, եւ ոչ եհան սուր քննողէմ թշնամեացն եւ արգել(58 / 16)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար բան մարգարէիցն, որ այսու զօրանային՝ եւ քննողէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեառնէ: (60 / 31)

Ձի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսջիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նորա. կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, եւ քննողէմ կալ: (61 / 32)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զքննողէմսն առնէ պատասխանի (4 / 47)

ԸՆԴԴԻՄԱՆԱՄ - 1

չէր որ որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխեր բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 8)

ԸՆԴԷՐ - 3

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց (27 / 25)

Ժա՛մ է ինձ ի դաւթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել զողբս. «Ընդէ՞ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում», (31 / 8)

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր զմեզ կոխան հեթանոսաց (49 / 42)

ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ - 1

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գրէ. (22 / 48)

ԸՆԴ ՁԵՌԱՄԲ - 9

զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել(4 / 27)

քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ած ընդ ձեռամբ Հռոմոնց: (13 / 9)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չէած գմտաւ, թէ որպէս ինամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին (14 / 13)

ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի...զոր վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն, եւ ունէին ընդ ձեռամբ: (16 / 21)

այլ գամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ, եւ ոչ գայլ ամուրսն զորս քնդ ձեռամբ ունէր. եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր՝ քնդ ձեռամբ Հոռոմոց, եւ ելանել առ նոսա: (21 / 29; 21 / 30)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս, եւ նուաճէ զաշխարհն քնդ ձեռամբ (24 / 9)

որդի Լիպարտին Իւանէ անուն...գնաց եւ խաբանօք էառ գամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ, եւ արարեալ զայն քնդ իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի, եւ յամուրն որ կոչի Հաւաճիչ: (45 / 26)

քնդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ, խոովութեամբ եւ բարկութեամբ լի եւ պատարուն եղեւ երկիր: (59 / 43)

ԸՆԴՈՒՆԱԲԱՆ - 1

նոցա զերիս ատուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ քնդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելլու տեսանել զբարութիւն տեառն ի կեանս իւր (49 / 25)

ԸՆԴՈՒՆԵԼ - 4

նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ խրատ քնդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 40)

Թէպէտ եւ յոյժ մեղաւոր իցէ, պա՛րտ է զխոստովանութիւնն քնդունել, (53 / 30)

նուաղեալ եւ հնազանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ զաստիկ հարուած գաւազանի նոցա օր ըստ օրէ քնդունել. (60 / 36)

Լա՛ւ է անկանել ի ձեռս քո եւ քնդունել ի քէն խրատ եւ պատուհաս, քան թէ ի բաց կալ ի քէն անխրատաբար. (60 / 47)

ԸՆԴՈՒՆԻՄ - 5

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 14)

որ այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, գոր. ընդունէին ի տեառնէ: (60 / 32)

քանզի եւ դռնապանն ոչ ընդունէր զնոսա, որ ճանաչէ զիրսն եւ ճանաչի յիրոցն: (41 / 30)

եւ որք հակառակն կան, անձանց դատաստանս ընդունին

այլ ասեն, թէ՛ Ջոր Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեք չընդունիմք: (54 / 34)

ԸՆԹԱՆԱԼ - 4

բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանայ (3 / 29)

քանզի որ հետիոտիք ընթանայ կարէին, այսր անդր յածելով զմարս իւրեանց խնդրէին (28 / 39)

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեգօծ զարդիք առաջի ընթանայով ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 19)

Իսկ զօրացն բազմութիւն խուռն առաջի ընթանայով՝ զօրէն ծովային ալեացն զմիմեամբ կուտակելով: (22 / 21)

ԸՆԹԱՆԱՄ - 5

Գլխաւոր զոմն յիրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ (11 / 1)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւե, մինչեւ յեկեղեցիս եւ ի հանգիստս սրբոցն ընթանայր. Բայց ոչ գիտեմ եթէ վրեժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ, եթէ ի բնէ ունէր զդիւահարութիւնն: (16 / 5)

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց (3 / 38)

Եւ եղև երկիրս ամենայն իբրև անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ զորայն բառնան, (33 / 8)

Ձոր իբրև զառիժունս ընթացան, եւ իբրև կորիւն առիժուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ գազանաց եւ թռչնոց երկնից. (25 / 5)

ԸՆԹԱՑԵԱԼ - 1

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին գալ ի յօգնականութիւն, զՍաւուղայն ախտացեալք առ վիուկն ընթացեալք. (32 / 33)

ԸՆԹԱՑՔ - 9

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի զօրութենէ պակասեալ՝ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկաթակոտ զինուցն, եւ վասն արագ եւ յերկար ընթացիցն, որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսա զօրացն Հռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 8)

քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թէպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 43)

Իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամէտ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 1)

Եւ այնու ընթացիւք եկին մինչեւ ի գլուխ գաւառին ի գիւղն որ կոչի Մորմբեանս: (51 / 13)

ողորմեցաւ Աստուած, եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոցա, եւ խափանեաց զընթացս արշաւանաց անօրինացն: (25 / 35)

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպեր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 28)

նա արկ զխաւար թանձրամած առաջի նոցա, եւ արգել զնոսա յրնթացից իւրեանց: (25 / 10)

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր գերկիրն, նոքա կրկին առնէ ին զրնթացսն. (51 / 11)

ողորմեցաւ Աստուած, եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոցա, եւ խափանեաց զրնթացս արշաւանաց անօրինացն: (25 / 35)

ԸՆԹԵՆՆՈՒՄ - 1

Բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասջիք, եթէ մեղքն եղեւ այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 28)

ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆ - 1

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, գաստուածային գրոցն ընթերցմունսն գտերունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս (20 / 26)

ԸՆԹԵՐՅՕՂ - 1

Ոչ ուրեք բանին գիրք առ ի խրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց. վասն զի ընթերցողքն սրամահք ի հրապարակս, եւ ինքեանք այրեցեալք եւ աճիւնացեալք: (35 / 10)

ԸՆԾԱՅ - 1

Ընդ բամբասանօք էր վաշիից եւ տոկոսեացն շահք, եւ խոտեալ եւ անարգեալ էր ի նուէրս ընծայից պատարագ նոցա: (29 / 38)

Անդանօր եւ ծերք նստէին ի հրապարակս հարկաւոր եւ պատուական ալեօք քարգաւաճեալ. այլ եւ մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ. եւ մայրենի գթովքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային գտխրական ժամանակս երկանց (22 / 4)

գոր առեալ եւ ընկալեալ ի շնորհակալս, եւ մեծաւ պարգեւօք արձակեաց խաղաղութեամբ յաշխարհն իւր: (33 / 13)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ զնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 26)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացուց (40 / 23)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք, յումանց ընկալեալ եղեւ այս, եւ յումանց ոչ(53 / 38)

ծերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան. (56 / 19)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան (19 / 11)

վասն որոյ զՍաւուղայն ընկալաւ զհատուցումն, կէանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 35)

արք մինչեւ զբովանդակն յինքն ընկալաւ. (26 / 26)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բագում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ. եւ առատ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա. (33 / 18)

զայս նա բնաւ եւ յականջալուրս ոյ ընկալաւ: (53 / 32)

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս զչար եւ զառանց միսիթարութեան զփոխարէնն գոր ընկալար: (41 / 36)

Եօթնապատիկ հատուցումն ի ծոց մեր քնկալաք վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայպն կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 12)

Զի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ գոր քնկալաք ի քէն, (60 / 44)

Եւ անօրէնքն քնկայցին զիրեանց չարեաց զհատուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 9)

Բայց ասէն՝ թէ եւ նոքա չքնկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն (54 / 38)

ԸՆԿԵՆՈՒՄ - 7

յորս վատահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զխելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր քնկենոյր, բառնալով զնախատինս յԻսրայելէ (19 / 14)

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր, եւ պատերազմի օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպն՝ զնետն ի քաղաքն քնկենոյր (37 / 48)

Երեցն զիր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ իւրեանց քնկենոյր: (38 / 15)

Բե՛ր ի մէջ եւ գողայոցն համար, գորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր քնկենուին, որ մեծակական հառաչմամբ զմարսն խնդրէին (36 / 1)

միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ քնկեցին. (12 / 45)

Իսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթուղիկէն հուր քնկեցին: (15 / 9)

քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, գողայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր քնկեցին. (28 / 35)

ԸՆԿԵՐ - 6

«Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն գտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի գրնկերին հանիցեն: (30 / 13)

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիծն ի վերայ քնկերին ի խշտիս իւր, քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք զնա պաշարեալ պահէին, զի զոք յիւրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան (18 / 24)

«Անիծեալ է, ասէ, որ յափշտակէ զարտս քնկերին»: (30 / 11)

Քաջալերեցարոյք քնկերք եւ եղբարք իմ, քաջալերեցարոյք եւ մի՛ երկնչիք. գործ մի դիւրին է Աստուծոյ այս (37 / 29)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր գրնկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ (11 / 3)

Որ խաբէր գրնկերն՝ պարծեր իմաստուն գոլ, եւ որ յափշտակէր՝ ասէր. Ես հօօր եմ: (30 / 6)

ԸՆԿԵՅԵԱԼ - 3

Եւ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն քնկեցեալ ի սմբակս երիվարացն՝ առհասարակ սատակէին: (7 / 45)

Իսկ բագումք յիշխանացն Հոռոմոց, զորս ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեւայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ քնկեցեալ էր թագաւորին (8 / 37)

Եւ յանսուրբ տեղուջ յերկիր քնկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նորա (17 / 48)

ԸՆԿԼՆՈՒՄ - 1

Վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խռովեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա քնկլաւ: (47 / 3)

ԸՆՁԻԻՂԵՄ - 1

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսլեամք զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր քնձիւղին. (44 / 33)

ԸՆՉԱԻԷՏ - 2

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս, եւ անուն նորա Օլօմի, մարդաշատ եւ քնչաւետ: (43 / 26)

Որում հաւանեալ թագուհոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, այր հասակաւ խոնարհեալ յալիս, եւ քնչաւետ յոյժ: (44 / 4)

ԸՆՉԵՂՈՒԹԻԻՆ - 1

վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին, հարստացեալք բազում քնչեղութեամբ ի ծովէ եւ ի ցամաքէ ամբարեալ: (34 / 5)

ԸՆՉՈՒԿ - 1

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, դարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ որ գիր քնչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 21)

ԸՆՏԱՆԻ - 3

որք մարդասէր բարոյիք քնտանի գոլով մերային ազինս (44 / 43)

եւ գազանք վայրի եւ քնտանի՝ եղեն գերեզման դիականցն. վասն զի ոչ գոյր որ թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 22)

Ձի գործ օրինակ գմահացու դեղսն յրնտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք
առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբռնին (52 / 13)

ԸՆՏԱՆԻՔ - 2

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յրնտանեաց եւ
յազգականաց, գերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 29)

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յրնտանեաց եւ
յազգականաց, գերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 29)

ԸՆՏԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

բայց մեք ապստամբեցաք ի մեր քաղցր եւ ի բարի հօրէն,
եւ յրնտանութենէն օտարացաք (49 / 12)

Իբրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յրնտանութիւն՝ եւ
պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել (49 / 9)

ԸՆՏԻՐ - 1

զի սրբութիւնն է ամբութիւն, եւ պարիսպ ընտիր գործք
աստուածպաշտութեան: (55 / 16)

ԸՆՏՐԵԱԼ - 1

«Խոստեսցին այնքիկ որ ընտրեալ են արծաթով»: (30 / 21)

ԸՆՏՐԵՄ - 1

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար ընդ ինքեան շրջէին (52 / 1)

Բարձաւ եւ ի քահանայից երկիւղ եւ ընտրութիւն սրբութեան (30 / 18)

Ձառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ առնել ի մէջ քահանայից ըստ արժանաւորութեան, եւ անարժանիցն ասաց լռել (53 / 25)

ԸՌԱՍ - 1

Յորում տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ, մօրից պատահեալ երիվարին՝ ոչ կարաց անցանել (7 / 8)

ԸՌՈՒԶՔ - 1

Եւ ոչ գիտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն, որ կոչի Ըռուզք, եւ ազատագունդն, եւ ի նմին տեղուջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 46)

ԸՍՏ - 89

քանզի յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, ընդ որթով իւրով եւ ընդ թզենեաւ: (3 / 33)

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր պարգեւօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ (3 / 39)

վասն այնորիկ Աստուծոյ արդարադատ իրաւունքն՝ ըստ գործոց նոցա հատոյց նոցա: (4 / 4)

ի սորա աւուրս «Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջուրս բազումս որ ծածկեն զծովս» ըստ մարգարէին կանխաձայնութեան: (5 / 13)

գոր շնորհին Աստուծոյ կոչեն ըստ արժանաւորութեան. (5 / 17)

զիա՞րդ կարացից ես աղքատս գիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր

թշուառութիւնս. այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ գիտէ
զողբսն քստ թշուառութեանն յօրինել: (7 / 23; 7 / 24)

որք խստորին յիրաւանց նորա, քստ Յոբայ բանիցն. «Հատուցէ, ասէ,
յանդիման ասելեացն իւրոց, եւ ոչ յամեցուցէ»: (7 / 29)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝
եթէ քստ կարգի իրատու (8 / 3)

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրինել զջուրն քստ մերոյ
կանոնիս, եւ Հռոմոց եպիսկոպոսացն, որ անդ դիպեցան՝ քստ իւրեանց
կանոնին: (8 / 14; 8 / 15)

Զայս առնէ քստ իւր խորին իմաստութեանն (9 / 44)

որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտիւ եւ եղեմամբ, որ
չէր քստ բնութեան երկրին. (11 / 47)

եւ տայ նոցա քստ արժանեաց գիւղս եւ աւանս գրով եւ մատանեաւ
ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 14)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում
զօրօք, ...զոր քստ յունական լեզուին պատեկիմանոս անուանեն (13 / 17)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի
հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր,
մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ քստ իշխանութեան զարքունատուր
պարգեւսն (15 / 18)

զի ոչ քստ ազգի վարի, որպէս եւ այլ ազգաց թագաւոր եւ որդի
թագաւորի: (15 / 29)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, քստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի
հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս (16 / 12)

որք հարան ի սուր դառնութեան քստ տեառն բանի, եթէ «Զչարսն չարաւ
կորուցէ»: (16 / 33)

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին քստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն
զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել (16 / 38)

Եւ եղեն արդարեւ քստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչեւ ի բունն եկեալ էր՝ չորացաւ (18 / 13)

Եւ սա քստ մարգարէին տեսողութեան՝ ի խեցի մասնէ. (18 / 21)

Եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ քստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք էտուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 37)

«Գտի այր քստ սրտի իմոյ, որ արասցէ զհաճոյս իմ»: (19 / 20)

զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյզ զիտութիւնն յայտ արարին քստ սաղմոսողին երգոցն (19 / 48)

Եւ անուշաբուրակ ինկոցն գոլորշիք, որ քստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ (20 / 21)

Եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա, քստ մարգարէին՝ քաղցրաձայնութեամբ կարդալ զձագս իւրեանց: (20 / 33)

«Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» քստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 38)

«ապականեաց զնա խոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմա», քստ դարձական երգոցն: (23 / 8)

որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր քստ արժէիցն Անույ եւ այլ աշխարհին (24 / 2)

Եւ եկեալ՝ ոչ քստ առաջին պատուոյն մեծարէ զհայրապետն: (24 / 15)

Զայս առնէ քստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն (25 / 10)

քստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր (25 / 20)

մինչեւ քստ օրինակի վարազացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 45)

Թուէր մեզ թէ նոքա մեղաւոր գոլով՝ կրեցին զպատուհասն, եւ մեք քստ արդարութեան մերոյ ապրեցաք (25 / 47)

Իսկ մեք քստ ամովսական բանիցն, որովք նախատեր զԻսրայել, որք զպարզեալ զինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ որ այլն եւս, եւ ոչ ցաւեր նոցա վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 4)

Եւ հրաւեր տուեալ նոցա՝ ասեն քստ մարգարէին, թէ «Գազանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 40)

ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին, քստ մարգարէին ձայնի, եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց (27 / 43)

Ո՛վ լեառն, ոչ քստ Հերմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 6)

Ո՛վ լեառն, ոչ քստ սինեականին Մովսեսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լոեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 8)

Եւ կամիմ քստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից զարտասուս: (29 / 19)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդէռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ քստ մտի էր սորա (29 / 30)

այլ զի ցուցից, թէ որպէս քստ կարգի նոցա յանցանքն մեր, նոյնպէս քստ նոցա պարտ էր եւ իւրատ ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 39; 30 / 39)

Այնորիկ երկայն բանի պիտոյ են եւ ժամանակի. մեք զմերս քստ կարի մերում համառօտեցաք: (32 / 10)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց քստ ուժոյ եւ քստ կարողութեան, քստ նմանութեան զարնանաբեր ծաղկանոցաց: (34 / 13; 34 / 13; 34 / 13)

վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զզխաւոր տեղեաց մի քստ միոցէ զանհնարին չարիսն: (35 / 28)

Արդ զի՛նչ է ինձ մի քստ միոցէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել. (36 / 39)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ յիսս, եւ ոչ քստ մեղաց մերոց առնէ, (37 / 9)

Առ վաղին այսպէս եւ քստ այսմ ձեւոյ է կրուոյն օրինակն (37 / 49)

Աւանն կոչէին քստ իւրեանց լեզուին

(44 / 6)

քանզի դարձաւ յառաջին անգարդութիւնն քստ աշխարհապատում բանին. (44 / 23)

Ըստ նմին օրինակի եւ գերկիր է տեսանել. (44 / 29)

ն՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն, եւ ն՞ր տկարք ի թոչնոց ի նոսա ապաւինին քստ սաղմոսին ձայնի. (45 / 2)

Քանզի քստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղև իսկ. (45 / 11)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա, քստ իւրեանց արինարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչև ի Խրթի անտառն Ճանեթոյ (46 / 3)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս, եւ քանզի բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա, քստ տէրունական առակին, վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ, եւ եղև կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչև ի կատարած յաւիտենից: (46 / 38)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ իւրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ քստ իրաւի իւրոց դատաստանացն (49 / 2)

Շովն միայն էր ի մենջ պակաս. բայց թէ կշռես քստ գործոյն, եւ զայն եւս տեսանես ի մեզ եղեալ (49 / 31)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, քստ Մովսարու, զիրգ եւ փափուկ գոլով. (50 / 2)

եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնիա, եւ քստ իւրեանց սովորութեանն առեալ զերկիրն յաւարի (50 / 31)

որ հատուցանէ իւրաքանչիւր զարժանն քստ գործոց իւրոց: (50 / 42)

իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ, զոր մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասէն քստ անուան նախնւոյն իւրեանց (51 / 32)

զոր զերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիւր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիւիք, քստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ (52 / 39)

ապա թշնամոյն ճարակ գտեալ, ցանեաց որոմն ի մէջ ցորենոյն քստ աւետարանական առակին: (52 / 46)

եւ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղին ճշմարտութեան քստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 2)

որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք, քստ իւրում անսուտ հրամանին, թէ «Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 21)

Զառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ առնել ի մէջ քահանայից քստ արժանաւորութեան, եւ անարժանիցն ասաց լռել. (53 / 25)

որ գիտէ քստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց (54 / 10)

Այլ քանզի քստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն զիւր չարանալն. քանզի եւ զիջերի հատեալ զբանտն եւ փախստական եղեալ, անցանէ յաշխարհն Յունաց՝ եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս. եւ չարախօս լինի զհաւատոյս մերոյ. եւ խնդրէ մկրտիլ քստ նոցա կարգացն: (54 / 27; 54 / 32)

Իսկ նոքա քստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն. (54 / 32)

Ոչ երթեալ քստ գրոց կանոնի եւ ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից, ի բաց թողլի է. (54 / 42)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն քստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ քստ յանցանացն հանդիպի. ողբալ նոճույն յաղագս մայրույն, եւ դժնկին յաղագս ձիթենույն: (55 / 18; 55 / 20)

Զի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, քստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 22)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ քստ համարոյ թագաւորացն...իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհի հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար, եւ ինքն մեծաւ աւարաւ եւ զերութեամբ դարձաւ յաշխարհի իւր. ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր քստ նախանձու եւ արիական բնութեանն. զի մի՛ անարի եւ վատ երեւեսցի, եւ զկնի ինքեան վատ յիշատակ թողցէ: (57 / 3; 57 / 8)

զի ոչ եթէ այլ ոք դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ քստ առակողին: (57 / 28)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան. անտերունչ եւ անվերակացու՝ քստ հոգւոյ եւ քստ մարմնոյ, եւ ոչ գոյ մի տեղի ապաստանի գտանել մեզ. այլ նուաղեալ եւ հնազանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ զսաստիկ հարուած գաւազանի նոցա օր քստ օրէ ընդունել. զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղիւ սոցա տազնապեցուք օր քստ օրէ. եւ վասն զի զպաշտօն տեառն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեցուք եւ սպասաւորեցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 33; 60 / 34; 60 / 36; 60 / 38)

Զի ո՛չ եթէ քստ յանցանաց մերոց խրատեաց զմեզ, այլ զթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս խրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 40)

Զի ոչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիւրութեան. այլ ամենայն ժամանակ աւուրց մերոց լի եղեւ խռովութեամբ եւ

նեղութեամբ. եւ op paut opt յաւելոյր եւս ի չարչարանսն եւ ի տառապանսն: (61 / 12)

զի paut պատշաճի եւ յարմարական բանիք իւրեանց դրոշմեացն զայս գիր մատենի (61 / 21)

ԸՍՏ ԱՅՆՄ - 3

մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին. paut այնմ, «Լալ ընդ լացողսն»: (26 / 8)

paut այնմ, եթէ «Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ի սրտէ»: (44 / 28)

եւ երկիր իբրեւ գոյեակ՝ գեղեցիկ դիմօք զարդարի նոքօք, paut այնմ, եթէ «Ցնծասցեն դաշտք, եւ ամենայն որ է ի նոսա»: (44 / 38)

ԸՍՏ ԱՐԺԱՆԻՈՅՆ - 1

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիք զթշուառական անձն, եւ paut արժանոյն հատոյց նմ ա (54 / 19)

Թ 134 (675)

ԹԱԳ - 2

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէ... պաղպաջեր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախտուն թագին (22 / 17)

զոր տեսեալ թագաւորին՝ եղ գթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր (12 / 23)

ԹԱԳԱԿԱԼ - 1

քանզի իւր ոչ գոյր որդի թագակայ թագաւորութեանն (8 / 23)

ԹԱԳԱԿԻՑ - 1

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, զոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել (12 / 14)

ԹԱԳԱԻՈՐ - 173

«Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զջուրն Սելււմայ որ գնայր իսաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ զորդին Տաբէլայ, (4 / 9)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ, ի ցեղէն Բագրատունոյ, այր հօր եւ յաղթօղ ի պատերազմունս (5 / 8)

Խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր զոր ինքեանք կամիցին: (8 / 41)

Ապա խնդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոր տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր (12 / 24)

զի ոչ ըստ ազգի վարի, որպէս եւ այլ ազգաց թագաւոր եւ որդի թագաւորի: (15 / 29)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհւոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 11)

եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց (18 / 26)

քանզի կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 38)

զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամենն նմա հնազանդեսցին եւ զնա արասցեն թագաւոր. (18 / 43)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թեպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգազանսն բունն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր. (19 / 11)

Գրէ երջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն, եթէ «թագաւոր» արդար կանգնէ զաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 43)

Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր. (43 / 10)

Որում եկեալ առաջի գլխաւորք քաղաքին՝ խնդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի ես կացո՛՞ գոք թագաւոր. (44 / 1)

Եւ կացուցանէ զնա թագաւոր հաւանութեամբ քաղաքին (44 / 4)

սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր իցէ եւ եթէ իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 35)

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց (8 / 10)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս... ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն, որպէս օրէն է ամենայն թագաւորաց: (13 / 27)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիրմէ ապստամբ զնա կարծելով: (16 / 13)

զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց (26 / 22)

քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն (39 / 45)

Իբրև ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց (57 / 16)

Եւ ոչ մի արձան յաղթութեան կանգնեցաւ՝ ոչ թագաւորաց եւ ո՛չ իշխանաց: (59 / 40)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք գթագաւորացն աղմկաւն էին պատանդեալ (50 / 26)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, գթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար քան մարգարէիցն (60 / 29)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն, եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 10)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հոռոմոց, եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց (21 / 12)

Ո՛ր թագաւորացն աթոռք, ահա ոչ երեւի. (41 / 37)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել, եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 9)

Բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի (57 / 1)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրև ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն

Իսկ մնացեալքն թագաւորաւն իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափխազաց (11 / 10)

Եւ ի լինել այսորիկ այսպէս, որք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին՝ ելեալ յերիվարսն թագաւորաւն հանդերձ (12 / 2)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՄԻՑ
ՁԵՆԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (2 / 28)

վասն որոյ թողեալ գաշխարհն՝ երթեալ հասանէ ի
դուռն թագաւորին Հոռոմոց (6 / 14)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ՝ որ նստէր ի քաղաքն
Վաղարշակերտ, երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր բանից
(6 / 31)

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին (6 / 34)

Ո՛վ Աստուած քո յայնժամ ներողութեանն. ո՛վ թագաւորին անողորմ
հրամանատուութեանն: (7 / 46)

քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՝ Գրէ գիր եւ
տո՛ւր կտակ թագաւորին (8 / 22)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հոռոմոց, գորս ընդ ժամանակս ժամանակս
յայլեւայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին. (8 / 37)

Բայց ոչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից
ի վերայ տերանց յառնել, եւ եթէ թագաւորին յայնժամ առանձինն
բարեշնորհութիւն էր (9 / 8)

եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր, մինչ
զի թագաւորին խնդրել զօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիրապաղատեն: (9 / 12)

քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թեպէտ ոտին ընթացիւք
զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան
էին: (9 / 43)

Ջայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց
կացցեն ի նանիր խորհրդոցն, եւ ուղղեսցեն զսիրտս իրեանց ի
հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 46)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին. (10 / 10)

Իսկ նա երթեալ հանդիպի թագաւորին, եւ պատմէ զեղեալսն (10 / 33)

Ջոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ (10 / 36)

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետոյ իջեւանին Սալքորայ, խաղայ զօրօքն յառաջին տեղւոջն որ կոչի Շղփայ: (10 / 42)

որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին (11 / 14)

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ եւ ագարակ առ ագարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 21)

Եւ թագաւորին Վաալի առեալ զպատանդսն՝ եւ խոստանայ զկնի երից ամաց դարձուցանել. (11 / 23)

բայց թագուցանէին առ ինքեանս զհրամանս թագաւորին. (12 / 17)

Ապա իննորակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոր տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր (12 / 23)

զոր առհասարակ ամենեցուն տեսեալ, զմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 32)

սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գէորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 42)

Եւ կալեալ զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի, եւ ծանուցին թագաւորին: (12 / 46)

Եւ պատիր բանիք զբազումս յազատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 13)

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել, զի բոթ մահու թագաւորին զհետ եկն (13 / 19)

Զսոսա տեսեալ թագաւորին՝ հարցանէր արժանաւորաց իւրոց (14 / 1)

Եւ զգանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 20)

առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ... որպէս զի զգացուցէ թագաւորին (14 / 39)

Ջոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա զիր հաւանական (14 / 41)

Քանզի երկիցս եւ երիցս ելին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա եւ պարտեալ ի նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 40)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերէց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիւրատէսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին, եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա, եւ ասէ..
(20 / 46; 20 / 47)

զի զամենայն գանձսն գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց. վասն զի ի մահուան նորա նա էր հոգաբարձու նմա: (21 / 17)

քանզի երդմամբ եւ խաչի հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին (23 / 13)

Ջոր տեսեալ թագաւորին՝ ոչ յիշեաց զերդմունսն, եւ ոչ զխաչին զմիջնորդութիւնն (23 / 25)

Եւ ի յերկարիլ ինդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի քաջին Վասակայ, ելեալ եւ նա զնաց առաջի թագաւորին: (23 / 29)

Ծանո՛ թագաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս (23 / 42)

Իսկ նա իբրեւ լուաւ փութապէս ծանոյց թագաւորին. եւ լուեալ թագաւորին, գանձիք եւ իշխանութեամբ հաճեալ զկամս նորա, եւ այնու տիրեցին Անույ եւ ամենայն աշխարհին: (23 / 44; 23 / 44)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զղուստր Դաւթի որդւոյ Սենեքերիմայ (24 / 4)

Եւ ապա հանեալ զնոսա անտի, տարան ի Կոստանդնուպօլիս առաջի թագաւորին. (24 / 37)

«Յիմարեցան իշխանք Տայանու, որ էին իմաստուն խորհրդականք թագաւորին». որ եւ այս մեզ հանդիպեցաւ: (32 / 16)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ առատ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա (33 / 18)

Իսկ Թեոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի(40 / 16)

Եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ, որք ելեալ էին յաշխարհն Հայոց: (40 / 27)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ Էլին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, (44 / 16)

Ապա ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 34)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՍԻՑ ԶԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (56 / 39)

Թեպէտեւ բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան (58 / 5)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 25); Եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զսէր եւ զխնամ իբրեւ ի վերայ եղբոր սիրելոյ. բազում դիւրութեամբ եւ խնամով արձակեաց զնա: (58 / 30)

Վասն այսորիկ աներկիւղ եւ խրոխտ մտօք զայ ընդ առաջ թագաւորին Յունաց: (59 / 6)

Յետ այսորիկ իբրեւ ետես Գեորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա աղաչէ զթագաւորն գալ ի խաղաղութիւն: (11 / 17)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով (15 / 38)

Չոր իբրեւ ետես Թեոդոռայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 44)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ գնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. մինչեւ

շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 35)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածեր զմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր (57 / 18)

Բայց թագաւորն Պարսից խորամանկութեամբ առ երկիւղի զպատերազմելն ինդրեր. զի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամբացուցեն, եւ անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 37)

Թէ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (1 / 10)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 35)

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Ադորի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

Եւ ի նմին տեղոջ զայ հանդիպի թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, եւ հայր նորա Գուրգէն, եւ մեծապէս փառաւորէ զնոսա ինքնակալ թագաւորն: (4 / 13; 4 / 14)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն (4 / 24)

Իսկ որդիք նորա՝ քանզի ո՛չ հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ ելին առ թագաւորն. (4 / 30)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 32)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, եւ թագաւորէ Գէորգի որդի նորա ընդ նորա. առ որ գրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ, որ ունի օրինակ զայս. եթէ՝ Զոր ի Կիւրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգեւ՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 43; 4 / 44)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն ...ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր (5 / 32)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափիսագաց Գեորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց զնոսա. (5 / 39)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս (6 / 22)

Եւ ի չորեքհարիւր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ խաղայ ինքնակալ թագաւորն ծանր զօրու եւ գայ յարեւելս: (6 / 27)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, (6 / 37)

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ զերութեամբ ապականել զմեծ աւանն (6 / 40)

Իբրեւ լուսա զայս թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ ի վերայ նորա (6 / 47)

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ քաջութիւն պատերազմողացն (7 / 6)

Եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաքէ (7 / 11)

Իսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի (8 / 6)

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զգուրն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 14)

Եւ թագաւորն երթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն (8 / 25)

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱՒՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՅ (8 / 31)

Եւ ինքն թագաւորն մեծաւ յաղթութեամբ երթեալ մտանէ ի քաղաքն իւր Կոստանդնուպօլիս: (9 / 21)

ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 34)

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ ցճառայսն իւր՝ փութապէս հասուցանէ առ թագաւորն: (9 / 37)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 41)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կալանաւորս ապստամբին Փերսի (10 / 1)

Վասն այնորիկ անդ հրամայեաց թագաւորն զգլուխս նոցա բառնալ: (10 / 18)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ...առաքէր առ նմա դեսպանս (10 / 21)

Եւ զրէ առ թագաւորն տալ զոր խնդրէրն. (10 / 29)

ապա հարցանէ թագաւորն վասն զօրացն, եւ վասն կազմ լինելոյ նոցա ի պատերազմական հանդէսս: (10 / 33)

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան. (11 / 12)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեալ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա (12 / 7)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս. (12 / 11)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, զոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 15)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուհաս (13 / 3)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի (13 / 10)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ (14 / 4)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն (14 / 12)

Իսկ թագաւորն մեծաւ անարգանօք փախստական եղեալ՝ ձիաթափ անկանի ի քաղաքն թագաւորութեան իւրոյ: (14 / 22)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն (15 / 16)

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասեն, զի յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր, զոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 15)

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւագ եկեղեցին մտանել (17 / 45)

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 10)

դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 41)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքն ելանէր...պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախտուն թագին (22 / 14)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կալանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս (22 / 27)

Խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին, քանզի քոյրն Դաւիթ կին էր նորա, երբեմն ի Բագարատ թագաւորն Ափխազաց: (23 / 38)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն (24 / 1)

Եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 8)

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն, եւ խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքն ասելով, եթէ Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին աւանի: (24 / 16; 24 / 17)

Ջոր իբրեւ լուաւ թագաւորն՝ առաքեաց խնդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս (33 / 26)

քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած, (39 / 12)

Թագաւորն իբրեւ ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ գան եւ ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել (48 / 30)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրութիւնս եւ անթիւ սպառազինօք. (55 / 40)

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 36)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար, եւ ինքն մեծաւ աւարաւ եւ զերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր. ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն. զի մի՛ անարի եւ վատ երեւեսցի, եւ զկնի ինքեան վատ յիշատակ թողցէ: (57 / 3; 57 / 5; 57 / 7)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի (57 / 32)

Բայց թագաւորն Պարսից խորամանկութեամբ առ երկիւղի զպատերազմելն խնդրէր (57 / 36)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայեր ի նոսա (57 / 47)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայեր առ ախոյանսն (58 / 9)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ (59 / 1)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չաճէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 16)

Եւ ասէ. Տա՛ր զգիրդ եւ տո՛ւր ի թագաւորն Հայոց (21 / 1)

յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ թագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն. (23 / 31)

Եւ այս յոլովակի լինի առ նոսա, որպէս եւ այժմ իսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 33)

այլ մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք յառաջ ասացեալ թագաւորս: (17 / 29)

Ձայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի(19 / 4)

Արդ՝ ո՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զարթոն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն ինու (19 / 26)

Քանզի Վասիլն, հօրն ի թագաւորս ...յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն (13 / 24)

որ ի ձեռն մարգարէին գթագաւորսն Իսրայէլի թշնամանելով ասէր (19 / 24)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չէած զմտաւ, (14 / 12)

Վասն որոյ վաճառականք սորա փառաւորք, եւ առզնօղքն թագաւորք ազգաց: (29 / 41)

Եւ ինքն զկնի երից աւուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի, ուր ի միասին թագաւորք եւ տնանկք ըստ դաւթական երգոյն: (44 / 6)

թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարգեալ զինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օձանէին: (50 / 3)

Բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք. եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն (57 / 25)

Ձկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբոնեալ եղև, եւ յաչիցն զրկեցին, եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ, լի եղև խռովութեամբ եւ ցասմամբ, կամեր զսիրելւոյն հատուցանել, եւ անդէն ժամանեաց նմա մահ, եւ էլ յաշխարհէս զկնի ամենայն երկրածնաց, ուր ի միասին են թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 22)

Արդ իբրև այնպիսի աղետք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի... պակասեալ նուազեցան թագաւորք եւ իշխանք (60 / 4)

ԹԱԳԱԻՈՐԱԿԱՆ - 9

յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին. յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան, եւ սկսան գթագաւորական պատին յիբեարս հարկանել: (8 / 44)

զի տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով եւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հոռոմոց. (14 / 40)

Եւ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին (18 / 36)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս, առ հայրապետական աթոռն եւ առ թագաւորական պատին: (22 / 10)

Եւ հասանէ ի թագաւորական քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս: (4 / 21)

Իսկ եկամուտն՝ որ չէ ի թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 31)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ, եւ ոչ որդի թագաւորի (15 / 33)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օթթանօսոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ (16 / 1)

բազում զանձս ի թագաւորական զանձուցն արտաքս պեղեցին. (18 / 6)

ԹԱԳԱԻՈՐԱՆԻՍՏ - 3

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ (33 / 29)

անցանէ յաշխարհն Յունաց՝ եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն
Կոստանդնուպօլիս (54 / 30)

ԹԱԳԱԻՈՐԵԱԼ - 1

որպէս առնէր երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ, ոչ որ ի թշնամեաց
համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 5)

ԹԱԳԱԻՈՐԵԼ - 7

սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի
Գէորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 43)

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ
ապաստան եղել (18 / 44)

Իսկ սա ո՛չ ած այսպիսի գմտաւ ինչ...այլ կամեցաւ անձամբ առանց
Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ որ ի ձեռն
մարգարէին զթագաւորսն Իսրայէլի թշնամանելով ասէր. «Վա՛յ է նոցա զի
կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինէ», եւ որ այլն եւս: (19 / 23; 19 / 25)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք
անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք
(21 / 15)

Ապա ինդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոր
տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց
զնա թագաւոր, եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմովնի, զխռովիչս
թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ
իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ
որսասջիր: (12 / 26)

Իսկ իշխանք աշխարհաց մեծամեծք եւ փոքունք յորժամ լուան
զնորա թագաւորելն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 8)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐԵԱՑ ՌՈՄԱՆՈՍՆ (1 / 17)

որ թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 29)

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարագատն՝ ամս չորս (12 / 35)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐԵԱՑ ՌՈՄԱՆՈՍՆ (13 / 23)

Այսոքիկ են առօրեայ պատմութիւնք կէսարուն, որ թագաւորեաց ամիսս վեց: (18 / 17)

Եւ սա այսպիսի գնացիւք վարեալ զկեանս իւր՝ վախճանեցաւ. որ թագաւորեաց ամս երեքտասան (40 / 15)

Որոց առաջնորդք էին Կոմիանոսն որ եւ թագաւորեացն իսկ եւ Կամենասն (44 / 18)

քանզի ոչ կամէին եթէ Կոստանդին թագաւորեացէ: (12 / 18)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափիսագաց Բագարատ, եւ թագաւորէ Գեորգի որդի նորա ընդ նոր ա (4 / 43)

ԹԱԳԱԻՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵՄ - 6

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի...եւ թագաւորեցուցանէ զնա փոխանակ իւր (13 / 31)

Եւ ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխաիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝ այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղև ամենեցուն: (15 / 40)

Իսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ. (17 / 32)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի...որդուովք եւ եղբօրորդուովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա. այլ կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի

Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց, եւ իմաստութեամբ եւ հնարիւք մուծին ի քաղաքն: (21 / 22)

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա, այլ նենգաւորին Սարգսի սաղրելոյն լուեալ՝ ել ի քաղաքէն, եւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն (23 / 22)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան. եւ տարեալ ի ներքս զԿոմիանոս, թագաւորեցուցին: (48 / 42)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 68

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՅ (1 / 8)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն... զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել: (4 / 26)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՅ (5 / 7)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս (9 / 10)

Իսկ թագաւորն մեծաւ անարգանօք փախստական եղեալ՝ ձիաթափ անկանի ի քաղաքն թագաւորութեան իւրոյ: (14 / 23)

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարոս՝ մոնչեալ մատակ առիւծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր, քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք զնա պաշարեալ պահէին, զի զոք յիւրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան (18 / 23; 18 / 26)

Եւ նստուցանէ զնա յաթոռ թագաւորութեան: (18 / 30)

Այսոքիկ եղեն ի սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ (20 / 3)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք ...մտանէ ի քաղաք թագաւորութեան իւրոյ: (21 / 32)

Եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 39)

Չորք աթոռք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ թէ զԿիւրապատիւն իշխանութիւն, եւ գոր ի Հոռոմոց: (41 / 25)

յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան. (43 / 10)

Եղէւ գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 38)

Յայնմ հետէ բարձաւ զօրութիւն յիշխանաց եւ ի զինուորաց, եւ ոչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան (58 / 36)

այլ նուաղեալ եւ հնազանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ զաստիկ հարուած գաւազանի նոցա օր ըստ օրէ ընդունել (60 / 35)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին, որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեանդ. (17 / 40)

ԿԱՏԱՐԱԾ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆՆ ՄՈՆՈՄԱԽԻՆ (2 / 9)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու. (3 / 36)

քանզի իւր ոչ գոյր որդի թագակալ թագաւորութեանն (8 / 24)

որպէս ի զիրս թագաւորութեանն գրեալ է. «Ոչ, ասէ, իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր տկարացուցանէ զհակառակորդն»: (12 / 9)

Ապա խնդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոր տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր, եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմովնի, զխռովիչս թագաւորութեանն, եւ զայնսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի (12 / 24; 12 / 25)

Թագաւորեաց զկնի Վասիլն Կոստանդին նորուն հարազատն՝ ամս չորս. եւ քանզի այր խաղաղասէր էր եւ առատ, յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն եկաց ի լռութեան (12 / 36)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի (12 / 46)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն, զոր ըստ յունական լեզուին պատեկիմանոս անուանեն (13 / 17)

Քանզի Վասիլն...յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն (13 / 26)

Սա յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրածողով լինի, եւ ճանապարհ առնէ ի կողմանս Անտիոքացոց (13 / 33)

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի (16 / 18)

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ խաւարեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, (17 / 3)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ ...ոչ միայն չինդրեր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, ինսայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ (19 / 17)

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, (21 / 6)

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

ԿԱՏԱՐԱԾ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆՆ ՄՈՆՈՄԱԽԻՆ (39 / 42)

Որոց առաջնորդք էին Կոմիանոսն որ եւ թագաւորեացն իսկ եւ Կամենասն. եւ ապստամբեալք ի թագաւորեն երդմամբ չափ ոչ հնազանդել նորա թագաւորութեանն: (44 / 19)

Ջանայր, հնարեր՝ զի զդուռն երկաթի եւ զնիգս պղնձի ի բաց խլեցէ, որ կայր ընդդէմ թագաւորութեանն իւրոյ (55 / 46)

Ջի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք (57 / 13)

Եւ անջնջելի արիւն ի վերայ այնմ թագաւորութեանն հեղին: (58 / 34)

Սա զբեռորդին իւր կեսար անուանէ. եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ութ, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 30)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ. Չէ ինձ պիտոյ աղօթք նոցա. այլ գերեցեք յամենայն վանորէիցն աղեղնաւորս ի ծառայութիւն իմում թագաւորութեանս: (14 / 6)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց,...եւ առ եւ գերի բազում առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց, աւետաւորք եղեն ազգաց եւ թագաւորութեանց. (26 / 39)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ... իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի իւրմէ թագաւորութենէն. եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար (57 / 6)

Զկնի նորա փոխանորդէ զթագաւորութիւն յառաջասացեալն Կոստանդիանոս նորին հարազատն: (13 / 28)

բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, որ ունէին զթագաւորութիւն մերոյ աշխարհիս: (20 / 7)

Եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա, եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խռովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս (59 / 15)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ (1 / 15)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ՄԻԽԱԻԼԻՆ (1 / 23)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ, ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՈՆՈՍԱԽ (1 / 25)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ԹԷՈՂՈՒԹԻՆ ՈՐ ԹԱՐԳՄԱՆԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ (2 / 11)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ԿՈՍՏԱՆՈՍԻ (2 / 16)

քանզի ո՛չ հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ ելին առ թագաւորն. քանզի «Ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ ո՛չ կարէ կեալ»: (4 / 31)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ (12 / 34)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ՄԻԽԱԻԼԻՆ (15 / 25)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ, ՈՐ ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՍԱԽ (18 / 19)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԹԷՈՂՈՒԻՆ ՈՐ ԹԱՐԳՄԱՆԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ (43 / 4)

Քանզի ըստ տերունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ (45 / 11)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍԻԱՆՈՍԻ (48 / 28)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ գթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր (5 / 32)

Որ կալաւ գթագաւորութիւնն ամս եօթն: (15 / 23)

Իսկ Թեոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ գթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի (40 / 17)

Իսկ թագուհւոյն կալեալ գթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 43)

Դանիէլ յիւրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ զլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են. իսկ սրունքն եւ ոտքն երկաթի խառնեալ ընդ խեցի, որ է Հոռոմոնց թագաւորութիւնն. (15 / 29)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղի՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զինքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 7)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղեւ, զոր Ասորեստանեայն զԵգիպտացոց թագաւորութիւնն նախատելով՝ այսպէս անուանէր (45 / 8)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից, եւ որ շուրջ զնովաւ դաստակերտք, սա իբրեւ լուաւ զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, զնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եդանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 25)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բուռն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 7)

Ջկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղեւ, եւ յաչիցն զրկեցին, եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ, (59 / 19)

Եւ երդմամբ դաշինք հաստատեալ, զի խաղաղութիւն եղիցի ընդ Պարսից թագաւորութիւնս եւ ընդ Յունաց: (59 / 8)

ա՛ն զգիր քո եւ տո՛ւր գթագաւորութիւնդ որդւոյ քո (21 / 3)

դարձուցից ի քեզ գթագաւորութիւնդ քո (23 / 14)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ տէ ս ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ զլիս. ընդգծվածները

ԹԱԳՈՒՀԻ - 13

խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կողմս յաքսորս առաքել գթագուհին (17 / 35)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն գթագուհին: (17 / 43)

Իսկ զկնի սաստանայական գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 38)

Իսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ. այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կողմս յաքսորս առաքել գթագուհին, որպէս զի սեփհական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն, զոր եւ արարին իսկ: (17 / 34)

Եւ բոնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցոյց մեզ գմեր ծիրանափառ թագուհին, (17 / 39)

Եւ իբրեւ եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտյ զլիտյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 22)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ ...այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասէն լինել: (15 / 35)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 11)

Իսկ թագուհոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ (17 / 31)

Իսկ քոյր թագուհոյն՝ որում անուն ճանաչիւր Թէոդոռայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 36)

Իսկ թագուհոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յազեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 13)

Իսկ թագուհոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 43)

Որում հաւանեալ թագուհոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն (44 / 2)

ԹԱԳՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիք հաւանութիւն տային, բայց թագուցանէին առ ինքեանս զհրամանս թագաւորին (12 / 17)

ԹԱԳՉԵԼ - 1

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւագ եկեղեցին մտանել՝ եւ ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 46)

ԹԱԹԱԻԵԱԼ - 1

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ գօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ (7 / 32)

ԹԱԹՈՒԼ - 1

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ ... առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30)

ԹԱԼԿԱՆԱՄ - 1

Վա՛յ եւ աւա՛ղ շատ դառն լուսոյ աւուրն այնորիկ. զն քաջ արքն վառեալ զինու եւ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին եւ վատքն թալկանային (28 / 12)

ԹԱԼԿԱՑԵԱԼ - 1

բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս (36 / 46)

ԹԱԽԱՆՁԱՆՔ - 1

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ գօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօր ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 14)

ԹԱԿԱՐԴԵԱԼ - 1

Եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեայ զլեառնն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 21)

ԹԱՂԵԱԼ - 2

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչեւ իսիլ արկեալ, եւ զկենդանւոյն թաղեալսն աշտէիք չարաչար խոցոտելով սատակէին (47 / 25)

Իսկ զթաղելոց նոցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ ո՞ր բերէր: (31 / 14)

ԹԱՂԵՄ - 1

Վասն զի ոչ գոյր որ թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 23)

ԹԱՂԻՄ - 1

Վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր (54 / 43)

ԹԱՆԱՄ - 1

Եւ մարքն արեամբ եւ արտասուօք զմանկունս իւրեանց թանային (56 / 17)

ԹԱՆՁԲ - 2

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասէն առաւել գոլ քան զյոզունս (5 / 36)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ գնովաւ, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել (59 / 31)

ԹԱՆՁՐԱԽԻՏ - 1

Եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գագաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի (44 / 34)

ԹԱՆՁՐԱՄԱԾ - 3

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին

(11 / 33)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Տայրվայր եկեցես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին ալիք քո», նա արկ զխաւար թանձրամած առաջի նոցա, եւ արգել զնոսա յընթացից իւրեանց: (25 / 9)

Եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց (50 / 46)

ԹԱՆՁՐԱՄԱՐՄԻՆ - 1

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարգեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 13)

ԹԱՆՁՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէ՛ին զընթացսն (51 / 10)

ԹԱՌԱՄԵԱԼ - 1

եւ գեղեցիկ դեմք պատանեկաց թառամեայք: (27 / 16)

ԹԱՐԳՄԱՆԻՄ - 3

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ
ՈՐ ԹԱՐԳՄԱՆԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ (2 / 11)

ԹԷՈՂՈՌԻՆ

որոց գլխաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ (32 / 19)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ
ՈՐ ԹԱՐԳՄԱՆԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ (43 / 4)

ԹԷՈՂՈՌԻՆ

ԹԱՐՇԱՄԻՄ - 1

ընդ երեկոյս թարշամեսցին. չորասցին եւ անկցին»: (3 / 43)

ԹԱԻԱԼ - 1

ն՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ հարեալք՝
յերկիր թաւալ անկեալ գոր խաղային: (35 / 47)

ԹԱԻԱԼԳԼՈՐ - 1

եւ դիակունք նոցա թաւալգոր խաղացեալք: (27 / 18)

ԹԱՓԵԱԼ - 1

եւ զառ եւ զգերի թափեալ. դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով
զԱստուած: (51 / 33)

ԹԱՓԵՄ - 2

Եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն , զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա, եւ զայլսն ի փախուստ դարձուցեալ, զառ եւ զգերի զամենայն թափեցին, (36 / 19)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում գերիս (51 / 28)

ԹԱՓԵՄ ԶԳԻՆԻ - 1

կամ իբրեւ զհօր այր՝ զի թափե զգինի (9 / 31)

ԹԱՓՈՒՐ - 5

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայն թափուր եւ արուզ(20 / 30)

Մարդաբնակ աշխարհն թափուր ի բնակչաց: (22 / 34)

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր. դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց (41 / 43)

Իսկ այժմ զնորին հակառակն տեսանեմք. երկիր աւերակ, թափուր ի բնակչաց. քաղաքք կործանեալք (44 / 40)

մեք խոստովանող լեզու ունիմք, թէպէտ ի բարի գործոց թափուր ենք, եւ զնոցա կիրս կրեմք (49 / 41)

ԹԱՔՈՒՍ - 2

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղուջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն, եթէ ուրուք կայր ինչ ի թաքստեան՝ զամենն հանեալ, եւ

բնաբարձ աւերամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 22)

Իսկ զայրեցելոցն ո՛վ կարիցէ բերել զհամար. քանզի որք ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի եղեն, ամենեքեան նոքա հրայրեացք եղեն: (31 / 34)

ԹԱՔՈՒՑԱՆԵՄ - 1

այսպէս եւ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն (52 / 15)

ԹԱՔՈՒՑԵԱԼ - 1

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, դարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ որ զիւր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 21)

ԹԱՔՉԻՄ - 2

Եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքսէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիւծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց (41 / 47)

վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքսէին (48 / 15)

ԹԵԹԵԻԱԳՈՅՆ - 2

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի, զի անդ թէթելագոյն առնիցէ զտանջանսն (50 / 21)

Ձի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն, եւ թերթեւագոյն պատուհաս քո քան զպարտիս մեր (60 / 44)

ԹԵՍԱՂՈՆԻԿ - 1

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասեն, զի յաճախ թագաւորն Ի Թեսաղոնիկն կայր, զոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 15)

ԹԵՍԱՂՈՆԻԿԵՑԻ - 1

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղիւ՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին (16 / 8)

ԹԵՐԵԻՍ - 6

«Թերեսու, ասէ, զղջասցի Աստուած, եւ դարձցի սրտմտութիւն նորա ի մէնջ»: (27 / 7)

Ո՛վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի. այլ թերեսու ոք մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 7)

Իւրաքանչիւր ոք հնարեր հայթայթանս գտանել՝ զի թերեսու կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբոբոբք բարկութենն (48 / 13)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելուլ զամենաթշուառ անձն, քանզի կամէր թէ զղջանայ թերեսու (54 / 25)

Վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց, զի թերեսու պահանջեցէ ոք ի նոցանն (56 / 45)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերևս կասեսցէ գտամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի (60 / 26)

ԹԶԵՆԻ - 1

յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, ընդ որթով իւրով եւ ընդ թզենեալ: (3 / 34)

ԹԷ - 151

ԹԷՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՍ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (1 / 10)

ԹԷՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐԵԱՑ ՌՈՍԱՆՈՍՆ (1 / 17)

ԹԷՈՐԶԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (2 / 2)

ԹԷՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՑԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (2 / 5)

ԹԷՈՐՊԷՍ ԵԻ Ի ՄԱՆԱՆԱՂԻՈՑ ՍԱՀՄԱՆՍՆ ԲՈՐԲՈՔԵՑԱԻ ՀՐԴԵՀ ՄՈԼՈՐՈՒԹԵԱՆՆ, ԱՍԵԼԻ Է (2 / 23)

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն հոգերգողին Դաւթի, թէ «Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճացին եւ ծաղկեցին. ընդ երեկոյս թարշամեցին, չորացին եւ անկցին»: (3 / 41)

Իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոց (4 / 35)

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ...ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է, զոր անիրաւաբար տարաւ յինէն Սմբատ: (5 / 46)

նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիմք եւ ձիոցն լուսին առնեմք (6 / 8)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ուն վրացի ազգաւ... երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր բանից, թէ Յորժամ յԵկեղեաց կամ ի Կարին ելանես, քեզ ընդառաջ գայ: (6 / 32)

բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 35)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա(7 / 34)

Թէ Ո՛րդէս ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՅԻՈՅ (8 / 31)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլատոս, եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր, (9 / 12)

Ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 34)

Այլ թագաւորն ...առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիւք գրէր առ նա, թէ Ձոր քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, եւ կա՛ց խաղաղութեամբ ի քո բաժնի (10 / 24)

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ Բազում զօրս ունի որպէս ոչ այլ ոք (10 / 35)

Ձոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ, թէ եւ դու յապստամբիցն ես եկեալ, ահ արկանես ինձ: (10 / 37)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 1)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ (11 / 3)

Մի՛ կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ (11 / 18)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեաւ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա, որպէս ի գիրս թագաւորութեանն զրեալ է. (12 / 8)

Եւ զայնուսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ որսասջիր: (12 / 27)

թէ զիա՛րդ զառածեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի (13 / 6)

Թէ ՈՐՂԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐԵԱՅ ՌՈՄԱՆՈՍՆ (13 / 23)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չէած գմտաւ, թէ որպէս խնամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին. այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ո՛չ յիշելով զտէրունական զանստտ հրամանն, թէ «Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. եւ յոյր վերայ անկցի՝ հոսեսցէ զնա»: (14 / 13; 14 / 15)

ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի զանձուց առատութիւնս» (14 / 25)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա (14 / 35)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ զոյ նոցա հնարս ապրանաց (16 / 43)

զորմէ սպառնալով Փրկիչն ասէր, թէ «Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի». (17 / 12)

Եւ թէ որք հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ զաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասես զայդ, չտայր ինչ պատասխանի. այլ հանապազ զնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 23; 17 / 24)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին, որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեանդ. քանզի բազմաց կարծիր թէ մեռեալ իսկ է: (17 / 39; 17 / 41)

Եւ ի վերայ էած, թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հակառակ կայ. եւ որք հակառակն կան, անձանց դատաստանս ընդունին (19 / 36)

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք (19 / 39)

Սմին նման եւ առաքեալն գրէ առ Եբրայեցիսն, թէ «Չիք ինչ արարած աներեւոյթ յերեսաց նորա»: (19 / 44)

զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյգ գիտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն, թէ «Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 48)

թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւերս եւ մեզ ժամանեաց, ա՛ն զգիր քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո, եւ որդի քո որդւոց իւրեանց մինչեւ յաւիտեան: (21 / 1)

որպէս թէ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդւովք եւ եղբօրորդւովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 19)

քանզի երդմամբ եւ խաչիւ հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին, թէ Միայն ի տեսանելն զքեզ, դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ քո, եւ գրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ. եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք. եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ զլոր, եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 13; 23 / 16)

Եւ ինդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի (23 / 26)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ ինելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ որ...յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 30)

Իսկ քաղաքացի զլիաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս (23 / 36)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս, առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն, որ նստէր ի քաղաքին Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի եւ գրէ, թէ Ծանո՛թագաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս, եւ ես տաց զքաղաքս եւ զայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 39; 23 / 42; 23 / 42)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարւոյ ինչ նշան (24 / 32)

եւ նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին գոր արարին (25 / 12)

Բայց բարոք ասէր վատշուէրն, թէ մատն Աստուծոյ է այս (25 / 28)

Թուէր մեզ թէ նոքա մեղաւոր գոլով՝ կրեցին զպատուհասն, եւ մեք ըստ արդարութեան մերոյ ապրեցաք. եւ ոչ գոյր ի յիշատակ մեզ տէրունական պատուէրն՝ իմաստնացուցիչ խրատն. «Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արինսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ. այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (25 / 46; 26 / 2; 26 / 2)

հրաւէր տուեալ նոցա՝ ասեն ըստ մարգարէին, թէ «Գազանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 40)

Ձի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անծանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (26 / 47)

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել՝ որ յափշտակեաց զայն, թէ զի՛նչ կրեաց (30 / 16)

այլ զի ցուցից, թէ որպէս ըստ կարգի նոցա յանցանքն մեր (30 / 38)

Ձի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ աղաղակէ եւ ասէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցոցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 40; 30 / 42)

թէ ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն (31 / 14)

թէ «Արեգակն ծագեաց ի յերկիր, եւ տէր տեղաց ի Սոդոմ հուր եւ ծծումբ, եւ այրեաց զն (31 / 17)

թէ «Յիմարեցան իշխանք Տայանու, որ էին իմաստուն խորհրդականք թագաւորին». (32 / 15)

«Քանզի ոչ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր քաղէ զզօրութիւն հակառակամարտին»: (32 / 25)

ԹԷ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅԲԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (33 / 16)

թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 20)

Ջոր իբրեւ լուաւ թագաւորն՝ առաքեաց ինդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս. քանզի յոյժ գանձուց սիրող էր Պետրոս, որ եւ բազումք վասն այնր եպերէին զնա: (33 / 27; 33 / 28)

Իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ես հաւանիմ: (33 / 34)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (34 / 2)

և թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ապրեցաւ: (34 / 23)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն գիրք: (35 / 23)

թէ ո՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ հարեալք՝ յերկիր թաւալ անկեալ գլոր խաղային: (35 / 45)

քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրու հանդիպեցին: (36 / 20)

իբրեւ ետես Սուլտանն՝ ասէ. Եթէ դա ապրի, զքեզ ազատեմ. ասպա թէ մեռանի, զքեզ դմա մատաղ հրամայեմ առնել: (36 / 33)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է զարկածն, չէ կենաց. ասպա թէ այլում է, զայն ոչ գիտեմ: (36 / 35; 36 / 35)

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն, թէ ի վատ բազկէ չէ մեռեալ քո որդին: (36 / 36; 36 / 37)

յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 7)

քանզի ի հայելոյն միայն ծանեաւ թէ անառ է. (37 / 14)

թէ «Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» եւ որ ի կարգին է: (37 / 27)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն, եւ ուսանէր ի գիտնոցն թէ առ Աստուած աղաղակեն: (37 / 38; 37 / 39)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս գիտէ հակառակօրն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 42)

թէ՝ Առ վաղին այսպէս եւ ըստ այսմ ձեւոյ է կռուոյն օրինակն (37 / 49)

Զի՛նչ թէ եւ աստ ի ձեռն հակառակորդացն զփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 7)

Արդ յո՛ր կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի զիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 9; 38 / 9)

զոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա, որք զպարանսն քարշէին, եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսատիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին (38 / 19)

Տեսանե՛ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնամսն, թէ ո՛րպէս մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա (39 / 1)

եւ նա առ սաստիկ ամբարտաւանութեանն՝ ասէր, թէ Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց. տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում գազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր (39 / 14; 39 / 15)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասեն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ զԴուին եւ զԳանձակ ունէր (40 / 25)

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թեոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ զերի տանիմք: (40 / 38; 40 / 38)

Թերեւս որ մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՛րք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 8)

Իսկ եւ նչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ. որպէս զի ամենեցուն՝ որք լսիցեն. շարժեցից արտասուս թէ՝ ըրբան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 11; 41 / 12)

Եւ հերձուածողացն դասք... այսօր իբրեւ առիծունս հօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց՝ թէ՝ զո՛ր կլանիցեն յանմեղ անձանց: (42 / 2)

զի թէ այս յարդարիցի, եւ թշնամեաց սուրն պակասի ի սպառ, եւ դժուարինքն մեզ ի դիրինս փոխի (42 / 29)

Չի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ո՞վ կարիցէ կալ մեզ հակառակ. քանզի ինքն յօրէնսն հրամայեաց, թէ՝ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից». եւ դարձեալ, թէ՝ «Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ ընդ վայր հարից». միայն թէ՝ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 31; 42 / 33; 42 / 34; 42 / 35)

մի՛ լիցուք յանձանօթից նորա, զի մի՛ ասիցէ, թէ՝ Ոչ ճանաչեմ զձ (42 / 47)

ասէ ցնոսա. թէ՝ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր. յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան. իսկ թէ՝ որ չառնու յանձն զասացեալս, տեղապահ ես բաւական եմ: (43 / 7; 43 / 11)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղւոյն եւ ոչ մի, բայց թէ՝ ի ճանապարհի ուրեք ոք կայր: (43 / 36)

Ինդրեն, թէ՝ Մինչդեռ կենդանի ես կացո՛ր զոք թագաւոր, որպէս զի մնասցէ առանց խռովութեան քաղաքս: (43 / 45)

Իսկ ընդ մեծամեծսն ատենախօս եղեալ, ասէ. Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել. կամ թէ՝ ոչ, (44 / 14)

, զի նչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 17)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յագենային, այլ անյագ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 19)

սա իբրեւ լուաւ զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է(45 / 24)

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՝ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ (45 / 33)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, առաջինն զայս գործեաց զոր գրեցի (47 / 45)

բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արինք են ի յուտել: (48 / 19)

պարգեւս խոստանայր եւ զԿիրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա՝ Միայն թէ ի խաղաղութիւն դառնաս, (48 / 32)

Եւ զՄիխայիլն արեղայ արարեալ, ի կղզի անցուցին. բայց ասեն թէ ինքն յօժարութեամբ չոգաւ: (48 / 43)

Պօղոս Եբրայեցոցն գրէ. «Ձի թէ ի իրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 6)

Եւ որպէս առ Մովսեսի տասն հարուածեայ զաւագանան տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած, թէ «Այս է զօրութիւն իմ մեծ». (49 / 17)

Շովն միայն էր ի մենջ պակաս. բայց թէ կշռես ըստ գործոյն, եւ զայն եւս տեսանես ի մեզ եղեալ(49 / 30)

եւ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ ոք կորիցէ, վասն այնորիկ չթողու արձակասուն գոք (50 / 18)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդէռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր ել ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ գիտեմ. եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց ոք իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ, եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնիա, եւ ըստ իւրեանց սովորութեանն առեալ զերկիրն յաւարի. զոր մեք ի դարձին զանցանելն ապա իմացաք: (50 / 28; 50 / 28)

տեսանե՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 7)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեւանս արար, քանզի կարծեաց՝ թէ հեծեալ կայ ի բերդին (51 / 16)

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, ասէ, թէ «Եւ սատանայ իսկ կերպարանի ի հրեշտակ լուսոյ. զի՞նչ թէ եւ պաշտօնեայք նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 11; 52 / 11)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յորմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիւրաւ էր. բայց որպէս գրէ երանելին Յովհաննէս, թէ «Առ ի մէնջ ելին, այլ ոչ էին ամենեքեան նոքա ի մէնջ». եւ այսմ գիտուն լինել դժուարին է: (52 / 31; 52 / 32)

Եւ ոչ ած ի յիշումն զտէրունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումնն առ Պետրոս, թէ «Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահարեսցեն»: (53 / 11)

, թէ «Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 21)

Արդ տե՛ս դու զնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ զապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 23)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ... խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 47)

ոչ ածեալ զմտաւ զդարձական երգսն, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս (54 / 2)

քարոզն առ նմին աղաղակէր, թէ՝ Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ զազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս զայս կրեսցէ: (54 / 21)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելուլ զամենաթշուառ անձն, քանզի կամէր թէ զղջանայ թերեւս, եւ խոստովանի ի բաց կալ ի պիղծ աղանդոյն (54 / 24)

այլ ասեն, թէ՝ Չոր Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեր չընդունիմք: (54 / 33)

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեցցի առ նոսա: (55 / 11)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ գնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. մինչեւ շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 36)

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն (56 / 1)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել (56 / 9)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են (56 / 11)

թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր. (57 / 17)

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն ընդդէմ կալ. շտապ տագնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 38)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեառն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն (58 / 14)

Եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խռովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս (59 / 14)

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն... երազընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 26)

վասն զի ոչ համարէին թէ գոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 21)

Լա՛ւ է անկանել ի ձեռս քո եւ ընդունել ի քէն խրատ եւ պատուհաս, քան թէ ի բաց կալ ի քէն անխրատաբար. լաւ է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ

նեղութեամբ, բան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ ղիւրութեամբ: (60 / 48; 60 / 49)

ԹԷ ԵԻ - 4

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա զանձինս, որ թէ էւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխէր բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 7)

վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ էւ կարի ի մտաց անկաճ էր (52 / 18)

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, ասէ, թէ «Եւ սատանայ իսկ կերպարանի ի հրեշտակ լուսոյ. զի՞նչ թէ էւ պաշտօնեայք նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 11; 52 / 11)

Բայց ասեն՝ թէ էւ նոքա չընկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն. վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիւրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ (54 / 38)

ԹԷՈՂՈՌԻ - 5

Իսկ քոյր թագուհոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թէոդոսայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 36)

Ձոր իբրեւ ետես Թէոդոսայ գքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 43)

Իսկ Թէոդոսայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպհական ժառանգութիւն հայրէ (40 / 16)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ԹԷՈՂՈՌԻՆ ՈՐ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒԻՐ (2 / 11)

ԹԱՐԳՄԱՆԻ

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ԹԷՈՂՈՌԻՆ ՈՐ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒԻՐ (43 / 4)

ԹԱՐԳՄԱՆԻ

ԹԷՈՂՈՍ - 2

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԷ ՈՐ ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՄԱԽ (1 / 25)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԷ ՈՐ ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՄԱԽ (18 / 19)

ԹԷՈՂՈՍՈՒՊՕԼԻՍ ,ԹԷՈՂՈՒՊՕԼԻՍ - 2

Եւ ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնէ վերստին շինելոյ զԹէոդոսուպոլիս: (6 / 24)

Եւ ինքն բազում ամբոյիս յարեւելս ճանապարհ կալեալ գայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թէոդուպոլիս. (57 / 22)

ԹԷՈՂՈՐՈՍ - 1

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թէոդորոս որդի Ահարոնի... Էր իշխան գաւառին: (40 / 33)

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թէոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 38)

ԹԷ ՈՐ - 1

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմք չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք (53 / 33)

ԹԷՊԷՏ - 11

քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թէպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիս եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 43)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հասուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին. այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել, որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած. «Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 41)

Այլ թէպէտ այսպէս, թէպէտ այնպէս, սակայն մինչ ի վախճանն ոչ հեռացաւ ի նմանէ այսն որ լկէր գնա: (16 / 16; 16 / 16)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգազանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր(19 / 10)

որ թէպէտ ինքեանք կեղծաւորեալք էին, այլ վասն աթոռոյն՝ հրամայէ հնազանդ լինել: (19 / 30)

Այս վաճառ անմարդագոյն զոլ թուի ինձ քան զՅուդային. քանզի անդ թէպէտ վաճառողն ընդ պարսաւանօք, այլ վաճառն գին եղև փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 47)

Էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն, եւ անասնոցն որ ոչ գոյր թիւ: (27 / 46)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ աոցէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 18)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, զի զմեռեալ թէպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ (42 / 25)

մեք խոստովանօղ լեզու ունիմք, թէպէտ ի բարի գործոց թափուր ենք (49 / 41)

թէպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս, բայց սակայն առ մեք եղև այս (52 / 35)

ԹԷՊԷՏ ԵԻ, ԹԷՊԷՏԵԻ - 6

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեռն՝ որ կոչի Սմբատայ Բերդ. քանզի անդ ժողովեալ

Թէպէտ էլ յոյժ մեղաւոր իցէ, պա՛րտ է զխոստովանութիւնն ընդունէ (53 / 29)

Ջանայր, հնարէր՝ զի զդուռն երկաթի էւ զնիգս պղնձի ի բաց իլէսցէ, որ կայր ընդդէմ թագաւորութեանն իւրոյ. եւ անյոյս լեալ յաղագս ամբողջեանն՝ թէպէտ էլ զմարտն սաստկացուցանէր, կամէր չուել: (55 / 47)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ, եւ զաջողակ երից պատերազմացն, զի զառաջինն թէպէտ էլ անառ մնաց Մանազկերտ՝ սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց.(59 / 2)

Եւ ոչ ոք ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թէպէտ էլ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ. ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ ոչ եղեւ յագումն ազահութեան նոցա իբրեւ հրոյ (61 / 13)

թէպէտ էլ բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նորա զմահ յանձն առին (58 / 5)

ԹԷՍԱՂՈՆԻԿ - 1

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, եւ տայ գթէսադոնիկն ի ձեռս նորա (15 / 43)

ԹԻԿՈՒՆՔ - 6

Եւ արկեալ յաման ապակեղէն, եւ նստեալ ի վերայ ազնիւ երիվարի, քաջասիրտ եւ արի գոլով, վահանաւ միայն գթիկունս ամբացուցեալ, եւ ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 35)

Բայց թագաւորն Յունաց ... իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին, եւ ոչ գթիկունս դարձուցանէին(58 / 4)

Եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 16)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն հ թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն (32 / 42)

Յորժամ թագաւորի սպանալիքն վճարեցաւ, եւ նոքա կապանօքն արկան ի հնոցն, յայնժամ եհաս հ թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն, եւ ոչ ամաչեցուցանէ զայնոսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 20)

Դանիել յիւրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ զլուինն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են (15 / 27)

ԹԻԻ - 6

Իսկ գթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ զտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն, որք վիճակի տեարք էին եւ եկեղեցոյ. (31 / 38)

Իսկ գթիւ համարոյ անկելոցն եւ գերեացն՝ եօթն հազար ասացին՝ եւ կրօնաւորացն՝ վաթսուն: (47 / 40)

անդ ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն, եւ անասնոցն որ ոչ գոյր թիւ: (28 / 2)

Քանզի հեծելագօրքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին (32 / 18)

ժողովեցան զօրք բազումք, որոց ոչ գոյր թիւ: (44 / 17)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղեւ բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ խառնիճադանճ բազմութեանց՝ որոց ոչ գոյր թիւ: (53 / 45)

ԹԻԻԴԻԼ - 1

եւ որ ի յամրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, հ թիւրիլ ասպարին, եւ նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 21)

ԹՂԹԱԲԵՐ - 1

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր... ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն, մանդատոր ձայնելով զինքն՝ այսինքն թղթաբեր: (38 / 37)

ԹՄԲՈՒԿ - 1

Բարձան ուրախութիւնք յերկրէ, Լոեցին ձայնք քնարաց, Լոեցին բմբինք թմբկաց, Բարձրացան աղաղակք լալեաց... (3 / 27)

ԹՄԲՐԵԱԼ - 1

Իսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի գինւոյ թմբրեալ, ոչ կարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 29)

ԹՄՐԵԱԼ - 1

Քանզի արբ տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ յարբումն չար. արբ եւ թմրեալ յիմարեցաւ. (26 / 26)

ԹՇՆԱՄԱՆԵԼ - 2

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 31)

այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ որ ի ձեռն մարգարէին զթագաւորսն Իսրայէլի թշնամանելով ասէր. «Վա՛յ է նոցա զի կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինէ», եւ որ այլն եւս: (19 / 24)

ԹՇՆԱՄԻ - 33

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք. «Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգորութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» (32 / 2)

պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագորս
ընդդէմ թշնամեաց (40 / 3)

զի թէ այս յարդարիցի, եւ թշնամեաց սուրն պակասի ի սպառ, եւ
դժուարինքն մեզ ի դիւրինս փոխի, եւ առապարքն ի հարթ ճանապարհ (42 / 29)

«Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից»։ (42 / 33)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, (47 / 37)

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր
զմեզ կոխան հեթանոսաց, ծաղր եւ այսն
կատականաց թշնամեաց մերոց: (49 / 44)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգորութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի
ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց (58 / 18)

Եւ ի լինել այսորիկ այսպէս, որք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին՝ ելեալ
յերիվարսն թագաւորան հանդերձ, իբր ի թշնամեաց հալածեալք ի
սառնամանեացն (12 / 2)

որպէս առնէր երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ, ոչ որ ի
թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 5)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի
խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց (11 / 46)

Սուրբ թշնամեացն շլացեալք, ի ձեռք նոցա ի զօրութենէ պակասեալք.
(27 / 19)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր
զնոսա (28 / 14)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս
դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն. (32 / 43)

Չոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային. որոց զհետ
մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին, զոմանս սրով, եւ զբազ (33 / 1)

ո՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ հարեալք՝ յերկիր
թաւալ անկեալ գլոր խաղային: (35 / 46)

եւ յաղթեալ թշնամեացն, զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա, (36 / 17)

վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել (36 / 28)

որ զաշխարհս ի խաղաղութեան կարէին պահել յաղթելով թշնամեացն, (40 / 4)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն (40 / 10)

այլեւ յԱրծինն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 45)

ահիւ եւ իրախուսանօք զնոսս յոգի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն (46 / 49)

եւ լինիցին մեծ բանակ՝ թշնամեացն սուկալի, (57 / 31)

ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 44)

եւ ոչ եհան սուր ընդդէմ թշնամեացն եւ արգել (58 / 16)

առ զսուեր եւ զկարողութիւն ի նոցանէ՝ եւ ետ թշնամեացն, յաղագս անպատշաճ վարուց նոցա: (58 / 23)

այլ տկարացեալ եւ անզօր եղեալ, անժուժկալ եւ կամակոր՝ ընդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ (59 / 43)

«Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից» (42 / 33)

եւ զօրացան ի վերայ մեր թշնամիք մեր, եւ ատելիք մեր յափշտակեցին զմեզ. (49 / 14)

զի յայնմ հետէ յարձակեցան թշնամիք ի վերայ մեր (59 / 45)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին (33 / 4)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ զհտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, (56 / 11)

Քանզի յարտաքին թշնամուտն զգուշանալ դիւրին է. բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ (52 / 29)

Եւ այս եղև ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, եւ ի ննջել բարի տանուտեառն որ ցորենոյն էր սերմանօղ. ապա թշնամուտն ճարակ գտեալ, ցանեաց որոմն ի մէջ ցորենոյն ըստ աւետարանական առակին: (52 / 46)

ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆ - 1

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք զթշուարական անձն, եւ ըստ արժանոյն հատոյց նմա (54 / 19)

ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ - 3

այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ գիտէ զողբսն ըստ թշուարութեանն յօրինել: (7 / 24)

զիա՞րդ կարացից եւ աղքատս գիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանոյն զմեր թշուարութիւնս. (7 / 23)

Ո՛վ վ լսելիք տանիցին զթշուարութեանս մերոյ զպատմութիւն: (22 / 40)

ԹՈՂ - 2

ձա՛յն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 19)

Թէ որք ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, ...յայնժամ թող համարձակ գայ նստի թագաւոր (43 / 9)

ԹՈՂԵԱԼ - 9

վասն որոյ թողեալ զաշխարհն՝ երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հոռոմոց. (6 / 14)

Եւ զօրանայ քան զամենեսեան, որ յառաջ քան զնա էին. մինչ զի բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 18)

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետոյ իջեւանին Սալքորայ, խաղայ զօրօքն յառաջին տեղւոջն որ կոչի Շոփայ: (10 / 42)

Մերս քանիօն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպառնալիք միայն, այլ պաւել չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 12)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն (37 / 1)

Իսկ որք ի ներքս մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 6)

Վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր (54 / 43)

Եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան, եւ խուճապեալք յերկիրդէն՝ ոչ ոք յազգայինսն կամ ի կարեւոր բարեկամսն հայեցաւ, այլ իւրաքանչիւր ոք ահիւ ըմբռնեալ: (56 / 3)

Այլ որ վասն Արծինն տիրական պատմութիւնս աստանօր զկայ առցէ. զի մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մենջ՝ յաւերակացն ուսանի խնդրօղն: (32 / 5)

ԹՈՂ ԹԷ -4

Նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ՛ մարդկան (30 / 19)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. թո՛ղ թէ՛ զզգայունս եւ զկենդանիս: (34 / 19)

Չորք աթորք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ թէ՛ զԿիւրապաղատին իշխանութիւն, եւ գոր ի Հոռոմոց: (41 / 25)

Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թէ՛ նա զիւր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ, դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 36)

ԹՈՂԼԻ - 1

Ոչ երթեալ ըստ գրոց կանոնի եւ ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից, ի բաց թողլի է.
(54 / 42)

ԹՈՂԼՈՑ - 1

Իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ
զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն (23 / 30)

ԹՈՂՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ մեք ոչ յարդարութիւնն եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք, եւ զո՞ր
ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 45)

ԹՈՂՈՒԼ - 3

բայց առ իւր պահեաց զնա ամս երիս, քանզի կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ
երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 20)

վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝
անտես արարաք, այլոց թողուլ ճարտարաց եւ հարուստ մտաց, զի թերեւս
պահանջեսցէ որ ի նոցանէ (56 / 45)

զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ
ինչ եղեն, թողուլ զկնի իւրեանց յիշատակս իրացն՝ որ եղեն (61 / 24)

ԹՈՂՈՒՄ - 14

Եթէ՝ Ջոր ի Կիւրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգեւ թո՛ղ, եւ քո
հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 45)

թէ Զոր քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, եւ կա՛ց խաղաղութեամբ ի քո բաժնիդ (10 / 24)

զայտոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 43)

եւ զանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս (51 / 1)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՛ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ ինայելով ի ձեզ (35 / 24)

«Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ ընդ վայր հարից (42 / 34)

մի՛ անարի եւ վատ երեւեցի, եւ զկնի ինքեան վատ յիշատակ թողցէ: (57 / 10)

թէպէտեւ բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նոքա զմահ յանձն առին. զի եւ զկնի մահու՝ միամտութեամբ քաջութեան վայելուչ յիշատակ թողցի (58 / 7)

տեսանե՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 7)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն (54 / 5)

թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն զքարի հարկանէին (51 / 4)

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց (61 / 3)

եւ ապա զհասկաքաղն եւ զխոզանն միայն թողուցուն յարօտ երեոց: (33 / 9)

վասն այնորիկ չթողու արձակասուն զոք (50 / 18)

ԹՈՅԼ - 1

Վասն որոյ ոչ էս թոյլ գորացն հանգիստ առնուլ մինչեւ գայցեն ժողովեցին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն (57 / 29)

ԹՈՅՆ - 1

Արդ տե՛ս դու գնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ գապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 24)

ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻ - 3

Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս գայս կրեցէ: (54 / 22)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՅ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (2 / 20)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՅ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (51 / 43)

ԹՈՆԴՐԱԿՍ - 1

Ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն եւ ի գազանաց գառագիղն, որ կոչի Թոնդրակս (54 / 37)

ԹՈՒԱԿԱՆ - 16

Եւ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ ութ թուականին՝ ձեռնադրի տէր Պետրոս ի կաթողիկոսութիւն առ կենօքն տէր Սարգսի: (6 / 25)

Եւ ի չորեքհարիւր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ խաղայ ինքնակալ թագաւորն ծանր զօրու եւ գայ յարեւելս: (6 / 27)

Արդ թի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին առաւ Անի, ո՛չ պատերազմի օրինիւ, այլ պատիր բանի (23 / 11)

Այս եղև ի չորեքհարիւր յիսուն թուականիս եւ դադարեալ երկիրն հանգեաւ ամս չորեքտասան: (4 / 22)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափիսազաց Բագարատ (4 / 42)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքել ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն (6 / 21)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի, յորում էր թուականիս մերոյ ամբ չորեքհարիւր եօթանասուն եւ հինգ: (13 / 1)

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ իսաւրեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, յաւուրն ուրբաթու ի դառնալ աւուրն, էր եւ թուականիս մերոյ չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու ամ: (17 / 4)

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տերութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն, ի չորեքհարիւր իննսուն եւ երեք թուականիս մերոյ (24 / 15)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ ...եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 12)

Զկնի այսր պատմութեանս, ի գալ տարւոյն էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեք: (34 / 29)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր չորս: (40 / 24)

Եւ այս եղև ի հինգհարիւր վեց թուականիս մերոյ, յորում հոռոմ դիքտիոնի էր տասն: (44 / 20)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր եօթն յորժամ այս այսպէս եղև: (51 / 40)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեքտասան: (55 / 38)

Ձի յայնմ հետև՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 37)

ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Այսոքիկ եղեն ի սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ, յորում էր թուականութեանս մերոյ ամբ չորեքհարիւր իննսուն: (20 / 4)

ԹՈՒԻՄ - 6

Եւ իբրեւ այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց՝ ապա ի վերայ սորին եւ այլ միւս եւս յաւել (53 / 27)

Թուէր մեզ թէ նոքա մեղաւոր գոլով՝ կրեցին զպատուհասն, եւ մեք ըստ արդարութեան մերոյ ապրեցաք (25 / 46)

Չար թուէր նոցա հարկաւոր զգեստն որ զխայտառակութիւնս մեր ծածկէր, այլ յորժամ տեսանէին զմեզ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային (60 / 16)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին (11 / 40)

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ քան զՅուդային (22 / 46)

որ ինձ թուի յանապակ գինւոյն յայնմանէ գոլ նմա, զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա (26 / 20)

ԹՈՒԼԱՆԱՄ - 1

որք ոչ թուլացան ի խնդրոյն, այլ բռնադատեալ հաւանեցուցին մինչեւ յանձն էառ: (9 / 2)

ԹՈՒՂԹ - 1

Որպես մեծն Պետրոս ընդհանրական թուղթսն գրե... (23 / 1)

ԹՈՒՐՔԱՍՏԱՆ - 5

Եւ շարժեալ գորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ զվէմ հաստատունք. (24 / 44)

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ, հնազանդեցան նմա, եւ կամեցան զմիամտութիւն ցուցանել (40 / 35)

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թէոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 37)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ իրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն (49 / 1)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեզերս երկրի խորագոյն է(49 / 32)

ԹՈՒԹՈՒԵԼ - 1

վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային զտիրական ժամանակս երկանց, զօրէն աղանեաց զնորափետուր ձագօքն թռթռելով: (22 / 7)

ԹՈՒՉՈՒՆ - 3

Չոր իբրեւ զառիժունս ընթացան, եւ իբրեւ կորիւն առիժուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ զազանաց եւ թռչնոց երկնից (25 / 6)

զի ո՞ւր տառեղունքն բոյն կառուցանեն, եւ ո՞ւր տկարք ի թռչնոց ի նոսա ապաւինին ըստ սաղմոսին ձայնի (45 / 1)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք... արտամտութեամբ եռացեալք որպէս վրէժխնդիրք, եւ խիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 33)

ԹՐԹՈՒԻՐ - 2

«Զմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 32)

արդ թրթուրն եւ մորեխն այն անցեալ են (26 / 35)

ԹՔԱԿՈԾ - 1

հրամայէ խուզել զմօրուսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա (14 / 10)

Ժ 49 (146)

ԺԱՄ - 21

բայց ժաւ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ (3 / 29)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժաւ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց (6 / 45)

աստ դիպօղ ժաւ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 38)

ժաւ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս (22 / 42)

ժա՛ւ է ինձ զմարգարեականն զայն բարբառել բանս (26 / 31)

Վասն որոյ ժա՛ւ է ինձ զառ ի Դաւթայն զառ ի նա զասացեալսն՝ ի քեզ երկրորդել: (29 / 14)

ժա՛մ է ինձ ի դաւթական բանսն ելանել (31 / 7)

բայց ժա՛մ է ի գլուխ ճառին դարձուցանել զբանս, որպէս զի հաւատարիմ լիցի մեզ ասացեալս: (53 / 3)

Իսկ ի ժաւ հեղոյ զտէրունական իւղն ի ջուրն, այր մի տաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն՝ խնդրէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 24)

վասն զի զիշերացաւ ժաւն: (33 / 2)

քանզի երեկոյացաւ ժաւն եւ ածին զդրունս քաղաքին: (40 / 29)

եւ նայեցեալ յերկար ժաւս՝ դարձաւ անդրէն: (37 / 17)

զոր ի դիպող ժաւն հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, զոր յիւրում տեղւոջն ասացուք: (6 / 8)

զիա՞րդ կարացից եւ աղքատս զիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժաւն զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր թշուառութիւնս (7 / 22)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժաւն արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունս զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 31)

ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժաւն՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 33)

Արդ զայնմ ժաւն զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛յր միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 42)

նոյնպէս եւ նոքա... յանկարծակի յեղակարծումն ժաւն իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 5)

եւ որ ի յամրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժաւն մնացեալ, ի թիրիլ ասպարին, եւ նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 21)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժաւն երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց (12 / 30)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 6)

ԺԱՄԱՀԱՐ- 1

որք խաչիւ եւ ժամահարսու բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին զալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 36)

ԺԱՄԱՆԱԿ - 47

Եւ յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 13)

Փրկիչն ասէր. «Եկեսցէ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ» (31 / 24)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպօլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկիւ կամէին արկանել զնա (33 / 33)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն գիրք: (35 / 22)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թեպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն (42 / 25)

Զի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մեջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղեւ (55 / 25)

այլ ամենայն ժամանակ աւուրց մերոց լի եղեւ խռովութեամբ եւ նեղութեամբ (61 / 11)

Եւ ինքն թագաւորն ... քանզի տիրէ Բուլղարաց աշխարհին, զաւառաց եւ քաղաքաց նոցա, զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 26)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ (34 / 4)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւրի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց (35 / 22)

Մարգարէքն քանի՛ սպառնական բանս մարգարէանային, որ յետ ժամանակաց լինելոց էր (41 / 10)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր (5 / 32)

Եւ այսոքիկ ոչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. (9 / 28)

Վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դարթի Կիրապաղատի, բայց ոչ իբրեւ զիւր հայրենի ժառանգութիւն, այլ պարգեւք էին այսոքիկ ի թագաւորէն վասն նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 13)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն. (17 / 10)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, (20 / 29)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, (20 / 35)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գորախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր. (21 / 42)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, (44 / 3)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ: (5 / 8)

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք. (5 / 20)

Այնորիկ երկայն բանի պիտոյ են եւ ժամանակի. մեք զմերս ըստ կարի մերում համառօտեցաք: (32 / 10)

շարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 13)

Ձի ոչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիրութեան (61 / 10)

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ, եւ ի ժամանակի մի՛ յիշեր զմեզս մեր: (27 / 34)

Մեք ապախտ արարաք զբանս նորա. վասն այնորիկ եւ նա ո՛չ լուսւ մեզ ի ժամանակի նեղութեան, այլ դարձոյց զերեսս իւր ի մէնջ: (47 / 36)

վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զմեզ, եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 12)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել գարնանաբեր ժամանակին. խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց (8 / 34)

եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ, որ ի ծայրս լերանց նստեալ՝ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 22)

Մինչ զի արիւնն զօրեն գարնանաբեր ժամանակին. յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 37)

նաեւ որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամքք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 40)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 19)

քանզի եւ ժամանակն իսկ ձեռնաստու էր այնմ, զի քաջ ի ձմերոց հասեալ էր: (11 / 34)

Եւ էր ժամանակն մերձեալ ի սօն սրբոյ Աստուածայայտութեանն (24 / 20)

Իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ես հաւանիմ: (33 / 35)

Իսկ արքն Մանազկերտոյ ... պատրաստեցին առատապէս դարմանս մարդոյ եւ անասնոյ. քանզի ժամանակն հնձոց իսկ էր: (37 / 20)

Արդ այլ քաղաքաց եւ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգէր (49 / 47)

այսպէս ասէին. Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թէ նա զիւր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ, դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 37)

Ի սորա ժամանակս պայծառացան կարգք եկեղեցոյ (5 / 11)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս, եւ է գերեզմանն սորա ի Հոռոմոսի վանքն: (8 / 28)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հոռոմոց, զորս ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեւայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին, որք իբրեւ առիծունս ի գառագիղս մոնչէին, աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 36; 8 / 36)

որ ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոխք ալեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 19)

վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային գտխրական ժամանակս երկանց, զօրէն աղանեաց գնորափետուր ձագօքն թոթոելով: (22 / 6)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղեւ յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, (40 / 12)

Իսկ սորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, եւ վաճառեալ նմա՝ առ գանձ բազում (21 / 5)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս (52 / 42)

ԺԱՄԱՆԱԿԱԳԻՐ - 1

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան (61 / 21)

ԺԱՄԱՆԵԱԼ - 2

յիշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեայ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 40)

Յորոց հինէ՛ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, եւ ոչ ժամանեայ ամենեցուն ի ներքս մտանել (40 / 29)

ԺԱՄԱՆԵԼ - 2

Բայց ոչ կարաց ժամանել (17 / 46)

կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, եւ ընդդէմ կալ: (61 / 31)

ԺԱՄԱՆԵՄ - 8

Եւ ասա, թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւերս եւ մեզ ժամանեաց, (21 / 2)

Եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ապրեցաւ: (34 / 23)

Եւ անդէն ժամանեաց նմա մահ(59 / 21)

քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 36)

ժամանեցին մեզ աւուրք չարչարանաց, Եւ գտին զմեզ նեղութիւնք անհնարինք. Քանզի լցեալ զեղաւ չափ մեղաց մերոց, Եւ ել աղաղակ մեր առաջի Աստուծոյ: (2 / 33)

Իսկ զօրքն որ յԱրծակ՝ ոչ ժամանեցին նոցա յօգնականութիւն: (16 / 35)

վասն զի որդին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ, եւ չժամանեաց ի պատիւ
հօրն: (8 / 25)

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել (13 / 19)

ԺԱՄԱՏՈՒՆ - 1

զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր գեղեցկայարմար
պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ
կարապետին Քրիստոսի (51 / 37)

ԺԱՆԳԱԲՈՒՂԽ - 1

յոր հերձուածողական ժանգաբուղիս առուքն ոչ կարացին մուտ
առնել: (52 / 40)

ԺԱՌԱՆԳ - 3

որ զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիք, յարիական քաջութեանց ոչ
պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն,
որպէս օրէն է ամենայն թագաւորաց: (13 / 26)

եւ զրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ (23 / 14)

ն՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ
մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ
զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր.
այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով եւ
սարդի ոստայնիւ լցեալ, եւ ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհի հեռացեալ իբրեւ
զգերի եւ զկալանաւոր: (41 / 44)

ԺԱՌԱՆԳԱԻՈՐ - 1

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին գրուստր Դաւթի որդւոյ Սենեքերիմայ, եւ տիրէ նորին բաժնին. քանզի Դաւթ վաղճանեցաւ չունելով այլ գաւակ ժառանգաւոր: (24 / 6)

ԺԱՌԱՆԳԵՄ - 1

զի ասիցէ ցմեզ. «Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (43 / 2)

ԺԱՌԱՆԳՈՒԹԻԻՆ - 15

յորում ելին իշխանքն ի հայրենի ժառանգութենէ իւրեանց (20 / 9)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 33)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղւոյն, մեռաւ անորդի. (14 / 32)

Ինդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին, որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեան (17 / 40)

քանզի Դաւթ որ Սենեքերիմ կոչուր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ (9 / 26)

վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի, բայց ոչ իբրեւ զիւր հայրենի ժառանգութիւն (10 / 14)

եւ քաղցրական բանիք գրէր առ նա, թէ Զոր քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, եւ կա՛ց խաղաղութեամբ ի քո բաժնիդ (10 / 24)

եւ տայ նոցա ըստ արժանեաց գիւղս եւ ասանս գրով եւ մատանեաւ ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 15)

տացել նմա իշխանություն եւ ժառանգություն յաւիտենից (14 / 39)

Եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգություն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 14)

Իսկ Թէոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիր սեպհական ժառանգություն հայրենի (40 / 17)

քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՛ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին, զի յետ իմոյ վախճանին՝ զիմ քաղաքս եւ զերկիրս նմա տաց ի ժառանգություն (8 / 23)

Ժա՛ւ է ինձ ի դաւթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել զողբս. «Ընդէ՞ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում», յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս քո, եւ ի պարծիլ ասեցողացն զքեզ ի մէջ տօնից քոց. զի ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգություն քո, եւ պղծեցին զտաճար սուրբ քո (31 / 11)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր, համարելով զմեզ քեզ ի ժառանգություն. (61 / 2)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր ե... յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ զթագաւորն, եւ զամենայն զիր զհայրենի ժառանգությունն. (23 / 32)

ԺԻԺՄԱԿ - 1

ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր (49 / 27)

ԺԻԸ - 1

Եւ զՊարսիկսն գրգռեալ՝ ժիբ եւ անմարտնչելիս կազմէին: (57 / 46)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղեւ բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ խառնիճադանճ բազմութեանց՝ որոց ոչ գոյր թիւ: (53 / 43)

Եւ իբրեւ չյաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն եւ ի գազանաց գառազիղն, որ կոչի Թոնդրակս (54 / 36)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ...խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 48)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի (54 / 1)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զքաղաքն (31 / 20)

Չոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն (45 / 41)

Եւ ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնէ վերստին շինելոյ զԹէոդոսուպօլիս: (6 / 23)

քանզի անդ ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն, եւ անասնոցն որ ոչ գոյր թիւ: (28 / 1)

Բազում եւ անհամար հոգիք ի վերագոյն գաւառացն, վասն տեղեացն ամբողջեան՝ անդր ժողովեալ էին: (35 / 32)

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թէոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 37)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուսն ի բանտի. եւ ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 31)

Եւ քանզի բերդ ունէր գիւղն, ժողովեալ էին ամենայն բնակիչք տեղւոյն: (51 / 14)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հայարտացաւ (57 / 15)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի իրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական զօրացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 6)

ԺՈՂՈՎԵԼ - 1

զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն զլիաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զձայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 9)

ԺՈՂՈՎԵՄ - 6

զի զամենայն զանձսն գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՛ յինքն ժողովեաց (21 / 17)

Կոմիանոս, քանզի առատաձեռն էր եւ զանձիք հարուստ, բազում զօրս ժողովեաց իւր: (48 / 30)

Իսկ թագաւորն ...զզօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ (4 / 35)

ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտսն ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին. (47 / 28)

Իսկ սա ո՛չ այնպէս. այլ միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, զաղբիս մեծացուցանէր, եւ զզանձս, զոր ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովէր. (40 / 2)

Իսկ սա զզանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն (40 / 6)

Վասն որոյ ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ առնուլ մինչեւ գայցեն ժողովեցին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն (57 / 29)

Իսկ բազումք իշխանացն Հոռոմոց... աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 39)

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան, ապա լուսացուցին զխորհուրդսն, յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին. յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան. Եւ սկսան զթագաւորական պատին յիբեարս հարկանել: (8 / 43)

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց (15 / 5)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան (16 / 28)

Եւ ի գալ միսում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց եւ սուսերամարտից (26 / 42)

Յորոց հինէ՛ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան (40 / 28)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին... Եւ ժողովեցան զօրք բազումք, որոց ոչ գոյր թիւ: (44 / 17)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր... ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 44)

նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 34)

Այլ Աստուած... նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ (54 / 9)

Զայս առնէ Աստուած, որ գիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց, որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն (38 / 5)

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյս ժողովրդովն զպաշտօն աւուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 8)

որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած. «Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 43)

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ գալստեամբ միածնի քո, եւ փրկեցեր արեամբ օծելոյդ: (27 / 24)

Արդարութիւն նուագեաց, եւ անառակութիւն յաճախեաց, ժողովուրդ եւ քահանայ ստեաց Աստուծոյ(3 / 4)

ասէ. «Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զջուրն Սելովմայ որ գնայր խաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ զորդին Տաբէէլայ, վասն այնորիկ այսպէս ասէ տէր. Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 8)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր, համարելով զմեզ քեղ ի ժառանգութիւն, ստանալ զմեզ քեզ ժողովուրդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 3)

Մարգարէքն քանի՛ սպառնական բանս մարգարեանային, որ յետ ժամանակաց լինելոց էր. ժողովուրդն ընդ այն դժկամակ լինէին: (41 / 10)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք (53 / 38)

Իսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այսորիկ այսպէս, այր զարամբ ելանէին փութապէս զանխլաբար ի տունս իւրեանց հասանել: (9 / 38)

Ի ՆԱԽԴԻՐ - ձայնավորից առաջ օգտագործած է 572 անգամ:

բերել ի նախդիրը բաղաձայնից առաջ:

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքել թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, եւ պատիր բանիք զբազումս յազատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքել ի դուռն թագաւորին: (13 / 12)

ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 47)

յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 29)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30)

մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց զիւղս եւ քաղաքս, զրով եւ ոսկի մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 34)

առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 12)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց (35 / 21)

նոքա ...զանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս (51 / 1)

շնորհին Աստուծոյ կոչեն ըստ արժանաւորութեան. եւ նստուցանեն յաթոռ մերոյ Լուսաւորչին (5 / 17)

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յայթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 11)

նստուցանէ զնա յայթոռ թագաւորութեան: (18 / 29)

«Յայթոռն Մովսէսի նստան դպիրքն եւ փարիսեցիքն»(19 / 29)

այր հասակաւ խոնարհեալ յայիս, եւ ընչաւէտ յոյժ: (44 / 4)

վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 13)

եւ յահագին զարհուրանացն զդողի առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ խաղացուցանել (21 / 39)

եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց, վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել (36 / 26)

Յետ այսորիկ իբրեւ ետես Գեորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա աղաչէ զթագաւորն զալ ի խաղաղութիւն: (11 / 16)

եղէւ անուանի յամենայն արեւելս (12 / 41)

զերեցէք յամենայն վանորէիցն աղեղնաւորս ի ծառայութիւն իմում թագաւորութեանս: (14 / 5)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուգ, յամենայն բարեփառութենէ մերկ եւ կողոպուտ զնոսա: (20 / 30)

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա (27 / 46)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնոս (28 / 13)

որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան (31 / 40)

զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամբք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ ասփափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին զտունս եւ զեկեղեցիս, որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելոնի. եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց, եւ բարձաւ կառաչ անասնոց: (34 / 46)

Ձայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան բնակիչք նորա. բարձաւ ուրախութիւն յերեսաց ամենայն երկրի. յամենայն տեղիս ողբք եւ հառաչանք. ամենայն ուրեք կոծ եւ լալականաց հանդէսք. ոչ ուրեք քահանայից երգք. ոչ ուրեք լսի փառաբանութիւն Աստուծոյ: (35 / 7)

Արդ զի՛նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել. որ իբրեւ ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս, այսպէս եւ մեզ հանդիպեցաւ. աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղեւ խռովութեամբ, եւ ոչ ուրեք գտանիւր տեղի ապաւինի. զի վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց յամենայն մարդկանէ: (36 / 41; 36 / 44)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ զայս. եթէ Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 20)

Ձի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցւոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմաճնունդ գերերջանիկ. որ եւ զմարգարէն ի հիացումն շարժեաց. իսկ այսօր նստի անշուք, անգարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի, մերկացեալ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, պատառատուն հանդերձիւ նստեալ առանց մխիթարի. այնպէս եւ աստ տեսանի. ջահք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, իսկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք, պսակ տէրունական սեղանոյն փոշուով եւ մոխրով ծածկեալ: (42 / 5)

Ձի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (27 / 2)

մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 17)

Յամփ չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝
մեռաւ թագաւորն Ափխազաց Բագարատ (4 / 42)

Քանզի յամփ չորեքհարիւրերորդի ինսներորդի եօթներորդի թուականիս
մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միսսանգամ մրուր
դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ
հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 12)

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ իսաւրեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց
(17 / 3)

մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս
մեր յամսեանն սեպտեմբերի (26 / 44)

եւ որ ի յամրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ (51 / 20)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթուղիկէն ելեալ ամրանային, եւ
այլք յամուր տեղիս կամ յաշտարակս: (15 / 8)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի
յամուրն Ափխազաց (11 / 10)

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն
կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

Իսկ Գեորգի զօրոքն իւրովք երթեալ ամրանայ յամուրն Ափխազաց (7 / 11)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն
փեսայն, որ էր համախորի նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ
Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ, եւ հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին,
իջեւանս արարեալ, եւ յառաջ ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս
նոցա: (10 / 7)

եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն
ապրեցաւ: (34 / 23)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝
մինչեւ յամուրն Ափխազաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարխար եւ մինչեւ
ցստորոտն Կովկասու. եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառն Ճանեթոյ (34 / 38)

սա իբրեւ լուսւոյ զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, գնաց եւ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ, եւ արարեալ զայն ընդ իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի, եւ յամուրն որ կոչի Հաւաճիչ: (45 / 27)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ասարել, եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 10)

Ձի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 14)

Ձոր իբրեւ լուսւոյ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մագդատ (9 / 5)

այսոքիք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ ագարակք. մինչեւ չմնալ կենդանոյ ուրուք ի մարդկանէ, բայց եթէ յամուրս ուրեք: (46 / 30)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Սպեր եւ մինչեւ յամուրսն Տայոց եւ Արշարունեաց (26 / 17)

Եւ այսոքիկ ոչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. եւ յայնմհետէ եւ այսր տիրեցին Հոռոմք արեւելից: (9 / 28)

Ձի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեսոն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն իրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 23; 55 / 23)

Ձոր տեսեալ քաղաքին... լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմածէ (12 / 6)

Եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասոյ, զի մի՛ քար երիցուն հասցէ ի նա: (38 / 22)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յորմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիւրաւ էր. (52 / 31)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել (4 / 5)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմնսն առնէ պատասխանի, եթէ՝ Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (5 / 1)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ... (5 / 8)

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք (5 / 20)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր նուաճեցաւ քաղաքն ի ձեռն Հոռոմոց: (15 / 12)

Եւ յայնմ օրէ եւ առ յապայ բարձաւ տէրութիւնն Պարսից ի տեղուջէ անտի: (17 / 1)

Արդ այս ամենայն ի վաճառէն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք: (22 / 45)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ ծածկեաց զլէրինս եւ զմացառ վայրս, եւ կալաւ բնաւ զաշխարհս. որ ինձ թուի յանապակ զինուոյն յայնմանէ գոլ նմա (26 / 21)

Քանզի արբ տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ յարբումն չար. (26 / 25)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք զիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յազեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից (33 / 5)

բազում աշխարհ եւ քաղաք ա՛յն էին որ ապրեցան յայնմ հին (55 / 27; 55 / 28)

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ, եւ յայն ապաստան՝ մնայր նորա գալստեանն օթեւանէ յօթեւանս փոխելով: (6 / 33)

վասն զի նոքա յապստամբէլն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսագին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին (10 / 12)

Եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբէկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (27 / 3)

զի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զմեզ: (60 / 15)

Զի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս (39 / 8)

յայնքան բազմութեան ոչ որ մեռանի (9 / 18)

Եւ զորս արտաքոյ՝ զմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եդեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայպն կատականաց տեսողացն (31 / 37)

Եւ եղաք յայպն եւ ի նախատ հեթանոսաց (60 / 8)

Եօթնապատիկ հասուցումն ի ծոց մեր ընկալաք. վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայպն կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 13)

Ի քաղցր ականէս յայսմանէ՛՝ զոր գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիսիւք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ, յոր հերձուածողական ժանգաբուղիս առուքն ոչ կարացին մուտ առնել: (52 / 36)

Բայց իբրեւ եղեւ բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամերն եղեւ եւ ի գլուխ եհաս. եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրերն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց. յայնժամ ապա յիշեաց զդաշինսն զոր եդ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմէ. եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա, եւ ուխտ եդ ընդ նմա, թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խռովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մեք զպարսկական տերութիւնս. բայց զոր առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 9; 59 / 14)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ (61 / 25)

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան, ապա լուսացուցին զխորհուրդսն (8 / 41)

Եւ մինչեւ նա յայս խորհրդի էր...յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք անձրեւաց յերկիր հեղան (11 / 29)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկաներ խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ (37 / 43)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին գերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս. բայց դուք պինդ եւ ամուր կացէք, եւ ի տեղեացն վերայ զգուշացարուք: (38 / 1)

քաղաքացիքն յայս ապաստան եղեալ ի ծովն եւ յամրոցն, յանհոգս կային: (39 / 34)

քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք (46 / 43)

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յղփութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնոսա(50 / 8)

ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զքաղաքն՝ եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ (37 / 7)

վասն այնորիկ յանարժան գործ համարձակեցայ: (18 / 33)

Իսկ յանարժանիցն ձեռնթափ լինի ասելով (42 / 40)

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս, խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին (23 / 36)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստէր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան. որ իբրեւ լուաւ, զմի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 36)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ. վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին (34 / 5)

Ոմանք ի յանկէլոցն զբարի հարեալ սատակէին (28 / 36)

Քանզի բազմադիմի էին օրհասք մահուն. զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել (28 / 26)

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, (50 / 8)

Համալեզուք եւ համացեղք, ի միոյ ականէ բղիսեալք քաղցր ջուր եւ դառն. թէպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս (52 / 35)

եւ ի ճանապարհին իջեւանս արարեալ վասն ծանրութեան մարմնոյն, յանհոգս ննջէր (5 / 44)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ. վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին (34 / 5)

Եւ մինչ Սուլտանն զայսու զայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ էին (37 / 21)

եւ քաղաքացիքն յայս ապաստան եղեալ ի ծովն եւ յամրոցն, յանհոգս կային: (39 / 35)

եւ կալեալ զնոսա յանհոգս մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 1)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա (46 / 3)

զի՞նչ եղեւ օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային. ասա՛ ինձ. եւ ոչինչ. վասն որոյ զայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 28)

եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն (25 / 40)

եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն (25 / 40)

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ ոչ ինչ ունելով վերս յանձին: (38 / 42)

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն ...ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձազգած, պահեցող, բոկազնաց: (52 / 1)

«Ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ ո՛չ կարէ կեալ»: (4 / 31)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ (40 / 25)

Եւ իսիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտարախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 35)

Բայց թագաւորն Դիոզէն ... ինքն մեծաւ աւարաւ եւ զերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր (57 / 7)

Այս ամենայն յաշխարհաւեր տարւոջս գործեցաւ: (48 / 44)

Հաստատունք յաշխարհի զանդիտութեան իւրեանց Պանդիտեցան երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդիտաց ապստամբաց (3 / 17)

Ծանո՛ թագաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս, եւ ես տաց զքաղաքս եւ զայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 43)

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլդարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռունց (4 / 34)

Իսկ Աշոտ...եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ ինդրէր զօրս յօգնականութիւն, եւ առեալ զայ անցանէ յաշխարհն իւր: (6 / 16)

Եկեալ անցանէ յաշխարհն Վրաց: (13 / 18)

տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով եւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հոռունց (14 / 40)

Եւ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ եւ զաւար սպանելոցն՝ չոզան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 36)

արձակեցցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց (16 / 45)

Յայտասիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին [յաշխարհն Հայոց](#) (21 / 37)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց..առ եւ զերի բազում առեալ իջին [յաշխարհն](#) իւրեանց (26 / 39)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին [յաշխարհն](#) իւրեանց, եւ անչափ աւարան լցին զերկիրն ամենայն. իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն զերին հաճելի նմա. զոր առեալ եւ ընկալեալ ի շնորհակալս, եւ մեծաւ պարգևօք արձակեաց իսաղաղութեամբ [յաշխարհն](#) իւր: (33 / 10; 33 / 14)

եւ ինքեանք առեալ զգերի եւ զկապուտ քաղաքին զնացին [յաշխարհն](#) իւրեանց: (34 / 26)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին [յաշխարհն Խաղտեաց](#) (36 / 13)

եւ լի անարգանօք դարձոյց [յաշխարհն](#) իւր: (37 / 5)

Եւ այս սրտին դիւր եղեւ Սուլտանին, եւ զնաց մեծաւ տրտմութեամբ [յաշխարհն](#) իւր. քանզի ոչ զոր ինչ կասէր՝ կարաց վճարել ինչ: (39 / 40)

ոչ ոք ի թշնամեաց համարձակեցաւ [յաշխարհն](#) նորա մտանել: (40 / 6)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ [յաշխարհն Բաբելացոց](#). (40 / 24)

որք ելեալ էին [յաշխարհն Հայոց](#): (40 / 27)

Իսկ զօրքն Պարսից զիշերագնաց եղեալ... զնացին [յաշխարհն](#) իւրեանց: (40 / 32)

առեալ զառ եւ զգերի՝ [յաշխարհն](#) իւրեանց դառնային: (43 / 23)

զնացին [յաշխարհն](#) իւրեանց: (43 / 39)

զնացին [յաշխարհն](#) իւրեանց: (46 / 8)

զնացին այսու յաղթութեամբ [յաշխարհն](#) իւրեանց: (47 / 39)

անցանե յաշխարհին Յունաց՝ եւ հասանե ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (54 / 30)

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 37)

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր, եւ զետեղեալ յաշխարհն Բիթանացոց, անհուն բազմութիւն յինքն կուտէր: (57 / 11)

մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի (26 / 44)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրութ և անթիւ սպառազինօք. մտեալ յաշխարհս մեր՝ ահ եւ երկիւղ հասուցանէր հեռաւորաց եւ մերձաւորաց. (55 / 41)

եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 17)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթողիկէն ելեալ ամրանային, եւ այլք յամուր տեղիս կամ յաշտարակս: (15 / 8)

Ջոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ, թէ եւ ոյր յապստամբիցն եւ եկեալ, ահ արկանես ինձ: (10 / 37)

Իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամէտ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 2)

Ջի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 8)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած. ոչ աճեալ զմտաւ զդարձական երգսն (54 / 2)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում գաւառաց եւ բերդից (6 / 16)

«Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. զի ոչ ուստէք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ (19 / 34)

Եւ յԱստուծոյ հօտիցն իննորէին կերակուր իւրեանց, (27 / 43)

ասէ ցնոսա. Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ էլանել զօրօք յարեւելս... Եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն...յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան. (43 / 10)

Եւ ամբութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ (55 / 29)

Եւ այսպիսօրէն գործովք սպառեցաւ քաղաքն յարանց (34 / 23)

Կոյսք ի խայտառականս անկեալք, նորահարսունք յարանց բաժանեալք Եւ ի գերութիւն մատնեալք (36 / 5)

Նաեւ կանայք պարկեշտք Եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ Եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 14)

տէրն Եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 14)

Եւ անօրէնքն ընկալցին զիւրեանց չարեաց զհատուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 10)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշառ Եւ յարդարադատ տեառն (50 / 41)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս Եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս... յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին (13 / 25)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, Եւ ասելիք մեր նեղեցին զմեզ, Եւ արբեցաւ նետ նոցա յարեանց մերոց (47 / 38)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք Եւ ջրաշեղջք Եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց (49 / 20)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին (26 / 9)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցողոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ ղիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 7)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցոյ. քանզի արբէք դուք յարենէ հաւատացելոց՝ արանց եւ կանանց ի ձեզ անկելոց: (29 / 16)

որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 9)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, եւ ասելիք մեր նեղեցին զմեզ, եւ արբեցաւ նետ նոցա յարեանց մերոց (47 / 38)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց (49 / 20)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցողոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ ղիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 7)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցոյ. քանզի արբէք դուք յարենէ հաւատացելոց՝ արանց եւ կանանց ի ձեզ անկելոց: (29 / 16)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ (49 / 18)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց (49 / 19)

Իսկ զօրքն որ յԱրծակ՝ ոչ ժամանեցին նոցա յօգնականութիւն:

Եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծինն աւանէ բազումք (46 / 44)

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն (3 / 23)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 20)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս զայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղեւ յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, (40 / 12)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա [յարեւելից](#) ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանսի. (45 / 31)

Իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոցա, եւ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ առաքէ զնոսա [յարեւելս](#) անդառնալի եկիւք (4 / 36)

Վա՛յ նոցա գալոյն [յարեւելս](#), եւ վա՛յ ուր նոքա անց եւ դարձ արարին (4 / 37)

Եւ ի չորեքհարիւր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ խաղայ ինքնակալ թագաւորն ծանր զօրու եւ գայ [յարեւելս](#): (6 / 28)

սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գէորգեայ թագաւորել [յարեւելս](#): (12 / 43)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն [յարեւելս](#) վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, (13 / 10)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ [յարեւելս](#) Սիմովն ներքինի բազում զօրօք (13 / 16)

Քանզի հեծելազօրքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին [յարեւելս](#) պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին (32 / 17)

ասէ ցնոսա. Թէ ոք ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք [յարեւելս](#) (43 / 8)

պարգեւս խոստանայր եւ զԿիւրապաղատին իշխանութիւնն [յարեւելս](#) տալ նմա(48 / 32)

Եւ ինքն բազում ամբոխիւ [յարեւելս](#) ճանապարհ կալեալ գայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թէոդուպօլիս. եւ անդ զայրուծի կազմէր: (57 / 22)

Եւ հրամայէ զտունս նոցա [յաւար](#), յաւեր, յապականութիւն դարձուցանել: (18 / 1)

յորում աւերեցան գաւառք եւ գնացին [յաւար](#) տանն Յունաց: (20 / 10)

Իսկ Գէորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ [յաւարի](#) վարել զինչս նորա, բայց մարդոյ մի՛ ինչ մեղանչել: (6 / 46)

Եւ զգանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն իւրեանց: (14 / 21)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան զգարդարանս նորա, եւ պղծեցին զտաճարն սուրբ (31 / 1)

Եւ ըստ իւրեանց սովորութեանն առեալ զերկիրն յաւարի (50 / 31)

Եւ այնքան ծանրացաւ խռովական ամբոխն յաւարատութիւնս խանձեալ, մինչ զի զպարիսպն պալատին խրամատեալ՝ բազում գանձս ի թագաւորական գանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 5)

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի զուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա, (3 / 48)

քանզի ոչինչ օգնէն ինչք յաւուր բարկութեան: (14 / 26)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն (15 / 16)

Եւ մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի, ի տօնի սրբոյ Խաչին յաւուր չորեքշաբաթու: (26 / 45)

զոր օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց (42 / 23)

Յորոյ վերայ զհշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին, եւ քանզի ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն (43 / 27)

զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ (27 / 36)

Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք, Եւ յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 13)

Յոր յաւորս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն (3 / 22)

քանզի յաւորս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, ընդ որթով իւրով եւ ընդ թզենեաւ: (3 / 33)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւորս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին (8 / 8)

Որ եւ եղև իսկ յաւորս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասատ հարուածսն (17 / 7)

Յայտոսիկ յաւորս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց (21 / 36)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւորս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն (40 / 45)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ակեկոծութեան գրել, որ եղև յաւորս մեր (61 / 8)

ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է, զոր անիրաւաբար տարաւ յինէն Սմբատ: (5 / 46; 5 / 46)

վասն աշխարհի խաղաղութեան ոչ ինայեցի յիս (18 / 30; 18 / 33)

վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր գնցանէ: (26 / 10)

Ժամ է ինձ յերեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս. «Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ ոք է որ մտանէ»: (22 / 42)

բարձաւ ուրախութիւն յերեսաց ամենայն երկրի (35 / 6)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանույ յերեսաց թագաւորին (44 / 16)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տեառն. սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր իցէ եւ եթէ իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 34)

արտաքսել եւ մերժել զմեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս (60 / 24)

զամենայն զբօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր (60 / 45)

Զի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսցիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նորա (61 / 30)

Եւ աղուեսադրոշմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր (54 / 21)

զի որպէս գրեալ է վասն սողոմայեցոցն, թէ «Արեգակն ծագեաց ի յերկիր, եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր եւ ծծումք, եւ այրեաց զնա»։ (31 / 18)

Եւ ի կոփին սուսերացն կայծակունք հրոյ հատեալ՝ յերկիր անկանէին: (7 / 5)

յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք անձրեւաց յերկիր հեղան (11 / 32)

Եւ յանսուրբ տեղոջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նոր (17 / 48)

յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զիսելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, բառնալով զնախատինս յԻսրայէլ (19 / 14)

թէ «Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 48)

Եւ յապակւոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեւլեր խոցեաց զձեռն նորա, յորդութիւն արեան յերկիր հեղլով (24 / 31)

քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 35)

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, եւ կիսոցն կուշտքն պատառեալ, եւ փորոտիքն յերկիր հեղեալ (28 / 37)

այրեցին ի հուր զսրբութիւնս քո, եւ յերկիր խոնարհեցուցին զփառս եկեղեցւոյ քո. (31 / 12)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զքաղաքն (31 / 19)

կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 39)

ո՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ հարեալք՝ յերկիր թաւալ անկեալ գոր խաղային: (35 / 46)

Բե՛ր ի մէջ եւ զողայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենուին (36 / 1)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 14)

եւ մաշեցաք եւ կորացաք, եւ յերկիր կցեցան մէջք մեր (60 / 9)

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 36)

զոր հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիրս տեսողացն: (11 / 15)

Զայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրեւ ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեոնաւոր չարիսն, յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիրս եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 46)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով. կերակուր մեր անզօր, եւ սըմպելի դառն յերկիրս եւ ի սպառնալեաց տերանց մերոց (60 / 20)

Եւ մինչեւ նա յայս խորհրդի էր, քանզի ամենայն աշխարհն Պարսից առ հասարակ զարհուրանօք պաշարեալ կային յերկիրս, եւ խնդրէին հնարս փրկութեան, յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք անձրեաց յերկիր հեղան (11 / 30)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիրս լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 42)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից. (12 / 30)

«Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 48)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ (24 / 43)

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղև անմարդ ամայի, յերկուս բաժանեալ կամ սրակոտոր կամ գերի: (36 / 7)

զի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղղեացիսն. (39 / 22)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղև, զոր Ասորեստանեայն զԵգիպտացոց թագաւորութիւնն նախատելով՝ այսպէս անուանէր. (45 / 6)

սա իբրեւ լուսւ զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, գնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 25)

եւ իջեալ ի գաւառն Մանանաղու, բաժանեցան յերկուս: (46 / 11)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս. (47 / 46)

եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ, եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս. (50 / 30)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովորդք (53 / 38)

Եւ եկեալ իջելանս առնէ յրնդարձակ դաշտն Կարնոյ (6 / 28)

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան, ապա լուսացուցին զխորհուրդսն, յրնդարձակ դաշտին բանակ կապեցին (8 / 42)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յրնդարձակ դաշտն Բասենոյ (10 / 1)

եւ ինքն խաղացեալ զօրօքն պատի զՀայովք, եւ իջանէ բանակի յրնդարձակ դաշտն Հերայ. (11 / 25)

եւ եկեալ հեղաւ յրնդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ. (26 / 15)

եւ անտի իջանէ յրնդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցան որ կոչի Աւնիկ (37 / 12)

աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ մեք գերիք եւ կալանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ յնչից կողոպտածք: (41 / 23)

«Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսք (19 / 5)

աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ մեք գերիք եւ կալանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ յնչից կողոպտածք: (41 / 23)

որք ոչ գոջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. (55 / 20)

զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն զլխաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 9)

զի զամենայն գանձան գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց (21 / 17)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախումն թագին (22 / 16)

արբ մինչեւ զբովանդակն յինքն ընկալաւ (26 / 26)

Իսկ Վասիլն...հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ, որ է ի մէջ ծովուն Բգնունեաց, եւ ունի մօտ յինքն բերդ ամուր եւ անառիկ (39 / 34)

եւ զետեղեալ յաշխարհն Բիւթանացոց, անհուն բազմութիւն յինքն կուտէր: (57 / 12)

Այլ յինքն ամփոփեալ զզօրութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց (58 / 17)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիւր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակայն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք: (9 / 26)

քանզի իշխանք նստեին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ զօրացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ զունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 44)

Իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց պահէր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 11)

զի եբարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց (58 / 22)

Յայնմ հետէ բարձաւ զօրութիւն յիշխանաց եւ ի զինուորաց, եւ ոչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան (58 / 35)

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գէորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է (5 / 45)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հոռոմոց...աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 36)

Յետ մահուանն Սոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար գազանութեամբ մատակ առիւծն ի իշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա (43 / 7)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ իւրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած (54 / 1)

«Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի զանձուց առատութիւնս (14 / 25)

«Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս» (54 / 3)

«Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի զանձուց առատութիւնս (14 / 25)

«Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս» (54 / 3)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուռն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Շոավիզն կոչէին, որ վասն հօրն մեղանաց ի վաղնջուց հետէ յիշխանութեան պատուոյ անկած էր: (9 / 1)

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր պարգևօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ յիշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 39)

որպէս զի մի՛ մոռացիւն զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն՝ որք խստորին յիբաւանց նորա, ըստ Յոբայ բանիցն... (7 / 28)

Իշխանք ...դատաստան որբոց ոչ առնէին, եւ յիբաւունս այրեաց ո՛չ խոնարհէին: (30 / 3)

Եւ սկսան զթագաւորական պատիւն յիբեարս հարկանել: (8 / 44)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ (10 / 45)

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն, եւ զյոյժ յիմարին յիւրոց ախտակցաց, որ երբեմն տանջեալ՝ խոստովան լինի ասելով... (25 / 23)

քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիւրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն, (39 / 46)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայեր առ ախոյանսն. եւ տեսեալ յիւրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ, անդ եւ անդր վաղվաղակի զսպառազինի եւ զինուորի ձեւ զգեցեալ, եւ իբրեւ զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 10)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայեր առ ախոյանսն. եւ տեսեալ յիւրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ, անդ եւ անդր վաղվաղակի զսպառազինի եւ զինուորի ձեւ զգեցեալ, եւ իբրեւ զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 10)

Զկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղեւ, եւ յաջիցն զրկեցին, եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ, լի եղեւ խռովութեամբ եւ ցասմամբ, կամեր զսիրելոյն հատուցանել (59 / 18)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բունն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 7)

Ջայս լուեալ իշխանացն, գնացին առանց պատասխանի տալոյ յիւրաքանչիւր ի բայաթ: (43 / 12)

Իսկ առաքեալքն ...հասեալ յազարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեւանս արարեալ (10 / 8)

վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիւրայոցն գտեալ յազարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ (54 / 40)

Իսկ առաքեալքն ...հասեալ յազարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեւանս արարեալ (10 / 8)

վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիւրայոցն գտեալ յազարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ (54 / 40)

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ յազգականաց գերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 29)

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն. եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան, եւ խուճապեալք յերկիւղէն՝ ոչ ոք յազգայինսն կամ ի կարեւոր բարեկամսն հայեցաւ, այլ իւրաքանչիւր որ ահիւ ըմբռնեալ: (56 / 4)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս, գրով եւ ոսկի մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 34)

Նա աւանիկ ազդ եղեւ յականջու տեառն զօրութեանց այդ ամենայն», եւ որ ի կարգին է, լռեմ խնայելով ի ձեզ: (30 / 14)

Ջի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսցիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նոր (61 / 30)

առաջինն զայս գործեաց զոր գրեցի. իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ (48 / 2)

Թագաւորն իբրեւ ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ գան եւ էլանեն, յաղերս անկեայ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել (48 / 31)

ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի գանձուց առատութիւնս». (14 / 25)

Ջքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց, որք անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ եւ ի գիշերի (37 / 34)

«Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձ (42 / 44)

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղբաստանայն տրտնջեմք եւ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ (50 / 12)

Ձի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօթիսն նստէր, միաւոր եղեւ ամենեցուն կոծ (27 / 3)

Եւ արկեալ յաման ապակեղէն (38 / 34)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտսն ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 28)

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զզէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին, հեշտացեալք իբրեւ յամարայնի (43 / 34)

Եւ զմրուր քարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան. մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտասանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. մինչեւ շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 34)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, ոչ մնալով կենդանի՝ բայց եթէ յամրոց ուրեք: (43 / 42)

Եւ նա ելեալ յամբոցէն երթայ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Սուրմատի (21 / 27)

Եւ քաղաքացիքն յայս ապաստան եղեալ ի ծովն եւ յամբոցն, յանհոգս կային: (39 / 35)

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 15)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ... ՎԱՍՆ ԱՆՑԻՅՆ ԱՆՑԵԼՈՑ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՑ ՈՐՔ ՇՈՒՐՁ ԶՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 2)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հոռոմոց, զորս ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին, որք իբրեւ առիծունս ի գառագիղս մոնչէին, աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 37)

Վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին (48 / 14)

Յայտսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց (21 / 36)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կալանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս. այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 30)

Ի՞նչ եղև օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային. ասա՛ ինձ. եւ ոչինչ. վասն որոյ զայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 28)

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային. եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիւր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 33)

որ ինձ թուի յանապակ գինւոյն յայնմանէ գոլ նմա, զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա (26 / 21)

Եւ չչիջաւ սրտմտութիւն բարկութեան տեառն. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ գինոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 27)

Քանզի արբ տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ յարբումն չար. (26 / 25)

նաեւ որք ի ժամանակին յանապաստ եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամքք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք ինդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 41)

Իսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի գինոյ թմբրեալ, ոչ կարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 29)

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 15)

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 25)

որք յանգէտս միմեանց ի դիմի հարեալք ճակատեցան (36 / 16)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամքք յանգէտս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 16)

բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցոյ, որք զորումն վնասակար արմատաքի իւլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ (52 / 49)

«Որ նստիս ի քերովբես եւ հայիս յանդունդս, գովեալ ես եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան». (19 / 46)

զի ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուէլի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ (56 / 21)

Եւ ի վաշխից եւ յանհրաւորութեանց գտունս իւրեանց ամբացուցանեն (56 / 29)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբաստացիք եւ Պիհոռնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանհրաւորիւն դարձաւ (29 / 45)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, (40 / 11)

Երկիցո՛ւք եղբարք եւ ակն ածեսցուք յերկնակողման պատգամացս. մի՛ լիցուք յանճանօթից նորա, զի մի՛ ասիցէ, թէ՛ Ոչ ճանաչեմ զձ (42 / 47)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշար եւ յարդարադատ տեառն (50 / 41)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ. վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին (34 / 5)

յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց գառածեալ՝ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 47)

Վարդապետաց ձայնք եւ քարոզութիւնք լռեալք. եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրև ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրև առիւծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց՝ թէ զո՛ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (42 / 2)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, ...եւ համարձակեցան յանմտանելիսն, եւ պղծեցին պիղծ գարշապարօք զարբութիւնս նոր (31 / 3)

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս. ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զքաղաքն՝ եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ, եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 7)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսս ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 1)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին, եւ յանսուրբ տեղուջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նորա, (17 / 47)

«Գազանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 41)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն... իսկ ի հարաւ մինչեւ ի Տարօն եւ մինչեւ ի գաւառն Հաշտենից մինչեւ յանտառս Խորձենոյ: (26 / 18)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափիսագաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարիսար եւ մինչեւ ցստորոտն Կովկասու. եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառսն Ճանեթոյ (34 / 39)

Եւ յանցանել բարկութեան պատուհասին՝ արբեալ ամբարտաւանութեամբ ասէ. (25 / 25)

Եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիր յանցնիւր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց, զոր ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 8)

քարոզն առ նմին աղաղակեր, թէ՛ Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս զայս կրեսցէ: (54 / 22)

Ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր, Եւ երկիր լցաւ յանօրէնութենէ. Արդարութիւն նուազեաց (3 / 2)

յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս քո, եւ ի պարծիլ ասեցողացն զքեզ ի մէջ տօնից քոց (31 / 9)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս, եւ է գերեզման նորա ի Հոռոմոսի վանքն: (8 / 28)

Եւ բարձաւ ուրախութիւն յաշխարհէ: (59 / 47)

Որովք հարեալ զբռնակալն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն. (9 / 14)

Եւ անդէն ժամանեաց նմա մահ, եւ ել յաշխարհէս զկնի ամենայն երկրածնաց, ուր ի միասին են թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 21)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր էլ ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ զիտեմ (50 / 26)

Զկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբոնեալ եղեւ, եւ յաշիցն զրկեցին, եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն (59 / 18)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց. քանզի դիտօք որոնէին, եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, զիշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին, եւ նորանշան հարուածովք անողորմաբար զամենեսեան առհասարակ սատակէին: (43 / 17)

Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացուցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ, եւ դարձան փառք մեր յապականութիւն: (3 / 7)

եւ հրամայէ զտունս նոցա յաւար, յաւեր, յապականութիւն դարձուցանել: (18 / 2)

եւ զմեծամեծ եւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝ յապականութիւն դարձուցին: (18 / 4)

եւ յապակոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվեր խոցեաց զձեռն նորա(24 / 30)

Քանզի զայն պատուեր տուեալ էր նոցա թագաւորին. վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսազին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին (10 / 11)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ. որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայելի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 4)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախտուն թագին, եւ զամենայն մարդ ի տեսութիւն եւ ի զարմանս ցուցանէր (22 / 15)

որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիք խոցոտեալ սատակէին (28 / 6)

Արդ տէ՛ս դու գնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ գապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 24)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասեւ գայդ, չտայր ինչ պատասխանի. այլ հանապազ գնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 25)

աղօթիք միայն զհարիւրութուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 38)

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց. քանզի ի միում ամի գրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս (20 / 6)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդէռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսի, զիրգ եւ փափուկ գոլով (50 / 2)

Արդ անդրանիկ արբանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, (53 / 6)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 27)

Եւ իբրեւ չյաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն եւ ի զազանաց գառազիղն, որ կոչի Թոնդրակս. եւ անդ առժամանակ մի զանխլաբար որջացեալ: (54 / 36)

տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատան թէ ընդ որպիսում գազանի կացեալ [ի յատենի](#) (39 / 16)

Քանզի արք տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ [յարբումն](#) չար. արք եւ թմրեալ յիմարեցաւ. արք մինչեւ զբովանդակն յինքն ընկալաւ. եւ այժմ անկեալ կայ ի կիցս ամենայն ճանապարհաց մերկ եւ խայտառակեալ, եւ կոխեն զնա նախատանօք անցաւորք ճանապարհաց: (26 / 25)

զմրուր բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի [յարբումն](#) մեղաւորաց (55 / 32)

Եւ մեք ոչ [յարդարութիւնն](#) եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք, եւ զո՞ր ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 44)

Եւ սկսանի զբով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն, եւ խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն ասելով, եթէ Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի [յԱրծին](#) աւանի: (24 / 18)

Այժմ յողբս փոխեցաւ մեզ ամենայն, եւ ուրախութեան պատմուճանն այն [յարջնագգեստ](#) խորզ փոխեցաւ: (22 / 40)

Քանզի [յարտաքին](#) թշնամոյն զգուշանալ դիրին է. բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ, որպէս Հաբելի եւ Յովսէփայ դիպեցան իրքն: (52 / 29)

«Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցոցն, ո՛չ մտանէք [յարբայութիւնն](#) երկնից»: (30 / 44)

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, [յարեւմտից](#) սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 23)

եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ [յարեւմտից](#) առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, (40 / 12)

եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. [յարեւմուտս](#)՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն (26 / 16)

Եւ յարեւմուսու՝ մինչեւ յանտառսն ճանեթոյ, իսկ ի հարաւ մինչեւ ցՍիմն կոչեցեալ լեառն. եւ բովանդակ կալեալ զաշխարհս իբրեւ հնձօղք ոճոյ ազարակի: (34 / 39)

Եղեն շինանիստ աւանք՝ բնակութիւն զագանաց, եւ անդաստանք նոցա՝ յարօս երեոց: (20 / 11)

Եւ ապա զհասկաքաղն եւ զխոզանն միայն թողուցուն յարօս երեոց: (33 / 9)

ոչ երամանան անդեայք ի յարօսու. եւ ոչ խայտան գառինք ի մարգս: (35 / 13)

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամեր յաւագ եկեղեցին մտանել՝ եւ ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 45)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեաւ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նոր (12 / 7)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց (51 / 26)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց. իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոցա, եւ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ առաքէ զնոսա յարեւելս անդառնալի եկիւք. որք եկեալ զաշխարհս յաւեր դարձուցին: (4 / 36)

Եւ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցաներ մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (8 / 1)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին, եւ յանսուրբ տեղոջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նորա, եւ որ դեմեալիկոսն կոչիր եւ զայնոց բազմաց. եւ հրամայէ զտունս նոցա յաւար, յաւեր. յապականութիւն դարձուցանել: (18 / 2)

զի մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մենջ՝ յաւերակացն ուսանի խնդրօղն: (32 / 6)

որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայելի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 4)

արկանել զմեզ ի ներքոյ խրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 28; 60 / 28)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝ վնասալէս դարձուցանել հրամայեաց յաբսոն զթագուհին: (17 / 43)

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կողմս յաբսոն առաքել զթագուհին (17 / 34)

առաքել զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանէակ, որ յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզբու զաւառին Հոռոմոց (14 / 37)

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց (46 / 11)

եւ դէմ եղեալ զայ հասանէ յԵկեղեաց զաւառ, զանց արարեալ զբազում օթեւանօք: (3 / 37)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգա... վստահութիւն տայր բանից, թէ Յորժամ յԵկեղեաց կամ ի Կարին ելանես, քեզ ընդառաջ գայ: (6 / 32)

նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ... ի Մանանաղի իջեալ եւ յԵկեղեաց անդառնալի գնացիւք (17 / 21)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղեւ կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական (36 / 10)

Բայց զաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ որ զիշերաւ անցին, յորժամ զիտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 43)

այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յԵկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն (14 / 14)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւե, մինչեւ յԵկեղեցիս եւ ի հանգիստս սրբոցն ընթանայր (16 / 4)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յԵկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին (16 / 13)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբասացիք եւ Պիհոռնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ (29 / 44)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ... մտին եւ յեկեղեցիս մեր, եւ համարձակեցան յանմտանելիսն (31 / 2)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար, բարեգործութիւն զիրսն կարծելով (31 / 23)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին (31 / 35)

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս (15 / 42)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ ...կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (15 / 46)

Եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի (45 / 31)

Եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգեր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 9)

Զի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. բաւական են առ ի յԵսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 22)

Տէրունի է եւ այս զոր յԵսայիայ գտանեմք ի զիրսն (42 / 38)

Զօր բազումք կարծեցին սիղէիս գոլ նոա, բայց եւ ոչ գիտեմ, եթէ այսպէս է եւ եթէ այնպէս. որպէս ինքն յիրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի, եթէ վասն աշխարհի խաղաղութեան ոչ խնայեցի յիս, եւ վասն այնորիկ յանարժան գործ համարձակեցայ: (18 / 32)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպօլիս (33 / 21)

առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրել (54 / 8)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս
(34 / 37)

որք եկեալ հեղան յանկարծուստ ի վերայ նորա, եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 3)

Եւ ի լինել այսորիկ այսպէս, որք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին՝ ելեալ յերիվարսն թագաւորան հանդերձ (12 / 2)

Ջոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 40)

զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկաներ հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասաներ. (31 / 29)

վասն զի ոչ համարէին թէ զոյ մեր Աստուած յերկինս (60 / 22)

զոր տեսեալ բազմաց՝ յերկիւղէն ի խաւարչտին տունս երթեալ սուզանէին: (12 / 21)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, զողոյի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղէն: (46 / 47)

Եւ խուճապեալք յերկիւղէն՝ ոչ ոք յազգայինսն կամ ի կարելոր բարեկամսն հայեցաւ (56 / 4)

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղուջն (43 / 21)

Երկիցո՛ւք եղբարք եւ ակն աճեսցուք յերկնակողման պատգամացս (42 / 46)

յորում տեղուջ եւ բազումք ի գլխաւորացն իսկ անկան, եւ այս յերկոցունց կողմանցն. (48 / 39)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց, նա զերծաւ (50 / 35)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց (57 / 16)

Բարձան ուրախութիւնք յերկրէ. (3 / 25)

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գրէ. (22 / 48)

նա արկ զխաւար թանձրամած առաջի նոցա, եւ արգել զնոսա յընթացից իւրեանց: (25 / 10)

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ յազգականաց, գերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 29)

բայց մեք ապստամբեցաք ի մեր քաղցր եւ ի բարի հօրէն, եւ յընտանութենէն օտարացաք (49 / 12)

իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել (49 / 9)

որով պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 13)

ն՞ւր տառեղունքն բոյն կառուցանեն, ...եւ կամ ն՞ւր ծիծառն զիւր վարանից բունիկն յարդարէ՝ աներկիւղ սնուցանելով զառ ի յինքենէ ծնեալսն: (45 / 3)

Իսկ բագումք յիշխանացն Հոռոմոց, զորս ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին, որք իբրեւ առիւծունս ի գառազիղս մոնչէին, աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 37)

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս առնլոց էր, փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն (10 / 30)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. ..զիւելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, բառնալով զնախաստինս յԻսրայելէ. (19 / 15)

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք (19 / 39)

զոր յիւրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան (18 / 25)

իսկ նա անճարեալ, տայ նոցա առաջնորդ յիւրայնոցն (46 / 1)

վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիւրայնոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ (54 / 39)

քանզի եւ դոնապանն ոչ ընդունէր զնոսա, որ ճանաչէ զիւրսն եւ ճանաչի յիւրոցն: (41 / 31)

գործի դիպուդ ժամու հատույց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, գործ յիւրում տեղուջն ասասցուք: (6 / 9)

Դանիէլ յիւրում մարգարէութեանն՝ գործ ետես, որոյ գլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են (15 / 26)

որպէս ինքն յիւրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի (18 / 31)

Այլ գրովանդակն յիւրում տեղուջն ասասցուք (21 / 10)

եւ յորդանութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց (36 / 17)

Իսկ այլք որք չեւ եւս էին հաստատեալք յոսս, ի գունձն սողալով կառաչէին (28 / 41)

Իսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիքս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ (17 / 32)

Եւ գործ առ յորդեգիքս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատույց նմա (18 / 26)

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՅ (1 / 11)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (1 / 33)

Յորում տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ (7 / 8)

Իսկ ի լուսաւորութեան աւուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն զանձինս (8 / 10)

ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՅ (8 / 32)

յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան (8 / 43)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց (12 / 30)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի, յորոմ էր թուականիս մերոյ ամք չորեքհարիւր եօթանասուն եւ հինգ: (13 / 1)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորոմ ուշ եղեալ էր ամենեցուն (18 / 41)

Այսոքիկ եղեն ի սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ, յորոմ էր թուականութեանս մերոյ ամք չորեքհարիւր իննսուն: (20 / 4)

Յորոմ շարժեցաւ աթոռ հաստատութեան նոցա, եւ այլ ոչ էառ զկայումսն. յորոմ էլին իշխանքն ի հայրենի ժառանգութենէ իւրեանց, եւ եղեն պանդուխտ յօտար երկիր. յորոմ ւաւերեցան գաւառք եւ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 7; 20 / 8; 20 / 10)

յորոմ տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդուվն (24 / 12)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ՀՈՌՈՍՔ (32 / 13)

յորոմ տեղուջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 24)

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորոմ ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 7)

Եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցաւն որ կոչի Անիկ, յորոմ ետես աշխարհաժողով մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 12)

Եւ այս եղև ի հինգհարիւր վեց թուականիս մերոյ, յորոմ հոռոմ դիքտիոնի էր տասն: (44 / 20)

Վա՛յ տարւոյն, վա՛յ աշխարհաւեր խորհրդոյն, յորոմ կործանեալ ապականեցան բնակիչք երկրի (44 / 21)

յորոմ տեղուջ եւ բազումք ի գլխաւորացն իսկ անկան, եւ այս յերկոցունց կողմանցն. բայց յաղթեաց զօրէ Կոմիանոսին: (48 / 39)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորոմ բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայէր առ ախոյանսն (58 / 9)

Ձի յայնմ հետև՝ գոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու(59 / 37)

եւ եղաք իբրեւ գոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան. (60 / 10)

Վարդապետաց ձայնք եւ քարոզութիւնք լռեալք. եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուդդադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց (41 / 47)

Ձայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն (42 / 20)

Նաեւ յօղոյ ձեռնտութիւն եղեւ կործանական ատուրն. զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր. եւ ցնցուղք լուսոյ հրատին՝ յաղթեր ճառագայթից արեգականն: (31 / 28)

Յորում շարժեցաւ աթոռ հաստատութեան նոցա, եւ այլ ոչ էառ զկայումն. յորում ելին իշխանքն ի հայրենի ժառանգութենէ իւրեանց, եւ եղեն պանդուխտ յօսաք երկիր(20 / 9)

եւ ժառանգ աթոռոյն յօսաք աշխարհի հեռացեալ իբրեւ զգերի եւ զկալանաւոր: (41 / 44)

քանզի ինքն յօրէնսն հրամայեաց, թէ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից». (42 / 33)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ իւրախուսանօք զնոսա յոգի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խռովեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (46 / 49)

Քանզի բազմադիմի էին օրհասք մահուն. զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել (28 / 26)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 33)

Այժմ յողբս փոխեցաւ մեզ ամենայն, եւ ուրախութեան պատմուճանն այն յարջնագգեստ խորգ փոխեցաւ: (22 / 39)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. (34 / 19)

որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել. (46 / 16)

եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն (25 / 18)

եւ սիրտք նոցա յողորմութիւն ոչ եկեալք: (27 / 21)

Ոչ եւս ի ներումն եւ յողորմութիւն, այլ ի հատուցումն ատելեաց (46 / 28)

եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց (36 / 17)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք, յովանց ընկալեալ եղև այս, եւ յովանց ոչ. (53 / 38; 53 / 39)

Եւ իբրև եմուտ յուկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բուն հարեալ զգիտյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 20)

Իսկ թագաւորն որ երեկ յուկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 10)

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 22)

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս առնլոց էր, փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն (10 / 30)

յոր տրփացեալ թագուհւոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 35)

ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս, յոր սինլքորք փախստեիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 22)

Արդ յո՛ր կողմ էլ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի էլ թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք էլ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 9)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր շհասանէ ոք (39 / 22)

Ի խորութենէ փորուածոյն բոլիեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիսիք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ակնակիտ էլ յստակ, յոր հերձուածողական ժանգաբուղի առուքն ոչ կարացին մուտ առնել: (52 / 40)

յորոց աուրս բարձրանայր յոյժ եղջիւր եկեղեցոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 28)

Եւ թէ ոք հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ էս, կամ վասն է՞ր ասես զայդ, չտայր ինչ պատասխանի (17 / 24)

. յորմէ ոչ լցաւ բունն հնձողին էլ ո՛չ լցան գիրկք բարձողացն զորայն. նաեւ բարեբանութիւն անցաւորացն ո՛չ կաթեաց ի լսելիս: (18 / 14)

Եւ սա ըստ մարգարէին տեսողութեան՝ ի խեցի մասնէ. քանզի հայր սորա ի պալատին զգալիոսութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 22)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբստացիք էլ Պիհոռնացիք, էլ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ (29 / 44)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն, էլ ուսանէր ի գիտնոցն՝ թէ առ Աստուած աղաղակեն: (37 / 37)

Յորոց հինէ՛ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, էլ ոչ ժամանեալ ամենեցուն ի ներքս մտանել, քանզի երեկոյացաւ ժամն էլ ածին զդրունս քաղաքին: (40 / 27)

Եւ հայրապետութիւն մեծ էլ նախանձելի ամենայն ազգաց. էլ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք էլ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանէ (41 / 28)

յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 45)

Յոբ վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի (47 / 7)

Յոբ վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի առաջի հօր. (48 / 8)

, յոբ չիք հնար ելանել: (52 / 19)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յոբ՝ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիրաւ էր. (52 / 31)

Ձի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեսան հրամանին, յոբ աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 23)

Եւ յոբ դողայրն եւ զարհուրէրն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց (59 / 10)

Իսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիբու իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ (17 / 32)

Եւ զոր առ յորդեգիբու, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա (18 / 26)

զրէ. «Ձի թէ ի խրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 6)

Եւ ոչ գիտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն, որ կոչի Ըռուզք, եւ ազատագունդն, եւ ի նմին տեղուջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 45)

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ (4 / 7)

Յորս էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. (7 / 16)

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 7)

Յոբ շարժեալ քաղաքն առ հասարակ, բազում աւարառութիւնս արարին (18 / 2)

յոբ վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զխելապատակն նորա պարսաքարի ջարդեալ յերկիր ընկենոյր (19 / 13)

յոբ բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիրդէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 45)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեգերս երկրի խորագոյն է, յոբ մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն (49 / 32)

Եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուդդադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիւծունս հօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց (41 / 47)

Ջայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն (42 / 20)

Եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ խնդրէր զօրս յօզնականութիւն, (6 / 15)

մինչ զի թագաւորին խնդրել զօր յօզնականութիւն ի Վրաց կիրապաղատէն: (9 / 13)

Իսկ զօրքն որ յԱրծակ՝ ոչ ժամանեցին նոցա յօզնականութիւն: (16 / 35)

Ջոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի գտեր Աստուած կարդալ յօզնականութիւն, որպէս օրէն էր առաջին յաղթողացն (32 / 25)

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին... զամենակալն Աստուած կարդայր յօզնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն (37 / 24)

որք իսաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին գալ յօզնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 37)

Եւ առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ, գալ յօզնականութիւն (38 / 26)

յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօզնականութիւն (39 / 20)

Եւ առաքեաց ի Պարսիկս բերել զօրս յօզնականութիւն իւր (45 / 40)

Եւ եղեն պանդուխտ յօսաք երկիր(20 / 9)

Եւ ժառանգ արթոռոյն յօսաք աշխարհի հեռացեալ իբրեւ զգերի եւ զկալանաւոր: (41 / 44)

քանզի ինքն յօրէնսն հրամայեաց, թէ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից». (42 / 33)

Եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայաղթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն (53 / 19)

Ի ԲԱՐԿՈՒԹԻԻՆ ԲՐԴԵԱԼ - 2

Ձոր լուեալ Գեորգէ, մեծասաստ ցասմամբ ի բարկութիւն բրդեայ՝ զօրս սառաքեաց զկնի նորա (6 / 1)

Իբրեւ լուաւ զայս թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեայ՝ դառնայ ի վերայ նորա (7 / 1)

Ի ԲԱՅ - 8

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 38)

Չայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիր խորհրդոցն, եւ ուղղեսցեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 45)

Վասն որոյ եւ եւս ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 27)

Բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցոյ, որք զորոմն վնասակար արմատաքի իլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ, եւ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղին ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 1)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելուլ զամենաթշուառ անձն, քանզի կամէր թէ զղջանայ թերեւս, եւ խոստովանի հ բաց կալ ի պիղծ աղանդոյն (54 / 25)

Ոչ երթեալ ըստ գրոց կանոնի եւ ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից, հ բաց թողիլ է. (54 / 42)

Ջանայր, հնարէր՝ զի զդուռն երկաթի եւ զնիզս պղնձի հ բաց խլեցէ (55 / 45)

Լա՛ւ է անկանել ի ձեռս քո եւ ընդունել ի քէն խրատ եւ պատուհաս, քան թէ հ բաց կալ ի քէն անխրատաբար (60 / 48)

Ի ԲՆԷ - 1

բայց ոչ զհտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ, եթէ հ բնէ ունէր զղիւահարութիւնն: (16 / 6)

Ի ԲՈՒՌՆ ԱՆԿԱՆԵՄ - 2

զոմանս ի նոցանէ որք հ բուռն անկանէին՝ սրամահ առնէին եւ որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամբանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին (28 / 6)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ հ բուռն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնա յիր թագաւորութիւնն: (59 / 6)

Ի ԲԲ - 2

հբբ ի թշնամեաց հալածեալք ի սառնամանեացն՝ ոչինչ փոյթ առնելով ընչից, անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 2)

յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան հբբ ի Կարմիր ծովուն (49 / 33)

ի սորա աուրս «Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեառն՝ հրբել զջուրս բագումս որ ծածկեն զծովս» (5 / 12)

Իսկ որք իւթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք հրբել զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 30)

Իրբել լուաւ զայս թագաւորն (6 / 47)

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ քաջութիւն պատերազմողացն, զի հրբել զորձանս գետոց ընդ վիմի հարեալ, այնպէս զօրքն Հոռոմոց ընդ նոսա հարեալ՝ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 7)

Իսկ բագումք յիշխանացն Հոռոմոց...որք հրբել առիւծունս ի գառագիղս մոնչէին, աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 38)

Եւ հրբել յայս հաստատեցան (8 / 41)

Ջոր հրբել լուաւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մագդատ (9 / 4)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. որ յանկարծակի հրբել ի քնոյ զարթուցեալ, կամ հրբել զհզօր այր... Ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 30; 9 / 31)

Վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապադատի, բայց ոչ հրբել զիր հայրենի ժառանգութիւն, այլ պարզեւք էին այտօքիկ ի թագաւորէն վասն նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 13)

Յետ այտօքիկ հրբել ետես Գէորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա աղաչէ զթագաւորն գալ ի խաղաղութիւն: (11 / 16)

Իսկ հետեւակքն՝ ի զօրացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք ոտիցն եւ ծայրք ձեռացն հրբել ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին (11 / 38)

Իսկ թագաւորն հրբել լուաւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուհաս (13 / 3)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց հրբել ութից (13 / 6)

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել, զի բոթ մահու թագաւորին զհետ եկն. գոր հրբել լուաւ՝ առանց յապաղանաց դարձեալ զօրօքն չոգաւ ի Կոստանդնուպօլիս: (13 / 20)

Իսկ քաղաքացիքն հրբել լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչին փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք. հրբել զալիս ծովու կուտակեալք զմիմեամբք զեղուին: (14 / 44; 15 / 1)

Եւ հրբել ոչ կարէին զելս իրացն իմանալ (15 / 1)

Իսկ նոքա հրբել լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց. (15 / 4)

Եւ հրբել եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով (15 / 20)

Այլ եւ պահապանն Իսրայէլի զերծ ի նոցանէ զօգնականութիւն իւր. յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս հրբել քսան եւ չորս հազար: (16 / 31)

Որք հրբել լուանն՝ արարին որպէս եւ ուսանն (16 / 46)

Որք հրբել լուան՝ ձայն տուեալ արեւմտական զօրուն՝ առ ինքեանս հաւաքեցին: (17 / 37)

Իսկ նա հրբել ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիրդի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 41)

Զոր հրբել ետես Թէոդոռայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն (17 / 43)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգագանսն բուռն հարեալ հրբել զուլս այծից ճեղքէր (19 / 12)

Ինսայեաց ի նա հրբել ի բարեգործ (19 / 18)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ հրբել գնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 35)

Եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, հրբել իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 13)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի...որդուվք եւ եղբօրորդուվք հրբել երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 20)

Իսկ Սարգիս հրբել ետես զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ հրբել գորախտ տնկախիտ առաջի իւր, (21 / 42)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, հրբել զգերի կալանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս. այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք հրբել զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 27; 22 / 29)

Սեպուհ գունդն ազատաց էլեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են հրբել զկորիւնս առիծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 32)

Եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են հրբել զլոր, եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 16)

Եւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն. հրբել զձուկն ի կարթէ ըմբոնեալ կամ հրբել զհաւ ի ծուղակաց: (23 / 23; 23 / 24)

հրբել ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր (23 / 30)

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, հրբել տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս (23 / 36)

հրբել ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ(23 / 39)

Իսկ նա հրբել լուաւ փութապէս ծանոյց թագաւորին (23 / 44)

Եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք հրբել զարծուիս, եւ սմբակք նոցա հրբել զվէմ հաստատունք (24 / 44; 24 / 45)

յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից հրբել զայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ (25 / 1)

Չոր հփրել զառիծունս ընթացան, եւ հփրել կորին առիծուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ գազանաց եւ թռչնոց երկնից (25 / 5; 25 / 5)

Եւ ի գալ միւսում ամին ժողովեցան հփրել արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց եւ սուսերամարտից (26 / 42)

վասն այնորիկ մոլորեցաք գերութեամբ ի բազում ազգս, եւ եղաք հփրել զայիղծս ամենեքեան: (27 / 31)

քանզի հփրել զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա (27 / 47)

որոց դիակունքն գլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ հփրել զկոյսս փայտահարաց՝ զառաջիկայ գծորն լնուին: (28 / 9)

Եւ այսպիսօրէն գործով՝ հփրել վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեռանն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 21)

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, հփրել զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայցէ (29 / 27)

Եւ հփրել ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց (29 / 41)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք հփրել շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զքաղաքն. եւ մտին հփրել հնձողք ոճոյ ազարակի, եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի կենդանոյ քաղաքս: (31 / 20; 31 / 21)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ հփրել շունք զիշախանձք, կամ հփրել զայլք արաբացիք՝ ոչ յազեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից (33 / 5; 33 / 6)

Եւ եղեւ երկիրս ամենայն հփրել անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան (33 / 7)

իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցխալիփայն հփրել զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա (33 / 12)

Չոր հփրել լուսա թագաւորն՝ առաքեաց ինդրակս (33 / 26)

Եւ բովանդակ կալեալ զաշխարհս հփրել հնձողք ոճոյ ազարակի: (34 / 40)

որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ հփրել զնկար գեղեցկայարմար գայտսն զարդարէին, եւ խոպոպք վարսիցն փառփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացուցանէին՝ թէ ո՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն հփրել ի կարկտոյ հարեալք՝ յերկիր թաւալ անկեալ զլոր խաղային: (35 / 43; 35 / 46)

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ հփրել զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղև անմարդ ամայի (36 / 6)

զոր հփրել էտես Սուլտանն՝ ասէ. (36 / 32)

Սուլտանն հփրել լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն (36 / 36)

որ հփրել ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս (36 / 40)

Զայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, հփրել ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն, յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 44)

Եւ հփրել զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խոռեաց զնա (38 / 23)

Իսկ Սուլտանն հփրել էտես զեղեալսն, ցասմամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 43)

Իսկ Թեոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն հփրել զիր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի (40 / 17)

Եւ եկեղեցիք մեր հփրել զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային. եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի հփրել զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիւր ձայնիւ զիրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 31; 41 / 34)

ո՛ր զօրացն բազմութիւն որ հփրել զամպ խտացեալ առաջի նոցա... ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգ. ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով եւ սարդի ոստայնիւ լցեալ, եւ

Ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհ հեռացեալ հփրել զգերի եւ զկալանաւոր: (41 / 37; 41 / 45)

Վարդապետաց ձայնք եւ քարոզութիւնք լռեալք. եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք հփրել ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղղադաւան խոստովանութենէն, այսօր հփրել առիծունս հօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց՝ թէ զո՛ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (41 / 46; 42 / 1)

Ջի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմածնունդ գերերջանիկ... իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց հփրել զկին մի այրի անորդի (42 / 5)

Իսկ թագուհոյն զՍուլտանն հփրել զբաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր գլխունմն (43 / 13)

Եւ ի հրատին բորբոքմանէ առհասարակ դաշտն ամենայն հփրել միջօրէի լուսաւորեցաւ (43 / 31)

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զգէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին, հեշտացեալք հփրել յամարայնի, եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս հփրել երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղոյն եւ ոչ մի (43 / 34; 43 / 35)

Եւ երկիր հփրել զդայեակ՝ գեղեցիկ դիմօք զարդարի նոքօք, (44 / 38)

Եւ յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիւք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց հփրել խթանաւ զարթուցեալ, իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 46)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ զյիշատակն վայիւ արարաք, եւ նոքա հփրել զգայլս զհշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 16)

որդի Լիպարտին Իւանէ անուն... սա հփրել լուսւ զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, զնաց եւ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 24)

Եւ բարեկամաբար ել քաղաքն ընդ առաջ նորա. եւ դատաւորն որ ունէր զհոգս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, զոր հփրել ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 29)

Եւ հփրել այնու ոչ կարաց հնազանդեցուցանել, ապա մարտ եղեալ, պատերազմաւ կամէր տիրել քաղաքին: (45 / 34)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր...որ հփրել լուաւ, զմի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 37)

Իսկ նա հփրել ծանեաւ զայն, ասպատակաւ առ զերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի իւր (45 / 38)

Ձոր հփրել լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին. իսկ նա հփրել ետես զբազմութիւն զօրացն, զահի հարաւ (45 / 41; 45 / 42)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, զողորհ հարեալ ամենեցուն յերկիրդէն՝ հփրել շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 47)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ հփրել զոչխարս արգելեալս ի բակի (47 / 8)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, զիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու հփրել զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 5)

Թագաւորն հփրել ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ գան եւ ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել (48 / 30)

սմին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցոցն գրէ. «Ձի թէ ի խրատու կարգի կայք, ասէ, հփրել յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 6)

Եւ հփրել զանմահս՝ զաշխարհէս բուռն հարկանեմք: (50 / 13)

Ձի զոր օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք առնուն՝ հփրել զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբռնին (52 / 14)

քանզի բանք նոցա հփրել զքաղցկեղ ճարակին (52 / 21)

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս հրբեւ զմարդոյ ուրուք լուաւ. (53 / 14)

Եւ հրբեւ այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց՝ ապա ի վերայ սորին եւ այլ միւս եւս յաւել (53 / 26)

Եւ հրբեւ ամենայն մարդ ի ծուփս եւ ի տարակուսանս անկեալ կայր (53 / 39)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն հրբեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 46)

Եւ հրբեւ չյաջողեցաւ նմա այս (54 / 34)

վասն որոյ մեռաւ հրբեւ զէշ, եւ թաղեցաւ հրբեւ զգէշ (54 / 43; 54 / 43)

Եւ հրբեւ զկուտակումն ալեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին (56 / 7)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, հրբեւ զհտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են (56 / 11)

Եւ եղեւ ամենայն բնակութիւնն հրբեւ հողաբլուր (56 / 26)

Բայց թագաւորն Դիոզէն ...հրբեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախատական արար, եւ ինքն մեծաւ աւարաւ եւ զերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր (57 / 4)

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ հրբեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր (57 / 10)

Իրբեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, (57 / 15)

Եւ հրբեւ խրոխտալով առ իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական հանդիսի ընդ միմեանս բաղխէին (57 / 40)

Բայց թագաւորն Յունաց ...հրբեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն (58 / 2)

Եւ հրբեւ զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 11)

եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց. եւ [հփրել](#) զոչխար ի զենումն ետ: (58 / 19)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, [հփրել](#) զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին. այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ՝ զի գիտասցուք մեք զմեր տկարութիւնս, խնայեաց եւ մեծարեաց զիրոյ պատուանդանի աթոռոյ զտէրն, եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զտէր եւ զխնամ [հփրել](#) ի վերայ եղբօր սիրելւոյ (58 / 24; 58 / 30)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց, այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ [հփրել](#) զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 41)

Բայց [հփրել](#) ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղէ, եւ զաջողակ երից պատերազմացն, զի զառաջինն թէպէտ եւ անառ մնաց Մանազկերտ՝ սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 1)

Բայց [հփրել](#) եղէ բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամերն եղէ եւ ի գլուխ եհաս. եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրէրն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր [հփրել](#) զմի ի ծառայից իւրոց. յայնժամ ապա յիշեաց զղաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմէ. եւ [հփրել](#) զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա (59 / 9; 59 / 11; 59 / 13)

Զկնի այսր [հփրել](#) ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղէ (59 / 17)

Արդ [հփրել](#) այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի, եւ ել հուր հարաւային եւ եկէզ զամուրս բարձունս, եւ զաշտարակս անմատոյցս [հփրել](#) զմում հալեալ սպառեաց, պակասեալ նուազեցան թագաւորք եւ իշխանք, եւ յոյս ակնկալութեան ապաստանի բարձաւ ի մէնջ: (60 / 1; 60 / 3)

եւ եղաք [հփրել](#) զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան (60 / 9)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս հրբէլ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով (60 / 19)

զի թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ խրատու գաւազանին իւրոյ հրբէլ զԲսրայել յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 27)

ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ ոչ եղև յագումն ազահութեան նոցա հրբէլ հրոյ. (61 / 15)

զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ հրբէլ զհնացեալ ձորձս (61 / 18)

ԻԲԸ ԹԷ -1

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ հրբ թէ կարիցեն ապրել, եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 9)

Ի ԳՈՒՃՍ ԱՐԱՐԵԱԼ - 1

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ (47 / 14)

Ի ԴԷՊ ԱՆՑԱՆԵՍ - 1

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա (7 / 34)

Ի ԴԷՊ ԳԱՍ - 1

Թագաւորն իբրև ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ գան եւ ելանեն, (48 / 30)

Ի ԴԵՊ ԵԼԱՆԵՄ - 1

իսկ այժմ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ էլանէին: (4 / 28)

Ի ԴԵՊ Է - 1

ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարէական ողբսն. (4 / 38)

Ի ԴԻՄԻՀԱՐԵԱԼ -5

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հօր հրեշտակի աւանդեալ զոգի նորա, առանց ուրուք նմա ի դիմի հարեալ: (19 / 1)

որք յանգէտս միմեանց ի դիմի հարեալք ճակատեցան. (36 / 16)

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ քաջագուն իշխանքն Գազկայ որդոյ Աբասայ, եւ բազում նախճիրս ի տեղուջն գործեալ: (36 / 23)

Եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն գազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին. (47 / 11)

Եւ ի դիմի հարեալ, յաղթեցին եւ կոտորեցին զամենեսեան. եւ զառ եւ զգերի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 32)

Ի ԶՈՒՐ - 1

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի զուր անց ընդ նոսա (3 / 48)

ԻԺ - 1

Եւ ոչ ոք ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թեպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ. ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս ի ժի. եւ ոչ եղև յագումն ազահութեան նոցա իբրեւ հրոյ (61 / 14)

Ի ԼՈՅՍ ԱԾԵՄ - 1

քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի յոյս Լաժ (39 / 12)

Ի ԼՈՒՐ - 1

Բայց մեք իուն բանիք զերկայնս զայտոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի (7 / 25)

Ի ՀԱՐԿԷ - 1

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիրմէ ապստամբ գնա կարծելով: (16 / 13)

Ի ՀԱՄԱՐ ԱԾԵԼ - 1

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛ր միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 43)

Ի ՀԱՐՅ ԵՒ Ի ՓՈՐՁ ԱՐԿԵԱԼ - 1

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն ի մենջ յանձն առնուցուս (33 / 35)

Ի ՀԵՆԳՆ ԱՐԿԵԱԼ - 1

Եւ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին (53 / 35)

Ի ՀԵՌՈՒՍ - 3

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի գորութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղէ, զԱբիսողոմայն ի հեռուստ ախտացեալ, արբեալ ամբարտաւանութեամբ, վասն որոյ զնորայն հատոյց գդատաստան: (18 / 45)

Զայս առնէ Աստուած, որ գիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց (38 / 4)

որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ, եւ զայն՝ միոյ արդարոյ աղօթիւք, նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ գիտէ ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց

Ի ՁԵՌՆ - 24

գոր ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, գոր յիւրում տեղւոջն ասասցուք: (6 / 9)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր նուաճեցաւ քաղաքն ի ձեռն Հոռոմոց: (15 / 13)

Բայց ասէն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղիւ՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զինքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 9)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհւոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 10)

Իսկ սա ո՛չ ած այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ որ ի ձեռն մարգարէին զթագաւորսն Իսրայէլի թշնամանելով ասէր (19 / 23)

քանի՛ եկեղեցիք ի ձեռն վաճառոյն այնորիկ ակերեցան (21 / 7)

Զի մինն գօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեւաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղէր զցօղ կենաց (22 / 11)

Իսկ մեռնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, երեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 28)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա (25 / 14)

Կարծական եղեւ մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. զի գոր պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, եւ փութալ կանխել առ մարգարէն (25 / 37)

Եւ սոքա ի քեզ ապաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ (29 / 12)

Զտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակէին մեծատունքն, եւ չկաթէր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն գրեալքն ի ձեռն Մովսեսի ծառայի տեառն (30 / 10)

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անձառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան, եւ զայն ի ձեռն արծաթոյ եւ ո՛չ Աստուծով (30 / 20)

կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 38)

Զի՞նչ թէ եւ աստ ի ձեռն հակառակորդացն զփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 7)

տեսանե՞ս, որպէս զիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսեսիւն Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով. կամ որպէս մանկամբն Դաւթի՝ Գողիաթու. կամ որպէս Սիսարայ սկայազինն այլազգեաց, ի ձեռն Յայելի՝ կնոջն Քաբերայ. կամ որպէս զՀողեփեռնէսն՝ ի ձեռն այլում կնոջ: (39 / 5; 39 / 6)

Նոյնպէս եւ աստ ի ձեռն աննշան առնն՝ եցոյց մեծամեծ սքանչելիս: (39 / 27)

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնի ի ձեռն մարգարէիցն (47 / 32)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն (49 / 1)

վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտեսարար զմեզ, եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 13)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած (53 / 48)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր, եւ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհի արձակէր (57 / 20)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղէ (59 / 1)

ԻՂԶ - 1

Զի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառազաստի զսիրահարուստ քղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 8)

ԻՄ - 11

Բայց անդ եղէ Հայոց կորստեան գիր եւ նամակ. քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՝ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին, զի յետ իմոյ վախճանին՝ զիւ քաղաքս եւ զերկիրս նմա տաց ի ժառանգութիւն (8 / 22; 8 / 22)

զայս հաւաստեաւ զիտեմ, եւ աչօք իմոյք տեսի (9 / 9)

այլ տո՛ւր զիւ հայրենիքն՝ զոր Կիրապաղատն ինձ տուեալ է (11 / 19)

այլ զերեցէք յամենայն վանորէիցն աղեղնաւորս ի ծառայութիւն իմում թագաւորութեանս: (14 / 6)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր. «Գտի այր ըստ սրտի իմոյ, որ արասցէ զհաճոյս իմ»: (19 / 20)

եւ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս (29 / 19)

«Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ զի ոչ ծանեան զիս»: (31 / 27)

Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց (39 / 15)

«Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (43 / 1)

իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ես հաւանիմ: (33 / 34)

ԻՄԱՆԱԼ - 4

Եւ իբրեւ ոչ կարէին զելս իրացն իմանայ, (15 / 2)

այլ ելս իրացն ոչ կարէին իմանայ: (28 / 13)

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանայ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ (50 / 29)

Եւ խնդրէին զելս իրացն իմանայ (53 / 40)

ԻՄԱՆԱՄ - 6

Այլ զայն ոչ իմանայք թէ զօրավար զօրացն տեառն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն. (58 / 14)

որ զի քան զայս զի՞նչ այլ որ դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ, որ եւ ի սրբոց վկայութիւնս չերեւի ուրեք եղեալ: (47 / 23)

Քան զհող անարգ եւ խոնարհ այլ զի՞նչ որ իմասցի. եւ մեր սկիզբն ի նմանէ է, եւ դարձն անդրէն ի նոյն. (50 / 16)

Զոր տեսեալ անմիտ մարդիկ՝ իմացան անկեալ ի մտաց, բայց իմաստունքն ասէին. Այդ եղուկդ ամենայն երկրի լինելոց է: (17 / 26)

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ զահ տեառն եւ զսպառնալիս որ ի նման (55 / 30)

զոր մեր ի դարձին զանցանելն ապա իմացար: (50 / 32)

ԻՄԱՍՏ - 1

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ ոք (39 / 22)

ԻՄԱՍՏՆԱՅՈՒՑԻՉ - 1

Եւ ոչ գոյր ի յիշատակ մեզ տէրունական պատուէրն՝ իմաստնացուցիչ խրատն (25 / 48)

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ - 13

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասեն առաւել գոլ քան զյոզունս (5 / 36)

այլ կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց, եւ իմաստութեամբ եւ հնարիւք մուծին ի քաղաքն: (21 / 22)

որ գիտէ ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց, եւ աստ տնտեսեաց որքան արդեօք էր օգտակարագոյն (54 / 10)

Ձայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիւր խորհրդոցն, եւ ուղղեսցեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 44)

Ձայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեք իրատիցիմք, եւ նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին զոր արարին. այլ ձեռնն որ արգել զնոսա հզօրապէս, նոյնն արար ճանապարհ գնալոյ նոցա: (25 / 11)

Իսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն. այլ ասեն, թէ՛ Չոր Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեք չընդունիմք: (54 / 32)

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին. քանզի եբարձ Աստուած զիմաստութիւն ի խորհրդոց, նոցա վասն չխնդրելոյ նոցա զնա: (32 / 31)

Չարաչար են մեղք, եւ զորդեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց (57 / 24)

Եւ խոովեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 3)

«Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն իմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսաք (19 / 5)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն. ընդ նորա անմտութիւնն, զի ամենակալ համբաւէր զինքն եւ Աստուծոյ աթոռակից. եւ ընդ Աստուծոյ իմաստութիւնն, զի միով տամբ խաղաց ընդ նմա, եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 2; 37 / 4)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտէ հակառակօքն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 42)

ԻՄԱՍՏՈՒՆ - 9

Եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք (23 / 16)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իսելամուտ յոյժ աստուածային գրոց...յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 29)

Որ խաբէր զընկերն՝ պարծէր իմաստուն գոլ, եւ որ յափշտակէր՝ ասէր (30 / 7)

ասէր, թէ «Յիմարեցան իշխանք Տայանու, որ էին իմաստուն խորհրդականք թագաւորին» (32 / 15)

քանզի յոյժ իմաստուն էր այրն, եւ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ առ նմա՝ մի ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր (54 / 15)

Եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեռն կոչէին, որ զհաւատոյ զիրսն զրեաց. եւ Գրիգոր յոյժ իմաստունն բանիւք. եւ այլք բազումք, յորոց ատուրս բարձրանայր յոյժ եղջիր եկեղեցոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 27)

զի «Մի՛ պարծեսցի հզորն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսք (19 / 5)

եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք (23 / 15)

բայց իմաստունքն ասէին. Այդ եղուկդ ամենայն երկրի լինելոց է: (17 / 27)

ԻՄԱՑԵԱԼ - 1

Ձոր իմացեալ Ափիսագին, մինչդեռ չեւ էին բանակեալ եւ պատնշաւ ամրացեալ,

խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 43)

Ի ՄԻԱՍԻՆ - 2

ինքն զկնի երից աւուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի, ուր ի միասին թագաւորք եւ տնանկք ըստ դաւթական երգոյն: (44 / 6)

եւ ել յաշխարհէս զկնի ամենայն երկրածնաց, ուր ի միասին են թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 21)

Ի ՄԻ ՀԱԻԱՔԵԼ - 1

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեսցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն (61 / 23)

ԻՄՆ - 6

Եւ զի ո՛չ գոյր այլ հւիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն, ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, (9 / 32)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան հսն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց (12 / 29)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ հսն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն (17 / 10)

Եւ նման հսն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 30)

Ջի ոչ եթէ վաղ հսն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղեւ (55 / 25)

Արդ խորհուրդ հսն անվայելուչ ի միտ արկանէր, եւ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհ արձակէր (57 / 20)

Ի ՄՈՌԱՅՕՆՍ ԼԻՆԵՄ - 2

ի մոռացօնս եղեւ մեզ այս, եւ ոչ ծագեաց անգամ ի սիրտս մեր զիտութիւն նորա (25 / 42)

Եւ ի մոռացօնս եղեւ սաղմոսական երգն որ ասէ. «Խոտեցին այնքիկ որ ընտրեալ են արծաթով»: (30 / 20)

Ի ՄՏԱՅ ԱՆԿԱԾ - 1

վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր, խորասուզիլ կամօք ի խորխորատ, յորմէ չիք հնար ելանել: (52 / 18)

«Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի»(17 / 13)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին գերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս. բայց դուք պինդ եւ ամուր կացէք, եւ ի տեղեացն վերայ զգուշացարուք: (38 / 1)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին. (38 / 31)

«Զգո՛յ՛ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ զան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք (52 / 26)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեսցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ խրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 27)

այլ նուաղեալ եւ հնազանդեալ ենք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ զաստիկ հարուած գաւազանի նոցա օր ըստ օրէ ընդունել (60 / 35)

այլ եղիցին գերեզմանք մեր անհետ ի ներքոյ ոտից նոցա: (61 / 20)

Իսկ նոքա...եկեալ ի վերայ քաղաքին՝ խրամատեցին զպարիսպ նորա, եւ մտեալ ի ներքոյ՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 6)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքոյ՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 3)

Եւ քանզի առանց գիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքոյ՝ սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 10)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին գերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքոյ (38 / 2)

Եկեալ խոռին կամեր հօրապէս հ ներքս մտանել (38 / 29)

Յորոց հինէ՝ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, եւ ոչ ժամանեալ ամենեցուն հ ներքս մտանել (40 / 29)

Եւ մտեալ հ ներքս ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, գողղի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 46)

Իսկ որք հ ներքս մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 5)

Եւ տարեալ հ ներքս զԿոմիանոս, թագաւորեցուցին: (48 / 42)

Իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ զաւար որքան կարացին՝ հ ներքս տարան (51 / 25)

ԻՆԾ - 1

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինծ զխայտութիւնն (54 / 28)

ԻՆՆ - 1

տեսանե՞ս, որպէս գիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսեսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով (39 / 3)

ԻՆՆՍԵՐՈՐԴ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ - 1

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ... եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 12)

ԻՆԶ - 37

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՑ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻԶԱԳԵՏԱՑ ԵՒ ՈՐ ԻՆԶ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆԶԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 13)

բայց քաղաքին եւ այլ շինանիստ տեղեացն՝ չմեղան ինչ: (5 / 5)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ յաւարի վարել զինչս նորա, բայց մարդոյ մի՝ հնչ մեղանչել: (6 / 47)

Ջոր լուեալ գթացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ գայս. Մի՛ կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, աւելի հնչ խնդրեմ ի քէն՝ քան զոր յառաջն (11 / 19)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չեա՞ծ հնչ նմա պատուհաս (13 / 3)

Բայց չժամանեաց գործ հնչ վճարել (13 / 19)

Եղո՛ւկ զիս, եղո՛ւկ զիս, բարձր բարբառով, եւ այլ հնչ աւելի չասէր հնչ: (17 / 23; 17 / 23)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասես զայդ, չտայր հնչ պատասխանի. (17 / 25)

Իսկ սա ո՛չ ա՞ծ այսպիսի զմտաւ հնչ. (19 / 21)

Արդ՝ ո՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց հնչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն խնու (19 / 26)

Ջի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն հնչ կշռով դատի եւ իրաւամբք (19 / 40)

«Չիք հնչ արարած աներեւոյթ յերեսաց նորա»: (19 / 44)

Եւ յապակւոյն բեկոր հնչ հարեալ կարեվեր խոցեաց զձեռն նորա, յորդութիւն արեան յերկիր հեղլով. զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարւոյ հնչ նշան. որ եւ ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 30; 24 / 32)

Եւ նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ հնչ արարին զոր արարին (25 / 12)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ առջէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ հնչ ասացի: (29 / 18)

Արդ սա յառաջինս՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն հնչ ըստ մտի էր սորա. (29 / 30)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիսայիփայն իբրեւ զմեծ հնչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա (33 / 12)

քանզի չիք հնչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն զիրք: (35 / 22)

ԶԽորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ հնչ ի նոսա գործեցաւ (35 / 29)

Եւ այս սրտին դիւր եղև Սուլտանին, եւ գնաց մեծաւ տրտմութեամբ յաշխարհն իւր. քանզի ոչ գոր հնչ կասէր՝ կարաց վճարել հնչ: (39 / 40; 39 / 40)

– Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թեպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ հնչ նմա օգուտ (42 / 26)

Չիք հնչ ի հակառակացն որ զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 37)

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղուջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն, եթէ ուրուք կայր հնչ ի թաքստեան՝ զամենն հանեալ, եւ բնաբարձ աւերամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 22)

Եւ արարեալ ի տեղուջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից, եւ սակաւ հնչ ի պիտանեաց, զորս առեալ գերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 38)

Եւ առեալ ի նմանէ զանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր հնչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի (45 / 30)

Այսոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն, ի բազմադիմի չարեացն սակաւ հնչ նշանակեալք: (46 / 35)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻԶԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 43)

Եւ մեք նոցա չեմք հնչ մեղուցեալ: (49 / 36)

Եւ երթեալ, որ գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր. (51 / 18)

Վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց, զի թերես պահանջեցէ որ ի նոցանէ. (56 / 44)

Բայց իբրեւ եղև բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ գոր ինչ կամերն եղև եւ ի գլուխ եհաս (59 / 9)

Եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիւր յանցնիւր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց, գոր ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 8; 61 / 9)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն, թողլով զկնի իւրեանց յիշատակս իրացն՝ որ եղեն, որպէս ցուցանէ առաջնոցն պատմագրութիւնն: (61 / 23)

ԻՆՉՔ - 5

քանզի ոչինչ օգնեն ինչք յաւոր բարկութեան: (14 / 26)

Իբր ի թշնամեաց հալածեալք ի սառնամանեացն՝ ոչինչ փոյթ առնելով քնչից. անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 3)

Եւ արարեալ ի տեղուջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս քնչից. (43 / 38)

աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ մեք գերիք եւ կալանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ քնչից կողոպտածք: (41 / 23)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ յաւարի վարել գինչս նորա (6 / 46)

շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ հնքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 35)

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիք հաւանութիւն տային, բայց թագուցանէին առ հնքեանս զհրամանս թագաւորին (12 / 17)

Որք իբրեւ լուան՝ ձայն տուեալ արեւմտական զօրուն՝ առ հնքեանս հաւաքեցին: (17 / 38)

այլ կոչեալ առ հնքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց, եւ իմաստութեամբ եւ հնարիք մուծին ի քաղաքն: (21 / 21)

Զայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրեւ ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն, յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ հնքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 46)

որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. (55 / 20)

Մինչեւ ուղերձեաց ի յինքն զվերջին պատուհասն՝ բնակից լինելով անդնդային խորոցն: (25 / 27)

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ եւ զետղ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ (4 / 16)

Եւ ինքն դառնայ զճանապարհս իւր խաղաղութեամբ, եւ հասանէ ի թագաւորական քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս: (4 / 20)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն (4 / 24)

Եւ եկեալ իջեւանս առնէ յընդարձակ դաշտն Կարնոյ. եւ առաքէ դեսպանս առ Գեորգի վրաց իշխեցօղն, գալ հնքեան ի հնազանդութիւն: (6 / 29)

Եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան (6 / 43)

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ քաջութիւն պատերազմողացն (7 / 5)

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացին հաստատել, խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր զոր հնքեանք կամիցին: (8 / 41)

Եւ յայնքան բազմութեան ոչ որ մեռանի, բայց միայն հնքն ապստամբն գլխովին: (9 / 19)

Եւ հնքն թագաւորն մեծաւ յաղթութեամբ երթեալ մտանէ ի քաղաքն իւր Կոստանդնուպօլիս: (9 / 21)

Եւ հնքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ, ի տեղուջն որ կոչի Սալքորայ, եւ խոր փոսիւ պատնէշ արարեալ շուրջ զբանական՝ դադարէ անդ ամսական ատուրքք կամ եւս առաւելագունիւր: (10 / 3)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ հնքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ (10 / 45)

Յետ այսորիկ իբրեւ ետես Գէորգի զհնքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա աղաչէ զթագաւորն զալ ի խաղաղութիւն: (11 / 16)

Եւ հնքն խաղացեալ զօրօքն պատի զՀայովք, եւ իջանէ բանակի յընդարձակ դաշտն Հերայ. եւ հրամայէ զօրացն կոտորել զծառատունկս քաղաքին: (11 / 25)

Եւ հնքն զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 13)

Եւ հնքն առեալ զոտս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, եւ զկնի երկու ատուր բարձաւ ի միջոյ. որ թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 27)

Եւ հնքն մահուամբ ճեպի զհետ ամենայն երկրածնաց: (13 / 31)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր հնքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղոյն, մեռաւ անորդի (14 / 31)

Իսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն հնքն ի սուրբ կաթողիկէն հուր ընկեցին: (15 / 9)

Իսկ զկնի սատանայական գործոյն ի զլուխ ելանելոյ, հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ հնքն: (15 / 38)

Եւ հնքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւէ, մինչեւ յեկեղեցիս եւ ի հանգիստս սրբոցն ընթանայր (16 / 4)

վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղի՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զհնքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 10)

Եւ հնքեանք կայցեն զամուրն եւ զդաստակերոս նորա: (16 / 45)

որպէս հնքն յիրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի (18 / 31)

որ թէպէտ հնքեանք կեղծաւորեալք էին, այլ վասն աթոռոյն՝ հրամայէ հնագանդ լինել: (19 / 30)

Եւ հնքն առեալ զոսոս իւր ի մահիճս վախճանեցաւ: (21 / 4)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր հնքն կամեցաւ (24 / 2)

Եւ հնքն բազում զօրօք խաղայ ի վերայ քաղաքին Դունայ: (24 / 10)

նաեւ զեղերամայր կանայս ձայնակից հնքեանց կոչէին (27 / 7)

Եւ զպատճառսն հնքն յայտ առնէ. (31 / 26)

քանզի եւ հնքեանք իսկ չէին միաբան առ միմեանս: (32 / 41)

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ զերիվարի նորա զջիլսն հատեալ սուսերաւ՝ զհնքն ձերբակալ առնէին: (32 / 45)

Եւ հնքեանք առեալ զգերի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 26)

Ոչ ուրեք բանին գիրք առ ի խրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց. վասն զի ընթերցողքն սրամահք ի հրապարակս, եւ հնքեանք այրեցեալք եւ աճիւնացեալք: (35 / 10)

Եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին հնքեանք եւ երիվարք իւրեանց (36 / 27)

զի ամենակալ համբաւէր զհնքն եւ Աստուծոյ աթոռակից (37 / 3)

գամենական Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիւք հրահանգելով զհնրն եւ այնու սպառազինեալ՝ քաջապէս հաւատովք արիանայր: (37 / 25)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, գոր հնրեանք բարան կոչէին, որ յոյժ ահագին էր, գոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա, որք զպարանսն քարշէին, եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսատիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին (38 / 18)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց ... մտանէ ի բանակն այլազգեացն, մանդատոր ձայնելով զհնրն՝ այսինքն թղթաբեր: (38 / 37)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բարանն...եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բարանացն...եւ հնրն դառնայր փութապէս: (38 / 39)

քանզի հնրն յօրէնսն հրամայեաց, թէ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից (42 / 32)

առ որ կացեալ ջեռան հնրեանք եւ երիվարք իւրեանց: (43 / 32)

եւ հնրն զկնի երից աւուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի (44 / 5)

եւ ընդ հնրեան իշխանութեամբ ի հնազանդութիւն նուաճել (44 / 10)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն գոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զհնրն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի. եւ հնրն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 31; 45 / 31)

իւրաքանչիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել՝ զի թերեւս կարիցէ ապրեցուցանել զհնրն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն (48 / 13)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ հնրեան. (48 / 42)

Եւ զՄիխայիլն աբեղայ արարեալ, ի կողմն անցուցին. բայց ասէն թէ հնրն յօժարութեամբ չոգաւ: (48 / 43)

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար ընդ հնրեան շրջէին, խոշորազգեստս եւ անպաճոյճս (52 / 2)

գոր եւ հնքն իսկ Լուսաւորիչն մեր մարգարեական հոգովն տեսեալ, զի գառինքն գայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 42)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ հնքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմք չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք (53 / 33)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ հնքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն, եւ ըստ արժանւոյն հատոյց նմ (54 / 18)

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զհնքեանս ընդ այլ Քանանացիսն (55 / 10)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ հնքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին, եւ իբրեւ զկուտակումն ալեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին, եւ զպարսկական սուրն ի գործ արկեալ, ո՛չ ումէք խնայէին: (56 / 6)

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զհնքեանս արեամբ օտարաց, եւ ի քրտանց տնանկաց փարթամանան, եւ ի վաշխից եւ յանիրաւութեանց զտունս իւրեանց ամրացուցանեն. եւ հնքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն, եւ ի գործոց աղտեղութեան ո՛չ խորշին, այլ միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն որ զնոսա ըմբռնեալ ունի: (56 / 28; 56 / 30)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար, եւ հնքն մեծաւ աւարաւ եւ զերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր. ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն. զի մի՛ անարի եւ վատ երեւեսցի, եւ զկնի հնքեան վատ յիշատակ թողցէ: (57 / 6; 57 / 9)

Եւ հնքն բազում ամբոխի յարեւելս ճանապարհ կալեալ գայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թեոդուպօլիս (57 / 21)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն հնքեանց (58 / 40)

երագրնթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհին ճեպեր ի կիսագունդն անստուեր, գերկիր ընդ ինքեամբ ունելով, բազմաժամանակեայ մեղաց նիւթեալ լայնատարած պատմուճան, արկեալ զնա ինքեան: (59 / 30; 59 / 31)

Որ ցուցանէր ինքեամբ օրինակաւ՝ զանստուեր եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցոյ խաւարաւ փակեալ (59 / 34)

զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն գլխաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 9)

զի զամենայն գանձան գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց (21 / 17)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաջեր փաղփուն հանդերձիւք եւ մարգարտախուն թագին (22 / 16)

արբ մինչեւ զբովանդակն յինքն ընկալաւ (26 / 26)

Իսկ Վասիլն... հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ, որ է ի մէջ ծովուն Բգնունեաց, եւ ունի մօտ յինքն բերդ ամուր եւ անառիկ (39 / 34)

եւ գետեղեալ յաշխարհն Բիւթանացոց, անհուն բազմութիւն յինքն կուտեր: (57 / 12)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգօրութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց (58 / 17)

որով պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 13)

ո՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն, ... եւ կամ ո՞ր ծիծառն զիւր վարանից բունիկն յարդարէ՝ աներկիւղ սնուցանելով զառ ի յինքենէ ծնեալսն: (45 / 3)

ԻՆՔՆԱԿԱԼ - 11

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 35)

Եւ ի նմին տեղոջ գայ հանդիպի թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, եւ հայր նորա Գուրգէն, եւ մեծապէս փառաւորէ զնոսա հնքնակայ թագաւորն: (4 / 14)

առ որ գրէ հնքնակայ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ, որ ունի օրինակ գայս... (4 / 44)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ հնքնակայ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս. (6 / 22)

Եւ ի չորեքհարիւր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ իսաղայ հնքնակայ թագաւորն ծանր զօրու եւ գայ յարեւելս: (6 / 27)

Իսկ հնքնակային լուեալ գայս, զօր առաքէ բռնութեամբ տիրել աշխարհին: (5 / 2)

Ջոր յետ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ հնքնակային զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ (12 / 19)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս հնքնակային Հոռոմոց... հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ գաշխարհն: (21 / 12)

Իսկ հնքնակայն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել զարնանաբեր ժամանակին, իսաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց. (8 / 33)

Ջոր իբրեւ լուաւ հնքնակայն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մագդատ (9 / 4)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակայն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք: (9 / 26)

ԻՆՔՆՕՐԷՆ - 1

այլ հնքնօրէն հրամանաւ կամեր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ չ յիշելով զտերունական զանսուտ հրամանն (14 / 14)

Եթե՝ Չոր ի Կիրապաղատին բաժնե էտու հոր քում ի պարգեւ՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 46)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքելինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանե յերկրիս (6 / 22)

քանզի ոչ եթե գամենայն իշխան Աստուած յարուցանե: (19 / 35)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքել թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 7)

զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում ատուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ գիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից. մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, եւ միւսն զազանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 38)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց... ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 39)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թէոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 34)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ իւրախուսանօք զնոսա յոզի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեպենե միայն լքան, լուծան, եւ խռովեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (46 / 48)

սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթե թագաւոր իցէ եւ եթե իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 35)

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն զանձինս, եւ հետի ոտիւք ի ջուրս իջանեն, եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն (8 / 11)

Զայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի (19 / 3)

գոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արքոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա (26 / 23)

եւ ոչ մի արձան յաղթութեան կանգնեցաւ՝ ոչ թագաւորաց եւ ո՛չ իշխանաց: (59 / 41)

իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, զոմանս իշխանաց պահէր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 11)

զի եբարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ իշխանաց մերոց (58 / 22)

Յայնմ հետէ բարձաւ զօրութիւն իշխանաց եւ ի զինուորաց, եւ ոչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան (58 / 35)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն (60 / 29)

Զայս լուեալ իշխանացն, գնացին առանց պատասխանի տալոյ յիրաքանչիւր ի բայաթ: (43 / 12)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ էլին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն (44 / 15)

Եւ զայն ոչ զիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն (56 / 1)

իսկ մի ոմն իշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է (5 / 45)

Իսկ բազումք իշխանացն Հոռոմոց...աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 36)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար գազանութեամբ մատակ առիծն ի իշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա (43 / 7)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած (54 / 1)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր

եւ բազում արութիւնս ցուցեալ իշխանին, յետոյ կարեւլէր խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 40)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստէր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան (45 / 36)

Իսկ գիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա. (33 / 11)

Յորում տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ (7 / 8)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղոյն, մեռաւ անորդի (14 / 31)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին, յորում տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդուվն (24 / 12)

որոց գլխաւորք էին Կամենաս՝...որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց... եւ Գրիգոր՝ Հայոց հօր իշխանն, որ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 21)

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին, քանզի այր բարեպաշտ էր, զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն (37 / 22)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն (38 / 27)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 30)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստեր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան (45 / 36)

քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին...մտեալ ի մեծ ամուրն, ամրանայ: (45 / 44)

Եւ երթեալ, որ գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր. բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն. յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխալուր բանս բարբառէր. եւ որ ի յամբոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, ի թիւրիլ ասպարին, եւ նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 18; 51 / 21)

Եւ զիշխանս որ գաւառակալք էին, գոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 37)

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ զիւղ առ զիւղ եւ ազարակ առ ազարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 22)

«Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի զանձուց առատութիւնս (14 / 25)

«Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս». (54 / 3)

իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք (21 / 44)

Քանզի իշխանք սորա էին մարդասէրք, եւ դատաւորքն արդարադատք եւ կաշառուցն ներողք: (29 / 32)

Իշխանք սորա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք եւ արծաթոյ ծառայք. (30 / 1)

«Յիմարեցան իշխանք Տայանու, որ էին իմաստուն խորհրդականք թագաւորին» (32 / 15)

Իսկ իշխանք աշխարհաց մեծամեծք եւ փոքունք յորժամ լուան գնորա թագաւորէլն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 7)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 45)

Բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք, եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն (57 / 25)

Եւ իշխանք նենգութեամբ եւ մախանօք առ իրեարս կային, եւ գղատաստանաց իրաւունս բարձին. (58 / 36)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի...պակասեալ նուազեցան թագաւորք եւ իշխանք. (60 / 4)

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 4)

յորում ելին իշխանքն ի հայրենի ժառանգութենէ իւրեանց(20 / 9)

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ քաջագուն իշխանքն Գազկայ որդւոյ Աբասայ, եւ բազում նախճիրս ի տեղոջն գործեալ: (36 / 24)

չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն (19 / 34)

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆ - 2

Ձոր տեսեալ եւ ուրախացեալ՝ մեծամեծ պարգելօք եւ իշխանական գահու պատուէ զնոսա(13 / 14)

քանզի իշխանք նստէին իշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ զօրացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 44)

Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (5 / 1)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ, եւ ոչ որդի թագաւորի, եւ ոչ իշխանութեամբ յերեւելի սպայից. այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից (15 / 34)

«Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. զի ոչ ուստեք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ». (19 / 33)

Իսկ նա իբրեւ լուաւ փութապէս ծանոյց թագաւորին. եւ լուեալ թագաւորին, գանձիք եւ իշխանութեամբ հաճեալ զկամս նոր (23 / 45)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորական բանիք եւ պարզեաց առատութեամբ գամենեսեան ուրախ առնել, եւ ընդ ինքեան իշխանութեամբ ի հնազանդութիւն նուաճել. (44 / 10)

Եւ յորժամ անլուր խրատուն լինիցիմք, տիրական իշխանութեամբն տանջէ. (50 / 20)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարզեան (15 / 18)

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա գանձինս (52 / 6)

որ վասն հօրն մեղանաց ի վաղնջուց հետէ իշխանութեան պատուոյ անկաճ էր: (9 / 1)

Եւ ի վերայ էաձ, թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հակառակ կայ. եւ որք հակառակն կան, անձանց դատաստանս ընդունին». (19 / 37)

Իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց պահէր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 12)

սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձագգած, պահեցօղ, բոկագնաց: (51 / 46)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում գօրօք, որ ունէր գիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն (13 / 17)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր գիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց (14 / 37)

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց գիշխանութիւն նոր (16 / 23)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս, առաքէ առ այն որ ունէր գիշխանութիւն արեւելից կողմանն (23 / 40)

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տէրութեանն Հայոց, փոխանորդէ գիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն, (24 / 14)

որ ունէր գիշխանութիւն տանն Հայոց (32 / 19)

տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից (14 / 39)

զի ոչ ուստէք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ (19 / 34)

Չորք աթոռք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ թէ զԿիրապաղատին իշխանութիւն, եւ զոր ի Հոռոմոց: (41 / 26)

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր պարգեւօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ իշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 39)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յ... ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր. եւ պայազատեն գիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 34)

Սա քանզի բազում ազգականս ունէր եւ եղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նոցա: (15 / 42)

խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին, որպէս զի սեփհական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն, զոր եւ արարին իսկ: (17 / 35)

Թագաւորն ...պարգեւս խոստանայր եւ զԿիրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա (48 / 32)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հոռոմոց, զորս ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեւայլ պատճառս ի պատուոյ իշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին, որք իբրեւ առիւծունս ի գառազիղս մոնչէին, աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 37)

չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն (19 / 35)

Որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զիշխանութիւնն՝ այն երկաթն է. իսկ եկամուտն՝ որ չէ ի թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 30)

ԻՇԽԵՄ - 2

բայց փախստեիցն զհետ ոչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրու հանդիպեցին: (36 / 20)

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա զանձինս, որ թէ եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխէր բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 8)

ԻՇԽԵՅՕՂ - 1

Եւ եկեալ իջեւանս առնէ յընդարձակ դաշտն Կարնոյ. եւ առաքէ դեսպանս առ Գեորգի վրաց իշխեցօղն, գալ ինքեան ի հնազանդութիւն: (6 / 29)

ԻՋԱՆԵԼ - 1

Եւ հրամայէ նմա հօանել ի ջուրն: (24 / 27)

ԻՋԱՆԵՄ - 10

Իսկ ի լուսաւորութեան աւուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն զանձինս, եւ հետի ոտիք ի ջուրս հօանեն. (8 / 12)

Յետ այսորիկ հօանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կալանաւորս ապստամբին Փերսի (10 / 1)

Եւ ինքն խաղացեալ զօրօքն պատի զՀայովք, եւ հօանէ բանակի յընդարձակ դաշտն Հերայ. (11 / 25)

Իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ հօանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են. (24 / 22)

Յետ երից աւուրց շարժեալ ամենայն բանական, խաղայ հօանէ ի Տուարածոյ Տափ, եւ անտի հօանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցաւն որ կոչի Աւնիկ, (37 / 11; 37 / 11)

յորժամ էլին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս բազումս, եւ առ եւ գերի բազում առեալ հօին յաշխարհն իւրեանց (26 / 38)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ հօին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 13)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ հօին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս (47 / 45)

հօին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ (51 / 31)

Իսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի, եւ իջեալ ի գաւառն Խաղտեաց՝ երեկօթս առնէ: (8 / 7)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց... ի Մանանաղի իջեալ եւ յԵկեղեաց անդառնալի գնացիւք (17 / 21)

Այլ Գագիկ այրական քաջասրտութեամբ միայն իջեալ առ նա, եւ ողորական բանիւք հաւանեցուցանէ զնա. (21 / 26)

Եւ էր ժամանակն մերձեալ ի տօն սրբոյ Աստուածայայտնութեանն. իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են. (24 / 21)

Ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. (41 / 41)

Եւ իջեալ ի գաւառն Մանանաղու, բաժանեցան յերկուս: (46 / 10)

Ոմանք ի գալ զիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն, (47 / 4)

զերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիսիւք (52 / 38)

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետդ իջեալնին Սալքորայ, խաղայ զօրօքն յառաջին տեղւոջն որ կոչի Շղփայ: (10 / 42)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խտրիկն իջեալնին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել (16 / 38)

Եւ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի քաղաքն իւր. եւ ի ճանապարհին հօելանս արարեալ վասն ծանրութեան մարմնոյն, յանհոգս ննջէր (5 / 44)

Եւ եկեալ հօելանս առնէ յընդարձակ դաշտն Կարնոյ. (6 / 28)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ, եւ հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամբողջին, հօելանս արարեալ, եւ յառաջ ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 9)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, հօելանս արար, քանզի կարծեաց՝ թէ հեծեալ կայ ի բերդին. կուռ հարեալ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար պատերազմի: (51 / 15)

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջելանսն՝ յոր օթելանս առնլոց էր, փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն (10 / 30)

ԻՄԿ - 207

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 34)

իսկ այժմ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ ելանէին: (4 / 27)

իսկ որդիք նորա՝ քանզի ո՛չ հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ ելին առ թագաւորն. (4 / 29)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց. իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոցա, եւ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ առաքէ զնոսա յարեւելս անդառնալի եկիւք (4 / 32; 4 / 34)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. (4 / 46)

Իսկ ինքնակալին լուեալ զայս, զօր առաքէ բռնութեամբ տիրել աշխարհին: (5 / 1)

Բսկ որք խեթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 29)

Բսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ (5 / 32)

Բսկ Աշոտ բարեկարգ ունելով զղիրս մարմնոյն, քաջասիրտ եւ պատերազմասէր գոլով: (5 / 36)

Բսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 42)

Բսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գէորգէ, (5 / 45)

Բսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 3)

Բսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գէորգի (6 / 10)

Բսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել (6 / 12)

Բսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս (6 / 21)

Բսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, (6 / 36)

Բսկ Գէորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց (6 / 44)

Ընդ որս եւ ինքն Բսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ քաջութիւն պատերազմողացն (7 / 6)

Բսկ Գէորգի զօրոքն իւրովք երթեալ ամրանայ յամուրն Ափխազաց (7 / 10)

Բսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զբարի հարկանէին. (7 / 42)

Բսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի (8 / 6)

Բսկ ի լուսաւորութեան աւորն, ...հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 10)

Բսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել գարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց. (8 / 33)

Բսկ բազումք յիշխանացն Հոռոմոց, զորս ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեւայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին, որք իբրեւ առիւծունս ի գառազիղս մոնչէին, աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 36)

Բսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այսորիկ այսպէս, այր զարամբ ելանէին փութապէս զանխլաբար ի տունս իւրեանց հասանել (9 / 38)

Բսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 41)

Բսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ (10 / 6)

Բսկ նա երթեալ հանդիպի թագաւորին, եւ պատմէ զեղեալսն (10 / 32)

Բսկ մնացեալքն թագաւորան իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափխազաց (11 / 9)

Բսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 26)

քանզի եւ ժամանակն բսկ ձեռնատու էր այնմ (11 / 34)

Բսկ հետեւակքն՝ ի զօրացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք ոտիցն եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին (11 / 37)

Բսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեալ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա, (12 / 7)

Բսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիւք հաւանութիւն տային, բայց թագուցանէին առ ինքեանս զհրամանս թագաւորին (12 / 16)

Բսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր... սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից, եւ եղև անուանի յամենայն արեւելս (12 / 38)

Բսկ թագաւորն իբրև լուաւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուհաս (13 / 3)

Բսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի (13 / 10)

Բսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն (13 / 16)

Իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 39)

զոր յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, որ եւ ի նմին Իսկ վախճանեցաւ: (14 / 11)

Բսկ թագաւորն մեծաւ անարգանօք փախստական եղեալ՝ ձիաթափ անկանի ի քաղաքն թագաւորութեան իւրոյ: (14 / 22)

Իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զն (14 / 32)

Բսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 35)

Բսկ քաղաքացիքն իբրև լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք (14 / 44)

Բսկ նոքա իբրև լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց (15 / 4)

Բսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 8)

Բսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ (15 / 16)

Դանիել յիւրում մարգարեութեանն՝ զոր ետես, որոյ գլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, հսկ մեջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են. հսկ սրունքն եւ ոտքն երկաթի խառնեալ ընդ խեցի, որ է Հոռոմոց թագաւորութիւնն (15 / 27; 15 / 28)

հսկ եկամուտն՝ որ չէ ի թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 31)

Եւ այս յոլովակի լինի առ նոսա, որպէս եւ այժմ հսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 32)

հսկ զկնի սատանայական գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 37)

հսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օղթանօսոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս (15 / 46)

հսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի սօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիւրմէ ապստամբ զնա կարծելով: (16 / 12)

հսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ գլխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 25)

հսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի զինուոյ թմբբեալ, ոչ կարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 29)

հսկ զօրքն որ յԱրծակ՝ ոչ ժամանեցին նոցա յօգնականութիւն: (16 / 34)

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի հսկ լինել (16 / 39)

հսկ ի գալ երկրորդ ամին, դարձեալ ա՛յլ զօրք առաքեցան ի թագաւորէն (16 / 41)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց, քանզի եւ բազումք հսկ մեռան ի նոցանէ (16 / 44)

Որ եւ եղեւ հսկ յաւուրս մեր(17 / 7)

Բսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ. այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսոբս առաքել զթագուհին, որպէս զի սեփհական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն, զոր եւ արարին Բսկ: (17 / 31; 17 / 36)

Բսկ քոյր թագուհւոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թեոդոռայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 36)

քանզի բազմաց կարծիւր թէ մեռեալ Բսկ է: (17 / 41)

Բսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, (17 / 41)

Բսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւագ եկեղեցին մտանել՝ եւ ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 45)

Բսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 10)

Բսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամենն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 41)

Բսկ սա ո՛չ ած այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին (19 / 21)

որպէս եւ սմա Բսկ եղեւ: (19 / 38)

Բսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց (20 / 5)

Բսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. (20 / 24)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ Բսկ. (20 / 43)

Բսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն (21 / 4)

Բսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք (21 / 14)

Բսկ Վահրամ այր հզոր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ ոք հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդովք եւ եղբորորդովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 18)

Բսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

Բսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մեջ բանակին՝: (21 / 30)

Բսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձ (22 / 13)

Բսկ զօրացն բազմութիւն խուռն առաջի ընթանալով՝ զօրէն ծովային ալեացն զմիմեամբ կուտակելով: (22 / 20)

Բսկ աստ վաճառօղն յոյժ ապառումն եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց (23 / 3)

Բսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս (23 / 36)

Բսկ նա իբրեւ լուաւ փութապէս ծանոյց թագաւորին (23 / 43)

Բսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն (24 / 1)

Բսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անուոյ: (24 / 7)

Բսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին (24 / 10)

Բսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են. եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն ասուրն փառաւորապէս, որպէս եւ վայել էր Բսկ. Բսկ ի ժամ հեղոյ զտէրունական իւղն ի ջուրն, այր մի տաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն՝ խնդրէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 21; 24 / 24; 24 / 24)

Բսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն խնդրէ, եւ տեղեկացեալ ի նմանէ ցանկալ նմա լինել քրիստոնէայ (24 / 26)

Իսկ մեռնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, երեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 27) որ եւ ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ (24 / 33)

Որպէս եւ աստատին իսկ գերկոսեանն եցոյց (25 / 20)

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատէր զԻսրայէլ, որք զպարզեալ գինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ որ այլն եւս, եւ ոչ ցաւեր նոցա վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 3)

իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Սպեր եւ մինչեւ յամուրսն Տայոց եւ Արշարունեաց. իսկ ի հարաւ մինչեւ ի Տարօն եւ մինչեւ ի գաւառն Հաշտենից մինչեւ յանտառս Խորձենոյ: (26 / 16; 26 / 17)

արդ թրթուրն եւ մորեխն այն անցեալ են. իսկ ջորեակն եւ գրուիճն սոքա են՝ վասն որոյ ճառս մեր արկեալ է: (26 / 35)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոզան ի տեղոյն: (28 / 23)

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի, եւ քան զառաջինն ողորմագոյն եւ բազում ողբոց արժանի: (28 / 24)

իսկ կէսք չարապէս վիրաւորեալք, եւ ի ձայնէ պակասեալք, ուժգնակի շնչէին. եւ այլք ընդ փողիցն զենեալք՝ կիսամեռք գոլով, դժուարաւ խոնչէին, իսկ ոմանք ի դժուարին խոցուածոցն մարմանջեալք՝ արստտէին ոտիւք, եւ եղնգամբք ձեռացն զերկիր դափր հատանէին: (28 / 28; 28 / 30)

իսկ զկենդանեացն զկառաչ ո՛ր լսելիք տանել կարէին. քանզի որ հետիոտիւք ընթանալ կարէին, այսր անդր յածելով զմարս իւրեանց խնդրէին, յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝ արձագանք լերինն զհետ հնչէին, իսկ այլք որք չէ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողալով կառաչէին. իսկ որք քան զնոսա ի տխեղծ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին (28 / 38; 28 / 40; 28 / 41)

իսկ զթաղելոց նոցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ ո՞ր բերեր: (31 / 14)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար (31 / 22)

Իսկ զայրեցելոցն ո՛վ կարիցէ բերել զհամար(31 / 33)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին (31 / 35)
) իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ գտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն, որք վիճակի տեսարք էին եւ եկեղեցոյ (31 / 38)

իսկ զայլ զաւառաց եւ զքաղաքաց զանցս աղետից, ո՛ր միտք բաւեն: (32 / 8)

Իսկ նորա ոչ այսպէս խորհեցան (32 / 27)

քանզի եւ ինքեանք իսկ չէին միաբան առ միմեանս: (32 / 41)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. իսկ մերքս վայիւք եւ ողբովք լի: (33 / 4; 33 / 4)

իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն զերին հաճելի նմա (33 / 11)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպոլիս (33 / 21)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն (33 / 29)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպոլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկիւ կամէին արկանել զնա. իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ես հաւանիմ: (33 / 33; 33 / 34)

իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 37)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս ...եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառսն Ճանեթոյ, իսկ ի հարաւ մինչեւ ցՍիմն կոչեցեալ լեառն (34 / 39)

իսկ զճնօղսն զանալից հարուածովք՝ առ շտապ ի նոցանէ բաժանէին: (36 / 2)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղև կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական (36 / 10)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 12)

Իսկ գերիքն որ ազատեցան, գոհացեալք զԱստուծոյ, չոգան ի տունս իւրեանց: (36 / 20)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին, գոր եւ գտին՝ ի սուր եւ ի գերութիւն ծախեցին, եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 22)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր, գոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է զարկածն, չէ կենաց. ապա թէ այլում է, զայն ոչ գիտեմ: (36 / 34)

Իսկ արքն Մանազկերտոյ անկասկած ի դուրս ելեալ ի քաղաքէն՝ պատրաստեցին առատապէս դարմանս մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 18; 37 / 20)

Իսկ իշխանն որ ուներ զհոգ վերակացութեան քաղաքին, քանզի այր բարեպաշտ էր, զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիւք հրահանգելով զինքն (37 / 22)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն (38 / 11)

Իսկ անօրինացն լինէր մեծ ուրախութիւն: (38 / 26)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր (38 / 26)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին. եւ զօրացն տեսեալ՝ դարձան լի տրտմութեամբ ի բանակն. Իսկ քաղաքին լինէր ուրախութիւն ոչ սակաւ: (38 / 29; 38 / 32)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեալսն, ցասմամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 43)

Իսկ մանկանցն ցօղեր հրեշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, ո՛չ տրտմեցուցանէր՝ եւ ոչ նեղէր զնոսա (39 / 23)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 30)

Բսկ արինարբու գազանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, եթէ առաջնորդութեամբ ուրուք, եւ եթէ իւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն (39 / 35)

Գրէ երջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն, եթէ «թագաւոր արդար կանգնէ գաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 44)

Ջոր եւ իսկ աչօք մերովք տեսաք առ սմա եղեալ. քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն, իսկ սա ո՛չ այնպէս (39 / 44; 39 / 47)

Բսկ սա զգանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն (40 / 6)

Բսկ Թէոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ (40 / 16)

Բսկ նորա տուեալ ձիս եւ ջորիս սպիտակամագս, եւ բազում գանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 21)

Բսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց (40 / 22)

Բսկ զօրքն Պարսից գիշերագնաց եղեալ, կալան զդուռն քաղաքին, եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին (40 / 30)

Բսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թէոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 33)

Բսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յլեցին առ Թէոդորոսն՝ ... (40 / 37)

Բսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զգիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն... եւ առեալ զգերի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի, քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց էին: (40 / 45; 41 / 4)

Բսկ եւ ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զզլուխ ելեալ իրս պատմեմ. (41 / 10)

իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի (42 / 4)

գոր օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց, զի վասն մեր հսկ եղեն: (42 / 24)

հսկ յանարժանիցն ձեռնթափ լինի ասելով (42 / 40)

հսկ թէ որ չառնու յանձն զասացեալս, տեղապահ եւ բաւական եմ: (43 / 10)

հսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 13)

հսկ թագուհւոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ հսկ: (43 / 43; 43 / 44)

հսկ իշխանք աշխարհաց մեծամեծք եւ փոքունք յորժամ լուան զնորա թագաւորելն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 7)

հսկ նա չմարդի գլով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց պահեր՝ անարժան գլ իշխանութեանն: (44 / 11)

հսկ ընդ մեծամեծսն աստենախօս եղեալ, ասէ (44 / 12)

Որոց առաջնորդք էին Կոմիանոսն որ եւ թագաւորեացն հսկ եւ Կամենասն (44 / 18)

հսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն, նաեւ գուրն ընդ նմա հատանի (44 / 26)

հսկ այժմ զնորին հակառակն տեսանեմք (44 / 40)

Քանզի ըստ տերունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղեւ հսկ: (45 / 12)

հսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստէր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան (45 / 35)

հսկ նա իբրեւ ծանեաւ զայն, ասպատակաւ առ զերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի իւր (45 / 38)

հսկ նա իբրեւ ետես զբազմութիւն զօրացն, զահի հարաւ (45 / 42)

հսկ նա անճարեալ, տայ նոցա առաջնորդ յիւրայնոցն (45 / 46)

զի կենդանւոյն հսկ ուտել բոնադատէին: (46 / 23)

Բսկ անօրինացն լցեալք եւ յագեցեալք աւարան, հուր հարեալ քաղաքին, առեալ զգերի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 31)

հսկ որք ի ներքս մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 5)

հսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ կարգեալ զձեռնսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 13)

Բսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ (47 / 19)

Բսկ զթիւ համարոյ անկելոցն եւ զերեացն՝ եօթն հազար ասացին՝ եւ կրօնաւորացն՝ վաթսուն: (47 / 40)

Այն գոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, առաջինն զայս գործեաց գոր գրեցի. հսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան (47 / 46)

Բսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, դարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ ոք զիւր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 20)

յորում տեղուց եւ բազումք ի գլխաւորացն հսկ անկան (48 / 39)

խրատու գաւազանն՝ հայրական է, հսկ տանջանացն՝ դատաւորի (49 / 3)

հսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, հսկ մեզ շիջաւ հսկ լոյսն, զի լուսոյն հսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելլու տեսանել զբարութիւն տեսոն ի կեանս իւր (49 / 23; 49 / 24; 49 / 25; 49 / 25)

հսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսու, զիրգ եւ փափուկ գոլով (49 / 48)

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ հսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յղփութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնոսա. (50 / 9)

հսկ կէսն՝ ուշ եդեալ Մելիտինոյ, հասին ի վերայ նորա գիշերաւ (50 / 32)

հսկ զոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին, կացեալ ի քաղաքին աւուրս երկոտասան, եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնա եւ զդաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 37)

հսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 45); հսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել. տեսանէ՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՜ անհնարին է: (51 / 5)

հսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեւանս արար (51 / 15)

հսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան. (51 / 24)

հսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց (51 / 25)

հսկ արինարբու զագանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ, եւ ի մտանել նոցա ի սահմանս Տարօնոյ, իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ (51 / 29)

քանզի պտուղն է ծառոյն ծանուցիչ՝ որպէս ի տեսանէ հսկ լուաք: (52 / 10)

Եւ սատանայ հսկ կերպարանի ի հրեշտակ լուսոյ (52 / 11)

վասն զի եւ ո՞վ հսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր (52 / 18)

Վասն նոցա հսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում աւետարանութեանն (52 / 24)

զոր եւ ինքն հսկ Լուսաւորիչն մեր մարգարեական հոգւովն տեսեա (52 / 42)

հսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն (54 / 32)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել, եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 8)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են (56 / 10)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան (60 / 32)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ, (61 / 25)

ԻՍԿՈՅՆ - 1

Չոր իբրեւ ետես Թեոդոսայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 43)

Ի ՍՊԱՌ - 8

Վասն որոյ ոչ ի սպար բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիս: (25 / 16)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր, զի մի՛ ի սպար սատակեցէ զմեզ: (25 / 22)

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպար, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց, իստաց եւ ապստամբից: (27 / 26)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպար բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիս (37 / 8)

եւ թշնամեաց սուրն պակասի ի սպար (42 / 30)

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպար (49 / 43)

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպար ի վայր հարկանէ զոր խրատէն (58 / 27)

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց, զի մի՛ ի սպար չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց (61 / 4)

Տունք ցանկալիք, բարձրաձեղունք եւ մեծամեծք՝ եղեն բնակութիւնք համբարեաց եւ յուշկապարկաց, զոր ողբան սուրբ մարգարէքն զամայանալն Բարայէլի (20 / 14)

որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Բարայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան (11 / 5)

Այլ եւ պահապանն Բարայէլի զերծ ի նոցանէ զօգնականութիւն իւր (16 / 30)

Իսկ սա ո՛չ ած այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ որ ի ձեռն մարգարէին զթագաւորսն Բարայէլի թշնամանելով ասէր (19 / 24)

Ո՛վ լեառն, համաձայն տեսանեմ զքեզ լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան ազունքն Բարայէլի: (29 / 14)

Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զօր ասեն ի մէջ Բարայէլի (41 / 17)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր, եթէ լինիցի առակդ այդ ի մէջ Բարայէլի. (41 / 19)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. ..զիսելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկեանոյր, բառնալով զնախաստինս Դարայէլէ. (19 / 15)

Եւ քանզի ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու, որպէս եւ Մովսէս զԲարայէլէ /զրքում զԲարայէլէ /զամբաստան լինի (50 / 6)

«Ո՛չ զիտեմ զտէր, եւ զԲարայէլ ո՛չ արձակեմ»: (25 / 26)

Եւ ապա արձակեաց զԲարայէլ: (25 / 31)

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատէր զԲարայէլ, որք զպարգեալ զինին ըմպէին (26 / 4)

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ իրոխտանօք նախատէր զԲարայէլ (32 / 36)

Եզիպտացւոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նոքա զԲարայէլ նեղեցին (49 / 38)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեսցէ զստամբակ եւ զանհնագանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԲսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 28)

ԻՍՐԱՅԷԼԱՅԻ - 1

Ի նոցանէ զարդ ոսկոյ եւ հանդերձից ինդրեցին Բսրայէլացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա (49 / 35)

Ի ՎԵՐ - 8

Եւ յանկարծակի սուր ի վեր առեալ սպան զնա: (9 / 35)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս, առ հայրապետական արթոն եւ առ թագաւորական պատիւն: (22 / 9)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 38)

Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնց (42 / 44)

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսլեամբ զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին (44 / 33)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին. զորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին (47 / 20)

Ելին ընդ Խորձեան ի վեր (51 / 9)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայէր առ ախոյանսն (58 / 9)

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (1 / 10)

Եւ ածեմ Ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհօրն եւ զյորդն (4 / 10)

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ եւ զետդ առեալ դառնայ Ի վերայ Բարգրեւանդայ եւ գայ ի քաղաքն Ուխթեաց (4 / 17)

Եւ կացուցանէ Ի վերայ նոցա գործակալս եւ դատաւորս եւ վերակացուս (4 / 19)

Իսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի Ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 42)

որք եկեալ հեղան յանկարծուստ Ի վերայ նոր (6 / 2)

Իսկ Գէորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ Ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա (6 / 45)

Իբրեւ լուաւ զայս թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ Ի վերայ նորա (7 / 1)

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է ա՛յլս Ի վերայ սորին յաւելուլ չարիս: (7 / 48)

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (8 / 31)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել զարնանաբեր ժամանակին, իսաղայ դարձեալ նոյն հետայն Ի վերայ Տայոց (8 / 34)

Բայց ոչ զիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից Ի վերայ տերանց յառնել, եւ եթէ թագաւորին յայնժամ առանձինն բարեջնորհութիւն էր. զայս հաւաստեաւ զիտեմ, եւ աչօք իմովք տեսի, զի որք յարեան Ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 7; 9 / 9)

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի ընդ ծով, հ վերայ անկանի բիրաւոր զօրաց ապստամբին (9 / 17)

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ հ վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 24)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ հ վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 41)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից հ վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 1)

որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն հ վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 4)

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ հ վերայ երիվարացն (11 / 6)

զոր հրամայէ հ վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 15)

եւ թագաւորին իշխանս հ վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ զիւղ առ զիւղ ... (11 / 22)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա հ վերայ քրիստոնէիցն ածին. այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել, որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած. «Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր հ վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 41; 11 / 44)

եւ մեծաւ խնդութեամբ դիմեալ հ վերայ լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմած (12 / 5)

եւ յարուցեալ ի մահճացն նստաւ հ վերայ ձիոյն (12 / 20)

եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմովնի, զխռովիչս թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա հ վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի (12 / 26)

Չոր ծանուցեալ կապադովկացի գօրուն, միաբանեալ յանկարծակի հ վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ հ վերայ ընկեցին. եւ կալեալ զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի, եւ ծանուցին թագաւորին: (12 / 44; 12 / 44)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուհաս. այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ հ վերայ եհաս իրացն: (13 / 4)

Եւ կամեր երթալ հ վերայ քաղաքին որ կոչի Հալպ, առնուլ աւերել զնա: (13 / 34)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զմօրուսն, եւ հ վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա (14 / 9)

Վասն որոյ ի մօտոյ հասանեն արժանահաս դատաստանքն Աստուծոյ հ վերայ նորա: (14 / 18)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ գօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զութ հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ հ վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 19)

Եւ եկեալ հ վերայ քաղաքին՝ իրամատեցին զպարիսպ նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 5)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհւոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր հ վերայ աշխարհաց: (16 / 11)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան, եւ հասեալ հ վերայ քաղաքին պաշարեցին զնա պատնիշաւ: (16 / 28)

հրամայէ Խտրիկն յիջեանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ հ վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել (16 / 38)

գոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս հ վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 9)

Եւ բռնութեամբ հ վերայ հասեալ, ինդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին (17 / 38)

Յետ անկատար թագաւորութեան կէսարու՝ մոնչեալ մատակ առիւծն հ վերայ ընկերին ի խշտիս իւր(18 / 24)

Էւ այնքան բոնացաւ հ վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք էտուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 37)

«Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր...այլ տերամբ պարծեսցի որ պարծին էւ արասցէ իրաւունս էւ զործեսցէ զարդարութիւն հ վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 7)

Եւ հ վերայ էած (19 / 36)

Ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոխք ակեացն վէտս վէտս հ վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 20)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել հ վերայ տանն Շիրակայ (21 / 15)

Կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին հ վերայ իւրեանց (21 / 22)

որով պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս հ վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 12)

Էւ ինքն բազում զօրօք իսաղայ հ վերայ քաղաքին Դունայ: (24 / 10)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն էւ հարեալ զձեռամբն, եբէկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն հ վերայ նորակնքին էւ ջրոյն (24 / 29)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից հ վերայ աշխարհիս մերոյ (24 / 43)

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան հ վերայ քրիստոնէից իբրեւ գայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ (24 / 47)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր հ վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա. էւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել հ վերայ մեր, զի ողորմած է. (25 / 14; 25 / 15)

Միովն ի մենջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մեջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր զթութեանց է. եւ միւսովն զղջանայ ի վերայ չարեաց մերոց, քանզի Աստուած ողորմութեանց է: (25 / 19)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր (25 / 21)

այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր, անիրաւէր. մինչեւ ըստ օրինակի վարագացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 45)

Եւ ի գալ միւսում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց եւ սուսերամարտից (26 / 42)

Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին (26 / 47)

զոր եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 11)

Ո՛վ ողորմութեան քո Աստուած, որ այնքան ներեցեր անօրինացն իւրոխտալ ի վերայ իսաշին արօտի քո: (27 / 23)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր... այլ յիշեա՛ զձեռն քո հօր եւ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ, եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 29)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 3)

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյտս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 7; 28 / 9)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցօղ (29 / 15)

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայցէ. եւ ծով եւ ցամաք երկնէր եւ առատանայր կրել ի սմա զգօրութիւն իւր (29 / 27)

Ելին Պարսիկք ի վերայ Երուսաղէմի, ելին եւ ի վերայ մեր (30 / 46; 30 / 47)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զքաղաքն. եւ մտին իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի, եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի կենդանոյ քաղաքս: (31 / 19; 31 / 21)

որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 8)

Եւ քանզի առանց զիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 10)

Եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ապրեցաւ: (34 / 23)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ ինայելով ի ձ (35 / 24)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ... կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար զեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին, եւ իտպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացուցանէին՝ (35 / 44)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին... եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 22)

Որոց ի վերայ հասեալ զօրք անօրինացն ի մէջ փակեցին. եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց, վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել, յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 25; 36 / 28)

Եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 7)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգէտս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 16)

նորա գան ի վերայ մեր կառօք եւ երիվարօք (37 / 31)

Ջքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց...որք խաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին զալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 36)

Արդ ամսականօք աուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին (37 / 40)

Երէցն զիր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ իւրեանց ընկենոյր: (38 / 15)

Չայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել. քանզի զօրացաւ քարն երիցուն ի վերայ քարի նոցա: (38 / 17)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան գնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

Եւ արկեալ յաման ապակեղէն, եւ նստեալ ի վերայ ազնիւ երիվարի... մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 34)

Եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 38)

որ ի վերայ անպատում սքանչելեացն խոստովան եղեալ ասէր (39 / 25)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 30)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին (39 / 37)

Իսկ Թեոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում ոչ որ կարացել ի վերայ յառնել: (40 / 18)

Իսկ զօրքն Պարսից զիշերագնաց եղեալ...եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին (40 / 31)

Իսկ ի զալ ձմերանին, յաուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն...սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 2)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին գառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 4; 41 / 5)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ (41 / 21)

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր (41 / 42)

Արդ եթէ այս ամենայն զոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նոր (42 / 16; 42 / 17)

Եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, զիշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին (43 / 19)

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զզէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին, հեշտացեալք իբրեւ յամարայնի, եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար (43 / 33; 43 / 34)

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով, (45 / 14)

Եւ ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 32)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստեր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան. որ իբրեւ լուաւ, զմի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրոս առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 38)

Իսկ նա անճարեալ, տայ նոցա առաջնորդ յիւրայնոցն, որք ելեալ եւ զիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց (46 / 2)

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց, եւ անկեալ զիշերայն ի վերայ քաղաքին որ ի նմա, եւ զոր ի նմա գտին անպատրաստ եւ առանց զգուշանալոյ: (46 / 11)

ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նոր (46 / 37)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան զմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ. եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն զագանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 10; 47 / 12)

հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 5)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ (48 / 36)

Եւ զօրացան ի վերայ մեր թշնամիք մեր (49 / 14)

Ոհ, աւա՛ղ եւ վա՛յ ի վերայ անմխիթար կործանմանս: (49 / 36)

Իսկ կէսն՝ ուշ եղեալ Մելիտինոյ, հասին ի վերայ նորա զիշերաւ (50 / 32)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց (51 / 26)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս (52 / 41)

Եւ այս եղեւ ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, եւ ի ննջել բարի տանուտեառն որ ցորենոյն էր սերմանօղ (52 / 44)

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահարեցեն»: (53 / 12)

Եւ իբրեւ այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց՝ ապա ի վերայ սորին եւ այլ միւս եւս յաւել(53 / 27)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 14; 54 / 14)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն (54 / 18)

Իսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն (54 / 33)

Ձի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեան հրամանին, յորոց աշտարակն հ վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 23)

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել հ վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 37)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց հ վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 6)

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասամար իբրև հ վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր (57 / 10)

Ինայեաց եւ մեծարեաց զիրոյ պատուանդանի աթոռոյ գտերն, եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից գւեր եւ զինամ իբրև հ վերայ եղբօր սիրելոյ (58 / 30)

Եւ անջնջելի արիւն հ վերայ այնմ թագաւորութեանն հեղին: (58 / 34)

այլալեզու եւ չար ազգաց զալ հեղուլ իբրև զջուրս բազումս հ վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 41)

զի յայնմ հետէ յարձակեցան թշնամիք հ վերայ մեր (59 / 45)

Արդ իբրև այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ հ վերայ ամենայն երկրի (60 / 2)

Այլ տարածեցաւ առհասարակ հ վերայ մեր բարկութիւն սրտմտութեան տեան. (60 / 5)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրև ստուեր շրջեաք հ վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով (60 / 19)

զամենայն զբօսանս տանջանաց ա՛րկ հ վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր. եւ զամենայն այլս փորձութեան յարո՛ հ վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեսցես զմեզ, տէր: (60 / 45; 60 / 46)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է հ վերայ մեր (61 / 2)

այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զզիր մատենիս եկն հ վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 6)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուգ հասոյց տանն
Տայոց: (7 / 9)

«Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. եւ յոր վերայ անկցի՝
հոսեսցէ զնա»: (14 / 16)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝
բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց զունդս հեծելոց պահապան
քաղաքին: (16 / 21)

յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրեւ քսան եւ չորս հազար: (16 / 31)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի
ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 2)

Ո՛վ լեառն, համաձայն տեսանեմ զքեզ լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան
ազունքն Իսրայէլի: (29 / 13)

եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ,
այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ
երկիրս ի բնակչաց (35 / 3)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք, անողորմաբար
որպէս զազանք... անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 33)

բայց դուք պինդ եւ ամուր կացեք, եւ ի տեղեացն վերայ զգուշացարուք: (38 / 3)

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ զազան՝ տրոց առատութեամբ
յագեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 14)

Յորոյ վերայ զիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի
աստուածայայտնութեան տօնին, եւ քանզի ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին
բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ զազանացն, որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն,
գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ (43 / 26)

եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին զիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան
անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծինն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ
թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 45)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոս (47 / 7)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի
առաջի հօր. եւ առժամայն եղեւ քաղաքն բարեշէն՝ զուր արեան: (48 / 9)

յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ
դժոխալուր բանս բարբառէր (51 / 19)

Ի ՎԵՐԱՅ ՀԱՍԱՆԻՄ -2

Ջոր ծանուցեալ կապադովկացի գորուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 44)

յանկարծակի ի վերայ հասին գորք անօրինացն: (34 / 9)

Ի ՎԵՐԱՅ ՀԱՍԵԱԼ - 5

Եւ ինքն զկնի դեսպանին գորօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ
յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ
դարձուցանիցեն: (11 / 2)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ
թագուհին (17 / 39)

Որոց ի վերայ հասեալ գորք անօրինացն ի մէջ փակեցին (36 / 25)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիք
զթշուառական անձն (54 / 18)

Իսկ նորա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն (54 / 33)

Ի ՎԵՐՈՅ- 2

նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ
կործանումն քրիստոնէից, գոր ի վերոյ փոքր ի շատէ նշանակեցաք: (40 / 13)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ զանձին առ իւր արգել,
ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց

(40 / 22)

և որք հետի ոտիւք h unku հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի գարդուց (7 / 39)

Ձայս առնէ Աստուած, որ գիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ hrawg. (38 / 4)

Այլ Աստուած՝ ...նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ գիտէ ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ hrawg (54 / 10)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի hrawg պատմող լինել (56 / 41)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն գիտութեան ծանուցելոց hrawg. (59 / 25)

այլ ներեաց գամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս hrawgn: (13 / 4)

Եւ իբրեւ ոչ կարէին զելս hrawgn իմանալ (15 / 2)

այլ ելս hrawgn ոչ կարէին իմանալ: (28 / 13)

բայց ելս hrawgn ո՛չ գտանէին: (48 / 8)

Եւ խնդրէին զելս hrawgn իմանալ (53 / 40)

ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեսցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն, թողլով զկնի իւրեանց յիշատակս hrawgn՝ որ եղեն (61 / 24)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն hrawgn որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն hrawgn կարացաք բովանդակ զմտաւածել կամ գրել (61 / 26; 61 / 27)

Իսկ ես ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ hpu պատմեմ (41 / 11)

այլ փոքր բանիւ զմեծամեծ հրս վճարեսցուք: (57 / 2)

բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ, որպէս Հաբելի եւ Յովսէփայ դիպեցան հրբն: (52 / 31)

Տեսանէ՞ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնաման, թէ ո՛րպէս մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. տեսանէ՞ս, որպէս գիտէ փոքր հրօք մեծամեծացն յաղթել (39 / 2)

ԻՐԱԻԱՅԻ - 2

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ հրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք (19 / 39)

Միովն ի մէնջ բռնադատի՝ զհրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով (25 / 17)

ԻՐԱԻԻ - 1

Էւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ հրաւի իւրոց դատաստանացն (49 / 2)

ԻՐԱԻՈՒՆՔ - 17

այս հրաւամբք անց ընդ նոսա, եւ որ առ սոքօք դառն տեսութիւնն: (7 / 37)

որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ հրաւամբք (19 / 40)

Այս կերպ եւ բարձրն Եսայիաս. «Աչք տեսոն բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ. եւ խոնարհեսցի բարձրութիւն ամբարտաւանից, եւ բարձրացի տէր միայն հրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեսցի»: (20 / 2)

Սոքա ընդ միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից երկրին՝ կարօտացան հրաւանց եւ դատաստանի: (5 / 39)

յԱստուծոյ հրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան (43 / 10)

որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հաստուցանէ ամենեցուն՝ որք խստորին յհրաւանց նորա, ըստ Յոբայ բանիցն... (7 / 28)

կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս եւ զհրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 3)

դատաւորք սորա կաշառառուք եւ վասն կաշառոյ գողանային զհրաւունս: (30 / 3)

եւ արասցէ հրաւունս եւ գործեսցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 6)

դատ եւ հրաւունս զայս կրեսցէ: (54 / 23)

եւ իշխանք նենգութեամբ եւ մախանօք առ իրեարս կային, եւ զդատաստանաց հրաւունս բարձին (58 / 37)

Իշխանք ...դատաստան որբոց ոչ առնէին, եւ յհրաւունս այրեաց ո՛չ խոնարհէին: (30 / 3)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ, եւ հրաւունք նմա թի տեսանէ եղիցի. եւ մէք ի մերն դարձուցուք զոճ բանիս: (23 / 9)

Զի հրաւունք եւ դատաստան բարձաւ ի մէնջ, եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մերոց տեղի ո՛չ գոյր (60 / 14)

վասն այնորիկ Աստուծոյ արդարադատ հրաւունքն՝ ըստ գործոց նոցա հատոյց նոցա: (4 / 4)

Բայց ոչ զիտեմ եթէ աստուածային հրաւունքն են այս (9 / 7)

Եզիպտացոցն երկդիմի էր պատուհասիցն հրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նոքա զԻսրայէլ նեղեցին (49 / 38)

ԻՐԵԱՐ - 4

եւ զհրեարս յորդորեսցեն ի քաջութիւն եւ յարութիւն եւ լինիցին մեծ բանակ՝ թշնամեացն սոսկալի (57 / 30)

Եւ իբրեւ իրոխտալով առ հրեարս յարձակէին (57 / 41)

իշխանք նենգութեամբ եւ մախանօք առ հրեարս կային (58 / 37)

եւ սկսան զթագաւորական պատին յհրեարս հարկանել: (8 / 44)

ԻԻԱՆԷ - 1

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն...գնաց եւ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 22)

ԻԻՂ - 5

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, եբեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով գիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 29)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտերունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուդս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 16)

Իսկ ի ժամ հեղլոյ գտերունական իւղն ի ջուրն, այր մի տաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն՝ խնդրէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 24)

քակեցան տունք աղօթից, եւ օծեալ իւղով սրբութեան քարինք՝ հիմն ապարանից այլազգեաց արկան (60 / 7)

եւ անոյշ իւղովք փափկանային (26 / 5)

եւ միշտ զպարզեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (50 / 5)

ԻԻԲ - 234

Ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր, (3 / 1)

Հաստատունք յաշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց ապստամբաց (3 / 17)

յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, ընդ որթով հւրով եւ ընդ թզենեաւ: (3 / 34)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն հւրով ծանր զինու (3 / 36)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, եթէ յերկարեաց զկեանս հւր. այլ վաղահուպ մահու վճարեցան եւ բարձան ի կենաց: (4 / 6)

կամեցան առնել հւրեանց թագաւոր զՀոասիմ եւ գորդին Տաբէլայ (4 / 9)

եւ ինքն դառնայ զճանապարհս հւր խաղաղութեամբ, եւ հասանէ ի թագաւորական քաղաքն հւր ի Կոստանդնուպօլիս: (4 / 20; 4 / 21)

Եւ ինքն թագաւորն ...քանզի տիրէ Բուլղարաց աշխարհին, գաւառաց եւ քաղաքաց նոցա, զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան հւրով՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 26)

Իսկ թագաւորն գորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ հւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 33)

բարի հանդիսիւք աւարտեաց զկեանս հւր: (5 / 19)

Եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ զպատմութիւն հւր ի վախճան Գագկայ (5 / 25)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս հւր. (5 / 33)

Եւ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի քաղաքն հւր (5 / 43)

Եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ ինդրէր զօրս յօգնականութիւն, եւ առեալ գայ անցանէ յաշխարհն հւր: (6 / 16)

մինչ զի բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս հւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 18)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բաւեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքե, քանզի յոյժ կամեր խաղաղութեամբ վճարել գիր ճանապարհորդութիւնն, (6 / 38)

Իսկ Գեորգի զօրոքն հրովք երթեալ ամրանայ յամուրն Ափխազաց (7 / 11)

որպէս զի որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեցեն զայս որդուց հրեանց. որպէս զի մի՛ մոռասցին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն՝ որք խստորին յիրաւանց նորա, ըստ Յոբայ բանիցն. «Հատուցե, ասե, յանդիման ատելեացն հրոց, եւ ոչ յամեցուցե»: (7 / 27; 7 / 29)

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա. այլ տակաւին ձեռն հր բարձրացեալ է ա՛յլս ի վերայ սորին յաւելուլ չարիս: (7 / 47)

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս, եւ Հոռոմոց եպիսկոպոսացն, որ անդ դիպեցան՝ ըստ հրեանց կանոնին: (8 / 15)

Եւ եւս առաւել պատուով մեծարեալ ի թագաւորէն եւ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն հր: (8 / 20)

զի յետ իմոյ վախճանին՝ զիմ քաղաքս եւ զերկիրս նմա տաց ի ժառանգութիւն. քանզի հր ոչ գոյր որդի թագակալ թագաւորութեանն. (8 / 23)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան հրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս, եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ հր. մինչ զի թագաւորին խնդրել զօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիրապաղատէն: (9 / 11; 9 / 12)

Եւ ի դադարել պատերազմին՝ իւրաքանչիւր ոք ի զօրացն դառնան ի տունս հրեանց. եւ ինքն թագաւորն մեծաւ յաղթութեամբ երթեալ մտանէ ի քաղաքն հր Կոստանդնուպօլիս: (9 / 21; 9 / 22)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն հր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք: (9 / 26)

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ ցճառայսն հր՝ փութապէս հասուցանէ առ թագաւորն: (9 / 36)

Իսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այսորիկ այսպէս, այր զարամբ ելանէին փութապէս զանխլաբար ի տունս հրեանց հասանել (9 / 39)

Զայս առնէ ըստ հւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կ'ացցեն ի նանիր խորհրդոցն, եւ ուղղեցեն զսիրտս հւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 44; 9 / 46)

Վասն զի նոքա յապստամբելն հւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսագին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին. վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի, բայց ոչ իբրեւ զհւր հայրենի ժառանգութիւն, այլ պարգեւք էին այսոքիկ ի թագաւորէն վասն նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 11; 10 / 13)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ հւր վախճանին զհւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չածէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր հւրեանց: (10 / 15; 10 / 16; 10 / 17)

քանզի երիս բերդս հւրեանց դաստակերտօքն խնդրէր ի Գեորգէ, (10 / 21)

Որոյ երթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի հւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցօր մահուան հւրոյ: (10 / 40; 10 / 41)

Գլխաւոր զոմն յհւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ (10 / 45)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան հւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափիսագաց (11 / 10)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն հւրեանց. (11 / 46)

«Ոչ, ասէ, հւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր տկարացուցանէ զհակառակորդն»: (12 / 9)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բագում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն հւր ի Կոստանդնուպօլիս (12 / 12)

Եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ հւրեանց, ոչ պահել կենդանի (12 / 26)

Եւ ինքն առեալ զոտս ի մահիճս հւր՝ պակասեաց, եւ զկնի երկու ասուր բարձաւ ի միջոյ (12 / 28)

Եւ քանզի այր խաղաղասէր էր եւ առատ, յառաջին ամի հւրոյ թագաւորութեանն եկաց ի լրութեան (12 / 36)

քանզի զԱրճէշ հւրով դաստակերտօքն նա ած ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 8)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր մի ի զօրացն սպայից Հոռոմոց, եւ թագաւորեցուցանէ զնա փոխանակ հւր (13 / 31)

Սա յառաջին ամի հւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրաժողով լինի, եւ ճանապարհ առնէ ի կողմանս Անտիոքացոց (13 / 33)

Զսոսա տեսեալ թագաւորին՝ հարցանէր արժանաւորաց հւրոց: (14 / 1)

Եւ զգանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի քաղաքն հւրեանց: (14 / 21)

Իսկ թագաւորն մեծաւ անարգանօք փախստական եղեալ՝ ձիաթափ անկանի ի քաղաքն թագաւորութեան հւրոյ: (14 / 23)

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան հւրոյ: (14 / 28)

Իսկ կին նորա զմի ի ծառայից հւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, եւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն հւրոյ: (14 / 33; 14 / 34)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն հւրոց առ Մանեակ (14 / 36)

Եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ զնացին ի տեղիս հւրեանց: (15 / 12)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս հւր (15 / 18)

այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն հւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասէն լինել: (15 / 36)

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով. եւ ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխաիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝ այր [հւր](#) առնելով, որոյ գործս յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 40)

Վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ [հւրովք](#) դաստակերտօքն, եւ ունէին ընդ ձեռամբ: (16 / 20)

Այլ եւ պահապանն Իսրայելի զերծ ի նոցանէ զօգնականութիւն [հւր](#). յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրեւ քսան եւ չորս հազար: (16 / 31)

Եւ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ եւ զաւար սպանելոցն՝ չոգան յաշխարհն [հւրեանց](#): (16 / 36)

արձակեցցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն [հւրեանց](#) եւ ինքեանք կալցեն զամուրն եւ զդաստակերտս նորա: (16 / 45)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն. որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղեմի, զորմէ սպառնալով Փրկիչն ասէր, թէ «Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի». փոխանակ զի ի տէրն եւ յարարիչն [հւրեանց](#) կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 14)

Սա զքեռորդին [հւր](#) կեսար անուանէ (17 / 30)

Իսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս [հւր](#) արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն [հւրոյ](#). այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք [հւրովք](#) ի հեռաբնակ կողիս յաքսորս առաքել զթագուհին, որպէս զի սեփիական [հւրեանց](#) լիցի իշխանութիւնն, զոր եւ արարին իսկ: (17 / 32; 17 / 32; 17 / 34; 17 / 35)

Չոր իբրեւ ետես Թեոդոռայ զքոյրն [հւր](#). իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն [հւրեանց](#) ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 43; 17 / 44)

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիւծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս [հւր](#). (18 / 24)

Եւ ապա զի՞նչ առնէ. ելանէ արտաքոյ կանոնական կարգաց, եւ կոչէ զայրս զայս յառաջ եւ առնէ այր [հւր](#) (18 / 29)

Եւ զբազումս միաբանեաց ընդ [հւր](#): (18 / 35)

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն հւրոյ ապաստան եղել, (18 / 44)

«Մի՛ պարծեցցի հզօրն ի զօրութիւն հւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն հւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն հւր, որպէս ի գրոց լուսք. այլ տերամբ պարծեցցի որ պարծին եւ արասցէ իրաւունս եւ գործեցցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 4; 19 / 5; 19 / 5)

յորում ելին իշխանքն ի հայրենի ժառանգութենէ հւրեանց, եւ եղեն պանդուխտ յօտար երկիր (20 / 9)

«Անդ հան ոգնի ձագս եւ սնոյց առանց երկիրդ զորդիս հւր»: (20 / 14)

Եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա, ըստ մարգարէին՝ քաղցրաձայնութեամբ կարդալ զձագս հւրեանց: (20 / 34)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս հւր, այժմ է տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, (20 / 37)

ա՛ն զգիր քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո, եւ որդի քո որդւոց հւրեանց մինչեւ յաւիտեան: (21 / 3)

Եւ ինքն առեալ զոտս հւր ի մահիճս վախճանեցաւ: (21 / 4)

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ հւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, եւ վաճառեալ նմա՝ առ գանձ բազում (21 / 5)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ հւրովք ազգակցօք, որդւովք եւ եղբորորդւովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա. այլ կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ հւրեանց, եւ իմաստութեամբ եւ հնարիւք մուծին ի քաղաքն: (21 / 20; 21 / 22)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք ...մտանէ ի քաղաք թագաւորութեան հւրոյ: (21 / 32)

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուդայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ խնայեալ՝ ընդ հւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 34)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գորախտ տնկախիտ առաջի հւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր (21 / 42)

Մեպուհ գունդն ազատաց ելեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիւծուց ի խշտիս հւրեանց: (22 / 32)

զի այգի գոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր հւրով հնգետասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նորա (23 / 5)

Ձոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն, եւ ոչ զխաչին զմիջնորդութիւնն. այլ առ հւր արգել, եւ խնդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի, եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն որ շուրջ զնովաւ: (23 / 26)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իւելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի հւր. յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զհւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 31; 23 / 32)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու հւր կին զդուստր Դաւթի որդոյ Մենեքերիմայ, եւ տիրէ նորին բաժնին (24 / 5)

քանզի եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ հւր ներքինի ումն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

նա արկ զխաւար թանձրամած առաջի նոցա, եւ արգել զնոսա յընթացից հւրեանց: (25 / 10)

Չայս առնէ ըստ հւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեր իրատիցիմք, եւ նոքա ուսանիցին թէ ոչ հւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին գոր արարին. այլ ձեռնն որ արգել զնոսա հզօրապէս, նոյնն արար ճանապարհ զնալոյ նոցա: (25 / 10; 25 / 12)

Արդ հեղ զբարկութիւնն հւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա. եւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց հւրոց ածել ի վերայ մեր, զի ողորմած է. վասն որոյ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոյս: (25 / 14; 25 / 15)

Որպէս եւ աստատին իսկ զերկոսեանն եցոյց առ մեզ. ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն հւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն հւր. զի մի՛ ի սպառ սատակեցէ զմեզ: (25 / 21; 25 / 22)

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն, եւ գոյժ յիմարին յիւրոց ախտակցաց, որ երբեմն տանջեալ՝ խոստովան լինի ասելով... (25 / 23)

զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն հւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, ... (26 / 22)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց... առ եւ գերի բազում առեալ իջին յաշխարհն հւրեանց (26 / 39)

Այսօր միջօրեայ աւուրն այնորիկ՝ մեզ ի խաւար փոխարկեալ գիշերացաւ, եւ գազանաբար ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս հւրեանց մոնչէին, ըստ մարգարէին ձայնի, եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր հւրեանց. ի գիշերանալ մեզ աւուրն այնորիկ՝ ելին եւ տարածեցան ընդ երեսս երկրի, եւ գտին որս բազում եւ յագեցան կերակրովք, եւ նշխարեցին տղայոց հւրեանց յամս բազումս: (27 / 42; 27 / 43; 27 / 45)

Եւ ոչ զմտաւ ածեր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն հւրոյ. (28 / 17)

Իսկ զկենդանեացն զկառաչ ո՛ր լսելիք տանել կարէին. քանզի որ հետիոտիւք ընթանալ կարէին, այսր անդր յաժելով զմարս հւրեանց խնդրէին, յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝ արձագանք լերինն զհետ հնչէին (28 / 39)

Եւ ցինք եւ անգեղք արարին հւրեանց բնակութիւն (29 / 5)

Եւ ծով եւ ցամաք երկնէր եւ առատանայր կրել ի սմա զգօրութիւն հւր (29 / 28)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու հւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 6)

«Քանզի ո՛չ թէ հւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր քաղէ զգօրութիւն հակառակամարտին»: (32 / 25)

որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս հւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիսն հւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ զերիվարի նորա զջիլսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 44)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն հւրեանց, եւ անչափ աւարաւն լցին զերկիրն ամենայն. իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա. զոր առեալ եւ ընկալեալ ի շնորհակալս, եւ մեծաւ պարգևօք արձակեաց իսաղաղութեամբ յաշխարհն հւր: (33 / 10; 33 / 14)

բայց առ հւր պահեաց զնա ամս երիս (33 / 19)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն հւր ի Սերաստուպօլիս. եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր հւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, յորում տեղոջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 21; 33 / 23)

Ջոր իբրեւ լուաւ թագաւորն՝ առաքեաց ինդրակս, եւ տարաւ զնա առ հւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս (33 / 27)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս հւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 44)

եւ ինքեանք առեալ զգերի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն հւրեանց: (34 / 26)

Մինչ զի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի հւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 38)

Իսկ զերիքն որ ազատեցան, գոհացեալք զԱստուծոյ, չոգան ի տունս հւրեանց: (36 / 21)

եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք հւրեանց վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէջ թշնամեացն պատառել եւ ելանել (36 / 27)

եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն հւր: (37 / 5)

զի նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան հւրոյ, որ է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 34)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա հւր կանգնեալ փիլիկուանն. եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսաստիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, երեցն զհւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ հւրեանց ընկենոյր: (38 / 12; 38 / 14; 38 / 15)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս հւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր. (38 / 27)

Տեսանէ՞ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնամսն, թէ ո՛րպէս մերձ է առ երկիւղածս հւր փրկութիւն նոր (39 / 2)

Ջոր եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ. քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զհւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած (39 / 12)

Իսկ արինարբու զազանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, եթէ առաջնորդութեամբ ուրուք, եւ եթէ հւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն. (39 / 37)

Եւ այս սրտին դիւր եղէ Սուլտանին, եւ գնաց մեծաւ տրտմութեամբ յաշխարհն հւր. (39 / 40)

քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յհւրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն, (39 / 46)

Եւ սա այսպիսի գնացիւք վարեալ զկեանս հւր՝ վախճանեցաւ. որ թագաւորեաց ամս երեքտասան, ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի եղեալ: (40 / 14)

Իսկ Թէոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զհւր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում ոչ որ կարացէ ի վերայ յառնել: (40 / 17)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ զանձին առ հւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց (40 / 23)

Իսկ զօրքն Պարսից ...առեալ զառ եւ զգերի, գնացին յաշխարհն հւրեանց: (40 / 32)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ հւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 34)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին զառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ հւրեալ ծածկեաց: (41 / 6)

մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիք աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ հւր: (41 / 43)

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց հւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 14)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար զազանութեամբ մատակ առիւծն ի իշտիս հւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան հւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոս (43 / 6; 43 / 6)

առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն հւրեանց դառնային: (43 / 24)

կացեալ ջեռան ինքեանք եւ երիվարք հւրեանց: (43 / 32)

գնացին յաշխարհն հւրեանց: (43 / 39)

Որում հաւանեալ թագուհոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ հւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, այր հասակաւ խոնարհեալ յալիս, եւ ընչաւէտ յոյժ: (44 / 3)

եւ կամ ո՛ւր ծիծառն զհւր վարանից բունիկն յարդարէ՝ աներկիւղ սնուցանելով զառ ի յինքենէ ծնեալսն: (45 / 2)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ գիշատակն վայիւ արարաք, եւ նոքա իբրեւ զգայլս զիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ հւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 18)

Եւ արարեալ զայն ընդ հիրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի, եւ յամուրն որ կոչի Հաւաճիչ: (45 / 26)

Իսկ նա իբրեւ ծանեալ զայն, ասպատակաւ առ զերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի հիր. եւ առաքեաց ի Պարսիկս բերել զօրս յօգնականութիւն հիր. (45 / 39; 45 / 40)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա, ըստ հիրեանց արինարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն Ճանեթոյ (46 / 3)

Եւ ապա գնացին յաշխարհն հիրեանց: (46 / 8)

այլ տակաւին ձեռն հիր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ զինոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 27)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտան ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին, զերի կանանցն զհետ հիրեանց ետուն տանել: (47 / 29)

այլ դարձոյց զերեսս հիր ի մէնջ: (47 / 36)

Եւ գնացին այսու յաղթութեամբ յաշխարհն հիրեանց: (47 / 40)

որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեալս հիրեանց գտանէին ընդ ժրթովքն, զնոսա ծածկէին ընդ հողով (48 / 18)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, դարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ որ գհիր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 21)

Կոմիանոս, քանզի առատաձեռն էր եւ գանձիք հարուստ, բազում զօրս ժողովեաց հիր: (48 / 30)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի հիրոց դատաստանացն (49 / 2)

Արդ Քրիստոս ի կենարար հիրում աւետարանութեանն, հիրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց

ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել, եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն, 49 / 8; 49 / 8)

իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեառն ի կեանս հլր (49 / 26)

«Գիրացաւ, ասէ, ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող զտէր Աստուած զարարիչն հլր».(50 / 7)

կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնիա, եւ ըստ հլրեանց սովորութեանն առեալ զերկիրն յաւարի (50 / 31)

Եւ ի պատահելն հլրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց, նա զերծաւ (50 / 35)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշառ եւ յարդարադատ տեառնէ, որ հատուցանէ իւրաքանչիւր զարժանն ըստ գործոց հլրոց: (50 / 42)

մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնւոյն հլրեանց (51 / 32)

սա ի սկզբան հլրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձազգած, պահեցող, բոկագնաց: (51 / 46)

Եւ ընտրեաց հլր քահանայս, (52 / 1)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար հլրուս աւետարանութեանն. (52 / 24)

վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցւոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի, զի մատնեսցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ, զոր գնեաց պատուական արեամբն հլրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառազարդեաց ամենայաղթ իսաչիւն, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն՝ որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք, ըստ հլրուս անսուտ հրամանին, թէ «Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 18; 53 / 21)

Այլ այսպես ուսուցաներ, թե որ ինքն հիրով անձամբն՝ որով մեղան է և նովիմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն է և ոչ պատարագք. է և հիր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին, է և զանասունն բերեալ առաջի կացուցանէին, է և այսպես ասէին. Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թե նա գիր ժամանակն մեղս արար է և մեռաւ, դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 33; 53 / 34; 53 / 37)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւագան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս հրեանց ձգեսցեն. որ զկամս երկիւղածաց հիրոց առնէ, է և աղօթից նոցա լսէ. որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, է և ածէ յերաշտութեան անձրեւ, է և զայն՝ միոյ արդարոյ աղօթիք, նա յայց էլ մեզ է և արար փրկութիւն ժողովրդեան հիրոյ. որ զիտէ ըստ խորին իմաստութեան հիրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց, է և աստ տնտեսեաց որքան արդեօք էր օգտակարագոյն. է և եղև այսպէս: (54 / 6; 54 / 7; 54 / 9; 54 / 10)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, է և ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, է և ոչ ինծ զխայտութիւնն, այսպէս է և ոչ չարն գիր չարանալն. (54 / 28)

Իսկ նոքա ըստ հրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, է ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն (54 / 32)

է և անցուցեալ անդ զաւուրս հիր. երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ կոչի Մուհարկին: (54 / 41)

Ոչ երթեալ ըստ գրոց կանոնի է և ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից, ի բաց թողի է. վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, է թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի հիր. (54 / 44)

Է և արդ ընդ բագում, հեթեթանօք է և ընդ ցնորիք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան է և անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործս հրեանց. հսկայս կորովիս է և բարձրահասակս, անդիմահարս է և անմարտնչելիս՝ աստուածորդիս հրեանց անուանեցին: (55 / 5; 55 / 6)

այլ ստամբակեցան ի միտս հրեանց, է ամբութեամբն ապաստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ (55 / 28)

մանաւանդ ամուրն Անի է և որ շուրջ զնովաւ դասերք հիր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին (55 / 33)

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս հլրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 37)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրութիւնս եւ անթիւ սպառազինօք, մտեալ յաշխարհս մեր ... տապալէր զաշխարհս բազումս, մինչեւ եհաս ի քաղաք՝ որ զմեղս հլր ի կատարումն լրիւ հլրով ունէր: (55 / 43; 55 / 43)

Կանգնեաց զխորանս հլր ընդդէմ քաղաքին Անուոյ, եւ տարածեաց զբանակս հլր ընդ լայնութիւն երկրին: (55 / 43; 55 / 44)

Ջանայր, հնարէր՝ զի գոռոն երկաթի եւ զնիգս պղնձի ի բաց խլեցցէ, որ կայր ընդդէմ թագաւորութեանս հլրոյ (55 / 46)

Եւ մարքն արեամբ եւ արտասուօք զմանկունս հլրեանց թանային (56 / 17)

Եւ ի վաշխից եւ յանիրաւութեանց զտունս հլրեանց ամբացուցանեն. եւ ինքեանք զմիտս հլրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն (56 / 30; 56 / 30)

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն հլր: (56 / 37)

Բայց թագաւորն Դիոգէն ... զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար, եւ ինքն մեծաւ աւարաւ եւ զերութեամբ դարձաւ յաշխարհ հլր (57 / 7)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս հլր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն հլր. այլ աջ եւ բազուկ ամենակալին: (57 / 16; 57 / 18)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի. եւ անդ զհլր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից գնդին (57 / 33)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայէր առ ախոյանսն. եւ տեսեալ յհլրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ, անդ եւ անդր վաղվաղակի զսպառազինի եւ զինուորի ձեւ զգեցեալ, եւ իբրեւ զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 10)

եւ ոչ տէր զօրութեանց ընդ մէջ հւր ածաւ, եւ ոչ եղջիր փրկութեան եւ յուսոյ եղեւ մեզ տէր: (58 / 16)

Այլ յինքն ամփոփեալ զօրութիւն հւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց (58 / 18)

զի եբարձ տէր զօրութիւն հւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց (58 / 21)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալեբանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց, այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ զօրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց, արկանել զհիմունս հրեանց առ եզերք ծովուն Ովկիանոսի, եւ կանգնել զխորանս հրեանց յանդիման քաղաքին մեծի (58 / 42; 58 / 43)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն հւր եղեւ (59 / 2)

եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրէրն՝ կապանօք առաջի հւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից հւրոց (59 / 11; 59 / 11)

Զկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղեւ, եւ յաչիցն զրկեցին, եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ, լի եղեւ խռովութեամբ եւ ցասմամբ, կամեր զսիրելոյն հատուցանել (59 / 18)

Զի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք. արտաքսել եւ մերժել զմեզ յերեսաց հւրոց. որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս. ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ խրատու գաւազանին հւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 24; 60 / 27)

զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս մեր ի միջոյ հրեանց. (61 / 19)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիք հրեանց դրոշմեացն զայս զիր մատենի,

գներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն, թողլով զկնի հւրեանց յիշատակս իրացն՝ որ եղեն (61 / 22; 61 / 24)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բուն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 7)

զի համբերօրքն արժանասցին պսակին փառաց, եւ անօրէնքն ընկալցին զհւրեանց չարեաց զհատուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 10)

քանզի զհւրեանց կորստեան վիհն չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումէք (52 / 17)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի. եւ անդ զիւր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից գնդին, եւ շուրջ զհւրեալ ամրացուցանէր, եւ օր պատերազմի սահմանէր: (57 / 35)

Ինայեաց եւ մեծարեաց զհւրոյ պատուանդանի աթոռոյ գտերն (58 / 29)

ԻԻԸ/ստացական դեր./ - 9

քանզի եւ դոնապանն ոչ ընդունէր զնոսա, որ ճանաչէ զիւրսն եւ ճանաչի յիւրոցն: (41 / 31)

զոր ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, զոր յիւրում տեղւոջն ասասցուք: (6 / 9)

Դանիէլ յիւրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ գլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են (15 / 26)

որպէս ինքն յիւրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի (18 / 31)

Այլ զբովանդակն յիւրում տեղւոջն ասասցուք (21 / 10)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար, բարեգործութիւն զհրսն կարծելով (31 / 23)

Եթե մեղք հարցն մերոց ընդ մեզ ելին, որպէս մարգարէն
ողբալով գիրոցն ամբաստանէր (41 / 14)

Քանզի եւ դոճապանն ոչ ընդունէր զնոսա, որ ճանաչէ գիրսն եւ ճանաչի
յիրոցն: (41 / 31)

Եւ արդ զոր Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգոյն կորզեալ եհան,
որ հիրքն էին՝ նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին զլուսարանս
նորա եւ սպանին, եւ անջնջելի արիւն ի վերայ այնմ թագաւորութեանն
հեղին: (58 / 33)

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն եր

ԻԻՐԱՅԻՆ - 5

Քանզի որ ունէր զաշխարհն՝ յաղթողն ի պատերազմունս,
վախճանեցաւ հիրային մահուամբ (4 / 29)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին հիրայնովքն ի թիկունս
դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն (32 / 42)

զոր յիրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան (18 / 25)

Իսկ նա անճարեալ, տայ նոցա առաջնորդ յիրայնոցն (46 / 1)

վասն որոյ ելեալ ի լեռոն Խլաթայ, եւ անդ յիրայնոցն գտեալ յագարակս եւ ի
բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ (54 / 39)

ԻԻՐԱՔԱՆՉԻԻՐ - 4

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք... յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ
բարձրաձայն կարկաչիւք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ
զարթուցեալ, հիրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 46)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշատ եւ յարդարադատ տեառնէ, որ հատուցանէ հւրաքանցիւր զարժանն ըստ գործոց իւրոց: (50 / 42)

Անդ էր տեսանել զվիշտս եւ զտագնապս հւրաքանցիւր հասակի (56 / 15)

Զայս լուեալ իշխանացն, գնացին առանց պատասխանի տալոյ յհւրաքանցիւր ի բայաթ: (43 / 12)

ԻԻՐԱՔԱՆՉԻՐ ՈՔ - 4

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր պարգևօք մեծարեալ ի նմանէ հւրաքանցիւր ոք ըստ արժանեաց՝ յիշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 39)

Եւ ի դադարել պատերազմին՝ հւրաքանցիւր ոք ի զօրացն դառնան ի տունս իւրեանց. (9 / 20)

հւրաքանցիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել (48 / 12)

Եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան, եւ խուճապեալք յերկիրդէն՝ ոչ ոք յազգայինսն կամ ի կարելոր բարեկամսն հայեցաւ, այլ հւրաքանցիւր ոք ահիւ ըմբռնեալ: (56 / 5)

ԻԻՐԵԱՆ - 6

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հոռոմոց, եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրև իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զբաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 13)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիւրմէ ապստամբ գնա կարծելով: (16 / 14)

Բայց թագաւորն Դիոզէն ... իբրև ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն (57 / 5)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ հւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաղէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախուռն թագին (22 / 15)

յայնժամ ապա յիշեաց զդաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ հւրմէ. (59 / 13)

այլ հւրովքն կամեցաւ զգործ պատերազմին յաջողել: (57 / 31)

ԻԻՐՈՎԻ - 1

Իսկ ի գալ երկրորդ ատուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զզօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր. եկեալ խոռին կամեր հօրապէս ի ներքս մտանել, եւ յանկարծակի զհւրովին երթեալ անկաւ: (38 / 29)

Ի ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԱՌՆԱՄ - 3

Որոց ընդդէմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զզօրս Հոռոմոց. (5 / 3)

Զոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային (32 / 46)

կպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն. եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան. (56 / 3)

Ի ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԱՐՁԵԱԼ - 2

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 4)

եւ տեսեալ յիւրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ (58 / 10)

Ի ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵՄ - 1

որպես թե՛ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 2)

Ի ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԱՐՁՈՒՑԵԱԼ - 1

զգլուիս զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա, եւ զայլսն ի փախուստ դարձուցեալ (36 / 18)

Լ 124 (312)

ԼԱԼ - 3

Քանզի խնդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զմմանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին. ըստ այնմ, «Լալ ընդ լացօղսն»: (26 / 8)

Բարձրացան աղաղակք լալեաց... (3 / 28)

քանզի որ հետիոտիք ընթանալ կարէին, այսր անդր յաճելով զմարս իրեանց խնդրէին, յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝ արձագանք լերինն զհետ հնչէին (28 / 40)

ԼԱԼԱԳԻՆ - 1

զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խռովութեամբ, որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել (46 / 14)

ԼԱԼԱԿԱՆ - 1

յամենայն տեղիս ողբք եւ հառաչանք. ամենայն ուրեք կոծ եւ լայլականաց հանդէսք (35 / 7)

ԼԱԿԱՆ - 1

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ... հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել առ ի լոգանալ նմա: (15 / 19)

ԼԱՄ - 2

ձա՛յն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 19)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի միխթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թէպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ (42 / 25)

ԼԱՅՆ - 1

Ձի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն (57 / 12)

ԼԱՅՆԱՏԱՐԱԾ - 1

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր, զերկիր ընդ ինքեամբ ունելով, բազմաժամանակեայ մեղաց նիւթեալ լայնատարած պատմուճան, արկեալ զնա ինքեան: (59 / 30)

ԼԱՅՆՈՒԹԻԻՆ - 1

Կանգնեաց զխորանն իւր ընդդէմ քաղաքին Անույ, եւ տարածեաց զքանակս իւր ընդ լայնութիւն երկրին: (55 / 44)

ԼԱՊՏԵՐ - 1

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւագակաց. եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ գերկնից բերէին զմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, (20 / 17)

ԼԱՐ - 5

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարգեալ զձեռնսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին, եւ կորգեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բագուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 17)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, զոռդի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 46)

Սուրբ թշնամեացն շլացեալք, ի ձեռք նոցա ի զօրութենէ պակասեալք. աղեղանց նոցա լարք հատեալք, եւ նետք ի կապարճից նոցա սպառեալք. անձինք նոցա ձանձրացեալք, եւ սիրտք նոցա յողորմութիւն ոչ եկեալք: (27 / 20)

Եւ վրանացն լարքն եւ ցիցքն ընդ երկիր կապեալ ի սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 39)

Ջոր ծանուցեալ կապադովկացի զօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 44)

ԼԱՐԵԱԼ - 1

աղեղունք լարեալք. եւ սլաքեալ նետք նոցա, գօտեւորեալք քաջապէս, եւ անլուծանելի ունելով զխրացս կօշկաց: (24 / 45)

ԼԱՐԵՄ - 1

Եւ ապա լարեալք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զզենսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին (43 / 32)

ԼԱՅ - 1

զի՞նչ եղև օգուտ հրեիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային. (42 / 27)

ԼԱՅՕՂ - 1

Քանզի խնդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զմանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին. ըստ այնմ, «Լալ ընդ լացոյսն»: (26 / 8)

ԼԱԻ - 1

Լալ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն ընդդէմ կալ (57 / 38)

-

ԼԱԻ Է -2

Լա՛լ է անկանել ի ձեռս քո եւ ընդունել ի քէն խրատ եւ պատուհաս, քան թէ ի բաց կալ ի քէն անխրատաբար. լալ է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիրութեամբ: (60 / 47; 60 / 48)

ԼԵԱԼ - 10

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր (5 / 33)

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ զիւղ առ զիւղ եւ ազարակ առ ազարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 23)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ (15 / 16)

Իսկ նա իբրև ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիրի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 42)

այժմ է տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, մերկացեալ ի զարդուց, լցեալ փոշուով, լեալ հանգրուանք ագռաւուց: (20 / 38)

իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ես հաւանիմ: (33 / 35)

Զոր եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ: (39 / 11)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, այր հասակաւ խոնարհեալ յալիս, եւ ընչաւէտ յոյժ: (44 / 3)

եւ անյոյս լեալ յաղագս ամբութեանն՝ թեպէտ եւ զմարտն սաստկացուցանէր, կամէր չուել: (55 / 46)

զիա՞րդ կարացից ես աղքատս զիտութեամբ եւ տիմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն: (7 / 23)

ԼԵԱՌՆ - 35

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (1 / 28)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (24 / 41)

բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեառն՝ որ կոչի Սմբատայ Բեր (27 / 48)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափխազաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարխար եւ մինչեւ ցստորոտն Կովկասու (34 / 38)

վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիւրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ (54 / 39)

Այստքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ ընդ որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա, այլ լեառն արեան, կոխման եւ կորստեան: (29 / 1; 29 / 1; 29 / 2)

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի, քանզի ի քեզ գազանք օթագայանան, եւ ցինք եւ անզեղք արարին իւրեանց բնակութիւն (29 / 3)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 6)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Մովսէսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լոեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 8)

Ո՛վ լեառն, համաձայն տեսանեմ զքեզ լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան ազունքն Իսրայէլի: (29 / 13)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափիսագաց ... եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառն Ճանեթոյ, իսկ ի հարաւ մինչեւ ցՍիմն կոչեցեալ լեառն

քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, գտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 34)

իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ (51 / 31)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լեռանց յերկարելով զողբսն. (35 / 18)

Եւ անուշաբուրակ ինկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ, որ ի ծայրս լեռանց նստեալ՝ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 23)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ իս զողբս յարդարեացեն. քանզի ոչ եթէ լեռանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս, յոր սինլքորք փախստեիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 21)

Ճա՛յն տուք լեռանց եւ բլրոց...թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 18)

լեռանց եւ բլրոց խայտալ հրամայեին, եւ զետոց ծափս հարկանել եւ ծովու զուարճանալ եւ մայրից ցնծալ: (42 / 20)

իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝
որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են (24 / 22)

որ եւ տանջելոցն վայիւք հնչէին առհասարակ արձագանք լերանցն: (47 / 27)

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Սեաւ (13 / 35)

Ի գլուխ լերինն բարձրացեալ նախամարգարէին կաճառակից գոլով՝ միշտ
ընդ Աստուծոյ խօսին: (13 / 43)

քանզի որ հետիոտիւք ընթանալ կարէին, այսր անդր յաճելով զմարս
իւրեանց խնդրէին, յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝
արձագանք լերինն զհետ հնչէին (28 / 40)

Ո՛վ լեառն, համաձայն տեսանեմ զքեզ լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան
ազունքն Իսրայէլի: (29 / 13)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ
անց (29 / 17)

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր
ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայցէ. եւ ծով եւ ցամաք
երկնէր եւ առատանայր կրել ի սմա զգօրութիւն իւր (29 / 27)

Այսոքիկ երկուց էր տեղեաց՝ լերինն եւ քաղաքիս զողորմելի պատմութիւնս
(32 / 6)

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ
կոչի Ծիրանիս, եւ անուն նորա Օլօմի, մարդաշատ եւ ընչաւէտ: (43 / 25)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ
ծածկեաց զլերինն եւ զմացառ վայրս (26 / 20)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինն, այլ ի
խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց (11 / 45)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցօղ (29 / 15)

Եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց
թակարդեալ զլեառնն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի
զօրութենէ: (28 / 21)

Եւ գլեքինսն թանձրամած ձին ծածկեաց (50 / 46)

Ուստի ի շողալ սուսերացն եւ ի փայլին սաղաւարտացն՝ հրոյ փայլատակունք գլեքամբն անկանէին (7 / 4)

ԼԵԱՐԴ - 1

զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ գլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ (46 / 22)

ԼԵԶՈՒ - 5

Եւ հրամայէ տարողացն հատանել գլեգու նորա: (10 / 40)

մեք խոստովանօղ լեգու ունիմք, թէպէտ ի բարի գործոց թափուր եմք (49 / 40)

որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն, զոր ըստ յունական լեգուին պառեկիմանոս անուանեն (13 / 17)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեգուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 34)

Եւ լեգուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել (28 / 27)

ԼԵՂԻ - 1

ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտան ծակեալ եւ գլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 28)

ԼԻ - 20

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք (14 / 45)

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել (16 / 39)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միսսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ. եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Սպեր եւ մինչեւ յամուրսն Տայոց եւ Արշարունեաց. իսկ ի հարաւ մինչեւ ի Տարօն եւ մինչեւ ի գաւառն Հաշտենից մինչեւ յանտառս Խորձենոյ: (26 / 14)

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. (27 / 47)

ամենայն քաղաքն լի էր դրականքք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք եւ նրբափողոցք եւ ընդարձակ սրահք: (31 / 32)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. իսկ մերքս վայիւք եւ ողբովք լի: (33 / 5)

Որ եւ զսոսա այսպէս գտեալ, յանկարծակի վայիւք եւ ողբովք լի եղև քաղաքն: (34 / 15)

զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք (34 / 44)

աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղև խռովութեամբ, եւ ոչ ուրեք գտանիւր տեղի ապաւինի (36 / 42)

եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 4)

եւ զօրացն տեսեալ՝ դարձան լի տրտմութեամբ ի բանակն (38 / 31)

զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խռովութեամբ, (46 / 15)

զիրապարակս լի դիակամքք տեսանել, եւ զտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 18)

տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ զինոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 27)

զի լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ եր մարմին սպանելոցն. (56 / 19)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայէր ի նոսա (58 / 1)

լի եղև խռովութեամբ եւ ցասմամբ, (59 / 19)

խռովութեամբ եւ բարկութեամբ լի եւ պատարուն եղև երկիր: (59 / 44)

այլ ամենայն ժամանակ աւուրց մերոց լի եղև խռովութեամբ եւ նեղութեամբ (61 / 11)

զի ամենայն խորհուրդք նոցա որ վասն մեր. ի չարութեան են, եւ բանք նոցա լի նենգութեամբ: (61 / 16)

ԼԻ ԱՌՆԵՄ -1

ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 2)

ԼԻԲԱՆԱՆ - 1

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ...ոչ եղև իսափան եւ դիմահար Եդերայ (55 / 14)

ԼԻՆԵԼ - 20

Իսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այսորիկ այսպէս, այր զարամբ ելանէին փութապէս զանխլաբար ի տունս իւրեանց հասանել (9 / 38)

Եւ ի լինել այսորիկ այսպէս (12 / 1)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն...զնաց եւ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 22)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց, նա զերծաւ (50 / 36)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ... այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 37)

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասեն, զի յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր, զոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 16)

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել: (16 / 39)

թէպէտ ինքեանք կեղծաւորեալք էին, այլ վասն աթոռոյն՝ հրամայէ հնազանդ լինել: (19 / 31)

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զմանէ առ թագաւորն (24 / 16)

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն խնդրէ, եւ տեղեկացեալ ի նմանէ ցանկալ նմա լինել քրիստոնեայ, եւ հրամայէ նմա իջանել ի ջուրն: (24 / 27)

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատուական հանդերձիցն քրձազգեաց, ասէ, լինել» (30 / 36)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել: (49 / 10)

Եւ այսմ զիտուն լինել դժուարին է: (52 / 34)

սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել 53 / 8)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել (56 / 41)

սպա հարցանէ թագաւորն վասն զօրացն, եւ վասն կազմ լինելոյ նոցա ի պատերազմական հանդէսս: (10 / 34)

Եւ իբրեւ եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտյ զլիտյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհույն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 22)

հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն գլխաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 8)

Մինչեւ ուղերձեաց ի յինքն զվերջին պատուհասն՝ բնակից լինելով անդնդային խորոցն: (25 / 27)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ գիշերի լինելով. եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից. (27 / 39)

ԼԻՆԵԼՈՑ -2

Այդ եղուկդ ամենայն երկրի լինելոց է: (17 / 27)

Մարգարէքն քանի՛ սպառնական բանս մարգարէանային, որ յետ ժամանակաց լինելոց էր. ժողովուրդն ընդ այն դժկամակ լինէին: (41 / 10)

ԼԻՆԻՄ - 165

Եթէ՛ Ձոր ի Կիրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգեւ՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 46)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տերն մեր ի կենարար իւրում անետարանութեանն. «Ձգո՛յ՛ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք». նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փնլիպպեցուցն, իրատեալ ի տերունական հրամանացն. «Ձգո՛յ՛ լերուք ի շանց անտի, զգո՛յ՛ լերուք ի չար մշակաց անտի»: (52 / 25; 52 / 28; 52 / 28)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա գայն չաճէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 17)

ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 46)

որք աղօթիւք միշտ խօսակիցք Աստուծոյ լինէին: (29 / 10)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. իսկ մերքս վայիւք եւ ողբովք լի: (33 / 4)

Մարգարէքն քանի՛ սպառնական բանս մարգարէանային, որ յետ ժամանակաց լինելոց էր. ժողովուրդն ընդ այն դժկամակ լինէին: (41 / 10)

զի ի գրկաց մարցն յափշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար զքարի հարեալ (56 / 16)

բայց միայն զի նա մարախով եւ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր. (13 / 39)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր (15 / 17)

վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝
ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 11)

այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 39)

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն (38 / 13)

իսկ անօրինացն լինէր մեծ ուրախութիւն: (38 / 26)

իսկ քաղաքին լինէր ուրախութիւն ոչ սակաւ: (38 / 32)

վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայսն կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 14)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր...
դաշնակից լինի Գէորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 42)

Սա յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրածողով լինի. եւ ճանապարհ առնէ ի կողմանս Անտիոքացոց (13 / 33)

Եւ այս յոլովակի լինի առ նոսա, որպէս եւ այժմ իսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 32)

Որպէս երանելին Դաւիթ սաղմոսելով խոստովան լինի Աստուծոյ (19 / 42)

Այլ մեր զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն, եւ զյոյժ յիմարին յիրոց ախտակցաց, որ երբեմն տանջեալ խոստովան լինի ասելով (25 / 24)

Իսկ յանարժանիցն ձեռնթափ լինի ասելով. (42 / 41)

Եւ քանզի ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու, որպէս եւ Մովսէս զԻսրայելէ ամբաստան լինի (50 / 6)

Եւ տեղի լինի խրատու՝ քաղցրութեամբ եւ հայրաբար խրատ (50 / 19)

Եւ չարախօս լինի զհաւատոյս մերոյ (54 / 31)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տեսոն (56 / 33)

Եւ զի այտոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղքատանալն տրտնջեմք եւ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ (50 / 12)

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին՝ պարտին եւ սգոյն հաղորդիլ (42 / 22)

Եւ ի գործոց աղտեղութեան ո՛չ խորշին, այլ միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն որ զնոսա ըմբռնեալ ունի: (56 / 32)

Ո՛վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի. այլ թերեւս որ մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րբ զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 8)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր, եթէ լինիցի առակոյ այդ ի մէջ Իսրայելի (41 / 18)

Ձի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի. ո՞վ կարիցէ կալ մեզ հակառակ (42 / 32)

զի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամբացուցեն, եւ անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 38)

որքան եւ տեղի լինի խրատու՝ քաղցրութեամբ եւ հայրաբար խրատէ. եւ յորժամ անլուր խրատուն լինիցիմք. տիրական իշխանութեամբն տանջ (50 / 20)

Քանզի ինդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զոմանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին. ըստ այնմ, «Լալ ընդ լացոյսն»: (26 / 8)

Եւ զիրեարս յորդորեսցեն ի քաջութին եւ յարութին եւ լինիցին մեծ բանակ՝ թշնամեացն սոսկալի (57 / 31)

Հաստատունք յաշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց ապստամբաց. (3 / 18)

վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափխազին եւ ինստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին (10 / 11)

«Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի» (17 / 13)

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, (18 / 13)

Այսոքիկ եղեն ի սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ (20 / 3)

Եւ եղեն պանդուխտ յօտար երկիր. յորում աւերեցան գաւառք եւ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 9)

Եղեն շինանիստ աւանք՝ բնակութին գազանաց, եւ անդաստանք նոցա՝ յարօտ երեոց: (20 / 10)

Տունք ցանկալիք, բարձրաձեղունք եւ մեծամեծք՝ եղեն բնակութինք համբարեաց եւ յուշկապարկաց, զոր ողբան սուրբ մարգարէքն զամայանալն Իսրայելի (20 / 12)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւագակաց (20 / 15)

քանի՛ մեծանիստ աւանք մարդաթափի ի բնակչաց եղեն: (21 / 9)

Եւ առ եւ գերի բազում առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց, աւետաւորք եղեն ազգաց եւ թագաւորութեանց. (26 / 39)

Եւ սոքա ի քեզ ապաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ, եւ բաժինք աղուեսուց եղեն: (29 / 12)

Իշխանք սորա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք եւ արծաթոյ ծառայք.
(30 / 1)

Իսկ գայրեցելոցն ո՛վ կարիցէ բերել զհամար. քանզի որք ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի եղեն, ամենեքեան նոքա հրայրեացք եղեն: (31 / 34; 31 / 35)

զոր օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ սառապանաց մերոց, զի վասն մեր իսկ եղեն: (42 / 24)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, գրողի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 48)

Եւ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս. ոմանք ի գալ զիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն, (47 / 5)

ուր բազում արիւնհեղութիւնք եղեն. (48 / 37)

Եւ խոնարհ եղեն մինչեւ ի հող անձինք մեր, եւ յերկեր մածեան որովայնք մեր: (49 / 15)

Եւ քանզի զօր ի Հոռոմոց գայր ի յետոյ, որք առժամայն փողս հնչեցուցին, զոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն. (51 / 24)

զի գառնիքն գայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 43)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիւք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ սպաստան եղեն ի գործս իւրեանց. (55 / 4)

Եւ գազանք վայրի եւ ընտանի՝ եղեն գերեզման դիականցն (56 / 22)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն, թողլով զկնի իւրեանց յիշատակս իրացն՝ որ եղեն, որպէս ցուցանէ առաջնոցն պատմագրութիւնն: (61 / 24)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Մովսեսի առ Աստուած խօսից եղեք միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լեցուցեր ի սաղմոսական երգոց, որք աղօթիւք միշտ խօսակիցք Աստուծոյ լինէին: (29 / 9)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսուսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու էղէ. (35 / 20)

«Մոռացեալ էղէ եւ որպէս մեռեալ ի սրտէ»: (44 / 28)

«Եղջիր նորա բարձր էղիցի փառօք» որպէս ի սաղմոսարանի անդ գրեալ է: (19 / 9)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ, եւ իրաւունք նմա իի տեառնէ էղիցի. (23 / 9)

Արդ այս մեզ ի խրատ եւ ի վարդապետութիւն էղիցի: (39 / 29)

«Ոչ էղիցի անձն իմ ընդ նոս (42 / 41)

Եւ երդմամբ դաշինք հաստատեալ, զի խաղաղութիւն էղիցի ընդ Պարսից թագաւորութիւնս եւ ընդ Յունաց: (59 / 8)

Յայսմ հետէ մի՛ էղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խոտովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մեք զպարսկական տէրութիւնս. բայց զոր առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 14)

«Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի» (17 / 12)

այլ էղիցին գերեզմանք մեր անհետ ի ներքոյ ոտից նոցա: (61 / 19)

Եւ Աստուծով պարծեսցուք յաւիտեան, եւ անուան նորա խոստովան էղիցուք. զի նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 33)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (1 / 28)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՍՔ (1 / 33)

ԹԷ ՈՐԶԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (2 / 2)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՄԻՑ ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (2 / 29)

Եւ եղևլ յետ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի, որ էր այր հզօր եւ աշխարհաշէն, մեծապարգև եւ աղքատասէր, որ էր արդարեւ սահման խաղաղութեան (3 / 31)

Այս եղևլ ի չորեքհարիւր յիսուն թուականիս եւ դադարեալ երկիրն հանգեալ ամս չորեքտասան: (4 / 21)

Այս եղևլ սկիզբն կործանման տանն Տայոց: (5 / 5)

Բայց անդ եղևլ Հայոց կորստեան գիր եւ նամակ (8 / 20)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր...մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից, եւ եղևլ անուանի յամենայն արեւելս. (12 / 41)

Այս եղևլ յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի (12 / 46)

որոյ գործս յայտնի եղևլ ամենեցուն: (15 / 41)

Ի սորա թագաւորութեանն եղևլ մեծ կոտորած զօրացն Հռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի (16 / 18)

Եւ այս եղևլ ո՛չ վասն արդարութեանն Պարսից, այլ վասն անօրէնութեան մերոց զօրացն (16 / 32)

Որ եւ եղևլ իսկ յաւուրս մեր(17 / 7)

արբեալ ամբարտաւանութեամբ, վասն որոյ զնորայն հատոյց զդատաստան: (18 / 44)

որպէս եւ սմա իսկ եղևլ: (19 / 39)

այլ վաճառն զին եղևլ փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 47)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (24 / 41)

Կարծական եղել մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. (25 / 36); նա՛ ի մոռացոնս եղել մեզ այս, եւ ոչ ծագեաց անգամ ի սիրտս մեր գիտութիւն նոր(25 / 43)

միաւոր եղել ամենեցուն կոծ (27 / 4)

եւ յարգի եղել արծաթսիրութիւն քան զաստուածսիրութիւն (29 / 45)

Նա աւանիկ ագր եղել յականջս տեառն զօրութեանց այդ ամենայն» (30 / 14)

եւ ի մոռացոնս եղել սաղմոսական երգն որ ասէ. «Խոտեցին այնքիկ որ ընտրեալ են արծաթով»: (30 / 20)

Ոչ վայրապար եղել ինձ անցանել ընդ այս ամենայն (30 / 38)

Հրայրեաց եղել տաճարն սորբ. այրեցան եւ ի մեզ փոխանակ միոյ տան՝ բազում եկեղեցիք. եւ առանց համարոյ անկան քահանայք նոցա ի սուր. եւ զմերոյս ո՞վ բերէ զհամար: (31 / 5)

Նաեւ յօրոյ ձեռնտուութիւն եղել կործանական ատուրն (31 / 28)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՍՔ (32 / 12)

որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղել առ ի զիսելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել. կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 37)

Եւ եղել երկիրս ամենայն իբրեւ անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ զորայն բառնան (33 / 7)

ԹԷ ՈՐԶԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (33 / 16)

Որ եւ զսոսա այսպէս գտեալ, յանկարծակի վայիւք եւ ողբովք յի եղել քաղաքն: (34 / 15)

Ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղել անմարդ ամայի (36 / 7)

Իսկ գոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղև կոտորումն, (36 / 10)

աշխարհս ամենայն յանկարծակի յի եղև խռովութեամբ (36 / 42)

Եւ այս սրտին դիր եղև Սուլտանին (39 / 39)

յանինայ կոտորեն նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից (40 / 12)

Կարծական եղև մեզ այս կեանքս (41 / 13)

զի՞նչ եղև օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային (42 / 26)

Եւ այս եղև ի հինգհարիւր վեց թուականիս մերոյ, յորում հոռոմ դիքստիոնի էր տասն: (44 / 20)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղև (45 / 7)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղև իսկ. (45 / 12)

այս եղև սկիզբն անհնարին չարեացս որ անց ընդ մեզ: (45 / 40)

Եւ եղև կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչեւ ի կատարած յաւիտենից: (46 / 40)

Արդ գոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղև նոցա գուր ապականութեան. (46 / 42)

Այսպէս եղև վախճան կործանական բանտին. այսպէս մատնեալք եղաք ի ձեռս արանց չարաց եւ անողորմից, եւ ո՛չ եղև մեզ այցելութիւն ի տեսոնէ, վասն զի ոչ լուաք նմա մինչեւ ի խաղաղութեան էաք: (47 / 29; 47 / 31)

Եւ առժամայն եղև քաղաքն բարեշէն՝ գուր արեան: (48 / 10)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղև սէր սիրելեաց եւ գուր արեան (48 / 11)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշառ եւ յարդարադատ տեառնէ, որ հատուցանէ իւրաքանչիւր զարժանն ըստ գործոց իւրոց: (50 / 40)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր եօթն յորժամ այս այսպէս եղև: (51 / 41)

բայց սակայն առ մեր եղև այս (52 / 36)

Եւ այս եղև ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի (52 / 44)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք, յոմանց ընկալեալ եղև այս (53 / 39)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղև բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ իսառնիճաղանճ բազմութեանց՝ որոց ոչ գոյր թիւ: (53 / 43)

եւ եղև այսպէս: (54 / 11)

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, գոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղև խաւիան եւ դիմահար Եդերայ (55 / 15)

Ձի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղև (55 / 26)

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 36)

եւ եղև ամենայն բնակութիւնն իբրեւ հողաբլուր (56 / 25)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՍԻՑ
ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (56 / 40)

Վասն որոյ բազում բեկումն գորացն եղև. (57 / 45)

ոչ եղջիր փրկութեան եւ յուսոյ եղև մեզ տէր: (58 / 17)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղև (59 / 2)

Բայց իբրև եղև բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ գոր ինչ կամերն եղև եւ ի գլուխ եհաս (59 / 9; 59 / 10)

Զկնի այսր իբրև ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղև, եւ յաջիցն զրկեցին, եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ, լի եղև խոռվութեամբ եւ ցասմամբ (59 / 18; 59 / 19)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն գիտութեան ծանուցելոց իրաց, որպէս սկիզբն եղև բանիցս ճառել զԱստուծոյ նախագիտութիւնն (59 / 25)

ընդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ, խոռվութեամբ եւ բարկութեամբ լի եւ պատարուն եղև երկիր: (59 / 44)

Զի ոտն առ ոտին եղև ճշմարիտ մարգարէութիւն խաւարումն նորա (59 / 44)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել, որ եղև յաւուրս մեր. (61 / 7)

այլ ամենայն ժամանակ աւուրց մերոց լի եղև խոռվութեամբ եւ նեղութեամբ (61 / 11)

Եւ ոչ ոք ի նոցանէ բարեմիտ եղև առ մեզ, թէպէտ եւ բազում անօք բնակեցան առ մեզ. ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ ոչ եղև յագումն ազահութեան նոցա իբրև հրոյ. (61 / 13; 61 / 14)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղև եւ անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել. բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասջիք, եթէ մեղքն եղև այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 26; 61 / 28)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեցեն զայս գիր մատենի,

եւ եղաք իբրև զպիղծս ամենեքեան: (27 / 31)

Ո՛վ Քրիստոս քո յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 9)

այսպէս մատնեալ էղսք ի ձեռս արանց չարաց եւ անողորմից, եւ ո՛չ եղև մեզ այցելութիւն ի տեսնէ, վասն զի ոչ լուսք նմա մինչեւ ի խաղաղութեան էաք: (47 / 30)

Եւ մատնեալ էղսք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, եւ ասելիք մեր նեղեցին զմեզ, եւ արբեցաւ նետ նոցա յարեանց մերոց, եւ սուր նոցա եկեր զմիս անկելոց վիրաւորաց՝ արանցն պատերազմողաց մերոց. եւ գնացին այսու յաղթութեամբ յաշխարհն իւրեանց: (47 / 37)

մատնեալք էղսք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 13)

Եւ էղսք յայսն եւ ի նախատ հեթանոսաց. եւ մաշեցաք եւ կորացաք, եւ յերկիր կցեցան մեջք մեր. եւ էղսք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան. (60 / 8; 60 / 9)

զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ էղևն (61 / 24)

աստի սկիզբն առնել, որպէս զի դիւրածան լիցի մեզ բանս: (3 / 30)

«Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի» (17 / 14)

խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կողմս յաքսորս առաքել զթագուհին, որպէս զի սեփհական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն (17 / 35)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժա՛մ է ի գլուխ ճառին դարձուցանել զբանս, որպէս զի հաւատարիմ լիցի մեզ ասացեալս: (53 / 4)

բայց զոր առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի. եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 16)

այլ լիցուք ի բարեկամաց կարգի նորա, զի ասիցէ ցմեզ. «Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (42 / 46; 42 / 47)

ԼԻՈՎ - 1

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով. այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղև եւ անց ընդ մեզ (61 / 25)

ԼԻՈՒԹԻԻՆ - 1

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ առնէ h հացի լիութենէ եւ ի յղփութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնոսա (50 / 9)

ԼԻՊԱՐԻՏ - 4

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին զալ ի յօգնականութիւն, (32 / 32)

եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ ...զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 44)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօք եւ զանձուց առատատուր պարգեւօք, եւ ոչինչ վճարեցաւ այնու (32 / 40)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն...զնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 22)

ԼԻՏԸ - 1

եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսաստիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին (38 / 20)

ԼԼԿԵԼ - 1

Ջի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել (60 / 23)

ԼԼԿԵՄ - 1

Այլ թեպէտ այսպէս, թեպէտ այնպէս, սակայն մինչ ի վախճանն ոչ հեռացաւ ի նմանէ այսն որ լլկէր զնա: (16 / 17)

ԼԿՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Քանզի նա զԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիմանէ (30 / 24)

ԼՆՈՒԼ - 1

Եւ լնու զամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամբք, եւ բառնալ զկարգս եւ զկրօնս քրիստոնէութեան: (58 / 44)

ԼՆՈՒՄ - 14

Ո՛ջլնու հնձող որայիւ զգիրկս, եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց (35 / 14)

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյսս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 10)

ոչլնուն կալք ցորենով (35 / 15)

զի յորժամ մարդաբնակ շինութեամբ հարստանայ, յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ զանդաստանս լնուն: (44 / 31)

լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմածէ, զոր նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի ցրտոյն վարանսն էին: (12 / 5)

յորմէ ոչ լցաւ բուռն հնձողին եւ ոչլցան գիրկք բարձողացն զորայն (18 / 15)

Ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում զերիս, եւ լցան աւարաւ, զոր առեալ մտին ի բերդն: (51 / 29)

Եւ երկիր լցաւ յանօրէնութենէ (3 / 2)

ի սորա աւուրս «Լցաւ երկիր զիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջուրս բազումս որ ծածկեն զծովս» (5 / 12)

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչեւ ի բուռն եկեալ էր՝ չորացաւ. յորմէ նչ լցաւ բուռն հնձողին եւ ո՛չ լցան գիրկը բարձողացն գորայն (18 / 14)

հեղին զարիւնս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ զԵրուսաղեմաւ միայն, այլ՝ թէ ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն (31 / 14)

զի լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ էր մարմին սպանելոցն. (56 / 19)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իրեանց, եւ անչափ աւարաւն լցին զերկիրն ամենայն (33 / 11)

Եւ ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր, եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 20)

ԼՈԳԱՆԱԼ - 1

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն. եւ ապա պարապեալ ի գործոյն՝ հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել առ ի յոզանալ նմա: (15 / 20)

ԼՈՅՍ - 13

քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի յոյս էած (39 / 12)

զի յոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, (27 / 36)

նոցա զերիս աւուրս յոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ յոյսն. (49 / 24; 49 / 25)

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի յուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 11)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտերունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուղս յուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 16)

Վա՛յ եւ աւա՛ղ շատ դառն յուսոյ աւուրն այնորիկ (28 / 10)

Եւ ցնցուղք յուսոյ հրատին՝ յաղթեր ճառագայթից արեգականն: (31 / 30)

քանզի զի՞նչ հաղորդութիւն է յուսոյ ընդ խաւարի: (42 / 45)

Եւ սատանայ իսկ կերպարանի ի հրեշտակ յուսոյ: (52 / 11)

Եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ գերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց յուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերեր զնմանութիւն (20 / 18)

զի յուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեսոն ի կեանս իւր (49 / 25)

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս յուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպեր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 28)

ԼՈՐ - 1

Եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք. եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ զլոր, եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 17)

ԼՈՒԱՆԱՄ - 1

Խտրիկն ...յուացաւ արեամբ սպանելոցն առ ի հանգուցանել զայրուցս սրտին: (16 / 39)

Իսկ ինքնակալին լուեայ զայս, զոր առաքել բռնութեամբ տիրել աշխարհին: (5 / 2)

Ձոր լուեայ Գեորգէ, մեծասաստ ցասմամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զորս առաքեաց զկնի նորա (6 / 1)

Ձոր լուեայ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ... (10 / 36)

Ձոր լուեայ գթացաւ ի նա(11 / 17)

Ձոր լուեայ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա զիր հաւանական (14 / 41)

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցոցին զնա, այլ նենգաւորին Սարգսի սաղրելոյն լուեայ՝ ել ի քաղաքէն (23 / 23)

Եւ լուեայ թագաւորին, գանձիւք եւ իշխանութեամբ հաճեալ զկամս նորա, եւ այնու տիրեցին Անույ եւ ամենայն աշխարհին: (23 / 44)

Ձայս լուեայ իշխանացն, զնացին առանց պատասխանի տալոյ յիրաքանչիւր ի բայաթ: (43 / 11)

որք առժամայն փողս հնչեցոցին, զոր լուեայ անօրինացն, փախստական եղէն. (51 / 23)

Որոյ լուեայ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն (54 / 18)

վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խոռվեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 2)

Իսկ թագաւորն Գագիկ ...ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր (5 / 33)

քանզի ի քահանայական կարգէն լուծեալ եւ աղուեսադրոշմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր

ԼՈՒԾՈՒՄՆ - 1

Եւ քանզի գիրք ասեն եթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն որ եւ սոցա հանդիպեցաւ: (32 / 23)

ԼՈՒՍԱԳԵՂ - 1

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց (29 / 41)

ԼՈՒՍԱՆԱԼ - 3

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դներ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին, մի ի լուսանալ աւուրն եւ մի ընդ երեկն: (37 / 41)

զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խոռվութեամբ տեսանել, եւ գտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 14)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ (27 / 36)

ԼՈՒՍԱՐԱՆ - 5

զի ո՞յր ուրուք ի տեսողացն ոչ բեկանէր սիրտն, եւ ոչ զդողի հարկանէր անձն, եւ ոչ խաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն (46 / 17)

Արդ է՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ

թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունսն զորոց գլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 34)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց գլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից (13 / 5)

հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին, եւ յանսուրբ տեղուջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին գլուսարանս նորա, (17 / 48)

նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին գլուսարանս նորա (58 / 33)

ԼՈՒՍԱՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան, ապա լուսացուցին զխորհուրդսն, յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին (8 / 42)

ԼՈՒՍԱԻՈՐ - 3

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր (59 / 27)

Որ ցուցանէր ինքեամբ օրինակաւ՝ զանստուեր եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցույ խաւարաւ փակեալ. (59 / 34)

լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ լուսաւորս բաժանեցաւ (27 / 38)

ԼՈՒՍԱԻՈՐԻՄ - 2

Ի սորա ժամանակս պայծառացան կարգք եկեղեցույ, եւ լուսաւորեցան մանկունք ուխտի սրբութեան. ի սորա աւուրս «Լցաւ երկիր զիտութեամբ տեսոն՝ իբրեւ զջուրս բազումս որ ծածկեն զծովս» ըստ մարգարէին կանխաձայնութեան: (5 / 11)

, եւ ի հրատին բորբոքմանէ առհասարակ դաշտն ամենայն իբրեւ միջօրէի լուսաւորեցաւ (43 / 31)

ԼՈՒՍԱԻՈՐԻՉ - 6

զի այգի գոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիբ աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նոր (23 / 5)

Եւ ինքն իսկ Լուսաւորիչն մեր մարգարեական հոգւովն տեսեալ, զի գառինքն գայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 42)

Եւ նստուցանեն յաթոռ մերոյ Լուսաւորչին (5 / 17)

տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս, որ յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ, եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 20)

Իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 37)

Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ զազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս զայս կրեացէ: (54 / 22)

ԼՈՒՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն...կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեա (8 / 10)

ԼՈՒՍԻՆ ԱՌՆԵԼ /երիվարացն/ - 1

Կարծեմ թէ այտքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոջմ նշանին բեւեռսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախատանօր ասէին՝ լուսին արնել երիվարացն (7 / 36)

ԼՈՒՄԻՆ ԱՌՆԵՄ /ձիոյն/ - 1

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթուղիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին. եւ զբեւեռս խաչիցն. հանեալ՝ նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիմք եւ ձիոցն լուսին առնեմք. (6 / 8)

ԼՈՒՄՆԱԼԵՐԻՆՔ - 1

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալէրանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց (58 / 40)

ԼՈՒՐ - 2

Բայց մեք խուն բանիք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց է (7 / 25)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ, եւ իրաւունք նմա թի տեառնէ եղիցի. եւ մեք ի մերն դարձուցուք զոճ բանիս: (23 / 9)

ԼՈՒԵԱԼ - 1

Վարդապետաց ձայնք եւ քարոզութիւնք լրեայք (41 / 45)

ԼՈՒԵԼ - 1

Զառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ առնել ի մէջ քահանայից ըստ արժանաւորութեան, եւ անարժանիցն ասաց լրել (53 / 26)

ԼՌԵՄ - 3

Նա աւանիկ ազդ եղեւ յականջս տեառն զօրութեանց այդ ամենայն», եւ որ ի կարգին է, լռել խնայելով ի ձեզ: (30 / 15)

Բարձան ուրախութիւնք յերկրէ, Լռեցին ձայնք քնարաց, Լռեցին բմբինք թմբկաց, Բարձրացան աղաղակք լալեաց... (3 / 26; 3 / 27)

ԼՌԵՅՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Մովսէսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լռեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 9)

Զքահանայսն ի պաշտամանցն լռեցուցին, (34 / 16)

ԼՌՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ քանզի այր խաղաղասէր էր եւ առատ, յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն եկաց ի լրութեան, (12 / 37)

ԼՍԵԼ - 2

Բայց գիտեմ որ կամիք լսել (35 / 27)

Ո՛ր սիրտ քարեղէն, որ գայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք ընդ բազմադիմի չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 3)

ԼՍԵԼԻՔ - 12

Բայց մեք խուն բանիք զերկայնս գայտսիկ արձանացուցանենք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց է (7 / 26)

Վասն զի ոչ սակաւք էին որ աչօք տեսին, եւ ոչ լսելեաց կարօտացան (55 / 27)

եւ անդադար ղօղանջիւք վիրաւորէին զօդն, եւ ձանձրացուցանէին զլսելիս լսողացն: (28 / 47)

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչեւ ի բունն եկեալ էր՝ չորացաւ. յորմէ ոչ լցաւ բունն հնձողին եւ ո՛չ լցան գիրկք բարձողացն զորայն. նաեւ բարեբանութիւն անցաւորացն ո՛չ կաթեաց ի լսելիս: (18 / 16)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հոռոմոց, եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 12)

Ձտունս տնակից աղքատացն, եւ զասիմանս անդաստանաց նոցա յափշտակէին մեծատունքն, եւ չկաթէր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն գրեալքն ի ձեռն Մովսէսի ծառայի տեառն. «Անիծեալ է, ասէ, որ յափշտակէ զարտս ընկերին»: (30 / 9)

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել՝ որ յափշտակեաց զայն, թէ զի՛նչ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 17)

Քանզի յոյժ խօսնակ էր այրն, եւ ճարտարալեզութեամբ կախարդէր զբազմաց լսելիս. (53 / 9)

Ո՛վ լսելիք տանիցին զթշուառութեանս մերոյ զպատմութիւն: (22 / 40)

Իսկ զկենդանեացն զկառաչ ո՛ր լսելիք տանել կարէին (28 / 38)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհաստ աղաղակն (37 / 38)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՛ր լսելիք տանին գնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին (47 / 19)

ԼՍԵՄ - 36

Ո՛չ լնու հնձող որայիւ զգիրկս, եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց (35 / 14)

արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն. որ զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ, եւ աղօթից նոցա լսէ. (54 / 7)

քանզի դիտօք որոնէին, եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, զիշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին (43 / 18)

Ոչ լսի ձայն ուրախութեան ի կուրս այգեաց, եւ ոչ բարեբանութիւն առ կոխօղս հնձանի: (22 / 34)

Ոչ լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ զարդարին առագաստք հարսնարանի: (22 / 36)

ոչ ուրեք լսի փառաբանութիւն Աստուծոյ: (35 / 8)

Ոչ ուրեք լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ աւետիք նորածին մանկանց (35 / 11)

ոչ լսին ձայնք ուրախութեան ի կուրս այգեաց եւ ո՛չ ծանրանան պահառք ի ստոմանեաց: (35 / 15)

որք լսիցեն. շարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 12)

զի ամենայն որ լսիցէ զպատմութիւնս զայս, անէծս արձակեսցէ զհետ նորա: (54 / 44)

Մինչչեւ իցէ քո կարդացեալ, եւ լուայց քեզ (42 / 39)

«Իցէ՛ զի կարդայցէք առ իս, եւ եւ ոչ լուայց ձեզ. խնդրեսցեն զիս չարք, եւ ոչ գտցեն». եւ դարձեալ. «Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձ (42 / 42; 42 / 45)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան՝ զձայն աղաղակին եւ զհնչին փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք (14 / 44)

Իսկ նոքա իբրեւ լուան՝ ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց (15 / 4)

Որք իբրեւ լուան՝ ձայն տուեալ արեւմտական զօրուն՝ առ ինքեանս հաւաքեցին: (17 / 37)

Իսկ իշխանք աշխարհաց մեծամեծք եւ փոքունք յորժամ յուան գնորա թագաւորելն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 7)

Ջոր իբրեւ յուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 41)

Որք իբրեւ յուանն՝ արարին որպէս եւ ուսանն (16 / 46)

«Եկայք, սաէ՝ յուարոն իք ինձ, (47 / 33)

Իբրեւ յուաւ զայս թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ ի վերայ նորա(6 / 47)

Ջոր իբրեւ յուաւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր (9 / 4)

Իսկ թագաւորն իբրեւ յուաւ, առ ետեղեան չէաճ ինչ նմա պատուհաս (13 / 3)

բոթ մահու թագաւորին զհետ եկն. զոր իբրեւ յուաւ՝ առանց յապաղանաց դարձեալ զօրօքն չոգաւ ի Կոստանդնուպօլիս: (13 / 20)

Իսկ նա իբրեւ յուաւ փութապէս ծանոյց թագաւորին (23 / 44)

Ջոր իբրեւ յուաւ թագաւորն՝ առաքեաց խնդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս (33 / 26)

Սուլտանն իբրեւ յուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի միւսթարութիւն (36 / 36)

սա իբրեւ յուաւ զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, զնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 24)

իբրեւ յուաւ, զմի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 37)

վասն այնորիկ եւ նա նչ յուաւ մեզ ի ժամանակի նեղութեան, այլ դարձոյց զերեսս իւր ի մենջ: (47 / 35)

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրուք յուաւ. (53 / 14)

«Մի՛ պարծեսցի հզորն ի զորութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսաբ (19 / 6)

վասն զի ոչ լուսաբ նմա մինչեւ ի խաղաղութեան էաք: (47 / 31)

քանզի պտուղն է ծառոյն ծանուցիչ՝ որպէս ի տեառնէ իսկ լուսաբ: (52 / 10)

Եւ ոչ համբաւ խաղաղութեան կամ աւետիս բարեաց լուսաբ (59 / 40)

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնիւ ի ձեռն մարգարէիցն. «Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 34)

ԼՍՈՂ - 4

Տե՛ս լսող. եւ զհատուցումն նոցին (30 / 32)

Ոչ ուրեք բանին զիրք առ ի խրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց (35 / 9)

ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 2)

Եւ անդադար դողանջիւք վիրաւորէին զօղն, եւ ձանձրացուցանէին զլսելիս լսողացն: (28 / 47)

ԼՐԻԻ - 1

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն ... կոխէր, տապալէր զաշխարհս բազումս, մինչեւ եհաս ի քաղաք՝ որ զմեղս իւր ի կատարումն լրիւ իւրով ունէր: (55 / 43)

ԼՅԵԱԼ - 10

Քանզի լցեալ զեղաւ չափ մեղաց մերոց, Եւ ել աղաղակ մեր առաջի Աստուծոյ: (2 / 35)

Եւ իբրեւ եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով (15 / 20)

այժմ է տեսանել տեսութի՛նն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, մերկացեալ ի զարդուց, լցեալ փռշուով, լեալ հանգրուանք ագռաուց: (20 / 38)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, (22 / 22)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. իսկ մերքս վայիւք եւ ողբովք լի: (33 / 4)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին, զոր եւ գտին՝ ի սուր եւ ի գերութիւն ծախեցին, եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 23)

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փռշուով եւ սարդի ոստայնիւ լցեալ (41 / 44)

եւ յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ, խնդրել ի մենջ զպարտիս վրիժուց նախնեացն մերոց: (60 / 11)

եւ ցինք եւ անգեղք արարին իւրեանց բնակութիւն. ի քեզ աղուեսունք երամակեալք, խայտացեալք, լցեալք ի կերոյ: (29 / 6)

Իսկ անօրինացն լցեալք եւ յագեցեալք աւարան (46 / 31)

ԼՔԱՆԻՄ - 4

եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեառնն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 21)

վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան. լուծան, եւ խռովեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 2)

զօրականք մեր տկարացան եւ լքան (58 / 20)

Ո՛վ սիրտ քարեղէն, որ նչ լքանի հառաչմամբ եւ բեկանի հեծեծելով: (22 / 41)

Ê² '²Üø - 4

ÇēĪ ½½ûñēÝ ³βĒ³ñÑÇÝª Ē³μ³Ýûù Ç ÛÇ í³Ūñ ĀáŌáí¿ (4 / 34)

«ō ēĪē³ÝÇ ·ñáí ³Ūμ³ēī³Ý ÉÇÝ»É ½ÝŪ³Ý¿ ³é Ā³.³ōáñÝ, »ō Ē³μ³Ýûù Ñ³Ý¿ ½Ý³ Ç ù³Ō³ù¿Ý ³ē»Éáí... (24 / 17)

án¹Ç ÈÇá³ñīÇÝ Æō³Ý¿ ³ÝáōÝ...·Ý³ó »ō Ē³μ³Ýûù ¿³é ½³ŪáōñÝ °Ō³Ýó '»ñ¹ Īáã»ó»³É (45 / 25)

«ō ³éĀ³Ū ÛÇ ç³Ý³Ūñ Ē³μ³Ýûù (45 / 33)

Ê² '²È - 1

³Ūēã¿ē »ō Ī³ñĀÁÝĪ¿óù Ī»ñáíù Ā³ùáōó³Ý»Ý ½Ī³ñĀēÝ, ½Ç Ç Ī»ñáŪÝ Ē³μ»³Éª ÓáoĪÝ Ç Ī³ñĀ¿Ý ÁŪμéÝ»ēóÇ (52 / 15)

Ê² '²È - 1

Ī³ēÝ ³ŪÝánÇĪ Û»ñáí μ³ñ»á³βī ĪñúÝÇōù Ī»ñá³ñ³ÝÇÝ ³é Ç ½á³ñ½³ŪÇīēÝ Ē³μ»ÉáŪ (52 / 20)

Ê² '²Ø - 1

án Ē³μ¿ñ ½ÁÝĪ»ñÝª á³ñĪ¿ñ ÇŪ³ēīáóÝ ·áÉ, »ō án Ū³÷βī³Ī¿ñª ³ē¿ñ. «ē Ñ½ûñ »Ū: (30 / 6)

Ê² '¾àðĀÆðŪ - 1

ää ·áŪñ Ē³μ¿áóĀÇōÝ Ç í³×³ēēÝ, »ō áã Ý»Ý·áóĀÇōÝ Ç Īáōñ»ō³éÇĪ ÷á÷áĒŪáóÝēÝ: (29 / 35)

Ê²ÈÆö²Ū - 1

Çeĭ ½ÇḂĒ³ÝÝ ĩñ³ó ĩ³ñ»³É »iáóÝ óĒ³ÉÇ-³ŪÝ Çμñ»ō ½Ū»Í ÇÝā »ō ù³Ý ½³Ū»Ý³ŪÝ
»ñÇÝ Ñ³×»ÉÇ ÝŪ³. (33 / 12)

Ê²Î²ØÆî - 1

²Ūeäĵē Ē³Ĵ³ŪÇi áŪÝ ĵñ Ā³.³óáñÝ (14 / 12)

Ê²ÎàôĀÆóŪ - 1

Ð³ó³ĩ³ó í³ēÝ »ñ¹Ū³ÝóÝ »ō Ē³āÇÝ, »Āĵ í³ēÝ Ē³ĴáóĀ»³Ý Ūĩ³óÝ »Āĵ í³ēÝ
»ñĬçōŌ³ĴáóĀ»³Ý μ³ñáóóÝª áā ·Çi»Ū (23 / 18)

Ê²Ô²È - 1

½Ç ½iŌ³ŪēÝ »ō ½³ŪÉ ³ā³Ā³Ū»³ÝēÝ ÝḂ³ó³ĭ »¹»³É, ³ḂĵÇōù »ō Ý»iÇōù Ē³Ō³Éáĭ
ā³ñ³ā³ñ Ēáóái»Éáíª ē³ĩĬÇÝ (51 / 2)

Ê²Ô²Ô - 1

³ēĵ. ḡóáĒ³Ý³ĭ ½Ç áā ³ĒáñĀ»³ó ĀáŌáíáóñ¹ ³Ū¹ ½çáóñÝ ê»ÉáíŪ³Ū áñ ·Ý³Ūñ Ē³Ō³Ō
³ŪÉ ĩ³Ū»ó³Ý ³éÝ»É Çōñ»³Ýó Ā³.³óáñ ½Ðé³ēÇŪ »ō ½áñ¹ÇÝ ĩ³μĵÉ³Ū, (4 / 9)

Ê²Ô²Ô²ē¾ð - 1

Ā³.³óáñ»³ó ½ĬÝÇ ĩ³ēÉÇÝ Ĵáēĩ³Ý¹ÇÝ ÝáñáóÝ Ñ³ñ³¹²³ĩÝª ³Ūē ááñē. »ō ù³Ý½Ç ³Ūñ
Ē³Ō³Ō³ēĵñ ĵñ »ō ³é³ĩ, Ū³é³çÇÝ ³ŪÇ ÇōñáŪ Ā³.³óáñáóĀ»³ÝÝ »Ĭ³ó Ç ÉéáóĀ»³Ý (12 / 36)

Ê²Ô²ÔàôĀÆóŪ -25

ōó ĩ³Ū '³.³ñ³ĩ³Ū ½ā³ĩÇō Ĭçōñ³ā³Ō³ĴáóĀ»³Ý »ō ÑŪñ Ýáñ³ª ½Ū³·ÇēĩñáéáóĀ»³Ý, »ō
³ñŌ³Ĭĵ ½Ýáé³ Ē³Ō³ŌáóĀ»³Ūμ: (4 / 16)

»ō ÇÝŪÝ ¹³éÝ³Ū ½×³Ý³ā³ñÑē Çōñ Ē³Ō³ŌáóĀ»³Ūμ (4 / 20)

ÚaÚÁ Ī³Ùĵñ Ē³Ō³ŌáōĀ»³Úμ í×³ñ»É ½Çōñ ×³Ý³á³ñÑáñ¹áōĀÇōÝÝ, »ō ³ḂĒ³ñÑÇ
ÙÝ³É ŷÇ ḂÇÝáōĀ»³Ý: (6 / 38)

²ÚÉ Ā³.³ōáñÝ ... ³é³ùĵñ ³é ÝÚ³ ¹»ēā³Ýē, »ō ù³Ōón³Ī³Ý μ³ÝÇōù ·ñĵñ ³é Ý³, Āĵ ¼áñ
ùá āĵ Ñ³Ūñ»ÝÇ Ā³é³Ý.áōĀÇōÝª Āá°Ō, »ō Ī³°ó Ē³Ō³ŌáōĀ»³Úμ Ç ùá μ³ĀÝÇ¹ (10 / 25)

½áñ ³é»³É »ō ÁÝĪ³É»³É Ç ḂÝáñÑ³Ī³Éē, »ō Ù»Ī³ō ā³ñ.»ōùù ³ñŌ³Ī»³ó Ē³Ō³ŌáōĀ»³Úμ
Ù³ḂĒ³ñÑÝ Çōñ: (33 / 14)

°ō Ýáñ³ »Ī»³É Ē³Ō³ŌáōĀ»³Úμ »Úáōĭ Ç ù³Ō³ùÝ, ù·Ý³Ī³ÝáōĀ»³Úμ ²ēĭáōĪáŪ áā ÇÝā
áōÝ»Éáĭ íĵñē Ū³ÝŌÇÝ: (38 / 41)

³ÚÉ Ē³Ō³ŌáōĀ»³Úμ ½Ā³.³ōáñáōĀÇōÝ ùá áōÝÇóÇē, »ō Ù»ù ½á³ñēĪ³Ī³Ý
ĭĵñáōĀÇōÝē. (59 / 15)

Ú³ÚÝÙ Ā³Ū³Ý³ĪÇ ĵñ »ō Đ³Ūáó ³ḂĒ³ñÑÇÝ Ā³.³ōáñ ¶³.ÇĪ áñ¹Ç ²ḂáĭáŪ, ...ē³ Ç
Ē³Ō³ŌáōĀ»³ÝĪ³É³ō ½³ḂĒ³ñÑē Đ³Ūáó: (5 / 10)

áñ ½³ḂĒ³ñÑē Ç Ē³Ō³ŌáōĀ»³ÝĪ³ñĵÇÝ á³Ñ»É Ū³ŌĀ»Éáĭ ĀḂÝ³Ū»³óÝ(40 / 3)

³ḂĒ³ñÑ ³Ū»Ý³ŪÝ Ç Ē³Ō³ŌáōĀ»³ÝμÝ³Īĵ, »ō Ù»ù »ñÇù »ō Ī³É³Ý³ōáñù, ēñ³Īáĭáñù
»ō ĭÝ³ō»ñù, »ō ŪÁÝăÇó ĪáŌáĭ³Íù: (41 / 22)

ÆēĪ ÁÝ¹ Ū»Ī³Ū»ĪēÝ ³ĭ»Ý³Ēēē »Ō»³É, ³ēĵ. Ī³Ū »Éĵù ÁÝ¹¹Ū ã³ñēÇó Ç á³ĭ»ñ³½Ū, »ō
ŪÇ° ĭ³Ūù ½»ñĪÇñ ³á³Ī³Ý»É. Ī³Ū Āĵ áā, ½Ō»ñ Ñéá·Ý Ñ³ñĪ»óÇó á³ñēÇó, »ō á³Ñ»óÇó
½³ḂĒ³ñÑē Ç Ē³Ō³ŌáōĀ»³Ý: (44 / 14)

³Ūēāĵē Ū³ĭÝ»³Éù »Ō³ù Ç Ó»ēē ³ñ³Ýó á³ñ³ó »ō ³ÝáŌáñŪÇó, »ō á°ā »Ō»ō Ū»½
³Ūó»ÉáōĀÇōÝ Ç ĭ»³éÝĵ, ĭ³ēÝ ½Ç áā Éáō³ù ÝŪ³ ŪÇÝā»ō Ç Ē³Ō³ŌáōĀ»³Ýĵ³ù: (47 / 32)

°ō »Ō»ō Ū»ĭ Ū³Ñáō³Ý , ³ōĀÇ ĪÇōñ³á³Ō³ĭÇ, áñ ĵñ ³Ūñ Ñ½Ūñ »ō ³ḂĒ³ñÑḂĵÝ,
Ū»Ī³á³ñ.»ō »ō ³Ōù³ĭ³ēĵñ, áñ ĵñ ³ñ¹³ñ»ō ē³ÑŪ³Ý Ē³Ō³ŌáōĀ»³Ý (3 / 33)

¼áñáŪ ½·ÉáōĒÝ Ñ³ĭ»³Éª Ññ³Ū³Ūĵ Ñ³ñĪ³Ý»É -áŌ Ē³Ō³ŌáōĀ»³Ý: (9 / 20)

éáù³ ³Ū»Ý»ù»³Ý »ñ³Ūù ³ŌŪĀáŌ³ó »Ý, áñù ³ḂĒ³ñÑÇ Ē³Ō³ŌáōĀ»³Ý »ō Ī»Ý³ó Ó»ñáó
³éáŌçáōĀ»³Ý ŪÇḂĭ ĒÝ¹ñáó³Īē ³éÝ»Ý: (14 / 3)

áñāĵē ÇÝùÝ ŪÇōñáōŪ Ññáĭ³ñĭ³ĪÇÝ ·ñ»³É ĵñ Ū»ñ³ĒĭÇē ³ḂĒ³ñÑÇ, »Āĵ ĭ³ēÝ
³ḂĒ³ñÑÇ Ē³Ō³ŌáōĀ»³Ý áā ĒÝ³Ū»óÇ ŪÇē (18 / 32)

°ō áā Ñ³Ūμ³ó Ē³Ō³ŌáōĀ»³ÝĪ³Ū ³ō»ĭÇē μ³ñ»³ó Éáō³ù (59 / 39)

áñáó »Ī»³É Ā³.³ōáñÝ ²-Ē³½³ó ¶ĵáñ·Çª Ç Ē³Ō³ŌáōĀÇōÝÑ³Ūá½³ó ½Ýáē³. (5 / 40)

Ú»i ³ÙeáñĈĭ Çµñ»õ »i»ë ¶ĵáñ·Ç ½ÇÝùÝ ³ÝĬ»³É Û³Ù»Ý³ÙÝ ÛáõëáÛ, ³ã³ ³Õ³ãĵ
½Ã³.³õáñÝ .³Ě Ç Ě³Õ³ÕáõÃÇõÝ: (11 / 17)

³ëĵ óÝáë³. Āĵ áù Ç ÓĵÝç ĩëi³Ñ³Ý³Û »É³Ý»É ½ûñù Û³ñ»õ»Éë, »õ ¹³¹³ñ»óáõó³Ý»É
½.áéÝ ä³ñëÇó, »õ Ýáõ³»É ½³ĔĔñÑÝ Ç Ě³Õ³ÕáõÃÇõÝ. Û³ÙÝÃ³Ù Āá°Õ Ñ³Û³ñÓĬ
.³Û ÝëiÇ Ā³.³õáñ (43 / 9)

Ā³.³õáñÝ ...ã³ñ»õë Ēáëi³Ý³Ûñ »õ ½ĬÇõñ³ã³Õ³iÇÝ ÇĔĔ³ÝáõÃÇõÝ Û³ñ»õ»Éë ĩ³É
ÝÛ³ª ØÇ³ÙÝ Āĵ Ç Ě³Õ³ÕáõÃÇõÝ ¹³éÝ³ë (48 / 32)

ĭá°õñ ½úá áñ¹Ç¹ ÇÝÓ á³i³Ý¹. »õ ³ÛÉ ÁÝ¹ Çë »õ ÁÝ¹ ù»½ Ě³Õ³ÕáõÃÇõÝ ĵ:
(11 / 21)

ù³Ý½Ç Ā³.³õáñ³ó ûñĵÝ ĵ ³ĔĔñÑÇ Ě³Õ³ÕáõÃÇõÝ »õ ĔÇÝáõÃÇõÝ Ñá.³É, áñãĵë
²ëiáõ³Ĭ ÛÇõñÛĵ »Õ»ÉáóÝ Ý³Ĕ³ĔÝ³Ûĵ ³Û»Ý»óáõÝ, (39 / 45)

ÛÇ³ÙÝ Āĵ ÁÝ¹ ²ëiáõ³Ĭ Ě³Õ³ÕáõÃÇõÝ áõÝÇóÇÛù (42 / 35)

°õ »ñ¹Û³Ûµ ¹³ĔÇÝù Ñ³ëi³i»³É, ½Ç Ě³Õ³ÕáõÃÇõÝ »ÕÇóÇ ÁÝ¹ ä³ñëÇó
Ā³.³õáñáõÃÇõÝë »õ ÁÝ¹ ÛáõÝ³ó: (59 / 8)

Ĕ²Ó²Ø- 12

°õ Ç ááñ»ùÑ³ñÇõñ »ùÃ³Ý³ëáõÝ Āáõ³Ĭ³ÝÇÝª ¹³ñÓ»³É Ě³Õ³Û ÇÝùÝ³Ĭ³É Ā³.³õáñÝ
Ĭ³Ýñ ½úñáõ »õ .³Û Û³ñ»õ»Éë: (6 / 27)

ÆëĬ ÇÝùÝ³Ĭ³ÉÝ ½ÓÛ»éáõéÝ Ç .ÉáõĔ Ñ³Ý»³É Ç Û³ñÛ³Ý¹éÝ ááÝ¹áëÇ, Ç Ñ³ë³Ý»É
.³ñÝ³Ý³µ»ñ Ā³Û³Ý³ĬÇÝ, Ě³Õ³Û ¹³ñÓ»³É ÝáÛÝ Ñ»i³ÛÝ Ç í»ñ³Û ĩ³Ûáó. (8 / 34)

Ú»i ³ÙeáñĈĭ ĀáÕ»³É Ā³.³õáñÇÝ ½µ³Ý³Ĭ»iÕ Çç»õ³ÝÇÝ é³Éùáñ³Û, Ě³Õ³Û ½ûñùÝ
Û³é³çÇÝ ĩ»ÕóáçÝ áñ ĬáãÇ ÞÕ»³Û: (10 / 42)

»õ ÇÝùÝ µ³½áõÛ ½ûñù Ě³Õ³Û Ç í»ñ³Û ù³Õ³ùÇÝ , áõÝ³Û: (24 / 10)

Ú»i »ñÇó ³óáõñó Ĕ³ñĀ»³É ³Û»Ý³ÛÝ µ³Ý³Ĭ³õÝ, Ě³Õ³Û Çç³Ýĵ Ç ĭáõ³ñ³ĬáÛ ĩ³»
(37 / 11)

á°ñãĵë Û³ÝĬ³ñĬĬÇ Ç ëñáÛ ĀĔÝ³Û»³óÝ Çµñ»õ Ç Ĭ³ñĬiáÛ Ñ³ñ»³Éùª Û»ñĬÇñ Ā³õ³É
³ÝĬ»³É .Éáñ Ě³Õ³ÛÇÝ: (35 / 47)

ää Ě³Õ³Ý Û³ÝĬáõÝù ³é³çÇ ÍÝáÕ³ó, »õ áá ÝëiÇÝ ³Āáéái Ĭ»ñ Ç Ññ³ã³ñ³Ĭë: (22 / 35)

ää ÝëiÇÝ Ĭ»ñ ³Āáéái Ç Ññ³ã³ñ³ĬÇ, »õ á°ã Ě³Õ³Ý Û³ÝĬáõÝù ³é³çÇ Ýáó³ (35 / 12)

2Ûëä;ë »õ Ñîiù ³Ý¹;Çó ³ñîi³İ³Ý³ó Ç ÑáíÇië ¹³É³ñ³µ»ñ µáõëáó ³é óáõñi
³Õµ»ñ³İ³Ûµù Ē³Ûi³Ý Ē³Õ³Ý (44 / 37)

Æëİ ½İÝÇ Û³Ñáõ³Ý Ýáñ³ Ē³Õ³ó ÇÝùÝ³İ³É Ā³.³õáñÝ ÐáéáÛáó ì³ëÇÉÝª Ç ùë³Ý »õ
ÑÇÝ.»ñáñ¹ ³ÛÇ Ā³.³õáñáõĀ»³ÝÝ ÇõñáÛ Ī³Ýñ ½ÇÝáõ (3 / 35)

Ē³Õ³ó .³½³ÝÝ Û³Ñ³ßáõÝā ³ñÇõÝ³ñµáõ »õ Û³ñ¹³ÉáßáßÝ éáõÉi³Ý ³ÝÑ³Û³ñ
½ûñûù, ÷Õùù, »õ Ī³éùù »õ »ñÇi³ñûù (34 / 32)

»õ ÁÝ¹ ²ëiáõíáÛ ÇÛ³ëiáõĀÇõÝÝ, ½Ç ÛÇáí i³Ûµ Ē³Õ³ó ÁÝ¹ ÝÛ³, »õ ĒÇ ³Ý³ñ.³Ýùù
¹³ñÓáÛó Û³ßĒ³ñÑÝ Çõñ: (37 / 4)

Ê²Ô²ò²È - 3

Û»i ³ÛëáñÇİ Çç³Ý; Ā³.³õáñÝ ½ûñûùÝ ÛÁÝ¹³ñÓ³İ ¹³ßiÝ '³ë»ÝáÛ... »õ ÇÝùÝ
Ē³Õ³ó»³É Ñ³ë³Ý; Ç ëá³éáõ³İÝ '³ë»ÝáÛ (10 / 3)

»õ ÇÝùÝ Ē³Õ³ó»³É ½ûñûùÝ á³iÇ ½Ð³Ûáùù, »õ Çç³Ý; µ³Ý³İÇ ÛÁÝ¹³ñÓ³İ ¹³ßiÝ
Ð»ñ³Û. »õ Ññ³Û³Û; ½ûñ³óÝ Īáíáñ»É ½Í³é³iáõÝİë ù³Õ³ùÇÝ: (11 / 25)

á³iáõ³İ³Ý ³ÉÇù Ī»ñáó ÁÝ¹ ³ñÇõÝ »õ ÁÝ¹ ³á³ÁáÛĀ »İ»³Éù, »õ ¹Ç³ÍáõÝù Ýáó³
Ā³õ³É.Éáñ Ē³Õ³ó»³Éù: (27 / 19)

Ê²Ô²ààò²Û²È - 4

½áñáÛ ½.»ñÇëÝ ³é»³É, Ññ³Û³Ý i³Û Ē³Õ³óááõó³Ý»É Ç .³õ³éÝ Ē³Õi»³ó, »õ ÇÝùÝ ½Û
»¹»³É ³Ýó³Ý; ÁÝ¹ '³ë»³Ý (6 / 43)

»õ Ññ³Û³Û; Ē³Õ³óááõó³Ý»É ½Ý³ Ç Īáëi³Ý¹ÝáõáùÉÇë (10 / 38)

»õ Û³Ñ³.ÇÝ ½³ñÑáõñ³Ý³óÝ ½¹áÕÇ ³é»³É Ó»éÇÝëª ½á× iáÕÇë áá Ī³ñ»Û Û³é³ç
Ē³Õ³óááõó³Ý»É. (21 / 41)

»õ áá Ī³ñ»Û ½á× iáÕÇë Û³é³ç Ē³Õ³óááõó³Ý»É: (35 / 31)

Ê²Ô²ò²đi - 1

Ç Ýáó³ Û³ñÛÇÝÝ Ē³Õ³ó³ñi »é³ó (49 / 20)

Ê²ÔàÔ- 2

½áñ Í³Ýáóó»³É ³ÝûñÇÝ³óÝ, ĒáÛ½ ³ñĪ»³É, ³ßiçÇòù Ēáó»³É ½³Û»Ý»ë»³Ý ë³i³Ī»óÇÝ. áñáó ³ñ»³ÛµùÝ Ý»ñĪ»³Ý áŌĪáÛ½ù Ē³ŌáŌáÛÝ. áñù Û»iáÛ ëÇÝÉùáñù ÛÝ³ó»³É çÇÝ, ½Û»é»³Éë Çõñ»³Ýó ·i³ÝçÇÝ ÁÝ¹ áñÁáiùÝ, ½Ýáë³ Í³ĪçÇÝ ÁÝ¹ ÑáŌái. µ³Ûó ½³Û·ÇëÝ ĒŌ×çÇÝ ĪĀ»É Ī³Û Ç. Ē³ŌáŌáÛÝ ×³ß³Ī»É, ³ë»Éái Āç Û³ñ¹áÛ ³ñÇóÝù »Ý Ç Úáóï»É: (48 / 19; 48 / 17)

Ê²Ôî²ò ¶²ó²è- 5

»ó ó³ÛiáóĪë Ñ»Ō»Ō³içÇÝ Ī³É³ó ½ááñë ³ÝiçÇóÝë »ñĪñÇÝ. Û³ñ»óÛáóïëª ÛÇÝã»ó Ç. Ē³Ōi»³ó. ³ó³éÝ (26 / 16)

²ª³ Ç ëá³é»É á³i·³Û³óáñ³óÝ, Ç µ³ñĪáóĀÇóÝ ß³ñĀ»³É Ā³·³óáñÝª ...Ññ³Û³Ý Ī³Û Ē³Ō³óáóó³Ý»É Ç ³ó³éÝ Ē³Ōi»³ó. (6 / 43)

ÆëĪ Ā³·³óáñÝ ¹³éÝ³Û Ç ÓÛ»ñáóÝ Ç Û³ñÛ³Ý¹éÝ ááÝ¹áëÇ, »ó Çç»³É Ç ³ó³éÝ Ē³Ōi»³óª »ñ»ĪùĀë ³éÝç: (8 / 7)

ÆëĪ áñ Ç Ī³ÛéÝ ÛiçÇÝ, ³é»³É ½»ñĪÇñÝ »ó Ñ³ë»³Éù ÛÇÝã»ó Ç ·»iÝ Û»Īª áñ ĪáãÇ ĪáñáĒ, »ó ½ĪÝÇ ·iáÛÝ ¹³ñŌ»³É ÇçÇÝ Û³ßĒ³ñÑÝ Ē³Ōi»³ó. (36 / 13)

áñù »É»³É »ó ·Çß»ñ³·Ý³ó »Ō»³É ÁÝ¹ ³Ý³á³i Ī³Ûñë, Ñ³ëÇÝ Ç í»ñ³Û ³ó³éÇÝ Ē³Ōi»³ó (46 / 2)

Ê²Ô - 1

ÚáÛÝáçë »ó ³ëi áá ÇÝã Û»ñĪ³ñ»ó³ó Ýáó³ Û³ÝĪ³Ī³Ý Ē³ŌáóÝ ³ñ³ñáó³Ī (9 / 23)

Ê²ÔiáÛ ²èÆŌ - 2

ÆëĪ ³é³ù»³ÉùÝ Ç Ā³·³óáñçÝ Ī³É»³É ½ó»ñë »ó ½²Ý¹ñáÝÇĪç ½ÝáñáóÝ ÷»ë³ÛÝ, áñ çñ Ñ³Û³ĒáñÑ ÝáñÇÝ, »ó ³Ī»³É ÛÇÝã»ó Û³ÛáóñÝ áñ ĪáãÇ Ē³ŌiáÛ ²éÇx Ç ëá³éáó³ĪÝ Ī³ñÝáÛ, »ó Ñ³ë»³É Û³·³ñ³Īª áñ Ñ³ÛÇ ÁÝ¹¹çÛ Û³ñáóÇÝ, Çç»ó³Ýë ³ñ³ñ»³É (10 / 7)

ø³Ý¹çÇ ÛÇÝã¹»é ×³ß³Ā³ÛáóÝ Ç ë»Ō³ÝÝ çÇÝ, Ñ³ëÇÝ Ī³É³Ý³óáñù »ó ³éÇÝ ½Ý³, Ī³ñ³Ý »¹ÇÝ ðÇ µ»ñ¹ÇÝª áñ ĪáãÇ Ē³ŌiáÛ ²éÇx: (24 / 34)

Ê²Úí²È- 1

É»ñ³Ýó »õ µÉñáó Ě³Ůí³Ě Ññ³Ú³ŮĵÇÝ, »õ ·»iáo Í³÷ë Ñ³ñĪ³Ý»É »õ Íáiáo ½áoõñ×³Ý³É
»õ Ů³ŮñÇó óÝÍ³É: (42 / 20)

Ê²Úí²Ø - 2

áã ÝëiÇÝ Í»ñù ³Āáéái Ç Ññ³ã³ñ³ĪÇ, »õ áª Ě³Ō³Ý Ů³ÝÍáoÝù ³é³çÇ Ýáo³....»õ áã
Ě³Ůí³Ý.³éÇÝù Ç Ů³ñ.ë: (35 / 13)

²Ůëãĵë »õ Ñúíù ³ÝĵÇó ³ñúí³Ī³Ý³ó Ç ÑáiÇĕ ¹É³ñ³µ»ñ máõéáo ³é óáõñi
³Ōµ»ñ³Ī³Ůµù Ě³Ůí³Ý Ě³Ō³Ý (44 / 37)

Ê²Úí²è²Ī²ŮØ - 6

²½³i Ī³Ý³Ůù Ç Ññ³ã³ñ³Ī »É»³É, »õ ½ùûŌÝ Ç ·ÉĚáoÝ Ç µ³ó ³é»³É, ³Ýã³iĪ³é ÁÝ¹ĵŮ
³ñ»õáo Ç Ě³Ůí³é³Ī³Ýë.³ÝĪ»³É. (7 / 39)

ÍáŮëù Ç Ññ³ã³ñ³Īë Ç Ě³Ůí³é³Ī³Ýë.³ÝĪ»³Éù (27 / 16)

Ñái³éáoÝ »õ µ³ñ»Ī»óÇù ÍáŮëù »õ Ī³Ý³Ůùª ³ÝĪ»³Éù Ç Ě³Ůí³é³Ī³Ýë. (31 / 47)

ÍáŮëù Ç Ě³Ůí³é³Ī³Ýë.³ÝĪ»³Éù (36 / 4)

ÇëĪ ½µ³ñ»ßáõù Ī³Ý³ÝóÝ »õ áñù Ç ë»Ý»ĪÇ ëÝ»³É ĵÇÝ ³ŌçĪáoÝù, ½Ýáo³
Ě³Ůí³é³Ī³Ýë ½Ç±Ýã áÇiáŮ ĵ Ů»½ »õ ÁÝ¹ ·ñái ³ñĪ³Ý»É (51 / 6)

º ³ñ¹ ½án ²ëiáo³í ³½³i»³É Ç Ó»é³Ýĵ ³ŮÉ³½·óáŮÝ Íán½»³É »Ñ³Ý, án ÇõñùÝ ĵÇÝª
Ý»Ý·áoĀ»³Ůµ »õ Ě³Ůí³é³Ī³Ýùù Ě³õ³ñ»óáoóÇÝ ½Éáoë³ñ³Ýë Ýán³ »õ ëã³ÝÇÝ (58 / 33)

Ê²Úí²è²Ī²È - 1

»õ ³ŮĀŮ ³ÝĪ»³É Ī³Ů Ç ĪÇóë ³Ů»Ý³ŮÝ ×³Ý³ã³ñ³ó Ů»ñĪ »õ Ě³Ůí³é³Ī»³É. »õ ÍáĚ»Ý
½Ý³ Ý³Ě³i³Ýù ³Ýóóáñù ×³Ý³ã³ñ³ó: (26 / 27)

Ê²Úí²è²ĪáoĀÆóŮ - 1

ãñ Āáoĵñ Ýáo³ Ñ³ñĪ³óáñ ½·»ëÝ áñ ½Ě³Ůí³é³ĪáoĀÇóÝë.Ů»ñ ÍíĪĵñ (60 / 17)

Ê²Úî²ò²È - 1

»õ óÇÝù »õ ³Ý.»Õù ³ñ³ñÇÝ Çõñ»³Ýó μÝ³ÍáõÃÇõÝ. Ç ù»½ ³Õáõ»éáõÝù
»ñ³Û³İ»³Éù. Ê³Ûî³ó»³Éù. Éó»³Éù Ç İ»ñáÛ: (29 / 6)

Ê²ÚîàòÂÆòÛ - 1

²ÚÉ ù³Ý½Ç Áëî »ñ»ÛÇ³ÛÇ μ³ÝÇóÝª áã ÑáõñÝ ½³Ûñ»ÉÝ Ùáé³Ý³É İ³ñ¿, »õ áã
ÑÝ¹ÇİÝ ½è»ðáõÃÇõÝÝ, »õ áã ÇÝÍ ½Ê³ÛîáõÃÇõÝÝ (54 / 28)

Ê²Ûò²È - 3

»õ ³ÛÝù³Ý Í³Ýñ³ó³õ Èéáí³İ³Ý ³ÛμáÉÝ Û³õ³ñ³éáõÃÇõÝè Ê³ÝÓ»³É. ÛÇÝã ½Ç
½á³ñÇèáÝ á³É³İÇÝ Èñ³Û³İ»³Éª μ³½áõÛ .³ÝÓè Ç Ã³.³õáñ³İ³Ý .³ÝÓáõóÝ ³ñ³ùè
á»Õ»óÇÝ (18 / 5)

³Ûó áñ Û»ñáÛè ¿ÇÝ è³ÑÛ³Ý³İÇóù »õ ¹ñ³óÇùª Ê³ÝÓ»³É. áã ¹³¹³ñ»óÇÝ ½³Û³éÝ »õ
½ÓÛ»éÝ Û³á³İ³Ý»ÉáÛ ½³ßÈ³ñÑè Ð³Ûáó (43 / 17)

Ý³»õ éá¹áÛ³Û»óÇùÝ Û³ÛèäÇèÇ İ»Ý³õ Ê³ÝÓ»³Éùª ³Ýİ³Ý Û³ÝÑÝ³ñÇÝ ã³ñÇèÝ,
(50 / 8)

Ê²ÞÛ - 1

à-í áÕáñÛáõÃ»³Ý ùá ²èíáõ³Í, áñ ³ÛÝù³Ý Ý»ñ»ó»ñ ³ÝùñÇÝ³óÝ ÈñáÈİ³É Ç í»ñ³Û
Ê³ßÇÝ³ñîiÇ ùá: (27 / 24)

Ê²â - 7

¼áñ ìè»³É Ã³.³õáñÇÝª áª ÛÇß»³ó ½»ñ¹ÛáõÝèÝ, »õ áã ½Ê³ãÇÝ
½ÛÇÇÝáñ¹áõÃÇõÝÝ (23 / 25)

Ð³õ³İ³ó İ³èÝ »ñ¹Û³ÝóÝ »õ Ê³ãÇÝ (23 / 17)

»õ Û»Í³õ Èñ³Èáõè³Ýùù ×ª Ç ×ªááÛ »ÉÇÝ Û³ßÈ³ñÑè Û»ñ Û³Ûè»³ÝÝ è»áì»Ûμ»ñÇ,
Ç ìùÝÇ èñμáÛ Ê³ãÇÝÛ³ðáõñ ááñ»ùß³μ³Ãáõ: (26 / 44)

»ō ½μ»ō»éë Ē³āÇōÝ ·Ñ³Ý»³Éª Ý³Ē³i³Ýù ÷ē¿ÇÝª Ā¿ i³ÝÇÙù »ō ÓÇáoÝ ÉáōēÇÝ
³éÝ»Ùù (6 / 7)

ù³Ý½Ç »ñ¹Ù³Ùμ »ō Ē³āÇō ·Ñ³ō³Ý»óáóóÇÝ ½¶³·ÇĪ(23 / 12)

áñù Ē³āÇō »ō Ā³Ù³Ñ³ñ³ō μ³ñÓñ³Ó³ÙÝáōĀ»³Ùμ Ç í»ñ³Ù á³ñëá³óÝ ½²ëiáó³Ī
³Ō³ā¿ÇÝ ·³É Ûù·Ý³Ī³ÝáōĀÇōÝ ĩi³Ý·»ÉáóÝ: (37 / 36)

½áñ ·Ý»³ó á³iáó³Ī³Ý ÷ñ»³ÙμÝ Çōñái i¿ñ Û»ñ ÚÇëáóë òñÇëiáë, »ō äë³Ī»³É
÷³é³½²ñ¹»³ó ³Ù»Ý³Ù³ŌĀ Ē³āÇōÝ (53 / 19)

Ê²âĀĒĪ - 4

°ō ²á³ ³Ī»³É Ç Đ³Ūáó ½ù»éáñ¹Ç ÝáñÇÝ ½Ē³āÇĪ ³ÝáóÝ, »ō »¹»³É Ç μ»ñ¹ÇÝ áñ ĪáäÇ
ê»³ō ø³ñ (24 / 35)

°ō Ī³óáóó³Ý»Ý Ç i»ŌÇ Ýáñ³ ½Ē³āÇĪ ½ÝáñÇÝ ù»éáñ¹Ç (33 / 25)

ĀĒĪ Û»i »ñÇó ³Ù³ó ÷ñÓ³Ī»ó³ō i¿ñ Ē³āÇĪ Ç Ā³·³óáñ³ÝÇëi ù³Ō³ù¿Ý (33 / 29)

ù³Ý½Ç »ō ½²Ý³ÝÇ³ ½²»ñ¿ó »Ōμ³ŪñÝ Ē³āĪ³Ū Ū³é³ç i³ñ³ō ÁÝ¹ Çōñ Ý»ñùÇÝÇ áÙÝ,
áñ áóÝ¿ñ ½²á³iÇō Ī¿ë Ā³·³óáñáóĀ»³Ý: (24 / 38)

Ê²èÛ²ĪàóĀĀĒóÛ - 1

Û³»ō Ī³Ý³Ūù á³ñĪ»ßiù »ō áŌç³ĒáÑù...³Ūëùñ Ū³Ý³é³Ī »ō Ū³ŪÉ³Ý¹³Ī Ē³éÝ³ĪáóĀÇōÝ
ëáíáñ»³É »Ý: (42 / 15)

Ê²èÛ²È - 2

°ō ³Ūë áá »Ā¿ ³é³óÇñ »ō Ç ½áóñ ³Ýó ÁÝ¹ Ýáë³, ³ŪÉ ù³Ý½Ç Ýáù³ Ū³óáóñ Û»ÍÇ
ÑÇÝ·ß³μ³ĀÇÝ ¹»Ō Û³Ñáó Ē³éÝ»³É Ç ĒáñÑáóñ¹ á³i³ñ³·ÇÝ ÷ñμáóóÇÝ ÝŪ (4 / 1)

,³ÝÇ¿É ŪÇōñáóÛ Û³ñ·³ñ¿áóĀ»³ÝÝª ½áñ »i»ë, áñáŪ ·ÉáóĒÝ áëĪÇ ¿ñ... ÇĒĪ
ëñáóÝùÝ »ō áiùÝ »ñĪ³ĀÇ Ē³éÝ»³É ÁÝ¹ Ē»óÇ, áñ ¿ ĐáéáŪáó Ā³·³óáñáóĀÇōÝÝ (15 / 28)

Ê²èÛ²È - 1

Ā³Ū ¿ ÇÝÓ Ū»ñ»ŪÇ³ŪÇ áŌμáóÝ Ē³éÝ»Ē ÁÝ¹ Û»ñ Ñ³é³á³Ýë (22 / 42)

Ê²èÛ°Ø - 3

§¶³ÉÇÉ»³óÇùÝ, ³ë¿, ½áñáó ³ñÇõÝéÝ äÇÕ³íáë Ê³éÝ»³ó ÁÝ¹ ½áÑë Ýáó³, Ñ³Û³ñÇù
 Ā¿ Ýáù³ Û»Õ³óá±ñù ¿ÇÝ ù³Ý ½³Û»Ý³ÛÝ Û³ñ¹ÇĪ, á°á. ³ÛÉ Ā¿ áá ³á³ĒĒ³ñÇó¿ù,
 ÝáÛÝá¿ë ³Û»Ý»ù³Ý ĪáñÝāÇóÇù!: (26 / 1)

¼Ç ½áñ ùñÇÝ³Ī ½Û³Ñ³óáó ¹»ÕéÝ ÛÁÝ³ÝÇ Ī»ñ³ĪáõñéÝ Ê³éÝ»Ý. »õ áñù ³éÝáóÝª
 Çµñ»õ ½Ī»ñ³Īáõñ ×³Ē³Ī»Ý, »õ Ç Û³Ñ³óáó ¹»ÕáóÝ ÁÛméÝÇÝ (52 / 13)

ÆëĪ ½Ī³ĀÝ³éáóÝ ĩÕ³ÛéÝ, ½Ī¿éÝ Ç ·ñĪ³ó Û³ñóÝ ³é»³É ½ù³ñÇ Ñ³ñĪ³Ý¿ÇÝ. »õ
 ½³ÛÉë Ç ·ÇñĪë Û³ñóÝ ³Ē¿¿Çõù Ēáó»³Éª ÁÝ¹ Ī³ĀÝ Û³ñóÝ ½³ñÇóÝ Û³ÝĪ³ÝóÝ
Ê³éÝ¿ÇÝ(7 / 44)

Ê²èÛÆÖ²Ô²ÛÖ - 1

²ÛÉ »õ »ñĪÇóë ĀáŌáí »Ō»õ µ³½áóÛ Ñ³ñó »õ Ñ³Ûñ³ª»³ó »õ ù³Ñ³Ý³ÛÇó »õ
Ê³éÝÇ×³Ō³Ý×µ³½ÛáóĀ»³Ýóª áñáó áá ·áÛñ ĀÇõ: (53 / 44)

Ê²èÛÆØ - 1

Ê³éÝ»ó³õ »õ ¹³éÝáóĀ»³Ý ÛñáõñÝ ÁÝ¹ Ī»Ý»Ōáõĭ çñáÛÝ áñ Ç ĩ³Ý¿ ĩ»³éÝ ³ŌµÇõñ³Ý³Ûñ
 (52 / 47)

Ê²ð²Û - 1

»õ ³Ōáó»é³¹ñáĒÛ Ī»ñá³ñ³Ýùù Ê³ñ³Ý Û»ñ»ëë Ýáñ³ »¹»³É, ù³ñá½Ý ³é ÝÛÇÝ
 ³Ō³Ō³Ī¿ñ (54 / 20)

Ê²ð, ²Ê²Ûø - 1

²ñ¹ ĩ»°ë ¹áó ½Ýáñ³ Û»ù»Ý³óáñ Ēáñ³Û³ÝĪáóĀÇóÝÝ, Ā¿ á°ñá¿ë ùŌ³Ō»õ Ê³ñ¹³Ê³Ýùù
 ÑÝ³ñ¿ñ Ñ»ŌáóÉ ½³á³Ī³ÝÇª ĀáÛÝéÝ Û³éáŌçéÝ Ñ³ó³íáí: (53 / 23)

Ê²ð²ð - 7

Ý³ ³ñĪ ½Ĕ³ō³ñ Ā³ÝÓñ³Ù³Í ³é³ÇÇ Ýáó³, »ō ³ñ.»É ½Ýáë³ ÛÁÝĀ³óÇó Çōñ»³Ýó:
(25 / 9)

²Ûëûñ ÛÇÇûñ»³Û ³óáōñÝ ³ÛÝáñÇĪª Û»½ Ç Ĕ³ō³ñ ÷áĔ³ñĪ»³É ·Çß»ñ³ó³ō (27 / 41)

Ýáó³ ½»ñÇë ³óáōñë ÉáÛëÝ Ç Ĕ³ō³ñ ÷áĔ»ó³ō (49 / 24)

μ³Ûó áŌáñÛ»ó³ō ²ëiáō³Í, »ō Ĕ³ō³ñ³ō ÷³Ī»³ó ½×³Ý³á³ñÑë Ýáó³ (25 / 34)

añ óáóó³Ýĵñ ÇÝù»³Ûμ ûñÇÝ³Ī³ōª ½³Ýëiáō»ñ »ō Éáōë³óáñ Ī³ñ·ë »Ī»Ō»óóáÛ Ĕ³ō³ñ³ō
÷³Ī»³É. (59 / 35)

³Ûó »ō ³Ûë āĵ Û»½ û·áōi Ç ÛĔÇĀ³ñáōĀÇōÝ, ½Ç ½Û»é»³Éª Āĵāĵi μ³½áōÛ
Ā³Û³Ý³Ī É³Ý »ō ĪáĪ»Ý »ō Ç Ĕ³ō³ñÇ ÷³Ī»Ý, āμ»ñĵ ÇÝā ÝÛ³ û·áōi (42 / 26)

ù³Ý½Ç ½Ç±Ýā Ñ³Ōáñ¹áōĀÇōÝ ĵ ÉáōëáÛ ÁÝ¹ Ĕ³ō³ñÇ: (42 / 45)

Ê²ó²ð²Œ²Ī - 1

½Ç á±Ûñ áōñáōù Ç i»éáŌ³óÝ áā μ»Ī³Ýĵñ ëÇñiÝ, »ō áā ½¹áŌÇ Ñ³ñĪ³Ýĵñ ³ÝÓÝ, »ō
áā Ĕ³ō³ñ³Û³Ī ÛÇ·³ō ÛĀ³Ý³Ûñ Éáōë³ñ³Ýù »ñ»ë³óÝ (46 / 17)

Ê²ó²ð²Œ²Ē - 1

ÆëĪ Ā³·³óáñÝ añ »ñ»Ī ÛáëiÇ ³ĀáéÝ Ýëi»³Éª Ññ³Û³Ý i³Ûñ iÇ»½»ñ³ó, ³Ûëûñ
Ĕ³ō³ñ»³É Ç ÉáōëáÛª ÝëiÇ Û³Āáé Ý³ÝñáōĀ»³Ý »ō Ý³Ĕ³i³Ý³ó. »ō añ Ī³ñĪĵÇÝ Īáíáō »ō
ó³Û³ùÇ iÇñ»É Û³ōÇi»ÝÇó, Ç ÛÇáóÛ i³ÛñĪ»ÝÇ »ō ½³ÝÓ³Ýó »ōë ĪáñáōëÇÝ
½÷ñĪáōĀÇōÝ: (18 / 11)

Ê²ó²ð²òàòò²Û²Œ - 4

²ā³ Ç ·³É »ñĪñáñ¹ ³ÛÇÝ, ³é³ù»³ó ¹³ÑÇ×, áñ »Ī»³É Ĕ³ō³ñ»óáÛó ½Éáōë³ñ³Ýë Ýáñ³ »ō
½áñë ÁÝ¹ ÝÛ³ª ³ñ³Ýó Çμñ»ō áōĀÇó (13 / 5)

²ñ¹ »°Ī Ñ³Û³ñ»³º ÇÝÓ ½ûñÇÝ³ĪÝ ½³ÛÝ Ā³Ûáō ³ñ³ñáó³ĪÇÝ »ō ½²á³iáó³Ī³Ý »ō
½Ñ³ñĪ³óáñ ³ÉÇë Ī»ñáóÝ ÁÝ¹ ³ñÇōÝ »ō ÁÝ¹ ³ª³ĀáÛĀ Ā³Ā³ó»³É, ½»ñÇi³ë³ñ¹ëÝ
ëñ³Īáíáñë, ½³ÝĀÇō »ō ½³ÝÑ³Û³ñ ½³ª³óáōëÝ ½áñáó ½Éáōë³ñ³Ýë Ĕ³ō³ñ»óáóóÇÝ:
(7 / 34)

³Ûó áã Ī³ñ³ó Ā³Û³Ý»É. ù³Ý½Ç Ñ»i³ÙáõiùÝ ÷áõÁáí Ñ³ë»³É »õ Ī³É»³É 1³ñÓáõóÇÝ,
»õ Û³Ýéáõñµ ĩ»Õóáč Û»ñĪÇñ ÁÝĪ»ó»³É Ē³õ³ñ»óáõóÇÝ ½Éáõë³ñ³Ýë Ýáñ³, (17 / 48)

ºõ ³ñ¹ ½áñ ²ëiáõ³Ī ³½³i»³É Ç Ó»é³Ýĵ ³ÛÉ³½.õáÛÝ Īáñ½»³É »Ñ³Ý, áñ ÇõñùÝ ĵÇÝª
Ý»Ý.áõÃ»³Ûµ »õ Ē³Ûi³é³Ī³Ýùù Ē³õ³ñ»óáõóÇÝ ½Éáõë³ñ³Ýë Ýáñ³ »õ äá³ÝÇÝ (58 / 33)

Ê²õ²ðÆØ - 1

Æ éáñ³ Ç ëĪ½µ³Ý Ā³.õáñáõÃ»³ÝÝª Ē³õ³ñ»ó³õ ³ñ»³ĪÝ Û³Ûë»³ÝÝ ²ñ³ó (17 / 3)

Ê²õ²ðâiÆÛ - 1

½áñ ĩ»ë»³É µ³½Û³óª Û»ñĪÇõÕĵÝ Ç Ē³õ³ñiÇÝ ĩáõÝë »ñÃ»³É éáõ½³ÝĵÇÝ:
(12 / 21)

Ê²õ²ðàðØÛ - 1

¼Ç áíÝ ³é áíÇÝ »Õ»õ ×ßÛ³ñÇi Û³ñ.³ñĵáõÃÇõÝ Ē³õ³ñáõÛÝ Ýáñ³ (59 / 45)

Ê²õ²Û - 1

½Ç »õ ³ßi³ñ³ĪÝ áñ ĵñ Ç ëÝ³ñëÝ ÈÇµ³Ý³Ýáõ, ½áñ ßÇÝ»³ó , ³õÇÃ, »õ ³Ûñ³óáÛó
éáõë»ñ³õ »õ Ī³Ñ³Ý³õ Ñ³Ī³é³Ī , ³Û³ëĪáëÇ, áã »Õ»õ Ē³.³Ý »õ 1ÇÛ³Ñ³ñ ¹¹»ñ³Û (55 / 15)

Ê²õ²Û ²èÛºÈ - 1

é³ Û³ÛÝĀ³Û ...Çµñ»õ ½Ñ½úñ ³Ûñª ½Ç Ā³÷ĵ ½ÇÝÇ, ĩ»ë»³É ½.áñĪéÝ
³Ýª³i»ÑáõÃ»³Ý, »õ ½Ç áª .áÛñ ³ÛÉ ÇõÇù ÑÝ³ñ Ē³.³Ý ³éÝ»É ¢ñ ÛÇ³µ³ÝáõÃ»³ÝÝ
(9 / 32)

Ê²õ²Û ²èÛºØ -1

»õ ù³Õóñ³Ī³Ý µ³ÝÇõù .ñĵñ ³é Ý³, Āĵ ¼áñ úá ¢ĵ Ñ³Ûñ»ÝÇ Ā³é³Ý.áõÃÇõÝª Āªº, »õ
Ī³º Ē³Õ³ÕáõÃ»³Ûµ Ç úá µ³ĀÝÇ¹, »õ ÛÇ Ē³.³Ý ³éÝĵñ ÇÛ ×³Ýª³ñÑÇÝ áñ Ç ¢³ñëÇĪë:
(10 / 25)

Ê²ö²Ü°Ø -1

»õ. Ê³-³Ý»ó ½ÁÝÃ³öë ³ñß³ö³Ý³ó ³ÝûñÇÝ³óÝ: (25 / 35)

Ê²ö²ÜÆØ - 2

»õ ³éÁ³Ù³ÚÝ Ê³-³Ý»ó³Ý³Ù»Ý³ÚÝ ËáñÑáõñ¹ù Ýáó³: (9 / 39) »õ í³ßËÝ »õ
Ý»Ý-áõÃÇõÝÝ áñ Ç ÝÙ³ª Ê³-³Ý»ó³ó: (56 / 27)

Ê°È²Øàóî - 1

°õ ù³Ý½Ç ³Úñ ÇÙ³ëíáõÝ çñ »õ. Ë»Ê³Úáõí ÚáÚÁ ³ëíáõ³Í³ÚÇÝ ·ñáó... Ú³é³ç Ì³ó»³É
í³Ú ½µ³Ý³ÉÇÝ 'çÝáÚ óÃ³.³óáñÝ (23 / 29)

Ê°È²ª²í²Í - 2

áñáÚ á³ñë³ù³ñ ÙÇ ÙÇ³ÚÝ µ³ö³í³Ý »Õ»õ ³é. Ç ½Ë»Ê³ª³í³í áõÕÓáÚÝ Ýáñ³ ç³ñ¹»É
(32 / 37)

³Ýª³ññ»ÉÇ ëí³Ú³½ÝÇÝ ÁÝ¹¹Ú ×³í³»³É, ½Ë»Ê³ª³í³í Ýáñ³ á³ñë³ù³ñÇõ ç³ñ¹»³É
Ú»ñíÇñ ÁÝí»ÝáÚñ (19 / 14)

Ê°òÆ - 3

°õ é³ Áëí Ù³ñ.³ñçÝ í»éáÕáõÃ»³Ýª Ç Ë»óÇ Ù³ëÝç (18 / 21)

,³ÝÇçÉ ÙÇõñáõÙ Ù³ñ.³ñçáõÃ»³ÝÝª ½áñ »í»ë, áñáÚ ·ÉáõËÝ áëíÇ çñ...Çëí
ëñáóÝùÝ »õ áíùÝ »ñí³ÃÇ Ë³éÝ»³É ÁÝ¹ Ë»óÇ. áñ ç ÐáéáÚáó Ã³.³óáñáõÃÇõÝÝ (15 / 28)

Çëí »í³ÚáõíÝª áñ ãç Ç Ã³.³óáñ³í³Ý íáÑÙçª ³ÚÝ Ë»óÇÝ: (15 / 31)

Ê³¼Â - 1

Æëï áñù ĒĴĀ ³ãùù Ñ³ŪĵÇÝ Ç Û»½, Ç éáó³ í³ñ¹³ã»³Ĵ³Ý Ñ³Ý¹ÇëÇóÝ Ĩáñ³ĴÝ»³Éù Çµñ»õ ½ÛĪáóÝë Ç Í³Īë áñŪáó éáŌæĪ»³É Û³ÝĵÇÝ: (5 / 29)

ÊĀ²Û - 1

Û³»õ ù³Ōóñ³Ō³ŪÝ Ñ³óáóó í³ñŪù, áñù ...Ū³é³õùĵÇÝëÝ ×éáó³Ĵ³Ý »ñ-áíù »õ µ³ñŌñ³Ō³ŪÝ Ĵ³ñĴ³ãÇòù ½»ñĴ³-áñĴéÝ Ç ùÝáŪÝ ¹³Ý¹³Ō³Ý³ó Çµñ»õ ĒĀ³Ý³õ ½³ñĀáóó»³É, Çõñ³ù³ÝãÇõñ ³ñáó»ëĴó á³Ĵñ³ëĴ³µ³ñ Ū³ñ¹³ñĵÇÝ: (44 / 46)

ÊÆ¼²ÊºØ - 1

ùç ³ñùÝ í³é»³É ½ÇÝáó »õ ëñĴĪáóĀ»³Ūµ »é³ó»³Éù ·áóŪ³ñĵÇÝ »õ í³iùÝ Ā³ÉĴ³Ý³ŪÇÝ, Ĵ³Ý³óÇùÝ ŪÇŪ³ñĵÇÝ »õ »ñÇĴ³ë³ñ¹ùÝ ĒÇ½³ĒĴÇÝ ³ŪÉ »Ēë Çñ³óÝ áá Ĵ³ñĵÇÝ ÇŪ³Ý³É: (28 / 12)

ÊÆÈ ²đĪ²È - 5

ºõ ŪÝ³ó»³É ½ŭñÝ áŌçáŪÝ Ç ĩ»ŌóácÝ ĒÇĒ ³ñĴ»³É µñ»óÇÝ ½ĴáóÝëÝ (34 / 24)

Ūáñáó ĩ»ñ³Ū Ñ³ë»³É ³ÝŭñÇÝ³óÝ ³ñ³.³ãĵë áñãĵë ĀéááóÝù, ³ÝáŌáñŪ³µ³ñ áñãĵë ·³½³Ýù, ëñĴĪáóĀ»³Ūµ »é³ó»³Éù áñãĵë ĩñĴĀĒÝ¹Çñù, »õ ĒÇĒ ³ñĴ»³É Ç ù³ñ³ÝŌ³õë »õ Ū³ÝĴ³ë³ĒÇĴĴ Ū³ŪñÇëá ³ÝŪ³.³µ³ñ ĨáĴáñ»óÇÝ ½áñë »õ ·ĴÝ: (35 / 35)

ºõ ³ÝŨá.³ó»³É Ū»ñĴçõŌÇóá µ³½áóŪ ³óáóñë ³éÝĵÇÝ Ç ĩ»ŌóácÝ, ŪÇÝã»õ ĒÇĒ ³ñĴ»³É Ĵ³ÝóÝ, »Āĵ áóñáóù Ĵ³Ūñ ÇÝã Ç Ā³ùëĴ³Ýá ½³Ū»ÝÝ Ñ³Ý»³É, »õ µÝ³µ³ñŌ ³õ»ñŪ³Ūµ ù³Ý¹»³É ½ĴĴŪñÝ, ³é»³É ½³é »õ ½»ñÇá Ū³ĒĒ³ñŨÝ Çõñ»³Ýó ¹³éÝ³ŪÇÝ: (43 / 21)

²ñ¹ ³ŪëãÇëŭñĵÝ ·áñĴáĴ Ñ³ĴÇÝ éã³é»óÇÝ ½³Ū»Ý»³Ý Ç Ĵ³Ýó, ŪÇÝã»õ ĒÇĒ ³ñĴ»³É »õ ½ĴĴ»Ý¹³ÝóáŪÝ Ā³Ō»³ÉéÝ ³ĒĴÇòù á³ñ³ã³ñ ĒáóáĴ»ÉáĴ ë³ĴĴĵÇÝ. áñ »õ Ĵ³ÝÇ»ÉáóÝ Ĵ³ŪÇòù ÑÝãĵÇÝ ³éŨ³ë³ñ³Ĵ ³ñŌ³.³Ýù É»ñ³ÝóÝ: (47 / 25)

Æëï ³ÝŭñÇÝ³óÝ á³ñ³ã»³É Ç ĨáĴáñ³ĴĵÝ, ·³ñŌ³Ý Ç ù³Ō³ùÝá »õ ĒÇĒ ³ñĴ»³É Ĵ³ÝóÝá »Āĵ áù ½Çõñ ÁÝááóĴĴ Ā³ùáóó»³É ĵñ áóñ»ù, »õ Ĵ³Ū Ç ¹³ñ³Ýë, Ū»Ĵ³õ ÑÝ³ñ³.ÇĴáóĀ»³Ūµ ³ñĴ»ë á»ŌĵÇÝ: (48 / 21)

ÊÆêĴ - 1

ÀY₁±ñ Ù»ñÁ»ó»ñ, ²ëiáó³Í, Ç ää³é, μ³ñĪ³ó³ñ ëñiÙiáóĀ»³Ùμ ùá »õ Ù³iÝ»ó»ñ ½Ù»½
Ç Ó»ëë ³ñ³Ýó ³ÝûñÇÝ³ó, Ēëi³ó »õ ³äëi³ÙμÇó: (27 / 27)

ÊÈ²Â²Ú - 2

Ùi»³É Ç ³ó³éÝ ĒĒ³Ā³Ù »õ ³é»³É ³ó³ñ μ³½áóÙ, ³ÍÇÝ Ç i³ñúÝ: (40 / 36)

i³éÝ áñáÙ »É»³É Ç É»³éÝ ĒĒ³Ā³Ù »õ ³Ý¹ ÙÇõñ³ÙáóÝ ·i»³É Ù³.³ñ³Īë »õ Ç μ³ó³.áÙÝ
i»ÕÇë, ³é Ýáë³ 1313ñ₁ (54 / 39)

ÊÈ°Ø - 2

æ³Ý³Ùñ, ÑÝ³ñ₁ñ^a ½Ç ½²¹áóéÝ »ñĪ³ĀÇ »õ ½ÝÇ·ë äÕÝÓÇ Ç μ³ó ĒĒ»ëó₁, (55 / 45)

áñù ½áñáÙÝ iÝ³ë³Ī³ñ ³ñÙ³i³ùÇ ĒĒ»óÇÝ Ç Ù³Ý₁ Ñ³ó³iáÙë Ù»ñáÙ: (52 / 49)

ÊÔÖ°Ø - 1

μ³Ùó ½³Ù·ÇëÝ ĒÖx₁ÇÝ ĪĀ»É Ī³Ù Ç Ē³ŌáŌáÙÝ x³ß³Ī»É, ³ë»Éái Ā₁ Ù³ñ¹áÙ
³ñÇóÝù »Ý Ç Úáóï»É: (48 / 19)

ÊÖàÔ°È - 2

Û³»õ ³Ý³á³i³Ī³Ý i³ÙñùÝ Éó»³É »õ ĒxáŌ»³É₁ÇÝ ĪñúÝ³óáñ³Ī³Ý 13éáòù, (22 / 22)

Ç ÙÇáóÙ i³ÙñĪ»ÝÇ »ñĪÇñÝ^a áñ Çμñ»õ ½ù³Ō³ù Ù³ñ¹³ĒÇi ³é³iáóĀ»³Ùμ ĒxáŌ»³É₁ñ,
»Ō»õ ³ÝÙ³ñ¹ ³Ù³ÙÇ (36 / 6)

ÊØ´°È - 1

i³éÝ áñáÙ Ç.ĒÙμ»É á³i»ñ³½ÙÇÝ, áñ¹Ç ´áóÉŌ³ñÇÝ Çõñ³ÙÝáíùÝ Ç ĀÇĪáóÝë
13ñÓ»³É^a Ñ³Ù³ñÓ³ĪáóĀÇóÝ i³Ùñ ĀßÝ³Ù»³óÝ (32 / 42)

ÊÛ²Ø - 3

³ñĪ Ç ëÇñĭ .³¹/²Ý³ÙÇĭ Ā³.³õáñÇÝ ä³ñëÇó ½ëĵñ »õ. ½ĒÝ³Ù Çµñ»õ Ç í»ñ³Ù »Õµññ
ëÇñ»ÉõáÙ (58 / 30)

µ³¹/²áóÙ ¹ÇõñáóĀ»³Ùµ »õ. ĒÝ³Ùáĭ ³ñÓ³Ī»³ó ½Ý³: (58 / 31)

î»ë³Ý»±ë ½²ëĭáóÍáÙ Ù³ñ¹³ëÇñ³Ī³Ý. ĒÝ³ÙëÝ (39 / 1)

ÊÚ²Ø²Î²ÈàðĀÆðÛ - 1

²Ùëãĵë Ē³Ī³ÙÇĭ áÙÝ ĵñ Ā³.³õáñÝ. áñ »õ ½³é³ÇÇÝ Ā³.³õáñëÝ ãĵ³Í ½Ùĭ³õ, Āĵ áñãĵë
ĒÝ³ÙĪ³ÉáóĀÇÓÝ óáóóÇÝ ³é ³¹/².ëá ½²áñë ÁÝ¹ Ó»é³Ùµ áóÝĵÇÝ (14 / 13)

ÊÚ²Ú²È - 1

ºõ ½²áñ á³ñĭ ĵñ ½²áëĭ³ÙµÝ µ³éÝ³É Ç Ī»Ý³ó, Ý³ ½²é³óáóÕ³ÙÝ ĒáñÑ»ó³õ, ½»ñĪñáñ¹
2.3. ĒÝ³Ù»³É² ÁÝ¹ Çõñ Ç Ī³ëéÝ Ýëĭáóó³Ýĵñ (21 / 34)

ÊÚ²ÚºÈ - 2

»õ áñ Ç Ī³ñ.ÇÝ ĵ, Éé»Ù. ĒÝ³Ù»Éáĭ Ç Ó»½: (30 / 15)

²ñ¹ ½²Ç±Ýá ³ñ³ñÇó, ĀáÕÇ±ó Ç á³ĭÙ»ÉáÙ ½²ÝÑÝ³ñÇÝ á³ñÇëÝ áñ »Ñ³ë Ç í»ñ³Ù
ùñÇëĭáÝĵÇóª ĒÝ³Ù»Éáĭ Ç Ó»½, »Ā» ß³ñĀ»óÇó áÕµë »õ Ñ³é³á³Ýë ³Ù»Ý»óáóÝ (35 / 25)

ÊÚ²ÚºØ - 4

²ÙëãÇëÇ ĵñ »õ Ù»ÍÝ ,³õÇĀ. áñ ...áá ÙÇ³ÙÝ áĒÝ¹ñĵñ µéÝáóĀ»³Ùµ ĭÇñ»É
Ā³.³õáñáóĀ»³ÝÝ, ³ÙÉ»õ »ñĪÇóë Ç Ó»éÝ ³ÝĪ»³É Ñ³É³ÍÇáÝ, ĒÝ³Ù»³ó Ç Ý³ Çµñ»õ Ç
µ³ñ»·áñĪ (19 / 17)

ĒÝ³Ù»³ó »õ Ù»Í³ñ»³ó ½²ÇõñáÙ á³ĭáóó³Ý¹³ÝÇ ³ĀáéáÙ ½²ĭñÝ (58 / 28)

áñãĵë ÇÝùÝ ÙÇõñáóÙ Ññáĭ³ñĭ³ĪÇÝ ·ñ»³É ĵñ Ù»ñ³ĒĭÇë ³ĒĒ³ñÑÇ, »Āĵ ĭ³ëÝ
³ĒĒ³ñÑÇ Ē³Ó³ÓáóĀ»³Ý áá. ĒÝ³Ù»óÇ ÙÇë (18 / 33)

»õ Çµñ»õ ½²Īáóĭ³ĪáóÙÝ ³É»³ó Íáíáó Ç Íáó ù³Õ³ùÇÝ Ñ»ÕáóÇÝ, »õ ½²á³ñëĪ³Ī³Ý éáóñÝ
Ç ·áñĪ ³ñĪ»³É, áª áóÙ»ù. ĒÝ³ÙĵÇÝ: (56 / 8)

«ð» Ì»³É ûñ³.Ý³ó ÛÇ ×³Ý³ã³ñÑ, Ç ÛÇÇ»ð³ÝéÝª Úáñ ûÃ»ð³Ýé ³éÝÉáó çñ, ÷áóÃ³Ý³ÏÇ Ñ³éÇÝ ½ÏÝÇ Ýáñ³ éáóñÑ³Ý¹Ïù. Ç.ÉÝ¹Çñ.ñáÚÝ (10 / 31)

Ã³.³óáñÝ ...ã³ñ»ðë Èáë³Ý³Ûñ »ð ½ÏÇðñ³ã³Ï³ÇÝ Ç ßÈ³ÝáóÃÇóÝÝ Û³ñ»ð»Éë ï³É ÝÛ³ª ØÇ³ÚÝ Ãç Ç È³Ï³ÏáóÃÇóÝ ¹³éÝ³ë, áñ ùñÇëïáÝçÇó ³ñ»³ÝÝ. ÉÝ¹Çñ.³éÝ»Ûù (48 / 33)

ÎñúÝ³óáñ áÚÝ ³ÝáóÝ «è³ÛÇ Ç Ï³ñÇÝ .³ó³éçª Ç µ³ñ»ã³ßï ïáÑÛùç, áñ ï³éÝ µ³ñÇ Ñ³Ûµ³óáÚÝ »ñÃ»³É Û³ñ»³É çñ Ç Ý³, ÚáñÃ³Û³ ÛéãÇèÇ ÚáÛ½ù »ð. ÉÝ¹Çñù.½³ñÃ»³Ý Ç ï»ñ³Û Ýáñ³, Ý³ áóß³¹ñáóÃ»³Ûµ ½çï³ÏÝ Ï³É³ó Ç ï»ñ³Û (54 / 13)

ãñáÛ áã Ñ³ó³Ý»³Éª ã³éÝáó Û³ÝÓÝ. áñù áã ÃáóÉ³ó³Ý. Ç.ÉÝ¹ñáÚÝ.³ÛÉ µéÝ³¹³»³É Ñ³ó³Ý»óáóóÇÝ ÛÇÝã»ð Û³ÝÓÝ ç³é: (9 / 2)

«ð Ç Û»ñï³ñÇÉ. ÉÝ¹ñáÚë.³ÛéáñÇÏ, ¶ñÇ.áñ áñ¹Ç ù³çÇÝ ï³é³Ï³Û, »É»³É »ð Ý³ .Ý³ó ³é³çÇ Ã³.³óáñÇÝ: (23 / 28)

¼áñ ï»è»³É ù³Ï³ùÇÝ, Û³ÝÏ³ñÏ³ÏÇ .ñáÑ ïáó»³É Ç ¹áðñë »É³ÝçÇÝ, »ð Û»Ï³ó ÉÝ¹áóÃ»³Ûµ.¹ÇÛ»³É Ç ï»ñ³Û, Éó³Ý ³ð³ñ³ó Ç ÒÇáó »ð Ç çáñ»³ó »ð Ç ïñ³ÝÇó »ð Û³ÛÉ Ï³½Û³Ïç, ½áñ Ýáù³ áÏ³ñ³óÇÝ áçï³éÝ»É, ³ÛÉ Ç óñïáÚÝ ï³ñ³ÝéÝ çÇÝ: (12 / 5)

«ð» É»³É. ÉÝ¹ñ³Ï³óÝ.ïÇÝ ½»ñçó áÚÝ ÏÇðñ³Ïáë ³ÝáóÝ, áñ Ï³ÃáÏÇÏçáë³ñ³ÝÇÝ ÑÇðñ³çéÝ çñ (20 / 45)

³Ûó ù³Ý½Ç Ïáë³Ý¹ÇÝ ÝáñÇÝ Ñ³ñ³½³Ý »ð Ã³.³ÏÇóÝ Ç ÛÇÏÇ³óóáó .³ó³éÇÝ çñ, ½áñ Ññ³Û³Ûç Ã³.³óáñÝ. ÉÝ¹ñ³Ï³ë.³é³ù»É, áñãçë ½Ç ÷áóÃáí ³é Ý³ Ñ³éóç: (12 / 15)

¼áñ Çµñ»ð Éáó³ó Ã³.³óáñÝª ³é³ù»³ó. ÉÝ¹ñ³Ï³ë (33 / 27)

²ã³. ÉÝ¹ñ³Ï³ùÝ»É»³É ½Ïáëï³Ý¹ÇÝ ÷áóÃ³ãçë ³Ý¹ñ Ñ³éáóó³ÝçÇÝ (12 / 22)

»õ ì³ñ³õ ½ĐáéáÙèª Ñ³Ù³ñ»³ Āĵ ½μÝ³õ ½³Ù»ÝÝ ½Ñ»ì Çõñ, ÙÇÝã ½Ç Ā³.³õáñÇÝ ĒÝ¹ñ»Ē ½₂ñ Ùù·Ý³Ī³ÝáõĀÇõÝ Ç ìñ³ó ĪÇõñ³ª³Õ³ĵÝ: (9 / 12)

»õ Ù³Ýó³Ýù Ñ³ñóÝ Ù»ñáo Ç Ù»½ Éó»³É Ī³ñ»ó³õ, ĒÝ¹ñ»Ē Ç ÙĵÝÇ ½₂ª³ñÇë ĩñÇĀáóó Ý³ĒÝ»³óÝ Ù»ñáo: (60 / 11)

Ī³éÝ áñáÙ Ç Íáõ÷è ³ÝĪ»³É, ÙÇáÙ ÙÇáÙ μ³ÝÇó áá Ñ³ó³ÝĵÇÝ. ù³Ý½Ç »μ³ñÓ ²ëíáó³Ī ½ÇÙ³ëíáóĀÇõÝ Ç ĒáñÑñ¹áo, Ýáó³ Ī³éÝ āĒÝ¹ñ»Ē ÉáÙ Ýáó³ ½Ý³: (32 / 31)

ÊÙ, ðºØ - 24

¼áñ Éáõ»³É ·Ā³ó³õ Ç Ý³, »õ ·ñĵ Ññáí³ñĪ³ Ī³é Ý³ ùñÇÝ³Ī ½³Ùè. ØÇº Ī³ñĪñ, ³èĵ, Āĵ Ù³ÕĀ»óÇ ù»½, ³õ»ÉÇ ÇÝã ĒÝ¹ñ»Ù Ç ùĵÝª ù³Ý ½₂áñ Ù³é³ÇÝ (11 / 19)

àñáoÙ »Ī»³É ³é³ÇÇ ·ĒĒ³õáñù ù³Õ³ùÇÝª ĒÝ¹ñ»Ý (43 / 45)

»õ ÙÇÝã¹»é Ēùè»éóÇë, ³è³óÇó »Āĵ ½Ç±Ýã ĒÝ¹ñ»è! áñ ÁÝ¹ ³Ù»Ý³ÙÝ Ç»ñÙ³·áõĀ Ñ³ñ³Ùμ ³Ýó³Ýĵ ³Ùè μ³Ý: (42 / 39)

ĒÝ¹ñ»èó ½₂Çë á³ñù, »õ áá ·íó»Ý (42 / 42)

ÚáñĀ³Ù Ù»ÍÝ ÍáèĪ³Ý¹ÇÝ ÑÇó³Ý¹³ó³õ ÑÇó³Ý¹áõĀÇõÝª áñáí »õ Ù»é³õ ÇëĪ, Ññ³Ù³Ý Ī³Ù áñù Ù»ñÓÝ Ī³ÙÇÝ »Āĵ »É»³É ĒÝ¹ñ»óĵù ½³Ùñ àù ĵÇ Đ³Úáó ½₂áñ »õ ·Ī³ÝÇóĵù, »õ ³Īĵù ³Ùèñ: (20 / 44)

Ù»ì ³ÙèáñÇĪ ³ñù »ñÍáó, ÙÇÝÝ ÇĒĒ³Ý »õ ÙÇõéÝ Ī³Ý³Ī³Ý Ç ĐáéáÙáó... ĒÝ¹ñ»óÇÝ ½₂í»ñ³Ī³óáóĀÇõÝ »Ī»Õ»óóáÙ »õ Ñ³íáóó³Ý»É ½Ñ³ñĪÝ (33 / 41)

Æ Ýáó³Ýĵ ½³ñ¹ áéĪóáÙ »õ Ñ³Ý¹»ñÓÇó ĒÝ¹ñ»óÇÝ Æèñ³ÙĵĒÉ³óÇùÝ Ç Ī³ñÓª ÁÝ¹ áñáo Ī³é³Ù»óÇÝ Ýáó³ (49 / 34)

ÇëĪ Ç Ā³Ù Ñ»ÕÉáÙ ½ĵĵñáóÝ³Ī³Ý ÇõÕÝ Ç çáõñÝ, ³Ùñ ÙÇ Ī³×ÇĪ Ù³é³Ç »Ī»³É Ç μ³½ÙáóĀ»Ýĵª ĒÝ¹ñĵ ÙĪñĪÇÉ Ç çáõñÝ: (24 / 25)

ÆèĪ Ýáñ³ Ñ³ñó»³É ½₂ª³Ī×³éÝ Ī³éÝ áñáÙ ½³ÙÝ ĒÝ¹ñĵ »õ Ī»Õ»Ī³ó»³É Ç ÝÙ³Ýĵ ó³ÝĪ³É ÝÙ³ ÉÇÝ»É ùñÇëíáÝ»³Ù, »õ Ññ³Ù³Ùĵ ÝÙ³ ÇÇ³Ý»É Ç çáõñÝ: (24 / 26)

ø³Ý½Ç ĒÝ¹ñĵ ²ëíáó³Īª ½Ç ÙáñĀ³Ù ½₂áÙ³Ýè Ī³ÝÇ³Ý³ó Ù³ĪÝÇóĵ, Ù»ñÓ³õáñùÝ ÁÝ¹ Ýáé³ ĪĪ³ĪÇó ÉÇÝÇóÇÝ (26 / 7)

»õ ĒÝ¹ñĵ ÙĪñĪÇÉ ÁèĪ Ýáó³ Ī³ñ·³óÝ: (54 / 31)

º ÒÇÝã»º Ý³ Ò³Ùè ÈáñÑñ¹Ç ÿñ, ù³Ý½Ç ³Ù»Ý³ÙÝ ³ßÈ³ñÑÝ ä³ñèÇó ³é Ñ³è³ñ³Ï
½³ñÑáðñ³Ýù ã³ß³ñ»³É Ï³ÙÇÝ Ò»ñÏçðÇ, »õ ÈÝ¹ñ;ÇÝÑÝ³ñè ññáðÃ»³Ý (11 / 30)

ºõ µéÝáðÃ»³Ùµ Ç í»ñ³Ù Ñ³è»³É, ÈÝ¹ñ;ÇÝ Æ; óá°Ùó Ò»½ ½Ù»ñ ÍÇñ³Ý³÷³é
Ã³.áðÑÇÝ (17 / 39)

ºõ .³½³Ý³µ³ñ ³½.Ý Ñ»Ã³Ýáè³ó áñù Ç Ï³ÕÝçáðó Ç ÈßiÇè Çðñ»³Ýó ÒéÝã;ÇÝ, Áèï
Ù³ñ.³ñ;ÇÝ Ó³ÙÝÇ, »õ Ò²èíáðíáÙ ÑñiÇóÝ ÈÝ¹ñ;ÇÝÏ»ñ³íáðñ Çðñ»³Ýó (27 / 43)

ù³Ý½Ç áñ Ñ»iÇáíÇðù ÁÝÃ³Ý³É Ï³ñ;ÇÝ, ³Ùèñ ³Ý¹ñ Ò³Í»Éáí ½Ù³ñè Çðñ»³Ýó
ÈÝ¹ñ;ÇÝ. (28 / 39)

´»ñ Ç Ò;Ç »õ ½iÕ³ÙáóÝ Ñ³Ù³ñ, ½áñè ³é»³É Ç ññ³ó Ò³ñóÝ Ò»ñÏçñ ÁÝÏ»ÝáðÇÝ,
áñ Ò»Í³Ï³Ý Ñ³é³áÙ³Ùµ ½Ù³ñèÝ ÈÝ¹ñ;ÇÝ (36 / 2)

ºõ Çµñ»õ ³Ù»Ý³ÙÝ Ò³ñ¹ Ç Íáð÷è »õ Ç Ï³ñ³íáðè³Ýè ³ÝÏ»³É Ï³Ùñ, »õ ÈÝ¹ñ;ÇÝ ½»Éè
Çñ³óÝ ÇÙ³Ý³É. Ý³»õ áñù Ç Æ³Ù³Ý³ÏÇÝ Ò³Ý³á³è »õ Ç ù³ñ³ÝÓ³ðè ³é³ÝÓÝ³Ï³Ý ×³Ùµù
ÙÇßi ½Ñ³×áÙèÝ ²èíáðíáÙ Ï³ñ;ÇÝ, Ò»Í³ð Ñ³é³áÙ³Ùµ »õ ³ñ³èáð³ÉÇó á³Õ³Ý³ùù
ÈÝ¹ñ;ÇÝ³Ùó»ÉáðÃÇðÝ Ç µ³ñ»ñ³ñ ï»³éÝ;Ý: (53 / 40; 53 / 43)

Æèï ²ßáí...»õ Ñ³×áÙ »Õ»³É ÝÙ³ª ÈÝ¹ñ;ñ ½ùñè Òù.Ý³Ï³ÝáðÃÇðÝ, »õ ³é»³É .³Ù
³Ýó³Ý; Ò³ßÈ³ñÑÝ Çðñ: (6 / 15)

²ÙÉ Æ³.³ðáñÝ ½³ðáðñèÝ ½áñè »Ï³ó Ç è³Éùáñ³Ù, ù³Ý½Ç »ñÇè µ»ñ¹è Çðñ»³Ýó
¹³èï³Ï»ñiùùÝ ÈÝ¹ñ;ñÇ ¶;áñ.ç... ³é³ù;ñ ³é ÝÙ³ ¹»èá³Ýè (10 / 22)

¼áñ ï»è»³É Æ³.³ðáñÇÝª áª ÒÇß»³ó ½»ñ¹ÙáðÝèÝ, »õ áª ½È³ãÇÝ
½ÙÇÇÝáñ¹áðÃÇðÝÝ. ³ÙÉ ³é Çðñ ³ñ»³É, »õ ÈÝ¹ñ;ñ Æ; íá°ñ ½²ÝÇ (23 / 26)

³Ùó Æ³.³ðáñÝ ä³ñèÇó Èáñ³Ù³ÝíáðÃ»³Ùµ ³é »ñÏçðÇ ½ª³ï»ñ³½Ù»ÉÝ ÈÝ¹ñ;ñ
(57 / 37)

ºõ ñ; ³é Æ³.³ðáñÝ ï³É ½áñ ÈÝ¹ñ;ñÝ (10 / 29)

áª ÒÇ³ÙÝ ãÈÝ¹ñ;ñ.µéÝáðÃ»³Ùµ ïÇñ»É Æ³.³ðáñáðÃ»³ÝÝ, ³ÙÉ»õ »ñÏçðè Ç Ó»éÝ
³ÝÏ»³É Ñ³É³ÍÇãÝ, ÈÝ³Ù»³ó Ç Ý³ Çµñ»õ Ç µ³ñ»-áñÍ (19 / 16)

ÈÙ, ðàð²ì - 1

ºõ Ýáù³ ³è»Ý. éáù³ ³Ù»Ý»ù³Ý »ñ³Ùù ³ÕùÃáÕ³ó »Ý, áñù ³ßÈ³ñÑÇ È³Õ³ÕáðÃ»³Ý
ºõ Ï»Ý³ó Ó»ñáó ³éáÕçáðÃ»³Ý ÒÇßi ÈÝ¹ñáð³É³éÝ»Ý: (14 / 4)

ÊÛ, ðúÔ - 1

½Ç Û»ù ½³Û»Ý³ÛÝ ³Ýóë ã³ñ»³óÝ áá Ī³ñ³ó³ù ÁÝ¹ ·ñáí ³ñĪ³Ý»É, ³ÛÉ ½ĀáÔ»³ÉÝ Ç Û¿ÝÇª Û³ð»ñ³Ī³óÝ áðë³ÝÇ. ĒÝ¹ñúÔÝ: (32 / 6)

ÊÛàðØ - 1

2ñ¹ª áª ã »Ā¿ Ā³.³ðáñë ³Ûë ·áíáðĀ»³Ýó ÇÝã ³ñĀ³ÝÇ ¿, »ð í³ëÝ ³ÛÝáñÇĪ ³ñ.³Ñ³i»³ó Ç Ý³ ²ëíáð³Ī, ³ÛÉ ½³ĀáéÝ á³íáð¿, »ð ½³Ýµ³ñi³ð³ÝáðĀ»³Ý ³ÔµÇðñÝ. ĒÝáð (19 / 28)

ÊÏĪÆø- 5

Û»i ³ÝĪ³i³ñ Ā³.³ðáñáðĀ»³Ý Ī»ë³ñáðª ÛéÝã»³É Û³i³Ī ³éÇóĪÝ Ç í»ñ³Û ÁÝĪ»ñÇÝ...Ç ĒĪiÇë Çðñ (18 / 24)

ÛéÝã»Ý áðñ »ð »Ý Çµñ»ð ½ĪáñÇðÝë ³éÇóĪáðó. Ç.ĒĪiÇë Çðñ»³Ýó: (22 / 32)

²Ûëùñ ÛÇÇùñ»³Û ³ðáðñÝ ³ÛÝáñÇĪª Û»½ Ç Ē³ð³ñ ÷áĒ³ñĪ»³É ·ÇĪ»ñ³ó³ð, »ð .³½³Ý³µ³ñ ³½·Ý Ñ»Ā³Ýáé³ó áñù Ç í³ŌÝçáðó...Ç. ĒĪiÇë Çðñ»³Ýó ÛéÝã¿ÇÝ, Áëi Û³ñ.³ñ¿ÇÝ Ó³ÛÝÇ, »ð Û²ëíáðĪáÛ ÑùiÇóÝ ĒÝ¹ñ¿ÇÝ Ī»ñ³Īáðñ Çðñ»³Ýó (27 / 42)

Û»i Û³Ñáð³ÝÝ ØáÝáÛ³ĒÇÝ, ÛéÝã»³É ³éÇóĪ³µ³ñ .³½³ÝáðĀ»³Ûµ Û³i³Ī ³éÇóĪÝ...Ç ĒĪiÇë Çðñ, (43 / 6)

»ð Ñ»ñÓáð³ĪáŌ³óÝ ¹³ëù... ³Ûëùñ Çµñ»ð ³éÇóĪáðÝë Ñ½ùñ»Ō³à¿ë ³Ý»ñĪÇðŌ »Ē³Ý»Ý. Ç.ĒĪiÇó µ»ñ³Ý³µ³óª Ā¿ ½ªª ĪÉ³ÝÇó»Ý Û³ÝÛ»Ō ³ÝÓ³Ýó: (42 / 2)

Êà¼ - 1

§³ª³Ī³Ý»³ó ½Ý³ Ēá½ ³Ýi³éÇ, »ð ĪÇÝ× í³ÛñÇ ×³ñ³Ī»ó³ð Ç ÝÛ³Ī, Áëi ¹³ðĀ³Ī³Ý »ñ·áóÝ: (23 / 7)

Êà¼²Û - 1

»ð ³ª³ ½Ñ³ëĪ³ù³ŌÝ »ð. ½Ēá½³ÝÝ ÛÇ³ÛÝ ĀáŌáðóáðÝ Û³ñùi »ñ¿áó: (33 / 9)

Êà¼²Û - 1

»õ ½áñë ³ñî³àáÛª ½áÛ³Ýë ää³Ý»³É, »õ ½Û»Í³Û»Í Ëá½»³ÝÝ »¹»³É Ç ·ÇñËëÝ ³é Ç Ý³Ë³îÇÝë Û»½, »õ Û³ÛáÝ Í³î³Ý³ó ï»éáÕ³óÝ (31 / 37)

ÊàÔÊàÔºÈ - 1

í³ëÝ ½Ç áá ·áÛñ áñ Á³Õîñ »õ Ñ³ñÍ³óáñ ÑáÔáÝ Í³Ïîñ ½ËáÔËáÔ»³ËëÝ: (56 / 24)

ÊàÔÊàÔºØ- 1

½Ñ³Ûñ »õ ½án¹Ç ÛÇ ääõñ ËáÔËáÔîñ (56 / 18)

ÊàÔÊàÔàÆØÛ - 3

»õ »ñÏñáñ¹Ý ½²ÝÇ ËáÔËáÔÛ³Ûµ ëñáÛ »õ Ññ³ÍÇ½áóÃ»³Ûµ ³Û³ÛÇ »õ ³Ý³á³î ³ñ³ñ(59 / 4)

í²êÛ ÌÆº¼ºð²Ðè²Í ø²Ô²øÆÛ ²ÛòàÛ ÊàÔËáÔØ²ÛÛ àðàì (2 / 26)

í²êÛ ÌÆº¼ºð²Ðè²Í ø²Ô²øÆÛ ²ÛòàÛ ÊàÔËáÔØ²ÛÛ àðàì (55 / 2)

ÊàÛ¼ ²ðÍºÈ - 2

áñù ËáÛ½ ³ñÏ»³É ÁÝ¹ ³Û»Ý³ÛÝ ë³ÑÛ³ÝëÝª ½³ÝÏ»ÉáóÝ ½·ÉáðËëÝ ³é³ÇÇ Á³·³óáñÇÝ Ç ÛÇ í³Ûñ Ñ³ó³ùÇÝ (11 / 13)

½áñ Í³Ýáóó»³É ³ÝñÇÝ³óÝ, ËáÛ½ ³ñÏ»³É ³ßîÇòù Éáó»³É ½³Û»Ý»ë»³Ý ë³î³Ï»óÇÝ (48 / 16)

ÊàÛ²ðÐ - 2

»õ ËáÝ³ñÑ »Õ»Ý ÛÇÝã»õ Ç ÑáÕ ³ÝÓÇÝù Û»ñ (49 / 15)

ø³Ý ½ÑáÕ ³Ý³ñ. »õ ËáÝ³ñÑ ³ÛÉ ½Ç±Ýã áù ÇÛ³ëóÇ (50 / 16)

ÊàÛ²ðÐ²È - 1

àñáóÛ Ñ³õ³Ý»³É Ā³.áóÑóáÛÝ, Ññ³Û³Û¿ ½áÛÝ ³Í»É Ç .ÉË³óáñ³ó ù³Õ³ùÇÝ
 ØÇË³ÛÇÉ ³ÝáóÝ, áñ Çõñ Ñ³ñ³ÝóÝ Ā³Û³Ý³Ï³ó É»³É ¿ñ Ç á³ßìÛÝ¿Çó á³É³ì³ÝÝ, ³Ûñ
 Ñ³è³Ï³ó ĒáÝ³ñÑ»³É Û³ÉÇë, »õ ÁÝã³õ¿ì ÛáÛÁ: (44 / 4)

ÊàÛ²ðÐ²Ø - 1

¹³ì³óáñù éáñ³ Ï³ß³é³éáóù »õ í³èÝ Ï³ß³éáÛ .áÕ³Ý³ÛÇÝ ½Çñ³óáóÝë. ¹³ì³èì³Ý áñµáó
 áá ³éÝ¿ÇÝ, »õ ÛÇñ³óáóÝë ³Ûñ»³ó áã ĒáÝ³ñÑ¿ÇÝ: (30 / 4)

ÊàÛ²ðÐ²ààòò²Û²È - 1

»õ Û³ÝÓ³Ýó áóÕÓáóĀ»Ý¿ Ñ³ßì»óáóó³Ý»É ½²èìáó³Í, »õ ßÇçáóó³Ý»É
 ½.»Ñ»Ý³µáñµáù á³ìáóÑ³èÝ, »õ ½µ³ñÓñ³ó»³É Ó»éÝ ĒáÝ³ñÑ»óáóó³Ý»É Ç µ³ñĪáóĀ»Ý¿ Ç
 Ý»ñáóÛÝ. (25 / 42)

ÊàÛ²ðÐ²ààòò²Û²Ø - 1

³Ûñ»óÇÝ Ç Ñáóñ ½èñµáóĀÇóÝë ùá, »õ Û»ñĪÇñ ĒáÝ³ñÑ»óáóóÇÝ ½²=³èè
 »Ī»Õ»óóáÛ ùá(31 / 12)

ÊàÛ²ðÐ²ÆØ - 3

²Ûè Ī»ñá »õ µ³ñÓñÝ ³è³ÛÇ³è. §²àù ì³éÝ µ³ñÓáóÝù »Ý, »õ Û³ñ¹ ì³é³á»³É. »õ
ĒáÝ³ñÑ»éóÇ.µ³ñÓñáóĀÇóÝ ³Ûµ³ñì³ó³ÝÇó, »õ µ³ñÓñ³éóÇ ì¿ñ ÛÇ³ÛÝ Çñ³ó³Ûµù »õ
 ³ñ¹³ñáóĀ»³Ûµ, »õ éáóñµÝ ÷³é³óáñ»éóÇ!: (20 / 1)

½áñ ùñÇÝ³Ī »õ Û³é³ÇÇÝèÝª ĒáÝ³ñÑ»ó³Ý ÁÝ¹ Û»½ Û³óáóñ ĒáÝ³ñÑáóĀ»³Ý »õ
 ì³é³á³Ý³ó Û»ñáó (42 / 23)

»õ ½Ûñáóñ µ³ñĪáóĀ»³Ý »õ ½èñìÛìáóĀ»³Ýª áñ Ç ÝÛ³Ý¿ ĒáÝ³ñÑÇ Û³ñµáóÛÝ
 Û»Õ³óáñ³ó, éá³é»³É Ñ³Û³ñ»ó³Ý (55 / 32)

ÊàÛ²ðÐ²ààĀÆòÛ - 1

ÊáÝ³ñÑ»ó³Ý ÁÝ¹ Û»½ Û³õáõñ ÊáÝ³ñÑáõÃ»³Ý »õ ï³é³á³Ý³ó Û»ñáó (42 / 24)

ÊàÛæ²È - 1

ÇĕĬ éáú³ »ñĬ³ÃÇ μñÇã Ç Ó»éÝ ³é»³Éª ÊáÝÇ»³É ³ĔĔ³iÇÝ Ç .³ñÇ ë»ñÛ³Ý»³ó á³iñ³ei»³É
½úñ³á³ÑÇĬÝ Ĭ»ñ³Ĭáõñ: (13 / 40)

ÊàÐàð²¼¶°êĭ - 1

°õ ÁÝiñ»³ó Çõñ ù³Ñ³Ý³Ûë, áñ Û³ñ ÁÝ¹ ÇÝù»³Ý ĩñçjÇÝ, ÊáĔáñ³½»ëĕ »õ
³Ýá³×áÛ×ë, Ñ³i»³Éë Ç Ñ»Ĕi³ÉÇ Ĭ»ñ³Ĭñáó. »õ ÛÇĔi ë³ÕÛáë³ĬÝ »ñ·áóÝ á³ñ³ájÇÝ:
(52 / 2)

ÊàÐi²Ûi²Ûø - 1

¼Ç Ĭ³Û»ó³õ ĩjñ ³ÛÝáÇëÇ ÊáĔi³ÝĬ³Ýú ÉÉĬ»É ½Û»½, »õ Ñ³É³Ĭ»É »õ á³ñá³ñ»É
(60 / 23)

Êää²Û²ð²È - 1

ÆĕĬ ³ÛÁÛ ½ÝáñÇÝ Ñ³Ĭ³é³ĬÝ ĩ»é³Ý»Ûù. »ñĬÇñ ³õ»ñĬ...»õ ³Ý¹³ēĬ³Ýù Êáá³Ý³ó»³Éù
»õ ÷Ĕ³μ»ñù (44 / 41)

Êääää - 1

Ĭ³Û ½»ñÇi³ē³ñ¹³óÝ ½μ³½ÛáõÃÇõÝë, áñáó ¹»é³μáÛë Ûññáõ³óÝª Çμñ»õ ½ÝĬ³ñ
.»Õ»óĬ³Û³ñÛ³ñ ½³ÛĬëÝ ½³ñ¹³ñjÇÝ, »õ Êááááú Ĭ³ñëÇóÝ ÷³Õ÷»³Éù Ç ĩ»ñ³Û ×³Ĭ³áóÝ
½úñjÝ Ĭ³ñ¹Ç Ĭ³é Ç Ĭ³é ·áóÝáí ½¹Çñë »ñ»é³óÝ á³ÛĬ³é³óáóó³ÝjÇÝª (35 / 44)

ÊàèÆÛ/Ëñ³Û³i/ - 1

»Ĭ»³É ÊáéÇÝ Ĭ³Ûjñ Ñ½úñ³ájë Ç Ý»ñùë Ûi³Ý»É, »õ Û³ÝĬ³ñĬ³ĬÇ ½ÇõñáíÇÝ »ñÃ»³É
³ÝĬ³õ: (38 / 28)

Êàè°Ø - 1

ºõ Çµñ»õ ½³Ûë ³Ûëä¿ë Û³ñ¹³ñ»óÇÝ, ³ñÓ³Ï»óÇÝ ù³ñ ÛÇ, áñ ¹Çã»³É Ç á³ñÇëáÝ áóÃ·Ý³ÏÇ, ÷ÉáÛó »õ Êáé»³ó·½Ý³ (38 / 24)

Êàé¹²Û²Ø - 5

ºõ Ã³·³óáñÇÝ ï³ëÉÇ ³é»³É ½á³³Ý¹ëÝª »õ Êáé¹³Ý³Û ½ÏÝÇ »ñÇó ³Û³ó ¹³ñÓáóó³Ý»É (11 / 24)

¹Ûó ½Ç ÇßË³Ýù ·³óéÇÝ ³Û»Ý»»³Ý Ç Ýáñ³ Ï»Ó³óáñ³Ï³Ý Ï»ñá³ñ³Ý³óÝ Çµñ»õ ßÓÃ³ÛÇóù Ï³ª»³É ¿ÇÝ, Êáé¹³Ý³ÛÇÝ á³³»ñ³½ÛÇ ùñÇÝ³Ï³ó Û»é³Ý»É Û³é³Çª ù³Ý Ã¿ ½Ý³ Ç Ó»éë ÁáÓáíáÛÝ ï³Û: (53 / 47)

á³ñ»õë Êáé¹³Ý³Ûñ »õ ½ÏÇóñ³ª³Ó³¿ÇÝ ÇßË³ÝáóÃÇóÝÝ Û³ñ»õ»Éë ï³É ÝÛªª ØÇ³ÛÝ Ã¿ Ç Ë³Ó³ÓáóÃÇóÝ ¹³éÝ³ë (48 / 31)

¹Ûó Ã³·³óáñÝ ÛáóÝ³ó ...ªª ë¿ñë ³Ý¹¿äë óáóó³Ý¿ñ, »õ á³ñ»õë ³ÝÓ»éÝ³ñÏ»ÉÇë Êáé¹³Ý³Ûñ: (58 / 8)

ï³ëÝ ½Ç Ýáù³ Ûªæï³Ûµ»ÉÝ Çóñ»³Ýó ¹³ßÝ³óáñù »Ó»Ý ²÷Ë³½ÇÝ »õ Êáé¹³ó³Ý ÛÇÝª»õ Û³ÛÝ ï»ÓÇ ï³É ÝÛ³ Ç µ³ÃÇÝ (10 / 12)

Êàé¹²ð²È - 1

ºõ ½Ç Êáé¹³ó»³É ¿ñ Û»ï Çóñ ï³Ë»³ÝÇÝ ½Çóñ ·³óéÝ ï³É Ç Ã³·³óáñÝ, Ýáù³ ½³ÛÝ á³Ï¿ÇÝ ½Ûï³ó, ³ÛÉ ³é³³ÛÇï Ç á³ñ»õëÝ ÉÇÝ¿ÇÝª áñ ã¿ñ Çóñ»³Ýó: (10 / 15)

Êàé¹²Û - 4

àñ¿ë »ñ³Ý»ÉÇÝ , ³óÇÃ ë³ÓÛáë»Éáí Êáé¹³Ý ÉÇÝÇ ²ëíáóíáÛ (19 / 42)

²ÛÉ Û»ù ½ó³ñ³óáÝÇÝ ³Ëï³ó³ù ½Ï³Ýñ³ëñíáóÃÇóÝ, »õ ½ÛáÛÁ ÛÇÛ³ñÇÝ ÛÇóñáó ³Ëï³Íó³ó, áñ »ñµ»ÛÝ ï³ÝÇ»³Éª Êáé¹³Ý ÉÇÝÇ ³ë»Éáí (25 / 24)

Ýáù³ ·³Ý Ç í»ñ³Û Û»ñ Ï³éùù »õ »ñÇï³ñùù, Û»ù ½³ÝáóÝ ï³éÝ Û»ñáÛ Ï³ñ¹³éóáóù, »õ ²ëíáóíáí á³ñÏ»éóáóù Û³óÇï»³Ý, »õ ³Ýáó³Ý Ýáñ³ Êáé¹³Ý »ÓÇóáóù, (37 / 33)

áñ »õ ½µ³ñµ³ñáëÝ Ç ½·³ëíáóÃÇóÝ ¿Í, áñ Ç í»ñ³Û ³Ýª³íáóÛ èù³Ýª»É»³óÝ Êáé¹³Ý »Ó»³É ³ë¿ñ. (39 / 26)

Êàèìàì²ÛÆØ - 1

οδ Ññ³Û³Ûζ Ç μ³ÝìÇ ³ñ.»ÉάóÉ ½³Û»Ý³Ãßάó³έ ³ÝÓÝ, ù³Ý½ζ Ì³Ûζñ Æζ ½Ûç³Ý³Û Æ»ñ»δè, »δ Êæèíáí³ÝÇ Ç μ³ó Ì³É Ç àÇÕÍ ³Û³Ý¹áÛÝ (54 / 25)

Êàèìàì²ÛαóÂÆδÛ - 4

Ûáñάó ³δάóñè μ³ñÓñ³Ý³Ûñ ÛáÛÂ »ÛçÇδñ »Ì»Û»óóáÛ áδÛÛ³÷³έ Êæèíáí³ÝάóÃ»³Ûμ: (5 / 29)

Ì³ÝÈ»É Û³έ³ç³·άÛÝ Êæèíáí³ÝάóÃ»³Ûμ »δ ³á³ßÈ³ñάóÃ»³Ûμ³ íÛ Æ³Û³Ý»É ù³Ý ½ß³ñÃ»É á³íάδÑ³èÇÝ, »δ ÁÝ¹¹Û Ì³É: (61 / 31)

ì³ñ¹³á»í³ó Ó³ÛÝù »δ ù³ñá½άóÃÇδÝù Éέ»³Èù. »δ ÑñÓάó³ÍáÛ³óÝ ¹³èù, áñ ³έ Ýáùùù Çμñ»δ Ì³Û³Ûáõì ÛÌáδÝè ³Ûèñ ³Ý¹ñ Æ³ùãζÇÝ Ñ³É³Í»³Èù Ç Ýάó³ ³èíáδ³Í³μ³Ý³Ï³Ý μ³ÝÇóÝ »δ ÛάδÛÛ³¹³ó³Ý Êæèíáí³ÝάóÃ»ÝζÝ ³Ûèùñ Çμñ»δ ³έÇõÍáδÝè Ñ½ùñ»Û³àζè ³Ý»ñÌÇδÛ »É³Ý»Ý Ç ÈßìÇó μ»ñ³Ý³μ³ó³ Æζ ½ά° ÌÈ³ÝÇó»Ý Û³ÝÛ»Û ³ÝÓ³Ýó: (42 / 1)

á³ñì ζ ½Êæèíáí³ÝάóÃÇδÝÝ ÁÝ¹άóÝ»É, »δ ìζñάóÝ³Ï³Ý Û³ñÛÝáÛ »δ ³ñ»³ÝÝ Ñ³Ûáñ¹»óάδó³Ý»É (53 / 30)

Êàèìàì²ÛúÛ - 1

Û»ù Êæèíáí³ÝúÛ É»½άó άóÝÇÛù, Æζàζì Ç μ³ñÇ ·άνÍάó Æ³÷άδñ »Ûù (49 / 40)

ÊàèìàδÛ - 2

»δ Ñ»ÛÛ³Û³Ñ ³ñ³ñ»³É ½»ñ³Ý»ÉÇ ³ÝÓÝ³ μ³ñÓÇÝ Ç Ì»Ý³óè, Ó³ÝÓñ³ó»³É Ì»Ýùù Ýáñ³, í³èÝ ³έ³çÇÏ³Û ÊæèìÛ³ÝóÝ³ áñ Ç Æ³·³δάñζÝ ³ÏÝ άóÝζÇÝ (4 / 3)

»δ áã ³Í Ç ÛÇßάδÛÝ ½ìζñάδÝ³Ï³Ý Ññ³Û³ÝèÝ »δ ½³Ýíñζà ÊæèíάδÛÝÝ ³έ ä»íñáè (53 / 11)

Êàì - 2

οδ »Û»Ý ³ñ¹³ñ»δ Áèì Û³ñ·³ñζÇÝ, áññàζè Êàì ì³Ý»³ó, áñ ÛÇÝã»δ Ç μάδóÝ »Ì»³É ζñ³ ááñ³ó³δ(18 / 13)

ánù ÚáñÁ³Ù Ñ³eÇÝ Ùùì Ç ß¿ÝÝ, ·iÇÝ Ēáì·μ³½áoÙ Ç ¹³ñÙ³Ýë ³Ý³eÝáó ¹Ç½»³É
(43 / 29)

Êàì²È - 2

ÀÝ¹ μ³Ùμ³e³Ýùù ¿ñ í³ßĒÇó »õ íáíáë»³óÝ ß³Ñù, »õ Ēáì»³É »õ ³Ý³ñ·»³É ¿ñ Ç Ýáó¿ñë
ÁÝÍ³ÙÇó á³í³ñ³. Ýáó³: (29 / 37)

³ÙÉ ³ë»Ý, Ā¿ª ¼áñ Ð³Úáo Ēáì»³É »õ ³Ý³ñ·»³É í³ëÝ Ñ³ó³íáÚª »õ Ù»ù ãÁÝ¹áoÝÇÙù:
(54 / 34)

ÊàìºØ - 1

gĒáì»ëóÇÝ³ÙÝáùÇĪ áñ ÁÝíñ»³É »Ý ³ñÍ³Āáí!: (30 / 21)

ÊàìàðºÈ - 1

ÇĕĪ »ñĪñáñ¹Ý ÓÇ³Ā³÷ ³ñ³.³Ù¿i ÁÝĀ³óÇòù ÁÝ¹ Ð³ÝÓ¿Ā »õ ÁÝ¹ ÊáñÓ»³Ý, áª
Ēáìáñ»Ēáì·Ù³ç Ī³Ù Ù³Ñ»³Ī, ³ÙÉ áññ¿ë Ý»ì áñ Ç Ó»é³ó ³Ō»ŌÝ³óáñÇÝ »É³Ý¿, áóĀ·ÇÝ
Ó·Ù³Ùμ »ñĀ»³É Ýá³í³ĪÇÝ Ñ³Ý¹ÇáÇ (48 / 2)

Êàð - 1

»õ Ēáñ·÷áëÇó á³íÝ¿ß ³ñ³ñ»³É ßáóñç ½μ³Ý³Ī³óÝª ¹³¹³ñ¿ ³Ý¹ ³Ùe³Ī³Ý ³óáóñμù Ī³Ù
»õë ³é³ó»É³·áoÝÇòù: (10 / 4)

Êàð²¶àÚÚ - 2

ì³ëÝ ³ÙÝáñÇĪ ¹³éÝ ë³éÝ³Ù³Ý»ùù í³Ýç»ó³Ý, áª Ç μ³ñÓñ É»ñÇÝë, ³ÙÉ Ç Ēáñ³·áÚÝ
¹³ßíë »õ Ç Ī³ñÇ ç»ñÙÇÝëª Ç ì»ëÇÉ ĀßÝ³Ù»³óÝ Çóñ»³Ýó(11 / 45)

ù³Ý½Ç á±ñ ³Ý¹áoÝ¹ù ³ÝÑÝ³ñÇÝù ù³Ý ½Āáoñù³ëí³Ý Ī³Ù ½»½»ñë »ñĪñÇ
Ēáñ³·áÚÝ¿, (49 / 32)

Êàð²Ø²ÛÎÆØ - 1

¼áñ ÇÛ³ó»³É ²÷Ë³½ÇÝ, ÛÇÝã¹»é ã»ð çÇÝ µ³Ý³Î»³É »ð á³íÝß³ð ³Ûñ³ó»³É,
Êáñ³Û³ÝÍÇ³ÛëáÇëÇ ûñÇÝ³Í³ð: (10 / 44)

Êàð²Ø²ÛÎáðÂÆðÛ - 3

³Ûó Á³.³ðáñÝ ä³ñëÇó Êáñ³Û³ÝÍáðÃ»³Ûµ³é »ñÍÇðÕÇ ½á³í»ñ³½Û»ÉÝ ËÝ¹ñçñ
(57 / 36)

²ñ¹ ì»è ¹áð ½Ýáñ³ Û»ù»Ý³ðáñ Êáñ³Û³ÝÍáðÃÇóÝÝ (53 / 23)

¼áñ Û»ðï µ³½áðÛ Ññ³Û³Û³Í³Ý µ³ÝÇó Í³Ýáðó»³É ÇÝùÝ³Í³ÉÇÝ
½Êáñ³Û³ÝÍáðÃÇóÝÝáó³, Ññ³Û³Ûç äá³è³ðáñ³... (12 / 19)

Êàð²Û - 4

Î³Ý·Ý»³ó ½Êáñ³ÝÝÇðñ ÁÝ¹¹ç ù³Õ³ùÇÝ ²ÝðáÛ, »ð ï³ñ³Í»³ó ½µ³Ý³Ëè Çðñ ÁÝ¹
É³ÛÝáðÃÇóÝ »ñÍñÇÝ: (55 / 43)

ÆëĬ ¶³.ÇĬ ë³í³ð ³ñ³Ûµù »ñÃ»³É Ûí³Ýç Ç Ûç µ³Ý³ÍÇÝª Ç Êáñ³ÝÝáðñ çñ è³ñ·ÇëÝ,
»ð Ó»ñµ³Í³É ³ñ³ñ»³É ½Ý³ (21 / 31)

ï³Ïí³ÏíÇ áðñ Á³.³ðáñÝ ä³ñëÇó µ³Ý³Í³É çñ... »ð ³Ý¹ ½Çðñ ³ñù³Û³Í³Ý Êáñ³ÝÝ
Ñ³ñÍ³Ýç Û³Ý¹ÇÛ³Ý ä³ñëÇó ·Ý¹ÇÝ (57 / 34)

»ð Ĭ³Ý·Ý»É ½Êáñ³ÝèÇðñ»³Ýó Û³Ý¹ÇÛ³Ý ù³Õ³ùÇÝ Û»ÍÇ (58 / 43)

Êàð²èàð¼ÆÈ - 1

í³èÝ ½Ç »ð á+í ÇëĬ Ñ³ð³Ýçñ ³ÛÝÛ Æç »ð Ĭ³ñÇ Ç Ûí³ó ³ÝĬÍ çñ, Êáñ³èáð½ÇÈĬ³Ûùù
Ç ÊáñÊáñ³í, ÛáñÛç áÇù ÑÝ³ñ »É³Ý»É: (52 / 18)

Êàð²öÆĭ - 1

ÇëĬ áñù Ç Ý»ñùè ÛÝ³ó»³É, ½á³í»ñ³½ÛÇ Ñá·è ÁáÕ»³É, Êáñ³·Çè÷áñ»³É, ÁÝ¹
ÑáÕáí Í³ĬçÇÝ: (47 / 6)

Êàð¶ - 1

²ÙÀÙ ÚáÕµē ÷áË»ó³õ Ù»½ ³Ù»Ý³ÙÝ, »õ áõñ³ËáõÃ»³Ý à³iÚáõ×³ÝÝ ³ÙÝ
Ù³ñçÝ³½»ëi Ëáñ. ÷áË»ó³õ: (22 / 40)

Êàð¶¼¶²ò - 1

ÙÇ³óáñ »Õ»õ ³Ù»Ý»óáõÝ Íáí, ³Ù»Ý»ù»³Ý Ëáñ.³½.³óù. ³Ù»Ý»ù»³Ý ³ñçÝ³½»ëiù
(27 / 4)

ÊàðÆÜ - 4

Æëi Ã³.³óáñÝ ¶³.Çi Ù»ñi³ñ Á³Ù³Ý³i³õ i³ñ»³É ½Ã³.³óáñáõÃÇõÝÝ, »õ µ³ñÇ
ÙÇË³i³ó ³ñÃ³ÝÇ É»³É, Ç.ËáñÇÝÍ»ñáõÃ»³Ý Éáõí³Ý¿ ½i³Ýë Çõñ (5 / 33)

Æëi Ã³.áõÑóáÙÝ i³É»³É ½Ã³.³óáñáõÃÇõÝÝ ³Ùë »ñiáõë, »õ Ñ³ë»³É Ç.ËáñÇÝ
Í»ñáõÃÇõÝÝ, ÑÇõ³Ý¹³ó³õ ½ÑÇõ³Ý¹áõÃÇõÝ, áñái »õ Ù»é³õ Çëi: (43 / 43)

¼³Ùë ³éÝ¿ Áëi Çõñ ËáñÇÝÇÙ³ëiáõÃ»³ÝÝ (9 / 44)

án ·Çi¿ Áëi ËáñÇÝÇÙ³ëiáõÃ»³Ý ÇõñáÙ Ç Ñ»éáõëi ÑÇÙÝ ³ñi³Ý»É Ù»i³Ù»i Çñ³ó
(54 / 10)

ÊàðÊàð²i - 3

i³ëÝ ½Ç »õ á+í Çëi Ñ³ó³Ý¿ñ ³ÙÝÙ Ã¿ »õ i³ñÇ Ç Ùi³ó ³Ýi³i ¿ñ, Êáñ³éáõ½ÇÉ i³Ùùù
Ç.ËáñËáñ³i. ÚáñÙ¿ ãÇù ÑÝ³ñ »É³Ý»É: (52 / 19)

àã ¿ Ù³ñÃ ³Ýáõ³Ý»É ½ù»½ É»³éÝ, ³ÙÉ ËáñËáñ³i iÕÚáó Ç Íáñáõëi ³Ù»Ý³ÙÝ
µÝ³iá³ó »ñiñÇ (29 / 3)

²ÙéáùÇi i³i³Ùµ»ñ à³iÚáõÃÇõÝù ùá, á-í ù³Õ³ù, áã »õë ù³Õ³ù ³á³ëi³ÝÇ, ³ÙÉ
ËáñËáñ³i Íáñëi»³Ý Ç ù»½ µÝ³iáõ³óÝ, Ç µ³½Ù³iÇÙÇ ã³ñ»³óÝ ë³i³õ ÇÝã ÝË³Ýi³Éù:
(46 / 34)

ÊàðÐ²È - 1

³ñĪ³Ýĵñ ĒáñÑáóñ¹ë µ³ñóàù Ç ëÇñĭ ÇĔĒ³ÝÇ ÛÇác, áñ ĵñ ÚáÚÁ Ç Ûĭ»ñÛ³ó ááóĒĭ³Ý³Û, áñ ½³é Ç ÝÛ³Ýĵ. ĒáñÑ»³ĒĒ³Ý Ī³Ýáóó³Ýĵñ ù³Ō³ùÇÝ (37 / 46)

ÊàðÐÆØ - 7

ºó ĒáñÑáóñ¹ ĩ³ĭ Ç Ûĵç ³é»³Ē, ĒáñÑáóñ¹ª ½áñ áá Ī³ñ³óÇÝ Ñ³ĕĭ³ĭ»Ē, ĒáñÑ»ó³Ý ÛÇ³µ³ÝáóĀ»³Ûµ ³áĕĭ³Ûµ»Ē Ç Ā³.³óáñĵÝ »ó Ī³óáóó³Ý»Ē Ā³.³óáñ ½áñ ÇÝù»³Ýù Ī³ÛÇóÇÝ: (8 / 40)

Æĕĭ ù³Ō³ù³óÇ .ĒĒ³óáñùÝ áñ ÝĕĭÇÝ Ū²ÝÇ, Çµñ»ó ĩ»ĕÇÝ Āĵ ³ñ.»Ē³ó ¶³.Çĭ Ç ÚáÚÝĕ, ĒáñÑ»ó³Ý »ñµ»ÚÝ Ç , ³óÇĀ ĩ³Ē ½ù³Ō³ùÝ Ç , áóÝ³óÇÝ (23 / 37)

Æĕĭ Ýáù³ áá ³Ûĕäĵĕ. ĒáñÑ»ó³Ý. (32 / 27)

³ÛĒ Ý³ ÷áĒ³Ý³ĭ ĔÝáñÑ ³éÝ»ĒáÛ ÝÛ³ ĩ³ĕÝ µ³ñ»³óÝª ½áñ ³ñ³ñ ÝÛ³ Ā³.áóÑÇÝ, ĒáñÑ»ó³ó ³½.³Ī³Ýù Çóñáfù Ç Ñ»é³µÝ³ĭ ĪŌ½Çĕ Ū³ùĕáñĕ ³é³ù»Ē ½Ā³.áóÑÇÝ (17 / 34)

ºó ½áñ á³ñĭ ĵñ ½³áĕĭ³ÛµÝ µ³éÝ³Ē Ç Ī³Ý³ó, Ý³ ½ĕ³óáóŌ³ÛÝ. ĒáñÑ»ó³ó. ½»ñĪñáñ¹ 2.3. ĒÝ³Û»³Ēª ÁÝ¹ Çóñ Ç Ī³ĕĕÝ Ýĕĭáóó³Ýĵñ (21 / 33)

»ó »ñĀ»³Ē ³Ý¹ª ¹³ñŌ»³Ē. ĒáñÑÇ ½ĒáñÑáóñ¹ Ý³ÝñáóĀ»³Ý (21 / 29)

µ³Ûó ù³Ý½Ç. áĒáñÑ»ó³ó ²ĕĭáóĭáĭ Ā³.³óáñ»Ē, ³ÛĒ Ç ½úñáóĀÇóÝ áóĀáÛÝ ÇóñáÛ ³á³ĕĭ³Ý »Ō»ó (18 / 43)

ÊàðÐàÔ - 1

Æĕĭ ½µÝ³ĭáŌ³óÝ Ç Ýáĕ³ á³ñ µ³Ý µ³ó³Ī³Ý Çóĵ ³é Ç á³ĭÛ»Ē ½úñÇÝ³ĪÝ. ½ù³Ōóñ³Ō³ÛÝáóĀÇóÝ »ñ.áóÝ »ó ½³Ý¹³¹ñ ĕ³ŌÛáĕ»ñ.áóĀÇóÝÝ, ½³ĕĭáóó³Ī³ÛÇÝ .ñáóÝ ÁÝĀ»ñóÛáóÝĕÝ ½ĭĵñáóÝ³Ī³Ý ĩùÝÇóÝ ½Ñ³Ýĵĕ »ó ½Ī³ÛÇóÝ ½á³ĭÇóĕ, ½ÛÇ³ĒáñÑ. ĒáñÑáŌ³óÝ ½Ī³Ûĕ »ó ½³é Ç Ū³ĕĭáóó³Ī³ÛÇÝĕÝ ÝĭñĭáóÛÝ (20 / 27)

ÊàðÐàðð, - 22

ºó ÛÇÝá»ó Ý³ Ū³Ûĕ. ĒáñÑñ¹Ç. ĵñ, ...Ū³ÝĪ³ñĪ³ĪÇ Ēĭ³ó³Ý ³Ûááfù »ñĪÇÝù »ó Úáñ¹áóĀÇóÝù ³ÝŌñ»ó³ó Ū»ñĪÇñ Ñ»Ō³Ý (11 / 29)

»ō ē»Ō³Ý ēáōñµ ĒáñÑñ¹áŪÝª áñ »ñµ»ŪÝ Á³Ū³Ý³Ī³ō Çµñ»ō ½Ýáñ³Ñ³ñēÝ ³é³.³ēiÇ
āùÝ³Ō³.»Ō ½³ñ¹áō ½³ñ¹³ñ»³É ĵñª ... ³ŪÁŪ ĵ i»ē³Ý»É i»ēáóĀÇ-ōÝ áŌáñŪ»ÉÇ »ō
µ³½áóŪ ³ñi³ēáó³ó ³ñÁ³ÝÇ (20 / 35)

Ý»ŌÇÝ »ō ŪŌÇÝ Ū»ñÓ»Ý³É Ç ē»Ō³ÝÝ »ō ēä³ē³óáñ»Ý ³Ý×³é ĒáñÑñ¹áŪÝ áñ
Ññ»ßi³Ī³ó ĵ ½³ñÑáóñ»ÉÇ(30 / 19)

i³-Ū i³ñóáŪÝ, i³-Ū ³ßĒ³ñÑ³ō»ñ ĒáñÑñ¹áŪÝ. ŪáñáóŪ Īáñi³Ý»³É ³ā³Ī³Ý»ó³Ý
µÝ³ĪÇāù »ñĪñÇ (44 / 21)

ù³Ý½Ç ĵÇÝ µ³½áóŪù Ç Ýáó³Ýĵ áñ Āĵáĵi áiÇÝ ÁÝĀ³óÇōù ½Ñ»i Ā³.³óáñÇÝ ĵÇÝ,
³ŪÉ µ³ÝÇō »ō ĒáñÑñ¹ái ÁÝ¹ ³āēi³ŪµÇÝ ŪÇ³µ³Ý ĵÇÝ: (9 / 43)

ù³Ý½Ç »µ³ñÓ ²ēiáó³Ī ½ÇŪ³ēiáóĀÇōÝ Ç ĒáñÑñ¹áó. (32 / 31)

¼³Ūē ³éÝĵ Áēi Çōñ ĒáñÇÝ ÇŪ³ēiáóĀ»³ÝÝ, áñāĵē ½Ç i»ē»³É ½³ŪÝª Ç µ³ó Ī³óóÝ
Ç Ý³ÝÇñ ĒáñÑñ¹áóÝ (9 / 45)

»ō ³Ý¹ Ī³i³ñ»Ý ½ĒáñÑáóñ¹ ĵñáóÝ³Ī³Ý ŪĪñiáóĀ»³ÝÝª (8 / 13)

»ō »ñĀ»³É ³Ý¹ª ¹³ñÓ»³É ĒáñÑÇ ½ĒáñÑáóñ¹ Ý³ÝñáóĀ»³Ý (21 / 29)

°ō ³Ūē áā »Āĵ ³é³óÇñ »ō Ç ½áóñ ³Ýó ÁÝ¹ Ýáē³, ³ŪÉ ù³Ý½Ç Ýáù³ Ū³óáóñ Ū»ĪÇ
ÑÇÝ·ß³µ³ĀÇÝ ¹»Ō Ū³Ñáó Ē³éÝ»³É Ç ĒáñÑáóñ¹ ā³i³ñ³.ÇÝ ³ñµáóóÇÝ ÝŪ³ (4 / 1)

ē³ Ū³ŪÝÁ³Ū, Ç ĒáñÑáóñ¹ ŪÇ³µ³Ý ³āēi³ŪµÇóÝ ĵñ, »ō Ñ³ó³i³ñÇŪ ³é Ýáē³. (9 / 29)

°ō ĒáñÑáóñ¹ i³i Ç Ūĵç ³é»³É, ĒáñÑáóñ¹ª ½áñ áā Ī³ñ³óÇÝ Ñ³ēi³i»É, ĒáñÑ»ó³Ý
ŪÇ³µ³ÝáóĀ»³Ūµ ³āēi³Ūµ»É Ç Ā³.³óáñĵÝ »ō Ī³óáóó³Ý»É Ā³.³óáñ ½áñ ÇÝù»³Ýù
Ī³ŪÇóÇÝ: (8 / 39; 8 / 39)

ē³ Ç Ū³Ñáó³Ý Ā³.³óáñÇÝ ĒáñÑáóñ¹ i³i Ç Ūiç ³ñĪ»³É, ¹³ßÝ³ĪÇó ĒÇÝÇ ¶ĵáñ.»³Ū
Ā³.³óáñ»É Ū³ñ»ō»Éē: (12 / 42)

Æµñ»ō »i»ē Ñ³Ūñ³ā»iÝ ä»iñáē ½ŪÝáÇēÇ ĒáñÑáóñ¹. Āĵ á°Ū »ō Çóĵª Ç ·Ý³É ĵ
ù³Ō³ùē (23 / 39)

³ñĪ³Ýĵñ Ç ŪÇiē Ýáñ³ ĒáñÑáóñ¹ Ý³ÝñáóĀ»³Ý: (37 / 10)

²ñ¹ ĒáñÑáóñ¹ ÇŪÝ ³Ýi³Ū»Éáóā Ç ŪÇi ³ñĪ³Ýĵñ (57 / 20)

½Ç ³ŪÝ ĵñ ĒáñÑáóñ¹ Ýáó³ ³Ū»Ý»óáóÝª Ū³ß»É »ō ēä³é»É ½Ū»½ Çµñ»ō ½ÑÝ³ó»³É
ŌáñÓē(61 / 17)

2ñ¹ ÛÇÝá¹»é ù³Õ³ùÝ Û³Ûë ï³ñ³ÍáöëÇ »õ Ç í³Ý·Ç Ì³Ûñ, ðñ³Ýçñ ÉañÑáõñ¹ë µ³ñóáù Ç ëÇñì ÇßË³ÝÇ ÛÇác, áñ çñ ÛáÛÁ Ç Ûì»ñÛ³ó éáóÉí³Ý³Û (37 / 44)

»õ ð³éÁ³Û³ÛÝ Ë³÷³Ý»ó³Ý³Û»Ý³ÛÝ ÉañÑáõñ¹ù Ýáó³: (9 / 40)

½Ç ð³Û»Ý³ÛÝ ÉañÑáõñ¹ù Ýáó³ áñ í³ëÝ Û»ñ. Ç á³ñáóÁ»³Ý »Ý, »õ µ³Ýù Ýáó³ ÉÇ Ý»Ý·áóÁ»³Ûµ: (61 / 15)

°õ Çµñ»õ Û³Ûë Ñ³ëí³»ó³Ý, ðá³ Éáóë³óáóóÇÝ ½ÉañÑáõñ¹ëÝ ÛÁÝ¹³ñÓ³í¹³ßìÇÝ µ³Ý³í¹³á»óÇÝ: (8 / 42)

ÊàðÐð, ð²àóÁÆðÛ - 1

»õ Ì³í³ñ»³É ð³Ý¹ ½ÉañÑñ¹³ÍáóÁÇõÝ ðáóñÝ ÷³é³óáñ³áçë, áñáçë »õ í³Û»É çñ Çëì. (24 / 23)

ÊàðÐð, ð²í²Û - 3

ðá³ Ç ÛÇáóÛ ðáóñ Û»Õ³í³ñí¹ Á³Ûáó³ ð³éÝáóÝ ½áñ Á³·ðáñÝ ð³Ýáó³Ý»óÇÝ, »ÉÇÝ ðñ³ùë Ç µ³Ý³í³çÝ áñáçë Áç Ç.ÉañÑñ¹³í³Ý µ³ÝÇó á³í»ÑáóÁÇõÝ (9 / 34)

»õ äë³í³»³É ÷³é³½³ñ¹»³ó ð³Û»Ý³Û³ÕÁ Ë³ãÇõÝ, Ì³Ý·Ý»Éáí Ç ÝÛ³ ë»Õ³Ý ÉañÑñ¹³í³Ý ÛñÇÝ³í¹ »¹»Û³í³Ý Ì»Ý³ó í³éáÛÝ (53 / 19)

§ÛÇÛ³ñ»ó³Ý ÇßË³Ýù í³Û³Ýáó, áñ çÇÝ ÇÛ³ëíáóÝ ÉañÑñ¹³í³Ýù Á³·ðáñÇÝ! (32 / 16)

ÊàðÐð, ð²í²Æð - 1

»õ Ì³É»³É ½Ý³ »õ ½ÝáñÇÝ ÉañÑñ¹³í³ÇóëÝ² »¹ÇÝ Ç µ»ñ¹Ç ÛÇác Ç µ³ÝíÇ, »õ í³ÝáóóÇÝ Á³·ðáñÇÝ: (12 / 45)

ÊàðÒ²Û - 4

¼ÉañÓ»³Ý »õ ½Ð³ÝÓçÁ ÛáñÁ³Û ÛÇß»Û »õ áñ ÇÝá Ç Ýáë³ ·áñí»ó³ð, Ñ³í¹ÉÇÛ ðñ³éáóù ÷³Õ³í³Ç ëÇñì ÇÛ (35 / 29)

Çëì »ñí¹áñ¹Ý ÓÇ³Á³÷ ðñ³·Ûçí¹ ÁÝÁ³óÇòù ÁÝ¹ Ð³ÝÓçÁ »õ ÁÝ¹ ÉañÓ»³Ý (48 / 1)

οο ι³εΎ ½Ç ä³İ³ε»³ó Ĩ»ñ³İáõñ Û³ñ¹áÛ »ō ³Ύ³εΎáÛ, Ύáù³ Ç μεΎáõÃ»Ύζ Ĩ³ñ»³óΎ Ñ³ñĨ»³É, »ÉÇΎ ÁΎ¹ ĒáñÓ»³Ύ Ç í»ñ (51 / 9)

ÇēĨ Ç Ñ³ñ³ó ÛÇΎã»ō Ç í³ñÛΎ »ō ÛÇΎã»ō Ç .³ó³éΎ Ð³βĨ»ΎÇó ÛÇΎã»ō Û³Ύι³éē ĒáñÓ»ΎáÛ: (26 / 19)

ÊàðPÆØ - 1

»ō ÇΎù»³Ύù ½ÛÇĭē Çõñ»³Ύó ³ΎáÕáñÛ áóΎ»Éáí ³é ³Õù³ĭē »ō ĨΎ³Ύĭēá ÛÇ³ÛΎ Ñ»βĨááõÃ»³Ύ »ō ÷³-ĨááõÃ»³Ύ ēä³ē»Ύ, »ō Ç .áñĨáó ³Õĭ»ÕááõÃ»³Ύ áã ĒáñβÇΎ. (56 / 32)

Êàð/ø/ - 4

ØÇΎã»ō áóÕ»ñÓ»³ó Ç ÛÇΎùΎ ½ζĨ»ñçÇΎ ä³ĭáóÑ³ēΎª μΎ³ĨÇó ÉÇΎ»Éáí ³Ύ¹Ύ¹³ÛÇΎ ĒáñáóΎ: (25 / 28)

»ō Ĩ³ñ¹³á»ĭù ×βÛ³ñĨ³Ēēüē, Ñ³Ύ.áÛΎ ³é³çÇΎ Ĩ³ñ¹³á»ĭ³óΎª Ç Ēáñē .ÇĭááõÃ»³Ύ Ñ³ē»³Éù. (41 / 28)

Ç ù³Õóñ ³Ĩ³Ύζē Û³ÛēÛ³Ύª ½áñ .»ñ³÷³é ³é³çΎáñ¹Ύ Û»ñ ÑΎ.»ĭ³ē³Ύ ³Û³ó ùñĨ³ÉÇñ ³βĒ³ĭááõÃ»³Ûμ Çç»³É Ç Ēáñē »ñĨÇñ, »ō Ç ĒáñááõÃ»Ύζ ÷áñáó³ĨáÛΎ μÕĒ»óáÛó Û»½ ³ÕμÇõñ Ûáñ¹³Ē³Õ³ó áóÕĒÇõù (52 / 38)

ĭ»°ē ³ēĭ³Ύñ ½²ēĭáóĨáÛ ÇÛ³ēĭÇóΎ ½ĒáñēΎª Ûáñ ñÑ³ē³Ύζ áù (39 / 22)

ÊàðàóÁÆðÛ - 2

½áñ .»ñ³÷³é ³é³çΎáñ¹Ύ Û»ñ ÑΎ.»ĭ³ē³Ύ ³Û³ó ùñĨ³ÉÇñ ³βĒ³ĭááõÃ»³Ûμ Çç»³É Ç Ēáñē »ñĨÇñ, »ō Ç ĒáñááõÃ»Ύζ ÷áñáó³ĨáÛΎ μÕĒ»óáÛó Û»½ ³ÕμÇõñ Ûáñ¹³Ē³Õ³ó áóÕĒÇõù (52 / 38)

á-õñ Ñ³Ûñ³á»ĭ³Ĩ³Ύ ³ÃáéΎ Û»Ĩ »ō Ññ³β³ÉÇΎ ½áñ »ñ³Ύ»ÉÇ ³ÛñΎ ²ēĭáóĨáÛ Û»ĨΎ ¶ñÇ.áñÇáē Çç»³É Ç ĒáñááõÃÇõΎ ĨÇñ³áÇΎª ùñĨ³ÉÇñ ³βĒ³ĭááõÃ»³Ûμ ½ÑΎ.»ĭ³ē³Ύ ³Û ÷áñÓ»³ó, »ō Ç Ĩ»ñ³Û ³é³ù»É³Ĩ³Ύ ³ÃáéáÛΎ »¹ ½³Ãáé Çõñ. ³Ûēñ ĩ»ē³ΎÇ Ã³÷áõñ, ¹³ĭ³ñĨ Ç μΎ³Ĩá³ó (41 / 41)

Êàðî²ÎºØ - 2

'³Úó áñ Íáíáõ »¹ ë³ÑÛ³Ýª ³ë»Éáíª §ð³Û¹Í³Ûñ »Ï»ëó»ë, »õ ³ÛÉ ÛÇ »õë Û³õ»Éáõóáõë,
³ÛÉ ³Û¹ñ¿Ý Ç ù»½ Éáñî³Ï»ëóÇÝ ³ÉÇù ùá|(25 / 9)

²Õ»ÕáõÝù Û»ñ ÷ßñ»ó³Ý, »õ ½¿Ýù Û»ñ Éáñî³Ï»ó³Ý. (58 / 20)

ÊàðîÆÎ - 1

²ÛÉ ½¹½³Ý³¹½³Ý ÉáñîÇÏë »õ ½ù³Õóñ³Ñ³Û Ï»ñ³Íáõñë Ñ³Ý¹»ñÓ áõñ³Ë³ñ³ñ ·ÇÝðáí
½áñ Û³íéáõ³Ï»Ý áñÃù ³Û»³ó, ½³ÛëáëÇÏ ½³Û»Ý»ë»³Ý ³ßË³ñÑ³ëÇñ³óÝ ÁáÕÇÝ:
(13 / 41)

Êàðº²È - 4

»õ ½³ÛÉë Ç ·ÇñÏë Û³ñóÝ ³ß¿Çõù Éáó»³Éª ÁÝ¹ Ï³ÃÝ Û³ñóÝ ½³ñÇõÝ Û³ÝÏ³ÝóÝ
Ë³éÝ¿ÇÝ (7 / 43)

ºõ ù³Ý½Ç Ï³ñ»¿¿ñ Éáó»³É ¿ñ ½áñ¹Ç ²ñéáõµ³Ý³Û á³ñëÇó ³ÛÇñ³ÛÇÝ, ½áñ Çµñ»õ
»Ï»ë éáõÉÏ³ÝÝª ³ë¿ (36 / 32)

Û»íáÛ Ï³ñ»¿¿ñ Éáó»³Éª Û»Ï ë³Ï³õ ³õáõñó í³Ë×³Ý»ó³õ: (40 / 41)

½áñ Ï³Ýáõõ»³É ³ÝûñÇÝ³óÝ, ÉáÛ½ ³ñÏ»³É, ³ß¿Çõù Éáó»³É ½³Û»Ý»ë»³Ý ë³Ï³Ï»óÇÝ
(48 / 16)

ÊàðºØ - 1

»õ Û³ª³ÏóáÛÝ µ»Íáñ ÇÝª Ñ³ñ»³É Ï³ñ»¿¿ñ Éáó»³ó ½Ó»éÝ Ýáñ³, Ûáñ¹áõÃÇõÝ ³ñ»³Ý
Û»ñÏÇñ Ñ»ÕÉáí (24 / 30)

Êàðáîº²È - 1

½Ç ½áÛ³Ýë Ç Ýáó³Ý¿ áñù Ç µáõéÝ ³ÝÏ³Ý¿ÇÝª ëñ³Û³Ñ ³éÝ¿ÇÝ »õ áñù Û³é³ª³ñ
Ï»ÕÇë ³ÝÏ³Ý¿ÇÝ »õ ³Ûñ³Ý³ÛÇÝ, Ý»¿Çõù Éáóáí»³É ë³Ï³Ï¿ÇÝ (28 / 7)

Êàòàî°È - 2

²ñ¹ ³ÛèàÇèûñ¿Ý ·áñÍáí Ñ³¿ÇÝ ää³é»óÇÝ ½³Û»Ý»³Ý Ç Ì»Ý³ó, ÛÇÝã»õ ÈÇÉ
³ñÌ»³É, »õ ½Ï»Ý¹³ÝóáÛÝ Á³Õ»³ÉèÝ ³ß¿Çòù ã³ñ³ã³ñ Éáóáí»Éáí è³¿³Ï¿ÇÝ (47 / 25)

½Ç ½¿Ï³ÛèÝ »õ ½³ÛÉ ³ã³Á³Û»³ÝèÝ Ýß³ó³Ï »¹»³É, ³ß¿Çòù »õ Ý»¿Çòù È³Õ³Éáí,
ã³ñ³ã³ñ Éáóáí»Éáí è³¿³Ï¿ÇÝ, »õ áá Ï³Á¿ñ Ç µÝáóÃÇóÝ Ýáó³ ·áóÃ áÕáñÛáóÃ»³Ý
(51 / 3)

Êàòàò²Ì - 1

ÇèÏ áÛ³Ýù Ç ¹Ááó³ñÇÝ Éáóáó³ÍáóÝ Û³ñÛ³ÝÇ»³Éùª ³ùèá¿ÇÝ á¿Çòù, »õ »ÕÝ·³Ûµù
Ó»é³óÝ ½»ñÏÇñ ¹³÷ñ Ñ³¿³Ý¿ÇÝ: (28 / 31)

Êàò¼°È - 1

añ »õ ½²èáñóáó »àÇèÏááèÝ ¿³ñ»³É Ç Íáè¿³Ý¹ÝáóááÉÇè, Ó³Õ »õ Í³Ý³Ï ³ñ³ñ»³É,
Ññ³Û³Û¿ Éáó½»É ½ÛùñáóèÝ (14 / 9)

ÊàòÃ², àòÃ - 2

³Ûó áª ·Çì»Û áñàÇèÇ° ûñÇÝ³Ï³ó ³Ýó ÁÝ¹ Ýáè³ ³Ûè ³Û»Ý³ÛÝª »Ã¿ Áè¿ Ï³ñ·Ç
Èñ³íáó, »Ã¿ ¿³èÝ ³é³ó»É»³É ³Ûµ³ñßíáóÃ»³Ýó µÝ³Íá³ó »ñÏñÇÝ, »Ã¿ ¿³èÝ ¹ÁÝ»³Û µ³ñáóó
³ñ»õÛ¿³Ï³Ý ½ûñ³óÝ Ç ÉáóÃ³¹áóÃ ³½·³ó ÁáÕáí»ÉáóÝ: (8 / 5)

ø³Ý½Ç Û³é³çÇÝ ³Ý·³ÛáÛÝª ÛáñÁ³Û »ÉÇÝ ä³ñèÇÏù »õ ³ÛÉ ÉáóÃ³¹áóÃ ³½-ù
Ñ»Ã³Ýáè³ó, »õ Û³ñ¹³Íáíáñ è³¿³ÏÛ³Ûµ ³ã³Ï³Ý»óÇÝ ·³ó³èè µ³½áóÛè (26 / 37)

ÊàòÕ²ä - 1

ºõ ù³Ý½Ç Ç è³è¿ÇÏ Éáó×³ä¿Ý »õ Û³ÝÏ³ñÏ³Ñ³è ûñÑ³è¿Ý Ûáé³ó»³É »Õ»õ è¿ñ
èÇñ»É»³ó »õ ·áóÃ ³ñ»³Ý, Çõñ³ù³ÝáÇõñ áù ÑÝ³ñ¿ñ Ñ³ÛÁ³ÛÁ³Ýè ·¿³Ý»Éª ½Ç Á»ñ»õè
Ï³ñÇó¿ ³áñ»óáóó³Ý»É ½ÇÝùÝ Ç ·Ñ»Ý³µáñµáù µ³ñÍáóÃ»Ý¿Ý (48 / 11)

ÊàÖ²ä²È - 2

»õ ì»è»³É ÛÇõñáó ½ûñ³óÝ Êáõ×³â»³É»õ Ç ÷³Ëáõëï ¹³ñÓ»³É, ³Ý¹ »õ ³Ý¹ñ í³Öí³Ö³ÏÇ ½ëä³é³¹½ÇÝÇ »õ ½ÇÝáóáñÇ Ó»õ ½»ó»³É, »õ Çµñ»õ ½÷³ÛÉ³ÏÝ Ñ³è³Ý¿ñ Ç ×³Ï³ï Û³ñïÇÝ: (58 / 10)

»õ Êáõ×³â»³É Û»ñÏÇõÖ¿Ýª áá áú Û³¹²·³ÛÇÝèÝ Ï³Û Ç Ï³ñ»óáñ µ³ñ»Ï³ÛèÝ Ñ³Û»ó³õ (56 / 3)

ÊàÜ - 2

³Ûó Û»ù ÊáõÝ µ³ÝÇõù ½»ñÏ³ÛÝè ½³ÛèáéÇÏ Ñ³Ó³Ý³óáóó³Ý»Ûù ½â³ïÛáóÃÇõÝè Ç Éáõñ Éè»É»³ó ³¹²·Çª áñ ·³Éáó ¿ (7 / 25)

»õ ½áñ ³é Ûáñ¹»·Çñè, »õ ³ñ³ñ ì¿ñ »õ Ã³·óáñ ³Ë³ñÑ³ó, Ý³ ÷áË³ñ¿Ýè ½³ÛÝ Ñ³íáÛó ÝÛ³, ½áñ ÊáõÝ ÛÇ Û³é³ç ÝË³Ý³Ï»ó³ù: (18 / 27)

ÊàÛÎ - 3

ç³Ñù ßÇç»³Éù »õ ×ñ³·áõÝù ³Ýó»³Éù, ËÝÏáó µáõñÛáõÝù »õ ³Ýáõß³ÑáíáóÃÇõÝù äâ³é»³Éù (42 / 8)

»õ ³Ýáõß³µáõñ³Ï ËÝÏáóÝ ·áÉáñßÇù, áñ Áèï ³é³íáóÃ»³Ý ÝáõÇñ³µ»ñ³óÝ ÑñáÛÝ Ý»ñ·áñÏ»³É, ½·³ñÝ³Ý³µ»ñ Å³Û³Ý³ÏÇÝ µ³ÉÇóÝ óáóó³Ý»Ý ½ûñÇÝ³Ï (20 / 21)

æ³ÑùÝ ßñç»³Éù, »õ µáõñáõÛÝ ³Ýáõß³Ñáí ËÝÏáóÝ äâ³é»³É (20 / 34)

ÊàèÜ - 1

ÆèÏ ½ûñ³óÝ µ³¹²ÛáóÃÇõÝ ÊáõèÝ ³é³çÇ ÁÝÃ³Ý³Éáíª ½ûñ¿Ý Íáí³ÛÇÝ ³É»³óÝ ½ÛÇÛ»³Ûµ Íáõï³Ï»Éáí: (22 / 21)

ÊèÛª°Ø - 1

»õ ³ÛÉù ÁÝ¹ ÷áÖÇóÝ ½»Ý»³Éùª ÏÇè³Û»èù ·áÉáí, ¹Ááó³ñ³õ ËéÝ¿ÇÝ. (28 / 30)

Êèàì²Í²Û - 1

º ³ÛÝù³Ý Í³Ýñ³ó³ð Êéáí³Í³Ý ³ÛµáËÝ Û³ð³ñ³éáðÃÇðÝë Ê³ÝÓ»³É, ÛÇÝã ½Ç ½²á³ñÇëáÝ á³É³íÇÝ Êñ³Û³í»³Éª µ³½áðÛ .³ÝÓë Ç Ã³.³ðáñ³Í³Ý .³ÝÓáðóÝ ³ñ³ùë á»Õ»óÇÝ. (18 / 5)

ÊèàìºÈ - 1

ÆËÏ ù³Õ³ù³óÇùÝ Çµñ»ð Éáð³Ý ½Ó³ÛÝ ³Õ³Õ³ÍÇÝ »ð ½ÑÝãÇðÝ ÷áÕáóÝ, ëñ³Ã³÷ ÉÇ ½áÕáðÃ»³Ûµª Ç ½áðñë »É³Ý¿ÇÝ ½³ñÑáðñ»³Éù »ð Êéáí»³Éù (14 / 45)

ÊèàìÆØ - 3

½²Û á²ð ²Ó²Û ,ÆÛ ÁàÛ ,ð²Íºððàð àð ºðººº²º Æ ¶²ð²èÛ Ð²ðð²Û ºð ¼'²¼àðØê Êèàìºò. (2 / 21)

½²Û á²ð ²Ó²Û ,ÆÛ ÁàÛ ,ð²Íºððàð àð ºðººº²º Æ ¶²ð²èÛ Ð²ðð²Û ºð ¼'²¼àðØê Êèàìºò. (51 / 44)

í³èÝ ³ÛÝáñÇÍ ³Ýí»ñáðÝãù ÷áÉáí, Ç ï»èÉ»Ý¿ ÛÇ³ÛÝ Éù³Ý, Éáðí³Ý, »ð Êéáí»ó³Ý ä³è³Ý»ó³Ý »ð ³Û»Ý³ÛÝ ÇÛ³ëíáðÃÇðÝ Ýáó³ ÁÝÍÉ³º: (47 / 2)

ÊèàìÆá - 1

»ð á³íáð¿ñ »í ÝÛ³ª áñã¿ë , ³ðÇÃ éáÕáÙáíÝÇ, ½ÊéáíÇæ. Ã³.³ðáñáðÃ»³ÝÝ, (12 / 25)

ÊèàìàðÁÆðÛ - 8

³Æ³ñÑë ³Û»Ý³ÛÝ Û³Ýí³ñí³ÍÇ ÉÇ »Õ»ð ÊéáíáðÃ»³Ûµ. »ð áá áðñ»ù ÷³ÝÇðñ ï»ÕÇ ³ª³óÇÝÇ (36 / 42)

½Ç Ç Éáðë³Ý³É É³É³.ÇÝ ³é³ðùíáðÝª ¿ñ ï»è³Ý»É ï»éáðÃÇðÝ ÉÇ ÊéáíáðÃ»³Ûµ, áñ »ð ½ù³ñÇÝë ³Ý.³Û »ð ½³ÝßáðÝã ³ñ³ñ³Íë µ³ð³Í³Ý ¿ñ ÛáÕµë Ñ³é³ã³Ý³ó ß³ñÃ»É (46 / 15)

¼ĪŸÇ ³Ūēñ Çμñ»ō »i»ē »Āĵ ¹³ō³×³ŸáōĀ»³Ūμ ŪÇōñáó Ÿ³Ē³ñ³ñ³óŸ ÁŪméŸ»³Ē »Ō»ō,
»ō Ū³āÇóŸ ½ñĪ»óÇŸ, »ō áā »Ñ³ē Ç Ā³.³ōáñáōĀÇóŸŸ, ³ŪÉ ā³ñā³ñ³Ÿùù Ū»é³ō, ĒÇ »Ō»ō
ĒéáíáōĀ»³Ūμ »ō ó³ēŪ³Ūμ (59 / 20)

ĒéáíáōĀ»³Ūμ »ō μ³ñĪáōĀ»³Ūμ ĒÇ »ō â³i³ñáóŸ »Ō»ō »ñĪÇñ: (59 / 43)

³ŪÉ ³Ū»Ÿ³ŪŸ Ā³Ū³Ÿ³Ī ³ōáōñó Ū»ñáó ĒÇ »Ō»ō ĒéáíáōĀ»³Ūμ »ō Ÿ»ŌáōĀ»³Ūμ
(61 / 11)

añáōŪ »Ī»³Ē ³é³ÇÇ ·ĒĒ³ōáñù ù³Ō³ùÇŸª ĒŸ¹ñ»Ÿ, Āĵª ŌÇŸª¹»é Ī»Ÿ¹³ŸÇ »ē Ī³óáª ½áù
Ā³.³ōáñ, áñāĵē ½Ç ŪŸ³ēóĵ ³é³Ÿó ĒéáíáōĀ»³Ÿ ù³Ō³ùē: (44 / 1)

¼³Ūē »ō öñĪÇāŸ Ū³é³Ç³.áŪŸ ·áōßĪ»³ó, Çμñ»ō Íáíáō ĒéáíáōĀ»³Ÿó
ŸŪ³Ÿ»óáōóŸŸ»Ēáí ½»Ō»éŸ³ōáñ ā³ñÇēŸ (36 / 45)

»ō áōĒĪ »¹ ÁŸ¹ ŸŪ³, Āĵª Ū³ŪēŪ Ñ»ĵ ŪÇ° »ŌÇóÇ ÁŸ¹ Çē »ō ÁŸ¹ ù»½ ĒéáíáōĀÇóŸ
³ŪÉ Ē³Ō³ŌáōĀ»³Ūμ ½Ā³.³ōáñáōĀÇóŸ ūá áōŸÇóÇē, »ō Ū»ù ½á³ñēĪ³ĪŸ ĵñáōĀÇóŸē
(59 / 14)

Ēèàò²ò²Ē - 1

½Ç Ç μ³½áōŪ íßi³óŸª áñ â³i³ñĵñ Ū»½, »ñÇĀ³ó»³Ēē »ō Ēéáíáō³ó»³Ēē Çμñ»ō ēiáōññ
ßñçĵ³ù Ç íñ³Ū »ñĪñÇ ¹áŌ³Ēáí »ō ½³ñÑáōñ»Ēáí (60 / 19)

Ēéî²ð²Ē - 1

ónáō»Ē »ō Ñ»é³óáóóŸ»Ē ½Ū»½ ÁŸ¹ ³½.ē ūi³ñē, ½Ç Ā»ñ»ōē Ī³ē»ēóĵ ½ēi³Ūμ³Ī »ō
½³ŸŸŸ³½³Ÿ¹ ŪÇiē Ū»ñ »ō ½ĒĒēñ»ñ³Ē (60 / 27)

ĒéîàðÆŪ - 1

³Ūó Ū»ù ĒáóŸ μ³ŸÇōù ½»ñĪ³ŪŸē ½³ŪēáēÇĪ ³ñÓŸŸ³óáóóŸ»Ūù ½á³iŪáōĀÇóŸē
Ç Ēáōñ Ēē»Ē»³ó ³½.Çª áñ ·ĒĒáó ĵ. áñāĵē ½Ç áñ¹Çù áñ ÍŸ³ŸÇóÇŸª Ū³ñÇó»Ÿ »ō
â³iŪ»ēó»Ÿ ½³Ūē áñ¹óáó Çōñ»³Ÿó. áñāĵē ½Ç ŪÇ° Ūáé³ēóÇŸ ½.áñĪē ²ēiáóíáŪ, áñ ³ñ¹³ñ
ĪĒéáí Ñ³iáóóŸŸĵ ³Ū»Ÿ»óáóŸª áññ ĒēiáñÇŸ ŪÇñ³ó³Ÿó Ÿáñ³, Áēi Ūáμ³Ū μ³ŸÇóŸ.
ŸÐ³iáōēóĵ, ³ēĵ, Ū³Ÿ¹ÇŪ³Ÿ³i»Ē»³óŸ Çōñáó, »ō áā Ū³Ū»óáōēóĵ: (7 / 28)

ÊêîàòÀÆòÛ - 1

«ò »ñí³ñ»³É Ûáñ¹áòÃ»³Ý Ó»³ÝÝ, »ò ÊêîáòÃ»³Ý è³éÝ³Û³Ý»³óÝ, çáÏ ÒÇáóÝ »ò çáñ»³óÝ ÁÝ¹³ñÛ³ó»³É áã Ì³ñ³óÇÝ ß³ñÃ»É: (11 / 35)

Êî²Û²Ø - 1

«ò ÛÇÝã»ò Ý³ Û³Ûè ÊáñÑñ¹Ç ïñ...Û³ÝÏñí³ÏÇ Êî³ó³Ý ³Ûááíù »ñÏÇÝù »ò Ûáñ¹áòÃÇòÝù ³ÝÓñ»ò³ó Û»ñÏÇñ Ñ»Õ³Ý (11 / 31)

Êî²ò²È - 2

¼Ç ÛÇÝÝ ½ûñ¿Ý ³ÛááÛ Êî³ó³É Ç á³ñ»ò³ó Ñá·òáÛÝª Ç Ó»éÝ í³ñ¹³á»í³Ï³Ý ßÝáñÑÇÝª óúÏ¿ñ ½óúÏ Ì»Ý³ó (22 / 10)

á-òñ ½ûñ³óÝ µ³½ÛáòÃÇòÝ áñ Çµñ»ò ½³Ûá Êî³ó³É ³é³ÇÇ Ýáó³, ½ûñ¿Ý ·³ñÝ³Ý³µáÛè Í³Ï³Ýó ·áóÝ³Ï ·áóÝ³Ï Ñ³Ý¹»ñÓÇòùÝ ÷³ÛÉ¿ (41 / 38)

Êî²Û²Ø - 1

»ò Û³á³ÏóáÛÝ µ»Ïáñ ÇÝã Ñ³ñ»³É Ì³ñ»¿ñ Êáó»³ó ½Ó»éÝ Ýáñ³, Ûáñ¹áòÃÇòÝ ³ñ»³Ý Û»ñÏÇñ Ñ»ÕÉáí. ½áñ ï»è»³É µ³½Û³ó ÁÝ¹ Êîñ³Ýù ³ñÏ³É ½»Õ»³ÉèÝ, ³è»Éáíª Å¿ á¿ µ³ñòáÛ ÇÝã Ýß³Ý (24 / 31)

Êî²ÆÍ - 2

ÆèÏ ¿ñ ù³Ï³ùÇÝ, áñáòÛ ³ÝáóÝ ÌááÇòñ ÊîñÇÏ Ç µ»ñ¹ÇÝ ³ñ»³É³Ï³Ý »Õ»³Éª ³½¹ ³éÝ¿ ³é ·ÉÉ³òáñè ä³ñèÇó ³ßÉ³ñÑÇÝ: (16 / 26)

³Ûó Ç ×³Ý³á³ñÑÇÝ, ù³Ý½Ç áóÝ¿ÇÝ µ³½áòÛ Ì³É³Ý³òáñè, Ññ³Û³Û¿ ÊîñÇÏ ÛÇÇ»ò³ÝÇÝ Áèí ³ÝÓÇÝ ÷áñ»É ½»ñÏÇñ (16 / 37)

Êò²ÈàÛè - 1

«ò ³é ³ñè ù³Ï³ùÇÝ »ò ³é ½ûñè ÊîñÈáÛè ïáò»³É ³è¿ (37 / 29)

Êð²Êàôê²Ûø - 3

»õ Û»Í³õ Ěñ³Ěáôë³Ýúù »ã Ç »ãááÛ »ÉÇÝ Û³ĔĔ³ñÑë Û»ñ Û³Ûë»³ÝÝ ë»ãï»Ûμ»ñÇ
(26 / 43)

°õ ù³Ý½Ç áá ·áÛñ ÇĔĔ³Ý »õ ³é³çÝáñ¹, áñ ³ÑÇõ »õ Ěñ³Ěáôë³Ýúù ½Ýáë³ Ûá·Ç
½úñáôĀ»³Ý í»é¿ñ ÁÝ¹¹¿Û ĀĔÝ³Û»³óÝ (46 / 48)

°õ Ý³ Û»ëïáñ³μ³ñ Ç ï³Ý Ýëï»³É Û»Í³õ Ěñ³Ěáôë³Ýúù Ç Ó»éÝ á³ï·³Û³óª ³éÝ¿ñ
ĀáŌáíáÛÝ á³ï³ëĔ³ÝÇ, Ûáôë³ó»³É ÛÇĔĔ³Ý³óÝ ù·Ý³Ĭ³ÝáôĀÇõÝ »õ áá Û²ëïáô³Í (53 / 48)

Êð²Ø²ï²È - 1

°õ ³ÛÝù³Ý Í³Ýñ³ó³õ Ĕéáí³Ĭ³Ý ³ÛμáĔÝ Û³õ³ñ³éáôĀÇõÝë Ĕ³ÝÓ»³É, ÛÇÝā ½Ç
½á³ñÇëáÝ á³É³ïÇÝ Ěñ³Û³ï»³Éª μ³½áôÛ ·³ÝŌë Ç Ā³·õáñ³Ĭ³Ý ·³ÝŌáôóÝ ³ñï³ë
á»Ō»óÇÝ (18 / 6)

Êð²Ø²ï²Ø - 1

»õ »Ĭ»³É Ç í»ñ³Û ù³Ō³ùÇÝª Ěñ³Û³ï»óÇÝ ½á³ñÇëá Ýáñ³, »õ Ûï»³É Ç Ý»ñùª μ³½áôÛ
Ĭáïáñáô³Íë ³éÝ¿ÇÝ: (15 / 6)

Êð²ï - 22

áñã¿ë »õ ³Ý¹ Ç ÛÇáç¿ ëĬë»³Éª Ç ï³ëÝ ³õ³ñï»³ó ½Ñ³ñáô³ÍáóÝ ½Ěñ³ï (25 / 30)

¼Ç »Ā¿ ¹Çó»ë ½Û»Ōë Û»ñ Ç ĬĔÇëë, Í³Ýñ³·áÛÝ ¿ ù³Ý ½Ěñ³ï Û»ñª ½áñ ÁÝĬ³É³ù Ç
ù¿Ý (60 / 43)

ãã áôñ»ù μ³ÝÇÝ ·Çñù ³é Ç Ěñ³ï »õ Ç ÛĔÇĀ³ñáôĀÇõÝ ĔéáŌ³ó (35 / 9)

²ñ¹ ³Ûë Û»½ Ç Ěñ³ï »õ Ç í³ñ¹³ª»ïáôĀÇõÝ »ŌÇóÇ: (39 / 28)

ÝáÛÝá¿ë Áëï Ýáó³ á³ñï ¿ñ »õ Ěñ³ï ÁÝ¹áóÝ»É Û»½, »õ ³é³õ»É »õë: (30 / 39)

Ĕ³õ ¿ ³ÝĬ³Ý»É Ç Ó»éë úá »õ ÁÝ¹áóÝ»É Ç ù¿Ý Ěñ³ï »õ á³ïáôÑ³ë, ù³Ý Ā¿ Ç μ³ó Ĭ³É Ç
ù¿Ý ³ÝĔñ³ï³μ³ñ (60 / 48)

¼Ç ½áñ á³ñi ħñ Ç Ó»éÝ Ēñ³iáō »Ōμ³ñó Û»ñáó áŌç³ĒáÑ³Ý³É Û»½, »ō ÷áōĀ³É Ī³ÝĒ»É³ é Û³ñ·³ñĵÝ, »ō áōē³ÝÇÉ Ç ÝÛ³Ýĵ ½Ī»óáōó³ÝúŌ ½Ēñ³iÝ (25 / 38)

»ō áā ·áŪñ Ç ÛÇβ³iĪ Û»½ iĵñáōÝ³Ī³Ý á³iáōĵñÝª ÇÛ³ēiÝ³óáōóÇā Ēñ³iÝ... (25 / 48)

¼Ç áā »Āĵ ³Û»Ý»ù»³Ý ³ñĀ³ÝÇ »Ý Û³Ñáō, Áēi i»³éÝ Ññ³Û³ÝÇÝ, Úáñáó ³β³ñ³ĪÝ Ç ĩ»ñ³Û³ÝĪ³ō, ³ÚÉ Û»ñŌ³Ī³ÛÇóÝ »ō Û³ÚÉáó Û»Ō³ó ÁÛμéÝáōÛÝ, »ō Ñ»é³óáñ³óÝ Ēñ³iÝ »ō ½·áōβáōĀÇōÝ: (55 / 24)

§¼Ç Āĵ Ç Ēñ³iáō Ī³ñ·Ç Ī³Ûù, ³ēĵ, Çμñ»ō Úáñ¹Çē Û³iáōó»³É ĵ Ç Ó»½ ²ēiáō³Í!: (49 / 6)

³Ûó áª ·Çi»Û áñāÇēÇ° ūñÇÝ³Ī³ō ³Ýó ÁÝ¹ Ýáē³ ³Ûē ³Û»Ý³ÛÝª »Āĵ Áēi Ī³ñ·Ç Ēñ³iáō »Āĵ ĩ³ēÝ ³é³ō»É»³É ³Ûμ³ñβiáōĀ»³Ýó μÝ³Īªó »ñĪñÇÝ (8 / 4)

Ī³ñĪ³Ī³Ý »Ō»ō Û»½ μ³ñÇÝ, »ō áÛ³ñ¹áÛ ·i³ù ³é βÝáñÑ³Ī³ÉÇēÝ. ¼Ç ½áñ á³ñi ħñ Ç Ó»éÝ Ēñ³iáō »Ōμ³ñó Û»ñáó áŌç³ĒáÑ³Ý³É Û»½, »ō ÷áōĀ³É Ī³ÝĒ»É³ é Û³ñ·³ñĵÝ, »ō áōē³ÝÇÉ Ç ÝÛ³Ýĵ ½Ī»óáōó³ÝúŌ ½Ēñ³iÝ (25 / 37)

¶³ō³½³Ý ĩ³ÝÇ³Ý³ó »ō áā Ēñ³iáōª ³é Ç Ó»éÝ ²ēiáō³Í ½Āáōñù³ēi³Ý »ō ½iáōÝÝ á³ñēÇó, »ō Ýáúùù ¹³i»³ó ½Û»½ Áēi Çñ³ōÇ Çōñáó ¹³i³ēi³Ý³óÝ. ¼Ç Ēñ³iáō ·³ō³½³ÝÝª Ñ³Ûñ³Ī³Ý ĵ, ÇēĪ ĩ³ÝÇ³Ý³óÝª ¹³i³óáñÇ, áñāĵē , ³ōÇĀ ½i³ÝÇ³Ýē Û»Ō³óáñ³ó ³ēĵ. §³¹²áōÛ ĩ³ÝÇ³Ýù »Ý Û»Ō³óáñ³ó. »ō Ēñ³iù úá áōēáōēóĵ ½ÇēĪ. ēÛÇÝ Ñ³Û³Ó³ÛÝ »ō áúŌáē μñ³Û»óóáóÝ ·ñĵ. §¼Ç Āĵ Ç Ēñ³iáō Ī³ñ·Ç Ī³Ûù, ³ēĵ, Çμñ»ō Úáñ¹Çē Û³iáōó»³É ĵ Ç Ó»½ ²ēiáō³Í!: (49 / 1; 49 / 3)

áñù³Ý »ō i»ŌÇ ÉÇÝÇ Ēñ³iáōª ù³ŌóñáōĀ»³Ûμ »ō Ñ³Ûñ³μ³ñ Ēñ³i (50 / 19)

¼Ç Ā»ñ»ōē Ī³ē»ēóĵ ½ēi³Ûμ³Ī »ō ½³ÝÑÝ³½³Ý¹ ÛÇiē Û»ñ »ō ½Ēēi»ñ³Ē, ³ñĪ³Ý»É ½Û»½ Ç Ý»ñúáÛ Ēñ³iáō ·³ō³½³ÝÇÝ ÇōñáÛ Çμñ»ō ½Ēēñ³ÛĵÉ Û³óáōñēÝ °ŌÇ³ÛÇ, »ō ½ē³Û³ñÇ³ Û³óáōñēÝ °ŌÇēĵÇ: (60 / 27)

¼Ç áª »Āĵ Áēi Û³Ýó³Ý³ó Û»ñáó Ēñ³i»³ó ½Û»½, ³ÚÉ ·ĀáōĀ»³Ûμ »ō áŌáñÚáōĀ»³Ûμ ³ñĪ ½Û»½ Ç máíē Ēñ³iáō Û³Ō³·ē ½·³ēi³óáōó³Ý»ÉáÛ ½Û»½ »ō áÇi³ÝÇē ³éÝ»ÉáÛ: (60 / 41)

¼Ç Āĵ Ýáú³ ³é³Ýó ūñÇÝ³ĪÇ ½³ÛÝ Īñ»óÇÝ, Û»ñē ù³ÝÇù-Ý ³é³ó»É á³iĀáó ³ñĀ³ÝÇ āÇó»Ýª ÛÇ ½Ýáē³ Û»½ ūñÇÝ³Ī áóÝ»ÉáÛ, »ō øñÇēiáēÇ Ēñ³iáōÝª áñ ³Ō³Ō³Īĵ »ō ³ēĵ (30 / 42)

»ō ÚáñĀ³Û³ÝÉáōñ Ēñ³iáōÝ ÉÇÝÇóÇÛù, iÇñ³Ī³Ý ÇβĒ³ÝáōĀ»³ÛμÝ ĩ³ÝÇĵ. (50 / 20)

»ō Ēñ³iù úá áōēáōēóĵ ½Çē (49 / 5)

³ḂĒ³ñÑ³Ī³É »ō ½Û»Í ³ĀáéáÛ ĩñ, Çµñ»ō ½ēĩnáõĪ ÛÇ ³Ý³ñÇ Û»Õ³óÝª Ó»ñµ³Ī³É
³ñ³ñ»³Éª ³é³çÇ Ā³.³õáñÇÝ ä³ñēÇó Ī³óáõó³ÝçÇÝ. ³ŪÉ ²ēĩáõ³Īª áñ Ñ³ñĪ³Ýç »ō µĀḂĪç,
ánaÛ ³Ýµ³õ ç ù³ÕõnáõĀÇõÝ Û³ñ¹³ēÇñáõĀ»³ÝÝ, »ō áá Ç äªé Ç ĩ³Ūñ Ñ³ñĪ³Ýç ½áñ
Ēñ³çÝ (58 / 27)/Ēñ³i±/

Êð²¹²È - 2

àõĩÇ »ō Û»ÍÝ äũŌáē Ēñ³ç»³É »ñ³Ý»ÉÇ Ó³ŪÝÇõÝ ³ŪÝáõÇĪ ·ñç ³é ÐéáíŪ³Ū»óÇéÝ
(19 / 31)

Ý³»ō ³é³ù»³ÉÝ ½ÝáŪÝ áõéáõó³Ýç öÝÉÇää»óóáóÝ, Ēñ³ç»³É Ç ĩçñáõÝ³Ī³Ý
Ññ³Ū³Ý³óÝ ... (52 / 27)

Êð²¹ºØ - 2

¼Ç áª »Āç Áēĩ Ū³Ýó³Ý³ó Û»ñáó Ēñ³ç»³ó ½Û»½, ³ŪÉ ·ĀáõĀ»³Ūµ »ō
áŌáñŪáõĀ»³Ūµ ³ñĪ ½Û»½ Ç µáíē Ēñ³iáõ Ū³Ō³·ē ½.³ēĩ³óáõó³Ý»ÉáŪ ½Û»½ »ō áÇĩ³ÝÇē
³éÝ»ÉáŪ: (60 / 40)

áñù³Ý »ō ĩ»ŌÇ ÉÇÝÇ Ēñ³iáõª ù³ŌõnáõĀ»³Ūµ »ō Ñ³Ūñ³µ³ñ Ēñ³ç..(50 / 19)

Êð²¹ÆØ - 1

¼³Ūē ³éÝç Áēĩ ÇõnáŪ ³Ý×³é ÇŪ³ēĩáõĀ»³ÝÝ, áñâçē ½Ç ³ÑÇõ Ýáó³ Û»ù
Ēñ³çÇóÇŪ..(25 / 11)

Êð²º - 1

»ō Ḃ³ñĀ»³É ½áñù µ³½áõŪù Ç Āáõñù³ēĩ³Ýç, ...³Ō»ŌáõÝù É³ñ»³Éù, »ō ēÉ³ù»³É Ý»ìù
Ýáó³, ·ũ»õáñ»³Éù ù³ç³âçē, »ō ³ÝÉáõĪ³Ý»ÉÇ áõÝ»Éáí ½Ēñ³óē ĪùḂĪ³ó: (24 / 47)

ÊðĀÆ - 1

ºō Ū³ÝÑá·ē Ī³É»³É ½Ýáē³, Áēĩ Çõñ»³Ýó ³ñÇõÝ³ñµáõ µ³ñáõóÝ, áñáó á³ĩ³Ñ»ó³Ýª
½³ñēÝ ½³Ū»Ý»ē»³Ý ēñ³Īiáñ ³ñ³ñÇÝ ÛÇÝª»ō ÇĒñĀÇ³Ýĩ³éÝ Ō³Ý»ĀáŪ (46 / 4)

ÊðàÊî - 1

í³èÝ ³ÛÝáñÇĪ ³Ý»ñĪÇðÕ »ð ÊñáÊî Ûîùù .³Û ÁÝ¹ ³é³ç Æ³.³ðáñÇÝ ÚáðÝ³ó: (59 / 5)

ÊðàÊî²È - 1

à-í áÕáñÙáðÃ»³Ý úá ²ëíáð³Í, áñ ³ÛÝù³Ý Ý»ñ»ó»ñ ³ÝùñÇÝ³óÝ ÊñáÊî³É Ç í»ñ³Û Ë³ßÇÝ ³ñùîÇ úá: (27 / 23)

ÊñáÊî³Éáí »ð Û»Í³ð ó³èÛ³Ûµ Çµñ»ð Ç í»ñ³Û ó³Û³ùÇ ÁÝ¹ Íáí ³Ýó³Ýĵñ (57 / 10)

ºð Çµñ»ð ÊñáÊî³Éáí ³é Çñ»³ñè Û³ñÓ³ĪçÇÝ, »ð á³î»ñ³½Û³Ī³Ý Ñ³Ý¹ÇèÇð ÁÝ¹ ÛÇÛ»³Ýè µ³ÕËçÇÝ (57 / 41)

ÊðàÊî²Ûø - 1

ºð ½³ÛÝ áª ³ÍÇÝ Ç ÛÇß³Ī³Ī ½, ³ðÃ³ÛÝ áñ ³é Ûè»ÕĵÝ µÉáðñÝ, áñ Û»Í³ð ÊñáÊî³Ýùù Ý³Ë³ĵñ ½Æèñ³ÛĵÉ (32 / 36)

ÊúÆÆðÛ - 1

»ð ù³Ý½Ç áª ½áÛñ Ñ³Ī³é³Ī áù, ù³Ý½Ç ÇßË³ÝÝ ³ÛÝ, ÛáñáÛ á³î»ñ³éè Ýáù³ »ĪÇÝ, ÛáñÃ³Û ½ËùßÇðÝ ³é ½Ýáó³ .³ÉáÛÝ, Ûî»³É Ç Û»Í ³ÛáðñÝ, ³Ûñ³Ý³Û: (45 / 44)

ÊúÊ²Æð - 1

à-í É»³éÝ, áª ÁëĪ èÇÝĵ³Ī³ÝÇÝ Øáíè»èÇ ³é ²ëíáð³Í ÊùèÇó »Õ»ñ ÛÇçÝáñ¹, ³ÛÉ ½µ³½áðÛ ù³Ñ³Ý³Ûè Éé»óáðó»ñ Ç è³ÕÛáè³Ī³Ý »ñ-áó, áñù ³ÕùÃÇðù ÛÇßĪ Êùè³ĪÇóù ²ëíáðÍáÛ ÉÇÝĵÇÝ: (29 / 10)

ÊúÊºÈ - 2

ºð »ñÃ»³É, áñ ·ÉË³ðáñ ĵñ Ýáó³ µ»ñ¹ÇÝ ³é³çÇ, èĪè³ð µ³Ýè ÇÝá Êùè»É ³é áñ Ç µ»ñ¹ÇÝ ÇßË³ÝÝ ĵñ(51 / 18)

ºð á±ðñ ĵ ³ÛÝ ½áñ ²ëíáð³Í ÁÝ¹ ½»Ī»ĪÇ»ÉÇ Êùè»Éáí ³èĵñ (41 / 16)

ÊúêÆØ - 1

»õ ÛÇÝã¹»é Êúê»ëóÇë...³ë³óÇó »Ã¿ ½Ç±Ýã ÊÝ¹ñ»ë!. áñ ÁÝ¹ ³Û»Ý³ÛÝ Ç»ñÛ³.áõÃ Ñ³ñ³Ûµ ³Ýó³Ý¿ ³Ûë µ³Ý: (42 / 39)

Æ ·ÉáõË É»ñÇÝÝ µ³ñÓñ³ó»³É Ý³Ë³Û³ñ·³ñ¿ÇÝ Ì³×³é³ÏÇó ·áÉáíª ÛÇÛi ÁÝ¹ ²ëiáóíáÛ ÊúêÇÝ: (13 / 45)

ÊúêÛ²Î - 1

ø³Ý½Ç ÛáÛÃ ÊúêÝ³í ¿ñ ³ÛñÝ, »õ ×³ñi³ñ³É»½áõÃ»³Ûµ Ì³Ë³ñ¹¿ñ ½µ³½Û³ó Éë»ÉÇë (53 / 9)

Êúêø - 1

à-í É»³éÝ, áã Áëi ëÇÝ¿³Ï³ÝÇÝ Øáíë»ëÇ ³é ²ëiáó³í ÊúêÇó »Õ»ñ ÛÇÇÝáñ¹, ³ÛÉ ½µ³½áõÛ ù³Ñ³Ý³Ûë Éé»óáóó»ñ Ç ë³ÕÛáë³Ï³Ý »ñ.áó (29 / 8)

Ծ 99 (167)

ԾԱԳԵԼ - 1

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զքաղաքն (31 / 19)

ԾԱԳԵՄ - 3

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտերունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուղս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 17)

Եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն, եւ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն. նա՛ ի մոռացօսս եղեւ մեզ այս, եւ նչ ծագեաց անգամ ի սիրտս մեր զիտութիւն նորա (25 / 43)

«Արեգակն ծագեաց ի յերկիր, եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր եւ ծծումբ, եւ այրեաց գնա» (31 / 18)

ԾԱԽ -2

քանզի բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին (7 / 18)

Իսկ սա զգանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն (40 / 7)

ԾԱԽԵՄ - 2

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբոնեցին՝ հրով ծախեցին. (31 / 36)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին, զոր եւ գտին՝ ի սուր եւ ի գերութիւն ծախեցին. (36 / 22)

ԾԱԾԿԵԱԼ - 2

ջախք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, ինկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք, պսակ տէրունական սեղանոյն փոշուով եւ մոխրով ծածկեալ: (42 / 10)

բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն (51 / 18)

ԾԱԾԿԵՄ - 10

եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեւն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամաժ իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին (11 / 34)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացառ վայրս, եւ կալաւ բնաւ զաշխարհս (26 / 20)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին գառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 6)

Եւ զլերինսն թանձրամած ձին ծածկեաց: (50 / 46)

Ի սորա աւուրս «Լցաւ երկիր զհտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջուրս բագունս որ ծածկեն զծովս» (5 / 13)

Եւ իբրեւ եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտոյ զլիտոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 21)

Իսկ որք ի ներքս մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 7)

որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն, զնոսա ծածկէին ընդ հողով (48 / 18)

վասն զի ոչ գոյր որ թաղեր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 24)

Չար թուեր նոցա հարկաւոր զգեստն որ զխայտառակութիւնս մեր ծածկէր (60 / 17)

ԾԱԾՈՒԿ - 1

զի ակն է նորա արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի ամենատես զհտութեան նորա: (19 / 41)

ԾԱԿԱՄՈՒՏ - 1

Եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղադաւան

խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիծունս հօրեղապէս աներկիւղ ելանէն ի խշտից բերանաբաց (41 / 46)

ԾԱԿ - 1

Իսկ որք խեթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 30)

ԾԱԿԵԱԼ - 1

ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտան ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 28)

ԾԱՂԻԿ - 2

ո՛ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին (41 / 38)

Զի զոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի (44 / 25)

ԾԱՂԿԱՆՈՅ - 2

քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ զօրացն՝ զզարնանաբեր ծաղկանցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէք (21 / 45)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան, ըստ նմանութեան զարնանաբեր ծաղկանցաց: (34 / 14)

ԾԱՂԿԵՄ - 1

«Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի գուարճասցին եւ ձաղկեացին. (3 / 42)

ԾԱՂՐ - 1

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր զմեզ կոխան հեթանոսաց, ձաղր եւ այսպէս կատականաց թշնամեաց մերոց: (49 / 43)

ԾԱՂՐ ԱՌՆԵԼ - 1

զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ձաղր առնելով զնոսա: (30 / 34)

ԾԱՅՐ - 5

զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն զլիսաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զձայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 8)

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ, որ ի ձայրս լերանց նստեալ՝ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 23)

Եւ կորգեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ձայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 16)

Իսկ հետեւակքն՝ ի զօրացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ձայրք ոտիցն եւ ձայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին (11 / 37; 11 / 38)

ԾԱՅՐԻԻ ԵՒ ԾԱՅՐԻԻ - 1

լցալ քաղաքն լի ձայրիւ եւ ձայրիւ, եւ ճանապարհ եր մարմին սպանելոցն (56 / 19; 56 / 20)

ԾԱՆԱԿ - 2

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձայր եւ ճանակ արարեալ (14 / 9)

այլ յորժամ տեսանէին զմեզ մերկս եւ ճանակս՝ այնու առաւել ուրախանային (60 / 18)

ԾԱՆԾԱՂ - 1

Իսկ արինարբու գագանքն ճանձայր տեղի գտեալ ի ծովուն (39 / 36)

ԾԱՆՈՒՑԱՆԵՄ - 5

Իսկ քոյր թագուհոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թեոդոռայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ճանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 37)

արկանէր խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ, որ զառ ի նմանէ խորհեալսն ճանուցանէր քաղաքին՝ կամ բանիւ կամ գրով: (37 / 46)

Եւ այնու զամենայն կոռոյն օրինակսն ճանուցանէր նոց (37 / 49)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ճանուցանէր իշխանին որ նստէր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան (45 / 36)

Եւ կալեալ զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի, եւ ճանուցին թագաւորին: (12 / 46)

ԾԱՆՈՒՑԵԱԼ - 4

Ձոր յետ բազում հրամայական բանից ճանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ (12 / 19)

Ձոր ճանուցեալ կապադովկացի զօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 43)

զոր ճանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիւք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին (48 / 15)

Կարեւոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զիտութեան ճանուցելոց իրաց (59 / 25)

ԾԱՆՈՒՑԻՉ - 1

Բայց կեղծաւորութիւն էր այն, եւ ոչ ճշմարտութիւն. քանզի պտուղն է ծառոյն ճանուցիչ՝ որպէս ի տեսանէ իսկ լուսք: (52 / 10)

ԾԱՆՐ - 3

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ճանր զինու (3 / 36)

Եւ ի չորեքհարիւր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ խաղայ ինքնակալ թագաւորն ճանր զօրու եւ գայ յարեւելս: (6 / 27)

զառ եւ զգերի զամենայն թափեցին, բայց փախստէիցն զհետ ոչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թէ գուցէ ճանր զօրու հանդիպեցին: (36 / 20)

ԾԱՆՐԱԳՈՅՆ - 2

Իսկ մերս ճանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան (60 / 32)

Ձի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ճանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն (60 / 43)

ԾԱՆՐԱՆԱՄ - 1

ոչ լսին ձայնք ուրախութեան ի կուրս այգեաց եւ n' ճանրանան պահառք ի ստոմանեաց: (35 / 16)

Եւ այնքան ճանրացաւ խռովական ամբոխն յաւարառութիւնս խանձեալ, մինչ զի զպարիսպն պալատին խրամատեալ՝ բազում գանձս ի թագաւորական գանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 5)

ԾԱՆՐԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զճանրասարտութիւն (25 / 23)

ԾԱՆՐԱՅՈՒՅԱՆԵՄ - 1

ըստ արժանահաս վրիժուցն ճանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր (25 / 21)

ԾԱՆՐՈՒԹԻՒՆ - 3

Եւ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի քաղաքն իւր (5 / 44)

որք եկեալ հեղան յանկարծուստ ի վերայ նորա, եւ նա վասն ճանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 3)

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի զօրութենէ պակասեալ՝ վասն ճանրութեանն եւ վասն երկաթակոտ զինուցն, եւ վասն արագ եւ յերկար ընթացիցն (11 / 7)

ԾԱՆՕԹ - 1

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ճանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ յազգականաց, զերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 29)

ԾԱՌ 3

քանզի պտուղն է ճառոյն ծանուցիչ՝ որպէս ի տեառնէ իսկ լուաք: (52 / 9)

զոր գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայադթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ճառոյն՝ (53 / 20)

ձա՛յն տուք լերանց եւ բլրոց. ճառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 18)

ԾԱՌԱՅ - 9

եւ չկաթէր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն գրեալքն ի ձեռն Մովսէսի ճառայի տեառն (30 / 10)

իսկ կին նորա զմի ի ճառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա (14 / 32)

եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրէրն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ճառայից իւրոց (59 / 11)

որ չէ պարտ ճառայից ի վերայ տերանց յառնել, եւ եթէ թագաւորին յայնժամ առանձինն բարեշնորհութիւն էր. (9 / 7)

հեղին զարինս ճառայից քոց որպէս ջուր (31 / 13)

առաքէ զմի ի հաւատարիմ ճառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 36)

Իշխանք սորա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք եւ արծաթոյ ճառայք. (30 / 2)

Եկայք արտաքս ճառայրդ Աստուծոյ, զի եւ ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 26)

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ գճառայսն իւր՝ փութապէս հասուցանէ առ թագաւորն: (9 / 36)

ԾԱՌԱՅԵՄ - 4

զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց (60 / 37)

զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղիւ սոցա տագնապեսցուք օր ըստ օր (60 / 37)

Ի նոցանէ զարդ ոսկւոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայելացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա (49 / 35)

..եւ երկրորդ՝ զի ծառայեցին արարածոց, եւ ոչ արարչին որ է օրհնեալ յաւիտեանս. (49 / 39)

ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ - 3

Եգիպտացոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նոքա զԻսրայել նեղեցին, որոց ի դատ եկեալ Աստուած ասէր (49 / 38)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ... գերեցէք յամենայն վանորէիցն աղեղնաւորս ի ծառայութիւն իմում թագաւորութեանս: (14 / 5)

վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղիւ՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զինքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 10)

ԾԱՌԱՏՈՒՆԿ - 1

եւ հրամայէ զօրացն կոտորել զծառատունկս քաղաքին: (11 / 26)

ԾԱՌԱՅԵԱԼ - 1

զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծովսն ծառացեալ յերկինս հասանէր (31 / 29)

զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել (28 / 27)

զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել, եւ ոչ ոք էր որ տայր (28 / 28)

լերանց եւ բլրոց խայտալ հրամայէին, եւ գետոց ձափս հարկանել եւ ծովու գուարճանալ եւ մայրից ցնծալ: (42 / 20)

եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաքէ...պատուէր տայ վեճասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ձերոյն եւ մի՛ երիտասարդին... (7 / 13)

Կոյսք ի հրապարակս ի խայտառականս անկեալք, եւ երիտասարդք առաջի ձերոց սրախողխող եղեալք. պատուական ալիք ձերոց ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ եկեալք, եւ դիակունք նոցա թաւալզլոր խաղացեալք: (27 / 17; 27 / 17)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ձերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան, ըստ նմանութեան զարնանաբեր ծաղկանոցաց: (34 / 13)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ձերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ(7 / 32)

Երիտասարդք եւ ըմբշամարտք ի փողոցսն սրակոտորք. պատուական ալիք ձերոցն արիւնաշաղախ առ նոքօք անկեալք (34 / 22)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ձերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, (35 / 42)

Անդանօր եւ ձէրք նստէին ի հրապարակս հարկաւոր եւ պատուական ալեօր
բարգաւաճեալ (22 / 3)

Ոչ խաղան մանկունք առաջի ճնողաց, եւ ոչ նստին աթոռով ձէրք ի
հրապարակս: (22 / 36)

Մեծահարկի եւ փառաւոր ձէրք անկեալք ի հրապարակի (31 / 45)

ոչ նստին ձէրք աթոռով ի հրապարակի (35 / 12)

զի ձէրք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք զմի սրոյ ճաշակ
մահու ընկալան (56 / 18)

ԾԵՐՈՒԹԻՒՆ - 2

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ
բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ձերութեան լուծանէ զկեանս
իւր (5 / 33)

Իսկ թագուհոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի
խորին ձերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 44)

ԾԻԾԱՂԵԼԻ - 1

որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղէլի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 9)

ԾԻԾԱՂԵՄ - 1

եւ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին. (53 / 35)

ԾԻԾԱՌՆ - 1

ո՞ւր տառեղունքն բոյն կառուցանեն...եւ կամ ո՞ւր ծիծառն զիւր վարանից
բունիկն յարդարէ (45 / 2)

ԾԻՐԱՆԱՓԱՌ - 1

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցոյց մեզ
զմեր ծիրանափառ թագուհին (17 / 39)

ԾԻՐԱՆԻ - 2

Էւ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ բոց ծիրանի ի դուրս ելանէր (38 / 39)

Իսկ նորա տուեալ ձիս Էւ ջորիս սպիտակամագս, Էւ բազում գանձս Էւ
հանդերձս ծիրանիս Էւս առաքեաց նմա: (40 / 22)

ԾԻՐԱՆԻ /տեղանուն/ - 1

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ
կոչի Օիրանիս, Էւ անուն նորա Օկոմի, մարդաշատ Էւ ընչաւէտ: (43 / 26)

ԾՕՈՒՄԲ - 2

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթիւ
Էւ ծծւբով. ...մտանէ ի բանակն այլազգեացն, մանդատոր ձայնելով զինքն՝
այսինքն թղթաբեր: (38 / 34)

Էւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր Էւ ծծուբ, Էւ այրեաց զնա». (31 / 18)

ԾՆԱՆԻՄ - 1

որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն Էւ պատմեցեն զայս որդւոց իրեան: (7 / 26)

ԾՆԵԱԼ - 1

ո՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն... եւ կամ ո՞ր ծիծառն զիւր վարանից բունիկն յարդարե՛ աներկիւղ սնուցանելով զառ ի յինքենե՛ ծնեայսն: (45 / 3)

ԾՆԾՂԱՅ - 1

ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 1)

ԾՆՈՂ, ԾՆՕՂ - 4

Ոչ խաղան մանկունք առաջի ծնողաց եւ ոչ նստին աթոռով ծերք ի հրապարակս: (22 / 35)

քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին, (28 / 35)

թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն զքարի հարկանէին (51 / 4)

իսկ զծնողսն գանալից հարուածովք՝ առ շտապ ի նոցանէ բաժանէին: (36 / 2)

ԾՆՈՒՆԴ - 1

Ջոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին զոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

ԾՈՎ - 20

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի ընդ ծով (9 / 17)

եւ ծով եւ ցամաք երկներ եւ առատանայր կրել ի սմա զգօրութիւն իւր (29 / 27)

որ իբրև ծովի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս, այսպէս եւ մեզ հանդիպեցաւ. (36 / 40)

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ իբրև ի վերայ ցամաքի ընդ ծովանցանէր (57 / 11)

վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին, հարստացեալք բազում ընչեղութեամբ ի ծովէ եւ ի ցամաքէ ամբարեալ: (34 / 5)

եւ քաղաքացիքն յայս ապաստան եղեալ ի ծովն եւ յամրոցն, յանհոգս կային: (39 / 35)

եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն, եւ ժողովեցան զօրք բազումք, որոց ոչ գոյր թիւ: (44 / 16)

Օովն միայն էր ի մէնջ պակաս (49 / 30)

Իսկ քաղաքացիքն իբրև լուսն զձայն աղաղակին ...իբրև զալիս ծովու կուտակեալք զմիմեամբք զեղուին: (15 / 1)

եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յախտենից, ի միում վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 12)

որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զնմանութիւն (20 / 19)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Ցայդվայր եկեացես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին ալիք քո» (25 / 7)

Չայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրև ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն (36 / 45)

Չայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն. լերանց եւ բլրոց խայտալ հրամայէին, եւ գետոց ծափս հարկանել եւ ծովու զուարճանալ եւ մայրից ցնծալ: (42 / 21)

եւ իբրև զկուտակումն ալեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին (56 / 7)

Իսկ արիւնարբու գագանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն (39 / 36)

հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ, որ է ի մէջ ճովուն Բզնունեաց (39 / 33)

ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեզերս երկրի խորագոյն է, յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ճովուն (49 / 33)

արկանել զհիմունս իւրեանց առ եզերք ճովուն Ովկիանոսի (58 / 42)

«Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջուրս բազումս որ ծածկեն զճովս» ըստ մարգարէին կանխաձայնութեան: (5 / 13)

ԾՈՎԱԿ - 2

Եւ պատահեալ զօրքն միմեանց մերձ ի ճովակն որ կոչի Պաղակացիս, ահագին դրդմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 2)

Եւ իբրեւ եմուտ յոսկի ճովակն լցեալ ջերմ ջրով (15 / 20)

ԾՈՎԱՅԻՆ - 3

Իսկ զօրացն բազմութիւն խուռն առաջի ընթանալով՝ զօրէն ճովային ալեացն զմիմեամբ կուտակելով: (22 / 21)

Եւ ի քաղցրաշունչ օդոյն՝ ճօճի, ճեմի զօրէն ճովային ալեաց: (44 / 36)

Եւ քանզի անպատսպարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ճովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ, բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 7)

ԾՈՎԱՅԵԱԼ - 1

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, եւ ճովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացառ վայրս, եւ կալաւ բնաւ զաշխարհս (26 / 19)

ԾՈՐԵԱԼ - 1

Մինչ զի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեայ էլանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 37)

ԾՈՐՈՒՅ - 1

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Օորոխ (36 / 13)

ԾՈՅ - 4

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցոյ եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ կոչի Սեւանայ կղզի (5 / 15)

Զարթիր եւ զարթո՛ր զգօրութիւնս քո, եւ եկ ի կեցուցանել զմեզ, Աստուած զօրութեանց դարձիր առ մեզ եւ հատո՛ղ դրացեաց մերոց եօթնապատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 46)

Եւ իբրեւ զկուտակումն ալեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին (56 / 7)

Եօթնապատիկ հատուցումն ի ծոց մեր ընկալաք. վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայպն կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 12)

ԾՈՒԻՅ - 1

Նաեւ յօդոյ ձեռնտութիւն եղեւ կործանական աւուրն. զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր. (31 / 29)

ԾՈՒՂԱԿ - 1

իբրեւ զձուկն ի կարթէ ըմբոնեալ կամ իբրեւ զհաւ ի ծուղակաց: (23 / 24)

ԾՈՒՓ - 3

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին (32 / 29)

Եւ իբրեւ ամենայն մարդ ի ծուփս եւ ի տարակուսանս անկեալ կայր, եւ խնդրէին զելս իրացն իմանալ (53 / 39)

Վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ, բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 7)

ԾՈՒՎԻԶ - 1

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բունն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Օռավիզն կոչէին (8 / 45)

ԾՓԱՆՔ - 4

Իբրեւ ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս (36 / 41)

Եւ արդ շատ համարեցաք գամենայն ծփանս ալեկոծութեան զրել, որ եղև յաւուրս մեր (61 / 7)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ. եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին (26 / 14)

որ իբրև ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս, այսպէս եւ մեզ հանդիպեցաւ (36 / 40)

Կ 424 (962)

ԿԱԶՄ - 2

ապա հարցանէ թագաւորն վասն զօրացն, եւ վասն կազմ լինելոյ նոցա ի պատերազմական հանդէսս: (10 / 34)

շտապ տագնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 40)

ԿԱԶՄԱԾ - 1

Ջոր տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին, եւ մեծաւ խնդութեամբ դիմեալ ի վերայ, լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմածէ, (12 / 6)

ԿԱԶՄԵՄ - 3

եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին, եւ զՊարսիկսն գրգռեալ՝ ժիր եւ անմարտնչելիս կազմէին: (57 / 47)

հասանէր ի մեծ քաղաքն Թէոդուպօլիս. եւ անդ զայրուծի կազմէր: (57 / 23)

շտապ տագնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 40)

ԿԱԹ - 1

Եւ զայլս ի գիրկս մարցն աշտէիք խոցեալ՝ ընդ կաթն մարցն զարինս մանկանցն խառնէին(7 / 43)

ԿԱԹԵԼՈՑ - 1

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց. այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 7)

ԿԱԹԵՄ - 3

նաեւ բարեբանութիւն անցաւորացն ն՛չ կաթեաց ի լսելիս: (18 / 16)

զի զտղայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, եւ ոչ կաթեր ի բնութիւն նոցա գութ ողորմութեան (51 / 3)

չկաթեր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն գրեալքն ի ձեռն Մովսէսի ծառայի տեառն (30 / 9)

ԿԱԹՆԱՍՍՈՒՆ - 2

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զքարի հարկանէին (7 / 42)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց զերի ելեալք, եւ կաթնասուն տղայք զքարի հարեալք, եւ զեղեցիկ դէմք պատանեկաց թառամեալք: (27 / 15)

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱՐԱՆ - 1

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիւրատէսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին (20 / 46)

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ ութ թուականին՝ ձեռնադրի տէր Պետրոս ի կաթողիկոսութիւն առ կենօքն տէր Սարգսի: (6 / 25)

ԿԱԹՈՒՂԻԿԷ - 3

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթողիկէին (7 / 36)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթողիկէն ելեալ ամբանային (15 / 7)

Իսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթողիկէն հուր ընկեցին: (15 / 9)

ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍ - 1

որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէիցն Անույ եւ այլ աշխարհին, զշնորհակալիսն եւ գտրից տուրսն կաթողիկոսին հատուցին, յորմէ զքաղաքն առին: (24 / 3)

ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍԱՐԱՆ - 2

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք (5 / 21)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթողիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին (6 / 6)

ԿԱԹՍԱՅ - 1

Եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգեր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս անագին եռանդեամբ (45 / 8)

ԿԱԼ/գոյ./ - 2

Իսկ մեռնակիրն մերձ կայով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, երեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 28)

ոչ լնուն կայք ցորենով (35 / 15)

ԿԱԼ - 10

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կայ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Ջի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ո՞վ կարիցէ կայ մեզ հակառակ (42 / 32)

ոչ կարաց վայրկեան մի կայ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ (46 / 40)

այսպէս եւ ի նոցանէ ըմբռնեալքն հազիւ կարեն կայ յակաստանի: (52 / 23)

եւ խոստովանի ի բաց կայ ի պիղծ աղանդոյն (54 / 25)

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն ընդդէմ կայ (57 / 39)

եւ ընդդէմ կարէին կայ նեղութեան փորձութեանցն (60 / 31)

այլ նուաղեալ եւ հնազանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կայ (60 / 35)

Լա՛ւ է անկանել ի ձեռս քո եւ ընդունել ի քէն խրատ եւ պատուհաս, քան թէ ի բաց կայ ի քէն անխրատաբար (60 / 48)

կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, եւ ընդդէմ կայ: (61 / 32)

ԿԱԼԱՆԱԻՈՐ - 7

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս ...ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց...եւ ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհ հեռացեալ իբրեւ զգերի եւ զկայանաւոր: (41 / 45)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կայանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս (22 / 27)

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ յազգականաց, գերի եւ կայանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 30)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կայանաւորս ապստամբին Փերսի (10 / 2)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կայանաւորս, հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր (16 / 37)

Քանզի մինչդեռ ճաշածամուն ի սեղանն էին, հասին կայանաւորք եւ առին զնա, տարան եղին ի բերդին՝ որ կոչի Խաղտոյ Առիճ: (24 / 33)

աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ մեք գերիք եւ կայանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ յընչից կողոպտածք: (41 / 23)

ԿԱԼԵԱԼ - 13

Իսկ զզօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոցա, եւ գրով զհամար նոցա կայեալ՝ առաքէ զնոսա յարեւելս անդառնալի եկիրք (4 / 35)

Իսկ զՍմբատ կայեալ տարան առ Գեորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. (6 / 10)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կայեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ, եւ հասեալ յազարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեւանս արարեալ (10 / 6)

վասն զի յառաջ ժամանակաւ կայեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի (10 / 13)

եւ կայեալ զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի, եւ ծանուցին թագաւորին: (12 / 45)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կայեալ դարձուցին, (17 / 47)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կայեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 7)

Եւ բովանդակ կայեալ զաշխարհս իբրեւ հնձօղք ոճոյ ազարակի: (34 / 40)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կայեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր (36 / 30)

զիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն, եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ, եւ կայեալ զնոսա յանհոգս մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին (41 / 1)

Իսկ թագուհւոյն կայեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 43)

Եւ յանհոգս կայեալ զնոսա, ըստ իւրեանց արինարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն Ճանեթոյ. (46 / 3)

Եւ ինքն բազում ամբոյսի յարեւելս ճանապարհ կայեալ գայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թեոդուպօլիս. եւ անդ գայրուծի կազմէր: (57 / 22)

ԿԱԽԱՐԴ - 3

վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ (16 / 8)

պատմին գործք ի ձեռն կախարդին (16 / 9)

յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր, գոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 16)

ԿԱԽԱՐԴԵՄ - 1

Քանզի յոյժ խօսնակ էր այրն, եւ ճարտարալեզութեամբ կախարդէր զբազմաց լսելիս (53 / 9)

ԿԱՂԱՂԱՆՔ - 1

Ձառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին, այսօր ի դուրս դիւաբնակ կաղաղանացն՝ զոր մզկիթն կոչեն (42 / 12)

ԿԱՂՆԻ - 1

որոյ սլաքքն մխեալ էին կայծակամբք կաղնոյ: (53 / 8)

ԿԱՃԱՌԱԿԻՑ - 1

Ի գլուխ լերինն բարձրացեալ նախամարգարէին կաճառակից գոլով՝ միշտ ընդ Աստուծոյ խօսին: (13 / 44)

ԿԱՄ/շղկ./ - 68

Թէ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (2 / 3)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգա... վստահութիւն տայր բանից, թէ Յորժամ յԵկեղեաց կամ ի Կարին ելանես, քեզ ընդառաջ գայ: (6 / 32)

քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանէն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ ոչ ժամանես ի քո պատին: (6 / 35; 6 / 36)

զիա՞րդ կարացից ես աղքատս գիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր թշուառութիւնս (7 / 23)

որք հետի ոտիք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց... (7 / 39)

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 24)

Եւ այսոքիկ ոչ հեղի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. եւ յայնմհետէ եւ այսր տիրեցին Հոռոմք արեւելից: (9 / 28)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. որ յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ, կամ իբրեւ զհօր այր՝ զի թափէ զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան, եւ զի ո՛չ գոյր այլ իւրք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն, ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝

առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 31)

դադարէ անդ ամսական աւուրքք կամ եւս առաւելագունիւք: (10 / 5)

Որք միով այծէիւ կամ բաճկոնաւ շատանան (13 / 37)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուրթ հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 19)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթուղիկէն ելեալ ամրանային, եւ այլք յամուր տեղիս կամ յաշտարակս: (15 / 8)

Ջոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ զաւառէ եւ, կամ վասն է՞ր ասես զայդ, չտայր ինչ պատասխանի (17 / 24; 17 / 24)

«Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսք (19 / 5)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաղէր փաղփուն հանդերձիւք եւ մարգարտախումն թագին (22 / 15)

Իբրեւ զձուկն ի կարթէ ըմբոնեալ կամ իբրեւ զհաւ ի ծուղակաց: (23 / 24)

Կամ զոր բարձրն Եսայիաս բողոք բարձեալ սաստէ այնպիսեացն (30 / 11)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար (31 / 22)

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 33)

կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 37)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք գիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յազեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից (33 / 6)

Թէ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (33 / 17)

ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛յր միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 43)

Վաս՛յ ինձ որ վիպասանեմ գայտոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց. քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն գիրք: (35 / 21; 35 / 22)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս (35 / 42; 35 / 42)

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղև անմարդ ամայի, յերկուս բաժանեալ կամ սրակոտոր կամ զերի: (36 / 7; 36 / 7)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարոք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ, որ զառ ի նմանէ խորհեալսն ծանուցանէր քաղաքին՝ կամ բանիւ կամ գրով: (37 / 46; 37 / 46)

տեսանե՞ս, որպէս զիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսեսին Ովգայ ... կամ որպէս մանկամբն Դաւթիւ՝ Գողիաթու. կամ որպէս Սիսարայ սկայազինն այլազգեաց, ի ձեռն Յայելի՝ կնոջն Քաբերայ. կամ որպէս զՀողեփեռնէսն՝ ի ձեռն այլում կնոջ: (39 / 4; 39 / 5; 39 / 6)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ գայս. եթէ Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 19; 40 / 20)

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թեոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ զերի տանիմք: (40 / 38; 40 / 38)

զի՞նչ եղեւ օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային. ասա՛ ինձ (42 / 27; 42 / 27)

ասէ. Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել. կամ թէ ոչ, զձեր հոռոգն հարկեցից Պարսից, եւ պահեցից զաշխարհս ի խաղաղութեան: (44 / 13; 44 / 14)

Բայց այժմ շէնք աւերակք ... ո՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն... եւ կամ ո՛ր ծիծառն զիր վարանից բունիկն յարդարէ՝ աներկիր սնուցանելով զառ ի յինքենէ ծնեալսն: (45 / 2)

Այն գոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, առաջինն զայս գործեաց գոր գրեցի. իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ (48 / 2)

բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արինք են ի յուտել: (48 / 19)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, զարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ ոք զիր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 21)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեզերս երկրի խորագոյն է, յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն (49 / 32)

Արդ այլ քաղաքաց եւ զաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգեր, ի տասն կամ եւս աւելի կամ պակաս (49 / 48; 49 / 48)

որ թէ եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխեր բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 8)

ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեցցի առ նոսա: (55 / 11)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. ողբալ նոճուոյն յաղագս մայրոյն, եւ դժնկին յաղագս ձիթենւոյն: (55 / 18; 55 / 19; 55 / 19)

Զի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մեջ անցեալ աղաւաղեաց գանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղեւ (55 / 25)

Եւ խուճապեալք յերկիւղէն՝ ոչ ոք յազգայինսն կամ ի կարեւոր բարեկամսն հայեցաւ (56 / 4)

Իսկ որ ի մեջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, ե ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ ըմպելի, վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին (56 / 12)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, գորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մեզ, եւ ոչ յումեքէ պահանջեցաւ ի մէնջ, եւ ոչ մեք կարօղ եմք ձեռն արկանել (56 / 41)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհի հատուած արար ի յիրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար (57 / 4)

Եւ ոչ համբաւ խաղաղութեան կամ աւետիս բարեաց լուաք (59 / 39)

Եւ եղաք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան (60 / 10)

Վասն զի ոչ համարէին թէ գոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 22)

Զի ոչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիրութեան (61 / 9; 61 / 10)

զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել (61 / 27)

ԿԱՄ/բայ/ -42

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ...առաքէր առ նմա դէսպանս,: (10 / 21)

յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն եկաց ի լռութեան (12 / 37)

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ (23 / 21)

Իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 38)

Եւ յիշատակ նորա կայ մնայ յաւիտեան, (19 / 8)

Եւ ի վերայ էած, թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հակառակ կայ» (19 / 36; 19 / 37)

Եւ այժմ անկեալ կայ ի կիցս ամենայն ճանապարհաց մերկ եւ խայտառակեալ, (26 / 27)

Եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ նա միայն ապրեցաւ: (34 / 24)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեւանս արար, քանզի կարծեաց՝ թէ հեծեալ կայ ի բերդին (51 / 16)

ամենայն աշխարհն Պարսից առ հասարակ զարհուրանօք պաշարեալ կային յերկիրի, եւ խնդրէին հնարս փրկութեան (11 / 30)

հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ խնդրեցէք զայր որ ՚ի Հայոց զո՛ր եւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 44)

Եւ քաղաքացիքն յայս ապաստան եղեալ ի ծովն եւ յամրոցն, յանհոգս կային: (39 / 35)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին զառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 5)

բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին, եւ ոչ զթիկունս դարձուցանէին (58 / 4)

Եւ իշխանք նենգութեամբ եւ մախանօք առ իրեարս կային (58 / 37)

Չոր իբրեւ լուաւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր (9 / 4)

յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր. (16 / 16)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր (37 / 44)

բազում աւուրս առնէին ի տեղուջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն, եթէ ուրուք կայր ինչ ի թաքստեան՝ զամենն հանեալ (43 / 22)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղոյն եւ ոչ մի, բայց թէ ի ճանապարհի ուրեք որ կայր: (43 / 36)

Եւ քանզի գունդ մի հեծելագոր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 33)

Եւ իբրեւ ամենայն մարդ ի ծուփս եւ ի տարակուսանս անկեալ կայր (53 / 40)

Չանայր, հնարէր՝ զի զդուռն երկաթի եւ զնիզս պղնձի ի բաց խլեսցէ, որ կայր ընդդէմ թագաւորութեանն իւրոյ (55 / 46)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայեր ի նոս (58 / 1)

Եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրէրն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց (59 / 11)

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայցէ: (29 / 27)

սմին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցուցն գրէ. «Ձի թէ ի խրատու կարգի կայր, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 6)

Եւ ի վերայ էած, թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հակառակ կայ. եւ որք հակառակն կան, անձանց դատաստանս ընդունին». որպէս եւ սմա իսկ եղեւ: (19 / 38)

գրէր առ նա, թէ Ջոր քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, եւ կա՛ց խաղաղութեամբ ի քո բաժնիդ (10 / 24)

«Ընդէ՞ր տէր կացէր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում», (31 / 8)

բայց դուք պինդ եւ ամուր կացէր. (38 / 3)

Արդ յո՛ր կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 9)

Որում եկեալ առաջի գլխաւորք քաղաքին՝ խնդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի եւ կացո՛ գոք թագաւոր (43 / 45)

իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, եւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 34)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհւոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 11)

էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

քանի՛ արեանց զանձն պարտական կացոյց (21 / 7)

Իսկ աստ վաճառօղն յոյժ ապառումն եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց: (23 / 4)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն (49 / 9)

Չայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիր խորհրդոցն, եւ ուղղեսցեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 45)

«Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ: (19 / 33)

ԿԱՄԱԽ - 1

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ (50 / 30)

ԿԱՄԱԿԻՑ - 1

սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 22)

ԿԱՄԱԿՈՐ - 1

այլ տկարացեալ եւ անգօր եղեալ, անժուժկալ եւ կամակոր՝ ընդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ, խոռովութեամբ եւ բարկութեամբ լի եւ պատարուն եղև երկիր: (59 / 43)

ԿԱՄԱՐ - 1

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատուական հանդերձիցն քրձազգեաց, ասէ, լինել». (30 / 35)

ԿԱՄԱՐԱՐ - 1

եւ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին (53 / 35)

ԿԱՄԵՆԱՍ - 3

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տէրութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն (24 / 14)

որոց զլիաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին (32 / 19)

Որոց առաջնորդք էին Կոմիանտսն որ եւ թագաւորեացն իսկ եւ Կամենասն. եւ ապստամբեալք ի թագաւորէն երդմամբ չափ ոչ հնազանդել նորա թագաւորութեանն: (44 / 18)

ԿԱՄ ԹԷ - 2

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թէոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 38)

ասէ. Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել. կամ թէ ոչ, զձեր հոռոզն հարկեցից Պարսից, եւ պահեցից զաշխարհս ի խաղաղութեան: (44 / 14)

ԿԱՄԻՍ - 29

Զորացաւ մահ եւ եկուլ, Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան. (3 / 11)

այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ զորդին Տաբէլայ (4 / 9)

ասէր. «Վա՛յ է նոցա զի կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինեւ» (19 / 24)

եւ կամեցան զմիամտութիւն ցուցանել (40 / 35)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն (55 / 7)

այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել (19 / 22)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ (24 / 2)

այլ իւրովքն կամեցաւ զգործ պատերազմին յաջողել: (57 / 31)

Զի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք (60 / 22)

քանզի ոչ կամէին եթէ Կոստանդին թագաւորեսցէ: (12 / 17)

Ապա ինդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոր տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր, եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմոնովնի, զխռովիչս թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի (12 / 26)

եւ կամէին այնու ձեռնարկութեամբ գալ ի քաղաքն Կարնոյ: (25 / 6)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպօլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկիւ կամէին արկանել զնա (33 / 34)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բաւեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքե, քանզի յոյժ կամէր խաղաղութեամբ վճարել զիւր ճանապարհորդութիւնն, եւ աշխարհի մնալ չի շինութեան: (6 / 38)

Եւ կամէր երթալ ի վերայ քաղաքին որ կոչի Հալպ, առնուլ աւերել զնա: (13 / 34)

այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն (14 / 14)

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւագ եկեղեցին մտանել (17 / 45)

Եւ որ սպանանելն կամէր, սաստեալ նմա ասէր (19 / 18)

Եկեալ խոռին կամէր հզօրապէս ի ներքս մտանել (38 / 28)

ապա մարտ եղեալ, պատերազմաւ կամէր տիրել քաղաքին: (45 / 35)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելուլ զամենաթշուառ անձն, քանզի կամէր թէ զղջանայ թերեւս, եւ խոստովանի ի բաց կալ ի պիղծ աղանդոյն (54 / 24)

Եւ անյոյս լեալ յաղագս ամրութեանն՝ թեպէտ եւ զմարտն սաստկացուցանէր, կամէր չուել: (55 / 47)

կամէր զսիրելոյն հատուցանել, եւ անդէն ժամանեաց նմա մահ (59 / 20)

Բայց իբրեւ եղեւ բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամէրն եղեւ եւ ի գլուխ եհաս (59 / 10)

Եւ կամիւ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս (29 / 19)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին զերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս (38 / 1)

խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր զոր ինքեանք կամիցին: (8 / 41)

բայց գիտեմ որ կամիք լսել (35 / 26)

Եւ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ որ կորիցէ, վասն այնորիկ չթողու արձակասուն գոք (50 / 18)

ԿԱՄՐՁԱՑ ՁՈՐ - 1

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք. եւ Սամուէլ, որ Կամրջացն Չորոյ վանացն առաջնորդութեամբ հովուէր (5 / 21)

ԿԱՄՔ - 10

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց (61 / 4)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 27)

Եւ լուեալ թագաւորին, զանձիւք եւ իշխանութեամբ հաճեալ զկամս նոր (23 / 45)

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 32)

որ զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ (54 / 6)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր. (19 / 20)

մինչ զի բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 19)

Եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 37)

Եւ այլք կամօք անձնատուր եղեալ (47 / 5)

վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր, խորասուզիլ կաւօք ի խորխորատ, յորմէ չիք հնար ելանել: (52 / 18)

ԿԱՅԹ - 1

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ գնովաւ դասերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին (55 / 34)

ԿԱՅԾԱԿՆ - 2

սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, որոյ սլաքքն մխեալ էին կայծակամբք կաղնոյ: (53 / 8)

եւ ի կոփին սուսերացն կայծակունք հրոյ հատեալ՝ յերկիր անկանէին: (7 / 5)

ԿԱՅՈՒՄՆ - 1

Յորում շարժեցաւ աթոռ հաստատութեան նոցա, եւ այլ ոչ էառ զկայունն (20 / 8)

ԿԱՆԱԶԱԳԵՂ - 2

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զդրախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր (21 / 43)

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսեամբ զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին (44 / 32)

ԿԱՆԱՑԻՔ - 1

կանացիքն յիմարէին եւ երիտասարդքն խիզախէին, այլ ելս իրացն ոչ կարէին իմանալ: (28 / 12)

ԿԱՆԳՆԵԱԼ - 2

Յետ այսորիկ մեքենայս կանգնեալ, այնու պատերազմէին: (38 / 11)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն (38 / 12)

ԿԱՆԳՆԵԼ - 2

Եւ կանգնել զխորանս իւրեանց յանդիման քաղաքին մեծի (58 / 43)

Եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայադթ իսաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն (53 / 19)

ԿԱՆԳՆԵՄ - 4

Եւ ոչ մի արձան յաղթութեան կանգնեցաւ, ոչ թագաւորաց եւ ո՛չ իշխանաց: (59 / 40)

Կանգնեաց զխորանն իւր ընդդէմ քաղաքին Անույ, եւ տարածեաց զբանակս իւր ընդ լայնութիւն երկրին: (55 / 43)

Եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասույ (38 / 21)

«Թագաւոր արդար կանգնէ զաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 43)

ԿԱՆԳՈՒՆ - 3

ո՛րպէս առ Մովսէսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով (39 / 4)

ո՛րպէս առ Մովսէսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով (39 / 4)

որոյ բոցն ի քառասուն եւ ինն կանգուն բարձրանայր (39 / 13)

ԿԱՆԽԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ - 1

ի սորա աւուրս «Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջուրս բազումս որ ծածկեն զծովս» ըստ մարգարէին կանխաձայնութեան: (5 / 14)

ԿԱՆԽԱՅԱՐԴԱՐ - 1

եւ զմբուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղին ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 3)

ԿԱՆԽԱՍԱՅԻԿ - 1

Իմ են եւ այսոքիկ, քանզի ի մեզ կատարեցան ամենայն կանխասացիկ բանք մարգարէիցն (26 / 34)

ԿԱՆԽԱԻ - 1

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար, բարեգործութիւն զիրսն կարծելով, որպէս կանխաւ Փրկիչն ասէր. (31 / 24)

ԿԱՆԽԵԼ - 2

Եւ փութալ կանխել առ մարգարէն, եւ ուսանիլ ի նմանէ զկեցուցանօղ զխրատն (25 / 38)

կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, եւ ընդդէմ կալ: (61 / 30)

ԿԱՆԽԵՄ - 1

Միովն ի մէնջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. եւ միւսովն կանխել յողորմութիւն, վասն զի հայր գթութեանց է. (25 / 18)

ԿԱՆՈՆ - 4

Ոչ երթեալ ըստ գրոց կանոնի եւ ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից, ի բաց թողլի է. վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր (54 / 42)

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս, եւ Հռոմոց եպիսկոպոսացն, որ անդ դիպեցան՝ ըստ իւրեանց կանոնին: (8 / 14; 8 / 15)

ի Նիկիական կանոնսն գրեալ է (53 / 29)

ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ - 1

Ելանէ արտաքոյ կանոնական կարգաց, եւ կոչէ զայրս զայս յառաջ եւ առնէ այր իւր (18 / 28)

ԿԱՆՈՒԽ - 1

բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցոյ, որք զորոմն վնասակար արմատաքի իւլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ (52 / 48)

ԿԱՇԱՌ - 1

Իշխանք սորա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք եւ արծաթոյ ծառայք. դատաւորք սորա կաշառառութ եւ վասն կաշառոյ գողանային զիրաւունս(30 / 2)

Քանզի իշխանք սորա էին մարդասէրք, եւ դատաւորքն արդարադատք եւ կաշառուցն ներողք: (29 / 33)

ԿԱՇԱՌԱՌՈՒՌ - 1

Իշխանք սորա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք եւ արծաթոյ ծառայք. դատաւորք սորա կաշառառութ եւ վասն կաշառոյ գողանային զիրաւունս. դատաստան որբոց ոչ առնէին, եւ յիրաւունս այրեաց ո՛չ խոնարհէին: (30 / 2)

ԿԱՊԱԴՈՎԿԱՅԻ - 1

Զոր ծանուցեալ կապարովկացի գորուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 43)

ԿԱՊԱՆՔ - 2

Բայց իբրեւ եղեւ բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամերն եղեւ եւ ի գլուխ եհաս. եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրերն՝ կապանօր առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց (59 / 10)

Եւ նորա կապանօրն արկան ի հնոցն (39 / 19)

ԿԱՊԱՐՃ - 1

Սուրք թշնամեացն շլացեալք... եւ նետք ի կապարձից նոցա սպառեալք (27 / 20)

ԿԱՊԵԱԼ - 3

Եւ վրանացն լարքն եւ ցիցքն ընդ երկիր կապեալ ի սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 39)

զոռղի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 47)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ գնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 46)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին (16 / 38)

ԿԱՊԵՄ - 2

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան, ապա լուսացուցին զխորհուրդսն, յընդարձակ դաշտին բանակ կապեցին (8 / 42)

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէք (37 / 47)

ԿԱՊՈՒՏ - 8

Եւ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ եւ գաւար սպանելոցն՝ չոգան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 36)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոգան ի տեղոյն: (28 / 23)

Եւ ինքեանք առեալ զգերի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 26)

Եւ առեալ զգերին եւ զկապուտ քաղաքին, ելին ի տեղուղէն: (39 / 38)

առեալ զգերի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 32)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթուղիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին (6 / 7)

Եւ կապուտ կողոպուտ արարին զգարդս նորա: (31 / 4)

զմեզ ի բնաւիցն կապուտ կողոպուտ արարին (49 / 35)

ԿԱՌԱՉ - 2

Իսկ զկենդանեացն զկառայ ո՞ր լսելիք տանել կարէին (28 / 38)

Եւ բարձաւ կառայ անասնոց: (35 / 4)

ԿԱՌԱՉԵՄ - 1

Իսկ այլք որք չեւ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողալով կառայէին (28 / 41)

ԿԱՌՈՒՅԱՆԵՄ - 1

ո՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն (45 / 1)

ԿԱՌՔ - 3

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուղայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ խնայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 34)

Իսողաց զազանն մահաշունչ արիւնարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փղօք, եւ կառօք եւ երիվարօք, կանամբք եւ որդուվք, եւ բազում պատրաստութեամբ: (34 / 33)

նորա գան ի վերայ մեր կառօք եւ երիվարօք (37 / 31)

ԿԱՍԵՄ / քաշվել/ - 1

Եւ այս սրտին դիր եղել Սուլտանին, եւ գնաց մեծաւ տրտմութեամբ յաշխարհն իւր. քանզի ոչ գոր ինչ կասէր՝ կարաց վճարել ինչ: (39 / 40)

ԿԱՍԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր (60 / 26)

ԿԱՍԿԱԾԵՄ - 1

քանզի կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 20)

ԿԱՏԱԿԱՆՔ - 3

եւ զորս արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի զիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայպն կատականաց տեսողացն (31 / 38)

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր զմեզ կոխան հեթանոսաց, ծաղր եւ այպն կատականաց թշնամեաց մերոց: (49 / 44)

Եօթնապատիկ հատուցումն ի ծոց մեր ընկալաք. վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայպն կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 13)

ԿԱՏԱՂԵՄ - 1

փոխանակ զի ի տէրն եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 15)

ԿԱՏԱՐԱԾ - 5

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայստսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց (35 / 21)

Եւ եղեւ կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչեւ ի կատարած յաւիտենից: (46 / 41)

ԿԱՏԱՐԱԾ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆՆ ՄՈՆՈՄԱԽԻՆ (2 / 9)

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց (20 / 5)

ԿԱՏԱՐԱԾ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆՆ ՄՈՆՈՄԱԽԻՆ (39 / 42)

ԿԱՏԱՐԵԱԼ - 2

Եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն աւուրն փառաւորապէս, որպէս եւ վայել էր իսկ (24 / 23)

Եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաք...պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին, մի՛ տղային եւ մի՛ հասակաւ կատարելոյն (7 / 14)

ԿԱՏԱՐԵԼԱՊԷՍ - 1

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց զեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով (59 / 28)

ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ - 1

Բայց բարուք ասէր վատշուէրն, թէ մատն Աստուծոյ է այս. զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ զործն զկատարելութիւն (25 / 29)

Եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն (8 / 12)

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 8)

Եւ կալեալ զնոսա յանհոգս մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 2)

նաեւ որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամքք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 42)

Իմ են եւ այսոքիկ, քանզի ի մեզ կատարեցան ամենայն կանխասացիկ բանք մարգարէիցն (26 / 34)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք(32 / 1)

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն հոգերգողին Դաւթի, թէ «Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճացին եւ ծաղկեցին. ընդ երեկոյս թարշամեցին, չորացին եւ անկցին»: (3 / 40)

Այսոքիկ ասացան յայնժամ յաւերն Երուսաղէմի, բայց կատարեցաւ այժմ: (22 / 44)

որ եւ ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 32)

Եւ յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ. (60 / 11)

ԿԱՏԱՐՈՒՄՆ - 3

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղել էւ անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ասել կամ գրել (61 / 26)

տապալէր զաշխարհս բազումս, մինչեւ եհաս ի քաղաք՝ որ զմեղս իւր ի կատարումն լրիւ իւրով ունէր: (55 / 43)

ահա յայտնի կատարումն մարգարէութեանս դիպումն: (26 / 24)

ԿԱՐԱՊԵՏ - 3

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին. զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր գեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս էւ ի պատիւ մեծի վկային էւ կարապետին Քրիստոսի. նաեւ զայլ շինուածսն էւ զփայտակերտ եկեղեցին զոր սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 35; 51 / 37; 51 / 39)

ԿԱՐԱՍԻ - 1

էւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց էւ յայլ բազում կարասուոյ. (38 / 22)

ԿԱՐԱՅԵԱԼ - 2

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիւրմէ ապստամբ զնա կարծելով: (16 / 14)

վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել էւ ելանել, (36 / 28)

Իսկ Թեոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդէայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում ոչ որ կարասցէ ի վերայ յառնել: (40 / 18)

քանզի տիրէ Բուղարաց աշխարհին, գաւառաց եւ քաղաքաց նոցա, զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք նչ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 27)

Եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն նչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 3)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս նչ կարաց համբերել (6 / 13)

Յորում տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ, մօրից պատահեալ երիվարին՝ նչ կարաց անցանել (7 / 9)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դաւթական երգ (14 / 24)

Բայց նչ կարաց ժամանել. (17 / 46)

քանզի ոչ զոր ինչ կասեր՝ կարաց վճարել ինչ: (39 / 40)

Եւ իբրեւ այնու նչ կարաց հնազանդեցուցանել, ապա մարտ եղեալ, պատերազմաւ կամեր տիրել քաղաքին: (45 / 34)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս, եւ քանզի բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա, ըստ տէրունական առակին, վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ նչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ (46 / 39)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց. (50 / 36)

զի մեր զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացար ընդ գրով արկանել (32 / 5)

զի ոչ զկատարումն իրացն կարացար բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել (61 / 27)

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացին հաստատել, խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր զոր ինքեանք կամիցին: (8 / 39)

Եւ երկարեալ յորդութեան ձեանն, եւ իստութեան սառնամանեացն, ջոկք ձիոցն եւ ջորեացն ընդարմացեալ ոչ կարացին շարժել: (11 / 36)

Իսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի զինույ թմբրեալ, ոչ կարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 30)

զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոյն գլխաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 7)

Ձայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել (38 / 16)

Ջոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 41)

Իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան (51 / 25)

զոր գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիսիք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ, յոր հերձուածողական ժանգաբուղիս առուքն ոչ կարացին մուտ առնել: (52 / 40)

զիա՞րդ կարացից եւ աղքատս զհտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն (7 / 21)

նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի ցրտոյն վարանսն էին: (12 / 6)

Այլ զբովանդակն յիւրում տեղուոցն ասասցուք. եւ մեք զկարգ պատմութեանս որպէս սկսաք՝ յառաջ վարեացուք: (21 / 10)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (4 / 41)

Արդ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. այլ մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք յառաջ ասացեալ թագաւորս: (17 / 28)

Եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիւն (30 / 30)

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս. ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զքաղաքն՝ եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ, եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 5)

Այլ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (50 / 24)

ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցւոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 38)

Եւ ապա զի՞նչ առնէ. ելանէ արտաքոյ կանոնական կարգաց. եւ կոչէ զայրս զայս յառաջ եւ առնէ այր իւր (18 / 28)

յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց զառաձեալ՝ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 47)

պա՛րտ է զխոստովանութիւնն ընդունել, եւ տէրունական մարմնոյ եւ արեանն հաղորդեցուցանել, եւ պատարագաց եւ ամենայն քրիստոնէական կարգաց արժանացուցանել (53 / 32)

Եւ խնդրէ մկրտիլ ըստ նոցա կարգացն: (54 / 32)

քանզի ի քահանայական կարգէն լուծեալ, եւ աղուեսադրոշմ կերպարանօր խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր, թէ՛ Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ զազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս զայս կրեացէ: (54 / 20)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի խրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց

երկրին, եթե վասն դժնեայ բարուց արեւմտական զօրացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 4)

այլ զի ցուցից, թէ որպէս ըստ կարգի նոցա յանցանքն մեր, նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ իւրատ ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 39)

Երկիցո՛ւք եղբարք եւ ակն ածեսցուք յերկնակողման պատգամացս. մի՛ լիցուք յանձանօթից նորա, զի մի՛ ասիցէ, թէ՛ Ոչ ճանաչեմ զձեզ. այլ լիցուք ի բարեկամաց կարգի նորա, զի ասիցէ ցմեզ (43 / 1)

«Զի թէ ի իւրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 6)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ (55 / 18)

Եւ լնուլ զամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամբք, եւ բառնալ զկարգս եւ զկրօնս քրիստոնէութեան: (58 / 44)

Որ ցուցանէր ինքեամբ օրինակաւ՝ զանստուեր եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցոյ իսաւարաւ փակեալ (59 / 34)

Ի սորա ժամանակս պայծառացան կարգք եկեղեցոյ, եւ լուսաւորեցան մանկունք ուխտի սրբութեան (5 / 11)

Նա աւանիկ ազդ եղեւ յականջս տեառն զօրութեանց այդ ամենայն», եւ որ ի կարգին է, լռեմ ինայելով ի ձեզ: (30 / 15)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք. «Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգորութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» եւ որ ի կարգին է. բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 3)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». եւ զմիւսն, թէ «Ոչ երկեայց ես ի բիւրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» եւ որ ի կարգին է: (37 / 28)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր, եթէ լինիցի առակդ այդ ի մէջ Իսրայելի. զի ամենայն անձինք իմ են, որպէս անձն հօր նոյնպէս եւ անձն որդոյ», եւ որ ի կարգին է. եւ ազատեաց զորդի ի պարտուց հօր: (41 / 20)

որ նորին կարգօրն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի հանդիսիւք աւարտեաց զկեանս իւր: (5 / 18)

ԿԱՐԳԵԱԼ - 1

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարագասն՝ ամս չորս... Եւ զիշխանս որ գաւառակալք էին, զոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 38)

ԿԱՐԳԵԼ - 1

որով պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 13)

ԿԱՐԴԱԼ - 2

Եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա, ըստ մարգարէին՝ քաղցրաձայնութեամբ կարդալ զձագս իւրեանց: (20 / 34)

Ձոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի զտէր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն (32 / 24)

ԿԱՐԴԱՍ - 7

Ջրահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց, որք անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ եւ ի զիշերի (37 / 35)

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին... զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն. (37 / 24)

Եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցենք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 36)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ ոք իցէ որ կարդայցէ զանուն քո (27 / 32)

«Իցէ՛ զի կարդայցէք առ իս, եւ ես ոչ լուայց ձեզ. ինդրեացեն զիս չարք, եւ ոչ գտցեն (42 / 42)

յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն, եւ ոչ ամաչեցուցանէ զայնոսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 21)

նոքա գան ի վերայ մեր կառօք եւ երիվարօք, մեք գանուն տեառն մերոյ կարդասցուք (37 / 32)

ԿԱՐԴԱՅԵԱԼ - 1

Տերունի է եւ այս գոր յԵսայիայ գտանենք ի գիրսն, եթէ «Մինչչեւ իցէ քո կարդացեալ, եւ լուայց քեզ. եւ մինչդեռ խօսեսցիս, ասացից եթէ զի՞նչ խնդրես (42 / 38)

ԿԱՐԵԱԼ - 1

Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (5 / 1)

ԿԱՐԵՄ -30

եւ յահագին զարհուրանացն գողոյի առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ խաղացուցանել (21 / 40)

Զխորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ, եւ յիմարին միտք եւ գողոյի հարկանի ձեռքս եւ ոչ կարեմ զոճ տողիս յառաջ խաղացուցանել: (35 / 31)

այսպէս եւ ի նոցանէ ըմբռնեալքն հազիւ կարեն կալ յակաստանի: (52 / 23)

«Ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ ոչ կարեմ կեալ»: (4 / 31)

եւ որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան, զնոցա ո՛վ կարեմ բերել զհամար: (31 / 41)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ գոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարեմ ընդ գրով արկանել (34 / 42)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարեմ. (35 / 23)

Քանզի ըստ տերունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղեւ իսկ (45 / 12)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ (54 / 27)

Եւ իբրեւ ոչ կարէին զելս իրացն իմանալ, որք մահմետական օրինօքն սովորեալք էին (15 / 1)

այլ էլս իրացն ոչ կարէին իմանալ: (28 / 13)

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, եւ կիսոցն կուշտքն պատառեալ, եւ փորոտիքն յերկիր հեղեալ. իսկ զկենդանեացն զկառաչ ո՛ր լսելիք տանել կարէին. քանզի որ հետիոտիւք ընթանալ կարէին, այսր անդր յաժելով զմարս իւրեանց խնդրէին, յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝ արձագանք լերինն զհետ հնչէին, իսկ այլք որք չեւ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողալով կառաչէին. իսկ որք քան զնոսա ի տիւեղծ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին. եւ ի սողալոյն պակասեալք ի ձայնս, ո՛չ կարէին արտաքս բերել զհագագն. (28 / 38; 28 / 39; 28 / 43)

Եւ մնացեալքն մերկ կողոպուտ հետիոտիւք ուր կարէին՝ ապրեցան: (33 / 3)

յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս(36 / 46)

զոր պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց՝ որ զաշխարհս ի խաղաղութեան կարէին պահել յաղթելով թշնամեացն (40 / 4)

յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 29)

Եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեառնէ: (60 / 31)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

Այսոքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 40)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել (56 / 9)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածեր զմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն (57 / 17)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՞վ կարիցէ արկանել (31 / 17)

Իսկ զայրեցելոցն ո՞վ կարիցէ բերել զհամար (31 / 33)

Ջի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ո՞վ կարիցէ կալ մեզ հակառակ. քանզի ինքն յօրէնսն հրամայեաց, թէ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից». եւ դարձեալ, թէ «Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ ընդ վայր հարից». միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցենք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրամեցուցանել կարիցէ: (42 / 32; 42 / 37)

Այլ զբազմադեմ չարիսն, զորս նոքա անդ գործեցին ընդ գրով ո՞վ կարիցէ արկանել: (43 / 40)

Թերեւս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն (48 / 13)

նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին օր անարատ չկարաց վայելել: (50 / 11)

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ (50 / 29)

ԿԱՐԵՎԷՐ - 3

Եւ յապակւոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվէր խոցեաց զձեռն նորա (24 / 30)

Եւ քանզի կարեվէր խոցեալ էր զորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային, զոր իբրեւ ետես Սուլտանն՝ ասէ (36 / 31)

Եւ բազում արութիւնս ցուցեալ իշխանին, յետոյ կարեվէր խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 40)

ԿԱՐԵԻՈՐ - 2

Եւ խուճապեալք յերկիւղէն՝ ոչ ոք յազգայինսն կամ ի կարենոր բարեկամսն հայեցաւ (56 / 4)

Կարենոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զհտուութեան ծանուցելոց իրաց (59 / 24)

ԿԱՐԹ - 3

Իբրեւ զձուկն ի կարթէ ըմբռնեալ կամ իբրեւ զհաւ ի ծուղակաց: (23 / 24)

զի ի կերոյն խաբեալ՝ ձուկն ի կարթէն ըմբռնեսցի, նոյնպէս եւ անօրէնութեան մշակքն (52 / 16)

այսպէս եւ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն (52 / 15)

ԿԱՐԹԸՆԿԷՅ - 1

այսպէս եւ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն (52 / 15)

ԿԱՐԻ - 4

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց (11 / 45)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի (30 / 29)

Այնորիկ երկայն բանի պիտոյ են եւ ժամանակի. մեք զմերս ըստ կարի մերում համառօտեցաք: (32 / 10)

վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր, խորասուզիլ կամօք ի խորխորատ, յորմէ չիք հնար ելանել: (52 / 18)

Յորժամ յԵկեղեաց կամ ի Կարին ելանես, քեզ ընդառաջ գայ: (6 / 32)

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն, եւ խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն ասելով, եթէ Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին աւանի: (24 / 18)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգէտս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 16)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 12)

Եւ եկեալ իջեւանս առնէ յընդարձակ դաշտն Կարնոյ: (6 / 28)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորի նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ (10 / 8)

Եւ կամէին այնու ձեռնարկութեամբ գալ ի քաղաքն Կարնոյ: (25 / 7)

Եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ: (26 / 15)

Եւ ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 32)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս (46 / 36)

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ, նոքա ի բռնութենէ կարեացն հարկեալ, ելին ընդ Խորձեան ի վեր (51 / 9)

ԿԱՐԾԱԿԱՆ - 2

Կարծակյան եղև մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն (25 / 36)

Կարծակյան եղև մեզ այս կեանքս. եթէ մեղք հարցն մերոց ընդ մեզ ելին, որպէս մարգարէն ողբալով զիրոցն ամբաստանէր, ապա աւա՛ղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 13)

ԿԱՐԾԵԼ - 3

ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիւրմէ ապստամբ զնա կարծելով: (16 / 14)

փոխանակ զի ի տէրն եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 15)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար, բարեգործութիւն զիրսն կարծելով (31 / 24)

ԿԱՐԾԵՄ - 13

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեանս արար, քանզի կարծեաց՝ թէ հեծեալ կայ ի բերդին. կուռ հարեալ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար պատերազմի: (51 / 15)

Կարծել թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա (7 / 34)

Ձոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

Ձօր բազումք կարծեցին սիղեիս գոլ նոա, (18 / 30)

քանզի կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 38)

յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր, զոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 16)

Եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 12)

Եւ կարծէին մարդկօրէն հնարագիտութեամբ զբորբոք ահագին հրատին շիջուցանել: (32 / 28)

Արդ զոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղև նոցա զուր ապականութեան (46 / 42)

Մի՛ կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, աւելի ինչ խնդրեմ ի քէն՝ քան զոր յառաջն (11 / 18)

Եւ կարծէր այնու հիմամբ տապալել զեկեղեցի սուրբ (53 / 10)

վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ (53 / 14)

կարծէր վատշուէրն՝ մարդկան օգնականութեամբ յաղթել ճշմարտութեանն: (54 / 3)

ԿԱՐԾԻԻՐ - 1

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին, որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեանդ. քանզի բազմաց կարծիր թէ մեռեալ իսկ է: (17 / 41)

ԿԱՐԾԻՔ - 2

բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 47)

ԿԱՐԿԱՉ - 1

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք... յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիր զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ (44 / 45)

ԿԱՐԿՈՒՏ - 4

որպես առ Մովսեսի Եզիպտոս հարաւ կարկտի եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին (11 / 47)

ո՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ հարեալք՝ յերկիր թաւալ անկեալ գլոր իսողային: (35 / 46)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, գիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 5)

յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք ... եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեւն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն (11 / 33)

ԿԱՐՄԻՐ - 1

մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն, որ արեամբ նոցին գերեացն ներկեալ էր: (49 / 33)

ԿԱՐՄԻՐ ՓՈՐԱԿ - 1

եւ հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 44)

ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ - 2

օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան. (34 / 13)

առ զուսեր եւ զկարողութիւն ի նոցանէ՝ եւ ետ թշնամեացն, յաղագս անպատշաճ վարուց նոցա: (58 / 22)

ԿԱՐՄ - 2

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՑԵԱԼ, ՈՐ
ԿՈՉԻ ԿԱՐՄ (2 / 5)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՑԵԱԼ, ՈՐ
ԿՈՉԻ ԿԱՐՄ (34 / 3)

ԿԱՐՕՂ,ԿԱՐՈՂ - 3

ԷՆ ՈՅ ՄԵՐ կարող ԷՄՔ ձեռն արկանել (56 / 43)

Ջայս արարեալ էՆ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն էՆ արարիչն,
որ կարողն է քաղել զոգիս իշխանաց (19 / 3)

ԷՆ այսու նախանձ արկից կարողացն (56 / 46)

ԿԱՐՕՏԱՆԱՄ - 1

Ջի՞նչ ասացից էՆ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. բաւական էՆ առ ի
յԵսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 23)

ԿԱՐՕՏԻՄ - 3

Սոքա ընդ միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից
Երկրին՝ կարօտացան իրաւանց էՆ դատաստանի: (5 / 39)

վասն զի ոչ սակաւք էին որ աչօք տեսին, էՆ ոչ լսելեաց կարօտացան. զի
բազում աշխարհ էՆ քաղաք ա՛յն էին որ ապրեցան յայնմ հինէ. այլ
ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, էՆ ամրութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի
մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ տայ զբարձր աշտարակս ի կոխումն էՆ զքաղաքս
ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 27)

Վասն այնորիկ կարօտացաւք հին ժամանակագրացն պատմութեան (61 / 21)

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ (5 / 45)

Եւ կացեալ ամս երիս, արձակէ բազում պարգևօք զորդի Ափխազին, եւ ինքն զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 12)

Եւ այս յոլովակի լինի առ նոսա, որպէս եւ այժմ իսկ տեսանենք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 32)

Այր մի Անանիաս անուն ի մէջ քաղաքին Երուսաղեմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր (17 / 16)

Քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ զօրացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ զունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 46)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ խելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն (23 / 31)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց, յառաջ կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտիւ, ոչ գիտեմ, ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 40)

Եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ, եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 8)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին (37 / 40)

տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում գազանի կացեալ ի յատենի (39 / 16)

առ որ կացեալ ջեռան ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց: (43 / 32)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց, նա զերծաւ. եւ մարտիկ արքն որ մնացին, այն զհետ փախստականին չոգան. իսկ զոր ի

քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին, կացեալ ի քաղաքին աւուրս երկոտասան, եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնա եւ զդաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 38)

Իսկ ի լուսաւորութեան աւուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց: (8 / 11)

ԿԱՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացին հաստատել, խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր զոր ինքեանք կամիցին: (8 / 41)

ԿԱՑՈՒՑԱՆԵՄ - 9

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ զնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 25)

Եւ կացուցանէ ի վերայ նոցա գործակալս եւ դատաւորս եւ վերակացուս. եւ ինքն դառնայ զճանապարհս իւր խաղաղութեամբ, եւ հասանէ ի թագաւորական քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպոլիս: (4 / 19)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ աբեղայ, որում անուն կոչիր օթթանօսոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպոլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս եւ զիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 1)

Եւ կացուցանէ զնա թագաւոր հաւանութեամբ քաղաքին (44 / 4)

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 5)

Եւ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին, եւ զանասունն բերեալ առաջի կացուցանէին (53 / 36)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 25)

Եւ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (8 / 1)

Եւ ի քաջ արանցն Պարսից բազումս դիաթաւալ կացուցանէր (58 / 13)

ԿԱՅՈՒՑԵԱԼ - 3

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ եւ ազարակ առ ազարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 22)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, զոր կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի... եղև անուանի յամենայն արեւելս (12 / 39)

Եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրէրն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց (59 / 11)

ԿԱԻԱՍԻԼԱՍ - 1

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն...էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 21)

ԿԱՔԱԻԵՄ - 1

Զառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին... անդր կարաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ զասացեալսն: (42 / 12)

ԿԵԱԼ - 3

«Ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ ո՛չ կարէ կեայ»: (4 / 31)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեայ (45 / 12)

լաւ է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեայ անդորրութեամբ եւ դիւրութեամբ: (61 / 1)

ԿԵԱՄ - 3

«Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 33)

զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին (28 / 26)

վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին: (34 / 5)

ԿԵԱՆՔ - 28

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, եթէ յերկարեաց զկեանս իւր, այլ վաղահուպ մահու վճարեցան եւ բարձան ի կենաց: (4 / 6)

որ նորին կարգօքն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի հանդիսիք աւարտեաց զկեանս իւր: (5 / 19)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, ի խորին ծերութեան լուծանէ զկեանս իւր (5 / 33)

Եւ սա այսպիսի գնացիք վարեալ զկեանս իւր՝ վախճանեցաւ (40 / 14)

նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեսոն ի կեանս իւր. (49 / 26)

վասն որոյ զՍաւուղայն ընկալաւ զհատուցումն, կեանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 35)

Կարծական եղև մեզ այս կեանքս (41 / 13)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, եթէ յերկարեաց զկեանս իւր, այլ վաղահուպ մահու վճարեցան եւ բարձան ի կենաց: (4 / 6)

սպասաւորքն բուն հարեալ զգիտոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 22)

ի միում ամի գրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս (20 / 6)

Եւ գոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուղայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ խնայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 33)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց (47 / 10)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց (47 / 24)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց (47 / 27)

որք աշխարհի խաղաղութեան եւ կենաց ձերոց առողջութեան միշտ խնդրուածս առնեն: (14 / 3)

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց (20 / 5)

Զի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղէր զցօղ կենաց (22 / 11)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է զարկածն, չէ կենաց. ապա թէ այլում է, զայն ոչ գիտեմ: (36 / 35)

վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց յամենայն մարդկանէ: (36 / 44)

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յղիութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնոսս (50 / 8; 50 / 10)

նորա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին, եւ զերկիրն ի յուսոյ կենաց բարձին (50 / 48)

Եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայադթ իսաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն (53 / 20)

Եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացու. (4 / 2)

որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացու: (9 / 10)

Եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացու, ձանձրացեալ կենօր նորա (4 / 2)

Եւ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ ութ թուականին՝ ձեռնադրի տէր Պետրոս ի կաթողիկոսութիւն առ կենօրն տէր Սարգսի: (6 / 26)

«Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (43 / 2)

ԿԵՂԾԱԻՈՐԱԿԱՆ - 2

Արդ անդրանիկ արբանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, (53 / 6)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 46)

ԿԵՂԾԱԻՈՐԵԱԼ - 1

որ թէպէտ ինքեանք կեղծաւորեայք էին, այլ վասն աթոռոյն՝ հրամայէ հնազանդ լինել: (19 / 30)

ԿԵՂԾԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Բայց կեղծատրություն էր այն, եւ ոչ ճշմարտություն (52 / 9)

ԿԵՆԱՐԱՐ - 3

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր
հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն (49 / 8)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում
աւետարանութեանն. (52 / 24)

ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք (53 / 21)

ԿԵՆԴԱՆԻ/ած., գոյ./ - 13

Եւ զայնուսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ
պահել կենդանի (12 / 27)

Կենդանի եւ ես, ասէ տէր, եթէ լինիցի առակոյ այդ ի մէջ Իսրայէլի (41 / 18)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, ոչ
մնալով կենդանի (43 / 41)

Որում եկեալ առաջի զլիսաւորք քաղաքին՝ խնդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի ես
կացո՛ղ զոք թագաւոր (43 / 45)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ
արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. թո՛ղ թէ զզգայունս
եւ զկենդանիս: (34 / 19)

զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ
զինացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց, զի բնաւ մի՛
հայեցին եւ տեսցեն զմեզ կենդանիս (61 / 19)

ձա՛յն տուք երկրի եւ որ ի նմա կենդանիք. (42 / 18)

Եւ մտին իբրեւ հնձողք ոճոյ ազարակի, եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի կենդանոյ քաղաքս: (31 / 22)

Ոչ եւս ի ներումն եւ յողորմութիւն, այլ ի հատուցումն ատելեաց. այսոքիւք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ ազարակք. մինչեւ չմնալ կենդանոյ ուրուք ի մարդկանէ, բայց եթէ յամուրս ուրէք: (46 / 30)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 25)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչեւ իսիլ արկեալ, եւ զկենդանոյն թաղեալսն աշտեիւք չարաչար խոցոտելով սատակէին (47 / 25)

Կիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանոյն իսկ ուտել բոնադատէին: (46 / 23)

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, եւ կիսոցն կուշտքն պատառեալ, եւ փորոտիքն յերկիր հեղեալ. իսկ զկենդանեացն զկառաչ ո՛ր լսելիք տանել կարէին (28 / 38)

ԿԵՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ - 2

Յաջորդք ի յաջորդաց փոխանակեցին, Եւ նուազեաց արդիւն արծարծիչ շնչոյ կենդանութեան: (3 / 16)

Եւ եղաք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան (60 / 10)

ԿԵՆԵՂՈՒՏ - 1

Խառնեցաւ եւ դառնութեան մրուրն ընդ կենեղուտ ջրոյն որ ի տանէ տեառն աղբիւրանայր (52 / 47)

Սա զբեռորդին իւր կէսար անուանէ(17 / 30)

Յետ անկատար թագաւորութեան կէսարու՝ մոնչեալ մատակ առիւծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր(18 / 23)

Այսոքիկ են առօրեայ պատմութիւնք կէսարուն, որ թագաւորեաց ամիսս վեց: (18 / 17)

Իսկ թագուհւոյն զկէսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ (17 / 32)

Էւ ցինք Էւ անգեղք արարին իւրեանց բնակութիւն. ի քեզ աղուեսունք երամակեալք, խայտացեալք, լցեալք ի կերոյ: (29 / 6)

այսպէս Էւ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն, զի ի կերոյն խաբեալ՝ ձուկն ի կարթէն ըմբոնեսցի (52 / 15)

զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 18)

այսպէս Էւ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն (52 / 15)

Էւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ գայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ. Էւ եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, Էւ մինչեւ ի դաստակերտն մեծ՝ որ կոչի Վաղարշաւան, Էւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան Էւ չորս սրով Էւ հրով Էւ գերութեամբ: (25 / 1)

միաւոր եղև ամենեցուն կոծ, ամենեքեան խորգազգացք, ամենեքեան արջնազգեստք, ամենեքեան հատեալք ի կերակրոյ (27 / 5)

Էւ ի գալ միւսում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց Էւ սուսերամարտից (26 / 42)

ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին...եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց...եւ գտին որս բազում եւ յազեցան կերակրովք. (27 / 45)

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար ընդ ինքեան շրջէին, խոշորագեստս եւ անպաճոյճս, հատեալս ի հեշտալի կերակրոց. եւ միշտ սաղմոսական երգոցն պարապէին: (52 / 3)

Զի գոր օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբոնին (52 / 14)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 6)

Իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 41)

ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին...եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց (27 / 43)

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ, նոքա ի բոնութենէ կարեացն հարկեալ, ելին ընդ Խորձեան ի վեր (51 / 8)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին... ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ ըմպելի, վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին (56 / 12)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով. կերակուր մեր անգօր, եւ ըմպելի դառն յերկիւղէ եւ ի սպառնալեաց տերանց մերոց (60 / 20)

Այլ զզանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար գինով գոր մատուակեն որթք այգեաց, զայտսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 42)

Զի գոր օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն (52 / 13)

ԿԵՐԱԿՐԵԱԼ - 1

բայց միայն զի նա մարախով եւ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր (13 / 39)

ԿԵՐԱԿՐԻՄ - 1

եւ զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ագռաւօքն զերիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 7)

ԿԵՐՊ - 1

Այս կերպ եւ բարձրն Եսայիաս(19 / 49)

ԿԵՐՊԱՐԱՆՔ - 9

Բայց զի իշխանք զաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 46)

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, ասէ, թէ «Եւ սաստանայ իսկ կերպարանի ի հրեշտակ լուսոյ. զի՞նչ թէ եւ պաշտօնեայք նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 11; 52 / 12)

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիք կերպարանին առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս անմեղացն (52 / 20)

Եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի զազաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի (44 / 33)

Յակոբոս ...ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ (51 / 46)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ զեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 42)

Եւ այսու կերպարանօք ի գարմանս շարժեաց զհեռաւորս եւ զմերձաւորս (52 / 4)

քանզի ի քահանայական կարգէն լուծեալ, եւ աղուեսադրոշմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, (54 / 20)

ԿԵՑԵԱԼ - 3

Սա զքեռորդին իւր կեսար անուանէ. եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ութ, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 30)

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տէրութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն, (24 / 13)

յորում տեղուջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 24)

ԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Ջարթիր եւ գարթո՛ զգօրութիւնս քո, եւ եկ ի կեցուցանել զմեզ (49 / 44)

ԿԵՑՈՒՑԱՆՕՂ - 1

Կարծական եղեւ մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. զի գոր պարտ էր ի ձեռն իւրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, եւ փութալ կանխել առ մարգարէն, եւ ուսանիլ ի նմանէ զկեցուցանօղ զիւրատն (25 / 38)

ԿԷՍ - 11

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում գօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն (13 / 17)

քանզի եւ զԱնանիա գերէց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկեսն ի գրկաց մարցն առեալ զքարի հարկանէին. (7 / 42)

Եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնի (50 / 30)

Իսկ կէսն՝ ուշ եղեալ Մելիտինոյ, հասին ի վերայ նորա գիշերաւ (50 / 32)

Իսկ կէսը չարապէս վիրաւորեալք, եւ ի ձայնէ պակասեալք, ուժգնակի շնչէին (28 / 28)

զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ (46 / 22)

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, եւ կիսոցն կուշտքն պատառեալ, եւ փորոտիքն յերկիր հեղեալ. (28 / 37)

Եւ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն ընկեցեալ ի սմբակս երիվարացն՝ առհասարակ սատակէին: (7 / 44)

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի, զի անդ թեթեւագոյն առնիցէ զտանջանսն. եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ (50 / 21; 50 / 22)

ԿԹԵԼ - 1

Բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել (48 / 19)

ԿԻԶԵԱԼ - 3

Եւ կիզեալ ապականեաց զագգս քրիստոնէից: (45 / 10)

Եւ ապա հուր հարեալ քաղաքին, կիզեալ ապականեցին (48 / 23)

Իսկ հետեւակքն՝ ի զօրացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք ոտիցն եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին (11 / 38)

ԿԻԶՈՒԼ - 1

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նոր (6 / 46)

և ել հուր հարաւային եւ եկեզ զամուրս բարձունս (60 / 2)

զոր գտանէր՝ կիզոյր (39 / 23)

խաղաց զազանն մահաշունչ արիւնարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փղօք, եւ կառօք եւ երիվարօք, կանամբք եւ որդուվք, եւ բազում պատրաստութեամբ: (34 / 33)

Իսկ սա ...այնքան պոռնիկ եւ բոզասէր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն չյագեցաւ (40 / 8)

նաեւ զեղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչէին (27 / 6)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ (29 / 21)

Զի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն (30 / 22)

Իսկ սա ...ի հեռաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս (40 / 9)

Քանզի նա զԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիման (30 / 24)

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 37)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց գերի ելեալք, եւ կաթնասուն տղայք զքարի հարեալք, եւ գեղեցիկ դէմք պատանեկաց թառամեալք: (27 / 14)

Եւ ի սաստիկ տագնապէն, բազում կանայք յղի գոլով՝ վիժեցին զմանկունս (28 / 20)

հովասուն եւ բարեկեցիք կոյսք եւ կանայք՝ անկեալք ի խայտառականս, եւ հետի ոտիւք վարեալք ի գերութիւն: (31 / 46)

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք ...այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 13)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցոյ. քանզի արբէք դուք յարենէ հաւատացելոց՝ արանց եւ կանանց ի ձեզ անկելոց: (29 / 17)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի (30 / 29)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան (34 / 13)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել (56 / 9)

ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտսն ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին, զերի կանանցն զհետ իւրեանց ետուն տանել: (47 / 29)

Իսկ գրարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել (51 / 5)

եւ զկին նորա պատուէ մեծ եւ երեւելի պատուով: (14 / 42)

այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 29)

Իսկ այսօր նստի անշուք, անգարդ, մերկացեալ յամենայն զեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի (42 / 6)

Քանզի Վասիլն...յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին. (13 / 26)

Իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա (14 / 32)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախար (16 / 8)

քոյրն Դաւթի կին էր նորա (23 / 38)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւթի որդոյ Սենեքերիմայ (24 / 5)

Որ կարեր յիշել անդ կին նորահարսն զեր փեսայի (28 / 16)

վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծեր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի (53 / 15)

Եւ թագաւորն ... պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին, մի՛ տղային եւ մի՛ հասակաւ կատարելոյն, մի՛ առն եւ մի՛ կնոջ (7 / 14)

Եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ. (29 / 31)

տեսանէ՞ս, որպէս գիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել... կամ որպէս զՀողեփեռնէսն՝ ի ձեռն այլում կնոջ: (39 / 6)

տեսանէ՞ս, որպէս գիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել... կամ որպէս Միսարայ սկայազինն այլազգեաց, ի ձեռն Յայելի՛ կնոջն Քաբերայ (39 / 5)

ԿԻՆՃ - 1

«ապականեաց զնա խոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմա (23 / 7)

ԿԻՍԱԳՈՒՆԴ - 1

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ ... երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր կիսագունդն անստուեր (59 / 29)

ԿԻՍԱՄԵՌ - 1

Եւ այլք ընդ փողիցն զենեալք՝ կիսամերք գոլով, դժուարաւ խոնջէին (28 / 30)

ԿԻՐՃ - 1

ժողովեցան քազում զօրք աղեղնաւորացն եւ
կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 45)

ԿԻՐՔ - 2

զի այս երեքտասան ամ է որ գայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ
քրիստոնէից (46 / 25)

եւ գնոցա կիրս կրեմք (49 / 41)

ԿԻՑ - 2

եւ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն ընկեցեալ ի սմբակս երիվարացն՝
առհասարակ սատակէին: (7 / 44)

եւ այժմ անկեալ կայ ի կիցս ամենայն ճանապարհաց մերկ եւ
խայտառակեալ, եւ կոխեն զնա նախատանօք անցաւորք
ճանապարհաց: (26 / 27)

ԿԻԻՐԱԿՈՍ - 1

Եւ ելեալ խնդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն, որ
կաթողիկոսարանին հիրատէսն էր (20 / 45)

ԿԻԻՐԱՊԱՂԱՏ - 8

Եւ տարաւ զՀռոմս՝ համարեա թէ զքնաւ զամենն զհետ իւր, մինչ զի
թագաւորին խնդրել զօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիրապատէն: (9 / 13)

Եւ եղև յետ մահուան Դաւթի Կիրապատտի (3 / 31)

վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր գայն Դաւթի Կիրապատտի, քայց
ոչ իբրև զիւր հայրենի ժառանգութիւն (10 / 13)

Չորք աթոռք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ
թէ զԿիրապատտին իշխանութիւն, եւ զոր ի Հռոմոնց: (41 / 25)

պարզեւս խոստանայր եւ գԿիրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա՝ Միայն թէ ի խաղաղութիւն դառնաս, որ քրիստոնէից արեանն խնդիր առնեմք (48 / 32)

Եթէ՝ Ձոր ի Կիրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարզեւ՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 45)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ, քանզի երիս բերդս իւրեանց դաստակերտօքն խնդրէր ի Գեորգէ, զոր Գուրգենայ տարեալ էր ի բաժնէն Կիրապաղատին անիրաւաբար, առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիւք գրէր առ ն (10 / 23)

Ձոր լուեալ գթացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ գայս. Մի՛ կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, աւելի ինչ խնդրեմ ի քէն՝ քան զոր յառաջն. այլ տո՛ւր զիմ հայրենիքն՝ զոր Կիրապաղատն ինձ տուեալ է, տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ. եւ այլ ընդ իս եւ ընդ քեզ խաղաղութիւն է: (11 / 20)

ԿԻԻՐԱՊԱՂԱՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ տայ Բագարատայ զպատիւ կիրապաղատութեան (4 / 15)

ԿԼԱՆԵՄ - 3

Եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ զլոր, եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 17)

Շունչ ի մեզ ոչ մնաց, Եւ կորեաք ի հատման յուսոյ մերոյ. Ձորացաւ մահ եւ եկուլ. Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան. (3 / 10)

զո՛ւ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (42 / 2)

ԿԾՈՒ - 1

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ (11 / 32)

ԿՂԶԻ - 3

Եւ զՄիխայիլն արեղայ արարեալ, ի կղզի անցուցին (48 / 43)

որ կոչի Սեւանայ կղզի. (5 / 16)

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին (17 / 34)

ԿՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր մի ի զօրացն սպայից Հռոմոց (13 / 30)

ԿՆՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Տէ՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի զարդուցն, զլիսոյն կնտութիւն» (30 / 33)

ԿՇԻՌ - 3

Զի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն (60 / 43)

որպէս զի մի՛ մոռասցին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն (7 / 28)

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք (19 / 40)

ԿՇՌԵՄ - 2

բայց դու ասացելովքս կշռեա՛ զայն: (36 / 11)

բայց թէ կշռես ըստ գործոյն, եւ զայն եւս տեսանես ի մեզ եղեալ (49 / 31)

ԿՇՏԱՄԲԵԱԼ - 1

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ... (4 / 7)

ԿՈԶԵՌՆ - 1

եւ Յովհաննէս ի նոյն զաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզերն կոչէին (5 / 27)

ԿՈԽԱՆ - 2

եւ կործանեաց զաշտարակս նորա, եւ արար զնա կոխան անցաւորաց (23 / 7)

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր զմեզ կոխան հեթանոսաց (49 / 43)

ԿՈԽԵՄ - 3

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս, որ զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիք, յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն (13 / 25)

եւ կոխեն զնա նախատանօք անցաւորք ճանապարհաց: (26 / 28)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրութիւնս եւ անթիւ սպառազինօք. մտեալ յաշխարհս մեր՝ ահ եւ երկիրդ հասուցանէր հեռաւորաց եւ մերձաւորաց. կոխէր (55 / 42)

ԿՈՒՈՒՄՆ - 2

Այսօրիկ են չարաչար պատմությունք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ ընդ որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա, այլ լեառն արեան, կոխումն եւ կորստեան: (29 / 2)

Եւ ամբութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ տայ զբարձր աշտարակս ի կոխումն եւ զբաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 30)

ԿՈՒՅՕՂ - 1

Ոչ լսի ձայն ուրախութեան ի կութս այգեաց, եւ ոչ բարեբանութիւն առ կոխօղս հնձանի: (22 / 35)

ԿՈԾ - 3

Եւ զամենեսեան հանդէսք պատմութեանս ի կոծ հրաւիրէ: (26 / 47)

միաւոր եղեւ ամենեցուն կոծ (27 / 4)

Ձայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան բնակիչք նորա. բարձաւ ուրախութիւն յերեսաց ամենայն երկրի. յամենայն տեղիս ողբք եւ հառաչանք. ամենայն ուրեք կոծ եւ լալականաց հանդէսք. ոչ ուրեք քահանայից երգք. ոչ ուրեք լսի փառաբանութիւն Աստուծոյ: (35 / 7)

ԿՈԾԵՄ - 1

Թեպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ (42 / 26)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանէեաց երամացեալք կոկորդայիք ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 34)

արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ, ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն զհող երկրին հեղեղատէին: (35 / 39)

անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՝ առ որս չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 44)

Արդ յո՛ր կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 9)

այլ անդրէն ի Բաբելոնն եւ որ զնովաւ կողմամբքն յուզեր զմարտն (43 / 15)

Եւ զմինն անուանէ դեմեւիկոս, եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 46)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 20)

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ (5 / 45)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն (4 / 24)

առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն (23 / 41)

Սա յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրածողով լինի, եւ ճանապարհ առնէ ի կողմանս Անտիոքացոց (13 / 34)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թէոդորոս որդի Ահարոնի (40 / 33)

թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաքէ (7 / 12)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս (34 / 37)

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 22)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնոս (28 / 13)

որ իբրեւ ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս (36 / 41)

Եւ հաւատայ ի նա զհոգս Բուլղարացն եւ արեւմտական կողմանցն (15 / 44)

յորում տեղւոջ եւ բազումք ի գլխատրացն իսկ անկան, եւ այս յերկոցունց կողմանցն. (48 / 40)

բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն (50 / 36)

որոց գլխատրք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի (32 / 20)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխատրաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան (48 / 40)

Եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի ...իսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 42)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ, որ ունէր զարեւմտից կողմն, այր քաջ եւ անուանի, եւ զբազումս միաբանեաց ընդ իւր: (18 / 35)

ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ - 1

Եւ գլորմնակայան Յունաց փախստական արար (57 / 6)

ԿՈՂՈՆԻԱ - 1

Եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կորնիա (50 / 30)

ԿՈՂՈՊՈՒՏ - 5

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթուղիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին (6 / 7)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուզ, յամենայն բարեփառութենէ մերկ եւ կողոպուտ զնոսա: (20 / 30)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ...եւ կապուտ կողոպուտ արարին զզարդս նորա: (31 / 4)

Եւ մնացեալքն մերկ կողոպուտ հետիոտիւք ուր կարէին՝ ապրեցան: (33 / 3)

Ի նոցանէ զարդ ոսկւոյ եւ հանդերձից ինդրեցին Իսրայելացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա. զմեզ ի բնաւիցն կապուտ կողոպուտ արարին (49 / 36)

ԿՈՂՈՊՏԱԾ - 1

աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ մեք գերիք եւ կալանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ յընչից կողոպտածք: (41 / 24)

ԿՈՂՈՊՏԵԼ - 1

զի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զմեզ: (60 / 16)

ԿՈՂՔ - 1

Դանիել յիւրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ զլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի (15 / 27)

ԿՈՄԻԱՆՈՍ - 8

Եւ տարեալ ի ներքս զԿոմիանոս, թագաւորեցուցին: (48 / 42)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր...սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից (12 / 39)

Կոմիանոս, քանզի առատաձեռն էր եւ զանձիւք հարուստ, բազում զօրս ժողովեաց իւր: (48 / 29)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ԿՈՄԻԱՆՈՍԻ (2 / 16)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ԿՈՄԻԱՆՈՍԻ (48 / 28)

յորում տեղոջ եւ բազումք ի գլխաւորացն իսկ անկան, եւ այս յերկոցունց կողմանցն. բայց յաղթեաց զօրէ Կոմիանոսին: (48 / 40)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան (48 / 41)

Որոց առաջնորդք էին Կոմիանոսն որ եւ թագաւորեացն իսկ եւ Կամենասն. եւ ապստամբեալք ի թագաւորէն երդմամբ չափ ոչ հնազանդել նորա թագաւորութեանն: (44 / 18)

ԿՈՅՍ - 5

Զի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ո՞վ կարիցէ կալ մեզ հակառակ (42 / 32)

Եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին զիւրք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք (46 / 43)

Կոյսը ի հրապարակս ի խայտառականս անկեալք (27 / 16)

հովասուն եւ բարեկեցիք կոյս եւ կանայք՝ անկեալք ի խայտառականս (31 / 46)

Կոյս ի խայտառականս անկեալք (36 / 4)

ԿՈՅՏ - 3

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյսու փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 9)

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյսու դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 4)

զոր հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյսու դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 15)

ԿՈԶ - 1

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին (6 / 34)

ԿՈՉԵԱԼ - 2

այլ կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց, եւ իմաստութեամբ եւ հնարիւք մուծին ի քաղաքն: (21 / 21)

Եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա (43 / 7)

ԿՈՉԵԼ - 1

Իսկ զկնի սատանայական գործոյն ի զլուխ ելանելոյ, հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 38)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ (29 / 20)

զոր շնորհին Աստուծոյ կոչեն ըստ արժանաւորութեան (5 / 17)

այսօր ի դուրս դիւարնակ կաղաղանացն՝ զոր մզկիթն կոչեն, անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ զասացեալսն: (42 / 12)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին... նաեւ զայլ շինուածսն եւ զփայտակերտ եկեղեցին զոր սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 40)

Իսկ քոյր թագուհոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թեոդոտայ, կոչ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 36)

եւ կոչ զայրս զայս յառաջ եւ առնէ այր իւր (18 / 29)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչ առ ինքն քաղցրական բանիք զթշուառական անձն(54 / 18)

եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեռն կոչեին, որ զհաւատոյ զիրսն գրեաց (5 / 27)

եւ պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչեին, եւ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 35)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բունն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Ծոավիզն կոչեին(8 / 45)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչեին, (14 / 31)

նաեւ զեղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչեին (27 / 7)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, զոր ինքեանք բարբան կոչեին, (38 / 19)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչեին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 33)

առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ... որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ (14 / 37)

Նա կոչեր գվեգ աղերսական ձայնի ի ձեռն մարգարեիցն (47 / 32)

ԿՈՉԵՑԵԱԼ - 6

Եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 29)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափիսագաց ... իսկ ի հարաւ մինչեւ ցՍիմն կոչեցեալ լեառն (34 / 40)

որդի Լիպարտին Իւանէ անուն... գնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ. (45 / 26)

Իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ (51 / 31)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր (61 / 2)

Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սատակեաց Յրուեցան զօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց. (3 / 21)

ԿՈՉԻՄ - 46

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ,
ՈՐ ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՄԱԽ (1 / 25)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵԻ Ի ԼԵԱՌՆ
ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (1 / 29)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ,
ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (2 / 5)

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

Եւ ոչ զիտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն, որ կոչի Ըռուզք, (3 / 46)

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցւոյ եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ [կոչի](#) Սեւանայ կղզի (5 / 16)

հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ [կոչի](#) Օկոմի (6 / 41)

եւ պատահեալ զօրքն միմեանց մերձ ի ծովակն որ [կոչի](#) Պաղակացիս, ահագին դղրդմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 2)

եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ [կոչի](#) Մազդատ (9 / 5)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ [կոչի](#) Սիկլառոս (9 / 11)

եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ, ի տեղւոջն որ [կոչի](#) Սալքորա (10 / 3)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորի նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ [կոչի](#) Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ (10 / 7)

խաղայ զօրօքն յառաջին տեղւոջն որ [կոչի](#) Շղփայ: (10 / 43)

եւ կամեր երթալ ի վերայ քաղաքին որ [կոչի](#) Հալպ, առնուլ աւերել զնա: (13 / 34)

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ [կոչի](#) Սեաւ (13 / 35)

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ [կոչի](#) Բերկրի (16 / 19)

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, եւ առեալ զայլ զգօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղւոջ ուրեք որ [կոչի](#) Արծակ (16 / 25)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ,
ՈՐ [ԿՈՉԻ](#) ՄՈՆՈՄԱԽ (18 / 19)

եւ նա ելեալ յամրոցէն երթայ ի բերդաքաղաքն որ [կոչի](#) Սուրմառի (21 / 27)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ [կոչի](#) Սեաւ Քար (24 / 35)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵԻ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ [ԿՈՉԻ](#) ՍՄԲԱՏԱՅ (24 / 42)

Եւ եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, եւ մինչեւ ի դաստակերտն մեծ՝ որ [կոչի](#) Վաղարշաւան (25 / 2)

բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեառն՝ որ [կոչի](#) Սմբատայ Բերդ (27 / 48)

Եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ [կոչի](#) Տարնտայ, անդ դադարեաց (33 / 31)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ [ԿՈՉԻ](#) ԿԱՐՍ (34 / 2)

Եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքաւն, որ [կոչի](#) Մանազկերտ (34 / 35)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափխազաց եւ մինչեւ ի լեառն որ [կոչի](#) Պարխար եւ մինչեւ ցստորոտն Կովկասու (34 / 38)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ [կոչի](#) Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց. եւ առեալ զառ եւ զգերի գաւառին՝ դարձան, եւ եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ [կոչի](#) Բաբերդ (36 / 13; 36 / 15)

Եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցան որ [կոչի](#) Աւնիկ, յորում ետես աշխարհածողով մարդոյ եւ անասնոյ, եւ ոչ ինչ փոյթ արար. քանզի ի հայելոյն միայն ծանեաւ թէ անառ է. եւ անցեալ առ նովաւ գայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ [կոչի](#) Դու: (37 / 12; 37 / 15)

հանդիպի քաղաքի միոջ, որ [կոչի](#) Արծկէ (39 / 33)

Եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ [կոչի](#) Մանկան Գու, (40 / 46)

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ [կոչի](#) Ծիրանիս, եւ անուն նորա Օլօմի, մարդաշատ եւ ընչաւէտ: (43 / 25)

որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, ...դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի, եւ յամուրն որ կոչի Հաւաճիչ: (45 / 27)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս(46 / 36)

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ (50 / 30)

Եւ այնու ընթացիւք եկին մինչեւ ի գլուխ գաւառին ի գիւղն որ կոչի Սորմրեանս: (51 / 13)

Եւ իբրեւ յաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն եւ ի գագանաց գառագիղն, որ կոչի Թոնդրակս (54 / 37)

Եւ անցուցեալ անդ զաւուրս իւր, երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ կոչի Սուհարկին: (54 / 41)

Եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 10)

հանդիպի անդ գունդ մի ի գորացն Հոռոմոց որ կոչին Վռանգք (36 / 15)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիւր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ (9 / 25)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիւր օրթանօոս (16 / 1)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ զլիաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 26)

Եւ յանսուրբ տեղոջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նորա, եւ որ դեմեալիկոսն կոչիւր եւ զայլոց բազմաց(18 / 1)

ԿՈՉՈՂ - 1

բայց սակայն բազում անգամ հալածեալ ի Սաւուղայ, ներեր եւ անսայր կոչողին հրամանի (19 / 16)

ԿՈՍՏԱՆԴԻԱՆՈՍ - 3

Ձկնի նորա փոխանորդէ զթագաւորութիւն յառաջասացեալն Կոստանդիանոս նորին հարագատն: (13 / 28)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՛ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհի հատուած արար ի յիրմէ թագաւորութենէն (57 / 3)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի. (13 / 1)

ԿՈՍՏԱՆԴԻՆ - 11

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ (1 / 15)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ, ՈՐ ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՄԱԽ (1 / 25)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ (12 / 34)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ, ՈՐ ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՄԱԽ (18 / 19)

Այսոքիկ եղեն ի սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ, յորում էր թուականութեանս մերոյ ամք չորեքհարիւր իննսուն: (20 / 4)

Իսկ Թեոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի (40 / 16)

Ապա ինդրակքն ելեալ Կոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին (12 / 22)

Կոստանդին նորին հարագատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, զոր հրամայէ թագաւորն ինդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 14)

քանզի ոչ կամէին եթէ Կոստանդին թագաւորեացէ: (12 / 18)

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարագատն՝ անս չորս (12 / 35)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ(20 / 43)

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ - 13

ԹԷ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (2 / 2)

Եւ հասանէ ի թագաւորական քաղաքն իւր Ի Կոստանդնուպոլիս: (4 / 21)

Եւ հրամայէ իսաղացուցանել զնա Ի Կոստանդնուպոլիս. (10 / 38)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն...երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր Ի Կոստանդնուպոլիս (12 / 12)

զոր իբրեւ լուսա՝ առանց յապաղանաց դարձեալ զօրօքն չոգաւ Ի Կոստանդնուպոլիս: (13 / 20)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ Ի Կոստանդնուպոլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զժօրուսն... (14 / 8)

Եւ ապա հանեալ զնոսա անտի, տարան Ի Կոստանդնուպոլիս առաջի թագաւորին (24 / 37)

ԹԷ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (33 / 16)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա Ի Կոստանդնուպոլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկիւ կամէին արկանել զնա (33 / 33)

Եւ ինքն թագաւորն մեծաւ յաղթութեամբ երթեալ մտանէ ի քաղաքն իւր Կոստանդնուպոլիս: (9 / 22)

կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպոլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս (16 / 2)

Եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպոլիս (54 / 31)

քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասեր էր՝
մինչզի Կոստանդնուպոլսոյ կանամբքն շագեցաւ (40 / 8)

ԿՈՎԿԱՍ - 1

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ
յամուրն Ափիսագաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարիսար եւ մինչեւ
ցատորոտն Կովկասու... (34 / 39)

ԿՈՏՈՐԱԾ - 13

Ի սորա թագաւորութեանն եղել մեծ կոտորած զօրացն (16 / 18)

ասէն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ որ տեսեալ (48 / 38)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, գարձան ի քաղաքն՝ (48 / 20)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ
ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (1 / 28)

ՎԱՍՆ ԱՐԾԻՆՆ ԱՆՈՂՈՐՄ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (1 / 31)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ,
ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 14)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ
ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (24 / 41)

ՎԱՍՆ ԱՐԾԻՆՆ ԱՆՈՂՈՐՄ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (29 / 25)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ,
ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 44)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա,
անչափ կոտորածս ասնէ ի դուռն քաղաքին (24 / 11)

Ջոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային. որոց զհետ մտեալ
թշնամեացն, անչափ կոտորածս ասնէին (33 / 1)

Իսկ զօրքն Պարսից գիշերագնաց եղեալ, կալան գդուռն քաղաքին, եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս ասնէին (40 / 31)

Եւ ի պատահելն իրեանց՝ բազում կոտորածս ասնէին յերկոցունց կողմանցն (50 / 35)

ԿՈՏՈՐԵԱԼ - 4

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց գերի ելեալք (27 / 14)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 8)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն (46 / 20)

զի լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ էր մարմին սպանելոցն. զի ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ (56 / 21)

ԿՈՏՈՐԵԼ - 3

Եւ հրամայէ զօրացն կոտորել զծառատունկս քաղաքին: (11 / 26)

զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 18)

սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ... (47 / 7)

ԿՈՏՈՐԵՄ - 14

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց, եւ զմնացեալսն առ եւ դարձաւ: (51 / 27)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն (40 / 12)

որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսա զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 9)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափիսագաց. որոց զհետ երթեալ զօրացն՝ կոտորեցին մինչեւ ի մուտս արեւուն: (11 / 11)

յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրեւ քսան եւ չորս հազար: (16 / 31)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 4)

անողորմ կոտորեցին զամենեսին, (34 / 10)

անյագարար կոտորեցին զորս եւ զսին: (35 / 36)

յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 29)

եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին (39 / 38)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 2)

եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար (43 / 34)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի առաջի հօր (48 / 9)

եւ ի դիմի հարեալ, յաղթեցին եւ կոտորեցին զամենեսեան (51 / 33)

ԿՈՏՈՐՈՒԱԾ - 3

յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց (36 / 26)

եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 20)

եւ եկեալ ի վերայ քաղաքին՝ իրամատեցին զպարիսպ նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 6)

ԿՈՏՈՐՈՒՄՆ - 1

Իսկ գոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղեւ կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական. (36 / 10)

ԿՈՐԱԿՆԵԱԼՔ - 2

Իսկ որք իւեթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեայք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 30)

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք... յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեայք եւ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 29)

ԿՈՐԱՆԱՄ - 1

Եւ մաշեցաք եւ կորացաք, եւ յերկիր կցեցան մէջք մեր (60 / 9)

ԿՈՐՁԵԱԼ - 2

Եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 15)

Եւ արդ գոր Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգոյն կորզեալ էհան (58 / 32)

ԿՈՐԻԻՆ - 2

Ձոր իբրեւ զառիւծունս ընթացան, եւ իբրեւ կորիւն առիւծուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ զազանաց եւ թռչնոց երկնից (25 / 5)

Մեպուհ գունդն ազատաց էլեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 32)

ԿՈՐԾԱՆԱԿԱՆ - 2

Նաեւ յօղոյ ձեռնտուութիւն եղեւ կործանական ատուրն (31 / 28)

Այսպէս եղեւ վախճան կործանական բանտին (47 / 30)

ԿՈՐԾԱՆԵԱԼ - 4

Վա՛յ տարւոյն, վա՛յ աշխարհաւեր խորհրդոյն, յորում կործանեալ ապականեցան բնակիչք երկրի (44 / 21)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ (45 / 12)

Մերս քանի՛օն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպառնալիք միայն, այլ պատուհաս բարկութեան հասեալ եւ ի գլուխ էլեալ, եւ մեք չարագանեալք եւ կործանեալք եւ տեսարան աշխարհի եղեալ (27 / 10)

Իսկ այժմ գնորին հակառակն տեսանեմք. երկիր աւերակ, թափուր ի բնակչաց. քաղաքք կործանեալք (44 / 41)

ԿՈՐԾԱՆԵՄ/ԻՄ/- 7

Իսկ աստ վաճառողն յոյժ ապառումն եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց. զի այգի գոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր ...նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նորա (23 / 6)

քանզի բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 20)

Զայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան բնակիչք նոր (35 / 6)

եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվադակի անկեալ կործանեցաւ. (9 / 25)

Զայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր (35 / 5)

վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվադակի կործանեցաւ (46 / 40)

Գրէ երջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն, եթէ «թագաւոր արդար կանգնէ զաշխարհս, իսկ անօրէնն կործանէ»: (39 / 44)

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ - 11

Այս եղև սկիզբն կործանման տանն Տայոց: (5 / 5)

Ոհ, աւա՛ղ եւ վա՛յ ի վերայ անմխիթար կործանմանս: (49 / 37)

Զի տէր է որ շինէ եւ քակէ, տայ զամուրս ի դողումն եւ զբարձր աշտարակս ի կործանումն. (55 / 13)

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ ՄԵԼԻՏԻՆՈՅ ՇԱՀԱՍՏԱՆ ՔԱՂԱՔԻՆ (2 / 18)

Արդ զի՛նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել (36 / 39)

որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, (40 / 13)

թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 19)

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զոցս մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով, տարաւ յանգ զաշխարհաւեր կործանումն: (45 / 15)

եւ եղեւ կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչեւ ի կատարած յաւիտենից: (46 / 41)

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ ՄԵԼԻՏԻՆՈՅ ՇԱՀԱՍՏԱՆ ՔԱՂԱՔԻՆ (48 / 46)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկարելով զողբսն. ո՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 18)

ԿՈՐՆՉԻՄ - 6

յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն (49 / 33)

Պակասեաց այս ամենայն եւ կորեաւ (22 / 37)

Բարձաւ այս ամենայն, կորեաւ եւ ո՛չ երեւի: (35 / 17)

Շունչ ի մեզ ոչ մնաց, Եւ կորեաք ի հատման յուսոյ մերոյ (3 / 9)

եւ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ ոք կորիցէ. (50 / 18)

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ. այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (26 / 3)

ԿՈՐՈՎԻ - 2

բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին (58 / 3)

հսկայս կորովիս եւ բարձրահասակս, անդիմահարս եւ անմարտնչելիս՝ աստուածորդիս իրեանց անուանեցին: (55 / 5)

ԿՈՐՈՒՄԱՆԵՄ - 2

և որ կարծեին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի եւ
զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 13)

«Զչարսն չարաւ կորուսցէ»: (16 / 34)

ԿՈՐՈՒՍԵԱԼ - 1

զի յոյժ ողորմէր կորուսեալ անձինն: (54 / 26)

ԿՈՐՈՒՍՏ - 5

Բայց անդ եղև Հայոց կորստեան զիր եւ նամակ (8 / 20)

Այտքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ ընդ որ
հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա, այլ լեառն արեան, կոխման
եւ կորստեան: (29 / 2)

Այտքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք
ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն (46 / 34)

քանզի զիրեանց կորստեան վիին չհամարձակին յայտնի ցուցանել
ումեք. (52 / 17)

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի
կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի (29 / 3)

ԿՈՒԹ - 2

Ոչ լսի ձայն ուրախութեան ի կուրթս այգեաց (22 / 34)

ոչ լսին ձայնք ուրախութեան ի կուրթս այգեաց եւ ո՛չ ծանրանան պահառք ի
ստոմանեաց: (35 / 16)

ԿՈՒՇՏ - 2

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, եւ կիսոցն կուշտքն պատառեալ, եւ փորոտիքն յերկիր հեղեալ (28 / 37)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտսն ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 28)

ԿՈՒՌ - 1

կուռ հարեալ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար պատերազմի: (51 / 16)

ԿՈՒՏԱԿ - 1

որ իբրեւ ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս (36 / 41)

ԿՈՒՏԱԿԵԱԼ - 1

Իսկ քաղաքացիքն ...ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք, իբրեւ զալիս ծովու կուտակեալք զմիմեամբք զեղուին: (15 / 1)

ԿՈՒՏԱԿԵԼ - 1

Իսկ զօրացն բազմութիւն խուռն առաջի ընթանալով՝ զօրէն ծովային ալեացն զմիմեամբ կուտակելով: (22 / 22)

ԿՈՒՏԱԿՈՒՄՆ - 1

եւ իբրեւ զկուտակումն ալեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին (56 / 7)

ԿՈՒՏԵՄ - 1

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր, եւ զետեղեալ յաշխարհն Բիւթանացոց, անհուն բազմութիւն յինքն կուտէր: (57 / 12)

ԿՈՒՐԱՅՈՒՅԱՆԵՄ - 1

ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ զտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր: (49 / 23)

ԿՈՒՐԾՔ - 1

գորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զզլիտվն շրջէին (47 / 20)

ԿՈՓԻԻՆ - 1

եւ ի կոփիւն սուսերացն կայծակունք հրոյ հատեալ՝ յերկիր անկանէին: (7 / 4)

ԿՈՒԻԻ - 2

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր, եւ պատերազմի օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպն՝ զնետն ի քաղաքն ընկենայր. եւ այնու զամենայն կռուոյն օրինակսն ծանուցանէր նոցա, թէ՛ Առ վաղիւն այսպէս եւ ըստ այսմ ձեւոյ է կռուոյն օրինակն (37 / 48; 38 / 1)

ԿՈՌԻԻՄ - 1

Իսկ ի գալ երկրորդ ատուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն (38 / 28)

ԿՏԱԿ - 1

Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՝ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին (8 / 22)

ԿՐԱԿ - 1

որոց գլխաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ. (32 / 19)

ԿՐԵԼ - 1

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայցէ. եւ ծով եւ ցամաք երկնէր եւ առատանայր կրել ի սմա զգօրութիւն իւր. որպէս բարձրն Եսայիաս վասն Երուսաղեմի մարգարէանայր: (29 / 28)

ԿՐԵՄ - 9

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել՝ որ յափշտակեաց զայն, թէ զի՛նչ կրեաց. որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 16)

մէք խոստովանօղ լեզու ունիմք, թէպէտ ի բարի գործոց թափուր եմք, եւ զնոցա կիրս կրեմք. (49 / 41)

Ո՛վ քո, Աստուած ...այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 25)

զի նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա (57 / 27)

դատ եւ իրաւունս զայս կրեցէ: (54 / 23)

Եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիւր յանցնիւր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց, զոր ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 9)

Թուեր մեզ թէ նոքա մեղաւոր գոլով՝ կրեցին զպատուհասն, եւ մեք ըստ արդարութեան մերոյ ապրեցաք (25 / 46)

Զի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օն առաւել պատժոց արժանի չիցեն (30 / 40)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին. (47 / 20)

ԿՐԹԵԱԼ - 1

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. (55 / 34)

ԿՐԿԻՆ - 2

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. (47 / 9)

նոքա կրկին առնէ՛ին զընթացսն (51 / 11)

ԿՐՈՒՆԿ - 1

զի իբրեւ զորձանս գետոց ընդ վիմի հարեալ, այնպէս զօրքն Հոռոմոց ընդ նոսա հարեալ՝ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 8)

ԿՐՕՆ/Ք/ - 3

եւ լնուլ զամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամբք, եւ բառնալ զկարգս եւ զկրօնս քրիստոնէութեան: (58 / 45)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ...տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ երթեալ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 17)

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիւք կերպարանին առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիւք պատրեն զմիտս անմեղացն (52 / 20)

ԿՐՕՆԱՍՏԱՆ - 2

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցոյ եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ կոչի Սեւանայ կղզի (5 / 16)

եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք (46 / 44)

ԿՐՕՆԱԻՈՐ - 7

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ... յորժամ այսպիսի յոյզք եւ ինդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերա (54 / 12)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց՝ ը լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին (47 / 19)

առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 24)

Վաճառականք՝ եկեղեցոյ շինողք եւ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեւանք եւ հանգուցիչք, եւ առ աղքատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 34)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն (35 / 41)

Իսկ զթիւ համարոյ անկելոցն եւ զերեացն՝ եօթն հազար ասացին՝ եւ կրօնաւորացն՝ վաթսուն: (47 / 41)

Եւ ոչ այդ միայն, նաեւ ոչ մարթացին կրօնաւորք զդիմի հարկանել պատերազմասէր դիւին (59 / 41)

ԿՐՕՆԱԻՈՐԱԿԱՆ - 2

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցոյ եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ կոչի Սեւանայ կղզի (5 / 15)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք (22 / 23)

ԿՑԵՄ - 1

Եւ մաշեցաք եւ կորացաք, եւ յերկիր կցեցան մեջք մեր (60 / 9)

ԿՕՇԻԿ - 1

Եւ սլաքեալ նետք նոցա, գօտեւորեալք քաջապէս, եւ անլուծանելի ունելով զխրացս կօշկաց: (24 / 47)

ՀԱԲԵԼ - 1

բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ, որպէս Հարեյի եւ Յովսէփայ դիպեցան իրքն: (52 / 30)

ՀԱԳԱԳ - 1

եւ ի սողալոյն պակասեալք ի ձայնս, ո՛չ կարէին արտաքս բերել զհազազն (28 / 43)

ՀԱԶԱՐ - 8

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր ի հարիւր կամ զհազար այր (14 / 19)

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի ընդ ծով, (9 / 17)

յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրեւ քսան եւ չորս հազար: (16 / 32)

Քանզի հեծելագօրքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ զվաթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին (32 / 18)

կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 21)

կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար (43 / 35)

Իսկ զթիւ համարոյ անկելոցն եւ գերեացն՝ եօթն հազար ասացին՝ (47 / 40)

կամ զԵգեկիային՝ որ աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 38)

ՀԱԶԻԻ - 3

Ազատ կանայք ...որք հետի ոտիք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազի երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ (7 / 40)

գոր հազի կարացին դադարեցուցանել զամբոխն զլիաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 7)

այսպէս եւ ի նոցանէ ըմբռնեալքն հազի կարեն կալ յակաստանի: (52 / 23)

ՀԱԼԱԾԵԱԼ - 3

բայց սակայն բազում անգամ հայածեալ ի Սաւուդայ, ներեր եւ անսայր կոչողին հրամանի (19 / 15)

իբր ի թշնամեաց հայածեալք ի սառնամանեացն՝ ոչինչ փոյթ առնելով ընչից, անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 2)

Եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչին հայածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիծունս հօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց (41 / 47)

ՀԱԼԱԾԵԼ - 1

Զի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հայածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք (60 / 23)

ՀԱԼԱԾԻՉ - 1

ոչ միայն չխնդրէր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հայածիչն, ինայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ. (19 / 17)

ՀԱԼԵԱԼ - 1

Եւ զաշտարակս անմատոյցս իբրեւ զմով հայեալ սպառեաց (60 / 3)

ՀԱԼՊ - 1

Եւ կամէր երթալ ի վերայ քաղաքին որ կոչի Հայս. (13 / 35)

ՀԱԿԱՄԻՏՈՒԹԻԻՆ - 1

Զի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 9)

ՀԱԿԱՌԱԿ - 11

Եւ ի վերայ էած, թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հակառակ կայ. եւ որք հակառակն կան, անձանց դատաստանս ընդունին». որպէս եւ սմա իսկ եղեւ: (19 / 36; 19 / 37)

Զի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ո՞վ կարիցէ կայ մեզ հակառակ (42 / 32)

Եւ քանզի ոչ գոյր հակառակ որք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նորա եկին (45 / 43)

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամբացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղեւ իսափան եւ դիմահար Եդերայ (55 / 15)

զի ոչ եթէ այլ որ դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 28)

Եւ որք հակառակն կան, անձանց դատաստանս ընդունին (19 / 37)

զի յորժամ զսոցին հակառակն պատմեցից, ամենեցունց շարժեցից արտասուս: (22 / 25)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին, եւ ընդ գերութիւն ցեղին Յովսեփու չցաւեր նոցա. վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 9)

Իսկ այժմ գնորին հակառակն տեսանեմք (44 / 40)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտ հակառակօքն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 43)

ՀԱԿԱՌԱԿ/գոյ/. - 2

ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 37)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտ հակառակօքն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 43)

ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐՏ - 1

«Քանզի ո՛չ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր քաղէ զօրութիւն հակառակամարտին»: (32 / 27)

ՀԱԿԱՌԱԿՈՐԴ - 2

Զի՞նչ թէ եւ աստ ի ձեռն հակառակորդացն զփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 8)

«Ոչ, ասէ, իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր տկարացուցանէ զհակառակորդն»: (12 / 10)

ՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻԻՆ - 2

Սոքա ընդ միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից երկրին՝ կարօտացան իրաւանց եւ դատաստանի: (5 / 38)

քանզի յորժամ Պարսիկք զիտացին զոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթելէկա առնելով, (45 / 13)

ՀԱՂՈՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Թեպետ եւ յոյժ մեղաւոր իցէ, պա՛րտ է զխոստովանութիւնն ընդունել, եւ տերունական մարմնոյ եւ արեանն հաղորդեցուցանել (53 / 31)

ՀԱՂՈՐԴԻԼ - 1

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին՝ պարտին եւ սգոյն հաղորդիլ (42 / 23)

ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ - 1

քանզի զի՞նչ հաղորդութիւն է լուսոյ ընդ խաւարի: (42 / 45)

ՀԱՃԵԱԼ - 2

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր (19 / 19)

եւ լուեալ թագաւորին , գանձիք եւ իշխանութեամբ հաճեալ զկամս նոր (23 / 45)

ՀԱՃԵԼ - 1

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 32)

ՀԱՃԵԼԻ - 1

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա. (33 / 12)

ՀԱՃԻՄ - 1

Այսօրիկ են չարաչար պատմությունք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ ընդ որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա, այլ լեառն արեան, կոխման եւ կորստեան: (29 / 1)

ՀԱՃՈՅ - 2

Եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ խնդրէր զօրս յօգնականութիւն (6 / 15)

Ջառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ առնել ի մէջ քահանայից ըստ արժանաւորութեան, եւ անարժանիցն ասաց լռել. եւ իբրեւ այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց՝ ապա ի վերայ սորին եւ այլ միւս եւս յաւել. քանզի արժանաւորացն հրամայէր ի տարւոջն երիս միայն մատուցանել պատարագս: (53 / 26)

ՀԱՃՈՅՔ - 2

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր. «Գտի այր ըստ սրտի իմոյ, որ արասցէ զհաճոյս իմ»: (19 / 21)

նաեւ որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամքք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 41)

ՀԱՄԱԼԵԶՈՒԻ - 1

Համայեգորք եւ համացեղք, ի միոյ ականէ բղիսեալք քաղցր ջուր եւ դառն (52 / 34)

ՀԱՄԱԽՈՐՀ - 1

Իսկ առաքելալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ(10 / 7)

ՀԱՄԱԶԱՅՆ - 3

Ո՛վ լեառն, համաձայն տեսանեմ զքեզ լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան ազունքն Իսրայէլի: (29 / 13)

ամին համաձայն եւ Պօղոս Երբայեցուցն գրէ (49 / 5)

Նաեւ առաքել նմին համաձայն գրեալ, ասէ (52 / 10)

ՀԱՄԱԶԱՅՆԵԱԼ - 1

Ոչ երթեալ ըստ գրոց կանոնի եւ ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից, ի բաց թողլի է. (54 / 42)

ՀԱՄԱՇՈՒՆՉ - 1

Արդ անդրանիկ արքանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, (53 / 5)

ՀԱՄԱՌՕՏԵՄ - 1

մէք զմերս ըստ կարի մերում համառօտեցար: (32 / 10)

ՀԱՄԱՏՈՂՄ-- 1

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմը են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին՝ պարտին եւ սգոյն հաղորդիլ (42 / 22)

ՀԱՄԱՐ - 9

եւ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ առաքէ զնոսա յարեւելս անդառնալի եկիւք (4 / 35)

եւ զմերոյս ո՞վ բերէ զհամար: (31 / 7)

Իսկ զայրեցելոցն ո՞վ կարիցէ բերել զհամար. (31 / 33)

բայց զեկամտիցն, եւ որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան, զնոցա ո՞վ կարէ բերել զհամար: (31 / 41)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՞վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՞ր միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 43)

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար (35 / 47)

Հրայրեաց եղև տաճարն սորբ. այրեցան եւ ի մեզ փոխանակ միոյ տան՝ բազում եկեղեցիք. եւ առանց համարոյ անկան քահանայք նոցա ի սուր (31 / 6)

Իսկ զթիւ համարոյ անկելոցն եւ զերեացն՝ եօթն հազար ասացին՝ եւ կրօնաւորացն՝ վաթսուն: (47 / 40)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն (57 / 4)

ՀԱՄԱՐԵԱ ԹԷ - 1

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս, եւ տարաւ զՀռոմսն՝ համարեալ թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր, մինչ զի թագաւորին ինդրել զօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիւրապաղատէն: (9 / 12)

ՀԱՄԱՐԵԱԼ - 1

Եօթնապատիկ հատուցումն ի ծոց մեր ընկալաք. վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայսն կատականաց համարեայ լինէր: (60 / 13)

ՀԱՄԱՐԵԼ - 2

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն (55 / 19)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր, համարելով զմեզ քեղ ի ժառանգութիւն (61 / 2)

ՀԱՄԱՐԻՄ - 10

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զհիտութեան ծանուցելոց իրաց (59 / 24)

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն (55 / 10)

սպառեալ համարեցան. մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. (55 / 33)

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ (57 / 1)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել, որ եղև յաւուրս մեր (61 / 7)

վասն զի ոչ համարէին թէ գոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 21)

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն ընդդէմ կալ. շտապ տագնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 38)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին (7 / 31)

համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ». (31 / 25)

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նորա մեղաւո՞րք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ (26 / 2)

ՀԱՄԱՐՁԱԿ - 2

Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՛ղ համարձակ զայ նստի թագաւոր (43 / 9)

եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 33)

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԳՈՅՆ - 1

առնէին պատասխանի համարձակագոյնս (39 / 17)

ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՊԷՍ - 1

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով (45 / 14)

ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԱԼ - 2

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն (40 / 10)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի (47 / 7)

ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼ - 1

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն (54 / 5)

ՀԱՄԱՐՁԱԿԻՄ - 4

Եւ վասն այնորիկ յանարժան գործ համարձակեցայ: (18 / 33)

Մտին հեթանոսք... եւ յեկեղեցիս մեր, եւ համարձակեցան յանմտանելիսն, եւ պղծեցին պիղծ գարշապարօք զսրբութիւնս նորա (31 / 3)

ոչ ոք ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 6)

քանզի զիւրեանց կորստեան վիհն չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումեք (52 / 17)

ՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԹԻԻՆ - 2

մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, եւ միւսն զազանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 40)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն. (32 / 43)

ՀԱՄԱՑԵՂ - 1

Համալեզուք եւ համացեղք. ի միոյ ականէ բղխեալք քաղցր ջուր եւ դառն. թէպէտ սուրքն Յակովբ յանհնարիսս ասաց զայս, բայց սակայն առ մեք եղև այս (52 / 34)

ՀԱՄԲԱՌՆԱՄ - 1

«Յորժամ համբարնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձեռք. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձ (42 / 43)

ՀԱՄԲԱՐ - 1

Տունք ցանկալիք, բարձրաձեղունք եւ մեծամեծք՝ եղեն քնակութիւնք համբարեաց եւ յուշկապարկաց (20 / 13)

ՀԱՄԲԱԻ - 5

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբար պատմութիւն էր՝ զկայ առցէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ սասացի: (29 / 17)

Եւ ոչ համբար խաղաղութեան կամ աւետիս բարեաց լուաք (59 / 39)

Արդ ի հասանել համբարոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հոռոմոց, եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 12)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբարոյն երթեալ յարեալ էր ի ն (54 / 13)

Արդ անդրանիկ արքանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբարն՝ գոր համբարեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել (53 / 6)

ՀԱՄԲԱԻԵԼ - 1

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբարելոյ (15 / 39)

ՀԱՄԲԱԻԵՄ - 2

Արդ անդրանիկ արքանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել (53 / 6)

զի ամենակալ համբաւեք զինքն եւ Աստուծոյ աթոռակից. (37 / 3)

ՀԱՄԲԵՐԵԼ - 2

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անհրաւարքար, առ որս ոչ կարաց համբերել (6 / 13)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին (16 / 14)

ՀԱՄԲԵՐՕՂ - 1

Զի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս, զի համբերողքն արժանացին պսակին փառաց (39 / 9)

ՀԱՄԵՍՏՈՒԹԻԻՆ - 1

յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց զառաձեալ՝ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 47)

ՀԱՄՈԶԵՄ - 1

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գեորգի՝ ի իսաղաղութիւն համոզեաց զնոսա. (5 / 40)

ՀԱՅԵԼ - 1

Յետ երից աուրց շարժեալ ամենայն բանակաւն, խաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ, եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցաւն որ կոչի քանզի ի հայէլոյն միայն ծանեաւ թէ անառ է (37 / 13)

ՀԱՅԵՑԵԱԼ - 2

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայեր առ ախոյանսն (58 / 9)

Զի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսցիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նոր (61 / 29)

ՀԱՅԹԱՅԹԱՆՔ - 2

զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել (28 / 28)

իւրաքանչիւր որ հնարէր հայթայթանս գտանէ (48 / 12)

ՀԱՅԻՄ - 9

այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց, զի բնաւ մի՛ հայեցին եւ տեսցեն զմեզ կենդանիս (61 / 19)

եւ խուճապեալք յերկիւղէն՝ ոչ որք յազգայինսն կամ ի կարեւոր բարեկամսն հայեցաւ (56 / 4)

Իսկ որք իւր շարք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 29)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայէր ի նոսա (58 / 2)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայէր առ ախոյանսն (58 / 9)

Եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, վասն անդրանկութեանն. իսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 42)

Եւ հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեւանս արարեալ (10 / 8)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգետս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին (37 / 16)

Չոր եւ մանկունքն ի հնոցին գովելով ասէին, «Որ նստիս ի քերովբէս եւ հայիս յանդունդս, գովեալ ես եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան» (19 / 46)

ՀԱՅՈՑ ԱՇԽԱՐՀ - 2

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ, ի ցեղէն Բագրատունոյ, այր հզօր եւ յաղթօղ ի պատերազմունս. սա ի խաղաղութեան կալաւ զաշխարհս Հայոց: (5 / 8)

Եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա, եւ ասէ. Տա՛ր զգիրդ եւ տո՛ւր ի թագաւորն Հայոց. (20 / 47)

ՀԱՅՐ - 28

զհայր եւ զորդի մի սուր խողխողէր (56 / 17)

Եւ ի նմին տեղոջ զայ հանդիպի թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, եւ հայր նորա Գուրգէն, եւ մեծապէս փառաւորէ զնոսա ինքնակալ թագաւորն: (4 / 13)

քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ (18 / 21)

Միովն ի մէնջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր գրութեանց է. (25 / 18)

մոռացաւ հայր զգութ յորդոց, եւ մայր զւեր նորածին մանկանց: (28 / 15)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմսն առնէ պատասխանի, եթէ՝ Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (4 / 47)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմսն առնէ պատասխանի, եթէ՝ Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (4 / 47)

ընդ ամենայն ջերմագութ հարսւմբ անցանէ այս բան: (42 / 40)

որ իւր հարսնցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, (44 / 3)

Որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զիշխանութիունն (15 / 30)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին, որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեան (17 / 39)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղեւ բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ խառնիճաղանճ բազմութեանց՝ որոց ոչ գոյր թիւ: (53 / 44)

Կարծական եղեւ մեզ այս կեանքս. եթէ մեղք հարցն մերոց ընդ մեզ ելին, որպէս մարգարէն ողբալով զիրոցն ամբաստանէր, ապա աւա՛ղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 14; 41 / 15)

եւ յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ (60 / 11)

Եւ ո՞ւր է այն զոր Աստուած ընդ Եզեկիելի խօսելով ասէր. «Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զօր ասեն ի մեջ Իսրայէլի, եթէ հարքն ազոխ կերան, եւ որդւոցն ատամունքն առին: (41 / 17)

Եւ տայ Բագարատայ զպատիւ կիրապաղատութեան եւ հօր նորա՝ զմագիստրոսութեան, եւ արձակէ զնոսա իաղադութեամբ: (4 / 15)

Չոր ի Կիրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգեւ՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 45)

զի ամենայն անձինք իմ են, որպէս անձն հօր նոյնպէս եւ անձն որդւոյ», եւ որ ի կարգին է. եւ ազատեաց զորդի ի պարտուց հօր: (41 / 19; 41 / 21)

«Եկա՛յք օրհնեալք hop իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (43 / 1)

կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ գորդի առաջի hop (48 / 10)

բայց մեք ապստամբեցաք ի մեր քաղցր եւ h բարի hopէն (49 / 11)

վասն զի որդին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ, եւ չժամանեաց ի պատիւ hopն: (8 / 25)

զոր Ծոավիզն կոչէին, որ վասն hopն մեղանաց ի վաղնջուց հետէ յիշխանութեան պատուոյ անկած էր: (9 / 1)

Երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զինքն ի ծառայութիւն hopն ամենայն չարեաց: (16 / 10)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր hopն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել (49 / 8)

Արդ անդրանիկ արբանեակն եւ համաշունչ hopն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ (53 / 5)

ՀԱՅՐԱԲԱՐ - 1

որքան եւ տեղի լինի իւրատու՝ քաղցրութեամբ եւ հայրաբար իւրատէ (50 / 19)

ՀԱՅՐԱԿԱՆ - 1

զի իւրատու գաւազանն՝ հայրական է (49 / 3)

ՀԱՅՐԱՊԵՏ - 14

Այլ եւ երկիցս ժողով եղև բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ իսառնիճաղանճ բազմութեանց՝ որոց ոչ գոյր թիւ: (53 / 44)

ԹԷ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՎԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (2 / 2)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին, եւ մեծարեալ պատուի ի նմանէ: (8 / 7)

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 14)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտերունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուղս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 16)

Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին (8 / 21)

Եւ ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր, եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 18)

ԹԷ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՎԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (33 / 16)

Եւ տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ երթեալ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 17)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս (24 / 9)

Եւ եկեալ՝ ոչ ըստ առաջին պատուոյն մեծարէ զհայրապետն: (24 / 16)

Եւ եւս առաւել պատուով մեծարեալ ի թագաւորէն եւ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն իւր: (8 / 20)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս, եւ է զերեզման նորա ի Հռոմոսի վանքն: (8 / 28)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս, առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն (23 / 39)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս, առ հայրապետական աթոռն եւ առ թագաւորական պատիւն: (22 / 9)

այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 28)

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց (41 / 40)

ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ - 4

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս (5 / 14)

յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ (23 / 20)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ գնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 26)

Եւ հայրապետութիւն մեծ եւ նախանձելի ամենայն ազգաց. եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք (41 / 26)

ՀԱՅՐԵՆԱՏՈՒՐ - 1

«Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք եւ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնտոյի պաշտամանցն, այլ արեամբ որդոյն Աստուծոյ»: (23 / 2)

ՀԱՅՐԵՆԻ - 10

Եւ պատիր բանիք զբազումս յազատաց աշխարհին հանեալ հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 12)

Մեպոսի գունդն ազատաց էլեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 31)

Ջոր ի Կիրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգեւ՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 46)

մինչ զի բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 18)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիւր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր գտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ (9 / 26)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իւելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 32)

Ելին իշխանքն ի հայրենի ժառանգութենէ իւրեանց, եւ եղեն պանդուխտ յօտար երկիր (20 / 9)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին. վասն զի նոքա յապատամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափխազին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին. վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւիթ Կիրապաղատի, բայց ոչ իբրեւ զիւր հայրենի ժառանգութիւն, այլ պարգեւք էին այսոքիկ ի թագաւորէն վասն նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 14)

Այլ թագաւորն ... առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիք գրէր առ նա, թէ Ջոր քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, եւ կա՛ց խաղաղութեամբ ի քո բաժնիդ (10 / 24)

Իսկ Թէոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդէայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում ոչ ոք կարասցէ ի վերայ յառնել: (40 / 17)

ՀԱՅՐԵՆԻՔ - 1

այլ տո՛ւր զիմ հայրենիքն՝ զոր Կիրապաղատն ինձ տուեալ է (11 / 19)

ումանք ... նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել, եւ ոչ որ էր որ տայր (28 / 27)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին զալ ի յօգնականութիւն, զՍաւուղայն ախտացեալք առ վիուկն ընթացեալք (32 / 32)

ՀԱՅՔ - 38/առանձնանել ազգը և աշխարհը/

հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ խնդրեցէք զայր որ յի Հայոց զո՛ր եւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 44)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն (24 / 34)

ԱՆՑՔ ԸՆԴ ԱՇԽԱՐՀՍ ՀԱՅՈՑ (1 / 6)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ (1 / 8)

ԱՆՑՔ ԸՆԴ Ա ՇԽԱՐՀՍ ՀԱՅՈՑ (2 / 32)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ (5 / 7)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ, ի ցեղէն Բագրատունւոյ, այր հօօր եւ յաղթօղ ի պատերազմունս. սա ի խաղաղութեան կալաւ զաշխարհս Հայոց: (5 / 8; 5 / 10)

Բայց անդ եղև Հայոց կորստեան գիր եւ նամակ (8 / 20)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն, եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 11)

Եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 9)

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց (20 / 5)

Եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա, եւ ասէ. Տա՛ր զգիրդ եւ տո՛ւր ի թագաւորն Հայոց. (20 / 47; 21 / 1)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հռոմոնց, եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց: (21 / 13)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք (21 / 15)

Յայտոսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հռոմոնց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց: (21 / 37)

Արդ այս ամենայն ի վաճառէն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք: (22 / 45)

յորում տեղուոջ մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդուվն, որ մեծ սուզ հասոյց Հայոց: (24 / 12; 24 / 13)

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տերութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն (24 / 13)

Քանզի արք տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ յարբումն չար. (26 / 25)

որոց գլխաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի, եւ Գրիգոր Հայոց հզօր իշխանն, որ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 20; 32 / 21)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. (33 / 30)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին... եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 22)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասէն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ զԴուին եւ զԳանձակ ունէր, եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ, որք ելեալ էին յաշխարհն Հայոց: (40 / 27; 40 / 27)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ գաշխարհս Հայոց (43 / 18)

ասէն, թէ՛ Զոր Հայոց խտտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեք չընդունիմք: (54 / 33)

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 36)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ականբ հայեր ի նոսա (58 / 1)

Ձի յայնմ հետէ՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցւոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 37)

բայց առ իւր պահեաց զնա ամս երիս, քանզի կասկածեր թողուլ ի Հայս՝ թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 20)

Ձոր իբրեւ լուսւ թագաւորն՝ առաքեաց խնդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս (33 / 28)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա զբով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 43)

Չորք արթոք թագաւորութեան ունէր Հայք թո՛ղ թէ զԿիւրապատիսն իշխանութիւն, եւ զոր ի Հոռոմոց: (41 / 25)

Եւ ինքն խաղացեալ զօրօքն պատի զՀայովք, եւ իջանէ բանակի յընդարձակ դաշտն Հերայ (11 / 25)

ՀԱՆԱՊԱՁ - 1

այլ հանապազ զնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 25)

ՀԱՆԳԻՍ - 3

Իսկ Ատոմ ...տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, (33 / 22)

Վասն որոյ ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ արնուլ (57 / 29)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւէ, մինչեւ յեկեղեցիս եւ հանգիստս սրբոցն ընթանայր (16 / 4)

ՀԱՆԳՈՅՆ - 2

Տա՛ր զգիրդ եւ տո՛ւր ի թագաւորն Հայոց. եւ ասս, թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւերս եւ մեզ ժամանեաց, ա՛ն զգիր քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո (21 / 2)

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս զիտութեան հասեալք (41 / 27)

ՀԱՆԳՈՒՅԱՆԵԼ - 1

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել, եւ մտեալ լուացաւ արեամբ սպանելոցն առ ի հանգուցանել զայրուցս սրտին: (16 / 39)

ՀԱՆԳՈՒՅԻՉ - 1

Վաճառականք՝ եկեղեցւոյ շինողք եւ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեւանք եւ հանգուցիչք. եւ առ աղքատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 35)

ՀԱՆԳՉԻՄ - 5

Այս եղեւ ի չորեքհարիւր յիսուն թուականիս եւ դադարեալ երկիրն հանգեաւ ամս չորեքտասան: (4 / 22)

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին ...եւ հանգեաւ երկիր ի մեծամեծ տազնապէ (12 / 37)

Եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգէին (26 / 6)

որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգէին. (50 / 4)

քանզի յաւուրս նորա հանգէք ամենայն մար (3 / 33)

ՀԱՆԳՐՈՒԱՆ - 1

այժմ է տեսանել տեսութի՛նն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, մերկացեալ ի զարդուց, լցեալ փոշով, լեալ հանգրուանք ազոաւուց: (20 / 39)

ՀԱՆԴԱՐՏ - 1

այսր անոր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերեր զնմանութիւն, որ հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոխք ալեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 19)

ՀԱՆԴԱՐՏՈՒԹԻՒՆ - 1

առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ (54 / 8)

ՀԱՆԴԵՐՁ/նախադր./ - 11

Եւ ի լինել այսորիկ այսպէս, որք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին՝ ելեալ յերիվարսն թագաւորան հանդերձ, (12 / 2)

Այլ զգանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար զինուով զոր մատռուակեն որթք այգեաց, զայսոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 42)

զոր վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն, եւ ունէին ընդ ձեռամբ: (16 / 20)

Իսկ Վահրամ .. որպէս թէ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդուովք եւ եղբորորդուովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 20)

յորում տեղուք մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդւովն, որ մեծ սուգ հասոյց Հայոց: (24 / 12)

ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ քազմամբոյ ժողովրդովքն զպաշտօն ատուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 7)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիսս, եւ ոչ ըստ մեղաց մերոց առնէ, այլովքն հանդերձ, արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 9)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր...որ իբրեւ լուսաւ, զմի ի գլխատրացն հանդերձ զօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 37)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռնսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին, եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 15)

զորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին (47 / 21)

Եւ զգեցուցին մեզ հանդերձ սգոյ եւ տրտմութեան (59 / 46)

ՀԱՆԴԵՐԸ /գոյ./ - 7

Ի նոցանէ զարդ ոսկւոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայէլացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա (49 / 34)

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատուական հանդերձիցն քրձազգեաց, ասէ, լինել» (30 / 36)

Իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի, մերկացեալ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, պատառատուն հանդերձի նստեալ առանց մխիթարի (42 / 7)

այսպէս եւ նա պաղպաղէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախտուն թագին (22 / 17)

ն՛ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանարոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիքն փայլէին (41 / 39)

«Զգո՛յ՜ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք»(52 / 25)

Իսկ նորա տուեալ ձիս եւ ջորիս սպիտակամագս, եւ բազում գանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 22)

ՀԱՆԴԵՐՁԵԱԼ - 1

Եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ, եւ են որ աստ տանջին եւ անդ, որպէս Սողոմայեցիքն (50 / 22)

ՀԱՆԴԵՐՁԻՄ - 1

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատուական հանդերձիցն քրձազգեաց, ասէ, լինէլ». զի յորժամ ի գերութիւն հանդերձեցան, գերիչքն զայն շնորհեցին նոցա: (30 / 37)

ՀԱՆԴԷՊ - 1

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 6)

ՀԱՆԴԷՍ - 11

զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 26)

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի. այլ փոքր բանիւ զմեծամեծ իրս վճարեցուք: (57 / 1)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ (48 / 36)

Իսկ նա երթեալ հանդիպի թագաւորին, եւ պատմէ զեղեալսն. ապա հարցանէ թագաւորն վասն զօրացն, եւ վասն կազմ լինելոյ նոցա ի պատերազմական հանդէսս: (10 / 34)

քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք... ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (22 / 1)

Աստանօր մեզ պատմութիւնս ողբոց եւ աշխարանաց է, եւ զամենեսեան հանդէսք պատմութեանս ի կոծ հրաւիրէ: (26 / 47)

ամենայն ուրեք կոծ եւ լալականաց հանդէսք (35 / 8)

Իսկ որք խեթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 30)

Եւ պատերազմական հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղխէին (57 / 41)

նորին կարգօքն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի հանդիսիւք աւարտեաց զկեանս իւր: (5 / 18)

բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին, (58 / 4)

ՀԱՆԴԻՊԻՄ - 24

բայց փախստեիցն զհետ ոչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրու հանդիպեցին: (36 / 20)

որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան, զնոցա ո՛վ կարէ բերել զհամար: (31 / 41)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, (35 / 42)

նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 5)

Արդ այս ամենայն ի վաճառէն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք: (22 / 45)

Այսպէս եւ ի մերումս հանդիպեցաւ: (26 / 11)

որ եւ այս մեզ հանդիպեցաւ: (32 / 16)

որ եւ սոցա հանդիպեցաւ: (32 / 23)

այսպէս եւ մեզ հանդիպեցաւ. (36 / 42)

Եւ դատաւորն որ ունէր զհոգս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, զոր իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 29)

այժմ ամենայն մեզ հանդիպեցաւ: (49 / 18)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ, զնոսա կոտորեաց, եւ զմնացեալսն առ եւ դարձաւ: (51 / 27)

Իսկ եւ ոչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զզլուխ ելեալ իրս պատմեմ. որպէս զի ամենեցուն՝ որք լսիցեն. շարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 13)

Զի ոչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիւրութեան (61 / 10)

Եւ ի նմին տեղոջ գայ հանդիպի թագաւորն Ափխսագաց Բագարատ, եւ հայր նորա Գուրգէն (4 / 13)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին, եւ մեծարեալ պատուի ի նմանէ: (8 / 8)

Իսկ նա երթեալ հանդիպի թագաւորին, եւ պատմէ զեղեալսն (10 / 32)

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Սեաւ (13 / 35)

եւ առեալ զառ եւ զգերի զաւառին՝ դարձան, եւ եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բաբերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի զորացն Հոռոմոց որ կոչին Վռանգր, (36 / 15)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր... հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկ (39 / 33)

ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 3)

մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. (55 / 21)

որք հանդիպին հօտի՛ որոյ ոչ զուցէ հովիւ (45 / 17)

եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիր յանցնիր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց (61 / 8)

ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆ - 2

ի հանդիպման աւուրն՝ հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրինել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 13)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիք իւրեանց դրոշմեցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց գհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն (61 / 23)

ՀԱՆԴԻՍԱԿԻՑ - 1

շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս (35 / 26)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւագակաց (20 / 15)

Իսկ թագաւորն գորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 33)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթողիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին. եւ զբեւեռս իսաչիցն. հանեալ՝ նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիմք եւ ձիոցն լուսին առնեմք (6 / 7)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթողիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն (7 / 35)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել զարնանաբեր ժամանակին, իսաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց (8 / 33)

Եւ պատիր բանիք զբազումս յագատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 12)

Եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 11)

Եւ ապա հանեալ գնոսա անտի, տարան ի Կոստանդնուպօլիս առաջի թագաւորին (24 / 36)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին զառն եւ զգերին (41 / 4)

զամենն հանեալ, եւ բնաբարձ աւերմամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 22)

զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանւոյն իսկ ուտել բռնադատէին: (46 / 22)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռնսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին, եւ կորզեալ զմորթսն

եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ լար աղեղանցն առնէին: (47 / 17)

ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտան ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ ի յամանս ժողովէին (47 / 28)

ՀԱՆԵԼ - 2

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա զանձինս, որ թէ եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխէր բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 7; 52 / 8)

ՀԱՆԵՄ - 8

«Անդ հան ոգնի ձագս եւ սնոյց առանց երկիւղի գորդիս իւր»: (20 / 14)

Որովք հարեալ զբռնակալն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն (9 / 14)

Եւ իսաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն (24 / 17)

գառինքն գայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 44)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 26)

քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, գտողայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 34)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, ե ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ ըմպելի, վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտարս հանին: (56 / 14)

«Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն զտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 13)

ՀԱՆՁԷԹ - 2

ԶԽորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ (35 / 29)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, առաջինն զայս գործեաց զոր գրեցի. իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան (48 / 1)

ՀԱՇԻԻ - 1

Իսկ զթաղելոց նոցա գհաշիւ եւ ի միտս անգամ ո՞ բերեր: (31 / 15)

ՀԱՇՈՒԵԼ - 1

զոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ, մեծ բարեգործութիւն հաշուելով զայն: (45 / 21)

ՀԱՇՏԵՆՔ - 2

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Սպեր եւ մինչեւ յամուրսն Տայոց եւ Արշարունեաց. իսկ ի հարաւ մինչեւ ի Տարօն եւ մինչեւ ի գաւառն Հաշտենից մինչեւ յանտառս Խորձենոյ: (26 / 18)

որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 24)

ՀԱՇՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 2

Եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն, եւ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն(25 / 41)

Վասն որոյ զայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 29)

ՀԱՌԱՉԱՆՔ - 7

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց (34 / 19)

զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խռովութեամբ, որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել (46 / 16)

Զի իրաւունք եւ դատաստան բարձաւ ի մէնջ, եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մերոց տեղի ո՛չ գոյր(60 / 15)

որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ հառաչանս (28 / 34)

Ժամ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս (22 / 42)

շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս (35 / 25)

Զայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան բնակիչք նորա...յամենայն տեղիս ողբք եւ հառաչանք (35 / 7)

ՀԱՌԱՉՈՒՄՆ - 4

Ո՛վ սիրտ քարեղէն, որ ոչ լքանի հառաչմամբ եւ բեկանի հեծեծելով: (22 / 41)

Բե՛ր ի մէջ եւ գտղայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենտին, որ մեծակական հառաչմամբ զմարսն խնդրէին (36 / 1)

եւ առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ, գալ յօգնականութիւն (38 / 25)

նաեւ որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամքք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 42)

ՀԱՍԱԿ - 8

Ձի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք (60 / 24)

եւ թագաւորն..., պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին, մի՛ տղային եւ մի՛ հասակաւ կատարելոյն (7 / 14)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զմամնութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 42)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, այր հասակաւ խոնարհեալ յալիս, եւ ընչաւէտ յոյժ (44 / 3)

Իսկ Գեորգի զօրոքն իւրովք երթեալ ամրանայ յամուրն Ափխազաց. եւ թագաւորն ...պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին...եւ մի՛ ամենեւին ամենայն հասակի (7 / 15)

Ձի գոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի (44 / 25)

Անդ էր տեսանել զվիշտս եւ զտագնապս իւրաքանչիւր հասակի (56 / 15)

Իսկ որք քան զնոսա ի տխւեղձ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին (28 / 42)

ՀԱՍԱՆԵԼ - 7

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, h
հասանել զարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ
Տայոց (8 / 33)

Արդ h հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին
Հոռոմոց, եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց (21 / 12)

Եւ քանզի գունդ մի հեծելագոր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, h
հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 34)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա h հասանել բարկութեան տեառն (56 / 33)

Իսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այսորիկ այսպէս, այր զարամբ ելանէին
փութապէս զանխլաբար ի տունս իւրեանց հասանել (9 / 39)

Ջոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ
մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 41)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ (50 / 26)

ՀԱՍԱՆԵՄ - 41

Վասն որոյ ի մօտոյ հասանեն արժանահաս դատաստանքն Աստուծոյ ի
վերայ նորա: (14 / 17)

այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս իրացն: (13 / 4)

Ելեալ ի գիշերի՝ անկանէին ի մօտաւոր քաղաքսն, պատմելով նոցա
զյանկարծահաս շտապ տագնապին որ եհաս նոցա: (15 / 4)

գոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, եւ զնորանշան
պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 9)

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց (20 / 5)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի
վերայ քրիստոնէից՝ խնայելով ի ձեզ, եթէ շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն
(35 / 24)

Եւ նորա կապանօքն արկան ի հնոցն, յայնժամ եհասու ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն (39 / 20)

Արդ եթէ այս ամենայն գոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհասու ի վերայ մեր, ձա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նոր (42 / 16)

որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհասու ի գաւառն որ կոչի Կամախ (50 / 29)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհասու անդ, իջեւանս արար (51 / 15)

կոխեր, տապալէր գաշխարիս բագումս, մինչեւ եհասու ի քաղաք՝ որ զմեղս իւր ի կատարումն լրիւ իւրով ունէր: (55 / 42)

Բայց իբրեւ եղեւ բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ գոր ինչ կամերն եղեւ եւ ի գլուխ եհասու (59 / 10)

Եւ նչ եհասու ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ, (59 / 19)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 36)

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս առնլոց էր, փութանակի հասսին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն (10 / 31)

Ջոր ծանուցեալ կապաղովկացի զօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասսին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 44)

հասսին աւուրք վրէժխնդրութեան քո (17 / 17)

Քանզի մինչդեռ ճաշածամուն ի սեղանն էին, հասսին կալանաւորք եւ առին զնա, (24 / 33)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասսին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք (31 / 19)

յանկարծակի ի վերայ հասսին զօրք անօրինացն: (34 / 9)

որք յորժամ հասսին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բագում ի դարմանս անասնոց ղիզեալ (43 / 29)

որք ելեալ եւ գիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց (46 / 2)

Իսկ կէսն՝ ուշ եղեալ Մելիտինոյ, հասին ի վերայ նորա գիշերաւ (50 / 32)

Եւ հասանէ ի թագաւորական քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս: (4 / 21)

Իսկ Աշոտ... երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հոռոմոց (6 / 14)

Եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան, եւ հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 44)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց (6 / 45)

Եւ թագաւորն երթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն (8 / 25)

Եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ (10 / 3)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս (12 / 11)

Եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (54 / 30)

Չոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 42)

զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկաներ հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր. (31 / 30)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրուք եւ անթիւ սպառազինօք. մտեալ յաշխարհս մեր(55 / 40)

Եւ ինքն բազում ամբոխի յարեւելս ճանապարհ կալեալ գայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թեոդուպօլիս (57 / 22)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի (57 / 33)

Եւ իբրեւ զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 12)

վասն զի ոչ համարէին թէ գոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 22)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, գոր հրամայէ թագաւորն ինդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 16)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ. (23 / 9)

Եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի Բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասոյ, զի մի՛ քար երիցուն հասցէ ի նա: (38 / 22)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր հասանէ որ (39 / 22)

ՀԱՍԱՐԱԿ - 1

Իսկ թագաւորն ...հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն (15 / 18)

որ տեսին առ հասարակ ամենեքեան, եւ փառաւորեցին զԱստուած (8 / 17)

ՀԱՍԵԱԼ - 19

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ գնորուն փեսայն, ...եւ հասեալ յազարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեւանս արարեալ (10 / 8)

Եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 2)

որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսա զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 6)

քանզի եւ ժամանակն իսկ ձեռնատու էր այնմ, զի քաջ ի ձմերոց հասեալ էր: (11 / 35)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան, եւ հասեալ ի վերայ քաղաքին պաշարեցին զնա պատնիշաւ: (16 / 28)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, ինդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին (17 / 39)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին (17 / 47)

Մերս քանի՛օն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպառնալիք միայն, այլ պատուհաս բարկութեան հասեալ եւ ի գլուխ ելեալ, եւ մեք չարագանեալք եւ կործանեալք եւ տեսարան աշխարհի եղեալ (27 / 9)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նոր (28 / 2)

Եւ եղեւ երկիրս ամենայն իբրեւ անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ զորայն բառնան (33 / 8)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք... անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 33)

Որոց ի վերայ հասեալ զօրք անօրինացն ի մէջ փակեցին (36 / 25)

Իսկ թագուհւոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 43)

Արդ զոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղեւ նոցա գուր ապականութեան. եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծինն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 45)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն (54 / 18)

Իսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն (54 / 33)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ (36 / 12)

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս
գիտութեան հասեայք (41 / 28)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեայք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի
Բլուրս (46 / 36)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեայք առ
միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ (48 / 36)

ՀԱՍԿ - 1

Եւ յորժամ գհասկիցն զկերպարանս ի գագաթունսն Երեւեցուցանեն, յայնժամ
թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տետղացն ցուցանի (44 / 33)

ՀԱՍԿԱՔԱՂ - 1

Եւ ապա գհասկաքաղն եւ զխոզանն միայն թողուցուն յարօտ երեոց: (33 / 9)

ՀԱՍՈՒՑԱՆԵՄ - 7

Յորում տեղոջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ...որ մեծ սուգ հասոյց տանն
Տայոց: (7 / 10)

յորում տեղոջ մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդւովն, որ մեծ
սուգ հասոյց Հայոց: (24 / 13)

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ ցճառայսն իւր՝ փութապէս հասուցանէ առ
թագաւորն: (9 / 37)

Ապա ինդրակքն եկեալ զԿոստանդին փութապէս
անդր հասուցանէին (12 / 23)

վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին, մինչեւ
յակամայ արտաքս հանին: (56 / 13)

մտեալ յաշխարհս մեր՝ ահ եւ երկիրդ հասուցանէր հեռաւորաց եւ մերձաւորաց. (55 / 41)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛ր միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 42)

ՀԱՍՏԱՏԱՊԷՄ - 1

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամբացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս (52 / 41)

ՀԱՍՏԱՏԵԱԼ - 2

Եւ երդմամբ դաշինք հաստատեալ (59 / 8)

իսկ այլք որք չեւ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողալով կառաչէին (28 / 41)

ՀԱՍՏԱՏԵԼ - 1

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացին հաստատել, խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր զոր ինքեանք կամիցին: (8 / 40)

ՀԱՍՏԱՏԵՄ - 2

Եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր (12 / 24)

զոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 38)

ՀԱՍՏԱՏԻՄ - 1

Եւ իբրեւ յայս հաստատեցան (8 / 41)

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ - 2

Յորում շարժեցաւ արթոռ հաստատութեան նոցա, եւ այլ ոչ էառ զկայումն. (20 / 8)

զի նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ (37 / 33)

ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ - 4

իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 39)

Եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն (49 / 11)

Հաստատունը յաշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց ապստամբաց (3 / 17)

Եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ զվեմ հաստատունը (24 / 45)

ՀԱՏԱՆԵԼ - 1

Եւ հրամայէ տարողացն հատանել զլեզու նորա: (10 / 40)

ՀԱՏԱՆԵՄ - 10

պակասեցան երգք պաշտօնէից ի բերանոյ քահանայից, եւ հատան ձայնք սաղմոսաց ի շրթանց սաղմոսողաց (28 / 18)

Եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեառնն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 22)

իսկ ոմանք ի դժուարին խոցուածոցն մարմանջեալք՝ արստտէին ոտիք, եւ եղնգամբք ձեռացն զերկիր դափր հատանէին: (28 / 32)

զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր առնելով զնոսա: (30 / 34)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի. զոմանս բունն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 9)

Զի զոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի, իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն, նաեւ գութն ընդ նմա հատանի (44 / 28)

հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 17)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց, եւ բարձաւ կառաչ անասնոց: (35 / 4)

Եւ յառաջ ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 10)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց (47 / 24)

ՀԱՏԵԱԼ - 14

Եւ ի կոփին սուսերացն կայծակունք հրոյ հատեալ՝ յերկիր անկանէին: (7 / 5)

Զորոյ զգլուխն հատեալ՝ հրամայէ հարկանել փող խաղաղութեան: (9 / 19)

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ ցճառայսն իւր՝ փութապէս հասուցանէ առ թագաւորն: (9 / 36)

Եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 44)

Եւ զերիվարի նորա զջիլսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 45)

Սուլտանն իբրեւ լուսւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հասեայ, ետ տանել Արսուբանայ ի միսիթարութիւն (36 / 37)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին գառն եւ զգերին, յանկարծակի հասեայ պաղին, գորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 5)

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հասեայ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէ՛ին զընթացսն (51 / 10)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն զիւր չարանալն. քանզի եւ զիշերի հասեայ զբանտն եւ փախստական եղեալ, անցանէ յաշխարհն Յունաց՝ եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (54 / 29)

ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հասեայս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով, եւ զայս անողորմաբար չարաչար վիրաւորեալս (46 / 21)

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար ընդ ինքեան շրջէին, խոշորագետսու եւ անպաճոյճս, հասեայս ի հեշտալի կերակրոց (52 / 3)

Իսկ հետեւակքն՝ ի զօրացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք ոտիցն եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հասեայք անկանէին (11 / 38)

միաւոր եղեւ ամենեցուն կոծ, ամենեքեան խորզագգացք, ամենեքեան արջնագգետք, ամենեքեան հասեայք ի կերակրոյ (27 / 5)

Սուրք թշնամեացն շլացեալք, ի ձեռք նոցա ի զօրութենէ պակասեալք. աղեղանց նոցա լարք հասեայք (27 / 20)

ՀԱՏԿԼԻՄ - 1

ԶԽորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ (35 / 29)

ՀԱՏՈՒԱԾ - 1

Բայց թագաւորն Դիոզէն ...իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հասնուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար (57 / 5)

ՀԱՏՈՒՄՆ - 1

Շունչ ի մեզ ոչ մնաց, Եւ կորեաք ի հասման յուսոյ մերոյ (3 / 9)

ՀԱՏՈՒՑԱՆԵԼ - 2

Ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հասնուցանել զհարկն (33 / 41)

կամեր զսիրելոյն հասնուցանել (59 / 20)

ՀԱՏՈՒՑԱՆԵՄ -11

Աստուած զօրութեանց դարձիր առ մեզ եւ հասն՝ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 45)

Վասն այնորիկ Աստուծոյ արդարադատ իրաւունքն՝ ըստ գործոց նոցա հասնոյց նոցա: (4 / 4)

զոր ի դիպող ժամու հասնոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, զոր յիւրում տեղւոջն ասասցուք: (6 / 8)

Եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հասնոյց նմա, զոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 27)

Բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղեւ, զԱբիստղոմայն ի հեռուստ ախտացեալ, արբեալ ամբարտաւանութեամբ, վասն որոյ զնորայն հասնոյց գդատաստան: (18 / 46)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն, եւ ըստ արժանւոյն հասնոյց նմա (54 / 19)

«Հասնուցէ, ասէ, յանդիման ատելեացն իւրոց, եւ ոչ յամեցուցէ»: (7 / 29)

Բայց մեք խուն բանիք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց է...որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն (7 / 28)

Ծանո՛թագաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս (23 / 42)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշատ եւ յարդարադատ տեառնէ, որ հատուցանէ իւրաքանչիւր զարժանն ըստ գործոց իւրոց: (50 / 41)

զնորհակալիսն եւ զտրից տուրսն կաթողիկոսին հատուցին. (24 / 4)

ՀԱՏՈՒՑՈՒՄՆ - 8

Արդ տե՛ս գղիւրակշիռ եւ գղեպ հատուցմունսն: (30 / 46)

վասն որոյ զՍաւուղայն ընկալաւ զհատուցումն, կեանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 35)

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին (30 / 32)

Եւ անօրէնքն ընկալցին զիւրեանց չարեաց զհատուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 10)

Ոչ եւս ի ներումն եւ յողորմութիւն, այլ ի հատուցումն ատելեաց (46 / 28)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին (11 / 40)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշատ եւ յարդարադատ տեառն (50 / 41)

Եօթնապատիկ հատուցումն ի ծոց մեր ընկալաք (60 / 12)

ՀԱՐԱՁԱՏ - 5

բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս (20 / 6)

եւ պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 35)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր (12 / 14)

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարազատն՝ ասն չորս (12 / 35)

Զկնի նորա փոխանորդէ զթագաւորութիւն յառաջասացեալն Կոստանդիանոս նորին հարազատն: (13 / 28)

ՀԱՐԱԻ - 5

Իսկ ի հարաւ մինչեւ ի Տարօն եւ մինչեւ ի գաւառն Հաշտենից մինչեւ յանտառս Խորձենոյ: (26 / 17)

եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառսն Ճանեթոյ, իսկ ի հարաւ մինչեւ ցՍիմն կոչեցեալ լեառն (34 / 39)

եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգեր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն (45 / 9)

եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգեր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 10)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, զիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 6)

ՀԱՐԱԻԱՅԻՆ - 2

եւ զմինն անուանէ դեմեալիկոս, եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգն յանձն առնելով նմա: (15 / 45)

Արդ իբրև այնպիսի աղետք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի, եւ ել հուր հարաւային եւ եկեզ զամուրս բարձունս (60 / 2)

ՀԱՐԵԱԼ - 30

Իբրև զյորձանս գետոց ընդ վիմի հարեայ, այնպէս զօրքն Հոռոմոց ընդ նոսա հարեայ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 7; 7 / 8)

Որովք հարեայ զբռնակալն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն (9 / 13)

Եւ իբրև եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բուռն հարեայ զգիսոյ զլիսոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 21)

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հզօր հրեշտակի աւանդեալ զոգի նորա, առանց ուրուք նմա ի դիմի հարեայ: (19 / 2)

զգագանսն բուռն հարեայ իբրև զուլս այծից ճեղքէր. (19 / 12)

Իսկ մեռնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեայ զձեռամբն, եբեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն. եւ յապակոյն բեկոր ինչ հարեայ կարեվէր խոցեաց զձեռն նորա, յորդութին արեան յերկիր հեղլով (24 / 28; 24 / 30)

ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ գոռոյի հարեայ զարհուրեցաք (25 / 33)

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեայ սատակէին, (28 / 37)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեայ այրեցին անողորմաբար, (31 / 23)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղուջն խիլ արկեալ բրեցին զտունսն, եւ ապա հուր հարեայ այրեցին զքաղաքն (34 / 25)

Եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեայ ապականեցին զտունս եւ զեկեղեցիս (34 / 46)

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեայ քաջագուն իշխանքն
Գազկայ որդոյ Աբասայ, եւ բազում նախճիրս ի տեղոջն գործեալ: (36 / 24)

որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց
դիզեալ, որում հուր հարեայ, (43 / 30)

Իսկ անօրինացն լցեալք եւ յազեցեալք աւարան,
հուր հարեայ քաղաքին, (46 / 31)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից
աղեղանցն, գորդի հարեայ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ
եղէն: (46 / 47)

զոմանս բուն հարեայ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն
հատանէին: (47 / 9)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան
զմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ. եւ զոմանս ի դիմի հարեայ սուր ի ձեռին
ունելով, եւ ի պատահելն զազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեայ սուսերան
զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 11; 47 / 12)

Եւ ապա հուր հարեայ քաղաքին, կիզեալ ապականեցին, եւ առեալ զառ եւ
զգերի՝ ելին ի տեղոջէն: (48 / 22)

ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ գտիրական դէմս երեսացն
շիթոցօքն հարեայ կուրացուցանէր (49 / 22)

կուռ հարեայ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար պատերազմի: (51 / 16)

Եւ նա զփողիցն հարեայ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 22)

Եւ ի դիմի հարեայ, յաղթեցին եւ կոտորեցին զամենեսեան (51 / 32)

զի ի գրկաց մարցն յափշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար
զքարի հարեայ (56 / 16)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն,
զտղայս քո անողորմաբար հարեայս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի
հրոյ: (31 / 44)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց գերի ելեալք, եւ կաթնասուն տղայք գրարի հարեայք (27 / 15)

Թէ ո՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ հ կարկտոյ հարեայք՝ յերկիր թաւալ անկեալ գլոր խաղային: (35 / 46)

որք յանգէտս միմեանց ի դիմի հարեայք ճակատեցան (36 / 16)

ՀԱՐԹ - 1

եւ դժուարինքն մեզ ի դիւրինս փոխի, եւ առապարքն հ հարթ ճանապարհ. (42 / 30)

ՀԱՐԻԻՐ - 2

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 19)

զոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա (38 / 19)

ՀԱՐԻԻՐ ՅԻՍՈՒՆ - 1

իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ գտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն (31 / 39)

ՀԱՐԻԻՐ ՈՒԹՍՈՒՆ - 1

կամ զԵգեկիային՝ որ աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 38)

ՀԱՐԿ - 5

այլ միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, գաղբիս մեծացուցանէր, եւ զգանձս, զոր ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովէր (40 / 1)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի. (33 / 43)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպօլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկի կամէին արկանել զնա (33 / 34)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօր պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Խնդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցւոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 42)

ՀԱՐԿԱՆԵԼ - 4

յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան, եւ սկսան զթագաւորական պատիւն յիրեարս հարկանել: (8 / 44)

Ջորոյ զգլուխն հատեալ՝ հրամայէ հարկանել փող խաղաղութեան: (9 / 19)

Չայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն. լերանց եւ բլրոց խայտալ հրամայէին, եւ զետոց ծափս հարկանել եւ ծովու զուարճանալ եւ մայրից ցնծալ: (42 / 21)

Եւ ոչ այդ միայն, նաեւ ոչ մարթացին կրօնաւորք զդիմի հարկանել պատերազմասէր դիւին (59 / 42)

ՀԱՐԿԱՆԵՄ/ԻՄ / - 25

որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 5)

որք հարան ի սուր դառնութեան ըստ տեառն բանի, եթէ «Ջչարսն չարաւ կորուսցէ»: (16 / 33)

գոր տեսեալ քաղաքին՝ յոյժ գորդի հարան, եւ առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ, գալ յօգնականութիւն, իսկ անօրինացն լինէր մեծ ուրախութիւն: (38 / 25)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (2 / 5)

որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտի եւ եղեմամբ (11 / 47)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւե, մինչեւ յեկեղեցիս եւ ի հանգիստս սրբոցն ընթանայր (16 / 4)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (34 / 2)

իսկ նա իբրեւ ետես զբազմութիւն զօրացն, գահի հարաւ (45 / 43)

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 24)

Եւ իբրեւ զանմահս՝ զաշխարհէս բուն հարկանէմք: (50 / 13)

Նախ զարմատոյն ամենայն չարեաց բուն հարկանէ, զամբարտաւանութենէն ասեմ. զի նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դէս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 26)

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ գոր իրատէն (58 / 26; 58 / 27)

ահագին դորդմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 3)

Իսկ զկաթնաստուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ գրարի հարկանէին. (7 / 43)

իսկ որք քան զնոսա ի տիսեղծ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին (28 / 42)

թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն գրարի հարկանէին (51 / 5)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ գնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին (55 / 34)

եւ նչ գրողի հարկանէր անձն, եւ ոչ խաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն (46 / 17)

եւ անդ զիւր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից գնդին, եւ շուրջ զիւրեաւ ամրացուցանէր, եւ օր պատերազմի սահմանէր: (57 / 34)

ԶԽորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ, եւ յիմարին միտք եւ գրողի հարկանի ձեռքս եւ ոչ կարեմ գոճ տողիս յառաջ խաղացուցանել: (35 / 30)

որ եւ սպիտակամագ նժոյգ՝ ոսկեգօծ զարդիւք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ գնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 20)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուն հարին զորդւոյն Փոկասայ (8 / 45)

«Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ ընդ վայր հարից (42 / 35)

Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել. կամ թէ ոչ, զձեր հոռոգն հարկեցից Պարսից, եւ պահեցից զաշխարհս ի խաղաղութեան: (44 / 14)

ՀԱՐԿԱՆՕՂ - 1

ահա ազգ չար եւ անողորմ, ազգ դառնասիրտ եւ հարկանօղ. (4 / 38)

ՀԱՐԿԱԻՈՐ - 5

Արդ է՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ գհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացուսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 32)

Անդանօր եւ ծերք նստէին ի հրապարակս հարկաւոր եւ պատուական ալեօք բարգաւաճեալ (22 / 3)

վասն զի ոչ գոյր որ թաղեր եւ հարկաւոր հողովն ծածկեր զխողխողեալսն: (56 / 23)

վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք (56 / 44)

Չար թուեր նոցա հարկաւոր զգեստն որ զխայտառակութիւնս մեր ծածկեր, այլ յորժամ տեսանէին զմեզ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային (60 / 16)

ՀԱՐԿԵԱԼ - 1

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ, նոքա ի բռնութենէ կարեացն հարկեալ, ելին ընդ Խորձեան ի վեր (51 / 9)

ՀԱՐՈՒԱԾ - 6

այլ նուաղեալ եւ հնազանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ զաստիկ հարուած գաւազանի նոցա օր ըստ օրէ ընդունել (60 / 36)

Եւ որպէս առ Մովսեսի տասն հարուածեալ գաւազանաւն տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած, թէ «Այս է զօրութիւն իմ մեծ». այժմ ամենայն մեզ հանդիպեցաւ: (49 / 16)

իսկ զճնօղսն գանալից հարուածովք՝ առ շտապ ի նոցանէ բաժանէին: (36 / 2)

եւ նորանշան հարուածովք անողորմաբար զամենեսեան առհասարակ սատակէին: (43 / 20)

զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն (17 / 9)

զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն. որպէս եւ անդ ի միոջէ սկսեալ՝ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զխրատ, եւ ապա արձակեաց զԻսրայել: (25 / 30)

ՀԱՐՈՒՍՏ - 3

Կոմիսիանոս, քանզի առատաձեռն էր եւ գանձիւք հարուստ, բազում զօրս ժողովեաց իւր: (48 / 29)

Վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց (56 / 45)

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասէն առաւել գոլ քան զյոզունս. (5 / 35)

ՀԱՐՍԱՆԻՔ - 2

Ոչ լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ զարդարին առագաստք հարսնարանի: (22 / 36)

Ոչ ուրեք լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ աւետիք նորածին մանկանց (35 / 11)

ՀԱՐՄՆ - 1

Զի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 7)

ՀԱՐՄՆԱՐԱՆ - 1

Ոչ լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ զարդարին առագաստք հարսնարանի: (22 / 37)

ՀԱՐՍՏԱԿՈՂ - 1

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ (47 / 14)

ՀԱՐՍՏԱՆԱԼ - 1

Եւ զի այսօրիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղքատանալն տրտնջեմք եւ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ, եւ ի հարստանայն՝ ամբարտաւանիմք, եւ իբրեւ զանմահս՝ զաշխարհէս բուռն հարկանեմք: (50 / 12)

ՀԱՐՍՏԱՆԱՄ - 1

Ըստ նմին օրինակի եւ զերկիր է տեսանել. զի յորժամ մարդաբնակ շինութեամբ հարստանայ, յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ զանդաստանս լնուն. (44 / 30)

ՀԱՐՍՏԱՑԵԱԼ - 1

Վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին, հարստացեալք բազում ընչեղութեամբ ի ծովէ եւ ի ցամաքէ ամբարեալ: (34 / 5)

ՀԱՐՑ - 1

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն ի մէնջ յանձն առնուցուս (33 / 35)

ՀԱՐՑԱՆԵՄ - 5

ապա հարցանէ թագաւորն վասն զօրացն, եւ վասն կազմ լինելոյ նոցա ի պատերազմական հանդէսս: (10 / 33)

Զսոսս տեսեալ թագաւորին՝ հարցանէր արժանաւորաց իւրոց (14 / 1)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասես զայդ, չտայր ինչ պատասխանի(17 / 24)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհաստ աղաղակն (37 / 38)

«Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. եւ յոյր վերայ անկցի՝ հոսեսցէ զնա»: (14 / 16)

ՀԱՐՑԵԱԼ - 1

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն ինդրէ, եւ տեղեկացեալ ի նմանէ ցանկալ նմա լինել քրիստոնեայ, եւ հրամայէ նմա իջանել ի ջուրն: (24 / 26)

ՀԱՐՔ - 6

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ (4 / 17)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻԵՅԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ՉԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (2 / 21)

նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 21)

Եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ, եւ կալեալ զնոսա յանհոգս մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (40 / 46)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻԵՅԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ՉԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (51 / 44)

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն որ ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ. սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձազգած, պահեցօղ, բոկագնաց: (51 / 46)

ՀԱՅ - 1

որպես Եզեկիել իսկ յայտ առնէ h hugh լիութենէ եւ ի յղիութենէ կենաց՝
զմայլեալս գնոսա (50 / 9)

ՀԱԻ/պապ/ - 2

Որ ի հարց եւ h hawnig ունի զիշխանութիունն (15 / 30)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, ինդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ
թագուհին, որ ի հարց եւ h hawnig ունի զժառանգութիւն թագաւորութեանդ.
(17 / 40)

ՀԱԻ/ թոչուն/ - 2

Նաեւ քաղցրաձայն hawnig տարմք, որք մարդասէր բարոյիւք ընտանի գլով
մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն (44 / 43)

Եւ չոգաւ ի Յոյսս զանդարձ ուղեւորութիւն. իբրեւ զձուկն ի կարթէ ըմբոնեալ
կամ իբրեւ qhau ի ծուղակաց: (23 / 24)

ՀԱԻԱՃԻՉ - 2

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն... դառնայ
անդրէն ի գաւառն Աղօրի, եւ յամուրն որ կոչի Հաւաճիչ: (45 / 27)

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն
որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

ՀԱԻԱՆԱԿԱՆ - 2

որոյ երթեալ եւ հաւանական բանիւք պատրեալ զԳեորգի (10 / 28)

Չոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա զիր հաւանական. (14 / 42)

ՀԱԻԱՆԵԱԼ - 6

Եւ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի քաղաքն իւր (5 / 43)

Որոյ ոչ հաւանեալ՝ չառնու յանձն(9 / 2)

Որում հաւանեալ յանձն առնու (11 / 21)

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝ ասելի գոլով ամենայն ուղղափառ հաւատոց: (14 / 6)

Որում հաւանեալ թագուհոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, (44 / 1)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, (44 / 15)

ՀԱԻԱՆԵՅՈՒՅԱՆԵՄ - 3

Այլ Գագիկ այրական քաջասրտութեամբ միայն իջեալ առ նա, եւ ողորական բանիւք հաւանեցուցանէ զնա(21 / 27)

Որոյ ոչ հաւանեալ՝ չառնու յանձն. որք ոչ թուլացան ի խնդրոյն, այլ բռնադատեալ հաւանեցուցին մինչեւ յանձն էառ: (9 / 3)

Երդմամբ եւ իսաչիւ հաւանեցուցին զԳագիկ (23 / 12)

ՀԱԻԱՆԻՄ - 4

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին. (32 / 30)

Վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր (52 / 18)

Իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ եւ հաւանիմ: (33 / 35)

բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք, եւ ն՛ջ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն (57 / 25)

ՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ - 2

Եւ կացուցանէ զնա թագաւոր հաւանութեամբ քաղաքին (44 / 5)

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիւք հաւանութիւն տային, բայց թագուցանէին առ ինքեանս զհրամանս թագաւորին (12 / 16)

ՀԱԻԱՍԱՐ - 1

Իսկ Վահրամ այր հօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդւովք եւ եղբորորդւովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմ (21 / 19)

ՀԱԻԱՍԱՐԵՄ - 1

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցւոյ հաւասարեն զանձինս, եւ հետի ոտիւք ի ջուրս իջանեն, եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն (8 / 12)

ՀԱԻԱՍԵԱԻ - 1

զայս հաւաստեալ գիտեմ, եւ աչօք իմովք տեսի (9 / 8)

ՀԱԻԱՍ - 12

Եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեռն կոչէին, որ զհաւաստոյ գիրսն գրեաց (5 / 27)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս (52 / 41)

սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել (53 / 7)

Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս գայս կրեսցէ: (54 / 22)

այլ ասեն, թէ՛ Չոր Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեք չընդունիմք: (54 / 34)

եւ չարախօս լինի զհաւատոյս մերոյ. (54 / 31)

եւ բարձրացաւ եղջիր հաւատոյս մերոյ: (8 / 18)

բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցոյ, որք գործոմն վնասակար արմատաքի իլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ (53 / 1)

Արդ տե՛ս դու գնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ գապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 24)

Իսկ իշխանն ...քաջապէս հաւատովք արիանայր: (37 / 25)

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝ ասելի գոլով ամենայն ուղղափառ հաւատոց: (14 / 8)

տե՛ս առ նմին եւ գմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում գազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր. (39 / 15)

ՀԱԻԱՏԱՍ - 5

Չմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, եւ տայ զԹէսադոնիկն ի ձեռս նորա, եւ հաւատայ ի նա զհոգս Բուլղարացն եւ արեւմտական կողմանցն (15 / 43)

եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք. (23 / 15)

Հաւատաց վասն երդմանցն եւ խաչին (23 / 17)

այլ նա ոչ հաւատաց եւ ոչ առ յանձն: (48 / 34)

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրուք լուաւ(53 / 13)

ՀԱԻԱՏԱՐԻՄ - 5

Իսկ նա ... առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 36)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. (9 / 30)

բայց ժա՛մ է ի զլուիս ճառին դարձուցանել զբանս, որպէս զի հաւատարիմ լիցի մեզ ասացեալս: (53 / 4)

Եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա (59 / 13)

յոյժ իմաստուն էր այրն, եւ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ առ նմա՝ մի ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր (54 / 15)

ՀԱԻԱՏԱՐՄԱՅՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասեն, զի յաճախ թագաւորն ի Թեասադոնիկն կայր, զոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 15)

ՀԱԻԱՏԱՅԵԱԼ - 1

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ եւ յայն ապաստան՝ մնայր նորա զալստեանն օթեւանէ յօթեւանս փոխելով: (6 / 33)

ՀԱԻԱՏԱՅԵԱԼ /գոյ./ - 2

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցող. քանզի արբէք դուք յարենէ հաւատացելոց՝ արանց եւ կանանց ի ձեզ անկելոց: (29 / 16)

ն՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 30)

ՀԱԻԱՔԵԱԼ - 1

Եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք. (46 / 44)

ՀԱԻԱՔԵԼ - 2

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել (11 / 12)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեսցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն (61 / 23)

ՀԱԻԱՔԵՄ - 2

Որք իբրեւ լուան՝ ձայն տուեալ արեւմտական զօրուն՝ առ ինքեանս հաւաքեցին: (17 / 38)

որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին (11 / 14)

ՀԵԹԱՆՈՍ - 9

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց, զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց (61 / 5)

Եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիւր յանցնիւր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց, զոր ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 9)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ էլին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս բազումս (26 / 37)

Եւ գազանաբար ազգն հեթանոսաց ... էլին եւ տարածեցան ընդ երեսս երկրի (27 / 42)

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր զմեզ կոխան հեթանոսաց (49 / 43)

Եւ եղաք յայսպն եւ ի նախատ հեթանոսաց. (60 / 8)

այլ նուաղեալ եւ հնազանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ զսաստիկ հարուած գաւազանի նոցա օր ըստ օրէ ընդունել (60 / 35)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան զգարդարանս նոր (31 / 1)

զի ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, եւ պղծեցին զտաճար սուրբ քո (31 / 11)

ՀԵԹԱՆՈՍԱԿԱՆ - 1

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կալանաւորս ապստամբին Փերսի (10 / 2)

ՀԵԹԵԹԱՆՔ - 1

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործս իրեանց. (55 / 3)

ՀԵԾԵԱԼ - 6

Ձոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 40)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեւանս արար, քանզի կարծեաց՝ թէ հեծեալ կայ ի բերդին. կուտ հարեալ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար պատերազմի: (51 / 16)

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կալանաւորս ապստամբին Փերսի (10 / 2)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, եւ առեալ զայլ զօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղոջ ուրեք որ կոչի Արծակ, վասն առատութեան դարմանին եւ այլ պիտոյից հեծելոց: (16 / 25)

Եւ զգանձս, զոր ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովէր, զոր պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց (40 / 2)

ՀԵԾԵԼԱԶՕՐ - 4

Եւ քանզի գունդ մի հեծելագօր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 33)

Հեծելագօրն անտէրունչ շրջեալ ոմն ի Պարսս, ոսն ի Յոյնս, ոմն ի Վիրս: (22 / 30)

պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց (40 / 3)

Քանզի հեծելագօրքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին (32 / 17)

ՀԵԾԵԾԵԼ - 1

Ո՛վ սիրտ քարեղէն, որ ոչ լքանի հառաչմամբ եւ բեկանի հեծեծելով: (22 / 42)

ՀԵՂԵԱԼ - 2

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, եւ կիսոցն կուշտքն պատառեալ, եւ փորոտիքն յերկիր հեղեալ (28 / 38)

զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանւոյն իսկ ուտել բռնադատէին: (46 / 22)

ՀԵՂԵՂ - 2

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 24)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս, եւ քանզի բնակիչք տեղւոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա, ըստ տէրունական առակին, վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանոյն հեղեղի, ի բախելն գնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ, եւ եղև կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչեւ ի կատարած յաւիտենից: (46 / 39)

ՀԵՂԵՂԱՏ - 1

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին (26 / 15)

ՀԵՂԵՂԱՏԵԼ - 1

Մինչ զի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղաստելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 38)

ՀԵՂԵՂԱՏԵՄ - 1

արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ, ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն զհող երկրին հեղեղաստէին: (35 / 40)

ՀԵՂՁԱՄԱՀ - 1

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա, եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացս (4 / 1)

ՀԵՂՁՆՈՒՄ - 1

Ո՛ր սիրտ քարեղէն, որ զայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք ընդ բազմաղիմի չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 3)

ՀԵՂՈՒԼ - 3

Եւ ի հեղուլ հայրապետին զտէրունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուղս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 15)

Արդ տե՛ս դու զնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ զապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 24)

այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 41)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն հեղեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 38)

Արդ հեղեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի (25 / 14)

որք եկեալ հեղան յանկարծուստ ի վերայ նորա, եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 2)

յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք անձրեաց յերկիր հեղան. (11 / 32)

յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 5)

շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 15)

շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 15)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին, եւ իբրեւ զկուտակումն ավեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին, եւ զպարսկական սուրն ի գործ արկեալ, ո՛չ ումեք ինայէին: (56 / 7)

եւ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին (53 / 35)

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար ընդ ինքեան շրջէին, խոշորագետսու եւ անպաճոյճս, հաստեալս ի հեշտայի կերակրոց(52 / 3)

Մինչեւ ցայս վայր պատմութիւնս մեզ հեշտայի է: (6 / 20)

ՀԵՇՏԱՅԵԱԼ - 1

հեշտացեայք իբրեւ յամարայնի, եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար (43 / 34)

ՀԵՇՏՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն (56 / 31)

ՀԵՌԱԲՆԱԿ - 2

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռարնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին (17 / 34)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կալանաւոր նստի ի հեռարնակ տեղիս(22 / 27)

ՀԵՌԱԳՈՅՆ - 1

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, եւ առեալ զայլ զգորսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղոջ ուրեք որ կոչի Արծակ (16 / 24)

ՀԵՌԱՆԱԼ - 1

լաւ է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիւրութեամբ: (60 / 49)

ՀԵՌԱՆԱՄ - 1

Այլ թեպէտ այսպէս, թեպէտ այնպէս, սակայն մինչ ի վախճանն ոչ հեռացալ ի նմանէ այսն որ լլկէր զնա: (16 / 17)

ՀԵՌԱՍՏԱՆ - 1

«Ընդէ՞ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում», (31 / 8)

ՀԵՌԱՅԵԱԼ - 3

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ յազգականաց, գերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 29)

այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով եւ սարդի ոստայնիւ լցեալ, եւ ժառանգ արթոռոյն յօտար աշխարհ հեռացեալ իբրեւ զգերի եւ զկալանաւոր: (41 / 44)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեզերս երկրի խորագոյն է, յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն (49 / 33)

ՀԵՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ - 1

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս (60 / 25)

ՀԵՌԱԻՈՐ - 6

Եւ թագաւորն երթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն. եւ զօրքն զմարդագերին վաճառակուր արարին ի հենաւոր ազգս: (8 / 26)

քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասէր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն չյագեցաւ, այլ ի հենաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս (40 / 9)

տեալ յաշխարհս մեր՝ ահ եւ երկիւղ հասուցանէր հենաւորաց եւ մերձաւորաց. կոխէր (55 / 41)

Ձի ոչ էթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հենաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 24)

Եւ այսու կերպարանօք ի զարմանս շարժեաց զհենաւորս եւ զմերձաւորս, եւ ամենայն ոք ցանկայր զնա տեսանել: (52 / 4)

ՀԵՌԻ - 1

Եւ այսոքիկ ոչ հեղի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. (9 / 28)

ՀԵՏԱՄՈՒՏ - 1

քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին (17 / 47)

ՀԵՏԱՄՈՒՏ ԼԻՆԻՄ - 1

Յայտսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց (21 / 36)

ՀԵՏԱՅՆ - 1

խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց (8 / 34)

Իսկ հետևակքն՝ ի գորացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք ոտիցն եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին (11 / 37)

քանզի տիրէ Բուղարաց աշխարհին, գաւառաց եւ քաղաքաց նոցա, զոր հ բազում ժամանակաց հետև ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 26)

որ վասն հօրն մեղանաց հ վաղնջուց հետև յիշխանութեան պատուոյ անկած էր: (9 / 1)

Եւ յայնմ հետև եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27)

Բայց յորմէ հետև մտին յեկեղեցիս մեր Սեբաստացիք եւ Պիհոռնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ (29 / 44)

Քաղաքս այս հ բազում ժամանակաց հետև չէր գփորձ չարեաց առեալ (34 / 4)

եւ յայնմ հետև յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին, եւ զՊարսիկսն գրգռեալ՝ ժիր եւ անմարտնչելիս կազմէին: (57 / 45)

Յայնմ հետև բարձաւ զօրութիւն յիշխանաց եւ ի զինուորաց, եւ ոչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան. (58 / 35)

եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ՛ Յայնմ հետև մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խոռվութիւն (59 / 14)

Ձի յայնմ հետև՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցւոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 37)

զի յայնմ հետև յարձակեցան թշնամիք ի վերայ մեր, եւ զգեցուցին մեզ հանդերձ սգոյ եւ տրտմութեան, եւ բարձաւ ուրախութիւն յաշխարհէ: (59 / 45)

ՀԵՏԻ - 3

Եւ որք հետք ոտիք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան (7 / 39)

Եւ հետք ոտիք ի ջուրս իջանեն, եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն (8 / 12)

հովասուն եւ բարեկեցիք կոյսք եւ կանայք՝ անկեալք ի խայտառականս, եւ հետք ոտիք վարեալք ի գերութիւն: (31 / 47)

ՀԵՏԻՈՏ - 2

Իսկ զկենդանեացն զկառաչ ո՛ր լսելիք տանել կարէին. քանզի որ հետիոտիք ընթանալ կարէին, այսր անդր յաճելով զմարս իւրեանց խնդրէին (28 / 39)

Եւ մնացեալքն մերկ կողոպուտ հետիոտիք ուր կարէին՝ ապրեցան: (33 / 3)

ՀԵՐ/տեղանուն/ - 2

Եւ ինքն խաղացեալ զօրօքն պատի զՀայովք, եւ իջանէ բանակի յընդարձակ դաշտն Հերայ. (11 / 26)

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 14)

ՀԵՐ /մագ/ - 2

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի զարդուցն, զլխոյն կնտութիւն». զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր առնելով գնտա: (30 / 34)

կարծեր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհէքսն Սամփսոնի (53 / 15)

ՀԵՐԵՏԻԿՈՍ - 1

Զի՞նչ են այն բազմութիւն հէրետիկոսացն: (14 / 2)

ՀԵՐՁԵԱԼ - 1

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց, վերին եթերն հէրձեալ հրոյ փայլակն յանկարծակի ի դուրս անկեալ (12 / 31)

ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂ - 2

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. յորոց բանից ամենայն փաղանգք հէրձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 29)

Եւ հէրձուածողացն դասք, ... այսօր իբրեւ առիւծունս հօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի իշտից բերանարաց՝ թէ զո՛ր կլանիցեն յանմեղ անձանց: (41 / 46)

ՀԵՐՁՈՒԱԾՈՂԱԿԱՆ - 1

հէրձուածողական ժանգարուղի առուքն ոչ կարացին մուտ առնել: (52 / 40)

ՀԵՐՄՈՆ - 1

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հէրմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 6)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. որ յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ, կամ իբրեւ զհզօք այր՝ զի թափէ զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան, եւ զի ո՛չ գոյր այլ իւրիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն, ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 31)

որ էր այր հզօք եւ աշխարհաշէն, (3 / 31)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ, ի ցեղէն Բագրատունոյ, այր հզօք եւ յաղթօղ ի պատերազմունս (5 / 9)

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հզօք հրեշտակի աւանդեալ զոգի նորա, առանց ուրուք նմա ի դիմի հարեալ: (19 / 1)

Իսկ Վահրամ այր հզօք եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդուովք եւ եղբորորդուովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 18)

այլ յիշեա՛ զձեռն քո հզօք եւ զբազուկ քո բարձր (27 / 28)

Որ խաբէր զընկերն՝ պարծէր իմաստուն գոլ, եւ որ յափշտակէր՝ ասէր. Ես հզօք եմ: (30 / 7)

Գրիգոր՝ Հայոց հզօք իշխանն, որ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 21)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօք եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօքն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 11)

«Ոչ, ասէ, իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօքն. այլ տէր տկարացուցանէ զհակառակորդն»: (12 / 9)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս, ...յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն (13 / 24)

«Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի գօրութիւն իւր (19 / 4)

«Քանզի ո՛չ թէ իւրով գօրութեամբ գօրանայ հզօրն, այլ տէր քաղէ զգօրութիւն հակառակամարտին»: (32 / 26)

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ Բագում գօրս ունի որպէս ոչ այլ ոք, եւ հզօրս գօրութեամբ եւ պատրաստ առ ի պատերազմել: (10 / 35)

ՀԶՕՐԱՊԷՍ - 2

այլ ձեռնն որ արգել զնոսա հզօրապէս, նոյնն արար ճանապարհի գնալոյ նոցա: (25 / 13)

Եկեալ խոռին կամեր հզօրապէս ի ներքս մտանել, եւ յանկարծակի զիւրովին երթեալ անկաւ: (38 / 29)

ՀԶՕՐԵՂԱՊԷՍ - 1

Եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անոր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիւծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանէն ի իշտից բերանաբաց՝ թէ զո՛ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (42 / 1)

ՀԻԱՑՈՒՄՆ - 3

Չոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 40)

Զի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմաճնունդ գերերջանիկ. որ եւ զմարգարէն ի հիացումն շարժեաց (42 / 4)

Նաև յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն. (17 / 11)

ՀԻՄԵՆԱՅԻ - 1

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայստսիկ, հիսկենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ (35 / 20)

ՀԻՄՆ - 6

Եւ կարծէր այնու հիմամբ տապալել զեկեղեցի սուրբ (53 / 10)

Իսկ զոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին, կացեալ ի քաղաքին աւուրս երկոտասան, եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնա եւ զղաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 39)

զի քակեցան տունք աղօթից, եւ օծեալ իւրով սրբութեան քարինք՝ հիմն ապարանից այլազգեաց արկան (60 / 7)

բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա (46 / 38)

արկանել զհիմունս իւրեանց առ եզերք ծովուն Ովկիանոսի (58 / 42)

Եւ զմեծամեծ եւ զզեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝ յապականութիւն դարձուցին: (18 / 4)

ՀԻՄՆ ԱՐԿԱՆԵԼ - 2

Չայս առնէ Աստուած, որ զիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց (38 / 4)

Այլ Աստուա... նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ զիտէ ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց (54 / 10)

քանզի հին սովորություն է այս տանն Յունաց: (9 / 5)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան (61 / 21)

Եւ քանզի գունդ մի հեծելագօր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 34)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց, որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի (14 / 38)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղիւ՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին (16 / 8)

զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի եւ գրէ, թէ Ծանո՛ թագաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս (23 / 41)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ. որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայելի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 4)

կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի (53 / 15)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի, յորում էր թուականիս մերոյ ամք չորեքհարիւր եօթանասուն եւ հինգ: (13 / 2)

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ

մինչև ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին, եւ զերկիրն ի յուսոյ կենաց բարձին (50 / 47)

ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ - 1

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 35)

ՀԻՆԳՀԱՐԻԻՐ ԵՐԵՔ - 1

Զկնի այսր պատմութեանս, ի գալ տարւոյն էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեք: (34 / 30)

ՀԻՆԳ ՀԱՐԻԻՐ ԵՐԵՔՏԱՍԱՆ - 1

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զքնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան. եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեքտասան: (55 / 38)

ՀԻՆԳ ՀԱՐԻԻՐ ԵՕԹՆ - 1

Եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր եօթն յորժամ այս այսպէս եղև: (51 / 40)

ՀԻՆԳ ՀԱՐԻԻՐ ԶՈՐՍ - 1

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց. եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր չորս: (40 / 24)

ՀԻՆԳ ՀԱՐԻԻՐ ՎԵՑ - 1

Եւ այս եղեւ ի հինգհարիւր վեց թուականիս մերոյ, յորում հոռոմ դիքտիոնի էր տասն: (44 / 20)

ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻ - 2

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի զուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշարաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա (3 / 48)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշարաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն (15 / 17)

ՀԻՆԷ - 2

Յորոց հինէ՛ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան (40 / 27)

զի բազում աշխարհ եւ քաղաք ա՛յն էին որ ապրեցան յայնմ հինէ (55 / 28)

ՀԻԻԱՆԴ - 1

Ազատ կանայք ... որք հետի ոտիւք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային (7 / 39)

ՀԻԻԱՆԴԱՆԱՄ - 2

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ (20 / 43)

Իսկ թագուհւոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 44)

ՀԻՒԱՆԴԱՅԵԱԼ - 1

Եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ութ, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 31)

ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ - 2

Իսկ թագուհւոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 44)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ, (20 / 43)

ՀԻՒՍԻՍ - 5

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափիսագաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարխար եւ մինչեւ ցստորոտն Կովկասու (34 / 37)

Եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսայ ի հարաւ ձգէր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ասպականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 10)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Սպեր եւ մինչեւ յամուրսն Տայոց եւ Արշարունեաց... (26 / 17)

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, ի հիւսիսայ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 24)

Եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգեր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 9)

ՀԻՒՄԻՍԱԿՈՂՄՆ - 2

Իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են (24 / 22)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տեր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց, այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 40)

ՀԻՒՄԻՍԱՅԻՆ - 1

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեւն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին (11 / 32)

ՀԻՒՐԱՏԷՍ - 1

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերէց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիրատէսն էր (20 / 46)

ՀԼՈՒ - 1

Ամենեցուն մի նախանձ էր բարեպաշտութեան. քահանայք սորա սրբակեացք եւ աղօթասէրք, եւ եկեղեցական սպասու հլուք եւ հպատակք: (29 / 39)

ՀՆԱԳՈՅՆ - 1

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնազոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն (38 / 11)

ՀՆԱԶԱՆԴ - 1

«Յաթոռն Մովսէսի նստան դպիրքն եւ փարիսեցիքն». որ թէպէտ ինքեանք կեղծաւորեալք էին, այլ վասն աթոռոյն՝ հրամայէ հնազանդ լինել: (19 / 31)

ՀՆԱԶԱՆԴԵԱԼ - 1

այլ նուաղեալ եւ հնազանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ զսաստիկ հարուած զաւազանի նոցա օր ըստ օրէ ընդունել (60 / 35)

ՀՆԱԶԱՆԴԵԼ - 1

Որոց առաջնորդք էին Կոմիանոսն որ եւ թագաւորեացն իսկ եւ Կամենասն. եւ ապստամբեալք ի թագաւորէն երդմամբ չափ ոչ հնազանդել նորա թագաւորութեանն: (44 / 19)

ՀՆԱԶԱՆԴԵՅՈՒՅԱՆԵԼ - 2

Եւ իբրեւ այնու ոչ կարաց հնազանդեցուցանել, ապա մարտ եղեալ, պատերազմաւ կամէր տիրել քաղաքին: (45 / 34)

Ապա ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 35)

ՀՆԱԶԱՆԴԻՄ - 4

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամենն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 43)

Իսկ որդիք նորա՝ քանզի հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ էլին առ թագաւորն (4 / 29)

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ՝ հնազանդեցան նմա, եւ կամեցան զմիամտութիւն ցուցանել. (40 / 35)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 35)

ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ - 10

Ուտի եւ մեծն Պօղոս խրատեալ երանելի ձայնիւն այնուիկ զրէ առ Հռովմայեցիսն. «Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ (19 / 33)

պարգևք էին այսոքիկ ի թագաւորէն վասն նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 15)

մինչ զի բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 19)

եւ առաքէ դեսպանս առ Գեորգի վրաց իշխեցօղն, զալ ինքեան ի հնազանդութիւն: (6 / 29)

եւ ուղղեցեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 46)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 38)

եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 8)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորական բանիք եւ պարզեաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել, եւ ընդ ինքեան իշխանութեամբ հ հնազանդութիւն նուաճել. (44 / 10)

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն հ հնազանդութիւն նմա զանձինս, որ թէ եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր (52 / 6)

ՀՆԱՐ - 5

Եւ զի ո՛չ գոյր այլ իւիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն (9 / 32)

վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր, խորասուզիլ կամօք ի խորխորատ, յորմէ չիք հնար ելանել: (52 / 19)

այլ կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց, եւ իմաստութեամբ եւ հնարիք մուծին ի քաղաքն: (21 / 22)

Եւ ինդրէին հնարս փրկութեան (11 / 30)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց (16 / 43)

ՀՆԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ - 4

որք մեծամեծ ծախիք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 18)

Եւ կարծէին մարդկօրէն հնարագիտութեամբ զբորբոք ահագին հրատին շիջուցանել: (32 / 29)

Եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 22)

Իսկ արիւնարբու զազանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, եթէ առաջնորդութեամբ ուրուք, եւ եթէ իւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն (39 / 37)

ՀՆԱՐԵՄ - 3

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղև սէր սիրելեաց եւ գութ արեան, իւրաքանչիւր որ հնարէր հայթայթանս գտանել՝ զի թերևս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն (48 / 12)

Արդ տե՛ս դու զնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ գապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 24)

Ջանայր, հնարէր՝ զի զդունն երկաթի եւ զնիզս պղնձի ի բաց խլեացէ, որ կայր ընդդէմ թագաւորութեանն իւրոյ (55 / 45)

ՀՆԱՑԵԱԼ - 1

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին. զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրև զինացեալ ձորձս (61 / 18)

ՀՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն զիրք: (35 / 23)

ՀՆԳԵՏԱՍԱՆ - 2

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. (41 / 42)

ի քաղցր ականէս յայսմանէ՝ զոր գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիւսք (52 / 37)

ՀՆԳԵՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ - 1

զի այգի զոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նորա, եւ արար զնա կոխան անցաւորաց (23 / 5)

ՀՆԴԻԿ - 1

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն զիւր չարանալն. (54 / 28)

ՀՆԴԻԿՔ - 1

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալէրանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց. (58 / 41)

ՀՆՁԱՆ - 1

Ոչ լսի ձայն ուրախութեան ի կութս այգեաց, եւ ոչ բարեբանութիւն առ կոխօղս հնձանի: (22 / 35)

ՀՆՁԵՄ - 1

Եւ մտին իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի, եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի կենդանոյ քաղաքս: (31 / 21)

ՀՆՁՈՂ, ՀՆՁՕՂ - 5

Ո՛չ լնու հնձող որայի զգիրկս, եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց (35 / 14)

Եւ եղեւ երկիրս ամենայն իբրեւ անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ զորայն բառնան (33 / 8)

յորմէ ոչ լցաւ բուռն հնձողին եւ ո՛չ լցան գիրկք բարձողացն զորայն (18 / 14)

Եւ մտին իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի (31 / 21)

Եւ բովանդակ կալեալ զաշխարհս իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի: (34 / 40)

ՀՆՁՈՒՑ ՎԱՆՔ - 1

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթուղիկոսարանին էին վարդապետք. եւ Սամուէլ, որ Կամրջացն Ձորոյ վանացն առաջնորդութեամբ հովուէր. եւ Յովսէփ որ Հնձուց վանացն էր նախագահ (5 / 22)

ՀՆՈՑ - 5

որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնցին Բաբելոնի (35 / 1)

Ձոր եւ մանկունքն ի հնցին գովելով ասէին (19 / 45)

Ձոր եւ ի հնցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ (39 / 10)

Յորժամ թագաւորի սպառնալիքն վճարեցաւ, եւ նոքա կապանօքն արկան ի հնցն (39 / 19)

եւ հնոցն պատրաստեցաւ, որոյ բոցն ի քառասուն եւ ինն կանգուն բարձրանայր (39 / 13)

ՀՆՈՑԱՑԵԱԼ - 1

Քանզի քաղաքք աւերեալք եւ տունք այրեցեալք, ապարանք հնոցացեայք, եւ արքունաշէն սրահք աճիւնացեալք: (27 / 13)

ՀՆՉԵՄ - 3

Զգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել՝ որ յափշտակեաց գայն, թէ զի՛նչ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 17)

յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝ արձագանք լերինն զհետ հնչէին (28 / 40)

որ եւ տանջելոցն վայիւք հնչէին առհասարակ արձագանք լերանցն: (47 / 26)

ՀՆՉԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 2

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք, որք մարդասէր բարոյիւք ընտանի գոլով մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն (44 / 44)

Եւ քանզի զօր ի Հոռոմոց գայր ի յետոյ, որք առժամայն փողս հնչեցուցին, զոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն (51 / 23)

ՀՆՉԻԻՆ - 1

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն (14 / 44)

ՀՈԳ - 2

Իսկ իշխանն որ ունէր qhnq վերակացութեան քաղաքին... զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիւք հրահանգելով զինքն (37 / 23)

Իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ hnq տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 14)

ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ - 1

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ ...զամենայն գանձսն գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց. վասն զի ի մահուան նորա նա էր hnqարարձու նմա: (21 / 18)

ՀՈԳԱԼ - 1

քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն hnqայ. որպէս Աստուած յիւրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն (39 / 46)

ՀՈԳԵՐԳՈՂ - 1

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն hnqերզողին Դաւթի (3 / 41)

ՀՈԳԻ - 9

յորում նա qhnqին փչեաց (12 / 30)

զարդարիչ hnqին մահուամբ բաժանի ի նմանէ(44 / 26)

որ թէ եւ qhnqիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխէր բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 7)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն. ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով, եւ զայս անողորմաբար չարաչար վիրաւորեալս. զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանւոյն իսկ ուտել բռնադատէին: (46 / 20)

Բազում եւ անհամար հոգիք ի վերագոյն գաւառացն, վասն տեղեացն ամրութեան՝ անդր ժողովեալ էին: (35 / 31)

անտերունչ եւ անվերակացու՝ ըստ հոգւոյ եւ ըստ մարմնոյ, եւ ոչ գոյ մի տեղի ապաստանի գտանել մեզ(60 / 34)

. այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ զիտէ գողբսն ըստ թշուառութեանն յօրինել: (7 / 24)

Զի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեւաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղէր զցօղ կենաց (22 / 11)

զոր եւ ինքն իսկ Լուսաւորիչն մեր մարգարէական հոգւովն տեսեալ, զի գառինքն գայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 43)

ՀՈԳՍ - 7

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն (4 / 24)

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, եւ տայ զԹէսադոնիկն ի ձեռս նորա, եւ հաւատայ ի նա զհոգս Բուլղարացն եւ արեւմտական կողմանցն (15 / 44)

Եւ դատաւորն որ ունէր զհոգս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, զոր իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 28)

զամենայն հոգս եւ զիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 3)

Եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 20)

Եւ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս. ոմանք ի գալ զիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն, եւ այլք կամօք անձնատուր եղեալ. իսկ

որք ի ներքս մնացեալ, գպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 6)

Եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք գՏաճկաստանի եւ գհարաւային կողման գհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 46)

ՀՈԼԱՆԻԼ - 1

Արդ մեր ի հոյանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեոնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոժ գոողի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 32)

ՀՈՂ - 9

յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, գհոո երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր. արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ, ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն գհոո երկրին հեղեղատէին: (35 / 38; 35 / 40)

Քան գհոո անարգ եւ խոնարհ այլ զի՞նչ ոք իմասցի (50 / 16)

Եւ խոնարհ եղեն մինչեւ ի հոո անձինք մեր, եւ յերկեր մածեան որովայնք մեր: (49 / 15)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հոո երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց (49 / 19)

բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հոոոյ եղին զհիմունս նորա(46 / 38)

Իսկ որք ի ներքս մնացեալ, գպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հոոոյ ծածկէին: (47 / 6)

որք յետոյ սինքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն, զնոսա ծածկէին ընդ հոոոյ. (48 / 18)

վասն զի ոչ գոյր որ թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 23)

ՀՈՂԱԲԼՈՒՐ - 2

եւ եղէւ ամենայն բնակութիւնն իբրեւ հողաբլուր (56 / 26)

որ տայ զբարձր աշտարակս ի կոխումն եւ զքաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 30)

ՀՈՂԱԾԻՆ - 1

եւ ասա, թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւէրս եւ մեզ ժամանեաց, ա՛ն զգիր քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո (21 / 2)

ՀՈՂԵՓԵՌՆԷՍ - 1

տեսանե՞ս, որպէս զիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսեսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով... կամ որպէս Սիսարայ սկայազինն այլազգեաց, ի ձեռն Յայելի՝ կնոջն Քաբերայ. կամ որպէս զՀողեփեռնէսն՝ ի ձեռն այլում կնոջ: (39 / 6)

ՀՈՂՄ - 4

եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ (11 / 32)

Նաեւ յօդոյ ձեռնտուութիւն եղէւ կործանական ատուրն. զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր. եւ ցնցուղք լուսոյ հրատին՝ յաղթէր ճառագայթից արեգականն: (31 / 28)

որ իբրև ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս (36 / 40)

Հողմք մերժեցին զմեզ (27 / 31)

ՀՈՅԱԿԱՊ - 1

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրև զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայցէ (29 / 26)

ՀՈՌՈՄ - 1

Եւ այս եղև ի հինգհարիւր վեց թուականիս մերոյ, յորում հոռով դիքտիոնի էր տասն: (44 / 20)

ՀՈՌՈՄ/ժողովուրդ, երկիր/ - 36

բայց Հոռուն չէր եկեալ յառաջ: (51 / 25)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռմոց. յառաջ կացեալ (33 / 39)

Չորք արօռք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ թէ զԿիւրապատիս իշխանութիւն, եւ գոր ի Հոռմոց: (41 / 26)

Եւ քանզի գունդ մի հեծելագոր ի Հոռմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 33)

Եւ քանզի գոր ի Հոռմոց գայր ի յետոյ, որք առժամայն փողս հնչեցուցին, գոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն (51 / 22)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 35)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռմոց (4 / 34)

ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռմոնց (5 / 4)

զոր ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռմոնց, զոր յիրում տեղուջն ասասցուք: (6 / 9)

վասն որոյ թողեալ գաշխարհն՝ երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հոռմոնց (6 / 15)

զի իբրեւ գյորձանս գետոց ընդ վիմի հարեալ, այնպէս զօրքն Հոռմոնց ընդ նոսա հարեալ՝ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 7)

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս, եւ Հոռմոնց եպիսկոպոսացն, որ անդ դիպեցան՝ ըստ իւրեանց կանոնին: (8 / 15)

Իսկ բագումք յիշխանացն Հոռմոնց...ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 36)

որք արժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ գնուսա զօրացն Հոռմոնց կոտորեցին անթիւ բագմութիւն: (11 / 9)

զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ամ ընդ ձեռամբ Հոռմոնց: (13 / 9)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր մի ի զօրացն սպայից Հոռմոնց (13 / 30)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռմոնց, որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի, որպէս զի զգացուցէ թագաւորին, զի տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով եւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հոռմոնց (14 / 37; 14 / 40)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր նուաճեցաւ քաղաքն ի ձեռն Հոռմոնց: (15 / 13)

Իսկ սրունքն եւ ոտքն երկաթի խառնեալ ընդ իւեցի, որ է Հոռմոնց թագաւորութիւնն (15 / 28)

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռմոնց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի (16 / 18)

Իսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի գինւոյ թմբրեալ, ոչ կարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 29)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հոռոմոց, եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ (21 / 13)

Եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր՝ ընդ ձեռամբ Հոռոմոց, եւ ելանել առ նոսա: (21 / 30)

Յայտոսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց (21 / 36)

Քանզի հեծելազօրքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին (32 / 17)

Եւ եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բաբերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի զորացն Հոռոմոց որ կոչին Վռանգք, որք յանգէտս միմեանց ի դիմի հարեալք ճակատեցան. եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց. (36 / 15; 36 / 17)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթիւ եւ ծծմբով (38 / 33)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից, (45 / 22)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս, եւ տարաւ զՀոռոմս (9 / 11)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ. ուր բազում արիւնհեղութիւնք եղեն, զորոց ասեն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ որ տեսեալ (48 / 38)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (1 / 34)

Եւ այսոքիկ ոչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. եւ յայնմհետէ եւ այսր տիրեցին Հոռոմք արեւելից: (9 / 29)

ՅԱՂԱԳՄ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ
ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (32 / 13)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռովք զթագաւորացն
աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր էլ ի
Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ գիտեմ (50 / 26)

ՀՈՌՈՄՈՍ - 1

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր
Սարգիս, եւ է գերեզման նորա ի Հոռովոսի վանքն: (8 / 29)

ՀՈՍԵՄ - 1

«Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. եւ յոյր վերայ
անկցի՝ հոսեցէ գնա»: (14 / 16)

ՀՈՎԱՍՈՒՆ - 1

Մեծահարկի եւ փառաւոր ծերք անկեալք ի հրապարակի. հովասուն եւ
բարեկեցիք կոյսք եւ կանայք՝ անկեալք ի խայտառականս, եւ հետի ոտիւք
վարեալք ի գերութիւն: (31 / 46)

ՀՈՎԻՏ - 2

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ
ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան (44 / 36)

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի
հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան (57 / 13)

ՀՈՎԻԻ - 1

Եւ նոքա իբրեւ զգայլս զիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հուլի (45 / 17)

ՀՈՎՈՒԵՄ - 1

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք. եւ Սամուէլ, որ Կամրջացն Ջորոյ վանացն առաջնորդութեամբ հովուէք (5 / 22)

ՀՈՏԵԱԼ - 1

Ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեայ ապականեցան (49 / 28)

ՀՈՐՁՔ - 1

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիւք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելեւելս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն (28 / 45)

ՀՈՒՆՁ - 2

քանզի ժամանակն հնձոց իսկ էր: (37 / 20)

Եւ եղև երկիրս ամենայն իբրեւ անդաստան հասեալ ի հունձս (33 / 8)

ՀՈՒՊ - 1

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուս ընդ դարձ արարեալ էլին ի նոյն՝ չարին արբանեակք. եւ իջեալ ի գաւառն Մանանաղու, բաժանեցան յերկուս: (46 / 9)

ՀՈՒՊ ԸՆԴ ՀՈՒՊ - 1

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով. եւ ապա հուպ քնդ հուպ զՄիխաիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ (15 / 39)

ՀՈՒՐ - 28

այրեցին ի հուր զսրբութիւնս քո (31 / 11)

որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան (31 / 38)

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 24)

Իսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 9)

«Արեգակն ծագեաց ի յերկիր, եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր եւ ծծումբ, եւ այրեաց զնա»(31 / 18)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար (31 / 23)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղուջն խիլ արկեալ բրեցին զտունսն, եւ ապա հուր հարեալ այրեցին զքաղաքն (34 / 25)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթի եւ ծծմբով (38 / 33)

զգերի՝ ելին ի տեղուջէն: (48 / 22)

Եւ ել հուր հարաւային եւ եկէզ զամուրս բարձունս (60 / 2)

զի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղղէացիսն (39 / 22)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն գայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն գետութիւնն (54 / 27)

Իսկ հետեւակքն՝ ի գորացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք ոտիցն եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին (11 / 38)

Այժմ ամբարձ գաչս քո, եւ տե՛ս գորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն, գողայս քո անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ: (31 / 45)

Ուստի ի շողալ սուսերացն եւ ի փայլին սաղաւարտացն՝ հրոյ փայլատակունք զլերամբն անկանէին, եւ ի կոփին սուսերացն կայծակունք հրոյ հատեալ՝ յերկիր անկանէին: (7 / 4; 7 / 5)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց, վերին եթերն հերձեալ հրոյ փայլակն յանկարծակի ի դուրս անկեալ (12 / 31)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տեսոն. սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ. (56 / 35)

ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ ոչ եղեւ յագումն ազահութեան նոցա իբրեւ հրոյ. (61 / 15)

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ (20 / 22)

Եւ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ բոց ծիրանի ի դուրս ելանէր (38 / 39)

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի (6 / 40)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նոր (6 / 46)

Իսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 9)

Յայտասիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց, մինչեւ մարդաթափ արարին զերկիրն ամենայն սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (21 / 38)

Եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 3)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբոնեցին՝ հրով ծախեցին (31 / 36)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ (48 / 25)

ՀՈՒՐ ՀԱՐԵԱԼ - 4

Եւ ապա հուր հարեալ քաղաքին, կիզեալ ապականեցին (34/25)

Եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին զտունս եւ զեկեղեցիս (34 / 46)

որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ, որում հուր հարեալ, եւ ի հրատին բորբոքմանէ առհասարակ դաշտն ամենայն իբրեւ միջօրէի լուսաւորեցաւ (43 / 30)

Իսկ անօրինացն լցեալք եւ յագեցեալք աւարան, հուր հարեալ քաղաքին, առեալ զգերի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 31)

Եւ ապա հուր հարեալ քաղաքին, կիզեալ ապականեցին (34/25)

ՀՊԱՏԱԿ - 1

Ամենեցուն մի նախանձ էր բարեպաշտութեան. քահանայք սորա սրբակեացք եւ աղօթասէրք, եւ եկեղեցական սպասու հլուր եւ հպատակք: (29 / 40)

ՀՊԱՐՏԱՆԱՄ - 2

Քանզի նա զԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիմանէ. «Փոխանակ, ասէ, զի հայարտացան դստերք Սիովնի, եւ գնացին ի բարձր պարանոց»: (30 / 25)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հայարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ասէր զմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն սպրեցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր (57 / 16)

ՀՊԱՐՏԱՑԵԱԼ - 1

այլ ի մանկական տիսն հայարտացեալ՝ զընդդէմսն առնէ պատասխանի (4 / 47)

ՀՌԱՍԻՄ - 1

այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիւ եւ զորդին Տաբէլայ (4 / 9)

ՀՌՈԳՆ - 1

զձեր հռոզն հարկեցից Պարսից, եւ պահեցից զաշխարհս ի խաղաղութեան: (44 / 14)

ՀՌՈՎՄԱՅԵՑԻ - 1

Ուտի եւ մեծն Պօղոս խրատեալ երանելի ձայնիւն այնուիկ գրէ առ Հռովմայեցիսն. (19 / 32)

ՀՄԿԱՅ - 3

տեսանե՞ս, որպէս գիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսեսիւն Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով (39 / 4)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործս իւրեանց. հսկայս կորովիս եւ բարձրահասակս, անդիմահարս եւ անմարտնչելիս՝ աստուածորդիս իւրեանց անուանեցին: (55 / 5)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածեր զմտաւ եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր (57 / 18)

ՀՐԱԿԻԶՈՒԹԻՒՆ - 1

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան ...բազում աշխարհ սրով եւ զերութեամբ տապալեաց. եւ երկրորդն զԱնի խողխողմամբ սրոյ եւ հրակիզութեամբ ամայի եւ անապատ արար. (59 / 4)

ՀՐԱՀԱՆԳԵԼ - 1

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին... զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիւք հրահանգելով զինքն (37 / 25)

ՀՐԱՀԱՏ - 1

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր (51 / 35)

ՀՐԱՄԱՅԱԿԱՆ - 1

Չոր յետ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ (12 / 18)

ՀՐԱՄԱՅԵԱԼ - 2

Եւ խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն ասելով, եթէ Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին ասանի: (24 / 17)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի, եթէ ոչ գհրամայեալսն ի մէնջ յանձն առնուցուս (33 / 36)

ՀՐԱՄԱՅԵՄ - 34

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. (6 / 10)

Վասն այնորիկ անդ հրամայեաց թագաւորն զգլուխս նոցա բառնալ: (10 / 17)

զոր յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, որ եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 11)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 42)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ մեծաբանօք ընկալաւ, եւ առատ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա (33 / 19)

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զն (36 / 36)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեալսն, ցասամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 43)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել (39 / 30)

քանզի ինքն յօրէնսն հրամայեաց. (42 / 33)

Եւ դատաւորն որ ունէր զհոգս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, զոր իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 29)

ապա թէ մեռանի, զքեզ դմա մատաղ հրամայեմ առնել: (36 / 34)

Եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. քանզի անդ հրամայեցին նմա տեղի բնակութեան: (33 / 31)

Իսկ Գեորգի ... հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նոր (6 / 45)

Եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն՝ արդ ի հանդիպման աւուրն՝ հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրինել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 13)

Ջորոյ զգլուխն հատեալ՝ հրամայէ հարկանել փող խաղաղութեան: (9 / 19)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 41)

Եւ հրամայէ խաղացուցանել զնա ի Կոստանդնուպօլիս, ասելով (10 / 38)

Եւ հրամայէ տարողացն հատանել զլեզու նորա: (10 / 39)

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան. որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին. զոր հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 12; 11 / 14)

Եւ հրամայէ զօրացն կոտորել զճառատունկս քաղաքին: (11 / 26)

զոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել (12 / 15)

հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ (12 / 19)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զօրոսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս (14 / 9)

հրամայէ թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 37)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խորիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր (16 / 37)

Եւ հրամայէ գտունս նոցա յաւար, յաւեր, յապականութիւն դարձուցանել: (18 / 1)

Թէպէտ ինքեանք կեղծաւորեալք էին, այլ վասն աթոռոյն՝ հրամայէ հնազանդ լինել: (19 / 31)

Եւ հրամայէ նմա իջանել ի ջուրն: (24 / 27)

Որում հաւանեալ թագուհոյն, հրամայէ գոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն (44 / 2)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելով զամենաթշուառ անձն (54 / 24)

Լերանց եւ բլրոց խայտալ հրամայէին (42 / 20)

Եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ (52 / 7)

քանզի արժանաւորացն հրամայէր ի տարւոջն երիս միայն մատուցանել պատարագս: (53 / 28)

ՀՐԱՄԱՆ - 16

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՛ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ, իմ է քաղաքդ, բացէք զդրունս, զի մտից: (45 / 33)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում աւետարանութեանն. «Զգո՛յ՛ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք». նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փնլիպպեցւոցն, խրատեալ ի տէրունական հրամանացն (52 / 28)

պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին... (7 / 13)

այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն (14 / 14)

քանզի երդմամբ եւ խաչիւ հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին, թէ Միայն ի տեսանելն զքեզ, դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ քո, եւ զրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ (23 / 13)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւթի որդւոյ Սենեքերիմայ (24 / 4)

բայց սակայն բազում անգամ հալածեալ ի Սաւուղայ, ներեր եւ անսայր կոչողին հրամանի (19 / 16)

Իսկ սա ո՛չ ած այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին (19 / 22)

Եւ ի վերայ էած, թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հակառակ կայ (19 / 37)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղեւ իսկ(45 / 11)

որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք, ըստ իւրում անսուտ հրամանին, թէ «Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»։ (53 / 21)

Ջի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեսան հրամանին... այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբոնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն։ (55 / 23)

այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամեր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ո՛չ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն (14 / 15)

կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ (19 / 23)

եւ ոչ ած ի յիշումն զտէրունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումնն առ Պետրոս (53 / 11)

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիք հաւանութիւն տային, բայց թագուցանէին առ ինքեանս զհրամանս թագաւորին (12 / 17)

ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐ - 1

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ քանիւք հաւանութիւն տային (12 / 16)

ՀՐԱՄԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ - 1

Ո՛վ Աստուած քո յայնժամ ներողութեանն. ո՛վ թագաւորին անողորմ հրամանատրութեանն: (7 / 46)

ՀՐԱՄԱՆ ՏԱՄ - 6

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի, եւ որ շուրջ գնովաւ զիւրք եւ ազարակք որ ի բաժնին էին. գորոյ զգերիսն առեալ, հրաման տայ խաղացուցանել ի գաւառն Խաղտեաց, եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան (6 / 40; 6 / 42)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունաստոր պարգեւան. եւ ապա պարապեալ ի գործոյն՝ հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել առ ի լոգանալ նմա: (15 / 19)

Զոր իբրեւ ետես Թէոդոռայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 44)

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 10)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ, հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ խնդրեցէք զայր ոք ՚ի Հայոց զո՛ր եւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 44)

ՀՐԱՅՐԵԱՅ/ Ք/ - 3

Հրայրեաց եղև տաճարն սորբ (31 / 4)

որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 19)

ամենեքեան նոքա հրայրեացք եղեն: (31 / 35)

ՀՐԱՇԱԼԻՆ - 1

Ո՛ւր թագաւորացն աթոռք... ո՛ւր հայրապետական աթոռն մեծ էւ հրաշային (41 / 40)

ՀՐԱՊԱՐԱԿ - 10

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 38)

Մեծահարկի եւ փառաւոր ծերք անկեալք ի հրապարակի (31 / 46)

ոչ նստին ծերք աթոռով ի հրապարակի, եւ ո՛չ խաղան մանկունք առաջի նոցա. (35 / 12)

զհրապարակս լի դիակամբք տեսանել (46 / 18)

Անդանօր եւ ծերք նստեին ի հրապարակս հարկաւոր եւ պատուական ալեօք բարգաւաճեալ (22 / 3)

Ոչ խաղան մանկունք առաջի ծնողաց, եւ ոչ նստին աթոռով ծերք ի հրապարակս: (22 / 36)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք (27 / 14)

Կոյսք ի հրապարակս ի խայտառականս անկեալք (27 / 16)

վասն զի ընթերցօղքն սրամահք ի հրապարակս. (35 / 10)

հրամայէ խուզել զմօրունս, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս (14 / 10)

ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ - 1

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ... հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր (15 / 17)

ՀՐԱՏ - 6

որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց ղիզեալ, որում հուր հարեալ, եւ ի հրատին բորբոքմանէ առհասարակ դաշտն ամենայն իբրեւ միջօրէի լուսաւորեցաւ (43 / 30)

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ զդողի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 32)

զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր. եւ ցնցուղք լուսոյ հրատին՝ յաղթէր ճառագայթից արեգականն: (31 / 29; 31 / 30)

եւ կարծէին մարդկօրէն հնարագիտութեամբ զբորբոք ահագին հրատին շիջուցանել: (32 / 29)

եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին գտունս եւ զեկեղեցիս, որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելոնի (35 / 1)

ՀՐԱԻԷՐ - 2

Տա՛ր զգիրդ եւ տո՛ւր ի թագաւորն Հայոց. եւ ասա, թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւէրս եւ մեզ ժամանեաց, ա՛ն զգիր քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո (21 / 2)

Ձոր իբրև լուսն անօրինացն ժողովք գիրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, ամօժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 41)

ՀՐԱԻԷՐ ՏՈՒԵԱԼ - 1

Եւ հրաւեր տուեալ նոցա՝ ասեն ըստ մարգարէին, թէ «Գազանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 40)

ՀՐԱԻԻՐԵՄ - 2

Մինչև բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց (58 / 39)

Եւ զամենեսեան հանդէսք պատմութեանս ի կոծ հրաւիրէ: (26 / 47)

ՀՐԴԵՀ - 1

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԵԻ Ի ՄԱՆԱՆԱՂԻՈՅ ՍԱՀՄԱՆՍԸ
ԲՈՐԲՈՔԵՅԱԻ ՀՐԴԵՀ ՄՈԼՈՐՈՒԹԵԱՆՆ, ԱՍԵԼԻ Է (2 / 23)

ՀՐԵԱՅ, ՀՐԷԱՅ - 3

որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր (19 / 28)

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 33)

զի՞նչ եղև օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդայի. ասա՛ ինձ (42 / 26)

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, ասէ, թէ «Եւ սատանայ իսկ կերպարանի ի հրէշտակ լուսոյ. (52 / 11)

Իսկ մանկանցն ցողէր հրէշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, ո՛չ տրտմեցուցանէր՝ եւ ոչ նեղէր զնոսա (39 / 23)

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրէշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան, եւ զայն ի ձեռն արծաթոյ եւ ո՛չ Աստուծով (30 / 19)

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հօր հրէշտակի ականդեալ զոգի նորա, առանց ուրուք նմա ի դիմի հարեալ: (19 / 1)

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ խրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ. ..կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիք միայն զհարիւրութուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրէշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայտեաց: (32 / 39)

Ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրէշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 29)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանէաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զհրէշտակականն երգէին զերգս: (41 / 35)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափիսագաց Բագարատ, եւ թագաւորէ Գէորգի որդի նորա ընդ նորա. առ որ գրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ (4 / 44)

Ձոր լուեալ գրացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ զայս (11 / 18)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ (40)

որպէս ինքն յիւրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի (18 / 31)

ՀՕՏ - 5

ո՛չ կարէին ի փարախ հօռի հաւատացելոց մտանել (41 / 30)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ զյիշատակն վայիւ արարաք, եւ նոքա իբրեւ զգայլս զիշախանձս՝ որք հանդիպին հօռի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 17)

եւ յԱստուծոյ հօռիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց (27 / 43)

Այսպէս եւ հօռք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան (44 / 36)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօռն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն (40 / 11)

Զ 67 (187)

ԶԱԳ - 4

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան երգոցն՝ այժմ բուէճք եւ տտաղեղունք են դասագլուխք. եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա, ըստ մարգարէին՝ քաղցրաձայնութեամբ կարդալ զձագու իւրեանց: (20 / 34)

եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագու աղանեաց երամացեալք կոկորդալիւր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 34)

«Անդ հան ոգնի ձագու եւ սնոյց առանց երկիւղի զորդիս իւր»: (20 / 14)

այլ եւ մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ. եւ մայրենի գրծովքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային զտխրական ժամանակս երկանց, զօրէն աղանեաց զնորափետուր ձագօրն թոթոելով: (22 / 6)

ՁԱՂ ԵՒ ԾԱՆԱԿ ԱՐԱՐԵԱԼ - 1

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ (14 / 8)

ՁԱՅՆ - 27

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչին փողոցն, (14 / 44)

Ոչ լսի ձայն ուրախութեան ի կութս այգեաց, եւ ոչ բարեբանութիւն առ կոխօղս հնձանի: (22 / 34)

Ոչ լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ զարդարին առագաստք հարսնարանի: (22 / 36)

Ոչ ուրեք լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ աւետիք նորածին մանկանց (35 / 11)

Արդ եթէ այս ամենայն զոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նորա. ձա՛յն տուք երկրի եւ որ ի նմա կենդանիք. ձա՛յն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 17; 42 / 17; 42 / 18)

Ձոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ (45 / 41)

Իսկ կէսք չարապէս վիրաւորեալք, եւ ի ձայնէ պակասեալք (28 / 29)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն. ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով (46 / 21)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, գողղի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 46)

Պակասեաց այս ամենայն եւ կորեալ եւ «Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» ըստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 38)

Եւ գազանաբար ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին, ըստ մարգարէին ձայնի, եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց (27 / 43)

Եւ ո՞ր տկարք ի թռչնոց ի նոսա ապաւինին ըստ սաղմոսին ձայնի (45 / 2)

Ղի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել (28 / 27)

Ժա՛մ է ինձ ի դաւթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել գողբս. (31 / 7)

ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին (34 / 7)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանէեաց երամացեալք կոկորդալիւր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 34)

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնիւ ի ձեռն մարգարէիցն (47 / 32)

Ուտի եւ մեծն Պօղոս իրատեալ երանելի ձայնիւն այնուիկ զրէ առ Հռովմայեցիսն (19 / 31)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիւք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն (28 / 44)

Եւ ի սողալոյն պակասեալք ի ձայնս, ո՛չ կարէին արտաքս բերել զհազագն (28 / 43)

Լոնցին ձայնք քնարաց (3 / 26)

ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 1)

պակասեցան երգք պաշտօնէից ի բերանոյ քահանայից, եւ հաստան ձայնք սաղմոսաց ի շրթանց սաղմոսողաց (28 / 18)

ոչ լսին ձայնք ուրախութեան ի կուրս այգեաց եւ ո՛չ ծանրանան պահառք ի ստոմանեաց: (35 / 15)

Վարդապետաց ձայնք եւ քարոզութիւնք լռեալք (41 / 45)

ՁԱՅՆԱԿԻՑ - 1

նաեւ զեղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչէին (27 / 6)

ՁԱՅՆԱՐԿՈՒԻ - 1

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ իս զողբս յարդարեցեն. (29 / 20)

ՁԱՅՆԵԼ - 1

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց...ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն, մանդատոր ձայնելով զինքն՝ այսինքն թղթաբեր: (38 / 36)

ՁԱՅՆ ՏՈՒԵԱԼ -3

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց (15 / 4)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան (16 / 27)

Որք իբրեւ լուան՝ ձայն տուեալ արեւմտական զօրուն՝ առ ինքեանս հաւաքեցին: (17 / 37)

Եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ քարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նորա, վասն առաջիկայ խոստմանցն՝ որ ի թագաւորէն ակն ունէին (4 / 2)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն, եւ ուսանէր ի գիտնոցն՝ թէ առ Աստուած աղաղակեն: (37 / 38)

անձինք նոցա ձանձրացեալք, եւ սիրոք նոցա յողորմութիւն ոչ եկեալք: (27 / 21)

Եւ ձանձրացուցանէին զլսելիս լսողացն: (28 / 47)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն (55 / 19)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն (54 / 6)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 31)

կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց քարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ (22 / 16)

լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն (38 / 13)

եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսատիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին. (38 / 21)

եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգէր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս անագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 9)

ՁԳՈՒՄՆ - 1

որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 3)

ՁԵՌՆ - 61

զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 27)

Այսպէս իսկամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չեւծ գմտաւ, թէ որպէս ինամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին (14 / 13)

ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի...զոր վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն, եւ ունէին ընդ ձեռամբ: (16 / 21)

այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ, եւ ոչ զայլ ամուրսն զորս ընդ ձեռամբ ունէր (21 / 29)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս, եւ նուաճէ զաշխարհն ընդ ձեռամբ (24 / 9)

որդի Լիպարտին Իւանէ անուն...գնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ, եւ արարեալ զայն ընդ իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Աղօրի, եւ յամուրն որ կոչի Հաւաճիչ: (45 / 26)

ասէր, թէ Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց (39 / 15)

զի գոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ (45 / 20)

իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 2)

տեսանէ՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 7)

Իսկ հետեւակքն՝ ի գօրացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք ոտիցն եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք (11 / 38)

իսկ ոմանք ի դժուարին խոցուածոցն մարմանջեալք՝ արստտէին ոտիւք, եւ եղնգամբք ձեռացն գերկիր դափր հատանէին: (28 / 32)

եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն գազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 11)

իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին, եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 16)

Ջորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ափշին միտք իմ, եւ յահագին զարհուրանացն զորոյի առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ խաղացուցանել (21 / 40)

սաստեալ նմա ասէր. «Մի՛ մխեր զձեռն քո ի դմա, զի օժեալ տեսոն»: (19 / 19)

եւ յապակոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվէր խոցեաց զձեռն նորա (24 / 30)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր (25 / 21)

այլ յիշեա՛ զձեռն քո հօր եւ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ, եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 28)

իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 39)

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է ա՛յլս ի վերայ սորին յաւելուլ չարիս: (7 / 47)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց. որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտի եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին. ուստի բարբարոսքն ծանեան յայտնապէս, եթէ ձեռն ամեանակալին պատերազմի ընդ նոսա: (11 / 48)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեաւ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա(12 / 8)

զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն (25 / 29)

Եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն, եւ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն (25 / 42)

այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է (46 / 27)

այլ ձեռնն որ արգել զնոսա հզօրապէս, նոյնն արար ճանապարհ գնալոյ նոցա: (25 / 12)

«Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձեզ». (42 / 44)

մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն. որ զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ (54 / 6)

«Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 43)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեաւ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա (12 / 8)

Եւ ես տաց, ասէ առանց պատերազմի զքաղաքս ի ձեռս նորա: (14 / 41)

Սա քանզի բազում ազգականս ունէր եւ եղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նոցա: (15 / 42)

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, եւ տայ զԹէսադոնիկն հ ձեռս նորա (15 / 43)

Կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս եւ զիրաւունս պալատին տալով հ ձեռս նորա: (16 / 3)

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զմեզ հ ձեռս արանց անօրինաց, իստաց եւ ապստամբից: (27 / 26)

«Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգօրութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա հ ձեռս թշնամեաց նոցա» (32 / 2)

Զառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ հ ձեռս արեայ զղաւթական երգս երգէին (42 / 11)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, իոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա հ ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 47)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգօրութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ հ ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց. եւ իբրեւ զոչխար ի զենումն ետ: (58 / 18)

Լա՛ւ է անկանել հ ձեռս քո եւ ընդունել ի քէն խրատ եւ պատուհաս, քան թէ ի բաց կալ ի քէն անխրատաբար (60 / 47)

Սուրբ թշնամեացն շլացեալք, հ ձեռք նոցա ի գօրութենէ պակասեալք (27 / 19)

Շունչ ի մեզ ոչ մնաց, Եւ կորեաք ի հատման յուսոյ մերոյ. Զորացաւ մահ եւ եկուլ, Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան. Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք. (3 / 12)

Ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն (43 / 28)

Դանիէլ յիւրում մարգարէութեանն՝ գոր ետես, որոյ զլուինս ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի (15 / 27)

Եւ յիմարին միտք եւ գողոյի հարկանի ձեռքս եւ ոչ կարեմ գոճ տողիս յառաջ խաղացուցանել: (35 / 30)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, եբեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 28)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 14)

քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ած ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 9)

Եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր՝ ընդ ձեռամբ Հոռոմոց, եւ ելանել առ նոսա (21 / 30)

ընդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ, խոռվութեամբ եւ բարկութեամբ լի եւ պատարուն եղեւ երկիր: (59 / 43)

Հաստատունք յաշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց ապստամբաց (3 / 19)

Եւ արդ զոր Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգւոյն կորզեալ եհան , որ իւրքն էին՝ նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին զլուսարանս նորա եւ սպանին (58 / 32)

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց (61 / 4)

ոչ միայն չխնդրէր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, ինայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ (19 / 17)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, եբեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 28)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցւոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղիւ՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին (16 / 9)

Եւ սորա ի քեզ ապաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ (29 / 12)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն (49 / 1)

Վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զմեզ, եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 13)

այսպէս մատնեալք եղաք ի ձեռն արանց չարաց եւ անողորմից (47 / 30)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռն թշնամեաց մերոց, (47 / 37)

ՁԵՌՆ/նխդ. բղդ. մաս./ - 19

զոր ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, զոր յիրում տեղւոջն ասասցուք: (6 / 9)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր նուաճեցաւ քաղաքն ի ձեռն Հոռոմոց: (15 / 13)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհւոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 10)

Իսկ սա ո՛չ աճ այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ որ ի ձեռն մարգարէին զթագաւորսն Իսրայելի թշնամանելով ասէր (19 / 23)

քանի՛ եկեղեցիք ի ձեռն վաճառոյն այնորիկ աւերեցան (21 / 7)

Զի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեւաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղեր զցօղ կենաց (22 / 11)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա (25 / 14)

Կարծական եղև մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. զի զոր պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, եւ փութալ կանխել առ մարգարէն (25 / 37)

Ձտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակէին մեծատունքն, եւ չկաթէր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն գրեալքն ի ձեռն Մովսեսի ծառայի տեառն (30 / 10)

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան, եւ զայն ի ձեռն արծաթոյ եւ ո՛չ Աստուծով (30 / 20)

կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 38)

Ջի՞նչ թէ եւ աստ ի ձեռն հակառակորդացն զփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 7)

տեսանե՞ս, որպէս զիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսեսինն Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով. կամ որպէս մանկամբն Դաւթի՝ Գողիաթու. կամ որպէս Սիսարայ սկայազինն այլազգեաց, ի ձեռն Յայելի՝ կնոջն Քաբերայ. կամ որպէս զՀողեփեռնէսն՝ ի ձեռն այլում կնոջ: (39 / 5; 39 / 6)

Նոյնպէս եւ աստ ի ձեռն աննշան առնն՝ եցոյց մեծամեծ սքանչելիս: (39 / 27)

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնիւ ի ձեռն մարգարէիցն (47 / 32)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած (53 / 48)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր, եւ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհ արձակէր (57 / 20)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղև (59 / 1)

ՁԵՌՆԱԴՐԵԱԼ - 1

Զի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղեր զցօղ կենաց. որով պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցւոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 13)

ՁԵՌՆԱԴՐԵՄ - 1

Եւ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ ութ թուականին՝ ձեռնադրի տէր Պետրոս ի կաթողիկոսութիւն առ կենօքն տէր Սարգսի: (6 / 25)

ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ գնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 25)

ՁԵՌՆԱՏՈՒ - 1

Ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին. քանզի եւ ժամանակն իսկ ձեռնաստու էր այնմ, զի քաջ ի ձմերոց հասեալ էր: (11 / 34)

ՁԵՌՆ ԱՐԿԱՆԵԼ

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, զորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մեզ, եւ ոչ յումեքէ պահանջեցաւ ի մենջ, եւ ոչ մեք կարօղ ենք ձեռն արկանել (56 / 43)

ՁԵՌՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ - 4

Եւ այսու ձեռնարկութեամբ քանդեալ ապականե գաւառս
Երկոտասան: (7 / 15)

Եւ կամէին այնու ձեռնարկութեամբ գալ ի քաղաքն Կարնոյ: (25 / 7)

այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն (35 / 2)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն
(43 / 40)

ՁԵՌՆԹԱՓ - 1

Իսկ յանարժանիցն ձեռնթափ լինի ասելով (42 / 41)

ՁԵՌՆՏՈՒՈՒԹԻԻՆ - 1

Նաեւ յօդոյ ձեռնտուութիւն եղև կործանական ատուրն (31 / 28)

ՁԵՐ - 2

Եւ նոքա ասեն. Սոքա ամենեքեան երամք աղօթողաց են, որք
աշխարհի իսաղաղութեան եւ կենաց ձերոց առողջութեան միշտ խնդրուածս
առնեն: (14 / 3)

«Դադարեցէք, ասէ, ի չարեաց ձերոց. Եւ ուսարուք զբարիս գործել (25 / 39)

ՁԵՐԲԱԿԱԼ - 5

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ
ՊԱՐՍԻՅ ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (2 / 28)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր
էր Սարգիսն, եւ ձերբակալ արարեալ զնա, մտանէ ի քաղաք թագաւորութեան
իւրոյ: (21 / 32)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն. որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ զերիվարի նորա զջիլսն հաստեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 46)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՍԻՑ ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (56 / 40)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 25)

ՁԵԻ - 3

զի՞նչ թէ եւ պաշտօնեայք նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 12)

Եւ տեսեալ յիւրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ, անդ եւ անդր վաղվաղակի զսպառազինի եւ զինուորի ձեւ զգեցեալ (58 / 11)

Եւ այնու զամենայն կռուոյն օրինակսն ծանուցանէր նոցա, թէ՛ Առ վաղինս այսպէս եւ ըստ այսմ ձեւոյ է կռուոյն օրինակն (37 / 49)

ՁԻ - 10

յառաջ զձի եւ զջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին (51 / 11)

հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ (12 / 20)

Եւ յարուցեալ ի մահճացն նստաւ ի վերայ ձիոյն, եւ ելեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին (12 / 20)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ (11 / 3)

լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմածէ (12 / 5)

Եւ արարեալ ի տեղոջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից(43 / 37)

հանեալ՝ նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիմք եւ ձիոցն լուսին առնեմք (6 / 8)

Եւ երկարեալ յորդութեան ձեանն, եւ խստութեան սառնամանեացն, ջոկք ձիոցն եւ ջորեացն ընդարմացեալ ոչ կարացին շարժել: (11 / 36)

Իսկ նորա տուեալ ձիս եւ ջորիս սպիտակամագս, եւ բազում գանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 21)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր (45 / 30)

ՁԻԱԹԱՓ - 2

Իսկ թագաւորն մեծաւ անարգանօք փախստական եղեալ՝ ձիաթափ անկանի ի քաղաքն թագաւորութեան իւրոյ: (14 / 22)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, առաջինն գայս գործեաց զոր գրեցի. իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան (48 / 1)

ՁԻԹԵՆԻ - 1

ողբալ նոճւոյն յաղագս մայրւոյն, եւ դժնկին յաղագս ձիթենւոյն: (55 / 22)

ՁԻԻՆ - 7

Մինչ զի արիւնն զօրէն զարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 37)

Եւ երկարեալ յորդութեան ձեանն, եւ իստութեան ստոնամանեացն, ջոկք ձիոցն եւ ջորեացն ընդարմացեալ ոչ կարացին շարժել: (11 / 35)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս ան... կուտ հարեալ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար պատերազմի: (51 / 16)

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեւն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին (11 / 33)

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 46)

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէ՛ին զընթացսն (51 / 10)

բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն. (51 / 19)

ՁՄԵՌՆ - 1

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմերն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 17)

ՁՄԵՌՈՑ - 1

ՁՄԵՐԱՅԻՆ - 1

Եւ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (8 / 2)

ՁՄԵՐԱՆԻ - 1

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան սօսին՝ զիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն (40 / 45)

ՁՄԵՐՈՑ - 5

Եւ թագաւորն երթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն (8 / 25)

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ, եւ դարձոյց զանձրեւն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սառն, եւ թանձրամած իջիւք ծածկեաց զերեսս երկրին. քանզի եւ ժամանակն իսկ ձեռնատու էր այնմ, զի քաջ ի ձմերոց հասեալ էր: (11 / 35)

նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին, եւ զերկիրն ի յուսոյ կենաց բարձին (50 / 47)

Իսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի, եւ իջեալ ի գաւառն Խաղտեաց՝ երեկօթս առնէ: (8 / 6)

Իսկ ինքնակալն զձմերոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել զարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց. (8 / 33)

ՁՈՂ - 1

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 41)

ՁՈՐ - 3

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյտս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 10)

Եւ զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ագռաւօքն զերիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 6)

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք. եւ Սամուէլ, որ Կամբօացն Չորոյ վանացն առաջնորդութեամբ հովուէր (5 / 21)

ՁՈՐՁ - 1

զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաջել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զինացեալ ձորձ (61 / 18)

ՁՈՒԿՆ - 2

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա, այլ նենգաւորին Սարգսի սաղրելոյն լուեալ՝ ել ի քաղաքէն, եւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն. իբրեւ զձուկն ի կարթէ ըմբոնեալ կամ իբրեւ զհաւ ի ծուղակաց: (23 / 24)

այսպէս եւ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն, զի ի կերոյն խաբեալ՝ ձուկն ի կարթէն ըմբոնեացի (52 / 16)

Ղ 2 (2)

ՂԱԶԱՐՈՍ - 1

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դասի, զի անդ թեթեւագոյն առնիցէ զտանջանսն. եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ, եւ են որ աստ տանջին եւ անդ, որպէս Սողոմայեցիքն. եւ են՝ որ աստ միայն, որպէս Ղազարոսն. եւ են՝ որ անդ միայն, որպէս մեծատունն: (50 / 23)

ՂՕՂԱՆՁ - 1

անդադար դադանցիւք վիրաւորէին զօղն, եւ ձանձրացուցանէին զլսելիս լսողացն: (28 / 46)

Ճ 57 (98)

ՃԱԿԱՏ/ռազմի/ - 5

Եւ իբրեւ զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 12)

զի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամրացուցեն, եւ անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 38)

շտապ տազնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 40)

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ (18 / 46)

շտապ տազնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 40)

ՃԱԿԱՏ -1

Եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զղիբս երեսացն պայծառացուցանէ (35 / 44)

ՃԱԿԱՏԵԱԼ - 1

յոբս վստահացեալ, անպարտելի սկայազնին ընդդէմ ճակատեալ (19 / 13)

Քանզի երկիցս եւ երիցս ելին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա եւ պարտեալ ի նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 40)

որք յանգէտս միմեանց ի դիմի հարեալք ճակատեցան (36 / 16)

Որում ոչ առեալ յանձն, յեի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս(40 / 39)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ (48 / 37)

մի՛ լիցուք յանձանօթից նորա, զի մի՛ ասիցէ, թէ՛ Ոչ ճանաչեմ զձեզ(42 / 47)

դոնապանն ոչ ընդունէր զնոսա, որ ճանաչէ զիրսն եւ ճանաչի յիրոցն: (41 / 31)

քանզի եւ դոնապանն ոչ ընդունէր զնոսա, որ ճանաչէ զիրսն եւ ճանաչի յիրոցն: (41 / 31)

Իսկ քոյր թագուհոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թեոդոռայ, կոչէ զզլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 36)

ուստի բարբարոսքն ճանեան յայտնապէս (11 / 48)

«Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ, զի ոչ ճանեան զիս»: (31 / 27)

«Դու ճանեար զյետին իմ եւ զառաջին իմ»: (19 / 43)

Եւ յանգման յաւորս մեր ժամանակ ոչ ճանեալ Չմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 13)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ճանեալ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա (12 / 7)

եւ ոչ ինչ փոյթ արար. քանզի ի հայելոյն միայն ճանեալ թէ անատ (37 / 14)

Իսկ նա իբրև ծանեալ զայն, ասպատակաւ առ զերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի իւր (45 / 38)

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրև զմարդոյ ուրուք լուաւ. վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփոնի, զի մատնեցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օգտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ, զոր զնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառազարդեաց ամենայադթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն՝ որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեալ. ըստ իւրում անսուտ հրամանին (53 / 21)

սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր իցէ եւ եթէ իշխան, որպէս ծանեալ ի գրելոցս: (56 / 35)

Օան՝ թագաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս (23 / 42)

Իսկ նա իբրև լուաւ փութապէս ծանոյց թագաւորին (23 / 44)

ՃԱՆԱՊԱՐՀ - 35

Եւ ինքն զկնի երից ատուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի (44 / 5)

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ (10 / 30)

Սա յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրաժողով լինի, եւ ճանապարհ արնէ ի կողմանս Անտիոքացոց (13 / 33)

այլ ձեռնն որ արգել զնոսա հօրապէս, նոյնն արար ճանապարհ գնալոյ նոցա: (25 / 13)

ճանապարհ արնէլով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց. եւ էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր չորս: (40 / 23)

Եւ դժուարինքն մեզ ի դիւրինս փոխի, եւ առապարքն ի հարթ ճանապարհ (42 / 31)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասէն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի, զմեզ դատարկ մի՛ դարձուցանէր (45 / 46)

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ, նոքա ի բռնութենէ կարեացն հարկեալ, ելին ընդ Խորձեան ի վեր. եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէին զընթացսն. յառաջ զձի եւ զջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին, եւ ճանապարհ բանային, եւ ապա զգերին եւ զաղխն յետոյ տանէին (51 / 12)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 6)

զի լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ էր մարմին սպանելոցն. (56 / 20)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր, եւ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհ արձակէր. եւ ինքն բազում ամբոխիւ յարեւելս ճանապարհ կալեալ զայր, հասանէր ի մեծ քաղաքն Թեոդուպոլիս. եւ անդ զայրուծի կազմէր: (57 / 21; 57 / 22)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկարելով զողբսն (35 / 18)

Եւ այժմ անկեալ կայ ի կիցս ամենայն ճանապարհաց մերկ եւ խայտառակեալ, եւ կոխեն զնա նախաստանօք անցաւորք ճանապարհաց: (26 / 27; 26 / 28)

Իսկ զկաթնաստուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զքարի հարկանէին. եւ զայլս ի գիրկս մարցն աշտէիք խոցեալ՝ ընդ կաթն մարցն զարին մանկանցն խառնէին. եւ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն ընկեցեալ ի սմբակս երիվարացն՝ առհասարակ սատակէին: (7 / 44)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղոյն եւ ոչ մի, բայց թէ ի ճանապարհի ուրեք ոք կայր: (43 / 36)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 18)

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգևօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա (46 / 7)

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 45)

Եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս (59 / 28)

Եւ զպայծառութիւն ոգւոց եւ զճառագայթս ճանապարհի առաքինութեան, անտեսանելի եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 36)

Եւ ի ճանապարհին իջեւանս արարեալ վասն ծանրութեան մարմնոյն, յանհոգս ննջէր (5 / 43)

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 5)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել (16 / 36)

Եւ մի՛ խափան առնէր իմ ճանապարհին որ ի Պարսիկս: (10 / 25)

գոր հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 15)

Ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 45)

Երագրնթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհին ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր, (59 / 29)

Ժամ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս. «ճանապարհ» Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ ոք է որ մտանէ»: (22 / 43)

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհ եւ անապատ տեղիք (34 / 44)

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհ հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէ՛ին զընթացսն (51 / 10)

Ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր (3 / 1)

Եւ ինքն դառնայ զճանապարհս իւր խաղաղութեամբ (4 / 20)

Եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոց (25 / 35)

ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴ - 1

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ զիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից (27 / 39)

ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ - 1

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, քանզի յոյժ կամէր խաղաղութեամբ վճարել զիւր ճանապարհորդութիւնն. (6 / 38)

ՃԱՆԵԹ - 2

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափխազաց...եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառն Ճանէթոյ (34 / 39)

զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն Ճանէթոյ (46 / 5)

ՃԱՆԿ - 1

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

ՃԱՇԱԺԱՄ - 1

Քանզի մինչդեռ ճաշածամուն ի սեղանն էին, հասին կալանաւորք եւ առին զնա, տարան եղին թի բերդին (24 / 33)

ՃԱՇԱԿ - 1

Ճերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան (56 / 19)

ՃԱՇԱԿԵԼ - 2

Բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արիւնք են ի յուտել: (48 / 19)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեսոն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիրակործանն (55 / 8)

ՃԱՇԱԿԵՄ - 1

Ձի գոր օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբոնին (52 / 14)

ՃԱՊԱՂԻՔ - 1

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս. գոր եւ ինքն իսկ Լուսաւորիչն մեր մարգարէական հոգովն տեսեալ, զի գառինքն գայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 44)

ՃԱՌ - 3

բայց ժամ է ի գլուխ ճառին դարձուցանել զբանս, որպէս զի հաւատարիմ լիցի մեզ ասացեալս: (53 / 4)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսի, զիրգ եւ փափուկ գոլով (50 / 1)

Իսկ ջորեակն եւ գրուիճն սոքա են՝ վասն որոյ ճառս մեր արկեալ է: (26 / 36)

ՃԱՌԱԳԱՅԹ - 6

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեզօծ զարդիւք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ գնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 19)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին զտերունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուղս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 17)

Եւ ցնցուղք լուսոյ հրատին՝ յաղթեր ճառագայթից արեգականն: (31 / 30)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ գնովաւ, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել (59 / 32)

Եւ անուշաբուրակ ինկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ, որ ի ծայրս լերանց նստեալ՝ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 23)

Եւ զպայծառութիւն ոգւոց եւ զճառագայթս ճանապարհի առաքինութեան, անտեսանելի եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 35)

ՃԱՌԵԼ - 1

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զհտութեան ծանուցելոց իրաց, որպէս սկիզբն եղեւ բանիցս ճառել զԱստուծոյ նախագիտութիւնն, զանբաւութիւնն՝ սակաւ բանիւք: (59 / 25)

ՃԱՐԱԿ - 1

ապա թշնամույն ճարակ գտեալ, ցանեաց որումն ի մէջ ցորենոյն ըստ աւետարանական առակին: (52 / 46)

ՃԱՐԱԿԻՄ - 2

«ապականեաց գնա խոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմ (23 / 8)

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիւք կերպարանին առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիւք պատրեն զմիտս անմեղացն. քանզի բանք նոցա իբրեւ զքաղցկեղ ճարակին (52 / 22)

ՃԱՐՊ - 2

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 7)

Այլ եւ ի ճարպոյ անիրաւութեան ի նմա գործելոցն տոչորեցաւ բարձրաշէն եւ զեղեցկայարմար ապարանքն, եւ եղեւ ամենայն բնակութիւնն իբրեւ հողաբլուր. եւ վաշխն եւ նենգութիւնն որ ի նմա՝ խափանեցաւ: (56 / 24)

ՃԱՐՏԱՐ - 2

բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 18)

վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց (56 / 45)

ՃԱՐՏԱՐԱԼ ԵԶՈՒԹԻՒՆ - 1

Քանզի յոյժ խօսնակ էր այրն, եւ ճարտարալեզութեամբ կախարդէր զբազմաց լսելիս (53 / 9)

ՃԳՆՈՒԹԻԻՆ - 1

ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցոյ եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ կոչի Սեւանայ կղզի. (5 / 16)

ՃԳՈՒՄՆ - 1

որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգաւքք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 41)

ՃԵՂՔԵՄ - 1

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգագանսն բունն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր (19 / 12)

ՃԵՄԻՄ - 1

եւ ի քաղցրաշունչ օղոյն՝ ճօճի, ճեմի զօրէն ծովային ալեաց: (44 / 35)

ՃԵՊԵՄ - 1

Երագրնթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհին ճեպերի կիսագունդն անստուեր (59 / 29)

ՃԵՊ Ի ՃԵՊՈՅ - 1

Եւ մեծաւ իրախուսանօք ճեպի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի (26 / 43)

ՃԵՊԻՄ - 1

Եւ ինքն մահուամբ ճեպի զհետ ամենայն երկրածնաց: (13 / 31)

ՃԻԿ ՀԱՆԵԼ - 1

Թէ եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխէր բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 8)

ՃԻԿ ՀԱՆԵՄ - 1

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովա զհուրք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 26)

ՃՇՄԱՐԻՏ - 1

Զի ոտն առ ոտին եղև ճշմարիտ մարգարէութիւն իսաւարումն նորա (59 / 44)

ՃՇՄԱՐՏԱԽՕՍ - 1

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք (41 / 27)

ՃՇՄԱՐՏԻԻ - 1

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց, յառաջ կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտիւ, ոչ գիտեմ, ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 41)

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻԻՆ - 6

Յորժամ թագաւորի սպառնալիքն վճարեցաւ, եւ նոքա կապանօքն արկան ի հնոցն, յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն, եւ ոչ ամաչեցուցանէ զայնոսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 21)

որք զորոմն վնասակար արմատաքի իլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ, եւ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղիւն ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 2)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս (52 / 41)

զի մատնեսցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ (53 / 17)

ոչ ածեալ զմտաւ զդաւթական երգսն, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս»։ կարծէր վատշուէրն՝ մարդկան օգնականութեամբ յաղթել ճշմարտութեանն: (54 / 4)

Բայց կեղծաւորութիւն էր այն, եւ ոչ ճշմարտութիւն. (52 / 9)

ՃՈՒՈՒԹԻՒՆ - 1

Մեպուհ գունդն ազատաց ելեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիւծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 31)

ՃՈՂՈՊԵԱԼ - 1

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել, եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 10)

ՃՈՒՒԱԿԱՆ - 1

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք... յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիւք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ (44 / 45)

ՃՐԱԳ - 1

ջահք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, ինկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք (42 / 8)

ՃՕՃԵԼ - 1

Եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերեր զնմանութիւն (20 / 19)

ՃՕՃԻՄ - 1

յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գագաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի, եւ ի քաղցրաշունչ օդոյն՝ ճօճի, ճեմի զօրէն ծովային ալեաց: (44 / 35)

Մ 361 (1176)

ՄԱԳԻՍՏՐՈՍ - 1

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս (15 / 43)

ՄԱԳԻՍՏՐՈՍՈՒԹԻՒՆ - 4

Եւ տայ Բագարատայ զպատիւ կիրապաղատութեան եւ հօր նորա՝ զմագիստրոսութեան, եւ արձակէ զնոսա խաղաղութեամբ: (4 / 16)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան (23 / 33)

որոց գլխաւորք էին Կամենաս... եւ Գրիգոր՝ Հայոց հօգօր իշխանն, որ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 21)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստէր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան (45 / 37)

ՄԱԶԴԱՏ - 1

Զոր իբրեւ լուաւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մագդաս (9 / 5)

ՄԱԽԱՆՔ - 1

Եւ իշխանք նենգութեամբ եւ մախանօք առ իրեարս կային, եւ զղատաստանաց իրաւունս բարձին (58 / 37)

ՄԱԾՆՈՒՄ - 1

Եւ խոնարհ եղեն մինչեւ ի հող անձինք մեր, եւ յերկեր մաճեան որովայնք մեր: (49 / 16)

ՄԱՀ - 40

զոր առհասարակ ամենեցուն տեսեալ, զմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 32)

վասն որոյ զՄաուղայն ընկալաւ զհատուցումն, կեանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 35)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան զմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ (47 / 10)

«Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 22)

բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նոքա զմահ յանձն առին (58 / 6)

ՄԱՀ ՌՈՄԱՆՈՍԻ (1 / 21)

Զորացաւ մահ եւ եկուլ, Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան (3 / 10)

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 24)

ՄԱՀ ՌՈՄԱՆՈՍԻ (15 / 15)

կամեր զսիրելոյն հատուցանել, եւ անդէն ժամանեաց նմա մահ (59 / 21)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք... արձակէ բազում պարգեւօք զորդի Ափիսագին, եւ ինքն զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 13)

նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա (4 / 1)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, եթէ յերկարեաց զկեանս իւր, այլ վաղահուպ մահու վճարեցան եւ բարձան ի կենաց: (4 / 6)

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել, զի բօթ մահու թագաւորին զհետ եկն (13 / 19)

Եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ութ, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 31)

հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւերս եւ մեզ ժամանեաց (21 / 2)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հռոմոնց, եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 12)

Ո՛վ Քրիստոս քո յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 9)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան զմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ (47 / 11)

Զի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու. ըստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 22)

զի ծերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան (56 / 19)

զի եւ զկնի մահու՝ միամտութեամբ քաջութեան վայելուչ յիշատակ թողցի (58 / 6)

Քանզի որ ունէր զաշխարհն՝ յաղթողն ի պատերազմունս, վախճանեցաւ իւրային մահուամբ (4 / 29)

որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 10)

Եւ ինքն մահուամբ ճեպի զհետ ամենայն երկրածնաց: (13 / 31)

Մեծահարկի եւ պատուական վաճառականք չարաչար մահուամբ սպանեալք. (34 / 20)

իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանե, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն, նաեւ գուրն ընդ նմա հատանի (44 / 26)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց (47 / 10)

լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեսոն ի կեանս իւր. (49 / 25)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից (12 / 29)

սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գեորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 41)

զի զամենայն գանձսն գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց. վասն զի ի մահուան նորա նա էր հոգաբարձու նմա: (21 / 17)

Եւ եղև յետ մահուան Դաւթի Կիւրապաղատի (3 / 31)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 34)

Որոյ երթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցոր մահուան իւրոյ: (10 / 41)

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցոր մահուան իւրոյ: (14 / 28)

Եղիա երկուցեալ ի մահուանէ, Յեզաբելայ փախստական՝ ի Քորեբ անկեալ ապրեցաւ (29 / 10)

Յետ մահուանն Սոնոմախին, մոնչեալ առիւծաբար զազանութեամբ մատակ առիւծն ի խշտիս իւր (43 / 5)

բայց ոչ զիտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ, եթէ ի բնէ ունէր զղիւհաբարութիւնն: (16 / 6)

Քանզի բազմադիմի էին օրհասք մահուն (28 / 26)

ՄԱՀԱԲԵՐ - 1

ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն
բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 29)

ՄԱՀԱՇՈՒՆՉ - 1

խաղաց գագանն մահաշունչ արիւնաւ (34 / 32)

ՄԱՀԱՑՈՒ - 2

Ջի գոր օրինակ գմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք
առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբռնին
(52 / 13; 52 / 14)

ՄԱՀԻՃ - 3

Եւ ինքն առեալ զոտս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, եւ զկնի երկու աւուր
բարձաւ ի միջոյ. (12 / 28)

Եւ ինքն առեալ զոտս իւր ի մահիճս վախճանեցաւ: (21 / 4)

Եւ յարուցեալ ի մահճացն նստաւ ի վերայ ձիոյն, եւ ելեալ արտաքս ի
պալատէն ի տեսիլ քաղաքին (12 / 20)

ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆ - 1

որք մահմետական օրինօքն սովորեալք էին, ելեալ ի զիշերի՝ անկանէին ի
մօտաւոր քաղաքսն (15 / 2)

ՄԱՀՄԵՏԱԻԱՆԴ - 1

Ջառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, ...անդր կարաւեն
ուսանելով զմահմէտաւանդ զասացեալսն: (42 / 13)

ՄԱՄՈՆԱՅ - 1/ արծաթսիրություն//

Եւ յարգի եղէ արծաթսիրութիւն քան զաստուածսիրութիւն, եւ մամոնայ քան
զՔրիստոս (29 / 46)

ՄԱՅՐ - 14

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ
գորդի առաջի հօր(48 / 9)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր գնոսա. ոչ
գոյր անդ սէր սիրելեաց եւ ոչ աւաղ բարեկամաց. մոռացաւ հայր զգութ որդուց,
եւ մայր զսէր նորածին մանկանց: (28 / 15)

զի նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, (30 / 27)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին
զնմանութիւն, որ դեռադեռ ի մայրցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելեւելս առնէին
վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն (28 / 45)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մայրցն առեալ զքարի
հարկանէին. եւ զայլս ի գիրկս մայրցն աշտէիք խոցեալ՝ ընդ
կաթն մայրցն զարիւն մանկանցն խառնէին. եւ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն
ընկեցեալ ի սմբակս երիվարացն՝ առհասարակ
սատակէին: (7 / 42; 7 / 43; 7 / 44)

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց մայրցն յերկիր
ընկենուին(36 / 1)

զի ի գրկաց մայրցն յափշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար զքարի
հարեալ (56 / 16)

այլ եւ մայր զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ (22 / 4)

եւ մաքքն արեամբ եւ արտասուօք զմանկունս իւրեանց թանային. (56 / 17)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօքս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիւր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 33)

Իսկ զկենդանեացն զկառօչ ո՛ր լսելիք տանել կարէին. քանզի որ հետիոտիւք ընթանալ կարէին, այսր անդր յաճելով զմարս իւրեանց խնդրէին (28 / 39)

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենուին, որ մեծակական հառաչմամբ զմարսն խնդրէին (36 / 1)

ՄԱՅՐԻ - 5

Ճա՛յն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց. թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 19)

սրտմտութեամբ եռացեալք որպէս վրէժխնդիրք, եւ խիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 35)

Զայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն. լերանց եւ բլրոց խայտալ հրամայէին, եւ զետոց ծափս հարկանել եւ ծովու զուարճանալ եւ մայրից ցնծալ: (42 / 21)

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք. (34 / 45)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. ողբալ նոճուոյն յաղագս մայրուոյն. եւ դժնկին յաղագս ձիթենուոյն: (55 / 21)

ՄԱՅՐԵՆԻ - 1

այլ եւ մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ. եւ մայրենի գրծովքն աղէխարշեալ, (22 / 4)

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանագկերտ (4 / 17)

Զանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանագկերտ (34 / 35)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանագկերտ գաւառի (57 / 33)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ, եւ զաջողակ երից պատերազմացն, զի զառաջինն թէպէտ եւ անառ մնաց Մանագկերտ՝ սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 3)

Իսկ արքն Մանագկերտոյ անկասկած ի դուրս ելեալ ի քաղաքէն՝ պատրաստեցին առատապէս դարմանս մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 18)

ՄԱՆԱՆԱՂԻ - 5

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց... ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ ի Մանանաղի իջեալ (17 / 21)

Թէ ՈՐՊԷՍ ԵՒ Ի ՄԱՆԱՆԱՂԻՈՅ ՍԱՀՄԱՆՍՆ ԲՈՐԲՈՔԵՑԱԻ ՀՐԴԵՀ ՄՈԼՈՐՈՒԹԵԱՆՆ, ԱՍԵԼԻ Է (2 / 23)

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեառն՝ որ կոչի Սմբատայ Բերդ (27 / 48)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս (47 / 46)

Եւ իջեալ ի գաւառն Մանանաղու, բաժանեցան յերկուս: (46 / 10)

ՄԱՆԱԲԱՆԴ - 1

անդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դստերք իւր՝ առաւել մանաւ յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին (55 / 33)

ՄԱՆԳՂԻՈՆ - 1

դարձեալ ա՛յլ զօրք առաքեցան ի թագաւորէն, որք եկեալ մեքենայս եւ մանգղիոնս եղեալ, սկսան փլուզանել զպարիսպ ամրոցին: (16 / 42)

ՄԱՆԴԱՏՈՐ - 1

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց ...մտանէ ի բանակն այլազգեացն, մանդատոր ձայնելով զինքն՝ այսինքն թղթաբեր: (38 / 36)

ՄԱՆԵԱԿ - 2

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 36)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ (18 / 34)

ՄԱՆԿԱԿԱՆ - 2

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմսն առնէ պատասխանի (4 / 46)

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 23)

ՄԱՆԿԱՆ ԳՈՄ

և եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ (40 / 46)

ՄԱՆՈՒԿ -20

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ և զորդի առաջի հօր (48 / 9)

տեսանէ՞ս, որպէս գիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել...կամ որպէս մանկամբն Դաւթի՝ Գողիաթու (39 / 4)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնոսա. ոչ գոյր անդ սէր սիրելեաց և ոչ աւաղ բարեկամաց. մոռացաւ հայր զգութ յորդոց, և մայր զսէր նորածին մանկանց: (28 / 15)

Ոչ ուրեք լսի ձայն հարսանեաց, և ոչ աւետիք նորածին մանկանց. ոչ նստին ծերք աթոռով ի հրապարակի, և ոչ իսաղան մանկունք առաջի նոցա. ոչ երամանան անդեայք ի յարօտս, և ոչ իսայտան գառինք ի մարգս: (35 / 12)

ասէր, թէ Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց. տե՛ս առ նմին և զմանկանցն արտապինդ հաւատսն (39 / 15)

Իսկ զկաթնաստուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զքարի հարկանէին. և զայլս ի գիրկս մարցն աշտէիք խոցեալ՝ ընդ կաթն մարցն զարիւն մանկանցն խառնէին (7 / 44)

Իսկ մանկանցն ցօղեր հրեշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, ո՛չ տրտմեցուցանէր՝ և ոչ նեղէր զնոսա (39 / 23)

այլ և մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ (22 / 4)

Եւ ի սաստիկ տագնապէն, բազում կանայք յի գոլով՝ վիժեցին զմանկունս (28 / 20)

և մարքն արեամբ և արտասուօք զմանկունս իւրեանց թանային (56 / 17)

Ձառ ի սմանե մանկունս է տեսանել...այսօր ի դուրս դիւարնակ կաղաղանացն՝ զոր մզկիթն կոչեն, անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ գասացեալսն: (42 / 10)

Ձոր եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ (39 / 11)

Ի սորա ժամանակս պայծառացան կարգք եկեղեցւոյ, եւ լուսաւորեցան մանկունք ուխտի սրբութեան (5 / 11)

Ոչ խաղան մանկունք առաջի ծնողաց (22 / 35)

ոչ նստին ծերք աթոռով ի հրապարակի, եւ ո՛չ խաղան մանկունք առաջի նոց (35 / 12)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 33)

Ի գրկաց մարցն յափշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար զքարի հարեալ (56 / 16)

Ձոր եւ մանկունքն ի հնոցին գովելով ասէին... (19 / 45)

մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամբարձաւ ի միջոյ: (40 / 42)

զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա. (26 / 21)

ՄԱՇԵԼ - 1

այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշեղ եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս (61 / 17)

ՄԱՇԻՄ - 1

Եւ մաշեցաք եւ կորացաք, եւ յերկիր կցեցան մէջք մեր (60 / 9)

ՄԱՍՆ -3

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն ընդդէմ կալ (57 / 38)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ (60 / 29)

Եւ սա ըստ մարգարէին տեսողութեան՝ ի իւեցի մասնէ. (18 / 21)

ՄԱՍՆԱԻՈՐ - 1

Եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիր յանցնիր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց, զոր ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 8)

ՄԱՍԱԿ - 2

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիւծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր (18 / 24)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար գազանութեամբ մատակ առիւծն ի խշտիս իւր (43 / 5)

ՄԱՍԱՂ - 1

ապա թէ մեռանի, զքեզ դմա մատաղ հրամայեմ առնել: (36 / 34)

ՄԱՍԱՆԻ - 5

Եւ տայ նոցա ըստ արժանեաց գիւղս եւ աւանս գրով եւ մատանեալ ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 15)

տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով եւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հռոմոց. (14 / 40)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս, գրով եւ ոսկի մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 34)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին (33 / 43)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախոս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի. վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն, եւ զգինդսն, զմատանիսն, զապարանջանսն, զքօղէսն, զմեհեւանդսն եւ զայլն ամենայն: (30 / 31)

ՄԱՏԵԱՆ - 3

ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեցեն զայս գիր մատենի. (61 / 22)

զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց. զի այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 6)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ (61 / 25)

ՄԱՏՆ - 3

զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն (25 / 29)

խոստովան լինի ասելով. «Մատն» Աստուծոյ է այս (25 / 24)

Բայց բարոք ասէր վատշուէրն, թէ մատն Աստուծոյ է այս (25 / 28)

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեա... մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, մատնեալ ընդ բիր անարգանօք: (7 / 41)

Ո՛վ Քրիստոս քո յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 9)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց (47 / 36)

Կոյսք ի խայտառականս անկեալք, նորահարսունք յարանց բաժանեալք եւ ի գերութիւն մատնեալք: (36 / 5)

այսպէս մատնեալք եղաք ի ձեռս արանց չարաց եւ անողորմից (47 / 30)

Եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 13)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեալ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա (12 / 8)

«Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգորութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» (32 / 1)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգորութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց (58 / 18)

զի մատնեաց այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ (53 / 16)

նոքա վասն մեղացն մատնեցան: (11 / 42)

Եւ սոքա ի քեզ ապաստան եղեալ մատնեցան ի ձեռն սրոյ (29 / 12)

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց, իստաց եւ ապաստամբից: (27 / 26)

դարձուցեր զերեսս քո ի մենջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 33)

որպէս եւ ցԲաբելլացին ասէր Աստուած. «Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 43)

Քանզի ինդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զումանս տանջանաց մատնիցէ. մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին(26 / 7)

ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ - 2

Փրկիչն ասէր. «Եկեցէ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ (31 / 25)

քանզի արժանաւորացն հրամայէր ի տարւոջն երիս միայն մատուցանել պատարագս: (53 / 28)

ՄԱՏՈՒՑԱՆԵՄ - 2

Եւ վասն զի զպաշտօն տեսոն պղերգութեամբ մատուցար. պաշտեցուք եւ սպասաւորեցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 39)

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգևօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա (46 / 7)

ՄԱՏՈՒՑԵԱԼ - 1

ամին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցւոցն գրէ. «Ձի թէ ի խրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 6)

ՄԱՏՉԻՄ - 1

Եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին (57 / 46)

ՄԱՏՌՈՒԱԿԵԱԼ - 1

մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեայ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա (26 / 22)

ՄԱՏՌՈՒԱԿԵՄ - 1

Այլ զգանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար գինով զոր մատռուակեն որթք այգեաց, զայսոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 42)

ՄԱՐԱԽ - 2

Ժա՛ւ է ինձ զմարգարեականն զայն բարբառել բանս, եթէ «Ձմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 32)

բայց միայն զի նա մարախով եւ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր, իսկ սոքա ...խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 39)

ՄԱՐԳ - 1

ոչ երամանան անդեայք ի յարօտս, եւ ոչ խայտան գառինք ի մարգս: (35 / 13)

ՄԱՐԳԱՐԷ - 23

Ջայս առնէ Աստուած, որ զիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց. որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգաթէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն, եւ զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել (38 / 5)

ի սորա աւուրս «Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեան՝ իբրև զջուրս բազումս որ ծածկեն զծովս» ըստ մարգարէին կանխաձայնութեան: (5 / 13)

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչչեւ ի բունն եկեալ էր՝ չորացաւ (18 / 13)

Եւ սա ըստ մարգարէին տեսողութեան՝ ի խեցի մասն (18 / 21)

Իսկ սա ո՛չ աճ այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ որ ի ձեռն մարգարէին զթագաւորսն Իսրայէլի թշնամանելով ասէր. «Վա՛յ է նոցա զի կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինեւ», եւ որ այլն եւս: (19 / 23)

Եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա, ըստ մարգարէին՝ քաղցրաձայնութեամբ կարդալ զձագս իւրեանց: (20 / 33)

Եւ հրաւեր տուեալ նոցա՝ ասեն ըստ մարգարէին... (26 / 40)

Զի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (27 / 1)

Եւ զազանաբար ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին, ըստ մարգարէին ձայնի, եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց (27 / 43)

մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 43)

Իբրև ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին աճէր զմտաւ (57 / 17)

Իմ են եւ այսոքիկ, քանզի ի մեզ կատարեցան ամենայն կանխասացիկ բանք մարգարէիցն (26 / 34)

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնիւ ի ձեռն մարգարէիցն (47 / 33)

«Զգո՛յժ լերուք ի սուտ մարգարեիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք» (52 / 25)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար քան մարգարեիցն (60 / 30)

Զի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմածնունդ գերերջանիկ. որ եւ զմարգարէն ի հիացումն շարժեաց (42 / 4)

պարտ էր ի ձեռն իրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, եւ փութալ կանխել առ մարգարէն, եւ ուսանիլ ի նմանէ զկեցուցանօղ զիրատն (25 / 38)

վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 11)

Մարգարէն Եսայիաս՝ յորժամ զԵգիպտացոցն աւերանաց մարգարէանայր, զայստսիկ ասէր (32 / 14)

Եթէ մեղք հարցն մերոց ընդ մեզ ելին, որպէս մարգարէն ողբալով զիրոցն ամբաստանէր, ապա աւա՛ղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 14)

ողբան սուրբ մարգարէքն զամայանալն Իսրայելի (20 / 13)

Մարգարէքն քանի՛ սպառնական քանս մարգարէանային, որ յետ ժամանակաց լինելոց էր (41 / 9)

Զայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն (42 / 19)

ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԱՆ - 3

ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարէական ողբսն (4 / 39)

զոր եւ ինքն իսկ Լուսատրիչն մեր մարգարէական հոգւովն տեսեալ, զի գառինքն գայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 43)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարէականն զայն բարբառել քանս (26 / 31)

ՄԱՐԳԱՐԷԱՆԱՄ - 3

Մարգարէքն քանի՛ սպառնական բանս մարգարէանային (41 / 9)

որպէս բարձրն Եսայիաս վասն Երուսաղեմի մարգարէանայր: (29 / 29)

Մարգարէն Եսայիաս՝ յորժամ զԵգիպտացոցն
աւերանաց մարգարէանայր, զայսոսիկ ասէր... (32 / 14)

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻԻՆ - 6

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օժաւ թագաւոր, եւ ընդ
օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգագանսն բունն
հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր (19 / 12)

յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, ընդ որթով
իւրով եւ ընդ թզենեաւ: (3 / 34)

Դանիէլ յիւրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ գլուխն ոսկի էր, եւ
թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են
(15 / 26)

ահա յայտնի կատարումն մարգարէութեանս ղիպումն: (26 / 24)

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն հոգերգողին Դաւթի, թէ «Ընդ
առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճացին
եւ ծաղկեցին. ընդ երեկոյս թարշամեցին, չորացին եւ անկցին»: (3 / 41)

Զի ոտն առ ոտին եղև ճշմարիտ մարգարէութիւն խաւարումն նոր (59 / 45)

ՄԱՐԳԱՐՏԱԽՈՒՌՆ - 1

այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք
եւ մարգարտախորն թագին, (22 / 17)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ զիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից. մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, եւ միւսն զագանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 39)

Եւ եղև յետ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի... որ էր արդարեւ սահման խաղաղութեան. քանզի յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ (3 / 33)

տէրն եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 15)

«Աչք տեսոն բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ. (20 / 1)

այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախումն թագին, եւ զամենայն մարդ ի տեսութիւն եւ ի զարմանս ցուցանէր(22 / 18)

«Երկիր, ասէ, էր ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործէր զերկիր»: (44 / 24)

եւ իբրեւ ամենայն մարդ ի ծուփս եւ ի տարակուսանս անկեալ կայր, եւ խնդրէին զելս իրացն իմանալ (53 / 39)

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք...եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում զիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ զայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ, վասն որոյ պատմութիւնս է (5 / 24)

նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին օր անարատ չկարաց վայելել: (50 / 10)

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրուք լուաւ. (53 / 14)

եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ (37 / 7)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ յաւարի վարել զինչս նորա, բայց մարդոյ մի՛ ինչ մեղանչել: (6 / 47)

խաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ, եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցան որ կոչի Անիկ, յորում ետես աշխարհածողով մարդոյ եւ անասնոյ, եւ ոչ ինչ փոյթ արար (37 / 13)

Իսկ արքն Մանազկերտոյ անկասկած ի դուրս ելեալ ի քաղաքէն՝ պատրաստեցին առատապէս դարմանս մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 19)

«Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զօր ասեն ի մէջ Իսրայելի, եթէ հարքն ազոխ կերան, եւ որդւոցն ատամունքն առին: (41 / 16)

Բայց զայգիսն խղճէին կրթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արիւնք են ի յուտել: (48 / 19)

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ, նոքա ի բռնութենէ կարեացն հարկեալ, ելին ընդ Խորձեան ի վեր (51 / 8)

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ գիշերի ընդ ծով (9 / 17)

ՄԱՐԴԱԲՆԱԿ - 4

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց. քանզի դիտօք որոնէին, եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, գիշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին (43 / 18)

Մարդաբնակ աշխարհն թափուր ի բնակչաց: (22 / 33)

Յորոց հինէ՝ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան (40 / 28)

զի յորժամ մարդաբնակ շինութեամբ հարստանայ, յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ զանդաստանս լնուն. (44 / 30)

ՄԱՐԴԱԳԵՐԻ - 1

Եւ թագաւորն երթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն. եւ զօրքն զմարդագերին վաճառակուր արարին ի հեռաւոր ազգս: (8 / 26)

ՄԱՐԴԱԴԵՄ - 2

աղաղակեր, թե՛ Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս զայս կրեցէ: (54 / 22)

ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն (43 / 29)

ՄԱՐԴԱԹԱՓ - 2

քանի՛ մեծանիստ աւանք մարդաթափ ի բնակչաց եղեն: (21 / 9)

զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց, մինչեւ մարդաթափ արարին զերկիրն ամենայն սրով եւ հրով եւ զերութեամբ: (21 / 37)

ՄԱՐԴԱԽԻՏ - 1

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղեւ անմարդ ամայի (36 / 6)

ՄԱՐԴԱԽՈՇՈՇ - 1

խաղաց գազանն մահաշունչ արինարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փղօք, եւ կառօք եւ երիվարօք, կանամբք եւ որդուվք, եւ բազում պատրաստութեամբ: (34 / 32)

ՄԱՐԴԱԿՈՏՈՐ - 1

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ էլին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սաստակմամբ ապականեցին գաւառս բազումս, եւ առ եւ գերի բազում առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց (26 / 37)

ՄԱՐԴԱՀԱՐԿ - 1

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս (6 / 22)

ՄԱՐԴԱՇԱՏ - 1

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս, եւ անուն նորա Օկոմի, մարդաշատ եւ ընչաւետ: (43 / 26)

ՄԱՐԴԱՍԷՐ - 2

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմբ, որք մարդասէր բարոյիք ընտանի գոլով մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն, եւ յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիւք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ, իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 43)

Քանզի իշխանք սորա էին մարդասէրք, եւ դատաւորքն արդարադատք եւ կաշառուցն ներողք: (29 / 33)

ՄԱՐԴԱՍԻՐԱԿԱՆ - 1

Տեսանէ՞ս զԱստուծոյ մարդասիրական ինամսն (39 / 1)

ՄԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ - 2

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ (24 / 1)

Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ (58 / 27)

ՄԱՐԴԻԿ - 18

Ջոր տեսեալ անմիտ մարդիկ՝ իմացան անկեալ ի մտաց, բայց իմաստունքն ասէին. Այդ եղուկդ ամենայն երկրի լինելոց է: (17 / 26)

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նորա մեղաւո՞րք էին քան զամենայն մարդիկ. ո՛չ (26 / 2)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ (41 / 22)

զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ (53 / 7)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս. եւ ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնէ վերստին շինելոյ զԹեոդոսուպօլիս: (6 / 23)

յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան (8 / 43)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 6)

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան (30 / 19)

իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ, զոր մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնւոյն իւրեանց (51 / 31)

Եւ այս եղեւ ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի (52 / 44)

կարծեր վատշուերն՝ մարդկան օգնականութեամբ յաղթել ճշմարտութեանն: (54 / 4)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործս իւրեանց. (55 / 3)

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն (19 / 39)

նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դեւս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 28)

յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 45)

այսոքիք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ագարակք. մինչեւ չմնալ կենդանոյ ուրուք ի մարդկան (46 / 30)

ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամբութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ (55 / 29)

զի վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց ի ամենայն մարդկանէ: (36 / 44)

ՄԱՐԴԿԵՂԷՆ - 1

Եւ զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ ետ բարբառել. (38 / 6)

ՄԱՐԴԿՕՐԷՆ - 1

Եւ կարծէին մարդկօրէն հնարագիտութեամբ զբորբոք ահագին հրատին շիջուցանել: (32 / 28)

ՄԱՐԹ Է- 1

ՈՆԷՄԱՐՔ անուանել զքեզ լեառն (29 / 3)

ՄԱՐԹԵՄ - 1

Եւ ոչ այդ միայն, նաեւ ոչ մարթացին կրօնաւորք զդիմի հարկանել պատերազմասէր դիւին (59 / 41)

ՄԱՐՄԱՆԴ - 2

Իսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի, եւ իջեալ ի գաւառն Խաղտեաց՝ երեկօթս առնէ: (8 / 6)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել գարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց (8 / 33)

ՄԱՐՄԱՆՋԵԱԼ - 1

Իսկ ոմանք ի դժուարին խոցուածոցն մարմանջեայք՝ արքստէին ոտիք, եւ եղնգամբք ձեռացն զերկիր դափր հատանէին: (28 / 31)

ՄԱՐՄԻՆ - 16

պսակեալ փառագարդեաց ամենայաղթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յորինակ եղեմական կենաց ծառոյն՝ որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք, ըստ իւրում անսուտ հրամանին, թէ «Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 21; 53 / 22)

Ապականեաց ամենայն մարմին զճանապարհս իւր, Եւ երկիր լցաւ յանօրէնութենէ. (3 / 1)

Եւ տեսցէ ամենայն մարմին զփրկութիւն Աստուծոյ: (42 / 31)

ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ (49 / 21)

լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ եր մարմին սպանելոցն. (56 / 20)

ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ (49 / 20)

որ նորին կարգօքն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի հանդիսիք աւարտեաց զկեանս իւր: (5 / 18)

որք ի մարմնի գոլով զանմարմնոցն բերէին զնմանութիւն: (13 / 36)

լոյսն որ յաւուրն առաջնունն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ (27 / 38)

Եւ զի ի Նիկիական կանոնսն գրեալ է. Թեպէտ եւ յոյժ մեղաւոր իցէ, պա՛րտ է զխոստովանութիւնն ընդունել, եւ տէրունական մարմնոյ եւ արեանն հաղորդեցուցանել (53 / 30)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան. անտերունչ եւ անվերակացու՝ ըստ հոգւոյ եւ ըստ մարմնոյ (60 / 34)

իսկ Աշոտ բարեկարգ ունելով զդիրս մարմնոյն, քաջասիրտ եւ պատերազմասէր գոլով: (5 / 37)

եւ ի ճանապարհին իջեւանս արարեալ վասն ծանրութեան մարմնոյն, յանհոգս ննջէր (5 / 44)

որք եկեալ հեղան յանկարծուստ ի վերայ նորա, եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 3)

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասէն առաւել գոլ քան զյոզունս (5 / 35)

Եւ ապա եկեալ նորա վառեալ սրտմտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին: (37 / 22)

Արդ ամսականօք աուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին (37 / 41)

Իսկ ի գալ երկրորդ աուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն (38 / 28)

յորժամ Պարսիկք գիտացին գոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով (45 / 13)

ապա մարտ եղեալ, պատերազմաւ կամէր տիրել քաղաքին: (45 / 35)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում գերիս (51 / 28)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից, եւ որ շուրջ գնովաւ դաստակերտք (45 / 22)

Եւ իբրեւ զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 12)

այլ անդրէն ի Բաբելովն եւ որ զնովաւ կողմամբքն յուզէր զմարտն (43 / 15)

Եւ անյոյս լեալ յաղագս ամբութեանն՝ թէպէտ եւ զմարտն սաստկացուցանէր, կամէր չուել: (55 / 47)

ՄԱՐՏԻԿ - 1

Եւ մարտիկ արքն որ մնացին, այն զհետ փախստականին չոգան (50 / 37)

ՄԱՐՏՆՉԻՄ - 1

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 6)

ՄԱՑԱՌ - 1

Եւ գետոյ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացառ վայրս (26 / 20)

ՄԵԼԻՏԻՆԷ - 5

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ ՄԵԼԻՏԻՆՈՅ ՇԱՀԱՍՏԱՆ ՔԱՂԱՔԻՆ (2 / 18)

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ ՄԵԼԻՏԻՆՈՅ ՇԱՀԱՍՏԱՆ ՔԱՂԱՔԻՆ (48 / 46)

Իսկ կէսն՝ ուշ եղեալ Մելիտինոյ, հասին ի վերայ նորա գիշերաւ (50 / 32)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ որ գիշերաւ անցին, յորժամ գիտացին զեղեալ չարինս Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 44)

այլ առ իւր արգել, եւ խնդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի, եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն որ շուրջ գնովաւ: (23 / 26)

ՄԵԾ - 72

հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկօմի(6 / 41)

իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ Ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա(33 / 12)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 23)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 24)

Որոց ընդդեմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ հ սեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց. բայց քաղաքին եւ այլ շինանիստ տեղեացն՝ չմեղան ինչ: (5 / 3)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն հ սեծ կաթուղիկէն ելեալ ամրանային (15 / 7)

Իշխանն այն... մտեալ հ սեծ ամուրն, ամրանայ: (45 / 45)

Եւ ինքն բազում ամբոխիւ յարեւելս ճանապարհ կալեալ գայր, հասանէր հ սեծ քաղաքն Թեոդուպոլիս. եւ անդ զայրուծի կազմէր: (57 / 22)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (1 / 33)

Յորում տեղոջ մեռաւ սեծ իշխանն Ըռատ, մօրից պատահեալ երիվարին՝ ոչ կարաց անցանել. յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ սեծ սուգ հասոյց տանն Տայոց: (7 / 8; 7 / 10)

Զոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա զիր հաւանական. եւ առնէ զնա անթիպատոս պատրիկ, եւ զկին նորա պատուէ սեծ եւ երեւելի պատուով: (14 / 43)

Ի սորա թագաւորութեանն եղեւ սեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի (16 / 18)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն սեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն (17 / 10)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին, յորում տեղոջ մեռաւ սեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդւովն, որ սեծ սուգ հասոյց Հայոց: (24 / 12; 24 / 13)

Եւ եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, եւ մինչեւ ի դաստակերտն սեծ՝ որ կոչի Վաղարշաւան, եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 2)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (32 / 12)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն սեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 12)

իսկ անօրինացն լինէր վեճ ուրախութիւն: (38 / 26)

Եւ հայրապետութիւն վեճ եւ նախանձելի ամենայն ազգաց. եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. (41 / 26)

ո՛ր հայրապետական արթոն վեճ եւ հրաշալիս (41 / 40)

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց վեճ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 14)

զի զոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ, վեճ բարեգործութիւն հաշուելով զայն: (45 / 21)

«Այս է զօրութիւն իմ վեճ». այժմ ամենայն մեզ հանդիպեցաւ: (49 / 18)

զի ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն վեճ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ (56 / 21)

Վասն որոյ ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ առնուլ մինչեւ զայցեն ժողովեցին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն, եւ զիրեարս յորդորեցեն ի քաջութիւն եւ յարութիւն եւ լինիցին վեճ բանակ՝ թշնամեացն սուկալի (57 / 31)

անդէն վաղվաղակի վեճ գունդ մի՝ առ որս չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 43)

Եւ ինքն թագաւորն վեճաւ յաղթութեամբ երթեալ մտանէ ի քաղաքն իւր Կոստանդնուպօլիս: (9 / 21)

Եւ վեճաւ խնդութեամբ դիմեալ ի վերայ, լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմածէ (12 / 5)

Իսկ թագաւորն վեճաւ անարգանօք փախստական եղեալ՝ ձիաթափ անկանի ի քաղաքն թագաւորութեան իւրոյ: (14 / 22)

Եւ հանեալ զամենայն վեճաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 12)

դարձան առ թագաւորն վեճաւ անարգանօք: (18 / 41)

տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս, որ յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ, եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 21)

Եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 19)

Եւ մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի (26 / 43)

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ խրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ (32 / 36)

Եւ մեծաւ պարգևօք արձակեաց խաղաղութեամբ յաշխարհն իւր: (33 / 13)

Եւ առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ (38 / 25)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեալսն, ցասմամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 43)

Եւ այս սրտին դիւր եղև Սուլտանին, եւ գնաց մեծաւ տրտմութեամբ յաշխարհն իւր (39 / 39)

Եւ առեալ անչափ առ եւ գերի, դարձան մեծաւ յաղթութեամբ: (46 / 5)

մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 22)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին (51 / 36)

որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամբք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 42)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած (53 / 48)

Ինքն մեծաւ աւարաւ եւ գերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր (57 / 7)

Խրոխտալով եւ վեծաւ ցասամար իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր (57 / 10)

Եւ արձակեաց զնա վեծաւ պատուով: (59 / 17)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց եւ ի վեճէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց (58 / 40)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի վեճէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն... իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն (57 / 3)

Ջոր իբրեւ լուսւ ինքնակալն՝ ի վեճի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր (9 / 4)

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի զուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր վեճի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա (3 / 48)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտութեան վեճի տօնին, եւ մեծարեալ պատուի ի նմանէ: (8 / 8)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր վեճի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր (15 / 16)

Իսկ ի գալ վեճի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են (24 / 21)

Իսկ երանելի անձն այն եւ վեճի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 37)

Արդ ի գալ վեճի յայտնութեան տեառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոխ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին (34 / 6)

Յորոյ վերայ գիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր վեճի աստուածայայտութեան տօնին (43 / 27)

զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր գեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի (51 / 38)

եւ կանգնել զխորանս իւրեանց յանդիման քաղաքին մեծի (58 / 43)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատումն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին (51 / 36)

եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 45)

եւ զիշխանս որ գաւառակալք էին, զոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 38)

Վա՛յ Երուսաղէմ, վա՛յ քաղաք արեան. հասին աւուրք վրէժխնդրութեան քո, եւ որ այլն եւս, զոր մեծն Եւսեբիոս յեկեղեցական պատմութիւնս նշանակէ: (17 / 18)

«Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր (19 / 5)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ (19 / 10)

Ուտի եւ մեծն Պօղոս իւրատեալ երանելի ձայնիւն այնուիկ գրէ առ Հռովմայեցիսն (19 / 31)

մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ (20 / 43)

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գրէ (22 / 48)

ն՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. (41 / 40)

Չի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք (57 / 13)

ՄԵԾԱԳՈՅՆ - 1

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխամամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք: (50 / 15)

ՄԵԾԱԿԱԿԱՆ - 1

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենուին, որ մեծակական հառաչմամբ զմարսն խնդրէին (36 / 1)

ՄԵԾԱՀԱՐԿԻ - 2

Մեծահարկի եւ փառաւոր ծերք անկեալք ի հրապարակի (31 / 45)

Մեծահարկի եւ պատուական վաճառականք չարաչար մահուամբ սպանեալք. երիտասարդք եւ ըմբշամարտք ի փողոցսն սրակոտորք (34 / 19)

ՄԵԾԱԶԱՅՆ - 2

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զմանս սպանանէին (32 / 43)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 31)

ՄԵԾԱՄԵԾ - 18

զմեծամեծ եւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝ յապականութիւն դարձուցին: (18 / 3)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին (31 / 37)

այլ փոքր բանիւ զմեծամեծ իրս վճարեցուք: (57 / 2)

Եւ հանգեաւ երկիր ի վեծամեծ տագնապէ (12 / 37)

բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք վեծամեծ ծախիւք
Եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս
ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ
կործանեցան (7 / 18)

Իսկ Կոմիանոս ոմն... վեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից,
Եւ եղև անուանի յամենայն արեւելս (12 / 40)

Ջոր տեսեալ եւ ուրախացեալ՝ վեծամեծ պարգևօք եւ իշխանական գահու
պատուէ զնոսա (13 / 13)

Ջոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն,
Եւ կամ վեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք վեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէ (28 / 8)

Չայս առնէ Աստուած, որ գիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել վեծամեծ իրաց
(38 / 4)

Նոյնպէս եւ աստ ի ձեռն աննշան առնն՝ եցոյց վեծամեծ սքանչելիս: (39 / 28)

որ գիտէ ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն
արկանել վեծամեծ իրաց (54 / 10)

վինչ զի բազումք ի վեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ,
նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 18)

տեսանէ՞ս, որպէս գիտէ փոքր իրօք վեծամեծացն յաղթել (39 / 3)

Իսկ ընդ վեծամեծսն աստենախօս եղեալ, ասէ... (44 / 12)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանսս նորա վեծամեծք էին, զբազումս ի
տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել (6 / 12)

Տունք ցանկալիք, բարձրաձեղունք եւ վեծամեծք՝ եղեն բնակութիւնք
համբարեաց եւ յուշկապարկաց, (20 / 12)

Իսկ իշխանք աշխարհաց վեծամեծք եւ փոքունք յորժամ լուան զնորա
թագաւորելն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 7)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար գազանութեամբ մատակ առիւծն ի իշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա (43 / 7)

ՄԵԾԱՄԻՏ - 1

Եւ երթեալ, որ գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի... մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխաւոր բանս բարբառէր (51 / 19)

ՄԵԾԱՆԻՍ - 2

Եւ ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր, եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 19)

քանի՛ մեծանիստ աւանք մարդաթափ ի բնակչաց եղեն: (21 / 9)

ՄԵԾԱՊԱՅԾԱՌ - 1

զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծար վայելչութեամբ (33 / 23)

ՄԵԾԱՊԱՐԳԵԻ - 1

Եւ եղև յետ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի, որ էր այր հզօր եւ աշխարհաշէն, մեծապարզել եւ աղքատասէր, որ էր արդարեւ սահման խաղաղութեան (3 / 32)

ՄԵԾԱՊԷՍ - 1

եւ մեծապէս փառաւորէ զնոսա ինքնակալ թագաւորն: (4 / 14)

ՄԵԾԱՍԱՍՏ - 2

Ձոր լուեալ Գեորգէ, վեճասաստ ցասմամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս առաքեաց զկնի նոր (6 / 1)

Թագաւորն ...պատուէր տայ վեճասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին... (7 / 13)

ՄԵԾԱՏՈՒՆ - 2

Եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ, եւ են որ աստ տանջին եւ անդ, որպէս Սողոմայեցիքն. եւ են՝ որ աստ միայն, որպէս Ղազարոսն. եւ են՝ որ անդ միայն, որպէս վեճատունն: (50 / 24)

Ջտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակելին վեճատունքն (30 / 9)

ՄԵԾԱՏՈՒՐ - 1

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ վեճատուր պարգեւօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա (46 / 6)

ՄԵԾԱՐԱՆՔ - 1

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ վեճարանօք ընկալաւ, եւ առատ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա(33 / 18)

ՄԵԾԱՐԵԱԼ - 4

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր պարգեւօք վեճարեայ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ յիշխանութիւն, ի պատիւ (3 / 39)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին, եւ վեճարեայ պատուի ի նմանէ: (8 / 9)

Եւ եւս առաւել պատուով վեճարեայ ի թագաւորէն եւ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն իւր: (8 / 19)

Եւ վեճարեայ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան (23 / 32)

ՄԵԾԱՐԵՄ - 4

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ՝ զի զիտասցուք մեք զմեր տկարութիւնս, ինայեաց եւ վեճարեաց զիւրոյ պատուանդանի այրոռոյ զտէրն (58 / 29)

իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ վեճարեաց զնա(59 / 13)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով վեճարե զհայրապետն Պետրոս (24 / 9)

Եւ եկեալ՝ ոչ ըստ առաջին պատուոյն վեճարե զհայրապետն: (24 / 15)

ՄԵԾԱՅՈՒՅԱՆԵՄ - 1

այլ միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, զաղբիս վեճացուցանէր (40 / 1)

ՄԵԾՈՒԹԻԻՆ - 1

«Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի վեճութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր (19 / 5)

ՄԵՀԵԻԱՆԴ - 1

վասն այսորիկ նախ գնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն, եւ զգինդսն, զմատանիսն, զապարանջանսն, զքողէսն, զմեհեւանդսն եւ զայլն ամենայն: (30 / 32)

ՄԵՂԱԴԻՐ - 2

այլ թերեւս որ մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 7)

Եւ զի այսորիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղքատանալն տրտնջեմք եւ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ (50 / 12)

ՄԵՂԱՆՉԵԼ - 1

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ յաւարի վարել զինչս նորա, բայց մարդոյ մի՛ ինչ մեղանչել: (6 / 47)

ՄԵՂԱՆՉԵՄ - 4

դու զի՞նչ մեղաք որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 37)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա. (25 / 15)

Եւ արդ ահա դու բարկացար, եւ մեք մեղաք (27 / 30)

բայց քաղաքին եւ այլ շինանիստ տեղեացն՝ չմեղան ինչ: (5 / 5)

ՄԵՂԱՆՔ - 1

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Օռավիզն կոչէին, որ վասն հօրն մեղանաց ի վաղնջուց հետէ յիշխանութեան պատուոյ անկած էր: (9 / 1)

ՄԵՂԱԻՈՐ - 8

Թուէր մեզ թէ նոքա մեղաւոր գոլով՝ կրեցին զպատուհասն (25 / 46)

Եւ զի ի Նիկիական կանոնսն գրեալ է. Թէպէտ եւ յոյժ մեղաւոր իցէ, պա՛րտ է զխոստովանութիւնն ընդունել (53 / 29)

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի, զի անդ թեթեւագոյն առնիցէ զտանջանսն (50 / 21)

Խրատու գաւազանն՝ հայրական է, իսկ տանջանացն՝ դատաւորի, որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց (49 / 4; 49 / 4)

Եւ զմրուր բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց. սպառեալ համարեցան (55 / 32)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն (54 / 5)

համարիք թէ նոքա մեղաւոր քք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ. (26 / 2)

ՄԵՂՈՒՅԵԱԼ - 1

Ի նոցանէ զարդ ոսկւոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայէլացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա. զմեզ ի բնաւիցն կապուտ կողոպուտ արարին, եւ մեք նոցա չեմք ինչ մեղուցեայ: (49 / 36)

ՄԵՂՔ - 21

լցեալ զեղաւ չափ մեղաց մերոց, եւ ել աղաղակ մեր առաջի Աստուծոյ: (2 / 35)

եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 10)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցաներ զերեսս քո ի մէնջ (27 / 28)

զի դարձուցեր զերեսս քո ի մէնջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 34)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիսս, եւ ոչ ըստ մեղաց մերոց առնէ, այլովքն հանդերձ, արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 9)

Ձի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբոնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 24)

Երագընթաց շարժամաբ ընդ ճանապարհն ճեպեր ի կիսագունդն անստուեր, զերկիր ընդ ինքեամբ ունելով, բազմաժամանակեայ մեղաց նիւթեալ լայնատարած պատմուճան, արկեալ զնա ինքեան: (59 / 30)

այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 6)

այլ թեպէտ նորա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել, որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած (11 / 42)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 25)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք (53 / 33)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր (27 / 27)

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ, եւ ի ժամանակի մի՛ յիշեր զմեղս մեր: (27 / 35)

կոխեր, տապալէր գաշխարհս բազումս, մինչեւ եհաս ի քաղաք՝ որ գսէղս իւր ի կատարումն լրիւ իւրով ունէր: (55 / 43)

Զի եթէ դիցես գսէղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ գոր ընկալաք ի քէն, եւ թեթեւագոյն պատուհաս քո քան զպարտիս մեր (60 / 43)

Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թէ նա զիւր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ (53 / 37)

մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ (55 / 19)

Եւ մեք ոչ յարդարութիւնն եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք (30 / 45)

Եթէ մեղք հարցն մերոց ընդ մեզ ելին... ապա աւա՛ղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 13)

Չարաչար են մեղք. (57 / 23)

բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասցիք, եթէ մեղքն եղեւ այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 28)

ՄԵՆԱԿԵԱՑ - 1

եւ տեսանէ անդ բազմութիւն վանորէից եւ զմենաստանս մենակեցաց. (13 / 36)

ՄԵՆԱՍՏԱՆ - 1

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Սեաւ, եւ տեսանէ անդ բազմութիւն վանորէից եւ զմենաստանս մենակեցաց (13 / 36)

ՄԵՌԱՆԵԼ - 1

Խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 47)

եւ ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոժ պատուաւորացն: (3 / 47)

բազումք իսկ մեռան ի նոցանէ (16 / 44)

եւ յայնքան բազմութեան ոչ որ մեռանի, բայց միայն ինքն ապստամբն գլխովին: (9 / 18)

իբրեւ ետես Սուլտանն՝ ասէ. Եթէ դա ապրի, զքեզ ազատեմ. ապա թէ մեռանի, զքեզ դմա մատաղ հրամայեմ առնել: (36 / 33)

երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ կոչի Մուհարկին: (54 / 41)

բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս. (6 / 36)

դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 38)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափխսագաց Բագարատ (4 / 42)

Յորում տեղոջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ (7 / 8)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղոյն, մեռաւ անորդի (14 / 32)

բայց ոչ գիտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ, եթէ ի բնէ ունէր զդիւահարութիւնն: (16 / 6)

մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ (20 / 43)

անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին, յորում տեղոջ մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդովն (24 / 12)

Որ յետ սակաւ աւուրց մեռաւ: (36 / 34)

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զն (36 / 36)

Իսկ թագուհույն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, որով եւ մեռաւ իսկ: (43 / 44)

Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թէ նա զիւր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ (53 / 37)

Վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր. (54 / 43)

Ջկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղեւ, եւ յաչիցն զրկեցին, եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ. (59 / 19)

ՄԵՌԵԱԼ - 5

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, զի զմեռեալ թեպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ (42 / 25)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, ինդրէին թէ ցո՛յց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին... քանզի բազմաց կարծիւր թէ մեռեալ իսկ է: (17 / 41)

Մուլտանն իբրեւ լուսա թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն, թէ ի վաստ բազկէ չէ մեռեալ քո որդին: (36 / 38)

ըստ այնմ, եթէ «Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ի սրտէ»: (44 / 29)

որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն, զնոսա ծածկէին ընդ հողով (48 / 17)

ՄԵՌՈՆԱԿԻՐ - 1

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, եբեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 28)

զոր յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, որ եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 11)

Շունչ ի մեզ ոչ մնաց, Եւ կորեաք ի հատման յուսոյ մերոյ: (3 / 9)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափիսագաց Բագարատ (4 / 42)

Եւ նստուցանեն յաթոռ մերոյ Լուսաւորչին (5 / 17)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկովիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս (6 / 21)

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջուրն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 14)

Եւ բարձրացաւ եղջիր հաւատոյս մերոյ: (8 / 19)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի, յորում էր թուականիս մերոյ ամբ չորեքհարիւր եօթանասուն եւ հինգ: (13 / 1)

Եւ այս եղև ո՛չ վասն արդարութեանն Պարսից, այլ վասն անօրէնութեան մերոց զօրացն (16 / 33)

Էր եւ թուականիս մերոյ չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու ամ: (17 / 4)

զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 8; 17 / 10)

Այտքիկ եղեն ի սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ, յորում էր թուականութեանս մերոյ ամբ չորեքհարիւր իննսուն: (20 / 4)

ի միում ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, որ ունէին զթագաւորութիւն մէրոյ աշխարհիս: (20 / 7)

Ո՛վ լսելիք տանիցին զթշուառութեանս մէրոյ զպատմութիւն: (22 / 40)

տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս, որ յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մէրոյ: (23 / 20)

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տէրութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն, ի չորեքհարիւր իննսուն եւ երեք թուականիս մէրոյ (24 / 15)

Ի սոյն անս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մէրոյ: (24 / 43)

Եւ մէք ըստ արդարութեան մէրոյ ապրեցաք (25 / 47)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մէրոյ՝ որ էր երկրորդ ամ զերութեանն մէրոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 13; 26 / 13)

Քանզի լցեալ զեղաւ չափ մեղաց մէրոց, Եւ ել աղաղակ մեր առաջի Աստուծոյ: (2 / 35)

Միովն ի մէնջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր գթութեանց է. եւ միւսովն զղջանայ ի վերայ չարեաց մէրոց (25 / 19)

Կարծական եղև մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն. զի գոր պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մէրոց ողջախոհանալ մեզ (25 / 37)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մէրոց դարձուցաներ զերեսս քո ի մէնջ (27 / 28)

դարձուցեր զերեսս քո ի մէնջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մէրոց: (27 / 34)

Զի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. բաւական են առ ի յԵսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մէրուս բանիցս: (30 / 23)

Ժա՛մ է ինձ ի դաւթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմէքս յօրինել զողբս. «Ընդէ՛ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մէքում», (31 / 8; 31 / 9)

Բայց զքաղաքիս մէքոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՛վ կարիցէ արկանել (31 / 16)

Այտոքիկ երկուց էր տեղեաց՝ լերինն եւ քաղաքիս զողորմելի պատմութիւնս. զոր աչօք մէքովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք (32 / 7)

մէք զմէքս ըստ կարի մէքում համառօտեցաք: (32 / 10; 32 / 10)

Իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մէքոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 37)

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեսոն մէքոյ. ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոխ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին (34 / 6)

Զկնի այսր պատմութեանս, ի գալ տարւոյն էր թուականիս մէքոյ ամք հինգհարիւր երեք: (34 / 29)

Ո՛վ Քրիստոս քո յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մէքում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 8)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիս, եւ ոչ ըստ մեղաց մէքոց առնէ, այլովքն հանդերձ, արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 9)

մէք զանուն տեսոն մէքոյ կարդասցուք (37 / 31)

Զոր եւ իսկ աչօք մէքովք տեսաք առ սմա եղեալ (39 / 44)

եւ էր թուականիս մէքոյ ամք հինգհարիւր չորս: (40 / 24)

Եթէ մեղք հարցն մէքոց ընդ մեզ ելին, որպէս մարգարէն ողբալով զիրոցն ամբաստանէր, ապա աւա՛ղ է մեզ որ մէք զպարտիս հարցն մէքոց վճարեմք: (41 / 14; 41 / 15)

Եւ եթէ վասն մէքոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ (41 / 21)

Եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մէրոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 33)

Խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մէրոց, զի վասն մեր իսկ եղեն: (42 / 24)

Եւ այս եղեւ ի հինգհարիւր վեց թուականիս մէրոյ, յորում հոռոմ դիքսիոնի էր տասն: (44 / 20)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յագենային, այլ անյագ քաղց մէրոյ սատակմանն ունէին (45 / 19)

Ո՛վ քո, Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մէրոյ չարեացս առաւելութեան. (46 / 24)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մէրոց, եւ ասելիք մեր նեղեցին զմեզ, եւ արբեցաւ նետ նոցա յարեանց մէրոց, եւ սուր նոցա եկեր զմիս անկելոց վիրատրաց՝ արանցն պատերազմողաց մէրոց, եւ գնացին այսու յաղթութեամբ յաշխարհն իւրեանց: (47 / 37; 47 / 38; 47 / 39)

Վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մէրոց՝ անտես արար զմեզ, եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 13)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մէրոց (49 / 20)

Ո՛վ տեր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր զմեզ կոխան հեթանոսաց, ծաղր եւ այլն կատականաց թշնամեաց մէրոց: (49 / 44)

Զարթիր եւ զարթո՛ր զգօրութիւնս քո, եւ եկ ի կեցուցանել զմեզ, Աստուած զօրութեանց դարձիր առ մեզ եւ հատո՛ր դրացեաց մէրոց եօթնպատիկ ի ծոց նոցա: (49 / 46)

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մէրոյ սահման, յաղքատանալն տրտնջեմք եւ մեղադիր լինիմք Աստուծոյ (50 / 11)

Եւ որ բնութեանս մէրոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ ոք կորիցէ, վասն այնորիկ չթողու արձակասուն զոք (50 / 17)

Եւ էր թուականիս մէքոյ ամբ հինգհարիւր եօթն յորժամ այս այսպէս եղեւ: (51 / 40)

Վասն այնորիկ մէքով բարեպաշտ կրօնիք կերպարանին առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս անմեղացն (52 / 19)

որք զորոմն վնասակար արմատաքի իլեցին ի յանդէ հաւատոյս մէքոյ (53 / 1)

սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մէքոյ նետաձիգ լինել (53 / 7)

եւ չարախօս լինի զհաւատոյս մէքոյ (54 / 31)

եւ էր թուականիս մէքոյ ամբ հինգհարիւր երեքտասան: (55 / 38)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգօրութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մէքոց եւ ի նախատինս նրացեաց մէքոց եւ իբրեւ զոչխար ի զենումն ետ: (58 / 18; 58 / 19)

զի եբարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մէքոց առ զուսեր եւ զկարողութիւն ի նոցանէ (58 / 22)

այլալեզու եւ չար ազգաց զալ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մէքոց (58 / 42)

յանցանք հարցն մէքոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ, ինդրել ի մէնջ զպարտիս վրիժուց նախնեացն մէքոց: (60 / 11; 60 / 12)

Ջի իրաւունք եւ դատաստան բարձաւ ի մէնջ, եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մէքոց տեղի ո՛չ գոյր (60 / 15)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով. կերակուր մեր անզօր, եւ ըմպելի դառն յերկիւղէ եւ ի սպառնալեաց տերանց մէքոց (60 / 21)

Ջի ո՛չ եթէ ըստ յանցանաց մէքոց իրատեաց զմեզ, այլ զթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս իրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 40)

զի այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 6)

ամենայն ժամանակ աւուրց մերոց լի եղև խոովութեամբ եւ նեղութեամբ (61 / 11)

Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացոցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ. Եւ դարձան փառք մեր յապականութիւն: (3 / 6)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն գիրք: (35 / 22)

Եւ մեր ի մերն դարձուցուք զոճ բանիս: (23 / 10)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն գիրք: (35 / 22)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 16)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն (38 / 11)

Աստանօր ի մերս դարձուցից զոճ բանի պատմութեանս (29 / 19)

Մերս քանի՞օ՛ն առաւել ողբոց արժանի է (27 / 8)

մերս քանի՞օ՛ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ աղաղակէ եւ ասէ. (30 / 41)

մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ... ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան. ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 20; 49 / 27; 49 / 29)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան (60 / 32)

Իսկ ի գալ երկրորդ ատուրն որ Դելմից գորուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն (38 / 28)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 19)

Այսպէս եւ ի մերումս հանդիպեցաւ: (26 / 11)

Իսկ թշնամիքն լցեալ ասարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. իսկ մերքս վայիւք եւ ողբովք լի: (33 / 5)

ՄԵՐԱՅԻՆ - 1

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք, որք մարդասէր բարոյիւք ընտանի գոլով մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն (44 / 44)

ՄԵՐԺԵԼ - 1

արտաքսել եւ մերժել զմեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս (60 / 24)

ՄԵՐԺԵՄ - 5

այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեցես զմեզ, տէր: (60 / 47)

զամենայն զբօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր (60 / 46)

Ընդէ՞ր մերժեցեր. Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց, իստաց եւ ապստամբից: (27 / 25)

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր զմեզ կոխան հեթանոսաց (49 / 43)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ որ իցէ որ կարդայցէ զանուն քո, եւ որ յիշեսցէ ապաստան առնել զքեզ (27 / 32)

ՄԵՐԿ - 7

եւ որք հետի ոտիւք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, մատնեալ ընդ բիւր անարգանօք: (7 / 40; 7 / 41)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուգ, յամենայն բարեփառութենէ մերկ եւ կողոպուտ զնոսա: (20 / 30)

արբ մինչեւ զբովանդակն յինքն ընկալաւ. եւ այժմ անկեալ կայ ի կիցս ամենայն ճանապարհաց մերկ եւ խայտառակեալ (26 / 27)

եւ մնացեալքն մերկ կողոպուտ հետիոտիւք ուր կարէին՝ ապրեցան: (33 / 3)

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց (41 / 43)

Չար թուէր նոցա հարկաւոր զգեստն որ զխայտառակութիւնս մեր ծածկէր, այլ յորժամ տեսանէին զմեզ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային (60 / 17)

ՄԵՐԿԱՅԵԱԼ - 3

եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛նն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, մերկացեալ ի զարդուց (20 / 38)

իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի, մերկացեալ ի զարդուց (42 / 5; 42 / 6)

ՄԵՐԿԱՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Չարաչար են մեղք, եւ զորդեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց (57 / 24)

ՄԵՐԿԱՑՈՒՑԵԱԼ - 2

զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր առնելով զնոսա: (30 / 34)

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զգէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին (43 / 33)

ՄԵՐՁ - 12

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

Եւ պատահեալ զօրքն միմեանց մերձ ի ծովակն որ կոչի Պաղակացիս, ահագին դրդմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 2)

Իսկ մեռնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, երեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 28)

Եւ մնացին անդ մինչեւ մերձ ի գատիկն: (24 / 36)

Եւ քանզի զիրք ասեն եթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն (32 / 23)

Եւ անցեալ առ նովաւ գայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ կոչի Դու: (37 / 15)

Տեսանէ՞ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնաման, թէ ո՛րպէս մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա (39 / 1)

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս (43 / 25)

հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս (46 / 36)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինե (49 / 9)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում գերիս (51 / 28)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ, հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ խնդրեցէք զայր որ ՚ի Հայոց զո՛ր եւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 44)

ՄԵՐՁԱԿԱՅ - 2

Ջի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեսոն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 23)

մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. (55 / 20)

ՄԵՐՁԱԻՈՐ - 3

մտեալ յաշխարհս մեր՝ ահ եւ երկիւղ հասուցանէր հեռաւորաց եւ մերձաւորաց. (55 / 42)

Քանզի խնդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զոմանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին (26 / 8)

Եւ այսու կերպարանօք ի զարմանս շարժեաց զհեռաւորս եւ զմերձաւորս (52 / 4)

ՄԵՐՁԵԱԼ - 2

Եւ էր ժամանակն վերձեալ ի տօն սրբոյ Աստուածայայտնութեանն (24 / 20)

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր, եւ պատերազմի օրինակաւ վերձեալ ի պարիսպն՝ զնետն ի քաղաքն ընկենոյր (37 / 47)

ՄԵՐՁԵՆԱԼ - 2

նեղին եւ մղին վերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան (30 / 18)

լաւ է վերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիրութեամբ: (60 / 49)

ՄԵՐՁԵՆԱՄ - 2

իսկ մանկանցն ցօղեր հրեշտակ, որ ն՛չ վերձենայր ամենեւին ի նոսա, ո՛չ տրամեցուցանէր՝ եւ ոչ նեղեր զնոսա (39 / 24)

տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին վերձեսցի առ նոսա: (55 / 12)

ՄԵՐՁԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

«Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն զտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան վերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 13)

ՄԵՔԵՆԱՅ - 3

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսաստիկս վերքենային եւ ձգէին ի քաղաքն (38 / 13)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին, դարձեալ ա՛յլ զօրք առաքեցան ի թագաւորէն, որք եկեալ մեքենայս եւ մանգղիոնս եդեալ, սկսան փլուզանել զպարիսպ ամրոցին: (16 / 42)

Յետ այսորիկ մեքենայս կանգնեալ, այնու պատերազմէին: (38 / 10)

ՄԵՔԵՆԱԻՈՐ - 1

Արդ տե՛ս դու զնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն (53 / 23)

ՄՁԿԻԹ - 1

Ջառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդաւթական երգս երգէին, այսօր ի դուրս դիւաբնակ կաղաղանացն՝ զոր մզկիթն կոչեն, անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ զասացեալսն: (42 / 12)

ՄԷԳ - 1

զի ո՞յր ուրուք ի տեսողացն ոչ բեկաներ սիրտն, եւ ոչ զողի հարկաներ անձն, եւ ոչ խաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն. (46 / 17)

ՄԷՋ - 29

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ (8 / 39)

որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսա զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 8)

Այր մի Անանիաս անուն ի մէջ քաղաքին Երուսաղեմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր (17 / 15)

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ (18 / 46)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ հ սէջ բանակին (21 / 31)

Միովն ի մէնջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն հ սէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. (25 / 17)

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր հ սէջ ամենայն քաղաքաց (29 / 42)

յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս քո, եւ ի պարծիլ ասեցողացն զքեզ հ սէջ տօնից քոց (31 / 10)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ երանելի, յղփացեալ, ականաւոր հ սէջ աշխարհաց: (31 / 43)

Եւ հ սէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն գոմանս սպանանէին (32 / 44)

Բե՛ր հ սէջ եւ գողայոցն համար, զորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենտին (35 / 47)

Որոց ի վերայ հասեալ զօրք անօրինացն հ սէջ փակեցին (36 / 25)

Զայս ասացի, զի մի՛ վհատիցիմք յորժամ հ սէջ անհնարին փորձանաց անկանիցիմք: (39 / 7)

Եւ երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ, որ է հ սէջ ծովուն Բգնունեաց (39 / 33)

«Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զօր ասեն հ սէջ Իսրայէլի (41 / 17)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր, եթէ լինիցի առակդ այդ հ սէջ Իսրայէլի (41 / 18)

ապա թշնամոյն ճարակ գտեալ, ցանեաց որոմն հ սէջ ցորենոյն ըստ աւետարանական առակին: (52 / 46)

Զառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ առնել հ սէջ քահանայից ըստ արժանաւորութեան, եւ անարժանիցն ասաց լռել (53 / 25)

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր հ սէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն (56 / 1)

Իսկ որ հ սէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են (56 / 10)

Զի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ սէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղև (55 / 25)

Եւ ոչ տէր զօրութեանց ընդ սէջ իւր ածաւ (58 / 16)

ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս հ սիջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 36)

Զոր իբրեւ լուաւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց սիջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մագդատ (9 / 4)

Եւ զկնի երկու աւուր բարձաւ հ սիջոյ որ թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 28)

Իբրեւ գայք արաբացիք՝ ոչ յագեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից, մինչև սպառեցին եւ բարձին հ սիջոյ: (33 / 7)

մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամբ բարձաւ հ սիջոյ: (40 / 44)

Եւ պաշտօն սրբութեան բարձաւ հ սիջոյ (60 / 8)

այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս մեր հ սիջոյ իւրեանց (61 / 18)

ՄԷՋՔ - 2

Եւ մաշեցաք եւ կորացաք, եւ յերկիր կցեցան սէջք մեր (60 / 9)

Դանիէլ յիւրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ զլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ սէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են (15 / 27)

ՄԹԱՆԱՄ - 1

զի ո՞ր ուրուք ի տեսողացն ոչ բեկանէր սիրտն, եւ ոչ գրողի հարկանէր անձն, եւ ոչ խաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն (46 / 17)

ՄԹԵՐ - 1

Եւ արարեալ ի տեղուջն ատուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց գամբարս ցորենոյ եւ գմթերս ընչից... գնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 38)

ՄԺԵԽ - 1

ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ գտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր. (49 / 22)

ՄԻ - 81

իսկ կին նորա գմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց գնա (14 / 32)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ գմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 36)

Ձմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս (15 / 42)

որ իբրեւ լուաւ, գմի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 37)

զի ծերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք գմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան (56 / 19)

Բայց իբրեւ եղէ բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամերն եղէ եւ ի գլուխ եհաս. եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրէրն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրեւ գմի ի ծառայից իւրոց (59 / 11)

իսկ զգօրսն աշխարհին՝ իսաբանօք ի մի վայր ժողովէ (4 / 34)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հոռոմոց...աստ դիպօղ ժամ գտեալ հ սի վայր ժողովեցան: (8 / 38)

յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան հ սի վայր ժողովեցան (8 / 43)

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն հ սի վայր հաւաքել (11 / 12; 11 / 14)

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ հ սի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց. (15 / 4)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց հ սի վայր ժողովեցան (16 / 28)

ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն հ սի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 42)

ասէն եթէ այնպիսի կոտորած հ սի տեղի ի Հոռոմս չէ ոք տեսեալ (48 / 38)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց հ սի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց (57 / 15)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիք իւրեանց դրոշմեցեն զայս զիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս հ սի հաւաքելով որ ինչ եղեն (61 / 23)

առնէ պատասխանի, եթէ՝ Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն սի չտամ ումեք: (5 / 1)

բայց մարդոյ սի ինչ
մեղանչել: (6 / 47)

Եւ եկեալ օրագնաց սի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս առնլոց էր, փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն (10 / 30)

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի սի վայր հաւաքել, եւ առ սի սի բերողացն տալ սի սի դահեկան. որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի սի վայր հաւաքէին. զոր հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 12; 11 / 12; 11 / 13; 11 / 13)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դասերք երկու, տայ զՁոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր վիի զօրացն սպայից Հոռոմոց (13 / 30)

այլ այր վիաննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց վիզսա ասեն լինել: (15 / 34; 15 / 36)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին վիկախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղիւ՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին (16 / 8)

Այր վիԱնանիաս անուն ի մէջ քաղաքին Երուսաղեմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր (17 / 15)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր վիանձանօթ ամենեցունց, անք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 19)

Յնա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, զոր խուն վիյառաջ նշանակեցաք: (18 / 27)

Արդ այս ամենայն ի վաճառէն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ զոր յառաջ սակաւ վի յիշեցաք: (22 / 46)

այր վիտաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն՝ խնդրէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 25)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Յայդվայր եկեացես, եւ այլ վի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին ալիք քո» (25 / 8)

Եւ այն զի վիանձն եմուտ ի քաղաքն... այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (27 / 1)

Ամենեցուն վի նախանձ էր բարեպաշտութեան (29 / 38)

Եւ իբրեւ ակն վի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց, ամենեւին գեղեցիկ, բոլորովին զարդարուն: (29 / 41)

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ ւհ, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

գործ ւհ դիրին է Աստուծոյ այս. (37 / 30)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ ւհ ւհ օր երկիցս անգամ դներ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին, ւհ ի լուսանալ աւուրն էւ ւհ ընդ երեկն: (37 / 40; 37 / 40; 37 / 41; 37 / 41)

արձակեցին քար ւհ, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց էւ խոռեաց զնա. (38 / 23)

Ջի սովոր է Աստուած ներել առ վայր ւհ յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս, զի համբերօղքն արժանասցին պսակին փառաց (39 / 8)

Առ որ եկեալ գունդ ւհ ի Թուրքաստան՝ հնազանդեցան նմա, էւ կամեցան զմիամտութիւն ցուցանել (40 / 35)

Իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին ւհ այրի անորդի, մերկացեալ ի զարդուց (42 / 6)

աւան ւհ էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս (43 / 25)

էւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղւոյն էւ ոչ ւհ (43 / 36)

Մհ բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց (46 / 11)

ոչ կարաց վայրկեան ւհ կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ, (46 / 40)

Եգիպտացւոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, ւհ՝ վասն դառն ծառայութեան (49 / 38)

էւ քանզի գունդ ւհ հեծելազօր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 33)

Իմաստուն էր այրն, էւ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ առ նմա՝ ւհ ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր (54 / 15)

էւ անդ առժամանակ ւհ զանխլաբար որջացեալ: (54 / 37)

զհայր եւ գորդի ւհ սուր խողխողէր (56 / 18)

անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ ւհ առ որս չիք ի նոսա
աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ
թշնամեացն յաւելուին: (57 / 43)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ ւհ անարի
մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին
(58 / 24)

Եւ ոչ ւհ արձան յաղթութեան կանգնեցաւ՝ ոչ թագաւորաց եւ ո՛չ
իշխանաց: (59 / 40)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ
անիշխան. անտերունչ եւ անվերակացու՝ ըստ հոգւոյ եւ ըստ մարմնոյ, եւ ոչ
գոյ ւհ տեղի ապաստանի գտանել մեզ (60 / 34)

Ձի ոչ ւհ օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ
դիրրութեան (61 / 9)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ
միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի ւհոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ
առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց (35 / 3)

Համալեզուք եւ համացեղք, ի ւհոյ ականէ բղխեալք քաղցր ջուր եւ դառն.
(52 / 34)

Հրայրեաց եղև տաճարն սորբ. այրեցան եւ ի մեզ փոխանակ ւհոյ տան՝
բազում եկեղեցիք (31 / 5)

որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ, եւ
զայն ւհոյ արդարոյ աղօթիք, նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան
իւրոյ (54 / 8)

Եւ իբրեւ խրոխտալով առ իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական
հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղխէին, եւ դեռեւս ոչ երեւեր եւ ոչ ւհոյ գնդի
պարտութիւն (57 / 42)

Ձի ոչ մի օր, կամ ւհոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ
դիրրութեան. (61 / 10)

Ջոր իբրեւ լուաւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի մինջ որ կոչի Մագդատ(9 / 5)

եւ կալեալ զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի մինջ ի բանտի (12 / 45)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկաներ խորհուրդս բարուք ի սիրտ իշխանի մինջ (37 / 45)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր... հանդիպի քաղաքի մինջ որ կոչի Արծկէ (39 / 33)

որպէս եւ անդ ի մինջէ սկսեալ՝ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զխրատ, եւ ապա արձակեաց զԻսրայէլ: (25 / 30)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին. ի մինջէ արենէ էին, եւ ընդ գերութիւն ցեղին Յովսեփու չցաւեր նոցա. (26 / 9)

Որք մինջ այծէիւ կամ բաճկոնաւ շատանան, զՅովհաննու բերելով զնմանութիւն (13 / 37)

զի մինջ տամբ խաղաց ընդ նմա, եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 4)

Մինջն ի մենջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է(25 / 17)

ապա ի մինջ աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 33)

եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաիտենից, ի մինջ վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 12)

քանզի ի մինջ ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս (20 / 5)

ի մինջ վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղեւ անմարդ ամայի (36 / 5)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց (35 / 20; 35 / 21)

ՄԻ / արգել. հր. / - 43

Եւ թագաւորն ...պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ որորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին, մի՛ տղային եւ մի՛ հասակաւ կատարելոյն, մի՛ առն եւ մի՛ կնոջ, եւ մի՛ ամենեւին ամենայն հասակի. եւ այսու ձեռնարկութեամբ քանդեալ ապականէ գաւառս երկոտասան: (7 / 13; 7 / 13; 7 / 13; 7 / 14; 7 / 14; 7 / 14; 7 / 14)

Բայց մէք խուն բանիք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց է. որպէս զի որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն (7 / 27)

Եւ մի՛ խափան առնէր իմ ճանապարհին որ ի Պարսիկս: (10 / 25)

Այլ նա ոչ առնու յանձն. յետոյ առաքէ զԶաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցար. զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ. (10 / 27)

Մի՛ կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, (11 / 18)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն. որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղեմի, զորմէ սպառնալով Փրկիչն ասէր, թէ «Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ իցի». փոխանակ զի ի տէրն եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 13)

Զայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի. զի «Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուար (19 / 4; 19 / 4)

զի մի՛ ի սպառ սասակեսցէ զմեզ: (25 / 22)

ասատեալ նմա ասէր. «Մի՛ միւէր զձեռն քո ի դմա, զի օծեալ տեառն»: (19 / 18)

Մի՛ յիշէր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցանէր զերեսս քո ի մէնջ. (27 / 27; 27 / 27)

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ, եւ ի ժամանակի մի՛ յիշէր զմեղս մեր: (27 / 34; 27 / 34)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցօղ (29 / 15; 29 / 16)

Եւ առ արս քաղաքին եւ առ զօրս իւրախոյս տուեալ ասէ. Քաջալերեցարուք ընկերք եւ եղբարք իմ, քաջալերեցարուք եւ մի՛ երկնսիք (37 / 30)

Եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասույ, զի մի՛ քար երիցուն հասցէ ի նա: (38 / 22)

Չայս ասացի, զի մի՛ վհատիցիմք յորժամ ի մէջ անհնարին փորձանաց անկանիցիմք: (39 / 7)

Երկիցո՛ւք եղբարք եւ ակն ածեսցուք յերկնակողման պատգամացս. մի՛ յիցուք յանձանօթից նորա, զի մի՛ ասիցէ. Թէ՛ Ոչ ճանաչեմ զձ (42 / 46; 42 / 47)

Եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել (44 / 13)

Եւ առժամ մի՛ ջանայք իսաբանօք, ասելով թէ՛ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ (45 / 32)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի, զմեզ դատարկ մի՛ դարձուցանէր. (45 / 46)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխամաբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն ասելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք. (50 / 15)

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխոց մի՛ յաղթահարեցեն»: (53 / 12)

«Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 22)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեցեն (54 / 6)

մի՛ անարի եւ վատ երեւեցի, եւ զկնի ինքեան վատ յիշատակ թողցէ: (57 / 9)

զի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամրացուցեն, եւ անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 37)

Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խռովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մեք զպարսկական տէրութիւնս. բայց զոր առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեցուր յաշխարհս ձեր: (59 / 14; 59 / 16)

այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր. եւ զամենայն ալիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեցես զմեզ, տէր: (60 / 45; 60 / 47)

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց, զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց (61 / 3; 61 / 4)

բնաւ մի՛ հայեցին եւ տեսցեն զմեզ կենդանիս (61 / 19)

ՄԻԱԲԱՆ - 4

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. (9 / 30)

քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թեպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 44)

եւ ոչինչ վճարեցաւ այնու. քանզի եւ ինքեանք իսկ չէին միաբան առ միմեանս: (32 / 41)

ՄԻԱԲԱՆԵԱԼ - 2

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Օռավիզն կոչէին (8 / 44)

Ջոր ծանուցեալ կապաղովկացի գորուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին (12 / 44)

ՄԻԱԲԱՆԵՄ - 2

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ... այր քաջ եւ անուանի, եւ զբազումս միաբանեաց ընդ իւր: (18 / 35)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան (48 / 41)

ՄԻԱԲԱՆԻՄ - 2

՝ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդւովք եւ եղբորորդւովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 21)

Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի (54 / 23)

ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ - 5

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացին հաստատել, խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր զոր ինքեանք կամիցին: (8 / 40)

Ջոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ գյաղթօղն ի պատերազմի գտեր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն (32 / 24)

Եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն (44 / 16)

կամ իբրեւ զհօր այր՝ զի թափէ զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան, եւ զի ո՛չ գոյր այլ իւիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն (9 / 33)

Իսկ նա իբրև ետև զբնություն եւ զմիաբանություն նոցա, յերկիւղի լեալ՝
փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 42)

ՄԻԱԽՈՐՀ - 1

զքաղցրաձայնություն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգությունն,
զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ
զվկայիցն զպատիւս, զմիախորհ խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն
նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 27)

ՄԻԱԾԻՆ - 1

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ զալստեամբ միածնի քո, եւ
փրկեցեր արեամբ օծելոյդ: (27 / 25)

ՄԻԱՀԱՂՈՅՆ - 1

Զոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի զտէր
Աստուած կարդալ յօգնականություն (32 / 23)

ՄԻԱՄԻՏ - 1

պարգէւք էին այսոքիկ ի թագաւորէն վասն
նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 15)

ՄԻԱՍՏՈՒԹԻՒՆ - 4

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ
զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայեր ի նոսա. բայց իբրև
ետև միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակությունն, որ
ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ

կային հանդիսին, եւ ոչ զթիկունս դարձուցանէին. թէպէտեւ բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նոքա զմահ յանձն առին. զի եւ զկնի մահու՝ միամտութեամբ քաջութեան վայելուչ յիշատակ թողցի. ապա սերս անդէպս ցուցանէր, եւ պարգեւս անձեռնարկելիս խոստանայր: (58 / 2; 58 / 6; 58 / 6)

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ՝ հնազանդեցան նմա, եւ կամեցան զմիամտութիւն ցուցանել (40 / 36)

ՄԻԱՅՆ /առանձնացնել մակբայ, շաղկապ, վերաբերական մ - 32

քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 46)

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ զիշերի ընդ ծով, ի վերայ անկանի բիրաւոր զօրաց ապստամբին, եւ յայնքան բազմութեան ոչ ոք մեռանի, բայց միայն ինքն ապստամբն զլիսովին: (9 / 17; 9 / 18)

բայց միայն զի նա մարախով եւ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր (13 / 38)

ոչ միայն չինդրէր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, խնայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ (19 / 16)

Այս կերպ եւ բարձրն Եսայիաս. «Աչք տեսոն բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ. եւ խոնարհեցցի բարձրութիւն ամբարտաւանից, եւ բարձրացցի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեցցի»: (20 / 2)

Այլ Գագիկ այրական քաջասրտութեամբ միայն իջեալ առ նա, եւ ողորական բանիք հաւանեցուցանէ զնա (21 / 26)

ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 46)

Արդ իի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին առաւ Անի, ո՛չ պատերազմի օրինիւ, այլ պատիր բանիւ. քանզի երդմամբ եւ խաչիւ հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին, թէ Միայն ի տեսանելն զքեզ, դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ քո (23 / 13)

Մերս քանի՞ն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպառնալիք միայն (27 / 9)

հեղին զարինս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ
զԵրուսաղեմաւ միայն (31 / 14)

զոր աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք,
զայն միայն գրեցաք (32 / 8)

որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղեւ առ ի զխելապատակ ուղղոյն նորա
ջարդել. կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն
յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր
յորսայսեաց: (32 / 37; 32 / 38)

եւ ապա զհասկաքաղն եւ զխոզանն միայն թողուցուն յարօտ երեց: (33 / 9)

եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ,
նա միայն ապրեցաւ: (34 / 24)

ի հայելոյն միայն ծանեաւ թէ անառ է (37 / 14)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռունց...եւ նստեալ ի վերայ ազնիւ
երիվարի, քաջասիրտ եւ արի գոլով, վահանաւ միայն զթիկունս ամրացուցեալ
(38 / 35)

միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք (42 / 35)

ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան
կոտորել: (45 / 18)

ի տեւենէ միայն լքան, լուծան, եւ խոռվեցան, սասանեցան եւ ամենայն
իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 2)

պարզեւս խոստանայր եւ զԿիրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ
նմա՝ Միայն թէ ի խաղաղութիւն դառնաս, որ քրիստոնէից արեանն խնդիր
առնեմք. այլ նա ոչ հաւատաց եւ ոչ առ յանձն: (48 / 32)

Ծովն միայն էր ի մենջ պակաս (49 / 30)

եւ են՝ որ աստ միայն որպէս Ղազարոսն. եւ են՝ որ անդ միայն որպէս
մեծատունն: (50 / 23; 50 / 23)

քանզի արժանաւորացն հրամայէր ի տարւոջն երիս միայն մատուցանել
պատարագս: (53 / 28)

Եւ ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն, եւ ի գործոց աղտեղութեան ո՛չ խորշին, այլ միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն որ զնոսս ըմբոնեալ ունի: (56 / 31; 56 / 32)

միայն զաշխարհն աւերէին եւ ոչ փրկութիւն գործէին: (58 / 37)

Եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւեր: (59 / 33)

Եւ ոչ այդ միայն, նաեւ ոչ մարթացին կրօնաւորք գլխիմի հարկանել պատերազմասէր դիւին (59 / 41)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ (61 / 26)

ՄԻԱՆԳԱՄ - 1

այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ (35 / 3)

ՄԻԱՍԻՆ /տե՛ս Ի ՄԻԱՍԻՆ/ - 2

ՄԻԱԻՈՐ - 1

միաւոր եղեւ ամենեցուն կոծ (27 / 4)

ՄԻ ԸՍՏ ՄԻՈՋԷ - 2

Վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի քստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 28)

Եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բաբերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի գորացն Հոռոմոց որ կոչին Վռանգք (36 / 15)

Արդ զի՛նչ է ինձ մի քստ միոք գանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել (36 / 39)

ՄԻ Ի ՄԻՈՅ -1

այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց (35 / 3)

ՄԻԽԱՅԻԼ ,ՄԻԽԱԻԼ - 6

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ՄԻԽԱԻԼԻՆ (1 / 23)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ ՄԻԽԱԻԼԻՆ (15 / 25)

Որում հաւանեալ թագուհոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն (44 / 2)

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, եւ վաճառեալ նմա՝ առ գանձ բազում (21 / 5)

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով. եւ ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխայիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝ այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 40)

Եւ զՄիխայիլն արեղայ արարեալ, ի կղզի անցուցին. բայց ասէն թէ ինքն յօժարութեամբ չոգաւ: (48 / 42)

Եւ ոչ գիտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն, որ կոչի Ըռուզք (3 / 45)

Սորա ընդ միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից երկրին՝ կարօտացան իրաւանց եւ դատաստանի: (5 / 38)

քանզի եւ ինքեանք իսկ չէին միաբան առ միմեանս: (32 / 41)

Որում ոչ առեալ յանձն, յեի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս (40 / 39)

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զսոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով (45 / 14)

Եւ հանդես արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ (48 / 37)

Եւ իբրեւ իրոյստալով առ իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական հանդիսի ընդ միմեանս բաղիսէին, եւ դեռեւս ոչ երեւեր եւ ոչ միոյ գնդի պարտութիւն (57 / 42)

Եւ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս (47 / 3)

իսկ որդիք նորա՝ քանզի ո՛չ հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ ելին առ թագաւորն (4 / 30)

պատահեալ զօրքն միմեանց մերձ ի ծովակն որ կոչի Պաղակացիս, ահագին դղրդմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 2; 7 / 3)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան (16 / 28)

ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոյիք ալեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 20)

Յայտսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց, (21 / 37)

Եւ գրագումն ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք գլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն գլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյտս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 9)

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին (32 / 44)

որք յանգէտս միմեանց ի դիմի հարեալք ճակատեցան (36 / 16)

Չոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 41)

Իսկ զօրացն բազմութիւն խտուն առաջի ընթանալով՝ զօրէն ծովային ալեացն զմիմեամբ կուտակելով: (22 / 21)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք, իբրեւ զալիս ծովու կուտակեալք զմիմեամբք զեղուին: (15 / 1)

ՄԻ ՄԻ -2

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան (11 / 12; 11 / 13)

ՄԻ ՄԻԱՅՆ -1

որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղեւ առ ի զխելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել (32 / 37)

ՄԻՆ - 5

նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին օր անարատ չկարաց վայելել: (50 / 10)

Եւ զմինն անուանէ դեմեալիկոս (15 / 44)

Ջի վինն գորեն ամպոյ խտացեալ ի պարգեաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղեր զցօղ կենաց (22 / 10)

վինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, եւ միւսն գազանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 39)

Յետ այսորիկ արք երկու, վինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հռոմոնց... խնդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցւոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 39)

ՄԻՆՉ /նխդ./ - 1 -

Այլ թեպէտ այսպէս, թեպէտ այնպէս, սակայն վինն ի վախճանն ոչ հեռացաւ ի նմանէ այսն որ լկեր զնա: (16 / 17)

ՄԻՆՉ /մկբ./ - 1

Եւ վինն Սուլտանն զայսու զայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ էին (37 / 20)

ՄԻՆՉ / շղկ./

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, վինն երկրին տէր էին (51 / 37)

ՄԻՆՉԴԵՌ - 10

Ջոր իմացեալ Ափխազին, վիննդեր չէի էին բանակեալ եւ պատնշաւ ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 43)

Քանզի մինչդեռ ճաշածամուն ի սեղանն էին, հասին կալանաւորք եւ առին զնա, (24 / 33)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա (29 / 29)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկաներ խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ (37 / 43)

եւ կալեալ զնսա յանհոգս մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 1)

եւ մինչդեռ խօսեցցիս, ասացից եթէ զի՞նչ խնդրես (42 / 39)

Խնդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի ես կացո՛ղ զոք թագաւոր (43 / 45)

սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսի, գիրգ եւ փափուկ գոլով. որոյ վաճառականքն փառաւորք երկրի, եւ առգնօղք սորա՝ թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարզեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (50 / 1)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն (50 / 26)

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով (59 / 27)

ՄԻՆՉԵՒ, -78 /մկբ., շղկ.,կապական բառ/ առանձնացնել

բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 5)

Մինչեւ ցայս վայր պատմութիւնս մեզ հեշտալի է: (6 / 19)

Եւ այսու գործով զբարեշէն երկիրն անմարդի արարեալ՝ յաւեր յամայի կացուցանէր մինչեւ ի գալ ձմերայնոյն: (8 / 1)

որք ոչ թուլացան ի խնդրոյն, այլ բռնադատեալ հաւանեցուցին մինչեւ յանձն
էառ: (9 / 3)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն
փեսայն, որ էր համախորի նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ
Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ (10 / 7)

վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսագին եւ
խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին (10 / 12)

Ե՛րբ դադարեա անդ, մինչեւ ես փախստական թի քեզ եկից: (10 / 39)

Որոյ երթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցոր
մահուան իւրոյ: (10 / 41)

որոց զհետ երթեալ զօրացն՝ կոտորեցին մինչեւ ի մուտս արեւուն: (11 / 11)

Եւ մինչեւ նա յայս խորհրդի էր... եւ խնդրէին հնարս փրկութեան (11 / 29)

այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս իրացն: (13 / 4)

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ
քաղաքէն մինչեւ ցոր մահուան իւրոյ: (14 / 28)

Իսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի
սուրբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 9)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի
հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս
իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր
պարգեւսն (15 / 18)

սպասաւորքն բունն հարեալ զգիսոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ
ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց (15 / 22)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւե, մինչեւ յեկեղեցիս եւ ի հանգիստս
սրբոցն ընթանայր. (16 / 4)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ
Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ
փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել (16 / 39)

եւ զմեծամեծ եւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս քակեալ՝
յապականութիւն դարձուցին: (18 / 4)

Եւ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին (18 / 36)

տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո, եւ որդի քո որդոց
իւրեանց մինչեւ յաւիտեան: (21 / 3)

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի
թագաւորութեանն (21 / 5)

Յայսոսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի
միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց, մինչեւ մարդաթափ արարին զերկիրն
ամենայն սրով եւ հրով եւ զերութեամբ: (21 / 37)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս
բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս, զրով եւ ոսկի
մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 34)

մնացին անդ մինչեւ մերձ ի զատիկն: (24 / 36)

Եւ եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, եւ մինչեւ ի դաստակերտն մեծ՝ որ կոչի
Վաղարշաւան, եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով
եւ զերութեամբ: (25 / 1; 25 / 2)

Մինչեւ ուղերձեաց ի յինքն զվերջին պատուհասն՝ բնակից լինելով
անդնդային խորոցն: (25 / 27)

այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր,
անիրաւէր. մինչեւ ըստ օրինակի վարագացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս,
զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 45)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին.
յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Մպեր
եւ մինչեւ յամուրսն Տայոց եւ Արշարունեաց. իսկ ի հարաւ մինչեւ ի Տարօն
եւ մինչեւ ի գաւառն Հաշտենից մինչեւ յանտառս
Խորձենոյ: (26 / 16; 26 / 17; 26 / 17; 26 / 18; 26 / 18; 26 / 18)

արբ մինչեւ զբովանդակն յինքն ընկալաւ (26 / 26)

այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր, միաւոր եղեւ ամենեցուն կոծ (27 / 3)

Եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեառնն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 21)

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել՝ որ յափշտակեաց զայն, թէ զի՛նչ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 16)

Եւ մտին իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի, եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի կենդանւոյ քաղաքս: (31 / 22)

զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր. (31 / 29)

Քանզի հեծելագօրքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասէն եթէ էր թիւ բանակին. (32 / 18)

կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յագեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից, մինչեւ սպառեցին եւ բարձին ի միջոյ: (33 / 6)

Այս աստ մինչեւ ցայս վայր: (33 / 14)

Իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ եւ հաւանիմ: (33 / 34)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափիսագաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարիսար եւ մինչեւ ցստորոտն Կովկասու. եւ յարեւմուտս՝ մինչեւ յանտառն Ճանեթոյ, իսկ ի հարաւ մինչեւ ցՍիմն կոչեցեալ լեառն. եւ բովանդակ կալեալ զաշխարհս իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի: (34 / 37; 34 / 38; 34 / 38; 34 / 39; 34 / 39)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց, եւ բարձաւ կառաչ անասնոց: (35 / 4)

Վաս՛ յինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց (35 / 21)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց. եւ առեալ զառ եւ զգերի գաւառին՝ դարձան, եւ եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բաբերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի զորացն Հռոմոց որ կոչին Վռանգք (36 / 12; 36 / 14)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 37)

Ջոր եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ. քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած, եւ հնոցն պատրաստեցաւ, որոյ բոցն ի քառասուն եւ ինն կանգուն բարձրանայր (39 / 11)

Թերեւս որ մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր գրոյցս: (41 / 8)

Եւ անհոգացեալ յերկիրից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղւոջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն, եթէ ուրուք կայր ինչ ի թաքստեան՝ զամենն հանեալ, եւ բնաբարձ աւերամբ քանդեալ զվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 21)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա, ըստ իւրեանց արիւնարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն Ճանեթոյ (46 / 4)

այսոքիք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ազարակք. մինչեւ չմնալ կենդանւոյ ուրուք ի մարդկանէ (46 / 30)

եղեւ կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչեւ ի կատարած յաւիտենից: (46 / 41)

Եւ պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին, եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 16)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչեւ խիլ արկեալ, եւ զկենդանւոյն թաղեալսն աշտէիք չարաչար խոցոտելով սատակէին (47 / 24)

այսպէս մատնեալք եղաք ի ձեռս արանց չարաց եւ անողորմից, եւ ո՛չ եղեւ մեզ այցելութիւն ի տեառնէ, վասն զի ոչ լուաք նմա մինչեւ ի խաղաղութեան էաք: (47 / 32)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 25)

Եւ խոնարհ եղեն մինչեւ ի հող անձինք մեր, եւ յերկեր մաճեան որովայնք մեր: (49 / 15)

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ, եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնիա (50 / 29; 50 / 30)

նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 47)

Եւ այնու ընթացիւք եկին մինչեւ ի գլուխ գաւառին ի գիւղն որ կոչի Մորմբեանս: (51 / 13)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս (52 / 42)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ գնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. մինչեւ շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 35)

կոխէր, տապալէր գաշխարհս բազումս, մինչեւ եհաս ի քաղաք՝ որ զմեղս իւր ի կատարումն լրիւ իւրով ունէր: (55 / 42)

վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 13)

Ձի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 14)

Վասն որոյ ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ առնուլ մինչեւ զայցեն ժողովեացին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն (57 / 29)

շտապ տագնապի յարուցաներ, վինչել անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 39)

Մինչել բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց (58 / 38)

Զի յայնմ հետէ՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, վինչել ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 38)

ՄԻՆՉԶԻ, ՄԻՆՉ ԶԻ - 10

քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասէր էր՝ վինչգի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն չյազեցաւ (40 / 8)

Իսկ թագուհոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յազեցուցեալ, վինչգի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 14)

վինչ գի բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 17)

Եւ տարաւ զՀռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր, վինչ գի թագաւորին խնդրել զօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիւրապաղատէն: (9 / 12)

Եւ այնքան ծանրացաւ խռովական ամբոյն յաւարառութիւնս իսանձեալ, վինչ գի զպարիսպն պալատին իրամատեալ՝ բազում զանձս ի թագաւորական զանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 5)

Եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, վինչ գի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 37)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ իւճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, վինչ գի զգիւղս եւ զազարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 23)

Եւ արար զնա կոխան անցաւորաց. վինչ գի «ապականեաց զնա խոզ անտառի, (23 / 7)

այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ վինչ գի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝
յաղօրիսն նստէր (27 / 3)

Մինչ գի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ
օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով (35 / 36)

ՄԻՆՉՉԵԻ - 2

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչչեւ ի բունն
եկեալ էր՝ չորացաւ. (18 / 14)

«Մինչչեւ իցէ քո կարդացեալ, եւ լուայց քեզ (42 / 38)

ՄԻՇՏ - 8

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազ... ոչ
պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն
(13 / 24)

Ի գլուխ լերինն բարձրացեալ նախամարգարէին կաճառակից
գոլով՝ միշտ ընդ Աստուծոյ խօսին: (13 / 44)

որք աշխարհի խաղաղութեան եւ կենաց ձերոց
առողջութեան միշտ խնդրուածս առնեն: (14 / 4)

որք աղօթիք միշտ խօսակիցք Աստուծոյ լինէին: (29 / 10)

այլ միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, գաղբիս մեծացուցանէր
(39 / 47)

Ա միշտ զպարգեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օձանէին: (50 / 4)

միշտ սաղմոսական երգոցն պարապէին: (52 / 3)

նաեւ որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական
ձգամբք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ

արտասուալից պաղատանօք ինդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 41)

ՄԻ ՈՄՆ -4

Իսկ վի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է, զոր անիրաւաբար տարաւ յինէն Սմբատ: (5 / 45)

Իսկ վի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք (21 / 14)

Իսկ զվի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30)

Յայնժամ վի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթիւ եւ ծծմբով... մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 33)

ՄԻՈՅ ՄԻՈՅ -1

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, վիոյ վիոյ բանից ոչ հաւանէին (32 / 30)

ՄԻՋԱԳԵՏՔ - 3

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՑ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 13)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս (23 / 34)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՑ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 43)

ՄԻՋԱԿ - 1

եւ գվիջական ուներ ճանապարհի ընթացս (59 / 28)

ՄԻՋԱՍՍԱՀՄԱՆ - 1

Իսկ գոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի վիջասահմանս նոցա եղև կոտորումն,
(36 / 10)

ՄԻՋՆՈՐԴ - 1

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Մովսեսի առ Աստուած խօսից
եղեր վիջնորդ, այլ զբազում քահանայս լեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 9)

ՄԻՋՆՈՐԴՈՒԹԻԻՆ - 1

Ջոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն, եւ ոչ
զխաչին գվիջնորդութիւնն (23 / 25)

ՄԻՋՕՐԵԱՅ - 2

Այսօր վիջօրեայ աւուրն այնորիկ՝ մեզ ի խաւար փոխարկեալ
գիշերացա (27 / 41)

եւ ի հրատին բորբոքմանէ առհասարակ դաշտն ամենայն
իբրեւ վիջօրեի լուսաւորեցաւ (43 / 31)

ՄԻՍ - 1

եւ սուր նոցա եկեր գվիս անկելոց վիրաւորաց՝ արանցն պատերազմողաց
մերոց (47 / 38)

ՄԻ ՍԱԿԱԻ - 1

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն (55 / 18)

ՄԻՏ - 33

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ զահ տեառն եւ զսպառնալիս որ ի նման (55 / 30)

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր (57 / 20)

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս (37 / 5)

Եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս անմեղացն (52 / 21)

Եւ ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն (56 / 30)

Իսկ զթաղելոց նոցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ ո՞ բերէր: (31 / 15)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոխս, եւ ոչ ըստ մեղաց մերոց առնէ, այլովքն հանդերձ, արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 10)

այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամրութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ (55 / 28)

ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ (57 / 16)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ (60 / 26)

Ձորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ափշին միտք իմ, (21 / 39)

Իսկ զայլ զաւառաց եւ զքաղաքաց զանցս աղետից, ո՛յր միտք բաւեն: (32 / 9)

ն՝վ կարե ընդ գրով արկանել, կամ ո՛յր վիտք բաւեն ի համար ածել (34 / 43)

Զխորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հատկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ, եւ յիմարին վիտք եւ զդողի հարկանի ձեռքս (35 / 30)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից. որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է, թէ զիա՛րդ զառածեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի. քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ած ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 7)

Զոր տեսեալ անմիտ մարդիկ՝ իմացան անկեալ ի մտաց. բայց իմաստունքն ասէին. Այդ եղուկդ ամենայն երկրի լինելոց է: (17 / 26)

վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր. խորասուզիլ կամօք ի խորխորատ, յորմէ չիք հնար ելանել: (52 / 18)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիւք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործս իւրեանց. (55 / 4)

վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց. (56 / 45)

Հաւատաց վասն երդմանցն եւ խաչին, եթէ վասն խակութեան մտացն եթէ վասն երկիւղածութեան բարուցն՝ ոչ գիտեմ (23 / 18)

սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գեորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 42)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի. եթէ ի բուռն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 6)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա (29 / 30)

ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս (42 / 36)

վասն այնորիկ աներկիւղ եւ իւրոյստ մտօր գայ ընդ առաջ թագաւորին Յունաց: (59 / 5)

նորա գայն չածէին գմտաւ, (10 / 16)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ գառաջին թագաւորսն չեւծ գմտաւ, (14 / 13)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել գմտաւ զբան դարթական երգոյն որ աս... (14 / 24)

Իսկ սա ն՛չ ած այսպիսի գմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին (19 / 21)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ գմտաւ (35 / 41)

Եւ նա Նեստրաբար ի տան նստեալ մեծաւ իրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած. ոչ ածեալ գմտաւ զդարթական երգն, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս». կարծէր վատշուէրն՝ մարդկան օգնականութեամբ յաղթել ճշմարտութեանն: (54 / 2)

Իբրեւ ետես գայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չյաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր գմտաւ, թէ ոչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն ապրեցուցանել զթագաւորն, եւ ո՛չ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր. այլ աջ եւ բազուկ ամենակալին: (57 / 17)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ գմտաւ ածել կամ գրել. բայց գայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասջիք, եթէ մեղքն եղեւ այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 27)

ՄԻՏ ԴՆԵՄ -1

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս (37 / 5)

ՄԻԻՍ -7

Եւ ի գալ միսսւմ ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց եւ սուսերամարտից (26 / 41)

Եւ իբրեւ այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց՝ ապա ի վերայ սորին եւ այլ միս եւս յաւել (53 / 27)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». եւ զմիսն, թէ «Ոչ երկեայց ես ի բիւրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» եւ որ ի կարգին է: (37 / 27)

մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, եւ միսն գազանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 40)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միսն վանական ի Հոռոմոց... խնդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ (33 / 39)

Եւ միսսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր գթութեանց է. եւ միսսովն զղջանայ ի վերայ չարեաց մերոց, քանզի Աստուած ողորմութեանց է: (25 / 18; 25 / 19)

ՄԻԻՍԱՆԳԱՄ - 1

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միսսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 13)

ՄԽԵԱԼ - 1

սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, որոյ սլաքքն մխեալ էին կայծակամբք կաղնոյ: (53 / 8)

ՄԽԵՄ - 1

ասէր. «Մի՛ միւէք զձեռն քո ի դմա, զի օծեալ տեսան»: (19 / 18)

ՄԽԻԹԱՐ - 1

Զի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ... իսկ այսօր նստի անշուք... իբրեւ զկին մի այրի անորդի... պատառատուն հանդերձիւ նստեալ առանց մխիթարի. այնպէս եւ աստ տեսանի (42 / 7)

ՄԽԻԹԱՐԻՉ - 1

Ո՛ր Երեմիա ողբացէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկարելով զողբսն. ո՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 19)

ՄԽԻԹԱՐՈՒԹԻՒՆ - 4

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս զչար եւ զառանց մխիթարութեան զփոխարենն զոր ընկալաք: (41 / 36)

Ոչ ուրեք բանին գիրք առ ի իրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց (35 / 9)

Սուլտանն իբրեւ լուսւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն: (36 / 37)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն (42 / 25)

ՄԾՂՆԵԱՅ - 1

Եւ տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ երթեալ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 16)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, ոչ մնայով կենդանի՝ բայց եթէ յամբոց ուրեք: (43 / 41)

այսոքիւք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ ագարակք. մինչեւ չմնայ կենդանոյ ուրուք ի մարդկանէ, բայց եթէ յամուրս ուրեք: (46 / 30)

ՄՆԱՄ - 11

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց եւ գովութեանց արժանի, եւ յիշատակ նորա կայ մնայ յաւիտեան, եւ «Եղջիր նորա բարձր եղիցի փառօք» որպէս ի սաղմոսարանի անդ գրեալ է: (19 / 9)

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ, եւ յայն ապաստան՝ մնայր նորա զալստեանն օթեւանէ յօթեւանս փոխելով: (6 / 33)

Որում եկեալ առաջի գլխաւորք քաղաքին՝ խնդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի ես կացո՞՞ գոք թագաւոր, որպէս զի մնացէ առանց խռովութեան քաղաքս: (44 / 1)

Շունչ ի մեզ ոչ մնաց. Եւ կորեաք ի հատման յուսոյ մերոյ (3 / 8)

Որոյ երթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (10 / 41)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն: (24 / 1)

զառաջինն թէպէտ եւ անառ մնաց Մանազկերտ՝ սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 3)

եւ վրանացն լարքն եւ ցիցքն ընդ երկիր կապեալ ի սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 40)

որք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին՝ ելեալ յերիվարսն թագաւորսն հանդերձ, (12 / 1)

եւ մնացին անդ մինչեւ մերձ ի զատիկն: (24 / 36)

եւ մարտիկ արքն որ մնացին, այն զհետ փախստականին չոգան (50 / 37)

այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 29)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղուջն խիլ արկեալ բրեցին զտունսն, եւ ապա հուր հարեալ այրեցին զքաղաքն (34 / 24)

Իսկ որք ի ներքս մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 6)

որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զվեռեալս իրեանց զտանէին ընդ որթովքն, զնոսա ծածկէին ընդ հողով (48 / 17)

Եւ որ ի յամրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, ի թիրիլ ասպարին, եւ նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 21)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան իրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափխազաց (11 / 9)

Եւ մնացեալքն մերկ կողոպուտ հետիոտիւք ուր կարէին՝ ապրեցան: (33 / 3)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց, եւ զմնացեալսն առ եւ դարձաւ: (51 / 27)

Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք, Եւ յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 14)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարեականն զայն բարբառել բանս, եթէ «Զմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 32; 26 / 33)

Ժա՛մ է ինձ զմարգարեականն զայն բարբառել բանս, եթէ «Զմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 31)

ՄՇԱԿ - 2

«Զգո՛յ՛ջ լերուք ի շանց անտի, զգո՛յ՛ջ լերուք ի չար վշակաց անտի»: (52 / 28)

ի կերոյն իսաբեալ՝ ձուկն ի կարթէն ըմբոնեսցի, նոյնպէս եւ անօրէնութեան վշակքն (52 / 16)

ՄՇԱԿԵՄ - 1

եւ վշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիք աշխատութեամբ (23 / 4)

ՄՈԼԵԳԻՆ - 1

այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտիւն, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 35)

ՄՈԼՈՐԱԿԱՆ - 1

Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սատակեաց Տրուեցան զօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց (3 / 21)

ՄՈԼՈՐԻՄ - 1

վասն այնորիկ մոլորեցաք գերութեամբ ի բազում ազգս (27 / 30)

ՄՈԼՈՐՈՒԹԻԻՆ - 1

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԵՒ Ի ՄԱՆԱՆԱՂԻՈՅ ՍԱՀՄԱՆՄԸ ԲՈՐԲՈՔԵՑԱԻ
ՀՐԴԵՀ ՄՈԼՈՐՈՒԹԵԱՆՆ, ԱՍԵԼԻ Է (2 / 24)

ՄՈԽԻՐ - 1

պսակ տերունական սեղանոյն փոշուով եւ մոխրով ծածկեալ: (42 / 10)

ՄՈՄ - 2

եւ զաշտարակս անմատոյցս իբրեւ զմով հալեալ սպառեաց (60 / 3)

սպառին եւ պակասին որպէս մով յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր իցէ եւ եթէ
իշխան, որպէս ծանեաց ի գրելոցս: (56 / 34)

ՄՈՆՈՄԱԽ - 5

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ, ՈՐ
ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՄԱԽ (1 / 26)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ, ՈՐ
ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՄԱԽ (18 / 20)

ԿԱՏԱՐԱԾ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆՆ ՄՈՆՈՄԱԽԻՆ (2 / 9)

ԿԱՏԱՐԱԾ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆՆ ՄՈՆՈՄԱԽԻՆ (39 / 42)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիւծաբար զազանութեամբ մատակ
առիւծն ի իշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ
կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա... (43 / 5)

ՄՈՌԱՆԱԼ - 2

Իսկ թագուհւոյն զՄուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ
յազեցուցեալ, մինչզի մորանայ նմա զի վերայ մեր զյառնումն. (43 / 14)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանայ կարէ (54 / 27)

ՄՈՌԱՆԱՄ - 3

Եւ մայրենի գրծվքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային զտխրական ժամանակս երկանց (22 / 5)

մի՛ մոռասցին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն (7 / 27)

մոռացաւ հայր զգութ որդուց, եւ մայր զսէր նորածին մանկանց: (28 / 15)

ՄՈՌԱՑԵԱԼ - 3

այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ (19 / 23)

«Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ի սրտէ»: (44 / 28)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղել սէր սիրելեաց եւ գութ արեան, իւրաքանչիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել՝ զի թերեւս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն (48 / 11)

ՄՈՌԱՑՕՆՔ - 2

ի մոռացօնս եղել մեզ այս, եւ ոչ ծագեաց անգամ ի սիրտս մեր գիտութիւն նորա (25 / 42)

Եւ ի մոռացօնս եղել սաղմոսական երգն որ ասէ. «Խոտեցին այնքիկ որ ընտրեալ են արծաթով»: (30 / 20)

ՄՈՎԱԲ - 1

իսկ քաղաքս այս՝ գորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Սովաքու, գիրգ եւ փափուկ գոլով (50 / 2)

ՄՈՎԱԲԱՅԻ - 1

որպէս ի հնումն յաւորսն Յովրամայ՝ Սովաքացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան (11 / 4)

ՄՈՎՍԷՍ, ՄՈՎՍԵՍ - 7

«Յաթոռն Սովսեսի նստան դպիրքն եւ փարիսեցիքն» (19 / 29)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Սովսեսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լռեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 8)

Ձտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակէին մեծատունքն, եւ չկաթեր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն գրեալքն ի ձեռն Սովսեսի ծառայի տեառն (30 / 10)

Եւ որպէս առ Սովսեսի տասն հարուածեայ գաւազանաւն տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած (49 / 16)

ո՛րպէս առ Սովսեսի Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով (39 / 3)

Եւ քանզի ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու, որպէս եւ Սովսեսի զԻսրայէլէ ամբաստան լինի (50 / 6)

որպէս առ Սովսեսի Եգիպտոս հարաւ կարկտիւ եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին. ուստի բարբարոսքն ծանեան յայտնապէս, եթէ ձեռն ամեանակալին պատերազմի ընդ նոսա: (11 / 46)

ՄՈՐԵԽ - 2

«Չմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեկին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 32)

արդ թրթուրն եւ մորեկին այն անցեալ են (26 / 35)

ՄՈՐԹ - 2

գորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին (47 / 20)

եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 15)

ՄՈՐՄԲԵԱՆՈ - 1

եւ այնու ընթացիք եկին մինչեւ ի գլուխ գաւառին ի գիւղն որ կոչի Մորմրեանս: (51 / 14)

ՄՈԻԿ - 2

Իսկ որք խեթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 30)

եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղադաւանս խոստովանութենէն (41 / 46)

ՄՈԻԾԱՆԻՄ - 1

այլ կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց, եւ իմաստութեամբ եւ հնարիւք մուծին ի քաղաքն: (21 / 23)

ՄՈՒՀԱՐԿԻՆ - 1

Եւ անցուցեալ անդ զաւուրս իւր, երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ կոչի Մուհարկին: (54 / 41)

ՄՈՒՏ/Ք/ - 2

յոր հերձուածողական ժանգաբուղիս առուքն ոչ կարացին մուտ առնել: (52 / 40)

Իսկ մնացեալքն թագաւորաւն իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափիսագաց. որոց զհետ երթեալ զօրացն՝ կոտորեցին մինչեւ մուտս արեւուն: (11 / 11)

ՄՈՒՂԵԱԼ - 2

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիւծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր, քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք զնա պաշարեալ պահէին (18 / 23)

մոնչեալ առիւծաբար գազանութեամբ մատակ առիւծն ի խշտիս իւր (43 / 5)

ՄՈՒՂԵՄ - 3

Սեպուհ գունդն ազատաց ելեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիւծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 32)

որք իբրեւ առիւծունս ի գառագիղս մոնչէին (8 / 38)

Եւ գազանաբար ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին. ըստ մարգարէին ձայնի, եւ յԱստուծոյ հօտիցն խնդրէին կերակուր իւրեանց, ի գիշերանալ մեզ աւուրն այնորիկ՝ ելին եւ տարածեցան ընդ երեսս երկրի (27 / 42)

ՄՍԵՂԷՆ - 1

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ խրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ (32 / 36)

ՄՏԱՆԵԼ - 9

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, (13 / 16)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր ել ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ գիտեմ (50 / 27)

Իսկ արինարբու զագանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ, եւ ի մտանել նոցա ի սահմանս Տարօնոյ, իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ (51 / 30)

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւազ եկեղեցին մտանել՝ եւ ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 46)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին գերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս (38 / 2)

Եկեալ խոռին կամէր հօրապէս ի ներքս մտանել, եւ յանկարծակի զհրովին երթեալ անկաւ: (38 / 29)

ոչ ոք ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 6)

Յորոց հինէ՛ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, եւ ոչ ժամանեալ ամենեցուն ի ներքս մտանել, քանզի երեկոյացաւ ժամն եւ ածին զդրունս քաղաքին: (40 / 29)

յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել. (41 / 30)

Եւ իբրեւ եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բուն հարեալ զգիտոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 20)

զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց (27 / 1)

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ ոչ ինչ ունելով վերս յանձին: (38 / 42)

Եւ ինքն թագաւորն մեծաւ յաղթութեամբ երթեալ մտանէ ի քաղաքն իւր Կոստանդնուպօլիս: (9 / 22)

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 25)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն, եւ ձերբակալ արարեալ զնա, մտանէ ի քաղաք թագաւորութեան իւրոյ: (21 / 31; 21 / 32)

«Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ որ է որ մտանէ»: (22 / 43)

Եւ ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 36)

Իսկ որք խէթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 31)

Ի սոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր (49 / 27)

Ջի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ աղաղակէ եւ ասէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցոցն, ո՛չ մտանէր յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 43)

զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց, մինչեւ մարդաթափ արարին զերկիրն ամենայն սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (21 / 37)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբասացիք եւ Պիհոռնացիք (29 / 44)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան զգարդարանս նորա, եւ պղծեցին զտաճարն սուրբ. մտին եւ յեկեղեցիս մեր (31 / 1; 31 / 2)

ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, եւ պղծեցին զտաճար սուրբ քո. (31 / 10)

եւ մտին իբրեւ հնձողք ոճոյ ազարակի, եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի կենդանւոյ քաղաքս: (31 / 21)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարաւն լցին զերկիրն ամենայն (33 / 10)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ (36 / 12)

Իսկ արինարբու զագանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, եթէ առաջնորդութեամբ ուրուք, եւ եթէ իւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն (39 / 37)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում զերիս, եւ լցան աւարաւ, զոր առեալ մտին ի բերդն: (51 / 29)

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՝ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ, իմ է քաղաքդ, բացէք զդրունս, զի մտից: (45 / 34)

ՄՏԵԱԼ - 14

եւ եկեալ ի վերայ քաղաքին՝ խրամատեցին զպարիսպ նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 6)

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր... եւ մտեալ լուացաւ արեամբ սպանելոցն առ ի հանգուցանել զայրուցս սրտին: (16 / 39)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 3)

որոց զհետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին (33 / 1)

մտեայ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 10)

Չոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ մտեայ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 41)

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ... մտեայ ի գաւառն Խլաթայ եւ առեալ աւար բազում, ածին ի Տարօն: (40 / 36)

Եւ քանզի ոչ գոյր հակառակ ոք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշին առ զնոցա գալոյն, մտեայ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 45)

Եւ մտեայ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, գողղի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 46)

Վասն որոյ ի պայքար մտեայ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ (53 / 14)

Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդաղէմ գազանաց փարախն մտեայ միաբանի (54 / 23)

մտեայ յաշխարհս մեր՝ ահ եւ երկիւղ հասուցանէր հեռաւորաց եւ մերձաւորաց. (55 / 41)

Եւ հայրապետութիւն մեծ եւ նախանձելի ամենայն ազգաց. եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. յորոց բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ գետին մտեայք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել. քանզի եւ դոնապանն ոչ ընդունէր զնոսս, որ ճանաչէ զիրսն եւ ճանաչի յիրոցն: (41 / 29)

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 5)

Ապա ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 35)

Ջոր իբրեւ ետեւ Թեոդոռայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 45)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկաներ խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ (37 / 45)

ՄՏԵՐՄՈՒԹԻՒՆ - 1

քանզի յոյժ իմաստուն էր այրն, եւ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ առ նմա՝ մի ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր (54 / 15)

ՄՐՈՒՐ - 2

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ զահ տեառն եւ զսպառնալիս որ ի նմանէ. եւ զմրուր բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան (55 / 31)

շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք (26 / 13)

Խառնեցաւ եւ դառնութեան մրուրն ընդ կենեղուտ ջրոյն որ ի տանէ տեառն աղբիւրանայր. բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցոյ, որք զորումն վնասակար արմատաքի իւլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ, եւ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղին ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 1; 52 / 47)

ՄՐՐԻԿ - 1

որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ (54 / 7)

ՄՕՏ - 4

Որոց ընդդեմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ սօւնի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց. (5 / 3)

Եւ ունի սօւն յինքն բերդ ամուր եւ անատիկ (39 / 34)

որք յորժամ հասին սօւնի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց ղիզեալ (43 / 29)

Վասն որոյ ի սօւնոյ հասանեն արժանահաս դատաստանքն Աստուծոյ ի վերայ նորա: (14 / 17)

ՄՕՏԱԻՈՐ - 1

Եկեալ ի գիշերի՝ անկանէին ի սօւնաւոր քաղաքսն (15 / 3)

ՄՕՐ - 1

Յորում տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ, սօրից պատահեալ երիվարին՝ ոչ կարաց անցանել (7 / 9)

ՄՕՐՈՒ/Ք/ - 2

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս սօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար գայտսն զարդարէին (35 / 43)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զսօրուսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա (14 / 9)

3 346 (662)

ՅԱԳԵՆԱՄ - 5

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յագենային, այլ անյագ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին. (45 / 19)

ո՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 19)

ազգն հեթանոսաց ...՝ ելին եւ տարածեցան ընդ երեսս երկրի, եւ գտին որս բազում եւ յագեցան կերակրովք (27 / 45)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք գիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յագեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից (33 / 6)

քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասէր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն յագեցաւ, այլ ի հեռաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս (40 / 9)

ՅԱԳԵՅԵԱԼ - 1

Իսկ անօրինացն լցեալք եւ յագեցեալք աւարան, հուր հարեալ քաղաքին, առեալ զգերի եւ զկապուտ գաւառին, դարձան անդրէն: (46 / 31)

ՅԱԳԵՅՈՒՅԵԱԼ - 1

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ զազան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 14)

ՅԱԳՈՒՄՆ - 1

ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ ոչ եղև յագումն ազահութեան նոցա իբրեւ հրոյ. (61 / 14)

ՅԱԶԳԷ ԱԶԳ - 1

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջազետաց գիւղս եւ քաղաքս, գրով եւ ոսկի մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 34)

ՅԱԾԵԼ - 1

քանզի որ հետիոտիք ընթանալ կարէին, այսր անդր յածելով զմարս իրեանց խնդրէին, (28 / 39)

ՅԱԿԱՆՋԱԼՈՒԴ - 1

զայս նա բնաւ եւ յականջայուրս ոյ ընկալաւ: (53 / 32)

ՅԱԿԱՍՏԱՆԻ - 1

այսպէս եւ ի նոցանէ ըմբռնեալքն հազիւ կարեն կալ յակաստանի: (52 / 23)

ՅԱԿՈԲՈՍ - 1

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն որ ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ (51 / 45)

ՅԱԿՈՎԲ - 1

Համալեզուք եւ համացեղք, ի միոյ ականէ բղիւտալք քաղցր ջուր եւ դառն. թէպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս (52 / 35)

ՅԱՂԱԳՍ - 16

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ (1 / 8)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (1 / 28)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (1 / 33)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՄԻՑ ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (2 / 28)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ (5 / 7)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (24 / 41)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (32 / 12)

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիւք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործս իւրեանց. (55 / 4)

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն (55 / 10)

զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. ողբալ նոճւոյն յաղագս մայրւոյն, եւ դժնկին յաղագս ձիթենւոյն: (55 / 21; 55 / 21)

Եւ անյոյս լեալ յաղագս ամրութեանն՝ թէպէտ եւ զմարտն սաստկացուցանէր, կամէր չուել: (55 / 46)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՄԻՑ ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (56 / 39)

յաղագս անպատշաճ վարուց նոցա: (58 / 23)

զթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս իւրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 41)

բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասջիք, եթէ մեղքն եղեւ այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 28)

ՅԱՂԹԱՀԱՐԵՄ - 1

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխաց զնա մի յաղթահարեցեն»: (53 / 13)

ՅԱՂԹԵԱԼ - 1

եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան զունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն , զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա (36 / 17)

ՅԱՂԹԵԼ - 3

տեսանէ՞ս, որպէս զիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. (39 / 3)

կարծեր վատշուերն՝ մարդկան
օգնականութեամբ յաղթել ճշմարտութեանն: (54 / 4)

զաշխարհս ի խաղաղութեան կարէին պահել յաղթելով թշնամեացն (40 / 4)

ՅԱՂԹԵՄ - 4

բայց յաղթեաց զօրէ Կոմիանոսին: (48 / 40)

Մի՛ կարծեր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ (11 / 18)

եւ ի դիմի հարեալ, յաղթեցին եւ կոտորեցին զամենեսեան (51 / 33)

եւ ցնցուղք լուսոյ հրատին՝ յաղթեր ճառագայթից արեգականն: (31 / 30)

ՅԱՂԹԻԼ - 1

Իբրև ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր յաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ (57 / 16)

ՅԱՂԹՈՂ, ՅԱՂԹՕՂ - 5

Ջոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի զտէր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն, որպէս օրէն էր առաջին յաղթողացն (32 / 25)

Քանզի որ ունէր զաշխարհն՝ յաղթողն ի պատերազմունս, վախճանեցաւ իւրային մահուամբ (4 / 28)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ, ի ցեղէն Բագրատունոյ, այր հզօր եւ յաղթող ի պատերազմունս (5 / 9)

Ջոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի զտէր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն (32 / 24)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթողն ի պատերազմունս, որ զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիք, յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին (13 / 24)

ՅԱՂԹՈՒԹԻԻՆ - 10

Եւ ինքն թագաւորն մեծաւ յաղթութեամբ երթեալ մտանէ ի քաղաքն իւր Կոստանդնուպօլիս: (9 / 21)

Եւ առեալ անչափ առ եւ գերի, դարձան մեծաւ յաղթութեամբ: (46 / 6)

Եւ զնացին այսու յաղթութեամբ յաշխարհն իւրեանց: (47 / 39)

Ապա ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 35)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց (33 / 10)

Եւ ոչ մի արձան յաղթութեան կանգնեցաւ՝ ոչ թագաւորաց եւ ո՛չ իշխանաց: (59 / 40)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամէնն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 42)

Յայնմ հետէ քարձաւ զօրութիւն յիշխանաց եւ ի զինուորաց, եւ ոչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան (58 / 36)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ մնաց Մանազկերտ՝ սակայն քազում աշխարհ սրով եւ զերութեամբ տապալեաց (59 / 1)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեառն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն (58 / 15)

ՅԱՃԱԽ - 1

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասեն, զի յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր, զոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 15)

ՅԱՃԱԽԵՄ - 2

Եւ անատակութիւն յաճախեաց (3 / 3)

«Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձեզ». (42 / 44)

ՅԱՃԱԽՈՒԹԻՒՆ - 1

Ո՛ր սիրտ քարեղեն, որ զայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք ընդ բազմադիմի չարեացն յաճախությունք: (36 / 4)

ՅԱՄԵԼ - 2

Աստանօր ի մերս դարձուցից զոճ բանի պատմութեանս. եւ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից զարտասուս: (29 / 19)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպօլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկի կամէին արկանել զնա(33 / 33)

ՅԱՄԵՄ - 1

բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 3)

ՅԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

«Հատուցէ, ասէ, յանդիման ատելեացն իւրոց, եւ ոչ յամեցուցէ»: (7 / 30)

ՅԱՅԵԼ - 1

տեսանե՞ս, որպէս զիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսեսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով. կամ որպէս մանկամբն Դարթի՝ Գողիաթու. կամ որպէս Սիսարայ սկայազինն այլազգեաց, ի ձեռն Յայելի՝ կնոջն Քաբերայ. (39 / 5)

ՅԱՅՆԺԱՄ - 25

Ո՛վ Աստուած քո յայնժամ ներողութեանն. ո՛վ թագաւորին անողորմ հրամանատրութեանն: (7 / 46)

Բայց ոչ գիտեմ եթե աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից ի վերայ տերանց յառնել, եւ եթէ թագաւորին յայնժամ առանձինն բարեշնորհութիւն էր. (9 / 8)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր(9 / 29)

որ յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց, որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ (14 / 36)

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, եւ առեալ զայլ զգորսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղուք ուրեք որ կոչի Արծակ (16 / 23)

Այսոքիկ ասացան յայնժամ յաւերն Երուսաղէմի, բայց կատարեցաւ այժմ: (22 / 44)

տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս, որ յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ, եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 19)

յայնժամ ամենայն համեստութիւն կարգաց զառաձեալ՝ յանկարգութիւն դարձաւ: (29 / 47)

հեղին զարինսս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ զԵրուսաղէմաւ միայն, այլ՝ թէ ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն (31 / 13)

բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 3)

այսպէս եւ յայնժամ լինէր(35 / 39)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, (35 / 41)

Ո՛վ Քրիստոս քո յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 8)

եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 7)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթի եւ ծծմբով(38 / 33)

Յորժամ թագաւորի սպառնալիքն վճարեցաւ, եւ նոքա կապանօքն արկան ի հնոցն, յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն, եւ ոչ ամաչեցուցանէ զայնոսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 19)

յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր (43 / 9)

յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ զանդաստանս լնուն. որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսլեամբ զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին. եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գագաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի, եւ ի քաղցրաշունչ օդոյն՝ ճօճի, ճեմի զօրէն ծովային ալեաց: (44 / 30; 44 / 34)

Եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգէր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զագգս քրիստոնէից: (45 / 9)

Եւ դատաւորն որ ունէր զհոգս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, զոր իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 29)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի (45 / 45)

Ո՛վ քո, Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերոյ չարեացս առաւելութեան. (46 / 24)

Աւա՛ղ գործոցն որ յայնժամ անդր գործեցան: (48 / 8)

յայնժամ ապա յիշեաց զդաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ, (59 / 11)

ՅԱՅՆԿՈՅՍ - 1

Եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ լար աղեղանցն առնէին: (47 / 16)

ՅԱՅՆՍՉԵՏԷ - 5

Եւ այսոքիկ ոչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. եւ յայնմ հետէ եւ այսր տիրեցին Հռոմք արեւելից: (9 / 29)

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27)

Վասն որոյ բազում բեկումն գօրացն եղել. եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին (57 / 45)

Յայնմ հետէ բարձաւ գօրութիւն յիշխանաց եւ ի զինուորաց, եւ ոչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան (58 / 35; 58 / 36)

Զի յայնմ հետէ՝ զոր յառաջագոյն ասացի...մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցւոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 36)

ՅԱՅՄԿՈՅՄ - 1

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռնս ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին, եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամբք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 16)

ՅԱՅՄՄ ՀԵՏԷ - 1

Եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ՛ Յայնմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խռովութիւն (59 / 14)

ՅԱՅՏ ԱՌՆԵՄ - 3

զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյզ զիտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն, թէ «Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 48)

Եւ զպատճառսն ինքն յայտ արնէ. (31 / 26)

որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ արնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յփութենէ կենաց՝
զմայլեալս զնոսա(50 / 9)

ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ - 2

ուստի բարբարոսքն ծանեան յայտնապէս եթէ ձեռն ամեանակալին
պատերազմի ընդ նոսա: (11 / 48)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեաւ յայտնապէս թէ ձեռն
տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա(12 / 8)

ՅԱՅՏՆԻ - 5

Եւ ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխաիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝
այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 41)

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ
դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք. զի ակն է նորա
արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի ամենատես գիտութեան
նորա: (19 / 41)

ահա յայտնի կատարումն մարգարէութեանս դիպումն: (26 / 24)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է(32 / 32)

քանզի զիրեանց կորստեան վիհն չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումեք.
(52 / 17)

ՅԱՅՏՆԻՄ - 1

բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցոյ (52 / 48)

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ - 1

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 6)

ՅԱՆԳ - 1

տարաւ յանգ զաշխարհաւեր կործանումն: (45 / 15)

ՅԱՅՑ ԵԼԱՆԵՄ- 1

նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ (54 / 9)

ՅԱՆԳԵՄ - 1

Արդ այլ քաղաքաց եւ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգէր, ի տասն կամ եւս աւելի կամ պակաս. (49 / 48)

ՅԱՆԳՈՒՄՆ - 1

Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք, Եւ յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 13)

ՅԱՆԴԳՆԱԲԱՐ - 1

Վասն զի յանդգնարար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի զօրութենէ պակասեալ՝ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկաթակոտ զինուցն...կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 6)

ՅԱՆԴԻՄԱՆ - 4

«Հատուցել, ասել, յանդիման ասելէացն իւրոց, եւ ոչ յամեցուցել»: (7 / 29)

Ձի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 14)

Եւ անդ զիւր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից գնդին (57 / 34)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց եւ ի մեծէ գետոյն որ անցանէ ի հիւսիսակողմն Հնդկաց, այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց, արկանել զհիմունս իւրեանց առ եզերք ծովուն Ովկիանոսի, եւ կանգնել զխորանս իւրեանց յանդիման քաղաքին մեծի (58 / 43)

ՅԱՆԴԻՄԱՆԵՄ - 2

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս աս (4 / 7)

Քանզի նա զԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիմանէ... (30 / 24)

ՅԱՆԿԱՐԾԱԿԻ - 17

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտերունական իւղն ի ջուրան, ցնցուղս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 17)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. որ յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ, կամ իբրեւ զհզօր այր՝ զի թափէ զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան, եւ զի ո՛չ գոյր այլ իւիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն, ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամո՛ւ՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, էլին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն. եւ յանկարծակի սուր ի վեր առեալ սպան գնա: (9 / 30; 9 / 35)

Եւ մինչեւ նա յայս խորհրդի էր... յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք անձրեւաց յերկիր հեղան (11 / 31)

Ձոր տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին (12 / 4)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց, վերին եթերն հերձեալ հրոյ փայլակն յանկարծակի ի դուրս անկեալ (12 / 31)

Ձոր ծանուցեալ կապաղովկացի զօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին (12 / 44)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան (16 / 27)

յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 8)

Որ եւ զոսս այսպէս գտեալ, յանկարծակի վայիւք եւ ողբովք լի եղև քաղաքն: (34 / 15)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ գմտաւ... թէ ո՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ հարեալք՝ յերկիր թաւալ անկեալ զլոր խաղային: (35 / 46)

աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղև խռովութեամբ (36 / 42)

Եկեալ խոռին կամեր հզօրապէս ի ներքս մտանել, եւ յանկարծակի զհրովին երթեալ անկաւ: (38 / 29)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ գնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 38)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին զառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, (41 / 5)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, զիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 4)

Եւ քանզի զունդ մի հեծելագօր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 34)

ՅԱՆԿԱՐԾԱՀԱՍ - 2

պատմելով նոցա գլանկարծահաս շտապ տագնապին որ եհաս նոցա: (15 / 3)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ լանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղեւ սէր սիրելեաց եւ գութ արեան, իւրաքանչիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել՝ զի թերեւս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբոբոք բարկութենէն (48 / 11)

ՅԱՆԿԱՐԾԱՄԱՀ - 1

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ լանկարծամահ զնա համբաւելով (15 / 39)

ՅԱՆԿԱՐԾՈՒՍՏ - 2

որք եկեալ հեղան լանկարծուստ ի վերայ նորա (6 / 2)

քանզի դիտօք որոնէին, եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, զիշերագնաց եղեալ՝ լանկարծուստ ի վերայ անկանէին (43 / 19)

ՅԱՆՁՆ ԱՌՆԵԼ - 1

զմինն անուանէ դեմեալիկոս, եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն լանձն արնելով նմա: (15 / 46)

ՅԱՆՁՆ ԱՌՆՈՒՄ - 8

Որոյ ոչ հաւանեալ՝ չարնու յանձն, որք ոչ թուլացան ի խնդրոյն, այլ բռնադատեալ հաւանեցուցին մինչեւ լանձն էառ: (9 / 2; 9 / 3)

յետոյ առաքէ զԶաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ. որոյ երթեալ եւ հաւանական բանիւք պատրեալ զԳեորգի, որում յանձն առնու, եւ գրէ առ թագաւորն տալ զոր խնդրէրն. որոյ առեալ զգիրն դարձաւ ուրախութեամբ: (10 / 28)

Որում հաւանեալ յանձն առնու եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ եւ ազարակ առ ազարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 21)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն ի մէնջ յանձն առնուցու (33 / 37)

Իսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն. այլ ասեն, թէ՝ Զոր Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեք չընդունիմք: (54 / 33)

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն. զի մի՛ անարի եւ վատ երեւեսցի, եւ զկնի ինքեան վատ յիշատակ թողցէ: (57 / 8)

սակայն միամտութեամբ նոքա զմահ յանձն առին. զի եւ զկնի մահու՝ միամտութեամբ քաջութեան վայելուչ յիշատակ թողցի (58 / 6)

ՅԱՆՁՆԵՄ - 1

եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 20)

ՅԱՆՊԱՏԲԱՍԻԻ - 1

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս. ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զքաղաքն՝ եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ, եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 7)

ՅԱՆՊԱՏԲԱՍԽՅ - 1

Գլխաւոր գոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 1)

ՅԱՆՅԱՆՔ - 4

Եւ յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ, խնդրել ի մենջ զպարտիւ վրիժուց նախնեացն մերոց: (60 / 10)

Զի ո՛չ եթէ ըստ յանցանաց մերոց խրատեաց զմեզ, այլ զթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս խրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 40)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի. (55 / 21)

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն. այլ զի ցուցից, թէ որպէս ըստ կարգի նոցա յանցանքն մեր, նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ խրատ ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 39)

ՅԱՆՅԱԻՈՐ - 1

արտաքսել եւ մերժել զմեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս. (60 / 25)

ՅԱՊԱՂԱՆՔ - 1

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել, զի բօթ մահու թագաւորին զհետ եկն. զոր իբրեւ լուա՝ առանց յապաղանաց դարձեալ զօրօքն չոգաւ ի Կոստանդնուպօլիս: (13 / 20)

Վասն որոյ բազում բեկումն զօրացն եղև. եւ յայնմ հետեւ յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին (57 / 45)

ՅԱՊԱՅ - 2

Եւ յայնմ հետեւ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27)

Եւ յայնմ օրէ եւ առ յապայ բարձաւ տէրութիւնն Պարսից ի տեղւոջէ անտի: (17 / 1)

ՅԱԶՈՂԵԱԼ - 1

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում գաւառաց եւ բերդից (6 / 16)

ՅԱԶՈՂԵԼ - 1

Իւրովքն կամեցաւ զգործ պատերազմին յաջողել: (57 / 32)

ՅԱԶՈՂԻՄ - 2

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, եթէ յերկարեաց զկեանս իւր, այլ վաղահուպ մահու վճարեցան եւ բարձան ի կենաց: (4 / 5)

Եւ իբրեւ յաջողեցաւ նմա այս (54 / 35)

ՅԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգեւօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա (46 / 7)

Յաջորդք ի յաջորդաց փոխանակեցին, Եւ նուազեաց արդիւն արծարծիչ շնչոյ կենդանութեան: (3 / 15)

Յաջորդք ի յաջորդաց փոխանակեցին, Եւ նուազեաց արդիւն արծարծիչ շնչոյ կենդանութեան: (3 / 15)

Եւ յառաջ ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 9)

վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապադատի (10 / 12)

յետոյ առաքէ զԶաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ (10 / 26)

Եւ ապա հուպ ընդ հուպ զՄիխաիլս զայս յառաջ ածեալ թագաւորեցուցանէ՝ այր իւր առնելով, որոյ գործս յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 40)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն (17 / 10)

այլ մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք յառաջ ասացեալ թագաւորս: (17 / 28)

Եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, զոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 27)

Ելանէ արտաքոյ կանոնական կարգաց, եւ կոչէ զայրս զայս յառաջ եւ առնէ այր իւր (18 / 29)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ (20 / 29)

Եւ մեք զկարգ պատմութեանս որպէս սկսաք՝ յառաջ վարեցուք: (21 / 11)

յահագին զարհուրանացն զդողի առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս ոչ կարեմ [յառաջ](#) խաղացուցանել (21 / 40)

Արդ այս ամենայն ի վաճառէն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ զոր [յառաջ](#) սակաւ մի յիշեցաք: (22 / 45)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իւելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, [յառաջ](#) կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն (23 / 31)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ [յառաջ](#) կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 7)

այր մի տաճիկ [յառաջ](#) եկեալ ի բազմութենէն՝ խնդրէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 25)

քանզի եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ [յառաջ](#) տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց, [յառաջ](#) կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտիւ (33 / 40)

եւ յիմարին միտք եւ զդողի հարկանի ձեռքս եւ ոչ կարեմ զոճ տողիս [յառաջ](#) խաղացուցանել: (35 / 31)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար զազանութեամբ մատակ առիւծն ի իշտիս իւր, այն որ [յառաջ](#) ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա (43 / 6)

վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ [յառաջ](#) բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 7)

[յառաջ](#) զձի եւ զջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին (51 / 11)

բայց Հոռոմն չէր եկեալ [յառաջ](#): (51 / 25)

օրինակաւ մեռանել [յառաջ](#) [քան](#) թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 47)

եւ զօրանայ քան զամենեսեան, որ [յառաջ](#) [քան](#) զնա էին (6 / 17)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի

ՅԱՌԱՋ/մկբ/ - 3

Ձոր լուեալ գրացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ գայս. Մի՛ կարծեր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, աւելի ինչ խնդրեմ ի քէն՝ քան զոր յառաջն (11 / 19)

Ձի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմաձունդ գերերջանիկ (42 / 3)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, (47 / 45)

ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ - 3

Ձայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրեւ ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն, յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 44)

Ձի յայնմ հետէ՛ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 37)

Ձի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսջիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նորա. կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, եւ ընդդէմ կալ: (61 / 31)

ՅԱՌԱՋԱԳՐԵԱԼ - 1

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. (55 / 18)

ՅԱՌԱՋԱՍՍՑԵԱԼ - 1

Եւ թագաւորն երթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն. եւ զօրքն զմարդագերին վաճառակուր արարին ի հեռաւոր ազգս: (8 / 26)

Զկնի նորա փոխանորդէ
զթագաւորութիւն յառաջասացեալն Կոստանդիանոս նորին
հարազատն: (13 / 28)

ՅԱՌԱՋԵՄ - 1

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջեր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ (11 / 3)

ՅԱՌԱՋԻ - 1

Եւ այս յոլովակի լինի առ նոսա, որպէս եւ այժմ իսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 32)

ՅԱՌԱՋԻՆ - 10

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետոյ իջեւանին Սալքորայ, խաղայ զօրօքն յառաջին տեղւոջն որ կոչի Շոփայ: (10 / 43)

Եւ քանզի այր խաղաղասէր էր եւ առատ, յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն եկաց ի լռութեան (12 / 36)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի (12 / 46)

Սա յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրածողով լինի, եւ ճանապարհ առնէ ի կողմանս Անտիոքացոց. (13 / 33)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն (15 / 10)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ (18 / 34)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս բազումս, եւ առ եւ գերի բազում առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց (26 / 36)

Ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զքաղաքն(37 / 5)

քանզի դարձաւ յառաջին անգարդութիւնն ըստ աշխարհապատում բանին (44 / 22)

Իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն (44 / 27)

ՅԱՌԱՋԻՆՍՆ - 5

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս, եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր(9 / 10)

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ զիւղ առ զիւղ եւ ազարակ առ ազարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 23)

Արդ ի վերջէ յառաջինսն տանելի է մեզ զպատմութիւնս: (20 / 41)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր (29 / 29)

զոր օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց (42 / 23)

ՅԱՌԱԻՕՏԻՆՍՆ - 2

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմ... այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիւք եւ մարգարտախումն թագին (22 / 14)

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք, որք մարդասէր բարոյիւք ընտանի գոլով մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն, եւ յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիւք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ իւթանաւ զարթուցեալ, իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 45)

ՅԱՌՆԵԼ - 3

Բայց ոչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից ի վերայ տերանց յառնել (9 / 7)

«Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» ըստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 38)

Իսկ Թեոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդէայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում ոչ որ կարասցէ ի վերայ յառնել: (40 / 18)

ՅԱՌՆՈՒՄՆ - 1

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 14)

ՅԱՐ - 1

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար ընդ ինքեան շրջէին (52 / 2)

ՅԱՐԳԻ - 1

Եւ յարգի եղեւ արծաթսիրութիւն քան զաստուածսիրութիւն (29 / 45)

ՅԱՐԴԱՐԵՄ - 1

գեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեացի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի (51 / 38)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ իս գողբս յարդարեցեն. (29 / 21)

Եւ իբրեւ զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խոռեաց զնա (38 / 23)

կամ ո՛ր ծիծառն զիր վարանից բունիկն յարդարէ՝ աներկիւղ սնուցանելով զառ ի յինքենէ ծնեալսն: (45 / 2)

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք...եւ յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ, իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 47)

զի թէ այս յարդարիցի, եւ թշնամեաց սուրն պակասի ի սպառ (42 / 29)

ՅԱՐԵԱԼ - 1

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, (54 / 13)

ՅԱՐԵՄ - 1

ոչ եղեւ խափան եւ դիմահար Եդերայ, որ յարեալ սատան Սողոմոնի (55 / 15)

«Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն գտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 12)

որպէս զի որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. (7 / 26)

ՅԱՐՁԱԿԵԱԼ - 1

Եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն զազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 12)

ՅԱՐՁԱԿԻՄ - 5

Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք, Եւ յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեալ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 12)

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ գայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ (24 / 47)

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զգէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինի (43 / 33)

զի յայնմ հետէ յարձակեցան թշնամիք ի վերայ մեր (59 / 45)

Եւ իբրեւ խրոխտալով առ իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական հանդիսի ընդ միմեանս բաղխէին (57 / 41)

ՅԱՐՁԱԿՈՒՄՆ - 1

ի նոսա շանաճանճ եւ մծեխն՝ որ զսիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր. իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն (49 / 23)

ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ - 1

զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիք իւրեանց դրոշմեսցեն գայս գիր մատենի (61 / 22)

ՅԱՐՄԱՐՈՒՄՆ - 1

եւ զմբուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղին ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 3)

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

եւ զիրեարս յորդորեցեն ի քաջութին եւ յարութիւն եւ լինիցին մեծ բանակ՝ թշնամեացն սուկալի (57 / 30)

ՅԱՐՈՒՑԱՆԵԼ - 2

Քանզի Վասիլն...յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն, որպէս օրէն է ամենայն թագաւորաց: (13 / 26)

մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով եւ միւսն գազանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 40)

ՅԱՐՈՒՑԱՆԵՄ - 3

եւ զամենայն ալիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեցես զմեզ, տէր: (60 / 46)

զի ոչ ուստեք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ». չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն, այսինքն զաթոռոյն. քանզի ոչ եթէ զամենայն իշխան Աստուած յարուցանէ: (19 / 36)

շտապ տագնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 39)

ՅԱՐՈՒՑԵԱԼ - 2

հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի անէք ինձ. եւ յարուցեալ ի մահճացն նստաւ ի վերայ ձիոյն, եւ ելեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին (12 / 20)

եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմէ (59 / 12)

ՅԱԻԵԼ - 2

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27)

Եւ իբրեւ այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց՝ ապա ի վերայ սորին եւ այլ միւս եւս յաւել (53 / 27)

ՅԱԻԵԼՈՒԼ - 1

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է ա՛յլս ի վերայ սորին յաւելոյ չարիս: (7 / 48)

ՅԱԻԵԼՈՒՄ - 6

Եւ օր ըստ օրէ յաւելոյր եւս ի չարչարանսն եւ ի տառապանսն: (61 / 12)

Իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելոյ տեսանել զբարութիւն տեսոն ի կեանս իւր (49 / 25)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելոյին եթէ ոչ ելանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն ի մէնջ յանձն առնուցուս (33 / 36)

անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՝ առ որս չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելոյին: (57 / 44)

«Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» ըստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 38)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Յայդվայր եկեացես, եւ այլ մի եւս յաւելուցու, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին ալիք ք» (25 / 8)

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց եւ գովութեանց արժանի, եւ յիշատակ նորա կայ մնայ յաւիտեան (19 / 9)

«Որ նստիս ի քերովբէս եւ հայիս յանդունդս, գովեալ ես եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան» (19 / 47)

ա՛ն զգիր քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո, եւ որդի քո որդոց իւրեանց մինչեւ յաւիտեան: (21 / 4)

եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց զիւղս եւ քաղաքս, զրով եւ ոսկի մատանեաւ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 35)

վասն որոյ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռխս: (25 / 16)

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ, եւ ի ժամանակի մի՛ յիշեր զմեղս մեր: (27 / 34)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռխս, եւ ոչ ըստ մեղաց մերոց առնէ, այլովքն հանդերձ, արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 9)

նոքա գան ի վերայ մեր կառօք եւ երիվարօք, մեք զանուն տեառն մերոյ կարդասցուք, եւ Աստուծով պարծեսցուք յաւիտեան, եւ անուան նորա խոստովան եղիցուք, զի նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 32; 37 / 34)

«Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 22)

Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, զի եւ ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 27)

եւ երկրորդ՝ զի ծառայեցին արարածոց, եւ ոչ արարչին որ է օրհնեալ յաւիտեանս. մեք խոստովանօղ լեզու ունիմք (49 / 40)

ՅԱԻԻՏԵՆԻՅ - 6

եւ տայ նոցա ըստ արժանեաց գիւղս եւ աւանս գրով եւ մատանեալ ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 15)

զի տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով եւ թագաւորական մատանեալ յաշխարհն Հոռոմոց (14 / 39)

եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 12)

եւ գրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ (23 / 14)

զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարտրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ զիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից. (27 / 39)

եւ եղև կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչեւ ի կատարած յաւիտենից: (46 / 42)

ՅԱՓՇՏԱԿԵԱԼ - 2

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի, որ է ի վիճակի Արծրունեաց աշխարհին, զոր վաղնջուց յաւիշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերսօքն (16 / 20)

զի ի գրկաց մարցն յաւիշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար զքարի հարեալ (56 / 16)

ՅԱՓՇՏԱԿԵՄ - 5

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզարել՝
որ յափշտակեաց զայն, թէ զի՛նչ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց
լսելիս: (30 / 16)

Եւ ասելիք մեր յափշտակեցին զմեզ. եւ խոնարհ եղեն մինչեւ ի հող անձինք
մեր, եւ յերկեր մածեան որովայնք մեր: (49 / 15)

«Անիծեալ է, ասէ, որ յափշտակէ զարտս ընկերին»: (30 / 10)

Զտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց
նոցա յափշտակէին մեծատունքն (30 / 8)

Որ խաբէր զընկերն՝ պարծէր իմաստուն զոլ, եւ որ յափշտակէր՝ ասէր. Ես
հօր եմ: (30 / 7)

ՅԱՓՇՏԱԿՈՂ - 1

Եւ ի ներքոյ են զայլք յափշտակողք». (52 / 26)

ՅԵԶԱՐԵԼ - 2

Եղիա երկուցեալ ի մահուանէ, Յեզարելայ փախստական՝ ի Քորեբ անկեալ
ապրեցաւ (29 / 11)

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզարել՝ որ յափշտակեաց
զայն, թէ զի՛նչ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 16)

ՅԵԻ - 2

Զի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օն առաւել պատժոց
արժանի չիցեն՝ յէի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ
աղաղակէ եւ ասէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն
եւ զփարիսեցոցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 41)

Որում ոչ առեալ յանձն, յէի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս, եւ բազում արութիւնս ցուցեալ իշխանին, յետոյ կարեվէր խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 39)

ՅԵՂԱԿԱՐԾ - 1

ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն զոր թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 33)

ՅԵՂԱԿԱՐԾՈՒՄՆ - 1

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, գիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 5)

ՅԵՆՈՎՔ - 1

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք (5 / 20)

ՅԵՍՈՒ - 1

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զորավար զորացն տեսոն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն (58 / 14)

ՅԵՏ - 20

Եւ եղել յէտ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի, որ էր այր հզօր եւ աշխարհաշէն, մեծապարգեւ եւ աղքատասէր, որ էր արդարեւ սահման խաղաղութեան. (3 / 31)

զի յէտ իմոյ վախճանին՝ զիմ քաղաքս եւ զերկիրս նմա տաց ի ժառանգութիւն. (8 / 22)

Յէտ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կալանաւորս ապստամբին Փերսի (10 / 1)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յէտ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չածէին զմտաւ (10 / 15)

Յէտ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետոյ իջեւանին Սալքորայ, խաղայ զօրօքն յառաջին տեղւոջն որ կոչի Շոփայ: (10 / 42)

Յէտ այսորիկ իբրեւ ետես Գեորգի զինքն անկեալ յամենայն (11 / 16)

Իսկ յէտ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիւրմէ ապստամբ զնա կարծելով: (16 / 12)

Յէտ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիւծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր (18 / 23)

Եւ յէտ ամենեցուն արբոյց տանն Սիսակայ. ահա յայտնի կատարումն մարգարէութեանս դիպումն: (26 / 23)

Արդ յէտ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց (33 / 9)

Իսկ յէտ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն (33 / 29)

Յէտ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց, յառաջ կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտի, ոչ զհտեմ, խնդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցւոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 39)

Որ յէտ սակաւ ատուրց մեռաւ: (36 / 34)

ՅԵՄ երից աուրց շարժեալ ամենայն բանական, իսաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ, եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցան որ կոչի Անիկ(37 / 10)

ՅԵՄ այսորիկ մեքենայս կանգնեալ, այնու պատերազմէին: (38 / 10)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր... յԵՄ երկուց աուրց շարժեալ բանական գնաց ի տեղոյն եւ երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ(39 / 32)

Որում ոչ առեալ յանձն, յէի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս, եւ բազում արութիւնս ցուցեալ իշխանին, յետոյ կարեվեր խոցեալ՝ յԵՄ սակաւ աուրց վախճանեցաւ: (40 / 41)

Մարգարէքն քանի՛ սպառնական բանս մարգարեանային, որ յԵՄ ժամանակաց լինելոց էր (41 / 9)

ՅԵՄ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծարար զազանութեամբ մատակ առիծն ի խշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս իշխանացն, ասէ ցնոսս (43 / 5)

Եւ քանզի անպատուարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յԵՄ յառաջ, բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 7)

ՅԵՏԻՆ - 1

Որպէս երանելին Դաւիթ սաղմոսելով խոստովան լինի Աստուծոյ. «Դու ծանեար գլխտին իմ եւ զառաջին իմ»: (19 / 43)

ՅԵՐԳ ԱՐԿԵԱԼ - 1

վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 10)

ՅԵՏՈՅ - 7

Եւ քանզի զօր ի Հոռոմոց զայր ի յէտոյ, որք առժամայն փողս հնչեցուցին, զոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն (51 / 22)

յէտոյ առաքէ զԶաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ (10 / 26)

զոր յէտոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, որ եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 11)

յէտոյ կարեւեր խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 40)

զորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին, եւ այնպիսի դառն տանջանօք տանջեալ, յէտոյ ապա սպանանէին (47 / 21)

որք յէտոյ սինլքորք մնացեալ էին (48 / 17)

եւ ապա զգերին եւ զաղին յէտոյ տանէին (51 / 12)

ՅԵՐԿԱՐ - 3

Իսկ թագաւորն Գազիկ յերկաք ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ (5 / 32)

եւ վասն արագ եւ յերկաք ընթացիցն... կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 8)

եւ նայեցեալ յերկաք ժամս՝ դարձաւ անդրէն: (37 / 17)

ՅԵՐԿԱՐԵԼ - 2

բայց փախստեիցն զհետ ոչ իշխեցին յերկաքել, քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրոս հանդիպեցին: (36 / 20)

յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 26)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկաքելով զողբսն (35 / 18)

ՅԵՐԿԱՐԵՄ - 1

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, եթէ յերկարեաց զկեանս իւր (4 / 6)

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած (9 / 23)

ՅԵՐԿԱՐԻԼ - 1

Եւ ի յերկարիւ խնդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի քաջին Վասակայ, ելեալ եւ նա գնաց առաջի թագաւորին: (23 / 28)

ՅԵՐԿԵՄ - 1

Եւ խոնարհ եղեն մինչեւ ի հող անձինք մեր, եւ յերկեր մաժեան որովայնք մեր: (49 / 15)

ՅԵԻՏ - 1

Զոր յէւտ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոց (12 / 18)

ՅԻՄԱՐԵՄ - 1

Վա՛յ եւ աւա՛ղ շատ դառն լուսոյ աւուրն այնորիկ. զն քաջ արքն վառեալ զինու եւ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին եւ վատքն թալկանային, կանացիքն յիմարէին եւ երիտասարդքն խիզախէին, այլ ելս իրացն ոչ կարէին իմանալ: (28 / 12)

«Յիմարեցան իշխանք Տայանու, որ էին իմաստուն խորհրդականք թագաւորին» (32 / 15)

Քանզի արք տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ յարբումն չար. արք եւ թմրեալ յիմարեցաւ. (26 / 26)

Չորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ավիշին միտք իմ (21 / 39)

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն, եւ զյոյժ յիմարին յիւրոց ախտակցաց (25 / 23)

Եւ յիմարին միտք եւ զդողի հարկանի ձեռքս եւ ոչ կարեմ զոճ տողիս յառաջ խաղացուցանել: (35 / 30)

Եւ ոչ գոյր ի յիշատակ մեզ տէրունական պատուէրն՝ իմաստնացուցիչ խրատն մարդիկ, ո՛չ. այլ թէ ոչ ապաշխարիցեք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (25 / 47)

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ (30 / 15)

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ իրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ (32 / 35)

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց եւ զովութեանց արժանի, եւ յիշատակ նորա կայ մնայ յաւիտեան (19 / 8)

Այն զոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս (47 / 45)

Եւ զանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս (51 / 1)

Վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր (54 / 43)

ապա եւ թագաւորն Յունա... զկնի ինքեան վատ յիշատակ թողցէ: (57 / 10)

զի եւ զկնի մահու՝ միամտութեամբ քաջութեան վայելուչ յիշատակ թողցի (58 / 7)

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ (5 / 33)

զիա՛րդ զառաճեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի (13 / 8)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ (15 / 16)

Եւ սա այսպիսի գնացիւք վարեալ զկեանս իւր՝ վախճանեցաւ... ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի եղեալ: (40 / 15)

Եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն. զի նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա (57 / 26)

զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց, զի բնաւ մի՛ հայեցին եւ տեսցեն զմեզ կենդանիս (61 / 18)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեցեն զայս զիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն, թողլով զկնի իւրեանց յիշատակս իրացն՝ որ եղեն, որպէս ցուցանէ առաջնոցն պատմագրութիւնն: (61 / 24)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք (53 / 34)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ զյիշատակն վայիւ արարաք, եւ նոքա իբրեւ զգալս զիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 16)

Որ կարեր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի (28 / 16)

այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամեր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ նչ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն (14 / 15)

Յիշեալ՝ զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ գալստեամբ միաձնի քո, եւ փրկեցեր արեամբ օծելոյդ: (27 / 24)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր ...այլ յիշեալ՝ զձեռն քո հզօր եւ զբազուկ քո բարձր (27 / 28)

Ձոր տեսալ թագաւորին՝ նչ յիշեաց զերդմունսն, եւ ոչ զխաչին զմիջնորդութիւնն (23 / 25)

յայնժամ ապա յիշեաց զդաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ (59 / 12)

Ձխորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ (35 / 29)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ ոք իցէ որ կարդայցէ զանուն քո, եւ որ յիշեաց ապաստան առնել զքեզ (27 / 32)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցաներ զերեսս քո ի մէնջ. այլ յիշեալ՝ զձեռն քո հզօր եւ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ, եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 27)

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ, եւ ի ժամանակի մի՛ յիշեր զմեղս մեր: (27 / 34)

Այլ նա ոչ առնու յանձն. յետոյ առաքէ զՋաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք. զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ (10 / 27)

Արդ այս ամենայն ի վաճառեն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցար: (22 / 46)

վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիւն (30 / 30)

ՅԻՇԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Կարեւոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զհտուրեան ծանուցելոց իրաց (59 / 24)

ՅԻՇՈՒՄՆ - 1

Եւ ոչ ած ի յիշումն զտէրունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումնն առ Պետրոս (53 / 10)

ՅԻՍՈՒՆ - 4

Այս եղև ի չորեքհարիւր յիսուն թուականիս եւ դադարեալ երկիրն հանգեաւ ամս չորեքտասան: (4 / 22)

որ թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 29)

իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ զտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն (31 / 39)

որպէս առնէր երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ, ոչ որ ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 5)

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ - 1

զոր զնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառազարդեաց ամենայադր իսաչիւն (53 / 18)

ՅՂԵՄ - 1

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թեոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 37)

ՅՂԻ - 1

Եւ ի սաստիկ տագնապէն, բազում կանայք յղ գոլով՝ վիժեցին զմանկունս (28 / 20)

ՅՂՓԱՅԵԱԼ - 3

Թէ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (2 / 5)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ երանելի, յղփացեալ ականաւոր ի մէջ աշխարհաց: (31 / 43)

Թէ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (34 / 2)

ՅՂՓՈՒԹԻՒՆ - 1

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յղփութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնոսա. (50 / 9)

ՅՈԲ - 1

որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն՝ որք իստորին յիրաւանց նորա, ըստ Յորայ բանիցն (7 / 29)

ՅՈԳՆ - 1

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասէն առաւել գոլ քան գյոգունս. (5 / 36)

ՅՈԼՈՎԱԿ - 1

Եւ այս յոյովակի լինի առ նոսա, որպէս եւ այժմ իսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 32)

ՅՈՅԶ - 1

յորժամ այսպիսի յոյզ եւ ինդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 13)

ՅՈՅԺ - 33

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն, եւ գյոյժ յիմարին յիւրոց ախտակցաց, որ երբեմն տանջեալ խոստովան լինի ասելով... (25 / 23)

եւ ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 47)

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց... ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 40)

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք... եւ Գրիգոր յոյժ իմաստունն բանիք. եւ այլք բազումք, յորոց ատուրս բարձրանայր յոյժ եղջիր եկեղեցոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 27; 5 / 28)

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր (5 / 35)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, քանզի յոյժ կամէր խաղաղութեամբ վճարել զիր ճանապարհորդութիւնն, եւ աշխարհի մնալ ՚ի շինութեան: (6 / 38)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ութից. որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է(13 / 6)

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝ ասելի գոլով ամենայն ուղղափառ հաւատոց: (14 / 6)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն (17 / 11)

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց եւ գովութեանց արժանի (19 / 8)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ ոք հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդւովք եւ եղբօրորդւովք իբրեւ երեսուն ազատօք (21 / 19)

Իսկ աստ վաճառօղն յոյժ ապառումն եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց (23 / 3)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իսելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք (23 / 29)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէիցն Անույ եւ այլ աշխարհին, զշնորհակալիսն եւ զտրից տուրսն կաթուղիկոսին հատուցին, յորմէ զքաղաքն առին: (24 / 2)

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեոնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ զդողի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 33)

Անդանօր էր տեսանել տեսիլ ողորմագին եւ զարհուրական յոյժ. (31 / 31)

Ջոր իբրեւ լուս թագաւորն՝ առաքեաց ինդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զզանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս. քանզի յոյժ զանձուց սիրօղ էր Պետրոս, (33 / 28)

անողորմ կոտորեցին զամենեսին, որ յոյժ ողբոց արժանի է պատմութիւնս: (34 / 11)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկաներ խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ (37 / 45)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին (38 / 12)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, զոր ինքեանք բարան կոչէին, որ յոյժ ահագին էր, զոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա, որք զպարանսն քարշէին... (38 / 19)

արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խոռեաց գնա. զոր տեսեալ քաղաքին՝ յոյժ գողղի հարան (38 / 24)

տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում զազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր (39 / 17)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն (40 / 41)

քանզի յոյժ պատերազմաւոր էր այրն: (43 / 15)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, այր հասակաւ խոնարհեալ յալիս, եւ ընչաւէտ յոյժ: (44 / 4)

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, (52 / 5)

Քանզի յոյժ խօսնակ էր այրն (53 / 8)

Թէպէտ եւ յոյժ մեղաւոր իցէ, պա՛րտ է զխոստովանութիւնն ընդունել (53 / 29)

քանզի յոյժ իմաստուն էր այրն, եւ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ առ նմա՝ մի ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր (54 / 15; 54 / 15)

զի յոյժ ողորմէր կորուսեալ անձինն: (54 / 25)

Հեծելագորն անտերունչ շրջեալ ոմն ի Պարսս, ոսն ի Յոյնս, ոմն ի Վիրս: (22 / 30)

Էւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն (23 / 23)

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս, (23 / 37)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՍԻՑ ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (2 / 28)

քանզի հին սովորութիւն է այս տանն Յունաց: (9 / 6)

յորում աւերեցան զաւառք Էւ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 10)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց (45 / 6)

անցանէ յաշխարհն Յունաց՝ Էւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (54 / 30)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՍԻՑ ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (56 / 39)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուազ, իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհի հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն, Էւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար, Էւ ինքն մեծաւ աւարաւ Էւ գերութեամբ դարձաւ յաշխարհի իւր. ապա Էւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու Էւ արիական բնութեանն (57 / 6; 57 / 8)

ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելոյին: (57 / 44)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ Էւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց Էւ ընդ ազգն (57 / 47)

վասն այնորիկ աներկիւղ եւ խրոխտ մտօք գայ ընդ առաջ թագաւորին Յունաց: (59 / 6)

Եւ երդմամբ դաշինք հաստատեալ, զի խաղաղութիւն եղիցի ընդ Պարսից թագաւորութիւնս եւ ընդ Յունաց: (59 / 9)

ՅՈՅՍ - 10

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 35)

զի վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց յամենայն մարդկանէ: (36 / 43)

Արդ գոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղև նոցա գուր ապականութեան(46 / 42)

պակասեալ նուազեցան թագաւորք եւ իշխանք, եւ յոյս ակնկալութեան ապաստանի բարձաւ ի մէնջ: (60 / 4)

եղաք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան(60 / 10)

եւ զերկիրն ի յուսոյ կենաց բարձին (50 / 48)

Շունչ ի մեզ ոչ մնաց, Եւ կորեաք ի հատման յուսոյ մերոյ. Ջորացաւ մահ եւ եկուլ, Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան (3 / 9)

Յետ այսորիկ իբրեւ ետես Գեորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա աղաչէ զթագաւորն գալ ի խաղաղութիւն: (11 / 16)

եւ ոչ ել տէր ընդ զօրս մեր զինու եւ վահանաւ, եւ ոչ եհան սուր ընդդէմ թշնամեացն եւ արգել. եւ ոչ տէր զօրութեանց ընդ մէջ իւր ածաւ, եւ ոչ եղջիր փրկութեան եւ յուսոյ եղև մեզ տէր: (58 / 17)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար բան մարգարէիցն, որ այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, գոր ընդունէին ի տեառնէ: (60 / 29)

ՅՈՎՀԱՆ - 1

Որք միով այժեի կամ բաճկոնաւ շատանան, զՅովհաննու բերելով զնմանութիւն (13 / 38)

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ - 6

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք...եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ (5 / 26)

Եւ պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 34)

քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՝ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին (8 / 21)

քանզի ի միում ամի զբաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, որ ունէին զթագաւորութիւն մերոյ աշխարհիս: (20 / 7)

բայց որպէս գրէ երանելին Յովհաննէս (52 / 32)

զի զամենայն զանձսն գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց (21 / 17)

ՅՈՎՍԵՓ, ՅՈՎՍԵՓ - 1

բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ, որպէս Հաբելի եւ Յովսէփայ դիպեցան իրքն: (52 / 31)

Եւ ոչ ցաւէր նոցա վասն բեկմանն Յովսէփու: (26 / 6)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին, եւ ընդ գերութիւն ցեղին Յովսէփու չցաւէր նոցա (26 / 10)

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք. եւ Սամուէլ, որ Կամրջացն Ձորոյ վանացն առաջնորդութեամբ հովուէր. եւ Յովսէփ որ Հնձուց վանացն էր նախագահ (5 / 22)

ՅՈՎՐԱՄ - 1

որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովքամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան (11 / 4)

ՅՈՐԴ - 1

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն. (4 / 11)

ՅՈՐԴԱԽԱՊԱՅ - 2

Իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախապաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լեռանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են (24 / 22)

Եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախապաց ուղիսիւք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ (52 / 39)

ՅՈՐԴԵՌԱՆԴ - 1

վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ (46 / 39)

ՅՈՐԴՈՐԵԼ - 1

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոգի զօրութեան վեռէր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց (47 / 1)

ՅՈՐԴՈՐԵՄ - 3

Եւ զիրեարս յորդորեացեն ի քաջութիւն եւ յարութիւն եւ լինիցին մեծ բանակ՝ թշնամեացն սոսկալի (57 / 30)

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին: (32 / 44)

Զբահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց (37 / 34)

ՅՈՐԴՈՒԹԻԻՆՆ - 4

Եւ երկարեալ յորդութեան ձեանն, եւ խստութեան սառնամանեացն, ջոկք ձիոցն եւ ջորեացն ընդարմացեալ ոչ կարացին շարժել: (11 / 35)

արեան առուք ի դիականցն անկելոց ելեալ, ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ զնացիցն զհող երկրին հեղեղատէին: (35 / 40)

Եւ յապակոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվեր խոցեաց զձեռն նորա, յորդութին արեան յերկիր հեղլով (24 / 30)

յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութինք անձրեւաց յերկիր հեղան(11 / 31)

ՅՈՐԺԱՄ - 38

Յորժամ յեկեղեաց կամ ի Կարին ելանես, քեզ ընդառաջ գայ: (6 / 32)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ որով եւ մեռաւ իսկ, (20 / 43)

Զորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ասիշին միտք իմ(21 / 38)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն

արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաղէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախումն թագին (22 / 14)

Եւ զայս զի գրեցի, զի յորժամ զոցին հակառակն պատմեցից, ամենեցունց շարժեցից արտասուս: (22 / 25)

Քանզի ինդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զոմանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին (26 / 7)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս բազումս, եւ առ եւ գերի բազում առեալ իջին յաշխարհն իւրեանց, աւետաւորք եղեն ազգաց եւ թագաւորութեանց (26 / 36)

քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 34)

զի յորժամ ի գերութիւն հանդերձեցան, գերիչքն զայն շնորհեցին նոցա: (30 / 36)

Մարգարէն Եսայիաս՝ յորժամ զԵգիպտացոցն աւերանաց մարգարեանայր, զայսոսիկ ասէր (32 / 14)

Զնորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիւմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ, եւ յիմարին միտք (35 / 29)

Մինչ զի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 37)

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս. ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զքաղաքն՝ եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ (37 / 6)

եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն (38 / 13)

Զայս ասացի, զի մի՛ վհատիցիմք յորժամ ի մէջ անհնարին փորձանաց անկանիցիմք: (39 / 7)

Յորժամ թագաւորի սպառնալիքն վճարեցաւ, եւ նոքա կապանօքն արկան ի հնոցն (39 / 18)

որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն (40 / 11)

«Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, ոչ լուայց ձեզ» (42 / 43)

որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բագում ի դարմանս անասնոց ղիգեալ, (43 / 29)

Իսկ իշխանք աշխարհաց մեծամեծք եւ փոքունք յորժամ լուան գնորա թագաւորելն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 7)

Իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն (44 / 26)

Ըստ նմին օրինակի եւ զերկիր է տեսանել. զի յորժամ մարդաբնակ շինութեամբ հարստանայ, յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ զանդաստանս լնուն. որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեպեամբ զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին. եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գագաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի (44 / 30; 44 / 31; 44 / 33)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղել, (45 / 6)

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթելեկս առնելով, տարաւ յանգ զաշխարհաւեր կործանումն: (45 / 13)

Եւ քանզի ոչ գոյր հակառակ ոք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշիւն առ զոցա գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 44)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտան ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 27)

յորժաւ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս (47 / 45)

Եւ յորժաւ անլուր խրատուն լինիցիմք, տիրական իշխանութեամբն տանջէ.
(50 / 20)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ որ գիշերաւ անցին, յորժաւ գիտացին
զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան
զկիրճս ճանապարհին: (50 / 43)

տեսանէ՞ս զչափ չարեացն յորժաւ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛
անհնարին է: (51 / 7)

Իսկ Պարսիկն յորժաւ եհաս անդ, իջեւանս արար, քանզի կարծեաց՝ թէ
հեծեալ կայ ի բերդին. կուռ հարեալ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար
պատերազմի: (51 / 15)

Իսկ Պարսիկն յորժաւ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ
յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց, եւ զմնացեալսն առ եւ
դարձաւ: (51 / 26)

Եւ էր թուականիս մերոյ ամք հինգհարիւր եօթն յորժաւ այս այսպէս
եղէւ: (51 / 41)

յորժաւ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր
համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ
մերոյ նետաձիգ լինել (53 / 5)

յորժաւ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա
ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 13)

Չար թուէր նոցա հարկաւոր զգեստն որ զխայտառակութիւնս մեր ծածկէր,
այլ յորժաւ տեսանէին զմեզ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային
(60 / 17)

ՅՈՐՉԱՆ - 1

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ քաջութիւն
պատերազմողացն, զի իբրեւ գյորձանս գետոց ընդ վիմի հարեալ, այնպէս զօրքն
Հոռոմոց ընդ նոսա հարեալ (7 / 7)

ՅՈՐՄԷ ՀԵՏԷ - Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբաստացիք եւ Պիհոռնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ (29 / 44)

ՅՈՐՈՅ - 6

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուգ հասոյց տանն Տայոց: (7 / 9)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 21)

յորոյ վերայ անկան ազունքն Բարայէլի: (29 / 13)

Յորոյ վերայ գիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին: (43 / 26)

քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշիւն առ զնոցս գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 44)

յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխալուր բանս բարբառէր (51 / 19)

ՅՈՐՄԱՅՄԵՄ - 1

կամ զԵգեկիային՝ որ աղօթիք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 39)

ՅՈՒԴԱՅ - 2

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ քան զՅուդային (22 / 46)

զի՞նչ եղեւ օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային. ասա՛ ինձ. (42 / 27)

ՅՈՒԶԵՄ - 1

մինչդի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն. այլ անդրեն ի Բաբելոնն եւ որ զնովա կողմամբքն յուզէք զմարտն (43 / 15)

ՅՈՒՂԵԱԼ /ՆՈՒԶԵԱԼ// - 1

որ իբրեւ ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս (36 / 40)

ՅՈՒՆԱԿԱՆ - 2

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն, զոր ըստ յունական լեզուին պատեկիմանոս անուանեն. (13 / 17)

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն ընդդէմ կալ. շտապ տագնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 40)

ՅՈՒՇԿԱՊԱՐԻԿ - 1

Տունք ցանկալիք, բարձրաձեղունք եւ մեծամեծք՝ եղեն բնակութիւնք համբարեաց եւ յուշկապարկաց. (20 / 13)

ՅՈՒՍԱԼ - 4

ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի գանձուց առատութիւնս». (14 / 25; 14 / 25)

«Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս». (54 / 3; 54 / 3)

ՅՈՒՍԱՑԵԱԼ - 1

առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած (54 / 1)

ՅՍՏԱԿ - 1

զոր գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիբ աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիսիք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ (52 / 39)

ՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ զՄիխայիլն արեղայ արարեալ, ի կղզի անցուցին. բայց ասէն թէ ինքն յօժարութեամբ չոգաւ: (48 / 43)

ՅՕՇԻՄ - 1

Ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ (49 / 21)

ՅՕՐԻՆԵԼ - 2

այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ գիտէ զողբսն ըստ թշուառութեանն յօրինել: (7 / 24)

Ժա՛մ է ինձ ի դարձական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել զողբս. (31 / 8)

Եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ (5 / 24)

Ն 149 (883)

ՆԱ - 605 երկրորդ հաշվումից 587 կրկին հաշվել

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր պարգևօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց (3 / 39)

բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա գանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 18)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին, եւ մեծարեալ պատուի ի նմանէ: (8 / 9)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս (9 / 11)

բանգի էին բազումք ի նոցանէ որ թէպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 42)

Զոր լուեալ գթացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ զայս (11 / 17)

Զմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, եւ տայ զԹէսադոնիկն ի ձեռս նորա, եւ հաւատայ ի նա զհոգս Բուղարացն եւ արեւմտական կողմանցն (15 / 43)

Այլ թէպէտ այսպէս, թէպէտ այնպէս, սակայն մինչ ի վախճանն ոչ հեռացաւ ի նմանէ այսն որ լլկէր գնա: (16 / 17)

Այլ եւ պահապանն Իսրայելի զերծ ի նոցանէ զօգնականութիւն իւր (16 / 30)

բազումք իսկ մեռան ի նոցանէ (16 / 44)

Քանզի երկիցս եւ երիցս ելին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա եւ պարտեալ հ նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 40)

ոչ միայն չխնդրէր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, խնայեաց հ նա իբրեւ ի բարեգործ (19 / 17)

Արդ՝ ո՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց հ նա Աստուած, այլ զաթոռն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն խնու(19 / 27)

տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս, որ յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ, եւ յանձնեաց հ նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 20)

եւ մեծարեալ հ նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան (23 / 32)

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն խնդրէ, եւ տեղեկացեալ հ նմանէ ցանկալ նմա լինել քրիստոնեայ (24 / 26)

եւ ուսանիլ հ նմանէ զկեցուցանող զխրատն (25 / 38)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում ողբոց արժանի. զի զմանս հ նոցանէ որք ի բուռն անկանէին՝ սրամահ առնէին եւ որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամբանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին (28 / 6)

Վասն որոյ ժա՛մ է ինձ զառ ի Դաւթայն զառ հ նա զասացեալսն՝ ի քեզ երկրորդել: (29 / 14)

Իսկ զճնօղսն զանալից հարուածովք՝ առ շտապ հ նոցանէ բաժանէին: (36 / 2)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարուք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ, որ զառ հ նմանէ խորհեալսն ծանուցանէր քաղաքին՝ կամ բանիւ կամ գրով: (37 / 45)

եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասույ, զի մի՛ քար երիցուն հասցէ հ նա: (38 / 22)

Իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի հ նմանէ, (44 / 26)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն զոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուսն ի բանտի (45 / 30)

Ի նոցանէ զարդ ոսկւոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայելացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա (49 / 34)

Եւ մեր սկիզբն ի նմանէ է (50 / 17)

այսպէս եւ ի նոցանէ ըմբռնեալքն հազիւ կարեն կալ յակաստանի: (52 / 22)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, (54 / 13)

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ զահ տեառն եւ զսպառնալիս որ ի նմանէ եւ զմրուր բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան (55 / 31; 55 / 32)

Վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց, զի թերեւս պահանջեցէ որ ի նոցանէ եւ այսու նախանձ արկից կարողացն (56 / 45)

Վասն որոյ ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ առնուլ մինչեւ զայցեն ժողովեցին ի նա՝ ա՛յլ բազմութիւնքն (57 / 29)

առ զուսեր եւ զկարողութիւն ի նոցանէ (58 / 22)

Եւ ոչ որ ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թէպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ (61 / 12)

քանզի յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարեութեանն, ընդ որթով իւրով եւ ընդ թզենեալ: (3 / 33)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 35)

Եւ ընդառաջ ընթանան նա ազատագունդ զօրքն Տայոց (3 / 38)

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նորա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նա, եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նորա, վասն առաջիկայ խոստմանցն՝ որ ի թագաւորէն ակն

ունէին. վասն այնորիկ Աստուծոյ արդարադատ իրաւունքն՝ ըստ գործոց lingua հատոյց lingua: (3 / 48; 4 / 1; 4 / 2; 4 / 4; 4 / 4)

Կշտամբեալ յանդիմանէ qñusu բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ. «Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովորդ այդ զջուրն Սելովմայ որ գնայր խաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀոասիմ եւ զորդին Տաբէէլայ, վասն այնորիկ այսպէս ասէ տէր. Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս inrua»: (4 / 7; 4 / 11)

Եւ ի նմին տեղոջ գայ հանդիպի թագաւորն Ափիսագաց Բագարատ, եւ հայր inrua Գուրգէն, եւ մեծապէս փառաւորէ qñusu ինքնակալ թագաւորն: (4 / 14; 4 / 14)

Եւ տայ Բագարատայ զպատիւ կիրապաղատութեան եւ հօր inrua՝ զմագիստրոսութեան, եւ արձակէ qñusu խաղաղութեամբ: (4 / 15; 4 / 16)

Եւ կացուցանէ ի վերայ lingua գործակալս եւ դատաւորս եւ վերակացուս (4 / 19)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն. քանզի տիրէ Բուղարաց աշխարհին, գաւառաց եւ քաղաքաց lingua, զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել. իսկ այժմ պատեհութիւնքն inrua ի դէպ ելանէին: (4 / 25; 4 / 27)

Իսկ որդիք inrua՝ քանզի ո՛չ հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ ելին առ թագաւորն. քանզի «Ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ ո՛չ կարէ կեալ»: (4 / 29)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ lingua տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց. իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ lingua, եւ գրով զհամար lingua կալեալ՝ առաքէ qñusu յարեւելս անդառնալի եկիւք. որք եկեալ զաշխարհս յաւեր դարձուցին: (4 / 34; 4 / 35; 4 / 35; 4 / 36)

Վա՛յ lingua գալոյն յարեւելս, եւ վա՛յ ուր inrua անց եւ դարձ արարին. ահա ազգ չար եւ անողորմ, ազգ դառնասիրտ եւ հարկանօղ. ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարեական ողբսն. «Առաջ inrua դրախտ փափկութեան, եւ վերջ inrua դաշտ ապականութեան»: (4 / 37; 4 / 37; 4 / 39; 4 / 40)

Յամի չորեքհարիւրերորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝
մեռաւ թագաւորն Ափիսագաց Բագարատ, եւ թագաւորէ Գեորգի
որդի նորա ընդ նորա. (4 / 43; 4 / 44)

Իսկ նա՝ չ առնու յանձն (4 / 46)

Եւ պայագատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս
կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարագատն: (5 / 34)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափիսագաց Գեորգի՝ ի խաղաղութիւն
համոզեաց զնսա. (5 / 40)

Ձոր լուեալ Գեորգէ, մեծասաստ ցասամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս
առաքեաց զկնի նորա. որք եկեալ հեղան յանկարծուստ ի
վերայ նորա, եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել
յերիվարն: (6 / 2; 6 / 2; 6 / 3)

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում
կոյսս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն
Անույ: (6 / 4)

զոր ի դիպող ժամու հատոյց նգա արդարադատն Աստուած ի ձեռն
Հոռոմոց, զոր յիւրում տեղւոջն ասասցուք: (6 / 9)

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, զոր հրամայեաց ունել ի
պահեստի. եւ ապա առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց զնա: (6 / 11)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի
տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել. վասն
որոյ թողեալ զաշխարհն՝ երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հոռոմոց. եւ
հաճոյ եղեալ նմա՝ խնդրէր զօրս յօգնականութիւն, եւ առեալ զայ անցանէ
յաշխարհն իւր: (6 / 12; 6 / 13; 6 / 15)

Եւ յաջողեալ նմա Մստուծոյ, տիրէ բազում զաւառաց եւ բերդից. եւ զօրանայ
քան զամենեսեան, որ յառաջ քան զնա էին. մինչ զի բազումք ի մեծամեծացն՝
զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի
հնազանդութիւն ետուն: (6 / 16; 6 / 17; 6 / 18)

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ, եւ յայն ապաստան՝
մնայր նորա զալստեանն օթեւանէ յօթեւանս փոխելով: (6 / 32; 6 / 32; 6 / 33)

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին. քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նա, թէ ի տեսանէլն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 34; 6 / 35)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ յաւարի վարել զինչս նորա, բայց մարդոյ մի՛ ինչ մեղանչել: (6 / 46; 6 / 47)

Իբրեւ լուաւ զայս թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ ի վերայ նորա. (7 / 1)

որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն՝ որք խստորին յիրաւանց նորա (7 / 29)

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա. (7 / 47)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին (8 / 8)

քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՛ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին, զի յետ իմոյ վախճանին՝ զիմ քաղաքս եւ զերկիրս նա տաց ի ժառանգութիւն. քանզի իւր ոչ գոյր որդի թագակալ թագաւորութեանն. վասն զի որդին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ, եւ չժամանեաց ի պատիւ հօրն: (8 / 23; 8 / 24)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս, եւ է զերեզման նորա ի Հոռոմոսի վանքն: (8 / 29)

զի որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 9)

Եւ ապա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս, եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամս եօթն: (9 / 15)

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նորա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 23)

եւ յանկարծակի սուր ի վեր առեալ սպան զնա: (9 / 36)

եւ առժամայն խափանեցան ամենայն խորհուրդք նորա: (9 / 40)

Եւ յառաջ ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նցաւ: (10 / 10)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նցաւ թագաւորին. վասն զի նքաւ յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսագին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին. վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի, բայց ոչ իբրեւ զիւր հայրենի ժառանգութիւն, այլ պարգեւք էին այսոքիկ ի թագաւորէն վասն նքաւ միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 10; 10 / 11; 10 / 12; 10 / 15)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նքաւ զայն չաճէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 16)

Վասն այնորիկ անդ հրամայեաց թագաւորն զգլուխս նցաւ բառնալ: (10 / 18)

առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիւք գրէր առ նա (10 / 23; 10 / 24)

Այլ նա ոչ առնու յանձն (10 / 26)

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս առնլոց էր, փութանակի հասին զկնի նքաւ սուրհանդակք (10 / 31)

Իսկ նա երթեալ հանդիպի թագաւորին, եւ պատմէ զեղեալսն. ապա հարցանէ թագաւորն վասն զօրացն, եւ վասն կազմ լինելոյ նցաւ ի պատերազմական հանդէսս: (10 / 32; 10 / 34)

Եւ հրամայէ իսաղացուցանել զնա ի Կոստանդնուպօլիս, ասելով... (10 / 38)

Եւ հրամայէ տարողացն հատանել զլեզու նքաւ: (10 / 40)

զարհուրանօք զնոսաւ ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 2)

որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսաւ զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 8)

Չոր լուեալ զթացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ զայս... (11 / 18)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Եւ մինչեւ նս յայս խորհրդի էր յանկարծակի խտացան ամպովք երկինք եւ յորդութիւնք անձրեւաց յերկիր հեղան (11 / 29)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նցա անողորմ սրոյն, զոր նքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին. այլ թէպէտ նքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել, որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած. «Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նքա ողորմութիւն»։ (11 / 40; 11 / 41; 11 / 41; 11 / 44)

նքա չկարացին պէտ առնել (12 / 6)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեալ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նքա (12 / 8)

հրամայէ թագաւորն ինդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նս հասցէ։ (12 / 16)

Ջոր յետ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ (12 / 19)

Ապա ինդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոր տեսեալ թագաւորին՝ եդ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նքա եւ հաստատեաց զնս թագաւոր, եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմոնվնի, զխոովիչս թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նքա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ որսասջիր։ (12 / 24; 12 / 24; 12 / 25; 12 / 26)

Բայց եւ ի մահուան նքա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նս զհոգին փչեաց (12 / 29; 12 / 30)

Եւ կալեալ զնս եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի, եւ ծանուցին թագաւորին։ (12 / 45)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չեաճ ինչ նմա պատուհաս. այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս իրացն։ (13 / 3)

Ապա ի զալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նքա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ուրից. որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի է, թէ զիա՛րդ զառաճեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ

բարեաց յիշատակաց արժանի. քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերսօքն նա ան ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 5; 13 / 6; 13 / 8)

Ջոր տեսեալ եւ ուրախացեալ՝ մեծամեծ պարգևօք եւ իշխանական գահու պատուէ զնսս, եւ տայ նցա ըստ արժանեաց գիւղս եւ աւանս գրով եւ մատանեաւ ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 14; 13 / 14)

Ջկնի նքա փոխանորդէ զթագաւորութիւն յառաջասացեալն Կոստանդիանոս նորին հարազատն: (13 / 27)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զՋոյի գանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր մի ի զօրացն սպայից Հոռոմոց, եւ թագաւորեցուցանէ զնա փոխանակ իւր (13 / 31)

կամէր երթալ ի վերայ քաղաքին որ կոչի Հալպ, առնուլ աւերել զնա: (13 / 35)

բայց միայն զի նա մարախով եւ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր (13 / 38)

Եւ նքա ասեն (14 / 2)

Չէ ինձ պիտոյ աղօթք նցա (14 / 5)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զժօրուսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա. զոր յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, որ եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 10; 14 / 11)

«Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. եւ յոյր վերայ անկցի՝ հոսեցէ զնա»: (14 / 16)

Վասն որոյ ի մօտոյ հասանեն արժանահաս դատաստանքն Աստուծոյ ի վերայ նքա: (14 / 18)

Իսկ կին նքա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, եւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 32; 14 / 34; 14 / 34)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց, որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր

Մամուսատ, գոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի, որպէս զի զգացուցէ թագաւորին, զի տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով եւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հռոմոց. Եւ ես տաց, ասէ առանց պատերազմի զքաղաքս ի ձեռս նորա: (14 / 35; 14 / 35; 14 / 39; 14 / 41)

Չոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա գիր հաւանական. եւ առնէ զնա անթիպատոս պատրիկ, եւ զկին նորա պատուէ մեծ եւ երեւելի պատուով: (14 / 42; 14 / 42; 14 / 42)

Եւ իբրեւ ոչ կարէին զելս իրացն իմանալ, որք մահմետական օրինօքն սովորեալք էին, ելեալ ի գիշերի՝ անկանէին ի մօտաւոր քաղաքսն, պատմելով նցաւ զյանկարծահաս շտապ տազնապին որ եհաս նցաւ: (15 / 3; 15 / 4)

Իսկ նորա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց. եւ եկեալ ի վերայ քաղաքին՝ խրամատեցին զպարիսպ նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 4; 15 / 6)

հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել առ ի լոգանալ նմա: (15 / 20)

սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 21)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ... այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհւոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 36)

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով (15 / 39)

Սա քանզի բազում ազգականս ունէր եւ եղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նցաւ: (15 / 42)

Չմի յեղբարցն առնէ մագիստրոս, եւ տայ զԹէսադոնիկն ի ձեռս նորա, եւ հաւատայ ի նա զհոգս Բուլղարացն եւ արեւմտական կողմանցն. եւ զմինն անուանէ դեմեալիկոս, եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 43; 15 / 46)

Իսկ գերբորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օռթանօռու, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս եւ զիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 1; 16 / 2; 16 / 3)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, (16 / 7)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհւոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 11; 16 / 11)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիրմէ ապստամբ զնա կարծելով: (16 / 14)

Այլ թեպէտ այսպէս, թեպէտ այնպէս, սակայն մինչ ի վախճանն ոչ հեռացաւ ի նմանէ այսն որ լլկէր զնա: (16 / 17)

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա (16 / 24)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան, եւ հասեալ ի վերայ քաղաքին պաշարեցին զնա պատնիշաւ: (16 / 29)

Իսկ զօրքն որ յԱրծակ՝ ոչ ժամանեցին նոցա յօգնականութիւն: (16 / 35)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց, քանզի եւ բազումք իսկ մեռան ի նոցանէ, աղաչեցին զգօրագլուխսն՝ զի արձակեցցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց եւ ինքեանք կալցեն զամուրն եւ զդաստակերտս նորա: (16 / 43; 16 / 45; 16 / 46)

«Եղիցին ատուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի». փոխանակ զի ի տէրն եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 15)

Իսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ. այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին, որպէս զի սեփհական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն, զոր եւ արարին իսկ: (17 / 33; 17 / 33; 17 / 33)

Իսկ քոյր թագուհոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թեոդոսայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նցաւ զեղեալսն: (17 / 37)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբոնութիւն եւ զմիաբանութիւն նցաւ, յերկիւղի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 41; 17 / 42)

Չոր իբրեւ ետես Թեոդոսայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նցաւ մտերիմքն էին: (17 / 44)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին, եւ յանսուրբ տեղուջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նքաւ, եւ որ դեմեալիկոսն կոչիր եւ զայլոց բազմաց. եւ հրամայէ գտունս նցաւ յաւար, յաւեր, յապականութիւն դարձուցանել: (17 / 48; 18 / 1)

զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն զլխաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նցաւ՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 8)

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր, քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք զնա պաշարեալ պահէին, զի զոր յիրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան. եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նաւ, զոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 25; 18 / 27; 18 / 27)

Եւ նստուցանէ զնա յաթոռ թագաւորութեան: (18 / 29)

Եւ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին, եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նա ի հնազանդութիւն. քանզի կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ ելանէին նա: (18 / 38; 18 / 38; 18 / 39)

Քանզի երկիցս եւ երիցս ելին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նա եւ պարտեալ ի նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 40)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամենն նա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 42; 18 / 43)

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հզօր հրեշտակի աւանդեալ զոգի նքաւ, առանց ուրուք նա ի դիմի հարեալ: (18 / 46; 19 / 1; 19 / 1)

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց եւ գովութեանց արժանի, եւ յիշատակ նորա կայ մնայ յաւիտեան, եւ «Եղջիր նորա բարձր եղիցի փառօք» որպէս ի սաղմոսարանի անդ գրեալ է: (19 / 8; 19 / 9)

յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զխելապատակն նորա պարսաքարի ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, բառնալով զնախատինս յԻսրայելէ. (19 / 14) սաստեալ նմա ասէր. «Մի՛ միւեր զձեռն քո ի դմա, զի օծեալ տեառն»: (19 / 18)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր (19 / 20)

«Վա՛յ է նցա զի կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինեւ»(19 / 24)

զի ակն է նորա արթուն, եւ ծածուկք մեր յայտնի են առաջի ամենատես զհտութեան նորա: (19 / 41; 19 / 42)

Սմին նման եւ առաքեալն գրէ առ Եբրայեցիսն, թէ «Չիք ինչ արարած աներեւոյթ յերեսաց նորա»: (19 / 45)

Յորում շարժեցաւ աթոռ հաստատութեան նցա. (20 / 8)

Եղեն շինանիստ աւանք՝ բնակութիւն գազանաց, եւ անդաստանք նցա՝ յարօտ երէոց: (20 / 11)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուգ, յամենայն բարեփառութենէ մերկ եւ կողոպուտ զնսա: (20 / 31)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերէց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիրատեսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին, եւ տեսեալ զնս թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա, եւ ասէ (20 / 47)

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, եւ վաճառեալ նմա՝ առ գանձ բազում (21 / 4; 21 / 6)

վասն զի ի մահուան նորա նա էր հոգաբարձու նմա: (21 / 18; 21 / 18; 21 / 18)

Իսկ Վահրամ այր հօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդուովք եւ

եղբորորդուվք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա. (21 / 19; 21 / 21)

Այլ Գագիկ այրական քաջասրտութեամբ միայն իջեալ առ նա, եւ ողորական բանիք հաւանեցուցանէ զնա. եւ նա ելեալ յամրոցէն երթայ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Սուրմառի (21 / 26; 21 / 27; 21 / 27)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն, եւ ձերբակալ արարեալ զնա, մտանէ ի քաղաք թագաւորութեան իւրոյ: (21 / 32)

նա զՍաւուղայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ խնայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 33)

պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 13)

այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախուն թագին, (22 / 16)

Իսկ աստ վաճառօղն յոյժ ապառումն եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց. զի այգի զոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիւր աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նորա, եւ արար զնա կոխան անցաւորաց. մինչ զի «ապականեաց զնա խոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմա», ըստ դաւթական երգոցն: (23 / 5; 23 / 6; 23 / 6; 23 / 6; 23 / 7)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ, եւ իրաւունք նմա ի տեսոնէ եղիցի. եւ մէք ի մերն դարձուցուք զոճ բանիս: (23 / 9)

եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 17)

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա. (23 / 22)

Այլ նա ո՛չ առնու յանձն: (23 / 27)

Եւ ի յերկարիլ խնդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի քաջին Վասակայ, ելեալ եւ նա զնաց առաջի թագաւորին: (23 / 28)

քանզի քոյրն Դաւթի կին էր նորա (23 / 38)

Իսկ նա իբրև լուսա փութապէս ծանոյց թագաւորին. եւ լուեալ թագաւորին, գանձիւք եւ իշխանութեամբ հաճեալ զկամս նորա, եւ այնու տիրեցին Անույ եւ ամենայն աշխարհին: (23 / 43; 23 / 45)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ (24 / 2)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 8)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին, (24 / 11)

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տէրութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն (24 / 14)

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն, եւ խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն (24 / 17)

Եւ ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր, եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց գանձինս տեսողացն, որ ցանկային նա: (24 / 20)

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ գայն ինդրէ, եւ տեղեկացեալ ի նմանէ ցանկալ նա լինել քրիստոնեայ, եւ հրամայէ նա իջանել ի ջուրն: (24 / 26; 24 / 27; 24 / 27)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, եբեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն. եւ յապակուոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվէր խոցեաց զձեռն նորա (24 / 28; 24 / 30)

Քանզի մինչդեռ ճաշաժամուն ի սեղանն էին, հասին կալանաւորք եւ առին զնա, տարան եղին թի բերդին՝ որ կոչի Խաղտոյ Առիճ: (24 / 34)

Եւ ապա հանեալ զնաս անտի, տարան ի Կոստանդնուպօլիս առաջի թագաւորին (24 / 36)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ. եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրև զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրև զվէմ հաստատունք. աղեղունք լարեալք, եւ սլաքեալ նետք նոցա, գօտեւորեալք քաջապէս, եւ անլուծանելի ունելով զխրացս կօշկաց: (24 / 45; 24 / 46)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Ցայրվայր եկեացես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին այլիք քո», նա արկ զխաւար թանձրամած առաջի նգու, եւ արգել զնոսս յընթացից իւրեանց: (25 / 9; 25 / 10; 25 / 10)

Չայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նգու մեք իրատիցիմք, եւ նոքս ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին զոր արարին. այլ ձեռնն որ արգել զնոսս հօրապէս, նոյնն արար ճանապարհ զնալոյ նգու: (25 / 11; 25 / 11; 25 / 13; 25 / 13)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա: (25 / 15)

Եւ իսաւարաւ փակեաց զճանապարհս նգու. (25 / 35)

Եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն, եւ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն. նա՝ ի մոռացօնս եղել մեզ այս, եւ ոչ ծագեաց անգամ ի սիրտս մեր զիտութիւն նոքս. (25 / 42; 25 / 44)

Թուէր մեզ թէ նոքս մեղաւոր գոլով՝ կրեցին զպատուհասն, եւ մեք ըստ արդարութեան մերոյ ապրեցաք. եւ ոչ գոյր ի յիշատակ մեզ տէրունական պատուէրն՝ իմաստնացուցիչ իւրատն. «Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս իսառնեաց ընդ զոհս նգու, համարիք թէ նոքս մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ. այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (25 / 46; 26 / 1; 26 / 2)

որք զպարգեալ գինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փոռակրեայս հանգչէին, եւ որ այլն եւս, եւ ոչ ցաւէր նգու վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 6)

Այլ նոքս զնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին, եւ ընդ գերութիւն ցեղին Յովսեփու չցաւէր նգու. վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 9; 26 / 10)

ինձ թուի յանապակ գինւոյն յայնմանէ զոլ նմա, զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նգու (26 / 21; 26 / 23)

կոխեն զնա նախատանօք անցաւորք ճանապարհաց: (26 / 28)

եւ հրաւեր տուեալ lingui՝ ասէն ըստ մարգարէին (26 / 40)

«Թերեւս, ասէ, գղջասցի Աստուած, եւ դարձցի սրտմտութիւն inpro ի մէնջ»: (27 / 8)

պատուական ալիք ծերոց ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ եկեալք, եւ դիակունք lingui թաւալզլոր խաղացեալք: (27 / 18)

Սուրբ թշնամեացն շլացեալք, ի ձեռք lingui ի զօրութենէ պակասեալք. աղեղանց lingui լարք հատեալք, եւ նետք ի կապարճից lingui սպառեալք. անձինք lingui ձանձրացեալք, եւ սիրտք lingui յողորմութիւն ոչ եկեալք: (27 / 19; 27 / 20; 27 / 20; 27 / 21; 27 / 21)

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ lingui, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի lingui (27 / 47; 27 / 48)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս inpro. (28 / 3)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր qinuui. (28 / 14)

Իսկ զկնի ելանելոյն lingui, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի, եւ քան զառաջինն ողորմագոյն եւ բազում ողբոց արժանի: (28 / 24)

ումանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք lingui ի ծարաւոյ ցամաքեալք, (28 / 27)

Բայց առ inpop եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս. քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին, որովք ի բազմութենէ lingui եռայր առհասարակ տեղի բանակի lingui: (28 / 32; 28 / 36; 28 / 36)

Իսկ որք քան qinuui ի տխեղծ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին (28 / 42)

Ընդ բամբասանօք էր վաշխից եւ տոկոսեացն շահք, եւ խոտեալ եւ անարգեալ էր ի նուէրս ընծայից պատարագ lingui: (29 / 38)

Չտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս
անդաստանաց նցա յափշտակէին մեծատունքն, եւ չկաթեր ի
լսելիս նցա աստուածապատուէր անէծքն (30 / 8; 30 / 9)

Նա աւանիկ ազդ եղէ յակնջս տեառն զօրութեանց այդ ամենայն», (30 / 13)

Չգոյր ի յիշատակ նցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել(30 / 15)

Քանզի նա զԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս
յանդիմանէ. (30 / 23)

զի նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, (30 / 27)

վասն այսորիկ նախ զնսս դատի (30 / 30)

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի զարդուցն, զլիսյն
կնտութիւն». զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր
առնելով զնսս: (30 / 35)

զի յորժամ ի գերութիւն հանդերձեցան, գերիչքն զայն
շնորհեցին նցա: (30 / 37)

Ոչ վայրապար եղէ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն. այլ զի ցուցից, թէ որպէս
ըստ կարգի նցա յանցանքն մեր, նոյնպէս ըստ նցա պարտ էր եւ խրատ
ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 39; 30 / 39)

Ձի թէ նքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օն առաւել պատժոց
արժանի չիցեն՝ յի զնսս մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ
աղաղակէ եւ ասէ (30 / 40; 30 / 41)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան
զգարդարանս նքա, եւ պղծեցին զտաճարն սուրբ. մտին եւ յեկեղեցիս մեր, եւ
համարձակեցան յանմտանելիսն, եւ պղծեցին պիղծ գարշապարօք
զսրբութիւնս նքա. եւ կապուտ կողոպուտ արարին
զգարդս նքա: (31 / 2; 31 / 4; 31 / 4)

եւ առանց համարոյ անկան քահանայք նցա ի սուր. եւ զմերոյս ո՞վ բերէ
զհամար: (31 / 6)

իսկ զթաղելոց նցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ ո՞ բերէր: (31 / 15)

որպէս գրեալ է վասն սողոմայեցոցն, թէ «Արեգակն ծագեաց ի յերկիր, եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր եւ ծծումբ, եւ այրեաց զնա» (31 / 18)

ամենեքեան նոբա հրայրեացք եղեն: (31 / 35)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք. «Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգորութիւնս նոբա, եւ զգիւղս նոբա ի ձեռս թշնամեաց նոբա» եւ որ ի կարգին է. բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 2; 32 / 2; 32 / 2)

Իսկ նոբա ոչ այսպէս խորհեցան (32 / 27)

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին. քանզի երարձ Աստուած զիմաստութիւն ի խորհրդոց, նոբա վասն չինդրելոյ նոբա զնա: (32 / 31; 32 / 31; 32 / 31)

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ խորխտանօք նախատէր զԻսրայէլ. որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղել առ ի զինելապատակ ուղղոյն նոբա ջարդել (32 / 37)

Եւ զերիվարի նոբա զջիլսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 45)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիսալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նոբա (33 / 12)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ առատ ոռճկօք հրամայեաց պաշտել զնա. Բայց առ իւր պահեաց զնա ամս երիս, քանզի կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 18; 33 / 19; 33 / 19)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սերաստուպօլիս. եւ տուեալ նոբա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, յորում տեղուջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 21; 33 / 22)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նոբա զԹաչիկ գնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 25)

Ջոր իբրեւ լուսւ թագաւորն՝ առաքեաց ինդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս. քանզի յոյժ գանձուց սիրող էր Պետրոս, որ եւ բազումք վասն այնր եպերէին զնա: (33 / 27; 33 / 29)

Եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. քանզի անդ հրամայեցին նմա տեղի բնակութեան: (33 / 31)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպօլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկիւ կամէին արկանել զնա. Իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ես հաւանիմ: (33 / 33; 33 / 34; 33 / 34)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց, յառաջ կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտիւ, ոչ գիտեմ, ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 40)

Ապա ի գեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 43; 33 / 43)

պատուական ալիք ծերոցն արիւնաշաղախ առ նորո անկեալք. եւ այսպիսօրէն գործովք սպառեցաւ քաղաքն յարանց. եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ապրեցաւ: (34 / 22; 34 / 24)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նորա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛ր միտք բաւեն ի համար ածել. (34 / 42)

Ջայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան բնակիչք նորա (35 / 6)

ոչ նստին ծերք արթոռով ի հրապարակի, եւ ո՛չ իսաղան մանկունք առաջի նորո. (35 / 13)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նորո եղեւ կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական (36 / 10)

յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան զունդն Հոռոմոց, եւ յաղթեալ թշնամեացն, զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա. (36 / 18)

Իսկ նորա պատասխանեալ. (36 / 34)

Սուլտանն իբրև լուս թե մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ քազուկ նոքա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն (36 / 36; 36 / 37)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ քազմապատիկ իմաստութիւնն. ընդ նոքա անմտութիւնն, զի ամենակալ համբաւեր զինքն եւ Աստուծոյ աթոռակից. եւ ընդ Աստուծոյ իմաստութիւնն, զի միով տամբ խաղաց ընդ նա, եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 2; 37 / 4)

նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ (37 / 6)

արկաներ ի միտս նոքա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 10)

Եւ անցեալ առ նովա գայ ի զլուինն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն՝ որ կոչի Դու: (37 / 14)

Եւ մինչ Սուլտանն զայսու զայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ էին. եւ ապա եկեալ նոքա վառեալ սրտմտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին: (37 / 21; 37 / 21)

«Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոքա, որ շուրջ են զինեւ» եւ որ ի կարգին է: (37 / 28)

նոքա գան ի վերայ մեր կառօք եւ երիվարօք, մեք զանուն տեառն մերոյ կարդասցուք, եւ Աստուծով պարծեսցուք յաւիտեան, եւ անուան նոքա խոստովան եղիցուք, զի նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ է օրինեալ յաւիտեան: (37 / 31; 37 / 32; 37 / 33)

Եւ այնու զամենայն կռուոյն օրինակսն ծանուցաներ նոքա (37 / 49)

Արդ յո՛ր կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 9)

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, երէցն զիւր քարն դէպ ուղիղ նոքա քարին արձակէր (38 / 13; 38 / 14)

Զայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել. քանզի զօրացաւ քարն երիցուն ի վերայ քարի նոքա: (38 / 17)

գոր աւելին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա, որք զպարանսն քարշէին, եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսատիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին. եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասոյ (38 / 20; 38 / 21)

Եւ իբրեւ զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խոռեաց զնա. (38 / 24)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ ոչ ինչ ունելով վերս յանձին: (38 / 41)

Տեսանէ՞ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնաման, թէ ո՛րպէս մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. (39 / 2)

Եւ նա առ սաստիկ ամբարտաւանութեանն՝ ասէր (39 / 14)

Յորժամ թագաւորի սպառնալիքն վճարեցաւ, եւ նորա կապանօքն արկան ի հնոցն, յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն, եւ ոչ ամաչեցուցանէ զայնոսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 19; 39 / 21)

ո՛չ տրտմեցուցանէր՝ եւ ոչ նեղէր զնոսա. (39 / 24)

որպէս առնէր երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ, ոչ որ ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 6)

Իսկ սա զգանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն. քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասէր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն չյագեցաւ, այլ ի հեռաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս, եւ զօրն ամենայն նորօք վարանէր: (40 / 7; 40 / 10)

Եւ գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ զայս (40 / 19)

Իսկ նորա տուեալ ձիս եւ ջորիս սպիտակամագս, եւ բազում գանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 21; 40 / 22)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ զտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովյա յաշխարհն Բաբելացոց (40 / 22; 40 / 23)

նա էր իշխան գաւառին: (40 / 34)

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ՝ հնազանդեցան նա (40 / 35)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն (40 / 42)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զհշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն, եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ, եւ կալեալ զնոսս յանհոգս մինչդէռ նորս զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 1; 41 / 1)

քանզի եւ դոնապանն ոչ ընդունէր զնոսս, որ ճանաչէ զիրսն եւ ճանաչի յիրոցն: (41 / 31)

ն՛ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա. (41 / 38)

Եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանէն ի խշտից բերանաբաց՝ թէ զո՛ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (41 / 46)

Արդ եթէ այս ամենայն զոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նորա (42 / 17)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թեպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նա օգուտ (42 / 26)

ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով (42 / 36)

մի՛ լիցուք յանձանօթից նորա, զի մի՛ ասիցէ, թէ՛ Ոչ ճանաչեմ զձեզ. այլ լիցուք ի բարեկամաց կարգի նորա, զի ասիցէ ցմեզ. «Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (42 / 47; 43 / 1)

յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան (43 / 10)

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յազեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 14)

Եւ անուն նորա Օկօմի, մարդաշատ եւ ընչաւէտ: (43 / 26)

Այլ գրագմադեմ չարիսն, գորս նորս անդ գործեցին ընդ գրով ո՛վ կարիցե արկանել: (43 / 39)

Եւ կացուցանէ զնս թագաւոր հաւանութեամբ քաղաքին (44 / 4)

Եկին ամենեքին նմս ի հնազանդութիւն: (44 / 8)

Եւ գոր պարտ էր նմս ողորական բանիք եւ պարգեւաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել, եւ ընդ ինքեան իշխանութեամբ ի հնազանդութիւն նուաճել. իսկ նս չմարդի գոլով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց պահեր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 9; 44 / 11)

Եւ ապստամբեալք ի թագաւորէն երդմամբ չափ ոչ հնազանդել նորս թագաւորութեանն: (44 / 19)

նաեւ գուրն ընդ նմս հատանի (44 / 28)

Եւ երկիր իբրեւ գոյեակ՝ գեղեցիկ դիմօք զարդարի նորս (44 / 38)

Բայց այժմ շէնք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նցս ոչ գոյ տեղի բնակութեան (44 / 48)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, գորոյ գլխատակն վայի արարաք, եւ նորս իբրեւ զգայլս գիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցե հովիւ, զի ոչ թէ իրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 16)

զի գոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմս ի ձեռաց նցս պրծանիլ, մեծ բարեգործութիւն հաշուելով զայն: (45 / 20; 45 / 21)

Եւ բարեկամաբար ել քաղաքն ընդ առաջ նորս. (45 / 28)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն գոր ինչ եւ նս յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵդնուտն ի բանտի (45 / 30)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստեր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան. որ իբրեւ լուաւ, զմի ի զլիսաւորացն հանդերձ զօրոս առաքեաց ի վերայ նորս: (45 / 38)

Իսկ նս իբրեւ ծանեաւ զայն, ասպատակաւ առ զերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի իւր (45 / 38)

Ձոր իբրև լուսն անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին. իսկ նա իբրև ետես զբազմութիւն զօրացն, զահի հարաւ. եւ քանզի ոչ գոյր հակառակ ոք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նորս եկին, յորժամ զխօշիւն առ զնցա գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 42; 45 / 42; 45 / 44)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի, զմեզ դատարկ մի՛ դարձուցաներ. իսկ նա անճարեալ, տայ նցա առաջնորդ յիրայնոցն, որք ելեալ եւ զիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց. Եւ յանհոգս կալեալ զնսս, ըստ իւրեանց արինարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչև ի Խրթի անտառն ճանեթոյ (45 / 46; 46 / 1; 46 / 3)

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգևօք շնորհակալիս մատուցին մա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նցա. Եւ ապա զնացին յաշխարհն իւրեանց: (46 / 7; 46 / 8)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս, եւ քանզի բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորս, ըստ տէրունական առակին, վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ, եւ եղև կործանումն նորս աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչև ի կատարած յալիտենից: (46 / 38; 46 / 39; 46 / 41)

Արդ զոր նորս յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղև նցա գուր ապականութեան. եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլև յԱրծինն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորս: (46 / 42; 46 / 43; 46 / 46)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ իրախուսանօք զնսս յոգի զօրութեան վեռէր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խոռվեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նցա ընկլաւ: (46 / 49; 47 / 3)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնսս. (47 / 7)

Իսկ գերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝
գոր նորա կրեցին (47 / 20)

Այսպէս եղև վախճան կործանական բանտին. այսպէս մատնեալք եղաք ի
ձեռս արանց չարաց եւ անողորմից (47 / 31)

Նա կոչէր զմեզ աղերսական ձայնի ի ձեռն մարգարէիցն (47 / 32)

Մեք ապախտ արարաք զբանս նորա. վասն այնորիկ եւ նա՝ չ լուաւ մեզ ի
ժամանակի նեղութեան, այլ դարձոյց զերեսս իւր ի մէնջ: (47 / 35; 47 / 35)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, եւ ասելիք մեր նեղեցին զմեզ,
եւ արբեցաւ նետ նոցա յարեանց մերոց, եւ սուր նոցա եկեր զմիս անկելոց
վիրաւորաց՝ արանցն պատերազմողաց մերոց. եւ գնացին այսու յաղթութեամբ
յաշխարհն իւրեանց: (47 / 38; 47 / 38)

նոյնպէս եւ նորա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց... հեղան ի
վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 3)

որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ
որթովքն, զնսս ծածկէին ընդ հողով. բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի
խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արիւնք են ի յուտել: (48 / 18)

Թագաւորն իբրեւ ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ գան եւ ելանեն,
յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել. պարզես խոստանայր եւ
զԿիրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա. Միայն թէ ի
խաղաղութիւն դառնաս, որ քրիստոնէից արեանն խնդիր առնեմք. այլ նա ոչ
հաւատաց եւ ոչ առ յանձն: (48 / 30; 48 / 32; 48 / 33)

Ապա ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային
պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 35)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք առ
միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ (48 / 36)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան
եւ գտունն Պարսից, եւ նորոք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն
(49 / 2)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել (49 / 9; 49 / 10)

նգու ջուրն յարիւն փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշէղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարիւնն ներկաւ յարեանց մերոց. ի նգու մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ. ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ զտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր. իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. նգու գերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեսոն ի կեանս իւր. ի նգու տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան. ի նգու անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 18; 49 / 24)

Ի նոցանէ զարդ ոսկւոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայէլացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նգու. զմեզ ի բնաւիցն կապուտ կողոպուտ արարին, եւ մեք նգու չեմք ինչ մեղուցեալ: (49 / 35; 49 / 36)

Եգիպտացւոցն երկդիմի եր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նքաւ զԻսրայէլ նեղեցին, որոց ի դատ եկեալ Աստուած ասէր. (49 / 38)

Զարթիր եւ զարթո՛՛ զգօրութիւնս քո, եւ եկ ի կեցուցանել զմեզ, Աստուած գօրութեանց դարձիր առ մեզ եւ հատո՛՛ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ ի ծոց նգու: (49 / 46)

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յղփութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնսաւ. (50 / 10)

Իսկ կէսն՝ ուշ եղեալ Մելիսիմոյ, հասին ի վերայ նքաւ զիշերաւ (50 / 33)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց, նա գերծաւ. եւ մարտիկ արքն որ մնացին, այն զհետ փախստականին չոգան. իսկ զոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին, կացեալ ի քաղաքին

աւուրս երկոտասան, եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնս եւ զդաստակերսս նքս շուրջանակի: (50 / 36; 50 / 39; 50 / 40)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նքս հատուցումն յանկաշառ եւ յարդարադատ տեսնէ(50 / 40)

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձին ծածկեաց, նքս անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչև ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին, եւ զերկիրն ի յուսոյ կենաց բարձին. եւ զանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս. զի զտղայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշուակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիւք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, եւ ոչ կաթէր ի բնութին նքս գութ ողորմութեան. թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն զբարի հարկանէին. իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել. տեսանէ՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (50 / 46; 51 / 3)

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ, նքս ի բնութենէ կարեացն հարկեալ, ելին ընդ Խորձեան ի վեր. եւ քանզի ի նոցա երկիրէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձին թանձրութեամբ դեռ ունէր զերկիրն, նքս կրկին առնէ՛ ին զընթացսն (51 / 8; 51 / 10)

Եւ երթեալ, որ զլիսաւոր էր նքս բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր... եւ որ ի յամրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, ի թիրիլ ասպարին, եւ նս զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 17; 51 / 21)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես էթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնսս կոտորեաց (51 / 27)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եդնուտին, ելին եւ նքս եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում զերիս (51 / 28)

Իսկ արիւնարբու գազանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ, եւ ի մտանել նքս ի սահմանս Տարօնոյ, իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ (51 / 30)

Եւ այսու կերպարանօք ի զարմանս շարժեաց զհեռաւորս եւ զմերձաւորս, եւ ամենայն ոք ցանկայր զնս տեսանել: (52 / 5)

այնքան ետուն ի հնագանդութիւն նմա զանձինս, որ թէ եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր, եւ կամ իշխէր բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 7)

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, ասէ, թէ «Եւ սատանայ իսկ կերպարանի ի հրեշտակ լուսոյ. զի՞նչ թէ եւ պաշտօնեայք նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 12)

քանզի բանք նոցա իբրեւ զքաղցկեղ ճարակին. (52 / 21)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում ասետարանութեանն. ... (52 / 24)

գրէ երանելին Յովհաննէս, թէ «Առ ի մէնջ ելին, այլ ոչ էին ամենեքեան նորա ի մէնջ». (52 / 33)

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահարեցեն»: (53 / 12)

զայս նա բնաւ եւ յականջալուրս ոյ ընկալաւ: (53 / 32)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք. եւ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին, եւ զանասունն բերեալ առաջի կացուցանէին, եւ այսպէս ասէին. Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թէ նա զիւր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ, դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 34; 53 / 36; 53 / 37)

Բայց զի իշխանք .... խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 47)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած (53 / 48)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեցեն. որ զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ, եւ աղօթից նոցա լսէ. որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ, եւ զայն՝ միոյ արդարոյ աղօթիւք, նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ (54 / 7; 54 / 9)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ. քանզի յոյժ իմաստուն էր այրն, եւ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ առ նմա՝ մի ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր. եւ տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ երթեալ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 14; 54 / 14; 54 / 15; 54 / 16; 54 / 16)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիք զթշուառական անձն, եւ ըստ արժանւոյն հատոյց նմա. քանզի ի քահանայական կարգէն լուծեալ, եւ աղուեսադրոջմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, (54 / 19; 54 / 21)

Եւ խնդրէ մկրտիլ ըստ նոցա կարգացն: (54 / 32)

Իսկ նորա ըստ իրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն (54 / 32)

Եւ իբրեւ ջաջողեցաւ նմա այս (54 / 35)

Բայց ասեն՝ թէ եւ նորա չընկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն. (54 / 38; 54 / 38)

ամենայն որ լսիցէ զպատմութիւնս զայս, անէծս արձակեցէ զհետ նորա: (54 / 45)

Թէ տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեցի առ նոսա: (55 / 11)

այլ միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն որ զնոսա ըմբոնեալ ունի: (56 / 33)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տեառն (56 / 33)

ի մի՛ ցրուեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամրացուցեն, եւ անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 38)

Թէպէտեւ բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նորա զմահ յանձն առին (58 / 6)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեառն ո՛չ էր ընդ նմա (58 / 14)

առ զուսեր եւ զկարողութիւն ի նոցանէ՝ եւ ետ թշնամեացն, յաղագս անպատշաճ վարուց նցաւ: (58 / 23)

բազում դիրութեամբ եւ խնամով արձակեաց զնա: (58 / 31)

Եւ արդ զոր Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգոյն կորզեալ եհան, որ իւրքն էին՝ նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին զլուսարանս նքաւ եւ սպանին, եւ անջնջելի արիւն ի վերայ այնմ թագաւորութեանն հեղին: (58 / 34)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բուն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 7)

յայնժամ ապա յիշեաց զդաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմէ. եւ իբրեւ զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա. եւ ուխտ եղ ընդ նաւա. թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խոովութիւն(59 / 12; 59 / 13; 59 / 14)

Եւ արձակեաց զնա մեծաւ պատուով: (59 / 17)

Եւ անդէն ժամանեաց նաւա մահ (59 / 21)

արկեալ զնա ինքեան: (59 / 31)

Զի ոտն առ ոտին եղեւ ճշմարիտ մարգարէութիւն խաւարումն նքաւ (59 / 45)

զի բարեպաշտութիւն նցաւ յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զմեզ: (60 / 15)

Չար թուեր նցաւ հարկաւոր զգեստն որ զխայտառակութիւնս մեր ծածկեր, այլ յորժամ տեսանէին զմեզ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային (60 / 16)

վասն զի ոչ համարէին թէ գոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն(60 / 22)

այլ նուաղեալ եւ հնազանդեալ ենք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ զսաստիկ հարուած գաւազանի նցաւ օր ըստ օրէ ընդունել (60 / 36)

Եւ ոչ ոք ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թէպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ. ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նցաւ որպէս իժի, եւ ոչ եղեւ

յագումն ազահութեան նցու իբրեւ հրոյ. զի ամենայն խորհուրդք նցու որ վասն մեր. ի չարութեան են, եւ բանք նցու ի նենգութեամբ: (61 / 14; 61 / 15; 61 / 15; 61 / 16)

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին. զի այն էր խորհուրդ նցու ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց, զի բնաւ մի՛ հայեցին եւ տեսցեն զմեզ կենդանիս. այլ եղիցին զերեզմանք մեր անհետ ի ներքոյ ոտից նցու: (61 / 17; 61 / 20)

Զի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսցիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նքու. կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, եւ ընդդէմ կալ: (61 / 30)

Եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա. եւ ասէ (21 / 1)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻԶԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 13)

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան երգոցն՝ այժմ բուէճք եւ տտաղեղունք են դասազուիք. եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա (20 / 33)

«ապականեաց զնա խոզ անտառի, եւ կինճ վայրի ճարակեցաւ ի նմա». (23 / 8)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ ընդ որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա. այլ լեառն արեան, կոխման եւ կորստեան: (29 / 2)

Ճա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նորա. Ճա՛յն տուք երկրի եւ որ ի նմա կենդանիք (42 / 17; 42 / 18)

Մի բաժինն չոգաւ ի յեկեղեաց, եւ անկեալ զիշերայն ի վերայ քաղաքին որ ի նմա. եւ զոր ի նմա գտին անպատրաստ եւ առանց զգուշանալոյ: (46 / 12; 46 / 12)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻԶԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 43)

գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայադթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն(53 / 19)

մինչեւ շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 36)

Այլ եւ ի ճարպոյ անիրաւութեան ի նմա գործելոցն տոչորեցաւ բարձրաշէն եւ գեղեցկայարմար ապարանքն, եւ եղեւ ամենայն բնակութիւնն իբրեւ հողաբլուր. եւ վաշխն եւ նենգութիւնն որ ի նմա՝ խափանեցաւ: (56 / 24; 56 / 26)

Եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ գերկնից բերէին զմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն արոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զմանութիւն, որ ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոխք ալեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 16)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա՝ որ բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. (20 / 24)

այլ որ անօրինելոցն էր ի նոսա՝ անօրինէր (32 / 28)

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 35)

Զխորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ, (35 / 29)

Իսկ մանկանցն ցօղեր հրեշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, (39 / 24)

«Ցնձացեն դաշտք, եւ ամենայն որ է ի նոսա»: (44 / 39)

Բայց այժմ շէնք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նոցա ոչ գոյ տեղի բնակութեան. զի ո՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն, եւ ո՞ր տկարք ի թոչնոց ի նոսա ապաւինին ըստ սաղմոսին ձայնի (45 / 1)

ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ զտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր (49 / 21)

Իսկ որ ի մեջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրև գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, ե ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ ըմպելի, վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 12)

անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՝ առ որս չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 43)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայեր ի նոսա (58 / 2)

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարէութիւն հոգերգողին Դաւթի (3 / 41)

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա (3 / 48)

ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարէական ողբսն... (4 / 39)

այնպէս զօրքն Հոռոմոց ընդ նոսա հարեալ՝ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 7)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն. այս իրաւամբք անց ընդ նոսա, եւ որ առ սոքօք դառն տեսութիւնն: (7 / 34; 7 / 37)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ (8 / 3)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. (9 / 30)

ուստի բարբարոսքն ծանեան յայտնապէս, եթէ ձեռն ամեանակալին պատերազմի ընդ նոսա: (12 / 1)

Եւ այս յոլովակի լինի առ նոսա, որպէս եւ այժմ իսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 32)

Եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր՝ ընդ ձեռամբ Հոռոմոց, եւ ելանել առ նոսա: (21 / 30)

մերձաւորքն ընդ նոսս վշտակից լինիցին. (26 / 8)

«Ոչ եղիցի անձն իմ ընդ նոսս».(42 / 41)

վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսս դադարէ. (54 / 40)

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեցի առ նոսս։ (55 / 12)

Վասն զի գոյր առ նոսս մասն յուսոյ (60 / 29)

եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսս. (43 / 7)

Իսկ իշխանք աշխարհաց մեծամեծք եւ փոքունք յորժամ լուան ցնոսս թագաւորելն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն։ (44 / 8)

Արդ տե՛ս դու ցնոսս մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ զապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով։ (53 / 23)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նոսս կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ։ (53 / 45)

բայց զեկամտիցն, եւ որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան, ցնոսս ո՛վ կարէ բերել զհամար։ (31 / 41)

եւ քանզի ոչ գոյր հակառակ որ, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշիւն առ ցնոսս գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամրանայ։ (45 / 44)

մեք խոստովանօղ լեզու ունիմք, թէպէտ ի բարի գործոց թափուր եմք, եւ ցնոսս կիրս կրեմք (49 / 41)

իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, ցնոսս խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել(51 / 6)

իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 38)

Եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիծունս հօրեղապէս աներկիւղ ելանէն ի խշտից բերանաբաց՝ (41 / 47)

ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ. ի նոսա շանաճանձ եւ մժեխն՝ որ գտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր. իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. նոցա զերիս ատուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելլու տեսանել զբարութիւն տեսառն ի կեանս իւր. ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան. ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 20; 49 / 26; 49 / 29)

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէ՛ ին զընթացսն (51 / 9)

ՆԱԲՈՎԹ - 1

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նարովթայ. (30 / 16)

ՆԱԵԻ - 16

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն (17 / 10)

նաեւ բարեբանութիւն անցաւորացն ո՛չ կաթեաց ի լսելիս: (18 / 15)

Այսոքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 40)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, (22 / 22)

նաեւ գեղերամայր կանայս ձայնակից ինքեանց կոչէին (27 / 6)

Նաեւ յօղոյ ձեռնտուութիւն եղեւ կործանական աւուրն(31 / 28)

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք... այսօր յանառակ եւ յայլանդակ իսառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 13)

նաեւ գութն ընդ նմա հատանի (44 / 28)

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք... յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիւք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ (44 / 42)

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յղփութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնոսա. նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին օր անարատ չկարաց վայելել: (50 / 8; 50 / 10)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին... նաեւ զայլ շինուածսն եւ զփայտակերտ եկեղեցին զոր սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 39)

Նաեւ առաքեալ նմին համաձայն գրեալ, սս (52 / 10)

նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փնլիպպեցւոցն (52 / 27)

նաեւ որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամբք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք ինդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 40)

Եւ ոչ այդ միայն, նաեւ ոչ մարթացին կրօնաւորք զդիմի հարկանել պատերազմասէր դիւին (59 / 41)

Նախ զարմատոյն ամենայն չարեաց բուռն հարկանէ (30 / 26)

վասն այսորիկ նախ գնուսա դատի (30 / 30)

ՆԱԽԱԳԱՀ - 1

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք... եւ Յովսէփ որ Հնձուց վանացն էր նախագահ (5 / 23)

ՆԱԽԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ - 1

որպէս սկիզբն եղել բանիցս ճառել զԱստուծոյ նախագիտութիւնն, զանբաւութիւնն՝ սակաւ բանիւք: (59 / 26)

ՆԱԽԱԽՆԱՄԵՄ - 1

որպէս Աստուած յիւրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն (39 / 46)

ՆԱԽԱՄԱՐԳԱՐԷ - 1

Ի գլուխ լերինն բարձրացեալ նախամարգարէին կաճառակից գոլով՝ միշտ ընդ Աստուծոյ խօսին: (13 / 44)

ՆԱԽԱՆՁ - 5

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիւղս եւ զագարակս առ բարի նախանձ քահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 23)

Ամենեցուն մի նախանձ էր բարեպաշտութեան (29 / 38)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց, յառաջ կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտիւ, ոչ գիտեմ, ինչորեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 40)

վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝
անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց, զի թերեւս
պահանջեսցէ որ ի նոցանէ. եւ այսու նախանձ արկից կարողացն (56 / 46)

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր
ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն (57 / 8)

ՆԱԽԱՆՁԵԼԻ - 1

Եւ հայրապետութիւն մեծ եւ նախանձելի ամենայն ազգաց (41 / 26)

ՆԱԽԱՍ - 1

Եւ եղաք յայպն եւ ի նախաստ հեթանոսաց (60 / 8)

ՆԱԽԱՏԵԱԼ - 1

Իսկ թագաւորն նախաստեալ յաւարառուացն՝ ծանեալ յայտնապէս թէ ձեռն
տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նոր (12 / 7)

ՆԱԽԱՏԵԼ - 1

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝
գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղել, զոր Ասորեստանեայն զԵգիպտացոց
թագաւորութիւնն նախաստելով՝ այսպէս անուանէր (45 / 8)

ՆԱԽԱՏԵՍ - 2

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախաստէր զԻսրայէլ, որք
զպարզեալ զինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս
փղոսկրեայս հանգչէին, եւ որ այլն եւս, եւ ոչ ցաւեր նոցա վասն բեկմանն
Յովսեփու: (26 / 4)

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴարթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ խրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ. (32 / 36)

ՆԱԽԱՏԻՆՔ - 8

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 11)

հանեալ՝ նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիմք եւ ձիոցն լուսին առնեմք (6 / 7)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն. (7 / 36)

Եւ կոխեն զնա նախատանօք անցաւորք ճանապարհաց: (26 / 28)

յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայազնին ընդդէմ ճակատեալ, զխելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, բառնալով զնախատինս յԻսրայէլէ. (19 / 15)

զոմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայպն կատականաց տեսողացն (31 / 37)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգօրութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց (58 / 18)

Եօթնապատիկ հատուցումն ի ծոց մեր ընկալաք. վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայպն կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 13)

ՆԱԽԱՐԱՐ - 1

Զկնի այսր իբրեւ ետես եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղեւ (59 / 18)

ՆԱԽՃԻՐ - 1

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ քաջագուն իշխանքն
Գազկայ որդոյ Աբասայ, եւ բազում նախճիրս ի տեղոջն գործեալ: (36 / 25)

ՆԱԽՆԻ - 1

Իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ, զոր մարդկան սովորութիւնք
Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնւոյն իւրեանց (51 / 32)

ՆԱԽՆԻՔ - 3

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի
նախնեացն ունէր զԺառանգութիւն տեղոյն, մեռաւ անորդի (14 / 31)

Եւ յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ, ինդրել ի մէնջ
զպարտիս վրիժուց նախնեացն մերոց: (60 / 12)

Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի
տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 20)

ՆԱՀԱՏԱԿ - 1

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխանն եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա
յոզի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝
որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի
տեպէնէ միայն լքան, լուծան, եւ խռովեցան, սասանեցան եւ ամենայն
իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (46 / 49)

ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԹԻԻՆ - 1

բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ
արանցն զնահատակութիւնն (58 / 3)

ՆԱՄԱԿ - 4

Բայց անդ եղեւ Հայոց կորստեան գիր եւ նամակ (8 / 21)

Արդ ի հասանել համբաւոյ մահու թագաւորացն ի լսելիս ինքնակալին Հոռոմոց, եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 13)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերէց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիւրատէսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին, եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն (20 / 47)

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն (21 / 5)

ՆԱՅԵՅԵԱԼ - 2

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ քաջութիւն պատերազմողացն (7 / 6)

Եւ նայեցեալ յերկար ժամս՝ դարձաւ անդրէն: (37 / 17)

ՆԱՅԻՄ - 1

զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյզ գիտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն, թէ «Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 48)

ՆԱՆԻՐ - 1

Զայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիք խորհրդոցն, եւ ուղղեսցեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 45)

ՆԱՆՐՈՒԹԻՒՆ - 3

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 11)

Եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան. (21 / 29)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիսս, եւ ոչ ըստ մեղաց մերոց առնէ, այլովքն հանդերձ, արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 10)

ՆԱԻԱՍԱՐԴ - 1

Իսկ անօրինացն՝ քանզի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին

ՆԱԻԹ - 1

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթի եւ ծծմբով. ..եւ ելեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն(38 / 33)

ՆԵՂ - 1

ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել, եւ ոչ ոք էր որ տայր (28 / 27)

ՆԵՂԵԱԼ - 1

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա (9 / 25)

ՆԵՂԵՄ - 3

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, եւ առելիք մեր նեղեցին զմեզ, (47 / 37)

որով նոքա զԻսրայել նեղեցին (49 / 38)

Իսկ մանկանցն ցօղէր հրեշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, ո՛չ տրտմեցուցանէր՝ եւ ոչ նեղէր զնոսա (39 / 24)

ՆԵՂԻՄ - 1

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան (30 / 18)

ՆԵՂՈՒԹԻՒՆ - 10

լու է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիւրութեամբ: (60 / 49)

այլ ամենայն ժամանակ աւուրց մերոց լի եղեւ խռովութեամբ եւ նեղութեամբ. (61 / 11)

«Ընդէ՞ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ նեղութեան մերում» (31 / 9)

վասն այնորիկ եւ նա ո՛չ լուաւ մեզ ի ժամանակի նեղութեան, այլ դարձոյց զերեսս իւր ի մէնջ: (47 / 36)

վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զմեզ, եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 12)

այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն (60 / 31)

Ո՛վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի. այլ թերեւս որ մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 8)

«Եղիցին աւուրքն այնքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի». (17 / 13)

Զի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս, զի համբերօղբն արժանասցին պսակին փառաց (39 / 8)

Եւ գտին զմեզ նեղութիւնք անհնարինք (2 / 34)

ՆԵՆԳԱԻՈՐ - 1

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա, այլ նենգաւորին Սարգսի սաղրելոյն լուեալ՝ ել ի քաղաքէն, եւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն (23 / 22)

ՆԵՆԳՈՒԹԻԻՆ - 5

նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին զլուսարանս նորա եւ սպանին (58 / 33)

Եւ իշխանք նենգութեամբ եւ մախանօք առ իրեարս կային, եւ զդատաստանաց իրաւունս բարձին (58 / 36)

ամենայն խորհուրդք նոցա որ վասն մեր. ի չարութեան են, եւ բանք նոցա լի նենգութեամբ: (61 / 16)

Ոչ գոյր խաբէութիւն ի վաճառսն, եւ ոչ նենգութիւն ի տուրեւառիկ փոփոխմունսն: (29 / 36)

Եւ վաշխն եւ նենգութիւնն որ ի նմա՝ խափանեցաւ: (56 / 26)

ՆԵՌՆ - 1

Ձոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեղինն գօրն գայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

ՆԵՍՏՈՐԱԲԱՐ - 1

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, (53 / 48)

ՆԵՏ - 10

Եւ արբեցաւ նետ նոցա յարեանց մերոց (47 / 38)

Իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 2)

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր (37 / 47)

Իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին (49 / 23)

նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 22)

որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին (28 / 7)

զի գտղայսն եւ գայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիւք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, եւ ոչ կաթէր ի բնութիւն նոցա գութ ողորմութեան (51 / 2)

աղեղունք լարեալք, եւ սլաքեալ նետք նոցա, գօտեւորեալք քաջապէս, եւ անլուծանելի ունելով զխրացս կօշկաց: (24 / 46)

աղեղանց նոցա լարք հատեալք, եւ նետք ի կապարճից նոցա սպառեալք (27 / 20)

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր, եւ պատերազմի օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպսն՝ զնետն ի քաղաքն ընկենոյր (37 / 48)

ՆԵՏԱԶԻԳ - 1

սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, որոյ սլաքքն մխեալ էին կայծակամբք կաղնոյ: (53 / 8)

ՆԵՐԳՈՐԾԵԱԼ - 1

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ (20 / 22)

ՆԵՐԵԼ - 2

Եւ մեք ոչ յարդարութիւնն եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք, եւ զո՞ր ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 45)

Զի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս, զի համբերօղքն արժանասցին պսակին փառաց, եւ անօրէնքն ընկալցին զհրեանց չարեաց զհատուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 8)

ՆԵՐԵՄ - 5

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուհաս. այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս իրացն: (13 / 4)

քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած, եւ հնոցն պատրաստեցաւ (39 / 11)

Ո՛վ ողորմութեան քո Աստուած, որ այնքան ներեցեր անօրինացն խրոխտալ ի վերայ խաշին արօտի քո: (27 / 23)

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ (58 / 28)

բայց սակայն բազում անգամ հալածեալ ի Սաւուդայ, ներէր եւ անսայր կոչողին հրամանի (19 / 16)

ՆԵՐԿԱՅ - 1

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիք իւրեանց դրոշմեցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն (61 / 23)

ՆԵՐԿԱՆԵՄ - 1

ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ (56 / 22)

ՆԵՐԿԵԱԼ - 2

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն (46 / 20)

մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն, որ արեամբ նոցին գերեացն ներկեալ էր: (49 / 34)

ՆԵՐԿԵՄ - 2

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց (49 / 20)

գոր ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սասակեցին. որոց արեամբքն ներկեան ողկոյզք խաղողոյն (48 / 17)

ՆԵՐՈՂ - 1

Քանզի իշխանք սորա էին մարդասերք, եւ դատաւորքն արդարադատք եւ կաշառուցն ներողք: (29 / 33)

ՆԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ - 3

Ո՛վ Քրիստոս քո յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 8)

Ո՛վ քո, Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերոյ չարեացս առաւելութեան. զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից, (46 / 24)

Ո՛վ Աստուած քո յայնժամ ներողութեանն, ո՛վ թագաւորին անողորմ հրամանատուութեանն: (7 / 46)

ՆԵՐՈՒՄՆ - 2

Եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն, եւ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն. (25 / 42)

Ոչ եւս ի ներումն եւ յողորմութիւն, այլ ի հատուցումն ատելեաց. այսոքիւք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ազարակք (46 / 28)

ՆԵՐՔԻ - 1

Եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն որ Ներքի բերդ կոչի: (56 / 10)

Եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, վասն անդրանկութեանն. իսկ Աշոտոյ զնէրքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 42)

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի նէրքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն նէրքինի. որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, եւ պատիր բանիք զբազումս յագատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 11)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն նէրքինի բազում զօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն (13 / 16)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր նէրքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օթթանօթու, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ (16 / 1)

քանզի եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր նէրքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

«Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի նէրքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի»(17 / 13)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուց ի գիշերի կամին ի նէրքոյ պարսպին զերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս. բայց դուք պինդ եւ ամուր կացեք, եւ ի տեղեացն վերայ զգուշացարուք: (38 / 1)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի նէրքոյ պարսպին. (38 / 31)

«Զգո՛յժ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք (52 / 26)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեսցէ գստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ խրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայէլ յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 27)

այլ նուաղեալ եւ հնազանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ զաստիկ հարուած գաւազանի նոցա օր ըստ օրէ ընդունել (60 / 35)

այլ եղիցին գերեզմանք մեր անհետ ի ներքոյ ոտից նոցա: (61 / 20)

ՆԵՐՔՍ - 10

Իսկ նոքա...եկեալ ի վերայ քաղաքին՝ խրամատեցին զպարիսպ նորա, եւ մտեալ ի ներքոյ՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 6)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքոյ՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 3)

Եւ քանզի առանց գիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքոյ՝ սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 10)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին գերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքոյ (38 / 2)

եկեալ խոռին կամէր հզօրապէս ի ներքոյ մտանել (38 / 29)

Յորոց հինէ՛ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, եւ ոչ ժամանեալ ամենեցուն ի ներքոյ մտանել (40 / 29)

Եւ մտեալ ի ներքոյ՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, զողղի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 46)

Իսկ որք ի ներքոյ մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 5)

Եւ տարեալ ի ներքոյ զԿոմիանոս, թագաւորեցուցին: (48 / 42)

Իսկ որ ի բերդին էին, էլեալ զգերի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան (51 / 25)

ՆԺՈՅԳ - 1

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեզօծ զարդիք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 19)

ՆԻԳ - 1

Ջանայր, հնարէր՝ զի զդուռն երկաթի եւ զնիգս պղնձի ի բաց խլեսցէ(55 / 45)

ՆԻԿԻԱԿԱՆ - 1

Եւ զի ի Նիկիական կանոնսն գրեալ է(53 / 29)

ՆԻԿԻԱՅԻ - 1

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց զաւառին էր, զոր հրամայէ թագաւորն ինդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 14)

ՆԻԿԻՏ - 1

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի (13 / 11)

ՆԻԿՈՍԻՏԱՅԻ - 1

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքել ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն (6 / 22)

ՆԻՆՈՒԷԱՅԻ - 1

Զի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (6 / 47)

ՆԻՆՁ - 1

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց... հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 4)

ՆԻՇ - 1

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին զերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս (38 / 1)

ՆԻԻԹԵԱԼ - 1

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝...երագրնթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր, զերկիր ընդ ինքեամբ ունելով, բազմաժամանակեայ մեղաց նիւթեայ լայնատարած պատմուճան (59 / 30)

ՆԿԱՏԵԱԼ - 1

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեայ հայէր առ ախոյանսն (58 / 9)

ՆԿԱՐ - 1

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ զմտաւ, զկրօնաւորացն դասս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան...կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար գայտսն զարդարէին (35 / 43)

ՆԿՐՏՈՒՄՆ - 1

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորհ խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն. եւ այլ որ եւս: (20 / 28)

ՆՄԱՆ - 6

որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղեմի (17 / 11)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 19)

Սմին նման եւ առաքեալն գրէ առ Եբրայեցիսն (19 / 43)

Զայս եւ որ սոցին նման է, առաւել ունէր աշխարհս մեր: (22 / 24)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդէռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա. եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 30)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց (35 / 20)

ՆՄԱՆԵԱԼ - 1

Եւ քանզի անպատասպարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեայ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ, բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 7)

ՆՄԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ - 1

Զայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրեւ ծովու խոռվութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնատոր չարիսն... ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 45)

ՆՄԱՆՈՒԹԻԻՆ - 8

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան, ըստ նմանութեան գարնանաբեր ծաղկանոցաց: (34 / 14)

որք ի մարմնի գոլով զանմարմնոցն բերէին զնմանութիւն: (13 / 37)

Որք միով այծէիւ կամ բաճկոնաւ շատանան, զՅովհաննու բերելով զնմանութիւն (13 / 38)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւագակաց. եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն զեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զնմանութիւն (20 / 16; 20 / 19)

քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք, եւ զօրացն՝ զգարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ զնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 45)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն (28 / 45)

մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, (40 / 43)

ՆՄԱՆՕՂ - 1

Արդ Քրիստոս ի կենարար իրում աւետարանութեանն, իրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել, եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն (49 / 10)

ՆՆՋԵԼ - 1

Եւ այս եղև ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, եւ ի ննջել բարի տանուտեառն որ ցորենոյն էր սերմանօղ (52 / 45)

ՆՆՋԵՄ - 1

Եւ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի քաղաքն իւր. եւ ի ճանապարհին իջեւանս արարեալ վասն ծանրութեան մարմնոյն, յանհոգս ննջեր. (5 / 45)

ՆՇԱՆ - 7

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից (12 / 29)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ (17 / 10)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարոյ ինչ նշան. որ եւ ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 32)

Եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (27 / 2)

որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղեմի (17 / 11)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի գարբունադրոշմ նշանին բեւեռսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախատանօք ասէին... (7 / 35)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպօլիս. եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին (33 / 23)

ՆՇԱՆԱԿ - 1

Զորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ավշին միտք իմ (21 / 38)

ՆՇԱՆԱԿԵԱԼ - 1

Այսոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն, ի բազմադիմի չարեացն սակաւ ինչ նշանակեայք: (46 / 35)

ՆՇԱՆԱԿԵՄ - 3

Եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, զոր խուն մի յառաջ նշանակեցայք: (18 / 28)

Եւ ի տրա ժամանակս եղեւ յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, զոր ի վերոյ փոքր ի շատէ նշանակեցայք: (40 / 14)

Վա՛յ Երուսաղէմ, վա՛յ քաղաք արեան. հասին աւուրք վրէժխնդրութեան քո,
եւ որ այլն եւս, գոր մեծն Եւսեփոս յեկեղեցական
պատմութիւնս նշանակէ: (17 / 18)

ՆՇԱԻԱԿ - 1

զի գողայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիք
խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին (51 / 2)

ՆՇԽԱՐԵՄ - 1

ազգն հեթանոսաց ...ելին եւ տարածեցան ընդ երեսս երկրի, եւ գտին որս
բազում եւ յագեցան կերակրովք, եւ նշխարեցին տղայոց իւրեանց յամս
բազումս: (27 / 45)

ՆՈԱ - 1

Զօր բազումք կարծեցին սիղէիս գոլ նու (18 / 30)

ՆՈՃԻ - 1

ողբալ նոճոյն յաղագս մայրոյն, եւ դժնկին յաղագս ձիթենոյն: (55 / 21)

ՆՈՅՆ - 49

եւ ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ
պատուաւորացն: (3 / 46)

Եւ ի նմին տեղոջ գայ հանդիպի թագաւորն Ափիսագաց Բագարատ, եւ հայր
նորա Գուրգէն, եւ մեծապէս փառաւորէ զնոսս ինքնակալ թագաւորն: (4 / 13)

Եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեոն կոչէին, որ զհաւատոյ զիրսն գրեաց. (5 / 26)

Որոյ երթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցոր մահուան իւրոյ: (10 / 41)

Եւ զիշխանս որ գաւառակալք էին, զոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 38)

զոր յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, որ եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 11)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի էլեալ զոր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր իսկ հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 18)

Իսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 9)

որ եւ ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 32)

Իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 38; 33 / 38)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս գերի տարան, զԱրծն այրեցին, եւ զայլ քաղաքս եւ զաւանս (34 / 30; 34 / 30)

վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ էլին ի նոյն՝ չարին արբանեակք (46 / 10)

Եւ մեր սկիզբն ի նմանէ է, եւ դարձն անդրէն ի նոյն. (50 / 17)

որ նորին կարգօքն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի հանդիսիւք աւարտեաց զկեանս իւր: (5 / 18)

Եւ պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 35)

որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք

անկեալ կործանեցան, եւ որք նոյն տեարքն՝
առ նոյն սրակոտորք: (7 / 20; 7 / 20)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել գարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց (8 / 34)

Եւ ապա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս, եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամս եօթն: (9 / 15; 9 / 15)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ, եւ հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեանս արարեալ (10 / 7)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, զոր հրամայէ թագաւորն ինդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 14)

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարազատն՝ ամս չորս (12 / 35)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, զոր կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի, սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից, եւ եղև անուանի յամենայն արեւելս (12 / 40)

Զկնի նորա փոխանորդէ զթագաւորութիւն յառաջասացեալն Կոստանդիանոս նորին հարազատն: (13 / 28)

Նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նոյն նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 19)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւթի որդւոյ Սենեքերիմայ, եւ տիրէ նորին բաժնին (24 / 5)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար. եւ մնացին անդ մինչեւ մերձ ի գատիկն: (24 / 35)

Եւ նոյն տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 28)

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. (30 / 32)

Ժա՛մ է ինձ ի դարձական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել զողբս. (31 / 7)

տե՛ս առ նսին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում գազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր (39 / 15)

Ըստ նսին օրինակի եւ զերկիր է տեսանել (44 / 29)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեգերս երկրի խորագոյն է, յորս մեր զերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն, որ արեամբ նոցին զերեացն ներկեալ էր: (49 / 33)

Նաեւ առաքեալ նսին համաձայն գրեալ, սս (52 / 10)

նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փնլիպպեցոցն, իրատեալ ի տերունական հրամանացն (52 / 27)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան էւ նովիւր չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք (53 / 33)

քարոզն առ նսին աղաղակէր (54 / 21)

զի նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա. զի ոչ էթէ այլ որ դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 26)

ԲԱՆ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԻ ՆՈՅՆ ԳՐՈՅՍ (59 / 23)

այլ հանապազ զնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 25)

այլ ձեռնն որ արգել զնոսս հզօրապէս, նոյնն արար ճանապարհ գնալոյ նոցա: (25 / 13)

եւ կալեալ զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի (12 / 45)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին (26 / 9)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ գնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 25)

Իսկ այժմ գնորին հակառակն տեսանեմք (44 / 40)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ գնորուն փեսայն, (10 / 6)

ՆՈՅՆԳՈՒՆԱԿ - 1

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զքաղաքն (31 / 19)

ՆՈՅՆԺԱՄԱՅՆ - 1

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն, եւ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ բոց ծիրանի ի դուրս ելանէր (38 / 39)

ՆՈՅՆՊԷՄ - 12

նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ: (9 / 23)

նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 5)

նոյնպէս եւ աստ ի մերում ժամանակիս, նմին նման այր մի անձանօթ ամենեցունց, անոք, անուրեք, յարեւելից կողմանէ ելեալ, ընդ Ապահունեաց եւ ընդ Հարքայ գաւառն անցեալ (17 / 19)

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ. այլ թէ ոչ ապաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (26 / 3)

նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ խրատ ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 39)

Նոյնպէս եւ աստ ի ձեռն աննշան առնն՝ եցոյց մեծամեծ սքանչելիս: (39 / 27)

որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, (40 / 12)

զի ամենայն անձինք իմ են, որպէս անձն հօր նոյնպէս եւ անձն որդոյ (41 / 19)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յագենային, այլ անյագ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 18)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, զիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 3)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ զիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 24)

այսպէս եւ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն, զի ի կերոյն խաբեալ՝ ձուկն ի կարթէն ըմբոնեսցի, նոյնպէս եւ անօրէնութեան մշակքն (52 / 16)

ՆՈՐ - 2

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր էլ ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ զիտեմ (50 / 28)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր, համարելով զմեզ քեղ ի ժառանգութիւն, ստանալ զմեզ քեզ ժողովուրդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 3)

ՆՈՐԱԳՈՅՆ - 1

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին (61 / 16)

ՆՈՐԱԾԻՆ - 3

մոռացաւ հայր զգութ յորդոց, եւ մայր զսէր նորածին մանկանց: (28 / 15)

Ոչ ուրեք լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ աւետիք նորածին մանկանց (35 / 11)

եւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս (41 / 33)

ՆՈՐԱԿՆԻՔ - 1

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, երեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 29)

ՆՈՐԱՀԱՐՄՆ - 6

եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛նն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, մերկացեալ ի զարդուց, լցեալ փոշուով (20 / 36)

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային(41 / 32)

այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 29)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ (29 / 31)

Կոյսք ի խայտառականս անկեալք, նորահարսունք յարանց բաժանեալք եւ ի գերութիւն մատնեալք (36 / 5)

ՆՈՐԱԶԵԻ - 1

Ինքնօրէն հրամանաւ կամեր նորաձէս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ յիշելով գտերունական զանսուտ հրամանն (14 / 14)

ՆՈՐԱՅ - 1

քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա (6 / 35)

ՆՈՐԱՆՇԱՆ - 3

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 9)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին. (47 / 19)

Եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, գիշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին, եւ նորանշան հարուածովք անողորմաբար զամենեսեան առհասարակ սատակէին: (43 / 19)

ՆՈՐԱՓԵՏՈՒՐ - 1

այլ եւ մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ. եւ մայրենի գրովքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային գտխրական ժամանակս երկանց, զորէն աղաւնեաց զնորափետուր ձագօքն թոթռելով: (22 / 6)

ՆՈՒԱԳ - 1

Եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա (20 / 32)

ՆՈՒԱԶ - 1

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքր ինչ աւելի կամ նուագ, իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհի հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն (57 / 4)

ՆՈՒԱԶԵՄ - 2

Արդարութիւն նուագեաց, եւ անատակութիւն յաճախեաց, Ժողովուրդ եւ քահանայ ստեաց Աստուծոյ (3 / 3)

Եւ նուագեաց արդիւն արծարծիչ շնչոյ կենդանութեան: (3 / 16)

ՆՈՒԱԶԻՄ - 1

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի... պակասեալ նուագեցան թագաւորք եւ իշխանք (60 / 4)

ՆՈՒԱՂԵԱԼ - 1

այլ նուաղեալ եւ հնագանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ զաստիկ հարուած գաւազանի նոցա օր ըստ օրէ ընդունել (60 / 35)

ՆՈՒԱՃԵԼ - 2

Թե որ ի ձեռք վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր (43 / 9)

Եւ ընդ ինքեան իշխանութեամբ ի հնազանդութիւն նուաճել. (44 / 10)

ՆՈՒԱՃԵՄ - 1

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս, եւ նուաճէ զաշխարհն ընդ ձեռամբ (24 / 9)

ՆՈՒԱՃԻՄ - 1

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր նուաճեցաւ քաղաքն ի ձեռն Հոռոմոց: (15 / 13)

ՆՈՒԱՍՏԱԳՈՅՆ - 1

Եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւեր: (59 / 33)

ՆՈՒԷՐ - 1

Ընդ բամբասանօք էր վաշխից եւ տոկոսեացն շահք, եւ խոտեալ եւ անարգեալ էր ի նուէրս ընծայից պատարագ նոցա: (29 / 37)

ՆՈՒԻՐԱԲԵՐ - 1

Եւ անուշաբուրակ ինկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ (20 / 22)

ՆՈՒՐԲ - 1

զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել (28 / 27)

ՆՊԱՏԱԿ - 3

Այսոքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 41)

սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, որոյ սլաքքն մխեալ էին կայծակամբք կաղնոյ: (53 / 7)

իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին էլանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 3)

ՆՍՏԵԱԼ - 6

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 10)

եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ, որ ի ծայրս լերանց նստեալ՝ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 23)

եւ արկեալ յաման ապակեղէն, եւ նստեալ ի վերայ ազնիւ երիվարի, քաջասիրտ եւ արի գոլով, վահանաւ միայն զթիկունս ամրացուցեալ (38 / 34)

իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի, մերկացեալ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, պատառատուն հանդերձի նստեալ առանց մխիթարի (42 / 7)

յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխալուր բանս բարբառէր (51 / 19)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած (53 / 48)

ՆՍՏԵԼ - 1

որք եկեալ հեղան յանկարծուստ ի վերայ նորա, եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 3)

ՆՍՏԻՄ - 18

«Յաթոն Մովսէսի նստան դպիրքն եւ փարիսեցիքն». (19 / 29)

Եւ յարուցեալ ի մահճացն նստալ ի վերայ ձիոյն, եւ ելեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին (12 / 20)

Քանզի իշխանք նստէին յիշխանական գահու գուարթահայեաց դիմօք (21 / 44)

Անդանօր եւ ծերք նստէին ի հրապարակս հարկաւոր եւ պատուական ալեօք բարգաւաճեալ (22 / 3)

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս, խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին (23 / 36)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ... նստէր ի քաղաքն Վաղարշակերտ, (6 / 30)

յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց, որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ (14 / 37)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս, առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն, որ նստէր ի քաղաքին Սամուսատ (23 / 41)

Զի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց

նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յաղօրիսն նստէր (27 / 4)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստէր Մնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան (45 / 36)

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 11)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կալանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս (22 / 27)

Ջի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ... իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ (42 / 5)

յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր (43 / 10)

Ոչ խաղան մանկունք առաջի ծնողաց, եւ ոչ նստին աթոռով ծերք ի հրապարակս: (22 / 36)

ոչ նստին ծերք աթոռով ի հրապարակի, եւ ո՛չ խաղան մանկունք առաջի նոցա (35 / 12)

Ձոր եւ մանկունքն ի հնոցին գովելով ասէին, «Որ նստիս ի քերովբէս եւ հայիս յանդունդս, գովեալ ես եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան»։ (19 / 45)

յայնժամ ասպա յիշեաց զղաշինսն զոր եղ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմէ (59 / 12)

ՆՍՏՈՒՑԱՆԵՄ - 3

եւ նստուցանեն յաթոռ մերոյ Լուսաւորչին. (5 / 17)

եւ նստուցանէ զնա յաթոռ թագաւորութեան: (18 / 29)

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուղայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ իննայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր (21 / 34)

զի ամենայն քաղաքն լի էր դրականքք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք եւ նրբափողոցք եւ ընդարձակ սրահք: (31 / 32)

զիրապարակս լի դիականքք տեսանել, եւ գտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 19)

Շ 82 (143)

ՇԱՀ - 1

Ընդ բամբասանօք էր վաշխից եւ տոկոսեացն շահք եւ խոտեալ եւ անարգեալ էր ի նուէրս ընծայից պատարագ նոցա: (29 / 37)

ՇԱՀԱՍՏԱՆ - 3

Եւ ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր, եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 19)

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ ՄԵԼԻՏԻՆՈՅ ՇԱՀԱՍՏԱՆ ՔԱՂԱՔԻՆ (2 / 18)

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ ՄԵԼԻՏԻՆՈՅ ՇԱՀԱՍՏԱՆ ՔԱՂԱՔԻՆ (48 / 46)

ՇԱՀԵԼ - 1

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտէ հակառակօքն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 43)

ՇԱՆԱՃԱՆՃ - 1

ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ զտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր (49 / 22)

ՇԱՏ - 5

Զորացու մահ եւ եկուլ, Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան (3 / 11)

Վա՛յ եւ աւա՛ղ շատ դառն լուսոյ աւուրն այնորիկ (28 / 10)

Շատ է մեզ ա (61 / 1)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել (61 / 7)

նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղեւ յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, գոր ի վերոյ փոքր ի շատէ նշանակեցաք: (40 / 13)

ՇԱՏԱՆԱՄ - 2

Որք միով այծէիւ կամ բաճկոնաւ շատանան (13 / 38)

Եւ նոքա իբրեւ զգայլս գիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 18)

ՇԱՏԻԿ - 1

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գէորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է (5 / 46)

ՇԱՏՐՈՒԱՆ - 1

բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն (51 / 18)

ՇԱՐԱԳՐԵՄ - 1

եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ գաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գագկայ (5 / 24)

ՇԱՐԺԵԱԼ - 8

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկօմի (6 / 40)

Ջոր լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ աս ինձ: (10 / 37)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթելանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս (12 / 10)

Յորս շարժեալ քաղաքն առ հասարակ, բազում աւարառութիւնս արարին. (18 / 2)

եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ զվեմ հաստատունք (24 / 44)

շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 13)

Յետ երից աւուրց շարժեալ ամենայն բանական, խաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ (37 / 10)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն, որ յետ երկուց աւուրց շարժեալ բանական գնաց ի տեղոյն եւ երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկ (39 / 32)

ՇԱՐԺԵԼ - 3

Ձի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսջիք երկնչել յերեսաց տեառն, եւ դողալ յահէ զօրութեան նորա. կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ եւ

ապաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զարժել պատուհասին, եւ ընդդէմ կալ: (61 / 32)

Եւ երկարեալ յորդութեան ձեանն, եւ խստութեան սառնամանեացն, ջոկք ձիոցն եւ ջորեացն ընդարմացեալ ոչ կարացին զարժել: (11 / 37)

որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց զարժել տեսանել, եւ զտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 16)

ՇԱՐԺԵՄ - 9

Ձի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմաճնունդ գերերջանիկ. որ եւ զմարգարէն ի հիացումն զարժեաց (42 / 4)

Եւ այսու կերպարանօք ի զարմանս զարժեաց զհեռաւորս եւ զմերձաւորս, եւ ամենայն յոք ցանկայր զնա տեսանել: (52 / 4)

Եւ զմրուր բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան. մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. մինչեւ զարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 35)

Եւ զայս զի գրեցի, զի յորժամ զսոցին հակառակն պատմեցից, ամենեցունց զարժեցից արտասուս: (22 / 26)

Աստանօք ի մերս դարձուցից զոճ բանի պատմութեանս. եւ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բնս, որպէս զի ամենեցունց զարժեցից զարտասուս: (29 / 20)

զարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխաւոր պատմութեանս (35 / 25)

զարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 12)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս զարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 33)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ գրարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. (34 / 19)

ՇԱՐԺԻԼ - 1

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեռնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ գոողի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 32)

ՇԱՐԺԻՄ - 1

Յորում շարժեցաւ աթոռ հաստատութեան նոցա, եւ այլ ոչ էառ զկայումն (20 / 8)

ՇԱՐԺՈՒՄՆ - 1

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն...երագրնթաց շարժմամբ քնդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 29)

ՇԵՂՋԵԱԼ - 1

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյտս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 9)

ՇԷՆ - 4

որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ (43 / 29)

ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք (34 / 44)

Բայց այժմ շէնք աներակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նոցա ոչ գոյ տեղի բնակութեան (44 / 47)

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զգէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին (43 / 33)

ՇԻԹՈՑ - 1

ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ գտիրական դէմս երեսացն շիթոցոն հարեալ կուրացուցանէր (49 / 22)

ՇԻՆԱՆԻՍՏ - 3

բայց քաղաքին եւ այլ շինանիստ տեղեացն՝ չմեղան ինչ: (5 / 4)

Եղեն շինանիստ աւանք՝ բնակութիւն գազանաց, եւ անդաստանք նոցա՝ յարօտ երէնց: (20 / 11)

յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին գտունս եւ զեկեղեցիս (34 / 46)

ՇԻՆԵԱԼ - 5

որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 19)

որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի (14 / 38)

որ նստէր ի քաղաքին Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի (23 / 41)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպոլիս. եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ (33 / 23)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր (51 / 36)

ՇԻՆԵԼ - 1

ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնէ վերստին շինելոյ զԹեոդոսուպոլիս: (6 / 24)

ՇԻՆԵՄ - 4

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ (55 / 14)

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց (56 / 28)

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխոց զնա մի յաղթահարեցեն»: (53 / 12)

Զի տէր է որ շինէ եւ քակէ, տայ զամուրս ի դողումն եւ զբարձր աշտարակս ի կործանումն (55 / 12)

ՇԻՆՈՂ - 1

Վաճառականք՝ եկեղեցւոյ շինողք եւ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեւանք եւ հանգուցիչք, եւ առ աղքատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 34)

ՇԻՆՈՒԱԾ - 4

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 24)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիրակործանն (55 / 8)

Եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին գնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն (20 / 16)

նաեւ գայլ շինուածսն եւ զփայտակերտ եկեղեցին զոր սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 39)

ՇԻՆՈՒԹԻԻՆ - 4

Ըստ նմին օրինակի եւ զերկիր է տեսանել զի յորժամ մարդաբնակ շինութեամբ հարստանայ, յայնժամ երկրագործք առատութեան սերմամբ զանդաստանս լնուն. (44 / 30)

քանզի յոյժ կամեր խաղաղութեամբ վճարել զիր ճանապարհորդութիւնն, եւ աշխարհի մնալ յի շինութեան: (6 / 39)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ (50 / 1)

քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, (39 / 46)

ՇԻՇ - 3

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ գշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, երեկ գշիշն՝ առատապէս հեղով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 28; 24 / 29)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ գշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 38)

ՇԻՋԱՆԻՄ - 3

Սակայն այսու ամենայնիւ n'չ շիջաւ բարկութիւն նորա. (7 / 47)

նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն (49 / 24)

Ո՛վ քո, Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերոյ չարեացս առաւելութեան. զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից, եւ չիջաւ սրտմտութիւն բարկութեան տեառն (46 / 26)

ՇԻՋԵԱԼ - 1

ջառք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, խնկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք: (42 / 8)

ՇԻՋՈՒՑԱՆԵԼ - 2

եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն (25 / 41)

կարծէին մարդկօրէն հնարագիտութեամբ զբորբոք ահագին հրատին շիջուցանել: (32 / 29)

ՇԻՐԱԿ - 1

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք (21 / 16)

ՇԻՓՔ - 1

Իսկ արինարբու գազանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ, եւ ի մտանել նոցա ի սահմանս Տարօնոյ, իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ (51 / 30)

ՇԼԱՑԵԱԼ - 1

Սուրք թշնամեացն չլացեալք, ի ձեռք նոցա ի զօրութենէ պակասեալք. (27 / 19)

ՇԼԱՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեզօծ զարդիւք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիւր չլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 20)

ՇՂԹԱՅ - 2

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, զդողի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 47)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 46)

ՇՂՓԱՅ - 3

ՎԱՍՆ ՎԵՐՋԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ Ի ՇՂՓԱՅ (1 / 13)

ՎԱՍՆ ՎԵՐՋԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ Ի ՇՂՓԱՅ (10 / 20)

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետդ իջեւանին Սալքորայ, իսաղայ զօրօքն յառաջին տեղուցն որ կոչի Շղփայ: (10 / 43)

այլ նա փոխանակ շնոփ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին (17 / 33)

Այսոքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաև վերին շնոփին օգնականութեան, որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 40)

Զի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեաց հոգոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնոփին՝ ցօղէր զցօղ կենաց (22 / 11)

զոր շնոփին Աստուծոյ կոչեն ըստ արժանաւորութեան: (5 / 16)

ՇՆՈՐՀԱԼԻՑ - 1

Վասն զի զոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնոփայից եւ զուրախարար բան մարգարէիցն, որ այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեառնէ: (60 / 30)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ - 1

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիսլիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն զերին հաճելի նմա. զոր առեալ եւ ընկալեալ ի շնոփակայս, եւ մեծաւ պարգեւօք արձակեաց խաղաղութեամբ յաշխարհն իւր: (33 / 13)

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԻՔ - 3

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգեւօք շնոփակայիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա. (46 / 7)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն... գշնորհակայիսն եւ գտրից տուրսն կաթուղիկոսին հատուցին (24 / 3)

Կարծական եղև մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակայիսն. (25 / 36)

ՇՆՈՐՀԵՄ - 1

զի յորժամ ի գերութիւն հանդերձեցան, գերիչքն
զայն շնորհեցին նոցա: (30 / 37)

ՇՆՉԵԼ - 1

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն.
ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ
դժուարապէս շնչելով (46 / 21)

ՇՆՉԵՄ - 2

Եւ զկնի այնր շնչեաց հիւսիսային կծու հողմ (11 / 32)

Իսկ կէսք չարապէս վիրաւորեալք, եւ ի ձայնէ պակասեալք,
ուժգնակի շնչէին. (28 / 29)

ՇՆՉԵՑԵԱԼ - 1

զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն
ծառացեալ յերկինս հասանէր (31 / 29)

ՇՈՂԱԼ - 3

Ուստի ի շողայ սուսերացն էլ ի փայլին սաղաւարտացն՝ հրոյ փայլատակունք զլերամբն անկանէին, եւ ի կոփին սուսերացն կայծակունք հրոյ հատեալ՝ յերկիր անկանէին: (7 / 3)

քանզի որք ի սրոյ շողայոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի եղեն, ամենեքեան նոքա հրայրեացք եղեն: (31 / 34)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողայով սուսերին ի վերայ՝ որ քան գմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ (47 / 10)

ՇՈՒՆ - 3

«Զգո՛յ՛ լերուք ի շանց անտի, գգո՛յ՛ լերուք ի չար մշակաց անտի»: (52 / 28)

նոյնգունակ էլ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զքաղաքն (31 / 20)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք զիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յագեցան երբեք արեամբ քրիստոնէից, մինչեւ սպառեցին եւ բարձին ի միջոյ: (33 / 5)

ՇՈՒՆԶ - 3

Յաջորդք ի յաջորդաց փոխանակեցին, Եւ նուագեաց արդին արծարծիչ շնչոյ կենդանութեան: (3 / 16)

Եւ եղաք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան (60 / 10)

Շունչ ի մեզ ոչ մնաց (3 / 8)

ՇՈՒՐԹՆ - 1

. պակասեցան երգք պաշտօնէից ի բերանոյ քահանայից, եւ հատան ձայնք սաղմոսաց ի շրթանց սաղմոսողաց (28 / 18)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ... ՎԱՍՆ ԱՆՑԻՑՆ ԱՆՑԵԼՈՑ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՑ ՈՐՔ ՇՈՒՐՁ ԶՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 3)

Եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք (5 / 41)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել (6 / 12)

Ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ զերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի, եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ագարակք (6 / 41)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զբաղաքն Սեբաստիա եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք: (9 / 27)

Եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ... եւ խոր փոսի պատնէշ արարեալ շուրջ զբանական՝ դադարէ անդ ամսական աւուրքք կամ եւս առաւելագունիւք: (10 / 4)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուրջ անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք (21 / 16)

Եւ խնդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի, եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն որ շուրջ զնովաւ: (23 / 27)

հեղին զարիւնս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ զԵրուսաղեմաւ միայն, այլ՝ թէ ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն (31 / 13)

Զանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զբաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ (34 / 35)

«Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» (37 / 28)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ զնովաւ, եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 37)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան, եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ազարակք էին (41 / 2)

որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից, եւ որ շուրջ զնովաւ դաստակերտք (45 / 24)

այսոքիք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ազարակք. (46 / 29)

վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին (48 / 14)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ (48 / 24)

մանաւանդ ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին (55 / 33)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, ե ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ ըմպելի, վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին (56 / 13)

Եւ անդ զիւր արքայական խորանն հարկաներ յանդիման Պարսից գնդին, եւ շուրջ զիւրեաւ ամրացուցանէր (57 / 34)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել (59 / 31)

ՇՈՒՐՋԱՆԱԿԻ - 1

զամենեսեան սրակոտոր արարին, կացեալ ի քաղաքին աուրս երկոտասան, եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնա եւ զդաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 40)

ՇՈՒՔ - 1

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք (21 / 15)

ՇՏԱՊ - 6

անկանէին ի մօտաւոր քաղաքսն, պատմելով նոցա զյանկարծահաս շտապ տագնապին որ եհաս նոցա: (15 / 4)

Իսկ զծնօղսն գանալից հարուածովք՝ առ շտապ ի նոցանէ բաժանէին: (36 / 2)

վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 13)

շտապ տագնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 39)

Եւ ի քաջ արանցն Պարսից բազումս դիաթաւալ կացուցանէր, եւ շտապ տագնապի զօրացն առնէր: (58 / 13)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն, եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 12)

ՇՐՋԱՊԱՏԵԱԼ - 1

քանզի բնակիչք տեղւոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա (46 / 37)

ՇՐՋԱՊԱՏԵՄ - 3

ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեալ զքաղաքն (37 / 6)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զքաղաքն (31 / 20)

Եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր գնմանութիւն, որ ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոխք ալեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 21)

ՇՐՋԵԱԼ - 2

Հեծելագօրն անտէրունչ շրջեալ ոմն ի Պարսս, ոսն ի Յոյնս, ոմն ի Վիրս: (22 / 30)

Ջահքն շրջեալք եւ բուրումն անուշահոտ խնկոցն սպառեալ (20 / 34)

ՇՐՋԵՄ - 3

զի ի բագում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեալք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով (60 / 19)

գորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ գմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջեին (47 / 21)

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար ընդ ինքեան շրջեին խոշորագետեսս եւ անպաճոյճս, հատեալս ի հեշտալի կերակրոց (52 / 2)

ՇՐՋԵՅՈՒՅԱՆԵԼ - 1

հրամայէ խուզել զմօրուսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թրակոճ առնել գնա(14 / 10)

Ո՞,Ո - 11

Իսկ զթաղելոց նոցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ n^օ բերեր: (31 / 15)

Եւ պատարագս եւ ամենայն քրիստոնէական կարգաց արժանացուցանել՝ զայս նա բնաւ եւ յականջալուրս ny ընկալաւ: (53 / 32)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ny պատարագք (53 / 34)

Եւ քանզի ոչ qnyj հակառակ ոք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշին առ զնոցա գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 43)

«Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեցի. եւ jnyj վերայ անկցի՝ հոսեցէ զնա»: (14 / 16)

Իսկ զայլ գաւառաց եւ զքաղաքաց զանցս աղետից, n՝jp միտք բաւեն: (32 / 9)

ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ n՝jp միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 43)

զի n՝jp ուրուք ի տեսողացն ոչ բեկանէր սիրտն, եւ ոչ զդողի հարկանէր անձն, եւ ոչ խաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն (46 / 16)

հերձուածողացն դասք... այսօր իբրեւ առիծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց՝ թէ qn՝ կլանիցեն յանմեղ անձանց: (42 / 2)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ n՝ււ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս, առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն, որ նստէր ի քաղաքին Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի եւ գրէ, թէ Ծանո՛թ ազաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս, եւ ես տաց զքաղաքս եւ զայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 39)

Զի ոչ թէ ի մարդկանէ nւմեթէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն (19 / 39)

Ի մէջ ճակատուն գտին գնա անկեալ, հօր հրէշտակի
աւանդեալ qnqh նորա, (19 / 1)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօր
գնոսա jnqh զօրութեան վեռէր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս
յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ
անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խռովեցան, սասանեցան
եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (46 / 49)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ
օծութեանն ընկալաւ nqh զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգագանսն բուն
հարեալ իբրեւ զուս այծից ճեղքէր (19 / 11)

Զայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն,
որ կարօղն է քաղել qnqhu իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս
երկրի (19 / 3)

Քանզի բազմադիմի էին օրհասք մահուն. զի ոմանք յանկելոցն
դեռ jnqhu կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ
հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել (28 / 26)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան nqhu իբրեւ
երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղոյն եւ ոչ մի (43 / 35)

Եւ զպայծառութիւն nqung եւ զճառագայթս ճանապարհի առաքինութեան,
անտեսանելի եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 35)

Իբրեւ ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն, յորս
բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել qnqhu առ ինքեանս,
յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 46)

«Անդ հան nqnh ձագս եւ սնոյց առանց երկիւղի գորդիս իւր»: (20 / 14)

ՈԽ - 2

վասն որոյ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոխս: (25 / 16)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոխս, ...արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 9)

ՈՅ - 3

Ոհ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ (27 / 36)

Ոհ, քանի՛ դառն է պատմութիւնս: (47 / 17)

Ոհ, աւա՛ղ եւ վա՛յ ի վերայ անմխիթար կործանմանս: (49 / 36)

ՈՂԲ - 27

միաւոր եղեւ ամենեցուն կոծ, ամենեքեան խորգազգացք, ամենեքեան արջնազգեստք, ամենեքեան հատեալք ի կերակրոյ, եւ զբնութիւնն բոնադատէին առատանալ ողբովք (27 / 6)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. իսկ մերքս վայիւք եւ ողբովք լի: (33 / 5)

Որ եւ զոսս այսպէս գտեալ, յանկարծակի վայիւք եւ ողբովք լի եղեւ քաղաքն: (34 / 15)

Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 19)

դառն է պատմութիւնս, եւ բազում ողբոց արժանի: (21 / 41)

Ողորմագին եւ բազում ողբոց եւ արտասուաց արժանի է պատմութիւնս: (25 / 4)

Աստանօր մեզ պատմութիւնս ողբոց եւ աշխարանաց (26 / 46)

Մերս քանի՛օ՛ն առաւել ողբոց արժանի է (27 / 8)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում ողբոց արժանի. (28 / 5)

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի, եւ քան զառաջինն ողորմագոյն եւ բազում ողբոց արժանի: (28 / 25)

անողորմ կոտորեցին զամենեսին, որ յոյժ ողբոց արժանի է պատմութիւնս: (34 / 11)

Ո՛վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի (41 / 7)

քանի՞ն ողորմելի եմք եւ ողբոց արժանի: (49 / 42)

Ժամ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս. «Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ ոք է որ մտանէ»: (22 / 42)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք (32 / 1)

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ իս գողբս յարդարեցեն. (29 / 21)

Ժա՛մ է ինձ ի դաւթական բանսն ելանել, եւ նորին ձայնիւ զմերս յօրինել գողբս. (31 / 8)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 33)

Այժմ յողբս փոխեցաւ մեզ ամենայն, եւ ուրախութեան պատմուճանն այն յարջնազգեստ խորզ փոխեցաւ: (22 / 39)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց. (34 / 19)

որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել. (46 / 16)

աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր (17 / 16)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ ինայելով ի ձեզ, եթէ շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս (35 / 25)

այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, որ գիտէ գողբան ըստ թշուառութեանն յօրինել: (7 / 24)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկարելով գողբան. ո՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 18)

ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարէական ողբան (4 / 39)

յամենայն տեղիս ողբք եւ հառաչանք (35 / 7)

ՈՂԲԱԼ - 3

զիս ըդ կարացից եւ աղքատս գիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն, եւ կամ ողբալ ըստ արժանւոյն զմեր թշուառութիւնս (7 / 23)

ողբալ նոճւոյն յաղագս մայրւոյն, եւ դժնկին յաղագս ձիթենւոյն: (55 / 21)

մեղք հարցն մերոց ընդ մեզ ելին, որպէս մարգարէն ողբալով զիրոցն ամբաստանէր (41 / 14)

ՈՂԲԱՄ - 3

զոր ողբան սուրբ մարգարէքն զամայանալն Իսրայելի (20 / 13)

ձայն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 19)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկարելով զողբան. ո՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 17)

ՈՂԿՈՅԶ - 1

աշտեիք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին. որոց արեամբքն ներկեան ողկոյզք խաղողոյն. (48 / 17)

ՈՂՈՐՄԱԳԻՆ - 5

Ջորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. (46 / 13)

Ողորմագին եւ բազում ողբոց եւ արտասուաց արժանի է պատմութիւնս: (25 / 4)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զմանութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելեւելս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն (28 / 44)

Անդանօր էր տեսանել տեսիլ ողորմագին եւ զարհուրական յոյժ (31 / 31)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց (34 / 18)

ՈՂՈՐՄԱԳՈՅՆ - 1

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի, եւ քան զառաջինն ողորմագոյն եւ բազում ողբոց արժանի: (28 / 25)

ՈՂՈՐՄԱԾ - 2

զի ողորմած է. վասն որոյ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիս: (25 / 16)

Վաճառականք՝ եկեղեցոյ շինողք եւ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեւանք եւ հանգուցիչք, եւ առ աղբատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 35)

ՈՂՈՐՄԵԼ - 2

պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ նղորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին (7 / 13)

այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր նղորմել. (11 / 42)

ՈՂՈՐՄԵԼԻ - 7

Այսոքիկ երկուց էր տեղեաց՝ լերինն եւ քաղաքիս գողորմելի պատմութիւնս. (32 / 7)

Յորս էր տեսանել տեսութիւն նղորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. (7 / 16)

այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն նղորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 37)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն նղորմելի եւ բազում ողբոց արժանի (28 / 5)

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն նղորմելի. (28 / 24)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա նղորմելի ենք քան զամենայն մարդիկ. (41 / 22)

քանիօ՛ն նղորմելի ենք եւ ողբոց արժանի: (49 / 42)

ՈՂՈՐՄԻՄ - 2

բայց նղորմեցաւ Աստուած, եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոցա, եւ խափանեաց զընթացս արշաւանաց անօրինացն: (25 / 34)

Եւ հրամայէ ի բանտի արգելուլ զամենաթշուառ անձն, քանզի կամէր թէ զղջանայ թերեւս, եւ խոստովանի ի բաց կալ ի պիղծ աղանդոյն. զի յոյժ նղորմէր կորուսեալ անձինն: (54 / 26)

ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս իրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 41)

Ո՛վ ողորմութեան քո Աստուած, որ այնքան ներեցեր անօրինացն իրոխտալ ի վերայ խաշին արօտի քո: (27 / 23)

Եւ ոչ կաթեր ի բնութիւն նոցա գութ ողորմութեան. թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն զքարի հարկանէին (51 / 4)

Եւ միւսովն զղջանայ ի վերայ չարեաց մերոց, քանզի Աստուած ողորմութեանց է: (25 / 20)

Եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն (25 / 18)

Եւ սիրտք նոցա յողորմութիւն ոչ եկեալք: (27 / 21)

Ոչ եւս ի ներումն եւ յողորմութիւն, այլ ի հատուցումն ասելեաց (46 / 28)

Եւ յողորմութենէն Աստուծոյ զօրացան գունդն Հոռոմոց (36 / 17)

որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած. «Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նորա յողորմութիւն»: (11 / 44)

Այլ Գագիկ այրական քաջասրտութեամբ միայն իջեալ առ նա, եւ ողորական բանիք հաւանեցուցանէ զնա (21 / 26)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորական բանիք եւ պարզեաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել (44 / 9)

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոտիք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ իսառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 13)

ՈՂՋԱԽՈՀԱՆԱԼ - 1

պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մ (25 / 37)

ՈՂՋՈՅՆ - 2

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուսւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուհաս. այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս իբացն: (13 / 4)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղւոջն խիլ արկեալ բրեցին զտունսն, եւ ապա հուր հարեալ այրեցին զքաղաքն (34 / 24)

ՈՃ - 2

Եւ մտին իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի (31 / 21)

Եւ բովանդակ կալեալ զաշխարհս իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի: (34 / 40)

Եւ յահագին զարհուրանացն զդողի առեալ ձեռինս՝ ոճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ խաղացուցանել (21 / 40)

Եւ մեր ի մերն դարձուցուք ոճ բանիս: (23 / 10)

Աստանօր ի մերս դարձուցից ոճ բանի պատմութեանս (29 / 19)

ԶԽորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ... ոչ կարեմ ոճ տողիս յառաջ խաղացուցանել: (35 / 31)

Իսկ մի ումն իշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ (5 / 45)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ումն, որ եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս (6 / 22)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ումն վրացի ազգա... երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր բանից (6 / 30)

Գլխաւոր զումն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (10 / 45)

Իսկ Կոմիանոս ումն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր... եղէւ անուանի յամենայն արեւելս (12 / 39)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ումն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց (13 / 11)

Այսպէս իսակամիտ ումն էր թագաւորն (14 / 12)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ումն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 21)

Յայնժամ այլ ումն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, եւ առեալ զայլ զգօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղոջ ուրեք որ կոչի Արծակ (16 / 23)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերէց ումն Կիրակոս անուն, որ կարթողիկոսարանին հիւրատէսն էր (20 / 45)

Իսկ մի ումն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք (21 / 14)

Հեծելագօրն անտէրունչ շրջեալ ումն ի Պարսս, ումն ի Յոյնս, ումն ի Վիրս:

(22 / 30; 22 / 31)

Իսկ իշխան նին Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 7)

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տէրութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւնն նորա Կամենաս նին (24 / 14)

քանզի եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի նին, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

Քանզի ինդրէ Աստուած՝ զի յորժամ զովանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին (26 / 7)

զի զովանս ի նոցանէ որք ի բունն անկանէին՝ սրամահ առնէին եւ որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին (28 / 5)

նմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին...իսկ նմանք ի դժուարին խոցուածոցն մարմանջեալք՝ աքստէին ոտիւք, (28 / 26; 28 / 30)

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին (28 / 36)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ զորս արտաքոյ՝ զովանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայպն կատականաց տեսողացն (31 / 36)

եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զովանս սպանանէին (32 / 45)

անչափ կոտորածս առնէին, զովանս սրով (33 / 1)

Իսկ զմի նին յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30)

Իսկ երեց նին ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն. եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, երեցն զիւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր (38 / 11)

Յայնժամ մի նին զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթի եւ ծծմբով. եւ արկեալ յաման ապակեղէն, եւ նստեալ ի վերայ ազնիւ երիվարի, քաջասիրտ եւ արի գուրով, վահանաւ միայն զթիկունս ամրացուցեալ (38 / 33)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ գովն անել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն (44 / 2)

Իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, գովանս իշխանաց պահէր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 11)

ովանք ի գալ գիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն, (47 / 4)

գովանս բուն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 8)

Եւ գովանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն գազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 11)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ովն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր (51 / 36)

Յակոբոս եպիսկոպոս ովն որ ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ, սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր (51 / 45)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք, ովանց ընկալեալ եղև այս, եւ ովանց ոչ. (53 / 38; 53 / 39)

Կրօնաւոր ովն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյգք եւ ինդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 12)

Եւ ովանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխաստն եւ դիրակործանն (55 / 6)

ՈՉ/բայի և այլ խոսքի մասերի հետ/ - 333 մյուս հաշվարկով՝ 330

Շունչ ի մեզ ոչ մնաց, Եւ կորեաք ի հատման յուսոյ մերոյ. Ջորացաւ մահ եւ եկով, Եւ դժոխք շատ ասել ոչ կամեցան. Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք, Եւ

յանգման յաւուրս մեր ժամանակ նչ ծանեաւ Ջմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 8; 3 / 11; 3 / 13)

Ի սիրելեաց քակտեալք գորս նչ սուր սատակեա (3 / 20)

Եւ նչ գիտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական գօրն (3 / 45)

Եւ այս նչ եթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա (3 / 47)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր նչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել (4 / 5)

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ. «Փոխանակ զի նչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զջուրն Սելովմայ որ գնայր խաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ գորդին Տարէէլա (4 / 8)

անհանգիստ պատերազմօք նչ կարաց ընդ ձեռամբ առնել. (4 / 27)

իսկ որդիք նորա՝ քանզի նչ հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ էլին առ թագաւորն. քանզի «Ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ նչ կարէ կեալ»: (4 / 29; 4 / 31)

Իսկ նա նչ առնու յանձն (4 / 46)

Եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն նչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 3)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս նչ կարաց համբերել (6 / 13)

Այլ նա նչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին. քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ նչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 34; 6 / 36)

Յորում տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ, մօրից պատահեալ երիվարին՝ նչ կարաց անցանել (7 / 9)

«Հատուցէ, ասէ, յանդիման ատելեացն իւրոց, եւ նչ յամեցուցէ»: (7 / 30)

Սակայն այսու ամենայնիւ նչ շիջաւ բարկութիւն նոր (7 / 47) (8 / 3)

քանզի իւր նչ գոյր որդի թագակալ թագաւորութեանն (8 / 23)

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ գոր նչ կարացին հաստատել, խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր գոր ինքեանք կամիցին: (8 / 39)

Որոյ նչ հաւանեալ՝ չառնու յանձն. որք նչ թուլացան ի խնդրոյն, այլ բռնադատեալ հաւանեցուցին մինչեւ յանձն էառ: (9 / 2; 9 / 2)

Բայց նչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս (9 / 6)

Եւ յայնքան բազմութեան նչ որ մեռանի (9 / 18)

Նոյնպէս եւ աստ նչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 23)

Եւ այսոքիկ նչ հեռի ժամանակաւ, այլ երկու կամ երեք յամօք առաջ գործեցաւ. եւ յայնմհետէ եւ այսր տիրեցին Հոռոմք արեւելից: (9 / 28)

Եւ զի նչ գոյր այլ իւրք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն... Ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 32)

Վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի, բայց նչ իբրեւ զիւր հայրենի ժառանգութիւն, այլ պարզեւք էին այսոքիկ ի թագաւորէն վասն նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 13)

Այլ նա նչ առնու յանձն (10 / 26)

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ Բագում զօրս ունի որպէս նչ այլ որք, (10 / 35)

Որոյ երթեալ նչ էւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (10 / 40)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր նչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ (11 / 3)

Եւ երկարեալ յորդութեան ձեանն, եւ իստութեան սառնամանեացն, ջոկք ձիոցն եւ ջորեացն ընդարմացեալ նչ կարացին շարժել: (11 / 36)

«Ես մասնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու նչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 44)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, նչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց (11 / 45)

«Ոչ ասէ, իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր տկարացուցանէ զհակառակորդն»: (12 / 9)

քանզի նչ կամէին եթէ Կոստանդին թագաւորեցէ: (12 / 17)

Եւ զայնոսիկ որ նչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, նչ պահել կենդանի. քայց նչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ որսասջիր: (12 / 26; 12 / 26; 12 / 27)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս, որ զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիք, յարիական քաջութեանց նչ պարապեաց առնուլ կին (13 / 25)

Եւ սորա եւս քանզի որդի նչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի (13 / 29)

այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ նչ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն, (14 / 15)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ նչ ասելի քան զուր հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 18)

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ նչ էւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27)

նչ հնազանդին նմա(14 / 35)

Եւ իբրեւ նչ կարէին զելս իրացն իմանալ, որք մահմետական օրինօքն սովորեալք էին (15 / 1)

զի նչ ըստ ազգի վարի, որպէս եւ այլ ազգաց թագաւոր եւ որդի թագաւորի: (15 / 29)

Սա նչի թագաւորական տոհմէ, եւ նչորդի թագաւորի, եւ նչիշխանութեամբ յերեւելի սպայից (15 / 33; 15 / 33; 15 / 33)

բայց նչգիտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ (16 / 5)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, նչկարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիրմէ ապստամբ գնա կարծելով: (16 / 13)

Այլ թէպէտ այսպէս, թէպէտ այնպէս, սակայն մինչ ի վախճանն նչհեռացաւ ի նմանէ այսն որ լլկէր գնա: (16 / 17)

Իսկ զօրքն Հոռոմոց յանառակ գործոց եւ ի գինոյ թմբբեալ, նչկարացին զգուշանալ անձանց: (16 / 30)

Եւ այս եղև նչվասն արդարութեանն Պարսից, այլ վասն անօրէնութեան մերոց զօրացն (16 / 32)

Իսկ զօրքն որ յԱրծակ՝ նչժամանեցին նոցա յօգնականութիւն: (16 / 35)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ նչգոյ նոցա հնարս ապրանաց (16 / 43)

«Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք նչեղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի» (17 / 13)

հանապագ զնոյնն ասէր եւ յասելոյն նչդադարէր: (17 / 25)

Բայց նչկարաց ժամանել(17 / 46)

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչչեւ ի բուռն եկեալ էր՝ չորացաւ. յորմէ նչլցաւ բուռն հնձողին եւ նչլցան գիրկք բարձողացն զորայն. նաեւ բարեբանութիւն անցաւորացն նչկաթեաց ի լսելիս: (18 / 14; 18 / 15; 18 / 15)

քանզի նչսակաւ տարակոյսք գնա պաշարեալ պահէին (18 / 24)

Զօր բազումք կարծեցին սիդելի գոլ նոա, բայց եւ նչգիտեմ, եթէ այսպէս է եւ եթէ այնպէս. որպէս ինքն յիրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի, եթէ վասն աշխարհի խաղաղութեան նչխնայեցի յիս (18 / 30; 18 / 32)

նչ միայն չինդրեր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, ինայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ (19 / 16)

Իսկ սա նչ ած այսպիսի գմտաւ ինչ, եւ նչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ որ ի ձեռն մարգարէին զթագաւորսն Իսրայէլի թշնամանելով ասէր. «Վա՛յ է նոցա զի կամեցան թագաւորել եւ նչ ինեւ», եւ որ այլն եւս: (19 / 21; 19 / 21; 19 / 25)

Արդ՝ նչ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատու (19 / 26)

զի նչ ուստեք է իշխանութիւն, եթէ նչ Աստուծոյ». չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն, այսինքն զաթոռոյն. քանզի նչ եթէ զամենայն իշխան Աստուած յարուցանէ: (19 / 33; 19 / 34; 19 / 35)

Զի նչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք (19 / 39)

Յորում շարժեցաւ աթոռ հաստատութեան նոցա, եւ այլ նչ էառ զկայումն (20 / 8)

այլ զամուրն նչ տայ ի Գագիկ, եւ նչ զայլ ամուրսն զորս ընդ ձեռամբ ունէ (21 / 28; 21 / 28)

եւ յահագին զարհուրանացն զողորմ առեալ ձեռինս՝ զոճ տողիս նչ կարեմ յառաջ իսողացուցանել (21 / 40)

Ոչ լսի ձայն ուրախութեան ի կուրսս այգեաց, եւ նչ բարեբանութիւն առ կոխօղս հնձանի: (22 / 34; 22 / 34)

Ոչ իսողան մանկունք առաջի ծնողաց, եւ նչ նստին աթոռով ծերք ի հրապարակս: (22 / 35; 22 / 36)

Ոչ լսի ձայն հարսանեաց, եւ նչ զարդարին առազաստք հարսնարանի: (22 / 36; 22 / 36)

Պակասեաց այս ամենայն եւ կորեաւ եւ «Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» ըստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 38)

Ո՛վ սիրտ քարեղէն, որ նչ լքանի հառաչմամբ եւ բեկանի հեծեծելով: (22 / 41)

Ժամ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս. «Ճանապարհք Սիրովնի, ասե, սգան, զի նչ որ է որ մտանէ»: (22 / 43)

Ոչ, ասե, ոսկեղինօք եւ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենաստուր սնոտի պաշտամանցն, այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 1)

Արդ թի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին առաւ Անի, նչ պատերազմի օրինիւ, այլ պատիւր բանիւ. (23 / 11)

Հաւատաց վասն երդմանցն եւ իսաչին, եթէ վասն իսակութեան մտացն եթէ վասն երկիւղածութեան բարուցն՝ նչ գիտեմ (23 / 18)

Եւ նչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին գնա, այլ նենգաւորին Սարգսի սաղրելոյն լուեալ՝ ել ի քաղաքէն, եւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն (23 / 21)

Ձոր տեսեալ թագաւորին՝ նչ յիշեաց զերդմունսն, եւ նչ զխաչին զմիջնորդութիւնն (23 / 25; 23 / 25)

Այլ նա նչ առնու յանձն: (23 / 27)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իւելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ նչ այլ որ, իբրեւ ետես եթէ նչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 30; 23 / 30)

Եւ եկեալ՝ նչ ըստ առաջին պատուոյն մեծարէ զհայրապետն: (24 / 15)

Ձայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեք իրատիցիմք, եւ նոքա ուսանիցին թէ նչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին զոր արարին (25 / 12)

Եւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել ի վերայ մեր, զի ողորմած է. վասն որոյ նչ ի սպառ բարկանայ եւ նչ յաւիտեան պահէ ոխս: (25 / 16; 25 / 16)

Ոչ գիտեմ զտէր, եւ զԻսրայէլ նչ արձակեմ»: (25 / 26; 25 / 26)

նա՛ ի մոռացօնս եղև մեզ այս, եւ նչ ծագեաց անգամ ի սիրտս մեր զհտութիւն նորա. (25 / 43)

Եւ նչ գոյր ի յիշատակ մեզ տերունական պատուերն՝ իմաստնացուցիչ իրատն. «Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոնս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, նչ այլ թէ նչ սպաշխարիցէք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (25 / 47; 26 / 2; 26 / 2)

Եւ նչ ցաւեր նոցա վասն բեկմանն Յովսէփու: (26 / 6)

Մերս քանի՞ն առաւել ողբոց արժանի է, որ նչ սպառնալիք միայն (27 / 9)

Եւ սիրտք նոցա յողորմութիւն նչ եկեալք: (27 / 21)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ նչ որ իցէ որ կարդայցէ զանուն քո (27 / 32)

ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն, եւ անասնոցն որ նչ գոյր թիւ: (28 / 2)

կանացիքն յիմարէին եւ երիտասարդքն խիզախէին, այլ ելս իրացն նչ կարէին իմանալ: (28 / 13)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնոսա. նչ գոյր անդ սէր սիրելեաց եւ նչ աւաղ բարեկամաց (28 / 14; 28 / 14)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ նչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

Քանզի բազմադիմի էին օրհասք մահուն. զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն զտանել, եւ նչ որ էր որ տայր (28 / 28)

ի սողալոյն պակասեալք ի ձայնս, նչ կարէին արտաքս բերել զհագագն (28 / 43)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ նչ ընդ որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա, այլ լեառն արեան, կոխման եւ կորստեան: (29 / 1)

Ոչ է մարթ անուանել զքեզ լեառն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի (29 / 2)

Ո՛վ լեառն, նչ ըստ Հերմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 6)

Ո՛վ լեառն, նչ ըստ սինեականին Մովսեսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, (29 / 8)

քանզի նչ էթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս, յոր սինքրօք փախստէիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 21)

Ոչ գոյր խաբէութիւն ի վաճառսն, եւ նչ նենգութիւն ի տուրեւառիկ փոփոխմունսն: (29 / 35; 29 / 36)

դատաստան որբոց նչ առնէին, եւ յիրաւունս այրեաց նչ խոնարհէին: (30 / 3; 30 / 3)

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան, եւ զայն ի ձեռն արծաթոյ եւ նչ Աստուծով (30 / 20)

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն (30 / 38)

«Թէ նչ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսեցոցն, նչ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 42; 30 / 43)

Եւ մէք նչ յարդարութիւնն եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք, եւ զո՞ր ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 44)

հեղին զարիւնս ծառայից քոց որպէս ջուր, նչ որպէս յայնժամ՝ շուրջ զԵրուսաղեմաւ միայն, այլ՝ թէ ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն (31 / 13)

«Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ, զի նչ ծանեան զիս»: (31 / 27)

բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ նչ որպէս յայնժամ: (32 / 3)

զի մէք զամենայն անցս չարեացն նչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մէնջ՝ յաւերակացն ուսանի ինդրօղն: (32 / 5)

Քանզի հեծելագօրքն Հոռոմոց նչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին (32 / 17)

«Քանզի նչ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր քաղէ զգօրութիւն հակառակամարտին»: (32 / 25)

Իսկ նորա նչ այսպես խորհեցան (32 / 27)

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից նչ հաւանէին (32 / 30)

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ նչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

Եւ զայն նչ անձին ի յիշատակ գԴաւթայն որ առ մսեղէն բլուրն, որ մեծաւ իրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ (32 / 35)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք գիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ նչ յագեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից, մինչեւ սպառեցին եւ բարձին ի միջոյ: (33 / 6)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպօլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկիւ կամէին արկանել զնա. իսկ նա նչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ նչ ես հաւանիմ: (33 / 34; 33 / 35)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ նչ ելանիցես աստի, եթէ նչ զհրամայեալսն ի մէնջ յանձն առնուցուս. իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ նչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 36; 33 / 36; 33 / 38)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց, յառաջ կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտիւ, նչ զիտեմ (33 / 41)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, նչ միանգամ, այլ երիցս անգամ (35 / 3)

ամենայն ուրեք կոծ եւ լալականաց հանդէսք. նչ ուրեք քահանայից երգք. նչ ուրեք լսի փառաբանութիւն Աստուծոյ: (35 / 8; 35 / 8)

Ոչ ուրեք բանին զիրք առ ի խրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց (35 / 9)

Ոչ ուրեք լսի ձայն հարսանեաց, եւ նչ աւետիք նորածին մանկանց. նչ նստին ծերք աթոռով ի հրապարակի, եւ նչ խաղան մանկունք առաջի նոցա. նչ երամանան անդեայք ի յարօտս, եւ նչ խայտան գառինք ի մարգս: (35 / 11; 35 / 11; 35 / 12; 35 / 12; 35 / 13; 35 / 13)

— Ո՛ջլնու հնձող որայի զգիրկս, եւ նչլսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց. նչլնուն կալք ցորենով. եւ նչզեղուն գուրք զինով. նչլսին ձայնք ուրախութեան ի կուրս այգեաց եւ ն՛ջճանրանան պահառք ի ստոմանեաց: (35 / 14; 35 / 14; 35 / 15; 35 / 15; 35 / 15; 35 / 16)

Բարձաւ այս ամենայն, կորեաւ եւ ն՛ջերեւի: (35 / 17)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ն՛ջ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, (35 / 20)

հատկիւմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ, եւ յիմարին միտք եւ զողի հարկանի ձեռքս եւ նչկարեմ զոճ տողիս յառաջ խաղացուցանել: (35 / 31)

Ո՛ր սիրտ քարեղէն, որ զայս լսելով նչ հեղձնու արտասուօք ընդ բազմաղիմի չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 3)

բայց փախստէիցն զհետ նչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրու հանդիպեցին: (36 / 19)

վասն որոյ նչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել, յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 27)

ապա թէ այլում է, զայն նչ զիտեմ: (36 / 35)

աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղեւ խռովութեամբ, եւ նչ ուրեք գտանիւր տեղի ապաւինի(36 / 42)

ն՛ջ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 46)

Բայց Աստուած որ նչ ի սպառ բարկանայ եւ նչ յաւիտեան պահէ ոխս, եւ նչ ըստ մեղաց մերոց առնէ, այլովքն հանդերձ, արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 8; 37 / 9; 37 / 9)

յորում ետես աշխարհաժողով մարդոյ եւ անասնոյ, եւ նչ ինչ փոյթ արար. (37 / 13)

«Ո՛ջ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոցա, որ շուրջ են զինեւ» եւ որ ի կարգին է: (37 / 26; 37 / 27)

Չայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, նչ ինչ կարացին վճարել (38 / 16)

Իսկ քաղաքին լինէր ուրախութիւն նչ սակաւ: (38 / 32)

Չոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ մտեալ եւ նչ կարացին հասանել: (38 / 41)

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ նչ ինչ ունելով վերս յանձին: (38 / 42)

Ոչ ինչ է, ասէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. եւ ապա զի՞նչ: (39 / 17)

յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն, եւ նչ ամաչեցուցանէ զայնօսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 20)

որ նչ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, նչ տրտմեցուցանէր՝ եւ նչ նեղէր զնոսա (39 / 23; 39 / 24; 39 / 24)

քանզի նչ գոր ինչ կասէր՝ կարաց վճարել ինչ: (39 / 40)

Չոր եւ իսկ աչօք մերովք տեսաք առ սմա եղեալ. քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն, իսկ սա նչ այնպէս. ...նչ որ ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (39 / 47; 40 / 5)

Իսկ Թեոդորայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում նչ որ կարացէ ի վերայ յառնել: (40 / 17)

Յորոց հինէ՝ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան, եւ նչ ժամանեալ ամենեցուն ի ներքս մտանել (40 / 28)

Իսկ զօրքն Պարսից ... անհնարին կոտորածս առնէին, որում նչ որ գոյր օգնական (40 / 31)

Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ նչ գերկիրդ գերի տանիմք: (40 / 38)

Որում նչ առեալ յանձն (40 / 39)

Իսկ եւ նչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ (41 / 10)

յորոց քանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ գետին մտեալք, նչ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել. քանզի եւ դոնապանն նչ ընդունէր գնոսա (41 / 29; 41 / 30)

Ո՛ւր թագաւորացն աթոռք, ահա նչ երեւի. ո՛ւր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին. ահա նչ են, եւ նչ եւս երեւին (41 / 37; 41 / 39; 41 / 39)

«Ոչ թողից զքեզ եւ նչ ընդ վայր հարից». (42 / 34; 42 / 34)

Իսկ յանարժանիցն ձեռնթափ լինի ասելով. «Ոչ եղիցի անձն իմ ընդ նոսա». եւ դարձեալ, «Իցէ՛ զի կարդայցէք առ իս, եւ եւ նչ լուայց ձեզ. խնդրեսցեն զիս չարք, եւ նչ զսցեն». եւ դարձեալ. «Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր ի վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ. եւ եթէ յաճախիցէք յաղօթս, նչ լուայց ձեզ». քանզի զի՞նչ հաղորդութիւն է լուսոյ ընդ իսաւարի: (42 / 41; 42 / 42; 42 / 43; 42 / 45)

զի մի՛ ասիցէ, թէ՛ Ոչ ճանաչեմ զձեզ (42 / 47)

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, նչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 17)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար, նչ մնալով ի բնակչաց տեղւոյն եւ նչ մի, բայց թէ ի ճանապարհի ուրէք ոք կայր: (43 / 35; 43 / 36)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, նչ մնալով կենդանի՝ բայց եթէ յամբոց ուրէք: (43 / 41)

Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել. կամ թէ նչ զձեր հոռոցն հարկեցից Պարսից (44 / 14)

Որում նչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն, եւ ժողովեցան զօրք բազումք, որոց նչ գոյր թիւ: (44 / 15; 44 / 17)

Եւ ապստամբեալք ի թագաւորէն երդմամբ չափ նչ հնազանդել նորա թագաւորութեանն: (44 / 19)

Բայց այժմ շենք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նոցա նչ գոյ տեղի բնակութեան (44 / 48)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ նչ կարէ կէալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղև իսկ(45 / 12)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ զյիշատակն վայիւ արարաք, եւ նոքա իբրև զգայլս զհշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ նչ գուցէ հովիւ, զի նչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 17; 45 / 17)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ նչ թէ աւարաւ յազենային, այլ անյազ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 19)

Եւ իբրև այնու նչ կարաց հնազանդեցուցանել, ապա մարտ եղևալ, պատերազմաւ կամէր տիրել քաղաքին: (45 / 34)

Եւ քանզի նչ գոյր հակառակ ոք (45 / 43)

զի ո՞յր ուրոյք ի տեսողացն նչ բեկանէր սիրտն, եւ նչ գողոյի հարկանէր անձն, եւ նչ խաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն (46 / 16; 46 / 17; 46 / 17)

Ոչ էւս ի ներումն եւ յողորմութիւն, այլ ի հատուցումն ատելեաց (46 / 28)

Այսոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՞վ քաղաք, նչ էւս քաղաք ապաստանի, (46 / 33)

նչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ, եւ եղև կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչև ի կատարած յաւիտենից: (46 / 39)

Եւ քանզի նչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոզի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն (46 / 48)

սկսան կոտորել զնոսա, նչ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրև զոչխարս արգելեալս ի բակի. զոմանս բուռն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 8)

Եւ նչ եղև մեզ այցելութիւն ի տեսոնէ, վասն զի նչ լուաք նմա մինչև ի խաղաղութեան էաք: (47 / 31; 47 / 31)

վասն այնորիկ եւ նա նչլուաւ մեզ ի ժամանակի նեղութեան, այլ դարձոյց գերեաս իւր ի մենջ: (47 / 35)

Իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամետ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, նչխտտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի. նոյնպէս եւ նոքա, նչտալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, գիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 1; 48 / 3)

բայց ելս իրացն նչգտանէին: (48 / 8)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ նչմնալ կենդանւոյ ուրուք՝ որ բանայր գրերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 25)

այլ նա նչհաւատաց եւ նչառ յանձն: (48 / 33; 48 / 34)

Գաւազան տանջանաց եւ նչխրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ գտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն (49 / 1)

եւ նչեւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեառն ի կեանս իւր (49 / 25)

զի ծառայեցին արարածոց, եւ նչարարչին որ է օրհնեալ յաւիտեանս(49 / 40)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր ել ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ նչգիտեմ (50 / 28)

եւ զանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս. զի զտղայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիւք եւ նետիւք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, եւ նչկաթեր ի բնութիւն նոցա գութ ողորմութեան (51 / 3)

Բայց կեղծաւորութիւն էր այն, եւ նչճշմարտութիւն(52 / 9)

որպէս գրէ երանելին Յովհաննէս, թէ «Առ ի մենջ ելին, այլ նչէին ամենեքեան նոքա ի մենջ». (52 / 33)

ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիւիք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ, յոր հերձուածողական ժանգաբուղի առուքն նչ կարացին մուտ առնել: (52 / 40)

Եւ նչ ած ի յիշումն զտէրունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումնն առ Պետրոս (53 / 10)

Ոչ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրուք լուաւ. (53 / 13)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմք չապաշխարեաց, նմա նչ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք (53 / 34)

Եւ առ այս յերկուս բաժանեցան ժողովուրդք, յոմանց ընկալեալ եղեւ այս, եւ յոմանց նչ (53 / 39)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղեւ բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ խառնիճադանճ բազմութեանց՝ որոց նչ գոյր թիւ: (53 / 45)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ նչ Սատուած. նչ ածեալ զմտաւ գղալթական երգսն, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս».(54 / 2; 54 / 2)

Այլ Աստուած՝ որ նչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն (54 / 5)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ նչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ նչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ նչ ինճ զխայտութիւնն, այսպէս եւ նչ չարն զիւր չարանալն. քանզի եւ զիշերի հատեալ զբանտն եւ փախստական եղեալ, անցանէ յաշխարհն Յունաց՝ եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (54 / 27; 54 / 27; 54 / 28; 54 / 28)

Իսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն նչ առնուն յանձն(54 / 33)

Ոչ երթեալ ըստ գրոց կանոնի եւ նչ համաձայնեալ քրիստոնէից, ի բաց թողլի է. (54 / 41; 54 / 42)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, նչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն, որպէս այն

առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիւրակործանն. այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ նչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեցի առ նոսա: (55 / 7; 55 / 10)

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, գոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, նչ եղև խափան եւ դիմահար Եդերայ, որ յարեաւ սատան Սողոմոնի (55 / 15)

մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք նչ զղջանան կամ ապաշխարեն (55 / 19)

Ձի նչ էթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ (55 / 22)

Ձի նչ էթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղև. վասն զի նչ սակաւք էին որ աչօք տեսին, եւ նչ լսելեաց կարօտացան. զի բազում աշխարհ եւ քաղաք ա՛յն էին որ ապրեցան յայնմ հինէ. այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամրութեամբն ապստամբեցան նչ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ տայ զբարձր աշտարակս ի կոխումն եւ զքաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 24; 55 / 26; 55 / 26; 55 / 29)

Ոչ իմացան եւ նչ առին ի միտ զահ տեառն եւ զսպառնայիս որ ի նման (55 / 30; 55 / 30)

Եւ զայն նչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն. եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան, եւ խուճապեալք յերկիւղէն՝ նչ որ յազգայինսն կամ ի կարելոր բարեկամսն հայեցաւ, այլ իւրաքանչիւր որ ահիւ ըմբռնեալ: (55 / 47; 56 / 4)

Եւ զպարսկական սուրն ի գործ արկեալ, նչ ումէք խնայէին: (56 / 8)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրև գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, եւ նչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ ըմպելի, (56 / 12)

վասն զի նչ գոյր որ թաղեր եւ հարկաւոր հողովն ծածկեր զխողխողեալսն: (56 / 23)

Եւ ի գործոց աղտեղութեան նչ խորշին (56 / 32)

Եւ արդ նչ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, գորոց նչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մեզ, եւ նչ յուսմեքէ պահանջեցաւ ի մենջ, եւ նչ մեք կարօղ եմք ձեռն արկանել. վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք, այլոց թողով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց, զի թերեւս պահանջեսցէ որ ի նոցանէ. եւ այսու նախանձ արկից կարողացն. բայց տուգանք նչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի (56 / 41; 56 / 42; 56 / 42; 56 / 43; 56 / 46)

Իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից նչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն (57 / 5)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր չաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ նչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ, թէ նչ բազմութիւն զօրաց կարիցեն սպրեցուցանել զթագաւորն, եւ նչ զհսկայ՝ զօրութիւն իւր. այլ աջ եւ բազուկ ամենակալին: (57 / 17; 57 / 17; 57 / 18)

Եւ նչ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն. զի նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա. զի նչ եթէ այլ որ դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 25; 57 / 27)

Վասն որոյ նչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ առնուլ մինչեւ զայցեն ժողովեսցին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն (57 / 29)

Եւ իբրեւ իրոյստալով առ իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղխէին, եւ դեռեւս նչ երեւեր եւ նչ միոյ գնդի պարտութիւն (57 / 42; 57 / 42)

Եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ նչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին (57 / 45)

այց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ նչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին, եւ նչ զթիկունս դարձուցանէին (58 / 3; 58 / 4)

Այլ գայն նչ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեսոն նչ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն. եւ նչ էլ տէր ընդ զօրս մեր զինու եւ վահանաւ, եւ նչ էհան սուր ընդդէմ թշնամեացն եւ արգել. եւ նչ տէր զօրութեանց ընդ մեջ իւր ածաւ, եւ նչ եղջիւր փրկութեան եւ յուսոյ եղեւ մեզ տէր: (58 / 13; 58 / 14; 58 / 15; 58 / 15; 58 / 16; 58 / 17)

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ նչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ (58 / 27)

Յայնմ հետէ բարձաւ զօրութիւն յիշխանաց եւ ի զինուորաց, եւ նչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան. եւ իշխանք նենգութեամբ եւ մախանօք առ իրեարս կային, եւ զդատաստանաց իրաւունս բարձին. միայն գաշխարհն աւերէին եւ նչ փրկութիւն գործէին: (58 / 35; 58 / 38)

եւ նչ էհաս ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ (59 / 19)

եւ որ նչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 32)

Եւ նչ համբաւ խաղաղութեան կամ աւետիս բարեաց լուաք. եւ նչ մի արձան յաղթութեան կանգնեցաւ՝ նչ թագաւորաց եւ նչ իշխանաց: (59 / 39; 59 / 40; 59 / 40; 59 / 41)

Եւ նչ այդ միայն, նաեւ նչ մարթացին կրօնաւորք զդիմի հարկանել պատերազմասէր դիւին (59 / 41; 59 / 41)

եւ եղաք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում նչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան (60 / 10)

Ջի իրաւունք եւ դատաստան բարձաւ ի մէնջ, եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մերոց տեղի նչ գոյր (60 / 15)

վասն զի նչ համարէին թէ զոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 21)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան. անտերունչ եւ անվերակացու՝ ըստ հոգւոյ եւ ըստ մարմնոյ, եւ նչ գոյ մի տեղի ապաստանի գտանել մեզ (60 / 34) զի որով նչ ծառայեցաք տեսոն՝ ծառայեցուք այլազգեաց, (60 / 36)

Զի ն՛չ եթէ ըստ յանցանաց մերոց խրատեաց զմեզ, այլ գրութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս խրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 40)

Զի նչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիրութեան (61 / 9)

Եւ նչ որ ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թէպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ. նչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ նչ եղեւ յազումն ազահութեան նոցա իբրեւ հրոյ (61 / 12; 61 / 13; 61 / 14)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ն՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ, զի նչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել (61 / 25; 61 / 26)

ՈՉ ԱԻԵԼԻ ՔԱՆ - 1

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ նչ ակելի քան գութ հարիւր կամ զհազար այր (14 / 18)

ՈՉ ԵԹԷ - 5

Արդ՝ ն՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատու (19 / 26)

քանզի նչ եթէ զամենայն իշխան Աստուած յարուցանէ: (19 / 35)

քանզի նչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս, յոր սինլքորք փախստեիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 21)

Զի նչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեսոն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ (55 / 22)

Զի նչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղեւ (55 / 24)

ՈՉ ԵԹԷ...ԱՅԼ - 1

Զի ն՛չ եթէ ըստ յանցանաց մերոց իրատեաց զմեզ, այլ գթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս իրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 40)

ՈՉ ԵԻՍ - 3

Որոյ երթեալ նչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (10 / 40)

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ն՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 27)

Պակասեաց այս ամենայն եւ կորեաւ եւ «Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» ըստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 38)

ՈՉ ԹԷ...ԱՅԼ - 4

Զի նչ թէ ի մարդկանէ ումեքէ դատեցաւ, այլ յիրաւացի Աստուծոյ դատաստանացն, որ զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք (19 / 39)

Իսկ եւ նչ թէ սպառնալեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ (41 / 10)

, զի նչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 17; 45 / 17)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ նչ թէ արարաւ յագենային, այլ անյագ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 19)

ՈՉԻՆՉ, ՈՉ ԻՆՉ - 12

Իբր ի թշնամեաց հալածեալք ի սառնամանեացն՝ նչինչ փոյթ առնելով ընչից, անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 3)

քանզի նշինչ օգնեն ինչք յաւուր բարկութեան: (14 / 26)

Իսկ թագաւորն նշինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր (15 / 16)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօք եւ գանձուց առատատուր պարգևօք, եւ նշինչ վճարեցաւ այնու. (32 / 41)

Իսկ սա զգանձան զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ նշինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն (40 / 7)

Թագաւորեաց ամս երեքտասան, նշինչ բարի յիշատակաց արժանի եղեալ: (40 / 15)

Եւ նշինչ վասն որոյ զայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 28)

Նոյնպէս եւ աստ նշինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 23)

յորում ետես աշխարհաժողով մարդոյ եւ անասնոյ, եւ նշինչ փոյթ արար. (37 / 13)

Զայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, նշինչ կարացին վճարել (38 / 16)

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ նշինչ ունելով վերս յանձին: (38 / 42)

Ոչինչ է, ասէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. եւ ապա զի՞նչ: (39 / 17)

ՈՉԽԱՐ - 2

Այլ յինքն ամփոփեալ զգօրութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց. եւ իբրեւ գոչխար ի զենումն ետ: (58 / 19)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ գոչխարս արգելեալս ի բակի (47 / 8)

ՈՉ ՄԻ - 3

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, (35 / 20)

Զի ոչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիրութեան (61 / 9)

Զի ոչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիրութեան (61 / 9)

ՈՉ ՄԻԱՅՆ...ԱՅԼԵԻ -1

ոչ միայն չխնդրէր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, ինայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ (19 / 16)

ՈՉ ՈՔ -16

Էւ յայնքան բազմութեան ոչ ոք մեռանի (9 / 18)

Ժամ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս. «Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ ոք է որ մտանէ»: (22 / 43)

Հողմք մերժեցին զմեզ, Էւ ոչ ոք իցէ որ կարդայցէ զանուն քո (27 / 32)

Քանզի բազմադիմի էին օրհասք մահուն. զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, Էւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ էւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել, Էւ ոչ ոք էր որ տայր (28 / 28)

ամենայն ուրեք կոծ էւ լալականաց հանդէպ. ոչ ուրեք քահանայից երգք. ոչ ուրեք լսի փառաբանութիւն Աստուծոյ: (35 / 8; 35 / 8)

Ոչ ուրեք բանին զիրք առ ի խրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց (35 / 9)

Ոչ ուրեք լսի ձայն հարսանեաց (35 / 11)

աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղև խռովութեամբ,
եւ ոչ ուրեք գտանիւր տեղի ապաւինի(36 / 42)

ոչ ուրեք ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 5)

Իսկ Թէոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում ոչ ուրեք կարասցէ ի վերայ յառնել: (40 / 17)

Իսկ զօրքն Պարսից ... անհնարին կոտորածս առնէին, որում ոչ ուրեք գոյր օգնական (40 / 31)

, եւ խուճապեալք յերկիւղէն՝ ոչ ուրեք յազգայինսն կամ ի կարելոր բարեկամսն հայեցաւ, այլ իւրաքանչիւր ոք ահիւ ըմբռնեալ: (55 / 47; 56 / 4)

Եւ զպարսկական սուրն ի գործ արկեալ, ոչ ուրեք խնայէին: (56 / 8)

Եւ ոչ ուրեք պահանջեցաւ ի մէնջ (56 / 42)

Եւ ոչ ուրեք ի նոցանէ բարեմիտ եղև առ մեզ (61 / 12)

ՈՉ ՍԱԿԱՒ - 2

. վասն զի ոչ սակաւք էին որ աչօք տեսին, եւ ոչ լսելեաց կարօտացան (55 / 26;)

իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւք աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն (57 / 5)

ՈՍԿԵԶՕԾ - 1

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեզօծ զարդիւք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 19)

Որպես մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գրէ. «Ոչ, ասէ, nuljhiop եւ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնտտի պաշտամանցն, այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 1)

Եւ իբրեւ եմուտ muljhi ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտոյ զլիտոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 20)

Իսկ թագաւորն որ երեկ muljhi աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 10)

Եւ ապա պարապեալ ի գործոյն՝ հրաման տայ nuljhi լականաւ ջուր պատրաստել առ ի լոգանալ նմա: (15 / 19)

Դանիէլ յիրում մարգարեութեանն՝ զոր ետես, որոյ զլուին nuljhi էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են (15 / 26)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս, գրով եւ nuljhi մատանեալ յազգէ յազգ մինչեւ յալիտեան: (23 / 34)

մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում nuljhi բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա (26 / 22)

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, nuljhi զարդուցն, զլիտոյն կնտութիւն». (30 / 33)

«Փոխանակ nuljhi կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատռուական հանդերձիցն քրձազգեաց, ասէ, լինել» (30 / 35)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ նսկի մատանեալ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 43)

Ի նոցանէ զարդ նսկոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայելացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա (49 / 34)

ՈՍԿԸ - 1

Եւ եղաք իբրեւ գոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան (60 / 9)

ՈՍՏԱՅՆ - 1

ո՛ր հայրապետական արթոն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական արթոյն եղ զարթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով եւ սարդի ոստայնի լցեալ (41 / 44)

ՈՎ/ ձայն/ - 22

Ո՛վ Աստուած քո յայնժամ ներողութեանն. ո՛վ թագաւորին անողորմ հրամանատուութեանն: (7 / 45; 7 / 46)

Ո՛վ դառն վաճառոյն այնորիկ. քանի՛ արեանց զանձն պարտական կացոյց. (21 / 6)

Ո՛վ լսելիք տանիցին զթշուառութեանս մերոյ զպատմութիւն: (22 / 40)

Ո՛վ սիրտ քարեղէն, որ ոչ լքանի հառաչմամբ եւ բեկանի հեծեծելով: (22 / 41)

Ո՛վողորմութեան քո Աստուած, որ այնքան ներեցեր անօրինացն խրոխտալ ի վերայ խաշին արօտի քո: (27 / 23)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ն՛վլեան (29 / 1)

Ո՛վլեան, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 6)

Ո՛վլեան, ոչ ըստ սինէականին Մովսեսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լռեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 8)

Ո՛վլեան, համաձայն տեսանեմ զքեզ լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան ազունքն Իսրայէլի: (29 / 12)

Իսկ զայրեցելոցն ն՛վկարիցէ բերել զհամար. (31 / 33)

Եւ որք յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան, զնոցա ն՛վկարէ բերել զհամար: (31 / 41)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ն՛վքաղաք երջանիկ եւ երանելի, յղփացեալ, ականաւոր ի մէջ աշխարհաց: (31 / 42)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ն՛վկարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛ր միտք բաւեն ի համար ածել (34 / 42)

Ո՛վՔրիստոս քո յայնժամ ներողութեանդ, ն՛վմերում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 7; 36 / 8)

Ո՛վքանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի (41 / 7)

Այլ զբազմադեմ չարիսն, զորս նոքա անդ գործեցին ընդ գրով ն՛վկարիցէ արկանել: (43 / 40)

Ո՛վքո, Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ն՛վմերոյ չարեացս առաւելութեան. զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից, եւ չշիջաւ սրտմտութիւն բարկութեան տեսան. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ զինոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 23; 46 / 24)

Այստքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ն՛վքաղաք, ոչ եւս քաղաք
ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն, ի բազմադիմի
չարեացն սակաւ ինչ նշանակեալք: (46 / 33)

Ո՛վտեր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր
զմեզ կոխան հեթանոսաց, ծաղր եւ այլն կատականաց թշնամեաց
մերոց: (49 / 42)

Ո՞Վ /հարց. դ./ - 5

եւ զմերոյս ն՛վբերէ զհամար: (31 / 6)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ
գրով ն՛վկարիցէ արկանել (31 / 16)

Ո՛վէ Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց (39 / 14)

Զի թէ Աստուած ի մեր կոյս լինիցի, ն՛վկարիցէ կալ մեզ հակառակ (42 / 32)

եւ ն՛վիսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր, խորասուզիլ կամօր
ի խորխորատ, յորմէ չիք հնար ելանել: (52 / 18)

ՈՎԳԱՅ - 1

տեսանե՞ս, որպէս զիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ
Մովսեսիւն Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով (39 / 3)

ՈՎԿԻԱՆՈՍ - 1

արկանել զհիմունս իւրեանց առ եզերք ծովուն Ովկիանոսի (58 / 43)

ՈՏՆ - 18

եւ որք հետի ոտիւք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ նոսակք առաջի գերչացն գնան... (7 / 40)

Բայց իբրեւ եղև բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամերն եղև եւ ի գլուխ եհաս. եւ յորմէ դողայրն եւ զարհուրերն՝ կապանօք առաջի իւր յոսին կացուցեալ կայր իբրեւ զմի ի ծառայից իւրոց (59 / 11)

քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թեպէտ նոսին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 43)

Զի ոտն առ նոսին եղև ճշմարիտ մարգարէութիւն խաւարումն նորա (59 / 44)

եղիցին գերեզմանք մեր անհետ ի ներքոյ նոսից նոցա: (61 / 20)

Իսկ հետեւակքն՝ ի զօրացն՝ ի դառնութենէ սառնամանեացն ծայրք նոսիցն եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին (11 / 38)

եւ որք հետի նոսիւք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, մատնեալ ընդ բիւր անարգանօք: (7 / 39)

եւ հետի նոսիւք ի ջուրս իջանեն, եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն (8 / 12)

Քանզի Վասիլն, հօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս, որ զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ նոսիւք. (13 / 25)

իսկ ոմանք ի դժուարին խոցուածոցն մարմանջեալք՝ արստէին նոսիւք (28 / 31)

իսկ որք քան գնոսա ի տխւեղծ հասակին էին, նոսիւք գերկիր հարկանէին (28 / 42)

հովասուն եւ բարեկեցիք կոյսք եւ կանայք՝ անկեալք ի խայտառականս, եւ հետի նոսիւք վարեալք ի գերութիւն: (31 / 47)

Զի նոսն առ ոտին եղև ճշմարիտ մարգարէութիւն խաւարումն նորա (59 / 44)

իսկ այլք որք չեւ եւս էին հաստատեալք յոսու. ի գուճսն սողալով կառաչէին (28 / 41)

ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ nnp մարդադէմ գազանացն (43 / 29)

իսկ սրունքն եւ nnpն երկաթի խառնեալ ընդ խեցի, որ է Հոռոմոց թագաւորութիւնն (15 / 28)

Եւ ինքն առեալ qnstu ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, (12 / 28)

Եւ ինքն առեալ qnstu իւր ի մահիճս վախճանեցաւ: (21 / 4)

ՈՐ/ հարար./ դեր. և շղկ./ - 858 /852/

Յnp յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 22)

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ mp օթեւանս առնլոց էր, փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն (10 / 30)

mp տրփացեալ թագուհւոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասէն լինել: (15 / 35)

ոչ էթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս, mp սինքրորք փախստեհիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 22)

Արդ mp կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 9)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ mp չհասանէ ոք (39 / 22)

ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիսիւք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ, mp հերձուածողական ժանգաբուղիս առուքն ոչ կարացին մուտ առնել: (52 / 40)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ... ՎԱՍՆ ԱՆՑԻՑՆ ԱՆՑԵԼՈՑ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՅ ՈՐՔ ՇՈՒՐՁ ԶՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 2)

ՎԱՍՆ ՎԵՐՁԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ Ի ՇՂՓԱՅ (1 / 13)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ, ՈՐ ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՄԱԽ (1 / 25)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵԻ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲԱՏԱՅ (1 / 28; 1 / 28)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (1 / 33)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՑԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (2 / 5)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԹԷՈՂՈՌԻՆ ՈՐ ԹԱՐԳՄԱՆԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ (2 / 11)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻԶԱԳԵՏԱՅ ԵԻ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵԻ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 13)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՅ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵԻ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (2 / 20)

ՎԱՍՆ ՏԻԵԶԵՐԱՀՌՉԱԿ ՔԱՂԱՔԻՆ ԱՆԻՈՅ ԽՈՂԽՈՂՄԱՆՆ ՈՐՈՎ (2 / 26)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՄԻՑ ԶԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (2 / 28)

Ժողովուրդ եւ քահանայ ստեաց Աստուծոյ. Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացուցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ (3 / 5)

Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սատակեաց Յրուեցան զօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց (3 / 20)

Եւ եղև յետ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի, որ էր այր հզօր եւ աշխարհաշէն, մեծապարգեւ եւ աղքատասէր, որ էր արդարեւ սահման խաղաղութեան (3 / 31; 3 / 32)

Քանզի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Աղօրի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 44)

Եւ ոչ գիտեմ յորայիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական գօրն, np կոչի Ըռուզք, եւ ազատագունդն, եւ ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 46)

Եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նորա, վասն առաջիկայ խոստմանցն՝ np ի թագաւորէն ակն ունէին (4 / 3)

ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զջուրն Սելովմայ np գնայր խաղաղ (4 / 8)

Եւ ինքն թագաւորն ...տիրէ Բուլղարաց աշխարհին, գաւառաց եւ քաղաքաց նոցա, qnp ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 25)

Քանզի np ունէր զաշխարհն՝ յաղթողն ի պատերազմունս, վախճանեցաւ իւրային մահուամբ (4 / 28)

np եկեալ զաշխարհս յաւեր դարձուցին: (4 / 36)

առ np գրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ, np ունի օրինակ զայս. եթէ՝ qnp ի Կիրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգեւ՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 44; 4 / 44; 4 / 45)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմն առնէ պատասխանի, եթէ՝ qnp իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (4 / 47)

np ընդդէմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց (5 / 2)

ի սորա աւուրս «Լցաւ երկիր զիտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջուրս բազումս np ծածկեն զծովս» (5 / 13)

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցոյ եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ np կոչի Սեւանայ կղզի. qnp շնորհին Աստուծոյ կոչեն ըստ արժանաւորութեան. եւ նստուցանեն յաթոռ մերոյ Լուսաւորչին. np նորին կարգօքն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի հանդիսիք աւարտեաց զկեանս իւր: (5 / 16; 5 / 16; 5 / 17)

Եւ Էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, np կաթողիկոսարանին Էին վարդապետք. եւ Սամուէլ, np Կամրջացն

Ձորոյ վանացն առաջնորդութեամբ հովուէր. եւ Յովսէփ np Հնձուց վանացն էր նախագահ. եւ Ստեփաննոս Տարօնացին np գաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ, վասն npny պատմութիւնս է. եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, qnp վերադիր անուամբ Կոզեռն կոչէին, np զհաւատոյ գիրսն գրեաց. եւ Գրիգոր յոյժ իմաստունն բանիւք. եւ այլք բազումք, jnpng աուրս բարձրանայր յոյժ եղջիր եկեղեցոյ ուղղափառ խոստովանութեամբ: (5 / 20; 5 / 21; 5 / 22; 5 / 23; 5 / 25; 5 / 26; 5 / 27; 5 / 28)

Իսկ np իւթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 29)

Եւ պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ qnp Յովհաննէս կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարագատն: (5 / 34)

Opng եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գեորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց զնոսա. եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ np շուրջ զնովաւ գաւառք, վասն անդրանկութեանն. իսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ np հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 39; 5 / 41; 5 / 42)

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է, qnp անիրաւաբար տարաւ յինէն Սմբատ: (5 / 46)

Qnp լուեալ Գեորգէ, մեծասաստ ցասմամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս առաքեաց զկնի նորա. np եկեալ հեղան յանկարծուստ ի վերայ նորա, եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 1; 6 / 2)

Իսկ իշխանքն np զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ՝ բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 4)

Եւ անտի դարձեալ, զեկեղեցիս կաթողիկոսարանին ի զարդուց կապուտ կողոպուտ արարին. եւ զբեւեռս խաչիցն. հանեալ՝ նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիմք եւ ձիոցն լուսին առնեմք. qnp ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, qnp յիւրում տեղւոջն ասասցուք: (6 / 8; 6 / 9)

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, qnp հրամայեաց ունել ի պահեստի. եւ ապա առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց զնա: (6 / 10)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի np շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել. վասն npnj թողեալ զաշխարհն՝ երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հռոմոնց (6 / 12; 6 / 14)

Եւ զօրանայ քան զամենեսեան, np յառաջ քան զնա էին (6 / 17)

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, np եկեալ մարդահարկ արկանէ յերկրիս (6 / 22)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ՝ np նստէր ի քաղաքն Վաղարշակերտ, երթեալ թագաւորին ընդառաջ (6 / 30)

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ np կոչի Օկոմի, եւ np շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ագարակք np ի բաժնին էին. զորոյ զգերիսն առեալ, հրաման տայ խաղացուցանել ի գաւառն Խաղտեաց, եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան, եւ հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 41; 6 / 41; 6 / 42)

Եւ պատահեալ զօրքն միմեանց մերձ ի ծովակն np կոչի Պաղակացիս, ահագին դրդմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 2)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, np մեծ սուգ հասոյց տանն Տայոց: (7 / 10)

բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ npnp մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան, եւ npnp նոցին տեարքն՝ առ նմին սրակոտորք: (7 / 17; 7 / 20)

այսոքիկ Երեմիայի հոգւոյն են, np գիտէ զողբսն ըստ թշուառութեանն յօրինել: (7 / 24)

Բայց մեք խուն բանիւք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ np գալոց է. որպէս զի որդիք np ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. որպէս զի մի՛ մոռասցին զգործս Աստուծոյ, np արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն՝ npnp խստորին յիրաւանց

նորա, ըստ Յոբայ բանիցն. «Հաստուցէ, ասէ, յանդիման ասելեացն իւրոց, եւ ոչ յամեցուցէ»: (7 / 26; 7 / 26; 7 / 28; 7 / 28)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռսն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթուղիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն. այս իրաւամբք անց ընդ նոսա, եւ np առ սոքօք դառն տեսութիւնն: (7 / 37)

Եւ npp հետի ոտիւք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան (7 / 39)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին, եւ մեծարեալ պատուի ի նմանէ: (8 / 7)

np անդ դիպեցան՝ ըստ իւրեանց կանոնին: (8 / 15)

qnp տեսին առ հասարակ ամենեքեան, եւ փառաւորեցին զԱստուած (8 / 17)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հռոմոց, qnpu ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեւայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ երթագաւորին, npp իբրեւ առիծունս ի գառագիղս մոնչէին, աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 36; 8 / 37)

Եւ խորհուրդ վատ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ qnp ոչ կարացին հաստատել, խորհեցան միաբանութեամբ ապստամբել ի թագաւորէն եւ կացուցանել թագաւոր qnp ինքեանք կամիցին: (8 / 39; 8 / 41)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուն հարին զորդոյն Փոկասայ, qnp Օռավիզն կոչէին, np վասն հօրն մեղանաց ի վաղնջուց հետէ յիշխանութեան պատուոյ անկած էր: (8 / 45; 8 / 45)

Որոյ ոչ հաւանեալ՝ չառնու յանձն. npp ոչ թուլացան ի խնդրոյն, այլ բռնադատեալ հաւանեցուցին մինչեւ յանձն էառ: (9 / 1; 9 / 2)

Qnp իբրեւ լուսւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամբանայ յամուրս բերդի միոջ np կոչի Մագդաստ. քանզի հին սովորութիւն է այս տանն Յունաց: (9 / 4; 9 / 5)

Բայց ոչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, np չէ պարտ ծառայից ի վերայ տերանց յառնել, եւ եթէ թագաւորին յայնժամ առանձինն

բարեշնորհություն էր. զայս հաւաստեալ գիտեմ, եւ աչօք իմովք տեսի, զի ոպ յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 7; 9 / 9)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ ոպ կոչի Սիկլառոս (9 / 11)

Որովք հարեալ զբռնակալն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն. ոպ երթեալ անկանի ի Բարեւրվն ի քաղաքն Քաղղէացոց: (9 / 13; 9 / 14)

Որ էւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ զիշերի ընդ ծով, ի վերայ անկանի բիրաւոր զօրաց ապստամբին (9 / 16)

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, ոպ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ. քանզի Դաւիթ ոպ Սենեքերիմ կոչիւր, ոպ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր գտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա եւ ոպ շուրջ գնովաւ գաւառք: (9 / 24; 9 / 25; 9 / 25; 9 / 27)

ոպ յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ, կամ իբրեւ զհօր այր՝ զի թափէ զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան, եւ զի ո՛չ գոյր այլ իւիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն, ապա ի միում աւուր յեղակարծ ժամու՝ առնուն ոպ թագաւորն անուանեցին, ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն. (9 / 30; 9 / 33)

քանզի էին բազումք ի նոցանէ ոպ թէպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 43)

եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ, ի տեղուջն ոպ կոչի Սալքորայ(10 / 3)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ գնորուն փեսայն, ոպ էր համախորհ նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն ոպ կոչի Խաղոտյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ, եւ հասեալ յազարակն՝ ոպ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեալնս արարեալ, եւ յառաջ ածեալ զՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 7; 10 / 7; 10 / 8)

այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ ոպ չէր իւրեանց: (10 / 17)

ՎԱՍՆ ՎԵՐՋԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ Ի ՇՂՓԱՅ (10 / 20)

Այլ թագաւորն զաւուրսն գոքս եկաց ի Սալքորայ, քանզի երիս բերդս իւրեանց դաստակերսօքն խնդրէր ի Գեորգէ, գոք Գուրգենայ տարեալ էր ի բաժնէն Կիրապաղատին անիրաւաբար, առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիք գրէր առ նա, թէ Չոք քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ, եւ կա՛ց խաղաղութեամբ ի քո բաժնիդ, եւ մի՛ խափան առնէր իմ ճանապարհին ոք Պարսիկս: (10 / 21; 10 / 22; 10 / 24; 10 / 25)

յետոյ առաքէ զԶաքարիա՝ գոք յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ. ոքոյ երթեալ եւ հաւանական բանիք պատրեալ զԳեորգի, ոքուս յանձն առնու, եւ գրէ առ թագաւորն տալ գոք խնդրէրն. ոքոյ առեալ զգիրն դարձաւ ուրախութեամբ: (10 / 26; 10 / 27; 10 / 28; 10 / 29; 10 / 29)

Չոք լուեալ թագաւորին, ի բարկութիւն շարժեալ ասէ, թէ եւ դու յապստամբիցն ես եկեալ, ահ արկանես ինձ: (10 / 36)

Ոքոյ երթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (10 / 40)

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետդ իջեւանին Սալքորայ, խաղալ զօրօքն յառաջին տեղուջն ոք կոչի Շղփայ: (10 / 43)

Չոք իմացեալ Ափիսազին, մինչդեռ չեւ էին բանակեալ եւ պատնշաւ ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 43)

Ոք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ (11 / 2)

ոք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսա զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 8)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափիսազաց. ոքոց զհետ երթեալ զօրացն՝ կոտորեցին մինչեւ ի մուտս արեւուն: (11 / 11)

ոք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին. գոք հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 13; 11 / 14)

Ձոք լուեալ գրացաւ ի նա, եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ գայս. Մի՛ կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, աւելի ինչ խնդրեմ ի քէն՝ քան զոք յառաջն. այլ տո՛ւր զիմ հայրենիքն՝ զոք Կիրապաղատն ինձ տուեալ է, տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ. եւ այլ ընդ իս եւ ընդ քեզ խաղաղութիւն է: (11 / 17; 11 / 19; 11 / 19)

Որում հաւանեալ յանձն առնու (11 / 21)

Իսկ ոք քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոք նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին. այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, ոք սոցա պարտ էր ողորմել (11 / 41; 11 / 42)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց. որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտիւ եւ եղեմամբ, ոք չէր ըստ բնութեան երկրին. (11 / 47)

Եւ ի լինել այսորիկ այսպէս, ոքք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին՝ ելեալ յերկվարսն թագաւորաւն հանդերձ (12 / 1)

Ձոք տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին, եւ մեծաւ խնդութեամբ դիմեալ ի վերայ, լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմածէ, զոք նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի ցրտոյն վարանսն էին: (12 / 4; 12 / 6)

զոք հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 15)

Իսկ ոքք հրամանատարքն էին՝ բանիք հաւանութիւն տային, բայց թագուցանէին առ ինքեանս զհրամանս թագաւորին. քանզի ոչ կամէին եթէ Կոստանդին թագաւորեսցէ: (12 / 16)

Ձոք յետ բազում հրամայական բանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաւորացն՝ եթէ Ձի ածէք ինձ. եւ յարուցեալ ի մահճացն նստաւ ի վերայ ձիոյն, եւ ելեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին. զոք տեսեալ բազմաց՝ յերկիւղէն ի խաւարչտին տունս երթեալ սուզանէին: (12 / 18; 12 / 21)

Ապա ինդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոք տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր, եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմովնի, զխռովիչս թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ ոք ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ որսասջիր: (12 / 23; 12 / 26)

ոք թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 28)

զոք առհասարակ ամենեցուն տեսեալ, զմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 31)

Եւ զիշխանս ոք գաւառակալք էին, զոք մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 37; 12 / 38)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, զոք կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի... եղև անուանի յամենայն արեւելս (12 / 39)

Չոք ծանուցեալ կապադովկացի զօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 43)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, ոք եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զոքս ընդ նմա՝ արանց իբրև ութից. ոք յոյժ ապաշաւանաց արժանի է, թէ զիա՛րդ գառածեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի. քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ան ընդ ձեռամբ Հոռոմոց: (13 / 5; 13 / 5; 13 / 6)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, ոք եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, եւ պատիր բանիւք զբազումս յազատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 11)

Չոք տեսեալ եւ ուրախացեալ՝ մեծամեծ պարգևօք եւ իշխանական զահու պատուէ զնոսա(13 / 13)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, ոք ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն, զոք ըստ յունական լեզուին պառեկիմանոս անուանեն. ոք եկեալ անցանէ յաշխարհն Վրաց: (13 / 17; 13 / 17; 13 / 18)

qnp իբրև լուսա՝ առանց յապաղանաց դարձեալ զօրօքն չոգաւ ի Կոստանդնուպօլիս: (13 / 19)

Քանզի Վասիլն...np զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիք, յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին (13 / 24)

np էր մի ի զօրացն սպայից Հռոմոնց (13 / 30)

Եւ կամէր երթալ ի վերայ քաղաքին np կոչի Հալպ, առնուլ աւերել զնա: (13 / 34)

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն np կոչի Սեաւ, եւ տեսանէ անդ բազմութիւն վանորէից եւ զմենաստանս մենակեցաց, np ի մարմնի գոլով զանմարմնոցն բերէին զնմանութիւն: (13 / 35; 13 / 36)

Opp միով այծէիւ կամ բաճկոնաւ շատանան, զՅովհաննու բերելով զնմանութիւն (13 / 37)

Այլ զգանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար զինուով qnp մատռուակէն որթք այգեաց, զայսոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 42)

Սորա ամենեքեան երամք աղօթողաց են, np աշխարհի խաղաղութեան եւ կենաց ձերոց առողջութեան միշտ խնդրուածս առնեն: (14 / 3)

Op եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զօրոսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա. qnp յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, np եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 8; 14 / 10; 14 / 11)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. np եւ զառաջին թագաւորսն չեւծ զմտաւ, թէ որպէս ինամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ qnp ընդ ձեռամբ ունէին. այլ ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ չ յիշելով զտէրունական զանսուտ հրամանն, թէ «Ամենայն np հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. եւ յոյր վերայ անկցի՝ հոսեցէ զնա»: (14 / 12; 14 / 13; 14 / 15)

Վասն np ի մօտոյ հասանեն արժանահաս դատաստանքն Աստուծոյ ի վերայ նորա: (14 / 17)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 18)

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դարթական երգոյն որ աս (14 / 24)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղոյն, մեռաւ անորդի. իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, եւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 31; 14 / 31; 14 / 31; 14 / 33)

Իսկ նա երկուցեալ ի գլխաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց, որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ, զոր ասէն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի, որպէս զի զգացուցէ թագաւորին, զի տացէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով եւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հոռոմոց. Եւ ես տաց, ասէ առանց պատերազմի զքաղաքս ի ձեռս նորա: (14 / 36; 14 / 37; 14 / 37; 14 / 38)

Չոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա զիր հաւանական. եւ առնէ զնա անթիպատոս պատրիկ, եւ զկին նորա պատուէ մեծ եւ երեւելի պատուով: (14 / 41)

Եւ իբրեւ ոչ կարէին զելս իրացն իմանալ, որք մահմետական օրինօքն սովորեալք էին, ելեալ ի գիշերի՝ անկանէին ի մօտաւոր քաղաքսն, պատմելով նոցա զյանկարծախաս շտապ տագնապին որ եհաս նոցա: (15 / 2; 15 / 4)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն, եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ զնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 10)

Որ կալաւ զթագաւորութիւնն ամս եօթն: (15 / 22)

Դանիէլ յիւրում մարգարէութեանն՝ զոր ետես, որոյ գլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են. իսկ սրունքն եւ ոտքն երկաթի խառնեալ ընդ խեցի, որ է Հոռոմոց թագաւորութիւնն. զի ոչ ըստ ազգի վարի, որպէս եւ այլ ազգաց թագաւոր եւ որդի թագաւորի: (15 / 26; 15 / 26; 15 / 28)

Որի հարց եւ ի հաւուց ունի զիշխանութիունն՝ այն երկաթն է. իսկ եկամուտն՝ որչէ ի թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 30; 15 / 31)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմ... այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ է ի սպանողաց մի զսա ասէն լինել: (15 / 36)

որոյ գործս յայտնի եղեւ ամենեցուն: (15 / 40)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիւր օթթանօթու, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ (15 / 46; 16 / 1)

բայց ոչ զիտեմ եթէ վրեժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ (16 / 6)

վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ (16 / 8)

Որի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 10)

Եւ զայս այնու հաւատարմացուցանեն՝ որ ասէն, զի յաճախ թագաւորն ի Թեսաղոնիկն կայր, զոր կարծէին առ կախարդին լինել: (16 / 15; 16 / 16)

Այլ թեպէտ այսպէս, թեպէտ այնպէս, սակայն մինչ ի վախճանն ոչ հեռացաւ ի նմանէ այսն որ լլկէր զնա: (16 / 17)

Ի սորա թագաւորութեանն եղեւ մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի, որ է ի վիճակի Արծրունեաց աշխարհին, զոր վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն, եւ ունէին ընդ ձեռամբ: (16 / 19; 16 / 19; 16 / 19)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 21)

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, եւ առեալ զայլ զզօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղոջ ուրեք որ կոչի Արծակ, (16 / 25)

Իսկ տեր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ գլխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 26)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան (16 / 27)

յորք վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրեւ քսան եւ չորս հազար: (16 / 31)

որք հարան ի սուր դառնութեան ըստ տեառն բանի, եթէ «Չչարսն չարաւ կորուսցէ»: (16 / 33)

Իսկ զօրքն որք Մրծակ՝ ոչ ժամանեցին նոցա յօգնականութիւն: (16 / 34)

որք եկեալ մեքենայս եւ մանգղիոնս եղեալ, սկսան փլուզանել զպարիսպ ամրոցին: (16 / 41)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց, քանզի եւ բազումք իսկ մեռան ի նոցան (16 / 43)

Որք իբրեւ լուանն՝ արարին որպէս եւ ուսանն. եւ յայնմ օրէ եւ առ յապայ բարձաւ տէրութիւնն Պարսից ի տեղուջէ անտի: (16 / 46)

Չորք տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 5)

Որք եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի գմեզ, գորք տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որք եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 7; 17 / 8; 17 / 9)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որք յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն. որք նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղեմի (17 / 11; 17 / 11)

հասին աւուրք վրէժխնդրութեան քո, եւ որք այլն եւս, գորք մեծն Եւսեփիոս յեկեղեցական պատմութիւնս նշանակէ: (17 / 17; 17 / 18)

Եւ թէ որք հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ ր ասես զայդ, չտայր ինչ պատասխանի (17 / 24)

Չոք տեսեալ անմիտ մարդիկ՝ իմացան անկեալ ի մտաց, բայց իմաստունքն ասէին. Այդ եղուկդ ամենայն երկրի լինելոց է: (17 / 26)

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոք արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսոքս առաքել զթագուհին, որպէս զի սեփհական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն, զոք էւ արարին իսկ: (17 / 33; 17 / 35)

Իսկ քոյր թագուհւոյն՝ որուս անուն ճանաչիր Թէոդոռայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին էւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 36)

Ոքք իբրեւ լուսն՝ ձայն տուեալ արեւմտական զօրուն՝ առ ինքեանս հաւաքեցին: (17 / 37)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցոյց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին, ոք ի հարց էւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեան (17 / 39)

Չոք իբրեւ ետես Թէոդոռայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն էւ ոքք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 43; 17 / 44)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ էւ կալեալ դարձուցին, էւ յանսուրբ տեղուջ յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նորա, էւ ոք դեմեալիկոսն կոչիր էւ զայլոց բազմաց (17 / 48)

զոք հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն զլխաւորքն քաղաքին, (18 / 7)

Իսկ թագաւորն ոք երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան էւ նախատանաց. էւ ոք կարծէին ծովու էւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի էւ զանձանց էւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 10; 18 / 11)

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, ոք մինչչեւ ի բուռն եկեալ էր՝ չորացաւ. յորմէ ոչ լցաւ բուռն հնձողին էւ ո՛չ լցան գիրկք բարձողացն զորայն. նաեւ բարեբանութիւն անցաւորացն ո՛չ կարեաց ի լսելիս: (18 / 14; 18 / 14)

Այսոքիկ են առօրեայ պատմութիւնք կէսարուն, ոք թագաւորեաց ամիսս վեց: (18 / 17)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ, ՈՐ ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՄԱԽ (18 / 19)

Եւ սա ըստ մարգարէին տեսողութեան՝ ի խեցի մասնէ. քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 22)

Եւ գոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, գոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 26; 18 / 27)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ, որ ունէր զարեւմտից կողմն, այր քաջ եւ անուանի, եւ զբազումս միաբանեաց ընդ իւր: (18 / 34)

քանզի կարծեցին զնա զոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 39)

վասն որոյ զնորայն հատոյց գրատաստան: (18 / 46)

Ջայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի. (19 / 3) այլ տերամբ պարծեսցի որ պարծին եւ արասցէ իրաւունս եւ զործեսցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 6)

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց եւ զովութեանց արժանի (19 / 7)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգազանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր (19 / 10; 19 / 12) եւ որ սպանանէլն կամէր, սաստեալ նմա ասէր... (19 / 18)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր. «Գտի այր ըստ սրտի իմոյ, որ արասցէ զհաճոյս իմ»: (19 / 19; 19 / 20)

այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել, մոռացեալ զաստուածային հրամանն՝ որ ի ձեռն մարգարէին զթագաւորսն Իսրայէլի թշնամանելով ասէր. «Վա՛յ է նոցա զի կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինեւ», եւ որ այլն եւս: (19 / 23; 19 / 25)

որ թէպէտ ինքեանք կեղծաւորեալք էին, այլ վասն աթոռոյն՝ հրամայէ հնազանդ լինել: (19 / 30)

«Ամենայն անձն, ասէ, np ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. (19 / 32)

Եւ ի վերայ էաձ, թէ «Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հակառակ կայ. եւ np հակառակն կան, անձանց դատաստանս ընդունին». որպէս եւ սմա իսկ եղէ: (19 / 36; 19 / 37)

np զամենայն ինչ կշռով դատի եւ իրաւամբք (19 / 40)

Չnp եւ մանկունքն ի հնոցին գովելով ասէին, «Որ նստիս ի քերովբէս եւ հայիս յանդունդս, գովեալ ես եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան (19 / 45; 19 / 45)

քանզի ի միում ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, np ունէին զթագաւորութիւն մերոյ աշխարհիս: (20 / 7)

qnp ողբան սուրբ մարգարէքն զամայանալն Իսրայելի (20 / 13)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւագակաց. եւ եկեղեցիք np ի նոսա՝ np զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, npng լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զնմանութիւն, np ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոխք ալեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին. եւ անուշաբուրակ ինկոցն զոլորշիք, np ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ, np ի ծայրս լերանց նստեալ՝ արգելուն զճառագայթս արեգականն: (20 / 16; 20 / 16; 20 / 18; 20 / 19; 20 / 21; 20 / 23)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա np բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ np եւս: (20 / 24; 20 / 28)

Արդ np այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուգ, յամենայն բարեփառութենէ մերկ եւ կողոպուտ զնոսա: (20 / 29)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ np երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, (20 / 35)

Յորժամ մեծն Կոստանդին հիւանդացաւ հիւանդութիւն՝ npny եւ մեռաւ իսկ, հրաման տայ np մերձն կային եթէ ելեալ խնդրեցէք զայր ոք չի Հայոց qn p եւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 43; 20 / 44; 20 / 44)

Եւ ելեալ խնդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն, np կաթողիկոսարանին հիւրատէսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին, եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն np վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա, եւ ասէ (20 / 46; 20 / 47)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ np շուրջ զնովաւ գաւառք (21 / 16)

այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գագիկ, եւ ոչ զայլ ամուրսն qnp ընդ ձեռամբ ունէր. եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ qnp ունէր՝ ընդ ձեռամբ Հռոմոց, եւ ելանել առ նոսա: (21 / 27; 21 / 28; 21 / 30)

Եւ qnp պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուղայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ ինայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր. վասն npny զՍաւուղայն ընկալաւ զհատուցումն, կեանք np քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 32; 21 / 34; 21 / 35)

Աշխարհ՝ np երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զդրախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր (21 / 42)

npny պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցւոյ դրախտ (22 / 12)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի np ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն np ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիւք եւ մարգարտախուռն թագին, եւ զամենայն մարդ ի տեսութիւն եւ ի զարմանս ցուցանէր. np եւ սպիտակամազ նժոյզ՝ ոսկեգօծ զարդիւք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն np զնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 14; 22 / 15; 22 / 18; 22 / 19)

Ջայս եւ np սոցին նման է, առաւել ունէր աշխարհս մեր: (22 / 24)

Ո՛վ սիրտ քարեղէն, np ոչ լքանի հառաչմամբ եւ բեկանի հեծեծելով: (22 / 41)

«Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ ոք է np մտանէ»: (22 / 43)

Արդ այս ամենայն ի վաճառէն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ qnp յառաջ սակաւ մի յիշեցաք: (22 / 45)

զի այգի qnp տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նորա (23 / 4)

տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս, np յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորիչն մերոյ, եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 19)

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն np թագաւորեցուցին զնա, (23 / 22)

Qnp տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն, եւ ոչ զխաչին զմիջնորդութիւնն. այլ առ իւր արգել, եւ խնդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի, եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն np շուրջ զնովաւ: (23 / 24; 23 / 27)

Իսկ քաղաքացի զլիւսաւորքն np նստէին յԱնի... խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին (23 / 36)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի զնալ է քաղաքս, առաքէ առ այն np ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն, np նստէր ի քաղաքին Սամուսատ, qnp ասէն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի եւ զրէ, թէ Ծանո՛թ թագաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս, եւ ես տաց զքաղաքս եւ զայլ ամուրս np յաշխարհիս են: (23 / 40; 23 / 41; 23 / 41; 23 / 43)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. npում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, qnp ինքն կամեցաւ, np յոյժ պակաս էր ըստ արժեիցն Անույ եւ այլ աշխարհին, զշնորհակալիսն եւ զտրից տուրսն կաթուղիկոսին հատուցին, npմէ զքաղաքն առին: (24 / 1; 24 / 2; 24 / 2; 24 / 4)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, np յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 7)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս (24 / 8)

յորում տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդւովն, որ մեծ սուգ հասոյց Հայոց: (24 / 13)

Էւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 20)

Իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են (24 / 22; 24 / 22)

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն խնդրէ (24 / 26)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարոյ ինչ նշան. որ է ի նոյն աւուր կատարեցաւ իսկ: (24 / 31; 24 / 32)

տարան եղին թի բերդին՝ որ կոչի Խաղտոյ Առիճ: (24 / 34)

Էւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, Էւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար (24 / 35)

քանզի Էւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵԻ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՄԲՍՏԱՅ (24 / 41; 24 / 42)

Էւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, Էւ սմբակք նոցա իբրեւ զվէմ հաստատունք (24 / 44)

Էւ եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, Էւ մինչեւ ի դաստակերտն մեծ՝ որ կոչի Վաղարշաւան (25 / 2)

Չոր իբրեւ զառիժունս ընթացան, Էւ իբրեւ կորին առիժուց անողորմաբար արկին զդիակունս բազմաց գէշ զազանաց Էւ թոչնոց երկնից (25 / 4)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Յայդվայր եկեացես, Էւ այլ մի Էւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին ալիք քո» (25 / 7)

Չայս առնէ ըստ իւրոյ անճար իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեր իրատիցիմք, Էւ նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ

արարին qnp արարին. այլ ձեռնն np արգել զնուսս հզորապէս, նոյնն արար ճանապարհ զնալոյ նոցա: (25 / 12; 25 / 13)

վասն npnj ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ յիսս: (25 / 16)

np երբեմն տանջեալ խոստովան լինի ասելով (25 / 24)

զի qnp պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, եւ փութալ կանխել առ մարգարէն, եւ ուսանիլ ի նմանէ զկեցուցանօղ զխրատն, «Դադարեցէք, ասէ, ի չարեաց ձերոց, եւ ուսարուք զբարիս գործել», եւ np զիես սոցին գան բանք. եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն, եւ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն. նա՛ ի մոռացօնս եղեւ մեզ այս, եւ ոչ ծագեաց անգամ ի սիրտս մեր զիտութիւն նորա. այլ np անօրինելոցն անօրինէր, եւ np անիրաւելոցն էր, անիրաւէր. մինչեւ ըստ օրինակի վարազացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 36; 25 / 40; 25 / 44; 25 / 44)

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, npnj նախատեր զԻսրայէլ, npj զպարգեալ զինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ np այլն եւս, եւ ոչ ցաւեր նոցա վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 4; 26 / 4; 26 / 6)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ np էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 13)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացառ վայրս, եւ կալաւ բնաւ զաշխարհս. np ինձ թուի յանապակ զինոյն յայնմանէ զոլ նմա, qnp մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց (26 / 20; 26 / 21)

Իսկ ջորեակն եւ գրուիճն սորա են՝ վասն npnj ճառս մեր արկեալ է: (26 / 36)

«Գագանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս np յանտառիս է»: (26 / 41)

Եւ այն զի մի անձն եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ մինչ զի ի

թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն np՝ յաղօրիսն նստէր, միաւոր եղև ամենեցուն կոծ, (27 / 3)

Մերս քանի՛օն առաւել ողբոց արժանի է, np ոչ սպառնալիք միայն, այլ պատուհաս բարկութեան հասեալ եւ ի գլուխ ելեալ, եւ մէք չարագանեալք եւ կործանեալք եւ տեսարան աշխարհի եղեալ. qnp եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 9; 27 / 11)

Ո՛վ ողորմութեան քո Աստուած, np այնքան ներեցեր անօրինացն խրոխտալ ի վերայ խաշին արօտի քո: (27 / 23)

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո qnp ստացար ի սկզբանէ գալստեամբ միածնի քո, եւ փրկեցեր արեամբ օծելոյդ: (27 / 24)

այլ յիշեա՛ զձեռն քո հօր եւ զբազուկ քո բարձր, npny տիրէիր մեզ, եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 29)

Հողմք մերժեցին զմեզ, եւ ոչ ոք իցէ np կարդայցէ զանուն քո, եւ np յիշեսցէ ապաստան առնել զքեզ (27 / 32; 27 / 32)

զի լոյսն np յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ (27 / 36)

եւ գազանաբար ազգն հեթանոսաց np ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին, ...տարածեցան ընդ երեսս երկրի (27 / 42)

բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեառն՝ np կոչի Սմբատայ Բերդ. քանզի անդ ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն, եւ անասնոցն np ոչ գոյր թիւ: (27 / 48; 28 / 2)

Յnpng վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 2)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում ողբոց արժանի. զի զումանս ի նոցանէ np ի բուռն անկանէին՝ սրամահ առնէին եւ np յառապար տեղիս անկանէին եւ ամբանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին. եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ npng դիակունքն զլաթաւալ

ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյսս փայտահարաց՝ գառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 6; 28 / 6; 28 / 8)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

ումանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել, եւ ոչ որ էր որ տայր (28 / 28)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս. քանզի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին, որովք ի բազմութենէ նոցա եռայր առհասարակ տեղի բանակի նոցա: (28 / 33; 28 / 35)

քանզի որ հետիոտիւք ընթանալ կարէին, այսր անդր յածելով զմարս իւրեանց խնդրէին, յորոց ի բարձրաձայնութենէ լալեացն՝ արձագանք լերինն զհետ հնչէին, իսկ այլք որք չեւ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողալով կառաչէին. իսկ որք քան զնոսա ի տխւեղծ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին. եւ ի սողալոյն պակասեալք ի ձայնս, ո՛չ կարէին արտաքս բերել զհագագն. եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիւք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զմամութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելեւելս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն. եւ անդադար ղօղանջիւք վիրաւորէին զօղն, եւ ձանձրացուցանէին զլսելիս լսողացն: (28 / 38; 28 / 38; 28 / 40; 28 / 41; 28 / 42; 28 / 45)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն. լեառն՝ ոչ ընդ որ հաճեցաւ Աստուած բնակել ի նմա, այլ լեառն արեան, կոխման եւ կորստեան: (29 / 1)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Մովսէսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լռեցուցեր ի սաղմոսական երգոց, որք աղօթիւք միշտ խօսակիցք Աստուծոյ լինէին: (29 / 9)

Վասն որոյ ժա՛մ է ինձ գառ ի Դաւթայն գառ ի նա զասացեալսն՝ ի քեզ երկրորդել: (29 / 14)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ առցէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 17)

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, np հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք np ի վերայ լերինն կայցէ (29 / 26; 29 / 27)

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդէռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա. եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ, np գեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 31)

Վասն npnp վաճառականք սորա փառաւորք, եւ առգնօղքն թագաւորք ազգաց: (29 / 40)

Բայց npnd հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբստացիք եւ Պիհոռնացիք, եւ արդարութեան օրէնքն յանիրաւութիւն դարձաւ (29 / 44)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, npnd երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 5)

Np խաբէր զընկերն՝ պարծեր իմաստուն գոլ, եւ np յափշտակեր՝ ասէր. Ես հօր եմ: (30 / 6; 30 / 7)

«Անիծեալ է, ասէ, np յափշտակէ զարտս ընկերին»: (30 / 10)

Կամ qnp բարձրն Եսայիաս բողոք բարձեալ սաստէ այնպիսեացն. «Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, np յարեն գտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 11; 30 / 12)

Նա աւանիկ ազդ եղէ յականջս տեառն զօրութեանց այդ ամենայն», եւ np ի կարգին է, լռեմ ինայելով ի ձեզ: (30 / 15)

Զգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել՝ np յափշտակեաց զայն, թէ զի՛նչ կրեաց, np մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 16; 30 / 16)

Բարձաւ եւ ի քահանայից երկիրդ եւ ընտրութիւն սրբութեան. նեղին եւ մղին մերձեալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն np հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան, եւ զայն ի ձեռն արծաթոյ եւ ո՛չ Աստուծով. եւ ի մոռացօնս եղէ սաղմոսական երգն np ասէ. «Խոտեցին այնոքիկ np ընտրեալ են արծաթով»: (30 / 19; 30 / 20; 30 / 21)

Զի՞նչ ասացից եւ np առ կանայս ամբաստանութիւն է (30 / 22)

np աղաղակէ եւ ասէ (30 / 42)

որպէս կանխաւ Փրկիչն ասէր. «Եկեացէ ժամանակ, զի ամենայն np սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ (31 / 24)

քանզի npp ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի եղեն, ամենեքեան նոքա հրայրեացք եղեն: (31 / 33)

Իսկ զքահանայսն, qnpu յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ qnpu արտաքոյ՝ զմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայսն կատականաց տեսողացն. իսկ զթիւ քահանայիցն, npp ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ գտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն, npp վիճակի տեարք էին եւ եկեղեցոյ. բայց զեկամտիցն, եւ npp յամենայն աշխարհաց անդր հանդիպեցան, զնոցա ո՛վ կարէ բերել զհամար: (31 / 35; 31 / 36; 31 / 38; 31 / 39; 31 / 40)

Առ մեզ կատարեցան դաւթական ողբոցն երգք. «Մատնեաց, ասէն, ի գերութիւն զգորութիւնս նոցա, եւ զգիւղս նոցա ի ձեռս թշնամեաց նոցա» եւ np ի կարգին է. (32 / 3)

Այլ np վասն Արծիւն տխրական պատմութիւնս աստանօր զկայ առցէ (32 / 4)

qnp աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք. իսկ զայլ զաւառաց եւ զքաղաքաց զանցս աղետից, ո՛յր միտք բաւեն: (32 / 7)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ nc ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (32 / 12)

«Յիմարեցան իշխանք Տայանու, np էին իմաստուն խորհրդականք թագաւորին». np եւ այս մեզ հանդիպեցաւ: (32 / 15; 32 / 16)

Քանզի հեծելագորքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, np մինչեւ ցվաթսուն հազար ասէն եթէ էր թիւ բանակին. nppg զլիաւորք էին Կամենաս np թարգմանի կրակ, np ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, np ունէր զկողմն Վասպուրականի, եւ Գրիգոր՝ Հայոց հզօր իշխանն, np ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 18; 32 / 18; 32 / 19; 32 / 19; 32 / 20; 32 / 21)

Եւ քանզի գիրք սսեն եթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն. np եւ սոցա հանդիպեցաւ: (32 / 23)

Qnp պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի գտեր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն, որպէս օրէն էր առաջին յաղթողացն (32 / 23)

Իսկ նոքա ոչ այսպէս խորհեցան. այլ np անօրինելոցն էր ի նոսա՝ անօրինէր (32 / 28)

Վասն npnj ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին (32 / 29)

կամ որպէս Հրեայքն, np բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, np ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 33; 32 / 34)

Եւ զայն ո՛չ ածին ի յիշատակ զԴաւթայն np առ մսեղէն բլուրն, np մեծաւ խրոխտանօք նախատէր զԻսրայէլ. npnj պարսաքար մի միայն բաւական եղեւ առ ի զիւելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել. կամ զԵզեկիային՝ np աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 35; 32 / 36; 32 / 36; 32 / 38)

Վասն npnj ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն. npnj մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին (32 / 42; 32 / 43)

Qnp տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային. npnj զհետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին (32 / 46; 32 / 46)

Եւ եղեւ երկիրս ամենայն իբրեւ անդաստան հասեալ ի հունձս, զորոյ զհետ հնձողացն ընթանան np զորայն բառնան (33 / 8)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիսալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա. qnp առեալ եւ ընկալեալ ի շնորհակալս, եւ մեծաւ պարգեւօք արձակեաց իսաղաղութեամբ յաշխարհն իւր: (33 / 12)

Եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, qnp իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ (33 / 23)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ գնորին քեռորդի, np զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 25)

Չոք իբրև լուս թագաւորն՝ առաքեաց ինդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ գոք եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս. քանզի յոյժ գանձուց սիրօղ էր Պետրոս, ոք եւ բազումք վասն այնր եպերէին զնա: (33 / 26; 33 / 27; 33 / 28)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն ոք կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. (33 / 31)

Իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ գոք մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ես հաւանիմ: (33 / 34)

Յետ այսորիկ արք երկու... ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն. ոք եւ երկոքեանն չարամահ սատակեցան: (33 / 42)

Ապա ի գեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեալ գոք ի Հայս իւրեանց տեղիք էին (33 / 43)

Թէ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (34 / 2)

վասն ոքոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին, հարստացեալք բազում ընչեղութեամբ ի ծովէ եւ ի ցամաքէ ամբարեալ: (34 / 5)

անողորմ կոտորեցին զամենեսին, ոք յոյժ ողբոց արժանի է պատմութիւնս: (34 / 11)

Ոք եւ զոսսա այսպէս գտեալ, յանկարծակի վայիւք եւ ողբովք լի եղել քաղաքն: (34 / 14)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին ոք զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց (34 / 18)

եւ թէ ոք ժամանեաց յամուրն ելանել ոք ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ապրեցաւ: (34 / 23)

Զանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, ոք կոչի Մանազկերտ (34 / 35)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափխազաց եւ մինչեւ ի լեառն ոք կոչի Պարխար եւ մինչեւ ցստորոտն Կովկասու (34 / 38)

Արդ գայնմ ժամու զչարիսն՝ գոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել, կամ ո՛յր միտք քաւեն ի համար ածել. զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ ավափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին զտունս եւ զեկեղեցիս, որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելովնի (34 / 42; 35 / 1)

Ո՛ր Երեմիա ողբասցէ զմեր կործանումնս, ի ճանապարհաց եւ ի լերանց յերկարելով զողբսն. ն՛ր Եսայիաս անհնազանդի մխիթարչացն զի յագեսցի ողբովք: (35 / 17; 35 / 18)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց. քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն զիրք: (35 / 19; 35 / 22; 35 / 23)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ խնայելով ի ձեզ, եթէ շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս. բայց զիտեմ որ կամիք լսել. վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 24; 35 / 26; 35 / 26; 35 / 27)

Զխորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հատկիւմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ (35 / 29)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք, անողորմաբար որպէս գազանք, սրտմտութեամբ եռացեալք որպէս վրէժխնդիրք, եւ խիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին գորս եւ գտին: (35 / 33; 35 / 36)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար զեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին (35 / 41; 35 / 43)

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, գորս առեալ ի գրկաց մարցն յերկիր ընկենուին, որ մեծակական հառաչմամբ զմարսն խնդրէին. իսկ զճնօղսն զանալից հարուածովք՝ առ շտապ ի նոցանէ բաժանէին: (35 / 47; 36 / 1)

Ո՛ր սիրտ քարեղեն, որ զայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք ընդ բազմադիմի չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 3; 36 / 3)

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրև զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղև անմարդ ամայի (36 / 6)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղև կոտորումն, զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական (36 / 10)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչեւ ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց, եւ առեալ զառ եւ զգերի գաւառին՝ դարձան, եւ եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բաբերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի զորացն Հոռոմոց որ կոչին Վռանգք, որ յանգէտս միմեանց ի դիմի հարեալք ճակատեցան (36 / 12; 36 / 13; 36 / 15; 36 / 15; 36 / 16)

Իսկ զերիքն որ ազատեցան, գոհացեալք զԱստուծոյ, չոգան ի տունս իւրեանց: (36 / 21)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին, զոր եւ գտին՝ ի սուր եւ ի գերութիւն ծախեցին, եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 22; 36 / 22)

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ քաջագուն իշխանքն Գազկայ որդւոյ Աբասայ, եւ բազում նախճիրս ի տեղուջն գործեալ: (36 / 23)

Որոց ի վերայ հասեալ զօրք անօրինացն ի մէջ փակեցին. եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց, վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել, յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 25; 36 / 27; 36 / 28)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որոս անուն էր Թաթու որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 30; 36 / 30; 36 / 31)

զոր իբրև ետես Սուլտանն՝ ասէ (36 / 32)

Որ յետ սակաւ ատուրց մեռաւ: (36 / 34)

որ իբրև ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս, այսպէս եւ մեզ հանդիպեցաւ (36 / 40)

Բայց Աստուած np ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիս... արկանէր ի միտս նորա խորհուրդ նանրութեան: (37 / 8)

Եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցան np կոչի Անիկ, յորում ետես աշխարհաժողով մարդոյ եւ անասնոյ, եւ ոչ ինչ փոյթ արար. քանզի ի հայելոյն միայն ծանեալ թէ անառ է. եւ անցեալ առ նովալ գայ ի գլուխն Բասենոյ, մերձ ի գիւղն np կոչի Դու: (37 / 12; 37 / 15)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգէտս ի վերայ գահին np հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 16)

Իսկ իշխանն np ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին, քանզի այր բարեպաշտ էր, զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն (37 / 22)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». եւ զմիւսն, թէ «Ոչ երկեայց ես ի բիրաւոր զօրաց նոցա, np շուրջ են զինն» եւ np ի կարգին է: (37 / 28; 37 / 28)

զի նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, np է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 34)

Ջքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց, np անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ եւ ի գիշերի, np խաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին զալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 35; 37 / 36)

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն, եւ ուսանէր ի գիտնոցն՝ թէ առ Աստուած աղաղակեն: (37 / 37)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարուք ի սիրտ իշխանի միոջ, np էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ, np գառ ի նմանէ խորհեալսն ծանուցանէր քաղաքին՝ կամ բանիւ կամ գրով: (37 / 45; 37 / 45)

Ջայս առնէ Աստուած, np գիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց. np զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն (38 / 4; 38 / 4)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, np յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն (38 / 12)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, qnp ինքեանք բարան կոչէին, np յոյժ ահագին էր, qnp ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա, np զպարանսն քարշէին, եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսատիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին (38 / 18; 38 / 19; 38 / 19; 38 / 20)

Եւ իբրեւ զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, np դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խոռեաց զնա. qnp տեսեալ քաղաքին՝ յոյժ զոռոյի հարան (38 / 23; 38 / 24)

Իսկ ի գալ երկրորդ աւուրն np Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն (38 / 27)

Իսկ np ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

Qnp տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 40)

ո՛րպէս առ Մովսեսին Ովգայ՝ npny բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով (39 / 3)

Qnp եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ. քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած, եւ հնոցն պատրաստեցաւ, npny բոցն ի քառասուն եւ ինն կանգուն բարձրանայր. եւ նա առ սաստիկ ամբարտաւանութեանն՝ ասէր, թէ Ո՞վ է Աստուած np փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց. տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում զազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, np յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր. Ոչ ինչ է, ասէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. եւ ապա զի՛նչ: ((39 / 10; 39 / 10; 39 / 13; 39 / 14; 39 / 17)

Յորժամ թագաւորի սպառնալիքն վճարեցաւ, եւ նոքա կապանօքն արկան ի հնոցն, յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ np արագն է յօգնականութիւն, եւ ոչ ամաչեցուցանէ զայնոսիկ՝ np կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 20; 39 / 21)

զի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղղեացիսն. qnp գտանէր՝ կիզոյր. իսկ մանկանցն ցօղէր հրեշտակ, np ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, ո՛չ

տրամեցուցաներ՝ եւ ոչ նեղեր գնուսա. np եւ զբարբարոսն ի զգաստութիւն էած, np ի վերայ անպատում սքանչելեացն խոստովան եղեալ ասեր. Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, զի եւ ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ np օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 23; 39 / 23; 39 / 24; 39 / 25; 39 / 27)

Իսկ Վասիլն՝ np քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն, np յետ երկուց ատուրց շարժեալ բանակաւն գնաց ի տեղոյն եւ երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, np կոչի Արծկէ, np է ի մէջ ծովուն Բգնունեաց, եւ ունի մօտ յինքն բերդ ամուր եւ անառիկ (39 / 30; 39 / 31; 39 / 33; 39 / 33)

քանզի ոչ qnp ինչ կասեր՝ կարաց վճարել ինչ: (39 / 40)

Qnp եւ իսկ աչօք մերովք տեսաք առ սմա եղեալ. քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիւրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն, իսկ սա ո՛չ այնպէս. այլ միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, զաղբիս մեծացուցաներ, եւ զգանձս, qnp ի հարկաց ամենայն աշխարհաց ժողովեր, qnp պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց՝ np զաշխարհս ի խաղաղութեան կարէին պահել յաղթելով թշնամեացն, որպէս առնէր երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ, ոչ ոք ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (39 / 44; 40 / 1; 40 / 2; 40 / 3)

Իսկ սա զգանձսն qnp ժողովեր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւեր նմա աշխարհի աւերումն(40 / 6)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք np յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղեւ յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, qnp ի վերոյ փոքր ի շատ նշանակեցաք: (40 / 10; 40 / 11; 40 / 13)

np թագաւորեաց ամս երեքտասան, ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի եղեալ: (40 / 15)

Իսկ Թէոդոռայ np էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ np ոչ ոք կարացէ ի վերայ յառնել: (40 / 16; 40 / 17)

Առ np առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ զրէ առ նա հրովարտակ, np ունէր օրինակ գայս. եթէ Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս

ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 18; 40 / 19; 40 / 20)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասեն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ գԴուին եւ զԳանձակ ունէր, եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ, որ ելեալ էին յաշխարհն Հայոց: (40 / 26; 40 / 27)

Յորոց հինէ՛ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան (40 / 27)

Իսկ զօրքն Պարսից զիշերագնաց եղեալ... անհնարին կոտորածս առնէին, որով ոչ ոք գոյր օգնական (40 / 31)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թէոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 33; 40 / 34)

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ՝ հնազանդեցան նմա (40 / 34)

Որով ոչ առեալ յանձն, յեի որոյ եկեալ ճակատեցան ընդ միմեանս երկիցս եւ երիցս (40 / 39; 40 / 39)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 41; 40 / 44)

Եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ, եւ կալեալ զնոսա յանհոգս մինչդեռ նոքա զգիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան, եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ագարակք էին. (40 / 46; 41 / 2)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին գառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 5)

Մարգարէքն քանի՛ սպառնական բանս մարգարէանային, որ յետ ժամանակաց լինելոց էր. ժողովուրդն ընդ այն դժկամակ լինէին: (41 / 9)

որպէս զի ամենեցուն՝ որ լսիցեն. շարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 12)

ապա աւա՛ղ է մեզ np մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 15)

Եւ ո՛ր է այն qnp Աստուած ընդ Եզեկիելի խօսելով ասէր... (41 / 16)

զի ամենայն անձինք իմ են, որպէս անձն հօր նոյնպէս եւ անձն որդւոյ, եւ np ի կարգին է (41 / 20)

Չորք աթոռք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ թէ զԿիւրապաղատին իշխանութիւն, եւ qnp ի Հռոմոց: (41 / 26)

վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. jnng բանից ամենայն փաղանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել. քանզի եւ դոնապանն ոչ ընդունէր գնոսա, np ճանաչէ զիրսն եւ ճանաչի յիրոցն: (41 / 28; 41 / 31)

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս զչար եւ զառանց միւիթարութեան զփոխարէնն qnp ընկալաք: (41 / 36)

ո՛ր զօրացն բազմութիւն np իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին. ահա ո՛չ են, եւ ոչ եւս երեւին. ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին qnp երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր (41 / 37; 41 / 40)

եւ հերձուածողացն դասք, np առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուղադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիւծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց՝ (41 / 46)

Ձի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցւոյ, np յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմածնունդ գերերջանիկ. np եւ զմարգարէն ի հիացումն շարժեաց. (42 / 3; 42 / 4)

Չառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, np ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդարձական երգս երգէին, այսօր ի դուրս դիւաբնակ կաղադանացն՝ qnp մզկիթն կոչեն, անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ զասացեալսն: (42 / 10; 42 / 12)

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ np զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 13)

Արդ եթէ այս ամենայն qnp պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձայն տուք երկնի եւ np ի նմա եւ np ի վերայ նորա. ձայն տուք երկրի եւ np ի նմա կենդանիք. ձայն տուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 16; 42 / 17; 42 / 17; 42 / 18)

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին՝ պարտին եւ սգոյն հաղորդիլ. qnp օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց, զի վասն մեր իսկ եղեն: (42 / 23)

վասն որոյ զայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 28)

«Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ ընդ վայր հարից». միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն np զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 37)

Տէրունի է եւ այս qnp յԵսայիայ գտանեմք ի գիրսն, եթէ «Մինչչեւ իցէ քո կարդացեալ, եւ լուայց քեզ. եւ մինչդեռ խօսեսցիս, ասացից եթէ զի՞նչ խնդրես». np ընդ ամենայն ջերմագութ հարամբ անցանէ այս բան: (42 / 38; 42 / 40)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԹԷՈՂՈՌՈՒՆ nc ԹԱՐԳՄԱՆԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏՈՒՐ (43 / 4)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար գազանութեամբ մատակ առիծն ի խշտիս իւր, այն np յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում (43 / 6)

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն. այլ անդրէն ի Բաբելովն եւ np զնովաւ կողմամբքն յուզեր զմարտն. (43 / 15)

Բայց np մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 16)

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն np կոչի Ծիրանիս, եւ անուն նորա Օկոմի, մարդաշատ եւ ընչաւէտ: (43 / 25)

np յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ, npnu հուր հարեալ, եւ ի հրատին բորբոքմանէ առհասարակ դաշտն ամենայն իբրեւ միջօրէի լուսաւորեցաւ. առ np կացեալ ջեռան ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց: (43 / 29; 43 / 30; 43 / 32)

Եւ սակաւ ինչ ի պիտանեաց, qnpu առեալ գերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 38)

Այլ զբազմադէմ չարիսն, qnpu նորա անդ գործեցին ընդ գրով ո՛վ կարիցէ արկանել: (43 / 39)

Իսկ թագուհւոյն կալեալ զթագաւորութիւնն ամս երկուս, եւ հասեալ ի խորին ծերութիւնն, հիւանդացաւ զհիւանդութիւն, npnu եւ մեռաւ իսկ: (43 / 44)

Որու եկեալ առաջի գլխաւորք քաղաքին՝ խնդրեն... (43 / 44)

Որու հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, np իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, այր հասակաւ խոնարհեալ յալիս, եւ ընչաւէտ յոյժ: (44 / 1; 44 / 2)

Եւ qnp պարտ էր նմա ողորական բանիք եւ պարգեւաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել (44 / 8)

Որու ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն, եւ ժողովեցան զօրք բազումք, npng ոչ գոյր թիւ: (44 / 15; 44 / 17)

Որոց առաջնորդք էին Կոմիանոսն np եւ թագաւորեացն իսկ եւ Կամենասն (44 / 17; 44 / 18)

«Երկիր, ասէ, էր ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր np գործեր զերկիր»: (44 / 24)

Ձի qnp opինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի (44 / 24)

npյորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսլեամբ զվայրսն վայելչացուցանեն (44 / 31)

«Ցնծասցեն դաշտք, եւ ամենայն np է ի նոսա»: (44 / 39)

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմբ, npմարդասէր բարոյիք ընտանի գոլով մերային ազինս, npքաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն (44 / 43; 44 / 44)

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝ գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղեւ, qnpԱսորեստանեայն զԵգիպտացոց թագաւորութիւնն նախատելով՝ այսպէս անուանէր. եւ կաթսայն npԵրեմիային յեռանդն ցուցաւ՝ npի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգէր յայնժամ զցնցուդս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 7; 45 / 8; 45 / 9)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ գլխատակն վայի արարաք, եւ նոքա իբրեւ զգալս զիշախանձս՝ npհանդիպին հօտի՝ npny ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 17; 45 / 17)

qnpաչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ, մեծ քարեգործութիւն հաշուելով զայն: (45 / 20)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, npnyտուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից, եւ npշուրջ գնովաւ դաստակերտք, սա իբրեւ լուաւ զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, զնաց եւ խաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ, եւ արարեալ զայն ընդ իւրով ձեռամբ՝ դառնայ անդրէն ի գաւառն Ադօրի, եւ յամուրն npկոչի Հաւաճիչ: (45 / 22; 45 / 24; 45 / 27)

Եւ քարեկամաբար ել քաղաքն ընդ առաջ նորա. եւ դատաւորն npունէր զհոգս արեւելից՝ npյայնժամ անդ հանդիպեցաւ, qnpիբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 28; 45 / 28; 45 / 29)

Եւ առեալ ի նմանէ զանձ անչափ, եւ ձիս եւ ջորիս եւ զամենայն qnpինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր, եւ զինքն եղ ի յԵղնուտն ի բանտի (45 / 30)

Իսկ np քաղաքին իշխանն էր, վաղվադակի ծանուցաներ իշխանին np նստեր յԱնի եւ ուներ զպատիւ մագիստրոսութեան. np իբրեւ լուաւ, զմի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 35; 45 / 36; 45 / 37)

այս եղև սկիզբն անհնարին չարեացս np անց ընդ մեզ: (45 / 40)

Qnp իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 41)

Իսկ նա անճարեալ, տայ նոցա առաջնորդ յիրայնոցն, np ելեալ եւ գիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց. Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա, ըստ իրեանց արիւնարբու բարուցն, npng պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն ճաներթոյ (46 / 1; 46 / 3)

մեծատուր պարգեւօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն np պատահեաց նոցա (46 / 7)

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց, եւ անկեալ գիշերայն ի վերայ քաղաքին np ի նմա, եւ qnp ի նմա գոին անպատրաստ եւ առանց զգուշանալոյ: (46 / 12; 46 / 12)

np եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել (46 / 15)

զի այս երեքտասան ամ է np զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 25)

այսոքիւք պաշարեալ զքաղաքն եւ np շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ագարակք. (46 / 29)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն np կոչի Բլուրս, եւ քանզի բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա, ըստ տէրունական առակին, վասն npny ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ (46 / 36; 46 / 38)

Արդ qnp նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղև նոցա գուր ապականութեան. եւ քանզի np յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծինն աւանէ

բազումք, յոբոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորա: (46 / 42; 46 / 43; 46 / 45)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, ոբ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոգի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խոռվեցան (46 / 48)

Իսկ ոբոց ի ներքս մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 5)

Յոբոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի (47 / 7)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ ոբ քան զմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ (47 / 10)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոբ նոքա կրեցին. զորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին, եւ այնպիսի դառն տանջանօք տանջեալ, յետոյ ապա սպանանէին. ոբ զի քան զայս զի՞նչ այլ ոք դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ, ոբ եւ ի սրբոց վկայութիւնս չերեւի ուրեք եղեալ: (47 / 19; 47 / 22; 47 / 23)

ոբ եւ տանջելոցն վայիւք հնչէին առհասարակ արձագանք լերանցն: (47 / 26)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵԻ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵԻ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 43)

Այն զոբ յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին ի սահմանս Մանանաղոյ բաժանեցան յերկուս, առաջինն զայս գործեաց զոբ գրեցի. իսկ երկրորդն ձիաթափ արագամէտ ընթացիւք ընդ Հանձէթ եւ ընդ Խորձեան, ո՛չ խոտորելով յաջ կամ յահեակ, այլ որպէս նետ ոբ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ, ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (47 / 45; 47 / 46; 48 / 2)

Աւա՛ղ գործոցն ոբ յայնժամ անդր գործեցան: (48 / 8)

Յոբոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի առաջի հօր. (48 / 8)

վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին. զոր ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին. որոց արեամբքն ներկեան ողկոյզք խաղողոյն. որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն, զնոսա ծածկէին ընդ հողով. բայց զայգիսն խղճէին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արիւնք են ի յուտել: (48 / 14; 48 / 14; 48 / 15; 48 / 16; 48 / 17)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանւոյ ուրուք՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 24; 48 / 25)

պարգեւս խոստանայր եւ զԿիւրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա՝ Միայն թէ ի խաղաղութիւն դառնաւ, որ քրիստոնէից արեանն խնդիր առնեմք (48 / 33)

Ապա ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 34)

Ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ զտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր. իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տեսոն ի կեանս իւր. ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան (49 / 22; 49 / 23; 49 / 27)

յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն, որ արեամբ նոցին գերեացն ներկեալ էր: (49 / 33)

Ի նոցանէ զարդ ոսկւոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայէլացիքն ի վարձ՝ ընդ որոց ծառայեցին նոցա (49 / 35)

Եզիպտացւոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՝ վասն դառն ծառայութեան, որով նոքա զԻսրայէլ նեղեցին, որոց ի դատ եկեալ Աստուած ասէր. եւ երկրորդ՝ զի ծառայեցին արարածոց, եւ ոչ արարչին որ է օրինեալ յաւիտեանս. մէք խոստովանօղ լեզու ունիմք, թեպէտ ի բարի գործոց թափուր եմք, եւ զնոցա կիրս կրեմք, քանի՞օն ողորմելի եմք եւ ողբոց արժանի: (49 / 38; 49 / 39; 49 / 40)

npnj վաճառականքն փառաւորք երկրի, եւ առգնօղք սորա՝ թագաւորք ազգաց, npj ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարգեալ զինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (50 / 2; 50 / 3)

Եւ np բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ ոք կորիցէ, վասն այնորիկ չթողու արձակասուն գոք. որքան եւ տեղի լինի խրատու՝ քաղցրութեամբ եւ հայրաբար խրատէ. եւ յորժամ անլուր խրատուն լինիցիմք, տիրական իշխանութեամբն տանջէ. զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի, զի անդ թերթեւագոյն առնիցէ զտանջանսն. եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ, եւ են np աստ տանջին եւ անդ, որպէս Սողոմայեցիքն. եւ են՝ np աստ միայն, որպէս Ղազարոսն. եւ են՝ np անդ միայն, որպէս մեծատունն: (50 / 17; 50 / 22; 50 / 23; 50 / 23)

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, np չկարաց ոք իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն np կոչի Կամախ, եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնիս, եւ ըստ իւրեանց սովորութեանն առեալ զերկիրն յաւարի. qnp մեք ի դարձին զանցանելն ապա իմացաք: (50 / 29; 50 / 30; 50 / 31)

Եւ մարտիկ արքն np մնացին, այն զհետ փախստականին չոգան. իսկ qnp ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին (50 / 37; 50 / 38)

Եւ այս եղև ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշառ եւ յարդարադատ տեառնէ, np հատուցանէ իւրաքանչիւր զարժանն ըստ գործոց իւրոց: (50 / 41)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ np գիշերաւ անցին, յորժամ զհտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 43)

Եւ զանհնարին չարիսն՝ qnp անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս. զի զտղայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիւք եւ նետիւք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, եւ ոչ կաթեր ի բնութիւն նոցա գութ ողորմութեան. թողում ասել qnp ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն զքարի հարկանէին. իսկ զբարեշուք կանանցն եւ npj սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա խայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել (51 / 1; 51 / 4; 51 / 5)

Եւ այնու ընթացիւք եկին մինչեւ ի գլուխ գաւառին ի գիւղն np կոչի Մորմբեանս: (51 / 13)

Եւ երթեալ, np գլխաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ np ի բերդին իշխանն էր. բազում շատրուանօք ծածկեալ էր զձիւնն. յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխալուր բանս բարբառէր. եւ np յամբոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, ի թիւրիլ ասպարին, եւ նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 17; 51 / 18; 51 / 20)

Եւ քանզի զօր ի Հոռոմոց զայր ի յետոյ, np առժամայն փողս հնչեցուցին, qnp լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն. իսկ np ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան. բայց Հոռոմն չէր եկեալ յառաջ: (51 / 23; 51 / 23; 51 / 24)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն npng հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց, եւ զմնացեալսն առ եւ դարձաւ: (51 / 26)

Եւ երթեալ մերձ ի սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում զերիս, եւ լցան աւարաւ, qnp առեալ մտին ի բերդն: (51 / 29)

Իսկ արինարբու գազանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ, եւ ի մտանել նոցա ի սահմանս Տարօնոյ, իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ, qnp մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնւոյն իւրեանց (51 / 31)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, qnp Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին. զժամատունն np առաջի սուրբ Կարապետին, qnp գեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի. նաեւ զայլ շինուածսն եւ զփայտակերտ եկեղեցին qnp սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 35; 51 / 37; 51 / 37; 51 / 40)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ nl ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՑ (51 / 43)

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն np ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ, սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձազգած, պահեցօղ, բոկագնաց: (51 / 45)

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, np յար ընդ ինքեան շրջէին, խոշորագգեստս եւ անպաճոյճս, հատեալս ի հեշտալի կերակրոց (52 / 2)

Եւ ոք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա զանձինս, ոք թէ եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր ոք ոք ընդդիմանայր, եւ կամ իշխէր բանալ զբերանն եւ ճիկ հանել: (52 / 5; 52 / 7; 52 / 7)

Զի գոք օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ ոք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբոնին. այսպէս եւ կարթընկէցք կերովք թաքուցանեն զկարթսն, զի ի կերոյն խաբեալ՝ ձուկն ի կարթէն ըմբոնեսցի, նոյնպէս եւ անօրէնութեան մշակքն. քանզի զիրեանց կորստեան վիհն չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումեք. վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր, խորասուզիլ կամօք ի խորխորատ, յոքմէ չիք հնար ելանել: (52 / 13; 52 / 14; 52 / 19)

«Զգո՛յժ լերուք ի սուտ մարգարէիցն ոք զան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք». (52 / 25)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու ցեղից էին, յոքմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիրաւ էր. (52 / 31)

Ի քաղցր ականէս յայսմանէ՛ գոք գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր (52 / 36)

գոք եւ ինքն իսկ Լուսաւորիչն մեր մարգարեական հոգովն տեսեալ, զի գառինքն գայլք եղեն եւ արեան ճապաղիս հանէին: (52 / 42)

Եւ այս եղեւ ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, եւ ի ննջել բարի տանուտեառն ոք ցորենոյն էր սերմանօղ (52 / 45)

Խառնեցաւ եւ դառնութեան մրուրն ընդ կենեղուտ ջրոյն ոք ի տանէ տեառն աղբիւրանայր. բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցւոյ, ոք զորոմն վնասակար արմատաքի իլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ (52 / 48; 52 / 49)

գոք համբաւեցին զմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, ոքոյ սլաքքն միսեալ էին կայծակամբք կաղնոյ: (53 / 6; 53 / 8)

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրուք լուաւ. վասն ոքոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցւոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի, զի մատնեսցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի

սուրբ, գոր գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայադ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յորինակ եղեմական կենաց ծառոյն՝ որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք, ըստ իւրում անսուտ հրամանին, թէ «Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 14; 53 / 17; 53 / 20; 53 / 21)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք. եւ իւր կամարարօքն ի հենգն արկեալ ծիծաղէին, եւ զանասունն բերեալ առաջի կացուցանէին, եւ այսպէս ասէին. Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թէ նա զիւր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ, դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 33; 53 / 33; 53 / 37)

նաեւ որ ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ձգամբք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին (53 / 40)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղեւ բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ խառնիճադանձ բազմութեանց՝ որոց ոչ գոյր թիւ: (53 / 45)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն. որ զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ, եւ աղօթից նոցա լսէ. որ առնէ ի մրրիկս հանդարտութիւն, եւ ածէ յերաշտութեան անձրեւ, եւ զայն՝ միոյ արդարոյ աղօթիք, նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ զիտէ ըստ խորին իմաստութեան իւրոյ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց, եւ աստ տնտեսեաց որքան արդեօք էր օգտակարագոյն. եւ եղեւ այսպէս: (54 / 5; 54 / 6; 54 / 7; 54 / 9)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ ինդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 12)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն, եւ ըստ արժանւոյն հատոյց նմա. քանզի ի քահանայական կարգէն լուծեալ, եւ աղուեսադրոշմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր, թէ՛ Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ

յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դաս եւ իրաւունս գայս կրեցէ: (54 / 17; 54 / 21)

այլ ասեն, թէ՛ Ձոռ Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեր չընդունիմք: (54 / 33)

Եւ իբրեւ ջաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի բնակարանն սատանայի, յաստուածուրաց ժողովն եւ ի գազանաց գառազիղն, ոռ կոչի Թոնդրակս (54 / 37)

վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիւրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ. եւ անցուցեալ անդ գաւուրս իւր, երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն ոռ կոչի Մուհարկին: (54 / 39; 54 / 41)

վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զզէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր. զի ամենայն ոռ լսիցէ զպատմութիւնս գայս, անէծս արձակեցէ զհետ նորա: (54 / 43; 54 / 44)

ՎԱՄՆ   ՏԻԵԶԵՐԱՀՌԶԱԿ   ՔԱՂԱՔԻՆ   ԱՆԻՈՅ
ԽՈՂԽՈՂՄԱՆՆ ՈՐՈՎ (55 / 2)

Զի տէր է ոռ շինէ եւ քակէ, տայ գամուրս ի դողումն եւ զբարձր աշտարակս ի կործանումն. զի եւ աշտարակն ոռ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոռ շինեաց Դաւիթ, եւ ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղէ խափան եւ դիմահար Եդերայ, ոռ յարեաւ սատան Մողոմոնի. զի սրբութիւնն է ամրութիւն, եւ   պարիսպ   ընտիր   գործք
աստուածպաշտութեան: (55 / 12; 55 / 13; 55 / 14; 55 / 15)

մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ ոռ ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ ոռ ըստ յանցանացն հանդիպի (55 / 19; 55 / 20)

Զի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին, յոռոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն: (55 / 23)

Զի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն ոռ ընդ Արծն եղէ. վասն զի ոչ սակաւք էին ոռ աջօք տեսին, եւ ոչ լսելեաց կարօտացան. զի բազում աշխարհ եւ քաղաք ա՛յն էին ոռ ապրեցան յայնմ հինէ. այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ

ամբողջամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, np տայ զբարձր աշտարակս ի կոխումն եւ զքաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 26; 55 / 26; 55 / 27; 55 / 29)

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ զահ տեառն եւ զսպառնալիս np ի նմանէ. եւ զմրուր բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ np ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան. մանաւանդ ամուրն Անի եւ np շուրջ զնովաւ դստերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. մինչեւ շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 31; 55 / 32; 55 / 33)

եհաս ի քաղաք՝ np զմեղս իւր ի կատարումն լրիւ իւրով ունէր: (55 / 43)

Ջանայր, հնարէր՝ զի գդուռն երկաթի եւ զնիզս պղնձի ի բաց խլեցեց, np կայր ընդդէմ թագաւորութեանն իւրոյ (55 / 46)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ np արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 5)

Իսկ բազմութիւն արանց եւ կանանց յապարանս թագաւորացն դիմեալ՝ իբր թէ կարիցեն ապրել, եւ այլքն ճողոպրեալ յամուրն np Ներքի բերդ կոչի: (56 / 10)

Իսկ np ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ զիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, ե ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ ըմպելի, վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին (56 / 10)

զի ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, np անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ. եւ զազանք վայրի եւ ընտանի՝ եղեն գերեզման դիականցն. վասն զի ոչ գոյր np թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 21; 56 / 23)

եւ վաշխն եւ նենգութիւնն np ի նմա՝ խափանեցաւ: (56 / 26)

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, np շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց, եւ ի քրտանց տնանկաց փարթամանան, եւ ի վաշխից եւ յանիրաւութեանց զտունս իրեանց ամրացուցանեն. եւ ինքեանք զմիտս իրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն, եւ ի գործոց աղտեղութեան ո՛չ խորշին, այլ միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն np զնոսա ըմբռնեալ ունի: (56 / 28; 56 / 33)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐԻ ԹԱԳԱԻՈՐԷՆ ՊԱՐՄԻՑ
ՁԵՆԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (56 / 39)

վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց np ընդ սոքօք են՝
անտես արարաք (56 / 44)

Բայց թագաւորն Դիոզէն np էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ...
իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիրմէ
թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար, եւ ինքն
մեծաւ աւարաւ եւ զերութեամբ դարձաւ յաշխարհ իւր (57 / 3)

բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, npny վարին իշխանք եւ թագաւորք,
եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն. զի նոյն
ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն np կրեն զսա (57 / 25; 57 / 27)

Վասն npny ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ (57 / 29)

Վասն npny բազում բեկումն զօրացն եղել (57 / 45)

Բայց թագաւորն Յունաց ...np ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն
Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին (58 / 3)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեսոն ո՛չ էր ընդ
նմա, np Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն (58 / 14)

այլ Աստուած՝ np հարկանէ եւ բժշկէ, npny անբաւ է քաղցրութիւն
մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ qnp խրատէն, այլ սակաւ
փորձութեամբ ներէ (58 / 26; 58 / 26; 58 / 27)

Եւ արդ qnp Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգոյն կորզեալ
եհան, np իւրքն էին՝ նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին
զլուսարանս նորա եւ սպանին (58 / 32; 58 / 32)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի
վրէժխնդրութիւն ինքեանց, ի Լուսնալերանց եւ ի մեծէ գետոյն np անցանէ ի
հիւսիսակողմն Հնդկաց (58 / 40)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ np ի
ձեռն իւր եղել (59 / 1)

Բայց իբրև եղև բարձր ի գլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ գոք ինչ կամերն եղև եւ ի գլուխ եհաս. եւ յոքսկ դողայրն եւ զարհուրերն՝ կապանօք առաջի իւր յոտին կացուցեալ կայր իբրև զմի ի ծառայից իւրոց. յայնժամ ապա յիշեաց զդաշինսն գոք եղ ընդ Աստուծոյ, եւ յարուցեալ նստոյց զնա ընդ աջմէ իւրմէ. եւ իբրև զբարեկամ հաւատարիմ մեծարեաց զնա, եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խռովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մեք զպարսկական տէրութիւնս. բայց գոք առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 9; 59 / 10; 59 / 12; 59 / 16)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ, ոք զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել. եւ ոք ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւեր: (59 / 32; 59 / 32)

Ոք ցուցանէր ինքեամբ օրինակաւ՝ զանստուեր եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցոյ խաւարաւ փակեալ (59 / 34)

Զի յայնմ հետէ՝ գոք յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 37)

Զար թուեր նոցա հարկաւոր զգեստն ոք զխայտառակութիւնս մեր ծածկեր, այլ յորժամ տեսանէին զմեզ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային. զի ի բազում վշտացն՝ ոք պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրև ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով (60 / 16; 60 / 18)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ ոք քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար քան մարգարէիցն, ոք այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, գոք ընդունէին ի տեառնէ: (60 / 29; 60 / 31; 60 / 31)

զի ոքսկ ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ ոքսկ քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղիւ սոցա տագնապեսցուք օր ըստ օրէ (60 / 36; 60 / 37)

Զի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ գոք ընկալաք ի քէն (60 / 43)

Եւ արդ շատ համարեցաք զամենայն ծփանս ալեկոծութեան գրել, np եղև յաւորս մեր. եւ մասնաւորս բաժանել, np ինչ հանդիպիւր յանցնիւր տեղեաց, աշխարհաց եւ քաղաքաց, qnp ինչ կրեցաք ի հեթանոսաց: (61 / 7; 61 / 8; 61 / 9)

զի ամենայն խորհուրդք նոցա np վասն մեր. ի չարութեան են, եւ բանք նոցա լի նենգութեամբ: (61 / 15)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեցեն զայս զիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով np ինչ եղևն, թողլով զկնի իւրեանց յիշատակս իրացն՝ np եղևն (61 / 23; 61 / 24)

Իսկ np աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն զսկիզբն իրացն np եղև եւ անց ընդ մեզ, զի ոչ զկատարումն իրացն կարացաք բովանդակ զմտաւ ածել կամ գրել. բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ գիտասջիք, եթէ մեղքն եղև այս ամենայնի պատճառ np էանց ընդ մեզ: (61 / 25; 61 / 26; 61 / 29))

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՅԻՈՑ (1 / 11)

ՅԱՂԱԳՄ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (1 / 33)

Յորում տեղոց մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ (7 / 8)

Իսկ ի լուսաւորութեան ատուրն, յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն զանձինս (8 / 10)

ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՅԻՈՑ (8 / 32)

յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան (8 / 43)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց (12 / 30)

Այս եղև յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի, յորում էր թուականիս մերոյ ամք չորեքհարիւր եօթանասուն եւ հինգ: (13 / 1)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն (18 / 41)

Այստքիկ եղեն ի սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ, յորում էր թուականութեանս մերոյ ամբ չորեքհարիւր իննսուն: (20 / 4)

Յորում շարժեցաւ այժոռ հաստատութեան նոցա, եւ այլ ոչ էառ զկայումսն. յորում էլին իշխանքն ի հայրենի ժառանգութենէ իւրեանց, եւ եղեն պանդուխտ յօտար երկիր. յորում ատերեցան գաւառք եւ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 7; 20 / 8; 20 / 10)

յորում տեղուջ մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդուվն (24 / 12)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (32 / 13)

յորում տեղուջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 24)

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 7)

Եւ անտի իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցան որ կոչի Անիկ, յորում ետես աշխարհաժողով մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 12)

Եւ այս եղեւ ի հինգհարիւր վեց թուականիս մերոյ, յորում հոռոմ դիքսիոնի էր տասն: (44 / 20)

Վա՛յ տարւոյն, վա՛յ աշխարհաւեր խորհրդոյն, յորում կործանեալ ապականեցան բնակիչք երկրի (44 / 21)

յորում տեղուջ եւ բազումք ի գլխաւորացն իսկ անկան, եւ այս յերկոցունց կողմանցն. բայց յաղթեաց զօրէ Կոմիանոսին: (48 / 39)

Անդ ի վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայեր առ ախոյանսն (58 / 9)

Զի յայնմ հետէ՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու (59 / 37)

Եւ եղաք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան. (60 / 10)

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յոբու ասէ (4 / 7)

Յոբու էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի.
(7 / 16)

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յոբու պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասատ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 7)

Յոբու շարժեալ քաղաքն առ հասարակ, բազում աւարառութիւնս արարին
(18 / 2)

յոբու վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զիսելապատակն նորա պարսաքարի ջարդեալ յերկիր ընկենոյր (19 / 13)

յոբու բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս, յերկիւղէ եւ ի կարծեաց եկելոցն: (36 / 45)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեգերս երկրի խորագոյն է, յոբու մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն (49 / 32)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ ոբու ոչ կարաց համբերել. (6 / 13)

Ընդ ոբու եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ քաջութիւն պատերազմողացն (7 / 5)

Եւ գտին ոբու բազում եւ յագեցան կերակրովք, եւ նշխարեցին տղայոց իրեանց յամս բազումս: (27 / 45)

Արդ թեպէտ եւ յամենայն տեղիս ոբու բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա,
(27 / 46)

անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՝ առ ոբու չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 43)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ...որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղեմի, գորմէ սպառնալով Փրկիչն ասէր (17 / 12)

իսկ քաղաքս այս՝ գորսէ մեր զճառս արկեալ (49 / 48)

գորոյ զգերիսն առեալ, հրաման տայ խաղացուցանել ի գաւառն Խաղտեաց, եւ ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան, եւ հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 42)

Չորոյ զգլուխն հատեալ՝ հրամայէ հարկանել փող խաղաղութեան: (9 / 19)

Չորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ավիշին միտք իմ (21 / 38)

Եւ եղև երկիրս ամենայն իբրև անդաստան հասեալ ի հունձս, գորոյ զհետ հնձողացն ընթանան որ զորայն բառնան (33 / 8)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, գորոյ զյիշատակն վայիւ արարաք (45 / 16)

Չորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. (46 / 13)

Արդ է՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացուսն գորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 33)

«Գալիլեացիքն, ասէ, գորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ, ո՛չ այլ թէ ոչ ապաշխարիցեք, նոյնպէս ամենեքեան կորնչիցիք»: (26 / 1)

Իսկ զօրքն Պարսից ...անհնարին կոտորածս առնէին, որում ոչ ոք գոյր օգնական. գորոց առեալ զառ եւ զգերի, զնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 32)

գորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին (47 / 20)

Եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ. ուր բազում արիւնհեղութիւնք եղեն, գորոց ասեն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ ոք տեսեալ (48 / 38)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, գորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մ (56 / 42)

Ո՞Ր - 3

Եւ մէք ոչ յարդարութիւնն եւ եթ, այլ եւ ի մեղսն առաւել գտանիմք,
եւ զո՞ք ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 45)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ն՞ք լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր
նոքա կրեցին (47 / 19)

քանզի ն՞ք անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեզերս երկրի
խորագոյն է, յորս մեր զերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն, որ
արեամբ նոցին զերեացն ներկեալ էր: (49 / 31)

ՈՐԱՅ - 1

Ո՛չ լնու հնձող որայիւ զգիրկս, եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց
(35 / 14)

ՈՐԲ - 1

դատաստան որբոց ոչ առնէին, եւ յիրաւունս այրեաց ո՛չ խոնարհէին: (30 / 3)

ՈՐԴԵԳԻՐ - 2

Իսկ թագուհւոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի
սեղի առն իւրոյ (17 / 32)

Եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս
զայն հատոյց նմա (18 / 26)

ՈՐԴԵԳՐՈՒԹԻԻՆ - 1

Չարաչար են մեղք, եւ գորդեգործին եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց (57 / 23)

ՈՐԴԻ - 49

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն... երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս. եւ կացեալ ամս երիս, արձակէ բազում պարգեւօք գորդի Ափխազին (12 / 13)

կարեվեր խոցեալ էր գորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային (36 / 32)

եւ ազատեաց գորդի ի պարտուց հօր: (41 / 20)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ գորդի առաջի հօր (48 / 9)

զհայր եւ գորդի մի սուր խողխողէր (56 / 18)

մեռաւ թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, եւ թագաւորէ Գէորգի որդի նորա ընդ նորա. (4 / 43)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, (5 / 8)

քանզի իւր ոչ գոյր որդի թագակալ թագաւորութեանն (8 / 23)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի (13 / 29)

զի ոչ ըստ ազգի վարի, որպէս եւ այլ ազգաց թագաւոր եւ որդի թագաւորի: (15 / 30)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ, եւ ոչ որդի թագաւորի, եւ ոչ իշխանութեամբ յերեւելի սպայից (15 / 33)

ա՛ն զգիր քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո, եւ որդի քո որդւոց իւրեանց մինչեւ յաւիտեան: (21 / 3)

այլ կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց, եւ իմաստութեամբ եւ հնարիւք մուծին ի քաղաքն: (21 / 21)

Եւ ի յերկարիլ խնդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի քաջին Վասակայ, ելեալ եւ նա գնաց առաջի թագաւորին: (23 / 28)

որոց գլխաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի (32 / 20)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն (32 / 42)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 33)

«Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակոյ այդ զօր ասեն ի մէջ Իսրայէլի (41 / 16)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն... գնաց եւ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 22)

տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ(11 / 20)

կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀոասիմ եւ զորդիին Տաբէէլայ (4 / 9)

վասն զի որդիին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ (8 / 24)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդիին Սանեակ (18 / 34)

Իսկ Ատոմ որդիին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպօլիս (33 / 21)

ի վատ բազկէ չէ մեռեալ քո որդիին: (36 / 38)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 32)

«Անդ հան ոգնի ձագս եւ սնոյց առանց երկիւղի զորդիս իւր»: (20 / 14)

Այժմ ամբարձ գաչս քո, եւ տե՛ս գորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն, գտղայս քո անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ: (31 / 44)

գրէ. «Զի թէ ի խրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 6)

Քանզի Վասիլն...յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն, որպէս օրէն է ամենայն թագաւորաց: (13 / 26)

իսկ որդիք նորա՝ քանզի ո՛չ հնազանդեցան միմեանց, անձնատուր եղեալ ելին առ թագաւորն (4 / 29)

պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 34)

Բայց մեք խուն բանիւք զերկայնս զայսոսիկ արձանացուցանեմք զպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց է. որպէս զի որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեցեն զայս որդոց իւրեանց (7 / 26)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ, ՈՐ ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՍԱԽ (1 / 25)

ԹԱԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՍՏԱՆԴԵԱՅ ՈՐԴԻՈՅ ԹԷՈՂՈՍԻ, ՈՐ ԿՈՉԻ ՄՈՆՈՍԱԽ (18 / 19)

ա՛ն զգիր քո եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդույ քո (21 / 3)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զղուստր Դարթի որդույ Սենեքերիմայ (24 / 5)

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ քաջագուն իշխանքն Գագկայ որդույ Աբասայ, եւ բազում նախճիրս ի տեղւոջն գործեալ: (36 / 24)

զի ամենայն անձինք իմ են, որպէս անձն հօր նոյնպէս եւ անձն որդույ (41 / 20)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդույ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր (51 / 36)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուն հարին գորդոյն Փոկասայ (8 / 45)

«Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք եւ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնտոի պաշտամանցն, այլ արեամբ որդոյն Աստուծոյ»: (23 / 2)

յորում տեղոջ մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդովն, որ մեծ սուգ հասոյց Հայոց: (24 / 13)

Իսկ Վահրամ այր հօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ ոք հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդովք եւ եղբորորդովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա(21 / 20)

խաղաց գազանն մահաշունչ արիւնարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փղօք, եւ կառօք եւ երիվարօք, կանամբք եւ որդովք, (34 / 33)

որպէս զի որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեցեն գայս որդոց իւրեանց (7 / 27)

Եւ տո՛ւր զթագաւորութիւնդ որդոյ քո, եւ որդի քո որդոց իւրեանց մինչեւ յաւիտեան: (21 / 3)

մոռացաւ հայր զգութ որդոց, եւ մայր զսէր նորածին մանկանց: (28 / 15)

ասէր. «Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զօր ասեն ի մէջ Իսրայէլի, եթէ հարքն ազոխ կերան, եւ որդոցն ատամունքն առին: (41 / 17)

ՈՐԹ - 4

քանզի յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարեութեանն, ընդ որթով իւրով եւ ընդ թզենեաւ: (3 / 34)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղև սէր սիրելեաց եւ գութ արեան, իւրաքանչիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել՝ զի թերևս կարիցէ ապրեցուցանել զինքն ի գեհենաբորբոք բարկութենէն. վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին. զոր ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սատակեցին. որոց արեամբքն ներկեան ողկոյզք խաղողոյն. որք յետոյ սինլքորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն (48 / 15; 48 / 18)

Այլ զգանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ
ուրախարար գինով զոր մատռուակեն որթթ այգեաց (13 / 42)

ՈՐՄ - 1

Իսկ որք խեթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն
կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմնց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 30)

ՈՐՈՄՆ - 2

որք գորմնն վնասակար արմատաքի իլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ, եւ
զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն
աղին ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար
յարմարմանն: (52 / 49)

ապա թշնամոյն ճարակ գտեալ, ցանեաց որմնն ի մէջ ցորենոյն ըստ
աւետարանական առակին: (52 / 46)

ՈՐՈՆԵՄ - 1

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին
զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց. քանզի դիտօք որոնէին, եւ
ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, զհշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ
անկանէին (43 / 18)

ՈՐՈՎԱՅՆ - 1

եւ խոնարհ եղեն մինչեւ ի հող անձինք մեր, եւ յերկեր
մաճեան որովայնք մեր: (49 / 16)

ՈՐՈՎՅԵՏԵԻ - 1

Եւ ասա, թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւերս եւ մեզ ժամանեաց (21 / 1)

ՈՐՉԱՓ - 2

Թէ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (2 / 2)

Թէ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (33 / 16)

ՈՐՊԷՍ - 110

Թէ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՅԻՈՑ (1 / 10)

Թէ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐԵԱՅ ՌՈՄԱՆՈՍՆ (1 / 17)

Թէ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (2 / 3)

Թէ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (2 / 5)

Թէ ՈՐՊԷՍ ԵԻ Ի ՄԱՆԱՆԱՂԻՈՑ ՍԱՀՄԱՆՄՆ ԲՈՐԲՈՔԵՑԱԻ ՀՐԴԵՀ ՄՈԼՈՐՈՒԹԵԱՆՆ, ԱՍԵԼԻ Է (2 / 23)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, եւ աստի սկիզբն առնել, որպէս զի դիւրածան լիցի մեզ բանս: (3 / 30)

Բայց կատարեցաւ առ նոսա մարգարեութիւն հոգերգողին Դաւթի, թէ «Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճացին եւ ծաղկեցին (3 / 41; 3 / 42)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց. իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոցա,

եւ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ առաքել զնոսա յարեւելս անդառնալի եկիւք (4 / 35)

որպէս զի որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեացեն զայս որդոց իւրեանց. որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն՝ որք խստորին յիրաւանց նորա, (7 / 26; 7 / 27)

Թէ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՅԻՈՑ (8 / 31)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ (9 / 10)

Ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 34)

որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիր խորհրդոցն, եւ ուղղեցեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 45)

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ Բագում զօրս ունի որպէս ոչ այլ ոք (10 / 35)

որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 1)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ. որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան (11 / 3; 11 / 4)

Որում հաւանեալ յանձն առնու. եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ եւ ազարակ առ ազարակ, որպէս յառաջինսն լեալ էր: (11 / 23)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին. այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել, որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած (11 / 40; 11 / 42)

որպէս առ Մովսէսի Եգիպտոս հարաւ կարկտի եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին. (11 / 46)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեաւ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա, որպէս ի գիրս թագաւորութեանն գրեալ է. (12 / 8)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն էւ թագակիցն ի Նիկիացոց գաւառին էր, զոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 15)

Էւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմովնի, զխռովիչս թագաւորութեանն, էւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ որսասջիր: (12 / 25; 12 / 27)

Թէ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐԵԱՅ ՌՈՄԱՆՈՍՆ (13 / 23)

որպէս օրէն է ամենայն թագաւորաց: (13 / 27)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ էւ զառաջին թագաւորսն չէած գմտաւ, թէ որպէս ինամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին (14 / 13)

որպէս զի զգացուցէ թագաւորին, զի տացէ նմա իշխանութիւն էւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով էւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հռոմոնց(14 / 38)

զի ոչ ըստ ազգի վարի, որպէս էւ այլ ազգաց թագաւոր էւ որդի թագաւորի: (15 / 29)

Էւ այս յղովակի լինի առ նոսա, որպէս էւ այժմ իսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 32)

Բայց ասեն էւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղիւ՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին (16 / 8)

Որք իբրեւ լուանն՝ արարին որպէս էւ ուսանն (16 / 46)

Խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին, որպէս զի սեփիական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն (17 / 35)

Էւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց (18 / 13)

որպէս ինքն յիւրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի, (18 / 31)

«Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսք (19 / 5)

որպէս ի սաղմոսարանի անդ գրեալ է: (19 / 10)

որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր (19 / 28)

որպէս եւ սմա իսկ եղեւ: (19 / 38)

Որպէս երանելին Դաւիթ սաղմոսելով խոստովան լինի Աստուծոյ (19 / 42)

որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 40)

Այլ զբովանդակն յիւրում տեղոջն ասասցուք. եւ մեք զկարգ պատմութեանս որպէս սկսաք՝ յառաջ վարեսցուք: (21 / 10)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ ոք հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդւովք եւ եղբօրորդւովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 19)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաղէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախուն թագին (22 / 15)

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գր (22 / 48)

Եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք. (23 / 15)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ ինելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ ոք, իբրեւ տես եթէ ոչ են թողոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 30)

Եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն ատուրն փառաւորապէս, որպէս եւ վայել էր իսկ (24 / 24)

Չայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մէք իւրատիցիմք, եւ նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին զոր արարին (25 / 11)

Որպէս եւ աստատին իսկ գերկոսեանն եցոյց առ մեզ. (25 / 20)

որպէս եւ անդ ի միոջէ սկսեալ՝ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զիւրատ (25 / 29)

Աստանօր ի մերս դարձուցից զոճ քանի պատմութեանս. եւ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի քանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից զարտասուս: (29 / 20)

որպէս քարձրն Եսայիաս վասն Երուսաղեմի մարգարէանայր: (29 / 28)

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն. այլ զի ցուցից, թէ որպէս ըստ կարգի նոցա յանցանքն մեր, նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ իւրատ ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 38)

հեղին զարիւնս ծառայից քոց որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ զԵրուսաղեմաւ միայն (31 / 13; 31 / 13)

որպէս գրեալ է վասն սողոմայեցոցն, թէ «Արեգակն ծագեաց ի յերկիր, եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր եւ ծծումբ, եւ այրեաց զնա»(31 / 17)

որպէս կանխաւ Փրկիչն ասէր. (31 / 24)

բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 3)

որպէս օրէն էր առաջին յաղթողացն (32 / 25)

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 33)

ԹԷ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (33 / 17)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՐՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (34 / 2)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք, անողորմաբար որպէս գազանք, սրտմտութեամբ եռացեալք որպէս վրէժխնդիրք,

եւ խիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 33; 35 / 34; 35 / 34)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դասս եւ զքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին, եւ խոպոպք վարսիցն փառփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացուցանէին՝ թէ ն՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ հարեալք՝ յերկիր թաւալ անկեալ զլոր խաղային: (35 / 46)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ն՛րպէս գիտե հակառակօրն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 42)

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, երեցն զիր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ իւրեանց ընկենոյր: (38 / 14)

Տեսանե՛ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնաման, թէ ն՛րպէս մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. տեսանե՛ս, որպէս գիտե փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ն՛րպէս առ Մովսեսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով. կամ որպէս մանկամբն Դաւթի՝ Գողիաթու. կամ որպէս Սիսարայ սկայագինն այլազգեաց, ի ձեռն Յայելի՝ կնոջն Քաբերայ. կամ որպէս զՀողեփեռնէսն՝ ի ձեռն այլում կնոջ: (39 / 1; 39 / 2; 39 / 3; 39 / 4; 39 / 5; 39 / 6)

քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն (39 / 46) որպէս առնէր երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ, ոչ որ ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 4)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն (40 / 10)

որպէս զի ամենեցուն՝ որք լսիցեն. շարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 11)

Կարծական եղև մեզ այս կեանքս. եթէ մեղք հարցն մերոց ընդ մեզ ելին, որպէս մարգարէն ողբալով զիրոցն ամբաստանէր, ապա աւա՛ղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 14)

զի ամենայն անձինք իմ են, որպէս անձն հօր նոյնպէս եւ անձն որդոյ (41 / 19)

Մինչդեռ կենդանի եւ կացո՛ղ զոք թագաւոր, որպէս զի մնասցէ առանց խոռվութեան քաղաքս: (44 / 1)

«Սոռացեալ եղէ եւ որպէս մեռեալ ի սրտէ»: (44 / 29)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոզի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողս (47 / 1)

որպէս նետ որ ի ձեռաց աղեղնաւորին ելանէ (48 / 2)

որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ. (49 / 3)

Եւ որպէս առ Սովսեսիւ տասն հարուածեայ գաւազանաւն տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած (49 / 16)

Եւ քանզի ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու, որպէս եւ Սովսէս զԻսրայէլէ ամբաստան լինի, «Գիրացաւ, ասէ, ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող զտէր Աստուած զարարիչն իւր». նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, որպէս Եզեկիէլ իսկ յայտ առնէ ի հացի լիութենէ եւ ի յղփութենէ կենաց՝ զմայլեալս զնոսա. նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին օր անարատ չկարաց վայելել: (50 / 6; 50 / 9)

Եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ, եւ են որ աստ տանջին եւ անդ, որպէս Սողոմայեցիքն. եւ են՝ որ աստ միայն, որպէս Ղազարոսն. եւ են՝ որ անդ միայն, որպէս մեծատունն: (50 / 22; 50 / 23; 50 / 24)

քանզի պտուղն է ծառոյն ծանուցիչ՝ որպէս ի տեսնէ իսկ լուսք: (52 / 10)

զի որպէս ախտն այն դժուարին է առ ի բժշկել, այսպէս եւ ի նոցանէ ըմբռնեալքն հազիւ կարեն կալ յակաստանի: (52 / 22)

բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ, որպէս Հաբելի եւ Յովսեփայ դիպեցան իրքն: (52 / 30)

բայց որպէս գրէ երանելին Յովհաննէս, թէ «Առ ի մենջ ելին, այլ ոչ էին ամենեքեան նոքա ի մենջ» (52 / 32)

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժամ է ի գլուխ ճառին դարձուցանել զքանս, որպէս զի հաւատարիմ լիցի մեզ ասացեալս: (53 / 4)

Կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի (53 / 15)

Արդ տե՛ս դու զնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ որպէս օձաձեւ խարդախանօք հնարէր հեղուլ զապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 23)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեառն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիւրակործանն (55 / 8)

սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր իցէ եւ եթէ իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 34; 56 / 35)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զհտութեան ծանուցելոց իրաց, որպէս սկիզբն եղեւ բանիցս ճառել զԱստուծոյ նախագիտութիւնն, զանբաւութիւնն՝ սակաւ բանիւք: (59 / 25)

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 26)

Ջի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք (60 / 25)

ոչ արգելաւ սրտմտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ ոչ եղեւ յագումն ազահութեան նոցա իբրեւ հրոյ (61 / 14)

որպէս ցուցանէ առաջնոցն պատմագրութիւնն: (61 / 24)

ՈՐՊԷՍ ԵԻ -10

, որպէս է ցԲաբելացին ասէր Աստուած (11 / 42)

զի ոչ ըստ ազգի վարի, որպէս էլ այլ ազգաց թագաւոր եւ որդի թագաւորի: (15 / 29)

Եւ այս յոլովակի լինի առ նոսա, որպէս էլ այժմ իսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 32)

Որք իբրեւ լուանն՝ արարին որպէս էլ ուսանն (16 / 46)

Եւ քանզի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս էլ իմաստնոցն բերին բանք. (23 / 15)

Եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն ատուրն փառաւորապէս, որպէս էլ վայել էր իսկ (24 / 24)

Ձայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մէք իւրատիցիմք, եւ նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին զոր արարին (25 / 11)

Որպէս էլ աստստին իսկ զերկոսեանն եցոյց առ մեզ. (25 / 20)

որպէս էլ անդ ի միոջէ սկսեալ՝ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զխրատ (25 / 29)

որպէս էլ Սովսէս զԻսրայելէ ամբաստան լինի (50 / 6)

ՈՐՊԷՍ ԶԻ - 12

Եւ այսոքիկ այսքան. բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, եւ աստի սկիզբն առնել, որպէս զի դիւրածան լիցի մեզ բանս: (3 / 30)

որպէս զի որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեցեն զայս որդոց իւրեանց. որպէս զի մի՛ մոռացին զգործս Աստուծոյ, որ արդար կշռով հատուցանէ ամենեցուն՝ որք իստորին յիրաւանց նորա, (7 / 26; 7 / 27)

որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիւր խորհրդոցն, եւ ուղղեցեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 45)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն է թագակիցն ի Նիկիացոց զաւանին էր, զոր հրամայէ թագաւորն ինդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 15)

որպէս զի զգացուցէ թագաւորին, զի տացէ նմա իշխանութիւն էւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով էւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հռոմոնց(14 / 38)

Խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել ժթագուհին, որպէս զի սեփեական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն (17 / 35)

որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 40)

Չայս առնէ ըստ իւրոյ անճառ իմաստութեանն, որպէս զի ահիւ նոցա մեք իրատիցիմք, էւ նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին զոր արարին (25 / 11)

Աստանօր ի մերս դարձուցից զոճ բանի պատմութեանս. էւ կամիմ ըստ ուժոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից զարտասուս: (29 / 20)

-

որպէս զի ամենեցուն՝ որք լսիցեն. շարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 11)

Մինչդեռ կենդանի էս կացո՛ւ զոր թագաւոր, որպէս զի մնացէ առանց խռովութեան քաղաքս: (44 / 1)

ՈՐՊԷՍ ԹԷ -7

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլղարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք էւ ազգաւ, էւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հռոմոնց. իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոցա, էւ գրով զհամար նոցա կալեալ՝ առաքէ զնոսս յարեւելս անդառնալի եկիւք (4 / 35)

Ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 34)

որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 1)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ (11 / 3)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդովք եւ եղբօրորդովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 19)

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդովք եւ եղբօրորդովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 19)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իսելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ որ, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 30)

ՈՐՊԻՄԻ - 4

Եւ ոչ զիտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն, որ կոչի Ըռուզք, եւ ազատագունդն, եւ ի նմին տեղուջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 45)

Բայց ո՛չ զիտեմ յորպիսի՝ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենա (8 / 3)

«Եղիցին աւուրքն այնքիկ նեղութեանց՝ յորպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի» (17 / 13)

տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ յորպիսում զազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր. (39 / 16)

ՈՐՋԱՑԵԱԼ - 1

Եւ անդ առժամանակ մի զանխլարար որջացեալ: (54 / 38)

ՈՐՄԱՄ - 1

Եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ որսասցիր: (12 / 27)

ՈՐՄՈՐԴ - 1

Եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեառնն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 21)

ՈՐՔԱՆ - 6

Ո՛վ Քրիստոս ... n'րբան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 8)

ամենեցուն՝ որք լսիցեն. շարժեցից արտասուս թէ n'րբան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 12)

որբան եւ տեղի լինի խրատու՝ քաղցրութեամբ եւ հայրաբար խրատէ (50 / 19)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որբան ելանել կարաց, նա զերծաւ (50 / 36)

իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ զաւար որբան կարացին՝ ի ներքս տարան (51 / 24)

աստ տնտեսեաց որբան արդեօք էր օգտակարագոյն (54 / 11)

ՈՒԹ - 2

Եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ուլթ, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 31)

Ապա ի գալ երկրորդ ամին, առաքեաց դահիճ, որ եկեալ խաւարեցոյց զլուսարանս նորա եւ զորս ընդ նմա՝ արանց իբրեւ ուլթից (13 / 6)

ՈՒԹ ՀԱՐԻԻՐ

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուլթ հարիւր կամ զհազար այր (14 / 19)

ՈՒԺ - 7

սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուծի քաջութեան, ըստ Մովսէսի, զիրգ եւ փափուկ գոլով (50 / 2)

յորժամ յաստիս ուծի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան...սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել (53 / 6)

Եւ կամիմ ըստ ուծոյ իմոյ յամել ի բանս, որպէս զի ամենեցունց շարժեցից զարտասուս: (29 / 19)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուծոյ եւ ըստ կարողութեան, ըստ նմանութեան զարնանաբեր ծաղկանոցաց: (34 / 13)

Եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուծոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 37)

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղել (18 / 44)

Եւ ի լինել այսորիկ այսպէս, որք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին (12 / 1)

ՈՒԺԳԻՆ - 1

ուժգին ձգմամբ երթեալ նպատակին հանդիպի (48 / 3)

ՈՒԺԳՆԱԿԻ - 3

Իսկ կէսք չարապէս վիրաւորեալք, եւ ի ձայնէ պակասեալք, ուժգնակի շնչէին (28 / 29)

Նաեւ յօդոյ ձեռնտուութիւն եղել կործանական ատուրն. զի հողմ ուժգնակի շնչեցեալ՝ բորբոք արկանէր հրատին, մինչեւ ծուխն ծառացեալ յերկինս հասանէր. (31 / 28)

Եւ իբրեւ զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խոռեաց զնա (38 / 24)

ՈՒԼ - 1

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգազանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր (19 / 12)

ՈՒԽԹԻՔ - 3

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ եւ գետոյ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ եւ գայ ի քաղաքն Ուխթեաց (4 / 18)

Որոց ընդդէմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց (5 / 3)

Իսկ Գեորգի դիպոզ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց (6 / 45)

ՈՒԽՏ - 7

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բունն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ գնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 6)

Եւ ուխտ եղ ընդ նմա, թէ՛ Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խոովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մեր գպարսկական տէրութիւնս (59 / 13)

Ձի յայնմ հետէ՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 38)

Եւ որք հետի ոտիք ի տես հիւանդաց կամ ուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան (7 / 40)

Ի սորա ժամանակս պայծառացան կարգք եկեղեցոյ, եւ լուսաւորեցան մանկունք ուխտի սրբութեան (5 / 12)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր, համարելով զմեզ քեղ ի ժառանգութիւն, ստանալ զմեզ քեզ ժողովուրդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 3)

Եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 21)

ՈՒՂԵՂ - 1

որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղեւ առ ի զխելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել (32 / 37)

ՈՒՂԵՐՁԵՄ - 1

Մինչև նւղերձեաց ի յինքն զվերջին պատուհասն՝ բնակից լինելով անդնդային խորոցն: (25 / 27)

ՈՒՂԻՂ - 1

երեցն զիւր քարն դէպ նւղիղ նոցա քարին արձակէր (38 / 14)

ՈՒՂԽ - 1

եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց նւղխիւր (52 / 39)

ՈՒՂՂԱԴԱԻԱՆ - 1

եւ հերձուածողացն դասք, որ առ նոքօք իբրեւ ծակամուտ մկունս այսր անդր թաքչէին հալածեալք ի նոցա աստուածաբանական բանիցն եւ յուդդադաւան խոստովանութենէն, այսօր իբրեւ առիւծունս հզօրեղապէս աներկիւղ ելանեն ի խշտից բերանաբաց (41 / 47)

|

ՈՒՂՂԱՓԱՌ - 2

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն...եւ Գրիգոր յոյժ իմաստունն բանիւք. եւ այլք բազումք, յորոց աւուրս բարձրանայր յոյժ եղջիր եկեղեցոյ նւղդափառ խոստովանութեամբ: (5 / 29)

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝ ասելի գոլով ամենայն նւղդափառ հաւատոց: (14 / 7)

ՈՒՂՂԵԼ - 1

Այստքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 41)

ՈՒՂՂԵՄ - 1

եւ ուղղեացեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 45)

ՈՒՂՂՈՒԹԻԻՆ - 2

եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն (25 / 40)

վասն որոյ զայս զիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 28)

ՈՒՂՏ - 1

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

ՈՒՂԵԻՈՐՈՒԹԻԻՆ - 1

այլ նենգաւորին Սարգսի սաղբելոյն լուեալ՝ ել ի քաղաքէն, եւ չոգաւ ի Յոյսս զանդարձ ուղեւորութիւն. (23 / 23)

ՈՒՆԵԼ - 19

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. (6 / 10)

Չոր իբրեւ ետես Թեոդոսայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն (17 / 44)

վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 29)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս (50 / 14)

Ջի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ (30 / 42)

Իսկ Աշոտ բարեկարգ ունելոյ զղիրս մարմնոյն, քաջասիրտ եւ պատերազմասէր գոլով: (5 / 37)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելոյ ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, (20 / 37)

աղեղունք լարեալք, եւ սլաքեալ նետք նոցա, գօտեւորեալք քաջապէս, եւ անլուծանելի ունելոյ զխրացս կօշկաց: (24 / 46)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելոյ զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուա (38 / 11)

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ ոչ ինչ ունելոյ վերս յանձին: (38 / 42)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելոյ, որ նա էր իշխան զաւառին: (40 / 34)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելոյ զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 43)

Եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցենք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելոյ (42 / 37)

Եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելոյ, եւ ի պատահելն զազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 12)

յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխալուր բանս բարբառէր (51 / 19)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամբացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տեան (55 / 7)

Եւ ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն (56 / 31)

Երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր, գերկիր ընդ ինքեամբ ունելով (59 / 30)

քանզի Դաւիթ վաղճանեցաւ յունելով այլ զաւակ ժառանգաւոր: (24 / 6)

ՈՒՆԻՄ - 63

Եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նորա, վասն առաջիկայ խոստմանցն՝ որ ի թագաւորէն ակն ունէին (4 / 3)

Այսպէս իսակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չէած գմտաւ, թէ որպէս ինամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ գորս ընդ ձեռամբ ունէին (14 / 14)

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի...գոր վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն, եւ ունէին ընդ ձեռամբ: (16 / 21)

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել (16 / 37)

քանզի ի միում ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս, որ ունէին զթագաւորութիւն մերոյ աշխարհիս: (20 / 7)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յագենային, այլ անյագ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 20)

Քանզի որ ունէր գաշխարհն՝ յաղթողն ի պատերազմունս, վախճանեցաւ իւրային մահուամբ (4 / 28)

Քանզի ունէր գաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս (5 / 14)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն (13 / 17)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղւոյն, մեռաւ անորդի (14 / 32)

առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ, որ յայնժամ ունէր զիշխանութիւն յեզերս գաւառին Հոռոմոց, (14 / 36)

Սա քանզի բազում ազգականս ունէր եւ եղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նոցա: (15 / 41)

բայց ոչ գիտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ, եթէ ի բնէ ունէր զղիւսհարութիւնն: (16 / 6)

քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիսութեան ունէր զպատիւ (18 / 22)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ, որ ունէր զարեւմտից կողմն, այր քաջ եւ անուանի (18 / 34)

Եւ նա ելեալ յամրոցէն երթայ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Սուրմատի. այլ զամուրն ո՛չ տայ ի Գազիկ, եւ ոչ զայլ ամուրսն զորս ընդ ձեռամբ ունէր. Եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ զոր ունէր ընդ ձեռամբ Հոռոմոց, եւ ելանել առ նոսա: (21 / 29; 21 / 30)

Զայս եւ որ սոցին նման է, առաւել ունէր աշխարհս մեր: (22 / 25)

տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս, որ յայնժամ ունէր գաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ, եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 19)

առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն (23 / 40)

Եւ ապա հանեալ զնոսա անտի, տարան ի Կոստանդնուպօլիս առաջի թագաւորին. քանզի եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

Քանզի հեծելագորքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յ... որոց գլխաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի, եւ Գրիգոր՝ Հայոց հզոր իշխանն, որ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 19; 32 / 20; 32 / 21)

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին, քանզի այր բարեպաշտ էր (37 / 23)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ գայս (40 / 19)

Եւ ի սոյն ամի էլին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, բայց ասեն թէ Ապուսուարայ էին՝ այն որ զԴուին եւ զԳանձակ ունէր (40 / 26)

Չորք արօռք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ թէ զԿիրապաղատին իշխանութիւն, եւ գոր ի Հոռոմոց: (41 / 25)

Եւ դատաւորն որ ունէր զհոգս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, գոր իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 28)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստէր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան (45 / 36)

Եւ քանզի անպատասպարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ (48 / 6)

Եւ քանզի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դէռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէ՛ին զընթացսն (51 / 10)

Եւ քանզի բերդ ունէր զհիւզն, ժողովեալ էին ամենայն բնակիչք տեղւոյն: (51 / 14)

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն որ ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ (51 / 45)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն ... տապալէր զաշխարհս բազումս, մինչեւ եհաս ի քաղաք՝ որ զվեղս իւր ի կատարումն լրիւ իւրով ունէր: (55 / 43)

Զի դէռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն (57 / 12)

Թե որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր (59 / 28)

զրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ, որ ունի օրինակ զայս (4 / 44)

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ Բագում զօրս ունի որպէս ոչ այլ ոք, (10 / 35)

Որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զիշխանութիունն (15 / 30)

Եւ բռնութեամբ ի վերայ հասեալ, խնդրէին թէ ցոյց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին, որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զժառանգութիւն թագաւորութեանդ. քանզի բազմաց կարծիւր թէ մեռեալ իսկ է: (17 / 40)

զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն (25 / 29)

եւ ունի մօտ յինքն բերդ ամուր եւ անառիկ (39 / 34)

միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն որ գնոսա ըմբռնեալ ունի: (56 / 33)

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր, քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք զնա պաշարեալ պահէին, զի գոք յիւրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան (18 / 25)

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՝ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ (45 / 33)

մեք խոստովանօղ լեզու ունիմք, թեպէտ ի բարի գործոց թափուր ենք (49 / 40)

եւ զո՞ր ներել թողութեան ունիցիմք: (30 / 45)

ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք (42 / 35)

Յայսմ հետէ մի՛ եղիցի ընդ իս եւ ընդ քեզ խոռովութիւն. այլ խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս. (59 / 15)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կայան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

Իսկ զօրքն Պարսից զիշերագնաց եղեալ կայան զդուռն քաղաքին (40 / 30)

ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կայան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 45)

սա ի խաղաղութեան կայալ զաշխարհս Հայոց: (5 / 10)

Որ կայալ զթագաւորութիւնն ամս եօթն: (15 / 23)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կայալ զչորս անկինս երկրին. (26 / 16)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացառ վայրս, եւ կայալ քնաւ զաշխարհս (26 / 20)

կայալ առ հասարակ զամենեսեան դողումն եւ երկիր: (28 / 18)

Զանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ շուրջ զքաղաքան, որ կոչի Մանազկերտ, ի գաւառն Ապահունեաց, եւ կայալ բովանդակ զընդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 36)

կայալ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ (40 / 16)

յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կայալ ի վերայ (54 / 14)

արձակեցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց եւ ինքեանք կայցեն զամուրն եւ զդաստակերտս նորա: (16 / 45)

Արդ այս աստանօր զտեղի կայցէ քանս (45 / 4)

ՈՒՇ - 2

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամենն նմա հնազանդեցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 42)

Իսկ կէսն՝ ուշ եղեալ Սելիստինոյ, հասին ի վերայ նորա գիշերաւ (50 / 32)

ՈՒՇԱԴՐՈՒԹԻՒՆ - 1

յորժամ այսպիսի յոյզք եւ ինդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 14)

ՈՒՌՆԱՅ - 2

ԱՌՈՒՄՆ ՈՒՌՆԱՅ ՔԱՂԱՔԻՆ (1 / 19)

ԱՌՈՒՄՆ ՈՒՌՆԱՅ ՔԱՂԱՔԻՆ (14 / 30)

ՈՒՍԱՆԵԼ - 1

Ջառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս սորա բնակիտ ի ձեռս առեալ զդարձական երգս երգէին, այսօր ...կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ զասացեալսն: (42 / 12)

ՈՒՍԱՆԻԼ - 1

զի գոր պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, եւ փութալ կանխել առ մարգարէն, եւ ուսանիլ ի նմանէ զկեցուցանօղ զխրատն (25 / 38)

ՈՒՍԱՆԻՄ - 5

Յորմէ ձանձրացեալ լսելիք բռնաւորին, հարցանէր թէ զի՛նչ է այն անհատ աղաղակն, եւ ուսանէր ի գիտնոցն՝ թէ առ Աստուած աղաղակեն: (37 / 39)

զի մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել, այլ զթողեալն ի մէնջ՝ յաւերակացն ուսանիլ խնդրօղն: (32 / 6)

նոքա ուսանիցին թէ ոչ իւրեանց զօրութեամբ ինչ արարին գոր արարին (25 / 12)

Որք իբրեւ լուանն՝ արարին որպէս եւ ուսանն. (17 / 1)

«Դադարեցեք, ասէ, ի չարեաց ձերոց, եւ ուսարուք զբարիս գործել (25 / 39)

ՈՒՍՈՒՑԱՆԵՄ - 4

որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց. եւ խրատք քո ուսուցէ զիս (49 / 5)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս (50 / 14)

նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փնլիպպեցոցն, խրատեալ ի տէրունական հրամանացն (52 / 27)

Այլ այսպէս ուսուցանէր. թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմք չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք (53 / 33)

ՈՒՍԵՔ - 1

«Ամենայն անձն, ասէ, որ ընդ իշխանութեամբ իցէ, ի հնազանդութեան կացցէ. զի ոչ ուստէք է իշխանութիւն, եթէ ոչ յԱստուծոյ (19 / 33)

ՈՒՍԻ - 5

Ուստի ի շողալ սուսերացն եւ ի փայլին սաղաւարտացն՝ հրոյ փայլատակունք զլերամբն անկանէին (7 / 3)

ուստի բարբարոսքն ծանեան յայտնապէս, եթէ ձեռն ամեանակալին պատերազմի ընդ նոսա: (11 / 47)

Ուստի եւ մեծն Պօղոս խրատեալ երանելի ձայնին այնուիկ գրէ առ Հռովմայեցիսն (19 / 31)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթուղիկէն ելեալ ամրանային (15 / 7)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի² կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասես զայդ, չտայր ինչ պատասխանի (17 / 24)

ՌԻՏԵԼ - 2

բայց զայգիսն խղճեին կթել կամ ի խաղողոյն ճաշակել, ասելով թէ մարդոյ արինք են ի յուտել: (48 / 19)

զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանւոյն իսկ ուտել բռնադատեին: (46 / 23)

ՌԻՏԵԼԻ - 1

այլ միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, զաղբիս մեծացուցանէր (39 / 47)

ՌԻՏԵՄ - 4

որոյ պտուղն անմահացուցի՛ս՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք, ըստ իւրում անսուտ հրամանին, թէ «Որ ուտե զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 21)

«Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ զօր ասեն ի մէջ Իսրայէլի, եթէ հարքն ազոխ կերան, եւ որդւոցն աստամունքն առին: (41 / 17)

«Գազանք անապատի եկա՛յք կերէ՛ք զայս որ յանտառիս է»: (26 / 41)

«Եկայք, ասէ՛ լուարո՛ւք ինձ, եւ կեցցեն ի բարութեան անձինք ձեր, եւ եթէ ախորժելով լուիջիք ինձ՝ զբարութիւնս երկրի կերիջիք»: (47 / 34)

ՌԻՐ -20

Վա՛յ նոցա զալոյն յարեւելս, եւ վա՛յ ուր նոքա անց եւ դարձ արարին (4 / 37)

Իսկ Գազիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն (21 / 31)

ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 1)

Մեպուհ գունդն ազատաց ելեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիւծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 32)

Եւ մնացեալքն մերկ կողոպուտ հետիոտիւք ուր կարէին՝ ապրեցան: (33 / 3)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս գերի տարան, զԱրծն այրեցին, եւ զայլ քաղաքս եւ զաւանս (34 / 30)

Եւ ուր է այն գոր Աստուած ընդ Եզեկիելի խօսելով ասէր (41 / 16)

Ուր թագաւորացն աթոռք, ահա ոչ երեւի. ուր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին. ահա ո՛չ են, եւ ոչ եւս երեւին. ուր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր (41 / 37; 41 / 37; 41 / 39)

դիտօք որոնէին, եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, զիջերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին (43 / 18)

Եւ ինքն զկնի երից աւուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի, ուր ի միասին թագաւորք եւ տնանկք ըստ դարձական երգոյն: (44 / 6)

զի ուր տառեղունքն բոյն կառուցանեն, եւ ուր տկարք ի թոչնոց ի նոսա ապաւինին ըստ սաղմոսին ձայնի. եւ կամ ուր ծիծառն զիւր վարանից բունիկն յարդարէ՝ աներկիւղ սնուցանելով զառ ի յինքենէ ծնեալսն: (44 / 48; 45 / 1; 45 / 2)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն. ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս շնչելով (46 / 20)

Եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ. ուր բազում արինհեղութիւնք եղեն (48 / 37)

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փինիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 13)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անոր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի (57 / 32)

Եւ ել յաշխարհէս զկնի ամենայն երկրաճնաց, ուր ի միասին են թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 21)

ՈՒՐԱԽ - 2

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին (33 / 4)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորական բանիւք եւ պարզեաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել (44 / 10)

ՈՒՐԱԽԱԿԱՆ - 3

ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք. ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՛ առնէին ուրախական բերկրանօք: (21 / 46; 22 / 2)

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյս ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին (34 / 7)

ՈՒՐԱԽԱԿԻՑ - 1

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին՝ պարտին եւ սգոյն հաղորդիլ

ՈՒՐԱԽԱՆԱՄ - 1

յորժամ տեսանէին զմեզ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային. (60 / 18)

ՈՒՐԱԽԱՐԱՐ - 2

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ գորախարար քան մարգարէիցն, որ այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեսոնէ: (60 / 30)

Այլ զզանազան խորտիկս եւ զքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար զինուով զոր մատռուակեն որթք այգեաց, զայսոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 42)

ՈՒՐԱԽԱՑԵԱԼ - 1

Չոր տեսեալ եւ ուրախացեալ՝ մեծամեծ պարգեւօք եւ իշխանական գահու պատուէ զնոսա (13 / 13)

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻԻՆ - 14

Չայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն (42 / 20)

որոյ առեալ զգիրն դարձաւ ուրախութեամբ: (10 / 29)

Եւ ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր, եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 19)

Եւ զառ եւ զգերի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 34)

բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 19)

Ոչ լսի ձայն ուրախութեան ի կուօս այգեաց, եւ ոչ բարեբանութիւն առ կոխօզս հնձանի: (22 / 34)

Այժմ յոդրս փոխեցաւ մեզ ամենայն, եւ նւրախութեան պատմուճանն այն յարջնագգեստ խորգ փոխեցաւ: (22 / 39)

ոչ լսին ձայնք նւրախութեան ի կութս այգեաց եւ ո՛չ ծանրանան պահառք ի ստոմանեաց: (35 / 16)

Եւ մայրենի գթովքն աղէխարշեալ, վասն առատ նւրախութեանցն մոռանային գտխրական ժամանակս երկանց (22 / 5)

բարձաւ նւրախութիւն յերեսաց ամենայն երկրի (35 / 6)

Իսկ անօրինացն լինէր մեծ նւրախութիւն: (38 / 26)

Իսկ քաղաքին լինէր նւրախութիւն ոչ սակաւ: (38 / 32)

Եւ բարձաւ նւրախութիւն յաշխարհէ: (59 / 47)

Բարձան նւրախութիւնք յերկրէ, Լոեցին ձայնք քնարաց, Լոեցին բմբինք թմբկաց, Բարձրացան աղաղակք լալեաց... (3 / 25)

ՈՒՐԲԱԹ - 1

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ խաւարեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, յաւուրն նւրբայթու ի դառնալ աւուրն (17 / 4)

ՈՒՐԵՔ - 13

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, եւ առեալ զայլ զգօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղուջ նւրեք որ կոչի Արծակ (16 / 24)

քանզի որք ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս նւրեք ի թաքստի եղեն, ամենեքեան նոքա հրայրեացք եղեն: (31 / 34)

ամենայն նւրեք կոծ եւ լալականաց հանդէսք. ոչ նւրեք քահանայից երգք. ոչ նւրեք լսի փառաբանութիւն Աստուծոյ: (35 / 7; 35 / 8; 35 / 8)

Ոչ ուրեք քանին զիրք առ ի խրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց. վասն զի ընթերցողքն սրամահք ի հրապարակս, եւ ինքեանք այրեցեալք եւ աճիւնացեալք: (35 / 9)

Ոչ ուրեք լսի ձայն հարսանեաց, եւ ոչ աւետիք նորածին մանկանց (35 / 11)

եւ ոչ ուրեք գտանիւր տեղի ապաւինի (36 / 43)

բայց թէ ի ճանապարհի ուրեք ոք կայր: (43 / 36)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ամայացաւ ի բնակչաց երկիրս ամենայն, ոչ մնալով կենդանի՝ բայց եթէ յամրոց ուրեք: (43 / 42)

մինչեւ չմնալ կենդանոյ ուրուք ի մարդկանէ, բայց եթէ յամուրս ուրեք: (46 / 31)

զայս զի՞նչ այլ ոք դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ, որ եւ ի սրբոց վկայութիւնս չերեւի ուրեք եղեալ: (47 / 23)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, գարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ ոք զիր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք (48 / 21)

ՈՔ - 49

եւ առատատուր պարզելօք մեծարեալ ի նմանէ հրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ յիշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 39)

Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ուսեք: (5 / 1)

եւ յայնքան բազմութեան ոչ ոք մեռանի, բայց միայն ինքն ապստամբն գլխովին: (9 / 18)

Եւ ի դադարել պատերազմին՝ հրաքանչիւր ոք ի զօրացն դառնան ի տունս իւրեանց. եւ ինքն թագաւորն մեծաւ յաղթութեամբ երթեալ մտանէ ի քաղաքն իւր Կոստանդնուպօլիս: (9 / 20)

Պատասխանի տուեալ Չաքարիայն ասէ, թէ Բագում զօրս ունի որպէս ոչ այլ np, եւ հօրս զօրութեամբ եւ պատրաստ առ ի պատերազմել: (10 / 35)

Եւ թէ np հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ ր ասես զայդ, չտայր ինչ պատասխանի (17 / 24)

զի qnp յիրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան (18 / 25)

Ի մէջ ճակատուն գտին զնա անկեալ, հօր հրեշտակի աւանդեալ զոգի նորս, առանց ուրուր նմա ի դիմի հարեալ: (19 / 1)

հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ խնդրեցէք զայր np ՚ի Հայոց զո՛ր եւ գտանիցէք, եւ ածէք այսր: (20 / 44)

Իսկ Վահրամ այր հօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ np հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդւովք եւ եղբորորդւովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 19)

Ժամ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս. «Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ np է որ մտանէ»: (22 / 43)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր եւ իւելամուտ յոյժ աստուածային գրոց, որպէս թէ ո՛չ այլ np, իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 30)

Եւ ոչ np իցէ որ կարդայցէ զանուն քո, եւ որ յիշեսցէ ապաստան առնել զքեզ (27 / 32)

նեղ եւ նուրբ ձայնի հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել, եւ ոչ np էր որ տայր (28 / 28)

Եւ թէ np ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ապրեցաւ: (34 / 23)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ np, զի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղղէացիսն (39 / 22)

Իսկ արինարբու գագանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, եթէ առաջնորդութեամբ ուրուր, եւ եթէ իւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն (39 / 36)

որպէս առնէր երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ, ոչ np ի թշնամեաց համարձակեցաւ յաշխարհն նորա մտանել: (40 / 5)

Իսկ Թեոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում ոչ np կարասցէ ի վերայ յառնել: (40 / 18)

որում ոչ np գոյր օգնական. գորոց առեալ զառ եւ զգերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (40 / 31)

այլ թերեւս np մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր գրոյցս: (41 / 7)

Թէ np ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՞ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր. յԱստուծոյ իրաւանց նա է արժանի թագաւորութեան. իսկ թէ np չառնու յանձն զասացեալս, տեղապահ եւ բաւական եմ: (43 / 8; 43 / 11)

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բազում ատուրս առնէին ի տեղուջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն, եթէ ուրուր կայր ինչ ի թաքստեան՝ զամենն հանեալ, եւ բնաբարձ աւերամար քանդեալ զվայրն (43 / 22)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղոյն եւ ոչ մի, բայց թէ ի ճանապարհի ուրեք np կայր: (43 / 36)

Որում եկեալ առաջի զիսաւորք քաղաքին՝ խնդրեն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի եւ կացո՞ գոք թագաւոր, որպէս զի մնասցէ առանց խռովութեան քաղաքս: (43 / 45)

Եւ քանզի ոչ գոյր հակառակ np. քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշին առ զնոցա զալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 43)

զի ո՞ յր ուրուր ի տեսողացն ոչ բեկանէր սիրտն, եւ ոչ գողոյի հարկանէր անձն, եւ ոչ խաւարամած միգաւ մթանայր լուսարանք երեսացն (46 / 16)

մինչեւ չմնալ կենդանոյ ուրուր ի մարդկանէ, բայց եթէ յամուրս ուրեք: (46 / 30)

որ զի քան զայս զի՞նչ այլ np դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ, որ եւ ի սրբոց վկայութիւնս չերեւի ուրեք եղեալ: (47 / 22)

հւրաքանչիւր np հնարէր հայթայթանս գտանել (48 / 12)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, գարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ np զիւր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 21)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ, մինչեւ ոչ մնալ կենդանոյ ուրուր՝ որ բանայր զբերանն եւ ճիկ հանէր: (48 / 25)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ. ուր բազում արիւնհեղութիւնք եղեն, զորոց ասեն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ np տեսեալ (48 / 38)

Քան զհող անարգ եւ խոնարհ այլ զի՞նչ np իմասցի. եւ մեր սկիզբն ի նմանէ է, եւ դարձն անդրէն ի նոյն. եւ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ np կորիցէ, վասն այնորիկ չթողու արձակասուն qnp (50 / 16; 50 / 18; 50 / 18)

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց np իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ (50 / 29)

ամենայն np ցանկայր զնա տեսանել: (52 / 5)

որ թէ եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր np որ ընդդիմանայր (52 / 7)

քանզի զիւրեանց կորստեան վիհն չհամարձակին յայտնի ցուցանել ուսեք. (52 / 17)

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրուր լուաւ. (53 / 14)

Եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան, եւ խուճապեալք յերկիւղէն՝ ոչ np յազգայինսն կամ ի կարեւոր բարեկամսն հայեցաւ, այլ հւրաքանչիւր np ահիւ ըմբռնեալ: (56 / 4; 56 / 5)

Եւ զպարսկական սուրն ի գործ արկեալ , ոչ ուսեք ինայէին: (56 / 8)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, գորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մեզ, եւ ոչ յումեքէ պահանջեցաւ ի մէնջ, եւ ոչ մեք կարօղ եմք ձեռն արկանել. վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց, զի թերես պահանջեսցէ ոք ի նոցանէ. եւ այսու նախանձ արկից կարողացն. բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի. այլ փոքր բանիւ զմեծամեծ իրս վճարեսցուք: (56 / 42; 56 / 45)

Չարաչար են մեղք, եւ գորղեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի գործելեաց. բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք, եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն. զի նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա. զի ոչ եթէ այլ ոք դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 27)

Եւ ոչ ոք ի նոցանէ բարեմիտ եղեւ առ մեզ, թեպէտ եւ բազում ամօք բնակեցան առ մեզ (61 / 12)

Չ 89 (209)

Չ/Ժխտ. մասնիկ/ - 62

նոքա զայն չաճէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 16)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբարոնայլ (50 / 15)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իւրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմք չայպաշխարեաց. նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք (53 / 34)

Որոյ ոչ հաւանեալ՝ չարնու յանձն (9 / 2)

Իսկ թէ որ չարնու յանձն զասացեալս, տեղապահ եւ բաւական եմ: (43 / 11)

չասէ զիշխանէն, այլ զիշխանութենէն (19 / 34)

Եղո՛ւկ զիս, եղո՛ւկ զիս, բարձր բարբառով, եւ այլ ինչ
աւելի չասէր ինչ: (17 / 23)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թէպէտ բազում
ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չքերէ ինչ նմա օգուտ (42 / 26)

Չգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզարէլ՝ որ յափշտակեաց
զայն, թէ զի՛նչ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 15)

Չորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեւ բաւական ընդ գրով
արկանել. (46 / 13)

Եւ մեք նոցա չեմք ինչ մեղուցեալ: (49 / 36)

որ եւ ի սրբոց վկայութիւնս չերելի ուրեք եղեալ: (47 / 23)

Բայց ոչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից ի
վեր

Չոր քո չէ հայրենի ժառանգութիւն՝ թո՛ղ (10 / 24)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ. Չէ ինձ պիտոյ աղօթք նոցա (14 / 4)

Իսկ եկամուտն՝ որ չէ թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 31)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝
թէ Չէ բարոյ ինչ նշան (24 / 32)

Իսկ նա ոչ առնու յանձն, թէ զոր մինչեւ յիմ ժամանակն չէ լեալ՝ եւ ոչ ես
հաւանիմ: (33 / 35)

Իսկ զոր ի Դերջան եւ յԵկեղեաց եւ ի միջասահմանս նոցա եղեւ կոտորումն,
զայն եւ ընդ գրով արկանել չէ քո բաւական (36 / 11)

Իսկ նորա պատասխանեալ. Թէ իմ է զարկածն, չէ կենաց. ապա թէ այլում է,
զայն ոչ գիտեմ: (36 / 35)

Ետ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն, թէ ի վատ բազկէ չէ մեռեալ քո
որդին: (36 / 38)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն (42 / 25)

ասեն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ որ տեսեալ (48 / 38)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուհաս. այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս իրացն: (13 / 3)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չէած զմտաւ, թէ որպէս խնամակալութիւն ցուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին (14 / 12)

Եւ ինքեանք իսկ չէին միաբան առ միմեանս: (32 / 41)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր զաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չածէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 17)

որպէս առ Մովսէսիւ Եգիպտոս հարաւ կարկտիւ եւ եղեմամբ, որ չէր ըստ բնութեան երկրին. (11 / 47)

Եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, (16 / 7)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ (34 / 4)

«Երկիր, ասէ, էր ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործէր զերկիր»։ (44 / 24)

Բայց Հոռոմն չէր եկեալ յառաջ: (51 / 25)

Թէ եւ զհոգիս հանել հրամայէր՝ չէր որ ընդդիմանայր (52 / 7)

այլ ասեն, թէ՝ Ջոր Հայոց խոսեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեք չընդունինք: (54 / 34)

Բայց ասեն՝ թէ եւ նոքա չընկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն (54 / 38)

վասն այնորիկ չթողու արձակասուն զոք (50 / 18)

վասն զի որդին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ, եւ չժամանեաց ի պատիւ հորն: (8 / 25)

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել (13 / 19)

Չի թէ նոքա առանց օրինակի գայն կրեցին, մերս քանի՛ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ (30 / 41)

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին. քանզի եքարձ Աստուած զիմաստութիւն ի խորհրդոց, նոցա վասն չխնդրելոյ նոցա զնա: (32 / 31)

ոչ միայն չխնդրէր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, ինայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ (19 / 16)

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղել (18 / 43)

չկաթէր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն զրեալքն ի ձեռն Մովսէսի ծառայի տեառն (30 / 9)

եւ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ ոք կորիցէ, վասն այնորիկ չթողու արձակասուն զոք (50 / 18)

նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին օր անարատ չկարաց վայելել: (50 / 11)

եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ (50 / 29)

նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի ցրտոյն վարանսն էին: (12 /

Չի՞նչ ասացից եւ որ առ կանայս ամբաստանութիւն է. բաւական են առ ի յԵսայեայ ասացեալքն, չկարօտանան մերում բանիցս: (30 / 23)

քանզի զիւրեանց կորստեան վիհն չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումէք (52 / 17)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ ոք (39 / 22)

բայց քաղաքին եւ այլ շինանիստ տեղեացն՝ չմեղան ինչ: (5 / 5)

այսոքիք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ զնովաւ զիւրք եւ ագարակք. մինչեւ չմնալ կենդանոյ ուրուք ի մարդկանէ, բայց եթէ յամուրս ուրէք: (46 / 30)

քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասէր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն յսազեցաւ, այլ ի հեռաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս (40 / 9)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր յխաղթիլ յերկրածին թագաւորաց, եւ ոչ զբան մարգարէին ածէր զմտաւ (57 / 16)

Եւ իբրեւ յաջողեցաւ նմա այս (54 / 35)

զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից, եւ յշիջաւ սրտմտութիւն բարկութեան տեառն (46 / 26)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմն առնէ պատասխանի, եթէ՝ Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի յտամ ումէք: (5 / 1)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ զաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասես զայդ, յտայր ինչ պատասխանի. այլ հանապազ զնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 25)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին, եւ ընդ գերութիւն ցեղին Յովսէփու յցաւէր նոցա(26 / 10)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւիթ որդույ Սենեքերիմայ, եւ տիրէ նորին բաժնին. քանզի Դաւիթ վաղճանեցաւ յունելով այլ զաւակ ժառանգաւոր: (24 / 6)

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիժն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր, քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք զնա պաշարեալ պահէին, զի զոք յիւրայնոց յունէր արժանաւոր թագաւորութեան. եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, զոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 25)

քանզի Դաւիթ վաղճանեցաւ յունելով այլ զաւակ ժառանգաւոր: (24 / 6)

ՉԱՐ - 22

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս գայր եւ զառանց միսիթարութեան զփոխարէնն զոր ընկալաք: (41 / 36)

«Զգո՛յ՛ լերուք ի շանց անտի, զգո՛յ՛ լերուք ի չար մշակաց անտի»: (52 / 28)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ
ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՑ (2 / 20)

Վա՛յ նոցա գալոյն յարեւելս, եւ վա՛յ ուր նոքա անց եւ դարձ արարին. ահա
ազգ չար եւ անողորմ, ազգ դառնասիրտ եւ հարկանօղ (4 / 38)

Աւա՛ղ պատմութեանս, աւա՛ղ չար արարուածին. (7 / 21)

ո՛չ գոյր այլ իւիք հնար խափան առնել չար միաբանութեանն (9 / 32)

ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին (16 / 14)

Քանզի արք տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ
յարբումն չար. արք եւ թմրեալ յիմարեցաւ (26 / 25)

զոր եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն
թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 11)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ առցէ,
թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 17)

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի
(30 / 29)

մեք ի գլխոյն սկիզբն արասցուք դժուարալուր
եւ չար պատմութեանս: (45 / 4)

տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ զինույ
արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 28)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ
ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՑ (51 / 43)

վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ
զկնի իւր (54 / 43)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի
վրէժխնդրութիւն ինքեանցայլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ զջուրս
բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 41)

Չար թուեր նոցա հարկաւոր զգեստն որ զխայտառակութիւնս մեր ծածկեր

(60 / 16)

այսպէս մատնեալք եղաք ի ձեռս արանց չարաց եւ անողորմից (47 / 30)

«Չչարսն չարաւ կորուսցէ»: (16 / 34)

«Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես» (37 / 26)

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ ելին ի նոյն՝ չարին արբանեակք (46 / 10)

«Չչարսն չարաւ կորուսցէ»: (16 / 34)

ՉԱՐԱԳԱՆԵԱԼ - 1

եւ մեր չարագանեայք եւ կործանեայք եւ տեսարան աշխարհի եղեալ (27 / 10)

ՉԱՐԱԽՕՍ - 1

եւ չարախօս լինի զհաւատոյս մերոյ. եւ խնդրէ մկրտիլ ըստ նոցա կարգացն: (54 / 31)

ՉԱՐԱՄԱՀ - 1

Յետ այսորիկ արք երկու...խնդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն. որ եւ երկոքեանն չարամահ սատակեցան: (33 / 42)

ՉԱՐԱՆԱԼ - 1

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն զիր չարանայն. (54 / 29)

Այստքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն (29 / 1)

Այստքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ երանելի,
(31 / 42)

Մեծահարկի եւ պատուական վաճառականք չարաչար մահուամբ
սպանեալք. երիտասարդք եւ ըմբշամարտք ի փողոցսն սրակոտորք (34 / 20)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն.
ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել, հատեալս ի ձայնէ դժուարապէս
շնչելով, եւ զայս անողորմաբար չարաչար վիրաւորեալս (46 / 22)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչեւ
իսիլ արկեալ, եւ զկենդանւոյն թաղեալսն աշտէիք չարաչար խոցոտելով
սատակէին (47 / 25)

զի գողայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիք
իսաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին (51 / 3)

Չարաչար են մեղք, եւ գորղեգրութիւն եւ զիմաստութիւն մերկացուցանէ ի
գործելեաց (57 / 23)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւէ, մինչեւ յեկեղեցիս եւ ի հանգիստս
սրբոցն ընթանայր (16 / 4)

իսկ կէսք չարապէս վիրաւորեալք, եւ ի ձայնէ պակասեալք, ուժգնակի շնչէին
(28 / 28)

Եւ անցուցեալ անդ զաւուրս իւր, երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ
կոչի Մուհարկին: (54 / 41)

Եւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել ի վերայ մեր, զի ողորմած է (25 / 15)

«Դադարեցէք, ասէ, ի չարեաց ձերոց, եւ ուսարուք զբարիս գործել (25 / 39)

տուեալ զինքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 10)

Ձոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

Իսկ աստ վաճառօղն յոյժ ապառունն եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց (23 / 4)

միւսովն զղջանայ ի վերայ չարեաց մերոց (25 / 19)

Նախ զարմատոյն ամենայն չարեաց բունն հարկանէ, զամբարտաւանութենէն ասեմ. զի նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց. զի ի մարդկանէ դեւս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 26; 30 / 27)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ (34 / 4)

Ո՛վ Քրիստոս քո յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 8)

Եւ անօրէնքն ընկալցին զհրեանց չարեաց զհատուցումն յարդարադատ դատաստանաց: (39 / 10)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ (41 / 21)

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգևօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա (46 / 6)

Եւ քանզի ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու (50 / 5)

Արդ անդրանիկ արբանեակն եւ համաշունչ հօրն ամենայն չարեաց՝ յորժամ յաստիս ուժի զօրացաւ կեղծաւորական բարի համբան՝ զոր համբաւեցին զնմանէ անմիտ մարդիկ, սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, (53 / 5)

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին (61 / 17)

Ջորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն իմ եւ ւփշին միտք իմ (21 / 38)

Արդ մեք ի հոլանիլ բարկութեանն եւ ի բորբոքիլ հրատին եւ ի շարժիլ եղեոնաւոր չարեացն, ահիւ ահաբեկ եղեալ՝ յոյժ զդողի հարեալ զարհուրեցաք. (25 / 33)

մեք զամենայն անցս չարեացն ոչ կարացաք ընդ գրով արկանել (32 / 5)

զոր աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք (32 / 8)

Ո՛ր սիրտ քարեղէն, որ զայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք ընդ բազմադիմի չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 4)

զի վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց յամենայն մարդկանէ: (36 / 43)

Արդ եթէ այս ամենայն զոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նորա. ձա՛յն տուք երկրի եւ որ ի նմա կենդանիք. (42 / 16)

Ջորոյ զաղետաւոր եւ զողորմագին չարեացն չեմ բաւական ընդ գրով արկանել. (46 / 13)

Այսոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն, ի բազմադիմի չարեացն սակաւ ինչ նշանակեալք: (46 / 34)

տեսանե՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 7)

այս եղեւ սկիզբն անհնարին չարեացն որ անց ընդ մեզ: (45 / 40)

Ո՛վ քո, Աստուած, յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերոյ չարեացն առաւելութեան. (46 / 24)

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է ա՛յլս ի վերայ սորին յաւելուլ չարիս: (7 / 48)

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՛վ կարիցէ արկանել (31 / 16)

Արդ զայնմ ժամու զչարիսն՝ զոր նոքա աշխարհիս հասուցին, ո՛վ կարէ ընդ գրով արկանել (34 / 42)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ ինայելով ի ձեզ, եթէ շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխաւոր պատմութեանս. բայց գիտեմ որ կամիք լսել. վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 24; 35 / 28)

Չայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց, իբրեւ ծովու խռովութեանց նմանեցուցանելով զեղեռնաւոր չարիսն (36 / 45)

Այլ զբազմադէմ չարիսն. զորս նոքա անդ գործեցին ընդ գրով ո՛վ կարիցէ արկանել: (43 / 39)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՛ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին (47 / 19)

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց խանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն. (50 / 9)

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր, ընդ որ գիշերաւ անցին, յորժամ զհտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 44)

եւ զանհնարին չարիսն՝ զոր անդ գործեցին, թողին յիշատակ ազգաց յազգս (51 / 1)

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն զիր չարանալն. (54 / 28)

զի ամենայն խորհուրդք նոցա որ վասն մեր. ի չարութեան են, եւ բանք նոցա լի նենգութեամբ: (61 / 15)

զի նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն զսա(57 / 27)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն (54 / 6)

ՉԱՐՉԱՐԱՆՔ - 5

Ժամանեցին մեզ աւուրք չարչարանաց (2 / 33)

վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զմեզ, եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 13)

եւ օր ըստ օրէ յաւելոյր եւս ի չարչարանսն եւ ի տառապանսն: (61 / 12)

եւ ոչ եհաս ի թագաւորութիւնն, այլ չարչարանօք մեռաւ (59 / 19)

լաւ է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիւրութեամբ: (60 / 49)

ՉԱՐՉԱՐԵԼ - 1

Ջի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք (60 / 23)

ՉԱՐՉԱՐԻՄ - 1

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց, զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիւք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց (61 / 5)

ՉԱՐՔ - 1

Խնդրեցէն զիս չարք եւ ոչ գոցէն (42 / 43)

ՉԱՓ - 4

տեսանէ՞ս զսափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 7)

Քանզի լցեալ զեղաւ չափ մեղաց մերոց(2 / 35)

. եւ ապստամբեալք ի թագաւորէն երդմամբ չափ ոչ հնազանդել նորա թագաւորութեանն: (44 / 19)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս (50 / 14)

ՉԵԻ - 1

Ջոր իմացեալ Ափխազին, մինչդեռ չէւ էին բանակեալ եւ պատնշաւ ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 44)

ՉԵԻ ԵԻՍ - 1

Իսկ այլք որք չէւ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողալով կառաչէին (28 / 41)

ՉԷ ՊԱՐՏ - 1

Բայց ոչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից ի վեր

ՉԻՔ - 6

Սմին նման եւ առաքեալն գրէ առ Եբրայեցիսն, թէ «Չիք ինչ արարած աներեւոյթ յերեսաց նորա»: (19 / 44)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպղծոյն անապատի զգուշացուցանեն գիրք: (35 / 22)

եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 37)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց (51 / 26)

վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկած էր, խորասուզիլ կամօք ի խորխորատ, յորմէ չիք հնար ելանել: (52 / 19)

անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՝ առ որս չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 43)

ՉՄԱՐԴԻ - 1

իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌոբովամուն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց պահէր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 11)

ՉՄԱՐԴՈՅ - 1

Կարծական եղև մեզ բարին, եւ չմարդոյ գտաք առ շնորհակալիսն (25 / 36)

ՉՈԳԱՄ - 13

Եւ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ եւ զաւար սպանելոցն՝ չոգան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 36)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոգան ի տեղոյն: (28 / 23)

Իսկ գերիքն որ ազատեցան, գոհացեալք զԱստուծոյ, չոզան ի տունս իւրեանց: (36 / 21)

Եւ առեալ զգերի եւ զաւար, չոզան ի գիւղն Արածանի, քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց էին: (41 / 3)

Եւ մարտիկ արքն որ մնացին, այն զհետ փախստականին չոզան (50 / 37)

զոր իբրեւ լուսա՝ առանց յապաղանաց դարձեալ զօրօքն չոզաւ ի Կոստանդնուպօլիս: (13 / 20)

Եւ չոզաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն: (23 / 23)

Եւ ինքն զկնի երից աւուրց չոզաւ զճանապարհ ամենայն երկրի (44 / 5)

Եւ ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոզաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 32)

Մի բաժինն չոզաւ ի յԵկեղեաց, եւ անկեալ զիշերայն ի վերայ քաղաքին որ ի նմա (46 / 11)

բայց ասեն թէ ինքն յօժարութեամբ չոզաւ: (48 / 44)

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոզաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ, եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոզաւ մինչեւ ի Կողոնիա (50 / 29; 50 / 30)

ՉՈՐԱՆԱՄ - 2

«Ընդ առաւօտս որպէս դալարի բուսցին, ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճացին եւ ծաղկեցին. ընդ երեկոյս թարշամեցին, չորասցին եւ անկցին»: (3 / 43)

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց, որ մինչչեւ ի բուռն եկեալ էր՝ չորացաւ (18 / 14)

ՉՈՐԵՔԶԱՐԻԻՐԵՐՈՐԴԻ ԻՆՍՍՆԵՐՈՐԴԻ ԵՕԹՆԵՐՈՐԴԻ -1

Քանզի յամի չորեքշաբթի րեքորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 12)

ՉՈՐԵՔՉԱՐԻԻԲԵՐՈՐԴԻ ՎԱԹՍՆԵՐՈՐԴԻ ՉՈՐՐՈՐԴԻ - 1

Յամի չորեքշաբթի րեքորդի վաթսներորդի չորրորդի թուականիս մերոյ՝ մեռաւ թագաւորն Ափիսագաց Բագարատ (4 / 42)

ՉՈՐԵՔՉԱՐԻԻԲ ԵՕԹԱՆԱՍՈՒՆ - 1

Եւ ի չորեքշաբթի ր եօթանասուն թուականին՝ դարձեալ խաղայ ինքնակալ թագաւորն ծանր զօրու եւ գայ յարեւելս: (6 / 26)

ՉՈՐԵՔՉԱՐԻԻԲ ԵՕԹԱՆԱՍՈՒՆ ԵԻ ՀԻՆԳ - 1

Այս եղեւ յառաջին ամի թագաւորութեանն Կոստանդիանոսի, յորում էր թուականիս մերոյ ամբ չորեքշաբթի ր եօթանասուն եւ հինգ: (13 / 1)

ՉՈՐԵՔՉԱՐԻԻԲ ԻՆՆՍՈՒՆ - 1

Այսոքիկ եղեն ի սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ, յորում էր թուականութեանս մերոյ ամբ չորեքշաբթի ր իննսուն: (20 / 4)

ՉՈՐԵՔՉԱՐԻԻԲ ԻՆՆՍՈՒՆ ԵԻ ԵՐԵՔ - 1

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տերութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն, ի չորեքշաբթի ր իննսուն եւ երեք թուականիս մերոյ (24 / 14)

ՉՈՐԵՔԶԱՐԻԻՐ ԻՆՆՍՈՒՆ ԵՒ ՉՈՐՄ -1

Արդ ի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին առաւ Անի (23 / 11)

ՉՈՐԵՔԶԱՐԻԻՐ ՅԻՍՈՒՆ - 1

Այս եղև ի չորեքհարիւր յսուն թուականիս եւ դադարեալ երկիրն հանգեալ
ամս չորեքտասան: (4 / 21)

ՉՈՐԵՔԶԱՐԻԻՐ ՈՒԹՍՈՒՆ ԵՒ ԵՐԿՈՒ- 2

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ խաւարեցաւ արեգակն յամսեանն
Արաց, յաւորն ուրբաթու ի դառնալ աւորն, էր եւ թուականիս
մերոյ չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու ամ: (17 / 5)

Ջի յայնմ հետէ՝ գոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն
Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչև ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ
եկեղեցոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 37)

ՉՈՐԵՔԶԱՐԻԻՐ ՎԱԹՍՈՒՆ ԵՒ ԵՕԹՆ - 1

Իսկ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ եօթն ամի թուականիս մերոյ՝ առաքէ
ինքնակալ թագաւորն զնիկոմիտացի իշխան ոմն, որ եկեալ մարդահարկ
արկանէ յերկրիս (6 / 21)

ՉՈՐԵՔԶԱՐԻԻՐ ՎԱԹՍՈՒՆ ԵՒ ՈՒԹ -1

Եւ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ ութ թուականին՝ ձեռնադրի տէր Պետրոս ի
կաթողիկոսութիւն առ կենօքն տէր Սարգսի: (6 / 25)

ՉՈՐԵՔՇԱԲԱԹ - 1

Եւ մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամենան սեպտեմբերի, ի տօնի սրբոյ Խաչին յաւուր չորեքշաբթու: (26 / 45)

ՉՈՐԵՔՏԱՍԱՆ - 2

Այս եղև ի չորեքհարիւր յիսուն թուականիս եւ դադարեալ երկիրն հանգեալ անս չորեքտասան: (4 / 23)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, (26 / 19)

ՉՈՐՄ - 4

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ չորս անկիւնս երկրին (26 / 16)

Եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաքէ (7 / 11)

Թագաւորեաց զկնի Վասլին Կոստանդին նորուն հարագատն՝ անս չորս (12 / 35)

Յայտոսիկ յաւուրս հետամուտ եղեալ զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց (21 / 36)

ՉՈՐՄ ՀԱԶԱՐ - 1

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ զիշերի ընդ ծով, ի վերայ անկանի բիրաւոր զօրաց ապստամբին (9 / 16)

ՉՈՐՄ ՀԱՐԻԻՐ - 1

զոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա (38 / 19)

ՉՈՐՐՈՐԴ - 1

զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի սորորորում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ (27 / 37)

ՉՈՐՔ - 2

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի սորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 22)

Չորք աթոռք թագաւորութեան ունէր Հայք, թո՛ղ թէ զԿիրապաղատին իշխանութիւն, եւ զոր ի Հոռոմոց: (41 / 25)

ՉՈՐՔՈՏԱՆԻ - 1

Ա՛յ տառապեալ սորքոտանի, թո՛ղ թէ նա զիր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ, դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 36)

ՉՈՒԱՆ - 1

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատուական հանդերձիցն քրձազգեաց, ասէ, լինել». (30 / 35)

ՉՈՒԵԼ - 1

Եւ անյոյս լեալ յաղագս ամբութեանն՝ թէպէտ եւ զմարտն սաստկացուցանէր, կամէր չուել: (55 / 47)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գնորահարսն առագաստի սնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 36)

Պ 246 (522)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ, յաւուր մեծի հինգշաբաթուն ելեալ ի պալատանն՝ հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն (15 / 17)

Որում հաւանեալ թագուհոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնէից պալատանն, (44 / 3)

Եւ յարուցեալ ի մահճացն նստաւ ի վերայ ձիոյն, եւ ելեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին (12 / 21)

այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտիւն, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 34)

քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 21)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օթթանօթու, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս եւ զիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 3)

Եւ այնքան ծանրացաւ խռովական ամբոխն յաւարատութիւնս խանձեալ, մինչ զի զպարիսպն պայատին խրամատեալ՝ բազում գանձս ի թագաւորական գանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 6)

ՊԱԿԱՍ - 5

Արդ այլ քաղաքաց եւ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակասս աւուրս յանգեր, ի տասն կամ եւս աւելի կամ պակաս (49 / 47)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէիցն Անույ եւ այլ աշխարհին (24 / 2)

Իսկ ի կողմանս Տարօնոյ Թէոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 34)

Ծովն միայն էր ի մէնջ պակաս (49 / 30)

Արդ այլ քաղաքաց եւ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգեր, ի տասն կամ եւս աւելի կամ պակաս (49 / 48)

ՊԱԿԱՍԵԱԼ - 6

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի զօրութենէ պակասեալ՝ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկաթակոտ զինուցն...կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 7)

պակասեալ նուազեցան թագաւորք եւ իշխանք (60 / 4)

Սուրք թշնամեացն շլացեալք, ի ձեռք նոցա ի զօրութենէ պակասեալք. (27 / 20)

Իսկ կէսք չարապէս վիրաւորեալք, եւ ի ձայնէ պակասեալք. ուժգնակի շնչէին (28 / 29)

Եւ ի սողալոյն պակասեալք ի ձայնս, ո՛չ կարէին արտաքս բերել զհազագն (28 / 43)

եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի գորութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց (36 / 27)

ՊԱԿԱՍԵՄ - 3

Եւ ինքն առեալ զոտս ի մահիճս իւր՝ պակասեաց, եւ զկնի երկու աւուր քարձաւ ի միջոյ. որ թագաւորեաց ամս յիսուն: (12 / 28)

Պակասեաց այս ամենայն եւ կորեաւ եւ «Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» ըստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 37)

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ, նոքա ի բռնութենէ կարեացն հարկեալ, ելին ընդ Խորձեան ի վեր (51 / 8)

ՊԱԿԱՍԻՄ - 3

պակասեցան երգք պաշտօնէից ի բերանոյ քահանայից, եւ հատան ձայնք սաղմոսաց ի շրթանց սաղմոսողաց (28 / 17)

զի թէ այս յարդարիցի, եւ թշնամեաց սուրն պակասի ի սպառ, եւ դժուարինքն մեզ ի դիրինսս փոխի, եւ առապարքն ի հարթ ճանապարհ (42 / 30)

սպառին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր իցէ եւ եթէ իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 34)

ՊԱՀԱՆՁԵՄ - 1

վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք, այլոց թողլով ճարտարաց եւ հարուստ մտաց, զի թերեւս պահանջեսցէ որ ի նոցանէ (56 / 45)

ՊԱՀԱՆՁԻՄ - 1

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմող լինել, կամ ընդ գրով արկանել, գորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեալ է մեզ, եւ ոչ յումեքէ պահանջեցաւ ի մէնջ, եւ ոչ մեք կարօղ եմք ձեռն արկանել (56 / 43)

ՊԱՀԱՊԱՆ - 9

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 23)

Եւ քանզի գունդ մի հեծելազօր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 34)

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոխումն եւ բաժանումն (56 / 1)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք որք յորժամ գտանեն զհօտն առանց պահապանի՝ յանխնայ կոտորեն նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղեւ յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, զոր ի վերոյ փոքր ի շատէ նշանակեցաք: (40 / 11)

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ ելին ի նոյն՝ չարին արբանեակք. եւ իջեալ ի գաւառն Մանանաղու, բաժանեցան յերկուս: (46 / 9)

Այլ եւ պահապանն Իսրայելի զերծ ի նոցանէ զօգնականութիւն իւր. յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրեւ քսան եւ չորս հազար: (16 / 30)

որով պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 12)

Քանզի հեծելազօրքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին (32 / 17)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեալսն, ցասմամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 44)

ՊԱՀԱՌ - 1

ոչ լսին ձայնք ուրախութեան ի կուօս այգեաց եւ ո՛չ ծանրանան պահառք ի ստոմանեաց: (35 / 16)

ՊԱՀԵԼ - 4

ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի (12 / 26)

յորս բազումք ի մարդկանէ թալկացեալք՝ ո՛չ կարէին պահել զոգիսն առ ինքեանս (36 / 46)

զոր պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց՝ որ զաշխարհս ի խաղաղութեան կարէին պահել յաղթելով թշնամեացն (40 / 4)

եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն, (49 / 10)

ՊԱՀԵՄ - 8

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, եւ վաճառեալ նմա՝ առ գանձ բազում (21 / 5)

բայց առ իւր պահեաց զնա ամս երիս (33 / 19)

Իսկ ընդ մեծամեծսն աստենախօս եղեալ, ասէ. Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել. կամ թէ ոչ, զձեր հոռոցն հարկեցից Պարսից, եւ պահեցից զաշխարհս ի խաղաղութեան: (44 / 14)

վասն որոյ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիսս: (25 / 16)

Բայց Աստուած որ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ռիսս (37 / 9)

եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ (50 / 22)

քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք զնա պաշարեալ պահէին (18 / 25)

Իսկ նա չմարդի գոլով՝ զԳեորովամուն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց պահէր՝ անարժան զոլ իշխանութեանն: (44 / 11)

ՊԱՀԵՍՍ - 1

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. (6 / 11)

ՊԱՀԵՅՕՂ - 1

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն որ ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ, սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձազգած, պահէցոր, բոկագնաց: (52 / 1)

ՊԱՀԼԱԻ - 1

Իսկ Վահրամ այր հզոր եւ անուանի...որպէս թէ ոչ որ հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդուկք եւ եղբորորդուկք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմա (21 / 19)

ՊԱՀՔ - 1

զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն պահօք եւ աղօթիւք հրահանգելով զինքն (37 / 24)

ՊԱՂԱԿԱՅԻՍ - 1

Եւ պատահեալ զօրքն միմեանց մերձ ի ծովակն որ կոչի Պաղակացիս, ահագին դղրդմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 2)

ՊԱՂԱՏԱՆՔ - 2

Եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 22)

մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք խնդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 42)

ՊԱՂԻՆ/ՊԱՂԻՄ՝ - 2

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին զառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 4; 41 / 5)

ՊԱՂՊԱՋԵՄ - 1

այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախուն թագին, (22 / 17)

ՊԱՅԱԶԱՏԵՄ - 1

Եւ պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 34)

ՊԱՅԾԱՌ - 2

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւազակաց. եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն (20 / 16)

Իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ զեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն (44 / 27)

ՊԱՅԾԱՌԱՆԱՄ - 1

Ի սորա ժամանակս պայծառացան կարգք եկեղեցոյ, եւ լուսաւորեցան մանկունք ուխտի սրբութեան (5 / 11)

ՊԱՅԾԱՌԱՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով գղիրս երեսացն պայծառացուցանէին (35 / 45)

ՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻԻՆ - 3

Եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդոցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 32)

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց, ամենեւին գեղեցիկ, բոլորովին զարդարուն: (29 / 42)

Եւ զպայծառութիւն ոգւոց եւ զճառագայթս ճանապարհի առաքինութեան, անտեսանելի եւ աղջամղջին եղեալ: (59 / 35)

ՊԱՅՔԱՐ - 1

վասն որոյ ի պայրար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ (53 / 14)

ՊԱՆԴԻՏԻՄ - 1

Հաստատունք յաշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց ապստամբաց (3 / 18)

ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Հաստատունք յաշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց ապստամբաց (3 / 17)

ՊԱՆԴՈՒԽՏ - 2

յորում ելին իշխանքն ի հայրենի ժառանգութենէ իւրեանց, եւ եղեն պանդուխտ յօտար երկիր (20 / 9)

Հաստատունք յաշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց ապստամբաց (3 / 19)

ՊԱՇԱՐԵԱԼ - 4

քանզի ամենայն աշխարհն Պարսից առ հասարակ զարհուրանօք պաշարեալ կային յերկիրի (11 / 30)

քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք զնա պաշարեալ պահէին (18 / 25)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնոս (28 / 14)

այսոքիք պաշարեալ զքաղաքն եւ որ շուրջ զնովաւ գիւղք եւ ազարակք. մինչեւ չմնալ կենդանոյ ուրուք ի մարդկանէ (46 / 29)

ՊԱՇԱՐԵՄ - 1

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան, եւ հասեալ ի վերայ քաղաքին պաշարեցին զնա պատնիշաւ: (16 / 28)

ՊԱՇԱՐԻՉ - 1

Իսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 8)

ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ - 2

Զքահանայսն ի պաշտամանցն լռեցուցին, եւ զսաղմոսասացսն ի սաղմոսական երգոցն. հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 15)

«Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք եւ արծաթեղինօք զնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնտոի պաշտամանցն. այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 2)

ՊԱՇՏԵԼ - 2

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ առատ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա (33 / 19)

ՊԱՇՏԵՄ - 1

Եւ վասն զի զպաշտօն տեսոն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 39)

ՊԱՇՏՕՆ - 5

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տեսոն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյս ժողովրդովքն զպաշտօն ատուրն կատարէին(34 / 8)

եւ վասն զի զպաշտօն տեառն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի զիշերի: (60 / 38)

որպէս կանխաւ Փրկիչն ասէր. «Եկեսցէ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ (31 / 25)

եւ պաշտօն սրբութեան բարձաւ ի միջոյ, եւ եղաք յայպն եւ ի նախատ հեթանոսաց(60 / 7)

եւ կալեալ զնոսա յանհոգս մինչդեռ նոքա զզիշերական պաշտօնն կատարէին, սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 1)

ՊԱՇՏՕՆԵԱՅ - 4

զի՞նչ թէ եւ պաշտօնեայք նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 12)

Որում հաւանեալ թագուհոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն, որ իւր հարանցն ժամանակաւ լեալ էր ի պաշտօնեից պալատանն, (44 / 3)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ... այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնեից. (15 / 35)

պակասեցան երգք պաշտօնեից ի բերանոյ քահանայից (28 / 17)

ՊԱՌԵԿԻՄԱՆՈՍ - 1

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք, որ ունէր զիշխանութիւն կէս թագաւորութեանն, զոր ըստ յունական լեզուին պատեկիմանոս անուանեն (13 / 18)

ՊԱՏԱՀԵԱԼ - 2

Եւ պատահեալ զօրքն միմեանց մերձ ի ծովակն որ կոչի Պաղակացիս, ահագին դրդմամբ զմիմեանս հարկանէին: (7 / 1)

Յորում տեղոջ մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ, մօրից պատահեալ երիվարին՝ ոչ կարաց անցանել (7 / 9)

ՊԱՏԱՀԵԼ - 2

Եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն գազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 12)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն (50 / 35)

ՊԱՏԱՀԵՄ - 2

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգեօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոցա (46 / 8)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք ի վե րայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով (60 / 18)

ՊԱՏԱՀԻՄ - 1

Իսկ նա անճարեալ, տայ նոցա առաջնորդ յիրայնցն, որք ելեալ եւ զիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց. Եւ յանհոգս կալեալ զնոսս, ըստ իւրեանց արիւնարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն ճանեթոյ (46 / 4)

ՊԱՏԱՆԴ - 2

տո՛ւր զքո որդիդ ինձ պատանդ. (11 / 20)

Եւ թագաւորին Վասլի առեալ գպատանդսն՝ եւ խոստանայ զկնի երից ամաց դարձուցանել (11 / 24)

ՊԱՏԱՆԴԵԱԼ - 1

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ (50 / 27)

ՊԱՏԱՆԵԱԿ - 1

Արք ի հրապարակս կոտորեալք... եւ գեղեցիկ դէմք պատանեկաց թառամեալք: (27 / 15)

ՊԱՏԱՌԱՏՈՒՆ - 1

Ջի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցւոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ... իսկ այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին մի այրի անորդի, մերկացեալ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ, պատառատուն հանդերձի նստեալ առանց մխիթարի (42 / 7)

ՊԱՏԱՌԵԱԼ - 1

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, եւ կիսոցն կուշտքն պատառեալ, եւ փորոտիքն յերկիր հեղեալ (28 / 37)

ՊԱՏԱՌԵԼ - 1

վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել (36 / 28)

Իսկ նորա պատասխանեալ Թէ իմ է զարկածն, չէ կենաց. ապա թէ այլում է, զայն ոչ գիտեմ: (36 / 35)

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմսն առնէ պատասխանի. եթէ՝ Ջոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (4 / 47)

Պատասխանի տուեալ Չաքարիայն ասէ(10 / 34)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ. (14 / 4)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասես զայդ, չտայր ինչ պատասխանի. այլ հանապազ զնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 25)

առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր. Ոչ ինչ է, ասէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. եւ ապա զի՞նչ: (39 / 16; 39 / 18)

Չայս լուեալ իշխանացն, գնացին առանց պատասխանի տայոյ յիրաքանչիւր ի բայաթ: (43 / 12)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի. յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած. ոչ ածեալ զմտաւ զդաւթական երգսն, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս». կարծէր վատշուէրն՝ մարդկան օգնականութեամբ յաղթել ճշմարտութեանն: (54 / 1)

Որում ոչ հաւանեալ իշխանացն՝ ելին առանց պատասխանոյ յերեսաց թագաւորին, եւ միաբանութեամբ դաշն արարեալ՝ անցին ընդ ծովն (44 / 15)

ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՏԱԼ -1

Զայս լուեալ իշխանացն, գնացին
ատանց պատասխանի տայոյ յիրաքանջիր ի բայաթ: (43 / 12)

ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ՏՈՒԵԱԼ -2

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ(10 / 34)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ. (14 / 4)

ՊԱՏԱՐԱԳ - 5

Էւ խոտեալ եւ անարգեալ էր ի նուէրս ընծայից պատարագ նոցա: (29 / 38)

Էւ պատարագաց եւ ամենայն քրիստոնէական կարգաց արժանացուցանել՝
զայս նա բնաւ եւ յականջալուրս ոյ ընկալաւ: (53 / 31)

նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի
խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա (4 / 1)

քանզի արժանաւորացն հրամայէր ի տարւոջն երիս միայն
մատուցանել պատարագս: (53 / 29)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իրով անձամբն՝ որով մեղան էւ
նովիմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օգնեն եւ ոյ պատարագք (53 / 34)

ՊԱՏԱՐՈՒՆ - 1

խոովութեամբ եւ բարկութեամբ լի եւ պատարուն եղեւ երկիր: (59 / 44)

ՊԱՏԳԱՄ - 2

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի (54 / 1)

Երկիցո՛ւք եղբարք եւ ակն ածեսցուք յերկնակողման պատգամացս. (42 / 46)

ՊԱՏԳԱՄԱԻՈՐ - 2

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի (6 / 39)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, (6 / 37)

ՊԱՏԵԱԼ - 1

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, ե ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմօղ կամ կերակուր եւ ըմպելի, վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 13)

ՊԱՏԵՀՈՒԹԻԻՆ - 4

քանզի կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 39)

Ելին արտաքս ի բանակէն որպէս թէ ի խորհրդական բանից պատեհութիւն (9 / 35)

Իսկ այժմ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ ելանէին: (4 / 27)

Թագաւորն իբրեւ ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ գան եւ ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել (48 / 30)

Եւ ինքն խաղացեալ գորօքն պատի գշայովք, եւ իջանէ բանակի յընդարձակ դաշտն Հերայ (11 / 25)

Արդ յո՛ր կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, (38 / 9)

Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ (44 / 13)

Եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ (48 / 37)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին (24 / 11)

Քանզի յարտաքին թշնամոյն զգուշանալ դիւրին է. բայց ի ցեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ (52 / 30)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղէ, եւ զաջողակ երից պատերազմացն (59 / 2)

պատերազմաւ կամէր տիրել քաղաքին: (45 / 35)

բայց գոր առի պատերազմաւ՝ ինձ լիցի, եւ այլ մի՛ արշաւեսցուք յաշխարհս ձեր: (59 / 16)

Իսկ որք ի ներքս մնացեալ պատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ, ընդ հողով ծածկէին: (47 / 6)

Ջոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի գտեր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն, որպէս օրէն էր առաջին յաղթողացն (32 / 24)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ. (11 / 3)

ուստի բարբարոսքն ծանեան յայտնապէս, եթէ ձեռն ամեանակալին պատերազմի ընդ նոսա: (11 / 48)

Եւ ես տաց, ասէ առանց պատերազմի զքաղաքս ի ձեռս նորա: (14 / 41)

Արդ իի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին առաւ Անի, ո՛չ պատերազմի օրինիւ, այլ պատիւր բանիւ. (23 / 11)

Եւ ապա եկեալ նորա վառեալ սրտմտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին: (37 / 22)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին (37 / 41)

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր, եւ պատերազմի օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպն՝ զնետն ի քաղաքն ընկենոյր (37 / 47)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ... (47 / 8)

Ապա ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 35)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեւանս արար, քանզի կարծեաց՝ թէ հեծեալ կայ ի բերդին. կուռ հարեալ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար պատերազմի: (51 / 17)

Խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 47)

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 36)

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի. այլ փոքր բանիւ զմեծամեծ իրս վճարեցուց: (57 / 1)

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն (57 / 8)

Եւ անդ զիւր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից գնդին, եւ շուրջ զիւրեաւ ամրացուցանէր, եւ օր պատերազմի սահմանէր: (57 / 35)

ՎԱՍՆ ՎԵՐՁԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ Ի ՇՂՓԱՅ (1 / 13)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (1 / 33)

Եւ ի դադարել պատերազմին՝ իւրաքանչիւր ոք ի զօրացն դառնան ի տունս իւրեանց. (9 / 20)

ՎԱՍՆ ՎԵՐՁԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ Ի ՇՂՓԱՅ (10 / 20)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի պայր յաղթութեանցն՝ ամենն նմա հնազանդեսցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 41)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (32 / 12)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն (32 / 42)

Արդ յետ պատերազմին յաղթութեան, առեալ զառ եւ զգերի՝ մտին յաշխարհն իւրեանց, եւ անչափ աւարան լցին զերկիրն ամենայն (33 / 10)

Եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց, վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել (36 / 26)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն եւ ի լինել պատերազմին (50 / 36)

Եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան (56 / 3)

այլ իւրովքն կամեցաւ զգործ պատերազմին յաջողել: (57 / 32)

Բայց իբրեւ եղեւ բարձր ի զլուխ եւ յայսմ պատերազմիս, եւ զոր ինչ կամէրն եղեւ եւ ի զլուխ եհաս (59 / 9)

Քանզի որ ունէր զաշխարհին՝ յաղթողն ի պատերազմունս, վախճանեցաւ իւրային մահուամբ (4 / 28)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, ...այր հզօր եւ յաղթող ի պատերազմունս (5 / 10)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթողն ի պատերազմունս... ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն (13 / 24)

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ (3 / 22)

քանզի տիրէ Բուլղարաց աշխարհին, զաւառաց եւ քաղաքաց նոցա, զոր ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 27)

Բայց թագաւորն Յունաց... իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն (58 / 2)

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿԱՆ - 3

Ապա հարցանէ թագաւորն վասն զօրացն, եւ վասն կազմ լինելոյ նոցա ի պատերազմական հանդէսս: (10 / 34)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ (38 / 18)

Եւ իբրեւ իրոխտալով առ իրեարս յարձակէին, եւ պատերազմական հանդիսիւ ընդ միմեանս բաղիւէին (57 / 41)

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՍԷՐ - 5

Իսկ Աշոտ բարեկարգ ունելով զդիրս մարմնոյն, քաջասիրտ եւ պատերազմասէր զոլով: (5 / 37)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, զոր կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի, սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից, (12 / 39)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հօր
եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 31)

քանզի յոյժ պատերազմասէր էր այրն: (43 / 16)

Եւ ոչ այդ միայն, նաեւ ոչ մարթացին կրօնաւորք զղիմի
հարկանել պատերազմասէր ղիւին (59 / 42)

ՊԱՏԵՐԱԶՄԵԼ - 2

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ Բագում զօրս ունի որպէս ոչ այլ
ոք, եւ հօրս զօրութեամբ եւ պատրաստ առ ի պատերազմէյ: (10 / 36)

Բայց թագաւորն Պարսից խորամանկութեամբ առ
երկիւղի զպատերազմէլն խնդրէր (57 / 36)

ՊԱՏԵՐԱԶՄԵՄ - 1

Յետ այսորիկ մեքենայս կանգնեալ, այնու պատերազմէին: (38 / 11)

ՊԱՏԵՐԱԶՄՈՂ - 4

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա
յոզի զօրութեան վեռէր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝
որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի
տեպէնէ միայն լքան, լուծան, եւ խոռվեցան, սասանեցան եւ ամենայն
իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 1)

Եւ մատնեալ եղաք ի ձեռս թշնամեաց մերոց, եւ ատելիք մեր նեղեցին զմեզ,
եւ արբեցաւ նետ նոցա յարեանց մերոց, եւ սուր նոցա եկեր զմիս անկելոց
վիրաւորաց՝ արանցն պատերազմողաց մերոց (47 / 39)

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ
քաջութիւն պատերազմողացն (7 / 6)

Իսկ որ ի մեջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրև գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են, ե ոչ գոյ ի նոսա այր պատերազմոյ կամ կերակուր եւ ըմպելի, (56 / 12)

ՊԱՏԺԱՊԱՐՏ - 1

արտաքսել եւ մերժել զմեզ յերեսաց իւրոց, որպէս պատժապարտս եւ յանցաւորս (60 / 25)

ՊԱՏԻԺ - 1

Զի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ աղաղակէ եւ ասէ (30 / 41)

ՊԱՏԻՐ - 2

որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց, եւ պատիք քանիք զբազումս յազատաց աշխարհին հանեալ ի հայրենեաց՝ առաքէ ի դուռն թագաւորին: (13 / 12)

Արդ թի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին առաւ Անի, ո՛չ պատերազմի օրինիւ, այլ պատիք քանիւ (23 / 12)

ՊԱՏԻԻ - 25

Եւ տայ Բագարատայ զպատիւ կիրապաղատութեան եւ հօր նորա՝ զմագիստրոսութեան (4 / 15)

քանզի հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ (18 / 22)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան (23 / 33)

Եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

Եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի, եւ Գրիգոր՝
Հայոց հօր իշխանն, որ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 21)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստէր
յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան (45 / 37)

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր
պարգևօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր որ ըստ արժանեաց՝
յիշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 39)

վասն զի որդին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ, եւ չժամանեաց ի
պատիւ հօրն: (8 / 25)

զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր գեղեցկայարմար
պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ
կարապետին Քրիստոսի (51 / 38)

քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ
մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 36)

յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան, եւ սկսան
զթագաւորական պատիւն յիրեարս հարկանել: (8 / 44)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս, առ հայրապետական աթոռն եւ առ
թագաւորական պատիւն: (22 / 10)

Եւ եկեալ՝ ոչ ըստ առաջին պատուոյն մեծարէ զհայրապետն: (24 / 15)

որք հետի ոտիւք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ
մերկ զլիսով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց, անկեալ ի
պատուոյ, մատնեալ ընդ բիւր անարգանօք: (7 / 41)

Իսկ բազումք յիշխանացն Հռոմոց, զորս ընդ ժամանակս ժամանակս
յայլեւայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին (8 / 37)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կալանաւոր նստի ի
հեռաբնակ տեղիս (22 / 27)

Զի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր ...իսկ
այսօր նստի անշուք, անզարդ, մերկացեալ յամենայն գեղեցկութեանց իբրեւ զկին
մի այրի անորդի, մերկացեալ ի զարդուց, անկեալ ի պատուոյ (42 / 6)

Եւ սպա միաբանեալ ամենեցուն բուն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Օռավիզն կոչէին, որ վասն հօրն մեղանաց ի վաղնջուց հետէ յիշխանութեան պատուոյ անկած էր: (9 / 1)

Եւ եւս առաւել պատուով մեծարեալ ի թագաւորէն եւ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն իւր: (8 / 19)

Եւ զկին նորա պատուէ մեծ եւ երեւելի պատուով: (14 / 43)

Որոյ եկեալ՝ անշափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս (24 / 9)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ առատ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա (33 / 18)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բուն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 7)

Եւ արձակեաց զնա մեծաւ պատուով: (59 / 17)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս (20 / 27)

ՊԱՏՃԱՌ - 9

բայց զայս ամենայն յաղագս այնորիկ եղաք, զի ընթերցջիք եւ զհտասջիք, եթէ մեղքն եղեւ այս ամենայնի պատճառ որ էանց ընդ մեզ: (61 / 29)

Եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. բայց ոչ որպէս Դաւիթ, թէ Պատճառաւ որսասջիր: (12 / 27)

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն խնդրէ (24 / 26)

Իսկ ժամանակ յամելոյ նորա ի Կոստանդնուպօլիս՝ այս է պատճառն, ընդ հարկիւ կամէին արկանել զնա (33 / 33)

այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրվացեալ թագուհւոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասէն լինել: (15 / 35)

Իսկ բագումք յիշխանացն Հոռոմոց, զորս ընդ ժամանակս ժամանակս յայլեւայլ պատճառս ի պատուոյ յիշխանութենէ ընկեցեալ էր թագաւորին (8 / 37)

Բայց ասէն եւ այլ պատճառս (16 / 7)

իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշին առ զնոցա գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 44)

Եւ զպատճառսն ինքն յայտ առն (31 / 26)

ՊԱՏՃԱՌԱՆՔ - 1

Եւ ոչ գիտեմ յորպիսի պատճառանաց ընդ միմեանս անկեալ արեւմտական զօրն (3 / 45)

ՊԱՏՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ - 1

որպէս ցուցանէ առաջնոցն պատմագրութիւնն: (61 / 25)

ՊԱՏՄԵԼ - 3

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. (20 / 24)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ ինայելով ի ձեզ, եթէ շարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս (35 / 24)

Ելեալ ի գիշերի՝ անկանէին ի մօտաւոր քաղաքսն, պատմելով նոցա զյանկարծահաս շտապ տագնապին որ եհաս նոցա: (15 / 3)

Եւ տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ երթեալ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 17)

Իսկ եւ ոչ թէ սպառնալեաց եւ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ որպէս զի ամենեցուն՝ որք լսիցեն. շարժեցից արտասուս թէ ո՛րքան դառն ժամանակի հանդիպեցաք: (41 / 11)

որպէս զի որդիք որ ծնանիցին՝ յարիցեն եւ պատմեցեն զայս որդոց իւրեանց (7 / 27)

Արդ եթէ այս ամենայն գոր պատմեցաք վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նոր (42 / 16)

Եւ զայս զի գրեցի, զի յորժամ զոցին հակառակն պատմեցից ամենեցունց շարժեցից արտասուս: (22 / 26)

Իսկ նա երթեալ հանդիպի թագաւորին, եւ պատմե զեղեալսն (10 / 33)

որպէս ի հինսն առ Բարսղիս՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին (16 / 9)

Այտքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան (20 / 40)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան (61 / 21)

բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, եւ աստի սկիզբն առնել, որպէս զի դիւրաձան լիցի մեզ բանս: (3 / 29)

բայց մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (4 / 41)

Աւա՛ղ պատմութեանս, ասա՛ղ չար արարուածին (7 / 21)

այլ մեք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք յառաջ ասացեալ թագաւորս: (17 / 28)

Եւ մէք զկարգ պատմութեանս որպէս սկսաք՝ յառաջ վարեցուք: (21 / 10)

Աստանօր մեզ պատմութիւնս ողբոց եւ աշխարանաց է, եւ զամենեսեան հանդէսք պատմութեանս ի կոծ հրաւիրէ: (26 / 47)

Աստանօր ի մերս դարձուցից զոճ բանի պատմութեանս (29 / 19)

Ձկնի այսր պատմութեանս, ի գալ տարւոյն էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեք: (34 / 29)

Չարժեցից ողբս եւ հառաչանս ամենեցուն որք հանդիսակից էք այսմ դժոխալուր պատմութեանս (35 / 26)

Արդ այս աստանօր զտեղի կալցէ բանս. մէք ի գլխոյն սկիզբն արասցուք դժուարալուր եւ չար պատմութեանս: (45 / 5)

Այլ այս աստանօր զկայ առցէ բանս. մէք ի կարգ պատմութեանս դարձցուք: (50 / 25)

Վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք (56 / 44)

Եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում զիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ գպատմութիւն իւր ի վախճան Գագկայ (5 / 25)

Ո՛վ լսելիք տանիցին զթշուառութեանս մերոյ գպատմութիւն: (22 / 41)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ... ՎԱՍՆ ԱՆՑԻՅՆ ԱՆՑԵԼՈՑ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՅ ՈՐՔ ՇՈՒՐՁ ԶՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 2)

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն (17 / 7)

զոր եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 11)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ առցէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 18)

Բայց մեք խուն բանիք զերկայնս զայսուիկ արձանացուցանեմք գպատմութիւնս ի լուր լսելեաց ազգի՝ որ գալոց (7 / 25)

Արդ ի վերջէ յառաջինսն տանելի է մեզ գպատմութիւնս: (20 / 42)

քանզի ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ գպատմութիւնս, յոր սինլքորք փախստելիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 22)

զի ամենայն որ լսիցէ գպատմութիւնս զայս, անէծս արձակեցէ զհետ նորա: (54 / 44)

եւ զայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ, վասն որոյ պատմութիւնս է (5 / 26)

Մինչեւ ցայս վայր պատմութիւնս մեզ հեշտալի է: (6 / 19)

մեծն Եւսեբիոս յեկեղեցական պատմութիւնս նշանակէ: (17 / 18)

դառն է պատմութիւնս, եւ բազում ողբոց արժանի: (21 / 41)

Ողորմագին եւ բազում ողբոց եւ արտասուաց արժանի է պատմութիւնս: (25 / 4)

Աստանօր մեզ պատմութիւնս ողբոց եւ աշխարանաց (26 / 46)

Այլ որ վասն Արծինն տիրական պատմութիւնս աստանօր զկայ առցէ (32 / 4)

Այսոքիկ երկուց էր տեղեաց՝ լերինն եւ քաղաքիս զողորմելի պատմութիւնս (32 / 7)

որ յոյժ ողբոց արժանի է պատմութիւնս: (34 / 11)

Ո՛վ քանի՛ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի (41 / 7)

Ո՛հ. քանի՛ դառն է պատմութիւնս: (47 / 18)

Այսոքիկ են առօրեայ պատմութիւնք կեսարուն, որ թագաւորեաց ամիսս վեց: (18 / 16)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ լեառն (29 / 1)

Այսօրիկ են չարաչար պատմությունը քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ երանելի,
(31 / 42)

Այսօրիկ վշտամբեր պատմությունը քո, ո՛վ քաղաք (46 / 33)

ՊԱՏՄՈՒՃԱՆ - 2

Երագրնթաց շարժամար ընդ ճանապարհին ճեպեր ի կիսագունդն անստուեր,
զերկիր ընդ ինքեամբ ունելով, բազմաժամանակեայ մեղաց նիթեալ
լայնատարած պատմուճան, արկեալ զնա ինքեան: (59 / 31)

Այժմ յողբս փոխեցաւ մեզ ամենայն, եւ ուրախութեան պատմուճանն այն
յարջնագգեստ խորզ փոխեցաւ: (22 / 39)

ՊԱՏՄՕՂ - 1

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմող լինել (56 / 41)

ՊԱՏՆԷՇ - 5

վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ
ելանել (36 / 28)

Եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ, ի տեղոջն որ կոչի
Սալքորայ, եւ խոր փոսիւ պատնէշ արարեալ շուրջ զբանական՝ դադարէ անդ
ամսական աւուրքք կամ եւս առաւելագունիւք: (10 / 4)

Քանզի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր զնոս
(28 / 13)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան, եւ հասեալ
ի վերայ քաղաքին պաշարեցին զնա պատնիշաւ: (16 / 29)

Չոր իմացեալ Ափիսազին, մինչդեռ չեւ էին բանակեալ
եւ պատնիշաւ ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 44)

զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիք իւրեանց դրոշմեացն զայս գիր մատենի, (61 / 22)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ գպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արին եւ ընդ ապաժոյժ թաթաւեալ, զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 31)

զիա՛րդ զառաձեալ անկաւ ի մտաց այնպիսի պատուական այր եւ բարեաց յիշատակաց արժանի. (13 / 7)

Անդանօր եւ ծերք նստէին ի հրապարակս հարկաւոր եւ պատուական ալեօք բարգաւաճեալ (22 / 3)

պատուական ալիք ծերոց ընդ արին եւ ընդ ապաժոյժ եկեալք (27 / 17)

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց (29 / 41)

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատուական հանդերձիցն քրձազգեաց, ասէ, լինել». (30 / 36)

Մեծահարկի եւ պատուական վաճառականք չարաչար մահուամբ սպանեալք. երիտասարդք եւ ըմբշամարտք ի փողոցսն սրակոտորք. պատուական ալիք ծերոցն արինաշաղախ առ նոքօք անկեալք (34 / 20; 34 / 21)

զի մատնեցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ, զոր զնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, (53 / 17)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր, համարելով զմեզ քեղ ի ժառանգութիւն, ստանալ զմեզ քեզ ժողովուրդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 3)

ՊԱՏՈՒԱՆԴԱՆ - 1

Իննայեաց եւ մեծարեաց զիրոյ պատուանդանի աթոռոյ զտէրն (58 / 29)

ՊԱՏՈՒԱՐ - 1

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս (52 / 41)

ՊԱՏՈՒԱԻՈՐ - 1

Եւ ի նմին տեղոջ մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 47)

ՊԱՏՈՒԵՄ - 4

Չոր տեսեալ եւ ուրախացեալ՝ մեծամեծ պարգևօք եւ իշխանական զահու պատուէ զնոսա (13 / 14)

Եւ առնէ զնա անթիպատոս պատրիկ, եւ զկին նորա պատուէ մեծ եւ երեւելի պատուով: (14 / 43)

Արդ՝ ո՛չ էթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն ինու (19 / 27)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւորս Աստուածայայտութեան մեծի տօնին, եւ մեծարեալ պատուի ի նմանէ: (8 / 9)

ՊԱՏՈՒԷՐ - 6

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա, (23 / 21)

Եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաքէ, ասպատակս արձակէ, պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին... (7 / 12)

Քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՛ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին (8 / 21)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին (10 / 10)

Եւ պատուէր ետ նմա՛ որպէս Դաւիթ Սողոմոնի (12 / 25)

Եւ ոչ գոյր ի յիշատակ մեզ տէրունական պատուէրն՝ իմաստնացուցիչ իրատն (25 / 48)

ՊԱՏՈՒԻՐԵՄ - 2

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել (49 / 9)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում աւետարանութեանն. (52 / 24)

ՊԱՏՈՒՀԱՍ - 13

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուիաս (13 / 3)

Մերս քանի՛օն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպառնալիք միայն, այլ պատուիաս բարկութեան հասեալ եւ ի գլուխ ելեալ, եւ մեք չարագանեալք եւ կործանեալք եւ տեսարան աշխարհի եղեալ (27 / 9)

Զի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն, եւ թեթեւագոյն պատուհասս քո քան զպարտիս մեր (60 / 44)

Լա՛ւ է անկանել ի ձեռս քո եւ ընդունել ի քէն խրատ եւ պատուհասս, քան թէ ի բաց կալ ի քէն անխրատաբար (60 / 48)

Ամենեցուն յարձակեցան ի մեզ ձեռք, Եւ յանգման յաւուրս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 14)

«Մատն Աստուծոյ է այս». եւ յանցանել բարկութեան պատուհասին՝ արբեալ ամբարտաւանութեամբ ասէ. «Ո՛չ գիտեմ գտեր, եւ զԻսրայել ո՛չ արձակեմ»: (25 / 25)

Կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, եւ ընդդէմ կալ: (61 / 32)

Եգիպտացոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն (49 / 37)

Թուէր մեզ թէ նոքա մեղաւոր գոլով՝ կրեցին զպատուհասն (25 / 47)

Կամ ձգեն յինքեանս զմերձակայ եւ զսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի (55 / 20)

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 9)

Մինչեւ ուղերձեաց ի յինքն զվերջին պատուհասն՝ բնակից լինելով անդնդային խորոցն: (25 / 27)

Եւ յանձանց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած, եւ շիջուցանել զգեհենաբորբոք պատուհասն, եւ զբարձրացեալ ձեռն խոնարհեցուցանել ի բարկութենէ ի ներումն. (25 / 41)

ՊԱՏՐԱՍՏ - 2

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ, թէ Բագում զօրս ունի որպէս ոչ այլ ոք, եւ հզօրս զօրութեամբ եւ պատրաստ առ ի պատերազմել: (10 / 36)

Արդ յո՛ր կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 10)

ՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՐ - 1

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք, որք մարդասէր բարոյիք ընտանի գոլով մերային ազինս...իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստարար յարդարէին: (44 / 47)

ՊԱՏՐԱՍՏԵԱԼ - 3

Իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 40)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, զոր ինքեանք բաբան կոչէին (38 / 18)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց պատրաստեալ հուր նաւթիւ եւ ծծմբով... մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 33)

ՊԱՏՐԱՍՏԵԼ - 1

Եւ ապա պարապեալ ի գործոյն՝ հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել առ ի լոգանալ նմա: (15 / 20)

ՊԱՏՐԱՍՏԵՄ - 3

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա (27 / 47)

քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած, եւ հնոցն պատրաստեցաւ (39 / 13)

Իսկ արքն Մանագլերտոյ անկասկած ի դուրս ելեալ ի քաղաքն՝ պատրաստեցին առատապէս դարմանս մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 19)

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ - 4

Խաղաց գազանն մահաշունչ արինարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փղօք, եւ կառօք եւ երիվարօք, կանամբք եւ որդուվք, եւ բազում պատրաստութեամբ: (34 / 34)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգէտս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վատեալ ամենայն պատրաստութեամբ. եւ նայեցեալ յերկար ժամս՝ դարձաւ անդրէն: (37 / 17)

զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր զեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի (51 / 38)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեւանս արար, քանզի կարծեաց՝ թէ հեծեալ կայ ի բերդին. կուռ հարեալ ձեանն՝ պատրաստութիւն արար պատերազմի: (51 / 16)

ՊԱՏՐԵԱԼ - 1

որոյ երթեալ եւ հաւանական բանիւք պատրեալ զԳեորգի, որում յանձն առնու, եւ գրէ առ թագաւորն տալ զոր խնդրէրն (10 / 28)

ՊԱՏՐԵՄ - 1

եւ քաղցրական բանիւք պատրեն զմիտս անմեղացն (52 / 21)

ՊԱՏՐԻԱՐՔ - 1

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան (48 / 40)

ՊԱՏՏԻԿ - 1

Եւ առնէ զնա անթիպատոս պատրիկ, եւ զկին նորա պատուէ մեծ եւ երեւելի պատուով: (14 / 42)

ՊԱՐԱՆ - 1

ասէին թէ չորս հարիւր սպասաւորք էին նորա, որք զպարանսն քարշէին (38 / 20)

ՊԱՐԱՆՈՑ - 1

Քանզի նա զԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիմանէ. «Փոխանակ, ասէ, զի հպարտացան դստերք Սիովնի, եւ գնացին ի բարձր պարանոց»: (30 / 26)

ՊԱՐԱՊԵԱԼ - 3

Եւ ապա պարապէալ ի գործոյն՝ հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել առ ի լոգանալ նմա: (15 / 19)

այլ միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապէալ, գաղբիս մեծացուցանէր (40 / 1)

Իսկ անօրինացն պարապէալ ի կոտորածէն, գարձան ի քաղա (48 / 20)

ՊԱՐԱՊԵՄ - 2

Քանզի Վասիլին, հզորն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս, որ զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիւք, յարիական քաջութեանց ոչ պարասեաց առնուլ կին (13 / 26)

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս...եւ միշտ սաղմոսական երգոցն պարասէին: (52 / 3)

ՊԱՐԱՐՏ - 1

Եւ դարձեալ, թէ բանք ստոց պարարտ են իբրեւ զլոր, եւ անմիտք կլանեն զնա: (23 / 16)

ՊԱՐԱՐՏԱՆԱՄ - 1

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցօղոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 7)

ՊԱՐԱՐՏԱՑԵԱԼ - 1

ցօղեր զցօղ կենաց. որով պարարտացեալ պտղաբերեր եկեղեցոյ դրախտ, (22 / 12)

ՊԱՐԳԵԻ - 16

Ջոր ի Կիրապաղատին բաժնէ ետու հօր քում ի պարգևի թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 45)

Ջի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգևաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղեր զցօղ կենաց. (22 / 10)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորակական բանիւք եւ պարգևաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել, եւ ընդ ինքեան իշխանութեամբ ի հնազանդութիւն նուաճել (44 / 9)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգևի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 23)

իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգևս տալ նոցա (4 / 35)

Թագաւորն...պարգևս խոստանայր եւ զԿիրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա (48 / 31)

ապա սէրս անդէպս ցուցանէր, եւ պարգևս անձեռնարկելիս խոստանայր: (58 / 8)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չածէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգևսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 17)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ... հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ աւուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգևսն (15 / 19)

Վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի, բայց ոչ իբրեւ զիւր հայրենի ժառանգութիւն, այլ պարգևիք էին այտօքիկ ի թագաւորէն վասն նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 14)

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր պարգևիօք մեծարեալ ի նմանէ ...՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 38)

արձակէ բազում պարգևիօք զորդի Ափխազին, եւ ինքն զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 13)

Ձոր տեսեալ եւ ուրախացեալ՝ մեծամեծ պարգևիօք եւ իշխանական զահու պատուէ զնոսա (13 / 14)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօք եւ զանձուց առատատուր պարգևիօք, եւ ոչինչ վճարեցաւ այնու(32 / 40)

Եւ մեծաւ պարգևիօք արձակեաց իսղաղութեամբ յաշխարհն իւր: (33 / 13)

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգևօք շնորհակալիս
մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոց (46 / 6)

ՊԱՐԶԵԱԼ - 3

Իսկ մեք ըստ ամովսական բանիցն, որովք նախատեր գԻսրայել,
որք պարգեալ գինին ըմպէին, (26 / 4)

Եւ միշտ պարգեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (50 / 4)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ,
եւ պարգեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 14)

ՊԱՐԶԵՄ - 1

որք զորոմն վնասակար արմատաքի խլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ, եւ
զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարգեցին (53 / 1)

ՊԱՐԶԱՄԻՏ - 1

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիք կերպարանին առ ք
զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս
անմեղացն (52 / 20)

ՊԱՐԻՍՊ - 16

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն
զօրաց. եւ եկեալ ի վերայ քաղաքին՝ իրամատեցին զպարիսպ նորա (15 / 6)

սկսան փլուզանել զպարիսպ ամրոցին: (16 / 42)

Եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում
կարասոյ (38 / 21)

սրբութիւնն է ամբութիւն, եւ պարիսպ ընտիր գործք
աստուածապաշտութեան: (55 / 16)

Եւ այնքան ծանրացաւ խռովական ամբոյն յաւարառութիւնս խանձեալ,
մինչ զի գլխապահ պալատին խրամատեալ՝ բազում գանձս ի թագաւորական
գանձուցն արտաքս պեղեցին (18 / 6)

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր, եւ պատերազմի
օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպն՝ զնետն ի քաղաքն ընկենոյր (37 / 48)

Եւ իբրեւ զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի
պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խռեաց զնս (38 / 23)

ոմանք ի գալ զիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն (47 / 4)

որով պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս
ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 13)

որք իսաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի
վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին գալ յօգնականութիւն
վտանգելոցն: (37 / 37)

բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին
զհիմունս նորա (46 / 37)

կամին ի ներքոյ պարսպին զերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս (38 / 2)

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնս եւ
քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին. եւ զօրացն տեսեալ՝ դարձան լի
տրտմութեամբ ի բանակն (38 / 30; 38 / 31)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի
վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն
(39 / 31)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ
ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 6)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափխազաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարխար եւ մինչեւ ցստորոտն Կովկասու (34 / 38)

ՊԱՐԾԱՆՔ - 1

Որ է արդարեւ յոյժ պարծանաց եւ գովութեանց արժանի (19 / 8)

ՊԱՐԾԻԼ - 1

«Ընդէ՞ր տեր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում», յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս քո, եւ ի պարծիլ աստեցողացն զքեզ ի մէջ տօնից քոց (31 / 10)

ՊԱՐԾԻՄ - 5

«Մի՛ պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն իւր, եւ մի՛ մեծն ի մեծութիւն իւր, եւ կամ իմաստունն յիմաստութիւն իւր, որպէս ի գրոց լուսք. այլ տերամբ պարծեսցի որ պարծին եւ արասցէ իրաւունս եւ գործեսցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 4; 19 / 6)

Աստուծով պարծեսցուք յաւիտեան (37 / 32)

Որ իսարեր զընկերն՝ պարծէր իմաստուն գով (30 / 7)

տերամբ պարծեսցի որ պարծին եւ արասցէ իրաւունս եւ գործեսցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 6)

ՊԱՐԿԵՇՏ - 1

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 13)

ՊԱՐՈՒՐԵԱԼ - 2

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնունն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ (27 / 38)

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել (59 / 31)

ՊԱՐՍԱՏԻԿ - 2

Եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն. եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսաստիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն (38 / 13)

Եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսաստիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին (38 / 20)

ՊԱՐՍԱԻԱՆՔ - 1

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ քան զՅուդային. քանզի անդ թէպէտ վաճառողն ընդ պարսաւանօր, այլ վաճառոն զին եղեւ փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 47)

ՊԱՐՍԱՔԱՐ - 2

որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղեւ առ ի զխելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել (32 / 36)

յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զխելապատակն նորա պարսաքարի ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, բառնալով զնախատինս յԻսրայելէ. (19 / 14)

ՊԱՐՍԻԿ - 8

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեւանս արար (51 / 15)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ (51 / 25)

Եւ մի՛ խափան առնէր իմ ճանապարհին որ ի Պարսիկս: (10 / 25)

Եւ առաքեաց ի Պարսիկս բերել զօրս յօգնականութիւն իւր (45 / 39)

Քանզի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս քաղումս (26 / 36)

Ելին Պարսիկք ի վերայ Երուսաղէմի (30 / 46)

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զսոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով, (45 / 13)

Եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին, եւ զՊարսիկսն գրգռեալ՝ ժիր եւ անմարտնչելիս կազմէին: (57 / 46)

ՊԱՐՄԿԱԿԱՆ - 2

Եւ զպարսկական սուրն ի գործ արկեալ, ո՛չ ումէք խնայէին: (56 / 8)

Խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մէք զպարսկական տէրութիւնս (59 / 15)

ՊԱՐՄՔ - 34

Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիւր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն (9 / 25)

Իսկ ժողովեալ զօրք ի Պարսից եւ ի Թուրքաստանէ յղեցին առ Թէոդորոսն՝ թէ Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ զերի տանիմք: (40 / 37)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յազենային, այլ անյագ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 19)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդէռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ գօր ել Պարսից թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ գիտեմ (50 / 27)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՑ, ՈՐ Ի
ԹԱԳԱԻՈՐԵՆ ՊԱՐՍԻՑ ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (2 / 28)

Եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի ...իսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 43)

ամենայն աշխարհն Պարսից առ հասարակ զարիւրանօք պաշարեալ կային յերկիւղի (11 / 29)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ ...մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից եւ եղեւ անուանի յամենայն արեւելս (12 / 41)

գոր վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերսօքն, եւ ունէին ընդ ձեռամբ: (16 / 20)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ գլխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 27)

Եւ այս եղեւ ո՛չ վասն արդարութեանն Պարսից (16 / 32)

Եւ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ եւ զաւար սպանելոցն՝ չոգան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 35)

Եւ յայնմ օրէ եւ առ յապայ բարձաւ տէրութիւնն Պարսից ի տեղուջէ անտի: (17 / 1)

Քանզի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ որ էր երկրորդ ամ գերութեանն մերոյ, շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ահագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 14)

կարեվէր խոցեալ էր գորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային (36 / 32)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ (40 / 25)

Իսկ զօրքն Պարսից զիշերագնաց եղեալ, կալան գդուռն քաղաքին (40 / 30)

ասէ ցնոսա. Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս, եւ դադարեցուցանել զգոռն Պարսից, եւ նուաճել զաշխարհն ի խաղաղութիւն, յայնժամ թո՛ղ համարձակ զայ նստի թագաւոր (43 / 9)

Իսկ ընդ մեծամեծսն ատենախօս եղեալ, ասէ. Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ մի՛ տայք զերկիր ապականել. կամ թէ ոչ, զձեր հոռզն հարկեցից Պարսից, եւ պահեցից զաշխարհս ի խաղաղութեան: (44 / 13; 44 / 14)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ զտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն թէ ի խրատու կարգի կայք, ասէ, իբրեւ յորդիս մատուցեալ է ի ձեզ Աստուած»: (49 / 2)

շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 35)

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 36)

ՅԱՂԱԳՍ ԹԱԳԱԻՈՐԻՆ ՅՈՒՆԱՅ, ՈՐ Ի ԹԱԳԱԻՈՐԵՆ ՊԱՐՍԻՑ ՁԵՐԲԱԿԱԼ ԵՂԵԻ (56 / 39)

Իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար (57 / 5)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի. եւ անդ զիւր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից գնդին, եւ շուրջ զիւրեաւ ամրացուցանէր, եւ օր պատերազմի սահմանէր: (57 / 32; 57 / 34)

Բայց թագաւորն Պարսից խորամանկութեամբ առ երկիւղի զպատերազմելն խնդրէր (57 / 36)

շտապ տագնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ականայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 40)

բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն, որ ոչ զանգիտէին ի կորովի աղեղնաւորացն Պարսից, այլ արութեամբ ընդդէմ կային հանդիսին (58 / 4)

Եւ ի քաջ արանցն Պարսից քազունս ղիաթաւալ կացուցանէր (58 / 12)

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին. այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ՝ զի գիտասցուք մեք զմեր տկարութիւնս, խնայեաց եւ մեծարեաց զիրոյ պատուանդանի աթոռոյ զտէրն, եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զսէր եւ զխնամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելւոյ (58 / 25; 58 / 30)

Բայց իբրեւ ետես թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ (59 / 1)

Եւ երդմամբ դաշինք հաստատեալ, զի խաղաղութիւն եղիցի ընդ Պարսից թագաւորութիւնս եւ ընդ Յունաց: (59 / 8)

Հեծելազօրն անտէրունչ շրջեալ ոմն ի Պարսս. ոսն ի Յոյնս, ոմն ի Վիրս: (22 / 30)

ՊԱՐՏ - 1

Եւ ազատեաց զորդի ի պարտուց հօր: (41 / 20)

ՊԱՐՏԱԿԱՆ - 2

քանի՛ արեանց զանձն պարտական կացոյց (21 / 7)

Իսկ աստ վաճառօղն յոյժ ապառունս եւ տմարդի, զի այսքան չարեաց զանձն պարտական կացոյց (23 / 4)

ՊԱՐՏԱԻՈՐԵԱԼ - 1

Իսկ արինաբբու գազանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեա (51 / 30)

Քանզի երկիցս եւ երիցս էլին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա եւ պարտեալ ի նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 40)

Բայց ոչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից ի վերայ տերանց յառնել (9 / 7)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին. այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել (11 / 42)

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց (21 / 33)

զի զոր պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ, եւ փութալ կանխել առ մարգարէն (25 / 37)

նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ խրատ ընդունել մեզ(30 / 39)

Ջոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի զտէր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն, որպէս օրէն էր առաջին յաղթողացն (32 / 23)

զոր պարտ էր ի պէտս հեծելոց բաշխել եւ բազմացուցանել հեծելագօրս ընդդէմ թշնամեաց` (40 / 2)

Եւ զոր պարտ էր նմա ողորական բանիք եւ պարզեաց առատութեամբ զամենեսեան ուրախ առնել (44 / 8)

պարտ է զխոստովանութիւնն ընդունել (53 / 30)

Եւ արդ նչ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինէ (56 / 41)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (1 / 11)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (1 / 34)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (8 / 32)

ՅԱՂԱԳՍ ՄԵԾ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԴԱՇՏԻՆ ԲԱՍԵՆՈՅ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ՀՈՌՈՄՔ (32 / 13)

Վասն որոյ զայս զիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 28)

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին՝ պարտին եւ սգոյն հաղորդիլ (42 / 22)

ՊԱՐՏԻՔ - 3

ապա աւա՛ղ է մեզ որ մեր զպարտիս հարցն մերոց վճարեմք: (41 / 15)

Եւ յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ, խնդրել ի մէնջ զպարտիս վրիժուց նախնեացն մերոց: (60 / 11)

Զի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն, եւ թերեւագոյն պատուհաս քո քան զպարտիս մեր (60 / 44)

ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ դեռես ոչ երեւեր եւ ոչ միոյ գնդի պարտութիւն (57 / 42)

ՊԵՂԵՄ - 2

Բագում զանձս ի թագաւորական զանձուցն արտաքս պեղեցին. (18 / 7)

մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 22)

ՊԵՏՐՈՍ - 12

տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս... մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 19)

Եւ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ ութ թուականին՝ ձեռնադրի տէր Պետրոս ի կաթողիկոսութիւն առ կենօքն տէր Սարգսի: (6 / 25)

Եւ եւս առաւել պատուով մեծարեալ ի թագաւորէն եւ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն իւր: (8 / 20)

Որպէս մեծն Պետրոս յընդհանրական թուղթսն գր (22 / 48)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ (23 / 39)

Որոյ եկեալ՝ անչափ պատուով մեծարէ զհայրապետն Պետրոս (24 / 9)

քանզի յոյժ գանձուց սիրօղ էր Պետրոս. (33 / 28)

Եւ ոչ ած ի յիշումն գտերունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումնն առ Պետրոս (53 / 11)

ԹԷ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (2 / 2)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին (8 / 8)

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զզուրն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 14)

ԹԷ ՈՐՉԱՓ ԵՂԵԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՄՆԱԼ Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ԿԱՄ ՈՐՊԷՍ ԴԱՐՁՆ (33 / 16)

ՊԷՏ ԱՌՆԵԼ - 1

նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի ցրտոյն վարանսն էին: (12 / 6)

ՊԷՏՔ - 1

գոր պարտ էր հ պէտս հեծելոց բաշխել և բազմացուցանել հեծելագորս ընդդէմ թշնամեաց՝ (40 / 2)

ՊԻՀՌՈՆԱՅԻ - 1

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեբաստացիք և Պիհռոնացիք. (29 / 44)

ՊԻՂԱՏՈՍ - 1

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւորք էին քան զամենայն մարդիկ (26 / 1)

ՊԻՂԾ - 4

Եւ խոստովանի ի բաց կալ հ պիղծ աղանդոյն (54 / 25)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ... և պղծեցին պիղծ զարշապարօք զսրբութիւնս նորա (31 / 3)

վասն այնորիկ մոլորեցաք գերութեամբ ի բազում ազգս, և եղաք իբրեւ զպիղծս ամենեքեան: (27 / 31)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի, այլ ամենայն աշխարհաց, ազգաց յազգս մինչեւ ի կատարած ժամանակաց. քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կարէ, բայց թէ որ զպիղծոյն անապատի զգուշացուցանեն զիրք: (35 / 23)

ՊԻՆԴ - 1

բայց դուք պինդ եւ ամուր կացեք (38 / 2)

ՊԻՏԱՆԻ - 2

եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից, եւ սակաւ ինչ ի պիտանեաց (43 / 38)

Ձի ո՛չ եթէ ըստ յանցանաց մերոց խրատեաց զմեզ, այլ գթութեամբ եւ ողորմութեամբ արկ զմեզ ի բովս խրատու յաղագս զգաստացուցանելոյ զմեզ եւ պիտանիս առնելոյ: (60 / 42)

ՊԻՏՈՅ - 1

Այնքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս զի կարիցենք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 39)

ՊԻՏՈՅ Է -3

Չ ինձ պիտոյ աղօթք նոցա (14 / 5)

Այնքիկ երկայն բանի պիտոյ են եւ ժամանակի (32 / 9)

իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա իսայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել (51 / 6)

ՊԻՏՈՅՔ - 2

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն (15 / 11)

եւ առեալ զայլ զգօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղուջ ուրեք որ կոչի Արծակ, վասն առատութեան դարմանին եւ այլ պիտոյից հեծելոց: (16 / 25)

ՊՂԵՐԳՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ վասն զի զպաշտօն տեառն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 39)

ՊՂԾԵՄ - 4

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան զգարդարանս նորա, եւ պղծեցին զտաճարն սուրբ. մտին եւ յեկեղեցիս մեր, եւ համարձակեցան յանմտանելիսն, եւ պղծեցին պիղծ գարշապարօք զսրբութիւնս նորա (31 / 2; 31 / 3)

ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, եւ պղծեցին զտաճար սուրբ քո. (31 / 11)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 5)

ՊՂԾՈՒԹԻՒՆ - 1

Բայց ասեն՝ թէ եւ նոքա չընկալան զնա վասն առաւել պղծութեանն (54 / 39)

ՊՂՆՁԻ - 2

Դանիէլ յիւրում մարգարեութեանն՝ զոր ետես, որոյ զլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են (15 / 27)

Ջանայր, հնարեր՝ զի զդուռն երկաթի եւ զնիզս պղնձի ի բաց իլեսցէ, որ կայր ընդդէմ թագաւորութեանն իւրոյ (55 / 45)

ՊՆԴԵՄ - 1

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարգեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 15)

ՊՈՆԴՈՍ - 2

Իսկ թագաւորն դառնայ ի ձմերոցն ի մարմանդսն Պոնդոսի (8 / 6)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել գարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայոց (8 / 33)

ՊՈՌՆԻԿ - 2

քանզի այնքան պորնիկ եւ բոզասէր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն չյագեցաւ (40 / 8)

վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պորնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի (53 / 15)

ՊՈՌՆԿԱԿԱՆ - 2

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ... յոր տրփացեալ թագուհոյն պորնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 35)

Որ ի ձեռն պորնկական դիւին ջեռեալ թագուհոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 11)

ՊՍԱԿ - 3

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս

իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի,
(20 / 36)

պսակ տէրունական սեղանոյն փոշուով եւ մոխրով ծածկեալ: (42 / 9)

համբերօրքն արժանասցին պսակին փառաց (39 / 9)

ՊՍԱԿԵԱԼ - 2

Արդ սա յառաջինսն՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր,
ամենայն ինչ ըստ մտի էր սորա (29 / 30)

եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայադթ խաչին (53 / 18)

ՊՏՂԱԲԵՐ - 1

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գորախտ տնկախիտ առաջի իւր,
կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն
ցուցանիւր (21 / 43)

ՊՏՂԱԲԵՐԵՄ - 1

որով պարարտացեալ պտղաբերեր, եկեղեցւոյ դրախտ (22 / 12)

ՊՏՈՒՂՆ - 5

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ
նոցա, քանզի իբրեւ գորախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի
նոցա (27 / 47)

Բայց դու աստ տե՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտէ
հակառակօրն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 43)

քանզի պտուղն է ծառոյն ծանուցիչ՝ որպէս ի տեառնէ իսկ լուսք: (52 / 9)

որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք
(53 / 20)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով
երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի
կերակուր մարդկան: (30 / 6)

ՊՐԾԱՆԻԼ - 1

զի գոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ. (45 / 21)

ՊՕՂՈՍ - 2

Ուտի եւ մեծն Պօղոս խրատեալ երանելի ձայնիւն այնուիկ գրէ առ
Հռովմայեցիսն (19 / 31)

սմին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցւոցն գրէ(49 / 5)

Ջ 33 (51)

ՋԱԽՉԱԽ - 1

Արդ յորժամ յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց, եւ գաւազանն երկաթի՝
գաւազան եղեգնեայ ջախջախ եղէ (45 / 7)

ՋԱՀ - 3

որ զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն
գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման,
(20 / 17)

ջախ շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, ինկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք (42 / 8)

Ջախըն շրջեալք, եւ բուրումն անուշահոտ ինկոցն սպառեալ (20 / 34)

ՋԱՆ - 1

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր (51 / 36)

ՋԱՆԱՄ - 4

Ապա ի սպառիլ դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 35)

Եւ առժամ մի ջանայք խաբանօք (45 / 32)

Ջանայք, հնարեր՝ զի գոռուն երկաթի եւ զնիգս պղնձի ի բաց խլեցէ, որ կայր ընդդէմ թագաւորութեանն իւրոյ. (55 / 45)

այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 18)

ՋԱՐԴԵԱԼ - 1

յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զիսելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկենոյր, բառնալով զնախատինս յԻսրայել (19 / 14)

ՋԱՐԴԵԼ - 1

որոյ պարսաքար մի միայն բաւական եղև առ ի զիսելապատակ ուղղոյն նորա ջարդել (32 / 37)

ՋԵՌԵԱԼ - 1

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեայ թագուհւոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր ի վերայ աշխարհաց: (16 / 11)

ՋԵՌՆՈՒՄ - 1

առ որ կացեալ ջեռան ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց: (43 / 32)

ՋԵՐԱՆԻՄ - 2

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս. եւ կացեալ ամս երիս, արձակէ բազում պարգեւօք զորդի Ափխազին, եւ ինքն զմահու ցաւ ջերանի: (12 / 13)

Սա զքեռորդին իւր կեսար անուանէ. եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ութ, հիւանդացեալ զքուն մահու ջերանի: (17 / 31)

ՋԵՐՄ - 2

Եւ իբրեւ եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բունն հարեալ զգիսոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 20)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց (11 / 46)

ՋԵՐՄԱԳՈՒԹ - 1

Եւ մինչդեռ խօսեցցիս, ասացից եթէ զի՞նչ խնդրես (42 / 40)

ՋԵՐՄՈՒԹԻԻՆ - 1

յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 37)

ՋԻԼ - 1

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զումանս սպանանէին, եւ զերիվարի նորա զջիլսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 45)

ՋՈԿ - 1

ջոկը ձիոցն եւ ջորեացն ընդարմացեալ ոչ կարացին շարժել: (11 / 36)

ՋՈՐԵԱԿ - 3

«Չմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 32)

Իսկ ջորեակն եւ գրուիճն սորա են՝ վասն որոյ ճառս մեր արկեալ է: (26 / 35)

«Չմնացորդսն թրթրոյն եկեր մարախն, եւ զմնացորդս մորեխին եկեր ջորեակն, եւ զմնացորդս ջորեկին եկեր գրուիճն»: (26 / 33)

ՋՈՐԻ - 5

լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմած (12 / 5)

Եւ երկարեալ յորդութեան ձեանն, եւ իստութեան սառնամանեացն, ջոկը ձիոցն եւ ջորեացն ընդարմացեալ ոչ կարացին շարժել: (11 / 36)

Իսկ նորա տուեալ ձիս եւ զորիս սպիտակամագս, եւ բագում գանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 21)

Եւ առեալ ի նմանէ գանձ անչափ, եւ ձիս եւ զորիս եւ գամենայն զոր ինչ եւ նա յարեւելից ժողովեալ էր (45 / 30)

յառաջ զձի եւ զզորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին, եւ ճանապարհ բանային, եւ ապա զգերին եւ զաղին յետոյ տանէին (51 / 11)

ՋՈՒՐ - 22

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, երեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ զրոյն եւ յապակոյն բեկոր ինչ հարեալ կարեվէր խոցեաց զձեռն նորա (24 / 29)

Խառնեցաւ եւ դառնութեան մրուրն ընդ կենեղուտ զրոյն որ ի տանէ տեառն աղբիւրանայր (52 / 48)

Եւ իբրեւ եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ զրով (15 / 21)

սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ զրովն (15 / 21)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զզուր գետոյն զհօրն եւ զյորդն, զարքայն ստորեստանեայց եւ զփառս նորա»: (4 / 10)

Եւ ապա պարապեալ ի գործոյն՝ հրաման տայ ոսկի լականաւ զուր պատրաստել առ ի լոգանալ նմա: (15 / 19)

հեղին զարիւնս ծառայից քոց որպէս զուր (31 / 13)

Համալեզուք եւ համացեղք, ի միոյ ականէ բղխեալք քաղցր զուր եւ դառն. (52 / 35)

«Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զզուրն Սելովմայ որ գնայր խաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ զորդին Տաբէէլայ, (4 / 8)

հրամայե թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զջորն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 14)

իսկ ի ժամ հեղոյ գտերունական իւղն ի ջորն, այր մի տաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն՝ խնդրէ մկրտիլ ի ջորն: (24 / 25; 24 / 25)

Եւ հրամայե նմա իջանել ի ջորն: (24 / 27)

իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջորն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են (24 / 22)

Մինչ զի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջորն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 37)

Նոցա ջորն յարին փոխեցաւ (49 / 18)

«Լցաւ երկիր զհտութեամբ տեառն՝ իբրեւ զջորս բազումս որ ծածկեն զծովս» (5 / 13)

այլալեզու եւ չար ազգաց գալ հեղուլ իբրեւ զջորս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 41)

Եւ հետի ոտիք ի ջորս իջանեն (8 / 12)

Եւ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջորսն աղին ճշմարտութեան ըստ սրբոյն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 2)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտերունական իւղն ի ջորսն, ցնցուղս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 16)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտերունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուղս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջորցն (8 / 17)

այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրվացեալ թագուհոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասէն լինել: (15 / 36)

ՋՐԱՇԵՂՋ - 1

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ, մեր գետք եւ ջրաշեղջք եւ գրեթէ բովանդակ հող երկրիս՝ յարինն ներկաւ յարեանց մերոց (49 / 19)

Ռ 6 (10)

ՌՌԲՈՎԱՍ - 1

Իսկ նա չմարդի գոլով՝ զՌոբրովամուն ախտացեալ, զոմանս յիշխանաց պահեր՝ անարժան գոլ իշխանութեանն: (44 / 11)

ՌԱՄԻԿ - 1

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 30)

ՌՇՏՈՒՆԻՔ - 1

Ջի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն... մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 14)

ՌՌՃԻԿ - 1

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բագում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ առատ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա (33 / 19)

ՌՈՄԱՆՈՍ - 7

ՄԱՀ ՌՈՄԱՆՈՍԻ (1 / 21)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զՁոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի (13 / 30)

Ձոր լուեալ թագաւորին Ռոմանոսի, գրէ նմա զիր հաւանական (14 / 41)

ՄԱՀ ՌՈՄԱՆՈՍԻ (15 / 15)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւե, մինչեւ յեկեղեցիս եւ ի հանգիստս սրբոցն ընթանայր. բայց ոչ գիտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ անիրաւապէս մեռաւ, եթէ ի բնէ ունէր զդիւահարութիւնն: (16 / 5)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐԵԱՅ ՌՈՄԱՆՈՍՆ (1 / 17)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐԵԱՅ ՌՈՄԱՆՈՍՆ (13 / 23)

Ս 270 (577)

ՍՍ - 60

Ձառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել (42 / 10)

սս ի խաղաղութեան կալաւ զաշխարհս Հայոց: (5 / 10)

Սոքա ընդ միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից երկրին՝ կարօտացան իրաւանց եւ դատաստանի: (5 / 38)

այս իրաւամբք անց ընդ նոսա, եւ որ առ սոքոք դառն տեսութիւնն: (7 / 37)

Սս յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. (9 / 29)

որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ ungui հանդիպեցաւ: (11 / 5)

այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ ungui պարտ էր ողորմել, որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած (11 / 42)

Իսկ Կոմիաս... uuu մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից, եւ եղև անուանի յամենայն արեւելս. uuu ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վատ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գէորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 40; 12 / 41)

Եւ unpu եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դասերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի, որ էր մի ի զօրացն սպայից Հոռոմոց (13 / 29)

Uu յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն՝ զօրաժողով լինի (13 / 33)

Իսկ unpu երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 39)

Quuuu տեսեալ թագաւորին՝ հարցանէր արժանաւորաց իւրոց (14 / 1)

Եւ նոքա ասեն. Unpu ամենեքեան երամք աղօթողաց են (14 / 2)

unpu անցեալ են (15 / 27)

Uu ոչ ի թագաւորական տոհմէ, եւ ոչ որդի թագաւորի...այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր տրփացեալ թագուհւոյն պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի quu ասեն լինել: (15 / 33; 15 / 36)

Uu քանզի բազում ազգականս ունէր եւ եղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նոցա: (15 / 41)

Uu զքեռորդին իւր կեսար անուանէ (17 / 30)

Եւ uuu ըստ մարգարէին տեսողութեան՝ ի խեցի մասնէ. քանզի հայր unpu ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 21; 18 / 21)

Իսկ uuu ո՛չ ած այսպիսի զմտաւ ինչ, եւ ոչ անսաց Աստուծոյ հրամանին. այլ կամեցաւ անձամբ առանց Աստուծոյ թագաւորել: (19 / 21)

որպէս եւ սմա իսկ եղեւ: (19 / 38)

իսկ ջորեակն եւ գրուիճն սոբա են՝ վասն որոյ ճառս մեր արկեալ է: (26 / 35)

եւ սոբա ի քեզ ապաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ, եւ բաժինք աղուեսուց եղեն: (29 / 11)

Արդ սս յառաջինսն՝ մինչդեռ բարեացն առատութեամբն պսակեալ էր, ամենայն ինչ ըստ մտի էր սոբա. եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 29; 29 / 30)

Քանզի իշխանք սոբա էին մարդասէրք, եւ դատաւորքն արդարադատք եւ կաշառուցն ներողք: (29 / 32)

քահանայք սոբա սրբակեացք եւ աղօթասէրք, եւ եկեղեցական սպասու հլուք եւ հպատակք: (29 / 39)

Վասն որոյ վաճառականք սոբա փառաւորք, եւ առգնօղքն թագաւորք ազգաց: (29 / 40)

Իշխանք սոբա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք եւ արծաթոյ ծառայք. դատաւորք սոբա կաշառառուք եւ վասն կաշառոյ գողանային զիրաւունս. (30 / 1; 30 / 2)

որ եւ սոցա հանդիպեցաւ: (32 / 23)

Որ եւ զոսսա այսպէս գտեալ, յանկարծակի վայիւք եւ ողբովք լի եղեւ քաղաքն: (34 / 14)

Արդ յո՛ր կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, սոբա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 10)

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սս իւր կանգնեալ փիլիկուանն (38 / 12)

Ջոր եւ իսկ աչօք մերովք տեսաք առ սմա եղեալ. քանզի թագաւորաց օրէն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիւրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն, իսկ սս ո՛չ այնպէս. այլ միշտ ուտելեաց եւ ըմպելեաց պարապեալ, զաղբիս մեծացուցանէր (39 / 45; 39 / 47)

Իսկ uuu զգանձան գործողովեր, ի բողից ծախսն վճարեր (40 / 6)

Եւ uuu այսպիսի գնացիք վարեալ զկէանս իւր՝ վախճանեցաւ (40 / 14)

Ջառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել, որ ի դրունս unru բնակիտ ի ձեռս առեալ զդարձական երգս երգէին, այսօր ի դուրս դիւարնակ կաղաղանացն՝ զոր մզկիթն կոչեն, անդր կաքաւեն ուսանելով զմահմետաւանդ գասացեալսն: (42 / 10)

Քանզի unru ամենեքին համատոհմք են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին (42 / 21)

uuu իբրեւ լուսա զայն՝ թէ թագաւորութիւնն յերկուս բաժանեալ է, զնաց եւ իսաբանօք էառ զամուրն Եղանց Բերդ կոչեցեալ (45 / 24)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, uuu մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսէսի, զհրգ եւ փափուկ գոլով. որոյ վաճառականքն փառաւորք երկրի, եւ առզնօրք unru՝ թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարգեալ զինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օժանէին: (50 / 1; 50 / 3)

Յակոբոս եպիսկոպոս ... uuu ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձազգած, պահեցօղ, բոկագնաց: (51 / 46)

Արդ unru թէ յայլալեզու ցեղից էին, յորմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիւրաւ էր. (52 / 31)

վասն այնորիկ բազում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ unpop են՝ անտես արարաք (56 / 44)

նոյն ախտս այս չարութեան՝ ապականիչ է ամենեցուն որ կրեն quuu (57 / 27)

զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղի unguu տազնապեսցուք օր ըստ օրէ. եւ վասն զի զպաշտօն տեառն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք unguu ի տուէ եւ ի զիշերի: (60 / 38; 60 / 39)

եւ ծով եւ ցամաք երկնէր եւ առատանայր կրել h uulu զգօրութիւն իւր (29 / 28)

Ի սորա ժամանակս պայծառացան կարգք եկեղեցոյ, եւ լուսաւորեցան մանկունք ուխտի սրբութեան. ի սորա ատուրս (5 / 10; 5 / 12)

Ի սորա թագաւորութեանն եղեւ մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի (16 / 18)

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ խաւարեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, (17 / 3)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ (18 / 34)

Եւ ի սորա ժամանակս եղեւ յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից (40 / 12)

քանզի յորժամ Պարսիկք զիտացին զոնգա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս (45 / 13)

Իսկ որք իւեթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոնգա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 29)

ՍԱԴՐԵԼ - 1

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա, այլ նենգաւորին Սարգսի սաղրեղոյն լուեալ՝ ել ի քաղաքէն, եւ չոգաւ ի Յոյնս զանդարձ ուղեւորութիւն (23 / 22)

ՍԱԼԱՄԱՅ - 1

Իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սայամայ (14 / 33)

ՍԱԼՔՈՐԱՅ - 3

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սայքորայ... առաքէր առ նմա դեսպանս, (10 / 21)

Եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ, ի տեղւոջն որ կոչի Սայրորայ (10 / 4)

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետոյ իջեւանին Սայրորայ (10 / 42)

ՍԱԿԱՅՆ - 6

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նոր (7 / 47)

Այլ թեպէտ այսպէս, թեպէտ այնպէս, սակայն մինչ ի վախճանն ոչ հեռացաւ ի նմանէ այսն որ լկէր գնա: (16 / 17)

բայց սակայն բազում անգամ հալածեալ ի Սաւուղայ, ներեր եւ անսայր կոչողին հրամանի (19 / 15)

բայց սակայն առ մեւք եղեւ այս (52 / 36)

սակայն միամտութեամբ նորա զմահ յանձն առին (58 / 5)

սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 3)

ՍԱԿԱԻ - 18

յետոյ առաքէ զԶաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ (10 / 27)

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարոս՝ մոնչեալ մատակ առիւծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր, քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք գնա պաշարեալ պահէին, զի զոք յիրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան. եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, զոր իսուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 24)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն (21 / 30)

Արդ այս ամենայն ի վաճառէն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք: (22 / 45)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ առցէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 18)

Որ յետ սակաւ աւուրց մեռաւ: (36 / 34)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբբ յանգէտս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 15)

Իսկ քաղաքին լինէր ուրախութիւն ոչ սակաւ: (38 / 32)

յետոյ կարեւեր խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 41)

Եւ սակաւ ինչ ի պիտանեաց, զորս առեալ գերի, գնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 38)

Այտքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ եւս քաղաք ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ բնակողացն, ի բազմադիմի չարեացն սակաւ ինչ նշանակեալք: (46 / 34)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն (55 / 18)

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք (56 / 46)

Իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհի հատուած արար ի յիրմէ թագաւորութենէն (57 / 5)

Եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր իւրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ (58 / 27)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զփտութեան ծանուցելոց իրաց, որպէս սկիզբն եղեւ բանիցս ճառել զԱստուծոյ նախագիտութիւնն, զանբաւութիւնն՝ սակաւ բանիք: (59 / 26)

Քանզի հեծելագորքն Հոռոմոց ոչ սակաւ էին յարեւելս պահապանք աշխարհիին (32 / 17)

վասն զի ոչ սակաւ էին որ աչօք տեսին, եւ ոչ լսելեաց կարօտացան (55 / 26)

ՍԱԿԱԻ ԻՆՉ - տե՛ս ՍԱԿԱԻ գլխաբ. կակ ընդգծվածները

ՍԱԿԱԻ ՄԻ - տե՛ս ՍԱԿԱԻ գլխաբ. կակ ընդգծվածները

ՍԱՀՄԱՆ - 18

Եւ եղեւ յետ մահուան Դաւթի Կիրապաղատի, որ էր այր հօրը եւ աշխարհաշէն, մեծապարգեւ եւ աղքատասէր, որ էր արդարեւ սահման խաղաղութեան. (3 / 32)

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Ցայդվայր եկեացես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին ալիք քո»(25 / 7)

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման (50 / 11)

Եղեւ գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 37)

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն (57 / 13)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբառնալ (50 / 15)

Զտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակէին մեծատունքն (30 / 8)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս (23 / 33)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. (33 / 30)

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ... եւ բազում նախճիրս ի տեղուջն գործեալ: (36 / 23)

Այն գոր յառաջն յիշատակ արարաք՝ թէ յորժամ իջին հ սահմանս Մանանադոյ բաժանեցան յերկուս (47 / 45)

Իսկ արինարբու գազանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ, եւ ի մտանել նոցա հ սահմանս Տարօնոյ, իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ (51 / 30)

Եւ երթեալ մերձ հ սահմանսն Եղնուտին, ելին եւ նոքա եւ մարտ եղեալ թափեցին բազում գերիս (51 / 28)

Թէ ՈՐՊԷՍ ԵՒ Ի ՄԱՆԱՆԱՂԻՈՅ ՍԱՀՄԱՆՍՆ ԲՈՐԲՈՔԵՑԱԻ ՀՐԴԵՀ ՄՈԼՈՐՈՒԹԵԱՆՆ, ԱՍԵԼԻ Է (2 / 23)

որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքելին (11 / 13)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն (46 / 19)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անոր հասանէր առ սահմանօրն Մանազկերտ գաւառի (57 / 33)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել (6 / 12)

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ - 1

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝ ատելի գոլով ամենայն ուղղափառ հաւատոց: (14 / 7)

ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ - 2

Բայց որ մերոյս էին սահմանակիցք եւ դրացիք՝ խանձեալ, ոչ դադարեցին զամառն եւ զձմեռն յապականելոյ զաշխարհս Հայոց (43 / 16)

Եւ արդ դարձցուք անորէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքր համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն, կամ ձգեն յինքեանս

զմերձակայ եւ գսահմանակցացն զպատուհասն՝ որ ըստ յանցանացն հանդիպի.
ողբալ նոճւոյն յաղագս մայրւոյն, եւ դժնկին յաղագս ձիթենւոյն: (55 / 20)

ՍԱՀՄԱՆԵԼ - 1

Արդ զի՛նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ
գրով սսհմանէլ(36 / 40)

ՍԱՀՄԱՆԵՄ - 1

Եւ անդ զիր արքայական խորանն հարկանէր յանդիման Պարսից գնդին, եւ
շուրջ զիրեաւ ամրացուցանէր, եւ օր պատերազմի սսհմանէր: (57 / 35)

ՍԱՂԱԻԱՐՏ - 1

Ուստի ի շողալ սուսերացն եւ ի փայլին սսղաւարտացն՝ հրոյ
փայլատակունք զլերամբն անկանէին (7 / 4)

ՍԱՂՄՈՍ - 3

պակասեցան երգք պաշտօնէից ի բերանոյ քահանայից, եւ հատան
ձայնք սսղմոսաց ի շրթանց սաղմոսողաց (28 / 18)

Զքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սսղմոսաց (37 / 35)

զի ո՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն, եւ ո՞ր տկարք ի թռչնոց ի նոսա
ապաւինին ըստ սսղմոսին ձայնի (45 / 2)

ՍԱՂՄՈՍԱԿԱՆ - 5

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Մովսեսի առ Աստուած խօսից եղեր
միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լռեցուցեր ի սսղմոսական երգոց (29 / 9)

Զքահանայսն ի պաշտամանցն լռեցուցին, եւ գաաղմոսասացսն ի սաղմոսական երգոցն (34 / 16)

Եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա, ըստ մարգարէին՝ քաղցրաձայնութեամբ կարդալ զձագս իւրեանց: (20 / 32)

Եւ ի մոռացոսս եղեւ սաղմոսական երգն որ սս (30 / 20)

Եւ միշտ սաղմոսական երգոցն պարապէին: (52 / 3)

ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑ - 1

Զքահանայսն ի պաշտամանցն լռեցուցին, եւ գաաղմոսասացսն ի սաղմոսական երգոցն. հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 16)

ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆ - 1

«Եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք» որպէս ի սաղմոսարանի անդ գրեալ է: (19 / 10)

ՍԱՂՄՈՍԵԼ - 2

Որպէս երանելին Դաւիթ սաղմոսելով խոստովան լինի Աստուծոյ. «Դու ծանեար զյետին իմ եւ զառաջին իմ»: (19 / 42)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր... (37 / 26)

ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻՒՆ - 1

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն

զտերունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 25)

ՍԱՂՄՈՍՈՂ - 3

պակասեցան երգք պաշտօնէից ի բերանոյ քահանայից, եւ հատան ձայնք սաղմոսաց ի շրթանց սաղմոսողաց: (28 / 18)

զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյգ գիտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն (19 / 48)

Պակասեաց այս ամենայն եւ կորեալ եւ «Ոչ եւս յաւելուցու յառնել» ըստ սաղմոսողին ձայնի: (22 / 38)

ՍԱՄԱԲԻԱ - 1

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեցել զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայել յաւուրսն Եղիայի, եւ Սամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 28)

ՍԱՄՈՒԷԼ - 1

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք. եւ Սամուէլ, որ Կամրջացն Ձորոյ վանացն առաջնորդութեամբ հովուէր (5 / 21)

ՍԱՄՈՒՍԱՏ - 2

Իսկ նա...առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ...որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ (14 / 38)

առաքել առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն, որ նստէր ի քաղաքին Սամուսատ (23 / 41)

ՍԱՄՓՍՈՆ - 3

Իսկ նա ...առաքել զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ...որ նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսունի (14 / 38)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս, առաքել առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն, որ նստէր ի քաղաքին Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսունի (23 / 42)

կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսունի. (53 / 16)

ՍԱՆԱՍՈՒՆՔ - 1

իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ, զոր մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնւոյն իւրեանց (51 / 32)

ՍԱՌԱՅ - 1

Էւ նորածին մանկունք յանախտ արգանդէ մօրս մերոյ Սառայի իբրեւ զձագս աղանեաց երամացեալք կոկորդալիր ձայնիւ զհրեշտակականն երգէին զերգս: (41 / 34)

ՍԱՌՆ - 1

Էւ մինչեւ նա յայս խորհրդի էր ...յանկարծակի իտացան ամպովք ....եւ դարձոյց զանձրեւն ի կարկուտ եւ ի ձիւն եւ ի սարն (11 / 33)

ՍԱՌՆԱՄԱՆԻՔ - 5

ի սաստիկ սարնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն (43 / 28)

Եւ ի լինել այտորիկ այսպէս, որք ուժով եւ զօրութեամբ մնացին՝ ելեալ յերիվարսն թագաւորաւն հանդերձ, իբր ի թշնամեաց հալածեալք ի սարնամանեացն՝ ոչինչ փոյթ առնելով ընչից, անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 2)

Եւ երկարեալ յորդութեան ձեանն, եւ խստութեան սարնամանեացն, ջոկք ձիոցն եւ ջորեացն ընդարմացեալ ոչ կարացին շարժել: (11 / 36)

Իսկ հետեւակքն՝ ի զօրացն՝ ի դառնութենէ սարնամանեացն ծայրք ոտիցն եւ ծայրք ձեռացն իբրեւ ի հրոյ կիզեալք, հատեալք անկանէին (11 / 37)

Վասն այնորիկ դառն սարնամանեօք տանջեցան (11 / 45)

ՍԱՍԱՆԻՄ - 1

նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խռովեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 3)

ՍԱՍԵԱԼ - 1

սաստեալ նմա ասէր. «Մի՛ մխեր զձեռն քո ի դմա, զի օճեալ տեառն»: (19 / 18)

ՍԱՍԵՄ - 1

Կամ զոր բարձրն Եսայիաս բողոք բարձեալ սաստե այնպիսեացն (30 / 12)

ՍԱՍԻԿ - 7

այլ նուազեալ եւ հնազանդեալ եմք ի ներքոյ թագաւորութեան հեթանոսաց կալ, եւ գասստիկ հարուած գաւազանի նոցա օր ըստ օրէ ընդունել (60 / 36)

Ապա ցածուցեալ հ սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դարթական երգոյն (14 / 23)

Եւ հ սաստիկ տագնապէն, բազում կանայք յի գոլով՝ վիժեցին զմանկունս (28 / 19)

Իբրեւ ծով հ սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս (36 / 40)

հ սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն (43 / 28)

հ սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղև սէր սիրելեաց եւ գութ արեան (48 / 10)

Եւ նա առ սաստիկ ամբարտաւանութեանն՝ ասէր, թէ Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց (39 / 14)

ՍԱՍՏԿԱՅՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Եւ անյոյս լեալ յաղագս ամբութեանն՝ թեպէտ եւ զմարտն սաստկացուցանէր, կամէր չուել: (55 / 47)

ՍԱՍՏԿՈՒԹԻԻՆ - 1

Եւ վրանացն լարքն եւ ցիցքն ընդ երկիր կապեալ հ սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 39)

ՍԱՏԱԿԵՄ - 12

Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սատակեաց (3 / 20)

Եւ նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 22)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր, զի մի՛ ի սպառ սաստակեցէ՛ զմեզ: (25 / 22)

գոր ծանուցեալ անօրինացն, խոյզ արկեալ, աշտէիք խոցեալ զամենեսեան սաստակեցին (48 / 16)

«Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սաստակեցից» (42 / 34)

եւ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն ընկեցեալ ի սմբակս երիվարացն՝ առհասարակ սաստակէին: (7 / 45)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում ողբոց արժանի... որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիւք խոցոտեալ սաստակէին (28 / 7)

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սաստակէին. (28 / 37)

նորանշան հարուածովք անողորմաբար զամենեսեան առհասարակ սաստակէին: (43 / 20)

եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն զազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սաստակէին (47 / 13)

Արդ այսպիսօրէն գործով հատին սպառեցին զամենեսեան ի կենաց, մինչեւ իսիլ արկեալ, եւ զկենդանւոյն թաղեալսն աշտէիք չարաչար խոցոտելով սաստակէին (47 / 26)

զի զտղայսն եւ զայլ ապաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիւք իսողալով, չարաչար խոցոտելով՝ սաստակէին, եւ ոչ կաթեր ի բնութիւն նոցա գոյթ ողորմութեան (51 / 3)

ՄԱՍԱԿԻՄ - 2

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց, յառաջ կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտիւ, ոչ գիտեմ, ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն. որ եւ երկոքեանն չարամահ սաստակեցան: (33 / 42)

ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն
բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 30)

ՍԱՏԱԿՈՒՄՆ - 2

յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ
մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս քազունս (26 / 37)

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յագենային, այլ անյագ
քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 20)

ՍԱՏԱՆ - 1

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, եւ
ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղև խափան եւ
դիմահար Եդերայ, որ յարեաւ սատան Սողոմոնի (55 / 16)

ՍԱՏԱՆԱՅ - 2

«Եւ սատանայ իսկ կերպարանի ի հրեշտակ լուսոյ. զի՞նչ թէ եւ պաշտօնեայք
նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 11)

Եւ իբրեւ ջաջողեցաւ նմա այս, ելեալ գայ անցանէ ի գաւառն Ապահունեաց ի
բնակարանն սատանայի (54 / 36)

ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ - 1

Իսկ զկնի սատանայական գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, հրամայէ թագուհին
զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 37)

ՍԱՐԳԻՍ - 9

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս (5 / 14)

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք (5 / 20)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս (8 / 29)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք (21 / 15)

Իսկ Սարգիս իբրեւ ետես զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք երթեալ մտանէ ի մէջ բանակին՝ ի խորանն ուր էր Սարգիսն, եւ ձերբակալ արարեալ զնա (21 / 31)

Եւ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ ութ թուականին՝ ձեռնադրի տէր Պետրոս ի կաթողիկոսութիւն առ կենօքն տէր Սարգիս: (6 / 26)

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ եւ այլ ազատացն որ թագաւորեցուցին զնա, այլ նենգաւորին Սարգիս սաղրելոյն լուեալ՝ ել ի քաղաքէն (23 / 22)

Եւ տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ երթեալ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգիս: (54 / 17)

ՍԱՐԴ - 1

Ո՛ր հայրապետական արթոն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական արթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փոշուով եւ սարդի ոստայնիւ լցեալ (41 / 44)

ՍԱՐԿԱԻԱԳ - 1

ծերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւազունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան (56 / 19)

ՍԱՐՍԱՓՈՒՄՆ - 1

ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն զայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան (49 / 27)

ՍԱԻՈՒՂ - 4

բայց սակայն բազում անգամ հալածեալ ի Սաւուդայ, ներէր եւ անսայր կոչողին հրամանի (19 / 15)

Եւ զոր պարտ էր զապստամբն բառնալ ի կենաց, նա զՍաւուդայն խորհեցաւ, զերկրորդ Ագագ ինայեալ՝ ընդ իւր ի կառսն նստուցանէր. վասն որոյ զՍաւուդայն ընկալաւ զհատուցումն, կեանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 33; 21 / 35)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին զալ ի յօգնականութիւն, զՍաւուդայն ախտացեալք առ վիուկն ընթացեալք (32 / 33)

ՍԱՓՐԵԼ - 1

Ո՛չ հաւատաց այսմ, այլ առանձնական բանս իբրեւ զմարդոյ ուրուք լուաւ. վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ (53 / 15)

ՍԳԱՄ - 1

Ժամ է ինձ յԵրեմիայի ողբոցն խառնել ընդ մեր հառաչանս. «Ճանապարհք Սիրովնի, ասէ, սգան, զի ոչ ոք է որ մտանէ»: (22 / 43)

ՄԵԱԻ -

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Սեալ (13 / 35)

ՄԵԱԻ ՔԱՐ - 1

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեալ Քար. եւ մնացին անդ մինչեւ մերձ ի գատիկն: (24 / 35)

ՄԵԲԱՍՏԻԱ - 1

Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիւր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր գտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք: (9 / 27)

ՄԵԲԱՍՏՈՒՊՕԼԻՍ - 1

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր Սեբաստուպոլիս. (33 / 21)

ՄԵԼՈՎՄ - 5

ասէ. «Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զջուրն Սելովմայ որ գնայր իսաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիմ եւ զորդին Տաբէէլայ, ... (4 / 8)

ՄԵՂԱՆ - 6

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս

իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛նն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 35)

եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայաղթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծա (53 / 19)

Քանզի մինչդեռ ճաշածամուն ի սեղանն էին, հասին կալանաւորք եւ առին զնա, (24 / 33)

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անճառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան (30 / 18)

ջահք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, ինկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք, պսակ տէրունական սեղանոյն փոշուով եւ մոխրով ծածկեալ: (42 / 9)

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւագ եկեղեցին մտանել՝ եւ ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 46)

ՄԵՆԵԱԿ - 2

Ջի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 7)

Իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեալ էին աղջկունք, զնոցա խայտառականս զի՛նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել. տեսանե՛ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 5)

ՄԵՆԵՔԵՐԻՄ - 3

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ (9 / 25)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւթի որդւոյ Սենեքերիմայ (24 / 5)

Իսկ Ատոմ որդին Մենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպոլիս (33 / 21)

ՍԵՊՆԱԿԱՆ - 2

Իբրեւ իւրեան սեպիական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 13)

Իսկ Թեոդոռայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդէայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիւր սեպիական ժառանգութիւն հայրե (40 / 17)

ՍԵՊՈՒՅ - 1

Սեպուհ գունդն ազատաց ելեալ ի հայրենեաց, անկեալ ի ճոխութենէ, մոնչեն ուր եւ են իբրեւ զկորիւնս առիւծուց ի խշտիս իւրեանց: (22 / 31)

ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ - 1

Եւ մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի (26 / 44)

ՍԵՐՄԱՆԵՄ - 1

Իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ զօրապահիկն կերակուր: (13 / 40)

ՍԵՐՄԱՆՕՂ - 1

Եւ այս եղև ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, եւ ի ննջել բարի տանուտեառն որ ցորենոյն էր սերմանօղ (52 / 45)

ՍԵՐՈՒՄՆ - 1

յայնժամ երկրագործք առատության սերմամբ զանդաստանս լնուն. (44 / 31)

ՍԵԻԱՆԱՅ ԿՂԶԻ - 1

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցոյ եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ կոչի Սեւանայ կղզի. (5 / 16)

ՍԵԻՈՒԹԻԻՆ - 1

Այլ քանզի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն զիր չարանալն. (54 / 28)

ՍԵՓՆԱԿԱՆ - 1

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին, որպէս զի սեփհական իւրեանց լիցի իշխանութիւնն, զոր եւ արարին իսկ: (17 / 35)

ՍԵՔՍՏԱՅԻ - 1

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեքստացիք եւ Պիհոռնացիք (29 / 44)

ՍԷՐ - 9

մոռացաւ հայր զգութ զորոց, եւ մայր զսէր նորածին մանկանց: (28 / 15)

Որ կարեր յիշել անդ կին նորահարսն գւէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածեր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

Եւ արկ ի սիրտ զազանամիտ թագաւորին Պարսից գւէր եւ զխնամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելւոյ (58 / 30)

ոչ գոյր անդ սէր սիրելեաց եւ ոչ աւաղ բարեկամաց (28 / 14)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղեւ սէր սիրելեաց եւ գութ արեան (48 / 11)

ապա սէրս անդէպս ցուցանէր, եւ պարզեւս անձեռնարկելիս խոստանայր: (58 / 7)

Թեպէտեւ բազումք ի սիրոյ թագաւորին բաժանեցան, սակայն միամտութեամբ նոքա զմահ յանձն առին (58 / 5)

զամենայն ալիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեցես զմեզ, տէր: (60 / 46)

Եւ ուխտ եղեալ ի մտի, եթէ ի բուն արկանի՝ սիրով եւ պատուով արձակեմ զնա յիւր թագաւորութիւնն: (59 / 6)

ՄԹԱՓ - 1

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ պատերազմի օրինակաւ, այլ որպէս թէ յառ յապուռ (11 / 3)

ՄԻԿԼԱՌՈՍ - 1

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլարոս, (9 / 11)

ՄԻՂԵԽ - 1

Զօր բազումք կարծեցին սիդեի գոլ նորա, բայց եւ ոչ գիտեմ, եթէ այսպէս է եւ եթէ այնպէս. (18 / 30)

ՄԻՄ - 2

Իջին գօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ (51 / 31)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափիազաց ... իսկ ի հարաւ մինչեւ գՍիմն կոչեցեալ լեառն (34 / 40)

ՄԻՄՈՎՆ - 1

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ ելանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում գօրօք, (13 / 16)

ՄԻՆԷԱԿԱՆ - 1

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Մովսեսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լռեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 8)

ՄԻՆԼՔՈՐ - 2

Կոչեմ եւ զձայնարկու կանայս ընդ Երեմիայ, զի ընդ իս գողբս յարդարեացեն. քանզի ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս, յոր սինյրորք փախստեիցն երթեալ բնակեցան: (29 / 22)

որք յետոյ սինյրորք մնացեալ էին, զմեռեալս իւրեանց գտանէին ընդ որթովքն (48 / 17)

ՄԻՆԿԼԻՏՈՍ - 1

կացուցանե՛ գնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով
գնա սինկլիտոս(16 / 2)

ՄԻՈՎՆ - 2

«Փոխանակ, ասէ, զի հպարտացան դստերք Սիովնի, եւ գնացին ի բարձր
պարանոց»: (30 / 25)

«Ճանապարհք Սիովնի, ասէ, սգան, զի ոչ ոք է որ մտանէ»: (22 / 43)

ՄԻՍԱԿ - 1

եւ յետ ամենեցուն արբոյց տանն Սիսակայ, ահա յայտնի կատարումն
մարգարէութեանս դիպումն: (26 / 24)

ՄԻՍԱՐ - 1

տեսանե՛ս, որպէս զիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել...կամ
որպէս Սիսարայ սկայազինն այլազգեաց (39 / 5)

ՄԻՐԱՀԱՐՈՒՍՏ - 1

Զի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն
յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբոբոբումն եւ զանժոյժ բնութեանն
զհակամիտութիւն: (22 / 8)

ՄԻՐԵԼԻ - 6

լի եղեւ խռովութեամբ եւ ցասմամբ, կամէր զսիրելւոյն հատուցանել (59 / 20)

Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սատակեաց Յրուեցան զօրէն աստեղաց
մոլորական կոչեցելոց(3 / 20)

ոչ գոյր անդ սէր սիրելեաց եւ ոչ աւաղ բարեկամաց (28 / 14)

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղել սէր սիրելեաց եւ գութ արեան, իւրաքանչիւր ոք հնարէր հայթայթանս գտանել (48 / 12)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն գիտութեան ծանուցելոց իրաց (59 / 24)

Խնայեաց եւ մեծարեաց զիւրոյ պատուանդանի աթոռոյ զտէրն, եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զսէր եւ զխնամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելոյ. Բազում դիւրութեամբ եւ խնամով արձակեաց զնա: (58 / 31)

ՍԻՐԵՍ - 1

Իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա (14 / 34)

ՍԻՐՈՒՆ - 1

Զի գոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի (44 / 25)

ՍԻՐՏ - 16

զի եբարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց (58 / 21)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ (37 / 44)

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ գոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ՝ զի խնայեաց եւ մեծարեաց զիւրոյ պատուանդանի աթոռոյ զտէրն, եւ արկ ի սիրտ գազանամիտ թագաւորին Պարսից զսէր եւ զխնամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելոյ (58 / 29)

Ո՛վ սիրտ քարեղեն, որ ոչ լքանի հառաչմամբ եւ բեկանի հեծեծելով: (22 / 41)

Զխորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հատկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ (35 / 30)

Ո՛ր սիրտ քարեղեն, որ զայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք ընդ բազմադիմի չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 3)

հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 13)

զի ո՞յր ուրուք ի տեսողացն ոչ բեկանէր սիրտն (46 / 16)

Զայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիր խորհրդոցն, եւ ուղղեսցեն զսիրտս իւրեանց ի հնազանդութիւն թագաւորին: (9 / 46)

նա՛ ի մոռացօնս եղեւ մեզ այս, եւ ոչ ծագեաց անգամ ի սիրտս մեր գիտութիւն նորա (25 / 43)

Սուրբ թշնամեացն շլացեալք, ի ձեռք նոցա ի զօրութենէ պակասեալք. աղեղանց նոցա լարք հատեալք, եւ նետք ի կապարճից նոցա սպառեալք. անձինք նոցա ձանձրացեալք, եւ սիրտք նոցա յողորմութիւն ոչ եկեալք: (27 / 21)

«Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ի սրտէ»: (44 / 29)

«Գտի այր ըստ սրտի իմոյ, որ արասցէ զհաճոյս իմ»: (19 / 20)

եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցեմք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 36)

եւ մտեալ լուացաւ արեամբ սպանելոցն առ ի հանգուցանել զայրուցս սրտին: (16 / 40)

Եւ այս սրտին դիւր եղեւ Սուլտանին, եւ գնաց մեծաւ տրտմութեամբ յաշխարհն իւր (39 / 39)

քանզի յոյժ գանձուց սիրոյ էր Պետրոս, որ եւ բազումք վասն այնր եպերէին զնա: (33 / 28)

ՍԼԱՔ - 2

Բազում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր (37 / 47)

սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, որոյ սլաքն մխեալ էին կայծակամբք կաղնոյ: (53 / 8)

ՍԼԱՔԵԱԼ - 1

աղեղունք լարեալք, եւ սլաքեալ նետք նոցա, գօտեւորեալք քաջապէս (24 / 46)

ՄԿԱՅԱԶՆ - 2

տեսանե՞ս, որպէս գիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսեսին Ովգայ ...կամ որպէս Սիսարայ սկայագինն այլազգեաց, ի ձեռն Յայելի՝ կնոջն Քաբերայ (39 / 5)

անպարտելի սկայագինն ընդդէմ ճակատեալ, զխելապատակն նորա պարսաքարի ջարդեալ յերկիր ընկենոյր (19 / 13)

ՄԿԻԶԲՆ - 18

Եւ ինքն թագաւորն ...ի բազում ժամանակաց հետէ ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ՝ անհանգիստ պատերազմօք ո՛չ կարաց ընդ ձեռամբ առնել (4 / 26)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս (9 / 10)

Ի սորա ի սկզբան թագաւորութեանն՝ իսաւրեցաւ արեգակն յամսեանն Արաց, (17 / 3)

Այստքիկ եղեն հ սկզբան թագաւորութեան Կոստանդեայ (20 / 3)

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն ...սա հ սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր (51 / 46)

«Եղիցին աւուրքն այնտքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից հ սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի» (17 / 13)

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար հ սկզբանէ գալստեամբ միածնի քո, եւ փրկեցեր արեամբ օծելոյդ: (27 / 24)

Իսկ որ աստ յայսմ մատենիս գրեցան՝ ո՛չ լիով, այլ միայն գսկիզբն իրացն որ եղեւ եւ անց ընդ մեզ (61 / 26)

Եւ այստքիկ այսքան. բայց ժամ է մեզ ի գլուխ պատմութեանս ընթանալ, եւ աստի սկիզբն առնել, որպէս զի դիւրածան լիցի մեզ բանս: (3 / 30)

Այս եղեւ սկիզբն կործանման տանն Տայոց: (5 / 5)

Եւ ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնել վերստին շինելոյ զԹեոդոսուպօլիս: (6 / 23)

Նախ զարմատոյն ամենայն չարեաց բունն հարկանէ... զի նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց (30 / 27)

մեր ի գլխոյն սկիզբն արասցուք դժուարալուր եւ չար պատմութեանս: (45 / 4)

այս եղեւ սկիզբն անհնարին չարեացս որ անց ընդ մեզ: (45 / 40)

ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու (50 / 5)

եւ մեր սկիզբն ի նմանէ (50 / 17)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն գիտութեան ծանուցելոց իրաց, որպէս սկիզբն եղեւ բանիցս ճառել զԱստուծոյ նախագիտութիւնն, զանբաւութիւնն՝ սակաւ բանիք: (59 / 25)

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին (61 / 17)

ՄԿՍԱՆԵԼ - 1

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ գլիշատակն վայիւ արարաք, եւ նոքա իբրեւ զգայլս գիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 16)

ՄԿՍԱՆԻՄ - 10

յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան, եւ սկսան զթագաւորական պատիւն յիրեարս հարկանել: (8 / 43)

որք եկեալ մեքենայս եւ մանգղիոնս եղեալ, սկսան փլուզանել զպարիսպ ամբոցին: (16 / 42)

Եւ սկսան ի միմեանց գողանալ զանձինս (47 / 3)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի (47 / 7)

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զմմանէ առ թագաւորն (24 / 16)

Թագաւորն իբրեւ ետես եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ զան եւ ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել (48 / 31)

Եւ երթեալ, որ զլիսաւոր էր նոցա բերդին առաջի, սկսաւ բանս ինչ խօսել առ որ ի բերդին իշխանն էր (51 / 17)

սկսաւ այնուհետեւ ի նպատակ հաւատոյ մերոյ նետաձիգ լինել, որոյ սլաքքն մխեալ էին կայծակամբք կաղնոյ: (53 / 7)

Զառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ առնել ի մէջ քահանայից ըստ արժանաւորութեան, եւ անարժանիցն ասաց լռել (53 / 25)

Այլ զբովանդակն յիւրում տեղւոջն ասասցուք. եւ մեք զկարգ պատմութեանս որպէս սկսաք՝ յառաջ վարեցուք: (21 / 10)

ՄԿՍԵԱԼ - 3

Եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ (5 / 24)

որպէս եւ անդ ի միոջէ սկսեալ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զխրատ, եւ ապա արձակեաց զԻսրայէլ: (25 / 30)

այնքան ահիւ ահաբէկ եղեալ՝ մինչ զի ի թագաւորէն սկսեալ մինչեւ յայն որ՝ յադօրիսն նստէր (27 / 3)

ՄՂՈԽ - 1

որ ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոխ ալեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 20)

ՄՄԲԱԿ - 2

Եւ զկէսս ի կիցս ճանապարհացն ընկեցեալ ի սմբակս երիվարացն՝ առհասարակ սատակէին: (7 / 45)

Ի եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ զվեմ հաստատունք (24 / 45)

ՄՄԲԱՏ - 11

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի, զոր հրամայեաց ունել ի պահեստի. եւ ապա առեալ երիս բերդս՝ արձակեաց զնա: (6 / 10)

Եւ պայազատեն զիշխանութիւնն որդիք նորա Սմբատ՝ զոր Յովհաննէս կոչէին, եւ Աշոտ նորին հարազատն: (5 / 34)

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր (5 / 35)

Եւ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի քաղաքն իւր. եւ ի ճանապարհին իջեւանս արարեալ վասն ծանրութեան մարմնոյն, յանհոգս ննջէր. իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ՝ ի դատ կացեալ առաջի Գեորգէ, ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է, գոր անիրաւաբար տարաւ յինէն Սմբատ: (5 / 43; 6 / 1)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՍԲԱՏԱՅ (1 / 29)

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ (5 / 9)

Եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ գաւառք, վասն անդրանկութեանն (5 / 41)

ՅԱՂԱԳՍ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ ՈՐ ԵՂԵԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ԲԱՍԵՆՈՅ ԵՒ Ի ԼԵԱՌՆ ՈՐ ԿՈՉԻ ՍՍԲԱՏԱՅ (24 / 42)

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեառն՝ որ կոչի Սմբատայ Բերդ (28 / 1)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցօղ (29 / 15)

ՍՍԲԱՏԱՅ ԲԵՐԴ - 1

Արդ թէպէտ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեառն՝ որ կոչի Սմբատայ Բերդ (28 / 1)

ՍՆԱՐՔ - 1

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու... ոչ եղև իսափա (55 / 13)

ՍՆԵԱԼ - 2

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեայ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցոյ եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ կոչի Սեւանայ կղզի (5 / 15)

իսկ զբարեշուք կանանցն եւ որք ի սենեկի սնեայ էին աղջկունք, գնցա իսայտառականս զի՞նչ պիտոյ է մեզ եւ ընդ գրով արկանել (51 / 5)

ՄՆՈՏԻ - 1

«Ոչ, ասէ, ոսկեղինօք եւ արծաթեղինօք գնեալ ազատեցայք ի ձեր հայրենատուր սնտոյի պաշտամանցն, այլ արեամբ որդւոյն Աստուծոյ»: (23 / 2)

ՄՆՈՒՑԱՆԵԼ - 1

ո՞ր տկարք ի թոչնոց ի նոսա ապաւինին ըստ սաղմոսին ձայնի. եւ կամ ո՞ր ծիծառն զիւր վարանից բունիկն յարդարէ՝ աներկիւղ սնուցանելով զառ ի յինքենէ ծնեալսն: (45 / 3)

ՄՆՈՒՑԱՆԵՄ - 1

«Անդ հան ոզնի ձագս եւ սնոյց առանց երկիւղի գորդիս իւր»: (20 / 14)

ՍՈՂՈՍ - 1

Բայց զքաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՞վ կարիցէ արկանել. զի որպէս գրեալ է ...«Արեգակն ծագեաց ի յերկիր, եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր եւ ծծումբ, եւ այրեաց զնա»(31 / 18)

ՍՈՂՈՍԱՅԵՑԻ - 3

նաեւ Սողոմայեցիքն յայսպիսի կենաց իսանձեալք՝ անկան յանհնարին չարիսն, (50 / 8)

եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ, եւ են որ աստ տանջին եւ անդ, որպէս Սողոմոնայեցիքն (50 / 23)

որպէս գրեալ է վասն սողոմայեցւոցն, (31 / 17)

ՍՈՂԱԼ - 2

իսկ որք քան զնոսա ի տխեղծ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին. եւ ի սողայոյն պակասեալք ի ձայնս, ո՛չ կարէին արտաքս բերել զհագագն (28 / 42)

իսկ այլք որք չեւ եւս էին հաստատեալք յոտս, ի գուճսն սողայով կառաչէին. (28 / 41)

ՍՈՂԵԱԼ - 1

ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տունք եւ եկեղեցիք, որ սարսափումն գայ ինձ ասել, ապականագործ ախտիւք այլեւ դժուարաւ՝ հոտեալ ապականեցան (49 / 27)

ՍՈՂՈՄՈՆ - 2

Գրէ երջանիկ եւ աստուածայինն Սողոմոն (39 / 43)

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղև խափան եւ դիմահար Եդերայ, որ յարեաւ սատան Սողոմոնի (55 / 16)

ՍՈՂՈՄՈՎՆ - 1

եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմովնի

ՍՈՂՈՍԿԵԱԼ - 2

Իսկ որք իւր՞ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 31)

Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս զայս կրեսցէ: (54 / 22)

ՍՈՅՆ - 12

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս(8 / 28)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ. (24 / 43)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ (40 / 25)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին (51 / 35)

այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է ա՛յլս ի վերայ սորին յաւելուլ չարիս: (7 / 48)

Սմին նման եւ առաքեալն գրէ առ Եբրայեցիսն (19 / 43)

Զայս եւ որ սոցին նման է, առաւել ունէր աշխարհս մեր: (22 / 24)

«Դադարեցէք, ասէ, ի չարեաց ձերոց, եւ ուսարուք զբարիս գործել», եւ որ զհետ սոցին գան բանք (25 / 40)

սմին համաձայն եւ Պօղոս Եբրայեցւոցն գրէ »: (49 / 5)

Եւ իբրեւ այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց՝ ապա ի վերայ սորին եւ այլ միւս եւս յաւել (53 / 27)

Եւ զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ագռաւօքն զերիս ամս ի սոյն կերակրեաց: (38 / 7)

Եւ զայս զի գրեցի, զի յորժամ սոցին հակառակն պատմեցից, ամենեցունց շարժեցից արտասուս: (22 / 25)

ՍՈՆՔԱՆԱՄ - 1

«Գիրացաւ, ասէ, ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող զսէր Աստուած զարարիչն իւր» (50 / 7)

ՍՈՍԿԱԼԻ - 1

Եւ զիրեարս յորդորեսցեն ի քաջութիւն եւ յարութիւն եւ լինիցին մեծ բանակ՝ թշնամեացն սոսկայի (57 / 31)

ՍՈՎՈՐ - 1

Զի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս (39 / 7)

ՍՈՎՈՐԵԱԼ - 2

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանառակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 15)

Եւ իբրեւ ոչ կարէին զելս իրացն իմանալ, որք մահմետական օրինօքն սովորեալք էին (15 / 2)

ՍՈՎՈՐՈՒԹԻԻՆ - 3

Եւ ապա անդ բաժանեալ յերկուս, կէսն չոգաւ մինչեւ ի Կողոնիա, եւ ըստ իւրեանց սովորութեանն առեալ զերկիրն յաւարի (50 / 31)

հին սովորութիւն է այս տանն Յունաց: (9 / 6)

Իսկ արհինարբու գազանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ, եւ ի մտանել նոցա ի սահմանս Տարօնոյ, իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ, զոր մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասէն ըստ անուան նախնւոյն իւրեանց (51 / 31)

ՍՈՒԳ - 5

զի յայնմ հետէ յարձակեցան թշնամիք ի վերայ մեր, եւ զգեցուցին մեզ հանդերձ սգոյ եւ տրտմութեան (59 / 46)

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին՝ պարտին եւ սգոյն հաղորդ (42 / 23)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուզ հասոյց տանն Տայոց: (7 / 10)

մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդւովն, որ մեծ սուզ հասոյց Հայոց: (24 / 13)

Զայս արարուած՝ տեսեալ սուզ առ եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան բնակիչք նորա(35 / 5)

ՍՈՒԶԱՆԵՄ - 1

Զ զոր տեսեալ բազմաց՝ յերկիւղէն ի խաւարչտին տունս երթեալ սուզանէին: (12 / 22)

ՍՈՒԼՏԱՆ - 15

Խաղաց գազանն մահաշունչ արհինարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փոքք, եւ կառօք եւ երիվարօք, կանամբք եւ որդւովք, եւ բազում պատրաստութեամբ: (34 / 32)

ՎԱՍՆ ԳԱԼՈՅՆ ՍՈՒԼՏԱՆԱՅ (2 / 7)

ՎԱՍՆ ԳԱԼՈՅՆ ՍՈՒԼՏԱՆԱՅ (34 / 28)

Բայց դու թողեալ զայս, եկ զարմացի՛ր ընդ Սուլտանայ անմտութիւնն եւ ընդ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնն (37 / 1)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկաներ խորհուրդս բարոք ի սիրտ իշխանի միռջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ (37 / 45)

Եւ ի սոյն ամի ելին Պարսից զօրքն յանուն Սուլտանայ, (40 / 25)

Եւ այս սրտին դիր եղեւ Սուլտանին, եւ գնաց մեծաւ տրտմութեամբ յաշխարհն իւր (39 / 39)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 31)

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ (43 / 13)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ... առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 31)

Եւ քանզի կարեվեր խոցեալ էր զորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային, զոր իբրեւ ետես Սուլտանն՝ ասէ (36 / 33)

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա (36 / 36)

Եւ մինչ Սուլտանն զայսու զայնու եղեալ դարձաւ անդրէն, նոքա յանհոգս եղեալ էին (37 / 20)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեալսն, ցասամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 43)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս (40 / 18)

Ուստի ի շողալ սուսերացն եւ ի փայլին սաղաւարտացն՝ հրոյ փայլատակունք զլերամբն անկանէին, եւ ի կոփին սուսերացն կայծակունք հրոյ հատեալ՝ յերկիր անկանէին: (7 / 3; 7 / 5)

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, զդողի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 46)

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ զերիվարի նորս զջիւսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 45)

զոմանս բուն հարեալ եւ բերեալ առաջի, սուսերաւ զգլուխն հատանէին: (47 / 9)

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղև խափան եւ դիմահար Եդերայ (55 / 14)

Եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն զազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերաւն զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 13)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան զմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ (47 / 10)

զի եբարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց. առ զսուսեր եւ զկարողութիւն ի նոցանէ՝ եւ ետ թշնամեացն, յաղագս անպատշաճ վարուց նոցա: (58 / 22)

ՍՈՒՍԵՐԱՍԱՐՏ - 1

Եւ ի գալ միւսում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց եւ սուսերամարտից (26 / 43)

ՍՈՒՏ - 2

«Զգո՛յ՛ լերուք ի սուտ մարգարէիցն որ գան առ ձեզ ի հանդերձս գառնենիս, եւ ի ներքոյ են գայլք յափշտակողք»(52 / 25)

բանք ստոյ պարարտ են իբրեւ զլոր (23 / 16)

ՍՈՒՐ - 41

քանզի որք ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի եղեն, ամենեքեան նոքա հրայրեացք եղեն: (31 / 33)

ո՛րպէս յանկարծակի ի սրոյ թշնամեացն իբրեւ ի կարկտոյ հարեալք՝ յերկիր թաւալ անկեալ զլոր խաղային: (35 / 46)

եւ սոքա ի քեզ ապաստան եղեալ՝ մատնեցան ի ձեռն սրոյ եւ բաժինք աղուեսուց եղեն: (29 / 12)

. զի ծերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան(56 / 19)

երկրորդն զԱնի խողխողմամբ սրոյ եւ հրակիզութեամբ ամայի եւ անապատ արար (59 / 4)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին (11 / 41)

ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 45)

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի, (6 / 40)

զօրքն Հոռոմոց, չորս անգամ զկնի միմեանց մտին յաշխարհն Հայոց, մինչեւ մարդաթափ արարին զերկիրն ամենայն սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (21 / 38)

եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 3)

որոց զիետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին, զոմանս սրով, եւ զբազումս՝ վասն զի զիշերացաւ ժամն, ի գահից եւ ի քարանձաւաց գահավեժ առնէին (33 / 1)

Նոյնպէս եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ աւանք՝ զամենեսեան ապականեալ սրով եւ հրով եւ գերութեամբ (48 / 25)

թէպէտ եւ անատ մնաց Մանազկերտ՝ սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 3)

կամ զԵզեկիային՝ որ աղօթիւք միայն զհարիւրութսուն հազարսն յԱսորոց ի ձեռն հրեշտակին՝ աներեւոյթ սրովն յերկիր յորսայսեաց: (32 / 39)

որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան (11 / 5)

որք հարան ի սուր դառնութեան ըստ տեառն բանի (16 / 33)

եւ առանց համարոյ անկան քահանայք նոցա ի սուր. (31 / 6)

իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ զտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն, որք վիճակի տեարք էին եւ եկեղեցոյ (31 / 38)

Իսկ որ ի վերայ Հայոց գնացին, զոր եւ գտին՝ ի սուր եւ ի գերութիւն ծախեցին, եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 22)

Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սատակեաց Տրուեցան զօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց. Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն, Ի հիւսիսոյ հուր, ի հարաւոյ մահ (3 / 20; 3 / 23)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուգ հասոյց տանն Տայոց: (7 / 9)

եւ յանկարծակի սուր ի վեր առեալ սպան գնա: (9 / 35)

յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրեւ քսան եւ չորս հազար: (16 / 31)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 3)

Եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի կենդանոյ քաղաքս: (31 / 21)

սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 10)

յորոց սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 28)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին (39 / 37)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին (40 / 31)

սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 2)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան (43 / 34)

Եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն զազանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 11)

Եւ սուր նոցա եկեր զմիս անկելոց վիրաւորաց՝ արանցն պատերազմողաց մերոց (47 / 38)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի առաջի հօր (48 / 9)

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամբուրթեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեցի առ նոսա: (55 / 11)

զհայր եւ զորդի մի սուր խողխողէր (56 / 18)

Եւ ոչ ել տէր ընդ զօրս մեր զինու եւ վահանաւ, եւ ոչ եհան սուր ընդդէմ թշնամեացն եւ արգել (58 / 16)

Եւ թշնամեաց սուրն պակասի ի սպառ (42 / 29)

Եւ զպարսկական սուրն ի գործ արկեալ, ո՛չ ումէք ինայէին: (56 / 8)

Սուրբ թշնամեացն շլացեալք, ի ձեռք նոցա ի զօրութենէ պակասեալք.)

Հրայրեաց եղև տաճարն սորբ. (31 / 5)

Որ ի սորբ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի, (54 / 21)

Եւ էր ժամանակն մերձեալ ի տօն սորբ Աստուածայայտութեանն (24 / 21)

Եւ մեծաւ իրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ ելին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի, ի տօնի սորբ Խաչին յաւուր չորեքշաբաթու: (26 / 44)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպօլիս. եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սորբ նշանին (33 / 22)

Եւ զմրուրն դառնութեան քամեալ ի բաց պարզեցին՝ առողջացուցանելով զջուրսն աղին ճշմարտութեան ըստ սորբն Եղիսէի կանխայարդար յարմարմանն: (53 / 2)

որ զի քան զայս զի՞նչ այլ ոք դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ, որ եւ ի սորբ վկայութիւնս չերելի ուրեք եղեալ: (47 / 23)

«Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սորբ քան յուսալ յիշխանս եւ ի գանձուց առատութիւնս». քանզի ոչինչ օգնէն ինչք յաւուր բարկութեան: (14 / 25)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւէ, մինչեւ յեկեղեցիս եւ ի հանգիստս սորբն ընթանայր (16 / 5)

զոր եւ առաքեալն ի վերայ սորբն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 11)

Իսկ պաշարիչքն զբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սորբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 9)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բելեռոսն հանեալ ի դուռն սորբ կաթուղիկէին, նախատանօք ասէին՝ լուսին առնել երիվարացն (7 / 35)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սորբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս (8 / 28)

ողբան սուրբ մարգարէքն զամայանալն Իսրայելի (20 / 13)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ է... այժմ է տեսանել տեսութի՛նն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 35)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան զգարդարանս նորա, եւ պղծեցին զտաճարն սուրբ (31 / 1; 31 / 2)

ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, եւ պղծեցին զտաճար սուրբ քո. (31 / 11)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին. զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր գեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի. նաեւ զայլ շինուածսն եւ զփայտակերտ եկեղեցին զոր սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 35; 51 / 37; 51 / 40)

Եւ կարծէր այնու հիմամբ տապալել զեկեղեցի սուրբ (53 / 10)

մատնեսցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ (53 / 17)

Եւ տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ երթեալ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 17)

անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր (61 / 1)

Այս կերպ եւ բարձրն Եսայիաս. «Աչք տեսոն բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ. եւ խոնարհեսցի բարձրութիւն ամբարտաւանից, եւ բարձրացի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեսցի»: (20 / 2)

Համալեզուք եւ համացեղք, ի միոյ ականէ բղխեալք քաղցր ջուր եւ դառն. թէպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս, բայց սակայն առ մեր եղև այս. ի քաղցր ականէս յայսմանէ՝ զոր զերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղխիւք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ, յոր հերձուածողական ժանգաբուղիս առուքն ոչ կարացին մուտ առնել: (52 / 35)

ՍՈՒՐ Ի ՎԵՐԱՅ ԵԴԵԱԼ - տե՛ս ՍՈՒՐ գլխաբառի տակ ընդգծվածները:

ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ - 1

փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն (10 / 31)

ՍՈՒՐՄԱՌԻ - 1

Եւ նա ելեալ յամրոցէն երթայ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Սուրմառի (21 / 28)

ՍՊԱՅ - 3

տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռումանոսի, որ էր մի ի զօրացն սպայից Հոռոմոց (13 / 30)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ, եւ ոչ որդի թագաւորի, եւ ոչ իշխանութեամբ յերեւելի սպայից այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից (15 / 34)

Եւ եւս առաւել պատուով մեծարեալ ի թագաւորէն եւ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն իւր: (8 / 19)

ՍՊԱՆԱՆԵԼ - 3

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զն (36 / 36)

Եւ որ սպանանելն կամէր, սաստեալ նմա ասէր... (19 / 18)

Զի իրաւունք եւ դատաստան բարձաւ ի մէնջ, եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մերոց տեղի ո՛չ գոյր. զի բարեպաշտութիւն նոցա յայն էր՝ զրկելն եւ կողոպտելն եւ սպանանելն զմեզ: (60 / 16)

Եւ յանկարծակի սուր ի վեր առեալ սպան գնա: (9 / 36)

Եւ ի մեջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին, եւ զերիվարի նորա զջիլսն հատեալ սուսերաւ՝ զինքն ձերբակալ առնէին: (32 / 45)

Եւ այնպիսի դառն տանջանօք տանջեալ, յետոյ ապա սպանանէին (47 / 22)

«Եկեացէ ժամանակ, զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ, համարիցի պաշտօն մատուցանել Աստուծոյ» (31 / 25)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուգ հասոյց տանն Տայոց: (7 / 10)

զգլուիս զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմ (36 / 18)

Եւ արդ զոր Աստուած ազատեալ ի ձեռանէ այլազգւոյն կորզեալ եհան, որ իւրքն էին՝ նենգութեամբ եւ խայտառականօք խաւարեցուցին զլուսարանս նորա եւ սպանին (58 / 34)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ զորս արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայպն կատականաց տեսողացն (31 / 36)

Մեծահարկի եւ պատուական վաճառականք չարաչար մահուամբ սպանեալք. (34 / 20)

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուիս սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան (11 / 12)

Եւ առեալ զօրացն Պարսից զկապուտ եւ զաւար սպանելոցն՝ չոզան յաշխարհն իւրեանց: (16 / 36)

Եւ մտեալ լուացաւ արեամբ սպանելոցն առ ի հանգուցանել զայրուցս սրտին: (16 / 39)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոգան ի տեղոյն: (28 / 23)

ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն, իսկ զթաղելոց նոցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ ո՞րքերէր: (31 / 14)

լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ եր մարմին սպանելոցն (56 / 20)

ՄՊԱՆՈՂ- 1

ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր որ եւ ի սպանողաց մի զսաասեն լինել: (15 / 36)

ՄՊԱՆՈՒՄՆ - 1

Յոր յաւուրս մեր զարթեան պատերազմունք ի չորից կողմանց՝ Յարեւելից սուր, յարեւմտից սպանումն (3 / 23)

ՄՊԱՌԱՋԷՆ - 3

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 5)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրտութեամբ եւ անթիւ սպառազինօք, (55 / 40)

Եւ տեսեալ յիւրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ, անդ եւ անդր վաղվաղակի զսպառազինի եւ զինուորի ձեւ զգեցեալ (58 / 11)

ՄՊԱՌԱՋԻՆԵԱԼ - 1

Եւ այնու սպառազինեալ՝ քաջապէս հաւատովք արիանայր: (37 / 25)

ՄՊԱՌԵԱԼ - 5

Ջահքն շրջեալք, եւ բուրումն անուշահոտ խնկոցն սպարեալ (20 / 35)

ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօքն սպարեալ սատակեցաւ: (49 / 30)

Եւ զմրուր բարկութեան եւ զսրտմտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումն մեղաւորաց, սպարեալ համարեցան (55 / 32)

Սուրբ թշնամեացն շլացեալք, ի ձեռք նոցա ի զօրութենէ պակասեալք. աղեղանց նոցա լարք հատեալք, եւ նետք ի կապարճից նոցա սպարեալք (27 / 21)

ջահք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, խնկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպարեալք (42 / 9)

ՄՊԱՌԵԼ - 2

Ապա ի սպարել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկօմի (6 / 39)

զի այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպարել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, (61 / 18)

ՄՊԱՌԻԼ - 1

Ապա ի սպարել դեսպանացն, որ թագաւորին էին մտերիմք ջանային պատերազմի յաղթութեամբ հնազանդեցուցանել զնա: (48 / 34)

ՄՊԱՌԻՄ - 4

Եւ զաշտարակս անմատոյցս իբրեւ զմոմ հալեալ սպարեաց (60 / 3)

Եւ այսպիսորէն գործովք սպարեցաւ քաղաքն յարանց (34 / 23)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք գիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յազեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից, մինչեւ սպարեցին եւ բարձին ի միջոյ: (33 / 7)

Արդ այսպիսորէն գործով հասին սպարեցին զամենեսեւան ի կենաց(47 / 24)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տեառն. սպարին եւ պակասին որպէս մոմ յերեսաց հրոյ, եթէ թագաւոր իցէ եւ եթէ իշխան, որպէս ծանեաք ի գրելոցս: (56 / 34)

ՍՊԱՌՆԱԼ - 1

գորմէ սպարնայով Փրկիչն ասէր (17 / 12)

ՍՊԱՌՆԱԼԻՔ - 7

Կերակուր մեր անզօր, եւ ըմպելի դառն յերկիւղէ եւ ի սպարնայեաց տերանց մերոց (60 / 21)

Ձի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպարնայեաց մարգարէին...այնքան ասիւ ասհաբեկ եղեա (27 / 1)

Իսկ ես ոչ թէ սպարնայեաց եմ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ (41 / 11)

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ զահ տեառն եւ զսպարնայիս որ ի նմանէ (55 / 31)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպարնայիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի (33 / 36)

Մերս քանի՞ն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպարնայիք միայն (27 / 9)

Յորժամ թագաւորի սպարնայիքն վճարեցաւ...յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն, եւ ոչ ամաչեցուցանէ զայնոսիկ՝ որ կարդան առ նա ճշմարտութեամբ: (39 / 19)

ՍՊԱՌՆԱԿԱՆ - 1

Մարգարէքն քանի՛ սպարնակյան քանս մարգարէանային (41 / 9)

ՍՊԱՌՈՒԱԾ - 2

ինքն իսողացեալ հասանէ ի սպարուածն Բասենոյ (10 / 3)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորի նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպարուածն Կարնոյ (10 / 8)

ՍՊԱՍ - 2

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպասս պիտոյից տաճարին տեառն, եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 11)

քահանայք սորա սրբակեացք եւ աղօթասէրք, եւ եկեղեցական սպասսու հլուք եւ հպատակք: (29 / 39)

ՍՊԱՍԱԻՈՐ - 3

Ջոր յետ բազում հրամայական քանից ծանուցեալ ինքնակալին զխորամանկութիւն նոցա, հրամայէ սպասաստրացն՝ էթէ Ձի ածէք ինձ (12 / 19)

Ապա ա՛յլ պատերազմական գործի պատրաստեալ, զոր ինքեանք բարան կոչէին, որ յոյժ ահագին էր, զոր ասէին թէ չորս հարիւր սպասաստրք էին նորա (38 / 19)

սպասաւորքն բուն հարեալ զգիտյ զլիտյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 21)

ՍՊԱՍԱԻՈՐԵՍ - 2

նեղին եւ մղին մերձենալ ի սեղանն եւ սպասաւորեն անձառ խորհրդոյն որ հրեշտակաց է զարհուրելի, թո՛ղ թէ մարդկան (30 / 18)

եւ վասն զի զպաշտօն տեսոն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 39)

ՍՊԱՍԵՍ - 1

եւ ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն (56 / 32)

ՍՊԱՐԱՊԵՏ - 1

Արդ խորհուրդ իմն անվայելուչ ի միտ արկանէր, եւ բազում զօրս ի ձեռն սպարապետաց ընդ այլ ճանապարհ արձակէր (57 / 21)

ՍՊԵՐ - 1

եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչեւ ի Սպեր եւ մինչեւ յամուրսն Տայոց եւ Արշարունեաց (26 / 17)

ՍՊԻՏԱԿԱՄԱԶ - 1

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեզօծ զարդիք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 18)

Իսկ նորա տուեալ ձիւ եւ ջորիս սպիտակամագս եւ բազում գանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 21)

ՍՏԱՄԲԱԿ - 1

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս, զի թերեւս կասեսցէ զստամբակ եւ զանհնազանդ միտս մեր եւ զխստերախ, արկանել զմեզ ի ներքոյ իրատու գաւազանին իւրոյ իբրեւ զԻսրայել յաւուրսն Եղիայի, եւ զՍամարիա յաւուրսն Եղիսէի: (60 / 26)

ՍՏԱՄԲԱԿԵՄ - 1

այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամբութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ (55 / 28)

ՍՏԱՆԱԼ - 1

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է ի վերայ մեր, համարելով զմեզ քեղ ի ժառանգութիւն, ստանալ զմեզ քեզ ժողովուրդ նորոյ ուխտիս պատուական արեամբ: (61 / 2)

ՍՏԱՆԱՄ - 1

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ զալստեամբ միաձնի քո (27 / 24)

ՍՏԵՂԾԻԶ - 1

եւ մեր սկիզբն ի նմանէ է, եւ դարձն անդրէն ի նոյն. եւ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է (50 / 18)

ՄՏԵՄ - 1

Արդարություն նուազեաց, եւ անառակություն յաճախեաց, Ժողովուրդ եւ քահանայ ստեաց Աստուծոյ (3 / 4)

ՄՏԵՓԱՆՆՈՍ ՏԱՐՈՆԱՅԻ - 1

եւ Ստեփաննոս Տառնացին որ զաշխարհապատում զիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ զայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ (5 / 23)

ՄՏՈՄԱՆ - 1

ոչ լսին ձայնք ուրախութեան ի կութս այգեաց եւ ո՛չ ծանրանան պահառք ի ստոմանեաց: (35 / 16)

ՄՏՈՅԳ - 1

զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյգ զիտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն (19 / 47)

ՄՏՈՐԻՆ - 1

Արդ՝ ամենեցուն չար է ախտս այս, բայց կարի առաւել կանանց ազգի. վասն այտորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն (30 / 30)

ՄՏՈՐՈՏ - 2

աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս, (43 / 25)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչեւ յամուրն Ափխազաց եւ մինչեւ ի լեառն որ կոչի Պարխար եւ մինչեւ gստորոտն Կովկասու (34 / 38)

ՍՏՈՒԱՐԱՆԱՄ - 1

«Գիրացաւ, ասէ, ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող զտէր Աստուած զարարիչն իւր»(50 / 7)

ՍՏՈՒԳԱՊԷՍ - 1

զոր գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայադո խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն՝ որոյ պտուղն անմահացուցիչ՝ ստուգապէս զմարմին կենարարին ծանեաք, ըստ իւրում անսուտ հրամանին (53 / 20)

ՍՏՈՒԵՐ - 1

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուէր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով (60 / 19)

ՍՏՐՈՒԿ - 1

Արդ զայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր, իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 24)

ՍՐԱԽՈՂԽՈՂ - 1

Կոյսք ի հրապարակս ի խայտառականս անկեալք, եւ երիտասարդք առաջի ծերոց սրախողխող եղեալք (27 / 17)

ՍՐԱԿՈՏՈՐ - 9

Ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղև անմարդ ամայի, յերկուս բաժանեալ կամ սրակոտոր կամ գերի: (36 / 7)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեալսն, ցասամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 44)

Եւ յանհոգս կալեալ զնոսա, ըստ իւրեանց արիւնարբու բարուցն, որոց պատահեցան՝ զարսն զամենեսեան սրակոտոր արարին մինչեւ ի Խրթի անտառն Ճանեթոյ (46 / 4)

Ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ (49 / 21)

զամենեսեան սրակոտոր արարին (50 / 38)

զերիտասարդսն սրակոտորս, զանթիւ եւ զանհամար զաչացունսն զորոց զլուսարանս խաւարեցուցին: (7 / 33)

որք նոցին տեարքն՝ առ նմին սրակոտորք: (7 / 20)

երիտասարդք եւ ըմբշամարտք ի փողոցսն սրակոտորք (34 / 21)

աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ մեք գերիք եւ կալանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ յընչից կողոպտածք: (41 / 23)

ՍՐԱՀ - 3

զհրապարակս լի դիակամբք տեսանել, եւ զտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 19)

Քանզի քաղաքը աւերեալք եւ տունք այրեցեալք, ապարանք հնոցացեալք, եւ արքունաշէն սրահք աճիւնացեալք: (27 / 13)

զի ամենայն քաղաքն լի էր դրակամքք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք եւ նրբափողոցք եւ ընդարձակ սրահք: (31 / 33)

ՄՐԱՄԱՀ - 2

զի զոմանս ի նոցանէ որք ի բուն անկանէին՝ սրամահ առնէին եւ որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին (28 / 6)

Ոչ ուրեք բանին գիրք առ ի խրատ եւ ի մխիթարութիւն լսողաց. վասն զի ընթերցողքն սրամահք ի հրապարակս, եւ ինքեանք այրեցեալք եւ աճիւնացեալք: (35 / 10)

ՄՐԲԱԿԵԱՑ - 1

Ամենեցուն մի նախանձ էր բարեպաշտութեան. քահանայք սորա սրբակէացք եւ աղօթասէրք, եւ եկեղեցական սպասու հլուք եւ հպատակք: (29 / 39)

ՄՐԲՈՒԹԻՒՆ - 11

Քանզի ուներ զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցոյ եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ կոչի Սեւանայ կղզի (5 / 15)

Ի սորա ժամանակս պայծառացան կարգք եկեղեցոյ, եւ լուսաւորեցան մանկունք ուխտի սրբութեան. ի սորա աւուրս (5 / 12)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան... եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 10)

Բարձաւ եւ ի քահանայից երկիւղ եւ ընտրութիւն սրբութեան (30 / 18)

ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցւոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 38)

եւ օծեալ իւղով սրբութեան քարինք՝ հիմն ապարանից այլազգեաց արկան. եւ պաշտօն սրբութեան բարձաւ ի միջոյ, եւ եղաք յայսն եւ ի նախաստ հեթանոսաց (60 / 7; 60 / 8)

զի սրբութիւնն է ամրութիւն (55 / 16)

Մտին հեթանոսք ...պղծեցին գտաճարն սուրբ...եւ պղծեցին պիղծ գարշապարօք զսրբութիւնս նոր (31 / 4)

«Ընդէ՞ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում», յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս քո, եւ ի պարծիլ ատեցողացն զքեզ ի մէջ տօնից քոց. զի ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, եւ պղծեցին գտաճար սուրբ քո. այրեցին ի հուր զսրբութիւնս քո, եւ յերկիր խոնարհեցուցին զփառս եկեղեցւոյ քո (31 / 12; 31 / 9)

ՄՐՏԱԹԱՓ - 1

սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք, իբրեւ զալիս ծովու կուտակեալք զմիմեամբք զեղուին: (14 / 45)

ՄՐՏԱՊԻՆԴ - 1

տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում գազանի կացեալ ի յատենի (39 / 15)

ՄՐՏՄՏՈՒԹԻՒՆ - 11

Ընդէ՞ր մերժեցեր, Աստուած, ի սպառ, բարկացար սրտմտութեամբ քո եւ մատնեցեր զմեզ ի ձեռս արանց անօրինաց (27 / 26)

Վա՛յ եւ աւա՛ղ շատ դառն լուսոյ աւուրն այնորիկ. **զն** քաջ արքն վառեալ զինու եւ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին եւ վատքն թալկանային (28 / 11)

արամտութեամբ եռացեալք որպէս վրեժխնդիրք, եւ խիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 34)

եւ ապա եկեալ նորա վառեալ արամտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին: (37 / 22)

Մինչեւ բարկացեալ արամտութեամբ տեր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրեժխնդրութիւն ինքեանց (58 / 39)

եւ զմրուր բարկութեան եւ զարամտութեան՝ որ ի նմանէ խոնարհի յարբումս մեղաւորաց, սպառեալ համարեցան (55 / 32)

Ջոր եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ. քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիր արամտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած (39 / 12)

Այլ տարածեցաւ առհասարակ ի վերայ մեր բարկութիւն արամտութեան տեառն. (60 / 6)

«Թերեւս, ասէ, զղջասցի Աստուած, եւ դարձցի արամտութիւն նորա ի մէնջ»: (27 / 8)

զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից, եւ չշիջաւ արամտութիւն բարկութեան տեառն (46 / 26)

ոչ արգելաւ արամտութիւն նոցա որպէս իժի, եւ ոչ եղէ յագումս ազահութեան նոցա իբրեւ հրոյ (61 / 14)

ՄՐՈՒՆՔ - 1

Իսկ արունքն եւ ոտքն երկաթի խառնեալ ընդ խեցի (15 / 28)

ՄՔԱՆՉԱՆՔ - 1

քանզի բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սրանչանս տեսողաց եւ ի վայելս

ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 18)

ՍՔԱՆՉԵԼԻ - 1

Եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ գայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գագկայ, վասն որոյ պատմութիւնս (5 / 24)

ՍՔԱՆՉԵԼԻՔ - 3

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից (12 / 29)

ի վերայ անպատում սքանչելեացն խոստովան եղեալ ասէր (39 / 25)

Նոյնպէս եւ աստ ի ձեռն աննշան առնն՝ եցոյց մեծամեծ սքանչելիս: (39 / 28)

Վ 182 (613)

ՎԱԹՍՆԵՐՈՐԴ - 1

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ... իբրեւ ետես զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիւրմէ թագաւորութենէն (57 / 3)

ՎԱԹՍՈՒՆ - 2

որք զպարանսն քարշէին, եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսաստիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին (38 / 20)

Իսկ զթիւ համարոյ անկելոցն եւ գերեացն՝ եօթն հազար ասացին՝ եւ կրօնաւորացն՝ վաթսուն: (47 / 41)

ՎԱԹՍՈՒՆ ՀԱԶԱՐ -1

Քանզի հեծելագորքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին, որ մինչեւ ցվաթսուն հազար ասեն եթէ էր թիւ բանակին (32 / 18)

ՎԱԽՃԱՆ - 6

Եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ զայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ (5 / 25)

Այսպէս եղև վախճան կործանական բանտին (47 / 29)

Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՝ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին, զի յետ իմոյ վախճանին՝ զիմ քաղաքս եւ զերկիրս նմա տաց ի ժառանգութիւն (8 / 22)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն, նոքա զայն չածէին զմտաւ, այլ առատամիտ ի պարգեւսն լինէին՝ որ չէր իւրեանց: (10 / 15)

Այլ թէպէտ այսպէս, թէպէտ այնպէս, սակայն մինչ ի վախճանն ոչ հեռացաւ ի նմանէ այսն որ լլկէր զնա: (16 / 17)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 42)

ՎԱԽՃԱՆԵԱԼ - 1

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով (15 / 39)

ՎԱԽՃԱՆԻՄ, ՎԱՂՃԱՆԻՄ - 8

Իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ զտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն (31 / 39)

Քանզի որ ունէր զաշխարհն՝ յաղթողն ի պատերազմունս, վախճանեցաւ իւրային մահուամբ (4 / 29)

վասն զի որդին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ (8 / 24)

զոր յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել զնա, որ եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 11)

Եւ ինքն առեալ զոտս իւր ի մահիճս վախճանեցաւ: (21 / 4)

Եւ սա այսպիսի գնացիւք վարեալ զկեանս իւր՝ վախճանեցաւ (40 / 14)

յետոյ կարեվէր խոցեալ՝ յետ սակաւ ատուրց վախճանեցաւ: (40 / 41)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւիթ որդոյ Սենեքերիմայ, եւ տիրէ նորին բաժնին. քանզի Դաւիթ վաղճանեցաւ չունելով այլ զաւակ ժառանգաւոր: (24 / 6)

ՎԱՀԱՆ - 3

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն Հոռոմոց ...քաջասիրտ եւ արի գոլով, վահանաւ միայն զթիկունս ամրացուցեալ (38 / 35)

զի եւ աշտարակն որ էր ի սնարսն Լիբանանու, զոր շինեաց Դաւիթ, եւ ամրացոյց սուսերաւ եւ վահանաւ հակառակ Դամասկոսի, ոչ եղև խափան եւ դիմահար Եդերայ (55 / 14)

եւ ոչ էլ տէր ընդ զօրս մեր զինու եւ վահանաւ (58 / 15)

ՎԱՀՐԱՄ - 3

Իսկ Վահրամ այր հզոր է անուանի, է քարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ, որպէս թէ ոչ ոք հաւասար նմա Պահլաւ հանդերձ իւրովք ազգակցօք, որդովք է եղբորորդովք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմ (21 / 18)

յորում տեղոջ մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդովն, որ մեծ սուգ հասոյց Հայոց: (24 / 12)

Եւ ոչ եկաց ի պատուէր Վահրամայ (23 / 21)

ՎԱՂ - 3

որդին նորա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ, է չժամանեաց ի պատիւ հօրն: (8 / 24)

Զի ոչ եթէ վաղ իմն գործեցաւ, կամ բազում ժամանակ ընդ մէջ անցեալ աղաւաղեաց զանցս աղէտիցն որ ընդ Արծն եղէ (55 / 24)

կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ է և ապաշխարութեամբ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, է ընդդէմ կալ: (61 / 31)

ՎԱՂԱՀՈՒՊ - 1

Եւ յայնմ օրէ է այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, եթէ յերկարեաց զկեանս իւր, այլ վաղահույ մահու վճարեցան է բարձան ի կենաց: (4 / 6)

ՎԱՂԱՐՇԱԿԵՐՏ - 1

Քանզի է եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ՝ որ նստէր ի քաղաքն Վաղարշակերտ, երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր բանից (6 / 31)

ՎԱՂԱՐՇԱԻԱՆ - 1

Եւ եկեալ մինչեւ ի գաւառն Բասեան, եւ մինչեւ ի դաստակերտն մեծ՝ որ կոչի Վաղարշաւան (25 / 2)

ՎԱՂԱՐՇՈՒԿԵՐՏ - 1

յետոյ առաքէ գճաքարիա՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք, զեպիսկոպոսն Վաղարշուկերտոյ (10 / 27)

ՎԱՂԻԻ - 1

Եւ այնու զամենայն կռուոյն օրինակսն ծանուցանէր նոցա, թէ՛ Առ վաղիւն այսպէս եւ ըստ այսմ ձեւոյ է կռուոյն օրինակն (37 / 49)

ՎԱՂՃԱՆԻՄ - տե՛ս ՎԱԽՃԱՆԻՄ գլխաբառի տակ

ՎԱՂՆՋՈՒՑ - 4

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բունն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Օռավիզն կոչէին, որ վասն հօրն մեղանաց ի վաղնջուց հետէ յիշխանութեան պատուոյ անկած էր: (9 / 1)

որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին (27 / 42)

Ի սորա թագաւորութեանն եղեւ մեծ կոտորած զօրացն Հոռունոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի, որ է ի վիճակի Արծրունեաց աշխարհին, զոր վաղնջուց յափշտակեալ էր Պարսից՝ հանդերձ իւրովք դաստակերտօքն (16 / 20)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ գնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 26)

ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ - 8

Նոյնպես եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ ի վերայ աւագոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 24)

Եւ դատաւորն որ ունէր զհոգս արեւելից՝ որ յայնժամ անդ հանդիպեցաւ, զոր իբրեւ ետես՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 29)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստէր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան (45 / 36)

ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ (46 / 40)

վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տագնապի հասուցանէին (56 / 12)

Վաղվաղակի ուր թագաւորն Պարսից բանակեալ էր, անդր հասանէր առ սահմանօքն Մանազկերտ գաւառի (57 / 32)

անդէն վաղվաղակի մեծ գունդ մի՝ առ որս չիք ի նոսա աստուածպաշտութիւն, ապստամբեալ ի թագաւորէն Յունաց՝ ի կողմ թշնամեացն յաւելուին: (57 / 43)

Եւ տեսեալ յիրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ, անդ եւ անդր վաղվաղակի զսպառազինի եւ զինուորի ձեւ զգեցեալ (58 / 11)

ՎԱՃԱՌ - 7

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ քան զՅուդային (22 / 46)

Արդ այս ամենայն ի վաճառէն յայնմ հանդիպեցաւ Հայոց՝ զոր յառաջ սակաւ մի յիշեցաք: (22 / 45)

անդ թեպէտ վաճառողն ընդ պարսաւանօք, այլ վաճառն զին եղև փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 47)

Անդանօր էր տեսանել տեսիլ ողորմագին եւ զարհուրական յոյժ. զի ամենայն քաղաքն լի էր դրակամքք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք եւ նրբափողոցք եւ ընդարձակ սրահք: (31 / 32)

Ո՛վ դառն վաճառոյն այնորիկ. քանի՛ արեանց զանձն պարտական կացոյց. քանի՛ եկեղեցիք ի ձեռն վաճառոյն այնորիկ աւերեցան (21 / 6; 21 / 8)

Ոչ գոյր խաբէութիւն ի վաճառսն, եւ ոչ նենգութիւն ի տուրեւառիկ փոփոխմունսն: (29 / 35)

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ - 4

Վաճառականը՝ եկեղեցոյ շինողք եւ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեւանք եւ հանգուցիչք, եւ առ աղքատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 34)

Վասն որոյ վաճառականը սորա փառաւորք, եւ առգնօղքն թագաւորք ազգաց: (29 / 40)

Մեծահարկի եւ պատուական վաճառականը չարաչար մահուամբ սպանեալք. (34 / 20)

որոյ վաճառականքն փառաւորք երկրի, եւ առգնօղք սորա՝ թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարզեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (50 / 3)

ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ - 1

Եւ զօրքն զմարդագերին վաճառակուր արարին ի հեռաւոր ազգս: (8 / 26)

ՎԱՃԱՌԵԱԼ - 1

Իսկ նորա առեալ զնամակն պահեաց առ իւր մինչեւ ի ժամանակս Միխայիլի թագաւորութեանն, եւ վաճառեալ նմա՝ առ գանձ բազում (21 / 6)

ՎԱՃԱՌՕՂ - 2

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ քան զՅուդային. քանզի անդ թէպէտ վաճառոյն ընդ պարսաւանօք, այլ վաճառն զին եղեւ փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 47)

Իսկ աստ վաճառոյն յոյժ ապառումն եւ տմարդի (23 / 3)

ՎԱՅ / եղան. բառ/ - 11

Վա՛յ նոցա զալոյն յարեւելս, եւ վա՛յ ուր նոքա անց եւ դարձ արարին (4 / 37; 4 / 37)

Վա՛յ Երուսաղէմ, վա՛յ քաղաք արեան (17 / 16; 17 / 17)

ասէր. «Վա՛յ է նոցա զի կամեցան թագաւորել եւ ոչ ինեւ» (19 / 24)

Վա՛յ եւ աւա՛ղ շատ դառն լուսոյ աւուրն այնորիկ (28 / 10)

«Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն զտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 12)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ (35 / 19)

Վա՛յ տարւոյն, վա՛յ աշխարհաւեր խորհրդոյն, յորում կործանեալ ապականեցան բնակիչք երկրի (44 / 21; 44 / 21)

Ոհ, աւա՛ղ եւ վա՛յ ի վերայ անմխիթար կործանմանս: (49 / 36)

ՎԱՅ/ գոյ/ -4

Արդ ի սկսանել տարւոյն, զորոյ զյիշատակն վայիւ արարաք (45 / 16)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել քան զառաւել, ուրախ լինէին. իսկ մերքս վայիւք եւ ողբովք լի: (33 / 5)

Որ եւ զոսսա այսպէս գտեալ, յանկարծակի վայիւք եւ ողբովք լի եղեւ քաղաքն: (34 / 15)

որ եւ տանջելոցն վայիւք հնչէին առհասարակ արձագանք լերանցն: (47 / 26)

ՎԱՅԵԼ - 1

եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն աւուրն փառաւորապէս, որպէս
եւ վայել էր իսկ (24 / 24)

ՎԱՅԵԼԵԼ - 1

նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին օր անարատ
չկարաց վայելել: (50 / 11)

ՎԱՅԵԼՈՒՉ - 2

Զի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր
եւ վայելուչ, ... իսկ այսօր նստի անշուք, անզար (42 / 3)

զի եւ զկնի մահու՝ միամտութեամբ քաջութեան վայելուչ յիշատակ
թողցի (58 / 7)

ՎԱՅԵԼՉԱՆԱԼ - 1

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում
զարդարանօք վայելչանայ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ
ըստ կարողութեան (34 / 12)

ՎԱՅԵԼՉԱՅՈՒՅԱՆԵՄ - 1

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսլեամբ
զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին (44 / 32)

ՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻԻՆ - 3

Եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդուցն պայծառութեամբ՝ ցանկալի գոլ ամենեցուն: (29 / 31)

Բսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս... եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ. (33 / 24)

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 32)

ՎԱՅԵԼՔ - 1

բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելչ ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 19)

ՎԱՅՐ - 24

Բայց գաւառք յԵկեղեաց ի վայր. ընդ որ զիշերաւ անցին, յորժամ զիտացին զեղեալ չարիսն Մելիտինոյ, ժողովեցան բազում զօրք աղեղնաւորացն եւ կալան զկիրճս ճանապարհին: (50 / 43)

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ (58 / 27)

Իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողով (4 / 35)

Մինչեւ ցայս վայր պատմութիւնս մեզ հեշտալի է: (6 / 19)

որք իբրեւ առիծունս ի գառագիղս մոնչէին, աստ դիպօղ ժամ գտեալ՝ ի մի վայր ժողովեցան: (8 / 38)

յորում անթիւ բազմութիւն մարդկան ի մի վայր ժողովեցան

(8 / 43)

Ապա հրամայե թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան. որք խոյզ արկեալ ընդ ամենայն սահմանսն՝ զանկելոցն զգլուխսն առաջի թագաւորին ի մի վայր հաւաքէին (11 / 12; 11 / 14)

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց (15 / 5)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան (16 / 28)

Այս աստ մինչեւ ցայս վայր: (33 / 14)

Զի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս (39 / 8)

«Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ ընդ վայր հարից (42 / 35)

Զոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 42)

Իբրեւ ետես զայսքան բազմութիւն զօրաց ի մի վայր ժողովեալ, (57 / 15)

Եւ զետղ առեալ դադարեաց աւուրս չորեքտասան, եւ ծովացեալ ծածկեաց զլերինս եւ զմացառ վայրս. եւ կալաւ բնաւ զաշխարհս (26 / 20)

Եւ կալաւ բովանդակ զընդարձակ վայրս դաշտացն: (34 / 36)

որք ելեալ եւ զիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց (46 / 2)

Եւ քանզի անպատասպարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ, բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 6)

զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ ափափայ վայրք: (34 / 45)

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, (22 / 22)

եւ բնաբարձ աւերմամբ քանդեալ գվայրն, առեալ զառ եւ զգերի՝ յաշխարհն իւրեանց դառնային: (43 / 23)

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսւեամբ գվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք, որք մարդասէր բարոյիք ընտանի գոլով մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք գվայրսն հնչեցուցանեն, եւ յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիւք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ, իւրաքանչիւր արուեստից պատրաստաբար յարդարէին: (44 / 44)

ՎԱՅՐԱՊԱՐ - 1

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն (30 / 38)

ՎԱՅՐԵՆԻ - 1

նա մարախով եւ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր (13 / 39)

ՎԱՅՐԻ - 2

«ապականեաց զնա խոզ անտառի, եւ կինձ վայրի ճարակեցաւ ի նմա», ըստ դաւթական երգոցն: (23 / 8)

եւ գազանք վայրի եւ ընտանի՝ եղեն գերեզման դիականցն. վասն զի ոչ գոյր որ թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 22)

ՎԱՅՐԿԵԱՆ - 3

ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ (46 / 40)

եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 12)

ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղեւ անմարդ ամայի (36 / 6)

ՎԱՆ - 1

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փիւնիկեցոց՝ ուր է մեծն Անտիոք, մինչեւ յամուրն Վան, եւ զամենայն երկիրն Ռշտունեաց յանդիման Հերայ: (57 / 14)

ՎԱՆԱԿԱՆ - 1

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց... խնդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 39)

ՎԱՆԱՆԴ - 2

Ինքն դէմ եղեալ անցանէ ընդ Բասեան, եւ հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 44)

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ քաջագուն իշխանքն Գազկայ որդոյ Աբասայ, եւ բազում նախճիրս ի տեղուջն գործեալ: (36 / 23)

ՎԱՆՈՐԱՅ - 3

տեսանէ անդ բազմութիւն վանորէից եւ զմենաստանս մենակեցաց (13 / 36)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւազակաց (20 / 15)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ. Չէ ինձ պիտոյ աղօթք նոցա. այլ գերեցէք յամենայն վանորէիցն աղեղնաւորս ի ծառայութիւն իմում թագաւորութեանս: (14 / 5)

ՎԱՆՔ - 4

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք. եւ Սամուէլ, որ Կամրջացն Ձորոյ վանացն առաջնորդութեամբ հովուէր. եւ Յովսէփ որ Հնձուց վանացն էր նախագահ (5 / 22; 5 / 22)

Ապա ի գեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ գոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 44)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս, եւ է գերեզման նորա ի Հոռոմոսի վանքն: (8 / 29)

ՎԱՇԽ - 4

Եւ ի վաշխից եւ յանիրաւութեանց գտունս իւրեանց ամբացուցանեն (56 / 29)

Ընդ բամբասանօք էր վաշխից եւ տոկոսեացն շահք (29 / 37)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան (30 / 4)

Եւ վաշխն եւ նենգութիւնն որ ի նմա՝ իսափանեցաւ: (56 / 26)

ՎԱՌԵԱԼ - 4

քաջ արքն վառեալ զինու եւ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին եւ վատքն թալկանային (28 / 11)

Ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 16)

Եւ ապա եկեալ նորա վառեալ սրտմտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին: (37 / 21)

սորա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 10)

ՎԱՌ Ի ՎԱՌ - 2

գարնանաբեր ծաղկանոցաց բերեալ գնմանութիւն՝ վառ ի վառ գունովք առաջի կացեալ, ուրախական երգոց եւ բանից միայն լինէին հանդէսք (21 / 45)

կամ գերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ գնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին, եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն գօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացունէին(35 / 45)

ՎԱՌՈՒՄՆ - 1

եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր գնմանութիւն (20 / 18)

ՎԱՍԱԿ - 2

Եւ ի յերկարիլ խնդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի քաջին Վասակայ, ելեալ եւ նա գնաց առաջի թագաւորին: (23 / 28)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդւոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր (51 / 36)

ՎԱՍԻԼ - 9

առ որ գրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ, որ ունի օրինակ զայս (4 / 44)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչուր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ (9 / 26)

եւ զիշխանս որ գաւառակալք էին, զոր մեծն Վասիլ կարգեալ էր, ի նոյն հաստատեաց: (12 / 38)

որպես առնելը երանելին Վասիլ յիսուն ամ թագաւորեալ (40 / 5)

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 35)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս... ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն (13 / 24)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 30)

Եւ թագաւորին Վասիլ առեալ զպատանդսն՝ եւ խոստանայ զկնի երից ամաց դարձուցանել (11 / 24)

Թագաւորեաց զկնի Վասիլին Կոստանդին նորուն հարազատն՝ ամս չորս (12 / 35)

ՎԱՍՆ - 146

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ... ՎԱՍՆ ԱՆՅԻՑՆ ԱՆՅԵԼՈՅ Ի ՅԱՅԼԱՍԵՌՆ ԱԶԳԱՅ ՈՐՔ ՇՈՒՐԶ ԶՄԵԻՔ ԵՆ (1 / 2)

ՎԱՍՆ ՎԵՐԶԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ Ի ՇՂՓԱՅ (1 / 13)

ՎԱՍՆ ԱՐԾԻՆՆ ԱՆՈՂՈՐՄ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (1 / 31)

ՎԱՍՆ ԳԱԼՈՅՆ ՍՈՒԼՏԱՆԱՅ (2 / 7)

ՎԱՍՆ ԱԲԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻԶԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 13)

ՎԱՍՆ ԶԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՅԻՈՅ ՈՐ ԵՐԵԻԵՅԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (2 / 20)

ՎԱՍՆ ՏԻԵԶԵՐԱՀՌԶԱԿ ՔԱՂԱՔԻՆ ԱՆԻՈՅ ԽՈՂԽՈՂՄԱՆՆ ՈՐՈՎ (2 / 26)

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, այլ քանզի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա, եւ հեղձամահ արարեալ զերանելի անձն՝ բարձին ի կենացս, ձանձրացեալ կենօք նոքա, վասն առաջիկայ խոստմանցն՝ որ ի թագաւորէն ակն ունէին. վասն այնորիկ Աստուծոյ արդարադատ իրաւունքն՝ ըստ գործոց նոցա հատոյց նոցա: (4 / 3; 4 / 3)

վասն այնորիկ այսպէս ասէ տէր. Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նոքա»: (4 / 10)

Եւ Ստեփաննոս Տարօնացին որ զաշխարհապատում զիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք, սկսեալ ի մարդն առաջին եւ զայ բովանդակէ զպատմութիւն իւր ի վախճան Գազկայ, վասն որոյ պատմութիւնս (5 / 25)

Սոքա ընդ միմեանս անկեալք հակառակութեամբ վասն բաժնից երկրին՝ կարօտացան իրաւանց եւ դատաստանի: (5 / 38)

Եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովա գաւառք, վասն անդրանկութեանն (5 / 41)

Եւ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի քաղաքն իւր. եւ ի ճանապարհին իջեւանս արարեալ վասն ծանրութեան մարմնոյն, յանհոգս ննջէր (5 / 44)

Եւ նա վասն ծանրութեան մարմնոյն ոչ կարաց նստել յերիվարն: (6 / 3)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նոքա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նոքա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել. վասն որոյ թողեալ զաշխարհն՝ երթեալ հասանէ ի դուռն թագաւորին Հռոմոնց (6 / 12; 6 / 14)

Բայց ո՛չ գիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն՝ եթէ ըստ կարգի իրատու, եթէ վասն առաւելեալ ամբարշտութեանց բնակչաց երկրին, եթէ վասն դժնեայ բարուց արեւմտական զօրացն ի խուժադուժ ազգաց ժողովելոցն: (8 / 4; 8 / 5)

վասն զի որդին նոքա Երկաթ վաղ վախճանեցաւ, եւ չժամանեաց ի պատիւ հօրն: (8 / 24)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուն հարին զորդոյն Փոկասայ, զոր Օռավիզն կոչէին, որ վասն հօրն մեղանաց ի վաղնջուց հետէ յիշխանութեան պատուոյ անկած էր: (8 / 45)

վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափիսագին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին. վասն զի յառաջ ժամանակաւ կալեալ էր զայն Դաւթի Կիրապաղատի, բայց ոչ իբրեւ զիւր հայրենի ժառանգութիւն, այլ պարգեւք էին այսոքիկ ի թագաւորէն վասն նորա միամիտ հնազանդութեանն: (10 / 11; 10 / 12; 10 / 14)

վասն այնորիկ անդ հրամայեաց թագաւորն զգլուխս նոցա բառնալ: (10 / 17)

վասն ՎԵՐՋԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ Ի ՇՂՓԱՅ (10 / 20)

Իսկ նա երթեալ հանդիպի թագաւորին, եւ պատմէ զեղեալսն. ապա հարցանէ թագաւորն վասն զօրացն, եւ վասն կազմ լինելոյ նոցա ի պատերազմական հանդէսս: (10 / 33; 10 / 34)

վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն, ի զօրութենէ պակասեալ վասն ծանրութեանն եւ վասն երկաթակոտ զինուցն, եւ վասն արագ եւ յերկար ընթացիցն, որք առժամայն անաշխատ ի մէջ առեալ զնոսա զօրացն Հոռոմոց, կոտորեցին անթիւ բազմութիւն: (11 / 6; 11 / 7; 11 / 7; 11 / 7)

այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել (11 / 42)

վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս (11 / 44)

վասն որոյ ի մօտոյ հասանեն արժանահաս դատաստանքն Աստուծոյ ի վերայ նորա: (14 / 17)

Բայց ասեն եւ այլ պատճառս, եթէ վասն զի չէր անգ նմա թագաւորութիւնն, վասն որոյ երթեալ ի քաղաքն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախար (16 / 7; 16 / 7)

Եւ առեալ զայլ զզօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղուջ ուրեք որ կոչի Արծակ, վասն առատութեան դարմանին եւ այլ պիտոյից հեծելոց: (16 / 25)

Եւ այս եղիւ ո՛չ վասն արդարութեանն Պարսից, այլ վասն անօրէնութեան մերոց զօրացն (16 / 32; 16 / 33)

գոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածան, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 10)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ ես, կամ վասն է՞ր ասես զայդ, չտայր ինչ պատասխանի (17 / 24)

այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն՝ զոր արար նմա թագուհին, խորհեցաւ ազգականօք իւրովք ի հեռաբնակ կղզիս յաքսորս առաքել զթագուհին (17 / 33)

որպէս ինքն յիւրում հրովարտակին գրեալ էր յերախտիս աշխարհի, եթէ վասն աշխարհի խաղաղութեան ոչ ինայեցի յիս, եւ վասն այնորիկ յանարժան գործ համարձակեցայ: (18 / 32; 18 / 33)

կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 38)

բայց քանզի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել... վասն որոյ զնորայն հատոյց զդատաստան: (18 / 46)

Վասն որոյ հաճեալ Աստուած ընդ կամս նորա ասէր... (19 / 19)

Արդ՝ ո՛չ եթէ թագաւորս այս գովութեանց ինչ արժանի է, եւ վասն այնորիկ արգահատեաց ի նա Աստուած, այլ զաթոռն պատուէ, եւ զանբարտաւանութեան աղբիւրն ինու. որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր. «Յաթոռն Մովսեսի նստան դպիրքն եւ փարիսեցիքն». որ թէպէտ ինքեանք կեղծաւորեալք էին, այլ վասն աթոռոյն՝ հրամայէ հնազանդ լինել: (19 / 26; 19 / 30)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորեից՝ այրք աւազակաց. եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զնմանութիւն (20 / 16; 20 / 17; 20 / 17)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերէց ոմն Կիրակոս անուն... Եւ բերեալ առաջի թագաւորին, եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա (20 / 47)

վասն զի ի մահուան նորա նա էր հոգաբարձու նմա: (21 / 17)

վասն որոյ զՍաւուդայն ընկալաւ զհատուցումն, կէանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 34)

այլ եւ մարք զմանկունս ի գիրկս ընկալեալ. եւ մայրենի գթովքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային զտխրական ժամանակս երկանց (22 / 5)

Հաւատաց վասն երդմանցն եւ խաչին, եթէ վասն խակութեան մտացն եթէ վասն երկիրդածութեան բարուցն՝ ոչ գիտեմ. (23 / 17; 23 / 18; 23 / 18)

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն ինդրէ, եւ տեղեկացեալ ի նմանէ ցանկալ նմա լինել քրիստոնեայ, եւ հրամայէ նմա իջանել ի ջուրն: (24 / 26)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա. եւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել ի վերայ մեր, զի ողորմած է. վասն որոյ ոչ ի սպառ բարկանայ եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոխս: (25 / 14; 25 / 16)

Միովն ի մենջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր գթութեանց է. (25 / 18)

եւ ոչ ցաւեր նոցա վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 6)

վասն այնորիկ յերգ արկեալ մարգարէն՝ ամբաստան լինէր զնոցանէ: (26 / 10)

Իսկ ջորեակն եւ գրուիճն սոքա են՝ վասն որոյ ճառս մեր արկեալ է: (26 / 35)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր, եւ մի՛ վասն մեղաց մերոց դարձուցանէր զերեսս քո ի մենջ (27 / 27)

Եւ արդ ահա դու բարկացար, եւ մեք մեղաք, վասն այնորիկ մոլորեցար զերութեամբ ի բազում ազգս, եւ եղաք իբրեւ զպիղծս ամենեքեան: (27 / 30)

դարձուցեր զերեսս քո ի մենջ եւ մատնեցեր զմեզ վասն մեղաց մերոց: (27 / 34)

Եւ այսպիսի ողորմագին ձայնիք եւ անհատ աղաղակաւ՝ զգառանց բերէին զնմանութիւն, որ դեռադեռ ի մարցն բաժանեալ՝ ի հորձիցն ելեւելս առնէին վասն անժոյժ գոլոյ բնութեանն(28 / 46)

Վասն որոյ ժա՛մ է ինձ գառ ի Դաւթայն գառ ի նա զասացեալսն՝ ի քեզ երկրորդել: (29 / 14)

Այլ որ վասն լերինն այնորիկ չար համբաւ պատմութիւն էր՝ զկայ առցէ, թէպէտ ի բազմաց սակաւ ինչ ասացի: (29 / 17)

ՎԱՍՆ ԱՐԾԻՆՆ ԱՆՈՂՈՐՄ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (29 / 25)

որպէս բարձրն Եսայիաս վասն Երուսաղեմի մարգարէանայր: (29 / 29)

Վասն որոյ վաճառականք սորա փառաւորք, եւ առգնօղքն թագաւորք ազգաց: (29 / 40)

դատաւորք սորա կաշառառուք եւ վասն կաշառոյ գողանային զիրաւունս. (30 / 2)

Քանզի նա զԵրուսաղեմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիմանէ (30 / 24)

վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն (30 / 29)

զի որպէս գրեալ է վասն սողումայեցւոցն (31 / 17)

Եւ զպատճառսն ինքն յայտ առնէ. «Եւ զայն արասցեն ընդ ձեզ վասն անուան իմոյ, զի ոչ ծանեան զիս»: (31 / 26)

Այլ որ վասն Արծիինն տխրական պատմութիւնս աստանօր զկայ առց (32 / 4)

Վասն որոյ ի ծուփս անկեալ, միոյ միոյ բանից ոչ հաւանէին. քանզի եբարձ Աստուած զիմաստութիւն ի խորհրդոց, նոցա վասն չխնդրելոյ նոցա զնա: (32 / 29; 32 / 31)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն տայր թշնամեացն (32 / 42)

վասն զի զիշերացաւ ժամն, ի գահից եւ ի քարանձաւաց գահավեժ առնէին (33 / 2)

քանզի յոյժ գանձուց սիրօղ էր Պետրոս, որ եւ բազումք վասն այնք եպերէին զնա: (33 / 28)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հռոմոց, յառաջ կացեալ, եթէ վասն նախանձ արկանելոյ նմա եթէ ճշմարտիւ, ոչ զիտեմ, ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 40)

վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին, հարստացեալք բազում ընչեղութեամբ ի ծովէ եւ ի ցամաքէ ամբարեալ: (34 / 4)

ՎԱՍՆ ԳԱԼՈՅՆ ՍՈՒԼՏԱՆԱՅ (34 / 28)

Զայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան բնակիչք նորա (35 / 5)

վասն զի ընթերցօղքն սրամահք ի հրապարակս, եւ ինքեանք այրեցեալք եւ աճիւնացեալք: (35 / 10)

վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 27)

Բազում եւ անհամար հոգիք ի վերագոյն գաւառացն, վասն տեղեացն ամբողջեան՝ անդր ժողովեալ էին: (35 / 32)

վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել (36 / 27)

զի վասն անհնարին չարեացն՝ բարձաւ յոյս կենաց յամենայն մարդկանէ: (36 / 43)

Ոչ ինչ է, ասէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. եւ ապա զի՞նչ: (39 / 17)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք ...յանխնայ կոտորեն (40 / 10)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ (41 / 21)

Ձի՛նչ ասացից եւ վասն եկեղեցոյ, որ յառաջն այնպէս զարդարուն էր եւ վայելուչ, բազմաձունդ գերերջանիկ (42 / 3)

վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր (42 / 16)

գոր օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց, զի վասն մեր իսկ եղեն: (42 / 24)

վասն որոյ զայս գիտելով, պարտիմք յանձաց ուղղութենէ հաշտեցուցանել զԱստուած (42 / 28)

«Երկիր, ասէ, էր ամայի եւ անպատրաստ. վասն զի մարդ չէր որ գործեր գերկիր»: (44 / 24)

Եւ եկեալ առ չարեաց առաջնորդն՝ մեծատուր պարգեւօք շնորհակալիս մատուցին նմա վասն ճանապարհի յաջողութեանն որ պատահեաց նոց (46 / 7)

Եւ քանզի տեսին գերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ էլին ի նոյն՝ չարին արքանեակք (46 / 9)

վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվադակի կործանեցաւ (46 / 38)

վասն այնորիկ անտէրունչք գոլով, ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խռովեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 1)

այսպէս մատնեալք եղաք ի ձեռս արանց չարաց եւ անողորմից, եւ ո՛չ եղև մեզ այցելութիւն ի տեսանէ, վասն զի ոչ լուաք նմա մինչեւ ի խաղաղութեան էաք: (47 / 31)

վասն այնորիկ եւ նա ո՛չ լուաւ մեզ ի ժամանակի նեղութեան, այլ դարձոյց գերեսս իւր ի մենջ: (47 / 35)

ՎԱՄՆ ԱԻԵՐԱՆԱՅ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻՋԱԳԵՏԱՅ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 43)

վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ, բայց ելս իրացն ո՛չ գտանէին: (48 / 6)

վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին (48 / 13)

վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զմեզ, եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 12)

Եզիպտացոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նոքա զԻսրայէլ նեղեցին (49 / 38)

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբառնալ (50 / 13)

Քան զհող անարգ եւ խոնարհ այլ զի՞նչ որ իմասցի. եւ մեր սկիզբն ի նմանէ է, եւ դարձն անդրէն ի նոյն. եւ որ բնութեանս մերոյ ստեղծիչն է, չկամի թէ որ կորիցէ, վասն այնորիկ չթողու արձակասուն գոք (50 / 18)

Եւ վասն զի պակասեաց կերակուր մարդոյ եւ անասնոյ (51 / 8)

ՎԱՍՆ ՉԱՐ ԱՂԱՆԴԻՆ ԹՈՆԴՐԱԿԵՑԻՈՑ ՈՐ ԵՐԵԻԵՑԱԻ Ի ԳԱԻԱՌՆ ՀԱՐՔԱՅ ԵՒ ԶԲԱԶՈՒՄՍ ԽՌՈՎԵԱՅ (51 / 43)

Եւ որք յոյժ վիսացեալք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա զանձինս (52 / 6)

վասն զի եւ ո՞վ իսկ հաւանէր այնմ թէ եւ կարի ի մտաց անկաճ էր (52 / 17)

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիք կերպարանին առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս անմեղացն (52 / 19)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում աւետարանութեանն (52 / 24)

վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ (53 / 14)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ խնդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 12)

այլ ասեն, թե՛ Ձոր Հայոց խոտեալ եւ անարգեալ վասն հաւատոյ՝ եւ մեր չընդունիմք: (54 / 34)

Բայց ասեն՝ թե եւ նոքա չընկալան գնա վասն առաւել պղծութեանն. վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիւրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի Բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ (54 / 38; 54 / 39)

վասն որոյ մեռաւ իբրեւ զէշ, եւ թաղեցաւ իբրեւ զգէշ, չար յիշատակ թողեալ զկնի իւր (54 / 43)

ՎԱՄՆ ՏԻԵԶԵՐԱՀՌԶԱԿ ՔԱՂԱՔԻՆ ԱՆԻՈՅ ԽՈՂԽՈՂՄԱՆՆ ՈՐՈՎ (55 / 2)

վասն զի ոչ սակաւք էին որ աչօք տեսին, եւ ոչ լսելեաց կարօտացան (55 / 26)

վասն զի ոչ գոյր որ թաղէր եւ հարկաւոր հողովն ծածկէր զխողխողեալսն: (56 / 23)

վասն այնորիկ Բագում ինչ հարկաւոր պատմութեանց որ ընդ սոքօք են՝ անտես արարաք (56 / 43)

վասն որոյ ոչ ետ թոյլ զօրացն հանգիստ ա (57 / 29)

վասն որոյ Բագում բեկումն զօրացն եղել. եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ ոչ քաջութեամբ ի դասն մատչէին, եւ զՊարսիկսն զրգոեալ՝ ժիր եւ անմարտնչելիս կազմէին: (57 / 44)

վասն այնորիկ աներկիւղ եւ խրոխտ մտօք գայ ընդ առաջ թագաւորին Յունաց: (59 / 5)

Կարելոր համարեցայ առ սիրելի եղբայրս մեր գրով յիշեցուցանել վասն զհիտութեան ծանուցելոց իրաց (59 / 24)

վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայպն կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 12)

վասն զի ոչ համարէին թե՛ գոյ մեր Աստուած յերկինս, եւ կամ աղօթք մեր եւ պաղատանք առ նա հասցեն: (60 / 21)

վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ (60 / 28)

եւ վասն զի զպաշտօն տեանն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 38)

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց քոց, զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց. զի այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 4; 61 / 6)

զի ամենայն խորհուրդք նոցա որ վասն մեր. ի չարութեան են, եւ բանք նոցա լի նենգութեամբ: (61 / 15)

Վասն զի ամենայն առաւօտու նորագոյն սկիզբն չարեաց առնէին (61 / 16)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան, զի ըստ պատշաճի եւ յարմարական բանիւք իւրեանց դրոշմեսցեն զայս գիր մատենի, զներկայից եւ զանցելոց զհանդիպումն անսխալապէս ի մի հաւաքելով որ ինչ եղեն, թողլով զկնի իւրեանց յիշատակս իրացն՝ որ եղեն, որպէս ցուցանէ առաջնոցն պատմագրութիւնն: (61 / 21)

ՎԱՄՆ ԱՅՆ – տե՛ս ՎԱՄՆ գլխաբառի տակ ընդգծված են:

ՎԱՄՆ ԱՅՆՈՐԻԿ - տե՛ս ՎԱՄՆ գլխաբառի տակ ընդգծված են:

ՎԱՄՆ ԶԻ - տե՛ս ՎԱՄՆ գլխաբառի տակ ընդգծված են:

ՎԱՄՆ ՈՐՈՅ - տե՛ս ՎԱՄՆ գլխաբառի տակ ընդգծված են:

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆ - 5

քանզի Ղաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա եւ որ շուրջ զնովա գաւառք: (9 / 26)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, զոր կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի, սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից (12 / 40)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն (16 / 21)

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ գայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ (24 / 47)

որոց զլիաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին, որ ունէր զկողմն Վասպուրականի, եւ Գրիգոր՝ Հայոց հօգոր իշխանն, որ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան: (32 / 20)

ՎԱՍ - 6

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, ետ տանել Արսուբանայ ի միսիթարութիւն, թէ ի վաստ բազկէ չէ մեռեալ քո որդին: (36 / 37)

Եւ խորհուրդ վաստ ի մէջ առեալ, խորհուրդ՝ զոր ոչ կարացին հաստատել, (8 / 39)

սա ի մահուան թագաւորին խորհուրդ վաստ ի մտի արկեալ, դաշնակից լինի Գէորգեայ թագաւորել յարեւելս: (12 / 42)

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն. զի մի՛ անարի եւ վաստ երեւեսցի, եւ զկնի ինքեան վաստ յիշատակ թողցէ: (57 / 9; 57 / 10)

քաջ արքն վառեալ զինու եւ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին եւ վաստքն թալկանային, կանացիքն յիմարէին եւ երիտասարդքն խիզախէին (28 / 12)

ՎԱՏՇՈՒԷՐ - 2

Բայց բարոք ասէր վասշուէրն, թէ մատն Աստուծոյ է այս (25 / 28)

կարծէր վասշուէրն՝ մարդկան օգնականութեամբ յաղթել
ճշմարտութեանն: (54 / 4)

ՎԱՐԱԶ - 1

այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր, անիրաւէր. մինչեւ
ըստ օրինակի վարազացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս (25 / 45)

ՎԱՐԱՆ - 2

Բայց այժմ շէնք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք... զի ո՞ր տառեղունքն
բոյն կառուցանեն... եւ կամ ո՞ր ծիծառն զիր վարանից բունիկն յարդարէ
(45 / 2)

Ջոր տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին, եւ
մեծաւ ինդութեամբ դիմեալ ի վերայ, լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի
վրանից եւ յայլ կազմածէ, զոր նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի
ցրտոյն վարանան էին: (12 / 7)

ՎԱՐԱՆԵՄ - 1

եւ զօրն ամենայն նոքօք վարանէր: (40 / 10)

ՎԱՐԱՏԵԱԼ - 1

տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն (31 / 44)

ՎԱՐԴ /հատուկ անուն/ - 1

Որպես յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս (9 / 11)

ՎԱՐԴ - 1

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ծ գմտաւ... զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին, եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զղիրս երեսացն պայծառացուցանէ (35 / 45)

ՎԱՐԴԱՊԵՏ - 6

Վարդապետաց ձայնք եւ քարոզութիւնք լռեալք (41 / 45)

բայց կանուխ յայտնեցաւ վարդապետաց եկեղեցւոյ (52 / 49)

Եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք (41 / 28)

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կարթուղիկոսարանին էին վարդապետք (5 / 20; 5 / 21)

Եւ հայրապետութիւն մեծ եւ նախանձելի ամենայն ազգաց, եւ վարդապետք ճշմարտախօսք, հանգոյն առաջին վարդապետացն՝ ի խորս գիտութեան հասեալք. (41 / 27)

ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԿԱՆ - 2

Իսկ որք խէթ աչօք հայէին ի մեզ, ի սոցա վարդապետական հանդիսիցն կորակնեալք իբրեւ զմկունս ի ծակս որմոց սողոսկեալ մտանէին: (5 / 30)

Զի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեւաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղէր զցօղ կենաց. որով պարարտացեալ

պտղաբերեր եկեղեցւոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 11)

ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԼ - 1

որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր (19 / 29)

ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ - 1

Արդ այս մեզ ի խրատ եւ ի վարդապետութիւն եղիցի: (39 / 28)

ՎԱՐԵԱԼ - 4

Իսկ թագաւորն Գագիկ յերկար ժամանակաւ վարեալ զթագաւորութիւնն, եւ բարի յիշատակաց արժանի լեալ (5 / 32)

Եւ սա այսպիսի գնացիք վարեալ զկեանս իւր՝ վախճանեցաւ (40 / 14)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարգեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 15)

հովասուն եւ բարեկեցիք կոյսք եւ կանայք՝ անկեալք ի խայտառականս, եւ հետի ոտիք վարեալք ի գերութիւն: (31 / 47)

ՎԱՐԵԼ - 1

Իսկ Գեորգի ... հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա, եւ յաւարի վարել զինչս նորա (6 / 46)

ՎԱՐԵՄ - 1

Եւ մեք զկարգ պատմութեանս որպէս սկսաք՝ յառաջ վարեացուք: (21 / 11)

յառաջ գձի եւ գջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին (51 / 12)

ՎԱՐԺԵԱԼ - 1

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս, սնեալ սրբութեամբ ի ծոց եկեղեցոյ եւ վարժեալ կրօնաւորական ճգնութեամբ ի կրօնաստանն՝ որ կոչի Սեւանայ կղզի (5 / 15)

ՎԱՐԻՍ - 2

զի ոչ ըստ ազգի վարի, որպէս եւ այլ ազգաց թագաւոր եւ որդի թագաւորի: (15 / 29)

բայց առաւել եւս ամբարտաւանութիւնն, որով վարին իշխանք եւ թագաւորք, եւ ո՛չ հաւանին յիշատակաւ առաջին ամբարտաւանիցն եղծելոցն որ դիմակաց է ամբարտաւանին, այլ Աստուած է հակառակ՝ ըստ առակողին: (57 / 25)

ՎԱՐՁ - 1

Ի նոցանէ զարդ ոսկոյ եւ հանդերձից խնդրեցին Իսրայէլացիքն ի վարձ՝ (49 / 35)

ՎԱՐՄ - 1

եւ այսպիսօրէն գործով՝ իբրեւ վարմաւ որսորդաց թակարդեալ զլեառնն զօրն ամենայն՝ մինչեւ լքան եւ հատան ի զօրութենէ: (28 / 21)

ՎԱՐՍ - 1

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ...կամ զերամս ծերոցն, կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին, եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի

վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացուցանէ (35 / 44)

ՎԱՐՔ - 1

յաղագս անպատշաճ վարուց ևնցա: (58 / 23)

ՎԵՀ - 1

Իսկ Վահրամ այր հզօր եւ անուանի, եւ բարեպաշտութեամբ յոյժ վեհ... որդուլք եւ եղբօրորդուլք իբրեւ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ նմ (21 / 19)

ՎԵՌԵՄ - 1

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոզի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն (46 / 49)

ՎԵՌԻԱՅԻ - 2

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՅԻՈՑ (1 / 11)

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՅԻՈՑ (8 / 32)

ՎԵՐ - 8

Եւ յանկարծակի սուր ի վեր առեալ սպան զնա: (9 / 35)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս, առ հայրապետական աթոռն եւ առ թագաւորական պատիւն: (22 / 9)

Եւ երթեալ մինչեւ ի բաբանն՝ շուրջ անցեալ գնովաւ, եւ յանկարծակի հ վեր առեալ զշիշն եհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 38)

Յորժամ համբառնայցէք զձեռս ձեր հ վեր, դարձուցից զերեսս իմ ի ձէնջ (42 / 44)

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսեամբ զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ հ վեր ընձիւղին (44 / 33)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին. զորոց ի կրծիցն հ վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին (47 / 20)

Ելին ընդ Խորձեան հ վեր (51 / 9)

Անդ հ վեր հայեցեալ թագաւորն՝ յորում բազմեալն էր, եւ նկատեալ հայէր առ ախոյանսն (58 / 9)

ՎԵՐԱԳՈՅՆ - 2

Բազում եւ անհամար հոգիք հ վերագոյն գաւառացն, վասն տեղեացն ամբողջեան՝ անդր ժողովեալ էին: (35 / 31)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն, եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար բան մարգարէիցն, որ այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեսոնէ: (60 / 30)

ՎԵՐԱԴԻՐ - 1

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք... եւ Յովհաննէս ի նոյն գաւառէ, զոր վերադիր անուամբ Կոզեոն կոչէին (5 / 26)

ՎԵՐԱԿԱՑՈՒ - 2

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքել թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի (13 / 10)

Եւ կացուցանէ ի վերայ նոցա գործակալս եւ դատաւորս եւ վերակացու (4 / 20)

ՎԵՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ - 4

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին, քանզի այր բարեպաշտ էր, զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն (37 / 23)

Յետ այսորիկ արք երկու, մինն իշխան եւ միւսն վանական ի Հոռոմոց... ինդրեցին զվերակացութիւն եկեղեցոյ եւ հատուցանել զհարկն (33 / 41)

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն որ ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ, սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէ (51 / 45)

Վասն զի գոյր առ նոսա մասն յուսոյ, զթագաւորացն եւ զիշխանացն վերակացութիւն (60 / 29)

ՎԵՐԱՅ /նխդ. բղդ. մաս/ - 156

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՑԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (1 / 10)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհզօրն եւ զյորդն (4 / 10)

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ եւ գետոյ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ եւ գայ ի քաղաքն Ուխթեաց (4 / 17)

Եւ կացուցանէ ի վերայ նոցա գործակալս եւ դատաւորս եւ վերակացու (4 / 19)

Իսկ Աշոտոյ գներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի հ վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 42)

որք եկեալ հեղան յանկարծուստ հ վերայ նոր (6 / 2)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ հ վերայ քաղաքին Ուխթեաց, եւ հրամայէ զօրացն հրով կիզուլ զգեղեցիկ դաստակերտս նորա (6 / 45)

Իբրեւ լուաւ զայս թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ հ վերայ նորա (7 / 1)

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է ա՛յլս հ վերայ սորին յաւելուլ չարիս: (7 / 48)

ԹԷ Ո՛ՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՅԻՈՑ (8 / 31)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել զարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն հ վերայ Տայոց (8 / 34)

Բայց ոչ զիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից հ վերայ տերանց յառնել, եւ եթէ թագաւորին յայնժամ առանձինն բարեշնորհութիւն էր. զայս հաւաստեաւ զիտեմ, եւ աչօք իմովք տեսի, զի որք յարեան հ վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 7; 9 / 9)

Որ եւ չորս հազար մարդով միայն անցեալ զիշերի ընդ ծով, հ վերայ անկանի բիրաւոր զօրաց ապստամբին (9 / 17)

Նոյնպէս եւ աստ ոչ ինչ յերկարեցաւ նոցա մանկական խաղուն արարուած, եւ կամ հ վերայ աւազոյ շինուած, որ ի բախել հեղեղացն վաղվաղակի անկեալ կործանեցաւ (9 / 24)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ հ վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 41)

Գլխաւոր զոմն յիւրոց եպիսկոպոսացն դեսպան առաքէ եւ ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից հ վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 1)

որպէս ի հնումն յաւուրսն Յովրամայ՝ Մովաբացիքն ի վերայ Իսրայէլի եկեալ հարան ի սուր դառնութեան, նոյնպէս եւ սոցա հանդիպեցաւ: (11 / 4)

Վասն զի յանդգնաբար հասեալ ի վերայ երիվարացն (11 / 6)

զոր հրամայէ ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսողացն: (11 / 15)

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ ... (11 / 22)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին. այլ թէպէտ նոքա վասն մեղացն մատնեցան, որ սոցա պարտ էր ողորմել, որպէս եւ ցԲաբելացին ասէր Աստուած. «Ես մատնեցի զժողովուրդ իմ ի ձեռս քո. եւ դու ոչ արարեր ի վերայ նորա ողորմութիւն»: (11 / 41; 11 / 44)

Եւ մեծաւ խնդութեամբ դիմեալ ի վերայ, լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց եւ ի վրանից եւ յայլ կազմած (12 / 5)

Եւ յարուցեալ ի մահճացն նստաւ ի վերայ ձիոյն (12 / 20)

Եւ պատուէր ետ նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմոնի, զխռովիչս թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի (12 / 26)

Չոր ծանուցեալ կապաղովկացի զօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին. եւ կալեալ զնա եւ զնորին խորհրդակիցսն՝ եղին ի բերդի միոջ ի բանտի, եւ ծանուցին թագաւորին: (12 / 44; 12 / 44)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուսաւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուհաս. այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ քաջ ի վերայ եհաս իրացն: (13 / 4)

Եւ կամէր երթալ ի վերայ քաղաքին որ կոչի Հալպ, առնուլ աւերել զնա: (13 / 34)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեալ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեալ, հրամայէ խուզել զմօրունս, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա (14 / 9)

Վասն որոյ ի մօտոյ հասանեն արժանահաս դատաստանքն Աստուծոյ հ վերայ նորա: (14 / 18)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր զհարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ հ վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 19)

Եւ եկեալ հ վերայ քաղաքին՝ խրամատեցին զպարիսպ նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 5)

Որ ի ձեռն պոռնկական դիւին ջեռեալ թագուհոյն՝ առ զնա եւ կացոյց զնա թագաւոր հ վերայ աշխարհաց: (16 / 11)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան, եւ հասեալ հ վերայ քաղաքին պաշարեցին զնա պատնիշաւ: (16 / 28)

Իրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ հ վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել (16 / 38)

զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս հ վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 9)

Եւ բռնութեամբ հ վերայ հասեալ, ինդրէին թէ ցոյց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին (17 / 38)

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիւծն հ վերայ ընկերին ի խշտիս իւր (18 / 24)

Եւ այնքան բռնացաւ հ վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 37)

«Մի՛ պարծեցի հզօրն ի զօրութիւն իւր...այլ տերամբ պարծեցի որ պարծին եւ արասցէ իրաւունս եւ զործեցէ զարդարութիւն հ վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 7)

Եւ հ վերայ էած (19 / 36)

Ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օրոյն սղոխք ալեացն վէտս վէտս հ վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 20)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ (21 / 15)

կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց (21 / 22)

որով պարարտացեալ պտղաբերէր եկեղեցոյ դրախտ, արթուն պահապանս ի վերայ պարսպաց նորա կարգելով զառ ի յինքենէ ձեռնադրեալսն: (22 / 12)

Եւ ինքն բազում զօրօք խաղայ ի վերայ քաղաքին Դունայ: (24 / 10)

Իսկ մեռոնակիրն մերձ կալով նմա, առեալ զշիշն ի ձեռն եւ հարեալ զձեռամբն, եբեկ զշիշն՝ առատապէս հեղլով զիւղն ի վերայ նորակնքին եւ ջրոյն (24 / 29)

Ի սոյն ամս բացաւ դուռն բարկութեան յերկնից ի վերայ աշխարհիս մերոյ (24 / 43)

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ գայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ (24 / 47)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի, վասն զի մեղաք նմա. եւ դարձեալ զղջացաւ ի չարեաց իւրոց ածել ի վերայ մեր, զի ողորմած է. (25 / 14; 25 / 15)

Միովն ի մենջ բռնադատի՝ զիրաւացի դատաստանն ի մէջ բերելով, զի դատաւոր արդար է. եւ միւսովն կանխէ յողորմութիւն, վասն զի հայր գթութեանց է. եւ միւսովն զղջանայ ի վերայ չարեաց մերոց, քանզի Աստուած ողորմութեանց է: (25 / 19)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ դարձաւ փութապէս անցոյց զբարկութիւն իւր (25 / 21)

այլ որ անօրինելոցն անօրինէր, եւ որ անիրաւելոցն էր, անիրաւէր. մինչեւ ըստ օրինակի վարագացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս, զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 45)

Եւ ի գալ միւսում ամին ժողովեցան իբրեւ արծուիք ի վերայ կերակրոյ անհամար բազմութիւնք զօրաց աղեղնաւորաց եւ սուսերամարտից (26 / 42)

Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին (26 / 47)

գոր եւ առաքեալն ի վերայ սրբոցն առնու զբանս, եւ չար պատմութիւն թողեալ զկնի մեր ազգաց յազգս: (27 / 11)

Ո՛վ ողորմութեան քո Աստուած, որ այնքան ներեցեր անօրինացն խրոխտալ ի վերայ խաշին արօտի քո: (27 / 23)

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր... այլ յիշեա՛ զձեռն քո հօր եւ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մեզ, եւ անուն քո կոչեցեալ էր ի վերայ մեր: (27 / 29)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 3)

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն զլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյսս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 7; 28 / 9)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցօղ (29 / 15)

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայցէ. եւ ծով եւ ցամաք երկնէր եւ առատանայր կրել ի սմա զգօրութիւն իւր (29 / 27)

Ելին Պարսիկք ի վերայ Երուսաղէմի, ելին եւ ի վերայ մեր (30 / 46; 30 / 47)

Նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին զքաղաքն. եւ մտին իբրեւ հնձողք ոճոյ ագարակի, եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի կենդանոյ քաղաքս: (31 / 19; 31 / 21)

որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 8)

Եւ քանզի առանց զիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 10)

Եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ապրեցաւ: (34 / 23)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս հ վերայ քրիստոնէից՝ ինայելով ի ձ (35 / 24)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ... կամ զերիտասարդացն զբազմութիւնս, որոց դեռաբոյս մօրուացն՝ իբրեւ զնկար գեղեցկայարմար զայտսն զարդարէին, եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք հ վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացուցանէին՝ (35 / 44)

Իսկ որ հ վերայ շայոց գնացին... եւ լցեալ աւարաւ՝ դարձան անդրէն: (36 / 22)

Որոց հ վերայ հասեալ զօրք անօրինացն ի մէջ փակեցին. եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց, վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել, յորոց սուր հ վերայ եղեալ կոտորեցին յազատացն արս երեսուն: (36 / 25; 36 / 28)

Եւ յայնժամ թէ տասն օր հ վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 7)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգէտս հ վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 16)

նոքա գան հ վերայ մեր կառօք եւ երիվարօք (37 / 31)

Ջքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց... որք խաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ հ վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին զալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 36)

Արդ ամսականօք աւուրբք կացեալ հ վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին (37 / 40)

Երէցն զիր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, հ վերայ իւրեանց ընկենոյր: (38 / 15)

Ջայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել. քանզի զօրացաւ քարն երիցուն հ վերայ քարի նոցա: (38 / 17)

Իսկ որ հ վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

Եւ արկեալ յաման ապակեղէն, եւ նստեալ հ վերայ ազնիւ երիվարի... մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 34)

Եւ յանկարծակի ի վեր առեալ զշիշն էհեղ ի վերայ բաբանացն (38 / 38)

որ ի վերայ անպատում սքանչելեացն խոստովան եղեալ ասէր (39 / 25)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՄուլտանն (39 / 30)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին (39 / 37)

Իսկ Թեոդոսայ որ էր դուստր թագաւորին Կոստանդեայ, կալաւ զթագաւորութիւնն իբրեւ զիր սեպհական ժառանգութիւն հայրենի՝ որում ոչ որ կարացել ի վերայ յառնել: (40 / 18)

Իսկ զօրքն Պարսից զիշերագնաց եղեալ...եւ սուր ի վերայ եղեալ՝ անհնարին կոտորածս առնէին (40 / 31)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտութեան տօնին՝ զիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն...սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսեան (41 / 2)

Եւ հանեալ ի վերայ պաղին զառն եւ զգերին, յանկարծակի հատեալ պաղին, զորս ի վերայ կային՝ զամենեսեան ընդ իւրեաւ ծածկեաց: (41 / 4; 41 / 5)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ (41 / 21)

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր (41 / 42)

Արդ եթէ այս ամենայն զոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն էհաս ի վերայ մեր, ձա՛յն տուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նոր (42 / 16; 42 / 17)

Եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց, զիշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին (43 / 19)

Եւ ապա լարեաք զաղեղունսն եւ մերկացուցեալ զգէնսն՝ յարձակեցան ի վերայ շինին, հեշտացեալք իբրեւ յամարայնի, եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար (43 / 33; 43 / 34)

քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զսոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով, (45 / 14)

Եւ ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 32)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստեր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան. որ իբրեւ լուաւ, զմի ի գլխաւորացն հանդերձ զօրու առաքեաց ի վերայ նորա: (45 / 38)

Իսկ նա անճարեալ, տայ նոցա առաջնորդ յիւրայնոցն, որք ելեալ եւ զիշերագնաց եղեալ ընդ անապատ վայրս, հասին ի վերայ գաւառին Խաղտեաց (46 / 2)

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց, եւ անկեալ զիշերայն ի վերայ քաղաքին որ ի նմա, եւ զոր ի նմա գտին անպատրաստ եւ առանց զգուշանալոյ: (46 / 11)

ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նոր (46 / 37)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան զմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ. եւ զոմանս ի դիմի հարեալ սուր ի ձեռին ունելով, եւ ի պատահելն զագանաբար ի վերայ յարձակեալ՝ հարեալ սուսերան զսիրտն, առժամայն սատակէին (47 / 10; 47 / 12)

հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 5)

Եւ հանդէս արարեալ բազում զօրաց՝ եկին ի վերայ նորա, եւ հասեալք առ միմեանս՝ ճակատեցան ի պատերազմ (48 / 36)

Եւ զօրացան ի վերայ մեր թշնամիք մեր (49 / 14)

Ոհ, աւա՛ղ եւ վա՛յ ի վերայ անմխիթար կործանմանս: (49 / 36)

Իսկ կէսն՝ ուշ եղեալ Սելիստինոյ, հասին ի վերայ նորա զիշերաւ (50 / 32)

Իսկ Պարսիկն յորժամ ետես եթէ չիք այլ զօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց (51 / 26)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս (52 / 41)

Եւ այս եղև ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, եւ ի ննջել բարի տանուտեառն որ ցորենոյն էր սերմանօղ (52 / 44)

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխաց զնա մի յաղթահարեցեն»։ (53 / 12)

Եւ իբրև այսու հաճոյ թուեցաւ բազմաց՝ ապա ի վերայ սորին եւ այլ միւս եւս յաւել(53 / 27)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյգք եւ ինդիքք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 14; 54 / 14)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիւք զթշուառական անձն (54 / 18)

Իսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն (54 / 33)

Ձի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տեառն հրամանին, յորոց աշտարակն ի վերայ անկաւ, այլ մերձակայիցն եւ յայլոց մեղաց ըմբռնումն, եւ հեռաւորացն խրատն եւ զգուշութիւն։ (55 / 23)

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 37)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 6)

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ իբրև ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր (57 / 10)

Ինայեաց եւ մեծարեաց զիւրոյ պատուանդանի աթոռոյ գտերն, եւ արկ ի սիրտ զազանամիտ թագաւորին Պարսից գէր եւ զինամ իբրև ի վերայ եղբօր սիրելոյ (58 / 30)

Եւ անջնջելի արին ի վերայ այնմ թագաւորութեանն հեղին։ (58 / 34)

այլալեզու եւ չար ազգաց զալ հեղուլ իբրև զջուրս բազումս ի վերայ աշխարհաց մերոց (58 / 41)

զի յայնմ հետէ յարձակեցան թշնամիք հ վերայ մեր (59 / 45)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ հ վերայ ամենայն երկրի (60 / 2)

Այլ տարածեցաւ առհասարակ հ վերայ մեր բարկութիւն սրտմտութեան տեառն. (60 / 5)

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրեւ ստուեր շրջեաք հ վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով (60 / 19)

զամենայն զքօսանս տանջանաց ա՛րկ հ վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր. եւ զամենայն ալիս փորձութեան յարո՛ հ վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեսցես զմեզ, տէր: (60 / 45; 60 / 46)

Շատ է մեզ այս՝ զի անուն սուրբ քո կոչեցեալ է հ վերայ մեր (61 / 2)

այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն հ վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 6)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուգ հասոյց տանն Տայոց: (7 / 9)

«Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. եւ յոր վերայ անկցի՝ հոսեսցէ զնա»: (14 / 16)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի գաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 21)

յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրեւ քսան եւ չորս հազար: (16 / 31)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն ապականեցին զամուրս նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին զամենեսին: (28 / 2)

Ո՛վ լեառն, համաձայն տեսանեմ զքեզ լերինն Գեղբուայ, յորոյ վերայ անկան ազունքն Իսրայէլի: (29 / 13)

Եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց (35 / 3)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք, անողորմաբար որպէս գազանք... անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 33)

բայց դուք պի՜նդ եւ ամուր կացեք, եւ ի տեղեացն վերայ զգուշացարուք: (38 / 3)

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 14)

Յորոյ վերայ զիշերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին, եւ քանզի ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն, որք յորժամ հասին մօտ ի շէնն, գտին խոտ բազում ի դարմանս անասնոց դիզեալ (43 / 26)

Եւ քանզի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին զհողք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք, այլեւ յԱրծի՛նն աւանէ բազումք, յորոց վերայ հասեալ թշնամեացն՝ առժամայն առակեցին զամուրս նորս: (46 / 45)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոս (47 / 7)

Յորոց վերայ սուր եղեալ անօրինացն՝ կոտորեցին զմայր առ մանկամբ եւ զորդի առաջի հօր. եւ առժամայն եղեւ քաղաքն բարեշէն՝ զուր արեան: (48 / 9)

յորոյ վերայ նստեալ ասպար առաջի ունելով, եւ մեծամիտ ամբարտաւանութեամբ դժոխալուր բանս բարբառէր (51 / 19)

ՎԵՐԻՆ - 2

Բայց եւ ի մահուան նորս նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց, վերին երթերն հերձեալ հրոյ փայլակն յանկարծակի ի դուրս անկեալ (12 / 30)

Այստքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան, որպէս զի կարիցեմք ի նպատակ բանիս ուղղել: (20 / 40)

ՎԵՐ Ի ՎԵՐՈՅ - 1

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ գտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց (40 / 22)

ՎԵՐՈՅ /նիսդ. բղղ. մաս / - 2

նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղեւ յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, գոր ի վերոյ փոքր ի շատէ նշանակեցաք: (40 / 13)

Իսկ նորա վեր ի վերոյ ընկալեալ՝ գտարօղ գանձին առ իւր արգել, ճանապարհ առնելով նովաւ յաշխարհն Բաբելացոց

(40 / 22)

ՎԵՐՁ - 3

ի դէպ է ասել առ նոսա զմարգարեական ողբսն. «Առաջ նորա դրախտ փափկութեան, եւ վերջ նորա դաշտ ապականութեան»: (4 / 40)

ՎԵՐՁ (61 / 33)

Արդ ի վերջէ յառաջինսն տանելի է մեզ զպատմութիւնս: (20 / 41)

ՎԵՐՁԻՆ - 6

Մինչեւ ուղերձեաց ի յինքն զվերջին պատուհասն՝ բնակից լինելով անդնդային խորոցն: (25 / 27)

ՎԱՍՆ ՎԵՐՁԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ Ի ՇՂՓԱՅ (1 / 13)

ՎԱՍՆ ՎԵՐՁԻՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ ՈՐ Ի ՇՂՓԱՅ (10 / 20)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսողացն. որ նման էր նշանացն վերջին աւերածին Երուսաղեմի (17 / 11)

Իսկ ի գալ վերջին պատերազմին, յորում ուշ եղեալ էր ամենեցուն, զի զկնի այնր յաղթութեանցն՝ ամէնն նմա հնազանդեսցին եւ զնա արասցեն թագաւոր (18 / 41)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս (52 / 42)

ՎԵՐՄՍԻՆ - 1

Եւ ժողովեալ բազմութիւն մարդկան՝ սկիզբն առնէ վերստին շինելոյ զԹէոդոսուպօլիս: (6 / 23)

ՎԵՑ - 1

Այսոքիկ են առօրեայ պատմութիւնք կեսարուն, որ թագաւորեաց ամիսս վեց: (18 / 17)

ՎԷՍ - 7

Եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ զվեմ հաստատունք (24 / 45)

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ (53 / 12)

զի իբրեւ գյորձանս զետոց ընդ վիմի հարեալ, այնպէս զօրքն Հոռոմոց ընդ նոսա հարեալ՝ ընդ կրունկն դառնային: (7 / 7)

Քանզի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս ամրացեալ էր (52 / 41)

«Դու ես վեմ, եւ ի վերայ այդր վիմի շինեցից զեկեղեցի իմ, եւ դրունք դժոխաց զնա մի յաղթահարեցեն»: (53 / 12)

«Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեցի. եւ յոյր վերայ անկցի՝ հոսեցէ զնա»: (14 / 16)

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին (28 / 8)

ՎԷՏՍ ՎԷՏՍ - 1

Ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օդոյն սղոխք ալեացն վէտսս վէտսս ի վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 20)

ՎԷՐ - 1

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ ոչ ինչ ունելով վէրսս յանձին: (38 / 42)

ՎԻԺԵԼ - 1

Մինչ զի արիւնն զօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով. զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 38)

ՎԻԺԵՄ - 1

Եւ ի սաստիկ տագնապէն, բազում կանայք յղի գոլով՝ վիժեցին զմանկունս (28 / 20)

ՎԻՀ - 1

քանզի զիրեանց կորստեան վիին չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումեք (52 / 17)

ՎԻՃԱԿ - 3

Ի սորա թագաւորութեանն եղև մեծ կոտորած զօրացն Հոռոմոց՝ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բերկրի, որ է ի վիճակի Արծրունեաց աշխարհին (16 / 19)

Իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ գտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն, որք վիճակի տեարք էին եւ եկեղեցոյ (31 / 39)

Այլ Աստուած՝ որ ոչ թողու զգաւազան մեղաւորացն համարձակել ի վիճակս արդարոցն, զի մի՛ ի չարութիւն արդարքն զձեռս իւրեանց ձգեսցեն (54 / 5)

ՎԻՃԱԿԱԿԻՑ - 1

նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դեւս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 28)

ՎԻՇՏ - 3

զի ի բազում վշտացն՝ որ պատահէր մեզ, երիթացեալս եւ խռուացեալս իբրև ստուեր շրջեաք ի վերայ երկրի դողալով եւ զարհուրելով (60 / 18)

Անդ էր տեսանել զվիշտս եւ զտագնապս իւրաքանչիւր հասակի (56 / 15)

Թերեւս որ մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչեւ ցե՞րբ զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 8)

ՎԻՊԱՍԱՆԵՄ - 1

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ (35 / 19)

ՎԻՍԱՑԵԱԼ - 1

Եւ որք յոյժ վիսացեայք էին ամբարտաւանութեամբ վասն իշխանութեան, այնքան ետուն ի հնազանդութիւն նմա զանձինս (52 / 5)

ՎԻՐԱՊ - 1

ո՛ր հայրապետական արժոն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական արժոռոյն եղ զարժոռ իւր (41 / 41)

ՎԻՐԱԻՈՐ - 1

Եւ սուր նոցա եկեր զվիս անկելոց վիրաւորաց (47 / 38)

ՎԻՐԱԻՈՐԵԱԼ - 2

Եւ զայս անողորմաբար չարաչար վիրաւորեալս զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ (46 / 22)

Իսկ կէսք չարապէս վիրաւորեայք, եւ ի ձայնէ պակասեալք, ուժգնակի շնչէին (28 / 29)

ՎԻՐԱԻՈՐԵՄ - 2

Ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ զտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր. իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. (49 / 24)

Եւ անդադար դօղանջիւք վիրաւորէին զօղն (28 / 46)

ՎԻՐՔ - 8

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեաւ յայտնապէս թէ ձեռն տեառն մատնեաց գՎիրս ի ձեռս նորա, (12 / 8)

Հեծելագորն անտէրունչ շրջեալ ոմն ի Պարսս, ոսն ի Յոյնս, ոմն ի Վիրս: (22 / 31)

Որպէս յառաջինսն ի սկզբան թագաւորութեան իւրոյ ապստամբեաց ի նմանէ Վարդ որ կոչի Սիկլառոս, եւ տարաւ զՀռոմս՝ համարեա թէ զքնաւ զամենն զհետ իւր, մինչ զի թագաւորին խնդրել զօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիրապաղատէն: (9 / 13)

Իսկ Աշոտոյ զներքին կողմն աշխարհին՝ որ հայի ի վերայ Պարսից եւ Վրաց: (5 / 43)

Եւ առաքէ դեսպանս առ Գեորգի Վրաց իշխեցօղն, զալ ինքեան ի հնազանդութիւն: (6 / 29)

Իսկ ի գալ երկրորդ ամին՝ առաքէ թագաւորն յարեւելս վերակացու աշխարհին զՆիկիտ ոմն ներքինի, որ եկեալ անցանէ ի գաւառն Վրաց: (13 / 11)

Իսկ ի մտանել երրորդ ամին՝ էլանէ յարեւելս Սիմովն ներքինի բազում զօրօք ...որ եկեալ անցանէ յաշխարհն Վրաց: (13 / 18)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ էտուն ցիալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն զերին հաճելի նմա (33 / 11)

ՎԿԱՅ - 2

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահաստ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին. զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր զգեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի Վկային եւ կարապետին Քրիստոսի (51 / 39)

գրադցրաձայնություն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգությունն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտերունական սոնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորհ խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն (20 / 27)

ՎԿԱՅՈՒԹԻԻՆ - 1

որ զի քան զայս զի՞նչ այլ ոք դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ, որ եւ ի սրբոց վկայությունս չերեւի ուրեք եղեալ: (47 / 23)

ՎՀԱՏԻՄ - 1

Ձայս ասացի, զի մի՛ վհատիցիմք յորժամ ի մէջ անհնարին փորձանաց անկանիցիմք: (39 / 7)

ՎՀՈՒԿ - 1

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին գալ ի յօգնականություն, զՍաւուղայն ախտացեալք առ վհուկն ընթացեալք (32 / 33)

ՎՃԱՐԵԼ - 4

Իսկ թագաւորն ...յոյժ կամեր խաղաղութեամբ վճարել զիր ճանապարհորդությունն, եւ աշխարհի մնալ չի շինութեան: (6 / 38)

Բայց չժամանեաց գործ ինչ վճարել, զի բոթ մահու թագաւորին զհետ եկն (13 / 19)

Ձայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել: (38 / 16)

Եւ այս սրտին դիր եղև Սուլտանին, եւ գնաց մեծաւ տրտմութեամբ յաշխարհն իւր. քանզի ոչ գոր ինչ կասեր՝ կարաց վճարել ինչ: (39 / 40)

աւա՛ղ է մեզ որ մեք զպարտիս հարցն մերոց վճարենք: (41 / 15)

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի. այլ փոքր բանիւ զմեծամեծ իրս վճարեսցուք: (57 / 2)

Եւ յորժամ վճարեցին զամենեսեան ի կենաց, ապա զանկելոցն զամենեցուն զկուշտան ծակեալ եւ զլեղիսն հանեալ՝ ի յամանս ժողովէին (47 / 27)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն (4 / 24)

Իսկ սա զգանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ ցաւէր նմա աշխարհի աւերումն (40 / 7)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել, եթէ յերկարեաց զկեանս իւր, այլ վաղահուպ մահու վճարեցան եւ բարձան ի կենաց: (4 / 6)

Եւ իբրեւ եմուտ յոսկի ծովակն լցեալ ջերմ ջրով, սպասաւորքն բուռն հարեալ զգիտոյ գլխոյ նորա ծածկեցին ընդ ջրովն մինչեւ վճարեցաւ ի կենաց՝ թագուհւոյն կամակից լինելով առնելեացն: (15 / 22)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօք եւ զանձուց առատատուր պարգեւօք, եւ ոչինչ վճարեցաւ այնու (32 / 41)

Արդ՝ եկն Լիպարիտն բազում աղաչանօք եւ զանձուց առատատուր պարգեւօք, եւ ոչինչ վճարեցաւ այնու (32 / 40)

Յորժամ թագաւորի սպառնալիքն վճարեցաւ, եւ նոքա կապանօքն արկան ի հնոցն, յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօգնականութիւն (39 / 19)

Եւ յանգման յաւորս մեր ժամանակ ոչ ծանեաւ Զմնացորդս պատուհասին վճարմամբ անցելոց: (3 / 14)

ՎՃԻՌ - 1

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ քան գմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ (47 / 11)

ՎՆԱՍ - 1

արձակեցեն զնոսա առանց վնասու յաշխարհն իւրեանց եւ ինքեանք կալցեն զամուրն եւ զդաստակերտս նորա: (16 / 45)

ՎՆԱՍԱԿԱՐ - 1

որք զորոմն վնասակար արմատաքի իլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ (52 / 49)

ՎՇՏԱԲԵՐ - 1

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն (50 / 26)

ՎՇՏԱԿԻՑ - 1

մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին (26 / 8)

ՎՇՏԱՄԲԵՐ - 1

Այտքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք (46 / 33)

ՎՌԱՆԳՔ - 1

Եւ եկեալ մինչեւ ի բերդաքաղաքն որ կոչի Բաբերդ, հանդիպի անդ գունդ մի ի զորացն Հռոմոց որ կոչին Վռանգք (36 / 16)

ՎՍՏԱՀԱՆԱՄ - 1

ասէ ցնոսա. Թէ որ ի ձէնջ վստահանայ ելանել զօրօք յարեւելս...յայնժամ թո՛ղ համարձակ գայ նստի թագաւոր (43 / 8)

ՎՍՏԱՀԱՑԵԱԼ - 1

յորս վստահացեալ, անպարտելի սկայագնին ընդդէմ ճակատեալ, զիւելապատակն նորա պարսաքարիւ ջարդեալ յերկիր ընկենոյր (19 / 13)

ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ - 1

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն...երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր բանից (6 / 31)

ՎՏԱԿ - 1

զի ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ (56 / 21)

ՎՏԱՆԳ - 1

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկանէր խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ (37 / 44)

ՎՏԱՆԳԱԻՈՐ - 1

Ջի սովոր է Աստուած ներել առ վայր մի յայնպիսի վտանգաւոր նեղութիւնս
(39 / 8)

ՎՏԱՆԳԵԱԼ - 1

որք խաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն
զԱստուած աղաչէին գալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 37)

ՎՏԱՐԱՆԴԻ - 1

Հաստատունք յաշխարհի ի պանդխտութեան իւրեանց Պանդխտեցան
երկրորդ անգամ եւ եղեն վտարանդիք Ի ձեռանէ պանդխտաց
ապստամբաց (3 / 18)

ՎՐԱՆ - 3

եւ վրանացն լարքն եւ ցիցքն ընդ երկիր կապեալ ի սաստկութենէ
դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 39)

Չոր ծանուցեալ կապադովկացի զօրուն, միաբանեալ յանկարծակի ի վերայ
հասին, եւ զլարս վրանին հատեալ ի վերայ ընկեցին (12 / 44)

եւ մեծաւ խնդութեամբ դիմեալ ի վերայ, լցան աւարաւ ի ձիոց եւ ի ջորեաց
եւ ի վրանից եւ յայլ կազմած (12 / 6)

ՎՐԱՑԻ - 1

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ... վստահութիւն տայր
բանից (6 / 30)

ՎՐԷԺ - 2

Եւ յանցանք հարցն մերոց ի մեզ լցեալ կատարեցաւ, ինդրել ի մենջ
զպարտիս վրիժուց նախնեացն մերոց: (60 / 11)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր (25 / 21)

ՎՐԷԺԽՆՆԴԻՐ - 1

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք,
անողորմաբար որպէս զազանք, սրտմտութեամբ եռացեալք
որպէս վրէժխնդիրք (35 / 35)

ՎՐԷԺԽՆՆԴՐՈՒԹԻՒՆ - 3

Վա՛յ Երուսաղէմ, վա՛յ քաղաք արեան. հասին
աւուրք վրէժխնդրութեան քո (17 / 17)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի
վրէժխնդրութիւն ինքեանց (58 / 39)

բայց ոչ զիտեմ եթէ վրէժխնդրութիւն էր այս Ռոմանոսին մահուն՝ որ
անիրաւապէս մեռաւ, եթէ ի բնէ ունէր զղիւահարութիւնն: (16 / 5)

ՎՐԻԺԱԳՈՐԾ - 1

Իշխանք սորա գողակիցք եղեն գողոց, վրիժագործք եւ արծաթոյ ծառայք.
(30 / 1)

ՏԱԲԷԷԼ - 1

կամեցան առնել իրեանց թագաւոր զՀոասիմ եւ գորդին Տարէկայ (4 / 10)

ՏԱԳՆԱՊ - 7

Եւ հանգեալ երկիր ի մեծամեծ տազնապէ (12 / 37)

Եւ ի սաստիկ տազնապէն, բազում կանայք յի գոլով՝ վիժեցին զմանկունս (28 / 19)

Վաղվաղակի շուրջ պատեալ եւ շտապ տազնապի հասուցանէին, մինչեւ յակամայ արտաքս հանին: (56 / 13)

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն ընդդէմ կալ շտապ տազնապի յարուցանէր, մինչեւ անդէն ակամայ յունական ճակատն կազմէր ընդդէմ կազմ ճակատուն Պարսից: (57 / 39)

Եւ ի քաջ արանցն Պարսից բազումս դիաթաւալ կացուցանէր, եւ շտապ տազնապի զօրացն առնէր: (58 / 13)

Ելեալ ի գիշերի՝ անկանէին ի մօտաւոր քաղաքսն, պատմելով նոցա զյանկարծահաս շտապ տազնապին որ եհաս նոցա: (15 / 4)

Անդ էր տեսանել զվիշտս եւ գտազնապս իւրաքանչիւր հասակի (56 / 15)

ՏԱԳՆԱՊԵՄ - 1

զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիրդ տեառն, երկիրդիւ սոցա տազնապեսցուք որ ըստ որ (60 / 38)

Իսկ զգօրսն աշխարհին՝ խաբանօք ի մի վայր ժողովէ, որպէս թէ պարգեւս տալ նոց (4 / 35)

Վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափխազին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին (10 / 12)

Եւ զի խոստացեալ էր՝ յետ իւր վախճանին զիւր գաւառն տալ ի թագաւորն (10 / 16)

Եւ գրէ առ թագաւորն տալ գոր խնդրէրն. (10 / 29)

Ապա հրամայէ թագաւորն զգլուխ սպանելոցն ի մի վայր հաւաքել, եւ առ մի մի բերողացն տալ մի մի դահեկան (11 / 13)

Իսկ թագաւորն ոչինչ բարի յիշատակաց արժանի լեալ... հրապարակախօս լինէր ընդ զօրս իւր, մինչեւ ի հասարակ ատուրն տալ ըստ իշխանութեան զարքունատուր պարգեւսն (15 / 18)

Եւ երթեալ անդ՝ դարձեալ խորհի զխորհուրդ նանրութեան, տալ գոր ունէր՝ ընդ ձեռամբ Հոռոմոց, եւ ելանել առ նոսա: (21 / 30)

Խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին (23 / 37)

Ոչ ինչ է, ասէ, վասն այդր տալ մեզ քեզ պատասխանի. եւ ապա զի՞նչ: (39 / 18)

Թագաւորն ...պարգեւս խոստանայր եւ զԿիրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա(48 / 32)

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի եւ արգելու զարգանդ առ ի տալոյ զպտուղ ի ժամու իւրում առ ի կերակուր մարդկան: (30 / 5)

Զայս լուեալ իշխանացն, գնացին առանց պատասխանի տալոյ յիրաքանչիւր ի բայաթ: (43 / 12)

Կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնելով զնա սինկլիտոս, զամենայն հոգս եւ զիրատունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 3)

Ո՛հ եւ աւաղ աւուրն այնորիկ լուսանալոյ. զի լոյսն որ յաւուրն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւուրն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ, իշխան տուրնջեան եւ գիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից. մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, եւ միւսն գազանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 40)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց... հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 4)

ՏԱԿԱԻԻՆ - 2

Սակայն այսու ամենայնիւ ո՛չ շիջաւ բարկութիւն նորա. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է ա՛յլս ի վերայ սորին յաւելուլ չարիս: (7 / 47)

Եւ չշիջաւ սրտմտութիւն բարկութեան տեառն. այլ տակաւին ձեռն իւր բարձրացեալ է՝ լի բաժակաւ յանապակ գինւոյ արբուցանել՝ արբուցումն չար: (46 / 26)

ՏԱՃԱՐ - 6

բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 17)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն արբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն, եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 11)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան զգարդարանս նորա, եւ պղծեցին գտաճարն սուրբ (31 / 2; 31 / 1)

Հրայրեաց եղեւ տաճարն սուրբ. (31 / 5)

ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, եւ պղծեցին գտաճար սուրբ քո. (31 / 11)

ՏԱՃԻԿ - 4

Իսկ ի ժամ հեղյոյ զտէրունական իւղն ի ջուրն, այր մի տաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն՝ խնդրէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 25)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր հարիւր կամ զհազար այր, եւ անկեալ ի վերայ բիրաւոր բազմութեանցն, անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 18)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ ղեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ զայս. եթէ Կամ տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց. կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 20; 40 / 18)

ՏԱՃԿԱՍՏԱՆ - 1

Եւ առաքէ ի մեծն Անտիոք զՏաճկաստանի եւ զհարաւային կողման զհոգսն յանձն առնելով նմա: (15 / 45)

ՏԱՄ - 62

գրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ, որ ունի օրինակ զայս. եթէ՛ Ջոր ի Կիրապաղատին բաժնէ էտու հօր քում ի պարզել՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 45)

բազումք ի մեծամեծացն՝ զհայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն էտուն: (6 / 19)

բազումք ակամայ կամօք էտուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն. քանզի կարծեցին զնա զոլ թագաւոր վասն բազում պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 37)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ էտուն ցիսալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա. (33 / 12)

գերի կանանցն զհետ իւրեանց Էտուն տանել: (47 / 29)

այնքան Էտուն ի հնազանդութիւն նմա զանձինս, որ թէ եւ զհոգիս հանել
հրամայեր՝ չէր ոք որ ընդդիմանայր (52 / 6)

Եւ տայ Բագարատայ զպատիւ կիրապաղատութեան եւ հօր նորա՝
զմագիստրոսութեան (4 / 14)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլդարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ
իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 33)

Որոց եկեալ թագաւորն Ափխազաց Գեորգի՝ ի խաղաղութիւն համոզեաց
զնոսա. եւ տայ բաժին երկանուանն Սմբատայ՝ զամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ
գաւառք, վասն անդրանկութեանն (5 / 40)

հրաման տայ խաղացուցանել ի գաւառն Խաղտեաց (6 / 42)

պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛
երիտասարդին (7 / 12)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիւր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի
ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ (9 / 25)

Եւ տայ նոցա ըստ արժանեաց զհուս եւ աւանս գրով եւ մատանեաւ
ժառանգութիւն յաւիտենից: (13 / 14)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի
զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի (13 / 29)

հրաման տայ ոսկի լականաւ ջուր պատրաստել առ ի լոզանալ նմա: (15 / 19)

Եւ տայ զԹէսաղոնիկն ի ձեռս նորա: (15 / 43)

Զոր իբրեւ ետես Թեոդոռայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել
զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն (17 / 44)

հրաման տայ որք մերձն կային եթէ ելեալ խնդրեցէք զայր ոք ՚ի Հայոց զո՛ր եւ
գտանիցէք, եւ աճէք այսր: (20 / 44)

այլ զամուրն նչ տայ ի Գագիկ (21 / 28)

յառաջ կացեալ [տայ](#) զբանալին Բջնոյ ցթագաւորն (23 / 31)

իսկ նա անճարեալ, [տայ](#) նոցա առաջնորդ յիւրայնոցն (46 / 1)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեա... խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն [տայ](#): (53 / 48)

Զի տէր է որ շինէ եւ քակէ, [տայ](#) զամուրս ի դողումն եւ զբարձր աշտարակս ի կործանումն (55 / 12)

ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամրութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ [տայ](#) զբարձր աշտարակս ի կոխումն եւ զքաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 29)

Եւ պատուէր [ես](#) նմա՝ որպէս Դաւիթ Սողոմոնի, զխռովիչս թագաւորութեանն, եւ զայնոսիկ որ ոչ կամէին զթագաւորելն նորա ի վերայ իւրեանց, ոչ պահել կենդանի. (12 / 25)

Սա քանզի բազում ազգականս ունէր եւ եղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն [ես](#) ի ձեռս նոցա: (15 / 42)

Եւ տեսեալ զնա թագաւորին [ես](#) զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա (20 / 47)

Սուլտանն իբրեւ լուաւ թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ բազուկ նորա հատեալ, [ես](#) տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն (36 / 37)

զանխօս անասունն մարդկեղէն բանիւ [ես](#) բարբառել (38 / 6)

Վասն որոյ [ոչ էս](#) թոյլ զօրացն հանգիստ առնուլ մինչեւ զայցեն ժողովեացին ի նա ա՛յլ բազմութիւնքն (57 / 29)

Այլ յինքն ամփոփեալ զգօրութիւն իւր ի մէնջ, եւ մատնեաց զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց եւ ի նախատինս դրացեաց մերոց. եւ իբրեւ զոչխար ի զենումն [ես](#): (58 / 19)

առ զսուսեր եւ զկարողութիւն ի նոցանէ՝ եւ [ես](#) թշնամեացն (58 / 22)

Չոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի [չտամ](#) ումեք: (5 / 1)

Եւ թէ որ հարցանէր թէ Ուստի՞ կամ յորմէ՛ գաւառէ եւ, կամ վասն է՞ր ասեւ զայդ, [տայր](#) ինչ պատասխանի. այլ հանապազ գնոյնն ասէր եւ յասելոյն ոչ դադարէր: (17 / 25)

Իսկ որք հրամանատարքն էին՝ բանիք հաւանութիւն [տային](#), բայց թագուցանէին առ ինքեանս զհրամանս թագաւորին. քանզի ոչ կամէին եթէ

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգա... երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն [տայր](#) բանից (6 / 31)

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման [տայր](#) հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկոմի (6 / 40)

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման [տայր](#) տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 10)

Եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, նեղ եւ նուրբ ձայնիւ հայցէին հայթայթանս ծարաւոյն գտանել, եւ ոչ որ էր որ [տայր](#) (28 / 28)

Վասն որոյ ի խմբել պատերազմին, որդի Բուլղարին իւրայնովքն ի թիկունս դարձեալ՝ համարձակութիւն [տայր](#) թշնամեացն (32 / 43)

Ի հեռաւոր աշխարհաց [տայր](#) ածել կանայս (40 / 9)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տեառն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ [տայր](#) զյաղթութիւնն (58 / 15)

Իսկ ընդ մեծամեծսն ատենախօս եղեալ, ասէ. Կամ ելէք ընդդէմ Պարսից ի պատերազմ, եւ [մի տայր](#) գերկիր ապականել. կամ թէ ոչ, զձեր հոռոցն հարկեցից Պարսից, եւ պահեցից զաշխարհս ի խաղաղութեան: (44 / 13)

Գրէ զիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին, զի յետ իմոյ վախճանին՝ զիմ քաղաքս եւ զերկիրս նմա [տաց](#) ի ժառանգութիւն (8 / 23)

Եւ եւ [տաց](#) ասէ առանց պատերազմի զքաղաքս ի ձեռս նորա: (14 / 40)

Եւ եւ [տաց](#) քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառսն որ շուրջ գնովաւ: (23 / 26)

Եւ եւ [տաց](#) զքաղաքս եւ զայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 43)

զի տագէ նմա իշխանութիւն եւ ժառանգութիւն յաւիտենից, գրով եւ թագաւորական մատանեաւ յաշխարհն Հռոմոց (14 / 39)

զի նա տագէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 33)

Յայնմ հետէ բարձաւ զօրութիւն յիշխանաց եւ ի զինուորաց, եւ նչ տուաւ յաղթութիւն այնմ թագաւորութեան (58 / 36)

Գրէ զիր եւ տն իր կտակ թագաւորին (8 / 22)

այլ տն իր զիմ հայրենիքն՝ զոր Կիրապաղատն ինձ տուեալ է, տն իր զքո որդիդ ինձ պատանդ. (11 / 19; 11 / 20)

Տա՛ր զգիրդ եւ տն իր ի թագաւորն Հայոց. եւ ասա, թէ որովհետեւ հանգոյն ամենայն հողածնաց մահու հրաւէրս եւ մեզ ժամանեաց, ա՛ն զգիր քո եւ տն իր զթագաւորութիւնդ որդւոյ քո, եւ որդի քո որդւոց իւրեանց մինչեւ յաւիտեան: (21 / 1; 21 / 3)

եւ ինդրէր թէ Տն իր զԱնի (23 / 26)

Կամ տնուք զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի տաճկաց, կամ տն իր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 19; 40 / 20)

Կամ տն իր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ զերկիրդ զերի տանիմք: (40 / 38)

Արդ եթէ այս ամենայն զոր պատմեցաք, վասն մեր չարեացն եհաս ի վերայ մեր, ձա՛յն տնուք երկնի եւ որ ի նմա եւ որ ի վերայ նորա. ձա՛յն տնուք երկրի եւ որ ի նմա կենդանիք. ձա՛յն տնուք լերանց եւ բլրոց. ծառոց եւ անտառախիտ մայրեաց, թող լան եւ ողբան զմեր կործանումն: (42 / 17; 42 / 17; 42 / 18)

SUՅԱՆ - 1

ասէր, թէ «Յիմարեցան իշխանք Տայանու, որ էին իմաստուն խորհրդականք թագաւորին» (32 / 15)

Կոստանդին թագաւորեցէ: (12 / 16)

ՏԱՅՔ - 10

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (1 / 11)

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայնց, ե (3 / 38)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայնց ելանել (4 / 5)

Որոց ընդդէմ եկեալ քաջացն Տայնց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց (5 / 3)

Այս եղև սկիզբն կործանման տանն Տայնց: (5 / 5)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուգ հասոյց տանն Տայնց: (7 / 10)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԹԱԳԱԻՈՐՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ ԴԱՐՁ ԱՌՆԷ Ի ՎԵՐԱՅ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԱՅՈՑ, ՅՈՐՈՒՄ ՊԱՐՏԵՅԱՆ ԶՕՐՔՆ ՎԵՌԻԱՑԻՈՑ (8 / 32)

Իսկ ինքնակալն զձմեռոցսն ի գլուխ հանեալ ի մարմանդսն Պոնդոսի, ի հասանել գարնանաբեր ժամանակին, խաղայ դարձեալ նոյն հետայն ի վերայ Տայնց. (8 / 35)

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչև ի Խաղտեաց գաւառն. իսկ ի հիւսիսի՝ մինչև ի Սպեր եւ մինչև յամուրսն Տայնց եւ Արշարունեաց (26 / 17)

Իսկ որ ի Տայսն մտին, առեալ զերկիրն եւ հասեալք մինչև ի գետն մեծ՝ որ կոչի Ծորոխ, եւ զկնի գետոյն դարձեալ իջին յաշխարհն Խաղտեաց (36 / 12)

ՏԱՆԵԼ - 4

յետոյ հրամայեաց ի մետաղս տանել գնա, որ եւ ի նմին իսկ վախճանեցաւ: (14 / 11)

Իսկ զկենդանեացն զկառաջ ո՛ր լսելիք տանել կարէին (28 / 38)

Սուլտանն իբրև լուսա թէ մեռաւ, հրամայեաց սպանանել զնա, եւ զաջ
բազուկ նորա հատեալ, եւ տանել Արսուբանայ ի մխիթարութիւն (36 / 37)

գերի կանանցն զհետ իւրեանց ետուն տանել: (47 / 29)

ՏԱՆԵԼԻ - 2

Արդ ի վերջէ յառաջինսն տանելի է մեզ զպատմութիւնս: (20 / 41)

Այլ եւ ի վեր տանելի է մեզ բանս (22 / 9)

ՏԱՆԻՍ - 21

կամ որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս
իւրեանց տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 34)

յառաջ զձի եւ զջորի երամակ արարեալ՝ դատարկ վարէին, եւ ճանապարհ
բանային, եւ ապա զգերին եւ զաղխն յետոյ տանէին (51 / 12)

եւ ասէ. Տա՛ր զգիրդ եւ տո՛ւր ի թագաւորն Հայոց (21 / 1)

Որ եւ եղև իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս
առաջնորդեալ տանի զմեզ, (17 / 8)

նախատանօք ասէին՝ թէ Տանիւք եւ ձիոցն լուսին առնենք (6 / 8)

Կամ տո՛ւր զապստամբսդ ի մեզ, կամ թէ ո՛չ գերկիրդ գերի տանիւք: (40 / 39)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր
նոքա կրեցին (47 / 19)

Ո՛վ լսելիք տանիցին զթշուառութեանս մերոյ զպատմութիւն: (22 / 40)

Իսկ զՍմբատ կալեալ տարան առ Գեորգի (6 / 10)

տարան եղին իի բերդին՝ որ կոչի Խաղտոյ Առիճ: (24 / 34)

Եւ ապա հանեալ զնոսա անտի, տարան ի Կոստանդնուպօլիս առաջի թագաւորին (24 / 37)

Մտին հեթանոսք ի տաճարն սուրբ, եւ յաւարի տարան զգարդարանս նորա, եւ պղծեցին զտաճարն սուրբ (31 / 1)

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն քանիս ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս զերի տարան, զԱրծն այրեցին, եւ զայլ քաղաքս եւ զաւանս (34 / 31)

Իսկ զմի ոմն յազատացն կալեալ, որում անուն էր Թաթուլ որ էր այր հզօր եւ պատերազմասէր, զոր առեալ տարան առ Սուլտանն: (36 / 31)

Իսկ որ ի բերդին էին, ելեալ զգերի եւ զաւար որքան կարացին՝ ի ներքս տարան. (51 / 25)

ասէ՛ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է, զոր անիրաւարար տարաւ յինէն Սմբատ: (5 / 46)

Եւ տարաւ զՀոռոմս՝ համարեա թէ զբնաւ զամենն զհետ իւր, մինչ զի թագաւորին խնդրել զօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիրապատէն: (9 / 11)

Եւ գտեալ զգիր նամակին Հայոց, իբրեւ իւրեան սեպհական ժառանգութիւն՝ հոգ տարաւ առնուլ զքաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 14)

քանզի եւ զԱնանիա զերեց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ոմն, որ ունէր զպատիւ կէս թագաւորութեան: (24 / 38)

Ջոր իբրեւ լուսւ թագաւորն՝ առաքեաց խնդրակս, եւ տարաւ զնա առ իւր եւ զգանձս՝ զոր եւ գտին թէ անդ եւ թէ ի Հայս (33 / 27)

քանզի յորժամ Պարսիկք զհտացին զսոցա մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով, տարաւ յանգ զաշխարհաւեր կործանումն: (45 / 15)

ՏԱՆԻՔ - 1

Եւ եղեն արդարեւ ըստ մարգարէին, որպէս խոտ տանեաց որ մինչչեւ ի բուռն եկեալ էր՝ չորացաւ (18 / 14)

ՏԱՆՈՒՏԷՐ - 1

Եւ այս եղև ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, եւ ի ննջել բարի տանուտեարն որ ցորենոյն էր սերմանօղ (52 / 45)

ՏԱՆՁԱՆՔ - 11

Քանզի խնդրէ Աստուած՝ զի յորժամ գոմանս տանջանաց մատնիցէ, մերձաւորքն ընդ նոսա վշտակից լինիցին (26 / 7)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ խրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹուրքաստան եւ գտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն (49 / 1)

զամենայն զբօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր (60 / 45)

նա է մայր եւ սկիզբն ամենայն չարեաց, զի ի մարդկանէ դէս գործէ, եւ նոցին տանջանացն վիճակակից առնէ: (30 / 28)

խրատու գաւազանն՝ հայրական է, իսկ տանջանացն՝ դատաւորի (49 / 3)

որպէս Դաւիթ զտանջանս մեղաւորաց ասէ (49 / 4)

զայս զի՞նչ այլ ոք դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ, (47 / 23)

ասէ. «Բազում տանջանք են մեղաւորաց. եւ խրատք քո ուսուցէ զիս (49 / 4)

եւ այնպիսի դառն տանջանօք տանջեալ, յետոյ ապա սպանանէին (47 / 21)

Ձի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել, եւ զամենայն հասակ արկանել ընդ տանջանօք (60 / 24)

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի, զի անդ թերթեւագոյն առնիցէ զտանջանսն. (50 / 21)

ՏԱՆՁԵԱԼ - 4

Այլ մեք զՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն, եւ գոյժ յիմարին յիրոց ախտակցաց, որ երբեմն տանջեալ խոստովան լինի ասելով (25 / 24)

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ...տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին, եւ այնպիսի դառն տանջանօք տանջեալ յետոյ ապա սպանանէին (47 / 21)

Եւ որպէս առ Մովսեսի տասն հարուածեալ գաւազանան տանջեալ զԵզրիպտոս ասէր Աստուած (49 / 17)

Աւել տանջելոցն վայիւք հնչէին առհասարակ արձագանք լերանցն: (47 / 26)

ՏԱՆՁԵՄ - 1

Եւ յորժամ անլուր իրատուն լինիցիմք, տիրական իշխանութեամբն տանջէ (50 / 20)

ՏԱՆՁԻՄ - 1

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան (11 / 45)

զկէսս ի մեղաւորաց աստ դատի...եւ զկէսս հանդերձելոցն պահէ, եւ են որ աստ տանջին եւ անդ (50 / 22)

ՏԱՊԱԼԵԼ - 1

Եւ կարծէր այնու հիմամբ տապալել զեկեղեցի սուրբ (53 / 10)

ՏԱՊԱԼԵՄ - 1

զի գառաջինն թէպէտ եւ անառ մնաց Մանագկերտ՝ սակայն բազում աշխարհ սրով եւ գերութեամբ տապալեաց (59 / 4)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիրութիւն եւ անթիւ սպառազինօք... տապալէր գաշխարհս բազումս (55 / 42)

ՏԱՌԱՊԱՆՔ - 2

զոր օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց (42 / 24)

եւ օր ըստ օրէ յաւելոյր եւս ի չարչարանսն եւ ի տառապանսն: (61 / 12)

ՏԱՌԱՊԵԱԼ - 2

«Աչք տեառն բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ (20 / 1)

Ա՛յ տառապեալ չորքոտանի, թո՛ղ թէ նա զիր ժամանակն մեղս արար եւ մեռաւ, դու զի՞նչ մեղար որ ընդ նմա մեռանիս: (53 / 36)

ՏԱՌԵՂՆ - 1

զի ո՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն (45 / 1)

ՏԱՄՆ - 8

որպէս եւ անդ ի միոջէ սկսեալ՝ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զխրատ (25 / 30)

Արդ այլ քաղաքաց եւ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս յանգէր, ի տասն կամ եւս աւելի կամ պակաս (49 / 48)

Բայց բարութք ասէր վատշուէրն, թէ մասն Աստուծոյ է այս. զի ձեռն տասն մատամբք ունի առ գործն զկատարելութիւն. որպէս եւ անդ ի միոջէ

սկսեալ՝ ի տասն աւարտեաց զհարուածոցն զխրատ, եւ ապա արձակեաց զԻսրայէլ: (25 / 29)

Ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց զքաղաքն՝ եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ, եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 7)

Եւ այս եղև ի հինգհարիւր վեց թուականիս մերոյ, յորում հռոռմ դիքտիոնի էր տասն: (44 / 20)

Եւ որպէս առ Մովսեսի տասն հարուածեայ գաւազանաւն տանջեալ զԵգիպտոս ասէր Աստուած, թէ «Այս է զօրութիւն իմ մեծ». այժմ ամենայն մեզ հանդիպեցաւ: (49 / 16)

ապա եւ թագաւորն Յունաց զկնի տասն ամաց գործ պատերազմի յանձն առնոյր ըստ նախանձու եւ արիական բնութեանն (57 / 8)

SUSFUԿ - 1

տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա (20 / 33)

SԱՐԱԺԱՄ - 1

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ զեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածեալ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 44)

SԱՐԱԾԵԱԼ - 1

որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զնմանութիւն (20 / 18)

ՏԱՐԱԾԵՄ - 1

Կանգնեաց զխորանն իւր ընդդէմ քաղաքին Անույ, եւ տարածեաց զբանակս իւր ընդ լայնութիւն երկրին: (55 / 44)

ՏԱՐԱԾԻՄ - 3

ազգն հեթանոսաց որք ի վաղնջուց ի խշտիս իւրեանց մոնչէին... Ելին եւ տարածեցան ընդ երեսս երկրի (27 / 44)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի (60 / 2)

Այլ տարածեցաւ առհասարակ ի վերայ մեր բարկութիւն սրտմտութեան տեառն. (60 / 5)

ՏԱՐԱԿՈՅՍ - 1

Յետ անկատար թագաւորութեան կեսարու՝ մոնչեալ մատակ առիւծն ի վերայ ընկերին ի խշտիս իւր, քանզի ոչ սակաւ տարակոյսք գնա պաշարեալ պահէին, զի զոք յիւրայնոց չունէր արժանաւոր թագաւորութեան (18 / 24)

ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆՔ - 3

Զոր իբրեւ լուաւ ինքնակալն՝ ի մեծի տարակուսանաց միջի անկեալ կայր, եւ երթեալ ամրանայ յամուրս բերդի միոջ որ կոչի Մազդատ(9 / 4)

Արդ իբրեւ այնպիսի աղէտք տարակուսանաց եւ աշխարհահեծ երկունք տարածեցաւ ի վերայ ամենայն երկրի (60 / 1)

Եւ իբրեւ ամենայն մարդ ի ծուփս եւ ի տարակուսանս անկեալ կայր (53 / 39)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկաներ խորհուրդս բարուք ի սիրտ իշխանի միոջ (37 / 44)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեայ էին անիրաւարար, առ որս ոչ կարաց համբերե (6 / 13)

Երիս բերդս իւրեանց դաստակերտօքն խնդրեր ի Գեորգե, զոր Գուրգենայ տարեայ էր ի բաժնէն Կիրապաղատին անիրաւարար (10 / 22)

Որ եւ զԱսորոց եպիսկոպոսն տարեայ ի Կոստանդնուպօլիս, ձաղ եւ ծանակ արարեա (14 / 8)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեայ ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն զերին հաճելի նմա (33 / 11)

տուր զքաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեայ են ի տաճկաց, (40 / 20)

զորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեայ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին (47 / 20)

Եւ տարեայ ի ներքս զԿոմիանոս, թագաւորեցուցին: (48 / 42)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեայ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել (49 / 9)

Զկնի այսր պատմութեանս, ի գալ տարւոյն էր թուականիս մերոյ ամբ հինգհարիւր երեք: (34 / 29)

Վա՛յ տարւոյն, վա՛յ աշխարհաւեր խորհրդոյն, յորում կործանեալ ապականեցան բնակիչք երկրի (44 / 21)

Արդ ի սկսանել տարւոյն, գորոյ գլիշատակն վայիւ արարաք, եւ նոքա իբրեւ զգայլս գիշախանձս՝ որք հանդիպին հօտի՝ որոյ ոչ գուցէ հովիւ, զի ոչ թէ իւրեանց կերովն միայն շատանան, այլ զամենայն ջանան կոտորել: (45 / 16)

Արդ վշտաբեր տարւոյն յաշուն հասանելոյ, մինչդեռ Հոռոմք զթագաւորացն աղմկան էին պատանդեալ, ի մտանել արեգ ամսեանն, դարձեալ ա՛յլ զօր էլ ի Պարսից, թէ յառաջնոցն եւ թէ նոր՝ ոչ գիտեմ (50 / 26)

արժանաւորացն հրամայէր ի տարւոջն երիս միայն մատուցանել պատարագս: (53 / 28)

Այս ամենայն յաշխարհաւեր տարւոջս գործեցաւ: (48 / 44)

ՏԱՐՄ - 1

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարւմբ... քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն (44 / 43)

ՏԱՐՆՏԱՅ - 2

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին, եւ երկու վանս ի Տարնտայ: (33 / 44)

Եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. (33 / 31)

ՏԱՐՈՂ - 1

Եւ հրամայէ տարոնդացն հատանել զլեզու նորա: (10 / 40)

SU.ԸԲ - 1

Թէ որպէս արագաքայլ եւ աշխարհահայեաց գեղեցիկ եւ լուսաւոր տարրն՝ զի մինչդեռ էր կատարելապէս լուսով, եւ զմիջակն ունէր ճանապարհի ընթացս, երագընթաց շարժմամբ ընդ ճանապարհն ճեպէր ի կիսագունդն անստուեր (59 / 27)

SU.ԸՕՆ - 4

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. յարեւմուտս՝ մինչեւ ի Խաղտեաց գաւառն... իսկ ի հարաւ մինչեւ ի Supoն եւ մինչեւ ի գաւառն Հաշտենից (26 / 18)

մտեալ ի գաւառն Խլաթայ եւ առեալ աւար բագում, ածին ի Supoն: (40 / 37)

Իսկ ի կողմանս Supoնյ Թեոդորոս որդի Ահարոնի, զոր Աւանն կոչէին ըստ իւրեանց լեզուին, զգիրն պակաս ունելով, որ նա էր իշխան գաւառին: (40 / 33)

Իսկ արինարբու գագանացն պարտաւորեալ ի շիփս եղեալ, եւ ի մտանել նոցա ի սահմանս Supoնյ. իջին զօրք ի լեռնէն Սիմն կոչեցեալ, զոր մարդկան սովորութիւնք Սանասունք ասեն ըստ անուան նախնւոյն իւրեանց (51 / 31)

SU.ԸՕՆԱՅԻ - 1

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք... եւ Ստեփաննոս Տարոնացին որ զաշխարհապատում գիրսն շարագրեաց սքանչելի յօրինուածովք (5 / 23)

SU.Փ - 1

Յետ երից ատուրց շարժեալ ամենայն բանակաւն, իսաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ (37 / 11)

ՏԵՂԱԿԱԼ - 1

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն... գնա առաքե թագաւորն տեղակայ քաղաքին
Անույ: (24 / 8)

ՏԵՂԱՄ - 1

Եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր եւ ծծումբ, եւ այրեաց գնա (31 / 18)

ՏԵՂԱՊԱՀ - 1

Իսկ թէ որ չառնու յանձն գասացեալս, տեղապահ եւ բաւական եմ: (43 / 11)

ՏԵՂԵԱԿ - 1

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով գաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր
արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն (38 / 12)

ՏԵՂԵԿԱՑԵԱԼ - 3

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն խնդրէ, եւ տեղեկացեալ ի
նմանէ ցանկալ նմա լինել քրիստոնեայ, եւ հրամայէ նմա իջանել ի
ջուրն: (24 / 26)

Եւ տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ երթեալ
պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 16)

Իսկ նոքա ըստ իւրեանց իմաստութեանն տեղեկացեալ, եւ ի վերայ հասեալ
գործոյն՝ ոչ առնուն յանձն (54 / 32)

ՏԵՂԻ - 80 նայել նախադր.

Արդ այս աստանօր գտեղի կայք քանս. (45 / 3)

Որոյ երթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (10 / 40)

Էւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 34)

Իսկ թագուհոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ (17 / 32)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ զնորին քեռորդի (33 / 25)

Իբրեւ ետես եթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զքանալին Բջնոյ ցթագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 31)

Իսկ նա իբրեւ ծանեալ զայն, ասպատակաւ առ զերկիրն եւ դարձաւ ի տեղի իւր (45 / 39)

Իսկ մի ոմն յիշխանացն ի կողմանէն Աշոտոյ ...ասէ՝ թէ Շատիկ իմ բնական տեղի է (5 / 46)

Վասն զի նոքա յապստամբելն իւրեանց դաշնաւորք եղեն Ափխազին եւ խոստացան մինչեւ յայն տեղի տալ նմա ի բաժին (10 / 12)

Էւ իսաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն ասելով, եթէ Հրամայեալ է քեզ թագաւորն տեղի բնակութեան ի Կարին գաւառի յԱրծին աւանի: (24 / 18)

որովք ի բազմութենէ նոցա եռայր առհասարակ տեղի քանակի նոցա: (28 / 36)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպօլիս. եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. քանզի անդ հրամայեցին նմա տեղի բնակութեան: (33 / 31)

աշխարհս ամենայն յանկարծակի լի եղև խռովութեամբ, եւ ոչ ուրեք գտանիւր տեղի ապաւինի (36 / 43)

Իսկ արիւնարբու գազանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն...մտին ի քաղաքն. (39 / 36)

Բայց այժմ շէնք աւերակք եւ ամայիք եւ անմարդիք, եւ նոցա ոչ գոյ տեղի բնակութեան (44 / 48)

Արդ գոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղև նոցա գուր ապականութեան (46 / 42)

ասեն եթէ այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ ոք տեսեալ (48 / 38)

որքան եւ տեղի լինի խրատու՝ քաղցրութեամբ եւ հայրաբար խրատէ (50 / 19)

եւ արտասուաց եւ հառաչանաց մերոց տեղի ո՛չ գոյր (60 / 15)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան. անտերունչ եւ անվերակացու՝ ըստ հոգոյ եւ ըստ մարմնոյ, եւ ոչ գոյ մի տեղի ապաստանի գտանել մեզ (60 / 34)

Իսկ Աշոտ՝ վասն զի որ շուրջ զսահմանաւ նորա մեծամեծք էին, զբազումս ի տեղեաց նորա տարեալ էին անիրաւաբար, առ որս ոչ կարաց համբերել (6 / 12)

քանզի ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս (29 / 22)

Այսոքիկ երկուց էր տեղեաց՝ լերինն եւ քաղաքիս գողորմելի պատմութիւնս. (32 / 6)

վասն որոյ եւ ես ի բաց եղեալ զանձին դանդաղանս, զրեցից զգլխաւոր տեղեաց մի ըստ միոջէ զանհնարին չարիսն: (35 / 28)

եւ ուր լսէին զմարդաբնակ տեղեաց գիշերագնաց եղեալ՝ յանկարծուստ ի վերայ անկանէին (43 / 18)

եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիր յանցնիր տեղեաց աշխարհաց եւ քաղաքաց (61 / 8)

բայց դուք պինդ եւ ամուր կացէք, եւ ի տեղեացն վերայ զգուշացարուք: (38 / 3)

բայց քաղաքին եւ այլ շինանիստ տեղեացն՝ չմեղան ինչ: (5 / 4)

զի ի բարձրութենէ տեղեացն՝ զստոյգ գիտութիւնն յայտ արարին ըստ սաղմոսողին երգոցն (19 / 47)

Բազում եւ անհամար հոգիք ի վերագոյն գաւառացն, վասն տեղեացն ամրութեան՝ անդր ժողովեալ էին: (35 / 32)

Նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչեւ ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 47)

Ի գառ ի կող տեղին ի յորդութենէ գնացիցն զհող երկրին հեղեղատէին: (35 / 40)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ գտեղիս բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս (23 / 33)

Եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 12)

Իսկ թագաւորն զորդիս Բուլդարաց բռնակալին հանեալ ի ժառանգութենէ իւրեանց զարմօք եւ ազգաւ, եւ տայ նոցա տեղիս յաշխարհն Հոռոմոց (4 / 34)

բազումք ի մեծամեծացն՝ գիայրենի տեղիս իւրեանց ի նա թողեալ, նմա զանձինս կամօք ի հնազանդութիւն ետուն: (6 / 18)

Եւ որք հետի ոտիք ի տես հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդոց, անկեալ ի պատուոյ (7 / 40)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթուղիկէն ելեալ ամրանային, եւ այլք յամուր տեղիս կամ յաշտարակս: (15 / 8)

Իսկ պաշարիչքն գրբազում տեղիս հրով ապականեցին մինչեւ ի նոյն ինքն ի սուրբ կաթուղիկէն հուր ընկեցին: (15 / 8)

Արդ այժմ թագաւորն անկեալ ի պատուոյ, իբրեւ զգերի կալանաւոր նստի ի հեռաբնակ տեղիս (22 / 28)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տունեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, (24 / 2)

Արդ թեպետ եւ յամենայն տեղիս որս բաւականապէս պատրաստեցաւ նոցա, քանզի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա (27 / 46)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում ողբոց արժանի. զի գոմանս ի նոցանէ որք ի բուն անկանէին՝ սրամահ առնէին եւ որք յառապար տեղիս անկանէին եւ ամրանային, նետիւք խոցոտեալ սատակէին (28 / 6)

Եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին գտունս եւ զեկեղեցիս (34 / 46)

Չայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր, վասն զի կործանեցան բնակիչք նորա. բարձաւ ուրախութիւն յերեսաց ամենայն երկրի. յամենայն տեղիս ողբք եւ հառաչանք (35 / 7)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 23)

Եւ ընդ անապատ տեղիս այնպէս զգուշութեամբ չոգաւ, որ չկարաց որ իմանալ՝ մինչեւ եհաս ի գաւառն որ կոչի Կամախ (50 / 28)

Վասն որոյ ելեալ ի լեառն Խլաթայ, եւ անդ յիրայոցն գտեալ յագարակս եւ ի բացագոյն տեղիս, առ նոսա դադարէ (54 / 40)

Եւ թագաւորն երթեալ հասանէ ի ձմերոց յառաջասացեալ տեղիսն (8 / 26)

Եղեն հանդիսաւոր տեղիք վանորէից՝ այրք աւագակաց (20 / 15)

Ապա ի գեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին (33 / 44)

Ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք (34 / 44)

Յորոց հինէ՝ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան (40 / 28)

Իսկ ի գալ երեկոյին, առեալ զառ եւ զգերի եւ զկապուտ սպանելոցն, չոգան ի տեղւոյն: (28 / 23)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն, որ յետ երկուց աւուրց շարժեալ բանակաւն գնաց ի տեղոյն եւ երթեալ՝ հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկ (39 / 32)

Որ քաղաքին իշխանն էր, զոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղոյն, մեռաւ անորդի (14 / 32)

Եւ սուր ի վերայ եղեալ կոտորեցին առհասարակ զամենեսեան ոգիս իբրեւ երեսուն հազար, ոչ մնալով ի բնակչաց տեղոյն եւ ոչ մի (43 / 36)

բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նոր (46 / 37)

Եւ քանզի բերդ ունէր գիւղն, ժողովեալ էին ամենայն բնակիչք տեղոյն: (51 / 15)

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նորա, եւ առեալ զայլ զգօրսն երթեալ դադարեաց հեռագոյն ի տեղոց ուրեք որ կոչի Արծակ (16 / 24)

Եւ ի նմին տեղոց մեռան յազատացն երեսուն այր ի յոյժ պատուաւորացն: (3 / 46)

Եւ ի նմին տեղոց գայ հանդիպի թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, եւ հայր նորա Գուրգէն (4 / 13)

Յորում տեղոց մեռաւ մեծ իշխանն Ըռատ (7 / 8)

Եւ յանսուրբ տեղոց յերկիր ընկեցեալ խաւարեցուցին զլուսարանս նոր (17 / 48)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին, յորում տեղոց մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդուլն (24 / 12)

Եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, յորում տեղոց կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 24)

այս նիշ տեղոց ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին զերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս (38 / 1)

յորում տեղւոջ եւ բազումք ի գլխաւորացն իսկ անկան, եւ այս յերկոցունց կողմանցն. բայց յաղթեաց զօրէ Կոմիանուսին: (48 / 39)

Եւ յայնմ օրէ եւ առ յապայ բարձաւ տէրութիւնն Պարսից ի տեղւոջէ անտի: (17 / 1)

Եւ առեալ զգերին եւ զկապուտ քաղաքին, ելին ի տեղւոջէն: (39 / 38)

առեալ զառ եւ զգերի՝ ելին ի տեղւոջէն: (48 / 23)

Եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպարուածն Բասենոյ, ի տեղւոջն որ կոչի Սալքորայ (10 / 3)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղւոջն խիլ արկեալ բրեցին զտունսն, եւ ապա հուր հարեալ այրեցին զքաղաքն (34 / 24)

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ... եւ բազում նախճիրս ի տեղւոջն գործեալ: (36 / 25)

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղւոջն (43 / 21)

Եւ արարեալ ի տեղւոջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից...զնացին յաշխարհն իւրեանց: (43 / 37)

զոր ի դիպող ժամու հատոյց նոցա արդարադատն Աստուած ի ձեռն Հոռոմոց, զոր յիւրում տեղւոջն ասասցուք: (6 / 9)

Յետ այսորիկ թողեալ թագաւորին զբանակետոյ իջեւանին Սալքորայ, խաղայ զօրօքն յառաջին տեղւոջն որ կոչի Շոփայ: (10 / 43)

Այլ զբովանդակն յիւրում տեղւոջն ասասցուք (21 / 10)

ՏԵՍ - 1

Եւ որք հետի ոտիւք ի տեւս հիւանդաց կամ յուխտի տեղիս հազիւ երթային, այժմ մերկ գլխով եւ ոտամբ առաջի գերչացն գնան, մերկ ի զարդուց (7 / 39)

-

ՏԵՍԱԿ - 1

լոյսն որ յաւորն առաջնումն անմարմին տեսակաւ ի բանէն Աստուածոյ գոյացաւ, եւ ի չորրորդում աւորն ընդ մարմնոյ պարուրեալ՝ ի լուսաւորս բաժանեցաւ (27 / 37)

ՏԵՍԱՆԵԼ - 19

Յորս էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. (7 / 16)

Արդ որ այսպէս եւ այսքան էին յառաջ ժամանակաւ, այժմ է տեսանել յամենայնէ թափուր եւ արուզ (20 / 29)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութիւնն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 37)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում ողբոց արժանի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյսս փայտահարաց՝ զառաջիկայ զձորն լնուին: (28 / 5)

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի: (28 / 24)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ զքարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 33)

Անդանօր էր տեսանել տեսիլ ողորմագին եւ զարհուրական յոյժ (31 / 31)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց (34 / 18)

Զառ ի սմանէ մանկունս է տեսանել (42 / 10)

Ըստ նմին օրինակի եւ զերկիր է տեսանել (44 / 30)

զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խռովութեամբ (46 / 14)

զհրապարակս լի դիակամբք տեսանել (46 / 18)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն. ուր եւ զբազումս դեռ ի հոգիս էր տեսանել. (46 / 21)

Եւ ոչ եւս յաւելլու տեսանել զբարութիւն տեառն ի կեանս իւր (49 / 26)

ամ ենայն ոք ցանկայր զնա տեսանել: (52 / 5)

ամուրն Անի եւ որ շուրջ զնովաւ դասերք իւր՝ առաւել յամբարտաւանութիւն կրթեալ՝ ընդդէմ երկնից կայթս հարկանէին. մինչեւ շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 36)

Անդ էր տեսանել զվիշտս եւ զտագնապս իւրաքանչիւր հասակի (56 / 15)

բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ ոչ ժամանես ի քո պատիւն: (6 / 35)

Երդմամբ եւ իսաչիւ հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին, թէ Միայն ի տեսանելն զքեզ, դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ քո, եւ գրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ (23 / 13)

ՏԵՍԱՆԵԼԻ - 1

Եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 33)

ՏԵՍԱՆԵԼԻՔ - 2

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիւք եւ մարգարտախումն թագիւն, եւ զամենայն մարդ ի տեսութիւն եւ ի զարմանս ցուցանէր. որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեգօծ զարդիւք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ զնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսողացն տեսանելիս: (22 / 16; 22 / 20)

Յետ այսորիկ իբրեւ էտէս Գէորգի զինքն անկեալ յամենայն յուսոյ, ապա աղաչէ զթագաւորն գալ ի խաղաղութիւն: (11 / 16)

Դանիէլ յիրում մարգարէութեանն՝ զոր էտէս որոյ զլուխն ոսկի էր, եւ թիկունքն եւ ձեռքն արծաթի, իսկ մէջքն եւ կողքն պղնձի, սոքա անցեալ են (15 / 26)

Իսկ նա իբրեւ էտէս զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի լեալ՝ փութապէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 41)

Չոր իբրեւ էտէս Թէոդոռայ զքոյրն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 43)

Իսկ Սարգիս իբրեւ էտէս զեղեալսն, զգանձս թագաւորութեանն առեալ՝ ի ներքին ամուրն մտանէ յանառն Անի: (21 / 24)

Եւ քանզի այր իմաստուն էր ... իբրեւ էտէս էթէ ոչ են թողլոց զԳագիկ ի տեղի իւր, յառաջ կացեալ տայ զբանալին Բջնոյ ցրագաւորն, եւ զամենայն զիւր զհայրենի ժառանգութիւնն (23 / 30)

Իբրեւ էտէս հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի գնալ է քաղաքս, առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն, որ նստէր ի քաղաքին Սամուսատ (23 / 39)

Եւ քանզի կարեվէր խոցեալ էր զորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային, զոր իբրեւ էտէս Սուլտանն՝ ասէ (36 / 32)

Յետ երից ատուրց շարժեալ ամենայն բանական, խաղայ իջանէ ի Տուարածոյ Տափ... յորում էտէս աշխարհաժողով մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 13)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգէտս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, էտէս զքաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 16)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ էտէս զեղեալսն, ցասամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 43)

զոր իբրեւ էտէս՝ վաղվաղակի ունել հրամայեաց: (45 / 29)

իսկ նա իբրեւ էտէս զբազմութիւն զօրացն, զահի հարաւ (45 / 43)

Թագաւորն իբրեւ եսէս եթէ պատեհութիւնքն նմա ի դէպ գան եւ ելանեն, յաղերս անկեալ՝ սկսաւ դեսպանս առաքել (48 / 30)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եսէս եթէ չիք այլ գօր, դարձ արար ի վերայ՝ եւ յաւարառուացն որոց հանդիպեցաւ՝ զնոսա կոտորեաց, եւ զմնացեալսն առ եւ դարձաւ: (51 / 26)

Բայց թագաւորն Դիոզէն ...իբրեւ եսէս զի թագաւորն Պարսից ոչ սակաւ աշխարհ հատուած արար ի յիրմէ թագաւորութենէն, եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար (57 / 4)

Իբրեւ եսէս զայսքան բազմութիւն գօրաց ի մի վայր ժողովեալ, ամբարտաւանեալ հպարտացաւ ի միտս իւր ջաղթիլ յերկրածին թագաւորաց (57 / 15)

Բայց իբրեւ եսէս միամտութեամբ զպատերազմն եւ զքաջ արանցն զնահատակութիւնն (58 / 2)

Բայց իբրեւ եսէս թագաւորն Պարսից Ալբասլան զայնքան յաղթութիւն՝ որ ի ձեռն իւր եղեւ (59 / 1)

Զկնի այսր իբրեւ եսէս եթէ դաւաճանութեամբ յիւրոց նախարարացն ըմբռնեալ եղեւ, (59 / 17)

Տէ՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի զարդուցն, զլիտյն կնտութիւն». զի ի զարդուցն մերկացուցեալ զգլուխն, զհերսն հատանէին ծաղր առնելով զնոսա: (30 / 32)

Արդ տէ՛ս զղիւրակշիռ եւ զդէպ հատուցմունսն: (30 / 46)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տէ՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն (31 / 43)

Բայց դու աստ տէ՛ս զԱստուծոյ իմաստութիւնն թէ ո՛րպէս զիտէ հակառակօրն զհակառակին պտուղն շահել: (37 / 42)

տէ՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում զազանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր (39 / 15)

Տէ՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ որ (39 / 21)

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ւ զչար եւ զառանց մխիթարութեան զփոխարէնն զոր ընկալաք: (41 / 36)

Արդ տե՛ւ դու զնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն (53 / 22)

Ո՛վ լեառն, համաձայն տեսանեմ զքեզ լերինն Գեղբուայ: (29 / 13)

Եւ այս յոլովակի լինի առ նոսա, որպէս եւ այժմ իսկ տեսանեմք յառաջի կացեալ թագաւորս: (15 / 32)

Ձոր եւ ի հնոցին առ մանկունսն տեսանեմք լեալ (39 / 11)

Իսկ այժմ զնորին հակառակն տեսանեմք (44 / 40)

Տեսանե՛ւ զԱստուծոյ մարդասիրական խնամսն, թէ ո՛րպէս մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. տեսանե՛ւ, որպէս զհտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել (39 / 1; 39 / 2)

բայց թէ կշռես ըստ գործոյն, եւ զայն եւս տեսանես ի մեզ եղեալ (49 / 31)

տեսանե՛ւ զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ քանի՛ անհնարին է: (51 / 6)

Եւ եկեալ հանդիպի լերինն որ կոչի Մեաւ, եւ տեսանե՛ անդ բազմութիւն վանորէից եւ զմենաստանս մենակեցաց (13 / 36)

զի զոր աչօք տեսանէին, անհնար էր նմա ի ձեռաց նոցա պրծանիլ, մեծ բարեգործութիւն հաշուելով զայն: (45 / 20)

յորժամ տեսանէին զմեզ մերկս եւ ծանակս՝ այնու առաւել ուրախանային (60 / 17)

ո՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական աթոռոյն եղ զաթոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց (41 / 43)

այնպէս եւ աստ տեսանի. ջահք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, խնկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք (42 / 8)

գոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասաստ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 8)

գոր աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք (32 / 7)

Ձոր եւ իսկ աչօք մերովք տեսաք առ սմա եղեալ (39 / 45)

Բայց ոչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից ի վերայ տերանց յառնել, եւ եթէ թագաւորին յայնժամ առանձինն բարեշնորհութիւն էր. զայս հաւաստեալ գիտեմ, եւ աչօք իմովք տեսի, զի որք յարեան ի վերայ նորա՝ ծիծաղելի մահուամբ ելին ի կենացս: (9 / 9)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին զտէրունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուդս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն. գոր տեսին առ հասարակ ամենեքեան (8 / 17)

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելալ Գագիկ ի Յոյնս (23 / 36)

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի, վասն այնորիկ հուպ ընդ դարձ արարեալ ելին ի նոյն՝ չարին արբանեակք (46 / 8)

վասն զի ոչ սակաւք էին որ աչօք տեսին, եւ ոչ լսելեաց կարօտացան (55 / 26)

այն էր խորհուրդ նոցա ամենեցուն՝ մաշել եւ սպառել զմեզ իբրեւ զհնացեալ ձորձս, եւ բառնալ զյիշատակս մեր ի միջոյ իւրեանց, զի բնաւ մի՛ հայեցին եւ տեսցեն զմեզ կենդանիս (61 / 19)

տեսցէ ամենայն մարմին զփրկութիւն Աստուծոյ: (42 / 31)

«Որ ուտէ զմարմին իմ, զմահ մի՛ տեսցէ յաւիտեան»: (53 / 22)

ՏԵՍԱՆՈՂ - 1

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թէպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգազանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր (19 / 11)

Մերս քանի՞ն առաւել ողբոց արժանի է, որ ոչ սպառնալիք միայն, այլ պատուհաս բարկութեան հասեալ եւ ի գլուխ ելեալ, եւ մեք չարագանեալք եւ կործանեալք եւ տեսարան աշխարհի եղեալ (27 / 10)

Սա յայնժամ, ի խորհուրդ միաբան ապստամբիցն էր, եւ հաւատարիմ առ նոսա. որ յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ, կամ իբրեւ զհօր այր՝ զի թափե զգինի, տեսեալ զգործսն անպատեհութեան (9 / 31)

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 41)

Ձայս առնէ ըստ իւր խորին իմաստութեանն, որպէս զի տեսեալ զայն՝ ի բաց կացցեն ի նանիբ խորհրդոցն (9 / 45)

Ձոր տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին (12 / 4)

զոր տեսեալ բազմաց՝ յերկիւղէն ի խաւարչտին տունս երթեալ սուգանէին: (12 / 21)

Ապա ինդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութապէս անդր հասուցանէին, զոր տեսեալ թագաւորին՝ եղ զթագ թագաւորութեանն ի գլուխ նորա եւ հաստատեաց զնա թագաւոր (12 / 23)

զոր առհասարակ ամենեցուն տեսեալ, զմահ թագաւորին, ասեն, գուշակէ: (12 / 32)

Ձոր տեսեալ եւ ուրախացեալ՝ մեծամեծ պարգեւօք եւ իշխանական գահու պատուէ զնոսա (13 / 13)

Ձոսսա տեսեալ թագաւորին՝ հարցանէր արժանաւորաց իւրոց (14 / 1)

Եւ տեսեալ որք ի բերդին էին՝ թէ ոչ գոյ նոցա հնարս ապրանաց, քանզի եւ բազումք իսկ մեռան ի նոցան (16 / 43)

Ձոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին գոլ ծնունդն Նեոինն զօրն զայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 5)

Ձոր տեսեալ անմիտ մարդիկ՝ իմացան անկեալ ի մտաց (17 / 26)

Եւ ելեալ ինդրակացն գտին զերեց ոմն Կիրակոս անուն, որ կաթողիկոսարանին հիրատեսն էր, եւ բերեալ առաջի թագաւորին, եւ տեսեալ զնա թագաւորին ետ զնամակն որ վասն Հայոց աշխարհին էր ցնա, եւ ասէ (20 / 47)

Ձոր տեսեալ թագաւորին՝ ո՛չ յիշեաց զերդմունսն, եւ ոչ զխաչին զմիջնորդութիւնն (23 / 24)

զոր տեսեալ բազմաց ընդ խտրանօք արկեալ զեղեալսն, ասելով՝ թէ Չէ բարոյ ինչ նշան (24 / 31)

Ձոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային (32 / 46)

Թագաւորին տեսեալ զնա՝ բազում պատուով եւ մեծարանօք ընկալաւ, եւ առատ ռոճկօք հրամայեաց պաշտել զնա (33 / 18)

Ձայս արարուած՝ տեսեալ սուգ առ եւ կործանեցաւ երկիր (35 / 5)

զոր տեսեալ քաղաքին՝ յոյժ զդողի հարան, եւ առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ (38 / 24)

Եւ զօրացն տեսեալ՝ դարձան լի տրտմութեամբ ի բանակն (38 / 31)

Ձոր տեսեալ անօրինացն, ի հիացման եղեալ, հեծեալ յերիվարսն, զհետ մտեալ եւ ոչ կարացին հասանել: (38 / 40)

այնպիսի կոտորած ի մի տեղի ի Հոռոմս չէ որ տեսեալ (48 / 38)

զոր եւ ինքն իսկ Լուսաւորիչն մեր մարգարեական հոգւովն տեսեալ (52 / 43)

Եւ տեսեալ եւ տեղեկացեալ նորա մծղնեայ կրօնիցն, անյապաղ երթեալ պատմեաց սուրբ հայրապետին Սարգսի: (54 / 16)

Եւ տեսեալ զայս սպառազէն զօրացն՝ որ արտաքոյ մարտնչէին, հանդէպ ինքեանց ի վերայ պարսպին ճանապարհ առնէին (56 / 5)

եւ տեսեալ յիրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ, անդ եւ անդր վաղվաղակի զսպառազինի եւ զինուորի ձեւ զգեցեալ (58 / 10)

ՏԵՍԻԼ - 7

Իսկ թագաւորն տեսեալ զգլուխ բռնակալին, հրամայէ ի վերայ ձողոյ բարձրացուցանել ի տեսիլ ամենայն բանակին (9 / 42)

Վասն այնորիկ դառն սառնամանեօք տանջեցան, ոչ ի բարձր լերինս, այլ ի խորագոյն դաշտս եւ ի կարի ջերմինս՝ ի տեսիլ թշնամեացն իւրեանց (11 / 46)

եւ յարուցեալ ի մահճացն նստաւ ի վերայ ձիոյն, եւ ելեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին (12 / 21)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել (28 / 32)

Անդանօր էր տեսանել տեսիլ ողորմագին եւ զարհուրական յոյժ (31 / 31)

որք յորժամ բուսանին, կանաչագեղ տեսլեամբ զվայրսն վայելչացուցանեն, եւ բարձրաբերձ աճմամբ ի վեր ընձիւղին (44 / 32)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ... ի տեսլենէ միայն լքան, լուծան, եւ խոռվեցան, սասանեցան եւ ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ: (47 / 2)

ՏԵՍՈՂ - 10

որք մեծամեծ ծախիք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսնդաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 18)

որ եւ սպիտակամազ նժոյգ՝ ոսկեգօծ զարդիք առաջի ընթանալով, ի ճառագայթից արեգականն որ գնովաւ հարկանիւր շլացուցանէր զտեսնդացն տեսանելիս: (22 / 20)

զի ո՞յր ուրուք ի տեսնդացն ոչ բեկանէր սիրտն, եւ ոչ զոռոյի հարկանէր անձն (46 / 16)

Ապա հրամայէ թագաւորն ... ի վերայ ճանապարհին կոյտս դնել ի զարմանս եւ յերկիւղ տեսնողացն: (11 / 15)

Նաեւ յառաջ ժամանակաւ ա՛յլ իմն մեծ նշան երեւեցաւ, որ յոյժ հիացումն բերէր տեսնողացն (17 / 11)

Եւ ելեալ հայրապետին զայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր, եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսնողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 20)

Իսկ զքահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին. եւ զորս արտաքոյ՝ զոմանս սպանեալ, եւ զմեծամեծ խոզեանն եղեալ ի գիրկսն առ ի նախատինս մեզ, եւ յայպն կատականաց տեսնողացն (31 / 38)

Զի զոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսնողացն ցուցանի, իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսնողացն. (44 / 25; 44 / 28)

Եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գազաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսնողացն ցուցանի (44 / 35)

ՏԵՍՈՂՈՒԹԻՒՆ - 4

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար զազանութեամբ մատակ առիւծն ի իշտիս իւր, այն որ յառաջ ցուցաւ Դանիէլի ի տեսողութեանն իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսս (43 / 6)

Եւ սա ըստ մարգարէին տեսողութեանն՝ ի խեցի մասն (18 / 21)

Ինձ թուի յանապակ գինւոյն յայնմանէ զոլ նմա, զոր մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոց (26 / 21)

Եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղխիւք, ըստ Եզեկիէլի տեսողութեանն՝ ականակիտ եւ յստակ (52 / 39)

ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ - 8

Իսկ թագա... պաղպաղեր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախուն թագին, եւ զամենայն մարդ ի տեսութիւն եւ ի զարմանս ցուցանէր (22 / 18)

Յորս էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. (7 / 16)

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գնորահարսն առագաստի չքնաղագեղ զարդու զարդարեալ է... այժմ է տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի (20 / 37)

Անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում ողբոց արժանի (28 / 5)

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի, եւ քան զառաջինն ողորմագոյն եւ բազում ողբոց արժանի: (28 / 24)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ զքարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց (34 / 18)

զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն ի խոովութեամբ, որ եւ զքարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել (46 / 14)

այս իրաւամբք անց ընդ նոսա, եւ որ առ սոքօք դառն տեսութիւնն: (7 / 37)

ՏԵՍՉՈՒԹԻԻՆ - 1

Ջայս առնէ Աստուած, որ զիտէ ի հեռուստ հիմն արկանել մեծամեծ իրաց. որ զԲաղասամ առ Բաղակաւ մարգարէ գործեաց՝ ի տեսչութիւն ժողովրդեանն (38 / 5)

ՏԵՐ -տէ՛ս ՏԷՐ զլիաբառի տակ

ՏԵՐԵԻԱԼԻՑ - 1

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գորախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւայից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր (21 / 43)

ՏԵՐԵՒԱԽԻՏ - 1

վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքաւն էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին (48 / 15)

ՏԷՐ,ՏԵՐ - 79

այլ տերաւք պարծեսցի որ պարծին եւ արասցէ իրաւունս եւ գործեսցէ զարդարութիւն ի վերայ երեսաց երկրի»: (19 / 6)

Բայց ոչ գիտեմ եթէ աստուածային իրաւունքն են այս, որ չէ պարտ ծառայից ի վերայ տերանց յառնել (9 / 7)

կերակուր մեր անգոր, եւ ըմպելի դառն յերկիւղէ եւ ի սպառնալեաց տերանց մերոց (60 / 21)

ի սորա աւուրս «Լցաւ երկիր գիտութեամբ տեսան՝ իբրեւ զջուրս բագումս որ ծածկեն զծովս» (5 / 12)

Իսկ թագաւորն նախատեալ յաւարառուացն՝ ծանեաւ յայտնապէս թէ ձեռն տեսան մատնեաց զՎիրս ի ձեռս նորա (12 / 8)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպասս պիտոյից տաճարին տեսան, եւ հանեալ զամենայն մեծաւ շտապով՝ գնացին ի տեղիս իւրեանց: (15 / 11)

Եւ այս եղև ո՛չ վասն արդարութեանն Պարսից, այլ վասն անօրէնութեան մերոց զօրացն, որք հարան ի սուր դառնութեան ըստ տեսան բանի... (16 / 34)

«Մի՛ մխեր զձեռն քո ի դմա, զի օծեալ տեսան»: (19 / 19)

«Աչք տեսան բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ (19 / 49)

Եւ չկաթեր ի լսելիս նոցա աստուածապատուէր անէծքն գրեալքն ի ձեռն Մովսէսի ծառայի տէառն (30 / 10)

Նա աւանիկ ազդ եղէ յականջս տէառն զօրութեանց այդ ամենայն (30 / 14)

Արդ ի գալ մեծի յայտնութեան տէառն մերոյ, ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնիւ դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոխ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 6)

մեք զանուն տէառն մերոյ կարդասցուք, եւ Աստուծով պարծեսցուք յաւիտեան, (37 / 31)

զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից, եւ չշիջաւ սրտմտութիւն բարկութեան տէառն (46 / 26)

նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ, իսկ մեզ շիջաւ իսկ լոյսն, զի լուսոյն իսկ ընդունարանն անկեալ մահուամբ, եւ ոչ եւս յաւելու տեսանել զբարութիւն տէառն ի կեանս իւր (49 / 26)

Խառնեցաւ եւ դառնութեան մրուրն ընդ կենեղուտ ջրոյն որ ի տանէ տէառն աղբիւրանայր (52 / 48)

Եւ ոմանք աշտարակաւ ամրացեալք՝ անմատոյց ունելով զբարձրութիւն, ոչ կամեցան ճաշակել ի բաժակէ բարութեան տէառն, որպէս այն առաջին շինուածն անմտութեան՝ բազմաշխատն եւ դիրակործանն. այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամրութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տէառն կամ սուր ամենակալին մերձեսցի առ նոսա: (55 / 8; 55 / 11)

Զի ոչ եթէ ամենեքեան արժանի են մահու, ըստ տէառն հրամանին (55 / 22)

Ոչ իմացան եւ ոչ առին ի միտ զահ տէառն եւ զսպառնալիս որ ի նմանէ (55 / 31)

Եւ արդ զի՞նչ լինի նոցա ի հասանել բարկութեան տէառն (56 / 34)

Այլ զայն ո՛չ իմանայր թէ զօրավար զօրացն տէառն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն (58 / 14)

Այլ տարածեցաւ առհասարակ ի վերայ մեր բարկութիւն սրտմտութեան տէառն. (60 / 6)

զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղիւ սոցա տագնապեսցուք օր ըստ օրէ. եւ վասն զի զպաշտօն տեառն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 37; 60 / 38; 60 / 39)

Զի հայեցեալ ընդ մեզ՝ զարհուրեսջիք երկնչել յերեսաց տեառն (61 / 30)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ, եւ իրաւունք նմա բի տեառնէ եղիցի (23 / 9)

այսպէս մատնեալք եղաք ի ձեռս արանց չարաց եւ անողորմից, եւ ո՛չ եղել մեզ այցելութիւն ի տեառնէ (47 / 31)

Բայց կեղծաւորութիւն էր այն, եւ ոչ ճշմարտութիւն. քանզի պտուղն է ծառոյն ծանուցիչ՝ որպէս ի տեառնէ իսկ լուսաք: (52 / 10)

Եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեառնէ: (60 / 32)

Եւ այս եղել ամբարտաւանութեան նոցա հատուցումն յանկաշառ եւ յարդարադատ տեառնէ. (50 / 41)

որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամբք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք ինդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 43)

Իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ գտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն, որք վիճակի տեառնէ էին եւ եկեղեցւոյ (31 / 39)

բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց՝ որք մեծամեծ ծախիւք եւ հնարագիտութեամբ ճարտարաց՝ ի սքանչանս տեսողաց եւ ի վայելս ուրախութեան բնակողացն շինեալ էին, հրայրեացք անկեալ կործանեցան, եւ որք նոցին տեառնէն՝ առ նմին սրակոտորք: (7 / 20)

«Ո՛չ գիտեմ զտէր, եւ զԻսրայէլ ո՛չ արձակեմ»: (25 / 26)

Զոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ գյաղթօղն ի պատերազմի զտէր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն (32 / 24)

«Գիրացաւ, ասէ, ստուարացաւ եւ սոնքացաւ, եթող զտէր Աստուած զարարիչն իւր (50 / 7)

որ ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի գանձուց առատութիւնս (14 / 25)

ոչ անեալ զմտաւ գղաթական երգսն, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս»(54 / 3)

վասն այնորիկ այսպէս ասէ տէր(4 / 10)

ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս (5 / 14)

Եւ ի չորեքհարիւր վաթսուն եւ ութ թուականին՝ ձեռնադրի տէր Պետրոս ի կաթողիկոսութիւն առ կենօքն տէր Սարգսի: (6 / 25; 6 / 26)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս, եւ է գերեզման նորա ի Հռոմոսի վանքն: (8 / 28)

«Ոչ, ասէ, իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր տկարացուցանէ զհակառակորդն»: (12 / 10)

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, զոր կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի, սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից (12 / 40)

Իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, եւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 34)

Իսկ տէր քաղաքին, որում անուն կոչիւր Խտրիկ, ի բերդին արգելական եղեալ՝ ազդ առնէ առ զխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 26)

Եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց, նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա, զոր խուն մի յառաջ նշանակեցաք: (18 / 26)

«Տէր յերկնից յերկիր նայեցաւ»: (19 / 48)

Եւ բարձրացի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեցի»: (20 / 2)

այգի զոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիւր աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նորա (23 / 4)

Արդ այսոցիկ ամենեցուն լուր առ տէր հասցէ (23 / 9)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին (24 / 11)

«Ընդէ՞ր տէր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում (31 / 8)

«Արեգակն ծագեաց ի յերկիր, եւ տէր տեղաց ի Սողոմ հուր եւ ծծումք, եւ այրեաց զն (31 / 18)

«Քանզի ո՛չ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր քաղէ զզօրութիւն հակառակամարտին»: (32 / 26)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն, եւ եկեալ ի սահմանս Երկրորդ Հայոց՝ ի գաւառն որ կոչի Տարնտայ, անդ դադարեաց. (33 / 29)

Եւ առ Աստուած սաղմոսելով ասէր. «Ոչ երկեայց ի չարէ զի դու տէր ընդ իս ես». (37 / 27)

Կենդանի եմ ես, ասէ տէր. Եթէ լինիցի առակդ այդ ի մէջ Իսրայէլի (41 / 18)

Ո՛վ տէր եւ արարիչ եւ Աստուած, ընդէ՞ր մերժեցեր զմեզ ի սպառ, եւ արարեր զմեզ կոխան հեթանոսաց (49 / 42)

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին, զոր Հրահատ ոմն ի գործակալաց մեծին Գրիգորի որդոյ Վասակայ՝ մեծաւ ջանիւ շինեալ էր, մինչ երկրին տէր էին (51 / 37)

Վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ...զի մատնեսցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտողաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ, զոր գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (53 / 18)

Զի տէր է որ շինէ եւ քակէ, տայ զամուրս ի դողումն եւ զբարձր աշտարակս ի կործանումն (55 / 12)

Եւ զայն ոչ գիտացեալ թէ էարկ տէր ի մէջ պահապանացն եւ իշխանացն երկպառակութիւն եւ անմիաբանութիւն, ամբոյսումն եւ բաժանումն (56 / 1)

Այլ գայն ո՛չ իմանայր թե՛ զօրավար զօրացն տեառն ո՛չ էր ընդ նմա, որ Յեսուայ երեւեցաւ եւ տայր զյաղթութիւնն. եւ ոչ ել տէր ընդ զօրս մեր զինու եւ վահանաւ, եւ ոչ եհան սուր ընդդէմ թշնամեացն եւ արգել. եւ ոչ տէր զօրութեանց ընդ մեջ իւր ածաւ, եւ ոչ եղջիւր փրկութեան եւ յուսոյ եղել մեզ տէր: (58 / 15; 58 / 16; 58 / 17)

զի երարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ քաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց (58 / 21)

Արդ գայն աշխարհակալ եւ զմեծ աթոռոյ տէր. իբրեւ զստրուկ մի անարի մեղացն՝ ձերբակալ արարեալ՝ առաջի թագաւորին Պարսից կացուցանէին (58 / 24)

Մինչեւ բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց (58 / 39)

Ձի կամեցաւ տէր այնպիսի խոշտանկանօք լլկել զմեզ, եւ հալածել եւ չարչարել (60 / 22)

զամենայն զբօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց քոց մի՛ զմեզ մերժեր, տէր. եւ զամենայն ալիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր, այլ ի սիրոյ քո մի՛ մերժեսցես զմեզ, տէր: (60 / 46; 60 / 47)

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ՝ զի գիտասցուք մեք զմեր տկարութիւնս, ինայեաց եւ մեծարեաց զիրոյ պատուանդանի աթոռոյ զտէրն. եւ արկ ի սիրտ զազանամիտ թագաւորին Պարսից զսեր եւ զինամ իբրեւ ի վերայ եղբօր սիրելւոյ (58 / 29)

Փրկիչն ասէր, թե՛ «Եղիցին աւուրքն այնոքիկ նեղութեանց՝ որպիսիք ոչ եղեն ի ներքոյ երկնից ի սկզբանէ արարածոց, եւ մի՛ այլ լիցի». փոխանակ զի ի տէրն եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 14)

Ձայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն (19 / 2)

Վասն նոցա իսկ պատուիրէ տէրն մեր ի կենարար իւրում աւետարանութեանն. (52 / 24)

Եւ կեցեալ Ասիտն ի տէրութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա Կամենաս ոմն (24 / 13)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր գտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 7)

Եւ յայնմ օրէ եւ առ յապայ բարձաւ տէրութիւնն Պարսից ի տեղուջէ անտի: (17 / 1)

Խաղաղութեամբ զթագաւորութիւն քո ունիցիս, եւ մեք գպարսկական տէրութիւնս. (59 / 16)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտէրունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուդս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 16)

Ինքնօրէն հրամանաւ կամէր նորաձեւս առնել յեկեղեցիս Աստուծոյ՝ ոչ յիշելով գտէրունական զանսուտ հրամանն (14 / 15)

Իսկ զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմուսերգութիւնն, զաստուածային զրոցն ընթերցմունսն գտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս, զմիախորի խորհողացն զկամս եւ զառ ի յաստուածայինսն նկրտումն, եւ այլ որ եւս: (20 / 26)

Իսկ ի ժամ հեղլոյ գտէրունական իւղն ի ջուրն, այր մի տաճիկ յառաջ եկեալ ի բազմութենէն՝ խնդրէ մկրտիլ ի ջուրն: (24 / 24)

Եւ ոչ ած ի յիշումն գտէրունական հրամանսն եւ զանվրէպ խոստումնսն առ Պետրոս (53 / 11)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօր վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան (34 / 12)

նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փիլիպպեցոցն, խրատեալ ի տէրունական հրամանացն (52 / 27)

Եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեա (8 / 13)

Եւ ոչ գոյր ի յիշատակ մեզ տէրունական պատուէրն՝ իմաստնացուցիչ խրատն (25 / 48)

ջահք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, ինկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք, պսակ տէրունական սեղանոյն փոշուով եւ մոխրով ծածկեալ: (42 / 9)

Եւ եկեալ անօրինացն՝ հասեալք ի գաւառն Կարնոյ մերձ ի գիւղն որ կոչի Բլուրս, եւ քանզի բնակիչք տեղւոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա, ըստ տէրունական առակին, վասն որոյ ի գալ անօրինացն զօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ, այլ վաղվաղակի կործանեցաւ, եւ եղև կործանումն նորա աշխարհալուր եւ անմոռաց մինչև ի կատարած յաւիտենից: (46 / 38)

պա՛րտ է զխոստովանութիւնն ընդունել, եւ տէրունական մարմնոյ եւ արեանն հաղորդեցուցանել (53 / 30)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին (16 / 13)

ՏԷՐՈՒՆԻ - 2

Տէրունի է եւ այս գոր յԵսայիայ գտանեմք ի գիրսն (42 / 37)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ (45 / 11)

ՏԻԵԶԵՐԱՀՌԶԱԿ - 2

ՎԱՍՆ ՏԻԵԶԵՐԱՀՌԶԱԿ ՔԱՂԱՔԻՆ ԱՆԻՈՅ ԽՈՂԽՈՂՄԱՆՆ ՈՐՈՎ (2 / 26)

ՎԱՍՆ ՏԻԵԶԵՐԱՀՌԶԱԿ ՔԱՂԱՔԻՆ ԱՆԻՈՅ ԽՈՂԽՈՂՄԱՆՆ ՈՐՈՎ (55 / 2)

ՏԻԵԶԵՐՔ - 1

Իսկ թագաւորն որ երեկ յոսկի աթոռն նստեալ՝ հրաման տայր տիեզերաց, այսօր խաւարեալ ի լուսոյ՝ նստի յաթոռ նանրութեան եւ նախատանաց (18 / 10)

ՏԻՂՄ - 1

Ո՛չ է մարթ անուանել զքեզ լեռն, այլ խորխորատ տղմոց ի կորուստ ամենայն բնակչաց երկրի (29 / 3)

ՏԻՐԱԿԱՆ - 2

Ի նոցա մարմինն խաղաւարտ եռաց, մերս բովանդակ մարմին սրակոտոր եղեալ՝ անդամ անդամ յօշեցաւ. ի նոսա շանաճանճ եւ մժեխն՝ որ գտիրական դէմս երեսացն շիթոցօքն հարեալ կուրացուցանէր (49 / 22)

Եւ յորժամ անլուր խրատուն լինիցիմք, տիրական իշխանութեամբն տանջէ. (50 / 20)

ՏԻՐԱՆՈՒՆ - 1

Եւ էին յայնմ ժամանակի վարդապետք՝ Սարգիս եւ Տիրանուն եւ Յենովք, որ կաթողիկոսարանին էին վարդապետք (5 / 20)

ՏԻՐԵԱԼ - 1

Բայց թագաւորն Պարսից բազում գաւառաց տիրեալ եւ անթիւ աւարաւ դարձաւ յաշխարհն իւր: (56 / 36)

Իսկ ինքնակալին լուեալ զայս, զօր առաքէ բռնութեամբ տիրել աշխարհին: (5 / 2)

Եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 12)

ոչ միայն չինդրէր բռնութեամբ տիրել թագաւորութեանն, այլեւ երկիցս ի ձեռն անկեալ հալածիչն, ինայեաց ի նա իբրեւ ի բարեգործ (19 / 16)

պատերազմաւ կամեր տիրել քաղաքին: (45 / 35)

Եղև գործ պատերազմի յերկիրս Հայոց ընդարձակեցուցանել զբնակութիւնս իւրեանց, եւ տիրել ի վերայ սահմանի այլոյ թագաւորութեան (55 / 37)

Եւ ապա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս, եւ տիրեաց ամենայն արեւելից ամս եօթն: (9 / 16)

Եւ այնու տիրեցին Անուոյ եւ ամենայն աշխարհին: (23 / 45)

Եւ ինքն ... տիրէ բազում զաւառաց եւ բերդից եւ քաղաքաց: (4 / 18)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն. քանզի տիրէ Բուղարաց աշխարհին, զաւառաց եւ քաղաքաց նոցա (4 / 25)

Եւ յաջողեալ նմա յԱստուծոյ, տիրէ բազում զաւառաց եւ բերդից (6 / 16)

Եւ Գագիկ հրամանաւ թագաւորին առնու իւր կին զդուստր Դաւթի որդուոյ Սենեքերիմայ, եւ տիրէ նորին բաժնին (24 / 5)

այսպէս եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամբութեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեցի առ նոսա: (55 / 11)

յիշեա՛ զձեռն քո հօր եւ զբազուկ քո բարձր, որով տիրէիր մ (27 / 29)

ՏԻԻ - 3

զայտսիկ ի բերան առեալ ասէր անդադար ի տուէ եւ ի գիշերի (17 / 22)

Ջքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց, որք անհատական աղաղակաւ առ Աստուած կարդային ի տուէ եւ ի գիշերի (37 / 35)

եւ վասն զի զպաշտօն տեառն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 40)

ՏԻՔ - 1

Իսկ նա ո՛չ առնու յանձն. այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմսն առնէ պատասխանի (4 / 47)

ՏԻԵՂԾ - 1

Իսկ որք քան զնոսա ի տիւեղծ հասակին էին, ոտիք զերկիր հարկանէին (28 / 42)

ՏԻՄԱՐ - 1

զիա՞րդ կարացից եւ աղքատս գիտութեամբ եւ տիմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն (7 / 22)

ՏԻՈՒԲ - 1

այսպէս եւ հայրապետական աթոռն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տիտուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 29)

ՏԻՐԱԿԱՆ - 2

Եւ մայրենի գրովքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային գտխրական ժամանակս երկանց (22 / 6)

Այլ որ վասն Արծինն տխրական պատմութիւնս աստանօր զկայ աոցէ (32 / 4)

ՏԿԱՐ - 1

ո՞ր տառեղունքն բոյն կառուցանեն, եւ ո՞ր տկարքի թռչնոց ի նոսա պալաիինին ըստ սաղմոսին ձայնի (45 / 1)

ՏԿԱՐԱՆԱՄ - 1

գօրականք մեր տկարացան եւ լքան (58 / 20)

ՏԿԱՐԱՑԵԱԼ - 1

Եւ ոչ այդ միայն, նաեւ ոչ մարթացին կրօնաւորք զղիմի հարկանել պատերազմասէր դիւին. այլ տկարացեայ եւ անգօր եղեալ, անժուժկալ եւ կամակոր՝ ընդ ձեռամբ թշնամեացն անկեալ (59 / 42)

ՏԿԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵՄ - 1

որպէս ի գիրս թագաւորութեանն գրեալ է. «Ոչ, ասէ, իւրով գօրութեամբ գօրանայ հգօրն, այլ տէր տկարացուցանէ զհակառակորդն»: (12 / 10)

ՏԿԱՐՈՒԹԻԻՆ - 1

զի գիտացուք մեր գմեր տկարութիւնս (58 / 28)

Եւ թագաւորն ընդ չորս կողմանս աշխարհին զօրս առաքէ, ասպատակս արձակէ, պատուէր տայ մեծասաստ հրամանաւ մի՛ ողորմել ծերոյն եւ մի՛ երիտասարդին, մի՛ տղային եւ մի՛ հասակաւ կատարելոյն (7 / 13)

ազգն հեթանոսաց... գտին որս բազում եւ յագեցան կերակրովք, եւ նշխարեցին տղայոց իրեանց յամս բազումս: (27 / 45)

հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 17)

անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 35)

զի զտղայսն եւ զայլ ասպաժամեանսն նշաւակ եղեալ, աշտէիք եւ նետիք խաղալով, չարաչար խոցոտելով՝ սատակէին, եւ ոչ կաթեր ի բնութիւն նոցա գութ ողորմութեան. թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն զքարի հարկանէին (51 / 1; 51 / 4)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ զքարի հարկանէին. (7 / 42)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց գերի ելեալք, եւ կաթնասուն տղայք զքարի հարեալք, եւ գեղեցիկ դէմք պատանեկաց թառամեալք: (27 / 15)

Բե՛ր ի մէջ եւ զտղայոցն համար, (35 / 47)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն, զտղայս քո անողորմաբար հարեալս զքարի, զերիտասարդս քո այրեցեալս ի հրոյ: (31 / 44)

Իսկ աստ վաճառողն յոյժ ապառումն եւ տմարդի (23 / 3)

Ձտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակելին մեծատունքն (30 / 8)

ՏՆԱՆԿ - 4

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց, եւ ի քրտանց տնանկաց փարթամանան (56 / 29)

Եւ ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկութեան սպասեն (56 / 31)

Եւ ինքն զկնի երից աւուրց չոգաւ զճանապարհ ամենայն երկրի, ուր ի միասին թագաւորք եւ տնանկք ըստ դաւթական երգոյն: (44 / 6)

Եւ ել յաշխարհէս զկնի ամենայն երկրաձնաց, ուր ի միասին են թագաւորք եւ տնանկք: (59 / 22)

ՏՆԱԻԵՐ - 1

աշխարհ ամենայն ի խաղաղութեան բնակէ, եւ մեք գերիք եւ կալանաւորք, սրակոտորք եւ տնաւերք, եւ յընչից կողոպտածք: (41 / 23)

ՏՆԿԱԽԻՏ - 1

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ գորախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր (21 / 42)

ՏՆԿԵՄ - 1

զի այգի գոր տնկեաց տեր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգեռասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նորա, եւ արար զնա կոխան անցաւորաց (23 / 4)

ՏՆՏԵՍԵՄ - 1

Եւ աստ տնտեսեաց որքան արդեօք էր օգտակարագոյն (54 / 11)

ՏՆՕՐԻՆԵՄ - 1

Զի՞նչ թէ եւ աստ ի ձեռն հակառակորդացն զփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 8)

ՏՈԿՈՍ - 2

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան (30 / 4)

Ընդ բամբասանօք էր վաշխից եւ տոկոսեացն շահք, եւ խոտեալ եւ անարգեալ էր ի նուէրս ընծայից պատարագ նոցա: (29 / 37)

ՏՈՀՄ - 3

Որ ի հարց եւ ի հաւուց ունի զիշխանութիւնն՝ այն երկաթն է. իսկ եկամուտն՝ որ չէ ի թագաւորական տոհմէ՝ այն խեցին է: (15 / 31)

Սա ոչ ի թագաւորական տոհմէ, եւ ոչ որդի թագաւորի (15 / 33)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ՝ ի բարեպաշտ տոհմէ, որ վասն բարի համբաւոյն երթեալ յարեալ էր ի նա, յորժամ այսպիսի յոյզք եւ ինդիրք զարթեան ի վերայ նորա, նա ուշադրութեամբ դէտակն կալաւ ի վերայ (54 / 12)

ՏՈՂ - 2

Զորոյ զնշանակ չարեացն յորժամ զմտաւ ածեմ՝ յիմարի անձն ...գոճ տողիս ոչ կարեմ յառաջ իսաղացուցանել (21 / 40)

ԶԽորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ... ոչ կարեմ գոճ տոնիս յառաջ խաղացուցանել: (35 / 31)

ՏՈՉՈՐԻՄ - 1

Այլ եւ ի ճարպոյ անիրաւութեան ի նմա գործելոցն տոչորեցաւ բարձրաշէն եւ գեղեցկայարմար ապարանքն, եւ եղեւ ամենայն բնակութիւնն իբրեւ հողաբլուր (56 / 25)

ՏՈՒԱՐԱԾՈՅ ՏԱՓ - 1

Յետ երից աւուրց շարժեալ ամենայն բանական, խաղայ իջանէ Տուարածոյ Տափ, (37 / 11)

ՏՈՒԳԱՆՔ - 1

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի (56 / 46)

ՏՈՒԵԱԼ - 23

քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՝ Գրէ գիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին (8 / 21)

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ ցճառայսն իւր՝ փութապէս հասուցանէ առ թագաւորն: (9 / 36)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին (10 / 10)

Պատասխանի տուեալ Զաքարիայն ասէ ... (10 / 35)

տո՛ւր զիմ հայրենիքն՝ զոր Կիրապաղատն ինձ տուեալ (11 / 20)

Զոր տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին (12 / 4)

Պատասխանի տուեալ թագաւորն ասէ. Չէ ինձ պիտոյ աղօթք նոցա. այլ գերեցեք յամենայն վանորէիցն աղեղնաւորս ի ծառայութիւն իմում թագաւորութեանս: (14 / 4)

Իսկ նոքա իբրեւ լուան, ձայն տուեալ ի մի վայր ժողովեցան բազմութիւն զօրաց (15 / 4)

պատմին գործք ի ձեռն կախարդին, տուեալ զինքն ի ծառայութիւն հօրն ամենայն չարեաց: (16 / 10)

Որք յանկարծակի ձայն տուեալ միմեանց՝ ի մի վայր ժողովեցան (16 / 27)

Որք իբրեւ լուան՝ ձայն տուեալ արեւմտական զօրուն՝ առ ինքեանս հաւաքեցին: (17 / 38)

տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս, որ յայնժամ ունէր զաթոռ հայրապետութեան Լուսաւորչին մերոյ (23 / 19)

որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցա (24 / 2)

Իսկ Ապուստոսար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին (24 / 11)

Եւ հրաւեր տուեալ նոցա՝ ասեն ըստ մարգարէին... (26 / 40)

Եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին (33 / 22)

Ապա ի զեղջ եկեալ արձակեաց զնա առանց հարկի, տուեալ նմա գրով եւ ոսկի մատանեաւ զոր ի Հայս իւրեանց տեղիք էին (33 / 43)

Եւ առ արս քաղաքին եւ առ զօրս խրախոյս տուեալ ասէ (37 / 29)

Իսկ նորա տուեալ ձիս եւ ջորիս սպիտակամազս, եւ բազում գանձս եւ հանդերձս ծիրանիս եւս առաքեաց նմա: (40 / 21)

Արդ ի լինել մարտին Հոռոմոց, որդի Լիպարտին Իւանէ անուն, որում տուեալ էին ի պարգեւի տեղիս բնակութեան զմեծ աւանն Երիզայ ի գաւառին Հաշտենից (45 / 22)

Չոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց, առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութապէս առ նա հասանէին (45 / 41)

գունդ մի հեծելազոր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեայ արտաքս ելին: (50 / 34)

Եւ արդ ո՛չ է պարտ անհաս եւ անձեռնարկելի իրաց պատմօղ լինել, կամ ընդ գրով արկանել, գորոց ոչ այլոց աշխատութիւն տուեայ է մ (56 / 42)

ՏՈՒԸՆՋԵԱՆ - 2

Արդ յո՛ր կողմ եւ նոքա ի պատերազմ կացին թէ ի գիշերի եւ թէ ի տուրնջեան, սոքա վառեալք եւ պատրաստք անդր գտանէին: (38 / 9)

Իշխան տուրնջեան եւ գիշերի լինելով, եւ աշխարհի ճանապարհորդք յաւիտենից. մինն զմարդ ի գործ յարուցանելով, եւ միւսն գազանաց համարձակութիւն տալով: (27 / 38)

ՏՈՒԸՆՋԵՆԱՅԻՆ - 1

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախումն թագին (22 / 15)

ՏՈՒՆ - 49

զամենայն զանձսն գտեալ ի տան թագաւորին Յովհաննիսի՝ յինքն ժողովեաց. (21 / 17)

Եւ նա Նեստրաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օգնականութիւն եւ ոչ յԱստուած (53 / 48)

Հրայրեաց եղև տաճարն սորբ. այրեցան եւ ի մեզ փոխանակ միոյ տան՝ բազում եկեղեցիք (31 / 5)

Որ եւ եղեւ իսկ յաւուրս մեր, յորս պատմութիւն բանիս առաջնորդեալ տանի զմեզ, զոր տեսաք աչօք մերովք զաստուածասատ հարուածսն, եւ զնորանշան պատուհասն որ եհաս ի վերայ տանս Հայոց վասն մեղաց մերոց: (17 / 9)

Իսկ զկնի երից ամաց եհաս կատարած կենաց տանս Հայոց (20 / 5)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց գերի ելեալք (27 / 14)

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղուջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն, (43 / 22)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, դարձան ի քաղաքն՝ եւ խիլ արկեալ տանցն՝ եթէ ոք զիր ընչուկն թաքուցեալ էր ուրեք, եւ կամ ի դարանս, մեծաւ հնարագիտութեամբ արտաքս պեղէին: (48 / 21)

Վա՛յ, ասէ, այնոցիկ, որ յարեն զտուն ի տուն եւ անդաստան առ անդաստան մերձեցուցանեն, զի զընկերին հանիցեն: (30 / 12)

Եւ եւս առաւել պատուով մեծարեալ ի թագաւորէն եւ ի սպայիցն հայրապետն Պետրոս դառնայ ի տուն իւր: (8 / 20)

այլ ի մանկական տիսն հպարտացեալ՝ զընդդէմսն առնէ պատասխանի, եթէ՝ Ջոր իմ հայրն կարեալ է իշխանութեամբ, յայնմանէ եւ տուն մի չտամ ումեք: (5 / 1)

Եւ թագաւորին իշխանս ի վերայ գաւառին կացուցեալ, բաժանեն տուն առ տուն եւ գիւղ առ գիւղ եւ ագարակ առ ագարակ (11 / 22; 11 / 22)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել (4 / 5)

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ յազգականաց (26 / 28)

Խառնեցաւ եւ դառնութեան մրուրն ընդ կենեղուտ ջրոյն որ ի տանէ տեառն աղբիւրանայր (52 / 48)

շարժեալ միւսանգամ մրուր դառնութեան լի բարկութեամբ ի տանէն Պարսից՝ ասիագին ծփանօք, եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 14)

զի միով տասնք խաղաց ընդ նմա, եւ լի անարգանօք դարձոյց յաշխարհն իւր: (37 / 4)

Այս եղեւ սկիզբն կործանման տանն Տայոց: (5 / 5)

յորոյ վերայ սուր եղեալ սպանին զգովելի անձնն, որ մեծ սուգ հասոյց տանն Տայոց: (7 / 10)

հին սովորութիւն է այս տանն Յունաց: (9 / 6)

Եւ բացեալ զգանձարանս տանն սրբութեան՝ զոր յառաջին թագաւորացն Հայոց ամբարեալ էր ի սպաս պիտոյից տաճարին տեառն (15 / 10)

յորում աւերեցան գաւառք եւ գնացին յաւար տանն Յունաց: (20 / 10)

Իսկ մի ոմն ի գլխաւոր ազատացն Հայոց Սարգիս անուն՝ եղ շուք անձինն թագաւորել ի վերայ տանն Շիրակայ եւ որ շուրջ գնովաւ գաւառք (21 / 16)

մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ արբոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա. եւ յետ ամենեցուն արբոյց տանն Սիսակայ (26 / 24)

որոց գլխաւորք էին Կամենաս՝ որ թարգմանի կրակ, որ ունէր զիշխանութիւն տանն Հայոց՝ եւ Ահարոն՝ որդի Բուլղարին (32 / 20)

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն որ ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ (51 / 45)

Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր գտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ (9 / 26)

Գաւազան տանջանաց եւ ոչ իւրատու՝ առ ի ձեռն Աստուած զԹորքաստան եւ գտունն Պարսից, եւ նոքօք դատեաց զմեզ ըստ իրաւի իւրոց դատաստանացն. (49 / 2)

յերկուս բաժանեցաւ տունն Յունաց (45 / 6)

ի նոցա անդրանիկսն զընդայ մահաբեր հրեշտակն, մերս բովանդակ տունն բնակչօքն սպառեալ սատակեցաւ: (49 / 29)

եւ հրամայէ զտունս նոցա յաւար, յաւեր, յապականութիւն դարձուցանել: (18 / 1)

Չտունս տնակից աղքատացն, եւ զսահմանս անդաստանաց նոցա յափշտակելին մեծատունքն (30 / 7)

եւ ափափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին զտունս եւ զեկեղեցիս (34 / 46)

զհրապարակս լի դիակամքք տեսանել, եւ զտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 18)

եւ ի վաշխից եւ յանիրաւութեանց զտունս իւրեանց ամրացուցանեն (56 / 30)

Եւ ի դադարել պատերազմին՝ իւրաքանչիւր ոք ի զօրացն դառնան ի տունս իւրեանց (9 / 21)

Իսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այսորիկ այսպէս, այր զարամբ ելանէին փութապէս զանիլաբար ի տունս իւրեանց հասանել (9 / 39)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար (31 / 22)

որք ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի եղեն, (31 / 34)

Իսկ զերիքն որ ազատեցան, գոհացեալք զԱստուծոյ, չոգան ի տունս իւրեանց: (36 / 21)

զոր տեսեալ բազմաց՝ յերկիւղէն ի խաւարչտին տունս երթեալ սուգանէին: (12 / 22)

Քանզի արբ տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ յարբումն չար. (26 / 25)

ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր (49 / 26)

Տունք ցանկալիք, բարձրաձեղունք եւ մեծամեծք՝ եղեն բնակութիւնք համբարեաց եւ յուշկապարկաց (20 / 12)

Քանզի քաղաքը աւերեալք եւ տուկ այրեցեալք, ապարանք հնոցացեալք, եւ արքունաշէն սրահք աճիւնացեալք: (27 / 12)

ի նոցա տունս դժուարահայեաց ժիժմակն սողեալ մտանէր, մերս տուկ եւ եկեղեցիք (49 / 27)

քակեցան տուկ աղօթից (60 / 6)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղուջն խիլ արկեալ բրեցին գտունսն, եւ ապա հուր հարեալ այրեցին զքաղաքն (34 / 25)

ՏՈՒՆ ԱՌ ՏՈՒՆ - տե՛ս ՏՈՒՆ գլխաբառի տակ

ՏՈՒՆ ՀԱՅՈՑ - տե՛ս ՏՈՒՆ գլխաբառի տակ

ՏՈՒՆ ՀԱՐՔԱՅ- տե՛ս ՏՈՒՆ գլխաբառի տակ

ՏՈՒՆ ՅՈՒՆԱՅ -տե՛ս ՏՈՒՆ գլխաբառի տակ

ՏՈՒՆ ՇԻՐԱԿԱՅ -տե՛ս ՏՈՒՆ գլխաբառի տակ

ՏՈՒՆ ՊԱՐՍԻՅ -տե՛ս ՏՈՒՆ գլխաբառի տակ

ՏՈՒՆ ՍԻՍԱԿԱՅ -տե՛ս ՏՈՒՆ գլխաբառի տակ

ՏՈՒՆ ՏԱՅՈՑ -տե՛ս ՏՈՒՆ գլխաբառի տակ

ՏՈՒՐԵԻԱՌԻԿ - 1

Ոչ գոյր խաբեություն ի վաճառան, եւ ոչ նենգություն ի տուրեւառիկ փոփոխմունսն: (29 / 36)

ՏՈՒՐՔ - 3

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէիցն Անույ եւ այլ աշխարհին, զշնորհակալիսն եւ գարից տուրսն կաթողիկոսին հատուցին, յորմէ զքաղաքն առին: (24 / 3)

Իսկ թագուհւոյն զՍուլտանն իբրեւ զքաղցեալ գագան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր գյառնումն (43 / 13)

ՏՏԱՂԵՂՆ - 1

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան երգոցն՝ այժմ բուէճք եւ տտաղէղունք են դասազլուիք. եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա, ըստ մարգարէին՝ քաղցրաձայնութեամբ կարդալ զձագս իւրեանց: (20 / 32)

ՏՐՏՄԵՅՈՒՅԱՆԵԼ - 1

«Ոչ թողից զքեզ եւ ոչ ընդ վայր հարից». միայն թէ ընդ Աստուած խաղաղութիւն ունիցիմք, եւ առ նա սրտի մտօք կարդայցենք՝ զգործս բարիս ի միջի գրաւական ունելով, չիք ինչ ի հակառակացն որ զմեզ տրտմեցուցանել կարիցէ: (42 / 37)

ՏՐՏՄԵՅՈՒՅԱՆԵՄ - 1

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զ... իսկ մանկանցն ցօղեր հրեշտակ,
որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոսա, [ն՛չ տրտմեցուցանէր](#)՝ եւ ոչ նեղեր զնոսա
(39 / 24)

ՏՐՏՄՈՒԹԻՒՆ - 3

Եւ զօրացն տեսեալ՝ դարձան լի [տրտմութեամբ](#) ի բանակն (38 / 31)

Եւ այս արտին դիւր եղեւ Սուլտանին, եւ զնաց
մեծաւ [տրտմութեամբ](#) յաշխարհն իւր. (39 / 40)

Ձի ոտն առ ոտին եղեւ ճշմարիտ մարգարէութիւն խաւարումն նորա. զի
յայնմ հետէ յարձակեցան թշնամիք ի վերայ մեր, եւ զգեցուցին մեզ հանդերձ սգոյ
եւ [տրտմութան](#), եւ բարձաւ ուրախութիւն յաշխարհէ: (59 / 46)

ՏՐՏԼՁԵՄ - 1

Եւ զի այսոքիկ են բնութեանս մերոյ սահման, յաղքատանալն [տրտնջեմբ](#) եւ
մեղադիր լինիմք Աստուծոյ (50 / 12)

ՏՐՓԱԿԱՆ - 1

Իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ,
առ [տրփական](#) ցանկութեան սիրեաց զնա (14 / 33)

ՏՐՓԱՑԵԱԼ - 1

այլ այր մի աննշան ի պալատին պաշտօնէից, յոր [տրփացեալ](#) թագուհոյն
պոռնկական մոլեգին ախտին, ի պատճառս նորա ջրահեղձոյց արար զարն իւր
որ եւ ի սպանողաց մի զսա ասեն լինել: (15 / 35)

ՏՕՆ - 10

Եւ էր ժամանակն մերձեալ հ տօն սրբոյ Աստուածայայտնութեանն (24 / 20)

Եւ մեծաւ խրախուսանօք ճեպ ի ճեպոյ էլին յաշխարհս մեր յամսեանն սեպտեմբերի, հ տօնի սրբոյ Խաչին յաւուր չորեքշաբաթու: (26 / 44)

Որում զհետ եկեալ հայրապետին Պետրոսի՝ հանդիպի նմա յաւուրս Աստուածայայտնութեան մեծի տօնին. (8 / 8)

Եւ էր ժամանակն մերձեալ ի տօն սրբոյ Աստուածայայտնութեանն. իսկ ի գալ մեծի տօնին իջեալ անչափ բազմութեամբ ի յորդախաղաց ջուրն՝ որ իջանէ ի լերանցն որ ի հիւսիսակողման դաշտին են (24 / 21)

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ զիջերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն, եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ, (40 / 45)

Յորոյ վերայ զիջերագնաց եղեալ անօրինացն յաւուր մեծի աստուածայայտնութեան տօնին (43 / 28)

յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս քո, եւ ի պարծիլ ատեցողացն զքեզ ի մէջ տօնից քոց (31 / 10)

զքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային զրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս... եւ այլ որ եւս: (20 / 26)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ օրինի թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ հ տօնս տէրունականս (16 / 13)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց... (34 / 12)

Ց նախդիր - 8

Մինչև ցայս վայր պատմությունս մեզ հեշտալի է: (6 / 19)

Այս աստ մինչև ցայս վայր: (33 / 14)

մինչև ցայսօր փող հնչե յամենեցունց լսելիս: (30 / 17)

որպես եւ ցարեկացին ասէր Աստուած (11 / 43)

այլ թերեւս որ մեղադիր լինիցի մեզ, թէ մինչև ցէրք զվշտաց եւ զնեղութեանց արկանես առաջի մեր զրոյցս: (41 / 8)

իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցխալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ քան զամենայն գերին հաճելի նմա. (33 / 12)

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ ցճառայսն իւր՝ փութապէս հասուցանէ առ թագաւորն: (9 / 36)

Եւ արձակեաց ասպատակս յերեսին կողմանս աշխարհիս, ի հիւսիս՝ մինչև յամուրն Ափխազաց եւ մինչև ի լեառն որ կոչի Պարխար եւ մինչև ցստորոտն Կովկասու (34 / 38)

ՑԱԾՈՒՑԵԱԼ - 1

Ապա ցածուցեալ ի սաստիկ ամբարտաւանութենէն, կարաց ածել զմտաւ զբան դարթական երգոյն որ ասէ... (14 / 23)

ՑԱՄԱՔ - 4

Եւ ծով եւ ցամաք երկնէր եւ առատանայր կրել ի սմա զգօրութիւն իւր (29 / 27)

վասն որոյ յանհոգս եւ յանկասկածի կէին, հարստացեալք բազում ընչեղութեամբ ի ծովէ եւ ի ցամաքէ ամբարեալ: (34 / 6)

Եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 12)

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր (57 / 11)

ՅԱՄԱՔԵԱԼ - 2

Եւ եղաք իբրեւ զոսկերս ցամաքեալս, յորում ոչ գոյր յոյս շնչոյ կամ կենդանութեան (60 / 10)

զի ոմանք յանկելոցն դեռ յոգիս կէին, եւ լեզուք նոցա ի ծարաւոյ ցամաքեալք, (28 / 27)

ՅԱՅԴՎԱՅԸ - 1

Բայց որ ծովու եղ սահման՝ ասելով՝ «Ցայրվայր եկեացես, եւ այլ մի եւս յաւելուցուս, այլ այդրէն ի քեզ խորտակեցին ալիք քո» (25 / 8)

ՅԱՅՏՈՒԿ - 1

Եւ ցայտուկս հեղեղատին կալաւ զչորս անկիւնս երկրին. (26 / 15)

ՅԱՆԳ - 1

զիրապարակս լի դիակամբք տեսանել, եւ զտունս զընդարձակ սրահս եւ զնրբափողոցս եւ զցանգս այգեաց: (46 / 19) Եւ ի վաշխից եւ յանիրաւութեանց զտունս իւրեանց ամբացուցանեն (56 / 30)

ՑԱՆԵՄ - 1

ապա թշնամոյն ճարակ գտեալ ցանեաց որոմն ի մէջ ցորենոյն ըստ
աւետարանական առակին: (52 / 46)

ՑԱՆԿ - 1

զի այգի գոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով
հնգետասանամեայ քրտնալիբ աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ
կործանեաց զաշտարակս նորա (23 / 6)

ՑԱՆԿ /գրքի ցանկ/ - 1

ՑԱՆԿ ԳԼԽՈՅ (1 / 4)

ՑԱՆԿԱԼ - 1

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն խնդրէ, եւ տեղեկացեալ ի
նմանէ ցանկալ նմա լինել քրիստոնեայ, եւ հրամայէ նմա իջանել ի
ջուրն: (24 / 27)

ՑԱՆԿԱԼԻ - 3

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր
զգեղ ցանկայի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 17)

Եւ նման իմն էր նորահարսն կնոջ, որ գեղոյն վայելչութեամբ եւ զարդուցն
պայծառութեամբ՝ ցանկայի գոլ ամենեցուն: (29 / 32)

Զի գոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն
եւ ցանկայի տեսողացն ցուցանի (44 / 25)

ՑԱՆԿԱԼԻՔ - 1

Տունք ցանկայիք բարձրաձեղունք եւ մեծամեծք՝ եղեն բնակութիւնք համբարեաց եւ յուշկապարկաց (20 / 12)

ՑԱՆԿԱՄ - 2

Եւ ելեալ հայրապետին գայ ի մեծանիստ եւ ի շահաստան քաղաքս մեր, եւ մեծաւ ուրախութեամբ լցոյց զանձինս տեսողացն, որ ցանկային նմա: (24 / 20)

Եւ այսու կերպարանօք ի զարմանս շարժեաց զհեռաւորս եւ զմերձաւորս, եւ ամենայն որ ցանկայր զնա տեսանել: (52 / 5)

ՑԱՆԿՈՒԹԻՒՆ - 2

Իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, եւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 33)

Եւ ի գործոց աղտեղութեան ո՛չ խորշին, այլ միայն արբեալ լինին ի ցանկութեանցն որ զնոսա ըմբռնեալ ունի: (56 / 32)

ՑԱՍՈՒՄՆ - 5

Զոր լուեալ Գէորգէ, մեծասաստ ցասմամբ ի բարկութիւն բրդեալ՝ զօրս առաքեաց զկնի նորա (6 / 1)

Իսկ Սուլտանն իբրեւ ետես զեղեալսն, ցասմամբ մեծաւ հրամայեաց զպահապանսն սրակոտոր առնել: (38 / 43)

Խրոխտալով եւ մեծաւ ցասմամբ իբրեւ ի վերայ ցամաքի ընդ ծով անցանէր (57 / 10)

Բայց թագաւորն Յունաց անպատճառ եւ անտեղեակ՝ լի ցասմամբ կայր ընդ զօրս Հայոց եւ ընդ ազգն, եւ ընդ ակամբ հայէր ի նոս (58 / 1)

չարչարանօք մեռաւ, լի եղեւ խռովութեամբ եւ gասմամբ (59 / 20)

ՅԱԻ - 1

Եւ կացեալ ամս երիս, արձակէ բազում պարգեւօք զորդի Ափիսագին, եւ ինքն զմահու gաւ ջերանի: (12 / 13)

ՅԱԻԵՄ - 3

Եւ նչ gաւէր նոցա վասն բեկմանն Յովսեփու: (26 / 6)

Իսկ սա զգանձսն զոր ժողովէր, ի բոզից ծախսն վճարէր եւ ոչինչ gաւէր նմա աշխարհի աւերումն (40 / 7)

Այլ նոքա զնորին հակառակն առնէին. ի միոջէ արենէ էին, եւ ընդ գերութիւն գեղին Յովսեփու չgաւէր նոցա (26 / 10)

ՅԵՂ - 3

Յայնմ ժամանակի էր եւ Հայոց աշխարհին թագաւոր Գագիկ որդի Աշոտոյ, եղբայր Սմբատայ եւ Գուրգենայ, ի գեղէն Բագրատունոյ (5 / 9)

Ի միոջէ արենէ էին, եւ ընդ գերութիւն գեղին Յովսեփու չցաւէր նոցա (26 / 10)

Արդ սոքա թէ յայլալեզու գեղից էին, յորմէ՛ եւ էին, մեզ զգուշանալ դիրաւ էր. (52 / 31)

ՅԵՂԱԿՅՈՒԹԻԻՆ - 1

Բայց ի գեղակցութենէ պատերազմացն դժուարին է ապրիլ, որպէս Հաբելի եւ Յովսեփայ դիպեցան իրքն: (52 / 30)

ՑԻՆ - 1

ցինք եւ անգեղք արարին իւրեանց բնակութիւն (29 / 4)

ՑԻՅ - 2

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարգեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին (47 / 14)

Եւ վրանացն լարքն եւ ցիցքն ընդ երկիր կապեալ ի սաստկութենէ դառնութեան արկածիցն՝ անշարժ մնացին: (11 / 39)

ՅՆԾԱԼ - 1

Զայս եւ մարգարէքն առնէին ի յուրախութիւնսն. լերանց եւ բլրոց խայտալ հրամայէին, եւ գետոց ծափս հարկանել եւ ծովու զուարճանալ եւ մայրից ցնծալ: (42 / 21)

ՅՆԾԱՄ - 1

«Յնծասցեն դաշտք, եւ ամենայն որ է ի նոսա»: (44 / 38)

ՅՆԾԱՅԵԱԼ - 1

Եւ ընդառաջ ընթանան նմա ազատագունդ զօրքն Տայոց, եւ առատատուր պարգեւօք մեծարեալ ի նմանէ իւրաքանչիւր ոք ըստ արժանեաց՝ յիշխանութիւն, ի պատիւ, ի գահ ժամանեալ՝ ցնծացեալ բերկրեցան յոյժ: (3 / 40)

ՅՆՈՐՔ - 1

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիւք անկան ազգ մարդկան (55 / 3)

ՅՆՅՈՒՂ - 3

որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգէր յայնժամ զցնուդս եռանդեանն (45 / 9)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին գտերունական իւղն ի ջուրսն, ցնուդս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն (8 / 16)

Եւ ցնուդք լուսոյ հրատին՝ յաղթեր ճառագայթից արեգականն: (31 / 30)

ՅՈՅՅ - 2

Խնդրէին թէ ցոյց մեզ զմեր ծիրանափառ թագուհին (17 / 39)

Յայնժամ եկեալ զօրքն ասեն՝ Մեզ ճանապարհ ցոյց աւարի (45 / 46)

ՅՈՐԵՆ - 5

Վաշխից եւ տոկոսեաց օրէնք եղան, եւ ցորենոյ բազմապատկութիւն, որով երկիր պղծի (30 / 4)

Եւ արարեալ ի տեղուջն աւուրս երիս, եւ բարձեալ եզանց եւ իշոց եւ ձիոց զամբարս ցորենոյ եւ զմթերս ընչից (43 / 38)

Եւ այս եղեւ ի բազմանալ անօրէնութեան մարդկան ի վերայ երկրի, եւ ի ննջել բարի տանուտեառն որ ցորենոյն էր սերմանօղ. ապա թշնամուոյն ճարակ գտեալ, ցանեաց որոմն ի մեջ ցորենոյն ըստ աւետարանական առակին: (52 / 45; 52 / 46)

Ո՛չ լնու հնձող որայիւ զգիրկս, եւ ոչ լսէ բարեբանութիւն յանցաւորաց. ոչ լնուն կայք ցորենով. եւ ոչ զեղուն գուրք զինուով (35 / 15)

ՑՈՓՈՒԹԻՒՆ - 1

Եւ արդ ընդ բազում, հեթեթանօք եւ ընդ ցնորիւք անկան ազգ մարդկան, յաղագս ցոփութեան եւ անխոնարհելի մտաց՝ ապաստան եղեն ի գործս իւրեանց. (55 / 4)

ՑՈՒՐՏ - 2

Այսպէս եւ հօտք անդէից արօտականաց ի հովիտս դալարաբեր բուսոց առ ցուրտ աղբերակամբք խայտան խաղան (44 / 37)

նոքա չկարացին պէտ առնել, այլ ի ցրտոյն վարանսն էին: (12 / 7)

ՑՈՒՑԱՆԵԼ - 2

Առ որ եկեալ գունդ մի ի Թուրքաստանէ՝ հնազանդեցան նմա, եւ կամեցան զմիամտութիւն ցուցանել (40 / 36)

քանզի զիւրեանց կորստեան վիհն չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումեք (52 / 17)

ՑՈՒՑԱՆԵՄ - 21

Որպէս եւ աստատին իսկ զերկոսեանն էզոյց առ մեզ. (25 / 20)

Նոյնպէս եւ աստ ի ձեռն աննշան առնն՝ էզոյց մեծամեծ սքանչելիս: (39 / 28)

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն զօրինակ (20 / 23)

Եւ ցուցանէ զթագաւորն վախճանեալ՝ յանկարծամահ զնա համբաւելով (15 / 38)

Վասն այնորիկ կարօտացաք հին ժամանակագրացն պատմութեան... որպէս ցուցանէ առաջնոցն պատմագրութիւնն: (61 / 24)

Իսկ թագաւորն ...պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախուն թագին, եւ զամենայն մարդ ի տեսութիւն եւ ի զարմանս ցուցանէր (22 / 18)

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն որ ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ, սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր (52 / 1)

Բայց թագաւորն Յունաց ...սէրս անդէպս ցուցանէր, եւ պարգեսս անձեռնարկելիս խոստանայր: (58 / 7)

Որ ցուցանէր ինքեամբ օրինակաւ՝ զանստուեր եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցոյ խաւարաւ փակեալ (59 / 34)

այսպէս եւ հայրապետական արձոն ամայացեալ ի բնակողէն՝ ցուցանի տխուր դիմօք իբրեւ զկին նորահարսն՝ մնացեալ յայրիութեան: (22 / 29)

Զի զոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի, իսկ յորժամ զարդարիչ հոգին մահուամբ բաժանի ի նմանէ, յառաջին պայծառ եւ գեղեցիկ զարդուցն ահարկելի եւ անշուք ցուցանի տեսողացն, նաեւ զուրբն ընդ նմա հատանի. ըստ այնմ, եթէ «Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ի սրտէ»: (44 / 26; 44 / 27)

Եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գազաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի (44 / 35)

Իսկ այժմ զնորին հակառակն տեսանէմք...քաղաքք կործանեալք, եւ անդաստանք խոպանացեալք եւ փշաբերք, ահագին եւ զարհուրելի անցաւորացն ցուցանի: (44 / 42)

Աշխարհ՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զդրախտ տնկախիտ առաջի իւր, կանաչագեղ, տերեւալից, պտղաբեր, գեղեցկաշուք եւ երջանիկ անցաւորացն ցուցանիւր (21 / 44)

Կրօնաւոր ոմն անուն Եսայի ի Կարին գաւառէ ...յոյժ իմաստուն էր այրն, եւ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ առ նմա՝ մի ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր (54 / 16)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից (12 / 30)

Յետ մահուանն Մոնոմախին, մոնչեալ առիծաբար գազանութեամբ մատակ առիծն ի խշտիս իւր, այն որ յառաջ gուցու Դանիէլի ի տեսողութեան իւրում, եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա (43 / 6)

Եւ կաթսայն որ Երեմիային յեռանդն gուցու՝ որ ի հիւսիսոյ ի հարաւ ձգէր յայնժամ զցնցուղս եռանդեանն, այժմ ի հարաւոյ ի հիւսիս ահագին եռանդեամբ, եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 9)

Այսպէս խակամիտ ոմն էր թագաւորն. որ եւ զառաջին թագաւորսն չեած զմտաւ, թէ որպէս ինսամակալութիւն gուցին առ ազգս՝ զորս ընդ ձեռամբ ունէին (14 / 13)

Ոչ վայրապար եղեւ ինձ անցանել ընդ այս ամենայն. այլ զի gուցից. թէ որպէս ըստ կարգի նոցա յանցանքն մեր, նոյնպէս ըստ նոցա պարտ էր եւ խրատ ընդունել մեզ, եւ առաւել եւս: (30 / 38)

ՅՈՒՑԵԱԼ - 3

Իսկ Կոմիանոս ոմն՝ այր քաջ եւ պատերազմասէր, զոր կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի, սա մեծամեծ գործս արութեան gուցեալ ի դուռն Պարսից (12 / 41)

Եւ բազում արութիւնս gուցեալ իշխանին, յետոյ կարեվէր խոցեալ՝ յետ սակաւ աւուրց վախճանեցաւ: (40 / 40)

քանզի յոյժ իմաստուն էր այրն, եւ յոյժ մտերմութիւն gուցեալ առ նմա՝ մի ի հաւատարմացն նորա ցուցանիւր (54 / 15)

ՅՈՒՑԵԱԼ - 1

զի մի՛ gուցեալ զօրացն եկեալ՝ զթագաւորն ամրացուցեն, եւ անմարտնչելի նմա ճակատն լինիցի: (57 / 37)

ՅՈՒՑԵԼ - 1

գրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս (60 / 25)

ՅՐՈՒԻՄ - 1

Ի սիրելեաց քակտեալք զորս ոչ սուր սատակեաց Յրուեցան զօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց (3 / 21)

ՅՕՂ - 3

Զի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեաց հոգոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօլեր զցօլ կենաց. (22 / 11)

Լերինք Սմբատայ, մի՛ անկցի ի վերայ ձեր անձրեւ, եւ մի՛ ցօլ (29 / 16)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ Հերմոնի ի ցօլոյ երկնից պարարտացար ի քեզ կաթելոց, այլ ի ճարպոյ եւ յարենէ դիականց ի քեզ կոտորելոց: (29 / 6)

ՅՕՂԵՄ - 2

Զի մինն զօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեաց հոգոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօլեր զցօլ կենաց (22 / 11)

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ ոք. զի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղդէացիսն. զոր գտանէր՝ կիզոյր. իսկ մանկանցն ցօլեր հրեշտակ, որ ո՛չ մերձենայր ամենեւին ի նոս (39 / 23)

ՓԱԽՈՒՍՏ - 7

Որոց ընդդեմ եկեալ քաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց. (5 / 3)

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջապէս ի փախուստ դարձեալ, բազում կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն Անույ: (6 / 4)

Ինքն զկնի դեսպանին զօրօքն զհետ ընթանայ՝ որպէս թէ յանպատրաստից ի վերայ հասեալ՝ զարհուրանօք զնոսա ի փախուստ դարձուցանիցեն: (11 / 2)

Ջոր տեսեալ այլ զօրացն՝ ի փախուստ դառնային (32 / 46)

զգլուխ զօրուն սպանին եւ զբազումս ընդ նմա, եւ զայլսն ի փախուստ դարձուցեալ (36 / 18)

Եւ անդէն թողեալ զգործ պատերազմին՝ ի փախուստ դարձան (56 / 3)

Եւ տեսեալ յիւրոց զօրացն խուճապեալ եւ ի փախուստ դարձեալ (58 / 10)

ՓԱԽՈՒՅԵԱԼ - 2

Յորոց հինէ՝ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան (40 / 28)

Իսկ զփախուցեալսն ի տունս կամ յեկեղեցիս՝ հուր հարեալ այրեցին անողորմաբար (31 / 22)

ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ - 13

Որովք հարեալ զբռնակալն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն (9 / 14)

Ե՛րթ դադարեա անդ, մինչեւ եւ փախստական իի քեզ եկից: (10 / 39)

Իսկ մնացեալքն թագաւորան իւրեանց փախստական եղեալ՝ անկան ի յամուրն Ափխազաց (11 / 10)

Իսկ թագաւորն մեծաւ անարգանօք փախստական եղեալ՝ ձիաթափ անկանի ի քաղաքն թագաւորութեան իւրոյ: (14 / 22)

Իսկ թագաւորն փախստական եղեալ՝ կամէր յաւագ եկեղեցին մտանել՝ եւ ընդ սեղանովն թագչել եւ այնու ապրիլ: (17 / 45)

Եղիա երկուցեալ ի մահուանէ, Յեզաբելայ փախստական՝ ի Քորեբ անկեալ ապրեցաւ. (29 / 11)

որք ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի եղեն, (31 / 34)

ումանք ի գալ գիշերոյն ընդ պարիսպն իջեալ՝ փախստական եղեն (47 / 5)

վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ զքաղաքան էին, յայնս անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին (48 / 14)

Եւ քանզի զօր ի Հռոմոնց գայր ի յետոյ, որք առժամայն փողս հնչեցուցին, զոր

քանզի եւ գիշերի հատեալ զբանտն եւ փախստական եղեալ, անցանէ յաշխարհն Յունաց (54 / 29)

Եւ զկողմնակալսն Յունաց փախստական արար, եւ ինքն մեծաւ աւարաւ եւ զերութեամբ դարձաւ յաշխարհի իւր (57 / 6)

Եւ մարտիկ արքն որ մնացին, այն զհետ փախստականին չոզան. իսկ զոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին, կացեալ ի քաղաքին աւուրս երկոտասան, եւ ի հիմանէ բրեալ ապականեցին զնա եւ զդաստակերտս նորա շուրջանակի: (50 / 37)

ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ ԱՌՆԵՄ – տե՛ս ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ գլխաբառի տակ

ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ ԵՂԵԱԼ - տե՛ս ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ գլխաբառի տակ

ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ ԼԻՆԻՄ - տե՛ս ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ գլխաբառի տակ

ՓԱԽՍՏԷԱՅ - 3

անդ ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստեփցն, եւ անասնոցն որ ոչ գոյր թիւ: (28 / 1)

քանզի ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ գպատմութիւնս, յոր սինլքորք փախստեփցն երթեալ բնակեցան: (29 / 23)

բայց փախստեփցն զհետ ոչ իշխեցին յերկարել, քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրու հանդիպեցին: (36 / 19)

ՓԱԿԵԱԼ - 2

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով քաջ արամբքն զոմանս սպանանէին (32 / 44)

Որ ցուցանէր ինքեամբ օրինակաւ՝ զանստուեր եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցոյ խաւարաւ փակեալ (59 / 35)

ՓԱԿԵՄ - 3

բայց ողորմեցաւ Աստուած, եւ խաւարաւ փակեաց զճանապարհս նոցա (25 / 34)

Բայց եւ այս չէ մեզ օգուտ ի մխիթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թէպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օգուտ (42 / 26)

Որոց ի վերայ հասեալ զօրք անօրինացն ի մէջ փակեցին. (36 / 26)

ՓԱՂԱՆԳ - 1

յորոց բանից ամենայն փառանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 29)

ՓԱՂՓԵԱԼ - 1

Եւ խոպոպք վարսիցն փառփեալք ի վերայ ճակատուն զօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացուցանէին՝ (35 / 44)

ՓԱՂՓՈՒՆ - 1

այսպէս եւ նա պաղպաջեր փառփուն հանդերձիւք եւ մարգարտախտուն թագին (22 / 17)

ՓԱՅԼ - 1

Ուստի ի շողալ սուսերացն եւ ի փայլին սաղաւարտացն՝ հրոյ փայլատակունք զլերամբն անկանէին (7 / 3)

ՓԱՅԼԱԿՆ - 2

Եւ իբրեւ զփայլակն հասանէր ի ճակատ մարտին: (58 / 12)

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց, վերին եթերն հերձեալ հրոյ փայլակն յանկարծակի ի դուրս անկեալ (12 / 31)

ՓԱՅԼԱՏԱԿՆ - 1

Ուստի ի շողալ սուսերացն եւ ի փայլին սաղաւարտացն՝ հրոյ փայլատակունք զլերամբն անկանէին (7 / 4)

ՓԱՅԼԵՄ - 2

ո՛ր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, զօրէն զարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիւքն փայլէին (41 / 39)

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց (29 / 42)

ՓԱՅԼՈՒՄՆ - 1

Եւ այնպէս թանձր պարուրեալ շուրջ զնովաւ, որ զանհնարին փայլումն ճառագայթիցն արգել (59 / 32)

ՓԱՅԼՈՒԻՆ - 1

Եւ մտեալ ի ներքս՝ ի փայլուն սուսերացն եւ ի ձայնէ լարից աղեղանցն, զողոյի հարեալ ամենեցուն յերկիւղէն՝ իբրեւ շղթայիւք կապեալ եղեն: (46 / 46)

ՓԱՅՏԱԿԵՐՏ - 1

Ի սոյն ամի այրեցին զգեղեցիկ ապարանս սուրբ Կարապետին... նաեւ զայլ շինուածսն եւ զփայտակերտ եկեղեցին զոր սուրբ Գրիգոր կոչեն: (51 / 39)

ՓԱՅՏԱՀԱՐ - 1

Եւ զբազումս ի վերայ անձաւին ելեալք մեծամեծ վիմօք զլաջարդ առնէին՝ որոց դիակունքն գլաթաւալ ի վերայ միմեանց շեղջեալ իբրեւ զկոյտս փայտահարաց՝ զառաջիկայ գձորն լնուին: (28 / 9)

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ - 1

նչ ուրեք լսի փառարանութիւն Աստուծոյ: (35 / 8)

ՓԱՌԱԶԱՐԴԵՄ - 1

զոր գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայաղթ իսաչին (53 / 18)

ՓԱՌԱԻՈՐ - 3

Մեծահարկի եւ փառաւոր ծերք անկեալք ի հրապարակի (31 / 45)

Վասն որոյ վաճառականք սորա փառաւորք (29 / 40)

որոյ վաճառականքն փառաւորք երկրի, եւ առգնօղք սորա՝ թագաւորք ազգաց, որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարգեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (50 / 3)

ՓԱՌԱԻՈՐԱՊԷՄ - 1

եւ կատարեալ անդ զխորհրդածութիւն աւուրն փառաւորապէս, որպէս եւ վայել էր իսկ (24 / 24)

ՓԱՌԱԻՈՐԵԼ - 1

եւ զառ եւ զգերի թափեալ, դարձան ուրախութեամբ փառաւորելով զԱստուած: (51 / 34)

ՓԱՌԱԻՈՐԵՄ - 3

Այս կերպ եւ բարձրն Եսայիաս. «Աչք տեառն բարձունք են, եւ մարդ տառապեալ. եւ խոնարհեցի բարձրութիւն ամբարտաւանից, եւ բարձրացի տէր միայն իրաւամբք եւ արդարութեամբ, եւ սուրբն փառաւորեցիք»: (20 / 3)

Եւ ի հեղուլ հայրապետին զտերունական իւղն ի ջուրսն, ցնցուլս լուսոյ ճառագայթից յանկարծակի ծագեաց ի ջուրցն. զոր տեսին առ հասարակ ամենեքեան, եւ փառաւորեցին զԱստուած. եւ բարձրացաւ եղջիւր հաւատոյս մերոյ: (8 / 18)

Եւ ի նմին տեղուջ գայ հանդիպի թագաւորն Ափխազաց Բագարատ, եւ հայր նորա Գուրգէն, եւ մեծապէս փառաւորէ զնոսա ինքնակալ թագաւորն: (4 / 14)

ՓԱՌՔ - 8

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի ջրնաղագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, (20 / 36)

համբերօղբն արժանասցին պսակին փառաց. (39 / 9)

Ես ածեմ ի վերայ ձեր զջուր գետոյն զհօրն եւ զյորդն, զարքայն ասորեստանեայց եւ զփառս նորա (4 / 11)

այրեցին ի հուր զսրբութիւնս քո, եւ յերկիր խոնարհեցուցին զփառս եկեղեցոյ քո. (31 / 12)

վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծեր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի (53 / 15)

զժամատունն որ առաջի սուրբ Կարապետին, զոր գեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի (51 / 38)

Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացուցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ, Եւ դարձան փառք մեր յապականութիւն: (3 / 7)

«Եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք» (19 / 9)

յորոց բանից ամենայն փառանգք հերձուածողացն կորակնեալք եւ ընդ գետին մտեալք, ո՛չ կարէին ի փարախ հօտի հաւատացելոց մտանել (41 / 29)

քանզի ի քահանայական կարգէն լուծեալ, եւ աղուեսադրոշմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր, թէ՛ Որ ի սրբոյ Լուսաւորչին հաւատոյ սողոսկեալ յանօրէն Թոնդրակեցեացն ի մարդադէմ գազանաց փարախն մտեալ միաբանի, դատ եւ իրաւունս զայս կրեսցէ: (54 / 23)

ՓԱՐԱԻՈՆ - 1

Այլ մէք գՓարաւոնին ախտացաք զծանրասրտութիւն, եւ զյոյժ յիմարին յիրոց ախտակցաց, որ երբեմն տանջեալ՝ խոստովան լինի ասելով (25 / 23)

ՓԱՐԹԱՄԱՆԱՄ - 1

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց, եւ ի քրտանց տնանկաց փարթամանան (56 / 29)

ՓԱՐԻՍԵՑԻ - 2

որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր. «Յաթոռն Մովսէսի նստան դպիրքն եւ փարիսէցիքն» (19 / 29)

ասէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի քան զդպրացն եւ զփարիսէցւոցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 43)

ՓԱՓԿԱՆԱՄ - 1

որք զպարգեալ զինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային (26 / 5)

ՓԱՓԿՈՒԹԻՒՆ - 3

ի դեպ է սակ առ նոսա զմարգարեական ողբսն. «Առաջ նորա դրախտ փափկություն, եւ վերջ նորա դաշտ ապականութեան»: (4 / 39)

իբրեւ գորախտ փափկություն լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա (27 / 47)

եւ ինքեանք զմիտս իւրեանց անողորմ ունելով առ աղքատս եւ տնանկս՝ միայն հեշտութեան եւ փափկություն սպասեն (56 / 31)

ՓԱՓՈՒԿ - 1

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդեռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան, ըստ Մովսբու, գիրգ եւ փափուկ գոլով. (50 / 2)

ՓԵՍԱՅ - 6

եւ էր փեսայ թագաւորին Հայոց Աշոտոյ(40 / 26)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, զօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաղէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախուն թագին (22 / 14)

Որ կարէր յիշել անդ կին նորահարսն զսէր փեսայի, եւ ոչ զմտաւ ածէր այր զգեղ ցանկալի ամուսնոյն իւրոյ (28 / 16)

Եւ եկեղեցիք մեր իբրեւ զնորահարսն զարդարեալ ամենայն վայելչութեամբ առ ի հաճել զկամս անմահ փեսային (41 / 33)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ զՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորհ նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առի (10 / 7)

Ջի՛նչ ասացից եւ զհարսանցն ի սենեկի, եւ զփեսայիցն յառագաստի զսիրահարուստ ըղձիցն զբորբոքումն եւ զանժոյժ բնութեանն զհակամիտութիւն: (22 / 7)

ՓԵՐՄ - 3

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն յընդարձակ դաշտն Բասենոյ, եւ առաքէ հեծեալս ի հեթանոսական զօրացն կալանաւորս ապստամբին Փերսի (10 / 2)

Իսկ առաքեալքն ի թագաւորէն կալեալ գՓերս եւ զԱնդրոնիկէ զնորուն փեսայն, որ էր համախորի նորին, եւ ածեալ մինչեւ յամուրն որ կոչի Խաղտոյ Առիճ ի սպառուածն Կարնոյ, եւ հասեալ յագարակն՝ որ հայի ընդդէմ ամրոցին, իջեւանս արարեալ, եւ յառաջ ածեալ գՓերսն եւ Անդրոնիկոսն՝ հատին զգլուխս նոցա: (10 / 6 ; 10 / 9)

ՓԻԼԻԿՈՒԱՆ - 1

Իսկ երեց ոմն ի մերոցս հնագոյն ունելով զաւուրս, որ յոյժ տեղեակ էր արուեստին, եւ սա իւր կանգնեալ փիլիկուանն (38 / 12)

ՓԻԼԻՊՊԵՅԻ - 1

Նաեւ առաքեալն զնոյն ուսուցանէ Փիլիպպեցոցն / ուղղված է, տեքստով Փնլիպպեցի/, իրատեալ ի տէրունական հրամանացն (52 / 27)

ՓԻԻՆԻԿԵՅԻ - 1

Զի դեռ ունէր զլայն եւ զընդարձակ թագաւորութեանն զսահմանն, ի հովտացն Փինիկեցոց, ուր է մեծն Անտիոք (57 / 13)

ՓԼԱՆԻՄ - 1

Եւ իբրեւ զայս այսպէս յարդարեցին, արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խոռեաց զնա (38 / 24)

ՓԼՈՒԶԱՆԵԼ - 1

սկսան փյուզանել զպարիսպ ամբոցին: (16 / 42)

ՓՂԶԿԻՄ - 1

Զխորձեան եւ զՀանձէթ յորժամ յիշեմ եւ որ ինչ ի նոսա գործեցաւ, հասկլիմ արտասուօք փղձկի սիրտ իմ (35 / 30)

ՓՂՈՍԿՐԵԱՅ - 2

որք զպարզեալ գինին ըմպէին, եւ անոյշ իւղովք փափկանային, եւ ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին (26 / 5)

որք ի գահոյս փղոսկրեայս հանգչէին, եւ միշտ զպարզեալ գինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օժանէին: (50 / 4)

ՓԻՂ - 1

Խաղաց գազանն մահաշունչ արինարբու եւ մարդախոշոշն Սուլտան անհամար զօրօք, փղօք, եւ կառօք եւ երիվարօք... (34 / 33)

ՓՇԱԲԵՐ - 1

Իսկ այժմ զնորին հակառակն տեսանեմք. երկիր աւերակ... եւ անդաստանք խոպանացեալք եւ փշաքերք. (44 / 42)

ՓՇՐԵՄ - 2

«Ամենայն որ հարցի ընդ վիմիս ընդ այսմիկ՝ փշրեսցի. եւ յոյր վերայ անկցի՝ հոսեսցէ զնա»: (14 / 16)

Աղեղունք մեր փշրեցան, (58 / 20)

ՓՈՒՍՆԱԿ - 10

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի...եւ թագաւորեցուցանէ զնա փոխանակ իւր (13 / 31)

Իսկ թագուհոյն զկեսարն՝ յորդեգիրս իւր արարեալ, թագաւորեցուցանէ ի տեղի առն իւրոյ. այլ նա փոխանակ շնորհ առնելոյ նմա վասն բարեացն (17 / 33)

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան երգոցն՝ այժմ բուէճք եւ տտաղեղունք են դասազլուիք. եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա (20 / 31; 20 / 32)

«Փոխանակ, ասէ, զի հպարտացան դստերք Սիովնի, եւ զնացին ի բարձր պարանոց»: (30 / 25)

Տե՛ս լսող, եւ զհատուցումն նոցին. «Փոխանակ, ասէ, ոսկի զարդուցն, զլիսոյն կնտութիւն»(30 / 33)

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատուական հանդերձիցն քրձազգեաց, ասէ, լինել». (30 / 35; 30 / 35)

Հրայրեաց եղև տաճարն սորբ. այրեցան եւ ի մեզ փոխանակ միոյ տան՝ բազում եկեղեցիք (31 / 5)

մինչև շարժեաց Աստուած զթագաւորն Պարսից փոխանակ ինքեանն՝ տեսանել թէ զի՛նչ գործի ի նմա: (55 / 35)

ՓՈՒՍՆԱԿԱԻ - 1

Եւ ինդրէր թէ Տո՛ւր զԱնի, եւ ես տաց քեզ փոխանակաւ զՄելիտինէ զգաւառան որ շուրջ զնովաւ: (23 / 26)

ՓՈՒՍԱՆԱԿԵՄ - 1

Յաջորդք ի յաջորդաց փոխանակեցին, Եւ նուազեաց արդիւն արծարծիչ շնչոյ կենդանութեան: (3 / 15)

ՓՈՒՍԱՆԱԿ ԶԻ - 3

Կշտամբեալ յանդիմանէ զնոսա բարձրն Եսայիաս՝ յորս ասէ. «Փոխանակ զի ոչ ախորժեաց ժողովուրդ այդ զջուրն Սելովմայ որ գնայր իսաղաղ, այլ կամեցան առնել իւրեանց թագաւոր զՀռասիւմ եւ զորդին Տաբէէլայ (4 / 8)

Կարծեմ թէ այսոքիկ ի դէպ անց ընդ նոսա, փոխանակ զի զարքունադրոշմ նշանին բեւեռն հանեալ ի դուռն սուրբ կաթողիկէին (7 / 35)

փոխանակ զի ի տէրն եւ յարարիչն իւրեանց կատաղեցան՝ մարդ կարծելով զնա: (17 / 14)

ՓՈՒՍԱՆՈՐԴ - 1

Իսկ երանելի անձն այն եւ մեծի Լուսաւորչին մերոյ փոխանորդն՝ ոչ ինչ զանգիտեալ ի նոցա բանիցն, այլ ի նոյն եւ ի նմին եկաց հաստատուն: (33 / 38)

ՓՈՒՍԱՆՈՐԴԵՄ - 3

Յայնժամ այլ ոմն փոխանորդեաց զիշխանութիւն նոր (16 / 23)

Զկնի նորա փոխանորդէ զթագաւորութիւն յառաջասացեալն Կոստանդիանոս նորին հարազատն: (13 / 27)

Եւ կեցեալ Ասիսն ի տերութեանն Հայոց, փոխանորդէ զիշխանութիւն նորա
Վամենաս ոմն (24 / 14)

ՓՈԽ ԱՌ ՓՈԽ- 2

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել
զանձինս (50 / 14; 50 / 14)

ՓՈԽԱՐԷՆ - 4

Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր... տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն
Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն զքաղաքն Սեբաստիա
(9 / 27)

Եւ զոր առ յորդեգիրս, եւ արար տէր եւ թագաւոր աշխարհաց,
նա փոխարէնս զայն հատոյց նմա (18 / 27)

զրէ, թէ Ծանո՛ թագաւորին թէ մեզ զի՛նչ հատուցանէ փոխարէնս (23 / 43)

Արդ՝ ե՛կ եւ տե՛ս զչար եւ զառանց մխիթարութեան զփոխարէնն զոր
ընկալաք: (41 / 36)

ՓՈԽԱՐԿԵԱԼ - 1

Այսօր միջօրեայ աւուրն այնորիկ՝ մեզ ի խաւար փոխարկեալ զիշերացաւ
(27 / 41)

ՓՈԽԵԼ - 1

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ, եւ յայն ապաստան՝ մնայր նորա
զալստեանն օթեւանէ յօթեւանս փոխելով: (6 / 34)

ՓՈԽԻՄ - 7

Այժմ յոդրս փոխեցաւ մեզ ամենայն, եւ ուրախութեան պատմութեանն այն յարջնազգեստ խորգ փոխեցաւ: (22 / 39; 22 / 40)

Եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, յորում տեղոջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 24)

Նոցա ջուրն յարին փոխեցաւ (49 / 19)

Իսկ ի մեզ նետիցն յարձակմունքն, որ եւս դառնագոյն վիրաւորեցին. նոցա զերիս աւուրս լոյսն ի խաւար փոխեցաւ (49 / 24)

Ի սոյն ժամանակս փոխի յաշխարհէ սուրբ եւ արժանաւոր հայրապետն տէր Սարգիս (8 / 28)

Եւ դժուարինքն մեզ ի դիրինս փոխի (42 / 30)

ՓՈԿԱՍ - 2

Եւ ապա զհետ նորա զնոյն ախտ ախտացաւ նորին անուանակիցն Փոկաս (9 / 16)

Եւ ապա միաբանեալ ամենեցուն բուռն հարին զորդոյն Փոկասայ (8 / 45)

ՓՈՂ - 7

Զորոյ զգլուխն հատեալ՝ հրամայէ հարկանել փող խաղաղութեան (9 / 19)

Զգոյր ի յիշատակ նոցա այգին Նաբովթայ, եւ Յեզաբել՝ որ յափշտակեաց զայն, թէ զի՛նչ կրեաց, որ մինչեւ ցայսօր փող հնչէ յամենեցունց լսելիս: (30 / 17)

Եւ որ ի յամրոցին իշխանն էր՝ դիպօղ ժամու մնացեալ, ի թիրիլ ասպարին, եւ նա զփողիցն հարեալ նետիւ՝ առ ժամայն սատակեաց: (51 / 21)

Եւ այլք ընդ փողիցն զենեալք՝ կիսամեռք գոլով, դժուարաւ խոնչէին (28 / 30)

Իսկ քաղաքացիքն իբրև լուսն գձայն աղաղակին եւ զհնչին փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք (14 / 44)

ուր եւ ձայնք փողոցն եւ ծնծղայիցն եւ այլ երգեցողական արուեստիցն զլսողացն անձինս լի՝ առնէին ուրախական բերկրանօք: (22 / 1)

Եւ քանզի զօր ի Հոռոմոց զայր ի յետոյ, որք առժամայն փողոս հնչեցուցին, զոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն (51 / 23)

ՓՈՂՈՑ - 3

հրամայէ խուզել զմօրուսն, եւ ի վերայ իշոյ եղեալ շրջեցուցանել ընդ հրապարակս եւ ընդ փողոցս, թքակոծ առնել զնա (14 / 10)

Մեծահարկի եւ պատուական վաճառականք չարաչար մահուամբ սպանեալք. երիտասարդք եւ ըմբշամարտք ի փողոցսն սրակոտորք (34 / 21)

զի ամենայն քաղաքն լի էր դիակամբք անկելոցն, վաճառոյ փողոցք եւ նրբափողոցք եւ ընդարձակ սրահք: (31 / 32)

ՓՈՅԹ - 4

իբր ի թշնամեաց հալածեալք ի սառնամանեացն՝ ոչինչ փոյթ առնելով ընչից, անցանէին ի գաւառն Արծրունեաց: (12 / 3)

իջանէ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ առ անառ ամրոցան որ կոչի Աւնիկ, յորում ետես աշխարհաժողով մարդոյ եւ անասնոյ, եւ ոչ ինչ փոյթ արար. (37 / 13)

եւ ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 31; 45 / 32)

ՓՈՅԹ ԱՌՆԵԼ - տե՛ս ՓՈՅԹ զլիաբառի տակ

ՓՈՅԹ ԱՌՆԵՄ - տե՛ս ՓՈՅԹ գլխաբառի տակ

ՓՈՅԹ ԸՆԴ ՓՈՅԹ - տե՛ս ՓՈՅԹ գլխաբառի տակ

ՓՈՇԻ - 3

Եւ սեղան սուրբ խորհրդոյն՝ որ երբեմն ժամանակաւ իբրեւ զնորահարսն առագաստի չքնադագեղ զարդու զարդարեալ էր՝ պսակ փառաց ունելով ի դէմս իւր, այժմ է տեսանել տեսութի՛ւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի, ...լցեալ փռշուով (20 / 38)

ո՛ր հայրապետական արթոն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս ...ի վերայ առաքելական արթոռոյն եղ զարոռ իւր. այսօր տեսանի թափուր, դատարկ ի բնակչաց, մերկ ի զարդուց, փռշուով եւ սարդի ոստայնիւ լցեալ, (41 / 43)

ջահք շիջեալք եւ ճրագունք անցեալք, խնկոց բուրմունք եւ անուշահոտութիւնք սպառեալք, պսակ տէրունական սեղանոյն փռշուով եւ մոխրով ծածկեալ: (42 / 9)

ՓՈՍ - 1

Յետ այսորիկ իջանէ թագաւորն զօրօքն ...եւ ինքն խաղացեալ հասանէ ի սպառուածն Բասենոյ, ի տեղոջն որ կոչի Սալքորայ, եւ խոր փոսի պատնէշ արարեալ շուրջ զբանական՝ դադարէ անդ ամսական աւուրքք (10 / 4)

ՓՈՐԱԿ - 1

ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն ...հասանէ ի գաւառն Վանանդ, ի Կարմիր Փորակ: (6 / 44)

ՓՈՐԵԱԼ - 1

. իսկ որք ի ներքս մնացեալ, զպատերազմի հոգս թողեալ, խորափիտս փորեալ. ընդ հողով ծածկէին: (47 / 6)

ՓՈՐԵԼ - 2

հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր (16 / 38)

Եւ եթէ յայս նիշ տեղուջ ի գիշերի կամին ի ներքոյ պարսպին զերկիրն փորել եւ մտանել ի ներքս (38 / 2)

ՓՈՐՁ - 3

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր գփորձ չարեաց առեալ (34 / 4)

Եւ ապա ի հարց եւ ի փորձ արկեալ, եւ սպառնալիս եւս յաւելուին եթէ ոչ ելանիցես աստի, եթէ ոչ զհրամայեալսն ի մէնջ յանձն առնուցուս (33 / 35)

զոր աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք. (32 / 7)

ՓՈՐՁԱՆՔ - 1

Զայս ասացի, զի մի՛ վհատիցիմք յորժամ ի մէջ անհնարին փորձանաց անկանիցիմք: (39 / 7)

ՓՈՐՁԵՄ - 1

ն՛ր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին զոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնալիր աշխատութեամբ

զինգետասան ամ փորձեաց, եւ ի վերայ առաքելական այթոռոյն եղ զայթոռ իւր.
(41 / 42)

ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ - 3

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն, եւ ոչ ի սպառ ի վայր հարկանէ զոր խրատէն, այլ սակաւ փորձութեամբ ներէ (58 / 28)

եւ զամենայն ալիս փորձութեան յարո՛ ի վերայ մեր (60 / 46)

այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն, զոր ընդունէին ի տեառնէ: (60 / 31)

ՓՈՐՈՏԻ - 2

Ոմանք ի յանկելոցն զքարի հարեալ սատակէին, եւ կիսոցն կուշտքն պատառեալ, եւ փորոտիքն յերկիր հեղեալ (28 / 37)

զկիսոցն զփորոտիսն հեղեալ եւ զլեարդն հանեալ եւ ի բերանն եղեալ, էր զի կենդանւոյն իսկ ուտել բռնադատէին: (46 / 22)

ՓՈՐՈՒԱԾ - 2

Բայց ի ճանապարհին, քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ մինչեւ լի իսկ լինել (16 / 39)

եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղիսիք,
(52 / 38)

ՓՈՒԹԱԼ - 1

պարտ էր ի ձեռն խրատու եղբարց մերոց ողջախոհանալ մեզ,
եւ փութալ կանխել առ մարգարէն (25 / 37)

ՓՈՒԹԱՆԱԿԻ - 1

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեանսն՝ յոր օթեանս առնլոց
էր, փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն (10 / 31)

ՓՈՒԹԱՊԷՍ - 8

Եւ հատեալ զգլուխն եւ տուեալ ցճառայսն իւր՝ փութասպէս հասուցանէ առ
թագաւորն: (9 / 36)

Իսկ ժողովուրդքն՝ ի լինել այտորիկ այսպէս, այր զարամբ
ելանէին փութասպէս զանխլաբար ի տունս իւրեանց հասանել (9 / 38)

Ապա խնդրակքն ելեալ զԿոստանդին փութասպէս անդր հասուցանէին
(12 / 23)

Իսկ նա իբրեւ ետես զբռնութիւն եւ զմիաբանութիւն նոցա, յերկիւղի
լեալ՝ փութասպէս դարձուցանել հրամայեաց յաքսորեացն զթագուհին: (17 / 42)

Իսկ նա իբրեւ լուաւ փութասպէս ծանոյց թագաւորին (23 / 44)

ըստ արժանահաս վրիժուցն ծանրացոյց զձեռն իւր ի վերայ մեր եւ
դարձաւ փութասպէս անցոյց զբարկութիւն իւր (25 / 22)

Եւ նոյնժամայն բորբոքեալ հրոյն՝ բոց ծիրանի ի դուրս ելանէր, եւ ինքն
դառնայր փութասպէս: (38 / 40)

Ջոր իբրեւ լուան անօրինացն ժողովք զհրաւերն, ձայն տուեալ միմեանց,
առժամայն ի մի վայր եկեալ, փութասպէս առ նա հասանէին (45 / 42)

ՓՈՒԹՈՎ - 2

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց զաւանդին էր, զոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել, որպէս զի փութով առ նա հասցէ: (12 / 15)

Բայց ոչ կարաց ժամանել. քանզի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին (17 / 47)

ՓՈՓՈԽՈՒՄՆ - 2

Վասն այնորիկ փոխ առ փոխ փոփոխմամբն ուսուցանէ զմեզ ի չափու ունել զանձինս, եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբառնալ, զի մի՛ մեծագոյնս անկանիցիմք: (50 / 14)

Ոչ գոյր խաբէութիւն ի վաճառսն, եւ ոչ նենգութիւն ի տուրեւառիկ փոփոխմունսն: (29 / 36)

ՓՈՔԸ - 6

տեսանէ՞ս, որպէս զիտէ փոքք իրօք մեծամեծացն յաղթել (39 / 2)

Եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից, զոր ի վերոյ փոքք ի շատէ նշանակեցաք: (40 / 13)

Եւ արդ դարձցուք անդրէն ի կարգն ըստ յառաջագրելոցդ. մի՛ սակաւ կամ փոքք համարել մեղս՝ որք ոչ զղջանան կամ ապաշխարեն (55 / 19)

բայց տուգանք ոչ սակաւ համարեցաք՝ զանց առնել զերկուց թագաւորացն զհանդէս պատերազմի. այլ փոքք բանիւ զմեծամեծ իրս վճարեցուք: (57 / 2)

Բայց թագաւորն Դիոզէն որ էր վաթսներորդ ի մեծէն Կոստանդիանոսէ՝ ըստ համարոյ թագաւորացն, փոքք ինչ աւելի կամ նուազ (57 / 4)

Իսկ իշխանք աշխարհաց մեծամեծք եւ փոքրունք յորժամ լուան զնորա թագաւորելն, եկին ամենեքին նմա ի հնազանդութիւն: (44 / 7)

ՓՈՔԲ ԻՆՉ - տե՛ս ՓՈՔԲ գլխաբառի տակ:

ՓՈՔԲ Ի ՇԱՏԷ - տե՛ս ՓՈՔԲ գլխաբառի տակ:

ՓՉԵՄ - 1

Բայց եւ ի մահուան նորա նշան իմն սքանչելեաց ցուցաւ յերկնից, ի ժամու երեկոյին՝ յորում նա զհոգին փչեաց.

ՓՐԿԱՆՔ - 1

Արդ զոր նոքա յոյս փրկանաց եւ տեղի ապաւինի կարծէին, եղև նոցա զուր ապականութեան (46 / 42)

ՓՐԿԵՄ - 2

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ գալստեամբ միածնի քո, եւ փրկեցեր արեամբ օժելոյդ: (27 / 25)

Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց (39 / 14)

ՓՐԿԻՉ - 4

զորմէ սպառնալով Փրկիչն ասէր (17 / 12)

որպէս առ Հրեայսն Փրկիչն վարդապետելով ասէր (19 / 28)

որպէս կանխաւ Փրկիչն ասէր (31 / 24)

Զայս եւ Փրկիչն յառաջագոյն գուշակեաց (36 / 44)

ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ - 9

Եւ խնդրէին հնարս փրկութեան (11 / 31)

այլ վաճառն զին եղեւ փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 48)

Եւ ոչ եղջիւր փրկութեան եւ յուսոյ եղեւ մեզ տէր: (58 / 17)

Եւ որ կարծէին ծովու եւ ցամաքի տիրել յաւիտենից, ի միում վայրկենի եւ զանձանց եւս կորուսին զփրկութիւն: (18 / 13)

Եւ տեսցէ ամենայն մարմին զփրկութիւն Աստուծոյ: (42 / 31)

Տեսանէ՞ս զԱստուծոյ մարդասիրական խնաման, թէ ո՛րպէս մերձ է ան երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա (39 / 2)

նա յայց ել մեզ եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ (54 / 9)

միայն զաշխարհն աւերէին եւ ոչ փրկութիւն գործէին: (58 / 38)

Զի՞նչ թէ եւ աստ ի ձեռն հակառակորդացն զփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 8)

ՓՐՓՐԱԴԷՁ - 1

որ իբրեւ ծով ի սաստիկ հողմոց յուղեալ՝ ահագին ծփանօք, եւ փրփրադէզ կուտակօքն յամենայն կողմանց գայ ի ծփանս, այսպէս եւ մեզ հանդիպեցաւ. (36 / 41)

ՔԱԲԵՐ - 1

տեսանե՞ս, որպէս զիտէ փոքր իրօք մեծամեծացն յաղթել. ո՛րպէս առ Մովսէսին Ովգայ՝ որոյ բարձրութիւնն ինն կանգուն էր հսկայի կանգնով... կամ որպէս Սիսարայ սկայազինն այլազգեաց, ի ձեռն Յայելի՝ կնոջն Քարերայ (39 / 6)

ՔԱԿԵԱԼ - 1

Եւ զմեծամեծ եւ զգեղեցիկ ապարանս մինչեւ ի հիմունս բակեայ՝ յապականութիւն դարձուցին: (18 / 4)

ՔԱԿԵՄ/ԻՄ/ - 3

զի այգի զոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնալիր աշխատութեամբ, նա բակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նոր (23 / 6)

Այլ տարածեցաւ առհասարակ ի վերայ մեր բարկութիւն սրտմտութեան տեսոն. զի բակեցան տունք աղօթից, եւ օծեալ իւղով սրբութեան քարինք՝ հիմն ապարանից այլազգեաց արկան (60 / 6)

Զի տէր է որ շինէ եւ բակէ, տայ զամուրս ի դողումն եւ զբարձր աշտարակս ի կործանումն (55 / 12)

ՔԱԿՏԵԱԼ - 1

Ի սիրելեաց բակտեայք զորս ոչ սուր սասակեաց Յրուեցան զօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց (3 / 20)

ՔԱՀԱՆԱՅ - 17

Արդարութիւն նուագեաց, եւ անառակութիւն յաճախեաց, ժողովուրդ եւ քահանայ ստեաց Աստուծոյ (3 / 4)

Այլ դու յայնժամ եղեալն ա՛ճ զմտաւ, զկրօնաւորացն դաս եւ գքահանայից՝ որ անդ հանդիպեցան, կամ զերամս ծերոցն (35 / 41)

Բարձաւ եւ ի քահանայից երկիւղ եւ ընտրութիւն սրբութեան (30 / 17)

պակասեցան երգք պաշտօնէից ի բերանոյ քահանայից (28 / 18)

ի գիշերին՝ յորում ուրախական ձայնի դասք քահանայից հանդերձ բազմամբոյ ժողովրդովքն զպաշտօն աւուրն կատարէին, յանկարծակի ի վերայ հասին զօրք անօրինացն: (34 / 7)

կործանեցան բնակիչք նոր...ամենայն ուրեք կոծ եւ լալականաց հանդէսք. ոչ ուրեք քահանայից երգք (35 / 8)

Չառաջինն՝ ընտրութիւն սկսաւ առնել ի մէջ քահանայից ըստ արժանաւորութեան, եւ անարժանիցն ասաց լռել (53 / 25)

Այլ եւ երկիցս ժողով եղել բազում հարց եւ հայրապետաց եւ քահանայից եւ խառնիճաղանճ բազմութեանց՝ որոց ոչ գոյր թիւ: (53 / 44)

իսկ զթիւ քահանայիցն, որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ զտաք աւելի քան զհարիւր յիսուն (31 / 38)

Չքահանայս յորդորէր յաղօթս եւ յերգս սաղմոսաց (37 / 34)

Ո՛վ լեառն, ոչ ըստ սինեականին Մովսէսի առ Աստուած խօսից եղեր միջնորդ, այլ զբազում քահանայս լռեցուցեր ի սաղմոսական երգոց (29 / 9)

Եւ ընտրեաց իւր քահանայս, որ յար ընդ ինքեան շրջէին, խոշորագգեստս եւ անպաճոյճս (52 / 2)

քահանայք սորա սրբակեացք եւ աղօթասէրք, եւ եկեղեցական սպասու հլուք եւ հպատակք: (29 / 39)

եւ առանց համարոյ անկան քահանայք նոցա ի սուր (31 / 6)

զի ծերք եւ երիտասարդք, քահանայք եւ սարկաւագունք զմի սրոյ ճաշակ մահու ընկալան (56 / 18)

Իսկ զբահանայսն, զորս յեկեղեցիս ըմբռնեցին՝ հրով ծախեցին (31 / 35)

Ջբահանայսն ի պաշտամանցն լռեցուցին, եւ զսաղմոսասացսն ի սաղմոսական երգոցն. հատաւ երգ օրհնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 15)

ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ - 1

Եւ ըստ արժանւոյն հատոյց նմա. քանզի ի բահանայական կարգէն լուծեալ (54 / 19)

ՔԱՀԵԱԼ - 1

Նաեւ անապատական վայրքն լցեալ եւ խճողեալ էին կրօնաւորական դասուք, մինչ զի զգիւղս եւ զագարակս առ բարի նախանձ բահեալ՝ առնէին բնակութիւն կրօնաւորաց: (22 / 24)

ՔԱՂԱՔ - 174

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայց (29 / 27)

Ի միում վայրկենի երկիրն՝ որ իբրեւ զքաղաք մարդախիտ առատութեամբ խճողեալ էր, եղեւ անմարդ ամայի (36 / 6)

Իսկ Գագիկ սակաւ արամբք ...մտանէ ի քաղաք թագաւորութեան իւրոյ: (21 / 32)

Արդ եկեալ հասանէր թագաւորն բազում բիւրուք եւ անթիւ սպառազինօք. մտեալ յաշխարհս մեր...եհաս ի քաղաք՝ որ զմեղս իւր ի կատարումն լրիւ իւրով ունէր: (55 / 42)

Վա՛յ Երուսաղէմ, վա՛յ քաղաք արեան (17 / 17)

Այսոքիկ են չարաչար պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք երջանիկ եւ երանելի,
(31 / 42)

Այսոքիկ վշտամբեր պատմութիւնք քո, ո՛վ քաղաք, ոչ
եւս քաղաք ապաստանի, այլ խորխորատ կորստեան ի քեզ
բնակողացն (46 / 33; 46 / 33)

զի բազում աշխարհ եւ քաղաք ա՛յն էին որ ապրեցան յայնմ հին (55 / 27)

զոր աչօք մերովք տեսաք եւ ընդ փորձ չարեացն անցաք, զայն միայն գրեցաք.
իսկ զայլ գաւառաց եւ գրաղաքաց զանցս աղետից, ո՛յր միտք բաւեն: (32 / 8)

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ...եւ տիրէ բազում
գաւառաց եւ բերդից եւ քաղաքաց: (4 / 19)

Եւ ինքն թագաւորն ...տիրէ Բուղարաց աշխարհին, գաւառաց
եւ քաղաքաց նոցա(4 / 25)

մանուկն Երեմիա ի տեսողութեանն իւրում ոսկի բաժակաւ մատռուակեալ
արքոյց թագաւորաց, ազգաց, քաղաքաց, իշխանաց եւ զօրաց նոցա (26 / 23)

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ փայլէր քաղաքս
մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց. (29 / 42)

Քանզի օրէն է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք
վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ
կարողութեան (34 / 12)

Արդ այլ քաղաքաց եւ գաւառաց աւերանաց ժամանակն ի պակաս աւուրս
յանգէր (49 / 47)

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց (56 / 28)

եւ մասնաւորս բաժանել, որ ինչ հանդիպիւր յանցնիւր տեղեաց, աշխարհաց
եւ քաղաքաց. (61 / 9)

Զանց արարեալ զԱրճիշաւ եւ զԲերկրաւ՝ եկեալ բանակեցաւ
շուրջ գրաղաքաւն, որ կոչի Մանազկերտ (34 / 35)

վասն որոյ փախստական եղեալ ի յայգիսն՝ որ շուրջ գրաղաքաւն էին, յայնս
անկեալ ընդ տերեւախիտ որթովքն թաքչէին (48 / 14)

ի բազմութենէ կոտորելոցն եւ յանթուելի դիականցն՝ վտակն մեծ, որ անցանէ առ քաղաքան, ներկանէր արեամբ (56 / 22)

Եւ առժամ մի ջանայր խաբանօք, ասելով թէ՛ Ի թագաւորէն հրաման ունիմ, իմ է քաղաքը, բացէք գորունս, զի մտից: (45 / 33)

Ուստի բազումք ի քաղաքէն ի մեծ կաթուղիկէն ելեալ ամբանային (15 / 7)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, ...այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախումն թագին (22 / 14)

այլ նենգաւորին Սարգսի սաղրելոյն լուեալ՝ ել ի քաղաքէն (23 / 23)

Եւ սկսանի գրով ամբաստան լինել զնմանէ առ թագաւորն, եւ խաբանօք հանէ զնա ի քաղաքէն ասելով... (24 / 17)

Իսկ արքն Մանազկերտոյ անկասկած ի դուրս ելեալ ի քաղաքէն՝ պատրաստեցին առատապէս դարմանս մարդոյ եւ անասնոյ (37 / 18)

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ ցօր մահուան իւրոյ: (14 / 28)

Իսկ յետ երից ամաց արձակեցաւ տէր Խաչիկ ի թագաւորանիստ քաղաքէն (33 / 30)

Այլ քաղաքի, եւ քաղաքի այսպիսում, որ հոյակապ եւ ականաւոր էր ամենայն աշխարհաց, իբրեւ զքաղաք որ ի վերայ լերինն կայց (29 / 26; 29 / 26)

Վա՛յ ինձ որ վիպասանեմ զայսոսիկ, հիմենացի երիտասարդին նման գոլով իմ՝ գուժարկու եղէ, ո՛չ միում զիւղի կամ միում քաղաքի (35 / 21)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր... հանդիպի քաղաքի միոջ, որ կոչի Արծկէ(39 / 33)

Աւել գրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ(23 / 15)

նստէր ի քաղաքին որ կոչէր Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի, որպէս զի զգացուցէ թագաւորին (14 / 37)

առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն, որ նստէր ի քաղաքին Սամուսատ, զոր ասեն ի հինսն շինեալ Սամփսոնի (23 / 41)

իսկ գոր ի քաղաքին ըմբռնեցին, զամենեսեան սրակոտոր արարին, կացեալ ի քաղաքին աւուրս երկոտասան (50 / 38; 50 / 38)

ԱՌՈՒՄՆ ՈՒՌՆԱՅ ՔԱՂԱՔԻՆ (1 / 19)

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ ՄԵԼԻՏԻՆՈՅ ՇԱՀԱՍՏԱՆ ՔԱՂԱՔԻՆ (2 / 18)

ՎԱՍՆ ՏԻԵԶԵՐԱՀՌՉԱԿ ՔԱՂԱՔԻՆ ԱՆԻՈՅ ԽՈՂԽՈՂՄԱՆՆ ՈՐՈՎ (2 / 26)

բայց քաղաքին եւ այլ շինանիստ տեղեացն՝ չմեղան ինչ: (5 / 4)

Իսկ Գեորգի դիպօղ ժամ գտեալ՝ հասանէ ի վերայ քաղաքին Ուխթեաց (6 / 45)

եւ հրամայէ զօրացն կոտորել զճառատունկս քաղաքին: (11 / 26)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, աղաչէր հարկօք պաշտել զթագաւորն եւ կալ նմա ի հնազանդութիւն: (11 / 27)

Ջոր տեսեալ քաղաքին, յանկարծակի գրոհ տուեալ ի դուրս ելանէին (12 / 4)

եւ յարուցեալ ի մահճացն նստաւ ի վերայ ձիոյն, եւ ելեալ արտաքս ի պալատէն ի տեսիլ քաղաքին. (12 / 21)

եւ կամեր երթալ ի վերայ քաղաքին որ կոչի Հալպ, առնուլ աւերել զնա: (13 / 34)

ԱՌՈՒՄՆ ՈՒՌՆԱՅ ՔԱՂԱՔԻՆ (14 / 30)

Որ քաղաքին իշխանն էր, գոր ինքեանք ամիրայ կոչէին, որ ի նախնեացն ունէր զժառանգութիւն տեղւոյն, մեռաւ անորդի. իսկ կին նորա զմի ի ծառայից իւրոց՝ որում անուն էր Սալամայ, առ տրփական ցանկութեան սիրեաց զնա, եւ կացոյց զնա տէր քաղաքին ի տեղի առն իւրոյ: (14 / 31; 14 / 34)

Իսկ նա երկուցեալ ի զլիաւորաց քաղաքին՝ թէ ոչ հնազանդին նմա, առաքէ զմի ի հաւատարիմ ծառայիցն իւրոց առ Մանեակ (14 / 35)

եւ ելեալ ի վերայ քաղաքին՝ իրամատեցին զպարիսպ նորա, եւ մտեալ ի ներքս՝ բազում կոտորուածս առնէին: (15 / 5)

հրամայե թագուհին զգլխաւորս քաղաքին կոչել առ ինքն: (15 / 38)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն...էառ զքաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 23)

Իսկ տէր քաղաքին... ազդ առնէ առ գլխաւորս Պարսից աշխարհին: (16 / 26)

Որք ...հասեալ ի վերայ քաղաքին պաշարեցին զնա պատնիշաւ: (16 / 28)

Այր մի Անանիաս անուն ի մէջ քաղաքին Երուսաղեմի կացեալ՝ բարձրաձայն աղաղակաւ ողբս առեալ ասէր... (17 / 15)

Իսկ քոյր թագուհոյն՝ որում անուն ճանաչիր Թեոդոտայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 37)

զոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն գլխաւորքն քաղաքին. (18 / 8)

Եւ եկեալ բազում զօրօք մինչեւ ի դուռն թագաւորական քաղաքին, եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն քաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 36)

տուեալ զբանալի քաղաքին ի Պետրոս... եւ յանձնեաց ի նա զամենայն հոգս աշխարհին մեծաւ դաշամբ եւ ուխտիւ: (23 / 19)

Իսկ իշխան ոմն Ասիտ անուն, որ յառաջ կալեալ էր զտէրութիւնն արեւելից, եւ զնա առաքէ թագաւորն տեղակալ քաղաքին Անույ: (24 / 8)

Եւ ինքն բազում զօրօք խաղայ ի վերայ քաղաքին Դունայ: (24 / 10)

Իսկ Ապուսուար տէր քաղաքին պատերազմ տուեալ ընդ նմա, անչափ կոտորածս առնէ ի դուռն քաղաքին, յորում տեղոջ մեռաւ մեծ իշխանն Հայոց Վահրամ հանդերձ որդւովն (24 / 11; 24 / 12)

Եւ թէ որ ժամանեաց յամուրն ելանել որ ի վերայ քաղաքին կայ, նա միայն ապրեցաւ: (34 / 24)

Եւ ինքեանք առեալ զգերի եւ զկապուտ քաղաքին գնացին յաշխարհն իւրեանց: (34 / 26)

Եւ ապա եկեալ նորա վառեալ սրտմտութեամբ, դնէ մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին: (37 / 22)

Իսկ իշխանն ...ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին (37 / 23)

Եւ առ արս քաղաքին եւ առ զօրս խրախոյս տուեալ ասէ (37 / 29)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի օր երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին (37 / 40; 37 / 41)

արկանէր խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ, որ էր յոյժ ի մտերմաց Սուլտանայ, որ զառ ի նմանէ խորհեալսն ծանուցանէր քաղաքին՝ կամ բանիւ կամ գրով: (37 / 46)

Զի՞նչ թէ եւ աստ ի ձեռն հակառակորդացն զփրկութիւնն քաղաքին տնօրինեաց: (38 / 8)

զոր տեսեալ քաղաքին՝ յոյժ զդողի հարան (38 / 24)

Իսկ քաղաքին լինէր ուրախութիւն ոչ սակաւ: (38 / 32)

Յայնժամ մի ոմն զօրաւոր ի զօրացն...եկեալ ընդ դուռն քաղաքին՝ մտանէ ի բանակն այլազգեացն (38 / 36)

Իսկ Վասիլն՝ որ քաղաքին իշխանն էր, հրամայեաց ռամկին ի վերայ պարսպին մեծաձայն աղաղակաւ անարգել եւ թշնամանել զՍուլտանն (39 / 30)

Եւ առեալ զգերին եւ զկապուտ քաղաքին, ելին ի տեղուջէն: (39 / 38)

Եւ ոչ ժամանեալ ամենեցուն ի ներքս մտանել, քանզի երեկոյացաւ ժամն եւ ածին զդրունս քաղաքին: (40 / 30)

Իսկ զօրքն Պարսից զիշերագնաց եղեալ, կալան զդուռն քաղաքին (40 / 31)

Յետ մահուանն Մոնոմախին...եւ կոչեալ զգլխաւորս քաղաքին, եւ զմեծամեծս յիշխանացն, ասէ ցնոսա (43 / 7)

Որում եկեալ առաջի գլխաւորք քաղաքին՝ խնդրէն, թէ՛ Մինչդեռ կենդանի ես կացո՞՞ղք թագաւոր (43 / 45)

Որում հաւանեալ թագուհւոյն, հրամայէ զոմն ածել ի գլխաւորաց քաղաքին Միխայիլ անուն (44 / 2)

Եւ կացուցանէ զնա թագաւոր հաւանութեամբ քաղաքին (44 / 5)

Եւ ինքն փոյթ ընդ փոյթ չոգաւ ի վերայ ամուր քաղաքին Կարնոյ: (45 / 32)

Եւ իբրեւ այնու ոչ կարաց հնազանդեցուցանել, ապա մարտ եղեալ, պատերազմաւ կամէր տիրել քաղաքին: (45 / 35)

Իսկ որ քաղաքին իշխանն էր, վաղվաղակի ծանուցանէր իշխանին որ նստեր յԱնի եւ ունէր զպատիւ մագիստրոսութեան (45 / 35)

Մի բաժինն չոգաւ ի յԵկեղեաց, եւ անկեալ գիշերայն ի վերայ քաղաքին (46 / 12)

Եւ գրեթէ ամենայն սահմանք քաղաքին ներկեալ էր արեամբ կոտորելոցն (46 / 20)

Իսկ անօրինացն լցեալք եւ յազեցեալք ասարան, հուր հարեալ քաղաքին, (46 / 32)

հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 6)

Եւ ապա հուր հարեալ քաղաքին, կիզեալ ապականեցին (48 / 23)

Եւ քանզի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան (48 / 41)

ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ ՄԵԼԻՏԻՆՈՅ ՇԱՀԱՍՏԱՆ ՔԱՂԱՔԻՆ (48 / 46)

Եւ քանզի գունդ մի հեծելագոր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին (50 / 34)

ՎԱՍՆ ՏԻԵԶԵՐԱՀՌԶԱԿ ՔԱՂԱՔԻՆ ԱՆԻՈՅ ԽՈՂԽՈՂՄԱՆՆ ՈՐՈՎ (55 / 2)

Եւ իբրեւ զկուտակումն ալեաց ծովու ի ծոց քաղաքին հեղուին (56 / 7)

Իսկ որ ի մէջ քաղաքին ամրացեալ էին, իբրեւ գիտացին թշնամիքն թէ անպատրաստ են (56 / 11)

Մինչև բարկացեալ սրտմտութեամբ տէր՝ հրաւիրեաց զազգս բազումս ի վրէժխնդրութիւն ինքեանց...արկանել զհիմունս իւրեանց առ եզերք ծովուն Ովկիանոսի, եւ կանգնել զխորանս իւրեանց յանդիման քաղաքին մեծի (58 / 43)

Բայց քաղաքիս մերոյ զբազմադիմի եւ զանհնարին չարիս ընդ գրով ո՞վ կարիցէ արկանել (31 / 16)

Այսոքիկ երկուց էր տեղեաց՝ լերինն եւ քաղաքիս զողորմելի պատմութիւնս (32 / 7)

Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչուր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ, եւ առնու փոխարէն քաղաքն Սեբաստիա (9 / 27)

Յորոյ վերայ եկեալ Կաւասիլաս ոմն՝ որ Վասպուրականի զաւառապետն էր՝ բազում զօրու, էառ քաղաքն եւ կացոյց գունդս հեծելոց պահապան քաղաքին: (16 / 22)

հոգ տարաւ առնուլ քաղաքն Անի եւ զաշխարհն: (21 / 14)

խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ քաղաքն ի Դունացին (23 / 37)

Իսկ Գագիկ աներախտի մնաց առ թագաւորն. որում առ մարդասիրութեան տուեալ նմա տեղիս, զոր ինքն կամեցաւ, որ յոյժ պակաս էր ըստ արժէիցն Անույ եւ այլ աշխարհին, զշնորհակալիսն եւ զտրից տուրսն կաթողիկոսին հատուցին, յորմէ քաղաքն առին: (24 / 4)

. նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք, եւ շրջապատեցին քաղաքն (31 / 20)

Եւ մնացեալ զօրն ողջոյն ի տեղուջն խիլ արկեալ բրեցին զտունսն, եւ ապա հուր հարեալ այրեցին քաղաքն (34 / 25)

Եւ արդ դու միտ դիր ասացելոցս. ի կարգ յառաջին անգամոյն յորժամ եկեալ անհամար զօրօքն շրջապատեաց քաղաքն՝ եւ նոքա յանպատրաստի էին ի մարդոյ եւ յանասնոյ, եւ յայնժամ թէ տասն օր ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր քաղաքն: (37 / 6; 37 / 8)

Եւ ելեալ անտի սակաւ արամբք յանգետս ի վերայ գահին որ հայի ի Կարին, ետես քաղաքն վառեալ ամենայն պատրաստութեամբ (37 / 16)

այսորիք պաշարեալ զբաղարն եւ որ շուրջ գնովաւ գիւղք եւ ազարակք (46 / 29)

Եւ ինքն երթեալ անցանէ ընդ Հարք եւ ընդ Մանազկերտ եւ գետոյ առեալ դառնայ ի վերայ Բարգրեւանդայ եւ գայ ի բաղարն Ուխթեաց (4 / 18)

Եւ հաւանեալ Սմբատ դարձաւ ի բաղարն իւր (5 / 43)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ՝ որ նստէր ի բաղարն Վաղարշակերտ, երթեալ թագաւորին ընդառաջ, վստահութիւն տայր քանից (6 / 30)

Որովք հարեալ զբռնակալն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն. որ երթեալ անկանի ի Բաբելոնն ի բաղարն Քաղղէացոց: (9 / 14)

Եւ ինքն թագաւորն մեծաւ յաղթութեամբ երթեալ մտանէ ի բաղարն իւր Կոստանդնուպօլիս: (9 / 22)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի բաղարն իւր ի Կոստանդնուպօլիս (12 / 11)

Եւ զգանձս թագաւորին եւ զօրացն առեալ յաւարի՝ դարձան ի բաղարն իւրեանց: (14 / 21)

Իսկ թագաւորն մեծաւ անարգանօք փախստական եղեալ՝ ձիաթափ անկանի ի բաղարն թագաւորութեան իւրոյ: (14 / 23)

Վասն որոյ երթեալ ի բաղարն Թեսաղոնիկեցոց առ կին մի կախարդ, որպէս ի հինսն առ Բարսղի՝ երիտասարդին պատմին գործք ի ձեռն կախարդին (16 / 8)

Կոչեալ առ ինքեանս զԳագիկ որդի Աշոտոյ, թագաւորեցուցին ի վերայ իւրեանց, եւ իմաստութեամբ եւ հնարիւք մուծին ի բաղարն: (21 / 23)

Եւ կամէին այնու ձեռնարկութեամբ գալ ի բաղարն Կարնոյ: (25 / 7)

Եւ այն զի մի անձն եմուտ ի բաղարն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօք յամենեցունց եւ առանց նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ (27 / 1)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի բաղարն իւր ի Սեբաստուպօլիս (33 / 21)

Եւ պատերազմի օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպն՝ զնետն ի քաղաքն ընկենայր (37 / 48)

Եւ լինէր յորժամ նորա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն: (38 / 13)

Եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսատիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին (38 / 21)

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն (38 / 42)

Իսկ արինարբու զազանքն ծանծաղ տեղի գտեալ ի ծովուն, եթէ առաջնորդութեամբ ուրուք, եւ եթէ իւրեանց հնարագիտութեամբն, մտին ի քաղաքն (39 / 37)

Յորոց հինէ՛ մարդաբնակ տեղիքն փախուցեալ՝ ի քաղաքն Անի ժողովեցան (40 / 28)

Իսկ անօրինացն պարապեալ ի կոտորածէն, դարձան ի քաղաքն՝ (48 / 20)

Եւ անցուցեալ անդ զաւուրս իւր, երթեալ չարապէս մեռանի ի քաղաքն որ կոչի Մուհարկին: (54 / 41)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (2 / 5)

Եւ ինքն դառնայ զճանապարհս իւր խաղաղութեամբ, եւ հասանէ ի թագաւորական քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս: (4 / 21)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր նուաճեցաւ քաղաքն ի ձեռն Հոռոմոց: (15 / 13)

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ արեղայ, որում անուն կոչիր օռթանօթոս, կացուցանէ զնա ի թագաւորական քաղաքն Կոստանդնուպօլիս՝ առնէ, զամենայն հոգս եւ զիրաւունս պալատին տալով ի ձեռս նորա: (16 / 2)

Յորս շարժեալ քաղաքն առ հասարակ, բազում աւարառութիւնս արարին (18 / 2)

զի ամենայն քաղաքն լի էր դիակամբք անկելոցն (31 / 32)

ԹԷ ՈՐՊԷՍ ԱՆՀՆԱՐԻՆ ՀԱՐԱԻ ՔԱՂԱՔՆ ՅՂՓԱՅԵԱԼ, ՈՐ ԿՈՉԻ ԿԱՐՍ (34 / 2)

Եւ քանզի առանց գիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ
առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 10)

յանկարծակի վայիւք եւ ողբովք լի եղև քաղաքն: (34 / 15)

Եւ այսպիսօրէն գործովք սպառեցաւ քաղաքն յարանց (34 / 23)

Արդ մինչդեռ քաղաքն յայս տարակուսի եւ ի վտանգի կայր, արկաներ
խորհուրդս բարւոք ի սիրտ իշխանի միոջ (37 / 43)

Եւ բարեկամաբար ել քաղաքն ընդ առաջ նորա (45 / 28)

Եւ քանզի անպատսպարան վայրս ունէր քաղաքն (48 / 6)

Եւ առժամայն եղև քաղաքն բարեշէն՝ գուր արեան: (48 / 10)

Եւ ի պատահելն իւրեանց՝ բազում կոտորածս առնէին յերկոցունց կողմանցն
եւ ի լինել պատերազմին, քաղաքն՝ որքան ելանել կարաց, նա զերծաւ (50 / 36)

Եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն Կոստանդնուպօլիս (54 / 30)

զի լցաւ քաղաքն լի ծայրիւ եւ ծայրիւ, եւ ճանապարհ էր մարմին սպանելոցն.
(56 / 19)

Եւ ինքն բազում ամբոխի յարեւելս ճանապարհ կալեալ զայր, հասանէր ի
մեծ քաղաքն Թեոդուպօլիս (57 / 22)

Եւ ես տաց, ասէ առանց պատերազմի գրաղաքս ի ձեռս նորա: (14 / 41)

Եւ ես տաց գրաղաքս եւ զայլ ամուրս որ յաշխարհիս են: (23 / 43)

Կամ տուր գրաղաքս եւ զգաւառս ինձ, զոր նախնիքն քո տարեալ են ի
տաճկաց, կամ տո՛ւր յամենայն աւուր հազար դահեկան: (40 / 19)

այլ ստամբակեցան ի միտս իւրեանց, եւ ամբութեամբն ապստամբեցան ո՛չ ի
մարդկանէ՝ այլ յԱստուծոյ, որ տայ զբարձր աշտարակս ի կոխումն
եւ գրաղաքս ամուրս ի հողաբլուրս: (55 / 30)

Գրէ զիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին, զի յետ իմոյ վախճանին՝
զիմ քաղաքս եւ զերկիրս նմա տաց ի ժառանգութիւն (8 / 22)

Եւ մեծարեալ ի նմանէ՝ առնու զպատիւ մագիստրոսութեան, եւ զտեղիս
բնակութեան ի սահմանս միջագետաց գիւղս եւ քաղաքս, գրով եւ ոսկի
մատանեալ յազգէ յազգ մինչեւ յաւիտեան: (23 / 34)

Իբրեւ ետես հայրապետն Պետրոս զայնպիսի խորհուրդ, թէ ո՛ւմ եւ իցէ՝ ի
գնալ է քաղաքս, առաքէ առ այն որ ունէր զիշխանութիւն արեւելից կողմանն
(23 / 40)

Եւ ելեալ հայրապետին զայ ի մեծանիստ եւ ի
շահաստան քաղաքս մեր (24 / 19)

Եւ իբրեւ ակն մի պատուական լուսագեղ պայծառութեամբ
փայլէր քաղաքս մեր ի մէջ ամենայն քաղաքաց (29 / 42)

Եւ սուր առն ի վերայ եղեալ հնձեցին մինչեւ անջատեցաւ ի
կենդանոյ քաղաքս: (31 / 22)

Քաղաքս այս ի բազում ժամանակաց հետէ չէր զփորձ չարեաց առեալ (34 / 4)

զԱրծն այրեցին, եւ զայլ քաղաքս եւ զաւանս (34 / 31)

որպէս զի մնասցէ առանց խռովութեան քաղաքս: (44 / 1)

Իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդէռ ի շինութեանն էր՝
երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի քաջութեան (49 / 48)

Ելեալ ի զիշերի՝ անկանէին ի մօտաւոր քաղաքսն (15 / 3)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՑ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻԶԱԳԵՏԱՑ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի
ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (2 / 13)

Քանզի քաղաքս աներեալք եւ տունք այրեցեալք (27 / 12)

աներեցաւ Երուսաղէմ, աներեցան եւ քաղաքս մեր: (31 / 1)

Իսկ այժմ զնորին հակառակն տեսանեմք. երկիր աներակ, թափուր ի
բնակչաց. քաղաքս կործանեալք... (44 / 41)

ՎԱՍՆ ԱԻԵՐԱՆԱՑ ԵՐԿՐԻՆ ՄԻԶԱԳԵՏԱՑ ԵՒ ՈՐ ԻՆՉ Ի
ՆՄԱ ՔԱՂԱՔՔ, ԵՒ ԱՆՉԱՓ ԿՈՏՈՐԱԾԻՆ (47 / 44)

ՔԱՂԱՔԱԳԻԻՂ - 1

Իսկ ի գալ ձմերանին, յաւուրս աստուածայայտնութեան տօնին՝ գիշերագնաց եղեալ զօրք անօրինացն, եւ եկեալ ի քաղաքագիւղն Հարքայ որ կոչի Մանկան Գոմ (40 / 46)

ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԵԱԼ - 1

Եւ նստուցանեն յաթոռ մերոյ Լուսաւորչին. որ նորին կարգօքն քաղաքավարեալ ի մարմնի, բարի հանդիսիւք աւարտեաց զկեանս իւր: (5 / 18)

ՔԱՂԱՔԱՅԻ - 4

Իսկ քաղաքացի գլխաւորքն որ նստէին յԱնի, իբրեւ տեսին թէ արգելաւ Գագիկ ի Յոյնս, խորհեցան երբեմն ի Դաւիթ տալ զքաղաքն ի Դունացին (23 / 36)

Իսկ քաղաքացիքն իբրեւ լուան զձայն աղաղակին եւ զհնչիւն փողոցն, սրտաթափ լի դողութեամբ՝ ի դուրս ելանէին զարհուրեալք եւ խռովեալք (14 / 44)

Եւ քաղաքացիքն յայս ապաստան եղեալ ի ծովն եւ յամրոցն, յանհոգս կային: (39 / 34)

Որովք հարեալ զբռնակալն՝ փախստական հանեն յաշխարհէն. որ երթեալ անկանի ի Բաբելոնն ի քաղաքն Քաղղէացոց: (9 / 15)

ՔԱՂԴԵԱՅԻ - 1

Տե՛ս աստանօր զԱստուծոյ իմաստիցն զխորսն՝ յոր չհասանէ ոք. զի հուրն յերկուս բաժանեաց զքաղղէացիսն. (39 / 23)

ՔԱՂԵԼ - 1

Զայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի (19 / 3)

ՔԱՂԵՄ - 1

այլ տէր քաղէ զգօրութիւն հակառակամարտին (32 / 26)

ՔԱՂԿԵԴՈՆԱԿԱՆ - 1

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝ ասելի գոլով ամենայն ուղղափառ հաւատոց: (14 / 7)

ՔԱՂՅ - 1

Նոյնպէս եւ ի Պարսից եկեալ զօրքն՝ ոչ թէ աւարաւ յագենային, այլ անյազ քաղց մերոյ սատակմանն ունէին (45 / 19)

ՔԱՂՅԵԱԼ - 4

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ գայլս քաղցեալս անյազեալս ի կերակրոյ (25 / 1)

նոյնգունակ եւ աստ ի ծագել արեւուն յերկիր՝ հասին ի վերայ անօրինացն ժողովք իբրեւ շունք քաղցեալք (31 / 20)

Վասն որոյ համարձակեալ թշնամեացն որպէս գայլք քաղցեալք (40 / 11)

Իսկ թագուհոյն զՍուլտանն իբրեւ քաղցեալ գազան՝ տրոց առատութեամբ յագեցուցեալ, մինչզի մոռանալ նմա զի վերայ մեր զյառնումն (43 / 13)

ՔԱՂՅԿԵՂ - 1

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիք կերպարանին առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս անմեղացն. քանզի բանք նոցա իբրեւ գրաղկեղ ճարակին(52 / 21)

ՔԱՂՅՈՒ - 1

միայն զի նա մարախով եւ վայրենի քաղցու կերակրեալ լինէր (13 / 39)

ՔԱՂՅԸ - 4

ի քաղցր ականէս յայսմանէ՝ զոր գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղխիւք (52 / 36)

բայց մեք ապստամբեցաք ի մեր քաղցր եւ ի բարի հօրէն (49 / 11)

Համալեզուք եւ համացեղք, ի միոյ ականէ բղխեալք քաղցր ջուր եւ դառն. թէպէտ սուրբն Յակովբ յանհնարինս ասաց զայս, բայց սակայն առ մեք եղեւ այս. ի քաղցր ականէս յայսմանէ՝ զոր գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնալիր աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղխիւք (52 / 35)

ՔԱՂՅԸԱԿԱՆ - 3

առաքէր առ նմա դեսպանս, եւ քաղցրական բանիք գրէր առ նա, (10 / 23)

Վասն այնորիկ մերով բարեպաշտ կրօնիք կերպարանին առ ի զպարզամիտսն խաբելոյ, եւ քաղցրական բանիք պատրեն զմիտս անմեղացն (52 / 20)

Որոյ լուեալ, եւ ի վերայ հասեալ գործոյն, կոչէ առ ինքն քաղցրական բանիք (54 / 18)

ՔԱՂՅՐԱՀԱՄ - 1

Այլ զգանազան խորտիկս եւ գքաղցրահամ կերակուրս հանդերձ ուրախարար զինուով զոր մատռուակեն որթք այգեաց, զայսոսիկ զամենեսեան աշխարհասիրացն թողին: (13 / 41)

ՔԱՂՅՐԱԶԱՅՆ - 1

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք... որ քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն (44 / 43)

ՔԱՂՅՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻԻՆ - 3

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի պատմել զօրինակն. գքաղցրաձայնութիւն երգոցն եւ զանդադար սաղմոսերգութիւնն, զաստուածային գրոցն ընթերցմունսն զտէրունական տօնիցն զհանդէս եւ զվկայիցն զպատիւս ... (20 / 25)

Փոխանակ քաղցրաձայնութեան երգոցն՝ այժմ բուէճք եւ տտաղեղունք են դասազլուիք. եւ փոխանակ սաղմոսական նուագացն, տատրակ եւ աղանի երգեն ի նմա, ըստ մարգարէին՝ քաղցրաձայնութեամբ կարդալ զձագս իւրեանց: (20 / 31; 20 / 33)

ՔԱՂՅՐԱՆՈՒԱԳ - 1

Նաեւ քաղցրաձայն հաւուց տարմք, որք մարդասէր բարոյիք ընտանի գոլով մերային ազինս, որ քաղցրանուագ եղանակօք զվայրսն հնչեցուցանեն (44 / 44)

ՔԱՂՅՐԱՇՈՒՆԶ - 2

Եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերեր զնմանութիւն,

որ ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օղոյն սղոխք ալեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 19)

Եւ յորժամ զհասկիցն զկերպարանս ի գագաթունսն երեւեցուցանեն, յայնժամ թանձրախիտ բարձրութեամբն ամպաձեւ տեսողացն ցուցանի, եւ ի քաղցրաշունչ օղոյն՝ ճօճի, ճեմի զօրէն ծովային ալեաց: (44 / 35)

ՔԱՂՅՐՈՒԹԻՒՆ - 3

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել, եւ բարոյիցն քաղցրութեամբ զազգականութիւն պահել հաստատուն (49 / 10)

որքան եւ տեղի լինի խրատու՝ քաղցրութեամբ եւ հայրաբար խրատէ (50 / 19)

այլ Աստուած՝ որ հարկանէ եւ բժշկէ, որոյ անբաւ է քաղցրութիւն մարդասիրութեանն (58 / 26)

ՔԱՄԱՀԱՆՔ- 1

ասէր, թէ Ո՞վ է Աստուած որ փրկէ զձեզ ի ձեռաց իմոց. տե՛ս առ նմին եւ զմանկանցն սրտապինդ հաւատսն թէ ընդ որպիսում գագանի կացեալ ի յատենի, առնէին պատասխանի համարձակագոյնս, որ յոյժ քամահանաց բռնաւորին էր (39 / 17)

ՔԱՄԱՀԵՄ - 1

զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղիւ սոցա տազնապեսցուք օր ըստ օր (60 / 37)

ՔԱՄԵԱԼ - 1

որք զորումն վնասակար արմատաքի իլեցին ի յանդէ հաւատոյս մերոյ, եւ զմրուրն դառնութեան քամեայ ի բաց պարզեցին (53 / 1)

ՔԱՅՔԱՅԵԱԼ - 1

Ձի յայնմ հետէ՝ զոր յառաջագոյն ասացի, յորում էր թուականն Հայոց չորեքհարիւր ութսուն եւ երկու, մինչեւ ցայժմ՝ ուխտ սրբութեան եւ կարգ եկեղեցոյ քայքայեալ ապականեցան: (59 / 39)

ՔԱՆ - 39

Եւ էր Սմբատ մարմնով հարստի եւ յոյժ թանձր, բայց իմաստութեամբ ասէն առաւել գոյ քան զյոզունս. (5 / 36)

Եւ զօրանայ քան զամենեսեան, որ յառաջ քան զնա էին (6 / 17; 6 / 17)

Իբրեւ լուսւ զայս թագաւորն, եւս քան զեւս ի բարկութիւն բրդեալ՝ դառնայ ի վերայ նորա. (6 / 47)

զիս՝ ընդ կարացից եւ աղքատս գիտութեամբ եւ տխմարս քան զամենեսեան ընդ գրով արկանել զայն ժամու զլեալսն (7 / 22)

Մի՛ կարծէր, ասէ, թէ յաղթեցի քեզ, աւելի ինչ խնդրեմ ի քէն՝ քան զոր յառաջն (11 / 19)

Որ եւ ի նմին ճանապարհի ելեալ զօր ի տաճկաց՝ ոչ աւելի քան զուր հարիւր կամ զհազար այր, ...անչափ կոտորուածս առնէին (14 / 19)

ասէ, թէ «Բարի է յուսալ ի տէր եւ յաղօթս սրբոց, քան յուսալ յիշխանս եւ ի զանձուց առատութիւնս» (14 / 25)

Ձայս արարեալ եւ առնէ ամենիմաստապէս ամենեցուն տէրն եւ արարիչն, որ կարօղն է քաղել զոգիս իշխանաց, ահաւոր գոլով քան զամենայն թագաւորս երկրի (19 / 3)

վասն որոյ զՍաւուդայն ընկալաւ զհատուցումն, կեանք որ քան զմահ դառնագոյն էրն: (21 / 35)

Այս վաճառ անմարդագոյն գոլ թուի ինձ բան զՅուդային (22 / 46)

«Գալիլեացիքն, ասէ, զորոց արիւնսն Պիղատոս խառնեաց ընդ զոհս նոցա, համարիք թէ նոքա մեղաւո՞րք էին բան զամենայն մարդիկ, ո՛չ: (26 / 2)

Իսկ զկնի ելանելոյն նոցա, անդ էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի, եւ բան զառաջինն ողորմագոյն եւ բազում ողբոց արժանի: (28 / 25)

Իսկ որք բան զնոսա ի տիւեղծ հասակին էին, ոտիւք զերկիր հարկանէին (28 / 42)

եւ յարգի եղեւ արծաթսիրութիւն բան զաստուածսիրութիւն, եւ մամոնայ բան զՔրիստոս (29 / 46; 29 / 46)

ասէ. «Թէ ո՛չ առաւելուցու արդարութիւն ձեր աւելի բան զդպրացն եւ զփարիսեցւոցն, ո՛չ մտանէք յարքայութիւնն երկնից»: (30 / 43)

որք ի սուր եւ ի հուր վախճանեցան՝ գտաք աւելի բան զհարիւր յիսուն (31 / 39)

Իսկ թշնամիքն լցեալ աւարաւ առաւել բան զառաւել, ուրախ լինէին (33 / 4)

Իսկ զիշխանն Վրաց տարեալ ետուն ցիսալիփայն իբրեւ զմեծ ինչ եւ բան զամենայն զերին հաճելի նմա (33 / 12)

եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին գտունս եւ զեկեղեցիս, որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր բան զհնոցին Բաբելոնի (35 / 1)

Որ յոյժ ապաշաւանաց արժանի էր նորա վախճանն. մանուկ հասակաւ եւ զեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ քաջութեամբ առաւել բան զբազումս, որ տարածամ բարձաւ ի միջոյ: (40 / 43)

Եւ եթէ վասն մերոց չարեաց եկին այս ամենայն ի վերայ մեր, ապա ողորմելի եմք բան զամենայն մարդիկ (41 / 22)

Կրկին մահուամբ բառնային ի կենաց. շողալով սուսերին ի վերայ՝ որ բան զմահ դառնագոյն է, եւ մահու վճռաւ (47 / 10)

որ զի բան զայս զի՞նչ այլ ոք դառն եւ անհնարին տանջանս իմանայցէ, որ եւ ի սրբոց վկայութիւնս չերեւի ուրեք եղեալ: (47 / 22)

քանզի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեզերս երկրի խորագոյն է (49 / 32)

Եւ քան զմեր սահմանն աւելի չամբառնալ (50 / 15)

Քան զհող անարգ եւ խոնարհ այլ զի՞նչ ոք իմասցի (50 / 16)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական կերպարանացն իբրեւ շղթայիւք կապեալ էին, խոստանային պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն տայ: (53 / 47)

ոչ ածեալ զմտաւ գղաւթական երգսն, թէ «Բարի է յուսալ ի Տէր, քան յուսալ յիշխանս» (54 / 3)

Լաւ համարէր երկու մասին քան թէ երիցն ընդդէմ կալ (57 / 38)

Եւ որ ոչ է ական համարձակ տեսանելի՝ նուաստագոյն քան զաստեղս երեւեալ, միայն բոլորն երեւէր: (59 / 33)

Եւ որ քան զամենայն վերագոյն՝ զշնորհալից եւ զուրախարար բան մարգարէիցն, որ այսու զօրանային՝ եւ ընդդէմ կարէին կալ նեղութեան փորձութեանցն (60 / 30)

Իսկ մերս ծանրագոյն եւ առաւելագոյն է քան զամենեսեան, անթագաւոր եւ անիշխան (60 / 32)

Զի եթէ դիցես զմեղս մեր ի կշիռս, ծանրագոյն է քան զխրատ մեր՝ զոր ընկալաք ի քէն, եւ թեթեւագոյն պատուհաս քո քան զպարտիս մեր (60 / 43; 60 / 44)

Լաւ է մերձենալ առ ի քեզ չարչարանօք եւ նեղութեամբ, քան թէ հեռանալ ի քէն եւ կեալ անդորրութեամբ եւ դիրութեամբ: (60 / 48; 60 / 49)

զի այս ամենայն եւ առաւելագոյն քան զգիր մատենիս եկն ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց: (61 / 6)

կանխել յառաջագոյն խոստովանութեամբ եւ ապաշխարութեամբ՝ վաղ ժամանել քան զշարժել պատուհասին, եւ ընդդէմ կալ: (61 / 31)

ՔԱՆԱՆԱՑԻ - 1

այսպես եւ բնակիչքն Երիքովի, յաղագս ամբողջեան աշտարակացն՝ ոչ համարեցան զինքեանս ընդ այլ Քանանացիսն, թէ տիրէ նոցա աջ տեառն կամ սուր ամենակալին մերձեցցի առ նոսա: (55 / 11)

ՔԱՆԴԵԱԼ - 3

Եւ այսու ձեռնարկութեամբ քանդեալ ապականէ գաւառս երկոտասան: (7 / 15)

Եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 3)

Եւ անհոգացեալ յերկիւղից՝ բազում աւուրս առնէին ի տեղւոջն, մինչեւ խիլ արկեալ տանցն, եթէ ուրուք կայր ինչ ի թաքստեան՝ զամենն հանեալ, եւ բնաբարձ աւերմամբ քանդեալ զվայրն (43 / 23)

ՔԱՆԶԻ - 138

Քանգի լցեալ զեղաւ չափ մեղաց մերոց (2 / 35)

քանգի յաւուրս նորա հանգչէր ամենայն մարդ, ըստ մարգարէութեանն, ընդ որթով իւրով եւ ընդ թզենեալ: (3 / 33)

Քանգի թագաւորն անցեալ յաշխարհն Ադորի՝ մերձ յամուրն որ Հաւաճիչն կոչի, երեկօթս առնէ: (3 / 43)

Եւ այս ոչ եթէ առաւիր եւ ի գուր անց ընդ նոսա, այլ քանգի նոքա յաւուր մեծի հինգշաբաթին դեղ մահու խառնեալ ի խորհուրդ պատարագին արբուցին նմա (3 / 48)

Եւ ինքն թագաւորն երթեալ վճարէ զհոգս արեւմտական կողմանն. քանգի տիրէ Բուլղարաց աշխարհին (4 / 24)

Քանգի որ ունէր զաշխարհն՝ յաղթողն ի պատերազմունս, վախճանեցաւ իւրային մահուամբ. իսկ որդիք նորա՝ քանգի ո՛չ հնազանդեցան միմեանց,

անձնատուր եղեալ էլին առ թագաւորն. քանզի «Ամենայն թագաւորութիւն բաժանեալ յանձն՝ ո՛չ կարէ կեալ»: (4 / 28; 4 / 29; 4 / 30)

Քանզի ունէր զաթոռ հայրապետութեան տէր Սարգիս (5 / 14)

Քանզի եւ եպիսկոպոս ոմն վրացի ազգաւ՝ որ նստէր ի քաղաքն Վաղարշակերտ, երթեալ թագաւորին ընդառաջ (6 / 30)

քանզի բազումք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ (6 / 34)

Իսկ թագաւորն անցեալ ի Բասեան, երկուս եւ երիս պատգամաւորս առաքէ, քանզի յոյժ կամէր խաղաղութեամբ վճարել զիր ճանապարհորդութիւնն (6 / 38)

Յորս էր տեսանել տեսութիւն ողորմելի եւ բազում արտասուաց արժանի. քանզի բարձրաձեղուն ապարանք արքունաշէն տաճարաց... հրայրեացք անկեալ կործանեցան (7 / 17)

Բայց անդ եղեւ Հայոց կորստեան զիր եւ նամակ. քանզի Յովհաննէս պատուէր տուեալ էր հայրապետին, եթէ՝ Գրէ զիր եւ տո՛ւր կտակ թագաւորին, զի յետ իմոյ վախճանին՝ զիմ քաղաքս եւ զերկիրս նմա տաց ի ժառանգութիւն. քանզի իւր ոչ գոյր որդի թագակալ թագաւորութեանն (8 / 21; 8 / 23)

քանզի հին սովորութիւն է այս տանն Յունաց: (9 / 5)

քանզի Դաւիթ որ Սենեքերիմ կոչիր, որ նեղեալ ի Պարսից՝ տայ զհայրենի ժառանգութիւն իւր զտունն Վասպուրականի յինքնակալն Վասիլ (9 / 25)

քանզի էին բազումք ի նոցանէ որ թէպէտ ոտին ընթացիւք զհետ թագաւորին էին, այլ բանիւ եւ խորհրդով ընդ ապստամբին միաբան էին: (9 / 42)

Քանզի զայն պատուէր տուեալ էր նոցա թագաւորին (10 / 10)

Այլ թագաւորն զաւուրսն զորս եկաց ի Սալքորայ, քանզի երիս բերդս իրեանց դաստակերտօքն խնդրէր ի Գէորգէ, զոր Գուրգենայ տարեալ էր ի բաժնէն Կիւրապաղատին անիրաւաբար (10 / 21)

քանզի զղջացաւ անմիտն (10 / 31)

Եւ մինչեւ նա յայս խորհրդի էր, քանզի ամենայն աշխարհն Պարսից առ հասարակ զարհուրանօք պաշարեալ կային յերկիրի, եւ խնդրէին հնարս փրկութեան (11 / 29)

քանզի եւ ժամանակն իսկ ձեռնատու էր այնմ (11 / 34)

Բայց քանզի Կոստանդին նորին հարազատն եւ թագակիցն ի Նիկիացոց զաւառին էր, զոր հրամայէ թագաւորն խնդրակս առաքել (12 / 14)

քանզի ոչ կամէին եթէ Կոստանդին թագաւորեսցէ: (12 / 17)

Եւ քանզի այր խաղաղասէր էր եւ առատ, յառաջին ամի իւրոյ թագաւորութեանն եկաց ի լռութեան (12 / 36)

քանզի զԱրճէշ իւրով դաստակերտօքն նա ած ընդ ձեռամբ Հռոմոց: (13 / 8)

Քանզի Վասիլն, հզօրն ի թագաւորս եւ միշտ յաղթօղն ի պատերազմունս, որ զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիւք, յարիական քաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին, եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն, որպէս օրէն է ամենայն թագաւորաց: (13 / 24)

Եւ սորա եւս քանզի որդի ոչ գոյր, այլ էին դստերք երկու, տայ զԶոյի զանդրանիկն ի կնութիւն Ռոմանոսի... (13 / 29)

Քանզի յոյժ հաւանեալ էր քաղկեդոնական սահմանադրութեանն՝ ասելի զոլով ամենայն ուղղափառ հաւատոց: (14 / 6)

քանզի ոչինչ օգնեն ինչք յաւուր բարկութեան: (14 / 26)

Սա քանզի բազում ազգականս ունէր եւ եղբարս, զգլխաւորագոյն իշխանութիւնն ետ ի ձեռս նոցա: (15 / 41)

Եւ ինքն քանզի չարապէս հարաւ ի դիւէ, մինչեւ յեկեղեցիս եւ ի հանգիստս սրբոցն ընթանայր (16 / 4)

քանզի ունէին բազում կալանաւորս, հրամայէ Խտրիկն յիջեւանին ըստ անձին փորել զերկիր, եւ զկապեալսն զենուլ ի վերայ փորուածին՝ (16 / 37)

քանզի եւ բազումք իսկ մեռան ի նոցան (16 / 44)

քանզի բազմաց կարծիւր թէ մեռեալ իսկ է: (17 / 40)

բանգի հետամուտքն փութով հասեալ եւ կալեալ դարձուցին (17 / 47)

բանգի հայր սորա ի պալատին զգայիոսութեան ունէր զպատիւ, յորմէ ամենայն դատաւորք աշխարհին առաքին: (18 / 21)

բանգի ոչ սակաւ տարակոյսք զնա պաշարեալ պահէին (18 / 24)

բանգի կարծեցին զնա գոլ թագաւոր վասն բագում պատեհութեանցն որ ելանէին նմա: (18 / 38)

Քանգի երկիցս եւ երիցս ելին զօրք թագաւորին եւ ճակատեցան ընդ նմա եւ պարտեալ ի նմանէ, դարձան առ թագաւորն մեծաւ անարգանօք: (18 / 39)

բայց բանգի չխորհեցաւ Աստուծով թագաւորել, այլ ի զօրութիւն ուժոյն իւրոյ ապաստան եղել (18 / 43)

բանգի ոչ եթէ զամենայն իշխան Աստուած յարուցանէ: (19 / 35)

բանգի ի միում ամի զրաւեալ յաստեացս՝ բարձան ի կենաց երկոքին հարազատ եղբարքն Աշոտ եւ Յովհաննէս (20 / 5)

բանգի իշխանք նստէին յիշխանական գահու զուարթահայեաց դիմօք (21 / 44)

բանգի անդ թեպէտ վաճառօղն ընդ պարսաւանօք, այլ վաճառն գին եղել փրկութեան ամենայն աշխարհի: (22 / 46)

բանգի երդմամբ եւ խաչիւ հաւանեցուցին զԳագիկ՝ հրամանաւ թագաւորին, թէ Միայն ի տեսանելն զքեզ, դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ քո, եւ գրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ քոյ. եւ բանգի իմաստունն երդնու եւ անմիտն հաւատայ, որպէս եւ իմաստնոցն բերին բանք (23 / 12; 23 / 15)

Եւ բանգի այր իմաստուն էր եւ խելամուտ յոյժ աստուածային գրոց (23 / 29)

բանգի քոյրն Դաւթի կին էր նորա (23 / 38)

բանգի Դաւթ վաղճանեցաւ չունելով այլ զաւակ ժառանգաւոր: (24 / 5)

Քանգի մինչդէռ ճաշաժամուն ի սեղանն էին, հասին կալանաւորք եւ առին զնա, (24 / 33)

բանգի եւ զԱնանիա զերէց եղբայրն Խաչկայ յառաջ տարաւ ընդ իւր ներքինի ռմն (24 / 37)

բանգի Աստուած ողորմութեանց է: (25 / 19)

Քանգի խնդրէ Աստուած (26 / 7)

Քանգի յամի չորեքհարիւրերորդի իննսներորդի եօթներորդի թուականիս մերոյ՝ ... եւ եկեալ հեղաւ յընդարձակ դաշտն Բասենոյ եւ Կարնոյ (26 / 12)

Քանգի արք տունս Հայոց յանապակէն յայնմանէ եւ արբեցաւ յարքումն չար. (26 / 25)

Իմ են եւ այսոքիկ, բանգի ի մեզ կատարեցան ամենայն կանխասացիկ բանք մարգարէիցն (26 / 33)

Քանգի յառաջին անգամոյն՝ յորժամ ելին Պարսիկք եւ այլ խուժադուժ ազգք հեթանոսաց, եւ մարդակոտոր սատակմամբ ապականեցին գաւառս բազումս (26 / 36)

Քանգի քաղաքք աւերեալք եւ տունք այրեցեալք, (27 / 12)

բանգի իբրեւ զդրախտ փափկութեան լի պտղով գտաւ երկիր առաջի նոցա. բայց առաւել ի գաւառն Մանանաղոյ ի լեռն՝ որ կոչի Սմբատայ Բերդ. բանգի անդ ժողովեալ էին բազմութիւն անթիւ փախստէիցն, եւ անասնոցն որ ոչ գոյր թիւ: (27 / 47; 28 / 1)

Քանգի յամենայն կողմանց պատնէշ թշնամեացն պաշարեալ էր գնոսս (28 / 13)

Քանգի բազմադիմի էին օրհասք մահուն (28 / 25)

բանգի անօրէնքն յորժամ զգերիսն հանին ի լեռնէն, զտղայսն առեալ ի գրկաց ծնողացն՝ յերկիր ընկեցին (28 / 34)

բանգի որ հետիոտիւք ընթանալ կարէին, այսր անդր յածելով զմարս իւրեանց խնդրէին (28 / 38)

բանգի ի քեզ գազանք օթագայանան, եւ ցինք եւ անգեղք արարին իւրեանց բնակութիւն (29 / 4)

քանզի արբէք դուք յարենէ հաւատացելոց՝ արանց եւ կանանց ի ձեզ անկելոց: (29 / 16)

քանզի ոչ եթէ լերանց եւ անձաւաց եւ անապատ տեղեաց առնեմ զպատմութիւնս (29 / 21)

Քանզի իշխանք սորա էին մարդասէրք, եւ դատաւորքն արդարադատք եւ կաշառուցն ներողք: (29 / 32)

Քանզի նա զԵրուսաղէմի կանայսն՝ վասն զարդասէր լկտութեանն այսպէս յանդիմանէ... (30 / 23)

քանզի որք ի սրոյ շողալոյն փախստական եղեալ՝ ի տունս ուրեք ի թաքստի եղեն, ամենեքեան նոքա հրայրեացք եղեն: (31 / 33)

Քանզի հեծելագորքն Հոռոմոց ոչ սակաւք էին յարեւելս պահապանք աշխարհին (32 / 17)

Եւ քանզի զիրք ասեն եթէ՝ բազմիշխանութիւն ամբոխեալ է եւ անյարմարական եւ մերձ ի լուծումն. որ եւ սոցա հանդիպեցաւ: (32 / 22)

«Քանզի ո՛չ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօրն, այլ տէր քաղէ զզօրութիւն հակառակամարտին»: (32 / 25)

քանզի երբարձ Աստուած զիմաստութիւն ի խորհրդոց (32 / 30)

քանզի եւ ինքեանք իսկ չէին միաբան առ միմեանս: (32 / 41)

քանզի կասկածէր թողուլ ի Հայս՝ թէ երթեալ ապստամբեցուցանէ զԱնի: (33 / 20)

քանզի յոյժ գանձուց սիրօղ էր Պետրոս, որ եւ բազումք վասն այնր եպերէին զնա: (33 / 28)

քանզի անդ հրամայեցին նմա տեղի բնակութեան: (33 / 31)

Եւ քանզի առանց զիշերադիտաց էր քաղաքն, մտեալ ի ներքս, սուր ի վերայ առն եղեալ, անողորմ կոտորեցին զամենեսին (34 / 9)

Քանզի օրեն է քաղաքաց ի տերունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան (34 / 11)

քանզի չիք ինչ ժամանակ կամ գործ որ զմերն հնացուցանել կար (35 / 22)

քանզի երկեան թէ գուցէ ծանր զօրու հանդիպեսցին: (36 / 20)

Եւ քանզի յերկարել պատերազմին եւ յահագին կոտորուածէն ի զօրութենէ պակասեալք էին ինքեանք եւ երիվարք իւրեանց, վասն որոյ ոչ կարացեալ զպատնէշ թշնամեացն պատառել եւ ելանել (36 / 26)

Եւ քանզի կարեվեր խոցեալ էր զորդի Արսուբանայ Պարսից ամիրային (36 / 31)

քանզի ի հայելոյն միայն ծանեալ թէ անառ է (37 / 13)

քանզի ժամանակն հնձոց իսկ էր: (37 / 19)

քանզի այր բարեպաշտ էր (37 / 23)

Չայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել. քանզի զօրացաւ քարն երիցուն ի վերայ քարի նոցա: (38 / 16)

առեալ զզօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուեր ընդ մերսն, քանզի այր քաջ էր. (38 / 28)

քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած (39 / 11)

քանզի ոչ գոր ինչ կասեր՝ կարաց վճարել ինչ: (39 / 40)

քանզի թագաւորաց օրեն է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, (39 / 45)

քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասեր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն չյազեցաւ (40 / 7)

քանզի երեկոյացաւ ժամն եւ ածին զդրունս քաղաքին: (40 / 29)

Եւ առեալ զգերի եւ զաւար, չոգան ի գիւղն Արածանի, քանզի ընդ այն իսկ անցանելոց էին: (41 / 4)

քանզի եւ դոնապանն ոչ ընդունէր զնոսա, որ ճանաչէ զիրսն եւ ճանաչի յիրոցն: (41 / 30)

Քանզի սոքա ամենեքին համատոհմք են մեր, յուրախութիւնս մեր ուրախակից մեզ լինին՝ պարտին եւ սգոյն հաղորդիլ (42 / 21)

քանզի ինքն յօրէնսն հրամայեաց (42 / 32)

քանզի զի՞նչ հաղորդութիւն է լուսոյ ընդ խաւարի: (42 / 45)

քանզի յոյժ պատերազմասէր էր այրն: (43 / 15)

քանզի ղիտօք որոնէին (43 / 18)

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս, եւ անուն նորա Օլօմի, մարդաշատ եւ ընչաւետ: (43 / 25)

Եւ քանզի ի սաստիկ սառնամանեաց դաշտին բրտացեալ էին ձեռք եւ ոտք մարդադէմ գազանացն (43 / 28)

քանզի դարձաւ յառաջին անգարդութիւնն ըստ աշխարհապատում բանին. (44 / 22)

Քանզի ըստ տէրունի հրամանին՝ թագաւորութիւն բաժանեալ ոչ կարէ կեալ, այլ կործանեալ է՝ արդարեւ եղեւ իսկ. քանզի յորժամ Պարսիկք գիտացին զոցս մարտ եւ զհակառակութիւնս առ միմեանս, համարձակապէս ելին ի վերայ մեր անդադար երթեւեկս առնելով (45 / 11; 45 / 12)

Եւ քանզի ոչ գոյր հակառակ ոք, քանզի իշխանն այն, յորոյ պատճառս նոքա եկին, յորժամ զխօշին առ զոցս գալոյն, մտեալ ի մեծ ամուրն, ամբանայ: (45 / 43; 45 / 44)

Եւ քանզի տեսին զերկիրն անտէրունչ եւ առանց պահապանի (46 / 8)

Եւ քանզի բնակիչք տեղոյն շրջապատեալ պարսպաւ զբլուրն՝ ի վերայ հողոյ եղին զհիմունս նորա (46 / 37)

Եւ բանգի որ յայս կոյս գետոյն Եւփրատայ էին գիւղք եւ կրօնաստանք, ամենեքեան անդ էին հաւաքեալք (46 / 43)

Եւ բանգի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնոր (46 / 48)

Եւ բանգի անպատուարան վայրս ունէր քաղաքն, վասն այնորիկ ծովային ալեաց նմանեալ բնակչացն՝ ծուփս առեալ յետ յառաջ (48 / 6)

Եւ բանգի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղև սէր սիրելեաց եւ գութ արեան (48 / 10)

Կոմիանոս, բանգի առատաձեռն էր եւ զանձիւք հարուստ, բազում զօրս ժողովեաց իւր: (48 / 29)

Եւ բանգի պատրիարքն ի կողմն Կոմիանոսին էր, զբազումս ի գլխաւորաց քաղաքին միաբանեաց ընդ ինքեան (48 / 40)

բանգի ո՞ր անդունդք անհնարինք քան զԹուրքաստան կամ զեգերս երկրի խորագոյն է, յորս մեր գերիքն հեռացեալ կորեան իբր ի Կարմիր ծովուն (49 / 31)

Եւ բանգի ամենայն չարեաց սկիզբն աստի առնու, որպէս եւ Սովսէս զԻսրայելէ ամբաստան լինի (50 / 5)

Եւ բանգի գունդ մի հեծելագօր ի Հոռոմոց կայր պահապան քաղաքին, ի հասանել հինին յանկարծակի գրոհ տուեալ արտաքս ելին: (50 / 33)

Իսկ անօրինացն՝ բանգի այլ ճանապարհի անտեղեակ էին, եւ զլերինսն թանձրամած ձիւն ծածկեաց, նոքա անճարացեալ հինգ ամիս զձմերոցն ի գլուխ մինչև ի նաւասարդի ամիս՝ ի տեղին դադարեցին (50 / 45)

Եւ բանգի ի նոցա երկիւղէ ճանապարհք հատեալ էր, եւ ձիւն թանձրութեամբ դեռ ունէր զերկիրն, նոքա կրկին առնէ՛ին զընթացսն (51 / 9)

Եւ բանգի բերդ ունէր գիւղն, ժողովեալ էին ամենայն բնակիչք տեղոյն: (51 / 14)

Իսկ Պարսիկն յորժամ եհաս անդ, իջեւանս արար, բանգի կարծեաց՝ թէ հեծեալ կայ ի բերդին (51 / 15)

Եւ բանգի զօր ի Հոռոմոց զայր ի յետոյ, որք առժամայն փողս հնչեցուցին, զոր լուեալ անօրինացն, փախստական եղեն (51 / 22)

բանգի պտուղն է ծառոյն ծանուցիչ՝ որպէս ի տեսնէ իսկ լուսք: (52 / 9)

բանգի զիրեանց կորստեան վիհն չհամարձակին յայտնի ցուցանել ումէք.
(52 / 16)

բանգի բանք նոցա իբրեւ զքաղցկեղ ճարակին (52 / 21)

Քանգի յարտաքին թշնամոյն զգուշանալ դիրին (52 / 29)

Քանգի պատուար ճշմարտութեանն ի վերայ վիմի հաւատոյ հաստատապէս
ամրացեալ էր, մինչեւ ի ժամանակս վերջինս (52 / 40)

Քանգի յոյժ խօսնակ էր այրն, եւ ճարտարալեզութեամբ կախարդէր զբազմաց
լսելիս (53 / 8)

բանգի արժանաւորացն հրամայէր ի տարւոջն երիս միայն մատուցանել
պատարագս: (53 / 27)

բանգի յոյժ իմաստուն էր այրն, եւ յոյժ մտերմութիւն ցուցեալ առ նմա՝ մի ի
հաւատարմացն նորա ցուցանիւր (54 / 15)

բանգի ի քահանայական կարգէն լուծեալ, եւ աղուեսադրոշմ կերպարանօք
խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր (54 / 19)

բանգի կամէր թէ զղջանայ թերեւս, եւ խոստովանի ի բաց կալ ի պիղծ
աղանդոյն (54 / 24)

Այլ բանգի ըստ Երեմիայի բանիցն՝ ոչ հուրն զայրելն մոռանալ կարէ, եւ ոչ
հնդիկն զսեւութիւնն, եւ ոչ ինձ զխայտութիւնն, այսպէս եւ ոչ չարն զիր
չարանալն. բանգի եւ զիշերի հատեալ զբանտն եւ փախստական եղեալ, անցանէ
յաշխարհն Յունաց՝ եւ հասանէ ի թագաւորանիստ քաղաքն
Կոստանդնուպօլիս (54 / 27; 54 / 29)

ՔԱՆ ԹԷ - տէ՛ս ՔԱՆ գլխ. կակ ընդգծվածները:

ՔԱՆԻ - 10

բանի՝ եկեղեցիք ի ձեռն վաճառոյն այնորիկ աւերեցան. բանի՝ գաւառք անմարդ, ամայի դարձան. բանի՝ մեծանիստ աւանք մարդաթափ ի բնակչաց եղեն: (21 / 7; 21 / 7; 21 / 8; 21 / 9)

Ո՛վ բանի՝ դառն է պատմութիւնս եւ ողբոց արժանի (41 / 7)

Մարգարէքն բանի՝ սպառնական բանս մարգարէանային (41 / 9)

Ո՛հ. բանի՝ դառն է պատմութիւնս: (47 / 17)

տեսանե՞ս զչափ չարեացն յորժամ Աստուած ի ձեռաց թողու, թէ բանի՝ անհնարին է: (51 / 7)

Մերս բանի՝ առաւել ողբոց արժանի է (27 / 8)

Զի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս բանի՝ առաւել պատժոց արժանի չիցէ (30 / 41)

բանի՝ ողորմելի եմք եւ ողբոց արժանի: (49 / 41)

ՔԱՆԻՍ - 1

Ի նոյն ամիսն եւ ի նոյն բանի՝ ամսոյն, ուր զառաջին աշխարհս գերի տարան, զԱրծն այրեցին, եւ զայլ քաղաքս եւ զաւանս (34 / 30)

ՔԱՁ - 12

բայց իբրեւ ետես միամտութեամբ զպատերազմն եւ գրագ՝ արանցն զնահատակութիւնն (58 / 2)

Եւ ի քագ՝ արանցն Պարսից բազումս դիաթաւալ կացուցանէր, եւ շտապ տազնապի զօրացն առնէր: (58 / 12)

քանզի եւ ժամանակն իսկ ձեռնատու էր այնմ, զի քագ ի ձմերոց հասեալ էր: (11 / 35)

Իսկ Կոմիտանու ոմն՝ այր բաջ եւ պատերազմասէր, գոր կացուցեալ էր եղբայր նորին՝ տէր գաւառին Վասպուրականի, սա մեծամեծ գործս արութեան ցուցեալ ի դուռն Պարսից (12 / 39)

Իսկ թագաւորն իբրեւ լուաւ, առ ետեղեան չէած ինչ նմա պատուհաս. այլ ներեաց զամն ողջոյն, մինչեւ բաջ ի վերայ եհաս իրացն: (13 / 4)

Ի սորա յառաջին ամին ապստամբեաց որդին Մանեակ, որ ունէր զարեւմտից կողմն, այր բաջ եւ անուանի (18 / 35)

բաջ արքն վառեալ զինու եւ սրտմտութեամբ եռացեալք գումարէին եւ վատքն թալկանային (28 / 11)

որք մեծաձայն աղաղակաւ զմիմեանս յորդորէին, եւ ի մէջ փակեալ զԼիպարիտն իւրով բաջ արամբքն զոմանս սպանանէին (32 / 44)

Իսկ ի գալ երկրորդ ատուրն որ Դելմից զօրուն իշխանն էր, առեալ զգօրս իւր եկեալ մարտ եղեալ կռուէր ընդ մերսն, քանզի այր բաջ էր (38 / 28)

Որոց ընդդէմ եկեալ բաջացն Տայոց՝ մօտ ի մեծ աւանն Ուխթեաց, ի փախուստ դարձուցին զգօրս Հոռոմոց (5 / 3)

Եւ ի յերկարիլ խնդրոյս այսորիկ, Գրիգոր որդի բաջին Վասակայ, ելեալ եւ նա գնաց առաջի թագաւորին: (23 / 28)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխանն եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ իւրախուսանօք զնոսա յոզի զօրութեան վեռէր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս բաջու յորդորելով՝ որպէս օրէն է ամենայն պատերազմողաց՝ վասն այնորիկ անտերունչք գոլով, ի տեպենէ միայն լքան, լուծան (46 / 49)

ՔԱՋԱԶՈՒՆ - 1

Եւ եկեալ ի սահմանս Վանանդայ, որոց ի դիմի հարեալ բաջագուն իշխանքն Գազկայ որդւոյ Աբասայ, եւ բազում նախճիրս ի տեղուջն գործեալ: (36 / 24)

ՔԱՋԱԼԵՐԵՄ - 2

Եւ առ արս քաղաքին եւ առ զօրս իւրախոյս տունեալ
ասէ. Քաջայերեցարոյք ընկերք եւ եղբարք իմ, քաջայերեցարոյք եւ մի՛ երկնչիք
(37 / 29; 37 / 30)

ՔԱՋԱՊԷՍ - 3

Իսկ իշխանքն որ զհետ նորա, քաջասէւ ի փախուստ դարձեալ՝ բազում
կոյտս դիականց զհետ մտելոցն ի ճանապարհին կացուցանէին մինչեւ ի դուռն
Անոյ: (6 / 4)

Եւ շարժեալ զորք բազումք ի Թուրքաստանէ, որոց երիվարքն արագունք
իբրեւ զարծուիս, եւ սմբակք նոցա իբրեւ զվէմ հաստատունք. աղեղունք
լարեալք, եւ սլաքեալ նետք նոցա, գօտեւորեալք քաջասէւ (24 / 46)

Եւ այնու սպառազինեալ՝ քաջասէւ հաւատովք արիանայր: (37 / 25)

ՔԱՋԱՍԻՐՏ - 2

Իսկ Աշոտ բարեկարգ ունելով զդիրս մարմնոյն, քաջասիրտ եւ
պատերազմասէր գոլով: (5 / 37)

Եւ նստեալ ի վերայ ազնիւ երիվարի, քաջասիրտ եւ արի գոլով... մտանէ ի
բանակն այլազգեացն (38 / 35)

ՔԱՋԱՍՐՏՈՒԹԻԻՆ - 1

Այլ Գագիկ այրական քաջասրտութեամբ միայն իջեալ առ նա, եւ ողորական
բանիք հաւանեցուցանէ զնա (21 / 26)

ՔԱՋՈՒԹԻԻՆ - 9

մանուկ հասակաւ եւ գեղեցկաշուք կերպարանօք զԴաւթի մարգարէին ունելով զնմանութիւն, եւ բաջութեամբ առաւել քան զբազումս, որ տարածամբարձաւ ի միջոյ: (40 / 43)

եւ յայնմ հետէ յապաղանօք եւ ոչ բաջութեամբ ի դասն մատչէին, եւ զՊարսիկսն գրգռեալ՝ ժիր եւ անմարտնչելիս կազմէին: (57 / 46)

եւ այնքան բռնացաւ ի վերայ ըստ ուժոյն բաջութեան, մինչ զի բազումք ակամայ կամօք ետուն զանձինս նմա ի հնազանդութիւն (18 / 37)

իսկ քաղաքս այս՝ զորմէ մեր զճառս արկեալ է, սա մինչդէռ ի շինութեանն էր՝ երինջ երեմեան գոլով յաստիս ուժի բաջութեան, ըստ Մովսէսի, զիրգ եւ փափուկ գոլով (50 / 2)

զի եւ զկնի մահու՝ միամտութեամբ բաջութեան վայելուչ յիշատակ թողցի (58 / 7)

զի եբարձ տէր զգօրութիւն իւր եւ զսիրտ բաջութեան ի զօրականաց եւ յիշխանաց մերոց (58 / 21)

Քանզի Վասիլն...որ զբազում աշխարհս կոխեաց ընդ ոտիւք, յարիական բաջութեանց ոչ պարապեաց առնուլ կին (13 / 25)

եւ զիրեարս յորդորեսցեն ի բաջութիւն եւ յարութիւն եւ լինիցին մեծ բանակ՝ թշնամեացն սոսկալի (57 / 30)

Ընդ որս եւ ինքն իսկ թագաւորն նայեցեալ՝ զարմանայր ընդ բաջութիւն պատերազմողացն (7 / 6)

ՔԱՌԱՍՈՒՆ ԵՒ ԻՆՆ - 1

. քանզի ներեաց Աստուած մինչեւ թագաւորն զիւր սրտմտութեան զայրացմունսն զամենայն ի լոյս էած, եւ հնոցն պատրաստեցաւ, որոյ բոցն ի բարասուն եւ ինն կանգուն բարձրանայր (39 / 13)

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, երեցն զիւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն (38 / 15)

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց զքեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար. եւ մնացին անդ մինչեւ մերձ ի գատիկն: (24 / 36)

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, երեցն զիւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր, որպէս զի դիպեալ քար երիցուն ի քար անօրինացն, ի վերայ իւրեանց ընկենայր: (38 / 13; 38 / 15)

Եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսատիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին. եւ առաջի նորա պարիսպ կանգնեցին ի բամբակի բեռանց եւ յայլ բազում կարասւոյ, զի մի՛ քար երիցուն հասցէ ի նա: (38 / 20; 38 / 22)

արձակեցին քար մի, որ դիպեալ ի պարիսպն ուժգնակի, փլոյց եւ խոռեաց զնա (38 / 23)

Իսկ զկաթնասուն տղայսն, զկէսն ի գրկաց մարցն առեալ գրարի հարկանէին. (7 / 43)

Արք ի հրապարակս կոտորեալք, եւ կանայք ի տանց գերի ելեալք, եւ կաթնասուն տղայք գրարի հարեալք (27 / 15)

Ոմանք ի յանկելոցն գրարի հարեալ սատակէին: (28 / 36)

Այժմ ամբարձ զաչս քո, եւ տե՛ս զորդիս քո վարատեալս ի գերութիւն, զտղայս քո անողորմաբար հարեալս գրարի (31 / 45)

Թողում ասել զորս ի գրկաց ծնողացն առեալ զտղայսն գրարի հարկանէին (51 / 4)

զի ի գրկաց մարցն յափշտակեալ լինէին մանկունք անողորմաբար գրարի հարեալ (56 / 16)

քանզի զօրացաւ քարն երիցուն ի վերայ քարի նոցա: (38 / 17)

Եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, երեցն զիւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր (38 / 14)

զի քակեցան տունք աղօթից, եւ օծեալ իւղով սրբութեան քարինք՝ հիմն ապարանից այլազգեաց արկան (60 / 7)

եւ լինէր յորժամ նոքա քար եղեալ ի պարսատիկս մեքենային եւ ձգէին ի քաղաքն, երեցն զիւր քարն դէպ ուղիղ նոցա քարին արձակէր (38 / 14)

Զայս արարեալ անօրինացն եօթն անգամ, ոչ ինչ կարացին վճարել. քանզի զօրացաւ քարն երիցուն ի վերայ քարի նոցա: (38 / 17)

Բայց առ նոքօք եւ ա՛յլ ահագին էր տեսիլ տեսանել, որ եւ գրարինս անգամ եւ զայլ անշունչ արարածս շարժէ ի յողբս եւ ի հառաչանս (28 / 33)

Անդանօր էր տեսանել տեսութիւն ողորմագին որ գրարինս եւ զանշունչ արարածս անգամ շարժէր յողբս հառաչանաց (34 / 18)

զի ի լուսանալ լալագին առաւօտուն՝ էր տեսանել տեսութիւն լի խռովութեամբ, որ եւ գրարինս անգամ եւ զանշունչ արարածս բաւական էր յողբս հառաչանաց շարժել (46 / 15)

ՔԱՐԱԽԱՌՆ - 1

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, զիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 5)

ՔԱՐԱՆՁԱԻ - 4

որոց զհետ մտեալ թշնամեացն, անչափ կոտորածս առնէին, զոմանս սրով, եւ զբազումս՝ վասն զի զիշերացաւ ժամն, ի գահից եւ ի քարանձաւաց զահավեժ առնէին (33 / 2)

Յորոց վերայ հասեալ անօրինացն արագապէս որպէս թռչունք, անողորմաբար որպէս գազանք, սրտմտութեամբ եռացեալք որպէս վրէժխնդիրք, եւ իսիլ արկեալ ի քարանձաւս եւ յանտառախիտ մայրիս՝ անյագաբար կոտորեցին զորս եւ գտին: (35 / 35)

նաեւ որք ի ժամանակին յանապատս եւ ի քարանձաւս առանձնական ճգամքք միշտ զհաճոյսն Աստուծոյ կատարէին, մեծաւ հառաչմամբ եւ արտասուալից պաղատանօք ինդրէին այցելութիւն ի բարերար տեառնէն: (53 / 41)

զի ամենայն աշխարհս լի էր դիակամքք, շէնք եւ անշէնք, ճանապարհք եւ անապատ տեղիք, քարանձաւք եւ առապարք, անտառախիտ մայրիք, եւ ամփափայ վայրք՝ եւ յամենայն շինանիստ տեղիս հուր հարեալ ապականեցին զտունս եւ զեկեղեցիս, որոյ բոց հրատին առաւել բարձրանայր քան զհնոցին Բաբելոնի. եւ այսպիսի ձեռնարկութեամբ ապականեցին զաշխարհս ամենայն, ո՛չ միանգամ, այլ երիցս անգամ մի ի միոյ վերայ դարձ արարեալ՝ մինչեւ առհասարակ հատաւ երկիրս ի բնակչաց, եւ բարձաւ կառաչ անասնոց: (34 / 45)

ՔԱՐԵՂԷՆ - 2

Ո՛վ սիրտ քարեղէն, որ ոչ լքանի հառաչմամբ եւ բեկանի հեծեծելով: (22 / 41)

Ո՛ր սիրտ քարեղէն, որ զայս լսելով ոչ հեղձնու արտասուօք ընդ բազմադիմի չարեացն յաճախութեամբ: (36 / 3)

ՔԱՐՇԵԱԼ - 2

Իսկ որ ի վերայ պարսպին էին, ձգեալ զճանկ երկաթի՝ կալան զնա եւ քարշեալ ձգեցին ի ներքոյ պարսպին (38 / 30)

Իսկ զթանձրամարմինսն եւ զհարստակողսն յերկիր ի գուճս արարեալ, եւ պարզեալ զձեռսն ի ցիցս վարեալս՝ ի գետինն պնդէին, եւ կորզեալ զմորթսն եղնգամքք հանդերձ յայսկոյս եւ յայնկոյս ընդ բազուկ եւ ընդ թիկունս մինչեւ ի ծայրս ձեռինն երկրորդի բռնաբար քարշեալ եւ հանեալ, լար աղեղանցն առնէին: (47 / 17)

ՔԱՐՇԵՄ- 1

որք զպարանսն քարշէին, եւ վաթսուն լիտր քար եղեալ ի պարսատիկսն՝ ի քաղաքն ձգէին (38 / 20)

ՔԱՐՇԻԼ - 1

վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր գրարշիւն (30 / 31)

ՔԱՐՈԶ - 2

Իսկ եւ ոչ թէ սպառնալեաց եւ քարոզ, այլ զեղեալ եւ զգլուխ ելեալ իրս պատմեմ (41 / 11)

քանզի ի քահանայական կարգէն լուծեալ, եւ աղուեսադրոշմ կերպարանօք խարան յերեսս նորա եղեալ, քարոզն առ նմին աղաղակէր (54 / 21)

ՔԱՐՈԶՈՒԹԻՒՆ - 1

Վարդապետաց ձայնք եւ քարոզութիւնք լռեալք (41 / 45)

ՔԱՐՏԻՍ - 1

Բագում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր, եւ պատերազմի օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպն՝ զնետն ի քաղաքն ընկենոյր (37 / 47)

ՔԵՌՈՐԴԻ - 3

Եւ Ապա ածեալ ի Հայոց գրեռորդի նորին զԽաչիկ անուն, եւ եղեալ ի բերդին որ կոչի Սեաւ Քար (24 / 35)

Եւ կացուցանեն ի տեղի նորա զԽաչիկ զնորին քեռորդի, որ զձեռնադրութիւն հայրապետութեանն վաղնջուց ընկալեալ էր: (33 / 25)

Սա գքեռորդին իւր կեսար անուանէ (17 / 30)

ՔԵՐԹԵԱԼ - 1

Իսկ զերիցանց եւ զկրօնաւորաց ո՞ր լսելիք տանին զնորանշան չարիսն՝ զոր նոքա կրեցին. զորոց ի կրծիցն ի վեր քերթեալ զմորթս՝ տարեալ երեսօքն հանդերձ զգլխովն շրջէին (47 / 20)

ՔԵՐԻԱԹ - 1

Եւ զԵղիա ի ձորն Քերիաթու ագոաւօքն զերիս ամս ի սովին կերակրեաց: (38 / 7)

ՔԵՐՈՎԲԷ - 1

«Որ նստիս ի քերովբէս եւ հայիս յանդունդս, գովեալ ես եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան (19 / 46)

ՔԻՐՏՆ - 1

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց, եւ ի քրտանց տնանկաց փարթամանան (56 / 28)

ՔՆԱՐ - 1

Լոեցին ձայնք քնարաց. Լոեցին բմբինք թմբկաց, Բարձրացան աղաղակք լալեաց... (3 / 26)

Այլ նա ոչ առնոյր յանձն գալ ի կոչ թագաւորին. քանզի բագուսք ի նորայոցն ահ արկանէին նմա, թէ ի տեսանելն զքեզ՝ կամ մեռանիս, կամ արգելական առնէ, եւ ոչ ժամանես h pn պատիւն: (6 / 36)

Եւ կա՛ց խաղաղութեամբ h pn բաժնի (10 / 25)

Չոր ի Կիրապաղատին բաժնէ ետու հօր pnul ի պարգեւ՝ թո՛ղ, եւ քո հայրենեացն միայն լեր իշխան: (4 / 45)

տո՛ւր qpn որդիդ ինձ պատանդ. (11 / 20)

«Ընդէ՞ր տեր կացեր ի հեռաստանէ, եւ անտես արարեր զմեզ ի նեղութեան մերում», յանօրինել անիրաւին ի սրբութիւնս քո, եւ ի պարծիլ ատեցողացն զքեզ ի մէջ տօնից png. զի ահա մտին հեթանոսք ի ժառանգութիւն քո, եւ պղծեցին զտաճար սուրբ քո. այրեցին ի հուր զսրբութիւնս քո, եւ յերկիր խոնարհեցուցին զփառս եկեղեցոյ քո. հեղին զարիւնս ծառայից png որպէս ջուր, ո՛չ որպէս յայնժամ՝ շուրջ զԵրուսաղեմաւ միայն, այլ՝ թէ ամենայն երկիրս լցաւ արեամբ սպանելոցն. իսկ զթաղելոց նոցա զհաշիւ եւ ի միտս անգամ ո՞ բերէր: (31 / 10; 31 / 13)

«Թշնամեաց png թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից» (42 / 33)

զամենայն զբօսանս տանջանաց ա՛րկ ի վերայ մեր, այլ յերեսաց png մի՛ զմեզ մերժեր, տեր (60 / 45)

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ քումմէ վասն արարչական կամաց png. զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց png. (61 / 4; 61 / 5)

դարձուցից ի քեզ զթագաւորութիւնդ քո, եւ գրեցից զքեզ ժառանգ յաւիտենից աշխարհիդ եւ քաղաքիդ pnj. (23 / 15)

Արդ մի՛ թողուր զմեզ ի ձեռանէ pnulml վասն արարչական կամաց քոց, զի մի՛ ի սպառ չարչարիցիմք ի հեթանոսաց յատելեաց քոց (61 / 4)

Իսկ քոյր թագուհւոյն՝ որում անուն ճանաչիւր Թեոդոսայ, կոչէ զգլխաւորս քաղաքին եւ ծանուցանէ նոցա զեղեալսն: (17 / 36)

Չոր իբրեւ ետես Թեոդոսայ գրոյն իւր, իսկոյն հրաման տայ ունել զթագաւորն իւրեանց ազգականօքն եւ որք նոցա մտերիմքն էին: (17 / 43)

քանզի քոյրն Դաւթի կին էր նորա (23 / 38)

ՔՈՐԵԲ - 1

Եղիա երկուցեալ ի մահուանէ, Յեզարբելայ փախստական՝ ի Քորեբ անկեալ ապրեցաւ (29 / 11)

ՔՈՒՆ - 4

Սա զքեռորդին իւր կեսար անուանէ. եւ կեցեալ ի թագաւորութեանն ամս եօթն եւ ամիսս ութ, հիւանդացեալ գրուն մահու ջերանի: (17 / 31)

նոյնպէս եւ նոքա, ոչ տալով քուն աչաց եւ նինջ արտեւանաց, զիշերագնաց եղեալ, յանկարծակի յեղակարծումն ժամու իբրեւ զկարկուտ քարախառն՝ հեղան ի վերայ բնակչաց քաղաքին հարաւոյ: (48 / 4)

յանկարծակի իբրեւ ի քնոյ զարթուցեալ (9 / 30)

եւ յառաւօտինսն ճռուական երգովք եւ բարձրաձայն կարկաչիք զերկրագործսն ի քնոյն դանդաղանաց իբրեւ խթանաւ զարթուցեալ (44 / 46)

ՔՍԱՆ ԵՒ ՀԻՆԳ - 1

Իսկ զկնի մահուան նորա խաղաց ինքնակալ թագաւորն Հոռոմոց Վասիլն՝ ի քսան եւ հինգերորդ ամի թագաւորութեանն իւրոյ ծանր զինու (3 / 35)

ՔՍԱՆ ԵՒ ՉՈՐՍ - 1

եւ քանդեալ ապականեցին գաւառս քսան եւ չորս սրով եւ հրով եւ գերութեամբ: (25 / 3)

ՔՍԱՆ ԵՒ ՉՈՐՍ ՀԱԶԱՐ - 1

յորոց վերայ սուր եղեալ կոտորեցին արս իբրեւ քսան եւ չորս հազար: (16 / 32)

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ - 12

Իսկ նորա հարցեալ զպատճառն վասն որոյ զայն խնդրէ, եւ տեղեկացեալ ի նմանէ ցանկալ նմա լինել քրիստոնէայ: (24 / 27)

յորում օրէն է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ (8 / 10)

Եւ ելեալ ի գաւառն Վասպուրականի, յարձակեցան ի վերայ քրիստոնէից իբրեւ զայլս քաղցեալս անյագեալս ի կերակրոյ (25 / 1)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք գիշախանձք, կամ իբրեւ զայլք արաբացիք՝ ոչ յագեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից: (33 / 6)

Արդ զի՞նչ արարից, թողի՞ց ի պատմելոյ զանհնարին չարիսն որ եհաս ի վերայ քրիստոնէից՝ (35 / 25)

Արդ զի՞նչ է ինձ մի ըստ միոջէ զանկանգնելի կործանումն քրիստոնէից ընդ գրով սահմանել (36 / 39)

նոյնպէս եւ ի սորա ժամանակս եղև յարեւելից եւ յարեւմտից առհասարակ կործանումն քրիստոնէից: (40 / 13)

եւ կիզեալ ապականեաց զազգս քրիստոնէից: (45 / 11)

զի այս երեքտասան ամ է որ զայսպիսի անհանդուրժական կիրս կրեն ազգ քրիստոնէից (46 / 26)

Թագաւորն ...պարգեւս խոստանայր եւ զԿիրապաղատին իշխանութիւնն յարեւելս տալ նմա՝ Միայն թէ ի խաղաղութիւն դառնաս, որ քրիստոնէից արեանն խնդիր առնեմք (48 / 33)

Ոչ երթեալ ըստ գրոց կանոնի եւ ոչ համաձայնեալ քրիստոնէից (54 / 42)

Եւ այս որպէս ինձ թուի հատուցումն նոցա անողորմ սրոյն, զոր նոքա ի վերայ քրիստոնէիցն ածին (11 / 41)

ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ - 1

պա՛րտ է զխոստովանութիւնն ընդունել, եւ տէրունական մարմնոյ եւ արեանն հաղորդեցուցանել, եւ պատարագաց եւ ամենայն քրիստոնէական կարգաց արժանացուցանել՝ (53 / 31)

ՔՐԻՍՏՈՆԷՈՒԹԻՒՆ - 2

եւ լնուլ զամենայն աշխարհս արեամբ եւ դիակամբք, եւ բառնալ զկարգս եւ զկրօնս քրիստոնէութեան: (58 / 45)

վասն զի անուն քրիստոնէութեան ի նախատինք եւ յայպն կատականաց համարեալ լինէր: (60 / 13)

ՔՐԻՍՏՈՍ - 10

եւ յարգի եղև արծաթսիրութիւն քան զաստուածսիրութիւն, եւ մամոնայ քան գՔրիստոս (29 / 46)

Իսկ Ատոմ որդին Սենեքերիմայ առեալ զնա յերաշխիս, ած ի քաղաքն իւր ի Սեբաստուպօլիս. եւ տուեալ նմա տեղի բնակութեան զհանգիստ սրբոյ նշանին, զոր իւր շինեալ էր բազմայարդար զարդարանօքն եւ մեծապայծառ վայելչութեամբ, յորում տեղուջ կեցեալ ամս երկուս, փոխեցաւ ի Քրիստոս: (33 / 24)

բայց Քրիստոս յամէ զգարթնուլն, եւ ոչ որպէս յայնժամ: (32 / 3)

Ո՛վ Քրիստոս քո յայնժամ ներողութեանդ, ո՛վ մերում չարեաց, ո՛րքան դառն մահու մատնեալ եղաք: (36 / 8)

Արդ Քրիստոս ի կենարար իւրում աւետարանութեանն, իւրում երկնաւոր հօրն տարեալ՝ մերձ կացոյց զմեզ նմա յընտանութիւն՝ եւ պատուիրեաց ամենայնիւ նմա նմանօղ լինել (49 / 8)

զոր գնեաց պատուական արեամբն իւրով տէր մեր Յիսուս Քրիստոս (53 / 18)

Զի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յէի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ աղաղակէ եւ աս... (30 / 42)

զոր գեղեցկայարմար պատրաստութեամբ յարդարեաց ի փառս եւ ի պատիւ մեծի վկային եւ կարապետին Քրիստոսի (51 / 39)

ասէ, թէ «Եւ սատանայ իսկ կերպարանի ի հրեշտակ լուսոյ. զի՞նչ թէ եւ պաշտօնեայք նորա կերպարանին ի ձեւ առաքելոցն Քրիստոսի»: (52 / 12)

զի՞նչ եղել օգուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային (42 / 27)

ՔՐԶԱԶԳԱԾ - 1

Յակոբոս եպիսկոպոս ոմն որ ունէր զվերակացութիւն եկեղեցեաց տանն Հարքայ, սա ի սկզբան իւրոյ իշխանութեանն առաքինական կերպարանս յանձին ցուցանէր՝ քրձազգաձ. պահեցօղ, բոկագնաց: (52 / 1)

ՔՐԶԱԶԳԵԱՅ - 1

«Փոխանակ ոսկի կամարացն չուան գօտի. եւ փոխանակ պատուական հանդերձիցն քրձազգեաց. ասէ, լինել». (30 / 36)

ՔՐՏՆԱԼԻՐ - 3

զի այգի գոր տնկեաց տէր, եւ մշակեաց Լուսաւորիչն մեր իւրով հնգետասանամեայ քրտնայիք աշխատութեամբ, նա քակեաց զցանկ նորա եւ կործանեաց զաշտարակս նոր (23 / 5)

ն՛ւր հայրապետական աթոռն մեծ եւ հրաշալին գոր երանելի այրն Աստուծոյ մեծն Գրիգորիոս իջեալ ի խորութիւն վիրապին՝ քրտնայիք աշխատութեամբ զհնգետասան ամ փորձեաց (41 / 41)

գոր գերափառ առաջնորդն մեր հնգետասան ամաց քրտնայիք աշխատութեամբ իջեալ ի խորս երկիր, եւ ի խորութենէ փորուածոյն բղխեցոյց մեզ աղբիւր յորդախաղաց ուղխիւք (52 / 37)

ՔՕՂ - 1

Ազատ կանայք ի հրապարակ ելեալ, եւ զքօղն ի գլխոցն ի բաց առեալ, անպատկառ ընդդէմ արեւու ի խայտառականս անկեալ (7 / 38)

ՔՕՂԷՔ - 1

վասն այսորիկ նախ զնոսա դատի, եւ ապա ի կարգ արկեալ յիշէ զստորինսն ընդ երկիր զքարշիլն, եւ զգինդսն, զմատանիսն, զապարանջանսն, զքօղէսն, զմեհեւանդսն եւ զայլն ամենայն: (30 / 31)

Օ 53 (137)

ՕԳՆԱԿԱՆ - 3

գոր հազիւ կարացին դադարեցուցանել զամբոխն զլիաւորքն քաղաքին, արեգակն օգնական լինելով նոցա՝ զծայրս արեւուն յինքն ժողովելով: (18 / 8)

Իսկ զօրքն Պարսից գիշերագնաց եղեալ...՝ անհնարին կոտորածս առնէին, որում ոչ ոք գոյր օգնական (40 / 32)

որպէս Հրեայքն, որ բարձեալ ի վերայ ուղտուցն զգանձս իւրեանց՝ տանէին առ ազգ մի, որ ոչ գոյր ի նոսա յոյս օգնականի: (32 / 35)

ՕԳՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ - 15

Եւ նորա եկեալ խաղաղութեամբ եմուտ ի քաղաքն, օգնականութեամբ Աստուծոյ ոչ ինչ ունելով վերս յանձին: (38 / 42)

կարծէր վատշուէրն՝ մարդկան օգնականութեամբ յաղթել ճշմարտութեանն: (54 / 4)

Այսոքիկ ամենեքեան երկայնի պիտոյ բանի պատմութեան, նաեւ վերին շնորհին օգնականութեան (20 / 40)

Այլ եւ պահապանն Իսրայելի զերծ ի նոցանէ օգնականութիւն իւր (16 / 31)

Եւ այս ի գործոցն յայտնի է, զի զԼիպարիտն հայցէին գալ ի յօգնականութիւն. (32 / 32)

Եւ հաճոյ եղեալ նմա՝ ինդրէր զօրս յօգնականութիւն. (6 / 15)

մինչ զի թագաւորին ինդրել զօր յօգնականութիւն ի Վրաց կիւրապաղատէն: (9 / 13)

Իսկ զօրքն որ յԱրծակ՝ ոչ ժամանեցին նոցա յօգնականութիւն: (16 / 35)

Ջոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի զտէր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն. որպէս օրէն էր առաջին յաղթողացն (32 / 25)

Իսկ իշխանն որ ունէր զհոգ վերակացութեան քաղաքին... զամենակալն Աստուած կարդայր յօգնականութիւն՝ պահօք եւ աղօթիք հրահանգելով զինքն (37 / 24)

որք իսաչիւ եւ ժամահարաւ բարձրաձայնութեամբ ի վերայ պարսպացն զԱստուած աղաչէին գալ յօգնականութիւն վտանգելոցն: (37 / 37)

Եւ առ Աստուած աղաղակեցին մեծաւ հառաչմամբ, գալ յօգնականութիւն (38 / 26)

յայնժամ եհաս ի թիկունս՝ որ արագն է յօզնականութիւն (39 / 20)

Եւ առաքեաց ի Պարսիկս բերել զօրս յօզնականութիւն իւր (45 / 40)

Եւ նա Նեստորաբար ի տան նստեալ մեծաւ խրախուսանօք ի ձեռն պատգամաց՝ առնէր ժողովոյն պատասխանի, յուսացեալ յիշխանացն օզնականութիւն եւ ոչ յԱստուած (54 / 2)

ՕԳՆԵՄ - 2

քանզի ոչինչ օզնեն ինչք յաւուր բարկութեան: (14 / 26)

Այլ այսպէս ուսուցանէր, թէ որ ինքն իրով անձամբն՝ որով մեղան եւ նովիմբ չապաշխարեաց, նմա ո՛չ յիշատակք օզնեն եւ ոչ պատարագք (53 / 34)

ՕԳՈՒՏ - 3

Բայց եւ այս չէ մեզ օզուտ ի միսիթարութիւն, զի զմեռեալ՝ թէպէտ բազում ժամանակ լան եւ կոծեն եւ ի խաւարի փակեն, չբերէ ինչ նմա օզուտ. զի՞նչ եղէ օզուտ հրէիցն՝ Երեմիայի լացն, կամ Քրիստոսինն՝ Երուսաղեմի կամ Յուդային. ասա՛ ինձ (42 / 25; 42 / 26; 42 / 26)

ՕԳՏԱԿԱՐԱԳՈՅՆ - 1

Եւ աստ տնտեսեաց որքան արդեօք էր օզտակարագոյն (54 / 11)

ՕԴ - 6

Եւ եկեղեցիք որ ի նոսա՝ որ զերկնից բերէին զնմանութիւն վասն պայծառ շինուածոցն, եւ վասն գեղեցկաշուք զարդարանացն, եւ վասն անշէջ լապտերացն եւ ջահիցն վառման, որոց լուսոյն առոյգութիւն ընդ օդոյն տարածեալ՝ այսր անդր ճօճելով՝ զալեաց ծովու բերէր զնմանութիւն,

որ ի հանդարտ ժամանակս ի քաղցրաշունչ օղոյն սղոխք ալեացն վէտս վէտս ի վերայ միմեանց շրջապատին (20 / 18; 20 / 20)

Մինչ զի արիւնն զօրէն զարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օղոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 37)

Եւ ի քաղցրաշունչ օղոյն՝ ճօճի, ճեմի զօրէն ծովային ալեաց: (44 / 35)

Նաեւ յօղոյ ձեռնտոութիւն եղեւ կործանական ատուրն (31 / 28)

Եւ անդադար դօղանջիւք վիրաւորէին զօղն, եւ ձանձրացուցանէին զլսելիս լսողացն: (28 / 46)

ՕԹԱԳԱՅԱՆԱՄ - 1

քանզի ի քեզ զագանք օթագայանան, եւ ցինք եւ անգեղք արարին իւրեանց բնակութիւն (29 / 4)

ՕԹԵԻԱՆ - 6

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ, եւ յայն ապաստան՝ մնայր նորա զալստեանն օթեւանէ յօթեւանս փոխելով: (6 / 34)

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս առնլոց էր, փութանակի հասին զկնի նորա սուրհանդակք ի խնդիր գրոյն (10 / 30)

Վաճառականք՝ եկեղեցոյ շինողք եւ զարդարիչք, կրօնաւորաց օթեւանք եւ հանգուցիչք, եւ առ աղքատս ողորմածք եւ դարմանիչք: (29 / 34)

Եւ դէմ եղեալ զայ հասանէ յԵկեղեաց գաւառ, զանց արարեալ զբազում օթեւանօք: (3 / 37)

Եւ անցեալ ընդ բազում օթեւանօք, զայ բանակի ի գաւառն Բասենոյ: (8 / 35)

Ապա շարժեալ թագաւորն զօրօքն՝ անցանէ ընդ բազում օթեւանօք, երթեալ հասանէ ի քաղաքն իւր ի Կոստանդնուպօլիս (12 / 11)

ՕԹԵԻԱՆԵՄ - 1

Եւ նա նորա բանիցն հաւատացեալ, եւ յայն ապաստան՝ մնայր նորա գալստեանն օթեւանէ յօթեւանս փոխելով: (6 / 33)

ՕԾԱՆԵՄ - 2

Եւ միշտ զպարգեալ զինին ըմպէին եւ առաջին իւղովքն օծանէին: (50 / 5)

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թեպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգազանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր (19 / 11)

ՕԾԵԱԼ - 2

սաստեալ նմա ասէր. «Մի՛ մխեր զձեռն քո ի դմա, զի օճեալ տեառն»: (19 / 19)

Այլ տարածեցաւ առհասարակ ի վերայ մեր բարկութիւն սրտմտութեան տեառն. զի քակեցան տունք աղօթից, եւ օճեալ իւղով սրբութեան քարինք՝ հիմն ապարանից այլազգեաց արկան (60 / 6)

ՕԾԵԼ - 1

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո զոր ստացար ի սկզբանէ գալստեամբ միաձնի քո, եւ փրկեցեր արեամբ օճելոյդ: (27 / 25)

ՕԾՈՒԹԻԻՆ - 1

Այսպիսի էր եւ մեծն Դաւիթ. որ թեպէտ ի տեսանողէն օծաւ թագաւոր, եւ ընդ օծութեանն ընկալաւ ոգի զօրութեան եւ մարգարէութեան, որ զգազանսն բուռն հարեալ իբրեւ զուլս այծից ճեղքէր (19 / 11)

ՕԿՕՄԻ - 2

Ապա ի սպառել պատգամաւորացն, ի բարկութիւն շարժեալ թագաւորն՝ հրաման տայր հրով եւ սրով եւ գերութեամբ ապականել զմեծ աւանն՝ որ կոչի Օկովի (6 / 41)

Եւ քանզի աւան մի էր գաւառին Բասենոյ՝ մերձ առ ստորոտով լերինն որ կոչի Ծիրանիս, եւ անուն նորա Օկովի, մարդաշատ եւ ընչաւետ: (43 / 26)

ՕՁԱՁԵԻ - 1

Արդ տե՛ս դու գնորա մեքենաւոր խորամանկութիւնն, թէ ո՛րպէս օձաձէլ խարդախանօք հնարէր հեղուլ զապականիչ թոյնսն յառողջսն հաւատով: (53 / 23)

ՕՌԹԱՆՕՌՕՍ - 1

Իսկ զերրորդն յեղբարցն՝ որ էր այր ներքինի եւ աբեղայ, որում անուն կոչիր օրթանօրօս (16 / 1)

ՕՏԱՐ - 6

Եւ եղեն պանդուխտ յօտար երկիր(20 / 9)

Եւ ժառանգ աթոռոյն յօտար աշխարհի հեռացեալ իբրեւ զգերի եւ զկալանաւոր: (41 / 44)

Այս է բաժին անիրաւ քաղաքաց, որ շինեն զինքեանս արեամբ օտարաց (56 / 28)

Արդ հեղ զբարկութիւնն իւր ի վերայ մեր ի ձեռն ազգի օտարի (25 / 14)

Վասն այնորիկ ի ժամանակի նեղութեան եւ չարչարանաց մերոց՝ անտես արար զմեզ, եւ մատնեալք եղաք ի ձեռն ազգի օտարի (49 / 14)

ցրուել եւ հեռացուցանել զմեզ ընդ ազգս օտարս (60 / 26)

ՕՏԱՐԱԾԻՆ - 1

Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացոցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ,
(3 / 5)

ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԻԿ - 1

Զի թէ Նինուէացիքն ի վերայ սպառնալեաց մարգարէին, եւ այն զի մի անձն
եմուտ ի քաղաքն, օտարաշխարհիկ եւ անձանօթ յամենեցունց եւ առանց
նշանաց, այնքան ահիւ ահաբեկ եղեալ (27 / 2)

ՕՏԱՐԱՆԱՄ - 1

բայց մեք ապստամբեցաք ի մեր քաղցր եւ ի բարի հօրէն, եւ
յընտանութենէն օտարացաք (49 / 12)

ՕՏԱՐԱՅԵԱԼ - 1

Ելեալ ի տանէ, օտարացեալ ի ծանօթից, հեռացեալ յընտանեաց եւ
յազգականաց, գերի եւ կալանաւոր ամենայն ազգաց: (26 / 29)

ՕՏԱՐԱՅՈՒՑԱՆԵՄ - 1

Որոյ աղագաւ ազգք օտարածնաց Օտարացոցին զմեզ ի բնակութենէ մերմէ
(3 / 6)

ՕԴ - 27

-

ստուգել գրքով

Զօր /ԶՈՐ/ բազումք կարծեցին սիղեխ գոլ նոա / նորա/, բայց ես ոչ գիտեմ, եթե այսպես է եւ եթե այնպես (18 / 30)

Եւ ո՞ր է այն գոր Աստուած ընդ Եզեկիելի խօսելով ասէր. «Որդի մարդոյ զի՞նչ է առակդ այդ գօր/գոր/ ասեն ի մէջ Իսրայէլի, եթե հարքն ազոխ կերան, եւ որդւոցն ասամունքն առին: (41 / 17)

Որոյ երթեալ ոչ եւս դարձաւ ի տեղի իւր. այլ մնաց ի նոյն մինչեւ gop մահուան իւրոյ: (10 / 41)

Եւ յայնմ հետէ եւ առ յապայ ո՛չ եւս յաւել ելանել ի թագաւորանիստ քաղաքէն մինչեւ gop մահուան իւրոյ: (14 / 28)

Եւ յայնժամ թէ տասն op ի վերայ էր կացեալ, առեալ էր զքաղաքն: (37 / 7)

Արդ ամսականօք աւուրքք կացեալ ի վերայ քաղաքին, առ մի մի op երկիցս անգամ դնէր մարտ պատերազմի ընդ քաղաքին (37 / 40)

նաեւ առաջին մարդն ի դրախտին բարիսն մին op անարատ չկարաց վայելել: (50 / 10)

Եւ op պատերազմի սահմանէր: (57 / 35)

Եւ զսաստիկ հարուած գաւազանի նոցա op քստ opէ ընդունել. զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղիւ սոցա տազնապեսցուք op քստ opէ. Եւ վասն զի զպաշտօն տեառն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 36; 60 / 38)

Զի ոչ մի op կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիւրութեան. այլ ամենայն ժամանակ աւուրց մերոց լի եղեւ խռովութեամբ եւ նեղութեամբ. Եւ op քստ opէ յաւելոյր եւս ի չարչարանսն եւ ի տառապանսն: (61 / 9; 61 / 12)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր ոչ յաջողեցաւ երբէք ազատ ի տանէ Տայոց ելանել (4 / 5)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր նուաճեցաւ քաղաքն ի ձեռն Հոռոմոց: (15 / 12)

Եւ յայնմ օրէ եւ առ յապայ բարձաւ տէրութիւնն Պարսից ի տեղուջէ անտի: (17 / 1)

Եւ յայնմ օրէ եւ այսր՝ իբրեւ շունք գիշախանձք, կամ իբրեւ գայլք արաբացիք՝ ոչ յազեցան երբէք արեամբ քրիստոնէից (33 / 5)

Եւ զսաստիկ հարուած գաւազանի նոցա օր քստ օրէ ընդունել. զի որով ոչ ծառայեցաք տեառն՝ ծառայեսցուք այլազգեաց, եւ որով քամահեցաք զերկիւղ տեառն, երկիւղիւ սոցա տազնապեսցուք օր քստ օրէ. Եւ վասն զի զպաշտօն տեառն պղերգութեամբ մատուցաք, պաշտեսցուք եւ սպասաւորեսցուք սոցա ի տուէ եւ ի գիշերի: (60 / 36; 60 / 38)

Ձի ոչ մի օր, կամ միոյ ժամանակի հանդիպեցաք անդորրութեան կամ դիրութեան. այլ ամենայն ժամանակ աւուրց մերոց լի եղեւ խռովութեամբ եւ նեղութեամբ. եւ օր քստ օրէ յաւելոյր եւս ի չարչարանսն եւ ի տառապանսն: (61 / 12)

Ձոր տեսեալ բազումք ի գիտնոց, կարծեցին զոլ ծնունդն Նեոինն գօրն գայն, եւ կամ մեծամեծ չարեաց գուշակս: (17 / 6)

քանզի այնքան պոռնիկ եւ բոզասէր էր՝ մինչզի Կոստանդնուպօլսոյ կանամբքն չյազեցաւ, այլ ի հեռաւոր աշխարհաց տայր ածել կանայս, եւ գօրն ամենայն նոքօք վարանէր: (40 / 9)

ՕՐԱԳՆԱՑ - 1

Եւ եկեալ օրագնաց մի ճանապարհ, ի յիջեւանսն՝ յոր օթեւանս առնլոց էր, (10 / 30)

ՕՐԱՊԱՀԻԿ - 1

Իսկ սոքա երկաթի բրիչ ի ձեռն առեալ՝ խոնջեալ աշխատին ի գարի սերմանեաց պատրաստեալ գորասպահիկն կերակուր: (13 / 41)

ՕՐԷՆ - 22

Ի սիրելեաց քակտեալք գորս ոչ սուր սատակեաց Տրուեցան գօրէն աստեղաց մոլորական կոչեցելոց (3 / 21)

Եւ մայրենի գթովքն աղէխարշեալ, վասն առատ ուրախութեանցն մոռանային գոխրական ժամանակս երկանց, գօրէն աղանեաց զնորափետուր ձագօքն թռթռելով: (22 / 6)

Զի մինն գօրէն ամպոյ խտացեալ ի պարգեաց հոգւոյն՝ ի ձեռն վարդապետական շնորհին՝ ցօղէր զցօղ կենաց (22 / 10)

Իսկ թագաւորն յառաւօտինսն յորժամ ի քաղաքէն ելանէր, գօրէն փեսայի որ ելանէ յառագաստէ իւրմէ, կամ որպէս տուրնջենային արուսեակն որ ի գլխոյն արարածոց բարձրանալովն զամենայն տեսանելիս յինքն ձգէ, այսպէս եւ նա պաղպաջէր փաղփուն հանդերձիք եւ մարգարտախուռն թագին (22 / 14)

Իսկ զօրացն բազմութիւն խուռն առաջի ընթանալով՝ գօրէն ծովային ալեացն գմիմեամբ կուտակելով: (22 / 21)

Մինչ զի արիւնն գօրէն գարնանաբեր ժամանակին, յորժամ ի ջերմութենէ օդոյն ջուրն ծորեալ ելանէ ի ձեանն առուս առուս վիժելով, զհող երկրին զկնի իւր հեղեղատելով, այսպէս եւ յայնժամ լինէր (35 / 36)

Եւ խոպոպք վարսիցն փաղփեալք ի վերայ ճակատուն գօրէն վարդի վառ ի վառ գունով զդիրս երեսացն պայծառացուցանէին (35 / 45)

Ո՛ւր թագաւորացն աթոռք, ահա ոչ երեւի. ո՛ւր զօրացն բազմութիւն որ իբրեւ զամպ խտացեալ առաջի նոցա, գօրէն գարնանաբոյս ծաղկանց գունակ գունակ հանդերձիքն փայլէին (41 / 38)

Եւ ի քաղցրաշունչ օդոյն՝ ձօճի, ճեմի գօրէն ծովային ալեաց: (44 / 35)

Վասն որոյ ի գալ անօրինացն գօրէն յորդեռանդն հեղեղի, ի բախելն զնա՝ ոչ կարաց վայրկեան մի կալ ընդդէմ (46 / 39)

Իսկ ի լուսաւորութեան աւուրն, յորում optú է քրիստոնէից թագաւորաց եւ իշխանաց ի բարեպաշտութեան կացելոց՝ զի ընդ առաջնորդս եկեղեցոյ հաւասարեն զանձինս, եւ հետի ոտիւք ի ջուրս իջանեն, եւ անդ կատարեն զխորհուրդ տէրունական մկրտութեանն (8 / 10)

Եւ յարուցանել որդիս ժառանգ թագաւորութեանն, որպէս optú է ամենայն թագաւորաց: (13 / 27)

Ջոր պարտ էր միահաղոյն միաբանութեամբ զյաղթօղն ի պատերազմի գտեր Աստուած կարդալ յօգնականութիւն, որպէս optú էր առաջին յաղթողացն (32 / 25)

Քանզի optú է քաղաքաց ի տէրունական տօնսն բազում զարդարանօք վայելչանալ արանց եւ կանանց, ծերոց եւ աղայոց ըստ ուժոյ եւ ըստ կարողութեան (34 / 11)

քանզի թագաւորաց optú է աշխարհի խաղաղութիւն եւ շինութիւն հոգալ, որպէս Աստուած յիւրմէ եղելոցն նախախնամէ ամենեցուն (39 / 45)

Եւ քանզի ոչ գոյր իշխան եւ առաջնորդ, որ ահիւ եւ խրախուսանօք զնոսա յոզի զօրութեան վեռեր ընդդէմ թշնամեացն, նահատակս քաջս յորդորելով՝ որպէս optú է ամենայն պատերազմողաց (47 / 1)

քանզի ինքն yoptúuu հրամայեաց, թէ «Թշնամեաց քոց թշնամի եղեց, եւ զատելիս քո սատակեցից». (42 / 33)

Վաշխից եւ տոկոսեաց optúp եղան (30 / 4)

Բայց յորմէ հետէ մտին յեկեղեցիս մեր Սեքստացիք եւ Պիհոռնացիք, եւ արդարութեան optúpú յանիրաւութիւն դարձաւ (29 / 45)

Իսկ յետ գործոյն ի գլուխ ելանելոյ, ըստ ophúh թագաւորաց յեկեղեցիս ի հարկէ երթեալ ի տօնս տէրունականս, ոչ կարացեալ համբերել չար դիւին, ի յիւրմէ ապստամբ զնա կարծելով: (16 / 12)

Արդ իի չորեքհարիւր իննսուն եւ չորս թուականին առաւ Անի, ո՛չ պատերազմի ophúhl այլ պատիր բանիւ (23 / 12)

Եւ իբրեւ ոչ կարէին զելս իրացն իմանալ, որք մահմետական ophúopú սովորեալք էին (15 / 2)

ՕՐ ԸՍՏ ՕՐԷ - տե՛ս ՕՐ գլխաբառի տակ

ՕՐԻՆԱԿ - 24

Եւ անուշաբուրակ խնկոցն գոլորշիք, որ ըստ առատութեան նուիրաբերացն հրոյն ներգործեալ, զգարնանաբեր ժամանակին բալիցն ցուցանեն գօրինակ, (20 / 23)

Եւ պսակեալ փառագարդեաց ամենայադթ խաչին, կանգնելով ի նմա սեղան խորհրդական յօրինակ եղեմական կենաց ծառոյն (53 / 19)

Այս է Բուլղարաց երկրի առնւոյն օրինակ: (4 / 32)

որ գրէ ինքնակալ թագաւորն Վասիլ հրովարտակ, որ ունի օրինակ զայս (4 / 44)

Եւ գրէ հրովարտակ առ նա օրինակ զայս (11 / 18)

Զի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛ն առաւել պատժոց արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ, եւ Քրիստոսի խրատուն՝ որ աղաղակէ եւ ասէ (30 / 41)

Առ որ առաքէ Սուլտանն տաճկաց՝ դեսպանս, եւ գրէ առ նա հրովարտակ, որ ունէր օրինակ զայս (40 / 19)

գոր օրինակ եւ յառաջինսն՝ խոնարհեցան ընդ մեզ յաւուր խոնարհութեան եւ տառապանաց մերոց (42 / 23)

Զի գոր օրինակ գեղեցիկ դէմք առն՝ ի ծաղկի հասակի սիրուն եւ ցանկալի տեսողացն ցուցանի (44 / 24)

Զի գոր օրինակ զմահացու դեղսն յընտանի կերակուրսն խառնեն, եւ որք առնուն՝ իբրեւ զկերակուր ճաշակեն, եւ ի մահացու դեղոցն ըմբռնին (52 / 13)

Բայց ո՛չ զիտեմ որպիսի՛ օրինակաւ անց ընդ նոսա այս ամենայն (8 / 3)

Ջոր իմացեալ Ափիսագին, մինչդեռ չէի էին բանակեալ եւ պատնշու
ամրացեալ, խորամանկի այսպիսի օրինակաւ: (10 / 45)

Որք ելեալ սթափ ձիով՝ այր զընկեր յառաջէր ոչ
պատերազմի օրինակաւ (11 / 3)

Բագում անգամ գրեալ ի քարտիսի ի սլաք նետին կապէր, եւ
պատերազմի օրինակաւ մերձեալ ի պարիսպն՝ զնետն ի քաղաքն
ընկենոյր (37 / 47)

Յորոց վերայ համարձակեալ անօրինացն՝ սկսան կոտորել զնոսա, ո՛չ
պատերազմի օրինակաւ, այլ իբրեւ զոչխարս արգելեալս ի բակի (47 / 8)

Բայց զի իշխանք գաւառին ամենեքեան ի նորա կեղծաւորական
կերպարանացն իբրեւ շղթայիք կապեալ էին, խոստանային
պատերազմի օրինակաւ մեռանել յառաջ՝ քան թէ զնա ի ձեռս ժողովոյն
տայ: (53 / 47)

Որ ցուցանէր ինքեամբ օրինակաւ՝ զանստուեր եւ լուսաւոր կարգս եկեղեցոյ
խաւարաւ փակեալ (59 / 34)

մինչեւ ըստ օրինակի վարագացն՝ ի վերայ սրոյն մղեցաք զանձինս,
զբովանդակն ի մեզ բերելով: (25 / 45)

Ջի թէ նոքա առանց օրինակի զայն կրեցին, մերս քանի՛օն առաւել պատժոց
արժանի չիցեն՝ յեի զնոսա մեզ օրինակ ունելոյ (30 / 40)

Ըստ նմին օրինակի եւ զերկիր է տեսանել (44 / 29)

Արդ ե՛կ համարեա՛ ինձ զօրինակն զայն ժամու արարուածին եւ
զպատուական եւ զհարկաւոր ալիս ծերոցն ընդ արիւն եւ ընդ ապաժոյժ
թաթաւեալ, (7 / 31)

Իսկ զբնակողացն ի նոսա ո՛ր բան բաւական իցէ առ ի
պատմել զօրինակն. (20 / 25)

Եւ այնու զամենայն կոռոյն օրինակսն ծանուցանէր նոցա, թէ՛ Առ վաղիւն
այսպէս եւ ըստ այսմ ձեւոյ է կոռոյն օրինակն. (38 / 1)

Եւ այնու զամենայն կոռոյն օրինակսն ծանուցանէր նոց (37 / 49)

ՕՐԻՆԱԻՈՐ - 1

Նաեւ կանայք պարկեշտք եւ ողջախոհք՝ որ զօրինաւոր ամուսնութիւնն յարանց իւրեանց մեծ թախանձանօք ընդունէին, այսօր յանատակ եւ յայլանդակ խառնակութիւն սովորեալ են: (42 / 14)

ՕՐՀԱՍ - 2

Եւ քանզի ի սաստիկ խուճապէն, եւ յանկարծահաս օրհասէն մոռացեալ եղել սէր սիրելեաց եւ գութ արեան (48 / 11)

Քանզի քազմադիմի էին օրհասք մահուն (28 / 26)

ՕՐՀՆԵԱԼ - 4

զի նա տացէ զօրութիւն եւ հաստատութիւն ժողովրդեան իւրոյ, որ է օրհնեալ յաւիտեան: (37 / 34)

Եզիպտացոցն երկդիմի էր պատուհասիցն իրաւունքն, մի՛ վասն դառն ծառայութեան, որով նոքա զԻսրայել նեղեցին, որոց ի դատ եկեալ Աստուած ասէր. եւ երկրորդ՝ զի ծառայեցին արարածոց, եւ ոչ արարչին որ է օրհնեալ յաւիտեանս. (49 / 40)

Ես ընդ ձեզ օրհնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 27)

«Եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ, ժառանգեցէք զանպատում զկեանսն»: (43 / 1)

ՕՐՀՆԵԼ - 1

հրամայէ թագաւորն հայրապետին Պետրոսի օրհնել զգուրն ըստ մերոյ կանոնիս (8 / 14)

ՕՐՀՆԵՄ - 1

Եկայք արտաքս ծառայքդ Աստուծոյ, զի եւ ես ընդ ձեզ օփնեմ՝ որ օրհնեալն է յաւիտեանս: (39 / 27)

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ - 1

հատաւ երգ օփնութեան ի բերանոյ դպրաց եւ տղայոց: (34 / 17)

ՕՅՏՈՂ - 1

վասն որոյ ի պայքար մտեալ, կարծէր սափրել զփառս եկեղեցոյ, որպէս պոռնիկ կինն այն ի հնումն՝ զհերսն Սամփսոնի, զի մատնեցէ այլազգեացն զանպարտելի անձն այսինքն օցտոդաց ճշմարտութեանն զեկեղեցի սուրբ (53 / 17)